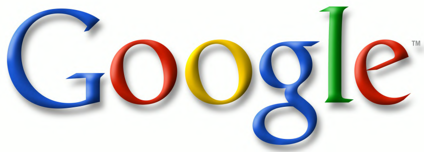

THESAURUS

GRÆCÆ POESEΩS.

Lately published by J. POTE;

I. HISTORIA GRÆCARUM et LATINARUM LITERARUM. Johannis Reinoldii, S. T. B. e Beatæ Mariæ Etonensis Regalis Collegii Sociis, Dissertatio. Accedit ΗΡΟΔΟΤΟΣ ὁ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ περὶ ΟΜΗΡΟΥ Γενεσιος, Ηλικιης, καὶ Βιοτης. 4to.

II. SELECTA ex POETIS GRÆCIS, *viz.* Homero, Hesiodo, Apollon. Rhodio, Callimacho, Theocrito, Bione, Moscho, Musæo, Tyrtæo, Simonide, Sapphone, Pindaro. Editio secunda.

III. SELECTA ex SCRIPTORIBUS ROMANIS, *viz.* Cicerone, Livio, Tacito, Plinio, et Vell. Paterculo, Edit. nova, 1759.

Also, in two Vols. Folio.

SCRIPTORUM ECCLESIASTICORUM HISTORIA LITERARIA; a Christo nato usque ad Sæculum xiv. facili methodo digesta. Autore GULIELMO CAVE, S. T. P Canonico Vindesoriensi. Cum APPENDICIBUS. Editio novissima, ab Autore ipsomet ante obitum recognita et auctior facta. OXONII, e Theatro Sheldoniano 1737.

N. B. The Learned are desired to take notice, that the Improvements and Additions made by the learned Author to this Edition, printed at the THEATRE in OXFORD, are greatly material, and make at least a fourth part of the whole Work: The present Edition has also received farther Improvement, by large and useful Notes, and other *Addenda*, by the late Reverend Dr. *Waterland*, under whose immediate Direction it was printed; also by the Reverend Dr. *Chapman*, Dr *Bishop*, Dr. *Walker*, and other learned Gentlemen, who, for the Benefit of Learning, and from a due Regard to the Author, and this his most esteemed and learned Work, interested themselves in the present Publication.

Wm. Hogarth. del. James Basire, sculp.

T. MORELL, S.T.P - S.S.A.

THESAURUS GRÆCÆ POESÈΩS;

SIVE,

LEXICON GRÆCO-PROSODIACUM;

VERSUS, et SYNONYMA,

(Tam ad Explicationem VOCABULORUM, quam ad COMPOSITIONEM POETICAM pertinentia)

EPITHETA, PHRASES, DESCRIPTIONES, &c.

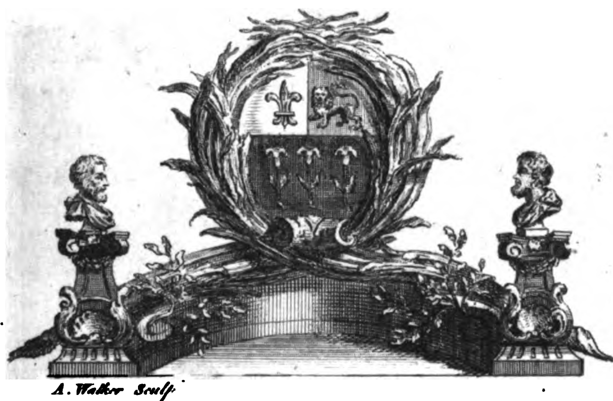
(Ad modum Latini *Gradûs ad Parnassum*) Complectens.

OPUS, in studiosæ JUVENTUTIS Gratiam et Utilitatem, ex optimis quibusque POETARUM GRÆCORUM Monumentis, quæ adhuc prodierunt, NUNC PRIMUM CONSTRUCTUM.

Cui præfigitur,

De POESI, seu PROSODIA GRÆCORUM TRACTATUS.

Autore T. MORELL, S. T. P.

A. Walker Sculp.

ETONÆ:
Ex Typographia, et Impensis JOSEPHI POTE, Bibliopolæ;
Veneunt etiam *Londini* apud T. POTE, in vico *Fleet-street.* 1762.

VIRO HONORATISSIMO

JOHANNI,

COMITI de *BUTE*;

REGIAE MAJESTATI a SECRETIORIBUS CONSILIIS, E SECRETARIIS PRINCIPALIBUS Alteri.

REI publicae nostrae Literariae felicitatem haud frustra praedicamus, quae Te tali gaudet Antistite et Patrono, qui quicquid est Artium Liberalium benevolentia foves, autoritate tueris, exemplo commendas. A me certe pro merito laudabitur illa animi vera Magnitudo sive Benignitas, quae ultro ad humilitatis nostrae patrocinium descendere non est gravata, et honorati nominis praescripti obtentu obscuritati nostrae lumen aliquod affundere.

Recognoscent posteri aliquando inter Aulicos extitisse Maecenatem, qui me hominem ignotum, Literatorem, et Lexicographum, non tam Poetam, quam Poetarum Graecorum famu-

lum et pediſequum benigne et liberaliter exceperit, et inter Bibliothecae ſuae ampliſſimae Cives Theſaurum hunc noſtrum honeſto aſcripſerit loco. Proſit hoc exemplum ſingulare, et nova indies Literis incrementa afferat, gentemque Editorum futuram in aemulationem generoſam laudiſque non infructuoſae ſpem erigat!

Quare gaude tam excellenti tuo ingenio, cujus ad Literatos beneficia pulcherrima aliquando derivari poſſunt; nihil ſane habet aut Fortuna tua majus quam ut poſſis, nihil Natura tua melius quam ut velis in omni genere neglecta Muſarum ſtudia excitare et promovere; quae viciſſim ſuarum laudum comitem una trahent et Virtutum tuarum memoriam.

Quamobrem Literatorum genti fauſta omnia et ſecunda non vano augurio pollicemur. Imo vero, quoties de re publica tum Literaria tum etiam Civili cogitare ſubit, toties gratulationum video materiem ex omni parte uberrimam ſuccreſcere: video uno omnes ore Britanniae noſtrae et Regis Britannici fortunas laudare: Britanniae, quae Regem ſortita eſt tali ingenio praeditum, Regis, qui te talem ſibi aſcivit Conſiliorum ſocium et miniſtrum, morum exemplar, et vitae Ducem. Ut huic felicitati noſtrae diuturnitas accedat tam publicae quam privatae pietatis officio comprecatur

Dignitatis et Favoris veſtri ſtudioſiſſimus,

T. MORELL.

L E C T O R I
S.

TANDEM aliquando noſter ille, qui jam diu fuerat deſideratus, in lucem prodit POESEOS GRÆCÆ THESAURUS, eo unice conſilio adornatus, ut carmina Græce ſcribentibus tum ad metrorum varietatem, tum etiam ad verborum copiam atque delectum ſubſidia idonea non deeſſent.

DE Opere quidem hoc noſtro neque nihil neque multa præfari libet, cum pro ſe ſatis loquatur res ipſa Lectorum oculis atque judicio ſubjecta.—Verum enimvero, ſiqua aut *Novitatis*—aut *Difficultatis*—aut etiam *Utilitatis* ratio habeatur, haud temere auguramur Theſauro noſtro multiplici hoc nomine commendationem aliquam fore acceſſuram. Etſi enim in partibus quibuſdam ſingulis aliquid a ſcriptoribus ſingulis fuerit effectum, etſi Hi quidem Epitheta, Illi Synonyma atque alii alia ad Calligraphiam pertinentia haud infeliciter concinnaverint, at Theſaurus integer et Univerſalis, qualem nos exhibemus, a nemine, quod ſcio, fuit elaboratus. Id operis intactum antea nos ultro ſuſcepimus, primi hanc ingreſſi viam, arduam ſane illam et præruptam, nec Anteceſſorum tritam pede; et, velut in oceanum quendam immenſum delati per obſcura locorum ſine certo duce vela fecimus, atque adeo, ſi forſan in itinere tam longo paululum deerraſſe contigerit, veniam certe faciliorem merituri: imo vero, quod navigantibus ſæpe uſu venit, etiam devii non penitus votis excidimus, ſiquidem regiones antea incognitas explorare datum fuerit, et exploratas deſcribere, ita ut inde Orbi Literato novi cujuſdam commercii copia aperiatur. Certe indagationibus hiſce noſtris nova quædam et recondita in medium produximus; tum, quæ paſſim jacerent diſperſa, in unum congeſtis, tum etiam pluſquam ſexcentis vocabulis, quæ hactenus erant a Lexicographis prætermiſſa, ad Theſauri noſtri locupletationem adjectis.

QUALIS porro quantuſque fuerit in extruendo Opificum labor indicat ipſa Ædificii moles, auctior ſupra modum, et operoſior æquo, imo pene magni-

tudine

tudine laborans sua. Lexicographorum curas steriles et molestias ii fere soli intelligunt, qui in eodem pistrino aliquandiu fuerint excercitati. Haud profecto leve quiddam est materiem undiquaque corradere, corrasam rite collocare et disponere: non in Poetarum modo optimorum elegantiis versati, sed etiam in ruderibus eruendis, in Suida, Etymologico magno, Hesychio, Scholiisque excutiendis obscuram diligentiam haud frustra posuimus; inde, quæ maxime ad rem nostram pertinere videbantur, delectu habito excerpsimus. Esto sane Poetæ, perinde ut Architecti, prima laus operis alicujus præclari ichnographiam designare, et constructionem rite moliri et absolvere: at interim infimi ordinis operarii in laudis illius societatem aliquam se admitti jure postulant: imo vero et materiæ congestores et cæmentorum Bajuli neque gratia neque pretio suo destituuntur. Nos quidem hac in parte operam sedulo impendisse haud pigebit, cujus ad rempublicam literariam fructus aliquis redundaverit.

HAC mente labores in diverso genere pene infinitos exhausimus, ad omnia attenti, tum in sterquilinii sordibus expurgandis tum in Hortorum Poeticorum floribus colligendis occupati; illud demum in Græcis aggressi, quod in Latinis exemplo laudabili præstiterat clarissimus ille Gradûs ad Parnassum concinnator; ne, quæ Lingua cæteris quibuscunque et metrorum varietate et verborum copia et elegantia antecellit, eadem medias inter opes inopia laborare videretur. Proinde nos quoque syllabarum quantitatem exemplis allatis designavimus, Synonyma itidem, Epitheta et Phrases, &c. adjecimus.

INTERIM haud diffitemur ad compendium utilitatis quiddam desiderari quod in Latinis laudatur, nempe quantitatis notas syllabarum apicibus recta affixas, et tum præcipue cum exempla allata e Lyricis Choricisque depromantur, quorum metra, atque scansionis ratio Tyronibus minus percepta fuerit et intellecta. Huic vero defectui medelam aliquam adhibuimus, ad calcem vocabulorum catalogo subjuncto de quorum quantitate dubitatio aliqua suboriri potuit.

HAUD profecto ignoramus quam difficile sit simul et ingeniorum imbecillium desideriis et hominum Criticorum fastidiis satisfacere: videbimur forsan illis non satis multa, imo et his nimis multa protulisse; verum in hac potius quam illa parte peccare maluimus, cum satius sit habere unde aliquid amputare possis, quam subsidiis necessariis carere. Siquid adeo ἐκ περιουσίας fuerit prolatum illud, nobis Lector benevolus facile condonabit, siquid præter spem laudabile obvenerit, lucro apponet.

THE

THE PRINTER TO THE READER.

THE learned Author having in the preceeding Preface confined himſelf altogether to the Nature and Execution of his Work, I cannot let the preſent Publication paſs my Hands, without a few Words *In Lingua Vernacula*, relative to my peculiar Province, both as Undertaker and Printer.

THE Want of a THESAURUS, or POETICAL LEXICON of the *Greek* Tongue, has been long ſince univerſally acknowledged, and that *Greek* Compoſition in Poetry was become languid, and laid under great difficulties, for want of a ready Help and Aſſiſtance to denote the Quantity and Power of the *Greek* Words: At the ſame time it was alſo evident, that a Work of ſo great Utility in Literature, was delayed only from the uncommon Labour and Application requiſite to carry it into Execution.

THIS Conſideration notwithſtanding, the Deſign was ſome Years paſt mentioned to the Reverend Author, from a Senſe of his extenſive Knowledge and Reading in the *Greek* Poets; and, however diſcouraging the Proſpect, and laborious the Undertaking, the Propoſal was readily accepted, and the Work plann'd out and begun; but like many other Buildings, the Superſtructure was ſoon found to exceed the firſt Deſign, unexpected Difficulties alſo early aroſe, which greatly interrupted farther Proceeding; and the Work was, for this and other Reaſons, in its infant State, laid aſide; till, on a future Recollection, and ſome favourable Circumſtances intervening, it was reſumed, and the Reſolution formed to proceed in this Labour of Learning with all poſſible Diligence and Diſpatch.

THE Nature and Difficulties of Trade (as has been observed on a former Occasion *) are known but to few, and it requires both Caution and Conduct to launch out into the Literary Ocean: for this Reason, no sooner was a Progress made in this Work, and the first Letters of the Alphabet printed, but it was judged proper to give them to the Publick, as a Specimen of this new and extensive Undertaking; accordingly, in *June*, 1757, the first Sheets, containing the Letters Α.Β.Γ.Δ. were published with the following Advertisements.

I. From the AUTHOR.

" —— *This Work being designed for those who have already made a Progress in* Greek, *and are able in some measure to compose, the Accents are not generally used, since all such cannot but know* that first *and* general *Rule*, If the last Syllable be long, the Accent (*an Acute*) will be on the foregoing Syllable, *i. e.* the last but one: If it be short, the Accent will be on the last but two, *supposing the Word of more than two Syllables; Any Deviation from this general Rule is taken Notice of, and the Accent set down, as in the Words* Αἰόλος, Ποικίλος, &c.—*Many Words also being used in different Senses, such Examples as occurred are given of each, as will be seen in the Word* Αγαθός."

II. From the PRINTER.

" *IT has been frequently observed, that a Work formed on the present Plan, would be a Benefit to Literature, greatly forward the Instruction of Youth in* Greek *Learning, and prove an acceptable Addition to the Republick of Letters. These Considerations, and a Deference to the Opinion of the best Judges, have been the principal Motive and Inducement to the present Undertaking: The Application and diligent Reading, requisite to plan, and finish this* THESAURUS, *or* POETICAL LEXICON, *is evident at first Sight; and the more than common Expence and Trouble, on every new Publication (especially in the learned Languages) is also not unknown: For this Reason, Proposals are commonly printed, and Encouragement from the Publick expected before the Work is begun, or put to the Press: In the present Case it was otherwise determined, and instead of a flying Sheet of Proposals, and Application for Subscriptions, great Part of this useful Work is first printed at a large Expence, and the Plan and Execution at once laid before the Publick, in Reliance on the present Approbation, and future Favour and Encouragement of the Learned, on publishing compleat this new and expensive Undertaking.*"

IT was a sensible Pleasure to the Undertaker to find that this Specimen, or first Part, was favourably received, and the Plan and Execution approved of, insomuch

* Two Letters concerning Subscriptions, and the new Edition of Dr. *Cave's Historia Literaria*, printed *Ann.* 1737.

that

that many learned Gentlemen recommended Dispatch, and a speedy Conclusion of the whole Work.

To answer this Desire of the Learned, and hasten the Publication, the Work was divided, and Part put to an other Press, but many Inconveniences arose from the Distance of Place, and indeed the Hazard of Incorrectness was so early evident, that this Intention was soon changed, and it was judged more eligible to abide by the first Purpose of printing the whole *Ad Officinam propriam*; and rather suffer the Inconvenience of a short Delay, than by a hasty Pursuit give an incorrect Edition to the Publick.

The mention of this Particular leads me to speak of that material Article in Printing, the Correction of the Press; a Matter of great Import in the Literary World, and frequently not attended to with that Care and Diligence it requires. And it is worthy of Remark, and well known among the Learned, that the most correct Impressions were made in the Infancy of Printing; when Literature was a general Concern, and the Correction of the Press was thought not below the Attention of the Learned: Relative to this, it may be gathered from the History of the Stephens's *, that their Printing-Office was the common Resort of the Literati; and the Reading the Sheets of their numerous Productions as they came from the Press, became the constant Amusement of the Learned at those Meetings. This happy Circumstance, joined to their own Learning and laudable Industry, greatly contributed to the Correctness of their Impressions; and it is to be wished the like Attention to Literature in some measure yet remained; and that this great Article of the Press was not so generally overlooked, and entrusted to the Care and Inspection of the Remiss, or Unlearned; who frequently engage to superintend the Press, which if they do not totally disregard, they but slightly attend to, and too often receive the Wages of Neglect.

This in no wise relates to the present Undertaking, where the Orthography and just Quotation have been attended to with a scrupulous Diligence. But, as in a Work altogether new and extensive, the MS. Copy must of Necessity become mixt and confused, and Typographical Errors unavoidably escape the Vigilance both of the most exact Printer and Corrector, the several Sheets have been a second time revised by the Author, and whatever *Errata* had slipp'd the first Examination, are here collected and printed. The like Attention to the Improvement of this Thesaurus has produced a large Appendix, or *Addenda*, which necessarily arose, on extending the first Plan, and the farther Prosecution of a Work of so great Variety of Matter and Reading.

Nothing more offers on the present Occasion, as the most respectable Names have interested themselves in this Publication; and the whole is now submitted to the

* A Cl. Mattaire.

Favour

Favour and Candour of the Publick; and the Printer hopes it will not be deemed a Vanity or Boasting, if he begs an Indulgence to expreſs here a Satisfaction, in being a ſecond time ſolely engaged in giving to the learned World, a Work of Literature and uſeful Learning; In both of which, however large and expenſive, *Nec Labor nec Sumptus terruêre*: The firſt in *Latin* †, was undertaken in the Year 1737, under ſome Diffidence from the Importation of foreign Impreſſions; The ſecond in *Greek* now appears with greater Chearfulneſs, being not ſubject to the like Inconvenience from the Importation of any foreign Edition, by an equitable and national Prohibition §: And now, whatever may be the Fate of the preſent Publication, he ſits down with the pleaſing Reflection, that in this, and every Undertaking, he has never departed from the Duty and Credit of a reputable Profeſſion, at all times ſeeking his own private Emolument in the Advantage of the Public.

LET it be only farther remembered, that it has been no ſmall Alleviation of the Care and Expence attending this long and laborious Undertaking, that a Work of Literature, and a new Acquiſition to the Republick of Letters, appears in an Age and Country, where Learning has long taken up her Reſidence and flouriſhed. At a Time when the Learning of *Greece* eſpecially, is taught and cultivated in our Seminaries of Learning, under the Direction and Auſpices of the moſt eminent Maſters and Profeſſors: To whom, with every Friend of polite Literature, this Work is humbly offered, by

Their moſt obedient Servant,

J. POTE.

† Scriptorum Eccleſiaſt. Hiſtoria Literaria, a Gul. Cave, S. T. P. Canon. Vindeſor. Editio nova, ab Autore ipſomet recognita, et tertia ferè parte aucta: cum quamplurimis Notis, necnon Addendis Varior. eruditiſſ. Virorum; *e Prælo Oxon.* 2 vol. folio, *Curâ, et Impenſis viri J. P.*

§ On the Publication of the *Two Letters* above-mentioned, and Application to Parliament, an Act was paſſed A. D. 1739. Geo. II. Reg. 12. *To prohibit the Importation of foreign Editions of Books in the learned Languages, firſt compoſed and printed in this Kingdom:* This Act has been ſince enforced, and gives a juſt Security to this and every learned Work, *firſt compoſed* and *printed* in this Kingdom.

PROSODIA,

PROSODIA;

SIVE,

TRACTATUS

De re METRICA, apud GRÆCOS.

Autore T. M.

a

PROSODIA.

CAP. I.

SECT. I. DEFINITIONES.

TEMPUS (χρόνος, five σημεῖον,) eft temporis, quod, dum profertur fyllaba, abfumitur, menfura (α).

Syllaba brevis eft unius temporis, longa verò duorum.

Vocales naturâ { breves, ε, ο. longæ, η, ω. ancipites, α, ι, υ. }

Ex fyllabis jufto ordine difpofitis fiunt pedes.

Eft autem pes duarum fyllabarum, pluriumve compofitio, ex certâ temporum obfervatione (β).

Pedum tria funt genera; quidam difyllabi, alii trifyllabi; alii tetrafyllabi (γ).

Difyllabi funt quatuor, { Pyrrichius, (δ) —— θεός. Spondæus, —— ψυχή. Iambus, —— θεά. Trochæus (ε) —— σῶμα. }

Trifyllabi funt octo, { Tribrachys, (ζ) — πολεμος. Moloffus, (η) —— ευχωλη. Dactylus, (θ) —— σωματα. Anapæftus, (ι) —— βασιλεύς. Bacchius, (κ) —— ανασσει. Antibacchius, (λ) — μαντευμα. Amphibrachys, (μ) θαλασσα. Amphimacer, (ν) — δεσποτης. }

Cum unus fimplex pes, bis pofitus, compofitum pedem fecerit, *Syzygia* dicitur; propriè, fi difpares jugati fuerint, ut *Trochæus* cum Iambo; fin pares, *Dipodiam*, aut, ut quidam, *Tautopodiam* efficiunt. Et in iis fpatia temporum a Tetrachrono ad Octachronum, *i. e.* a quatuor temporibus ad octo, producuntur. Unde apud Grammaticos formantur,

(α) Σημεῖον veteres χρονον, i. e. *tempus* non abfurdè dixerunt; ex eo, quod figna quædam accentuum, quæ προσωδιας vocant, fyllabis ad declaranda temporum fpatia fuperponuntur. *Vict.*

(β) Pes eft fyllabarum difpofitio, certo numero numerofa. *Scal.*

(γ) Tetrafyllabos, rerum naturam fi fpectes, fanè neges; nulla quippe dictio inveniri poteft, quæ non fimplicium pedum conjunctione, aut miftione, comprehendatur; ut ex duobus Pyrrichiis conficitur Proceleufmaticus, &c. *Scal.*

(δ) *Al.* Dibrachys, Pariambus, Hegemon.

(ε) *Al.* Chorius, (unde *Choriambus*) *Lat.* Rotulus.

(ζ) *Al.* Brachyfyllabus, Triorcheon, Pygmon, Chorius.

(η) *Al.* Hippius, Chanius.

(θ) *Al.* Politicus.

(ι) Antidactylus

(κ) Œnotrius, Tripodius, Pariambus.

(λ) *Al.* Palimbacchius, Latius, Saturnius, Pompicus.

(μ) *Al.* Scolius, Ianius.

(ν) *Al.* Fefcennius; frequentius verò Creticus appellatur.

Tetrafyllabi

Tetrasyllabi sedecim, (ξ)

- Proceleusmaticus —— πολεμιος.
- Dispondæus, —— συνδουλευσω.
- Diiambus —— επιςατης.
- Ditrochæus —— δυςυχημα.
- Choriambus —— σωφροσυνη.
- Antispastus —— Αμαρτημα.
- Ionicus a majore. — κοσμητορα.
- —— minore —— πλεονεκτης.
- Pæon primus —— Αςρολογος.
- —— secundus —— Αναξιος.
- —— tertius —— Αναδημα.
- —— quartus —— Θεογενης.
- Epitritus primus —— Αμαρτωλη.
- —— secundus — Ανδροφοντης.
- —— tertius —— ευρυσθενης.
- —— quartus —— λωβητῆρα (ο).

Duorum etiam pedum conjunctio, *Basis* dicitur; veluti quidam gressus pedum; seu fundamentum cujusdam versûs.

Versus est una integra pedum certo aliquo numero et ordine constructio (π).

Minimus est Dimeter, maximus Hexameter; procedit autem dimensio, vel per singulos pedes, sive Monopodiam, vel per duos simul sumptos, sive Dipodiam. Mensurati verò per Dipodiam ultra Trimetrum rarò progrediuntur.

Appellatur Dimeter, Trimeter, Tetrameter, Pentameter, vel Hexameter, a numero pedum vel Syzygiarum.

Pars versûs, cum integræ fuerint Syzygiæ, *Colon* dicitur; cum imperfectæ, *Comma* (ρ).

Cum versûs plenus fuerit, dicitur, *Acatalectus*; si syllaba deest, *Catalectus*;

Si pes deest, *Brachycatalectus*;

Si verò pes vel syllaba superabundat, *Hypercatalectus* (σ), sive *Hypermetrus*.

Porro accidunt unicuique pedi, sublatio, quæ *Arsis* dicitur, et Positio, quæ *Thesis* (τ).

Arsis, Thesisque, non syllabarum numero, sed ratione temporum pensetur: simplici ergò aut duplici, aut sescuplâ ratione taxatur.

Simplici, cum versus constat ex pedibus Dactylicis, vel Anapæstis; quippe Dactylus, Spondæus, et Anapæstus, sunt quatuor temporum: duplici, cum constat ex pedibus Iambicis, Trochaicis, Choriambicis, Ionicis, et Tribrachis; et Sesqui, in Bacchio, Palimbacchio, Amphibracho, Cretico, et Pæonibus.

De Arsi et Thesi, manat *Rhythmus*.

Rhythmus, ῥυθμος, est pedum temporumque junctura velox, divisa in Arsi et Thesi; vel, Tempus, quo syllabas metimur; *Lat.* Numerus.

Syllaba, a quâ pes; et pes, a quo Syzygia; et Syzygia, a qua Comma; et Comma, a quo Colon; et Colon, a quo Versus nascitur, aliquando *Metra* vocantur: Generaliter verò

Metrum est conceptio certis ac legitimis pedibus expedita. Vel, compositio pedum, ordine quodam decurrens, modum positionis, sublationisque conservans.

Differt Metrum a Rhythmo, quòd Metrum certâ qualitate ac numero syllabarum temporumque finitur, certisque pedibus consistit, ac clauditur; Rhythmus autem temporum, syllabarum, pedumque congruentia in infinitum multiplicatur, ac profluit (υ).

SECT.

(ξ) Et bis totidem pedes Heteroploci Pentasyllabi numerantur. vid. *Diomed.*

(ο) Ex solutione autem longæ, fiunt alii, Tetrasyllabis ισοδυναμοι, qui vocantur

- Mesomacrus, —— δολιχοσκιος.
- Pariambus, —— παντολετορα.
- Hegesmocolius, &c. — στεριζοντος.

(π) Versus est dispositorum pedum certo numero castigata connexio. *Scal.* Aut, verborum junctura, quæ per articulos, et commata, ac Rhythmos modulatur in pedes. *Varr.*

(ρ) Col. Ηφαιςε, σοὶ | δὲ χρὴ μελειν | —
Comm. ἐγὼ δ' ατολ | μος—ειμι — |
Aut per singulos pedes,
Col. Τίσει | αν Δανα | οι εμὰ | —δακρυα | —
Comm. Μῆνιν α | ειδε Θε | ά—

(σ) Potius *Hyperacatalectus. Scal.*

(τ) *Arsis* est elatio temporis, soni, vocis; *Thesis*, depositio, et quædam contractio syllabarum. Nam in Spondæo altera longa tollitur, altera ponitur, &c. *Vict.* vel, ad pedis motum referunt ut apud musicos.

(υ) Rhythmus est verborum modulata compositio, non metricâ ratione, sed numero syllabarum ad judicium aurium examinata; metrum verò est ratio cum modulatione.

Rhythmus per se sine metro esse potest, sine Rhythmo metrum non potest. Plerumque tamen casu quodam invenies etiam rationem metricam in Rhythmo, non artificii ratione servata, sed sono, et ipsâ modulatione ducente. *Beda.*

Metrum circa divisionem pedum versatur; Rhythmus circa sonum; Rhythmus igitur nunquam

Sect. II. De Figuris.

ALIÆ sunt dictionis, aliæ carminis.

I. Figuræ dictionis sunt Apostrophus (φ), Synæresis, Diæresis, Tmesis, et Cæsura.

Apostrophus est elisio vocalium, α, ε, ι, ο, in fine dictionis ante alteram in initio sequentis, ut,

Ως ειπατ' εδδεισεν δ' ὁ γερων—Il. α. 33.

Εκλαγξαν δ' αρ' οιςοι επ' ωμων—Ib. 46.

Aliquando etiam eliditur αι diphthongus;

Βυλομ' εγω σοον εμμεναι—Ib. 117.

Rarius, οι,

Ως μ' εθελει φιλοτητι μιγημεναι υκ εθελυσῃ. Ib. ζ. 165.

Ως το μεν ἀρνες εχωντι—Theoc. 8. 70.

Et rarissimè longa vocalis, vel diphthongus ει.

Ειλαπιν', ηε γαμος—Od. α 226. (χ)

Ευφροσυν' ολζιμοιρε.—Orph. ad Lun.

Αδιον ει ταντρῳ—Theoc. 11. 44.

—τυ δ' εκατεροι εμ' απο.χυις. Ib. 15. 7.

Not. Elisionem pro arbitrio negligunt Poetæ; ut,

Ω γυναι, η μαλα τυτο επος—Il. γ. 204. (ψ)

—επει υδε εοικε. Il. α. 119.

Atticis verò Poetis non licet ullam, ne vel αι, diphthongum, elidere (ω).

Initialis brevis post finalem longam non rarò perimitur; ut,

Ω 'γαθε—Theoc. 5. 16.

Εν δε δικαιοσυνη συλληβδην πασ' αρετη 'ςι. Theog. 147.

Δῆλος δε μοι 'ςι—Soph. Aj. 1242.

Οικτειρε δ', ὦ 'ναξ. Ib. 510.

—οταν μελλω 'ξιεναι. Arist. B. 11.

Elidunt etiam Poetæ brevem ante consonam, præsertim in præpositione παρα, ut,

Ημες δ' ετ' ορ πα νυς—Il. η. 433.

Παρ μέν οἱ ὥρια κεῖται—Theoc. 15. 112.

Παρ δε δυ' αμφιπολοι—Od. ζ. 18.

Et in fine carminis utuntur Synalœpha, si dictio insequentis membri a vocali inceperit, ut,

—ερυκεμεν ευρυοπα Ζῆν', Αυτε—Il. θ. 206.

Τας δεσποσυνας σκηνας προλιπυσ',

Ιυ—Eur. Hec. 98.

Θεῶρ' Ετερος—Arist. Ach. 134.

Synæresis (α) est duarum syllabarum in unam contractio.

Και σφεας φωνησας—Il. δ. 284.

Χρυσεῳ ανα σκηπτρῳ—Il. α. 374.

Υμῖν μεν Θεοὶ δοιεν—Ib. 18.

---

quam sine Psalmate valebit; Metrum autem sine Psalmate prolatum proprietatem suam servat. *Atil. Fort.*

Translatis verbis, mensura versûs non mutatur, Rhythmus mutabitur. *Scal.*

(φ) Al. *Synalœpha*: Quæ, propriè dicta, dictiones (post factam Thlipsin vel Crasin) in unam contrahit.

Distinguere verò oportet Synalœpham, quæ per solam Thlipsin, ab ea quæ consurgit ex Crasi; diversæ enim sunt et nota et quantitas.

Crasis producit vocalem et præponit notam, ut,

—τἀμά τ' εις επαυλ εγω—Soph. Oed.T. 1158.

Και ταργα τἀμά—Ib. El. 625.

Σοι δ' αισχρὰ τἀπη ταυτα—Ib. Aj. 505.

Thlipsis quantitatem non mutat et notam postponit, ut,

Ομως δ' αδελφη, καὶ θ' υπεργησον τάδε

Κάμοί τ' αραγά—Ib. El. 463.

Usitatissima Crasis, ubique subscripto ι diphthongi, si exciderit; ut, κἀγω. κἀπειτα.

(χ) Ειλαπινη, ε γαμος—Barnes.

(ψ) Sic. Αλλ' υκ Ατρειδη Αγαμεμνονι ηνδανε—Il. α 24.

—Τυδειο τε ιφι ανασσεις. Ib. 38.

—καὶ οἱ πεθονται Αχαιοί. Ib. 79.

(ω) Reverà ultima duntaxat vocalis eliditur, altera cum prima sequentium per Crasin coalescit; ut,

—επ' αγγελος. Ar. Av. 1340.

—παυσ' Αισχυλε Ar. B. 867.

L. Οτ' υδε κολαςα 'ξεςι—Ib. N. 7.

—Ητις με γῆμα' 'πῆρε—Ib. 42.

ut in κἀγω, κἀτειτα, vel, quo melius verborum analogia conspiciatur, κολασαι 'ξεςι, γῆμαι 'πῆρε vid. Dawes. p. 269.

Elisio igitur diphthongorum pueris in imitationem minimè commendatur: Adhibenda est etiam cautio in elidendâ longâ; et præcipuè, α purum; cùm longa sit;

Emendationem enim Kingii, quem olim aliquando nimis inconsulto secutus sum, ad Eur. Hec. 214. nunc rejiciendam puto, et cum MSS. Acatalectum servare mallem; ut,

Συντυχια κρεισσων εκυρησεν, vel

Συντυχια κρεισσον εκυρησεν.

Quòd si paræmiacus requiratur, ex scholiaste vocem asciscere, κρεισσων ξυμβασις εκυρησεν. Sed de hoc, suo loco.

(α) Al. Synizesis, Synecphonesis, Syzeuxis.

b Syllabæ

Syllabæ breves ita contractæ pro longa habentur (β).

Αυτός τ' αμφὶ νεκυι κατατεθνειῶτι μαχωμαι. Il. π. 526.

Interdum longa ante brevem colliditur,

Ειαρι πολιῶν—Hes. ε. 460. (γ)

Longa etiam ante longam, et in diversis dictionibus,

Η εισόκεν αμφὶ πυλησι—Il. ε. 466.

Τυτων εγὼ υκ εμελλον ανδρὸς υδενός. Soph. An. 465.

Et sæpissimè η ante ε,

—Η υχ άλις, ὅτι—Il. ε. 349 (δ).

Diæresis, (sive Diazeuxis). est ubi ex unâ syllabâ dissectâ fiunt duæ.

Εκτωρ δε Πριαμοιο παῖς—Il. γ. 314.

—Εςησαν εὔδμητον περὶ βωμὸν. Il. α. 448.

Τὰς εχθῆς ταυτης πυρκαΐης ετυχον. Ep. l. 3.

Tmesis est vocis compositæ sectio, una dictione vel pluribus interjectis,

—κατα γαῖα καλυψε. Il. ξ. 114.

—απὸ μεν φιλα ειματα δυσω. Il. ϐ. 261. (ε)

Cæsura

(β) Pro brevi rarius, ut, Ορσεο πεπον. Il. ε. 109. West. Gramm.—Imo nunquam, l. Ορσο πεπον—vid. Cl. in loc.

(γ) Sic, Ανὴρ δικαιός εςιν, υχ' ὁ μὴ αδικῶν·

(Αλλ' ὅςις αδικεῖν δυναμενος, μη βυλεται.) Phil. nisi Tribrachyn pones in quinta sede, η ante α correptâ.

(δ) Non licentiâ aliquâ poeticâ, sed quia vulgo etiam in soluta oratione ita pronunciabatur, Ηυχ άλις—Cl.

(ε) *Systolen*, quæ longam corripit, et *Diastolen*, quæ brevem producit, cæteraque Grammaticorum figmenta, quasi nullis legibus constricti essent Poetæ, nihil moror. Tum quia errata editionum pro licentiâ, quam appellant, poeticâ haud rarò deputantur; tum quia breves syllabæ, non omnes, neque omni in positu, sed certâ quadam ac constanti ratione, fiant productæ; vel ad aliquid Ζωγραφικως depingendum, vel ad quandam elegantiam, suo loco dignissimam, exhibendam.

—Λελογχασιν ισα θεοισιν, Od. λ. 303.—Westm. Gr. &c.

proculdubio legendum,—λελογχασ' ισα—!

Αλλὰ βυλεσθε. Od. π 387. ib.—MS. βολεσθε, f. ab obsoleto βυλω, vel βολω, unde *Lat.* volo. vid. Cl. in loc.

—Δεκα δωρα δωσω. Ep. l. 7. l. δοσω, 'Autor enim fortasse sibi licentiam dari putavit usurpandi το δοω pro δωω, ut πομα pro πῶμα, δρμα pro δῶμα.

Εκτορ υε Πριαμοιο—Il. λ. 200. Gr. Thompf.—Sed diphthongus ῦ corripitur ante vocalem ε, vel -ορ producatur ante aspiratam vocalem, quæ pronunciabatur tanquam consonans, aut *potius* tanquam Æolicum Digamma, sic Αυτὰρ οἱ Πρεῖτος—Il. ζ. 157. Et tripthongus υε, quasi una syllaba.

Φερβε βοας. φερβε μαλα—Call. 6. 136. ib.—l. φεwρβε βοας, φερε μᾶλα—

Breviatur interdum αι finalis ante consonam.

Ει δέ κεν οικαδ' ἵκωμαι φιλην—Il. ι. 414. Westm. Gr. Thompf.—l.—ικοιμι.

—Βαπτιζεται δ' ὕπνω,—Ep. ib.—l. βαπτιζετο. (vid. Arnald. Animadv. p. 34.—et infr. in not. *Vocalis ante vocalem*.

Item vocalis ante σ et alteram consonam, ut, Ωκυμον ηδυοσμον—Amm. Ep. 17. ib.—Nimirum in hoc exemplo sequitur liquida, sic Ηδυπνοοι ψιθυραί, Orph. Sit vero muta, nihil usitatius est, quam syllabam vocali brevi constantem, sequentibus duabus, a quibus syllaba inchoari possit, corripi, ut—πολυςαφυλον θ' Ιςιαιαν. Il. β. 537. vid. Cl.

Quòd ad Diastolen, sive Ectasin,

Διὰ μὲν αρ ζωςῆρος—Il. δ. 135. ib.

Retinet Tribrachyn *Clarkius* ad rapidum hastæ transitum depingendum, sic Διὰ μεν ασπίδος ἤλθε—Il. γ. 135.

Syllabam Δι ex *necessitate* productam ait *Barnesius*.

Refert autem *Dawes* (p. 165) ad potestatem consonantis Vau, quæ inter duas vocales intercedens in diversis pro arbitrio syllabis enunciari poterit. Sic αwορ, αwιζω, &c.—Η γαρ ὅγ' ολοῆσι φρεσὶ θυει. Il. α. 343.—ολοῆσι. *Barnes. al.* ολοιῆσι. Sed pronunciabatur ολῆσι vel ολοwῆσι. Cl.—Dawes.

Επειδὴ νῆες τε—Il. ψ 2. ib.—l. επwειδη.

Frequentius extenditur brevis, primo, ante liquidam, ut,

—μελος αειδε. Hom. M. 499. l. καλὸν αειδε.

Πολλὰ λισσομενη. Il. ε. 358. ib. Πολλὰ ἑ λισσομενη—Barnes.

Nec verò solis vocalibus initio vel medio verborum præfici olim solebat Vau, sed eam etiam semivocales liquidæ λ, μ, ν, ρ, ante se pronunciari patiebantur.

Πολλὰ wλισσομενη—Il. ε. 358.

—καλον

Cæsura syllabam brevem in fine dictionis, et initio pedis, extendit (ζ); eaque fit apud Græcos post singulos pedes Hexametri.

Οι δ' ε μεγα ιαχοντες—Il. ζ. 421.
Στευται γαρ τι επος ερεειν—Il. γ. 83.
Εκπερσαι Πριαμοιο πολιν, ευ—Il. α. 19.
—Αμφηρεφεα τε φαρετρην. Ib. 45.
—ε με μαλα ρεα Il. υ. 102.

II. Figuræ carminis, sunt Antipodia, Brachycatalexis, Catalexis, Hypercatalexis, et Dialysis.

Antipodia est qua pes pro pede ponitur, ut Spondæus pro Dactylo in quinto loco Hexametri (η).

—γινεαι μεροπων ανθρωπων. Il. α. 250.

De Brachycatalexi, Catalexi, et Hypercatalexi, Quas Græci nominarunt αποθεσεις, i. e. *Depositiones*, sive *Terminationes*, dixi supr. p. 4. et frequentissimè occurrent in sequentibus (θ).

Dialysis est, qua dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis,

—απ' ωραν' αιθε-
ρος δια μεσσω. Sapph. 1.

frequentissimè in Choricis,

Τας καλλιδιφρου Αθα-
ναιας—Eur. Hec. 465.

—κωκυσεν δ' ε μαλα ωμεγα παιδα ωιδουσα. Il. χ. 407.
—αμα δ' ε ωνεφος ειπετο πεζων. Ib. δ. 274.
—λαωοι δε παρα ωρηγμινι θαλασσης. Ib. β. 773. Dawes. p. 158.

Secundo, ante aspiratam,—ιδον αιολον οφιν. Il. μ. 208. ib.—consultò ut versus ipse quasi diriguisse videatur. Cl.

Plerumque vocalem aspiratam Ηδ' ανδρι ικελη—Il. δ. 86. ib.

Vera potestas est ανδρι ωικελη, syllabarum autem ratio, unde pendet Prosodia, Η δ' ανδριω ικελη—Dawes. p. 66.

—φιλε εκυρε δεινος τε. Il. γ. 172.
—φιλεεϝ' εκυρεδ' δεινος τε. Cl.
—φιλε ωεκυρε δωεινος τε, vel
Φιλεω εκυρεδ' ωεινος τε.

Sic Η ωεκυρε ωεκυρος. Il. ω. 770.
—οπλοισιν ενι δωεινοισι—Il κ. 254. *Dawes.*

Non raro monosyllabæ præsertim ante liquidam extenduntur—δια δε μεγα σακος αραξε. Hes. α. 364. ib. sed vid. sup. Il. χ. 407.—sic ωτε τι με δωεος. Il. ε. 817.

(ζ) Causa est, quia mora in illâ syllabâ quædam fit, unde *Mansio* vocatur; et quia *ictus pronunciationis*, ut quidam loquuntur, in hanc versûs partem cadit.

Cæsura, τομη, est, cum post pedem superest syllaba, quæ finit dictionem. *Voss.*

Τομη autem, non illa, quæ Cæsura Latinis dicitur, sed pars integri versûs solemniori Cæsurâ comprehensa.

Cæsura locum habet in tantum non omnibus metris, excipias Anapæstos, et similes versus, qui libenter cæsurâ carent; nam e contrario amant dissolutos pedes; *i. e.* singulis vocibus constantes; Cæsura autem et pedes et voces implicat. *Crit. Vann.*

Versus Cæsurâ carentes admittit *Aeschylus* sæpe; *Sophocles* et *Euripides*, parcius longè; *Aristophanes* aliquando.

In Iambico verò Cæsura nunquam aliquid operari potest ad producendam syllabam.

(η) Anapæstus, in primo, ut, Βορεης και Ζεφυρος. Il. ι. 5. West. Gr. Thompf. Sed legitur in quibusdam, saltem pronunciabatur Βορρης—Cl.

Iambus pro Spondæo, Οι ηδη—Il. α. 70. ib.—propter Pausam, vel pronuntiabatur ac si scriptum fuisset, Off. Cl. ad. Il. α. 51. § 7.—potius Οι ωηδη, vel, Οιω ηδη.

Amphibrachys—ut, Εως ὁ ταυθ' Il. α. 193. ib. pronunciabatur raptim legentibus ωσω vel ωσες. Cl.

Proceleusmaticus, Τρεις δ' Αϊδης ενεροισι—Hes θ. 850. l. Τρεσσ' Αϊδης δ' ενεροισι—

(θ) Pro Hypermetro sive Hypercatalexi datur ex Tryphiodoro,

Ανθεσι πορφυρεοισι λυκοισιν αναγκαιοιο χαλινε. v. 95. West. Gr. Thompf.

quod proculdubio mendosum est, utcunque mederi possit. vid. Merric. in loc.

Ανθεα πορφυρε' ηκιν αν—Rhodom.
f. Ανθεα πορφυρεα 'ζαλ' αν—vel, πορφυρεοις εχ' ανθεσ' αν—

CAP.

CAP. II.

SECT. I. DE METRORUM GENERIBUS.

METRA principalia, Gr. Πρωτοτυπα et Αρχηγονα dicta, sunt novem,

Dactylicum, Anapæsticum, Iambicum, Trochaicum, } Ex simplicibus pedibus;

Ionicum a majore, ——— a minore, Choriambicum, Antispasticum, Pæonicum, } Ex compositis.

Cætera ex his sunt, quæ mutilata per cola et commata, aut paribus agglutinantur sibi, aut sola ponuntur, et sumunt nomina,

Ab inventoribus, ut, *Phalæcium*, *Sotadicum*;

Ab his qui maximè frequentârunt; ut, *Aristophanium*, *Asclepiadeum*;

Ab usu, ut, *Priapeium*;

A passione, ut, *Scazon*; aut,

A conjugatione similium, ut, *Periodicum*; aut

A certâ mixtura diversorum pedum; ut, *Prosodiacum*.

Innumera sunt alia, quæ ab irregulari mixtura pedum *Asynarteta* vocantur.

SECT. II. DE DACTYLICO (α).

CArmini Dactylico, tanquam ex Prosodiâ Latinâ satis noto, non immorabimur; modò notandum sit, hæc per *Monopodiam*, cætera per *Dipodiam* scandi moris esse; i. e. Dactylicum plenum esse Hexametrum, Iambicum (Lat. *Senarium*) modò Trimetrum.

SECT. III. DE ANAPÆSTICO.

CArmen Anapæsticum quatuor recipit pedes quatuor temporum (ϛ),

Anapæstum,

Dactylum (γ),

Spondæum,

(α) Quod *Heroicum*, *Delphicum* et Theologicum appellatur: Metrum sanè omnibus et simplicius et antiquius. *Plot.*

(ϛ) *Pro libitu in quavis sede collocatur; a quâ varia et diversa pedum positione pendet omnis in hoc carmine numerosa jucunditas*; E. G.

Αγετ' ὦ παιδες | την γρααν προ δομων.

Τις αλαζο | νιαν | πλεισαν παρεχει. King. ad Hec. 59.

Hujusce autem versus an rectè se habet dimensio? vix credo. Ita quidem Cl. *Turnebus* ap. Hephæst. p. 25. Quem sequitur Kingius, et ego illum, (in Observ. de re metricâ) nimis religiosè: proculdubio enim dimetiendus τις αλαζ | ονιαν, vel potius ·ονιαν. Sic enim Attici.

(γ) *Dactylus contra leges videtur admissus; nam tametsi est ισορροπα; i. e. æquipollentia; tamen est αντιδιαθεσις*, contraria dispositio. *Itaque in Trochaïco Iambus nullus, neque in Iambico Trochæus ullus. Scal.* p. 177.- Sed non est eadem ratio: fateor quidem Anapæsticum Gr. αντιδακτυλικὸν vocari; sed hæc aure judice determinanda sunt; et quasnam aures eodem modo in Anapæstico offendet Dactylus, quo in Iambico Trochæus, vel in Trochaico Iambus?

Diomedes autem asserit nunquam nisi in pedibus dextris Dactylum.—Sed toties in sinistris occurrit;

Ω στεροπα Διος | ω σκοτια νυξ Eur. Hec. 67,

Δειμασι φασμασιν | ω ποτνια χθων. 69, &c.

ut potius Kingio assentiar, dicenti, "*Pes Anapæsticus nullum sibi sedem peculiarem vendicat, sed pedi cuicunque ισοχρονω de quavis cedit urbanissime.* (Excipias tamen penultimam Paræmiaci. vid. infr. (·). Et sic Hephæst. κατα ΠΑΣΑΝ χωραν δεχεται σπονδειον, αναπαιστον, σπανιως δε προκελευσματικον —sequitur, παρα δε τοις δραματοποιοις και Ιαμβον και δακτυλον. Et sic *Arnaldus*, (p. 125.) restitui debere putat Scholium ad Ar. Pl. 487. Cui non assentior. Scholiastes το Ιαμβον, omisit; non immeritò: Quid enim ad modum Anapæstici carminis, si quidam fabularum autores, ut *Archilochus*, et fortasse *Cratinus* illud Iambo contaminârunt? vid. inf. (ε).

Diomedes

Spondæum, et rariffimè
Proceleusmaticum (δ).

Anapæsticus versus Monometer (ε) Acatalectus, qui etiam Basis appellatur, in hunc modum variari potest,

Τινα Τρωϊαδων. Eur. Hec. 94. purus.
Ταδε Θυϊσσων. Ib. 112.
Ποια δε πολις. Ib 159. (ζ)
Της θ' υπο γαῖαν. Ib. 146.
Συνδυλευσω. Ib. 202.
Ενθα νεκρῶν μετα. Ib. 208.

Ex Dimetris (η) verò Anapæsticum systema ferè conflatur. Basis, sive Monometer, Parœmiacum plerumque præcedit. Parœmiacus sententiæ finem occupat.

Parœmiacus (θ) est, in syllabam Catalectus, i.e. ubi post tres pedes quatuor temporum una redundat syllaba communis: aut una deest syllaba ad implendum versum, ut,

Τις σοις δε πονοις
Χρησω δ' ιλασιν | τις και | ταλ. Aesc. Pr. 283. (ι)

Communem dico syllabam, quia sententiam claudit, nec aliter alibi permissa est ultimæ syllabæ licentia; sed ad hanc continuandi sunt Anapæsti, aut pares Anapæsto pedes, ac si unus esset versus: (κ) notandum verò, quòd in Parœmiacis syllaba Catalectica soli Anapæsto debeat subjici (λ).

Sunt et alii Anapæstici, sc. Brachycatalecti, Hypercatalecti, et Catalecti, in syllabam et disyllabam (μ). Hi verò in Choris, Monostrophis, et Pindaricis solummodò reperiuntur.

Diomedes etiam Tribrachum admittit; qui nullum omninò habet locum nisi in fine sententiæ, vel Parœmiaci. vid. inf. (λ).

(δ) i. e. Longa aliquando solvitur in duas breves, ex quo fit Proceleusmaticus, ut,

Ο μεν οιχομενος | φυγας ὧδε νεκυς ων | Eur. Or. 1509.

Τις ορεα βοσκομαι | ταδ' επεσυτο βροτῶν. Arist. Sed *Scal.---Nihilo deteriore lege conditur Proceleusmatico, quo usus est Aristophanes; ut non immeritò* Πυρριχιακὸν *appellarint; et sanè sapit Hyporchemata.* p.178.

(ε) Dicitur Ithimius. *Scal,---Qui verò metiuntur Anapæsticà sicut Iambica, per* Μονομετρίαν, *binos pedes comprehendendo, errant errorem non ferendum: Idem namque modus, qui et in Dactylo.* Ib. p. 139.--- Ita quidem vir doctissimus; et sch. ad Pind. Ol. 1. 2. 6. 28. nec sanè improbare queo; cedo tamen numeris. το δε Αναπαιστικὸν κατὰ διποδίαν μεν βαινεται, κ. λ. Schol. ad Hephæst. p. 91.

(ζ) Vel fit Ionicus a maj. Monom. Hypercatalec. ut præcedens Ionicus a min.---et sequens Choriambicus.---proximus etiam Dispondæus est impurus; requiritur enim in Basi Anapæstus.

(η) *Dimetri Anapæstici non rarò ultimo in loco recipiunt Iambum,* Ar. R. 1563. 1565. Aesc. S. T. 1065. *Arnald.* p.252. satis incuriosè. Legendum est enim Ar. R. 1563. θῶ ον pro θρονον, sic MS. Vat. ---in v. 1565. l. ην αρ' εγω πωποτε, vel δηποτε: aut, ην ἀνα 'γω ποτε, με productâ per Crasin. In Aesc. S. T. 1065.---l. υπτωμαι.

Pessimè etiam turbavit idem Aesc. Eum. 1013.

Ηγεισθ' ὑμεις | πολυτιμοι. Arn. p. 260. Scilicet, *ne contra leges metri prior Monometer posteriori implicaretur,* ut ait ad Aesc. Ag. 64. p. 219. sed aliquid inconcinnius vix memini legisse: præter enim Iambum minimè ferendum, meæ saltem auri non æquè satisfacit, Ηγεισθ' υμεις | ac Υμεις ηγεισθε. Et quod ad implicationem pedum si quodammodò in his vitiosa sit (vid. inf. (μ). aliquando tamen usurpatur, præcipuè in Catalecticis.

Porro idem p. 41. *Nec apud Latinos tantum producitur ultima prioris Monometri syllaba, (quam crediderim ferè pro lubitu corripi aut produci) verum etiam apud Græcos, ut,*

Χρη τερματ' ΓΑ τωνδ' επιτειλαι Aesc. Pr. 100.
Επαοιδαῖσι | θελξει σ' ἐμαις Ib. 173. &c.---

Nescio quid et hic de bisegmine suo somniavit *Arnaldus.* Sed prior versus est Parœmiacus in proprio loco; et in altero legendum επαοιδαισιν.

(θ) Parœmiacus a Παροιμια dictus, quia plurimæ sententiæ proverbiales in hoc metro circumferebantur. *Heph. King.*

(ι) Omninò enim sic legendum post quinque plenos; et post sex plenos,

Ην ποτε μοχθων
Χρη τερματα τωνδ' | επιτειλαι. ib 100.

(κ) Vid. Cl. Hom. Il. α. 51. § 6.---*Dawes* Miscell. p. 29.---Crit. Vann. p. 470. 515. Bentl. Hor. Od. 3. 12. 1.---Observ. de re metricâ ad finem Alcestis Ed. 1748. p. 25.

(λ) Parœmiacus non recipit Spondæum in sede penultimâ. In Aristophanico quidem recipit; sed non in aliis Anapæsticorum Catalecticorum generibus. Legendum ergo apud Hephæst. p. 26

Πλευσει δ' αυ' Οδυσσ | ει θειω. Arnald. p. 125. Sch. Ar. Pl. 598.

(μ) Quod additur (sc. *in syllabam*) versus tantum congruit Catalectico. Valc. p. 796.

N. In cæteris metris vitiosum est si singuli pedes partem orationis finiant, sed in his bonum, ut,

Σφαγιον θεσθαι | τυμβω δ'. επιβας. Eur. Hec. 108.

Διισσομυθων | ρητορες ησαν. Ib. 123, &c. (μ)

Monom. Hypercatalec. sive, Penthemimer. (al. Choricus, Stesichorius. Scal.)

Δορι δη δορι περ | σαν. Ib. Hec. 908. purus.

Ατρειαι ιπποβα | τα. Ib. Or. 1003.

Δειναὶ δ' ἀμ' επον | ται. Soph. Oed. T. 479. (ν)

Προς εμον ὁμογνιτο | ρα. Eur. Ph. 169.

Καταβοστρυχος ομμ | ασι. Ib. 148. (ξ)

Αγετ' αμφιλοφον | ζυγον. Soph. An. 358.

Dim. Brachycatalec. (Glyconius, Aristophanius. Scal.)

Εκατα καταχαλ | κεσ ἀπαν Eur. Ph. 110. purus.

Ποδος ιχνος επεν | ταλλων. Ib. 105.

Κρινει τρισσας | μακαρων. Ib. Hec. 643.

Dim. Catalec. in syllabam, (Parœmiacus sive Hepthemimer. (Pindaricus. Scal.)

Ο δε παῖς Στροφιυ | κακομητας. Ib. Or. 1412. purus.

Δοριθηρατος | προς Αχαιῶν. Ib. Hec. 102.

Πεμψατε Δαιμονες | ικετευω. Ib. 96.

Ηλυσιν αρθρων | προτιθεισα. Ib 66.

Ως μοι κρινω | σιν ονειρυς. Ib. 86. (ο)

Dim. Catalect. in disyllabam. (Alcmanius, Scal.)

Ποσιν εξανυσαι | μι δι' αιθερος. Eur. Ph. 168. (π).

Dim. Acatalec. (Archilochius, Scal.)

Ξυνετος πολεμυ | φονιος τε δρακων. Eur. Or. 1415. purus.

Ενοπλος γαρ επ' αυτ | ον επευθρωσκει. Soph. Oed. T. 477.

Γοερον γοεραις | ει ποτ' εμα φρην. Eur. Hec. 82.

Μορφην ειτ' ων | θεὸς ει τε βροτων. Soph. El. 201.

Αγετ' ὦ παιδες | την γραυν προ δομων. Eur. Hec. 59.

Αγετ' ορθωσαι | την ὁμοδυλον. Ib. 60.

Την χιονωδη | Θρηκην κατεχει. Ib. 79.

Φρυδος πρεσβυς | φρυδοι παιδες. Ib. 1160.

Ωλεσατ', ωλεσατ' | υκ ετι μοι βιος. Ib. 166.

Dim. Hypercatalec. (Partheniacus, Simmiacus. Scal.)

Αετος Διος αι | θερια φιλε, χαι | ρε. Scal.

Ουθ' ὁ παρα τον Αχε | ροντα θεὸς ανασ | σων. Soph. El. 184.

(Pindaricus.)

Θαμα βοτρυοεν | τα Διωνυσον α | δομεν. Scal.

Trim. Catalec. in syllabam, (Stesichorius.)

Αναπαιστε χορων | τεκος ολβιε δος | κλυτον ηδυν. Ib. (ρ).

(ν) Anapæstici versus, cujuscunque generis, amant pedes dissolutos, i. e. ut singuli pedes singulis vocibus constent; imo vitiosum erit, si διποδιαι per Cæsuram in Trimetris misceantur: certè in Dimetris, si prima et secunda διποδιαι ita implicentur; in Tetrametris, si prima et secunda, vel secunda et tertia ita copulentur. Crit. Vann.

(ο) Sit etiam Ionicus a maj. Dim. Brachycatalec.---Et præcedens Ionicus a min. Dim. Catalec.

Ταλαινα νυν σε. Soph. El. 1434. dicitur Monom. Hypercatalec. Dochmaicus, minus rectè, proculdubio est Iambicus Penthemimer. vel, pro αντιπαιστικόν, l. αντισπαστικόν.

(ξ) In Schol. Διμετρον Βραχυκαταληκτον εις διασυλλαβον Error manifestus; nulla enim ejusmodi terminatio est. l. Μονομετρον Υπερκαταληκτον. Hephæst. p. 13. King.---Sæpe ultima, cum superest, in duas solvitur breves. M. Servius.

In Strophe Soph. An. 347. l. Αροτρων ετεος ες | ετος

In Sch. ad Or. 204. Στοναγησι τε και | γοοις, dicitur Dim. Brachycatalec. sed et Ionic. Dim. Acatalec.---opinor, rectius; sic et

Εςι μεγας εν υρ | ανω. Soph. El. 175. (vid. inf. de Ionico.)

( ) Impurus est Θαρσει μοι θαρ | σει, τεκνον. Soph. El. 174. vel Dactylicus,

Δακρυσι τ' εννυχι | οις, αγαμος. Eur. Or. 174.

Sic, Ου γαρ πεισεις, υδ' ην πεισης. Ar. Pl. 600. Et etiam,

Τινα μεμψιν ες ἡ | μᾶς επης.---Quia ultimam non præcedit Anapæstus. (vid. sup. (λ).

Impurissimus Archilochius,

Ερασμονιδη | Χαριλαε. Hephæst. p. 27.

(π) In Schol. ad Soph. El. 137,

Φιλοτητος αμει | βομεναι χαριν,

dicitur Ακαταληκτον εις διασυλλαβον, malè l. καταληκτικόν. καταληκτικη δε εις διασυλλαβον, όταν μετα ἑνα ποδα εις δυο συλλαβας ληξη. Sch. ad Heph. p. 30.

(ρ) Impurus, Archebulius, vel Callimachius.

Αγετω θεος, υ | γαρ εχω δικα τανδ' | αειδειν. Heph. 27.

Et adhuc impurior ob Iambum in principio,

Φιλωτερα με | τι γαρ οἱ Σικελα | μεν Εννα. Ib.

Trim.

Trim. Catalec. in dissyllabam. (Simonidius.)

Δοτε Πιεριδες | Αυρικων μελεων | μαλερον φοεον. Ib.

Trim. Acatalec. (Simonidius.)

Καταγετε πιδις | λιρξεσσα λαλει | Διὸς ὁ θυγατερ Ib.

Tetrameter Catalec. in syllabam. (Aristophanius.)

Η γης αροτροις | ρηξαι δαπιδον | χαρπον Δηυς | θεριζασθαι. Ar. Pl. 515.

Στιβαδα σχοινων, | κορεων μεστην, | ή τὲς ευδον | τας εγερει. Ib. 541.

Αγετ' ὦ Σπαρτας | ενοπλοι κυροι | ποτι ταν Αρεως | κινασιν. Hephæst. p. 26.

Ως αν μαλλον | τοις πηδαλιοις | ή ναυς ἡμων | σωθαρχη. Ib. (σ).

Sect. IV. De Iambico.

Carmen Iambicum Iambos solos primò admisit; ut illud repertoris Archilochi,

Πατερ Λυκαμβ | α, ποιονεκ | φρασω λογον.

Sed cùm hoc non modo scriptori operosum esset, verùm auri, ob perpetuum ejusdem pedis recursum, ingratissimum,

Tardior ut paulo graviorque veniret ad aures,
Spondæos stabiles in jura paterna recepit. Hor.

His semel receptis, aliis quoque data porta: nam prima Spondæi syllaba in duas breves solutâ, fit Anapæstus; soluta ultima fit Dactylus; Tribrachys autem est Iambi solutio; (κ) hinc recipit jam,

In locis imparibus, sive sinistris, { Iambum, Tribrachyn, Spondæum, Dactylum, Anapæstum (τ).

In paribus, sive dextris, *i. e.* in secundo et quarto, { Iambum, vel Tribrachyn.

et in sexto { Iambum, vel Pyrrichium; ob indifferentem syllabam.

Iambicum systema ferè ex Trimetris Acatalectis conflatur; sed et alii sunt, ut,

---

(σ) Laconicus dictus; et est impurus ob Spondæum in penultimâ sede.

(τ) Anapæstus *quoque ingessit sese, non sine magno decore; est enim pes admodum nobilis; isque non solum sedibus peregrinis, i. e. imparibus, sed etiam legitimis.* Scal. p. 176.

Versus *Iambici per omnes Anapæstum recipiunt sedes, ultima tantum, et ferè semper penultimâ, excepta.* Arnald. p. 176.

Tironibus verò notandum est, etsi Comœdia nunquam nisi in ultimo loco Anapæstum respuat, Tragicos tamen illum vel in secundo vel quarto rarissimè ponere; (Τὸτον δε τον Αναπαιςον κατὰ τας αρτιας χωρας παρὰ μὲν τοῖς Κωμικοῖς συνεχὼς· παρὰ δε τοῖς Ιαμβοποιοῖς και Τραγικοῖς σπανιωτερον. Hephæst. p. 15.

Fortasse nunquam; Ει γαρ τον σπονδειον εν ταις αρτιαις ε δεχεται, ουδε τον απ' αυτε λυθεντα Αναπαιςον οφειλει δεχεσθαι. Ib. p. 17.--- Nec Anapæstus, minùs in quarta sede, quàm in secunda, *Iambum retardaret.*

Ubicunque igitur occurrit, quin iste versus ex variantibus lectionibus emendari possit, nullus dubito. E. G.

Canterus emendat---Τις δ' αντων ὁ φιλτατος, Soph. Phil. 240. delendo το δ'. Deest etiam Flor. et al. vet. edd.

Αλλ' ου δεδοικα μη μ' ατελὴς ευχὴ, τεκνον. Ib. 795.

Canter.---μη ματην ευχη---Ed. 1746.---μη μ' ατελὲς, vel μ' ατελη, adverbialiter. At forsan hoc dubium putes, quia prima, hîc et in μ'ατελης, potest esse longa (ut, μ' αφελης. v. 956.) legas igitur, si το μ' non sit omninò necessarium, μη ατελὴς ευχὴ---(sine collisione vocalium, ut Oed. T. 1027.---C. 374, &c.) vel μὴ 'τελὴς (primâ sequentis dictionis elisâ, ut Oed. T. 447, 1104.). At Omn. Vet. Edd. Αλλα δεδοικ', ὦ παι, μη μ' ατελὴς ευχὴ. Penthemim. Dactylicus. Quem non facilè mutarem; cùm, in hac oratione Philoctetis, gravissimo cruciatu laborantis, alii sint enormes.

—τον δ' ικετην δεξαιατο. Soph. Oed. C. 44. Ed. 1746.---τον ικετην,---sed τονδε hîc δεικτικῶς. ---dele το μεν, eruditissimus B.---At primam in ικετην nusquam memini productam, in ικεσια fortasse ex necessitate. Nec το μεν hîc otiosum puto; δε sequitur.---F. enuntiandum ι-κ'την---frequens est ικ'τηριον v. 978. Oed. T. 335. Aj. 1197.---et etiam ικ'της. Lyc. 763. (vid. inf.)

Ω φιλτατ' επισχες - Oed. C. 1231.

Ω φιλ', επισχες. Scal.---Ω φιλτατ' ισχες---Steph. Ed. Flor.---al. εχε ---Sed non necesse.---l. Ω φιλτατ' επι | σχες---Præpositione a verbo subductâ. (vid. inf. not. in Troch.)

In

Monometer Acatalec. sive, Basis.
Ιω ταλας. Eur. Hec. 1077.
Ενισ' επεσεν. Soph. Aj. 625.
Μομφαν εχων. Ib. 180.
Εμεθεν δομων. Eur. Or. 958.
Ανακαλεσομαι Ib. Ph. 1524 (υ).

Monom. Hypercatalec. sive Penthemim.
Οσον ταχισ | α. Soph. El. 1458.
Αχετι συνεδ | ος. Eur. Ph. 1543.
Η των παροιθ | ευ. Ib. 1533.
Αἴδηλον αδ | αν. Soph. Aj. 624.

In præfatione ad Euripidis Hippolytum, ed. 1756. duo versus ex Sophocle citantur, tanquam Anapæstum in quarta sede usurpantes;

Των μεν παροντων τωνδε πεπυσμενη λογῳ. Trach. 296.

Τραχινιαν τε δειραδα και τον ευρουν. Ph. 498.

In hoc proculdubiò legendum est δειραδα, (ut, δειρη, δερη,) vel enuntiandum raptim δειρ'δα. (vid. inf.)

In illo, vel omittas reduplicationem, (ut, δεχθαι, δεγμενος. Il. α 23. β. 794.) vel Tribrachyn facias, dimetiendo πεπυσμενη. Syllaba enim vocali brevi (Il. β. 119. Od. δ. 732. Soph. Oed. T. 1328.) constans, sequentibus duabus consonantibus, a quibus inchoari possit, aliquando corripitur. (Cl. ad Il. β. 537.) præsertim, si posterior consonans sit liquida, ut, πυθμενων Aesc. Pr. 1045.---Magis mirandum sanè illud,

Σοφος γαρ ειδεις, ὁς τα πανλα προσκοπειν. Sent.
Στρατηλατησας ωσθ' υπο χειριον λαβειν. Eur. Andr. 736. l. χαλιν: χειριον. Dawes. p. 309.

Pauca alia est videre exempla, in propriis nominibus, quibus licentiam majorem nemo negat, ut, Αντιγονης Eur. Ph 764. Ερμιονη. Andr. 889. Αστυανακτα. Ib. 10. Ανδρομαχη Tro. 1130. Νεοπτολεμος. Ib. 1126.---Clarkius tamen vix concedit etiam in his adhibitum Anapæstum; quia *in hoc ferè modo enuntianda sunt*, Αντι γονης, Ερμ'ονη, Αστυ'ακτα Ανδρο μ'χη Ν'πτ'λεμος (Il. β 11.) ---*Quod* (ait D'Orvillius) *forsan Britannis, omnes syllabas raptim deproperare solitis, facilius persuaserit, quàm aliis nationibus*. (Crit. Vann. p. 517.) Sed haud absimile est Πατ'ρεας pro Πατερας. Lyc. 920. Γ'λακτοφαγος pro γαλακτοφαγος, Il. ν. 6. Aut verba, μιμ'νω, γιγ'νω, &c. vid. Valc. ad Ph. 1396.

Porrò, memini quendam amicum olim a me petiisse, an apud Sophoclem Anapæstus in tertia sede possit inveniri, aut Dactylus in quinta: Cui responsum dedi; prius rarissimè, et ob hanc causam, quia Anapæstus in tertia sede Cæsuram, sive Comma, quo versus debet dividi, pessumdaret, et exinde versum redderet δυσηχον; vid. Aj. 524. Oed. T. 256. Phil. 1056. ib. 793. ubi Canter---τι κ'ευσαλης---et in Oed. T. 863. mallem sanè Tribrachyn,---τον περιθυμον---(Arist. Pl. 537.) et Iambum in Oed. C. 1385.---Παρθενο-παιος. (ut sup.) et Spondæum in Aj. 104. -ηεα, Synizesis. (Cl. ad Il. α 268.)

Quod ad Dactylum in quintâ; nullibi, quod scimus, adhibetur; Nimirum aurem confunderet quasi sono Hexametri, ut,

Επειτ' απολιπων τις νεως ενθαδε μενεις. Ar. Pl. 1149.
Χρησμων δ' απαντας παντας εις εν συναλισας. Eur. Herac. 404. Ald. Scal.

(Miror igitur Scaligerum, ad finem Senarii *omnia metu* prætulisse τῳ *metu omnia*. p. 176.) Et ob eandem causam, ut mihi videtur, Tribrachys in hac sede rarò usurpatur, ut,

Τινας απειρας σχηματων κρατιον αχος. Soph. An. 424.

Quin Anapæstus, si efferatur, et versus sine commate legatur, idem sonat, ut,

Τεκνον τυφλω γεροντος Αντιγονη, τινας---Soph. Oed. C. 1.

Rectè igitur Arnaldus (p. 232.) *Aliquando in quinta sede reperitur Tribrachys*, (ut in Æsc. Pers. 448. 492. 501.) *cujus rei, licet non admodum sint frequentia exempla frequentiora tamen multo sunt, quam Anapæsti in quintâ*.---Utrumque verò pueris vitandum duco.

Addere etiam lubet magni in his viri observationem, quòd vel *in comicis improbandus sit versus, quo Dactylo Anapæstus subjiciatur*, ut, Ἐν τοισι τοι | χοις εγραφον Αθην | αιοι καλοι. Ar. A. 146. l. εγραφ.

Idem dictum puta de Anapæsto Tribrachyn excipiente. Ar. A. 1021. Av. 1692.

Doctissimus Criticæ Vanni autor (p. 297.) exemplum Dactyli etiam in quarta sede profert ex Ar. Ecc. 820.

Της τεσσαρακοστης ην ευπορισ' Ευριπιδης' Ι. επορισ'
Sic τεχνας πορίζω. Eur. I. A. 745.
Και πορίζω τριβας. Ar. A. 385.

Et, si το ευποριζω nusquam alibi invenies; ut ex nostro etiam Thesauro eliminetur, facilè foram.

(υ) Ex ditrochæo ob communem syllabam: malè dicitur Anapæsticus, in schol.

Ιμερος

Ιμερος εχει | μι. Ib. Oed. C. 1804 (φ).
Διαιμον ουν | χα. Eur. Hec. 654.
Αφιλα φιρ αφι | λοις. Soph. Aj. 624 (χ).
Dim. Brachycatalec. (Euripideus, Eupolidius.)
Τεκνων εμων | φυλαξ. Eur. Hec. 1087.
Εις αντλον εμπ | εσων. Ib. 1024.
Αναπιταιων | πυλας. Ib. Ph. 306.
Αγαμεμνονει | ος παις. Ib Or. 836 (ψ).
Δισσοισιν Ατρ | ειδαις. Ib. 816.
Βαρυβρομοι | βρονται. Ib. Ph. 190 (ω).
Χρεος εμολετε | ποτε Ib. Or. 151.
Ελεος ελεος | εμολε. Ib. Ph. 1303 (α).
Κλεινων Αγη | νοριδαν. Ib. 226 (β).
Ττερτατων | πολεων. Soph. An. 1152 (γ).
Dim. Catalec. Hepthemimer, (Anacreonticus.)
Προσειπε δ' αλλ | ος αλλον. Eur. Or 1428.
Ζηλωτος εν | ποτ' οικος. Ib 971.
Σφακ]αν χυσιν | τε φονιαν. Ib. Hec. 1080 (δ).
Αν μητε πελα | γος αλιον. Ib. 949.
Αιωγμ' ασυνε | τον ευρων. Ib. Ph. 1760.
Ανακελαδον α | πο λεχεος. Ib. Or. 185 (ε).
Ετι κωμον εκπ | εταστεις. Ib. Cycl. 495.
Ηισσιν αρμ | ατευσας. Ib. Or. 997 (ζ).
Θεων γενεσις | εις Ελεναν (η)
Dim. Acatalec. (Archilochius, Aristophanius.)
Δι' ασπιδων | δι' αιματων. Ib. Ph. 1311.
Βοαν Βοαν | αυτα βοαν. Ib. Hec. 1097.
Ελικ]ος ευθ | υς ετι βρεφος. Ib. Ph. 665.
Εγω δε πλοκα | μον αναδετοις. Ib Hec. 922.
Τον εμον αλιον | επι πελαγος. Ib. 937.
Ταδε σ' επεμενε | μελεα παθεα. Ib. Ph. 1763 (θ)
Notandum est, *Similem, quæ in Anapæsticis, συνάφειαν, cum Iambicis, tum Trochaicis, apud Græcos poetas perpetuò servari* (ι).
Dim. Hypercatalec. (Alcaicus, Alcmanius.)
Γυναικος αντ | ιοι σ]αθεντ | ες. Ib. Or. 1479.
Ο Φρυγιος ν | τρικορυθος Αι | ας, Ib. 1503.
Λειφος δε πάν | αδηλον ηδ | η. Ib. Alcæ.
Γενομεσθα γεγο | μεσθ' αθλιαν | γε. Ib. Ph. 1744.
Ποθεινα δακρυ | α παρα φιλαισ | ι. Ib. 1766.
Ατρεμας εθι' λο | γων αποδος εφ' ὁ | τι. Ib. Or. 150 (κ).
Trim. Brachycatalec. (Alcmanius.)
Ζυγεντα παιδ | οποιον αδ | οναν. Ib. Ph. 350.
Μετεβαλεν άρμ | α τάν προς εσπ | εραν. Ib. Or. 1005.
Λεοντες Ελλ | ανες δυω | διδυμω. Ib. 1410.
Ιαχα δομων | θυρετρα και | σ]αθμυς. Ib. 1496.
Θεισον ιερον | ορεσιν ανεχο | ρευσα. Ib. Ph. 1786 (λ).

(φ) Vel Pæonicus. vid. Pæon. Hec. 1072.
(χ) Impuri sunt,
Και σωφρονα πολεις Ph. 184.
Προσειπε δ' Ορεσ | ας Or. 1450.
rectius Ionici.
(ψ) Vel Ionicus. *Schol.* Neuter autem mihi placet. Malim Αγαμεμνονιος, unde fit Anapæsticus, similis qualitate præcedenti, et, si vis, tribus sequentibus.
(ω) Rectiùs quam Pæonicus.
(α) Vel Trochaicus, vel Anapæstic. Monom. Hypercatalec. Ph 169.
(β) Rectiùs quam Antispasticus. Schol.
(γ) Dicitur Ionic. Dim Catalec. Schol.
Impuri sunt,
Επισσυτο ταιδ | ε γάν. Ph. 1082.
Φονος ενεκ Εριν | νων Ib. 1329.
(δ) Rectius quam Ionic. Dim. Acatalec. ut Schol. ad Or. 1395.
(ε) Vel Trochaicus.
(ζ) Anac. 27. 1. dicitur et Ionicus Dim. Acatalec. *Schol.*
(η) Vel Pæonicus Dim. Hypercatalec.---vel Iambic. Dim. Brachycatalec. Θεων, Synizesis---Unde etiam fit Prosodiacus Dim. Acatalec. Or. 1442.

Impuri sunt,
Δι' αιματος ν | προλειπει. Or. 815. Ionic. Dim. Acatalec. Schol.
Σταθεις επι φον | ιον αίμα. Ib. 1261. rectius Prosodiacus Dim. Hypercatalec.
Εκριθη δ' ερις άν | εν Ιδα. Hec. 633 Ionic.
(θ) Impurus est,
Βαλο'μι χρονω | φυγαδα μελεον. Ph. 171.
Itaque dicitur Ionic. Trim. Catalec.
Ελεος ελεος γ | οδ' ερχεται. Or. 966.
Kingius ait se ob metrum addidisse το γ', sed hoc utique versum corrumpit, vel impurum reddit: non necesse erat tam religiose scholiastem sequi.
(ι) *Extant et alia duo apud Aristophanem versuum genera, quorum ultimis syllabis nulla permissa est licentia præterquam in clausula Catalectica. Horum autem utrumque ad metrum vel Choriambicum vel Ionicum exigi potest.* (Dawes. p 30.) Idem ultimam in Pindari carminibus non esse αδιαφορον asserit. p. 33.
(κ) Catalec. Schol.---L υπερκαταληκ]ον. K.
(λ) Impuri sunt,
Φυγά δε ποδι | το χρυσεοσανδ | αλον. Or 1487.
Μεγαλα δε τις | δυναμις δι'αλας | ορων. 1582.
Itaque hic dicitur Prosodiacus Trim. Acatalec. Ille Antispasticus Trim. Acatalec.

Trim. Catalec. (Hipponacteus.)

Εχων εμ' ως | τε νανσιπομπ | ον αῦραν. Ib. Ph. 1741.

Χαριν αχαρις | ον εις θεως | διδουσα Ib. 1786.

Εζονθ' ὁ μεν | το κεῖθεν, ὁ δε | το κεῖθεν. Ib. Or. 1422.

Trim. Acatalec. (Archilochius.)

Τα λοιπα νυν | ακουσαθ' οἱ | α χρη παθη. Aesc. Pr. 702.

Ωμοις αρισ | εροις ανακλ | ασας δερην. Eur. Or. 1492.

Συλλαβεσθ' ὁμηρ | ον τηνδ' ὁταν | δεηχη παλιν. Ib. 1194. (μ).

Trim. Hypercatalec. (Hipponacteus.)

Αρης εν οιν | ῳ φλογερος εν | λογοις Ερινν | υς. Scal.

Ο παντα παντ | ι Ξενοκρατης | ανηρ γεγων | ὡς. Laert. l. 4.

Tetram. Brachycatalec. (Aristophanius.)

Γελως πονων | τι φαρμακον | μεγιστον εν | βιῳ. Scal.

Trim. Catalec. (ν) (Anacreonticus, Hipponacteus.)

Τη χρυσοπεπλ | ῳ Μαια χρυσ | ον ωνυμον ᾀδ | ε καρα. Scal.

Ει μοι γενοιτ | ο παρθενος | καλη τε και | τερεινα. Ib.

Ταν οκλασαν | ευρων σοιχον | Φοιβῳ τιθησ | ι δαφνην ap. Vict.

Tetram. Acatalec. (Archilochius.)

Διξαι. με κεαι | αζοιτα δεξ | αι, λισσομαι | σε λισσομαι. Scal.

Tetram. Hypercatalec. (Anacreonticus.) (ξ)

Ερως ιαιν | ει γαργαλιζ | ων σπλαγχνα δᾷδ | εχων γαλην | ην. Ib. (ο).

Sect. V. De Trochaico.

Carmen Trochaicum ad Iambicorum leges quàm proximè accedit; admittit enim

In imparibus { Trochæum, Tribrachyn (π).

In

(μ) Impurus est, cui in ultima sede sit Tribrachys.

Ην οιδα κάγ | ω τινα πολιτ | ην ἡμετερον. Alex. *Scal.* p. 176. f. enuntiandum ἡμετ'ρον.

Αυτουργός οἱ | περ και μονοι | σωζουσι πολιν. Or. 918. *Scal.* p. 847.

l. γην. Ita Schol. K.

Οις μη πελαζ | ειν' αλλ' αλις | ουνς γυποδας. Aesc. Pr. 711. ib.

Ubi procul omni dubio legendum,---χλισονοις ποδας.

Item, Scazon, sive Choliambus, Hipponacteus.

Ακουσαθ' Ιππ | ωνακτος ο | γαρ αλλ' ἡκω. Hephæst. p. 17.

Ο μουσοποι | ος ενθαδ' Ιππ | ωναξ κειται Theoc. Scal p. 136.

(ν) *Qui frequens est comicis nostris, qualis* ap. Ter. Siquippiam | remiserint | Philumenæ | dolores. *Nihil enim concinnius hoc genere carminis.* Scal.

(ξ) Anacreon *ausus est etiam excedere modum Octonarii. Verùm neque priscis neque nobis placuit.* Ib.

(ο) Sunt et alii, dicti Iambelegi, et Dicatalecti,

Ψευσθεισα δωροις | η τ' ελαφη βολιαις. Soph. Aj. 178.

Εναντα δ' ηλθε | Πυλαδης αλιαστος. Or. 1501.

Ει μοι ξυνειη | φεροντι μοιρα. Soph.

Ηφος ηνεχ' ιππο | τας εξελαμψεν ανηρ. Eur.

Sed hi sunt Asynarteti; ut Galliambici, rectius Ionici. (vid. Ionic.)

(π) Sunt qui admittunt Dactylum; ut, Grotius, quem sequitur Kingius, Hephæstionis autoritate fretus; et Pauw, (not. in Pind. p. 199.) Sed Bentleius Dactylum in prima parte Ditrochæi non vel apud comicos patietur, (Emendat. ad Menand. p. 112.) Et Erudit. Dawes (p. 252.) ad Ar. Eq. 1308. ait, *metrum laborare, quod sedem quintam Dactylus occupet.*

Ει δ' αρεσκοι | ταυτ' Αθηναι | οισι καθησθαι | μοι δοκῶ.

Itaque emendat,---οις καθησθ' αν | —

Trochaici ratio, cum primam sedem Dactylus occupat neutiquam constat,

Οις αγαθ' ην κρι | νουσιν ημας | ---Ar. Av. 103. l. οσ' αγαθ'---Ib. 299.---Idem p. 399. *Primam sedem Dactylus dehonestat.*

Cùm hoc genus itaque tam pauci in universis poetarum Atticorum scriptis reperiantur; is sum ego, adeo *masculus* (si placet Cl. de Pauw) qui scrupulum non habeam, quin ii, vel levi manu ad normam alibi servatam possint exigi; vel inter impuros numerandi sint. Nec sanè Hephæstionis autoritatem, *qua nulla gravior*, hîc magis moror, quàm *vix minoris*, Terentiani, qui in paribus locis Iambum admittit.

Trochæum

In paribus { Trochæum, Tribrachyn, Spondæum, Dactylum, Anapæstum (ρ.) }

Eò tamen differunt, quod sedes impares servantur intactæ; idque multò diligentiùs quam in Iambicis pares. Scal.

Trochaicum systema ferè constat ex Tetrametris Catalecticis; vel ex duobus Commatibus Dimetris Acatalecto et Catalectico.

N. Quod post sex pedes restat; *viz. pes* (σ) *et communis syllaba,* καταχλας vocatur.

Sunt autem et alii apud antiquos: sc.

Monometer Acatalec.

Ασιναχλας. Hec. 689.

Monom. Hypercatalec. sive, Penthemimer. (Pancratius.)

Φευγε λοιδο | ρων. Scal.---Eur. Or. 996.

Ολεθριον εμο | λε. Hec. 640.

Πεδιον αστραπ |]θει. Ph. 111 (τ).

Αυ δομος φοβε | ρον. Or. 1570 (υ).

Dim. Brachycatalec. Ithyphallicus. (vel, Phallicus, Bacchiacus (φ.)

Βακχε, Βακχε | Βακχε. Scal.

Τοξα τ' ευλο | γησα. Hec. 463.

Ιχνος εφερεν | εφερεν. Or. 1488.

Ου με παρεβα | φασμα. Hec. 703.

Αν με χηρε φο | νευοι. Soph. Aj. 409.

Τιθεμενα σπα | ραγμοις. Eur. Hec. 655 (χ).

Οιον εργον | τελεσας. Or. 832 (ψ).

Dim. Catalec. Hepthemimer. (Euripidius, Lecythius (ω), Glyconius.)

Ωλεναισι | ματερος. Ph. 317.

Καδμος εμολε | ταν δε γαν. ib. 651.

Σφαγιον εθετο | ματερα. Or. 840 (α).

Dim.

Trochæus ergo semper in primo loco,
Parique Iambus ritè conlocabitur.

Cùm idem ab Iambico metro Trochæum excluserit.

Videamus autem Hephæstionem.---Το Τροχαϊκὸν κατὰ μεν τας περιττας χωρας δεχεται Τροχαιον, Τριβραχυν, ΙΑΜΒΟΝ, και Δακτυλον. κατὰ δε τι τας αρτιας,-- και Σπονδειον, και Αναπαιστον. ---p. 18. Hæc turbata sunt, lege---Τριβραχυν και Δακτυλοι· κατὰ δε τας αρτιας---και Ιαμβον, και Σπονδειον. Ιαμβος enim impari in sede locum non habet, sed in pari. vid. Schol. ad Ar. N. 518. 607. Arnald. p. 118. At, pace docti viri, neque hoc omninò verum est, istis versibus exceptis in Ar. N. 518. Ubi metrum non est verè Trochaicum, sed proprium, Eupolideum, ασυστατον. Catalecticum, habens in secunda Syzygia, vel Ditrochæum, vel Choriambum. (vid. inf. Tetram. Catalec.)

(ρ) Addit Scaliger Proceleusmaticon; *quem neque in Iambicis, neque in Trochaicis licuisse crediderim.* Dawes. p. 328.

(σ) Qui ferè semper Trochæus; est tamen ubi Tribrachys reperiatur.

Των πολιτων | ανδρας υμῖν | δημιεργης | αποφανω. Hephæst.

Μη θανειν· κλο | πῆ δ' αφιγμαι | διαφυγουσα | πολεμιους. Eur. I. 1254.

Αλλα και ταδ' | εξαυῆσαι | πολλα δυνη | γον ο Ερως. Æsc. Ag. 1664.

(τ) Al. Pæonicus, Dim. Brachycatalec.

(υ) Al. Ionic. a min. *Schol.* minus rectè.

Impurus est,

Πη δ' ος εμοι με | ας. Eur. Ph. 159. Or. 1515. Dictus itaque Choriambic. sesqui, rectius Epichoriambic.

Φαρεα πορφυρε | α. Or. 1448. vel Pæonic. Dim. Hypercatalec. *Schol.* potiùs Catalec.---φαρος. το ιματιον, ενιοτε μεν μακρὸν, ενιοτε δε βραχυ. Schol. MS:---Et sic Schol. ad Ar. Th. 897.---Sed in Atticis scriptoribus non memini productam.

(φ) Ar. A. 260. In Bacchi honorem cantari solitus;

Tres dabat Trochæos,
Bacche, Bacche, Bacche. Ter.

Vid. Suid. in V. Φαλλοι.---Dawes. p. 25. τα φαλλικα, antiquissimum carminis genus infamis licentiæ, quod usurpabant, cum, *Phallalogia* dictam, Bacchi impurissimam solemnitatem agitabant. *Casaubon.*

Aristoteles ait, τα φαλλικα esse Comœdiæ sobolem; puto quia mimorum simillima. Scal. p. 41.

(χ) Rectiùs quam Ionicus, ut ap. Schol.---Idem dictum, puta de sequente, ob communem syllabam.

(ψ) Υπνωσσει λεγεις. Or. 173. dicitur Ithyphallicus. Sed rectius Antispasticus.

(ω) Ideo dictus, quia Euripidem jocosè insectatur Aristophanes (R. 1239.) hoc metro primæ parti Senarii subjungens hunc versiculum,---Ληκυθιον α | πωλεσε. K. ad Or. 727.

(α) Impuri sunt, Ημερα δ' ε | πιτχησει. Hec. 690. Soph. Aj. 400. ob Spondæum in tertio loco.

Sit

Dim. Acatalec. (Alcmanius.) (β)
Βαρβαροις εν | ευμαρισι. Or. 1376.
Ποι τραπωμαι | ποι πορευθω. Hec. 1106.
Σφιγγος αναφε | ρεις ουνιδος. Ph. 1761.
Φρυγιον αςυ | καλλιβωλον. Or. 1388.
Τελος εχειδαι | μων βροτοισι. ib. 1580.
Καλλι ποταμος | υδατος ινα τι. Ph. 658.
Κρατα φονιον | ολεσιθηρος. ib. 688.
Χλοερα δεργμα | των κοραισι. ib. 676 (γ).
Dim. Hypercat. (Bacchilidius.)
Ας εγημ' ο | τοξοτας Πα | ρις. Or. 1419 (δ).
Trim. Brachycatalec. (Sapphicus.)
Οι δε προς Θρο | νες εσω μο | λοντες. Or. 1418.
Ο τεκνον τε | κνον ταλαινας | ματρος. Hec. 692 (ε).
Trim. Catalec. (Sotadicus, Archilochius.)
Ζευ πατερ, γα | μον μεν ουκ ε | δαισαμην. Hephæst.
Trim. Acatalec. (Archilochius.)
Ουκ Ιαμβος | αλλα σε Τρο | χαιος αειδει. Scal. (ζ).
Trim. Hypercatalec. (Sapphicus.)
Ηλκον εις δο | [illegible] | κασα σοι λεγω. Or. 1409.
Trim. Brachycatalec. (Sotadicus.)
Ουκ αλιτ[illegible] | [illegible] | [illegible] αυσι | αυτον. Scal.
[illegible] | [illegible] | [illegible] | φ' ημιν. Hephæst.
Tetram. Catalec. (Archilochius, Epicharmius, Hipponactius) Tragicis Comicisque familiarissimus.
[illegible] | [illegible] | [illegible] | μον ξιφος. Or. 1537.
Παντοχα [illegible] | [illegible] | [illegible] τοις | σωφροσιν. Ib. 1540.
Απεχε [illegible] | [illegible] | [illegible] | γει φονον. Ib. 1550.
Μενελεων δ' ε | ταρβος [illegible] | σε ξιφος. Ib. 1562.
Αλλα μετα βε | λευσομεσθα | [illegible] | λως λεγεις. Ib. 1557.
Ηκχεις ειτ' ε | γω δικην δε | [illegible] | μη σφαλεις Eur. I. A. 384 (η).

Αδικια

Sit igitur Ionicus Dim. Catalec. (Cleomachius) vid. Ph. 217. 657. Or. 1375.
Ετερον εις α | γων ετερον. Or. 1569.
rectiùs Pæonicus, vel Ionicus, Dim. Hypercatalec. Or. 807. vel Choriambicus Dim. Acatalec. Or. 805.
Αιωρημα | σιν πετραν. Or. 982.
Μελος βαρβα | ρω βοα Or. 1392. Ph. 692.
rectiùs Antispastici. Dim. Catalec. sive Pherecratii.
(β) Vid. Iambic. Dim. Acatalec.
(γ) Impuri sunt,
Ου γαρ εμοι θε | λει συνηβαν Anac. 76. 4.
rectiùs Epichoriambic. Dim. Hypercatalec.
Οιανθες ε | κσα βοτρυν. Eur. Ph. 240.
rectiùs Antispasticus. Or. 307. vel Ionicus impurus. Ph. 1081.
Σαρκων εςε | ων τ' εμπλησθω Hec. 1073.
Antispasticus.---vel Dactylicus Hepthemim.---ων, Synizesis.
Ον δ' εχω δοα | μεν ουκ οιδα. Anac. 24. 4.
Dicitur Trochaicus---Pauw, in pref.---sed Id. in pref. ad Pind.---*Ditrochæus propriè dictus non copulatur cum Epitrito quarto*: Antispasticus est Dim. Acatalec. *ex duobus integris Antispastis: Ditrochæus enim est Antispastus bonus.* Nequaquam. (vid. Dawes p. 38.) Antispasticus sanè versus est, sed impurus, κατ' αντιπαθειαν dictus (vid. Antispastic.)
Τας αποζυ | γεισας δομων. Ph. 341.
Περγαμων Α | πολλωνιων. Or. 1397.
Stesichorei, vel Antispastici κατ' αντιπαθειαν.
Πολιον αιθε[illegible] | [illegible]νος. Or. 1382.
rectiùs Pæonicus, vel Ionicus Dim. Hypercatalec.
(δ) Impurus est,
Τας εκ πατρω | ας απελε | σεν. Hec. 946.
Asynartetus. Ex Dactylico Penthemim. et Iambica basi. Or. 1416.
(ε) Λευκον δ' εμβα | λουσα πηχυν | στερνοις. Or. 1485.
Trochaicus; vel Asynartetus, ex Ithyphallico, et Anapæstica basi. *Schol.* Rectè, si illud [illegible] quod deest Omn. Vet. Edd. non corrupisset versum. Antispasticus nunc. Conf. Hec. 929. 1074. Or. 166.
Εννεπουσι | κατθανη κατα | ουν Or. 1480.
Stesichoreus, vel Asynartetus, ex Ithyphallico, et Iambica basi.
Μηχαρ οριζο | μαι γαμου δυσ | φρονος. Aesc. Supp. 399. Pauw.
Rectiùs Epichoriambicus Trim. Catalec.
(ζ) Impurus. Stesichoreus.
Οθεν ερις τε | τε πτεροτον | αελιε. Or. 1004.
(η) Ita Dawes p. 341. Quippe vulgo, δωσω, peccat adversus commatum Trochaicorum rationem, quam poetæ Tragici inviolatam servabant: quæ scilicet exigebat,
---Finis ut quarti pedis
Nominis verbive fine | comma primum clauderet.
Ter. peccat

Αδικια γ' ω | δετι. Μυκηναι | μη Ηλεκ ανα: κα | λει δεις Ph. 621 (θ).

Tetram. Acatalec. (Archilochius, Anacreonticus, Hipponacteus.) Κλυη

peccat ergò ille Archilochius a Scaligero citatus,

Δυστυχουσιν | οι σοφοι πο | λυντες' ουτυ | χως κακοι.

Quibusdam verò aliis (quos Barnesius, et alii vel transilierunt, vel miserè exagitarunt) hoc malo laborantibus, medicam me manum lubet adhibere. Et siquid audacius ex conjecturâ solâ attulero, intra veniæ spem me peccaturum confido.

Και γαρ ουδ | τω λιαν γ' ε | μοι---Eur. I. A. 1385.

l. τοι λιαν γε | μοι---(sic τωσδε | μοι, Aesc. Ag. 1671.)

Τον τε της θε | ας παιδ', ω τεκ | νον γ' ὦ δευρ' ε | ληλυθας. Ib. 1339.

Obs. etiam in secundâ sede, et tertiâ, Epitritum quartum, pro Ditrochæo, vel Epitrito secundo,

l. Τον τε παιδα | της θεας, τε-κνον, | ὦ γε δευρ' ε | ---

vel, Τον τε της θε | ας, τε-κνον, παιδ' | ὦ γε—

Προς γενεια | δος, προς δεξι | ας σης προς τε | μητρος. Ib. 909.

l. Προς γε νεια | δος τε, σης τε | δεξιας, | προς μητρος.

Quod si liceat diphthongum ει corripere; vel εια sit Synizesis,

Προς γε-νειαδος, | δεξιας προς | σης τε, προς τε | μ---

vel, Δεξιας προς | σης, γε-νειαδος | σης τε, προς τε | μ.

Τι το δικαιον | τῦ γ'; αρ' ε | χοιμεν αντειπ | ειν επος; Ib. 1391.

τῦτο γ'; αρ' ε | ---Canter, Barn.---nondum satisfacit;

l. τῦτο γ' αρ' εν | εχομεν αντειπ | ειν---

vel, τῦτ'; εχοιμεν | αρα γ' αντειπ | ειν---

Τι δε φευγεις τεκ | νον; Τον Αχιλλε | α τον ιδειν αισχ | υνομαι Ib. 1341.

Ubi nihil aliud Barnesius, quàm quod ultima in Αχιλλεα debeat esse longa: pro certo: sed et habes Anapæstum in loco primo; Dactylum in tertio, et quinto; nec separatur Comma, secundum metri rationem.

l. Τι δε τε-κνον φευγ | εις; Τον Αχιλεα | τον ειδειν αισχ | υνομαι.

Μαρτυρεις σαυ | φ. Τα τε θε | εκμαθων χρης | ηρια. Ion. 532.

l.——— | φ. τα τε θεω | εκμαθων χρης | ---

ουδε παμπη | δην δε πας λα | ος---Aesc. Per. 731.

l. ——— ———δην δε λαος | πας---sic, ασυ | παν---υ 733.

Στειχετε δ' οι γε | ροντες προς δο | μ ς πεπρω· μενες | υμς τωσδε. Ag. 1666.

Versus bis (atque iterum bis) *peccat, nam in loco tertio, et in loco septimo stant duo Spondei* P.---In primo etiam Dactylus nec ritè separantur commata.---Stanleius τωσδε *delet, quo nihil infelicius. Lege,*

Στειχετε γερον | τες δε προς δο | μυς πεπρω· μενους τους.

Vel σφεις. *Sume, quod malis.* P.---Neutrum probo, non modò propter Doricum, sed ob pravam commatum dispositionem. Itaque pro τωσδε, magis necessarium ηδη lubet ponere; et initium ex MS. sumere,

Στειχεθ' οι γε | ροντες ηδη | προς δομυς πε | πρωμενυς

Σωφρονος γυνω | μης δ' αμαρτη | τον κρατυντα | ---Ib. 1673.

——————μης δ' αμαρτειν | τον κρατυντα | δυσφορον Stanl.

——————— | μης δ' αμαρτειν | τῷ κρατυντι δυσφορον. Pauw.

Fortasse rectiùs. Sed omn. vet. edd. habent κρατυντα, et MS.

Σ. γ δ' ουκ αμαρτειν εις τον κρατυντα.

Hæc tamen incerta sunt. Me igitur et meum *Fortè* conferte, Quid vetat?

Σωφρονος γνω | μης δ' αρ' ε;' εις | τον κρατυντ' α | μαρτανειν.

Est certè abhorrere a rectâ mente in imperantem.

Notandum verò quòd *Præpositiones, vel ω in compositione, etiamsi verborum initio adhæreant, tanquam singulæ voces haberi possint.* Dawes. p. 18. ut,

Ταυτα μοι δε | πλη μεσοιμυ' α | φρασοι; εσω | εν φρεσι Aesc. Pers. 165.

Sic f. Ουδε γαμης τιν' | ειχε την πρι | φασιν ἡ μ' εκομισ εκ δομων. Eur. I. A. 884.

Sed, ob Anapæstum in quinto loco, legendum,

—ειχε προφασιν | ἡ μ' εκομισεν | ---vid. inf. I. A. 336. 324.

Attamen stet,

Ει δοκει. σ'ειχ | ωμεν. | Ω γεν | ναιον ειση | χως επος. Soph. Phil. 1442.

Ubi Pausa, vel prius Comma sit Dim. Brachycatalec.

Κλῦθι μευ' γε | ροντος, ευε | θειρα χρυσο | πεπλε κυρη. Anac. 115.
Πως μελει μοι | τι κα-λυ-τα | κᾶλ' εχυσιν | οἱ κακισοι. Scal.

Tetram. Hypercatalec. (Anacreontius.)
Συν γελωτι | συν τ' ερωτι | γηρας ολβον | αξον αυτε | χων. Ib.

Pentam-

catalec, pro communi Acatalecto, ob diversitatem locutorum.

Corrigendi obiter,

Τις δητ' εν πυ | λαισι θορυβος | ---Eur. I. A. 317.

l. Τις ἄρα γ' εν πυ | ---vel, Τις γαρ εν πυ | ---

Πολεως' ως αρ | χων ανηρ πας | ---Ib. 375. l. Πολιος'---

Αποτρεπε τ' α | ληθες. Ουτοι | καταινω λι | αν σ' εγω. Ib. 336.

Ubi in quinto loco Iambus. Nihil feliciùs Barnesius, qui pro Iambo dat Spondeum.

--- | ληθες. Ουτοι | καταινω λι | ---

vel--- | ληθες. Ου κατ | αινησω λι | ---B.

l.-- | ληθες. Ου κατ | αινεσω λι | αν σ' εγώ.

--- | Ιδια πρασσων || ---Ib. 1363.---l.--- | Ιδια πρασσων ||

--- || μυριον ὁ | ρᾶς φαος. Ib. 1394.---l.--- || μυριον γ' ὁ | ---vel || μυριον εσο | ρᾶν φαος.

Βαρβαρων Ελλ | ηνας εικος | αρχεῖν' Αλλ' ε | βαρβαρυς. Ib. 1400. Grotius legit,] αρχειν. ---*Dor.*--- Sed non necesse.

l.---Ελλ | ηνας αρχεῖν | εικος' Αλλ' ε] ---

Εα. τινος δε | ---Ion. 540.---εα. Synizesis. (ut aliquando Ιω, μονοσυλλαβως. Dawes. p. 32.)

Παις. ἥ σοι γε | ---Ib. 559.---l. Παις ὅ σοι γε | ---Scal.

--- || ὁ ποτμος σ' εξευ | ρεν, τεκνον. Ib. 554.

l. || ὁ πο-τμος εξευ | ρε σε, τε-κνον. vid. υ. 1254.

vel || σε τε-κνον εξευ | ρεν ὁ πο-τμος.

vel || σ' ὁ πο-τμος εξευ | ρεν, τεκνον.

Priorem in ποτμος est videre correptam, Aesc. Pr. 198. Orph. Argon. 1288.

Ἥξειμι πατε | ρα δε γε μοι δος || Ph. 628. Barn.

l. Ειμι' τον δε | πατερα μοι δος || K. Valc. B.

--- || καλα μηχα | νηματα. Eur. Herc. f. 855.

Poeta nusquam alibi, quod scio. priorem in καλος producit;

l. --- || καλα τα μηχα | ---vel, cum Scaligero, || Καινα μηχα | νηματα.

Δεινός' μυκα | ται---Ib. 870.---l. Δεινα--Cant.

Διατιναξαν | τος δῶμα Πεν | θεως αλλ' εξαν | ισατε. Bacch. 606.

——— | τος το Πενθεως | δωμ'. Αλλ' εξαν | ---Canter.

Haud malè; inquit Barnesius.---Imò, pessimè; nisi quod ipse, *ut versus sibi constet*,

Δ'αλιναξαν |]ος δω' Πενθε | ως' αλλ' εξαν | --

Quisnam enim hunc Trochaicum agnoscet? quo, pro uno Spondeo duos dedit?--Insanabilis quidem mihi videtur, dummodo in isto loco stet το Αλλα-quod necesse est demere, vel, salvo sensu, in aliam conjunctionem mutare.---f.

Διαλιναξαν |]ος το Πενθεως | δω' Αταρ εξαν | ισατε.

---|| Ωσπερ θηλει | ας πελας. Aesc. Ag. 1680.--- l. ωςε--Cant. P.

Μη προτιμη | σης ματαιων | τωνδ' ὑλαγμα | των---

Και συ θησο | μεν κρατυντε | τωνδε δωμα | των---Ib.

Cl. Stanleius ex scholiaste.

---των δ' υλαγματων' Εγω

Και συ θησο | μεν κρατυντε | τωνδε δωμα |]ων καλως.

Canter.--- | των' Εγω

Και συ παντ' ευ | θησομεν κρα | τυντε τωνδε | δωματων.

Cui assentitur Pauw. Videtur autem, ut supra, nec Dactylum in prima parte Ditrochæi; nec hìc solitam commatum rationem curare. Lectionem igitur Stanleii præfero.---Mallem tamen,---των' Εγω.

Και συ τωνδε | δωματων ευ | ταδε κρατυντε θησομεν,

vel, Και συ θησομεν | ευ κρατυντε | παντα τωνδε | δωματων.

Quidni verè stent Trimetri Hypercatalecti? modò, ut plenior sit sensus, hunc legamus,

Τα δ' ἄρα θησομεν | ευ κρατυντε | τωνδε δωμα | των.

vel Παντα θησομεν | ευ--

Poetæ haud rarò ad finem fabulæ metrum variant.

(ϑ) Impuri sunt, quibus est in loco septimo Spondeus, ut,

Μη προτιμα | δητ' εμε χρη | τῷ σκοτῳ δε | κα-ζεσθαι. Heph. 19. 89.

Item, Trochaici Eupolidei; ubi Spondeum promiscuè videas; et Iambum in loco quarto: quales sunt, Ar. N. 518, &c.

Ω θεωμε | νοι καλεραι | προς γ' ὑμας ε | λευθερως.

Item,

Pentam. Catalec. (Callimachius.)

Ερχεται πο | λυς μεν Αιγαι | ον διατμηξ | ας απ' οιν | ρας χυν. Hephæſt. p. 19 (ι).

Sect. VI. De Ionico a majore (κ).

CARMEN Ionicum ex ſolis Ionicis rariſſimè conſtat (λ); ſed Trochaicas Dipodias ſibi adjungit; nullis ſedibus ſervatis (μ).

Monom. Hypercatalec. ſive Penthemimer.

Πτωσσυσι μυ | χων. Eur. Hec. 1064 (ν).

Dim. Brachycatalec. (Hipponactius.)

Και σωφρονα | πωλοις. Ph. 184 (ξ).

Διρκαν πολι | πυσα. Ib. 247.

Dim. Catalec. ſive Hephthemimer.

Η Παλλαδος | εν πολει. Hec. 464 (ο).

Dim.

Item, quorum in imparibus locis eſt Dactylus. In quo ferè ſolo, ab amico, rei metricæ peritiſſimo, diſſenſi. Quippe, præter ea, quæ ſupra dixi, duo verſus ab eodem citati, (ad Or. 727) ad rem probandam nilquidquam faciunt,

Και συ μητερ | ν θεμιτον σοι || ---Eur. Ph. 625.

Ω θυγατηρ, η | κεις επ' ολεθρω || ---Iph. A. 688.

In hoc miranda ſanè eſt ejus incuria. Procul omni dubio legendum eſt ac dimetiendum,

Ω θυ | γατερ. η | κεις επ' | ολεθρῳ | ---

Et in illo, vel, legas, cum Grotio,--- | Ου θεμις σοι || ---vel--- | θεμιτον ν σοι || ---vel abſque τῷ σοι --- | Ου θεμιτον | --.

Quin ad alios idem refert;

Sc. Ου πριν αν δεξ | ω Δαναοις α || πασι--- I. A. 324.

Συγγονον τ' ε | μην. Πυλαδην τε || Or. 1566.

Annon verò propriis nominibus eadem eſt licentia permiſſa in Trochaicis, quæ in Iambicis? (vid. ſup.) In hoc, raptim enuncietur Πυλαδην, vel Πυ λαδην.---In illo Δαναοις. vel ſit αοι Synizeſis. Malim tamen---ω Δαναοισι | πασι---

Hujuſcemodi ad manum ſunt et alia exempla,--

Χιλιων αρ | χων, Πριαμυ τε || ---Iph. A. 354.

--- || Μυρμιδονων ν | σοι παρην. Ib. 1353.

Et præter hæc, cum ſequentibus, vix unum in omnibus Tragicorum ſcriptis, reperire queas.

Εις θορυβον ε | γω τοι καυτος || ηλυθον ες την | ω ξενε. I. A. 1349.

l.--- | γω και αυτος || ηλθον---

vel | γω δε καυτος || ---

--- || Αρσενας ως φο | νω φονον. I. T. 1223.

l. raptim αρσνας, vel αρρνας, vel αρενας. (αρην. Lex.)

--- || Πειθομενος γε | τῷ θεῷ. Ion. 560.

l. πειθ'μενος, vel πειθομνος, vel πιθομενος Soph. Ph. 1255.

Ως τι δη φευ | γεις εμε σαυτε || ib. 525.

l. --- | γεις με σαυτῦ || —

Αντιτιναξ' ελ | θων---Ba. 623.

l. Αντιναξ' ελθων---Ita vet. Codd.

De his olim fortaſſe in ſuis locis.

(ι) Sunt et alii, Dicatalec. (Eur. Or. 995. Soph. Oed. T. 1231.) Et Procatalecti, Sapphici, ex Dimetris Catalec. et Acatalec. Sed hi ſunt inter Aſynartetos potiùs dinumerandi.

(κ) Ionicum metrum quidam a genere hominum vocabulum accepiſſe exiſtimarunt, quod in Rhythmo et ſatis prolixum et ſatis molle, ſicut ejuſdem gentis homines aſſeverantur. Victorin.

(λ) Pedibus in duas breves, ubi nulla mora eſt, perquam incommodè deſinentibus. K.

(μ) Quoniam Trochaicæ Dipodiæ eandem temporis proportionem ſervant, et etiam a longa ordiuntur.

Pæon etiam *ſecundus*, ait Kingius, *in primo pede ſtare poteſt; eſt enim prima ſyllaba ſemper communis.*--- Mallem autem dicere; Ionicus a majore haud rarò admittit Pæona ſecundum in primo pede, ob Emphaſin, quæ prima cujuſcunque verſûs ſyllaba quodammodo requirat, et quæ eandem oxinde quaſi communem reddat; ſed an tales inter puros Ionicos numerandi ſint, ſanè ambigo; quippe in quamplurimis verſibus hæc licentia cum Pæonicis eos adeò confunderet, ut agnitu eſſent difficillimi.

(ν) Vel ſit Anapæſtica Baſis.

(ξ) Notandum eſt hos dici Ionicos ἡμιολιυς, non quod unum Ionicum et dimidiam partem alterius contineant, ſed quod in his *Arſis* et *Theſis* non in æqualitatis ſed in dupli ratione conſtent: (ut in eo quod apud Muſicos dicitur *triplex tempus.*) Magis Rhythmis igitur quàm Metris proximi ſunt.

Προσειπε δ' Ο | ρεσας Or. 1450. rectius Ionicus, quàm Iambicus Penthemimer. contra,

Δαιμον ο | τυχα Hec. 654. rectius Iambic. Penthem. vel Pæonicus Dim. Brachycatalec. quàm Ionicus.

(ο) Εν τυτω η πρωτη αδιαφορος. Η δε καταληξις Τροχαϊκη. Sch. ad Hephæſt.---ſic,

Αει πυκι | ναις δροσοις Soph. Aj. 1226.

Cujuſmodi Teleſilla uſa eſt cum Cæſurâ. Scal.--- Vid. etiam Ar. Av. 1730. et Dawes p. 305. Qui hujuſmodi verſibus aliam adhibet menſuram, minimè probandam,

Sc.

Dim. Acatalec.

Δαϕνα δ' ει | ϱυς πϱοσισχε. Hec. 457 (τ).

Dim. Hypercatalec.

Νυν δ' ουτος α | νεται σ]υγε] ρῷ. Soph. Aj. 1232.

Sc. Των | ηλιζα | των θρονα---Acatalec.

Τοι | φδ' υμ: | ναιω. Catalec.

Rectiùs autem fortaffe monet, quòd etiam in hujusmodi fystematibus, nulla fit permiffa licentia ultimis fyllabis, præterquam in claufula Catalectica.

Ουτε γαρ ο | ταν Κρισαν. Soph. El. 181. Ita fch. Pæone primo pro Ionico. Mallem verò Iambicum Dim. Brachycatalec. fic,

Ιδας ορος | ιρον. Eur. Or. 1389. vel fit Ionicus Dim. Brachycatalec. Ex Ionico et Choreo pro Trochæo.

Παρνασϰ ϰατ | ενασθη. Eur. Ph. 217. *Sit Doricum a correptum,* (hîc verò fatis idonea defideratur autoritas) *et Ditrochæus ritè pro Ionico,* ut vult Kingius; fequens tamen Bacchius verfum mihi videtur reddere omninò impurum; imò, minimè ferendum. Rectè igitur Cl. Valc. in loc.---Antifpafticus Dim. Catalec. (vid. Antifp.)

Πολεως αφα | νισειν. Ib. 1058. Sit εως Synizefis; impurus tamen, et impurior ob Amphibrachyn pro Cretico. Malim igitur Pæonicum Dim. Acatalec. et in Antiftrophe Creticum pro Pæone.---Quidam fortaffe αφα | νισσειν.--- Sed non ita Attici.

(π) Παρθενοισι | Θηζαιαισι. Eur. Ph. 669.

Γαιαν α νιν | ευηλιοις. Antiftr.

Ubi Kingius vult -λιοις---effe Trochæum.---Nequaquam. Si enim fieri poffit, ut -λι- producatur, vix eft ultima in his communis.---In MSS Bodl. ευηλιοισι. Si vis Ditrochæum, l. qu. per Crafin ευηλι-οισι. Si Epitritum quartum ευηλιοισι, vel ευηλιησι, ut ap. Barn.---Unde fit Antifpafticus. (Hec. 1029. 1075.) vid. not. ad Antifpaft. Dim. Acatalec.

Ηιεσιν | αρματευσας. Or. 997. rectius Iambic. Hepthemim.---Contra,

Δι' αἱματος | ϰ προλιπειν. Ib. 815. rectiùs quam Iambic. Hephthemim. fic enim Hephæft.

Δεδυκε μεν | ἁ σελανα.

Τον δ' εν Δανα | ιδων πολει. Ib. 1255. fic]

Τλαμων τι γαρ | εδει μ' ὁρᾷν. Soph. Oed. T. 1355.

Vel Antifpaftic. Dim. Catalec. *Schol.*---Sed uterque difplicet, funt Ionici ϰατ' αντιπαθειαν, five Epionici,

Καδμος εμο | λε τανδε γαν. Eur. Ph. 651.

rectiùs Trochaicus Hephthemim. vel fit Ionicus Dim. Catalec. fecundâ Ionici folutâ.

Ιω Νεμε | σις ϰαι Διος. Ib. 189. fic,

Αιεν σκοτι | α ϰουπ]εται Ib. 348.

Kingius ait, (ad Hec. 444)---ϰ ϰρυπ]εται *legitimum effe Ionicum, cum ultima fyllaba fit communis.* In Dimetris verò hoc minime concedendum puto. Sint igitur Epionici. vid. inf.

Οιναντας ι | εισα βοτρυν. Ib. 240. vel Trochaicus. *Schol.*

Neutrum probo. Sit Antifpafticus, (ex Epitritis primo et fecundo. (Hec. 929.) vel potius Epichoriambicus. (Hec. 948.)

Ιαχατ' ηνο | μοιος οτε. Ib. 1057.

Θρμησασ' επ' | εργον εθεν. Antiftr.

potius Antifpafticus impurus. vid. *v.* 330. et Or. 326.

Θρηκης λογχο | φορον ενοπλον Hec. 1093.---miferrimè Barnefius.---Ex MS. Kingius emendavit, εξ Επιτριτϰ δ. ϰαι Ιωνιϰϰ. Itaque legit ευοπλον, primâ Ionici foluta. Quòd fi ενοπλον legas, fit *ex Epitrito et Ditrochæo,* prima Ditrochæi folutâ. Dicendus verò Antifpafticus. vid. Ph. 307. Anac. 24. 6. P.

Εν δαιδαλε | αις ποιϰιλλϰσ'. Hec. 468.

Ob Difpondeum octafemum, inter puros minimè numerandus. Potiùs Hypercatalectus eft, ex Ionico, Moloffo, (i. e. brevibus Ionici contractis) et fyllaba. Scholio autem rejecto, (rejiciendum enim puto) lubenter legerem,

Εν δαιδαλε | αισι ποιϰι-
λλϰσ' ανθο ϰρο | ϰοισι πηναις.

Et in Antiftrophe.

Αργειος' ε | γω δε ξεινο
Ταδ' εν χθονι | δη ϰεϰλημαι.

Qui tantum non funt puri Ionici.

Ελϰεις μαϰρο | πυν ζωαν. Ph. 1561. fic,

Τις την υδρι | αν υμων Hephæft.

Dicitur Cleomachius. notandum eft verò, ut monet Kingius, (ad Hec. 444.) ex Hephæftione Moloffum rariffimè Ionicum ingredi, idque folum, επι των αρτιων χωρων, *in paribus locis, quod ideò factum, ne quinque vel quatuor longæ fimul venirent, et maximam αρυθμιαν pateretur*

In fcenam miffus tanto cum pondere verfus. Hor. A. P. 260.

Κλωθω

Κλωθω τε | φαεννι παιδ | μου Pind. (ς)
Trim. Brachycatalec. (Praxilleus.)
Ουδας δανα | τε σ̓τρυφνον α | κλεις. Scal. puriss.
Οικτρον βιο | τον εχουσαν | οικου. Eur. Hec. 455 (σ).
Πληρης μεν ε | φαινετ' ά σε | λανα. Hephaest.
Trim. Catalec.
Αιει κατε | χων αννεξ | μου βρονι. Eur. Ph. 343 (τ).
Πολλοι μεν α | ρουτες δορα | κοντες του. Scal.
Trim. Acatalec. (Æolicus.)
Κρησσαι νυ πο | θ' ωδ' εμμελε | ως ποσσιν
Ωρχευνθ' απαλ | λοις αμφ' ερο | εντα βωμον. Hephaest.
Τοι βωλ' ετερ' | ε γαρ Αρχα | ς ιδασι λαιδι Ib. Arn. (υ).
Trim. Hypercatalec.
Ματερ τερε | νον χαιρε με | λων Καλλιο | πα.
Scal.
Tetram Brachycatalec. (Sotadeus.)
Ο σκληρος α | νης εκεια το | ει δυσμορος | ανηρ. Ib.
Ηξ ν ποτε | φασιν Δια | τον τερπικε | ραυνον. Hephaest.
Tetram. Catalec.
Παι φραζεο | πως δωρα βι | ε Ζευς εδι | δω λαβων. Scal. (φ)
Tetram. Acatalec. (Sapphicus, Ionicus.)
Ζημια μο | ρος τον αχα | λινων ςομα | των ανεριδης. Ib.
Hi sunt puri, sive legitimi Ionici. Impuri verò tot sibi vendicant licentias, ut hos omnes admittant pedes,
Anapæstum et Pyrrichium, soluta prima (χ).
Dactylum et Pyrrichium, soluta secunda (ψ).

(ς) Minus puri sunt,
Συν Δηλια | δων τε κωραι | σιν Hec. 460.
Μοσχος αδα | μαςων απ απυμα. Ph. 653. rectiùs Trochaicus Dim. Acatalec.
Πι ποτε κε | ραυνα Διος | α. Soph. El. 825. Επωδικος. Schol.
Epichoriambic Dim. Acatalec. (secunda Epitriti soluta.) Eur. Or. 838. Ph. 1367. Vel sit Glyconius Hec. 307.

(σ) Αρχαιν; Αρε | α τε τον μα | λερον. Soph. Oed. T. 199.
In secunda sede, Pæon tertius. Schol.---rectius, ut opinor, Ditrochæus: Nam in accusativis Atticis α longum est, ut in Ετεοκλεα. Eur. Ph. 1268.
Ω καταρα | τος πος και μ | φυγα Hec. 1063. Vel Antispasticus---Ex Pæone primo, &c. Schol. Sed penultima in αρατος, ideoque in κατaρατος producitur; vid. Soph. An. 984. Oed. T. 1362. Crit. Vann. p. 390.---Sit igitur Choriambic. (Ph. 195.) vel potius, Anapæsticus Dim. Acatalec
Τυφλε ποδος | αξανηγας | εις φως. Eur. Ph. 1566.
Οποτε την | χρυσεας αρις | αρνος. Ib. Or. 810. Χρυσεας αρις, Ιωνικον πεντασυλλαβον, soluta prima longa. King. ex Scholiaste---malè, prima enim in χρυσεας est longa. In αρις igitur Synizesis, sic,
Αλυσεις | χρυσεας αρις | μοναι. v. 983. Epionicus.

(τ) Βαλλοιμι γεα | λια φυχαν δα | μαλεω. Ph. 172.
Βαλλοιμι. Vet Edd.---ut metro satisfaceret, βαλοιμι dedit Kingius: Sed rectè Cl. Heath. in loc. Metrum non postulavit, quippe βαλλοιμι puriorem reddit Ionicum; quem sanè mallem quam Iambicum.---At βαλοιμι potius dabit Pæonicum.
Δια το τας | Ορνιθογο | νου ομμα. Or. 1393. Epionicus, vel sit Asynartetus ex Trochaic. Penthem. et basi; vel ex Trochaica basi, et Iambic. Penthem. v 995.
Λευκοσονα | κος ω φιλα | φανει μοι v. 146.
Non necesse est legere in Scholiis ακαταληκτοι, ut vult Kingius; quippe ultima μοι si non sit communis syllaba est brevis sequente vocali; nec Molossus Cretico in Antistrophe responderet: sed, in his ut Ditrochæus quodammodo ισοχρονος est Ionico, sic Antibacchio Creticus. Rectè igitur Schol. Trim. Catalec. sed est Epionicus, propter Dijambum. sic,
Και τοι γενε | α τιμιος | ω παι παι. Soph. An. 960.
Dicitur καταληκτικος. Schol.---Sed mallem ω παι παι Antibacchium ob communem syllabam, quam Molossum.—Vel sit Anapæsticus Dim. Hypercatalec.
Ζευς ος εφο | ρα παντα και | κρατυνει. El. 176. Epionicus, vel potius Trochaicus Trim. Brachycatalec.

(υ) Impuri. Or. 1375. 186. 808. 1252, vel sit Iambic. Trim. Catalec. 1260. rectiùs Pæonicus, idem v. 1357. et Ph. 367. vel Epionicus.

(φ) Εν Ολυμπι | α δε νικαν | Ιλα φερε | τω χαριν. Pind. Ol. 10. 21. Schol.
Sed Ionici contrarii ita non solent necti. Sit igitur Asynartetus. P.

(χ) — | τα πελαγιον ε | ---Or. 1252.
(ψ) Καδμος εμολε | ---Ph. 651.

 Molossum,

Molossum, contractis brevibus (ω).

Pæona secundum ( ).

Tribrachyn et Pyrrichium, soluta secunda Pæonis (β).

Et inde, prout duas breves vel primas vel medias, vel finales contraxeris, Pæonas omnes (γ).

Tribrachyn et Trochæum, soluta prima Ditrochæi (δ).

Trochæum et Tribrachyn, soluta tertia (ε).

Ditribrachyn, solutis omnibus (ζ).

Et Ionici κατ' αντιπαθειαν, sive Epionici, junguntur Iambicis, Dipodiis (η), et Choriambis (θ), et Epitritis omnibus ( ).

Sect. VII. De Ionico a minore.

Ionicus minor, purus, pro Ditrochæo, Diiambo gaudet.

Monom. Hypercatalec. sive Penthemimer.

Ερατω δευρ | ο. Scal.

Dim. Brachycatalec.

Επι ταυδ' εσσ | υθεις. Hec. 1085 (κ).

Dim. Catalec. sive Hephthemim. (Timocratius.)

Ελατας ακρ | οκομοις. Ph. 1540.

Σικελος κομψ | ος ανηρ

Ποτι ταν ματ | ερ' εφα. Hephæst. (λ)

Dim. Acatalec. (Anacreonticus.)

Μελεα παιδ | ος εν οικοις. Eur. Supp. 972. purus. sic,

Ροδινοισι σ] | εφανισκοις. Anac. 5. 15.

Τα τοις εμοισ | ι τυραννοις. Soph. Oed. T. 1114 (μ).

Dim. Hypercatalec.

Θανατε σε | αναμνησθητ | ι. Scal.

Μονα

(ω) --- | παν ζωαν Ib. 1561.

(α) Προς ειπε δ' Ο | —Or. 1450. Μυκηνιδες | ---Ib. 1251.

(β) Πτερα δ' ετι | ροις αμειβε | ται. Ib. 977. rectiùs quam Iambicus Dim. Acatalec. nisi in Strophe fulcrum a Kingio positum tollas; et hîc enuncietur Ετρα vel ετρους —

(γ) 1. P. Ηιοσιν | ---Ib, 997. 2. P. sup. 3. P. Προλιπουσα | —Alc. 398. 4. P. Οποτε της | —Or. 810.

(δ) Φοβος εχει με | ---Ib. 1260.

(ε) Πυροφορα δο | μων εχρησε. Ph. 657. Antispasticus Glyconius, Valc. in loc.---rectiùs fortasse Trochaicus Dim. Acatalec. Cui respondebit Antitheticus, si modò ante Κρατα ponas articulum,

Καδμος ωλεσε | μαρμαρω, το

Κρατα—

Vel sit Catalec. legendo in Strophe, Πυροφορ' εχρησ | ευ δομων.

(ζ) Αειλα πτερ αθι | λοις Soph. Aj. 624. Qui et Iambic. vel Trochaic. Penthemimer.

(η) Λευκη δορα | κος, ω φιλα, | —Eur Or. 146.

(θ) Καλλιπλοκα | μω Θ' Ελενα | Pind.—Prosodiacus vid inf.

(ι) 1. Ep.— | δος Αργειων Or. 1252.

2. Ep.— | σιν τε χεραι— | Hec. 460.

3. Ep.— | μασον πεσημ | — Ph. 653.

4. Ep. Θρηκης λογχα | —Hec. 1093.

(κ) Minus puri,

Εν οπλοις ορμ | ησας Or. 1294.

Τοις δ' ες αρκυσ | αταν

Μηχαναν εμπλ | εκειν, Ib. 1432.

Hos verò malim Creticos, sive Pæonicos, dicere, ut sequentem Παιδα την Τυ δ | αριδ' ο—Qui et Trochaic. Dim. Brachycatalec. sic,

Οις γαρ αν σε | ισθη. Soph. An. 590.

Vel Trochaicus Penthemim.

(λ) Hos duos conjungit Scaliger. vid. inf. Dipenthemim.

Impuri.

Ποθον αμφι | δακρυτον. Ph. 342.

Μεγα σ' εσι | οις θεος Soph. Oed. T.

Οιον εργον | τελεσας. Eur. Or. 832. Epionicus. Soph Aj. 1218. Vel sit Ithyphallicus.

Αγχιαλμυνονιος παις. Or. 836. vel Iambic. Dim. Brachycatalec. Quòd si legendum Αγχιαλμιονιος, (Rh. 258. I. T. 1115. Valc. ad Ph. 512) sit Anapæsticus Penthemimer. (Hec. 917.)

(μ) Vel sit Iambicus Hephthemimer. Schol. Minus puri sunt,

Στοναχαι | τε και γοοις. Or. 204. rectiùs quam Anapæsticus.

Ιονιον | κατα ποντον Ph. 218.

Prima brevi, rectè Scholiastes, *ex duobus Pæonibus*, quippe in Dimetris ultima non est communis. sic,

Ζαθεα τ' αντ | ρα δρακοντος Ib. 241. vel Pæonicus:

Sed, primâ productâ sit Prosodiacus, (Dim. Acatalec.) ut monet Valc. in loc.---Ex sequente autem adjecit ελατα Cl. Heath. (vid. inf. ad v. 212.) Unde fit Prosodiacus Trim. Brachycatalec. cui gemellus, v. 229, satis respondebit, modo cum Vet. Edd. legamus---χρυσο | τευκτοις ---Vel sit Catalec. ex defectu tantum unius syllabæ.

Τυρης

Μονα δ' αιων | α διαξυσ | α. Eur. Ph. 1546 (ν).
Trim. Brachycatalec.
Κυπρι ματερ | μαλερων ερωτ | εδων. Scal.
Δισδιφρευσ | ε Μυρτιλυ | φονον. Eur. Or. 993.

- Ομαυλος εν | υπερ ω χρυσ | εα. Soph. Oed. T. 197 (ξ).
Trim. Catalec. (Anacreonticus.)
Χει μοι νεχ] | αρ ανυδρον | μελικον. Scal. (ο)
Trim.

Τυριος ω | τετρασκελης. Ib. 652. potius Trochaic. Hephthem. sic,

Πολυελικ] | ον αδοναν. Ib. 325.

Ουρεαι τε | σποτιαι θεαν. Ib. 242. θεαν Synizesis. Et pro Dispondeo octasemo, cui nullus est in his locus, malim dicere Epitritum quartum: rectiùs autem est Anapæstic. Hephthemim.

Ιδ' ο Θρηκων | Σαλμυδησσος. Soph. An. 980. Epionicus ob Ditrochæum.

Χωρει περι | βρυχιοισι. Ib. 342.
Ionic. a minore, ex Ionico et Ditrochæo. Schol. Imò, si sic mensuratur, fit legitimus *Ionicus a majore*, (Hec. 446.) cui nullo modo respondet Antitheticus,

Στειραισι διχ] | υοκλωεροις.
Prima autem in βρυχιος (ab aor. secundo τυ βρυχω) corripitur ap. Hom. Apoll. Aesch. Sit igitur IambicusHephthemim. et rectè se habebunt omnia.

Ανα ταν ευρ | ωδη Τροιαν. Ib. Aj. 209.
Αλλα το της αντιςροφης κωλον υδαμως εςιν ὁμοιον τυτῳ. συγκειται γαρ εκ διτροχαιυ και διϊαμβυ. Schol.

Ω πονοι προ | γονοι πονων. sc. Periodicus. Sed τῶ ταν Doricè, et diphthongo, in Τροιαν, ante vocalem correptis; fit Trochaicus Hephthemim. cui satis respondebit Antitheticus. Nec alium modum, quo sanari possint, jam nunc scio,

Θιασῳ τερπ | ομαι κυρων. Anacr. 39. 23.
Απαλην παιδ' | α κατεχων. Ib. 57. 7.
Μεροπων δε | φυλα παντα. Ib. 3. 4. Epionicus. sic
Ρεσσος ειμι | μη φοβησαι. Ib. 11. Ανακλωμενος.
Vel sit cum præcedente, Iambicus Hephthemimer.

N. Pæon tertius nunquam est pro Ionico, nisi ανακλασις accedat. P. ad Pind. Ol. 9. 39.

(ν) Minus puri,

Ελενας ε | πι λεκτρα ταν | καλλ--Eur. Hec. 633. rectiùs quam Iambic. Hephthemim.

Ε, Ε, ως γαιρ | ο, ώ φοβ | ρος. Ph. 128.
Iambicus Dim. Brachycatalec. ε, ε. extra versum.

Τυειον οιδ' | μα λιπυσ' ε | βαν. Ib. 212. rectiùs Antispastic. Dim. Acatalec. (secunda Antispasti soluta) cui Antitheticus (quem doctissimus Heath. restituit) optimè respondet, (v. 223.) modò sit λεως Synizesis. sic,

Προσειδ'ον' αμφ | ιβαλε μας | ον. Ib. 316. vel sint Periodici.

Ιν' εν θρηνοις | αναβοασ | ω Or 985.
Αχεσαιο | τυφλον Αλι | ε. Hec. 1067. Epionicus, vel sit Pæonicus.

Εγκληρον ντ' | επινυμφιδι | οις. Soph. An. 825. Ultima Ionici solutâ.

Τε κικλησκω | τασδ' επωνυ | μον. Oed. T. 219. Epionicus. sic,

Ταυδ' ετοιμαν | οδον ικ ε | τι. An. 890. Vel, Acatalec. ultima Ionici solutâ.

(ξ) Vel, Dim. Hypercatalec. εα Synizesis. Minus puri sunt,

Μονομαπε | ρος οδυρμοις | εμοις. Ph. 1542. vel Iambic. Dim. Acatalec.

Πλοκαμον, σκι | αζων δεραν | εμαν. Ib. 320.
Ενθεν φονω | φονος εκα | μειβων Or. 814. Epionicus, vel Iambic. Dim. Hypercatalec. sic,

Φυσις αυε | ραν ετικτεν | υδε. Soph. Oed. T. 888.

Τινα θροεις | λογον συ ποτ | ια. Eur. Or. 1235. vel Trochaic. Dim. Hypercatalec. sic,

Επι φονω | χαμαιπετει | ματρος. Ib. 1516.
Περι δ' ελε | νας δειρα φιλτ | ατα. Ph. 170. Epionicus. Idem,

Επιδεμι | και φονω και | εμων. Hec. 645. Ανακλωμενος. sic,

Τελεσαντα | γεωικισι | χερσι Soph. Oed. T. 474. vel Iambic. Dim. Hypercatalec.

Ιν' υπο δειρ | ασι νιφο | βολοις. Eur. Ph. 216. Vel Pæonicus, (rectius quàm Anapæsticus Hephthemim.) sed Dim. Hypercatalec. ut gemello suo respondeat; vel, ultimâ Ionici soluta, -(ασι νιφοβο) vel raptim pronuntiando νιφο | βολοις. ut, νιφοβλης. Nisi τω Λαϊκ in Antistrophe articulum της, vel τῦ, liceat præponere,

(ο) Impuri sunt,

Δαιτ' ανημο | ρον ορειαν τ' | εκβολαν Hec. 1081. Epionicus. sic,

Χρονια γαρ | πεσων οδ' υυν | αζεται. Or. 152. et,
Αυκει' αναξ | τα τε σα χρυσ | οςροφων. Soph. Oed. T. 212.

Φυγας πεπος | αλεις ὁμαιμ | ε λωβα. Eur. Ph. 331. potiùs Acatalec. si ultimum dices Molossum; sed

sequitur

Trim. Acatalec. (Sapphicus.)

Γλυκυφορμιγξ | ες υμνοι λεγε | ιδας αυρας. Ib. (ϖ).

Trim. Hypercatalec.

Παφια εειδ' | εο δεσποιν | α γεροντων. Ib.

Tetram. Brachycatalec.

Γι λεγεις θυμ | ε; εγω γ' εορ | εν αλιτρον | θεος. Ib. (ρ)

Tetram. Catalec. (Phalecius.)

Θεραπευων | φυγαι αυλαν | φυγαι εσι | δικαχις. Ib.

Tetram. Acatalec. (Alcmanius.)

Κακοδαιμων | κακοπραγμων | κακοπαιγμων | κακοπεισμων. Ib.

Εμε δειλαν | εμε πασαν | κακοτατων | πεδεχοισαν | Hephæst.

Hi sunt puri, sive legitimi; impuri verò ferè omnes eosdem pedes, quos impuri Ionici a majore recipiunt (σ); ut et Epionici Ditrochæum. Observetur modò majori Ionico Molossum in fine, vel in paribus locis; minori autem intra initia, vel in imparibus locis, poni; et Ionicos a majore rarissimè in Ionico pede terminari.

N. Cum metra, non numero, sed temporum spatio, examinanda sint: Dipodiæ superioris, si imminuta sit, tempora ex subditis compleantur; ut quando Pæon tertius adhibetur, et post ultimam brevem sequitur Ditrochæus Heptasemus, sive Epitritus secundus. Hujus modi autem inter se συζυγιας passionem sive communionem Musici ανακλασιν vocant; et metra, si qua fortè advenerint talia, ανακλωμενα appellant (τ), ut,

Μεσονυκτι | οις ποθ' ὡραις. Anac. 3.

—κατεδυν ε | ρωτα φυγων. Hephæst. (υ).

Sect.

---

sequitur vocalis, si non aliter communis esset ultima, sic,

Βαρυαλγητ' | εμοι δ' αχος | εσακε. Soph. Aj. 200.

Φιχε δ' αλλη | ταδ' αλλα δ' ετ' | αλλοις. An. 142.

καταληκτικος. Schol.---Nequaquam. nisi forsan legerit εχε δ' αλλη τα μεν αλλα | δ' επ' αλλοις-- (Et sic quidem Cl. Heath; aliter verò versus disponit.) τα μεν αλλα | τα δ' επ' αλλοις---Vet.Edd. Unde---ταδ' αλλα δ' επ' αλλοις. Johns. in versione, et doctissimus Burton in not. ad loc.---Sic erit Antispasticus Trim. Brachycatalec. vel potiùs Creticus, sive Pæonicus, Trim. Hypercatalec. Cui respondet Antitheticus; θεων Synizesis.

Διδυμας α | λος τ', ακτας Βοσπ | οριας Ib. 979. Displicet Dispondeus. Malim Antispasticum Trim. Brachycatalec. ex Epitritis tertio, (prima soluta) et quarto, cum Iambo. (vid. Phœn. 196.) vel potius Asynartetum, ex Iambica Basi, et Dactylico Penthemimer.

(ϖ) Προς εμε γαρ | κακων εμο | λε των δ' αχη. Eur. Ph. 367.

Εκρατησας | τε παντ' ευδαιμ | ονος ολβου. Soph. Oed. T. 1220.

potiùs Anapæsticus Trim. Brachycatalec. vel Dipenthemimer.

Θανατων δ' ε | μα χωρα φυγη | ες αυτας. Ib. 1223.

Vel Asynartetus, ex Iambic. Dim. Brachycatalec. et Adonico, sive Anapæstica Basi. Numeris longè omnium suavissimis Anacreon,

Απο μοι θα | νειν γενοιτ' ου | γαρ αν αλλη
Λυσις εκ πο | νων γενοιτ' ου | δαμα τωνδε. Frag.

Ubi solus Ionicus ultima in sede, cætera ut volet. Scal.

(ρ) Μεγαλω δ' ηυτε μ' Ερως ε | κοψεν ωστε | χαλκευς

Πελεκει χειμεριη δ' ε | λουσε εν χα | ραδρα. Hephæst.

Hos Baxt. Mattaire, Barn. metiuntur in quatuor versus.

(σ) Pæona primum nusquam memini.

P. 2. Phœn. 128. 212. Dim. Hypercatalec.

P. 3. Hec. 633. 1067. Dim. Hypercatalec.

P. 4. Or. 1253. Ph. 216. Trim. Brachycatalec.

Epitr. 1. Or. 985. Dim. Hypercatalec.

Ep. 2. Soph. Oed. T. 665. Dim. Brachycatalec. Or. 832. Catalec

Ep. 3. Or. 814. Trim. Brachycatalec.

Ep. 4. Ph. 223. Dim. Hypercatalec.

(τ) Metrum ανακλωμενον dicitur, quia in eo sæpe deficiens tempus in pede aliquo *restituatur* et compensetur in sequente pede. Sch. ad Hephæst. Crit. Vann. p. 450.

(υ) Vel sint Iambici Hephthemim. Sop. El. 1073. *Si Tetrametri Catalectici longas in breves solverint, metrum efficiunt Galliambicum; sive Metroiacon, seu, ut quidam, Bacchiacon.* Ita, Victorinus.---Et suavissimè, ut mihi videtur, in hunc modum componas;

Χαλεπως ε | μοι βαδιζοντ' | εκελευσε | συντρεχειν.

Aliter

Sect. VIII. De Choriambico.

Carmen Choriambicum principaliter constat Choriambo, a quo nomen sumsit; desinens proprie in Dactylum vel Creticum; et interdum, priore Trochæi syllaba in duas breves soluta, Tribrachyn admittit, raro autem Molossum.

Monometer.

Ω μοι εγω. Eur. Hec. 1055.

Monom. Hypercatalec. sive Penthemimer.

Τανδ' ὁ γυναικ|ων. Hec. 1071 (φ).

Dim. Brachycatalec. (Alcmanius.)

Αλιος αυγ|ιζει. Hec. 635 (χ).

Dim. Catalec. sive Hephthemimer.

Πορθμον αϊξ|ω ταλας Hec. 1113.

Πυ φαεθον | Αλιος. Soph. El. 826 (ψ).

Dim. Acatalec. (Anacreonticus.)

Αμφι κλαδοις | εζομενα Ph. 1541.

Νιφοβολον τ' | ορος ἱερον. Ib. 243.

Χρυσοφαεν|ων πτερυγων. Anac. 173 (ω).

Dim.

Aliter quidem se habent Galliambici, ap Hephæst.

Γαλλαι μη | τρος ορειης | φιλοθυρσοι | δρομαδες

Γαλλαις μη | τρος ορειης | φιλοθυρσοι | δρομασιν. Scal.

Quem rectius dixeris Antispasticum Tetram. Brachycatalec. vel Asynartetum ex Anapæst. Dim. Brachycatalec. et Penthemim.

Αις εντεα | παταγειται | και χαλκεα | κροταλα. Ib.

Ubi duo sunt Ionici a majore in Ionico a minore: Scholiastes quidem (ad Hephæst.) redigit ad Molossorum leges, an recte, dubitat Pauw. Hoc certe (forte. P.) λειψανον illud metri Galliambici. Sed et hunc dicas Asynartetum ex duobus Anapæsticis, Dim. Brachycatalec. et Penthemim. Proceleusmatico pro Anapæsto. vid. Trim. Acatalec.

Alias quoque non tam Leges quam Licentias inveniamus.

Διονυσε | αυρειβας | αριδει. Scal.

--- | σαυλαι Βασσ | ---Hephæst. --- | σαυλαι Βασσ | ---Pauw.

--- | σαυλαι αι Βασσ | ---Arnald.---Nihilo melius. Sed hæc incerta sunt.

(φ) Adonicus, sive Dactylicus, Dim Acatalec.

(χ) Dactylicus Penthemim.

Mixti sive Epichoriambici sunt,

Ειθ' ἑμοι ου | ματαν. Hec. 1065.

Αμφιπολου | Φρυγες. Or. 1427.

Εντροφος ἀμ | εpα. Soph. Aj. 628.

—Δυν, ὑπαιδ' | ματαν Antistr.

Ubi pro Choriambo Epitritus tertius, an legitime, dubito.---Fortasse, cum litera Ionica η, nondum, Sophoclis tempore, fuisset Athenis recepta, (vid. Sch. ad Phœn. 698.) Communis, sc. ηται, adeo exiliter efferebatur, ut pes exinde Choriambum sonaret. Nollem enim vel Doricam α pro η, ut, μα pro ην, vel -ματαν η νοσων---Aliter, si legas in Strophe Εντροφος ει ἀμ | ερα. vel Εν ἀμερα | τροφος, rem expeditam habebis, sc. gemellos, Iambic. Dim. Brachycatalec.

(ψ) Mixti, sive Epichoriambici,

Φοιταλεν | φυν μοχθων Or. 327.

Δεινων πονων | ως ποντε. Antistr.

Quidni Acatalec.? Choriambo ισοχρονος est Molossus.---Sed et hic etiam Choriambo opponitur Epitritus tertius; nisi secunda in φοιταλεος a φοιταω, et ante liquidam producatur; unde fit Iambic. Dim. Catalec. ob communem syllabam, vel potius Antispastic. (Hec. 1024.) cui respondet Antitheticus.

Χρυσεοκυκλ | ον φεγγος. Ph. 182.

Rectius Dactylicus Trim. Brachycatalec.

Ηξει δε και | πολυπους Soph. El. 490.

Epitritus tertius, ut sup.---rectius autem Iambic. Dim. Brachycatalec.

Των ὑδατων | πατερα. Hec. 450.

Μη ποτε μη | ποτε ταυδ'. Ph. 199.

Malim Dactylicum Penthemim.

Ως ατρεμας | α κεντρα. Ph. 183.

Vel Iambic. Hephthemim.

Suavissime autem clauditur Bacchio,

Ανθρωποκτονοισι πηγαις Hec. 469.

Qui et Aristophanius. *Scal.* et Archilochius. *Diom.*

(ω) Mixti, sive Epichoriambici.

Ο μεγας ολβος | ὁ τ' αρετα Or. 805.

Vel Pæonicus Dim. Hypercatalec.

Γηραιω πο | δι τρομεραν Ph. 312.

Vel, Anapæstic. Dim. Brachycatalec. Sed primum Ditrochæum mallem quam Epitritum quartum, nisi, ut Cl. Heath submonet, vetus lectio retinenda sit, Γηρα τρεμεραν,---Anapæstica Basis, vel Ionic. Penthemim.

Θυελλαν ελαυνει | ει γενεας Soph. An. 592.

Vel, Trochaicus, Stesichoreus.

Ως αρεταν μα | τρι μακαρια. Eur. Ph. 358.

prima Choriambi soluta.

Χρυσοπηνητ | ων φαρεων. Or. 838.

Rectius

Dim. Hypercatalec.

Οφελε προτερον | αιθερα δυ|αι. Soph. Aj. 1211 (α).

Trim. Brachycatalec.

Πολιον αφανὲς | αιθερος εισ|ωλον. Eur. Ph. 1569. (β).

Trim. Catalec.

Ουδε λεοντ|ων σθενος ουδ|ε τροφαι. Hephæst. (γ)

Tetram. Catalec.

Φοιβε πατερ | χαιρε διδε | αγλαεφαν|ον βιον. Scal.

Αι Κυθερε|ες επιπνειτ' | οργια λευκ|ωλενε. Hephæst.

Hi sunt puri; impuri verè sive mixti admittunt ferè omnes pedes, ut Ditrochæum, Pæona primum, Epitritum tertium, aliosque tum Pæonas, tum Epitritos; et, κατα αντιπαθειαν, Diiambum et Antispastum, ut sicut Epionici, sint etiam Epichoriambici: Qui non sine venustate desinunt in Amphibrachyn, et Bacchium, (vid. not. ↓).

Dim. Catalec. (Aristophanius.)

Εν ροθιοις | φορειται Aesc. S. T. 368.

Α μανια | τυραννῳ. Scal.

Trim. Catalec. (Anacreonticus.)

Μισογυνης | Μισοπατωρ | Ωμηρος: Anac. 185.

Αγοις ω χλι|τα θεραποντ|α Λατοι. (Pindaricus.) Hephæst.

Tetram. Catalec. (Anacreonticus.) (δ).

Εκ ποταμε | 'πανερχομαι | παντα φερεσ' | α λαμπρά. Anacr. 92.

Rectiùs Prosodiacus Dim. Hypercatalec. vel Dactylicus Hephthemimer.

Τον λευκασπιν | Αργοθεν φωτ. Soph. An. 107.

Πευκαενθ' Ηφ | αιστον ἑλειν Antistr.

Credo Scholiastem legisse Αργοθε φωτ, dicit enim Choriambum. Nondum tamen Antithetico respondet, nisi δ' præponas; id quod et sensus mihi videtur requirere; rectiùs autem et hunc dicas Dactylicum Hepthemimerem.

Κυκνοπτερον | καλλοσυνας. Or. 1394.

nisi secundum in κυκνο πτερον corripias.

Συν αλαλαγαις | δ' αιαγματων. Ph. 347.

—δ' αιεν αιαγματων, Vet. Lectio, quam retinet H.---unde fit Trim. Brachycatalec. Et sequens Σκοτια κρυπτ | εται, Ionic. Dim. Brachycatalec.

Αελιε | σελαναια. Ph. 181.

Ω Διος εερ | ος Αρτεμι. Ib. 201.

Χορος γενοιμ | αν αφοβος. Ib. 245.

vel, Iambic. Hephthemim.---γενοιμ' αν---Voss.---χορος---et in præcedente ελισσων---H.

Οπυ λεπτην | ενδυτατην. Anacr. 173. 3.

ubi malim λεπτος. (vid. inf. Antispast.)

(α) Mixti sive Epichoriambici,

Θεων χοροποι' | αναξ οπως | μοι Soph. Aj. 707.

Ως μοι φοβε | μαι το πραστερ | ον. Ib. 227.

rectiùs quam Periodus.

Αλλ' αλασο | ρος τις οιζ | υς Eur. Hec. 948.

Trochaic. Dim. Acatalec. K.---Rectius Schol. Epichoriambic.---Malim verò in principio Ditrochæum quàm Epitritum quartum.

(β) Mixti sive Epichoriambici,

Ος δορι Θηβ | αιας Μυκην | αισι. Ph. 195.

Μητε πατρῳ | ον ικοιτ' ες | οικον. Hec. 951.

vel Asynartetus ex Penthemim. Trochaico et Iambico.

Το πλανον μεν | διωγμα των | πολων. Or. 990.

Rectius Asynartetus ex Anapæstica Basi, et Iambic. Dim. Brachycatalec.

Ω ποτνια χρ | υσοζοε | ρυκε Ph. 200.

Πικρον δ' ομμα | ταν θαλαμιν | πολον. Aesc. S. T. 365.

Ιλιαδας | αι με διωλ | εσεν, Eur. Hec. 1061. Prosodiacus.

(γ) Mixti et Epichoriambici,

Δη ποτε ταν | Ιλιαδα σκ | οπιαν. Hec. 930.

vel Anapæst. Dim. Acatalec.

Ποσειδανι | οις Αμυμων | ειοις. Ph. 197.

Rectissimè, Valc.---Antispastic.

Οιμοι ξυμφο | ρας βαρυποτμ | ωτατας. Ib. 1367.

Βοστρυχων τε | κυανοχρωτ | α χαιτας. Ib. 319.

Vel Ionicus a minore. Schol.---Epionicus, si placet; mallem verò Trochaicum Trim. Brachycatalec. ob communem syllabam.

Τανaον αιθ|ερ αυταλλεσθ' | αίματος. Or. 322.

Ex Choriambo, &c. Schol.---Sed primam in ταναος nusquam memini productam. Antispasticus est impurus. Conf. Hec. 1057. Ph. 336.

Trim. Acatalec. nusquam occurrit, Epichoriambicum verò satis suavem invenias; qui et Eupolideus dicitur,

Παλαι παλαι|ας απο συμφ|ορας δομων. Or. 809.

vel sit Asynartetus ex Iambic. Penthemim. et Dim. Brachycatalec.

(δ) Et Callimachius, *omnium suavissimus*. Scal.

Δευτε νυν αβρ|αι χαριτες | καλλικομοι | τε Μουσαι. Hephæst.

Αναπετομαι | δη προς Ολυμπ|ον πτερυγεσσ|ι κεφαις Anacr. 76.

Sunt

Sunt etiam Pentametri Catalectici qui eandem amant καταχλεῖδα.

Δαιμονες ει|υμνοτατοι | Φοιβε τε και | Ζευ Διδυμων | γεναρχαι. Hephæst.

Et Hexametri,

Καινογραφης | συνθεσεως | της Φιλικυ | Γραμματικοι | δωρα φερω | προς υμας. Ib. (ε).

Sect. IX. De Antispastico.

Carmen Antispasticum purum ex solis Antispastis et Iambis constat; desinens, si non sit versus Acatalectus, in illorum pedum portiunculas; et legitimi quidem versus non respuunt Epitritos, primum, tertium et quartum: Vitat verò hoc metrum suis pedibus concludi; nihil enim hàc pedum clausulà asperius, *nihil duri-us*.

Monom. Hypercatalec. Penthemimer. Dochmaicus.

Ιδε πενθι|μαι. Eur. Or. 144.

Ιδαια μι|νυω. Soph. Aj. 606.

Dim. Brachycatalec.

Βολαις αελλαις Phœn. 174.

Εμοι χρην συμφ|οραν. Hec. 627.

Εις αντλον εμπ|εσων. Ib. 1024 (ζ).

Dim. Catalec. Hephthemimer. Pherecratius.

Ταλαιν' ως ε|λελιζω. Ph. 1538.

Πονος, ως αμφ|ι Τροιαν. Andr. 305.

Ψυχην δ' εμοι | χαριεσσαν. Anac. 36. 11 (η).

Αυρα ποντ|ας αυρα. Hec. 442 (θ).

Dim. Acatalec. Glyconius.

Γεραιον πο|δα δεμνιοις. Ph. 1563. purus.

Αριστον μεν | υδωρ ο δε. Pind. 1. 1.

Ιω Ποτνι|α παι Λατυς. Eur. Ph. 109.

—ταιας εν κροκεω πεπλω. Hec. 466 (ι).

Dim.

(ε) Hinc quidam aiunt Philicum hunc morem tanquam et novum et suum jactasse; sed falso: quippe Simmias Rhodius ante illum usus est in eis, quæ inscripsit Πελεκυν, et Πτερυγας. Scal.

Ωπας' επει|ης πελεκυν | ῳ ποκα πυργ|ων θεοτευκτ|ων κατερειπ|εν αιπος.

Λευσσε με τον | γας τε βαθυσ|τερνε ανακτ' | ακμονιδαν | ταν αλα δ' εδρ|ασαντα.

nisi, ut ait Hephæstion, Philicus voluerit, se non hujus metri primum invenisse, sed primum in hoc metro integrum poema scripsisse.

(ζ) Vel, Iambic Dim. Brachycatalec.

Minus puri,

Αμειβω κε|λευθον Or. 1299.

Ιδαιον τε | βωταν. Hec. 943.

Αυγρας βλε|φαρον Soph. An. 104.

vel Trochaic. Penthemim.—Aliter dividit H.

Αυγρας βλε|φαρον Διρκαι—Antispast. impurus.

Τας φιλας καρδ|ιας. Hec. 1027. Creticus. sic,

Θηβαιαν ταιδ|ε γαν.. Ib. 1062.

Ιω μοι μοι | ματερ Ph. 1531.

Αναξ ειπον | μεν ε. Soph. Oed. T. 707. Cui Gemellus,

Ου τον παντων | θεαν

Quippe prima totius Strophes syllaba communis dicitur. Clarius esset metrum, Μα τον—Etenim μα interdum per se negat.

(η) Vel, Iambic. Hephthemimer.

(θ) Vel, Anapæst. Dim. Brachycatalec. sic,

Ανδρες προσχε|τε τον νυν

Εξευρημα|τι καινω

Συμπλεκτοις Α|ναπαιστοις. Hephæst.—Nec non

Φοιβω δουλα | μελαθρων. Ph. 215. vel impurus, ut sunt,'

Θοαζων ο | δ' αιθερος. Or. 1576.

Λυμας αντι|ποιν' εμας. Hec. 1076.

Γαρ ισχει πο|θον βορας. Or. 189. Cui apponitur,

Θωυξασ' εβαλες υπνω prima Cretici solutâ.

Δυσομβρα φευγ|ων βελη Soph. An. 364.

vel Periodus Dim. Catalec. Cui respondet Gemellus.—Aliter H.

Και δυσομβρα—cui opponitur

χθονος θεων τ' ε|ξοχων δικαν.

Antispastic. Dim. Acatalec. In Strophe pro Antispasto Ditrochæus; rarò quidem Tragicis usurpatus; sed vid. inf. *v.* 100, 101. Eur. Ph. 1040. sic,

Ex variatione Antispasti, aliquando et hic habetur Pherecratius (sc. ut suo Antithetico respondeat)

Τοι δ' επ' αμφ|εβολοισιν. Aesc. S. T. 304. 316. (Qui propriè est Ithyphallicus; et cui potes assimilare Gemellum suum, modò liceret legere pro Και ταν—

Ταν τε ριψο|πλον αταν)

Arnaldus *de hac mensura*, p. 192. *satis perplexè et jejunè*, ait Pauw, pro more: Sed hîc, fateor, non sine jure.—Quin et ταμα φιλ· | Molossum statuit in ταμα φιλτρα διωξης. Anac. 35. 5. (sc. ut de Trochaico Dim. Brachycatalec. Ionicum Acatalec. efficiat;) tanquam -μα ob sequens ϕ longa haberi posset; quòd nemo homo credet facilè.

(ι) Minus puri,

Τυριον οιδμα | λιπυσ' εβαν. Ph. 212. soluta Antispasti secundâ.

Ic

Dim. Hypercatalec. (Sapphicus, Hipponacteus.)
Τι μ' ω παρθι|νε βακ|ρευμα|τι. Ph. 1565.
Ταλαιν' εκ ι|τι σ' εμβατε|σω. Hec. 912.
Κωπα πεμπο|μεναν ταλαι|αν. Ib. 443 (κ).
Εμοι χρην πημ|οναν γενεσθ|αι Ib. 628.
Κλυεις ω κατ' | αυλαν αλαι|ων. Ph. 1562.
Λερναια τε | δωσειν Τριαιν|α Ib. 196.
Trim. Brachycatalec. (Praxillius.)
Εωοισιν | ομοια φλ:|γεθων Ph. 173.
Κεραυνιον | τε πυρ αιθα|λοεν. Ib. 191.
Ταλαιναι τα|λαιναι κοραι | Φρυγων. Hec. 1062. (λ).

Trim. Catalec. five, Hendecafyllabus. (Phalæcius, Anacreonticus, Sapphicus) perfectiffimus.
Θοων ωκυ|αλων νεων | οτ' Αιας. Soph. Aj. 720.
Αθυρσοι δ' ει|α νιν δραμοντ|ε Βακχαι. Or. 1518
Η ματροκτ|ον αιμα χειρ|ι θεσθαι Ib. 831 (μ).
Εν κοιτα | καλλιςον κε|λαδημα. Ph. 222 (ν).
Χαιρ' ω χρυσε|κερως Βαβακτ|ι Γαλλων Hephæft.
Trim. Acatalec. (Alcaicus, Alcmanicus, Afclepiadeus.)
Λαβαν το ξι|φεος χρυσο|ρεταν εχων. Hephæft.
Αλλ' ά μοιρι|δια τις δυ|νασις δεινα. Soph. An. 963. (ξ)

Ιω ποτνι|α μολε προδρομος. Ib. 305. fecunda et tertia folutis. fic,
Αναγετ' αναγε|τε κωκυτον. Ib. 1372.
Παλαιαν λα|τω χαρμοναν. Ib. 328.
Κλυεις ω τε|κουσα τονδε. Ib. 307.
—μιζει εν φλ|γμω Κρονιδας Hec. 472. Polyfchematiftus vel Dactyl. Hephthemim. cui refpondet Gemellus. fic
Σαρκων οςε|ων τ' εμπλησθω. Ib. 1073. εω Synizefis, nullo verò modo Trochaicus.
Ου δ' εχω δρα|κειν ουκ οιδα. Anac. 24 4.
Μηδεν μοι και | υμιν εςω Ib 6
Ερως ιμ|ε|ος γελωντες. Ib. 51. 26.—
Ακτις α|λιε το καλλ-
ιςον επτα|πυλω φανεν Soph. An. 100.
Ita Schol. nec non Schol. ad Ar N. 563. Quorum autoritate Arnaldus p. 129. tales afferit *puros* effe Glyconios. Cui non facilè affentire poffum, ob Ditrochæum, et quifnam adeò metri ignarus, ut hujus modi non periodos agnofcet?
Τινα δ' ανδρα κε|λαδησομεν. Pind. Ol. 2. 3.
Ita Schol.—et rectius fanè quàm Dim. Hypercatalec. ut vult Cl. Pauw. Sed neutrum probo, certiùs enim eft Pæonicus Dim. Hypercatalec.
Οτε λεπτος | ηδυτατην. Anac. 66. 3.
Antifpafticus, αντεσπασμενος. *Ubi Iambum et Trochæum excipiunt Trochæus et Iambus.* B.—Polyfchematiftus. P. Idem ad Heph. p. 33. *Glyconius poft Antifpaftum amat Diiambum,* recte. Non ita, quod fequitur. *nec tamen pedem etiam domefticum odit.* Quàm maximè enim odit vitatque, (ut fupr.) nihil igitur poteft effe magis abfurdum, quam fcrupulus ejus legendi ωλεσε pro ωλεσσε. in
Κυπριδος θα|λας ωλεσσε. Ib.
(κ) Και κνισση τι|να θυμι|σας. Hephæft.—κνισσην—Arn. κνιδη vel κνιζη. Pauw.—θυμιησας. Flor. Ed.]
Τριποδος αποφα|τιν ά ο Φοιβος. Or. 329.

fecundâ et tertiâ Antifpafti folutis, vel, fit Iambicus. Minus puri funt,
Ναυς όπως ποντ|οις πεσηματι Hec. 1083.
Τιναξας δαι|μων κατεκλι|σε Or. 342.
rectius quam Acatalec.
Τιθεμεν ς επι | χειρα κατ ι|χνος. Hec. 1058.
vel Trochaicus Dim. Acatalec. κατ' ι-χνος. Anapæft.
Ολεις ω βλεφαρα κινηθ|εις. Or. 158.
(λ) Impuri,
Τον σον δαιμο|να τον σον ω | τλαμον. Soph. Oed. T. 1217.
Νοςιμον ναυς | εκινησεν | ποδα. Eur. Hec. 923.
Ορας εν πε|πλοισι κινει | δεμας. Or. 166.
Ερημον πα|τρωον ελιπες | δομον. Ph. 330.
vel fit Catalec. Pæon, primo in fecunda fede. (Or. 326.
Μιξοπαρθε|νον δαϊον | τερας. Ph. 1040.
potiùs Afynartetus, ex duobus Trochaicis Penthemimer.
(μ) Vel Afynartetus ex Dactyl. Dim. et Ithyphallico.
(ν) Impuri,
Θοιναν αγρι|αν θηρων τι|θεμενος. Hec. 1074.
Δικαζει τον | αγαμον γα|μον παλαι. Soph. Oed. T. 1237.
Σον αιωνα | μελεον ος επ|δωμασιν Phœn. 1559.
Δινασιν ομμ|α μη τις πα|ρων τυχοι. Or. 1477.
vel Afynartetus ex Iambic. Penthemim. et Dim. Brachycatalec. vel ex Iambic. Dim. Br. et Trochaic. Penthemim.
Δαιδαιδαλμε|νοι ψευδεσι | ποικιλοις. [Pind. Ol. 1. 46.
Παν Πελασγ|ικον Αργος εμβ|ατευων. Hephæft.
vel Trochaic. Trim. Brachycatalec. vel Afynartetus.
(ξ) Minus puri,
Ηλθες εκ περατων γας ελ|εφαντινον. Hephæft.
Κολπω

Tetram. Brachycatalec. (Alcaicus.)

Φερω διολυγισιν Δι|δυμοις ασμα|φιλος. Scal.

Tetram. Catalec. (π)

Αυτα χυλιον δεχυ | τρικαρτιτι | Πριηπι Scal.

Τεθνακεν, Κυθερη, αβρος | Αδωνις· τι | κεθωμεν. Scal. Hephæst. (π)

Tetram. Acatalec. (Sapphicus, Alcaicus, Alcmanicus.)

Νυμφαις ταις Διος εξ αιγιοχω φασι | τετυγμεναις. Ib.

Αλκμανος γλυκειον Μωσα | μελος βαπτε | δροσοισι σοις. Ib. (ρ)

Tetram. Hypercatalec. (Simmiacus.)

Τον ολυγνον Μελανιππω φονον αι πατρο|φονων εριν|ιες. Ib. (σ)

Impuri verò, Ditrochæis etiam, Choriambis, Epitrito secundo, Pæonibus, et Ionicis, κατ' αντιπαθειαν conjuncti sunt. Qui et omnes longarum solutiones admittunt (τ).

N. Antispasticum Pindaricum sequuntur Trochæi, ut in Phalæciis Iambi. P.

Vel Pæone vel Ditrochæo rariùs utitur Euripides: Sed Antispastum vel Epitritum quartum ferè semper in primâ sede locat; Ionicos rarissime subjungens vel Pæonas. K.

Sect. X. De Pæonico (υ).

Carminis Pæonici hæc universa erit lex, ut *qualibet dimensio quinque constet temporibus*: nè verò exinde colligatur, omnes pedes quinque temporum posse recipi: Palimbacchius enim, et ejus peculiaris solutio, *viz.* Pæon tertius, rarissime vel apud Comicos, legibus solutiores, reperietur. Hos igitur admittit pedes,

Creticum,

Bacchium,

Κολπω σ' εδεξ|αντ' αγναι χα|ριτες χρονω. Ib.

Τετραποδος | βασιν θηρος | ορειτερυ. Hec. 1057.

Οθεν εμαν | τε λευκοχρο|α χειρομαι

Δακρυχοεσσαν | ισοσα πενθ' | ηρη κομαν. Ph. 335.

Αβακχευτον | αι διασον | επαχετ αν Or. 319.

Φυγα δε ποδι|το χρυσεο|σανδαλον. Ib. 1487.

Antispastus autem Pæona secundum *odit, eumque jubet facessere longè.* P.—Sit igitur Catalec. φυγη δε ποδι— vel Brachycatalec. per Synæresin.—Dicitur Iambic. Trim. Brachycatalec. minus rectè.

Ανυμεναι|α δ' Ισμηνος | εκαδευθη Ph. 559. vel Ionic. a majore, Trim. (Catalec. *Schol.* sed potius) Acatalec.

Trim. Hypercatalec. purum vix invenies, sed cum Trochæis, semel atque iterum,

Επι κρατα | τε λευκοπηχ|εις κτυπυς χε|ροιν. Ph. 1373.

Γυναικιο|σιν εν δεμα|σιν πιτνων βα|ρυ. Aesch. Ch. 34.

(ο) Dicitur et Priapeius, perfectissimus. Hunc autem multis modis variarunt.

Ηριστησα | μεν ιτριυ | λεπτυ μικρον | αποκλας,

Οινε δ' εξεπιον καδον | νυν δ' αβρως [illegible]

Ψαλλω πηκτι | δα τη φιλη | κωμαζων παι | δι αβρη. Hephæst.

Κατ' ενπλεσθε | κοραις και κατ | ερυκεσθε | χιτωνας.

Γλυκεια μετ[illegible] τοι δυ | γαμει [illegible] τον ις[illegible]

Ποθω δαμεισ | α παιδος βρα | διναν δι' Αφρο | διταν Ib.

(π) Minus puri,

Ου βεβηλος | ω τελεται | τε νεε Δι | ονυσυ.

Καγω δ' εξευ | ερωτιας | οργιασμε | νος ηκω. Euphorion.

(ρ) Μωσαι ται χα | ρισσαι με | λεων κυδε | κοιν ακμαν Scal.

(σ) Pentam. Acatalec. (Alcaicus.)

Κρονιδα βα | σιληος γε | νος Αιαν, τον | αριστον πε | δ' Αχιλλεα Hephæst.

(τ) Ditrochæo, vid. supr. Trim. Brachycatalec. Ph. 1040. Choriambo, Tetram. Catalec. Euphor. —Dim. Acatalec Hec. 472.

Epitr. secundo Dim. Hypercatalec. Hec. 1083.

Pæon 1. Hec. 1058. Ib.

—— 2. Or. 1487. sed vid. sup. Trim. Acatalec.

—— 3. Soph. Oed. T. 1217. Trim. Catalec.

—— 4. Ph. 334. Trim. Acatalec.

Ionic. Or. 158. Dim. Hypercatalec.

Solut. Ph. 1559. Soph. Oed. T. 1232, &c.

(υ) Sive Cretico, Bacchiaco aut Palimbacchiaco; nam in hæc tria genera Hephæstion dividit; sed non necesse, quippe Cretica sine Bacchiis, aut Bacchiaca sine Creticis, aut alterutra sine Pæonibus, qui omnes sint temporibus pares, sese obviam dant rarissimè, omnia igitur carmina ejusmodi uno nomine Pæonica appellamus. Reperiuntur tamen nonnunquam pura Cretica; et pura Bacchica. vid. inf. Pentam.

Pæona primum, soluta ultima Cretici.
———quartum, soluta prima ejusdem.
———secundum, soluta ultima Bacchii.
Tribrachyn, et Pyrrichium, solutis ambabus Cretici.

Hi soli carmen Pæonicum constituunt, et quacunque demum sede locentur, legitimum Pæonicum agnoscemus: Sin alicui et peregrini sese ingesserint pedes, nisi ob ultimam syllabam communem versus spurius est et sibilandus. K.

N. Antiqui Pæonas omnium sedum fecere possessores præterquam ultimæ, cui creticum peculiarem assignarunt. Scal.

Elegantissimus est versus, cum per singulos pedes pars orationis impletur. Diom.

Dim. Brachycatalec.

Κακα κοκων | κυρει. Eur. Hec. 647.
Τινι μορῳ | θνησκεις. Ib. 693.
Πᾶ ποδ' επα|ιξας. Ib. 1072 (φ).
Δαιμον ε| υχα. Ib. 654 (χ).
Ετερα δ' εφ' ε|τερων. Ib. 686 (ψ).

Dim. Catalec.

Χαλκοδετα | τ' εμβολα. Ph. 115.
Εγενετ' εκ | ματερος. Ib. 160 (ω).

Dim. Acatalec.

Υψιπετες | εις μελαθρον. Hec. 1108 (α).
Λακαινα πο|λυδακρυτος. Ib. 649 (α).
Διοιχομεθ' | οιχομεθα. Or. 182.
Δρομαδες ω | πτεροτροφοι. Ib. 317.
Θρηϊκιας | ιπποτας. Hec. 710 (α).
Μεταφερων | ιθυνει. Ib. 655 (β).

Dim. Hypercatalec.

Θεων Νεμε|σις εις Ελε|ναν. Or. 1367 (γ).
Περι Σιμουντ|ιοις οχε|τοις. Ib. 807 (δ).

Trim. Brachycatalec.

Ορεγε νυν | ορεγε γηρ|αιας. Ph. 103 (ε).
Τον Αγαμεμνο|νειον επ|ομον. Or. 179 (ζ)
Η τον ες Αϊ|δα μελανοχρ|ωτα. Hec. 1112 (η).

Trim. Catalec.

Βαλοιμι χρο|ι φυγαδα | μελεον. Ph. 171. (θ).

Trim. Acatalec.

Θανασιμον | προς Αϊδαν|ω ταλας. Hec. 1032. (ι).
Ο Φρυγιος | η τρικορυ|θος Αιας. Or. 1503 (κ).

(φ) Vel, Trochaici Penthemimeres.
(χ) Vel, Iambic. Penthemim.
(ψ) Vel, Trochaic. vel Iambic. P.
(ω) Μεταφερων | ιθυνει. Ph. 185. Schol.—potius Acatalec. (vid. infr.)
Φαρεα τ' ερ | υρεα. Or. 1448.
Dim. Hypercatalec. (l. Catalec.) vel Trochaic. Penthemim. Schol.
(α) Vel, Iambic. Dim. Brachycatalec.
(β) Catalec. Schol. Minus rectè.
Μελαμπτερον | ἂν ειδον. Hec. 704. Schol. potiùs Antispasticus Glyconius.—Veteres autem Codices habent ἂν ισειδον. Ionic. Dim. Acatalec.
(γ) Rectiùs quàm Iambic. nisi sit Dim. Brachycatalec. Θεων Synizesis.
(δ) Rectiùs quàm vel Choriambic. Dim. Acatalec. vel Ionic.
Ευμενιτ. | θηραμα φο | νω. Or. 834. Schol. De secunda verò in θηραμα hereo. Quippe longa est in ο. χια, θεαμα, θηρατης, θηρασιμος, &c. potius igitur Ionicus, vel, si Ευμενισιν legis, Prosodiacus (Ib. 839.)
(ε)—μοι | γοαιαν K. | al. γεραιαν.
(ζ) Ita Schol. At rectiùs,—τον Αγαμεμν | ονιον επι | —
(η) Ita Schol. Syllaba autem redundat, nisi, tanquam ιωτα subscripto, efferatur.
(θ) Pro βαλλοιμι non sine autoritate MS. K.—*Temerè*, ait Cl. H. *metro non postulante.*—Rectè quidem, si, vel Iambicum cum Anapæsto in secunda sede; vel Ionicum cum Pæone secundo pro Ionico in primâ, ponis. Quòd si statuis Pæonicum, quem itidem commendat Scholiastes; omninò necesse est το βαλοιμι adprobare.
Hec. 942. pro Παιωνικόν, l. Ιωνικόν
(ι) Si, cum Schol. ω ταλας, Creticum ponis. Sic Or. 330. nam Antitheticus requirit ultimam in δαπεδον, communem syllabam, longam esse; etsi sequens a vocali incipiat,
Ελακε δεξ | αμενος αια | δαπεδον
Ετερον η | (το.) απο θεογο | νων γαμων.
Antistr.
Δευτερυ εξασυλλαβυ. Schol. malè in Pæonico, τον igitur *delendum censet*, K.—Sed prima in δαπεδον brevis est, (Il. δ. 2. Ar. Pl. 515. R. 355.) Quædam igitur *alia menda sublatescit*; et lubet refingere in hunc modum ex Vet. Edd. et MSS.
Ελακεν, ελα | κε δεξαμε | νος ανα δαπε | δον
Ετερον η | τον απο θεο | γονων τε γα | μων.
Trim. Hypercatalec.
(κ) Ita Schol. et rectè, ut opinor. Miror igitur quòd Kingius καταληκτον vellet, et ad υ. 1518. omninò alienæ indolis referret. Quin et ipse hunc etiam versum Acatalectum facit in not. ad Hec. 709.

Tetram.

Tetram. Brachycatalec.

Θυμελικα | ιθι μακαρ | φιλοσοφονως | επιν (λ).

Tetram. Acatalec. (Aristophanius, Simmiacus.)

Χαιρε δη | Μυσα χρονι | α μεν η | κεις ομως δ'
Ηλθες, ε | πειτ ελθον | ισθι σαφες | αλλ' ὁπως.
Cratin.

Ω μακαρ' | Αυτομενες | ὡς σε μακα | ριζομεν.
Ar. V. 1266 (μ).

Ματερ ω | ποτνια κλ | υθι Νυμφ | αν αβραν.
Simm.

Σε ποτε Διὸς | ανα θυματα | νεωρε πορε | νεβροχιτων. Id. (ν).

Φημι δε βρο | τοισι πολυ | πλειστα φερε | χειν εγώ. Eupolis.

Pentameter. Acatalec. (Theopompius.)

Παντ' αγαθα | δη γεγονεν | ανδρασιν ε | μης απὸ συν | εσιας. Heph.

Idem. Bacchicus.

Προς αλλαν | δ' ελαυνει | θεας συμ | φοραν τας | δε κρισσω. Eur. Hel. 648.

Idem, Creticus.

Ω περικλ | υτε, πάλλ | αγμενε | αν μαν κ | ε σ' ελπομαι. Ib.

Pentameter. Hypercatalec.

Αφροδι | τα μεν κα | εστι μαργ | ος δ' Ερος | οια παισδ | ει. Scal. (ξ).

Hexameter in dissyllabam:

Αιρ' επ' αυθ | η καβαιν | ων' ᾶ μη | μοι διγης | τῷ κυπαττ | ισκω. Hephæst.

Sect. XI. (ρ)

PÆnè infinita versuum genera Græcorum solertia excogitavit, ex quibus licitum est Poetæ, quem velit numerum, quod velit genus, pro libitu usurpare. K. Ubicunque verò pedes alieni conjunguntur dicitur κατ' αντιπαθειαν μιξις, sive *per discordiam mixtura*: E. G. Ex conjunctione Iambicæ Syzygiæ, vel Antispasti cum Choriambis, efficies Choriambicum impurum, sive *Epichoriambicum*; sic et Ionici *a majore* Iambicæ Syzygiæ (ut Ionici *a minore* Ditrochæo) Choriambo, Epitritis, et Pæoni secundo, conjuncti sunt impurè, et propriè dicti *Epionici*; Unde etiam.

I. Prosodiacus. (σ)

Sc. Choriambi cum Ionicis, vel Pæonibus pro Ionicis, mixtura; solutione longarum admissâ.

(λ) Ita Scal. rectè quod ad versum: sed Hephæstion habet -ς επιν, ultimâ longâ. Itaque numeratur inter Acatalectos. Quòd si brevem supponas, ob indifferentem syllabam, efficies Catalecticum, nusquam, quod novi, apud Tragicos usurpatum.

(μ) Sic,

Ω πολυ φει | λη Κεκροπος | αυτοφυες | Αττικη | Χαιρε λιπα | ρον δαπεδον | ουθαρ αγα | θης χθονος.

Variavit autem,

Εν αγορα | δ' αυ πλατανοι | ευ διαφυ | σουσομεν.

Μητε Μυρ | της αναπα | λαις ελικο | κουρυχης.

Μητε χαρι | της φιλοσο | φε χορον ου | λυμπιας. Id. ap. Heph.

(ν) Σοι μεν ευ | ιππος, Ευ | πωλος εγχ | εσπαλος,

Δωκεν αιχ | μαν Ευα | λιος, ευεχο | ποιγ' εχειν. Id. ap. Heph.

Ευχωλος; P.—Sed vid. Soph. Oed. C. 742. Secunda in Ευχωλος fere longa est. (Il. γ. 40. Soph. Aj. 179.) Anne hic corripitur ob sequentem vocalem? an ob Synizesin nam εὐχωλη Doricum nihil moror.

(ξ) Ω ταυρος | δ' εοικαν | κυριξεν | τιν αρχαν. Heph.

Μακαριν | σοφιας | παθινον εσ' | αυτον.

Ex duobus Pæonibus quartis, in prima sede, ac tertia, totidem subeuntibus alternis Bacchiis adeò compositum ad saltationem, ut nihil suavius. Scal.

(ο) Ex Hephæst. ubi,—παις | δη—At similem sequenti voluit; Quare legit P.—παις | δητα Αιρ' επ' αυθ | η—(sed vid. Il. ν 227.)—καταιρισκω.—κυπαρισκω. Flor. Ed.—κυπαισσω, Ursin.—κυπασισκω vel κυπασσισκω. Crit. Vann. p. 454. Hesych. Lyc. Schol. ad ν 855.

(ρ) Ambigitur super autoritate metri Proceleusmatici, an novem Prototypis hoc quoque associandum, recipiendùmque sit. Et hoc quidem metro (ait Victorinus) veteres Satyricos Choros modulabantur, quod Græci εισοδικον, ab ingressu Chori Satyrici appellabant. Cùm verò versus in hunc modum, ex Pyrrichiis solis, vel Proceleusmaticis, compositi, ad aliorum formas, sc. Anapæstici, vel Iambici, vel Trochaici, quodammodo possint redigi, hanc speciem prorsus rejiciendam puto.

(σ) Καλειται δε ὑτως, ὁτι εν ταις ἑορταις, εν αἰς.

Dim. Acatalec.

Κρυπ]αν βασιν | αισθ... Hec. ...

Ουδ' αρεταν | παρεδωκεν, Med. 629 (σ).

Α δε λινον | πλακατα. Or. 1442 (σ),

Τις αρ ορνις | η δρυος, ή Ib. 1539 (τ).

Νηματα δ' ι | ετο πεδω. Ib. 1444 (υ).

Συ τοι μεγα | λανοριαν. Ph. 192 (φ).

Dim. Hypercatalec. (Phaliscus.)

Μολπαν δ' απο | και χαροποι | ῶν. Hec. 916. (χ).

Μασον υπερτ | ελλων εσι | δων. Or. 839 (χ).

Μεγας Αρης | δεξιοσειρ | ος. Soph. An. 144 (χ)

Σταθεις επι | φοινιον αι | μα. Eur. Or. 1261. (ψ).

Trim. Hypercatalec.

Ου προσφορος | αμεριων | γενεα. Ph. 132.

Ωραις παλιν | εξανυσεις | χρεος. Soph. Oed. T. 160.

Υδασι δ' ελ | ειαν περι | βαλων. Eur. Ph. 198.

Ευιππον Α | ρεϊ κατοχους | ... Hec. 1094.

Ος γ' επ' εμαν | πολιν ηλθε | περσων. Ph. 156.

Trim. Catalec.

Λαϊνεοις | Αμφιονος | ργανοις. Ph. 116.

Ξυνε δορος | εννυχιοις | μαχαναις. Soph. Aj. 181 (ω).

Trim. Acatalec.

Ελατα | πλευ | ... | ...τον υπερ. Eur. Ph. 219.

Ου ... | ομενα βας | ρυχωδεος. Ib. 1507 (β).

Trim. Hypercatalec.

Μεγαλα δε | τις δυναμις | δι' αλαςο | ρων. Or. 1582 (γ).

Ubicunque verò bini verficuli alienæ indolis ita connectuntur, ut unum conftituant et novum quoddam conficiant genus, versus ille dicitur

---

αἷς προσοδοι εγενοντο, τουτοις μετροις εχρῶντο. Schol. Soph. Aj. 181. et fic Hephæft.—al. Προσωδικος et Προσωδιακος, a Προσωδιον, Canticum, *cum tibia ad aras ab Athenienfibus cani folitum.* Scal.

(ρ) Vel, Anapæftic. Dim. Brachycatalec. Idem, fequens.

(σ) Sic, Παντι χρονω | δ' επιδριθεις. Aefc. Eum. 968.

Ανακλωμενος *quia Choriambus præcedit Ionicum* (P. ad Pind. Ol. 13. 10.)—Rectius autem dicitur Ανακλωμενος, ubi Choriambus fequitur Pæona pro Ionico, ut infr. Ph. 192.

(τ) Vel, Iambic. Dim. Brachycatalec.

(υ) Pæon. pro Ionico a minore. Ευρηται γαρ και παρα Πινδαρῳ το Προσωδιακον και απ' εναντιου συγκειμενον και απο μειζονος. Schol. vid. sup. (σ) Med. 629.

(φ) —Dicitur etiam Iambic. vel Anapæft. Dim. Brachycatalec. P. ad Aefc. Pr. 426.—minus recte.

(χ) Vel, Anapæftici Hephthemim. fic, ubi Moloffus pro Ionico,

Αςων δ' οι | μεν κατοπισθ | εν. Hephæft.

(ψ) Ανακλωμενος. Rectius quam Iambic. Hephthemim.

(ω) Το γ' a Kingio interpolatum, quod non metrum adjuvat ut etiam perdat. H.—At fublato τω γ', non erit Profodiacus, fed alius formæ, fc. Pæonicus Trim. Brachycatalec. ut eft,

Οια δ' ά κα | θαμεριον | σπαζεις. Ib. 238.

Dicitur Profodiacus; mallem verò Epichoriambicum. vid. Hec. 948.

(α) Εμοι ξυνει | ης δια παντ | ος ευφρων. Soph. Aj. 715. Epichoriambicus.

Ει συν τινι | μοιριδιῳ | παλαμα Pind Ol. 9. 38. Schol:

Sed non ita folent jungi Ionici adverfi, præfertim in Profodiacis.—Eft Anapæft. Dim. Acatalec. P.

(β) Vel fit Afynartetus, ex duobus Penthemim. Dactylico et Trochaico.

(γ) 1509. Quem huic affimilet Scholiaftes, malè metitur Kingius,

Ουδ' υπο παρ | θενιας τὸν ύ | πὸ βλεφαρον.

Prima enim in βλεφαροις non, nifi Arnaldi judicio (p. *.) vel illius, qui literam φ vult duplicem (P. ad Hephæft. p. 145.) poteft longa haberi. *Mirum* fane, (ut ait Cl. H. in loc.) quòd Kingius vel femel admitteret. Proculdubio, fi fecundùm Schol. menfuratur, ὑπο βλε-φαροις eft Diiambus, πενταςυλλαβας et, θενιας τον, Pæon. pro Ionico: Aliter, Ionicus effe poteft, vel τον productâ ante liquidam et afpiratam (de fulcro enim cogitari nolim) vel, θενιας τον-υ | ultima Ionici foluta, et—πο βλ-εφαροις, Choriambus.

Ξεουριων με | λφ τε σρισι | Καλλιοπα. Pind. Ol. 10. 18. fchol.

Sed in Profodiacis, quædam effe debent alternantes. Eft Afynartetus ex Penthemim. Trochaico et Dactylico. P.

(δ) Dicitur Iambic. Trim. Brachycatalec. minus recte.

II. Asynar-

II. ASYNARTETUS,

Sive *inconnectibilis*. Hujusmodi varia sunt genera; primum autem locum sibi vendicat

PERIODICUS (δ),

Qui fit, cum Iambicam Syzygiam Trochaica sequatur; vel vice versâ,

Dim. Catalec.

Τις Ελλας η ‖ βαρβαρος. Ph. 1532 (ε).

Δυσομβρα φευ‖γει βελη. Soph. An. 364 (ζ).

Dim. Acatalec.

Επαισ' επαισ‖εν μελαθρα. Eur. Or. 1583 (η).

Δεινα δεινα ‖ πεπονθαμεν. Hec. 1104 (ϑ).

Αλαον ομμα ‖ φερων πατερ. Ph. 1557 (ι).

Προς ειδον αμε‖ιβαλε μασον. Ib. 316 (κ).

Dim. Hypercatalec.

Πυ με ταν με‖λεαν πορευ‖σεις. Hec. 445 (λ).

Περαν διγειν ‖ τ' ωλεναις τε | κνον. Ph. 309.

Trim. Acatalec.

Λαθα δε πoτμ‖ω συν ευδαι‖μονι γενοιτ' αν. Pind. Ol. 2. 34.

Innumeri sunt alii, *ασυναρτητοι*, sive *συνθετοι* dicti. Paucos accipe,

A Dactylis incipientes (μ).

Ελθ' επι | χορον ε‖μοις φιλοισι | παντως. Or. 1305 (ν).

Αιλινον | αιλινον ‖ αρχαν θανατυ. Ib. 1404 (ξ).

Η ματροκτονον ‖ αἷμα χεριϑεσθαι Ib. 831.

Των πλαι|ων μεν ‖ διωγμα των | πωλων. Ib. 990 (ο).

Ερροι | τας πο‖λυχρυσοι|ο... Ib. 1416 (π).

Αλλ' ανα | εξ εδραιων ‖ οπυ μακραιωνι. Soph. Aj. 194 (ρ).

Ab Anapæstis.

Επιδημιος ὡς ‖ πεσοιμ' ες ευν|αν. Eur. Hec. 926.

Θυγατηρ Διὸς ευ‖ωπα πεμψον. Soph. Oed. T. 198.

Ab Iambis.

Μακρων πονων | κριω. Aj. 895 (σ).

Ιηϊων ‖ καματων ανεχυ|σι. Oed. T. 182.

Κτυπησε κρα|τα ‖ μελεαν πλαγαν. Eur. Or. 1486.

Εναντα δ' ηλ|ε ‖ Πυλαδης αλιας|ος. Ib. 1501.

Τυφλωθεν εξ ‖ αγριας δα|ματρος. Soph. An. 981. (τ).

Ψυχαθεισα δωροις ‖ η τ' ελαφηβολι|αις. Aj. 178. (υ).

Στρατηλατων ‖ ελλαδος ποτ | οντων. Eur. Or. 968.

(δ) Περιοδος καλειται, ὅτι υκ εσι μετρ... τι ειδος, αλλ' απλως Περιοδος καλειται. το υπερανω των τεσσαρων Συλλαβων συσημα Schol. ad Soph. Aj. 221.

Dicitur *Periodicus*, quia περιοδευει i. e. revertitur; idem enim est, quod metrum spectat, si vel a principio, vel a fine retro legatur;

Τι μη τι μη ‖ μη τι μη τι. K.

Huic *αντεστραμμενος* dictus.

(ε) Vel, Iambic. Dim. Brachycatalec.

(ζ) Dicitur etiam Antispastic. Pherecratius, minus rectè.

(η) Vel, Iambic. Hephthemim.

(ϑ) Vel, Trochaic. Hephthemim.

(ι) Idem: Vel, Pæonic. Dim. Hypercatalec.

(κ) Vel, Ionic. Dim. Hypercatalec. υ 212.

Οιαν εδηλ|ωσας ανδρος Soph. Aj. 221.

vel, Antispasticus,

Κατ' αντιπαθωμεν. (Eur. Hec. 1024.)

Ωμοι εοβυ | και το προσθεν... Ib. 227.

rectiùs Epichoriambic. Dim. Hypercatalec.

(λ) Vel, Trochaic. Dim. Acatalec.

(μ) Vid. Logaoidicus.

(ν) Potius Dipenthemim. ex Dactylico et Iambico. Archebulius.

(ξ) Vel Anapæstic. Dim. Acatalec.

(ο) Rectius quam Choriambic. Trim. Brachycatalec.

(π) Suavius, ex Dactylico Dim. Brachycatalec. vel Anapæstica basi, et Ithyphallico.

(ρ) Καλειται διπενθημιμερες, αλλ' ελλειπει το Ιαμβικὸν μιᾳ συλλαβῃ. Schol.—Potiùs redundat syllaba, nisi, αι correptâ, Anapæstus fit in secunda sede.—Malim verò Prosodiacum Trim. Hypercatalec.

Λευκον δ' εμβαλ|λυσα ‖ πηχυν σ|ερνοις. Or. 1485.

Εξ ιθυφαλλικυ και Αναπαισικυ βασεως. Schol. tollas igitur το δ'—vel sit Antispastic. Trim. Brachycatalec.

(σ) Vel, Periodicus Catalec. vid. supr. et Aesc. Per. 133. P. Dicitur Antispasticus. Schol.—minus rectè.

(τ) Vel Iambic. Dim. Hypercatalec.

(υ) Dicitur Iambelegus; i. e. ex Iambico et Elego constans.

i. Δυνασιν.

Διιασιν ομμ|α μη || τις ωαρων τυ|χοι. Ib. 1477. (φ).

Ει μοι ξυνει||η φεροντι | μοιρα ταν. Soph. Oed. T. 882 (χ).

Εϐας, εϐας || ω ωλερυσα | γας λοχευμα. Eur. Ph. 1036 (ψ).

Ωρμασε ωαν|δαμυς || επι βυς, αγελαι|ας. Soph. Aj. 175.

A Trochæis.

Αιθερ' αμπ7α||μενος κρατερ. Eur. Hec. 1107.

Πως εχει λε|γε με||ταδ'ες, ω φιλα Or. 153 (ω)

Dipenthemimer.

Ω μεγας λι|μην || αυτος ηρκε|σε. Soph. Oed. T. 1231.

Τ' αρμενα λαμπρα κε|ατ' || εν μυρσινη. Alcæ. ap. Hephæst. (α).

Ορσολοπος μεν Α|ρης || φιλεει μεν αιχμαν. Anac. ib. (β).

Κοινων λυθεντ|ων||σαις υπο χερσιν α|ναξ. Ib. (γ)

Σικελος κομ-|ος α|νηρ || ωοτι ταν ματερ ε|φα. Anac. ib. (δ)

Tripenthemimer.

Χαιρε ωαλαιογονων || ανδρων θεατων || ξυλλεγε ωαντοσοφων Plato. ib. (Logaoidicus.)

Ος και τυτεις α||γαν τελεκει τεκετο || ξανθαν Αθαναν (Pindaricus.)

Σοφοι δε και τ|| μηδεν αγαν επος αι||νησαν ωεριεσως. Pind. ib.

Dicatalec.

Ανδρες προσχε|τε τον νυν || εξευρημα τι καινον. Pherecr. ib. (ε)

Δημητρι τη | Πυλαιη || τη τυτον ουκ Πελασγων: Callim. Ib. (ζ).

Procatalec.

Εςι μοι κα|λα παις || χρυσεοισιν | ανθεμοισιν. Ib. (η)

(φ) Vel ex Iambicis, Penthemim. et Dim. Brachycatalec. vel fit Antispasticus Trim. Catalec.

(χ) Vel, ex Iambic. Penthemim. et Dim. Brachycatalec. sic

Ταυυν δ' αχ | ·υ || τις αθλιωτερος. υ. 1227.

(ψ) Vel ex Iambic. Penthemim. et Dim. Catalec.

(ω) Ita Schol. malim verò Dipenthemim. Trochaic. similem τω

Κατολ-φυρε|μαι || κατολο-φυρο|μαι. υ. 339.

Quem tamen metitur schol. Παιωνικοις ημιολιοις.

Λευκολυμο|σι || ωρος Γεραιςι|ας. υ. 995.

Schol. εκ δυο εφθημιμερων. (l. ωενθημιμερων) rectiùs quàm ex Ithyphallico et Iambica Basi.

Νερτερων Πε|ρσε | φασσα καλη | ωαις. υ. 962.

Φοινια ψη|φος || εν ωολιη|ταις. Antistr.

Ita Schol. et K. priore in καλη producta contra Euripidis usum. Et ubinam invenies ωολιητης? —legendum est ωαις κα|λι, vel cum vet. Edd. καλλι|ταις, ut ex duobus Penthemim. constet. Sed non respondet Antitheticus; stet igitur καλη | ωαις et in Antistrophe l. ωολιητ|αις; unde efficies Asynartetum, ex Penthemim. Trochaico, et Anapæstica Basi, vel Adonico.

(α) Dicitur etiam Επισυνθετος, et Εικωμιολογικος. ib.—vid. Crit. Vann. p. 475.

(β) Ορσολοπος (Αρης) eadem ratione ac verbum ορσολοπειν, quod inde derivatur. Crit. Vann. 480.—pro ορσολοπος, Pauw.—Ορσοοπος. Arnald. Ορσολεπος. Flor. Ursin.

(γ Iambelegus. vid. sup. (υ).

(δ) Vel, ex Ionico et Anapæsto—*non sine fatali* *illi viro venustate.* Scal.

(ε) Το εκ των αντισπαςικων διμετρων καταληκ]ικων.

(ζ) Το εκ των Ιαμϐικων εφθημιμερων.

(η) Εςι μοι κα|λα ωαις χρυ||σεοισιν αν|θεμοισιν. Εκ τροχαικυ διμετρυ ακαταληκ]υ, και Ιαμϐικυ εφθημιμερυς· οπερ εαν ωαραλλαξη την τομην, γινεται Τροχαϊκον Προκαταληκ]ικον.

Alii ex Hephæstione,

Αςων δ' οἱ μεν κατοπισθεν || ησαν· οι δε ωολλοι.

Cum Iambo in principio,

Ερασμονιδη Χαριλαε || χρημα τοι γελοιον.

potius *Polyschematistus.*

Φιλεειν ςι|υγνον ωερ εοντα || μηδε διαλεγεσθαι·

Τον με ωαλαιςιταν ομοσαι θεον || επ|αυις φιλησειν. Callim.

Αλλ μ' ὁ λυσιμελης, || ω 'ταιρε, δαμναται ποθος. Archil.

Ουκ εθ' ὁμως απαλον χροα || καρφεται γαρ ηδη. Id.

N. *Postrema uniuscujusque* membri, κωλυ, (versiculi. P. male) *est indifferens.* Sic, in

Και βησσ|ας ορε|ων δυσ|παιπαλυς || οιος ην εφ' ηϐης. Id.

Γινεται ὁ τελευταιος της τετραποδιας, κρητικος, (pro Dactylo) δια την επι τελυς αδιαφορον. Caveas autem confundas αδιαφορον cum κοινη, i. e. syllabam *communem quantitate,* cum parte pedis, quæ est *indifferens.* Ultima in ωαιπαλυς, longa est, sed habet hic locum sine vitio, *quia, sive brevis, sive longa, versui non oberit.* Crit. Vann. p. 468.

Versus,

Versus, quorum pedes omninò sunt irregulares, ut puta, Choriambus, cum Ditrochæo, Antispasto, aut Bacchio; vel Epitritus primus cum Choriambo; vel Iambicus cum Spondeo aut Dactylo in paribus locis; &c. dicti sunt

III. Polyschematisti;

Dim. Catalec.

Δυρατεῳ τ' | εφ' ἱππῳ: Heph. Urs.

Dim. Acatalec.

Μεγα δε μη γι|γαθε πολις. Ib.

Οπε λεπ]ην | ηδυτατην. Anac. 57. 3. P.

Trim. Catalec.

Ταννν δ' αχει | ειν τις αθλι|ωτερος. Soph. Oed. T. 1227.

Trim. Acatalec.

Οιδιποδα | βροτων εδε|να μακαριζω. Ib. 1218.

Tetram. Catalec.

Παντα φορητ|α' παντα τολμ|ητα

ταδε | τῳ χορῳ. Hephæst.

Sect. XII.

II denique, qui sumunt nomina, vel ab inventoribus, vel ab iis, qui maximè frequentarunt, aut ab usu, sunt,

Æolicus, (ϑ)

Dactylicus; qui habet in principio, et etiam in fine, si Catalecticus sit, unum ex bisyllabis indifferentem; Pyrrichium, Trochæumve, aut Iambum, aut etiam Spondeum; et unum Dactylum pluresve, in medio; si verè Acatalectus sit, habet in fine Dactylum, vel Creticum, ob indifferentem syllabam.

Trim. Catalec. in disyllabum.

Αυρα | ποντιας | αυρα. Hec. 442.

Tetrameter idem,

Ταδε | σαμβαλα | πενταβο | εια. Heph.

Pentameter idem,

Τινι | σ', ὦ φιλε, | γαμβρε, κα|λως εικασδω. Ib.

Hexameter idem,

Κελο|μαι τινα | τον χαρι|εντα Με|νωνα κα|λεσαι. Ib.

Tetrameter Acatalec.

Ερος | δ' αὐτε μ' ο|λυσιμε|λης δονεῖ. Ib.

Pentameter idem,

Ηρα|μαν μεν ε|γω σεθεν' | ἀτε πα|λαι π.χλ-Ib.

Ionicus etiam, Trim. et Tetram. Acatalec.

Alcaicus.

Iambic. Dim. Acatalec. (ι).

Almanicus.

Dactylicus Penthemim. Hec. 1110 (κ)

Anacreonticus.

Iambic. Dim. Brachycatalec. Catalec. et Acatalec.—Tetram. Acatalec. et Hypercatalec. (λ)

Archebuleus.

Asynartetus, ex Dactyl. Dim. et Ditrochæo (μ)

Archilochius.

Iambic. Dim. Acatalec. purus.—Trim. et Tetram. Acatalec. (ν)

Aristophanius.

(ϑ) Καλεῖται δε Αιολικον, ὅτι Σαπφω πολλῳ αυτῳ εχρησατο. Hephæst.

Sic dictus fortasse a varietate. Scal.

Πεμπτη ξυν δορι δικας πρακ]ορι. Aesc. Ag. 112, l. —πρακ]ορι δικας. Æolicus. Dim. Catalec. *Arnald.*

Potius Tetram. Catalec. in dissyllabam.

Πεμπτη | ξυν δορι | πρακ]ορι | δικας.

(ι) Item, Antispastic. Dim. Hypercatalec.—Tetram. Brachycatalec. et Acatalec.—Pentameter. Asynartetus, Dipenthemim.

Dactylicus Penthemim. cum Trochaicâ Syzygia.

(κ) Iambic. Dim. Hypercatalec.—Trim. Brachycatalec.

Trochaic. Dim. Acatalec.

Antispastic. Trim. Acatalec. Tetram. Acatalec.

Ionic. Tetram. Acatalec.

Creticus Hexam. Catalec.

(λ) Trochaic. Dim. Brachycatalec. et Acatalec.

Ionic. Dim. Acatalec.—Trim. Catalec. et Acatalec.

Choriambic. Dim. Catalec. et Acatalec. —Trim. Catalec —Tetram. Catalec. et Acatalec.

Asynartetus Tetram. Brachycatalec.—Dipenthemim.

(μ) Anapæstic. desinens in Bacchium.

Αγετω θεος· ε | γαρ εχω διχα τὸνδ' | αειδειν. Scal. vid. Logaoidicus.

(ν) Anapæstic. Dim. vel Pæonic. Trim. Acatalec.

Choriambic. Dim. Catalec. vel Dactylic. Penthemim.

Trochaic. Trim. Catalec. et Acatalec.—Tetram. Catalec.

Asynartetus—ex Dactyl. Tetram. et Ithyphallico.

—ex

Aristophanius.

Iambic. Penthemim.—Tetram. Brachycatalec. et Acatalec. (ξ)

Asclepiadeus.

Antispastic. Trim. Acatalec. ex Ditrochæo, Antispasto et Diiambo, (ο).

Bacchilidius.

Trochaic. Dim. Hypercatalec.

Callimachius.

Choriambic. Tetram. Catalec.—Pentam. Catalec. (π)

Cleomachius.

Trochaic. Hephthemim. Hec. 690. (ρ)

Cratinius.

Asynartetus, ex Dactyl. Tetram. et Ithyphallico. (σ)

Dochmaicus.

Antispastic. Monom. Hypercatalec.

Eupolidius.

Epichoriambic. Trim. Acatalec. Or. 809. (τ)

Euripideus.

Iambic. Dim. Brachycatalec. et Catalec. (υ)

Encomiologicus. vid. Logaoid.

Galliambicus.

Ionic. Tetram. Catalec. (φ)

Glyconius.

Antispastic. Dim; Acatalec.—Trochaic. Hephthemim.

Hipponacteus.

Iambic. Dim. Brachycatalec.—Trim. Catalec. et Hypercatalec.- Tetram. Catalec. (χ)

Iambelegus.

Asynartetus, ex Penthemim. Iambico et Dactylico. Soph. Aj. 175. (ψ)

Ibycius.

Dactyl. Hephthemim. Hypercatalec.

Ουτε ϑελων ϑανειν σοφος εσσεαι αυτε ϑελων βιῦν. Scal.

Itimius.

Anapæstica Basis.—Βιος εϛι σκια. Ib.

Laconicus,

constat Dactylo, Spondeo, duobus (quatuor) Anapæstis et Spondeo. Plot. (ω)

Lecythius.

Iambic. vel Trochaic. Hephthemim.

Logaoidicus.

Asynartetus,—ex Dactyl. Dim. et Trochaicâ Syzygia, Catalec.

Ιπποσυ|να Διὸς | ευνετα. Or. 1401 (a).

——ex Dactyl. Penthemim. et Iambic. Dim. Acatalec. et vice versa.

——ex Iambico Colobo, sive Penthemim. et Ithyphallico.

——ex duobus Dactylis, et Ithyphallico.

——ex Anapæstic. Hephthemim. et Ithyphallico, vid. Logaoidicus.

(ξ) Anapæstic. Dim. Brachycatalec. et Acatalec. ex Proceleusmaticis.

—Tetram. Catalec. in syllabam.

Pæonic. Tetram. Acatalec.

(ο) Vel, ex duobus Antispastis et Diiambo.

Vel, ex Epitrito quarto et Diiambo, sive Pæonico.

Vel, ex Diiambo, Ditrochæo, et Epitrito tertio, sive Ionico ob communem syllabam.

Asynartetus ex Dactyl. Penthemim. et Dimetro.

(π) Asynartetus, Dicatalec.

(ρ) Vel, sit Ionic Dim. Acatalec. Soph. Aj. 636. dictus Iambic. Hephthemim. minus recte.

(σ) Sive Polyschematistus, ex Choriambo, Diiambo, et Trochaic. Hephthemim.

(τ) Sive Polyschematistus, ex Ditrochæo, Choriambo, Ditrochæo, et Cretico.

Asynartetus, ex Choriambo Dactyl. Trim. et Trochaic. Monom. Hypercatalec.

(υ) Trochaic. Hephthemim. Eur. Or. 967. 982. Soph. Oed. T. 153.

——Trim. Catalec.

Asynartetus, ex duabus Iambic. Syzygiis, et Trochaic. Hephthemim. vel Ithyphallico.

——ex duobus Creticis. et Trochaic. Hephthemim.

(φ) Asynartetus ex Anapæsto et Iambic. Penthemim. cum Anapæsto, Chorio, sive Epitrito tertio, et Iambo, sive Pyrrhichio ob communem syllabam.

(χ) Ionic. Dim. Brachycatalec. Antispastic. Dim. Hypercatalec.

(ψ) Vid. inf. Logaoid.

(ω) Potius Prosodiacus Pentam. Brachycatalec. ex duobus Choriambis Ionico, Choriambo et Spondeo.

(a) Item—ex duobus Dactylis, et Trochaicâ Syzygia. Archebulius.

——ex Dactyl. Dim. et Ithyphallico. Archilochius.

——ex Dactyl. Tetram. et Ithyphallico.

——ex duobus Anapæstis, sive Spondeis, Iambo et syllaba. Pind. Ol. 47.

——Tripenthemim. Platonicus.

—ex

—ex Dactyl. Penthemim. et Ithyphallico.

Παρθενε ταν κεφελαν || τανδε νερθε νυμφα. Scal.

—ex Dactyl. Penthem. et Trochaica Syzygia, (numeris longè lepidissimis)

Η ρ' ετι Δειπομενει || τω τυραννω. Heph. Scal. (β)

Neleomachius.

Trochaic. Pentam. Catalec.

Partheniacus. vid. Simmiacus.

Phalæcius. (Hendecasyllabus)

Antispastic. Trim. Catalec.

Οιων εγω | ποθ' ά ταλας | φρων εγώ. Soph. An. 878.

Πετραιας α | πο δειραδος | φανηθ' ω. Aj. 706.

Phaliscus.

Prosodiacus Dim. Hypercatalec.

Phennius.

Antispastic. Trim. Catalec.

Pherecratius.

Antispastic. Dim. Catalec.

Philicius.

Choriambic. Hexameter.

Phrynichius.

Ionic. a min. Tetram. Catalec. (Servius) Phalecius. (Scal)

Pindaricus.

Anapæst. Trim: Brachycatalec. Epichoriambic. Trim. Catalec. Asynartetus, Tripenthemim.

Platonicus.

—Tripenthemim.—(numerus valdè aptus auribus et facetus. Scal.)

Praxilius.

Trochaic. Dim. Hypercatalec. (γ)

Priapeius.

Legitimus est Antispastic. Tetram. Catalec. habens Diiambum in secunda Syzygia. (vid. Antispast.) pro quo tamen interdum substituitur Choriambus, unde versus hic

Αλεξανδρος | ειλατιναν. | Eur. Hec. 630.

est Priapeius dimidiatus. K.

Sapphicus.

Dactyl. Pentam. cum Iambo in principio (δ).

Saturnius.

Asynartetus, ex Iambic. Hephthemim. et Ithyphallico (ε).

Simmiacus.

Dactyl. Pentam. in syllabam (ζ).

Simonidius.

Anapæst. Trim. Catalec. in disyllabum (η).

Stesichorius.

Trochaic. Trim Brachycatalec Or. 1480 (θ).

Sotadeus, sive Sotadicus.

Ionic. Tetram. Brachycatalec. (ι)

Telesillæ.

Ionic. Dim. Catalec.

Theopompius.

Pæonic. Pentam. Catalec.

Timocratius.

Ionic. (a minore) Dim. Catalec. sive Hephthemimer.

(β) Quem modum Εγκωμιολογικον nominarunt.—Potes aliter secare, ex Dactyl. Dim. Spondeo et Bacchio; vel ex Dactylo Choriambo, et Trochaica Syzygia.

Encomiologicus etiam dicitur Dactyl. Penthemim. cum Dochmaico Pind. Ol. 6. 4.—vel Dactyl. Penthemim. et Iambic. Penthemim.—contrarius est Iambelegus.

(γ) Ionic. Trim. Brachycatalec.

Asynartetus, ex Dactyl. Trim. et Trochaicâ Syzygia.

—ex Dactyl. Penthemim. et Ithyphallico.

(δ) Ionic. Trim. Acatalec.—Tetram. Hypercatalec.

Trochaic. Trim. Brachycatalec. et Hypercatalec.

Antispastic. Dim. Hypercatalec.—Tetram. Catalec. et Acatalec.

(ε)—Ex Iambic. Dim. et Ithyphallico. Euripidius.

(ζ) Anapæst. Dim. Hypercatalec. (Partheniacus.)—Trim. Catalec. in syllabam.

Antispast. Tetram. Hypercatalec.

Pæonic. Tetram Acatalec.

(η) Dim. (Monom.) Aatalec. σοφος ευ τευχει, Scal.

(θ) Al. Pindaricus. Asynartetus.

Trochaic. Trim. Acatalec. similiter in Iambum desinens. Or. 1004. Pind. Ol. 6. 25.

—Trim. Hypercatalec. Or. 1409. Ph. 172.

Anapæst. Trim. Catalec. in syllabam.

Ex Epitritis Trim. Acatalec. Pind. Ol. 3. 9. 7. 35.

(ι) Trochaic. Trim. Catalec. et Acatalec.—Tetram. Brachycatalec.

N. Quidam volunt esse inter Sotadeum et Sotadicum hanc differentiam; ut Sotadeus constet duobus Ionicis et Ithyphallico, at Sotadicus tribus Ionicis et Spondeo.

k CAP.

CAP. IV.

De Carminum Formis in Cantu Chorico.

CHORICUS Cantus est illa Chori pars quæ veterem Tragœdiam (*ferè*) in quinque actus distinguit: et in omni perfecta Tragœdia sunt quatuor (α) Cantus; quorum primus vocatur, *Parodus* (β); reliqui tres *Stasimon* (γ) (melos.) Hi autem ex variis carminum generibus formantur; quæ appellantur

SYSTEMATICA,

i. e. quæ vario carminum genere in unum congesta constant; et hæc porrò, secundum Hephæstionem, sex generum sunt;

I. Κατα σχεσιν, *secundum convenientiam.*
II. Απολελυμενα, *soluta.*
III. Ατακ]α, *inordinata.*
IV. Εκ ὁμοιων, *ex similibus.*
V. Μικ]ά, *mixta.*
VI. Κοινά, *communia.*

I. Κατα σχεσιν, sunt, quæ inter se respondent; et hæc rursùm sex generum,

1. Monostrophica.
2. Epodica.
3. Κατά περικοπην ανομοιομερῆ: *post Periocpen partibus dissimilibus consistentia.*
4. Antithetica.
5. Mixta.
6. Communia, κατα σχεσιν.

1. Monostrophica (δ) sunt, quæ una Stropha constant, qualia Anacreontis et Alcæi carmina.—Eur. Hec. 1022. &c.

2. Epodica sunt, quæ similibus systematibus dissimile Adjunctum habent. Eur. Hec. 627, &c.

Antiqui deorum laudes, carminibus comprehensas, circum aras eorum euntes, canebant; cujus primum ambitum, quem ingrediebantur ex parte dextra *Strophen* vocabant: reversionem autem sinistrorsùm factam, completo primo orbe, *Antistrophen* appellabant. Deinde in conspectu deorum soliti consistere, Cantici reliqua consequebantur, appellantes id *Epodon* (ε). Ita ut omnis Strophe et Antistrophe totidem habeant syllabas, (vel saltem eadem reservent tempora) in proxima periodo, quæ subjicitur priori; ut fit aut ισομετρο aut ισοχρονος, quolibet metro seu Rhythmo subsistens.—Epodos verò formatur ad libitum (ζ).

N. Si

(α) Non enim numeratur pro justo Choro is qui apud Græcos semper fabulam claudit. *Scal.*

(β) Sive Chori interloquentis vel cantantis ingressio prima. *Burt.*

(γ) N. *Stabilis* illa Chori pars Trochaicum et Anapæsticum carmen repudiat: canunt enim, sed non saltant; isti autem numeri saltatorii sunt. K.—Vid. doctissimam ac elegantissimam *Synopsin Dramatis* Πενταλογια, sive *Tragædiarum Græcarum Delectui*, (Ed. 1758.) præfixam; et ibidem Supplementum, quo videre est *quicquid ferè ad rem dramaticam universam spectat.*

(δ) Quædam erant simplicia, Μονοκωλα iccirco dicta, et Μονοςροφα, aut Στασιμα. Quippe in Choris Bacchicis aut semper ad eundem modum convertebantur, neque revertebantur; Hæc erant Μονοςροφα; aut stabant immobiles; ea Στασιμα. *Scal.*

(ε) Veteres non semper consertis manibus sed aliquando solutis quoque in orbem disponebantur. Concinentes movebantur in lævam primùm, quo motu aiebant sese primùm cælorum orbem imitari. Chorus igitur motum illum lævorsùm Στροφὴν nominabant, quam quum explerant, totidem numeris eadem vestigia paribus temporibus relegebant. Quâ reversione subterlabentium adversum motum planetarum referri profitebantur; Αντιςροφος hæc.—Eo spatio absoluto stantes terræ (circa quam putabant cælum rotare) quietem repræsentabant. Ib.

N. Vetustiorum Chorus ex quinquagenis consistebat; ac postea quam Æschylus *Eumenides* fabulam dedit turba illa ad quindenos reducta est, ita ut essent paria, Ζυγα, quina. Unde qui cantum incipiebat χορυφαιος, proximus παραςατης, tertius τριτοςατης dicebatur. Ib.

(ζ) Sunt etiam brevia cola, quæ post Strophen et Antistrophen supercini moris est, quæ vocantur Εφυμνια ut est Ἰὴ Παιαν.—Quæ Epodicis carminibus si quando præponuntur Προυμνια, si autem

N. Si Adjunctum in fine ponatur, vocantur *Epodica*; si in principio, *Proodica*; (Soph. Aj. 877.) si in medio, *Mesodica*. (Soph. An. 100.)

Et *Epodica* quidem sunt ferè Pindarica omnia, ternario numero constantia; veruntamen nihil prohibet quinario (Eur. Hec. 904.) et septenario uti. (Aesc. Ag. 375.)

3. Κατα περικοπην ανομοιομερη, sive, Περικομματα, sunt, quæ post variorum systematum congeriem, sive *Pericopen*, aliam priori per totum respondentem subjectam habent:

Sic ut in alterutra quidem congerie sint inter se systemata dissimilia, verùm utraque similibus constent partibus. (Eur. Or. 125. (*u*) Soph. Aj. 901.) Hujus generis in *Euripide* multa sunt; in *Sophocle*, permulta; nullum in *Æschylo*.

4. Antithetica sunt, quæ in vario carminis genere, primum ultimo, secundum penultimo, ac reliquum similiter inter se respondens habent. Cujus generis est *Ovum* Simmiæ.

5. Mixta κατα σχεσιν quæ partim Epodica sunt, partim Monostrophica.

6. Communia κατα σχεσιν, hoc quidem modo disposita, verbi gratia, sunt Epodica; illo verò Monostrophica.

II. Απολελυμενα sunt, quæ certum carminis genus nullum habent. Ea rursùm sunt,

1. Αςροφα.
2. Ανομοιοςροφα.
3. Ατμητα.

1. Αςροφα sunt, quæ tam paucos habent versus, ut *Strophen* complere non posse videantur.

2. Ανομοιοςροφα sunt, quæ aliquibus interjectis interrumpuntur. (Eur. Or. 1366.) Ea, si duo sunt, vocantur

Ετεροςροφα. Soph. Aj. 201.

Si plura,

Αλλοιοςροφα. Eur. Hec. 685. Ar. R. 1295. Schol. Quod quidem genus solus de Tragicis usurpat Euripides.

3. Ατμητα, quæ ut secari posse videntur, ita nullum secandi dant signum.

III. Ατακτα. quæ nullam habent inter se similitudinem: qualis fertur Homeri *Margites* fuisse; et tales in Euripide Chori, Iph. T. 1234. Herc. f. 107. Hec: 1055.

IV. Εξ ὁμοιων, quæ pedum quidem sunt eorundem, certum autem numerum non habent, quales Anapæsti. Et ea sunt

1. Απεριοριςα.
2. Κατα περιορισμυς ανισυς.

1. Απεριοριςα, quæ ad finem usque sunt inte se similia.

2. Κατα περιορισμυς ανισυς, quibus aliquid (ϑ) nonnunquam brevius interjicitur. Eur. Hec. 59.

V. Μικτα systematica sunt, partim κατα σχεσιν, partim ex similibus.

V. Κοινα systematica, quæ hoc quidem modo disposita, verbi gratia, sunt e similibus, ille autem κατα σχεσιν. *Canter.*

---

tem post Antistrophen collocentur, Μεθυμνια nuncupantur. *Victorin.*

Ubi Chori a proposita materia divertebantur, et stantes αντιπροσωπισι alloquebantur spectatores, Παραβασις dicebatur: eratque comicorum propria; damnato a criticis Euripide, qui hoc frequentius; Sophocle non item, qui rarius. *Scal.*

(*u*) Ponitur enim prior congeries, primæ Strophæ, primi Systematis; secundæ Strophæ secundi Systematis; tertiæ Strophæ, tertii Systematis, (quod tamen hic desideratur.) Sequitur posterior congeries, Antistrophæ primæ, Antisystematis primi; Antistrophæ secundæ, Antisystematis secundi; Antistrophæ tertiæ, Antisystematis tertii: Veruntamen hic ordo nonnunquam confunditur. C.

(ϑ) Non tantum Anapæstica, sed et alia sic nominantur. vid. Hec. 1055. Ph. 218. 310. 1502.

CAP.

CAP. V.

De Quantitate Syllabarum.

QUANTITAS ancipitum in prioribus syllabis vocalium octo modis cognoscitur;

I. Positione.
II. Vocali ante vocalem.
III. Contractione.
IV. Dialecto.
V. Derivatione.
VI. Compositione.
VII. Incremento.
VIII. Usu, seu Autoritate.

I. Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem, vel in eadem dictione, vel in diversis, ferè semper longa est.

Πολλ-ας δ' ιφθ-ιμυς ψυχας αϊδι πρ-οϊαψεν. Il. α. 3.

Και μιν φ-ωνησας επεα πτ-ερoεντα προσηυδα. Ib. 201.

Εζ-ετο δ' ορθ-ωθεις—Il. β. 42.

—ῷτε Ζ-ευς κῦδος εδωκε. Il. α. 279.

Ωδε και εξ-ερεω—Ib. 212.

—μηδὲ ξ-ιφος ελκ-εο χειρί. Ib. 210.

Υψ-ε επι ψ-αμαθυ—Ib. 486.

Finalis verò brevis ante initialem duplicem, vel duas simplices, aliquando corripitur,

Οιτε Ζακυνθον εχον, ηδ' οἱ Σαμον—Il. ϛ. 634.

—ηδὲ Σκαμανδρον. Il. ε. 774. (α)

Φιλει δ', ὡς κἔ ζωης—Theoc. 29. 20 (β).

Vocalis brevis ante mutam, sequente liquidâ, ita comparari potest, ut vel syllabam brevem terminet, vel in eadem cum sequentibus consonis, quæ perinde longa evadet, efferatur. D.

Μετρ-α δε τευχε θεοισι, το γαρ με-τρον εστιν αριστον. Phocyl. 92. (γ)

N. I. Vocalis brevis ante vel tenues, quas vocant, consonantes, π, κ, τ, vel adspiratas, φ, χ, θ, sequente quavis liquidâ, uti et ante medias, β, γ, δ, sequente ρ, syllabam brevem apud Comicos perpetuo claudit. *Id.* (δ).

II. Vocalis

(α) *Istam scripturam non sollicito, quanquam ab Homeri manu potius fuisse crediderim,* Σακυνθοος, Καμανδρος. Dawes. p. 89.—Haud absimile est μιλαχος pro σμιλαχος. Eur. B. 702.—et μαραγδος pro σμαραγδος.

(β) *Potius legendum* ζαης *vel* ζοης, *ut* ζοὴ pro ζωὴ ap. Herod. Leeds. p. 76.—non necesse est; ζᾶης ut ζᾶτας sup. υ. 5.—*Sed dicas forsan ως κε esse Spondeum ante duplicem consonantem, et* ζωης *contractè dici* ζῆς, ut λαω λῶ, χῆς. ib.—Nequaquam. Spondeo enim in illo carmine, nisi in primâ sede, locus non datur.

Exemplà autem hujusmodi syllabæ correptæ tam rarò occurrunt, ut pueris in imitationem haud facilè commendarem; multo minùs sequentia; Utcunque *usitatum sit,* (ut monet Clarkius ad Il. β. 537.) *syllabam vocali brevi constantem cùm vel duæ liquidæ, vel aliæ duæ sequantur consonantes,* (unà cum liquida) *quibus syllaba incboari possit, corripi,* (vid. sup. p. 6. in not. de *systole.*)

Ητε και απ-αλα—μυον—Hes. ε. 20.

—γαμε ανδρα με-μνημενον ειναι. Solon.

—Ειρε-τριαν τε πολυς-αφυλον τ' Ι-στιαιαν. Il. β. 537.

Αιγυ-πτιων ανδρων—Od. ξ. 263.

—ακρον δα-κτυ-λον καταδακνε Batr. 45.

Ται τ' ατρα-κτυλ-ιδες εντι—Theoc 4. 52.

—λαοσσοε Ηλε-κτρυ-ωνος. Hes. α. 4.

Fortasse et in hunc modum sine elisione τε σ' efferri potest illud Arati—

Ωρη εσ τεριη κρωζει πολυφωνο-ς κορωνη.

Ubi tamen malim πολυφωνα adverbialiter ad το κρωζει referendum; ut in υ. præcedente, ἥσυχα ποικιλλεσα.

(γ) Sit,

Γεινατο δ' αὖ Κυκλ-ωπας—Hes. θ. 139.

—σπηλυγγα φυγων ολο-ιιο Κυ-κλωπος. Theoc. 16. 53.

Πληγαῖς προσωπον φαλα-κρὸν εξωδηκότα. Eur. Cyc. 226.

—προς τα φαλακρ-α πελει. Ep.

—Μελεδωνευς αγρυ-πνος ἥρως. Theoc. 24. 104.

Ουδαμα νῦν συνεβα τοι αγρυπν-ῆσαι δι' ερωτα. Ib. 10. 10.

(δ) Ante πλ.—πᾰνο̆-πλιαν την εμην. Ar. Pl. 952.

sic—πᾰνο̆-πλος Αργειων στρατος. Æsch.

Sed ap. Hom. prima in οπλ-ιζω, οπλ-ον, &c. semper producitur.

Ετερος

II. Vocalis brevis ante consonantes medias β, γ, δ, sequente quavis liquidâ, præter unicam ρ, syllabam brevem nunquam terminat, sed sequentium consonarum ope longam semper constituit. Et hæc regula poetis etiam tragicis cum comœdiæ scriptoribus communis est. Id. (ε)

III. Aliquando etiam vocalis brevis ante unicam liquidam, quæ quasi duplex efferri solita sit, producitur,

Δῶρα παρ Απολλω—Od. κ. 36.

Αυτυς δ' ελωρια τευχε κυνεσσιν. Il. α. 4. (ζ)

II. Vocalis ante Vocalem.

Vocalis ante aliam corripitur, sed non necessariò, ut apud Latinos, si vocalis sit anceps,

—Πολυαϊκος πολεμοιο. Il. 165.

—Ταλαϊονιδαο ανακτος. Ib. 566. (η)

Vocales longæ, et diphthongi, breves esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens dictio a vocali aut diphthongo incipiat.

Ωρῃ εν εαρινῃ, ὁτε—Il. β 471.

Ημετερῳ ενι οικῳ εν Αργει—Il. α. 30. (θ)

At

Ετεροι δ' επλευσεν. Ar. Pl. 30.

Ante πν. Ib. L. 762.—πρ. Pl. 29.

Ante κλ. Ib. 356.—κμ. Ib. 256.—κν. N. 383.—κρ. Eccl. 274.

Ante τλ. Pl. 477.—τμ. A. 428. sic, Αυσπον τμι, μενον, Αδωνι—Bion. 43.—τν. R. 340.—τρ. Pl. 517.

Ante φλ. Pl. 15.—φν. Ib. 213. sic—τινῶ Δαφνιν. αλλα μαχευ μοι. Theoc. 1. 113.—φρ. Pl. 2.

Ante χλ. R. 688. sic—πολλω μεν ο-χλω—Theoc. 15. 5.

χμ. V. 1028. sic Εν[illegible] δ[illegible]-χμων—Theoc. 15. 29.

χν Th. 100. sic, Α φωνα δε τευ-χνα—Theoc. 10. 37.

χρ Pl. 484.

Ante θλ. Οφρα κε πεπρωθεις αε-θλων—Orph. 880.—θμ. Ar. Pl. 759. sic Αργυρεαι δε σταθμοι—Od. η. 89.—θν. N. 1438.—θρ. L. 708.

Ante βρ Pl. 564.—γρ. Ib. 93.—δρ. Ib. 49.

(ε) Ante βλ Ar. Pl. 117.—Eur. Hec. 354.

Ante γμ. Ar. Pl. 961.—Eur. Hec. 229.

Ante δν et δμ Ar. Eq. 765.—Eur. Hec. 25. vid. Dawes. p. 196. &c. ubi loca ap. Aristophanem utrique Canoni, prout hodie leguntur, adversantia emendantur.

Idem observat (p. 147.) vocem disyllabam ap. Homerum nusquam ita secandam venire, ut prior in vocalem brevem, sequentibus muta et liquidâ, exeat.—Il. ζ. 479. pro πατρος αμεινων—l. ιπποιο πατρος—

(ζ) Αλλω. Athenæ:—al. Απολλω. B.—Cl. in loc.—al. *Semivocales liquidæ* λ, μ, ν, ρ, ap. Iones, *consonantem* Vau *ante se pronunciari commodissimè patiebantur.* D. p. 158. λ. Il. . 35.—μ. Il. χ. 407.—ν Il δ 274.—ρ. Il. β. 773.—Sic vulgo ε(λ)λαϐε ε(λ)λιτανευς, &c. ε(ρ)ρηξεν, ε(ρ)ριψαν, &c. vera autem potestas est, εwλαϐε εwλιτανευε, &c. εwρηξεν, εwρηψαν, &c.—Et sermonis quidem Attici est proprium omnibus omnino verbis a ρ prout hodie scribuntur incipientibus duplicis consonantis vim perpetuam conferre. ib.—Ar. N. 343. 415. Eq. 543. 1145. V. 698. 739.—Eur. I. 522. El. 772. Hipp. 459. Æsc. Pr. 1022.

θ, φ, χ, inter semivocales fuisse relatas asserit Pauw. malè. Sunt enim mutæ non minus quam τ, π, κ.—Ημιφωνα. *semivocales, οκτω*, λ, μ, ν, ρ, ζ, ξ, ψ, σ, ait Dionysius. Sed hæ distinguuntur in liquidas et duplices, sc. ζ, ξ, ψ. ergo omnes liquidæ sunt semivocales, sed non omnes semivocales, liquidæ.—σ semivocalis, sed nec liquida nec duplex. *Voss.*—secundum Hephæst. μν, σμ, σκ, σν, sunt uniti casus ubi semivocalis potest præcedere liquidam. Et syllabæ his semivocalibus præmissæ longæ sunt, unica μν compositione excepta, ut υ-μνος. vid. Crit. Vann. p. 507.

(η) Duabus vocalibus, ubi Æoles suum Digamma F collocabant, Iones aspirationem quandam interserebant, seu formâ *Vau* vel voce solum expressam incertum est; sonabat ut nostris w, et duplicis consonantis vicem gessit, quæ vel cum antecedenti vel sequenti syllaba pro arbitrio enunciari soleret. In verbis igitur in ιω et υω, ut τιω, λυω, ι et υ natura esse breves statuit *Dawes*; Sed scribendo vel legendo τιw-ω, λυw-ω. fieri longas: Cum Clarkius et alii autumaverint hasce vocales esse naturâ quidem longas, sed positas ante vocalem nescio quidam machinis fieri breves. Leeds. p. 75.—Sed duæ vocales per συνιζησιν contrahantur, diphthongi resolvantur, quidvis potius experiri libet, quam ut ad Grammaticorum positionem (quæ nil plus valet quam philosophorum *fuga vacui*) delabamur. Ib.

(θ) Longam vocalem ante aliam longè rarius corripuêrunt posteri Græci, quam vulgo creditur.—Prima in δηιος semper longa. Cr. V. p. 226 375.—Quare in Il. β 415. η 250. volebat συνιζησιν.—Contra, cum Prisciano omninò censeo (ait Dawes. p. 169.

At Poeseos Atticæ ratio istiusmodi hiatum, in versibus Iambicis et Trochaicis, omnimodo vetat. (Dawes. p. 216.)

III. Contractio.

Omnis syllaba ex contractione, sive per Crasin, facta longa est:

Αυταρ ὁ συλᾱ πωμα φαρετρης—Il. δ. 116.

—δεχ]ο μεν ἱρα—Il. ϛ 420.

Παρειμι δ' ᾱκων—Soph. An. 282 (ι).

Et in diversis,

Ως τε δια τȣτων τ' ᾱγαθ' ανθρωπȣς εχειν. Eur. B. 285.

Ως αν τολοιπον τᾱ 'μ' ανακ]ορ' ευσεϐειν. Ib. Tro. 85 (κ).

IV. Dialectus.

A Doricum, natum ex η, longum est,

Εντοσθεν δε γυνᾱ—Theoc. 1. 32.

—κεκλυσμένον ἀδεῖ χάρῳ. Ib. 27.

A Æolicum breve est,

Δευρ' ιθι, νυμφᾰ φιλη—Il. γ. 130.

Productum autem incrementum genitivorum;

Μȣσάων θ', αἱ αειδον—Il. α. 604.

—υπ' Αινειᾱο δαμεντε Il. ε. 559.

Tertia persona pluralis aoristi primi brevis est in ετυφᾰσαν pro ετυψαν. Æol. et Poet.

A Ionicum breve est in penultimis præteritorum; ut, γεγᾰα, γεγᾰως.

—ον ελειπε νεον γεγᾰωτ' ενι οικῳ. Od. δ. 112 (λ)

---

p. 169.) primam in δαϊος esse natura brevem, adeoque ap. Hom. pro δηϊος, ubique scribendum δαϊος, i. e. δᾰ-ϝιος, vel δᾱϝ-ιος.

—ω. Theoc. 29. 20 Eur. Hec. 1108.

—αι. Il. α. 67. 113. Hes. θ. 15. Tyrtæ. 3. 20.

—οι. Il. δ. 91.—αυ. Il. κ. 292. 395.

—ευ. Od. β. 25. Il. ζ. 334.

—ου Od. φ. 108. Il. α. 269.

—ει. Il. α. 57. 169.—δ. 217.

Sed quod sibi sumpserunt alii, poetis Atticis non licuit diphthongum ει ante vocalem corripere. Valc. ad Ph. 21. 196. 698. 1475. Propterea toties de duabus vocalis ε solet elidi. Id. ad v. 512. Sic Βακχιος, Ιππιος, Eur. Hipp. 307. Ηλιος, Αγαμεμνονιος, Hes. 258. Ηρακλιος, Soph. Ph. 1450, &c.

—υι Il. ζ. 130. β. 727.

Diphthongi αι, ει, οι, υι, quotiescunque sequente vocali protrahuntur; perinde concipiendæ ac pronunciandæ ac si vocalis vel potius consonans ιωτα gemina haberetur, ut ποι|εω, vel ποϊ|εω.—υ|ος, υ|ιος. Dawes. p. 297.

Sunt qui οι et αι diphthongos corripi posse, sequente consonante contendunt. (Casaub. in Lect. Theoc. c. 18. Salmasius ad *Aram Dosiadæ* p. 242. Gronov. ad Maneth. 2. 212.) Alii verò jure merito negant, inter quos Cl. Bentleius, ad Call. in Iov. v. 87. D'Orvill. Cr. Vann. 384. (vid. Merric. Tryph. v. 420. Fabric. B. Gr. 3. 19. 5.)—Aliqui fortasse scriptores minus accurati, vocales α et ι in pronunciando elidi posse putarunt. Frustra, ut opinor. Quoquò vero modo hæc se res habeat, pueris hoc minimè licitum non nemo dicet.—Nec post Apocopen diphthongum corripere, ut,

—Κυθερει αϐρος |—Heph. p. 34. Pauw.—I. Κυπρις—Arn.—Κυθερει αϐρ. |—Cr. V. p. 238.

Μηδεν ετι σ]ερνοις ακαμετια θυμον ενιμα. Orph. 997.—f.—εν σ]ερνοισιν—vel, Μηδεια σ]ερνοισιν— Præpositione suppressâ. vid. Bos. p. 339.

(ι) Εκ κερατ εκ κεφαλης—Hephæst. p. 3. Il. δ. 109. Schol. κερα, το ρᾱ μακρόν εστιν, απο συναιρεσεως γινομενον μᾶλλον δε εκ κρασεως· ως—κερατα, κεραα, κερα· και εστι τȣ κερα το α μακρόν· το γαρ δυο ᾱᾱ εις ᾱ μακρον κιρναται.—κερα *autem an fit semper ultima longa dubito, certè* γερα *pro* γερατα *corripitur*. Il. β 237. (Crit. Van. p. 418.) et sic quidem Il. ι. 324. Od. δ. 66.—κερα etiam corripitur Ar. R. 56. Pa. 1279. N. 338. Hæc igitur per Apocopen pro γερατα et κερατα· contracta autem ex γεραα et κεραα fiunt longa, ut,

Γερα ταδ' ὄυν—Soph. El. 445.

(κ) Hæc Crasis τȣ̃ articulo videtur peculiaris: dum aliæ voces modò simplicem apostrophum patiuntur: ut, μ' ανακ]ορα—.

Επειτ' εμοι τα δειν' επηπειλησ' επη. Soph. Aj. 312.

(λ) Sic εσᾰα, δεδια, πεφυα sc. literâ κ abjectâ. Excipias μεμαως in obliquis, cum penultimâ brevis scribitur per ο.

Λαοι θωρησσοντο μεμαοτες εγχειησι. Il. β. 818. (Interposita proculdubio consonante Vau.) Aliter non discedit a communi regula,

Εν θυμῳ μεμᾰωτες αλεξεμεν αλληλοισιν. vid. Cl. ad Il. β. 818.

Et

Et in tertiis personis pluralibus passivis,

Οι δ᾽ ἤ νυν ἑάται—Il. χ. 134.

—πολλοὶ δ᾽ εἰδμηᾶτο κῦροι. Ib. 183.

Et in aoristo primo,

—δυνὰ δ᾽ οἱ οσσε φάανθεν. Il. α. 200.

Item, in secundâ aoristi primi,

—χρύσειον δ᾽ ἐζεύξαο διφρον. Call. 3. 110. (vid. Dawes. p. 89.

—τι νυ τοι τοσον ὠδύσαο, Ζευ; Od. α. 62.

Atqui α Ionicum verbis in αω interpositum longa syllaba præcedente, producitur,

Ειπερ γαρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμιζειν. Il. τ. 164 (μ).

Uti etiam in tertiis personis verborum in μι, ut, τιθεάσι,

—και μειζονες αλλοι εάσι. Il. γ 168.

Ancipites α et υ breviantur in Atticis, αμυνάθω, φθινύθω, &c. Eur. I. A. 910.—Od. π 146. Perparum distabant a se invicem Ionica dialectus et Attica vetus, quâ tragici fuerunt usi; (Valc. ad Ph. 1395 (ν).

Iones vero in verbis elementum σ pro arbitrio geminabant; quæ licentia poetis Atticis ne in tragœdia quidem, ne dum in comœdia unquam permissa est. (Dawes. p. 206.)

Terminationis etiam Atticæ ιω, eadem est quantitas syllabica quæ et Ionicæ ιω, (νομιῶ, νομίσω.) Idem vero de forma itidem media dici non potest, αγωνιῦμαι, αγωνίσομαι. (ib. p. 81.)

V. Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem *plerumque* (ξ) sortiuntur.

Η μαν αυτ᾽ αγορῇ νικᾷς—Il. β. 370.

—κεχειρηνοτε, νικη Il. η 312 (ο).

A longa est ante μα in verbalibus deductis a prima persona præteriti p. ut, ορᾶμα, δρᾶμα, φυρᾶμα, &c. (vid. infr. in *Usus, sive Autoritas.*)

VI. Compositio.

Composita etiam simplicium quantitatem (*ferè*) (π) sequuntur.

—εκ δ᾽ε Διος τῖμη και κυδος οπηδει. Il. ρ. 251.

Ενθαδ᾽ ατῖμος εων—Il. α 171.

—τιν᾽ ατῖμητον μετανασην Il. ι 644 (ρ).

Privativa particula α in compositione plerumque corripitur.

Θερσιτης δ᾽ ετι μῦνος ἀμετροεπης εκολῳα,
Ος ρ᾽ επεα φρεσὶν ἦσιν ἀκοσμά τε πολλα τε ηδη.
Il. β 212 (σ).

Particulæ

(μ) Sic, Τερρα οἱ ηγάασθε—Od. ε. 122. addit Labbæus, ισχνάα, τιμάαται.
—breve autem si præcedat brevis vocalis,
Ουχ᾽ ὁράας—Il. η 448.
—βοάα φρονι χερσον—Il. ξ. 394, &c.

(ν) Την Ιαδα τη παλαια Ατθιδι την αυτην φαμεν,
Και γαρ Ιωνες εκαλουντο οἱ τοτε Ατθικοι. Strab. l. 8.
N. Bæotorum dialecto dicitur θυγατηρ, corripitur tamen prima; sic,
Αιγυπτιακη θυγατηρ ...ης εωπης. Heph. p 60.
vid. Salmas. ad Inscript. p. 173. Crit V. p. 491.
Contra Dores, pro τὰς λογυς, habent τως λογως, vel τος λογὸς. sic,
—τοι δ᾽ αιγιποδας λαγὼς ἡρεον. Hes. α. 302.

(ξ) Quia, μᾶνικος (Orph. H.) dicitur a μᾶνια.
—potius a μαινομαι, ut μαινολης, &c. vel geminetur liquida.
—Πρᾶγος, ab επρᾶγον.—rectius a πεπρᾶγα (vid. Cl. ad Il. β. 314.
—Νῖφαι, νῖφετος, νῖφοεις, a νῖφω—potius ab aor. secundo ενιφον. sic

—πνῖγοεις, a πνῖγος, vel πνῖγω. Sed rectius ab aoristo secundo επνιγον.

(ο) Hinc, νικητηριον, Eur. Alc. 1028.—επινίκιον Soph. El. 697.—νικοβυλος. Ar. Eq. 612.—Νικοτελης, νικηφορος, &c.

(π) Quia, Γιτᾶνοκτονος, (Hom. B. 273.) dicitur a gen. Τιτᾶνος.—Sed hoc fortasse proprii nominis privilegium poscit.

—Ασπῖλος, a σπῖλος—Ασπιλον, αρυτιδωτον—μηλον Ep. l. 1.

Sed σπῖλος correptum legitur Lyc. 188. ut σπῖλας: Od. ε 405.

(ρ) —Θεων ατιμητεν εορτην. Dion. 1155.
Sed inter varias Lectiones ατιτησειν reposuit H. Stephanus, et sic omnino legendum videtur.

(σ) In vocibus verò quibusdam, plusquam trisyllabis aliquando producitur, ut in αθανατος (Il. ζ. 306.) ακαματος (Il. σ 13.) et similibus (vid. Cl. ad Il. α. 398.—Crit. Vann. p. 352.) Hanc licentiam vel pueris concessam velim; et, si ita præceptori etiam visum fuerit, in αληκτος, αλοφος, et sim. quæ, *certè apud Homerum* in hujusmodi vocabulorum syllabis *non mediis*, producta leguntur, propter

Particulæ etiam δα, ζα, αρι, ερι, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

—Δρακων επι νωτα δάφοινός. Il. β. 308.

Κιλλαν τε ζάθεην—Il. α 38.

—Κοων ἀρίδεικετος ανδρων. Il. λ. 243.

—Θεῶν ἐρικυδεα δῶρα. Il. γ. 65.

—εξ ανεμοιο δύσαέος ορνυμενοιο. Il. ο. 865.

Sic in nominibus aliisque orationis partibus quæ compositionem ineunt, ut, αγχίνοος, αρτιθαλης, ηδυμελης, &c.

Παν initiale in compositis ante vocalem corripitur,

Αυτὰρ εγὼ πάναποτμος—Il. ω. 493.

—Αριςηες πάναχαιων. Il. η. 73.

Sic, απὰν, προπὰν, παμπὰν, &c. (τ)

Item ὕς, σῦς, et πῦρ in compositione corripiuntur.

Τεσσαρες, ὡς εθρεψε σύβωτης—Od. ξ. 22.

——δῖος ὑφορβος. Ib. 48.

Ηνορεης σκηπίουχε, πύραυγέα κυκλον ελισσων. Hom. VII. 6.

N. Εὖ nunquam in compositione invenitur ita dissolutum, ut ultima sit brevis. (Crit. Van. p. 367. (υ)

VII. Incrementum.

1. *Nominum.*

Ancipitum quantitas in ultima vocis rectæ manet plerumque in penultima vocis variatæ; ut γιγὰς, γιγάσι—τυφὰς, τυφάσι,—ἀψὶς, ἀψῖδος, αψῖσι,—φορκῦν, φορκῦνος,—ζευγνῦς, ζευγνῦσι.

Incrementum quintæ declinationis breve est in neutris in α, ας, αρ.

—ψυχη δ' επι σωμἄτος εϛη. Hom. B. 207.

Εδρη τε κρέἄσιν τε—Il. θ. 162.

—και νεκτἄρος εϛιν απορρωξ. Od. ι. 359.

In masculinis et fœmininis in ας,

Παλλἄδ' Αθηναιην—Il. α. 200.

—κῆρες—μελἄνος θανατοιο. Il. β. 834.

Et nominibus *plerumque* in ξ et ψ.

Ολβιςων Αραβων—Dion. 927.

—τᾶς αυλἄκος εκ αποτρωγεις. Theoc. 10. 6.

Excipias enim ραξ, θωραξ, cum compositis, ιραξ, κνωδαξ, κορδαξ, οιαξ, Φαιαξ, φεναξ. (vid. Thesaur.) (φ).

Item, in masculinis et fœmininis in αρ, et ας,

—ανδρος μακἄρος κατ' αρεραν. Il. λ. 68.

—βαθεινς εξ ἄλος ελθων. Il. ν. 44.

Excipe ψἄρ, et κἄρ (vid. Thesaur.)

Genitivus in ανος producitur, præter ταλἄνος et μελἄνος,

Οι Τιτᾶνας επεφνες—Hom. B. 274.

—εναργεα Πᾶνος ακνειν. Ep. I. 4.

In dativis pluralibus nominum, quorum penultima in genitivo singulari est longa α producitur, ut in Γιγᾶσι, πᾶσι, τυψᾶσι, &c. Sed in iis quæ Syncopen patiuntur, α corripitur, ut in ανδρἄσι, πατρἄσι, ματρἄσι.

Ανδρἄσι πανροτεροισι—Il. β. 12.

I breve est in nominibus neutrius generis, ut, μελι, μελῐτος—(Il. α. 249.)

---

propter liquidam in enunciando duplicatam, (vel, si mavis, consonantem Vau liquidæ præfixam) Μηνα δε παντ' α(λ)ληκ]ος αη Νοτος—Od. μ. 325. ubi tamen Eusthath.—παντα ἀληκ]ος.—

Ταυρεην, αφαλοντε, και α(λ)λοφον—Il. κ. 258. Et sic ζαλευκος,

Ζα(λ)λευκοι ταυροι δε Διος—Sibyl.

(τ) Sic, Ενθα πανομφαιῳ Ζηνὶ—Il. θ. 250.

—παννυσατος ηλθε. Il. ψ 547.

Quasi verò ex necessitate quadam, ubi breves syllabæ tres concurrunt, aliquando producitur,

Πᾶνα-αλω—επιβωτοοι μηλων. Od. ν. 223. Cl. (f. propter Vau interpositam, vid. Dawes. p. 184.) Il. υ. 156.—Il. α. 601. Il. ι. 435, &c.

Το απαν producitur ob Cæsuram, in Theoc. 22. 86.

(υ) *Quid natura sit non desinio, licet ηϋκομος brevis sit. Sed an ideo brevis sit in εϋ non decerno.*— Miror igitur ex Il. ν. 612. edi, αξινην εϋχαλκον— et Il. ο. 480.—κυνεην εϋτυκ]ον εθηκεν.—Clarkius *tamen in aliis locis* Διαλυσιν *merito omittit.* Ib. (Od. φ. 6.—χ. 102.—Il. γ 336.—θ. 44.—ν 26.—υ 322. atque ita corrigendi, Il. π. 12.—κ. 566.—ν. 240. π. 137.—Od. γ. 434.—β. 18.—δ. 123.—λ. 468. —ξ. 71. 276.—χ. 123.—ψ. 41.)—Corripit autem Labb. p. 53.

Ευ etiam ante vocalem in compositione corripi posse non negarim, sed hoc fine causa fieri, vel ubi praecedens vocalis potest Apostropho tolli non credo. Itaque, I.

Οφρά κε μεθιξαιτ' ευδινεοις επι λαβαις. Orph. 601.

Μαντ' Ευηρειδη,—Theoc. 24. 70. (id. p. 578.—) sic, Il. ε. 76.

(φ) Item λαβραξ—λαβρακα δε καρις. Opp. Hal. 3. 184. Legendum autem monuit Labbæus (Analec. Pros. p. 128.)—και λαβρακας καρις.— *Sed mutavit dictum*, (Leeds. p. 136.)

Et

Et in masculinis et fœmininis, in ις, ιδος, et ιτος.

Νῦν δ' εκαθεν πολῖος—Il. ι. 791.

—μεμαυ' εριδος και αυτης. Il. ε. 732.

Ασπίδος αμφιςροτης—Il. β. 389.

—χαρίτων μιαν οπλοτεραων. Il. ξ. 267.

Excipias αψις, βαλβις, κλεις, κνημις, κληϊς, ακτις, κρηπις, νεβρις, κνημις, σφραγις, cum compositis (χ), item, βατραχις. κανονις πλοκαμις, ραφανις, σισαμις. (vid. exemp. in Thesaur.) et si quæ aliæ sunt trisyllabæ, quæ duas priores breviant.

Producitur autem in masculinis et fœmininis Dicatalectis (i. e. quæ habent duas terminationes in recto) ut

Δελφινας τε, κυνας τε—Od. μ. 97.

—επιδερκεται ακτίνεσσιν. Od. λ. 16.

Et in monosyllabis; præter τις, et Διε, Διός,

Ινα ταμη διὰ πᾶσαν—Il. ρ 522.

—ιαινω λιτὶ καλυψαν. Il. σ 352.

Ρῖνα παρ' οφθαλμὸν—Il. ε. 291.

—Πολιης επι Θῖνα Θαλασσης. Il. δ. 248.

Item in nominibus in ις, ιθος, in ιψ, ιπος, et ιξ, ιγος, vel ικος (ψ).

Ορνῖθος μεν αμαρτε—Il. ψ. 865.

Φραξε δε μιν ρίπεσσι—Od. ε 255.

Εσθλοι τεττίγεσσιν εοικοτες—Il. γ. 151.

—Ζωστῆρα δίδου φοινικι φαεινόν. Il. ζ. 219.

Sed in ιψ, ιβος, et ιξ, ιχος, ferè corripitur.

Χερνιβα δ' αμφιπολος—Od. α. 136.

Κεφαλης τριχας εν πυρὶ βαλλων. Od. γ. 446.

Υ breve est in monosyllabis in υς, υος.

Η δρυος, η πευκης—Il. ψ. 328.

—δειλοι μυες, ευ ὑπεμαλη. Hom. B. 292.

Et neutris in υ,

—Δευοντο δε δακρυσι κολποι. Il. ι. 566.

Item in masculinis et fœmininis in υς et υρ.

Στας προσθεν νεκυος—Il. ν. 321 (α).

Τω δ' αυτω μαρτύρες εστων. Il. α. 338 (α).

Excipe Φαγυς, et κωμυς. (vid. Thesaur.)

Nomina etiam in ξ et ψ *ferè* habent breve incrementum,

Νεβρον εχοντ' ονυχεσσι—Il. Θ. 248.

Ναιουσιν Χαλυβες στυφελην και απηνεα χωραν. Dion. 768.

Excipias enim δοιδυξ, κοκκυξ, κηρυξ (β), (vid. Thesaur.)—γρυψ, et γυψ.

Γρυπας φυλαξαι—Aesc. Pr. 803.

—τερενα χροα γυπες εδονται. Il. δ. 237.

Producuntur autem nomina dicatalecta in υς et υν.

Φορκυνος θυγατηρ—Od. α. 72.

—Γορτυνα τε τειχιοεσσαν. Il. β. 642.

(χ) Ex his autem αψις, καρις, κηλις, et νεβρις, dicuntur crementum variare; Atque ita quidem νεβρις, Theoc. Ep. 2. 4.—et f. χαρις. Ar. V. 1513. Sed αψις, et κηλις, nusquam memini correptas. Tutiùs est, ut opinor, semper producere.

(ψ) Sic, cum compositis, αἶξ, περδιξ, ερδιξ, σκανδιξ, υπαδιξ, φοιξ. (vid. Thesaur.) dicitur autem μαστιξ interdum corripere ι. (West. Gr. et al.)

Μαστιγι δ' αιεν ελαυνε—Il. ψ 500.

Sed hoc ferri non potest. legendum procul dubio Μαστι δ' αιεν—(Od. ο. 187.) vid. Cl. in loc.

Addas etiam gentilia, Γρυγηθες, Φοινικες, Δυλικες, Θεμμικες, Φοινικες. (Labb.)

In Φοινικες, *corripitur sanè, sed et sæpe producitur: et dubium, quæ Prosodia sæpius obtineat.* (Crit. Van. p. 386.) Ex privilegio fortasse proprii nominis producitur, Call. 3. 114. Apoll. 1. 24. 632. Opp. 4. κυν. 172. Arat. Ph. 355, &c. Homerus autem semper corripit, non item η, scribitur enim Θρηικες Il. ω. 234. &c. atque ita reponendum, Apoll. 1. 821. 4. 288. sc. Θρηκων, ut 1. 923. ib.

(α) Sic ιλυος, ιξυος, ιχθυος, et aliæ ejusmodi, quæ tamen nonnunquam protrahuntur; non quia *longæ sunt naturâ*, et dimidia ex parte elisæ, vel correptæ, quando breves, ut Clarkius ait, (ad Il. φ. 318. ο. 24.) Sed ex subjecta consonante Vau, ut in λυω.

Κεισεθ' υπ' ιλυος κεκαλυμμενα—Il. φ. 318. sic μυ'αν—Hom. B. 97. 143.—μυ'εσσι. Ib. 254. 257.

(α) Si quæratur quî factum sit, ut, μαρτυσι et μαρτύρες secundam corripiant, cùm in μαρτυρομαι semper producatur, hoc fieri ex Analogia generali monet Clarkius (in loc.) sc. ex fut. μαρτυρησομαι. unde etiam verbum μαρτυρεω; quod in omnibus ubique temporibus corripitur. (vid. inf. *Incremen. Verborum.*)

(β) Addas Κηυξ proprium nomen, et gentile Ιηπυγες—Φυλα τ' Ιηπυγων—Dion. 379. Sed legitur etiam Ιηπυγων.—Βεβρυξ gentile, et κηρυξ *anceps crementum habent: meliùs tamen hujus produxeris, illius verò corripueris in obliquis penultimam, si me rationemque audire volueris,* (Labb. p. 73.) Quod ad το κηρυξ, rectissimè. male enim scribitur κηρυκι—Il. ρ. 324. pro κηρυκι.—Sed Βεβρυκες ut velis; non obstante τῷ

Βεβρυκες δ' επι τοισι—Dion. 815.

m 2. In-

2. *Incrementum Verborum.*

Quantitas penultimæ manet in præsenti et imperfecto per omnes voces et modos (γ).

Manet itidem quantitas in temporibus cognatis ejusdem et alterius vocis (δ).

Quantitas futurorum et aoristorum ex verborum formatione satis constat.

Nonnulli tamen observant aoristum primum in quarta conjugatione penultimas α, ι, υ, breves habere, cum sint breves in futuro.

Ουρην μεν πρωτ' επᾰλεσ' εφ' ὑδασιν—Hom. B. 73.

——εκλυσε δινα. Theoc. 1. 140.

—και εφρᾰσε θεσπιν αοιδήν. Hom. M. 441.

—και ακοντῐσε δουρὶ φαεινῷ. Il. δ. 496.

Fit idem in quibusdam verbis in αω, nisi ρ vel vocalis præcedat α: tunc enim penultima et in aoristo et in futuro semper producitur.

—γελᾱσαν δ' επὶ παντες Αχαιοί. Il. ψ. 890.

Εκ χειρὸς χεῖρα σπᾱσεν Αντινοοιο Od. β. 321.

Μιαν με μεῖναι τηνδ' εᾱσον ἡμεραν. Eur. M. 340.

Κνημην τε διαπερᾱσεν Αργειον δορυ. Ib. Ph. 1402 (ε).

Anceps penultima aoristi primi semper producitur in verbis quintæ;

Τρωας δ' εκλῑναν Δαναοὶ—Il. ε 37.

Αυτὰρ επει πλῡναν τε—Od. ζ. 93.

Et in iis quæ penultimam in futuro producant.

Πρᾶγμ' εκ εδρᾱσα—Soph. An. 245.

—οτ' αριςον Αχαιῶν υδὲν ετῑσας. Il. α. 244.

Ος τοι γυιατ' ελῡσα—Il. χ. 335.

—ελῡσατο κεςὸν ἱμάντα. Il. ξ. 214.

In aliis verò breviatur, nisi addatur σ alterum.

—και ευτ' επὶ γνυσὶν ελασσας. Il. ω. 392.

—εφρασσατο κηρυξ. Ib. 352.

Quod etiam fit nonnunquam in futuro.

—οφρα τελεσσω. Il. α. 523.

Ην συ κακῶς δικασης, σε Θεὸς μετεπειτα δικασσει. Phocyl. 9.

Si anceps penultima sit brevis in aoristo primo et futuro simul, aut saltem in futuro, brevis etiam erit in perfecto activo, et temporibus inde deductis; si longa, longa. (*Labb.*) πεπλᾰκα, εκῐκα, ηνῠκα (ab ανυτω)—τετῑκα, τετῑμαι, πεφῡκα. Quod si in futuro fuerit longa positu tantum, erit in perfecto brevis; ut, τετῠφα, γεγρᾰφα.

Anceps penultima in aoristis secundis omnium conjugationum brevis est, ετρᾰγον, ελῐπον, εφῠγον. (ζ).

Præterita media ex usu, vel lectione poetarum discenda sunt, quippe *non unam habent omnia formandi rationem*. Alia enim aoristi secundi sequuntur Analogiam, ut εφρᾰδον, πεφρᾰδα; alia autem vel ex aoristo primo vel ex præsenti retinent vel diphthongum, vel syllabam positione longam, vel vocalem longam, πεπρᾱγα (Ar. Pl. 633.) κεκρᾱγα (Ar. Eq. 256.) κεκρῑγα (ib. Av. 1524.) τετρῑγα (Il. β 314.) ερρῑγα (Il. ρ. 175.) βεβρῑθα, (Il. π. 384.) μεμῡκα, (Il. σ 580.) &c.

Tertia persona pluralis in ασι semper longa est,

Τεθνᾱσιν· τιμην δε λελογχᾱσ' ἰσα θεοῖσιν. Od. λ. 303 (η).

Sic et participium fœmininum in ασα,

—ανδρ' ολεσασα. Od. τ 265.

Verba in ιω et υω producunt penultimam in futuro et aoristo primo (θ).

Propria reduplicatio verborum in μι brevis est.

—τεκνον—τυτο δῐδωμι. Od. ο. 125.

—ροον πεδιονδε τῐθησι. Il. ρ. 750.

(γ) Κρῖνω, εκρῖνον, κρῖνε, κρῖνοιμι, κρῖνω, κρῖνειν, κρῖνων. κρῖνομαι, εκρῖνομην, κρῖνε, &c.

(δ) ετῠπον, τῠπω, ετῠπην, τῠπησομαι, τετῠπα, ετετῠπειν.—κρῑνῶ, κεκρῑκα, κεκρῑμαι (Il. α. 417.) εκρῐθην, κρῐθησομαι.

(ε) N. περᾰσαμην Il. 317.—κερᾰσασα. Od. κ. 362.—πετᾰσας Il. φ. 115.—περασαν. Od. ο. 427. Sunt ex εραμαι vel εραζομαι, κεραννυμι, πεταζω, vel πεταννυμι, πεπρασκω; non ex εραω, κεραω, πεταω περαω. vid. Cl. in loc. et ad Il. α. 67. κ. 199.—ubi malè Gram. Westm. et al. εικᾰσεν Εκτωρ, pro εικᾰσ' Εκτωρ.

(ζ) Rectè Barnesius απεφυγον Hom. B. 42. et απεφυγ' υ. 47. Etsi desideretur autoritas. Ex Analogia enim απεφυγον omninò debet penultimam corripere: ut, Il. ε. 18. λ. 362. 380.

(η) *Regula generalis est personam omnem in σι desinentem penultimam producere*, ut, ιςᾱσι, πεφυᾱσι, ζευγνυσι, &c. perperam igitur (West. Gr. et al.)

—λελογχᾰσιν ισα θεοισιν,

et, ut quidam legunt, ap. Theoc. 22. 40.

—υληλαι δε πεφυκᾰσιν αγκόθι πυκαι.

pro πεφυκυιαι.

(θ) Τρις με εεν επῑυσε κολπον. Theoc. 20. 11. vel a πτυζω, vel legendum επτυσε. (Leeds.)

Impropria

Impropria verò communis,

Αλλ' αυιεις,—Il. ε. 880.

—εμε δ' ϰδ' ὡς θυμὸς ανῖει. Il. ο. 24 (ι).

A secundæ conjugationis ubique corripitur extra tertiam personam pluralem indicativi, subjunctivum modum, et participia activæ vocis, ἱςᾰτον, ἱςᾰμεν, ἱςατε, ἱςᾰσαν, ἱςᾰθι, &c. ἱςᾰναι, ἱςᾰμαι, ἱςᾰμην. &c. ἑςᾰμαι, ἱςᾰμην, ἑςᾰθην, σ]ᾰθησομαι, ἱςᾰσο, σ]ᾰθεις, ἱςᾰμενος.

Υ quartæ conjugationis in polysyllabis ubique corripitur extra singularem activæ vocis, et tertiam pluralem, ζευγνῡμι, ζευγνῡσι (κ).

In disyllabis vero ubique producitur; δῡθι, δῡναι, δῡμεναι, δῡτε, εδῡτε. εδῡσαν, εδῡτην (λ).

VIII. Usus, sive Autoritas.

A in superlativo semper corripitur,

Κεῖθι δε αινοτατος λοχος επλετο—Od. δ. 441.

Verba in ανω penultimam semper breviant, excipe ικανω, et κιχανω (μ).

Verba in αω naturâ brevia sunt, in præsenti et imperfecto (ν).

Nomina in αων producunt penultimam, sive in obliquis crementum breve sit, ut, Μαχάων, Λυκάων, οπάων, &c. sive longum, ut, Ποσειδάων, Ερμάων, Τυφάω, &c. Excipiuntur, Φαων, Γαβαων, et si quæ alia. (L.)

Neutra verò in ανον corripiuntur, ut, οργανον, ξοανον, δρεπανον, &c.

A longum est, 1. in gentililus et nominibus propriis in ανος et ανις, ut, Γερμᾱνος, Καρμᾱνις (ξ).

2. In nominibus propriis, et lapidum in ατης et ατις, ut, Ευφρᾱτης, Αχᾱτης, Ασιᾱτις, &c. Excipe Γαλᾰτης, Δαλμᾰτης, Σαμᾰτης, Σαρμᾰτης. —Item, Αντιφᾰτης, Ευρυβᾰτης, cum paucis aliis.

3. In plerisque nominibus propriis fœminini generis in αϊς, ut, Νᾱϊς, Λᾱϊς, Πτολεμᾱϊς, Αχᾱϊς, &c.

Masculina autem, ut, Καλᾰϊς, Ταναϊς, Θηβᾰϊς et similia penultimam corripiunt.

A producitur in numeralibus, ut, τριᾱκοσιος, &c. Et in quibusdam verbalibus in ασις, ασιμος, ατος, ατηρ, ατης, ατικος. ut, κρᾱσις, ιᾱσιμος, θεᾱτος, ιᾱτηρ. θεᾱτης, πειρᾱτικος, aliisque ejusdem cum illis originis.

Corripitur autem in reliquis, ut, δυνᾰσις, εργᾰσιμος, δυνᾰτος, ελᾰτηρ, εργᾰτης γραμμᾰτικος, &c. Breve est etiam in patronymicis in αδης, ut, Πηληϊᾰδης, &c.

Et in derivativis et verbalibus in αλεος, αλιος, ασιος, ut, διψᾰλεος, εινᾰλιος, θαυμᾰσιος, &c.— Sic in αφος. ut, φληνᾰφος a φληνὸς, εδᾰφος ab εδος, &c. In adverbiis in ακις et ακι, ut, Πολλᾰκις. τοσσᾰκι

Item, in diminutivis in αδιον, ακιον, αριον, ατιον, ut, λοπᾰδιον, οςρᾰκιον, δυλᾰριον, δορᾰτιον, &c.

Excipe θωρᾱκιον, οιᾱκιον. et si quæ alia a primitivis productis deriventur; ut, κορᾱσιον, &c.

N. Ανηρ, in recto commune; in obliquis autem, et in compositis producitur, ut μεγᾱνωρ.

(ι) Sc. Longâ, sequente alia vocali, *dimidiâ ex parte elisá*, i. e. correptâ. (Cl. in loc.) vel, potiùs ex consonante Vau pro arbitrio insertâ. (D.)

(κ) Ιππυς ζευγνῠμεναι—Il. γ. 260. (vid. Cl. in loc.) sed ιππυς—ζευγνῡμεν' αγωγε. Il. π. 145. Barnesius igitur legit ζευγνῡμεν, tanquam contractum ex ζευγνυεμεν, pro ζευγνυειν. Clarkius, ut, ex τιθεναι fit et τιθεμεναι et τιθημεναι, fieri potest, ut ex ζευγνυναι pari analogia, formatur tum ζευγνῠμεναι, tum ζευγνῡμεναι.—vel ante semivocalem pronuncietur consonans Vau, ζευγνῠμεν' αγωγε.

—δαινῡτο δε λαος. Il. ω. 665.

per Syncopen pro δαινυοιτο. Eustath. Clark. Barnes.

(λ) Il. π. 64.—γ. 322 —ζ. 185.—σ. 140.—Od. ω. 106.—Il. σ. 145.—χ. 272.

(μ) Αυξανομαι aliquando producitur,

Ηυξανομην ακυων. Ar. V. 636.

et φθανω semper apud Homerum. Tragici verò scriptores Attici corripiunt, (vid. Thesaur.) ut etiam penultimam in κιχανω. Eur. Alc. 477. Hipp. 1444, &c.

—και υ πονος ἱκᾰνεν ανδρα. Hom. B. 46.— f. aor. 2. si vera sit lectio.

(ν) Atque ita pueris ac Tironibus accipienda sunt et utenda.—*Volunt quidam* καω, κλαω, εαω, περαω, βοαω. *et similia*, *exceptis* εψιαω *et* αμφιαω *producere* (Labb.)—Sed æquè omnia sunt producta licenter, interpositione consonantis Vau, ac in ναω,

—ιᾱον δ' ὀρῷ αγγεα παντα. Od. ι. 222.

Και φρειατα μακρὰ νᾱουσιν. Il. φ. 197.

Ουδε κατὰ μοιραν περᾱον παλιν—Il. π. 367.

(ξ) Dion. 606. sic, Βρετᾱνις, ib. 569.—corripitur autem in Δαρδανις—ib. 1138.

Verba

Verba in ιω variant penultimam, ut, κυλιω, τιω, &c. Sic etiam in νω, ut, τινω, φθινω, &c. quæ Homerus producit, Attici verò scriptores tragici corripiunt (o).

Nominum in ια, vel ιη, penultimam sæpe correptam et non rarò productam, legimus, ut,

Ηριπε δ' εν κονιη—Il. ε. 75.

—μιαινθησαν δε κονιη. Il. ψ. 732 (ϖ).

Patronymica et alia ferè omnia in ινη producuntur, ut, Νηρινη, Ευηνινη, &c. sic, δωτινη, αξινη, &c. Excipias ελαπινη, et fœminina adjectiva materialia, quæ orta sunt a masculinis in ινος, ut, μυρρινη, κεδρινη. &c.

Item nomina in ιτης et ιτις, ut, Θερσιτης, μεσιτης, μακαριτης, πολιτης, πολιτις, θεοριτις, &c. præter verbalia quædam, ut, κριτης, κλιτης, et si quæ alia.

I plerumque breve est, In diminutivis in ιον et ιδιον; ut, χοριον, κηριδιον, &c. excipias, ἱματιδιον, αργυριδιον, et similia (ρ).

In adjectivis possessivis, et materialibus in ινος, ut ανθρωπινος, λαινος, &c. et in illis ferè quæ tempus significant, ut,

Ωρη εν εαρινη—Il. β. 471. (σ)

Corripiuntur etiam nomina derivativa in ισις, et ιτος, ut. κρισις, κλισις, &c. ακριτος, αφθιτος, ακλιτος, &c. sic in ικος et ιμος, ut πρακτικος, νοσιμος, &c. At in ιμα variant, secundum primitivi quantitatem, ut κριμα, a κεκριμαι; sed χριμα, a χριω, χριστω; μηνιμα, &c. quæ modò ab usu et lectione discenda sunt.

Et patronymica in ιδης, ut Νεστοριδης, &c. Atque eâdem Analogiâ Ατρειωιδης, Πηλειωιδης, &c. vulgò Ατρειδης, Πηλειδης. (Dawes. p. 171.)

Item diminutiva in ιδευς, ut Λυκιδευς, Ερωτιδευς, &c. et quæ diminuendi notionem retinent in ιλος, ut Ζωιλος, Ναυτιλος, &c. Addas comparativa in ιων, ut,

Ως ουδεν γλυκιον—Od: ι. 34.

—μελιτος γλυκιων ρεεν αυδη. Il. α. 249.

Notantur autem hæc comparativa sermone Attico semper producere penultimam;

Φρονουσι γαρ κακιον Ελληνων πολυ. Eur. B. 483. (τ).

Reliqua nomina in ιων protrahunt penultimam cùm in obliquis crementum breve est in ονος, ut, Αμφιων, Χιων, Υπεριων, &c. e contra breviatur, cum crementum longum est, et definit in ωνος, ut Δευκαλιων, Μολιων, Ελαφηβολιων, &c.

N. Utroque modo variantur Κρονιων, Ωριων, et (ut quidam volunt) βραχιων (υ).

Penultima verborum in υνω, υρω, et υχω, plerumque producitur, ut, ιθυνω, κυρω, βρυχω, sic μαρτυρομαι, &c. Sed ab eorundem futuris deducta breviantur, ut, κυρεω, μαρτυρεω, &c. (φ)

Verba in υω penultimam variant; et quin omnibus

(o) Vid. voc. in Thesaur. et App.—Dawes. p. 165. Cl. ad Il. β. 43.—et inf. *Verba in υω*, &c.

(ϖ) Sic, Μηδε τις ορνιθας καλιης άμα παντας ελεσθω. Phocyl. 80.

—μυχατη ενεκρυψε καλιη. Ap. I. 170.

De his idem ait Clarkius quod de verbo μεθιημι; (ad Il. ϖ. 762.) *Positioni hoc soli debetur*: Sed hoc non ita in promptu est, ut omnibus satisfaciat; melius videtur, in hujusmodi vocibus penultimam naturâ brevem ponere, sed longam fieri, vel scribendo per diphthongum, vel Ionicam Vau, quæ aliquando duplicis consonantis vicem gessit, interferendo: et hanc licentiam, in Hexametris saltem, idoneâ datâ autoritate, vix pueris negandum duco; modò, ut monet Labbæus, *cum has*, sc. αεργιη, ατιμιη, αιδριη, *similesve Homericas in usum trahent, diphthongum non omittant*; Αεργειη, &c.

Ηδη δε χαμευνοθ' ορμιαν—Eur. Hel. 1631.

Ορμειαν ιππειον—Opp. αλ 3.

(ρ) Quâ analogia a γνωμη, αδελφος, Σωκρατης fiunt diminutiva γνωμιδιον, αδελφιδιον, Σωκρατιδιον, &c. Eâdem plane ab ιματιον, αργυριον derivantur ιματιιδιον, αργυριιδιον, &c. quæ Crasi Atticâ ἱματιδιον, αργυριδιον efferuntur: nec absimiliter ab αμφορευς, βοτρυς, ιχθυς, vel potius ab αμφορεως, βοτρυος ιχθυος, deducuntur αμφορειδιον, βοτρυδιον, ιχθυδιον, &c. Dawes. p. 214.

(σ) Sic, χειμερινος, θερινος, a χειμα et θερος. At οπωρινος ab οπωρη *penultimam habere videtur ex ista η partim contractam, atque exinde productam*, (Cl. in Il. ε. 5.)

Αστερ' οπωρινω εναλιγκιον—

Ομβρω πολλω οπωρινω—Hes. ε. 675.

—και οπωρινον ομβρον. Ib. 672.

potius igitur *licenter* Hesiodus, qui simul corripit et producit, quàm Homerus, qui ubique producit; utrumvis tamen sequi licitum esse puto, modò non eodem tempore vel carmine.

(τ) Sic in Herac. 512.—I. 1121. 1383. Ar. Pl. 105, &c. (vid. Dawes, p. 254.) *Et hoc cuilibet licitum esse arbitror.* (Labb. p. 90.)

(υ) Vid. Cl. ad Il. α. 265. 397.—Dawes. 180—

(φ) Vid. Cl. ad Il. α. 265. 309. 314. 338.—ζ. 434.

nibus

ribus, ex idonea autoritate, liceat abuti ut communibus, nihil quod scimus vetat (χ).

Υ in polysyllabis nominibus in υνη, et quibusdam quintæ in υτης, corripitur, ut, γηθοσυνη, βραδυτης. &c.

Item in diminutivis in υλος, ut, μικκυλος, ερότυλος. &c. Et adjectivis quamplurimis in υνος et υρος; ut, γηθοσυνος, πισυνος, μινυρος. βλοσυρος, &c. excipe οϊζυρος, οχυρος, et si quæ alia.

Et in verbalibus in υσις, ut, λυσις, φυσις, χυσις, &c. Producitur autem in υμα, υμος. υτηρ, υτωρ. ut, λ῀υμα, χυμος, ρυτηρ, μηνυτωρ. &c. plerumque etiam in υτος, υτης, et υτις, ut Κωκυτος. ατρυτος, ρυτος, ρυτις, πρεσβυτης, πρεσβυτις, &c. Excipias quædam a præteritis deducta, ut λυτος. δυτος, (unde αδυτον) θυτος, φυτος, et similia, cum compositis.

CAP. VI.

ANCIPITUM (α) QUANTITAS IN ULTIMIS SYLLABIS.

A Finita corripiuntur, ut μοῖρα, τραπεζα, ιδα, τετυφα. τυψασα, ετυφα.—Excipias

1. A purum, ut Αθηναα, θεα, (β) φιλια, σικυα, σεληναια. (γ) προφητεια; præter verbalia in τρια. ut ψαλτρια. et quæ manent ab adjectivis in ης. ut αληθεια; item fœminea ιερεα. αγγελια (δ); et nomina urbium, quæ a viris illustribus appellationem habeant, ut Αντιοχεια, sic et Βατιεια, nomen Collis; Κωδεια, *caput*; ναπεια, *sinapi*.

2. Doricum α pro η vel ε, ut φαμα, Αινεα.

3. Desinentia in δα, ut Βασιλινδα, Ληδα; in θα, ut Σιμαιθα, præter ηλιθα; in ρα, (non præcedente diphthongo) ut χαρα, θηρα, χηρα, præter αγκυρα, γεφυρα, ολυρα. Κορκυρα (ε); et quæ habent alteram consonantem cum ρ, ut αγρα, πετρα, ακεστρα, φαιδρα, præter σκολοπενδρα, ταναγρα (ζ):

4. Omnia fœminina ab adjectivis in ος (η), præter δια. ποτνια. ια et μια.

5. Dualia in α primæ et secundæ declinationis, ut Αινεα, Μουσα; item κολλα, cum compositis, et vocativos poeticos, ut Πολυδαμα, Λαοδαμα.

Αν finita corripiuntur, ut αν, παμπαν, Αιαν, μελαν, ποιησαν, ετυψαν (θ).

(χ) Sic f. εκτανυεν Anac. 8. 5. B.—satis tamen insolens. P.

(α) *N.* Vocalis *anceps* dicitur eo tantum sensu apud Græcos, quod in quibusdam syllabis sit longa, in aliis vero brevis; ut, πατηρ, κρατηρ; πολις ακτις; πολυς, ισχυς. *Communis* autem dicitur, quando in eadem syllaba potest pro libito produci vel corripi, ut, ανηρ, ισος, υδωρ.

(β) Sic, Θησεα, Πηλεα, *sequitur nimirum accusativus iste Analogiam genitivi, in lingua tum Attica tum Ionica* Πηληος Πηληα, Πηλεως Πηλεα; Βασιληος, Βασιληα; Βασιλεως, Βασιλεα, &c. Cl. ad Il. 265. vid. E. M. in υ. Βασιλευς.—*Hæc observatio de* Πηλεως, Πηλεα, *et similibus, nihili est quod quidem ad Homerum, nam ea sermonis Attici sunt propria.* (Dawes. p. 174.)—Ap. Hom. in Πηλεα, Θησεα, &c. est Synizesis; quippe terminatio genitivi εως ubique μονοσυλλαβως effertur; non itidem Βασιληα, Eur. Andr. 1248. Αχιλλεα ib. 1237, &c.—Hec. 322 α in Πηλεα longum est Cæsura.

(γ) Theoc. 2. 165.—De polysyllabis hoc intelligendum est nam disyllaba corripiuntur, ut Μαια—Od. τ. 482.

(δ) Κυπριδος ην ιερεια· γαμων—Mus. 31. —θυη επετεια δεχονται. Ap. 4. 1217. Μυθειται βασιλεια περιφρων—Od. λ. 344. Sed βασιλεια, *regnum.*

(ε) Theoc. 2. 114.—Od. ρ. 483.—Eur. Hel. 284.—Hec. 430. l. χαρα πεπλοις. Anac. 58. 2.—Soph. Aj. 309. Ar. A. 1216.—Crit. Vann. 375. sic, εστιν α-χμων σφυρα τε—Heph. p. 6.—ib. 423.

(ζ) Excipias etiam aor. 1. et præt. m. verborum in ρω, ut διεφθειρα, διεφθορα; επειρα, πεπορα.—και εννεαγηρα κορωνη. Arat.

(η) Sequuntur enim genitivi Analogiam; ut η δικαια quia τε δικαιε; contra η βαρεια quia τε βαρεος; exceptis διος, δια, δια, &c. Quidam addunt απειρα et σεβασμια quæ tamen rectus singularis vix agnoscit, nam απειρος et σεβασμιος sunt communis generis.—Aliter, απειρα, ut απειρα. Od. τ. 173.

(θ) Εσωσαν ομοτιμοι—Phocyl. 35.—licenter, ob Cæsuram, aut vocalem aspiratam in voce proxima sequentem—vid. Cl. ad Il. α. 51.

 Excipias

Excipias masculina in αν, ut Τιτᾶν, et Πᾶν (ι), nisi in compositis; sic ω 'ταν; Accusativos etiam primæ et secundæ declinationis (κ): item adverbia, ut αγαν. λιαν. περαν; sed ὁτᾶν breve est.

Αρ finita corripiuntur, ut αυτάρ, οναρ, νεκ]αρ, μακαρ. præter monosyllaba κᾶρ et ψᾶρ.

Ας finita producuntur, ut Αινειᾶς, ἱμᾶς, Μυσᾶς, τυψᾶς,—præter nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non formant genitivum in αντος, ut μελᾶς, μεγᾶς, λαμπᾶς, σελᾶς; et accusativos plurales quintæ simplicium, ut Τιτᾶνᾶς, τυπ]οντᾶς; Item adverbia, ut ατρεμᾶς, αγκᾶς.—Nec non in secundis aoristi primi et præteriti activorum, et præteriti m. corripitur, ut ετυψᾶς, τετυφᾶς, τετυπᾶς.

Μαινομενε, φρενας ηλε, διεφθορᾶς—Il. ο. 128.(λ)

Et pares etiam corripiuntur Doricè.

—και ά πιτυς ωκνᾶς ενεκα. Theoc. 1. 134.

—μετα τροπᾶς ηελιοιο. Hes. ε. 562. (μ)

Ι finita brevia sunt, ut ιφῐ, ὁτῐ, μελι, τυπ]ωσῐ, Αιαντῐ. τιθημῐ; præter contracta, ut σινηπι (ν); Et adverbia, seu pronomina, aucta per Paragogen, vt νυνῑ, ουτοσῑ; et Atticum ι, ut οδῑ, δευρῑ, ταυτῑ; item, κρῑ, et nomina literarum ξῑ, πῑ (ξ).

Ιν finita brevia sunt, ut τυπ]ουσῐν, εριν. παλιν—Excipias ιν, ῑνος, ut ρηγμῑν, et nomina dicatalecta, ut ῑν, ρῑν, λῑν, ακ]ῑν, δελφῑν (ο).

Ις

(ι) Παν corripit Pauw. ad Pind. Ol. 2. 153.—quod nequeo sanum putare, (vid. Dawes. p. 184) nec ulla mihi subit medela. f. ες Δι απᾶν, adverbialiter ut επιπαν, *plerumque, fere.*

(κ) Nominum scilicet, quæ habent longam in recto, ut Αινειαν φιλιαν. Sed ποτνιαν, φυζαν, &c. ultimam brevem habent, quia itidem rectum sequuntur,—Hom. V. 24.—Il. ρ. 381.

—Καδμειαν ανασχων. Il. ξ. 499.

Αχρηστον μετανοιαν εμεμφετο—B. 69.

—και δροσον αυτας | ηγειμην και σκιᾶν ειναι. Ar. N. 329.

malè l. ηγ.μην δασκιον ειναι.—sc. δροσον. Dawes. p. 218. Αν producitur Eur. Herc. f. 194. licenter, non quia *in medio versûs,* sed propter Pausam.

(λ) *Vergara,* (de quantitate syllabarum) ait participia in ας aliquando corripi, raro tamen; laudatque Hesiodi versum

Δησας αλυκ]οπεδησι Προμηθεα—

Qui nusquam comparet; legitur enim, aut ita omnino legendum est

Δησε δ' αλυκ]οπεδησι Προμηθεα—Θ. 521.

Ο προς διατρι]βων γε κοπα|τας απω λεσε. Fr. Menand.

σας απω—*Anapæstus, quia participia masculina in ας aliquando ultimam corripiunt.* Pauw. perperam, *semper enim illa syllaba est productissima, unde* Dor. νικησαις pro νικησας, &c. Crit. Vann. p. 237.—Dawes. 184.—Et mirum sanè, quòd *Mattaire* (Dialec. p. 237.) dixerit hanc syllabam in πραξας correptam esse, ap. Pind. Ol. 896.—Longa certe requiritur, et longa est,

Αρμενα πραξ]ας ἀνηρ.

Συγγονων κεδ]ναν χάριν. Antistr. Trochaic. Hephthemim.

Visum est quibusdam (Labb. 66. Instit. Gr. Gramm. et al.) addere ὑμεας, ἡμεας, σφεας; sed perperam.

Quippe in Υμεας εσθεμεναι—Od. β. 75. et Ημεας αισχυνων—ib. 86. non sunt Dactyli sed Spondei per Synæresin, ut,

Ταυτα μεν ουχ ὑμεας ετι λισσομαι,—ib. 210.

—Il. β 366.—Θ. 211, &c.—εας. B. 160. sic, in Athen. Fragm, εγχεας,

Ουδε κεν εν κυλικι προτερον κερασειε τις οινον

Εγχεᾶς, αλλ' ὑδωρ και καθυπερθε μεθυ.

Εκας aliquando producitur (Gr. Westm. et al.) nusquam quod scio, nisi fortasse in Cæsurâ, ut,

—εκας, εκας ὁστις αλιτρος. Call. 2. 2.

(μ) Quousque pueris etiam Doricè componentibus permittenda sit hæc licentia, ipsi judicent præceptores. Non semper corripit Theocritus.

Ουδε θυρᾶς α'ραξεν—2. 6.

Πασᾶς εγω λυσω—5. 146.

Πασᾶς αμυνοφορως—11. 41. vid. Cl. ad Il. β. 43.

(ν) Sic Κνησῑ Il. λ. 639.—Μασι. ψ. 500. μητι pro μητιῑ. Cal. 4. 369.

(ξ) *Adverbia in τι semper ferè longa sunt,* ut ανδρωτῑ (Gr. Westm. et al.) Tutius semper corripienda puto, ut,

—μεγας μεγαλωστῑ τανυσθεις. Il. σ. 26.

Sic μελεϊστῑ—Il. ι. 409.—Πελοποννησιστῑ, Theoc. 5. 92.—αμογητῑ—Call. 3. 25, &c,—Etsi producantur αφρικ]ῑ. Call. 3. 65.—εγρηγορτι Il. κ. 182.—ανιδρωτι. Il. ο. 228. -αναιμωτι. Il. ρ. 363.—Nam in omnibus hisce locis τι Cæsura est.

(ο) Producuntur etiam ἡμῑν, ὑμῑν, sed ἡμιν, vel ἧμιν, ἀμμιν, ὗμιν, ὑμμιν Poeticè et Æolicè brevia sunt. vid. Cl. in Od. π. 372. In aliis etiam vocibus syllabam ιν productam legimus; non, quòd, secundâ grammaticos, veteres liquidis inesse

Ις finita brevia sunt, ut τρὶς, πολὶς, αμοιβαδὶς, τυραννὶς.—Excipias,

1. Nomina monosyllaba, (præter τις indefinitum) et dicatalecta, ἴς, ρὶς, λὶς, ακτὶς, δελφὶς (π).

2. Disyllaba fœminina in ις, ιδος, et ιθος; ut αψὶς, ακὶς, βαλβὶς, κλῃὶς, κνημὶς, κρηπὶς, μερμὶς, ερὶς, σφραγὶς (ρ).

3. Hyperdisyllaba, cum duabus brevibus ante ultimam, ut Βατραχὶς, καλαμὶς, κανονὶς, κεραὶς, πλοκαμὶς, ραφανὶς.

Υ finita corripiuntur, ut σὺ, γονὺ, γλυκὺ, δακρὺ (σ).

Excipias tertias personas singulares quartæ conjugationis in μι, in imperfecto, ut εδῦ, εφῦ, ζευγνῦ, δαινῦ.—Item, nomina literarum μῦ, νῦ; et adverbia fictitia, ῦ, et γρῦ (τ).

Υν finita brevia sunt, ut σὺν, πολὺν, βραδὺν; præter νῦν, μῦν, et quæ υς in nominativo habent longam, ut ιλῦν, ιχθῦν, κλιτῦν (υ); et dicatalecta, ut φορκῦν; vel ῦν, υνος, ut μοσσῦν; primas etiam personas verborum in μι, ut ζευγνῦν, εφῦν (φ).

Υρ finita producuntur, πῦρ, μαρτῦρ, ψιφῦρ (χ).

Υς finita corripiuntur, ut βαθὺς, κορὺς, πηχὺς, αδακρὺς.

Excipias, quæ declinantur per ος purum, ut ιλῦς, ιχθῦς, αρκῦς, αχλῦς, νηδῦς, οφρῦς (ψ), et dicatalecta, ut φορκῦς; item monosyllaba, ut μῦς, σῦς, et participia quartæ in μι, ut ζευγνῦς (ω).

---

esse vim extendendi præcedentes vocales ponerent; sed quòd istæ voces vel Cæsuram patiuntur, ut, εμιν, Theoc. 3. 49. κατοπιν. Theog. 280. vel extra Cæsuram pronunciarentur, tanquam duplicata liquida, aut Æolicum Digamma, cum potestate consonantis ν præfixa fuisset sequenti vocali, ut,

Περι νηλθειν, vel περιν Ϝηλθειν νηας Αχαιων. Il. ι. 403.

Ο δε νιν Ϝιδοιξε γυμνην. Anac. 51. 9.

Ορω κειν. Ϝαναυδον αγγελον σ̓ρατν. Aesc. Supp. 188.

vel hîc, ob pausam.

(π) ἶς—Od, λ. 392.—λὶς. Od. μ 79.

(ρ) Eur. Ph. 1539. Il. μ. 456, &c.—Excipias etiam Nom. pl. Ionicè contractum, αι πολῖς. (Labb. p. 50.) Communia dicuntur esse Ακρις, Περσις, νεβρις. Πατρις verò plerumque breve,

—και πατρις αρυρα. Od. α 407.

(σ) Ποινὴν σὺ τισεις μυων σ̓ρατῷ—Hom. B. 97. ob Emphasin, si vera sit lectio.

Ποινὴν αὖ συ μυων τισεις—B.

Τοις τισαισι σε των μυ'ων σ̓ρατος—MSS. ap. Fragm.

Τυ etiam produci dicitur (in Gr. Gramm.) sed

Κῆπε, τὺ θην τον Ερωτα καλευχεο—Theoc. 1. 97.

(τ) Quidam tradunt adverbia finita in υ corripi, excepto αντικρυ.—Sed et hoc corripitur

—θεοῖς αντικρυ μαχεσθαι. Il. ε 819.

nec productum legitur, quod scimus, nisi cum fortè Cæsuram patiatur, ut,

Αλλα καταντικρυ τεγεος πεσεν—Od. κ. 559.

(υ) Ιγχῦν. Eur. I. 1004.—κλιτυν. Od. ε. 4710. corripit Lycophron, υ. 1278.

(φ) Neutrum autem ζευγνὺν breviatur, quemadmodum et cætera omnia neutra participiorum. (Labb. p. 68.) et sic εφὺν in tertia plurali Bæoticè pro εφυσαν.

(χ) Quæ tamen in obliquis brevia sunt.

(ψ) Ιχθυς et οφρυς ap. Opp. variant ultimam, et in compositis alicubi corripiuntur.—(vid. Incremen. Nom. in υς.)

(ω) Et quæ nata sunt ex contractione, ut οι βοτρυς. (Labb. 50.)

CATA-

CATALOGUS

AUTORUM, potiſſimùm POETARUM,

E quibus EXEMPLA et EPITHETA, in hoc Opere laudata, ſelecta et excerpta ſunt.

Homerus.

Heſiodus.
Callimachus.
Theocritus.
Theognis.
Bion.
Moſchus.
Muſæus.
Naumachius.
Phocylides.
Pythagoras.
Simmias Rhodius.
Simonides.
Solon.
Tyrtæus.

Æſchylus.
Euripides.
Sophocles.
Ariſtophanes.
Menander.
Philemon.

Pindarus.

Anacreon.
Alcæus.
Alcman.
Bacchylides.
Sappho.

Lycophron.

Orpheus.
Manethon.
Nicander.
Sibyllina Oracula.
Aſtrampſychus.

Aratus.
Apollonius Rhodius.
Calaber Quintus.
Nonnus.
Oppianus.
Tryphiodorus.

Anthologia, Epigr.
Apollinaris in Pſalm.
Antiphanes.

Athenæus.
Chryſtodorus.
Coluthus.
Cyrus Theodorus.
Damaſcenus Joh.
Demetrius.
Diogenes Laertius.
Eubulus.
Euphron.
Eupolis.
Lucianus.

Nazianzen. Gregor.
Plato.
Proclus Lycius.
Timocreon Rhodius.

Marcus Muſurus.
Ioachim. Camerarius.
Sebaſtian Caſtalio.
Paulus Dolſcius.

Aliique Recentiores.

GRÆCÆ

GRÆCÆ POESEΩS

THESAURUS.

A. A.

A A δεῖλ' ἦ μαλα δή σε κιχανεται αιπὺς ολεθρος. Hom. Il. λ. 441.

Aaατος.
Αγρει νῦν μοι ομοσσον ααατον Στυγὸς ὕδωρ. Il. ξ. 271.
Ουτος μὲν δὴ αεθλος ααατος εκτετελεσται. Od. χ. 5. Vid. *Dawes* Misc. P. 183.
SYN. (*a intensivum*) Αατος, ατηρὸς, βλαβερὸς, επιβλαβὴς, πολυβλαβὴς, δεινὸς, χαλεπός.
(*a privativum*) Αατος, ανατος, αβλαβὴς, αβιαστος, ατρωτος.

Ααγης.
—Ῥοπαλον παγχαλκεον, αιὲν ααγές. Od. λ. 574.
Ααγης κρατερῆσιν ενεσχληκει παλαμησιν. Apollon. 3. 1250.
SYN. Ακαμπης, αθραυστος, ακλαστος, αρραγης, αρρηκτος, ἀρρὼξ, ατεραμνος, ατριπτος, βεβαιος, ευρωστος, ισχυρός.

Ααπτος.
— Μενος κ̀ χεῖρες ααπτοι. Il. θ. 450.
SYN. Απλητος. αδαμαστος. αθικτος. ααατος, αβλαβης, ακακος. Αφθαρτος, αταλακτος, απροσμαστος, απροσπλωτος.

Αασχω. Αατω, vel αω.
Τῇ δ' ατῃ αασας. — Il. θ. 237.
— Ὁ δ' επει φρενας αασεν οινῳ. Od. φ. 297.
Αασάν μ' εταρδι τε κακόι. — Od. κ. 68.
SYN. Αταω, ατω, αδικεω, βλαπτω, δηλεω, δηλαινω, επηρεαζω, ιαπτω, ιπτομαι, ιπoω, κηδω, λυμαινομαι, λωβαω, πημαινω, σινομαι, κατασιναζω.
(Pass.) — Και μεγ' αασθη. Il. π. 685.
—ὐκ ενοησεν. αασατο δε μεγα θυμῷ. Il. ι. 533.
Εγγὺς εσαν προφυγειν. αασατο δε μεγα θυμῷ. Il. λ. 340.
(Med.) Αασαμην, ὐδ' αυτὸς αναινομαι. Il. ι. 116. (Vid. *Clark* in loc.)
SYN. Αμαρτανω, βλαπτομαι, ενυβριζω.

Αασχετος.
—Μενος εστὶν αασχετον, ὐδ' επιεικτον. Il. ε. 892.
— Παντας γαρ αασχετον ἱκετο πενθος. Il. ω. 708.
SYN. Ασχετος, ακατασχετος, δυσασχετος, δυσανασχετος. Ατλητος. Αδαμαστος.

Αατος.
— Γυμνητ' αατος πολεμοιο. Hes. θ. 714.
—Ὁτ' αατος ὕβρις απειη. Apoll. 1. 459.
SYN. Ακορεστος, απληστος. Βλαπτικός. Vid. Ααατος.

A. B.

ABAKEΩ.
—Ὁι δ' αβακησαν. Od. δ. 249.
SYN. Αγνοεω, αγνωσσω, ασυνετεω. Αβακιζω.

Αβακιζομαι.
—Ὡς μεγιστη Των αβακιζομενων. Anacr. Fr.
SYN. Ἡρεμεω. Αβακεω.
PHR. Ησυχιαν αγειν, vel εχειν.

Αβακης.
— Αλλ' αβακῆ τὰν φρεν' εχω. Sapph. 46.

SYN. Αφελὴς, ἀσυνετὸς, ακακος, απειρος, αδυνατος, ἡσυχιος. Πρᾶος. Αϐαξ, αϐαζος, αϐακημων. Vid. Αφωνος.

Αϐαντες. Nom. Pr.

Τῷ δ' ἀμ' Αϐαντες ἑποντο θοοι, οπιθεν κομοωντες,
Αιχμηται, μεμαῶτες ορεκτῇσι μελιησι
Θωρηκας ῥηξειν δηΐων. Il. ϐ. 542.

ΕΡΙΤΗ. Μεγαθυμοι, μενεα — πνειοντες.

Αϐακχευτος.

Αῤῥητ' αϐακχευτοῖσιν ειδέναι βροτῶν. Eur. B. 472.

Αϐακχευτον θιασον. — Ib. Or. 319.

Exp. Ατελεστος. Κακοϐακχευτος, ἡ μεγαλως εκϐακχευων. Λυπηρὸς. Αοινος. Nonn.

Αϐαρϐαρεη.

— Νυμφη, Νηΐς Αϐαρϐαρεη. Il. ζ. 22.

Αϐατος.

— Φερεν αιθέρος εις αϐατον φῶς. Eur. Ph. 826.

SYN. Αδιαϐατος, αναμϐατος, ανεκϐατος, απροσϐατος, ανεπιϐατος, δυσϐατος, ανοδος, αδιεξοδος, δυσδιεξοδος, αδιοδευτος, απροσοδευτος, αδιεξοδευτος, αοιμος, απορος, αϊκτος, ανεφικτος, απροσικτος, απροσελευστος, απροσιτος, αφατιτος, αστιϐης αστειπτος, αστειϐητος, δυσειϐολος αποτευτος. Πολυκρημνος. Ἱερὸς. Ερημαῖος.

Αϐελτερος.

— Επαϐελτερωσας τον προτὰ αϐελτερον. Menand.

SYN. Ανοητος. Ασυνετος.

Αϐιος.

Ιππημολγων — αϐιωντε, δικαιοτατων ανθρωπων. Il. ν. 6.

Exp. Μακροϐιος, πολυϐιος, πολυετης. Κρατερὸς ανδρειος, ευτελης, απλοος, αφνειος. *Item*, Αϐιωτος, ολιγοϐιος, απ' ολιγων ευτελῶς ζῶν, Strabo. Αοικος, ανεστιος. Ελευθερος.

Αϐιωτος.

Αϐιωτον ἐιναι μοι πεποιηκε τον ϐιον. Arist. Plut. 970.

Κατακονᾷ [με] μὲν ὐν αϐιωτος ϐιος. Eur. Hipp. 821.

SYN. Αϐιος. Ανδὴς, λυπηρὸς, δυσχερὴς, ταλας.

Αϐλαϐεως.

Αϐλαϐέως ὑπὸ ποσσὶν εδησατο σανδαλα κῦφα. Hom. M. 83.

Αϐλαϐής.

Ἱκετης προσῆλθες καθαρὸς αϐλαϐης δομοις. Æsch. Eum. 477.

— Γῆς δ' απεισιν αϐλαϐὴς. Soph. Oed. T. 237.

(Act.) Ακακος, αμωμος, αναιτιος.

(Pass.) Αϐλητος, αλωϐητος, ασκεθής.

(Act. & Pass.) Αϐλαπτος, αατος, ανατος, αναριος, αδηλητος, αθῷος, ακηρασιος, απειροκακος, απημων, αναπηιστος, ασινής.

Αϐλαϐια.

— Επ' αϐλαϐιησι νοοιο. Hom. M. 393.

SYN. Αϐλαϐεια, ακακια, αναμαρτησια. Απημοσυνη, ασφαλεια, αρτεμία, ὑγιεια.

Αϐληρος. Nom. Pr.

Αντιλοχος δ' Αϐληρον ενηρατο δουρὶ φαεινῷ. Il. ζ. 32.

Αϐλὴς.

— Εκ δ' ἑλετ' ιον,

Αϐλῆτα, πτεροεντα. — Il. δ. 117.

SYN. Αϐλητος. Καινὸς.

Αϐλητος.

Οστις ετ' αϐλητος κ̀ ανυτατος οξέϊ χαλκῷ. Il. δ. 540.

SYN. Αϐλαϐὴς (Pass.) Ατμητος, απλὴξ, απληκτος, αλιμαντος, απαρασημος, απημαντος, απηρωτος, ανεπηρεαστος, απαθὴς, ασκεθὴς, ατρεμὴς. Αϐλὴς.

Αϐληχρὸς.

— Αϐληχρος θανατος. Od. λ. 134.

— Αϐληχρα [τα] τειχεα. Il. θ. 178.

SYN. Βληχρὸς, απαλὸς, ασθενὴς, μαλερὸς, αρρωστος. — (α *priv.*) Αϐληχρὴς, κρατερὸς, ισχυρος.

Αϐολεω.

— Ὥστ' αϐολησαν

Αντοίδη κατα νῆσον. — Apoll. 2. 772.

— Αυτις δ' αϐολησομεν ενθάδ' ιόντες. Ib. 3. 1144.

SYN. Αντιϐολεω. συνερχομαι, συντυγχανω αντιαω.

Αϐυκολητος.

Αϐυκολητον τὐτ' ἐμῷ φρονηματι. Æsch. Supp. 937.

SYN. Ανδὴς.

Αϐυλια.

Αϐυλια γὰρ πολλα ϐλαπτονται ϐροτοί. Sent.

Κἀκεῖνος αϐυλια — θανατον

Αιπυν' ὐκ εξεφυγεν. Pind. Ol. 10.

SYN. Απροϐυλια, αϐελτηρια, ανοια, ανοησια απρονοησια, απονοια, απρομηθεια, ασαλεια ανεπιστασια, αλογιστια, ασυνεσια, αφροσυνη, αεσιφροσυνη, χαλιφροσυνη, αφραδια, θρασυτης, προπετεια, ευηθεια, ηλιθιοτης, μωρία, αγνωμοσυνη.

Αϐυλος.

Ανὴρ αϐυλος ἡδοναῖς θηρευεται. Sent.

Εγὼ δ' εχων νοημα

Αϐυλον, ὐκ επειθην. Anacr. 14. 3.

SYN. Ασυμϐυλος, δυσϐυλος, κακοϐυλος, απροϐυλευτος, αγνωμος, αγνωμων, αϐακημων, ανυς, ανοημων, ανοητος, ανεπινοητος, απρονοητος, απροαιρετος, απροσκεπτος, ανεπισκεπτος, απερισκεπτος,

Ιος, αμαθης, αμηχανης, ανευλαβης, αταλαμης, ασυνετος, αβελτερος, αφραδης, αφραδμων, αφρασμων, αφρων αεσιφρων, εκφρων, λαθιφρων, χαλιφρων, αφυης, απεριμεριμνος, εκνοος, ευηθης, μωρος, ηλος, ηλεος, ηλιθιος, ιτης, ιτητικος, ιταμος, θρασυς, παραβολος, εθελοκινδυνος, ριψοκινδυνος, προπετης, τολμηρος, τολμητης, τολμητιας, ταχυβυλος.

PHR. Ενδεης φρενων. νηϊς ενι φρεσι.

Αβυλως.

Ημεις δ' αβυλως χ'ακλεως ολωλαμεν. Eur. Rh. 761.

Αβυτης.

—Κραδιην δ' εδακ' ανδρος αβυτεω. Hes. ε. 449.

Αβρααμ.

Υμνειων γενετης πελεται πρωτοσπορος Αβραμ.
Συνθηκης, πιστῷ την σύν ποτ' εθηκ' Αβρααμῳ.
Nonn.

EPITH. Αγλαοτεκνος, αρχεγονος, θευδης, θεοπειθης, ενθεος, ξεινοδοκος, πολυπιστος πολυετηρος, ρυηφενης, σαοφρων, φυτοσπόρος.

Αβρομιος.

—Αβρομιος και αοινος. Suid.

Αβρομος.

Τρωες—εποντο,—Αβρομοι, αυϊαχοι. Il. ν. 41.

SYN. (*a intens.*) Θολερος, θορυβητικος, θορυβοποιος, θορυβωδης, κελαδεινος, ταραχωδης.

Ἁβρος.

Κεκλιται ἁβρος Αδωνις εν ειμασι πορφυρεοισιν. Bion.

—Ἁ δ' ευῶπις ἁβρα (Sub. κορη) Soph. Tr. 532.

SYN. Ἁπαλος, αμαλος, μαλθακος, μαλακος, τρυφερος, τρυφηλος, τρυφῶν, θρυπτικος, θρυψικος, ευθρυπτος, επιδιφριος, Ψαθαρος Ψαυρος.

—Αβρα παρηιδος, [Eur. Ph. 1508.] τα ἁβρα της παρειας.

Ἁβροβατος.

—Γοαδ' αβροβάται. Æsch. Pers. 1077.

Ἁβρογοος.

—Οι δ' αβρογοοι Περσιδες. Ib. 541:

Ἁβροδιαιτης.

Ἁβροδιαιτων δ' επεται Λυδῶν οχλος. Ib 41.

SYN. Αβροβιος. Τρυφεροβιος.

Ἁβροπηνος.

—Μηθ' ἁβροπηνυς αμφιβαλλεσθαι πεπλυς. Lyc. 140.

Ἁβροπλυτος.

—Χαιτας ἁβροπλυτοιο. Eur. Iph. T. 1148.

Αβροτιμος.

—Εκ των ἁβροτιμων προκαλυμματων. Aesch. Ag. 699.

Αβροχιτων.

—Λεκτρων τ' ευνας αβροχιτωνας. Ib. Pers. 543.

SYN. Ἁβροειμων, λαμπροειμων, καλλιπεπλος, καλλοφορος. Ταις ηδῦσι τρυφῶν· την εσθητα λαμπροφόρος.

Ἁβροσυνη.

—Εγω δε φιλημ' ἁβροσυναν: Sapph.

Πολλῇ δ' ἁβροσυνη-δῆλος ορᾷ δ. Eur. Or. 349.

SYN. Ἁβροτης, απαλοτης, αναχυσις, βλακεια, ευκοσμια, ευσχημοσυνη, ευειδια, ηδυπαθεια, θρυψις, τρυφεροτης, τρυφη, τα παιδικα, καλλωπισμα, μαλακια, μαλθακια, μαλακοτης, μαλθακοτης, σπαταλη, φαιδροτης, χαυνοτης, χλιδη, ωραιοτης.

Ἁβροταζω

—Μη πως ἁβροταξομεν αλληλοιϊν. Il. κ. 65.

SYN. Αβροτεω, αφαμαρτανω, αποπλανaομαι.

Ἁβροτης.

—Ουκ εν ἁβροτητι κεισαι. Eur. Ip. A. 1343.

SYN. Ἁβροσυνη.

Ἁβροτος,

Ψευδορκον στυγεει θεος αβροτος, οστις ομοσσῃ. Phocyl. 15.

—Ειςδκεν ελθῃ Νυξ αβροτη. Il. ξ. 78.

SYN. Αθανατος, θειος, αφθιτος. Αψυχος, αναισθητος. Απανθρωπος.

Αβροτος ερημια, Aesch. apud Steph. [sed non memini locum, nisi Prom. v. 2, pro αβατον legit αβροτον]

Αβροχος.

Ετι δ' αβροχος ηεν απασα-Αρκαδιη. Call. 1. 19.

SYN. Αβρεκτος, ανομβρος. Αυος, ξηρος.

Ἁβρυνω.

—Μη γυναικος εν τροποις εμε-Αβρυνε. Aesch. Ag. 928.

SYN. Κοσμεω, καλλωπιζω, περιστελλω.——Γανοω, ηδυνω, ιλαρυνω.

Ἁβρυνομαι [Med.]

Αβρυνεται γαρ πᾶς τις ἒυ πρασσων πλεον. Aesc. Ag. 1214.

Δῦλος, ϋκ ἁβρυνομαι τῷδε. — Eur. Ip. A. 858.

SYN. Ἁβρυνω, αβριζομαι, εναβρυνομαι, βρυαζω, ηδυπαθεω, καταστρηνιαω, σπαταλαω, κατασπαταλαω, σαυλϋμαι, διασαυλεομαι, συβαριζω, χλιδαω, ωραϊζομαι, τρυφαω, κατατρυφαομαι, θρυπτομαι, διαθρυπτομαι υποθρυπτομαι.—— Αλαζονευομαι, καυχεομαι, εκγαυρῦμαι, μεγαφρονεω.

Αβυδος.

Και Σηστον, και Αβυδον εχων. Il. β. 836.

—Ἁλιηχεα πορθμον Αβυδϋ. Musæ.

EPITH. Αρχαιη, βαθυκρηπις, στεινη.

Αβυσσος.

Και μυχῶν γαιης, και αβυσσϋ ακαματοιο. Sybill.

Ατης δ' αβυσσον, πελαγος ϋ μαλ' ευπορον. Aesc. Supp. 479.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ Αχαινής, δνοφερή, μελαινα, ορφναιη, ευρυπορος, θαλασσοπορος.
PHR. Αβυσσος Πλϋτέως Στυγιος, υπογαιος.
(Adject.) —Αβυσσος πλυτος. Soph. —Αβυσσος οψις. Aesch. —Ταρταρυ αβυσσα χασματα. Eur.

Α. Γ.

ΑΓΑΓΩ (Poet.)
Ον κεν εγὼ δήσας αγαγω. — Il. ϐ. 231.
SYN. Αγω, εισαγω, εξαγω, επαγω.
Αγαγομαι (Med.)
— Αγαγεσθ' ακοιτιν. Il. σ. 87.
Αγαζω.
Τα θεῶν μηδὲν αγαζειν Aesch. Supp. 1069.
Exp. Εξεταζω. — Θαυμαζω, αγαω, αγαμαι.
Αγαζομαι (Med.)
— Οδυσῆος αγασσαμεθ' εἶδος ιδόντες. Il. γ. 224.
— Αγασσαμενοι περὶ νικης. Il. ψ. 639.
(Paff.) Τοῖσιν δ' αμφοτεροισιν αγασσατο θυμὸς αγηνωρ Od. δ. 658.
SYN. Αγαζω, αγαιομαι αιδεομαι, αγαμαι, αγανακτεω, φθονεω, μεμφομαι. Επειγομαι.
Αγαθος.
Μηδ' ὅυτως, αγαθὸς περ εὼν, θεοεικελ' Αχιλλευ. Il. α. 131.
— Μῦθον — κὴ ουκ αγαθὸν περ εόντα. Il. ι. 623.
Κλῦθι, θεά, αγαθή μοι — Il. ψ. 770.
Και σφιν δαῖτ' αγαθὴν παραθησομαι. Il. 810.
Εισορόων οψιντ' αγαθὴν — Il. ω. 632.
Πατρὸς δ' εἰμ' αγαθοῖο, — Il. φ. 109.
Αιγιϐοτος δ' αγαθὴ κὴ ϐυϐοτος. Od. ν. 246.
SYN. Ανδρειος, κρατερος. Αισιος — αμυμων, ἵλεως, ευμενής. Φαιδρὸς, — περικαλλής, αγαυὸς. Αισιμος, χρησιμος. *Item.* Ἁγνος, φρονιμος, συνετός. Εσθλὸς, σωφρων.
PHR. Αγαθὸς ϐοην, ϐοὰν, πὺξ, &c.
Αγαθὸν, τὸ.
Ζεὺς αγαθόν τε κακόντε διδοῖ. Od. δ. 237.
— Τὸ μὲν σὸν σπευδων αγαθὸν. Eur. Hec. 119.
ΕΡΙΤΗ. Ατειρὲς.
SYN. Ωφελεια, ευχρηστημα, συμφέρον.
Αγαθορρυτος.
Αγε μοι ψυχα πιοισα
Αγαθορρυτοιο παγᾶς. Synes.
Αγαθά, τά. — Τοῖς θεοῖσι χρὴ
Θυοντας αιτεῖν αγαθά. Eur. Hel. 760.
— Ὅτι με τοῖον εόντ' αγαθοῖσι γεραιρεις. Od. ξ. 441.

SYN. Τα υπερχοντα, πλυτος. - ευεργετηματα.
Αγαθυρσοι.
— Γελωνοίτ' ηδ' Αγαθυρσοι. Dion. ν. 310.
Αγαθων.
— Παριντ', Αγαθωνά τε δῖον. Il. ω. 249.
Αγαιομαι.
Ψυχὴν εγγυαλιξεν αγαιομενη χατεοντι. Apoll. 3. 1015.
— Αγαιομενυ κακα εργα. Od. ν. 16.
Τῷ δή τοι Ζεὺς αυτος αγαιεται. Hes. ε. 331.
SYN. Αγαζομαι, θαυμαζω Αγανακτεω.
Αγακλεής.
— Αγακλεὲς ὦ Μενελαε. Il. ρ. 716.
— Αγακλῆος Πριαμοιο. Il. π. 738.
Αγακλειτὸς.
— Αγακλειτὸν Θρασυμηλον. Il. π. 463.
Αγακλυτὸς.
— κὴ αγακλυτὸν Ιδομενῆα. Il. ζ. 436.
Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν αγακλυτοῖσιν ανασσον. Hes. θ. 1015.
SYN. Κλυτὸς, κλειτὸς, κλεινος, περικλυτος, τηλεκλυτος, μεγακλεης, πολυκλεης, πολυκλήϊστος, περικλεὴς, ευκλεὴς, ευκλεής, επικλεὴς, αγασιος, αριδεικετος, αριζηλος, αριδηλος αριγνωτος, αριπρεπὴς, διασημος, γνωριμος. μεγαλωνυμος, ερικυδὴς, ενδοξος, επιδοξος, περιπιστος, κεδνὸς.
Αγακλὴς.
Υἱὸς Αγακλῆος μεγαθυμυ. — Il. π. 571.
Αγαλακτος.
— υδ' αγαλακτοι — Οἶες. Call. 2. 52.
Αγαλλω.
— Τὸν μὲν αγαλλων θεός. Pind. Ol. 1.
— Σ' αγαλῦμεν ἡμεῖς αει. Arist. Pac. 398.
— Θηροφονον θεὰν αγαλλει. Eur. Herc. 379.
SYN. Κοσμεω, επικοσμεω, επισημαινω. Αγλαϊζω. Σεϐομαι. Τερπω, ευφραινω. Αγαλλομαι. Ποιεω, σκευαζω.
Αγαλλομαι (Med.)
— Τευχεα δ' Εκτωρ
Αυτὸς εχων ωμοισιν αγαλλεται. Il. ρ 473.
— Τὸν Εὔϊον αγαλλομεναι Θεόν. Eur. B 158.
SYN. Αγαλλω, αγαλλιαομαι, γηθω, γαυριαομαι, καυχαομαι, αυχεω. Σκιρταω, ασκαριζω, αταλλω, κυδιοω, αναχορευω, εκπηδαω. Χλιδιζω, υμνεω.
Αγαλμα.
— Ἵν' αγαλμα θεᾶ κεχαροιτο ιδῦσα. Od. γ. 438.
— Περονηντ' επεθηκα φαεινὴν
Κειν' αγαλμ' εῖναι. — Od. τ. 257.
Τι γὰρ πατρὸς θαλλοντος ευκλειας τεκνοις
Αγαλμα

Αγαλμα μειζον· ἢ τί προς παιδων πατρί;
Soph. Antig. 714
SYN. Ειδωλον, βρετας, ανδρικελον, ανδριας, εικασμα, απεικασμα, ἐιγμα, εικων, δαιδαλμα, ινδαλμα, ὁμοιωμα, αφομοιωμα, ξοανον, τεῦγμα, μνημειον. Αναθημα. Κοσμος, κοσμημα. Κυδος. Χαρμα. Καυχημα.
EPITH. Αινόν, ἀγνόν, ακασκαιον, διοτρεφές, ἐσθλόν, ευγραφές, θεῖον, ἱρόν, μαρμαρινον, φαεινόν, χειροποιητον, χρυσεοτευκτον.
PHR. Αγαλμ' ὑποπλυτε χλιδῆς. Νικης φαιδρὸν αγαλμα παναιολον. Κυπριδος ἁβρὸν αγαλμα παροινιον.
Αγαλματοω.
Αγαλματωσας αμφελυτρωσει πετρων. Lyc. 845.
Αγαμαι.
Ως σὲ, γυναι, αγαμαί τε, τεθηπά τε.—Od. ζ. 168.
ουτέ τι θαυμαζειν περιωσιον, ουτ' αγααθαι. Od. π. 203.
SYN. Επαγαμαι, αγαζομαι, θαυμαζω, επιθαυμαζω, θαυμαινω, αποβλεπω, περιβλεπω, Κυδαω. Σεβαζω. Επαινεω. Θηπω, καταθηπω, ζηλω. Φθονεω.
PHR. Εν θαυματι ποιεῖμαι.
Αγαμεμνων.
—Ον ητιμησ' Αγαμεμνων. Il. α. 94.
Νηΐ παρα πρυμνη Αγαμεμνονος. Il. η. 383.
EPITH. Ατρειδης, Ατρειων, αμυμων, αφνειὸς, διογενὴς, δῖος, ευρυκρειων, ευπατριδης, ηθεῖος, κερδαλεοφρων, μοιρηγενης, κυδιστος, ολβιοδαιμων, σκηπτοῦχος, φιλοκτεανος.
PHR. Αναξ ανδρῶν. Ποιμην λαῶν. Διΐικελος. Βασιλεὺς Τροιας πολιπορθος. Ὁ χιλιαρχος τοῦ πολυρραιστου στρατοῦ. Παντοσεμνος ὁ στρατηλατος νεων. Ατρεος υἱε δαΐφρονος Ιπποδαμοιο. Αργειων σκηπτοῦχε μεγα-κρατεων. Αργειων ἡγητωρ. Οινοβαρὲς, κυνὸς ομματ' εχων, κραδιην δ' ελαφοιο.
Αγαμεμνονειος.
—— Αγαμεμνονειον δομον. Eur. Or. 179.
Αγαμεμνονιος.
—— Αγαμεμνονιαν παῖδα. Ib. Ip. T. 115.
Αγαμεμνονιδης.
—Παῖς Αγαμεμνονιδας. Soph. El. 183.
Αγαμηδης
——— Τροφωνιος, ηδ' Αγαμηδης
Υιεες Εργινου, φιλοι αθανατοισι θεοῖσι. Hom. Hymn. Apoll. 296.
Αγαμος.
Αιθ' οφελές τ' αγονός τ' εμεναι, αγαμός τ' απολεσθαι. Il. γ. 40.
Αγαμος, ατεκνος — καταστενει
Γαμον αγαμον. Eur. Hel. 695.
SYN. Αγυνος αγυνης, αγυναιος, αγυναικος, αγυνητος, απονυμφης, απονυμφος, ανυμφος, ανυμφετος, ανυμφευτος, αζυξ, ηΐθεος, αλεκτωρ, αμνηστευτος, ασυνδυαστος, αγαμητος, απειρογαμος, απειρολεχης, ανανδρος, ανεκδοτος, αφθορος.
Αγανακτεω.
Ορθῶς αγανακτεῖς, εστι γὰρ εψευσμένος. Menand.
SYN. Αγαζομαι, αποδυσπετεω, μηνιζω, μηνιω, μηνιαω, απομηνιζω, αλαστεω ασχαλλω, ασχαλλαω, αναξιοπαθεω, αχθομαι, δακνομαι, δειναζω, δυσχεραινω, θυμαινω, θυμεομαι, θυμοομαι, οργιζω οργιζομαι, διοργιζομαι, κοτεω, εγκοτεω, χαλεπαω, χαλεπαινω, χολαω, χολοομαι, παροξυνω.
PHR. Οργη παρανθεῖν, -παρακμαζειν.
Αγαννιφος.
Ειμ' αυτὴ πρὸς Ολυμπον αγαννιφον. Il. α. 420.
SYN. Νιφοεις, νιφετωδης, χιονεος, χιονοεις, χιονωδὴς, δυσχειμερος.
Αγανὸς.
Σοῖς δ' αγανοῖς επεεσσιν ερητυε φῶτα ἑκαστον. Il. β. 164.
SYN. Αγανὴς, αγαθὸς, αγανοφρων, επιεικὴς, ευμενὴς, πρευμενὴς, ευγνωμων, συγνωμων, ευπροσωπος, επιχαρὴς, γλυκὺς, ηδὺς, πρᾶος, πραΰς, καλὸς, ιλαρὸς, μειλιχος, ηπιος, ἡμερος, προσηνὴς, φαιδρὸς.
Αγανοφρων.
— Τῆς αγανοφρονος ησυχιας
Ευημερον προσωπον. Aristoph. Av. 1321.
Ου γάρ τι γλυκυθυμος ανὴρ ἦν, ουδ' αγανοφρων,
Αλλὰ μαλ' εμμεμαώς. Il. υ. 467.
SYN. Αγανος, γλυκυθυμος, ηπιοθυμος, πρηΰνοος, πραΰθυμος, πρᾶος, πραΰπαθὴς, ηπιομητις, γαληνὸς, ἡσυχος, ευηὴς, τιθασσος, χειροηθης, μελιηδὴς, προσηνὴς.
Αγανοφροσυνη.
Σή τ' αγανοφροσυνη μελιηδέα θυμὸν απηυρα. Od. λ. 202.
SYN. Ευεργεσια, ελευθεριοτης, επιεικεια, ευηθεια ευμένεια, ἡμεροτης, ευγνωμοσυνη, προσήνεια πραοτης πραΰπαθεια, ἡσυχία, μειλιχία, ανεξικακία, φιλοφροσυνη, φιλανθρωπία, χρηστοτης.
Αγαπαζω.
Ως δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φιλοφρονεων αγαπαζει. Od. π. 17.
SYN. Αγαπαω, ατιταλλω.
Αγαπαζομαι (Med.)
Ουδ' αγαπαζομενοι φιλεουσ' ὅς κ' αλλοθεν ελθοι. Od. η. 33.

SYN. Ασπαζομαι.

Αγαπαω.

Ουκ αγαπᾷς, ὁθ' ἑκηλος ὑπερφιαλοισι μεθ' ἡμῖν Δαινυσαι; Od. φ. 289.

Ουνεκά σ' ου τοπρῶτον επεὶ ιδον ὧδ' αγαπησα. Od. ψ. 214.

SYN. Αγαπαζομαι, αμφαγαπαω, αμφαγαπαζω, εραω, εραμαι, προσεραμαι, στεργω, στοργεω, εισπνεω, ἱμειρω, ἱμειρομαι, φιλεω, καταφιλεω, ὑπερφιλεω. — Ασπαζομαι, περιπλεκομαι, αποδεχομαι.

PHR. Θελξινοων αγαπαζε μελιφρονα θεσμὸν ερωτων. —— Κρυφιοισι κατατρυχειν φρενα κεντροις — Ηδη κ) γλυκὺ πικρὸν εδεξατο θεσμὸν ερωταν. Musæ. —— Ως σεο νῦν εραμαι, και με γλυκὺς ἱμερος αιρεῖ. Hom —— Πικρὸν αει κραδιη κεντρον ερωτος εχειν. — Ερως απαλὰς φρενας αμφεκαλυψεν. Theoc. —— Οιστρον εχειν πολυτεκνον ακοιμητων ὑμεναιων. Ἡδυμανῆ σπινθῆρα δεδεγμενος ηδάδι θυμῳ Nonn.

Αγαπηνωρ.

— Αγαπηνορα Πουλυδαμαντα. Il. ν. 756.

SYN. Αγαθὸς, ανδρειος, κρατερὸς. — Αγανὸς, φιλανθρωπος.

Αγαπηνωρ.

Τῶν ἦρχ' Αγκαιοιο πάϊς κρειων Αγαπηνωρ. Il. β. 609.

EPITH. Εὐμελιης. Κρατερὸς.

Αγαπησμὸς.

Γινομενον αλληλων αγαπησμον ἶσος ἦν. Menand.

SYN. Αγαπησις, φιλοφροσυνη.

Αγαπητος.

Μοῦνος εὼν αγαπητὸς. — Od. β. 365.

Εκτοριδην αγαπητὸν, αλιγκιον αστέρι καλῷ. Il. ζ. 401.

SYN. Φιλος, φιλιος, φιλικὸς, φιλητὸς, προσφιλὴς, πεφιλημενος, ηγαπημενος, ερασμιος, εραστὸς, επεραστος, αξιεραστος, ερατὸς, εραννὸς, εροεις, ερασμιος; ἱμεροεις, ἱμεραῖος, επιχαρις, πολυηρατος, ορεκτὸς, ζελωτὸς, ποθεινὸς, τιμιος, μεγηρατος, τηθηνὸς, — μονος.

Ἀγαρηνοι.

Και πεδια ζειοντα πολυσπερεων Ἀγαρηνων. Epig.

Αγαῤῥοος.

Λεῖαδ' εποιησε παρ' αγαῤῥοον Ἑλλησποντον. Il. μ. 30.

Αγαθενης.

ὑιὸς Αγαθενεος Αυγηϊαδαο ανακτος. Il. β. 624.

Αγαστονος.

Κῆτος, ἁ μυρία βοσκει αγαστονος Αμφιτριτη. Od. μ. 97.

Τι μελλομεν αγαστονα; Æsch. S. T. 98.

SYN. Θρηνωδης, πολυπενθης, πολυστεναχτος, πολυστονος, — αθλιος.

Αγαστὸς.

— Τὸ καὶ μακαρεσσιν αγαστὸν. Theoc. ι. 126.

SYN. Αγασιος, αξιαγαστος, εξαγαστος, θαυμασιος, θαυμαστὸς, θεσκελος, σεβασμιος, σεβαστὸς, παραδοξος, αγαυὸς. θειητὸς. αγητός.

Αγαστροφος.

— Αγαστροφον ουτασε δουρι Παιονιδην. Il. λ. 338.

EPITH. Δουρικλυτος. Ιφθιμος.

Αγαστωρ.

Τον φιλτατὸν σου των αγαστορων. Lyc. 265.

SYN. Ὁμογαστωρ, ὁμαιμος.

Αγατὸν (Adv.)

Φορμιγγ' εν χειρεσσιν εχων, αγατὸν κιθαριζων. Hom. Ap. 515.

Αγαυη

— κ) Αμφιθοη, κ) Αγαυη. Il. σ. 42.

— Πενθέως Αγαυην μητέρα Eur. B. 719.

EPITH. Καλλιπαρῃος, καλλιστερνος, απειθὴς, μάχαιρα, θηροκτόνος, παιδοκτόνος, φιλοτεκνος, ωλεσιτεκνος. Καδμηΐς. — ἡ πολυμοχθος.

PHR. Μαινὰς ορεσιφοιτις.

Αγαυὸς.

— Κηρυκες αγαυοι. Il. γ. 268.

— Αγαυοῖς Περσαις. Æsch. P. 992.

— Αγαυῶν Ουρανιωνων. Hes. Θ. 461.

SYN. Αγαστὸς, αγαυρὸς. Γενναῖος, ενδοξος, ευδοκιμος, φαιδρὸς. αγλαὸς, αριδεικετος, φαιδιμὸς, πολυῤῥητος, τηλεκλυτος, ευσημος, περισημος, κλεινὸς, περιφημος, περιφανὴς, περιφαντος, διειδὴς, λαμπρὸς, κυδιος, ονομάστος, ελλογιμος. — Αλαζων. Ὑπερηφανος. — Αγακλυτός.

Αγαυρὸς.

Ταυρου εριβρυχεω μενος ασχετον οσσαν αγαυροῦ. Hes. Θ. 832.

SYN. Θηριωδὴς, βιαιος. — αγαστὸς αγαυὸς — κομψὸς, αβρὸς. — πενὴς, απορος.

Αγγαρευω.

Εὰν εχει τι μαλακὸν, αγγαρευεται. Menand.

SYN. Αναγκαζω, βιαζομαι.

Αγγειον.

Πολυς γαρ εις εν μικρὸν αγγεῖον χυθεὶς Ὑποσκελιζει ῥᾶστα τους πεπωκότας. Sent.

SYN. Αγγος. — Φλέψ.

Αγγελια.

— Φατο δ' αγγελιην αλεγεινήν. Il. σ. 17.

— Επειδὴ ζηνὸς επεκλυεν αγγελιαων. Od. ε. 150.

SYN. Αγγελμα. — Φημη, φατις. — Εντολὴ, επιταγμα.

EPITH.

EPITH. Αυγρη, κλυτη, πολυκοιτος.

Αγγελιος.

Αγγελιη πωλειται επ' ευρεα νωτα θαλασσης. Hes. Θ. 780.

Αγγελιωτης.

—Ερυθων, αταςθαλων αγγελιωτην. Hom. Merc. 296.

Αγγελιωτις.

—Τοιη δε προσεδραμεν αγγελιωτις. Call. 4. 216.

Αγγελος.

— Διος δε τοι αγγελος ειμι. Il. Ϛ. 26.

SYN. Αγγελιας, αγγελιαφορος, απαγγελτηρ μεταγγελος, διακτωρ, διακτορος, μηνυτης, μηνυτωρ, τροχιας.—Αγγελια.

EPITH. Ετυμος, ετητυμος, αφθογγος, αναυδος, ερικυδης, εμπεδομυθος, εριουνιος, ολυμπιος, ορθος, σαφης, τηλεσκοπος, θοος, ωκυς, ποδηνεμος, ταχυδρομος, ταχυς ποδας, πεδιοπλοκτυπος.

Αγγελοι.

Ουρανον ευρυν εχουσιν αγνοι νοες, αγγελοι εσθλοι. Naz.

EPITH. Αειδεες, αιγληεντες, θεοπεμπτοι, λαμπροπυρσομορφοι, λευκοχιτωνες, κληιδοφοροι, ομματολαμπεις, υμνοπολοι.

PHR. Στρατος αγγελων αγηρως. Στρατιαι επουρανιοι.—Ιθυδρομα πνευματα. Εις δε βιην φλογεροιο πυρος δρηστηρες. Αιθεριοι δρηστηρες. Χορος αφθιτων ανακτων. Στρατιη πτεροεσσα. Κοσμαγοι.—Νοες αστεριοι οι περι κλεινον σωμα χορευει. Αγγελικης τε φαλαγγος ευπτερος εσμος οδιτης.

Αγγελος φυλαξ.

—Αλκας, ευχας, φιλος εσθλοδοτας. Φυλαξ ψυχας. Synes.

—Μυσταγωγος βιου. Menand.

Αγγελτηρ.

— Αθανατοι θεου αφθιτοι αγγελτηρες. Syb.

Αγγελλω.

Ερχεται αγγελλων φαος ηους ηριγενειης. Od. ν. 94.

— Και αγγελλουσι θεμιστας. Hom. Ap. 394

SYN. Απαγγελλω, αναγγελλω, διαγγελλω, εξαγγελλω, μηνυω, πιφαυσκω, πιφασκομαι, απολεγω, σημαινω, φραζω.

Αγγελμα.

Ουκ εκων γαρ αγγελω Δαναων τι κοινα Πελοπιδων τ' αγγελματα. Eur. Tr. 706.

SYN. Αγγελια.

Αγγος.

—Και αγγεσιν αρσον απαντα. Od. β. 289.

SYN. Αγγειον, σκευος, τευχος, κιβωτος, λεβης, εμβασα, θερμαντηριον, κρειον, κρεωδοκον, καλπη, δοχειον. κ λ.

EPITH. Οινοδοκον, χαλκεον.

Αγειρω.

Εγω δε κε λαον αγειρω. Il. π. 129.

[Τι των δ' ουκ ενδικως αγειρω. Æsc. Ch. 636.

Exp. συναξας κατηγορεω.]

SYN. Αμφαγειρω, συναγειρω, επαγειρω, ομηγυριζω, αγερεθω (Poet.) αγυρεω, αγυρταζω, αθροιζω, συναθροιζω, αολλιζω, συναγω, επισυναγω, συλλεγω, επισυλλεγω, συγκομιζω, συνειρω, αλιζω, συναλιζω, αναλαμβανω, θαμυριζω, κληιζω, μηρυω, καμαρευω, νηεω, καρπευω, ομαδευω, αμαω, προσαμαομαι,—εφανιζω, εφανιζομαι, συνεφανιζω.

Αγειτων.

Ουτως αγειτων οικος ιδρυται φιλων. Eur. El. 1130.

—Ερημε του δ' αγειτονος παγου. Æsc. Prom. 270.

Αγελαιος.

—Βοες ως αγελαιαι. Od. χ. 299.

SYN. Αγελητης, βουκολικος.—συναγελαστικος, εγκυκλιος.—φαυλος, ατιμος, ευτελης.

Αγελαος.

Τοις δ' Αγελαος ειπεν επος παντεσσι πιφαυσκων. Od. χ. 131.

EPITH. Διοτρεφης, Φραδμονιδης, Δαμαστοριδης.

Αγελαστος.

—Αγελαστοις συμφοραις. Aesch. Ch. 28.

—Αγελαστα προσωπα. Ag. 803.

SYN. Χαλεπος, σκληρος.—σεμνος.

Αγελη.

Εν δ' αγελην ποιησε βοων. Il. σ. 573.

—Ιππους δ' εις αγελην ελασαν θεραποντες αγαυοι. Il. τ. 281.

—Ενδε συων αγελαι χλουνων εσαν, ηδε λεοντων. Hes. α. 168.

SYN. Ποιμνη, ποιμνιον, πωυ, αιπολιον, βουπολιον, ιλη, βοτον, αγημα. συναθροισις, πληθος, ταγμα, λοχος.

EPITH. Αγρονομος, βοεη, κεραη, ζανθη, ευφορβος, ευειδης, πολυειδης, ειροπολος, ωοτοκος, υψιπολος, αυτονομος.

Αγενειος.

Ου δ' αγοραζει γ' αγενειος ουδεις εν αγορα. Arist. Eq. 1370.

SYN. Απωγων, ανυπηνος.

Αγενης.

Οταν δ' ετ' αγαθοι προς των αγενων κατανικωνται. Eur. Fragm.

Αγεννης

—Και βωμολοχευματ' αγεννη. Aristoph. Pa. 747.

SYN. Αγεννητος, δυσγενης, ακλεης, φαυλος, αγελαιος—αφυης, δουλοπρεπης, ευτελης.

Αγεννητος.

Αγεννητος.
—Αλλ' αγεννητος τοτ' ἦν. Soph. Oed. C. 1028.
—Κάξ αγεννητων ἄρα
Μυθοι καλῶς πιπτουσιν. ib. Tr. 61.
—Τὸ γὰρ φανθὲν τις αν γυναιτ' αγεννητον ποιων; Ib. 755.
Exp. Αγονος.— αγενὴς.— αποιητον.
Αγεραστος.
— Οφρα μὲν οἶος
Αργειων αγεραστος εω. Il. α. 119.
SYN. Αγειραστος, αδωρητος. ατιμος.
Αγερωχος.
— Μυσοί τ' αγερωχοι. Il. κ. 430.
Αγερωχον εξ ακανθης — φυτον. Anac. 53. 41.
SYN. Αλαζων, αγαυος, αγηνωρ, αυθαδὴς, ὑπερηφανος, ασελγὴς.— μεγαλεῖος, εντιμος, ανδρειος.
Αγεστρατος.
— Αγεστρατον, ατρυτωνην. Hes. Θ. 925.
Αγευστος.
— Ευδαιμονες, οἷσι κακῶν αγευστος αιών. Soph. An. 589.
SYN. Αμετοχος.— απαστος.— απειρος.
Αγη.
Λιην γὰρ μεγα εἶπες, αγη μ' εχει— Od. γ. 227.
SYN. Αγημα, θαῦμα, εκτασις.— *Item* τιμὴ. απιστια.— χαρα.— ζῆλος, εκπληξις.
Αγὴ.
Αγαῖσι κωπῶν.— Aesch. Pers. 425.
— Πολιν δ' επι κυματος αγῆ
Τεγγε ποδας.— Apoll. 1. 554.
SYN. Αγμος, αγμα, κλασις.— *Item* θιν, ακτή.— ολεθρος.
Αγηλατεω.
—'Αγηλατησειν. Soph. Oed. T. 410.
Exp. 'Αγος ελαυνειν.
SYN. Βασιλευω— διωκω, φυγαδευω, διαπατῶ. ὑβριζω. αγηλατιζω.
Αγηλατος.
Αγηλατῳ μαστιγι συνθραυσας καραν. Lyc. 436.
Exp. 'Αγηλατῳ, τῷ αγαν ελαυνομενῳ, *vel* ἀγηλατῳ, τῷ τυς ασεϐεις ελαυνοντι.
Αγηνωρ.
— Αινειας κ̀ δῖος Αγηνωρ. Il. ξ. 495.
EPITH. Αντιθεος, μεγαθυμος, οϐριμοθυμος.
PHR. Αντηνορος ὑιος.
Αγηνωρ.
— Εμ' οτρυνει κραδιη, και θυμὸς αγηνωρ. Il. κ. 220.
SYN. Ανδρεῖος, δραστὴρ, δραστηριος, αλκηεις, αλκιμος, παναλκὴς, κρατὺς, κρατερος, καρτερος, καρτεροθυμος, κραταιος, κρατεροφρων, γενναῖος, φαιδιμος, ευτολμος, αγερωχος, αρειφατος, βριαρὸς, δορυσσοος, ευθενὴς, ηΰς, ισχυρὸς, οϐριμος, ῥηξηνωρ, ταλαυρινος. ὑπερηνωρ, ὑπερηφανος.
Αγηνορεος.
— Αγανορεος Ιαονων λαὸς. Aesch. Pers. 1031.
SYN. Αγηνωρ, θυμοειδὴς.
Αγηνοριη.
— Αγηνορια δέ μιν εκτα, Il. μ. 46.
SYN. Ανδρεια, αλκὴ, αυθαδια, ευθενεια, ευψυχια, ηνορεη, ῥηξηνορια, δρηστοσυνη, αλαζονεια.
Αγηραος.
— Αιγίδ' εχυσ' εριτιμον, αγηραον, αθανατην τε. Il. β. 447.
Αγηρατος,
Αθανατος νυμφη, κ̀ αγηρατος ηματα παντα. Hes. Θ. 305.
Αγηρως.
Η μὲν γὰρ βροτός ἐστι, συ δ' αθάνατος και αγηρως. Od. ε. 218.
SYN. Ακηρασιος.— αφθαρτος.
Αγητὸς.
Οι και θηησαντο φυὴν και εἶδος αγητὸν
Εκτορος. Il. χ. 370.
SYN. Αγαστὸς.
PHR. Αγητὸς, εἶδος, φρενας, φυην, δεμας:
'Αγιζω.
Βωθυτον ἑστιαν ἁγιζων. Soph. Oed. C. 1565.
SYN. 'Αγιαζω, θυμιαω, ἁγιοω, ἁγιστεω, ἁγιστευω.—αγαζομαι.— καρποομαι.
Αγινεω,
Τῶν αιεὶ σφιν ἑκαστος επ' ηματι μῆλον αγινεῖ. Od. ξ. 105.
SYN. Αγινω, απαγινω, προσφερω, επιφερω, εισκομιζω, παρακομιζω, παραφορεω, ηγηλαζω, αγω, αγειρω.
Αγινεσκω.
—Τον δε παροιθεν αγινεσκον νεοι ανδρες. Od. ρ. 294.
'Αγιος.
'Αγιος εγὼ βαθυχᾶιος— Aesc. Supp. 865.
SYN. 'Οσιος, εναγὴς, παναγὴς, σεπτὸς, σεμνὸς, σεβαστέος, ἁγνὸς, καθαρός.
Αγιστευω.
Ω μακαρ, ὁστις ευδαιμων τελετὰς θεῶν
Ειδὼς, βιοτὰν ἁγιστευει. Eur. B. 74.
SYN. 'Αγνιζω, ἁγνιστεω.—ἁγιζω.—σεβομαι.
Αγκαζομαι.

'Οι

—Οἱ δ᾽ ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκαζοντο. Il. ϱ. 722.
SYN. Αγκαζω, αγκαλιζομαι, εναγκαλιζομαι, προσαγκαλιζομαι.— ασπαζομαι.
PHR. Αγκὰς εχειν.— μετ᾽ αγκαλιδεσσιν αειρειν. Επιλαμβανειν ταις αγγαλαις.— εν αγκαλιδεσσι φερόντες.
Αγκαλεω.
—Επλακε δε Βριμώ κυροτρόφον αγκαλεσασα. Apoll. 3. 860. Vid. Ανακαλεω.
Αγκαλη.
— Ἔρπε δεῦρ᾽ ὑπ᾽ αγκαλας, βρεφος. Eur. And. 722.
—Πετραία δ᾽ αγκαλη σε βαστασει. Aesch. Prom. 1018.
SYN. Αγκαλὶς, αγκοινη, πῆχυς, ωλενη.— αγκὰι, αγοστοὶ, τα παρωλενια.— *Item*, αγκὼν, κολπος.
Αγκαλιζομαι.
Ὅστις καλὸν τοιουτον αγκαλιζεται. Simon.
SYN. Αγκαζομαι.
Αγκαλὶς.
Ευδεσκ᾽ εν λεκτροισιν, εν αγκαλιδεσσι τιθηνης. Il. χ. 503.
SYN. Αγκαλη.— *Item*, αγκαλος.— μερις.
Αγκαλος.
Τῶν τοτε συνδησας νεοθηλέος αγκαλον ὑλης. Hom. Merc. 82.
SYN. Δεσμις, δεσμη, φακελος.
Αγκιστρον.
Αιεὶ γαρ περὶ νῆσον αλωμενοι ιχθυααςκον γναμπτοῖς αγκιστροισιν.— Od. δ. 369.
SYN. Αγκιστρος, αγκυρομηλη.
EPITH Γυρὸν, δαφοινὸν, ευθριξ, κρατερὸν, ολοὸν, κελαινὸν, ευκαμπές.
Αγκλινω.
— Ποτὶ γαιη-αγκλινας. Il. δ. 113. Vid. Ανακλινω.
Αγκοινη.
Ζηνὸς γαρ τε αριστε εν αγκοινῃσιν ιαυεις. Il. ξ. 213.
SYN. Αγκαλη.
Αγκος.
— Διά τ᾽ αγκεα, και δια βησσας. Il. χ 190.
SYN. Αγκιον, αυλὼν, βησσα, γυαλον, κοιλὰς, κλιτὺς, μεταγκεια, ναπη, φαραγξ.
EPITH. Βαθὺ, βησσῆεν, αιπεινὸν, δενδρῆεν, ζεφυρηΐον, μακρὸν, ποιῆεν, ριπῆεν, τρηχὺ, θηροτόκον.
Αγκρεμαω.
Πασσαλῳ αγκρεμασασα. Od. α. 440. Vid. Ανακρεμαω.
Αγκρισις.
— Μηδ᾽ ες αγκρισιν ελθεῖν. Æsc. Eum. 365. Pro Ανακρισις.
Αγκρουομαι.
— Κῆν μὲν τα Γλαυκας αγκρουομαι. Theoc. 4. 31. Pro Ανακρουομαι.
SYN. Αειδω.
Αγκυλη.
— Ο μὲν πετρυς, ὁ δ᾽ αγκυλας εν χεροῖν εχων. Eur. Or. 1499.
SYN. Αιχμὴ.— αγκὼν.
Αγκυλοομαι.
Χωρεῖ δε πᾶς τις ονυχας ηγκυλωμένος. Arist. Av. 1180.
SYN. Αγκυλοω, καμπτω, κατακαμπτω, κυρτοω, απομυλλαινω, ὑβοω.
Αγκύλος.
Ασπίδα καὶ θωρηκα, και αγκύλα τοξ᾽ ἀφοωντα. Il. ζ. 322.
SYN. Καμπύλος, καμψὸς, επικαμπης, βαθυκαμπης, κυρτος, επικυρτος. κυφὸς, παλιγκλαστος, ρικνὸς, στρεβελὸς, ὑβὸς.
Αγκυλομητης.
— Κρονος αγκυλομητης. Il. θ. 59.
SYN. Ποικιλομητης, ποικιλοδερμων, ποικιλοβυλος, δολιοβυλος, δολιοφρων, αγκυλογνωμων, αιολομητης, κερδαλεοφρων, πολυτροπος, πολυπλοκος, παλιντροπος, παλιμβολος, δωδεκαμηχανος, κοβαλος, ολοφωΐος, πανὄργος, ραδιυργὸς, σκολιὸς, σκολιοβυλος, στροφαῖος, ὑπυλος.
Αγκυλοτοξος.
— Και Παιονες αγκυλοτοξοι. Il. κ. 428.
Αγκυλοχειλης.
— Μεγας αιετος αγκυλοχειλης. Od. τ. 538.
SYN. Σκολιοχειλος.
Αγκυλοχηλης.
— Και καρκινοι αγκυλοχῆλαι. Hom. B. 245.
Αγκυρα.
Ουδ᾽ ἐς γαῖαν ερειψαν εὐγναμπτυς αγκυρας. Orph.
Ἄγκυραν εξανῆπτον— Eur. Iph. T. 1351.
Αλλοι δε πλεκτὰς εξανηπτον αγκυρας. Ib. 1408.
SYN. Αγκυριον. ευνὴ, οἱ γρυπες.
EPITH. Φυλὰς, χαλκογενυς, ολοιὴ.
PHR. Εχενηΐδα δεσμὸν αελλης.— νεῶν στιβαρὴ χεὶρ.— νεων πλαζομενων παγὶς.— καμπυλυς σχασας πευκης οδόντας εκτορας πλημμυρίδος. Lyc.
Αγκυριζω.
— Διαβαλων αγκυριτας. Aristoph. Eq. 262.
Exp υποσκελιζω, καταγω.
Αγκυρυχια.
— Ουδ᾽ εν αγκυρυχιαις Θαρσυσι ναῶν ποιμενες— Æsch. Supp. 773.

Αγκων.
Χερμαδιω αγκωνα τυχων μεσον— Il. ε. 582.
Τρις μεν επ' αγκωνος βη τειχεος υψηλοιο, Il. π. 702.
SYN. Αγκυλη.— στροφη, καμπη— ακρα, τε τειχες εξοχη.
EPITH. Πολυπτυχος.— στυφελος.— γλυκυς, Proverb.
Αγλαΐα.
Νιρευς Αγλαΐης υιος— Il. β. 672.
Ποτν' Αγλαΐα, φιλησιμολπε
τ' Ευφροσυνα, θεων κρατιστε παιδες. Pind. Olymp. 14.
Αγλαΐα.
— Κυδος τε, κ) αγλαιη, κ) ονειαρ. Od. ο. 78.
— Αγλαιης δ' ενεκεν κομεεσιν ανακτες. Od. ρ. 310.
— Και συ, γυναι, απο πασαν ολεσσης Αγλαΐην. Od. τ. 82.
SYN. Αγλαϊσμα, αιγλη, αμαρυγη, αμαρυγμα, αυγη. γανος, λαμπροτης, ευπρεπεια. κοσμος, καλλος.— τρυφη, χαρμα.
EPITH. Ἱμεροεσσα, ερατεινη, ευχροος, σωφρων, νικηφορος, εαρινη, αγγελικη, τηλεφανης.
Αγλαιζω.
Δελφις επει πετρα τετο τοι αγλαϊσε. Theocr. Ep. 1.
SYN. Αγαλλω, ασκεω, διασκευαζω, διακοσμεω, καζω, καλλωπιζω, καλλυνω, κατακαλλυνω, λαμπρυνω, πυκαζω, ωραιζω, ωραιοω. *Item*, αυγαζω, διαυγαω. αμαρυσσω. γηθεω, ευφραινομαι.— αγλαιζομαι.
Αγλαιζομαι.
— Αλλα σε φημι διαμπερες αγλαϊεισθαι. Il. κ. 331.
Ὁστις τοιετοις θυμον αγλαιζεται. Sim.
Αγλαισμα.
— Το μητρος αγλαϊσμ', οτ' ην βρεφος. Eur. Hel. 11.
SYN. Αγλαϊσμος, αγλαΐα.
Αγλαος.
— Και αγλαα δεχθαι αποινα. Il. α. 377.
— Ὁθεν ρεεν αγλαον υδωρ. Il. β. 307
SYN. Αγαυος, αιγληεις, αργινοεις, διαυγης, τηλαυγης, ζαφεγγης, ευφεγγης, καλλιφεγγης, φανος, φαεινος. φαεννος, φαεινος, λαμπρος, διαφανης, επιφανης, εμφανης, περιφανης. *Item*, ευδοκιμος.— ευειδης, καλος.
Αγλαεθειρον.
— Νομιον θεον, αγλαεθειρον. Hom.
SYN. Ευκομος.
Αγλαοθρονος.
Μοισαις γαρ αγλαοθρονοις εκων. Pind. Ol. 13.
Αγλαοκαρπος.
— Και μηλεαι αγλαοκαρποι. Od. η. 115.
Αγλαοκερος.
Προθυρον Ποσειδανος αγλαοκερω. Pin. Ol. 13.
Αγλαομορφος.
Αβροτον, αγλαομορφον— Anthol. 1.
Αγλαοτριαινης.
— Τον αγλαοτριαιναν αρπασαι. Pind. Ol. 1.
Αγλαωψ.
— Φλεγοντ' αγλαωπι πευκα θεον. Soph. Oed. T. 222.
SYN. Αγλαωπις.— οψιν εχων λαμπραν.
Αγλιθες.
Πασσακι τας αγλιθας εξορυσσετε. Aristoph. A. 763.
Αγλωσσος.
Ἡ τιν' αγλωσσον μεν, ητορ δ' αλκιμον. Pind. Nem. 8.
— Ουθ Ελλας, ετ' αγλωσσος (sub. γαια) Soph. Trach. 1077.
SYN. Αγλωττος, αφραδης. ατεχνος.— ξενος, βαρβαρος, κακογλωσσος, αλλογλωσσος.— αφωνος.
Αγμος.
— Δια δε χειμαρρε ναπης, αγμωντε. Eur. B. 1092.
SYN. Αποῤῥωξ, πετρα.— τραχων, οχθος.
Αγναμπτος.
— Θεμενος αγναμπτον νοον. Æsc. Pr. 163.
SYN. Ακαμπης, σκληρος. αμειλικος.— ακαμπτος.
Ἁγνεία.
— Ευσεπτον αγνειαν λογων. Soph. Oed. T. 883.
SYN. Σεβας— αγνευμα.
EPITH. Παρθενικη, οσια, πανακηρατος ηδε σαοφρων.
Αγνευμα.
Οιαις ελυσας συμφοραις αγνευμα σον. Eur. Tr. 501.
SYN. Ἁγνεια, αγνοτης, αγνισμα. καθαροτης. σωφροσυνη. αγος, αιδως. ακηρασια.
EPITH. Θειον.
Αγνευω.
Ει τις η ναων πυλωρος
Χειρας αγνευει θεοις. Eur. Ip. T. 1227.
— Λεγ' ηλικες, εν οισιν αγνευοι λεχω. Ib. El. 654.
SYN. Καθαρευω— αγνιζω.
PHR. Ἑαυτον αγνον παρεχειν.
Αγνιζω.
— Και ηγνισαν εντομα μηλων. Apoll. 2. 928.
— Αγνισον χρυσω μελαθρον, Eur. Ip. T. 1216.
SYN. Αγνευω— καθαιρω, καιω.— οσιοω, αφοσιουμαι, καθαγνιζω, περιαγνιζω, καθαιρω, ανακαθαιρω, διακαθαιρω, καθαριζω, φοιβαζω, ρυπτω,

ϛυπ]ω, διαϛυπ]ω, καθαϱοποιεω, αποδιαπομπευμαι. Item, θυμιαω — λυμαινω.

Αγνισμα.
— Θεων ἀγνισμα μεγιστον. Orph.
Ματϱωον ἁγνισμα κυϱιον φονε. Æsc. Eum. 327.
SYN. 'Αγνισμος, αφαγνισμος, αποτϱοπιασμα, μιασμα, τα μολυσματα — αφοσιωσις. αφοσιωμα, λυτηϱιον, καθαϱμα, καθαϱσις, καθαϱσιον, εξιλασις, ἀγος.

Αγνοεω.
Ου θαυμά σ' ἡμας αγνοειν, ὡς μη παϱος κατειδες. Eur. Ip. A. 823.

Αγνοιεω.
Ου δε μιν Ηϱη-ηγνοιησεν ιδεσ'. Il. α. 537.
SYN. Αγνωσσω, (Poet.) αγνωσασκω, αγνωϱιζω, αβακεω.
PHR. Τἐτό με λανθανει.

Αγνοια.
Πειϱω Τυχης αγνοιαν ευχεϱως φεϱειν. Sent.
SYN. Αγνοημα, αγνωσια.

'Αγνος.
— Εοϱτη τοιο θεοιο αγνή. Od. φ. 123.
SYN. 'Αγναιος, ἀγνης, ἁγνευτικος, ἁγνοπολος, παναγνος, αναφϱοδιτος, ακιβδηλος, ακιβδηλευτος, ακηλιδωτος, ακϱατος, ακεϱαιος, ακιναιδος, ευκϱινης, ειλικϱινης, ἱεϱος, καθαϱος, σωφϱων, σαοφϱων.
PHR. 'Αγνος εων Κυπϱιδιων οαϱων. — ὁσιον δ' εϱατοι λεχος, παναχηϱατον, εναγες, αδικοις αβατον ποδοις. Synes.

'Αγνοπολος.
— 'Αγνοπολοιντε καθαϱμον. Orph.

'Αγνοϱϱυτος.
Παγαι θ' ἀγνοϱϱυτων ποταμων. Aes. Pr. 433.

'Αγνοτελης.
— Αιδομενες Θεμιν ἀγνοτελη. Orph.

Αγνυμι.
— Πεϱι σφισιν αγνυτον ὑλην. Il. μ. 148.
SYN. Αγω, ῥηγνυμι, αγμιζω.

Αγνωμονεω.
Μη τοι τα θνητα θνητος ὠν αγνωμόνει. Eur. Fr.
SYN. Δυσφοϱεω, δυσχεϱαινω, αποδυσπετεω, βαϱεως, δυσκολως εχω, ἠ φεϱω. — εντϱοπαλιζομαι. — αχαϱιστεω. — ανομεω, ανομιζω, πανυϱγεω.

Αγνωμοσυνη.
Ουδ' αγνωμοσυνης, Κυϱν', ανιηϱοτεϱον. Theogn. 892.
SYN. Αβελια, αγνωσια, αβλεψια, αχαϱιςια.

Αγνωμων.
Πενια δ' αγνωμονας γε τὲς πολλὲς ποιει. Sent.
SYN. Αχαϱιστος, κακοθυμος, αγνωμος. — ατεχνος, αβελος, ανοητος, αμαθης.

Αγνως.
Ου γάϱ τ' αγνωτες θεοι αλληλοισι πελονται. Od. ε. 79.
SYN. Αγνωτος, ἀγνωστος. — ακλεης, αδοξος — αμαθης.

Αγνωσια.
Κεϱδος δ' εν κακοις αγνωσια. Eur. Fr.
SYN. Αγνωμοσυνη, ανοια, αμαθια — αδοξια.

Αγνωσσασκω.
Αλλοτε δ' αγνωσσασκε κακα χϱοι ἑιματ' εχοντα. Od. ψ. 95.

Αγνωσσω.
— Αγνωσσεις, ὁτι Κυπϱις αποσποϱος εστι θαλασσης. Musæ 249.
SYN. Αγνοεω.

Αγνωστος.
Αλλ' αγε, σ' αγνωστον τευξω παντεσσι βϱοτοισι. Od. ν. 397.
SYN. Αγνως, αγνωτος, αγνωϱιστος, ασημος. — αϊστωϱ.

Αγονος.
Αιθ' οφελες τ' αγονος τ' εμεναι, αγαμος τ' απολεσθαι. Il. γ. 40.
SYN. Ατεκνος, ακυθος, αλοχος, ατοκος. — αγεννητος.

Αγοος.
— Κεινος δ' ὁ ταλας αγοος. Aesc. S. T. 1071.
SYN. Ακλαυστος.

Αγοϱα.
Αγοϱαν, Μυκηναιοι, στειχετε. Eur. El. 708.
— Αγοϱαν ἁλισας φιλων. Ib. H. fur. 412.
Τοισιν δ' ετ' αγοϱαι βεληφοϱοι, ετε θεμιστες. Od. ι. 112.
SYN. Δικαστηϱιον — αγυϱις, πανηγυϱις, ὁμιλια, συνοδος, συναγωγη, δημηγοϱια, εκκλησια.
EPITH. Αιψηϱη, βαϱυδουπος, κυδιανειϱα, δεινη, τετϱαχυια, πολυθϱοος, πολυτϱοχαλος, πολυφημος, παλαιφατος.

Αγοϱα.
Νηπιος, ετε πονων ευ ειδως, ετ' αγοϱαων. Od. δ. 818.
SYN. Εμποϱιον, πϱατηϱιον, πωλητηϱιον. — οινοπωλιον.
EPITH. Ευοχθος, ευωνος.

Αγοϱαζω.
Ουδ' αγοϱασει γ' αγενειος ουδεις εν αγοϱα. Arist. Eq. 1370.
Νιτϱον κ) φυκος απο σκανας αγοϱασδων. Theoc. 15. 16.
SYN. Αγοϱαομαι. — εν αγοϱα διατϱιβειν. — πϱιαομαι, ωνεομαι.

Αγοραιος.
Των τ' ϰρανιων, τωντ' ἀγοραιων, (θεῶν sc.) Aesc. Ag. 90.
Μητ αγοραιϰς, μητε ϰοϐαλϰς. Arist. R. 1047.
SYN. Δικαστικὸς, δικανικὸς.— κοινὸς, πανδημος.

Αγορανομος.
Αγορανομϰς δε τῆς αγορᾶς καθισταμαι. Arist. A. 723.
SYN. Λογιστής.

Αγοραομαι.
—Ἦ δη παισὶν εοικότες αγοραασθε. Il. 6. 337. (*Vide Clark in loc.*)
Οσσφιν εὔφρονεων αγορησατο, ϗ μετεειπεν. Il. α. 73.
SYN. Αγοραζω, εξαγοραζω.— αγορευω.

Αγορασμὸς.
Ου γαμον, ϰ θανατον, ϰ πρασεις, ϰδ' αγορασμϰς. Syb. 2.

Αγορευω.
Και νῦν εν Δαναοῖσι θεοπρεπεων αγορευεις. Il. α. 109.
—Ωδ' εστω, Τρῶες μεγαλητορες, ὡς αγορευω. Il. θ. 523.
SYN. Αναγορευω, διαγορευω, δημηγορεω, εκκλησιαζω, απελαζω, λογοποιεω.— ενεπω, λεγω.

Αγορητής.
— Λιγὺς Πυλιων αγορητής. Il. α. 248.
SYN. Αγορος, δημηγορος, λογεὺς, ῥητωρ, εκκλησιαστης.
EPITH. Εσθλὸς, ἡδυεπὴς, ευϐϰλος, φρονιμος.

Αγορος.
— Ποθϰσ' Ελλανων αγορϰς. Eur. Ip. T. 1096.
SYN. Αγορὰ, αθροισμα, στρατός.—αγορητής.

Ἀγος.
Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Λυκιων αγὸς, αντίον ηυδα. Il. ε. 647.
SYN. Αγετης, αγεσιλας, ἡγεμὼν, αρχὸς, αρχηγὸς, στρατηγὸς.—αγωγὸς. κοσμητωρ.

Ἄγος.
Λεπ]ὴ δ' ἄγος φευγοντος ὡς ἐπῆν κονις. Soph. Ant. 262.
—Ἄγος φυλασσϰ. Aesc. Supp. 380.
Και χολον, ϰδ' ἄτλητον ἄγος— Apoll. 3. 338.
SYN. Αγνισμα — βδελυγμα.— σεϐασμα — καθαρμα— μοχθηρια.
EPITH. Βλοσυρὸν.

Αγοστὸς.
—Ὁ δὲν κονιησι πεσὼν, ἕλε γαῖαν αγοστῷ. Il. λ. 425.
SYN. Αγκὼν.—θέναρ.— (το εντὸς ἡ το κοῖλον τῶν χειρῶν.)
EPITH. Αχαματος, χιονωδης, παιδοκόμος. Nonn.

Αγρα.
—Την δ' αγραν ηγρευκότες. Eur. Bacc. 434.
Και δη αγρην εφεπεσκον αλητευοντες αναγκη
Ιχθῦς, ορνιθάς τε φιλας ϑ, τι χεῖρας ἵκοιτο.
Od. μ. 330.
SYN. Αγρεσια, αγρευμα, αγρευσις, λεια, ληΐς, λεηλασια, λῆψις, συλη.
EPITH. Αφνειη, εφιμερος, ευθηρητος, ευθηρος, ερατεινὴ, απηνὴς, πολυαρκὴς, ευκερως, ευαντητος, λεοντοφυὴς. νικηφόρος — ποντιος, δολιη. φονιη, ιχθυοεσσα. κερδαλεη, δυσκερδὴς, ευϐολος, ευστοχος, δολομηχανος, ευκαματος, θανατηφόρος, θηροφόνος, δολορραφὴς, ορεσιδρομος, ευπτερος.

Αγραυλος.
Ποιμενες αγραυλοι. Il. σ. 162.
—Βοὸς αγραυλοιο. Il. κ. 155.
SYN. Αυλιζομενος.

Αγρεῖος.
Αλλως τ' αμϰσον εστι ποιητην ιδεῖν
Αγρεῖον οντα ϗ δασύν. Arist. L. 165.
SYN. Αγριος.

Αγρεσια,
—Εκ δ' αὖτ' αγρεσιης πολλάκι πολλα καμών. Call. Ep.

Αγρευμα.
Γαρϰμενος δὲ τοῖς εμοῖς αγρευμασι. Eur. B. 1239.
SYN. Αργα, θηρα, θηρευμα, θηρευσις, θηροσυνη, κυνηγεσια, ελαφηϐολια.

Αγρευς,
— Ον καλεϰσιν Αγρεα ϗ νομιον— Apoll. 2. 509.

Αγρευτηρ.
Ιχθύος αγρευτῆρες ὁμῶς δυο κειντο γεροντες. Theoc 21. 6.
SYN. Αγρευτης, θηρητὴρ, θηρητωρ, θηρευτης, αγρεμὼν, αγρωστωρ, αγρωστης, επακτὴρ, κυνηγετης, ελαφηϐόλος, φιλοκυνηγος.

Αγρευω.
— Η τι πελωρον— θηριον αγρευσω. Call. 3. 85.
— Ιχθῦς,— δοξαν,— ὕπνον.
SYN. Αγρεω. αγρωσσω, θηραω, εκθηραομαι, εκθηρευω, κυνηγεω, κυνηγετεω, λεηλατεω, ληΐζομαι, ληστευω.

Αγριὰς,
Φηγοὶ δ' αγριάδες. Apoll. 1. 28.

Αγρικος,
Α τερπει φοϐεοισα τὸν αγρικον, ϰχὶ ταρασσει. Mosch. 5.

Αγριωτης,
Τις αγριώτας πελαθει θριγκοῖς. Arist. T. 64.

Αγριωτις,
—Τις δ' αγριῶτις θελγει νοο; Sapph.

Αγροτερος,
—Αγροτερας τ' ελαφυς. Il. φ. 486.
Αγροτηρ,
—Τῷ Μαιας αγροτῆρι κυρῳ. Eur. El. 463.
Αγρευς.
—Συναγε θῆρας αγρῶτας. Eur. El. B. 564.
SYN. Αγριος.
Αγριελαιος.
Χλωρή τ' αγριελαιος. Theoc. 25. 21.
SYN. Αγριελαια, κοτινος.—αγρια ελαια.
Αγριοποιός,
Ανθρωπον αγριοποιόν, αυθαδοστομον
Εχοντ' αχαλινον, ακρατὲς, απυλωτον στομα.
Arist. Ran. 861.
SYN. Αγριοεις.—αγριος.—αυθαδοστομος.
Αγριοομαι.
—Γλῶσσα μεν γαρ ηγριωται. Arist. Ran. 926.
SYN. Αγριαινομαι.
Αγριος,
—Ελαφον, ἠ αγριον αἶγα. Il. γ. 24.
—Χολος δέ μιν αγριος ῃρει. Il. δ. 23.
SYN. Αγρειος, αγριας, αγριοεις, αγροικος, αγροτερος, αγρικος, αγριοποιος, αγριοθυμος, αγριομωρος, αγριμαῖος, αγριοφρων, αγριωδης, κενταυρισκος, ορειτωρ, χωριτης, κονιορτοπυς, κονιοπυς, χλυνης, αμικτος, αρχαῖος, απηνὴς, χαλεπὸς, σκληρὸς, αυστηρὸς, ανημερος, ωμός.
Αγριωπὸς,
—Αγριωπὸν τερας, κ φῶτα βροτειον. Eur. B 542.
SYN. Αγριος, πελωριος.—αυθαδης. αναιδης.
Αγροβοτης,
—Κυκλωπος αγροβοτα. Eur. Cycl. 54.
Αγρονομος.
Τῇδέ θ' ἅμα νυμφαι-αγρονομοι παιζυσι. Od. ζ. 106.
Αγροικος.
Εμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βιος. Arist Nub. 43.
SYN. Αγριος.—αγροικικὸς.—ανοητος.—ορεινὸς, ὑλαῖος.—δυσκολος.
Αγροικοτονος.
—Μελος,-ευτονον, αγροικοτονον. Arist. A. 674.
Αγροιωτης,
—Και ανέρες αγροιῶται. Il. λ. 548.
Αγροτης,
—Οἷσί τε τεκνα-αγρόται εξειλοντο. Od. π. 278.
Αγρωτης,
Τον δ' ὁ γερων εξαῦτις αμειβετο δῖος αγρωτης. Theoc. 25. 51.
Αγρότις.
—Νυμφην-μακραιωνα κ̀ αγρότιν. Apoll. 2. 511.
SYN. Αγριος, αγρομενης, αγροικοσοφος, γητης, γεωργὸς, γεωργωδης, γεωμόρος, γεωτόμος, γηπόνος, επαρυρος, εριθος, χωριτης.

EPITH. Ατειρὴς, αροτρευων, μοχθηρὸς, πόνηρος.
Αγρὸς.
—Πατὴρ δὲ σὸς αυτόθι μιμνει
Αγρῷ, ουδὲ πολινδε κατερχεται. Od. λ. 187.
—Αιγυπτιων ανδρῶν περικαλλέας αγρύς. Od. ξ. 263.
SYN. Αγροικια.—αρυρα, χωρα, χῶρος, χωρίον.
EPITH. Ευανθὴς, θαλερὸς, καλὸς, καρποτόκος, πιων· πολυδενδρεος, πυρνοφόρος, τηλεθαων.
—Ἐν τε βαθειαις
Αδειας σχινοιό χαμευνίσιν εκλινθημες
Ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οιναρεοισι.—
Τοὶ δὲ ποτε σκιεραῖς κ λ. Theoc. ζ. 138.
—Γλυκερὴ δέ πέλει περι βωμὸν ανακτος
Τερπωλὴ, χλυερόν τε πεδον, μαλακαί τ' επι ποῖαι
Και λασια πτελεησιν ὑπο σκιή.—κ. λ. Orph. Lap. 68.
Αγρυπνεω.
—Ουδαμὰ νῦν συνεβα τοι αγρυπνῆσαι δι' ερωτα. Theoc. 10. 10.
SYN. Διαγρυπνεω, γρηγορεω, εγρηγορεω, εγρησσω, νηφω
PHR. Αγρυπνον εχειν οπωπήν.—Ουδὲ οἱ ἦμαρ
Ου κνεφας ἥδυμος ὕπνος αναιδέα δαμναται οσσε. Apoll. 2.
Αγρυπνια.
—Πολλαῖσί τ' αγρυπνιαισιν ερριπτασμένον.
Χαιρετε λεπταί Arist. Lys. 27.
Ῥησεις Αρητυ συγγονοι αγρυπνιης. Call. Fr.
SYN. Γρηγορσις, γρηγορησις, εγρηγορσις, εγρησις, νῆψις.
Αγρυπνος.
Υἱὸς Απολλωνος, μελεδωνεὺς αγρυπνος ἥρως. Theoc. 24. 104.
Η δ' ἔτι, δηθυνοντος επ' αγρυπνοισιν οπωπαῖς—Mus. 331.
SYN. Αὔπνος, αχοιμητος, αγρυπνητικος, γρηγορικὸς, εγρηγορικὸς.
PHR. Φυλαξ νυκτὸς αγρυπνῶν.
Αγρωσσω.
Ιχθῦς αγρωσσων. Od. ε. 53.
SYN. Αγρευω.
Αγρωστης.
—Ἡντ' αγρῶσται Αχαιινεην καλευσιν. Apoll. 4. 175.
SYN. Κυνηγὸς, κυνηγετης, αγρευστωρ, θηρευτὴρ, θηρευτής.
Αγρωστις.
—Τρωγειν αγρωστιν μελιηδέα. Od. ζ. 90.
SYN. Βοτανὴ, ποὴ, χορτος, γραστις.
Αγυιά.
—Μεσην ες αγυιὰν ἱσσαι. Il. υ. 254.

E —Χηρωσε

— Χηρωσε δ' αγυιάς. Il. ε. 642.
SYN. Ατραπος, αμφοδον, αμφοδος, αμαξιτος, αμαξηιτος, ῥυμη.— *Item* γειτνια.— στενωπός.
EPITH. Κοιλη, ζαθέα, πολυσχιδής, ευρυχορος, εϋκτιμενη, εϋδμητος, ευστεφανος, ευκηπος, ευλαϊγξ.
PHR. Ὁδὸς δημοσια, βασιλικη, αμαξηλατος, ἱππηλατος, λεωφόρος, λαοφόρος.— οἶμος βασιληΐος, πατος — σχιστὸς πορος.— αμαξηρης τριβος.
Αγυιεύς.
—Λαμπει δ' αγυιεὺς βωμὸς. Soph. Fr.
Αγυμνασια.
—Λαμπάδα δ' ουδεὶς οἷός τε φερειν
Ὑπ' αγυμνασιας. Ariſtoph. Ran. 1119.
SYN. Αμελετησια, ῥαθυμια.
Αγυμναστος.
— Νεος, πονοισι δ' ουκ αγυμναστος φρενας. Eur. Fr.
Ως θρασὺς ο Βακχος, κ' ουκ αγυμναστος λογων. ib. B. 491.
SYN. Ανασκητος, αμελετητος, ατριψ, απαιδοτριβητος, ανεξεταστος.
Αγυρις.
Ιξον δ' ες Πυλιων ανδρῶν αγυρίντε κ̀ ἕδρας. Od. γ. 31.
SYN. Αγυρμὸς, αγυρισμὸς, αγυρτεια, ὁμηγυρις, συνουσια, αθροισις, συναθροισις, ὁμιλος, πλῆθος, οχλος, θορυβος, στιφος, χορος.—αγορα.
Αγυρταζω.
Χρηματ' αγυρταζειν— Od. τ. 284.
SYN. Αγειρω.
Αγυρτης.
— Ηδη δ' αγυρτης, πτωχικὴν εχων στολὴν. Eur. Rh. 503.
SYN. Αγυρτωδης, οχλαγωγὸς—αιτης, επαιτης, μεταιτης, προσαιτης, αιτητὴς, αχὴν, δεκτης, αρτοζητης, ικτὴρ, ἶρος, μολοβρὸς, πτωχὸς—απατεὼν, γοης, θαυματοποιὸς, τερατοποιὸς, αποπλανος, νευρόσπαστης.—αλαζων.— μαντις.
EPITH. Λατρις.
Αγυρτρια.
Καλουμενη δε φοιτὰς ως αγυρτρια,
Πτωχὸς, ταλαινα, λιμοθνης—Aeſch. Ag. 1281.
Αγχαλαω, pro Αναχαλαω.
Αλλα μιν εφθη Τῖφυς υπ' ειρεσιη βαρυθουσαν
Αγχαλασας Apoll. 2. 587.
SYN. Ανιημι, ὑποχαλαω.
Αγχαυρος.
Αγρόται, οιτε κυνεσσι πεποιθότες ουποτε νυκτα
Αγχαυρον κνωσσουσιν, αλευάμενοι φαος ηοῦς. Apoll. 4. 110.

SYN. Λυκοφως —δειλη, δειελον, κνεφας.
Αγχι.
Αντιλοχος δε μαλ' αγχι παριστατο—Il. ε. 570.
—Νῆες δὲ τοι αγχι θαλασσης. Il. ι. 43.
SYN. Εγγὺς, ενεγγὺς, εγγύθι, εγγύθεν, αγχοῦ, πελας, ὁμοῦ, εμπελαδον, πλησιον, παρα.
Αγχεμαχος.
Μυσῶν τ' αγχέμαχων— Il. ν. 5.
Αγχιμαχητης.
— Ιν' ανέρες αγχιμαχηταὶ. Il. β. 604.
Αγχιαλος.
Χαλκίδα τ' αγχιαλον— Il. β. 640.
SYN. Ἁλιγειτων, ἁλιτενης, εφαλιος, παραλιος, αβκιθαλαττος, παραθαλασσιος, επιθαλασσιος, επιθαλαττιδιος, διαποντιος, παρωκεανειος.
Αγχιβαθὴς.
—Αγχιβαθὴς δε θαλασσα. Od. ε. 413.
SYN. Εγγυβαθος.
Αγχιγυος
Ην καλεουσιν - Πηγας αγχιγυοι περιναιέται. Apoll. 1 1222.
SYN. Πλησιοχωρος, παραπλησιος, γειτων, αγχιγειος, αγχιθυρος, αγχιτερμων, αγχιφανὴς, αγχιπορος, αγχιπους, αγχειος.
Αγχιθεος.
— Οἱ αγχιθεοι γεγαασιν.— Od. ε. 35.
Αγχιμολος.
Τον δ' εξ αγχιμολοιο ιδὼν— Il. ω. 352.
Αγχινοος.
Ουνεκ' επητής τ' εσσὶ, κ̀ αγχινοος, κ̀ εχεφρων. Od ν. 332.
SYN. Ευμηχανος, ευφυὴς, επιδεξιος, συνετος.
Αγχιθυρος,
—Λατρισι, και δμωσὶν, γειτοσὶτ' αγχιθυροις. Theog. 302.
Αγχιπους,
Λευσσουσαν ατην αγχιπουν στεναγματων. Lyc. 318.
Αγχιτερμων.
Σκιναρου δηναισιν αγχιτερμονα. Ib. 729.
SYN. Αγχιγυος.
Αγχιπλοος.
— Ου γαρ αγχιπλουν πορον φευγουσι. Eur. Iph. T. 1325.
Αγχιπτολις.
Πρῶτον μεν Ογκα Παλλας, ἡτ' αγχιπτολις. Aeſc. S. T. 507.
Αγχιρροος.
— Μετὰ τὸν δ' αγχιρροος Ιρις. Apoll. 2. 367.
Αγχισης.
Της γενεῆς εκλειψεν αναξ ανδρῶν Αγχισης. Il. ε. 268.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Αμυμων, δαϊφρων, Δαρδανιδης, βυκολεων, ιπποδαμος, μεγαλητωρ, κυδιστος, ροδοειδής.

Αγχιστεια,
—Νοθῳ δὲ μὴ εἶναι αγχιστειαν,
Παιδων οντων γνησιων. Arist. Av. 1660.

Αγχιστεῖον τὸ.
—Γενυς κατ' αγχιστεῖα— Soph. An. 180.
(Exp.) Μετυσία της υσιας.
SYN. Συγγενεια, κῆδος—εγγυτης, οικειοτης.

Αγχιστινος,
Αι μέν τ' αγχιστῖναι επ' αλληλῃσι κεχυνται. Il. ε. 141.

Αγχηστινος.
—Τοὶ δ' αγχηστῖνοι επιπτον. Il. ρ. 361.
SYN. Αδινὸς, πυκνὸς.

Αγχιστευω.
Ταν τ' αγχιστευυσαν γᾶν. Eur. Tr. 224.

Αγχιστὴρ.
Η μὴν τον αγχιστῆρα τῦδε τῦ παθυς. Soph. Tr. 260
SYN. Πλησιος.—αιτιος.

Αγχονη.
Οι δ' αγχονην ἅψαντο δυστηνῳ μορῳ. Sim.
SYN. Αγχος, αρτανη, πνὶξ, πνῖγος, πνιγμὸς, αποπνιξις, καταπνιξις, ἀρπεδὼν, ἀρπεδονη, στραγγαλη, πλεκτανη, βροχος, παγη, σχοινιον.

Αγχω.
Αγχε δὲ μιν πολυκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν υπο δειρην. Il. γ. 371.
SYN. Πνιγω, αποπνιγω, επιπνιγω, καταπνιγω, διαγχω, απαγχω, απαγχονιζω, αποτραχηλιζω.
PHR. Αγχονεῖον βροχον κατεδησατο. Βροχον περιβαλλειν, βροχῳ αποκτενειν. Η δ' εβη εις αιδαο πυλαρταο κρατεροιο Αψαμενη βροχον αιπὺν αφ' υψηλοιο μελαθρυ Hom.—— Διζετο δ' αγχιποιο μεταρσιον αλκαρ ολεθρυ. κ. λ. Nonn. D. l. 14.

Αγω.
—Αγει δε τε λαιλαπα πολλήν. Il. δ. 278.
—Αγει βροτολοιγὸν Αρηα εκ πολεμοιο. ib. φ. 421.
—Αγειν θ' ἱερην ἑκατομβην - ες Χρυσην. ib. α. 99.
SYN. Εισαγω, απαγω, εξαγω.—επιδεχομαι, φερομαι.—πεμπω. ληστευω, αρπαζω. κ λ,

Αγομαι (Med.)
Και αργυρον οικαδ' αγεσθε. Od. κ. 35.
—Γυναικα αγεσθε. Il. ψ. 263.

Αγω.
Πᾶν δὲ οἱ εν χειρεσσιν αγη δολιχοσκιον εγχος. Il. π. 801.
SYN. Καταγω, ρησσω, αγνυμι, αναρρηγνυω, κλαω, θλαω, θρυπτω, φλαω.

Αγυγαῖος.
—Αγυγαῖόν τε κυναγχαν. Ep. I 6.

Αγωγη.
Αιει δ' ὑμετεραισιν αλεξικακοισιν αγωγαῖς. Procl.
Ερμῆς αγωγῆς αντιτισασθε φονον. Aesc. Ag. 1272.
SYN. Αναγωγὴ, εισαγωγὴ, παιδεια. ασκησις.—βιοτὴ.— ὁδὸς.— φορα.— αναστροφὴ, τροπος, κομιδὴ, μεταβολὴ.

Αγωγος.
—Ανδρομαχη, πολλων εμοι - δακρυων αγωγός. Eur. Tr. 1130.
SYN. Αιτια.—αγωγευς, ακτωρ, αρχηγετης, ἡγετης, εισηγητης, ἡγεμων, καθηγεμων, ὑφηγητης, χειραγωγὸς, αφηγημων, προηγητης, ὁδηγός.

Αγὼν.
Οφρα οἱ αυτοματοι θεῖον δυσαιατ' αγῶνα. Il. σ. 376.
Αταρ τις αγων— Eur. Or. 859. (Vide *Barn.* ad *Phœn.* 591.)
SYN. Αγωνια, αγωνισμα, ανταγωνισμα, αγωνισμος.— ἆθλος, αθλημα, αμιλλα, αμιλλημα, παλαισμα.— ερις.—αγωνιστηριον.—σπυδὴ. μαχη —αγυρις.
ΕΡΙΤΗ. Ευρὺς, κλυτος, ἱερὸς, απειρεσιος, περικυδαλος, τυμβιδιος, θοὸς, ωκυπυς, αμεμφης, Ισθμιος, βαρὺς, καλλινικος, φονιος, ευηρυς, γυμνικὸς, φυλλοφόρος, λαοσσόος, πολυφατος, χαλκεος, ξιφηφόρος, αριστοχειρ.— αεθλητὴρ, αεθλοφόρος, απενθὴς, λεοντοφονος, ριγηλὸς, πολυκυκλος, αιματοεις, ωλεσιτεκνος.

Αγωναρχης.
Και τάμὰ τευχη μητ' αγωναρχαι τινὲς
Θησυσ' Αχαιοῖς. Soph. Aj. 574.
SYN. Αγωνοθετης, αθλοθετης, βραβεύς.

Αγωνιζομαι.
Πρῶτον δ' αγῶνα μέγαν αγωνιυμεθα. Eur. Hel. 849.
SYN. Αγωνιαω, ανταγωνιζομαι, αμιλλαομαι, αθλεω, κινδυνευω, φοβεομαι.

Αγωνια,
—Αγωνιαι, δοξαι, φιλοτιμιαι, νομοι,
Απαντα ταῦτ επιθετα τῇ φυσει κακα. Men.

Αγωνισμα.
Πικρὸν δὲ χ' ἡδυ τ' αγωνισμα μοι. Eur. Hel. 986.
SYN. Αγων, αγωνισις,— αδημονια, αση, ἆθλος.—σπυδὴ, επιμελεια.

Αγωνιος.
—Οπυ - στηριζῃ ποτε τᾷδ' αγωνιῳ σχολᾷ. Soph. Aj. 195.
SYN. Εναγωνιος, αλγεινὸς.

Αγωνιστης.

Αγωνιστης.
—Καὶ μὴν οἱδ' αγωνισταὶ πικροὶ. Eur. Ion. 1257.
—Αγωνιστὴς αληθειας. Pind.
SYN. Αμφιπολος.—αμυντωρ.—ανταγωνιστης, αμιλλητηρ, αθλητής.

Α Δ

Αδαημονιη,
Ω γερον, εκ αδαημονια σ' εχει. Od. ω. 243.
SYN. Αμαθια, απειρια, αϊδρεια, ανασκησια, ανεπιστημοσυνη, ατεχνια.
Αδαημων.
—Μαχης αδαημονι φωτί. Il. ε. 634.
SYN. Αδαὴς, αμαθὴς, απειρος, αϊδρις, ανηκοος, ανεπιστημων, απαιδευτος, ατεχνως.—νῆϊς αγνὼς.—εκ ειδὼς.
Αδαντος.
Δαιμονι' εκ αδαντα πεφασκειαι. Hes. Θ. 655.
SYN. Αγνωστος—αδαημων.
Αδαιδαλτος.
—Αδαιδαλτοις δ' υπο πλαγκταῖς. Orph.
SYN. Απλαστος.
Αδαιετος.
Αρνειὸν σφαζειν, κ̀ αδαιετον ωμοθετησαι. Apoll. 3. 1032.
SYN. Αδαϊος, αδαϊκτος, αδιαμεριστος, αδαστος, αδαιτρευτος, αδαιρετος, αδιακοπος, ασχιστος, αδιασχιστος, αδιανεμητος, αδιασπαστος, αδιατομος, αδιατμητος.
Αδαιτος.
Σπευδομένα θυσιαν ἑτέραν, ανομόν τιν' αδαιτον. Aes. Ag. 155.
Αδακρυς,
—Παῖδα - ὑπὸ τροφῷ αιεν αδακρυν. Theoc. 24. 21.
Αδακρυτος.
Ουδ' αρα Νεστορος υἱὸς αδακρυτω εχεν οσσε. Od. δ. 186.
SYN. Αλυπος.—δυσαλγητος.—*Item*, πολυδακρυς, πολυδακρυτος.
Αδαμ, Αδαμος.
Αδαμον αρχιγενεθλον—Cyr. Theod.
EPITH. Παλαιγενὴς, γεναρχης, πρωτοπλαστος.
Αδαμας.
Εδρα σφιν - στερεοῖο τετυγμένα εξ αδαμαντος. Theoc. 17. 21.
EPITH. Αδαμαστος, αρρηκτος, αμειλικτος, οκρυοεις, μαρμαιρων, πολιος, παμφαναων, στιβαρὸς, χλωρὸς.

Αδαμαντινος.
—Επεὶ εκ αδαμαντινα εντί. Theoc. 3. 39.
Αδαμαντινων δεσμῶν εν αρρηκτοις πεδαις. Æsch. Pr. 6.
SYN. Σκληρὸς, χαλεπὸς, (Metaph.) ισχυρὸς.
Αδαμαντοδετος,
—Ταῖς δ' αδαμαντοδετοισι λυμαις. Ib. 148.
Exp. ισχυροδετοις.
Αδαμαστος.
—Αΐδης τοι αμειλιχος, ηδ' αδαμαστος. Il. ι. 158.
SYN. Αγναμπτος, αδαμνὴς, αποθητος, ααπτος, απωλευτος, αχειρωτος, ανεπιχειρητος, αμεταχειριστος, απαρεγχειρητος, ανικητος, αδυλωτος, ανυπερβλητος, ατεραμων, ατεραμνος, αδορυληπτος, ατριακτος, αμαχος, αμαιμαχετος, απροσμαχος, ακαταμαχητος, αητητος, ατειρὴς, ατριπτος, ατρυτος, αμηχανος, απροσμηχανος, αναλωτος, ανεπιτακτος, ανεκβιαστος, απαλαιστος, ανηρειπτος, ακαταγωνιστος, ανανταγωνιστος, ατιθασσος, ατιθασσευτος.—αδμὴς αδμητος.—αμειλιχος.
Αδαπανος.
Γλυκέα - κἀδαπανα κ̀ φιλα. Arist. Pa. 542.
SYN. Αδαπανητος.
Αδεὴς,
Επερ αδεής τ' εστί—Il. η. 117.
Αδειμαντος,
—Εν δ' κ̀ τὸν αδει-μαντον Αλκμηνα τεκε παῖδα. Pind. Isth. 1.
Αδεὴς.
Αλλα συγ', αινοτατη, κυον αδδεὲς—Il. Θ. 423.
SYN. Αυθαδής.—αδειμος, αδειος, αθαμβης, αθαμβος, ανεκπληκτος, ακαταπληκτος, αοκνος, απτοητος, απτοιητος, αρριγητος, αταρβὴς, αταρβητος, ατρομος, ατρεστος, αφοβος, αφοβητος, ασφαλής.
Αδειπνος.
Ος εμὲ τον τλημονα - απελυσ' αδειπνον. Arist. A. 1154.
Αδεκατευτος.
—Αδεκατευτυς τῶν θεῶν ἱερὰς—Arist. Eq. 301.
SYN. Ατελωνητος.
Αδελφεὸς,
Τρεῖς γαρ τ' εκ Κρονυ εσμὲν αδελφεοὶ, ὓς τεκε Ρειη. Il. ο. 187.
Αδελφειος,
Ουδ' ετλη περιβῆναι αδελφειῦ κταμενοιο. Il. ε. 21.
Αδελφὸς.
Ποτερον αδελφὼ μητρὸς εστὸν εκ μιᾶς; Eur. Iph. T. 497.
SYN. Αυταδελφος, κασις κασιγνητος, αυτοκασιγνητος, κοινοτοκος, ὁμαιμος, ὁμαιμων, ὁμογνιος,

γιος, συναιμος, συναιμων.—γνωτος.— συγγονος, ὁμοπατριος, ὁμοπατωρ, ὁμομητριος, ὁμογαστωρ, ὁμογαστριος.

Αδελφη.

Βαρὺ δ' εστενον αι δυ' αδελφαι. Call. 6 95.

SYN. Αδε. φεα. κασις, κασιγνητη, αυτοκασιγνητις, γνωτη, ξυναορος, ὁμαιμων, συνομαιμων, συγγονος

PHR. Ω κοινὸν αυταδελφον-καρα.

Αδελφιδη.

Μεγακλεες αδελφιδην.— Arist. Nu. 47.

SYN. Εγγονη, ὑϊς, υἱδη, ὑωνη.

Αδεσμος

Δεσμὸν δ' αδεσμὸν τονδ' εχουσα φυλλαδος. Eur. Supp. 32.

SYN. Αδεσμιος, αδετος, ανοζος.

Αδευκης.

Τῶν αλεεινω σῆμιν αδευκεα— Od. ζ. 273.

Ἠ τις ωλετ' ολεθρῳ αδευκεῖ ἧς επὶ νηός. Od. δ. 490.

SYN. Αηδης.— εμπευκης, εχεπευχης, περιπευχης, οξυπευκης, πευκεδανὸς, πικρὸς, επιπικρος, πολυπικρος.— απροσδοκητος.

Αδεψητος.

Καμμὲν αδεψητον βοεην στορεσ'— Od. υ. 2.

SYN. Αξεστος, απεπτος, ακατεργαστος, παναεργης, ωμός.

Αδεω. Vide Ανδεω.

Ἀδεω.

Ως οφελεν θανατός μοι αδεῖν κακὸς— Il. γ. 173.

SYN. Ἁδω, ανδανω, αρεσκω, ευαρεστεω.— ευεργετεω, χαριζομαι.

Αδηιος.

—Δι εθνεα μυρια Κελτῶν

Και Λιγυων περοωντες αδηϊοι. Apoll. 4. 647.

Exp. αγνωστος, αζητητος, ανενοχλητος.

Αδηκτος.

Ἡμος αδηκτοτατη πελεται τμηθεῖσα σιδηρῳ Υλη—Hef. ε. 418.

SYN. Ακιος.

Αδηλητος.

—Αιει τοι αναξ, ατμητοι εθειραι

Αιὲν αδηλητοι. Apoll. 2. 711.

Vid. Αβλαβής. (Paff.)

Αδηλος.

Ουνεκεν ουκέτ' αδηλος επεπλεες— Call. 4. 53.

Ῥεια δ' αριζηλον μινυθει. καὶ αδηλον αεξει. Hef. ε. 6.

SYN. Αγνωριστος, αγνωστος, ασαφης, ασυμφανης, ασυνδηλος, αδοξος, αμαυρὸς.— αειδης, αειδελος, αφανης, αφανερος, αλαμπης, αδερκης, αδερκτος, αναυγητος, ανεπισημαντος, ατεκμαρτος, ατραντος, αοριστος. δυσοπτος, δυσκατοπτος, ανεμφαντος.

Αδην.

Ου ληξω πριν Τρῶας αδην ελασαι πολεμοιο. Il. τ. 423.

—Ειωθοτες εδμεναι αδην. Il. ε. 203.

SYN. Λιπαρῶς. αφθονως, εξαρκουντως, ῥυδην, χυδην. δαψιλως. αλις.

Αδηνης.

Ευνῆς δ' αδηνής εστιν αφροδισιης. Simon.

SYN. Απειρος.

Αδηριτος.

Ουδε τ' αδηριτος, ουτ' αλκῆς, ουτε φοβοιο Il. ρ. 42.

SYN. Αδηρις, αφιλονεικος, αμαχος, αδαμαστος.

Αδηφαγια.

Ου γαρ παυσατ' αδηφαγιης—Call. 3. 160

SYN. Γαστριμαργια, γαστρισμος. απληστια. βουβοσις, λαιμαργια, λαφυγμὸς, λιχνεια, οψοφαγια, πολυφαγια

EPITH. Αινη, αζηχης, βορη, πα θοινη.

PHR. Λυσσαν αει βουβωστριν αν-ιδεῖ γαστρι φυλασσει.—Και χαλεπη δεσποινα συνεστιος ουποτε δασμων ληθομενη.— Μαιμᾷ δε βορης αζηκεῖ λυσση γαστρος χαος. Opp.

Αδηφάγος.

—Διὸς ὑὸς αδηφάγον ανδρα καθειλεν. Theoc. 22. 115.

SYN Φαγος. πολυφάγος, βουφάγος. καταφαγης, οψοφάγος, βόρος, καβαισος, ετερογναθος, τρυφητης, μαργὸς, γαστριμαργος, λαιμαργος. βρωτικὸς, γλισχρὸς, γαστροφιλος, λαφυστιος, λαφυκτης, προλοβωδης, λιχνος, ασωτος, λαβρος.

Αδιαντον.

—Χλοεροντ' αδιαντον. Theoc. 13. 41.

Αδιαντος.

—Και σθενος αδιαντον. Pind. Nem. 7.

SYN. Αβροχος.

Exp. ανιδρωτι.

Αδιδακτος

—Γαμων δ' αδιδακτος εουσα Mufæ 31.

Ου χωρεῖ μεγαλην διδαχην αδιδακτος ακουειν. Phocyl. 84.

SYN. Απειρος, αμαθης. δυσμαθης, απαιδευτος, αδαημων.—αυτοδιδακτος.

Αδικεω.

Α ματηρ αδικεῖ με μονα— Theoc. 11. 67.

SYN. Αικιζω. αταω.—αεικειζω, ὑβριζω, εφυβριζω, καθυβριζω, αδικοπραγεω, παλαιζω.— ανομεω, ανομιζω, ανοσιουργεω.

Αδικημα.

Αδικημά του γυναικος εγενομην ισως. Eur. I. 325.

F Αδικια.

Αδικια.
—Ανδρὸς αδικιαν αισχυνεται. ib. 341.
SYN. Ανομια, παρανομια, ανομημα, ανοσιοτης, αδικοπραγια, αθεσμια, ανεπιεικεια, κακυργια, παλακισμὺς, ὕβρις.—αἶσχος.
Αδικος.
Γηρυετ' ανθρωπων αδικον νοον—Hes. ε. 258.
SYN. Ανομος, παρανομος, αγνωμων, αλιτρὸς, αταθαλος, αισυλος, αησυλος, αναρσιος, αθεμιτος, αθεμιστος, αθεμιστιος, αθεμιτοποιὸς, ανοσιος, ανοσιυργος, ανεπιεικης, ασελγης, υβριστὴς, αμετροκακος.
PHR. Οι βιη ειν αγορῇ σκολιὰς κρινωσι θεμιςας, εκ δὲ δικην ελασωσι, Θεῶν οπιν ὐκ αλεγοντές. Il. π. 388.
Αδινος.
Ηυτε εθνεα εἶσι μελισσαων αδιναων. Il. β. 47.
—Ενθ' αρα τε φρενες ερχαται αμφ' αδινὸν κῆρ. Il. π. 481.
—Αδινῦ εξῆρχε γοοιο. Il σ. 316.
SYN. Συχνὸς, αθρόος.—αδιαλειπ]ος.—ισχυος, λεπ]ὸς, δαψιλὴς—γοερὸς, ελεεινὸς, οικτρὸς, λυπηρὸς.
Αδιψος.
—Τεγξας αδιψον νηδὺν. Eur. Cyc. 571.
Αδμὴς,
Ως ἠγ' αμφιπολοισι μετετρεπε παρθένος αδμής. Od. ζ. 109.
—Υπο δ' ἡμιονοι ταλαεργοι - αδμῆτες. Od. δ. 635.
Αδμητος.
—Βῦν ἦνιν, ευρυμετωπον
Αδμητην, ἣν ὐπω ὑπο ζυγον ηγαγεν ανήρ. Il. κ. 293.
SYN. Αδμῆτις, ανανδρος.—αδαμαστος.
Αδμητος, Nom. Pr.
Ουδε Φεραῖς Αδμητος ευρρηνεσσιν ανασσων—Apoll. 1. 49.
Αδοκητος.
Των δ' αδοκητων πορον εὗρε Θεός. Eur. Alc. 1172.
SYN. Απροσοητος, απροσδοκητος, ασκοπος, απροσφατος, αελπ]ος, απροοπ]ος, απροορατος, απροιδης, ανωϊστος, αδοξαστος, παραδοξος.
Αδοκιμος.
Πεπλων λακισματ', αδοκιμ' ολβιοις εχειν. Eur. Fr.
SYN. Αεικης—αποδοκιμος, αδοκιμαστος, αποβλητος, αθετος.
Αδολεσχης,
Αλλ' ως ταχιστ' εμπιπράναι την οικιαν
Των αδολεσχων. Arist. Nub. 1487.
Αδολεσχος.
Ιατρὸς αδολεσχος νοσῦντι παλιν νοσος. Sent.
SYN. Λαλος, ευλαλος, απεριλαλητος, λαλοειδης, πολυλαλος, λαληθρος, λαλαγητης, λαπιστης, ληρωδης, ματαιολογος, σπερμολογος, πολυλογος, απεραντολογος, περιτ]ολογος, αμετροεπης, αρτιεπης, πολυμυθος, ακριτομυθος, ασιγητος, αθυρογλωσσος, αθυροστομος, στωμυλος, στωμοδόκος, κωτιλος, ποτιφωνης, βαβαξ, φλεδων, φληναφος, φλυαρὸς, ψιθυρος, ψυθὸς.
Αδολεσχια.
—Αλλα συγγνωμην εχε
Εμυ παρανοησαντος αδολεσχια. Arist. N. 1482.
SYN. Αχαιρια, φλυαρια, συνεχεια.—λαλια, αειλογια, απεραντολογια, περιτ]ολογια, πολυλογια, μωρολογια, μωρολογημα, σπερμολογια, πολυμυθια, πολυφασια, πολυφωνια, στωμυλμα. λαβροστομια.
Αδολος.
Αλλ' ὅστις αδολον γνησιαν τ' εχων φυσιν,
Εἶναι δικαιος, κὐ δοκειν εἶναι, θελει. Philem.
—Ομοφρονας λογυς, δικαιυς, αδολυς, ὅσιυς. Arist. A. 169.
SYN. Απλῦς, αφελης, ευγνωμων, επιεικης, ειλικρινης, ακηρασιος, ακεραιφνης, αληθής.
Αδονητος.
Και θενος ἦν αδονητον ακοιμητων παλαμαων. Musæ 326.
SYN. Αδονευτος, ακλινης, ακινητος, αμετακινητος, ακλονητος, ακλυδωνιστος, αστεμφης, αστυφελικτος, ασκαρης, αστραφης, απεριςπαστος, ατεξκτος, ασειστος, ακατασειστος, αδιασειστος, ασαλευτος, ατιναχτος, ασυγκροτητος.
Αδοξεων.
—Λογος γαρ εκτ' αδοξεντων ιων,
Κἀκ των δοκυντων αυτὸς, ου ταυτὸν θενει. Eur. Hec. 293.
SYN. Αδοξος, ακλεης.
Αδοξια.
Εν τω πενιαζ δ' εστιν, ἡ τ' αδοξια,
Κἂν ᾖ σοφός τις, ἡτ' ατιμια βιυ. Eur. Fr.
SYN. Ακλεια, δυσκλεια, ατιμια, δυσφημια, αισχυνη, αφανεια, κακοδοξια, ανωνυμια, αγένεια, δυσγενεια.
Αδος.
—Αδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν. Il. λ. 88.
SYN. Κορος, καματος, εκκακησις, καταφρονησις, πληρωσις, πλησμονή.
Αδοτος.
Οστ' αδοτυς περ εων δωσει γερας υκ ελαχιστον. Hom. Merc. 570.
SYN. Αδωρος, αδωρητος, αεδνος.
Αδρανια.
—Τρεμε δ' αψεα νισσομενοιο
Αδρανιη γηρα τε—Apoll. 2. 200.
SYN. Αδρανεια, αδυναμια, ολιγοδρανια, αδυνασια,

δυνασια, αναλκια, αναλκεια, ασθενεια, αρρωστια, απραγμοσυνη, απραξια, αργια, αεργια, ατονια, ανασκησια, αμελετησια, ατεχνια, μαλακια, εκλυσις, κοπος, καματος, παρεσις, παραχμη, ραθυμια, μικροθυμια, μικροψυχια, ολιγοψυχια, μικροφροσυνη, δειλια.

Αδρανής.

—Αι νεοτητες

Αφρονες, αἱ πολλαὶ δ' ἠπιαλειν αδρανεες. Suid. e. Posidon.

SYN. Ολιγοδρανης, αργὸς, αεργος, ανεργὴς, απραγμων, ῥαθυμος, οκνηρὸς, ασθενὴς, ανευρος, αναλκις, αδυνατος, ακικυς, ακρατὴς, ακρατωρ, ανανδρος, νωθρὸς, απαλαμνος, ακιδνὸς, αβληχρὸς, ατονος, ατεδανὸς, αραιὸς, βλαξ, κακὸς.

Αδραστεια.

—Αδραστεια (Νεμεσις) μὲν ἁ Διὸς παῖς Eur. R. 342.

Αδρεπ7ος.

—Ἡβας δ' ανθος αδρεπ7ον εστω. Aesch. Supp. 671.

Αδρηστος.

—Αδρηστῳ - ὃς εκ θεοφιν γενος ἦεν. Il. ψ. 347.

Και Σικυῶνι, ὅθ' ἀρ' Αδρηστος πρῶτ' εμβασιλευεν. Il. β. 572.

Αδριας.

Κεῖθεν δ' ευρυνθεισα τιταινεται Αδριας ἁλμη. Dionys.

Ἁδρὸς.

—Μεγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος,

Ἁδρὸς ὁ πολεμος ερχεται. Arist. R. 1131.

SYN. Μεγας, πολὺς, αδινος.—αφνειος.—χαλεπὸς.—ακμαῖος, ὡραῖος.

Ἁδροσυνη.

Ὡδέ κεν ἁδροσυνη σταχυες νευοιεν εραζε. Hes. ε. 471.

SYN. Ευπορια, ευετηρια, ευθηνια, ευθενεια, φορα, περισσεια, μεγεθος, σθενος, παχος, αφθονια, πεπασια, δαψιλεια. ἁδροτης.

Αδροτης.

—Λιπουσ' ἁδροτῆτα κ) ἥβην. Il. π. 857.

SYN. Ανδροτης.—ἁδροσυνη, ὑψηλοτης.

Αδυνατος.

Αδυνατοι - γεγῶτες αυτοὶ διαφυλαξαι πολιν. Eur. Iph. A. 369.

—Αδυνατος λεγειν. Arist. N. 1073.

SYN. Αδυναμος, ασθενὴς, ανισχυς, αμηχανος, αδρανὴς, ακρατὴς.—ανενδεκτος, ανεπιδεκτος, ανεγχωρητος.

Αδυτον.

Εν μεγαλῳ αδυτῳ ακεοντοτε, κυδαινοντε. Il. ε. 448.

SYN. Ναὸς, ἱερατεῖον, ἱεροφυλακιον.—ἁγιασμα, ἁγιαστηριον.—σπηλαιον.

EPITH. Ευώδες, θυώδες, πῖον.

PHR. Χρυσεων - εις αδυτον τριποδων - θησαυρὸν, ὃν περικαλλ' ετιμασε Λοξιας. Pind.

Αδυτος.

—Αδυτων επιβὰς κτεανων. Eur. Andr. 1034.

SYN. Αβατος.

Αδω. Vide Αειδω.

—Τετ7ιγος επεὶ τύ γε φεγτερον ᾁδεις. Theoc. 1. 148.

Αδω.

Ασειν εν Τροιῃ ταχέας κυνας αργέτι δημῷ. Il. λ. 817.

SYN. Κορεω, κορεννυω, κορεννυμι, πληροω, εμπληθω, εμπιπλημι, εμφορεω, χορταζω.

Αδων. Vide Αηδων.

Αδονες αἱ πυκινοῖσιν οδυρομεναι ποτὶ φυλλοις. Mosch. 3. 9.

Αδωνια.

Μυστηρι', Ερμῆ, Διϊπολει', Αδωνια. Arist. Pac. 419.

Αδωνιασμὸς.

Ὁτ' Αδωνιασμὸς ουτος οὐπι τῶν τεγῶν. Lys. 390.

Αδωνις.

Αιαζω τὸν Αδωνιν, απωλετο καλὸς Αδωνις. Bion. 1.

EPITH. Αγαπητὸς, τριφιλητος, ἱμεροεις, τερπνὸς, χαριεις, ὡραῖος, ῥοδοπηχυς, δυσποτμος, ἁβρὸς, στυγνὸς, ἁγνὸς, αμβροτος, νυμφιος, ορειδρομος.

PHR. Ασσυριος ποσις Αφροδιτης.—

Κλῦθί μευ ευχομενε, πολυωνυμε δαῖμον αριστε, Αβροκομη, φιλερημε, βρυων ωδαῖσι ποθειναις, Ευβουλε, πολυμορφε, τροφὴ παντων αριδηλε,— Αυξιθαλὴς, δικερως, πολυηρατε, δακρυτιμε, Αγλαομορφε, κυναγεσιοις χαιρων, βαθυχαῖτα· Ιμεροεις, Κυπριδος γλυκερὸν θαλος, ερνος ερωτος. Orph. Hymn.

Αδωρητος.

—Αδωρητοί και απαστοι. Hom. M. 168.

Αδωρος.

Εχθρῶν αδωρα δωρα κ' ουκ ονησιμα. Soph. A. 674.

SYN. Αδοτος, ἀδωροδοχητος, αμισθιος.—κακοδωρος.

Αδωτης.

—Αδωτῇ δ' ουτις εδωκεν. Hes. ε. 353.

A E

Αεδνωτος.
—Ἁρπαγάς τε συγγονων
Χριζοντες, αλφῆς της αεδνωτυ δικην. Lyc. 549.
SYN. Αεδνος, απροικος, αφερνος. αδωρητος.

Αεθλευω.
Αλλ' ὅγ' αεθλευειν προκαλιζετο— Il. δ. 389.
SYN. Αθλεω, αεθλεω, αθλευω. αγωνιζομαι. αλκαζω, διαπληκτιζομαι, δηριαω, καταδηριαομαι, μαρναμαι, μαχομαι, παλαιω, φιλονεικεω.

Αεθλητηρ.
Ιππῆες, κιθαρισαὶ, αεθλητῆρες, αοιδοὶ. Theoc. 22. 24.
SYN. Αεθλητης, αθλητης, αθλητηρ, αεθλευτηρ, αγωνιστης.

Αεθλιον.
Αλλ' αγε δη οἱ δῶμεν αεθλιον—Il. ψ. 537.

Αεθλον.
Ταλθυβίῳ κηρυκι διδυ περικαλλὲς αεθλον. Il. ψ. 897.
SYN. Ἆθλον, επαθλον. βραβεῖον, γερας, γερασμιον. επιτιμιον.
EPITH. Αγακλυτὸν, αγλαὸν, πολυπερθον, αρηϊον, επιοινιον, αθανατον.

Αεθλος.
Ουτος μὲν δὴ αεθλος ααατος εκτετελεσται. Od. χ. 5.
SYN. Αγὼν, αθλησις, αθλημα, αθλοσυνη, αεθλοσυνη, αεθλον. πονος.
EPITH. Αταρβὴς, ακλιτος, αγωνιος. αλκηεις, αεξιγυιος, ατεκμαρτος, βαρὺς, δεινὸς, κρατερὸς, ευδοξος, ευπαλὴς, λυγρὸς, στυγερὸς, χαλεπὸς, πολυκμητος, πολυϊστωρ. ερατὸς, νικηφορος, ἱερὸς, ὑψηλὸς, φιλοστεφανος, χρυσοστεφανος.

Αεθλοφόρος.
Σευαμενος, ὡσθ' ἱππος αεθλοφορος—Il. χ. 22.

Αεὶ.
Ως μευ αεὶ μεμνησαι ενηέος. Il. ψ. 648.
—Τον αει σκοτον. Soph. Œd. C. 1776.
SYN. Αιὲι, αιὲν. εσαει, παντοτε, διηνεκῶς.—εκαστοτε. διὰ παντος, παντα τον χρονον.

Αειγενετης.
—Ἡδ' ευχοντο θεοῖς αειγενετῃσιν. Il. γ. 296.

Αειγνητος.
Νυκτὸς αειγνητης πατέρα κλυτον—Orph.

Αειζωος.
Τὰς αειζων ψυχᾶς μεδεων. Melamp.

Αειθερής.
—Ακτῖνες αειθερέες πυρωσιν. Suid.

Αειμνηστος.
—Κλεος αειμνηστον—Eur. Iph. A. 1185.

Αειδω.
—Ὁστε θεοῖσι κ̀ ανθρωποισιν αειδω. Od. χ. 346.
SYN. Ἀδω, ὑμνεω, ὑμνω, ψαλλω, μελιζω, μελπω, ανάμελπω, μολπαζω, λιγαινω, λιγυριζω, ὑδεω, ὑδω, γηρυω, λεγω, φωνεω.

Αειδομαι.
—Μνηστῆρσιν αεισομενος μετα δαῖτας. Od. χ. 352.

Αεικεια.
Πᾶσαν αεικειην απεχε χροῒ. Il. ω. 19.
SYN. Αεικια, αδικια, αισχροτης, αναξια, λωβη, ονειδος, ὑβρις, απρεπεια.

Αεικελιος.
Ὡς αν αεικελιος πᾶσι μνηστηρσι φανειης. Od. ν. 402.

Αεκηλιος.
—Παθεειν τ' αεκηλια εργα. Il. σ. 77.

Αεικὴς.
—Αεικέα λοιγὸν αμῦναι. Il. α. 341.
—Τῶν δε στονος ωρνυτ' αεικὴς. Il. κ. 483.
SYN. Απεικὼς, απρεπὴς, αισχρὸς, αναξιος, απεοικὼς, αναρμοστος, αναρμοδιος, ασυμβατος, ασυναρτητος. ασυναπτος, ασυστατος, ακαλλὴς, ακοσμος, ασχημων, ατιμος, ταραχωδὴς, ανομοιος.—υ πρεπων,—καθηκων,—προσηκων.

Αεικιζω.
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν αεικιζει μενεαινων. Il. ω. 54.
SYN. Αικιζω, αδικεω, λωβευω, ὑβριζω, καταισχυνω.

Αειπλανος.
—Αείπλανα χειλεα γρηὸς. Suid.
SYN. Φλυαρὸς.

Αειρω.
—Ποτι γαιῃ χεῖρας αειρων. Od. λ. 422.
Μή μοι οἶνον αειρε μελιφρονα—Il. ζ. 264.
SYN. Αναειρω. επαιρω.—αιωρεω, μετεωριζω, ανεχω, ανυψοω. εξαρταω, διαιρω, προσφερω.—κυφιζω, βασταζω.

Αεισμα.
Ησιοδυ τὸ δ' αεισμα—Call. Fr.
SYN. ᾆσμα, μελος, ωδὴ.—επαινος.

Αεκαζομαι.
Και τα φερει αεκαζομενος τετληότι θυμῷ. Od. σ. 134.
SYN. Αναγκαζομαι. βιαζομαι.—αβυλεω, αθελω. ὐ θελω,—βυλομαι. υκ εθελω.

Αεκων.
—Αεκοντος εμεῖο. Il. α. 301.

SYN.

SYN. Ακων, ακεσιος, αβυλητος. ουκ εκων, μη βυλομενος.—αβυλος, απειρος.

Αεκητι.

Ου παντων αεκητι θεων—Od. ζ. 240.

SYN. Ακεσιως.—παρα γνωμην.

Αελλα.

Εν δ' επεσ' υσμινη, υπεραει ἴσος αελλη. Il. λ. 297.

SYN. Θυελλα, αητης, ζαλη, ζαλος, βεμβηξ, δινη, καταιξ, καταιγις, λαιλαψ, συσσεισμος, στροβιλος, στρομβος.

EPITH. Αντιπορος, αδευκης, αλιπλανης, βαλιη, βυκτης, θεσπις, θοη, ωκυδρομος, ευτροχαλος, δυσκελαδος, φρικαλεη, λυγρα, ολοη, χειμερια, τραχεια, ζαχρηης.

PHR. Αργαλεων ανεμων αελλα.—μετηορα εργα.

Αελλης.

Ως αρα των υπο ποσσι κονισσαλος ωρνυτ' αελλης. Il. γ. 13.

SYN. Αελληεις, αελλωδης, θυελλωδης.

Αελλοπ☉.

—Ωρτο δε Ιρις αελλοπος αγγελεουσα. Il. θ. 409.

Αελλοπες.

Γηθοσυνος δ' ιπποισιν αελλοποδεσσιν οχειτο. Hom. V. 14.

SYN. Αερσιπες, ωκυπες, ωκυθοος, ωκυδρομος, ωκυποδης, ταχυπες, θοος, ανεμωκης, ποδηνεμος, αιθριππος.

Αελλω.

Ηυκομες θ' Αρπυιας, Αελλω τ', Ωκυπετην τε. Hes. θ. 267.

Αελπης.

—Ζευς - γαιαν αελπεα δωκεν ιδεσθ. Od. ε. 408.

Αελπ]☉.

Αντω δ' εννημαρ τε κ̀ εννεα νυκτας αελπτοις Ωδινεσσι πεπαρτο. Hom. Apoll. 91.

SYN. Αελπος, αναελπτος, ανελπιστος.—αδοκητος, ανωιστος.—σκληρος, δυσχερης.

Αελπτια.

Ο και τιν' αελπτια βαλων. Pind. Pyth. 12.

SYN. Ανελπιστια, απελπισμος, απορια, δυσελπια, απογνοια, απογνωσις, αμηχανια.

Αελπω.

—Αελποντες σοον ειναι. Il. η. 310.

SYN. Αελπτεω, ανελπιζω, απελπιζω, αναπιπτω, απογινωσκω, αθυμεω.

Αεμμα.

Η τε λυρη, τοτ' αεμμα το Λυκτιον, ητε φαρετρη. Call. 2. 33.

SYN. Τοξον—εθημα.

Αενα☉.

Κρηνης τ' αεναυ κ̀ απορρυτυ—Hes. ε. 593.

Αενναος,

Ευρον αενναον κραναν υπο λισσαδι πετρη. Theoc. 22. 37.

Αεναων.

—Ποταμων απο αεναοντων. Hes. ε. 548.

SYN. Αιεναος, αειρροος.—απαυστος.

Αεξω.

Ανδρι δε κεκμηωτι μενος μεγα οινος αεξει. Il. ζ. 261.

—Υμετερον δε εκαστυ θυμον αεξω. Od. ρ. 226.

—Και αδηλον αεξει. Hes. ε. 6.

SYN. Αυξανω.—ευφραινω.—επαιρω.

Αεξομαι.

Ως κ̀ εμοι τοδε εργον αεξεται. Od. ξ. 66.

Αεπτ☉.

Δροσοισιν αεπτοισι μαλερων οντων. Æsc. Ag. 145.

Exp. μη δυναμενος πτηναι.

Αεργηλος.

—Αεργηλης επι φατνης. Tryph. 14.

SYN. Κενος.—αεργος.

Αεργια.

Ου μεν αεργιης γε αναξ ενεκ' ου σε κομιζει. Od. ω. 250.

SYN. Αργια, ραδιυργια, νωθρεια, οκνηρια, απονια, αδρανια.

Αεργος.

Τω δε θεοι νεμεσωσι κ̀ ανερες, ος κεν αεργος Ζωη. Hes. ε. 301.

SYN. Αεργης, αεργηλος, βλακευων, βλακικος, νωθης, σχολαιος, απραγμων, απρακτος.

Αεριος.

—Αεριον σκοτον ομμασι σοισι βαλων. Eur. Ph. 1560.

SYN. Αερηιος, αεριωδης, ηεριος, διαεριος.—ηλιβατος.

Αεροβατεω.

Αεροβατω, κ̀ περιφρονω τον ηλιον. Arist. N. 225.

Αεροδινητ☉.

Αεροδινητες κ̀ νιφοβολυς αναβολας. ib. Av. 1385.

Αερονηχης.

—Οιωνυς αερονηχεις. ib. N. 336.

Αεροφοιτ☉.

—Ιταμαις κυσιν αεροφοιτοις. ib. P. 1326.

Αερσιποτης,

Κυκνοι αερσιποται μεγαλ' ηπυον—Hes. α. 316.

Αερσιποτητος.

Τη γαρ τοι νεη νηματ' αερσιποτητοι αραχνης. ib. ε. 775.

Αερσιπες.

Ιπποι αερσιποδες—Il. γ. 327.

SYN. Αελλοπες, θυελλοπες, ελαφροπες, ποδωκης.

Αεταζω.
Πετρας ἀμφιῤῥωγας αεσταζοντες εϐαλλον. Apoll: 1. 995.
SYN. Αειρω, επαιρω.
Αεσιφροσυνη.
—Αυτὰρ εγὼν ἑπομην αεσιφροσυνῃσι. Od. ο. 469.
SYN. Φαυλοτης.— αφροσυνη, χαλιφροσυνη, αϐελια.
Αεσιφρων
—Ὁ δ' εμπεδος, ὁ δ' αεσιφρων. Il. υ. 183.
SYN. Αϐελος, ματαιοφρων, αϐεϐαιος, αστα-θης, κȣφος. φρενοϐλαϐης.
Αετος. Vide Αιετος.
Αεω (inus.)
Νυκτα μεν αεσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαινοντες. Od. γ. 151.
SYN. Αναπαυομαι, κοιμεομαι.

A Z

Α ΖΑ.
—Σακος ευρὺ, γερον, πεπαλαγμένον αζῃ. Il. χ. 184.
SYN. Αυχμὸς, πῖνος, ῥυπος.— ασϐολὴ, λιγ-νὺς.—σαπρια, σαπροτης, πυθεδὼν.
Αζαλέος,
Πολλας δὲ δρῦς αζαλεας. Il. λ. 494.
SYN. Αζαλεως, αζεχὴς, αζηχὴς, ἆυος, αυα-λέος, καρφαλέος, αθαλλὴς, ξηρὸς, καταξηρος, πινωδης, σκελλὸς, δανὸς, φρυγιος, εξικμασμενος, τραφερὸς.— ανυδρος.
Αζανω, αζανομαι.
Αζανεται μὲν πρῶτον επὶ χθονὶ δενδρεα καλά. Hom. V 271.
SYN. Αζω, αζαινω, αυω, αφαυω, αυαινω, αφαυαινω, εξαυαινω, διατερσαινω, εξικμαζω, ξηραινω, καταξηραινω.
Αζηλος.
—Αζηλα κ' ȣκ ευδαιμονα. Eur. Iph. T. 619.
SYN. Κακοδαιμων, αθλιος— ατιμος.—αζη-λοτυπητος.— αεικης.
Αζημιος.
Εχθρὺς μεθεισα τȣς εμȣς αζημιȣς. Eur. Med. 1050.
Ου γὰρ ȣδ' αζημιον,
Γνωμην μεν εἶναι τοῖς σοφοῖς λιαν σοφην. ib. El. 295.
SYN. Ατιμωρητος, ατιτος, ανεκτιτος, ανεκ-δικητος.—αϐλαϐης.—αληθης.
Αζηχης.
—Εμὲ δ' ȣδ' ὡς θυμος ανιει · αζηχὴς. Il. ο. 24.
SYN. Δεινὸς, ενδελεχης.—αζαλεος. κραῦρος.

Αζυξ.
—Κοραι γὰρ αζυγες γαμων πάρος— Eur. Hipp. 1425.
SYN. Αζυγὴς, αζυγος, αζευκτος, αγαμος.
Αζυγια.
Τοια δ' αζυγιη θεοεικελος— Naz.
SYN. Αγαμια, αγαμιον, μονȣχια.
Αζω, αζομαι.
—Κεφαλην και γȣνατα Σειριος αζει. Hes. ε. 585.
Η μεν τ' αζομενη κεῖται ποταμοῖο παρ' οχθας. Il. δ. 487.
SYN. Αζαινω, καθαυαινω, καρφω, καρφυνω, κατακαρφω, σκελλω, τερσω, τερσαινω.
Ἅζω, αζομαι.
—Μηδ' ἄζεο θȣρον Αρηα. Il. ε. 830.
SYN. Σεϐομαι, αιδεομαι, εκτρεπομαι, θερα-πευω, λατρευω.
Αζωστος.
Γειτονες αζωστοι εκιον, ζωσαντο δὲ πηοί. Hes. ε. 343.
SYN. Αζωτοι.

A H

Α Ηδὼν,
—Πυκνοπτεροι · δ' εισω κατ' αυτὸν ευστο-μȣσ' αηδονες. Soph. Oed. C. 17.
Αηδὼ,
—Ουδ' οικτρᾶς γοον ορνιθος αηδȣς. Aj. 634.
Αηδονιευς,
Οιοι αηδονιῆες εφεζομενοι επι δενδρων. Theoc. 15. 121.
Αηδονὶς.
Ειτε σε γ' Ατθις ετερψεν αηδονὶς—Naz.
EPITH. Αιολοφωνος, αιολοδειρος, λιγεια, λι-γυφωνος, λιγυμυθος, πανοδυρτος, παιδολετωρ, δακρυοεσσα, οξυφωνος, μελιγηρυς, μελιθρεπτος, μελιποιος, μελωδὸς, λαλος, ευγλωσσος, θηλυ-μανὴς, ειαρινη, ορθριος, νεροφοιτος.
PHR. Συμπαντων αοιδοτατη πετεινων.— Πανδιονος χαμμορος κȣρη.—ὑμνῶν πολυχορδο-τατα γηρυῖ.— νυμφων παροδῖτις——
Ευθαι αηδονιδες μινυρισμασιν αντιαχευσιν μελπȣσαι στομασιν τὴν μελιγηρυν οπα. Ep. l. 1.
—Αγχιστροφον γὰρ τὴν βοὴν διαπλεκει,
Και γαργαλισμȣς οργανοῖ κεκλασμενȣς,
Εκ τῆς εν ακμῃ γλυκυθρος μȣσȣργιας. Philem.
Τὴν δ' ἡδυμελῆ ξυμφωνον αηδονα Μȣσης. Arist.
—Ως δ' οτε Πανδαρεȣ κȣρη χλωρηῒς αηδὼν
Καλὸν αειδησιν εαρος νέον ἱσταμενοιο,
Δενδρεων εν πεταλοισι καθεζομενη πυκινοῖσιν.

Ητε

Ητε θαμὰ τρωπῶσα χεει πολυηχέα φωνὴν,
Παῖδ' ολοφυρομενη Ιτυλον φιλον, ὃν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' αφραδιας, κῦρον Ζηθοιο ανακτος.
Od. τ. 520.

Αηδεω, *vel* Αδεω.
—Καματῳ αδδηκότες ηδε και ὑπνῳ. Il. κ. 98.
SYN. Ταλαιπωρεω. οκνεω.—αηδιζομαι, αχθομαι.

Αηδονι☉.
—Παρ αηδονιον πετραν—Eur. I. 1452.

Αηθεσσω.
—Αηθεσσον γὰρ ἔτ' αυτῶν. Il. κ. 493.
SYN. Αηθεω, αηθιζομαι.—αηθης εἶναι.

Αηδια,
—Ὁταν δ' ανηρ
Πραξῃ κακῶς ὑψηλὸς, εις αηδιαν
Πιπ]ει κακιω τῦ παλαι δυσδαιμονος. Eur. Hel. 425.

Αηθεια,
—Εν δὲ οἱ ἦτορ-παλλετ' αηθειῃ—Hom. B. 71.
SYN. Ασυνηθεια.—αηθες γαυριαμα.—αλαζονεια.

Αημι.
Μῆνα δε παντ' αλληκτος αη νοτος—Od μ. 325.
SYN. Αω, αελλομαι, πνεω, πνειω, φυσαω.

Αηρ, ὁ.
—Φερεν δέ μιν ἱερὸς αήρ. Calab.
SYN. Αιθὴρ, αιθρη.
EPITH. Απλητος, απειρεσιος, ανεφελος, περινεφελος, αναστερος, ατρυγετος. αμετρητος, αιπτατος, διψιος, διψαλεος, βιοθρεμμων, θεσπεσιος, πολιος, πυροφόρος, πνευστὸς, πνοιοδοτὴρ, μοχθαλοεις, εμπνοος, λεπ]αλέος, ευρὺς, υηδυμος, κυανεος, ὑγροκελευθος, ὑγροπορευτος, καταρρυτος, ακαταστατος, δῖος, ἱερος.
PHR. Κραιπνοσσυτος θῶκος,—πορος οιωνων.

Αηρ, ἡ.
Οιη δ' εκ νεφεων ερεβεννὴ φαινεται αὴρ. Il. ε. 864.
SYN. Οχλὺς, ορφνη, γνοφος.
EPITH. Βαθεῖα, αλαμπετος, θεσφατος, δῖα γλαυκὴ, κυανεη.

Αεισυροι, *al.* αεισοροι,—αησυροι.
—Ὡσ τ' αεισυροι Μυρμηκες—Aesc. Pr. 451.

Αησυρ☉.
Εδραμεν ηὕτε πορτις αησυρος—Tryph. 351.
—Βορεας μεν-αησυρος—Apoll. 2. 1103.
SYN. Κῦφος, ελαφρὸς, λεπ]ὸς, ευκινητος.—ελαφρῶς πνεων.

Αησυλ☉.
—Ἡτ' αιει αησυλα εργα μεμηλεν. Il. ε. 876.
SYN. Αισυλος, αδικος, αμαρτωλὸς.

Αητὴς,
—Ανεμοιο δε δεινὸς αητης. Il. ο. 626.

Αησις,
Ψυχρὰν αησιν, διψιον τε πυρ θεν. Eur. R. 417.

Αημα.
—Επει μεγα πολὺ τ' αημα—Call. 3. 55.
SYN. Αελλα, ανεμος, πεμφιγξ, πνεῦμα, πνοὴ, πνοὸς, διαπνοη, φύσα, φυσημα, αὕτμη, αὴρ.
EPITH. Ακαμας, ησυχος, αινὸς, αλικτυπος, ἁδρὸς, αχειμων, αελληεις, αρκτῷος, αμειλιχος, μειλιχιος, βαλιος, βαρυπνειων, λιγυπνειων, βαρυγδυπος, βροτολοιγὸς, δροσερὸς, δνοφερὸς, ευοδμος, εχθρὸς, ηεριος, θοὸς, λαιψηρὸς, λαβρος, λιαρὸς, ληθαῖος, λαῦρος, κελαδων, κῦφος, κραιπνὸς, επιψυχων, πικρὸς, οξεα · συριζων, π]εροεις, χειμεριος.
PHR. Εννυχιαις π]ερυγεσσι μελος συριζον ανταϊδαν χυσιν αἰρος. Nonn.

Αησητ☉,
—Εμμι δ' αησσατος παμπαν αφ' ὃ γινομαι. Ep.

Αηπητ☉.
Φρικτὸς, αηπητος, μεγας, αφθιτος, ὃν στεφει αὴρ. Orph.
SYN. Αδαμαστος, ανικητος, απονητος. ακαταπονητος.

Α Θ

Αθαλατ]ωτ☉.
—Απειρος, αθαλατ]ωτος. Arist. R. 206.
Exp. μη ναυτικὸς.

Αθαμαντις.
—Ὑδωρ Αθαμαντιδος Ελλης. Dionyſ.

Αθαμας.
—Και Αιολιδην Αθαμαντα. Opp.
EPITH. Ασεβὴς, αινομανὴς, οιστρομανης, τλημων.

Αθαμβὴς.
Πληγην αθαμβὴς κριος εξκορυσσεται. Lyc. 558.
SYN. Αδεὴς, αστεμβὴς, αστεμφὴς, ατρομητος, ακαταπληκτος, αταρμυκτος, θρασυμεμνων, αυθαδὴς.

Αθανασια.
Εσσεται ανθροποισιν εχων κλεος αθανασιας. Syb. 2.
SYN. Αφθαρσια.

Αθανατοι (Θεοι ſc.)
Αθανατοι τιμῶσι παλαιοτερυς ανθρωπυς. Il. ψ. 788.

Αθανατ☉,
Αιγιδ' εχυσ', εριτιμον, αγηραον, αθανατηντε. Il. β. 447.

SYN.

SYN. Αφθαρτος, απαραφθαρτος, απαραφθορος, ανωλεθρος, ακηρασιος, αγηρατος.—αϊδιος. αμβροτος.

Αθαπτ@.

Κεῖται παρ νηεσσι νεκυς, ακλαυστος, αθαπτος. Il. χ. 386.

SYN. Αταφος, αποταφος, ακηδης, ακηδεστος, ακηδευτος, ακτεριστος, ακτερεϊστος.

Αθαρα, αθηρα.

Κάγω τοτ' ηδη της αθαρης πολλην εφλων. Arist. Pl. 694.

SYN. Σεμιδαλις.

Αθεατ@.

Μὴ τυμβον φθιμενων ανορυξης, μηδ' αθεατα Δειξης ηελιῳ. Phocyl. 95.

Αθελκτ@.

Ποινὰς αθελκτȣς ἁρπαγῆς διζημεναι. Lyc. 1335.

SYN. Αμειλικος, αμαλθακτος, ακηλητος. αληκτος.

Αθε@.

Τȣς δε πονηρȣς, και τȣς αθεȣς.— Arist. Pl. 491.

Αθεοι τροποι - αθεα εργα. ib.

SYN. Αθειαστος, αποθεος, αφιλοθεος, μισοθεος, αρνησιθεος, θεοβλαβης, θεομίσης, θεομυσης, αισυλος, ανοσιος, ασεβης, ασεπτος, αταϑαλος, αλιτηριος, ανιερος, εναγής, αθεμιστιος.

Αθεμιστι@,

—Ανὴρ αθεμιστιος ειη. Od. σ. 140.

Αθεμιστ@,

Αφρητωρ, αθεμιστος, ανεστιος εστιν εκεῖνος. Il. ι. 63.

Αθεμιτ@.

—Και γαμȣς Κυπριδος αθεμιτας. Eur. I. 1093.

SYN. Αδικος, ανοσιος; αθεσμος, αθεσμιος.

Αθεριζω.

Τῶν δ' αλλων ȣ περ τιν' αναινομαι, ȣδ' αθεριζω. Od. ϑ. 212.

SYN. Αθερισσω, ατιζω, ατιμαω, ατιμαζω, αναινομαι, αφειδεω, αμελεω, αλογεω, αφροντιζω, απειθεω, αποδοκιμαζω, ακηδεω, αδιαφορω, αποκαταβαινω, καταφρονεω, καταβλεπω, καταπτυω, εξȣδενοω, εξȣθενεω, εξευτελιζω, εκφαυλιζω, εκφλαυριζω, εξαμελεω, περιοπτω, περιφρονεω, υπερφρονεω, υπεροραω.

Αθερμαντ@.

Τιων δ' αθερμαντον εστιαν δομων. Aesc. C. 627.

Exp. αθρασυντος.

Αθεσμ@.

Μη παραβῆς ευνας φυσεως εις Κυπριν αθεσμον. Phocyl. 178.

SYN. Αθεμιστιος—αρρητος.

Αθεσφατ@.

—Αθεσφατα φυλ' ανθρωπων. Hom. Ap. 298.

—Αἱ δε νυκτες αθεσφατοι. Od. ο. 391.

—Και αθεσφατος οἶνος. Od. λ. 61.

SYN. Απελεθρος, μεγας, αμεγαρτος, αναριθμος.—αρρητος, ανεκδιηγητος.—ευπορος.

Αθηλ@,

—Ουδ' ελεεις το παιδιον

Αλȣτον ὄν, κάθηλον ἐκτην ἡμεράν; Arist. L. 881.

Αθηλυς.

—Περι κυκλον αθηλεος ομφακα μαζȣ. Tryph. 33.

SYN. Αθηλυντος. αγαλακτος.

Αθηνη, Αθηναιη, Παλλας.

—Αυτικα δ' εγνω - Παλλαδ' Αθηναιην. Il. α. 200.

Τὴν δ' αὖθις προσεειπε θεὰ γλαυκωπις Αθηνη. Il. η. 33.

EPITH. Ατρυτωνη, αλαλκομενηΐς, Αργειη, αιδοιη, αγελειη, αλκηεσσα, αντιανειρα, αλοχευτος, αγαυη, αγηνωρ, αγεστρατος, αταρβητος, αλκιμαχη, ακαματος, ακαλανθις, αδαμαστος, αλητις, αχραντος, ανεμωλιος, ακρηδεμνος, ασιδηρος, αβροχιτων, απεργης, αγαμος, απειρωδιν, Ατθις, Ανεμῶτις, αυτογονος, αματωρ, αγροκυδοιμος, ανυμφευτος. βλοσυρῶπις βαρυκτυπος, Γοργῶπις, Γοργολοφα, γλαυκη, δεινη δαΐφρων, δορυθαρσης, διογενης, δολομητις, ευπλοκαμος, ερυσιπτολις, εγρεκυδοιμος, εργοπονος, ευρυστερνος, ευπηληξ, ευθωρηξ, ευπαλαμος, ευπαρθενος, ηϋκομος, θρασεῖα, θȣρις, ἱππεια, Ιθωνιας, ἱστοτελεια, ἱστοπονος, ἱπποσοος, λαοσσοος, λαφρια, ληῖτις, μεγαθυμος, μενεδȣπος, μενεχαρμος, μελαναιγις, μισονυμφος, Μινῶϊς καθαρη, καλλιδιφρος, Ληϊδιη, Λιβυστὶς, ξανθη, ξȣθὶς, οβριμοπατρη, ογκαιη, ομβριμη, ποτνια, πολυβȣλος, πολυμητις, πολιας, πυλαιτις, πυλαιμαχος, πτολιπορθος, περσεπτολις, περιφρων, πολιȣχος, πολεμηδοκος, σοφη, σακεσπαλος, Τριτωνὶς, τριτογενεια, τριγεννητος, ταλαεργος, τολμηεσσα, τανυκνημις, φιλομολπος, φιλεριθος, φοινικη, φθισιμβροτος, φερασπις, φυγοδεμνος, φοβεσιστρατη.

PHR. Διος τεκος—θυγατηρ—κȣρη. ποθων—γαμων αδιδακτος.— δῖα θεαων.— παῖς αμητωρ—κυαναιγις παρθενος.

Παλλὰς μȣνογενὲς, μεγαλȣ Διὸς εγγονε σεμνη.

Δῖα μακαιρα θεα, πολεμοκλονε, οβριμοθυμε,

Αρρητ', αὖ ρητη, μεγαλωνυμε, αντροδιαιτε.—

Οπλοχαρὲς, οιστρῶσα βροτῶν ψυχὰς μανιαισι.

Γυμναζȣσα καρη, φρικωδη θυμὸν εχȣσα.

Γοργοφονε, φυγολεκτρε, τεχνῶν μῆτερ πολυολβε.

Ορμαστειρα, φιλοιστρε κακοῖς, αγαθοῖς δε φρονησις.

Αρσην μεν και θηλυς εφυς, πολεματοκε μῆτι.

Αιολομορφε δρακαινα, φιλενθεε, αγλαοτιμε.

Φλεγραιων

Φλεγραιων ολετειρα, γιγαντων ιππελατειρα.
Τριτο, εεια, λυτειρα κακων, νικηφορε δαιμον.—
Γλαυκωπ', ευρεσιτεχνε, πολυλλιστη βασιλεια.
Κλυθι μυ—κ. λ. Orph Hymn.

Αθηναι. Αθηνη.
—Και δημος Αθηνων. Hom. Ap. 30.
—Και ευρυαγυιας Αθηνην. Od. η 80.
ΕΡΙΘΗ. Αριστωδινες, αρχαιαι, αριζηλωται, ιεραι, ευωνομει, ευπυργοι, ζαθεαι, κραναι, μεγαλοπολιες, μεγαλαι, κλειναι, θεοδμητοι, θεοσεβεις, λιπαραι, ιοστεφανοι, καλλιχοροι, καλαι, πολυυμνοι, θαυμασται.
PHR. Πασων τιμιωτατη πολις. Μητροπολις. ευιππος χαρα. Αθηνας ευκτιμενον πτολιεθρον. Ελλαδος ευχος. Σεμνης Παλλαδος κλεινον πεδον. Κεκροπιδων αστυ παλαιογονων. Μυθων μητηρ. Κεκροπος πολις. Χθων Θησηϊς.

Αθηναιοι
Στησε δ' αγων, ιν' Αθηναιων ισταντο φαλαγγες. Il. β 558.
ΕΡΙΘΗ. Κεκροπιδαι. Ερεχθειδαι, μικροπολιται, μεταβυλοι, ταχυβυλοι, ολβιοι.
PHR. Κυροι Αθηναιων. Μνηστωρες αυτης. Θεων παιδες μακαρων Αλκμαιωνιδων ευρυσθενης γενεα Ερεχθειδαι το παλαιον ολβιοι. Ερεχθειδαι αστοι. Περικλυτοι ανδρες. κελευθοποιοι παιδες Ηφαιστυ.

Αθηρηλοιγος.
Φηη αθηρηλοιγον εχειν ανα φαιδιμω ωμω. Od. λ. 127.
SYN. Αθηροβρωτον, πτυον, λικμος, λικμητηριον, λεικνον.

Αθικτ⊕.
Λεκτρων αθικτον ηλθες εις συναλλαγας. Eur. Hipp. 652.
—Μυρτοιο δε χειρες αθικτοι. Call. 3. 201.
SYN. Αα πτος, αναπτος, αθιγης, αθικτωρ, αμιαντος, ακηλιδωτος, αμωμος, ασπιλος, ασπιλωτος, αχραντος, ανεπαφος, απινης, αψηλαφητος, αψαλακτος, αψαυστος, αρρυπαντος, ακεραιος, αφθορος.

Αθλευω,
—Τον μυριετη χρονον αθλευσω. Aesc. Pr. 95.

Αθλεω.
—Και πολλα περ αθλησαντα. Il. ο. 30.
SYN. Αεθλευω, διαθλεω.—κακοπαθεω, κοπιαζω. αθλιος ειμι.

Αθλημα,
Κειτο τα ταιν χεροιν αθληματα—Theoc. 21.9.

Αθλ⊕.
Αθλων, οια τε πολλα μετ' ανθρωποισι πελονται. Od. θ 160.
SYN. Αεθλος. αγων.

Αθλητηρ,
—Ουδ' αθλητηρι εοικας. Od. θ. 164.

Αθλητης,
Ουδεν κακιον εστιν αθλητων γενυς. Eur. Fr.
SYN. Αεθλητης, αμιλλητηρ, παγκρατιαστης, πυγμαχος, πυκτης, επασκητης, στεφανιτης. αγωνιστης, ασκητης.

Αθλοφορος
Ιππυς αθλοφορυς, οι αεθλια ποσσιν αροντο Il. ι. 124.
SYN. Νικητης.

Αθλι⊕.
Ανθρωπος υτος εστιν αθλιος φυσει. Arist. Pl. 118.
SYN. Ταλας, ταλαπειριος, ταλαιπωρος, ταλαινος, ταλαις, τληπαθης, δυστυχης, δυσταλας, δυσμορος, δυσηριστος, δυστηνος, δυσδαιμων, κακοδαιμων, δαιμονιος, ατυχης, κακοτυχης, αινος, αινοπαθης, κακοπαθης, ανολβος, ανολβιος, αποτμος, κακοποτμος, δυσποτμος, δειλαιος, δειλημων βαρυπημων, βαρυψυχος, πολυπονος, αιλινος, σχετλιος, ακυρης, τλημων, οιζυρος.

Αθολωτ⊕.
Κρηνη—η τ' αθολωτος. Hes. ε. 593.
SYN. Αθολ⊕, αθολωτ⊕, ανεπιθολωτος.—διαυγης, διαφανης.—αταραχ⊕.

Αθραυστ⊕.
Ιερος τ' αθραυστος Ταιναρυ μενει λιμην. Eur. Cyc. 291.
Πυργοι τ' αθραυστοι Τρωϊκης ησαν χθονος. Ib. Hec. 17.
SYN. Αρρηκτ⊕, ακλαστ⊕, αθρυπτ⊕, ανεκβιαστ⊕, αλωβητ⊕.—ολοτελης. ισχυρος.

Αθρεω.
Ουδ' ηπη αθρησαι δυναμην. εκαμον δε μοι οσσε
Παντη παπταινοντι προς ηεροειδεα πετρην. Od. μ. 232.
SYN. Βλεπω. οραω.

Αθροιζω, αθροιζομαι.
Πληρωμ' αθροισας των φιλων. Eur. I. 664.
Λεξον, τις οχλον τονδ' αθροιζεται τυχη. Ib. Herac. 122.
SYN. Αγειρω, αναλεγω, συμφορεω, περισατλω.—νηεω, κατασωρευω, περισωρευω. συναγω.

Αθροισις,
Στρατυ τ' αθροισις, πολεμιων τ' αγωνια. Eur. Hec. 313.

Αθροισμα.
—Αθροισμ' ιδων, Ib. Or. 872.
SYN. Αγυρις, αγορα, συναθροισμος, συλλογη, συλλοχια, αγερσις, αγερμος, επαγερσις. συναγελασμος, ομαδος. αλιξ, αλεοτης, συγκομιδη, σωρεια, συμφορησις. σωρευμα.

Αθροος.
Ἡμεῖς δ' αθροοι ὧδε κατὰ στρατὸν ευρὺν Αχαιῶν. Il ζ. 439.
SYN. Αδινος. ὁμηγερὴς. συνεχὴς. θαμινὸς, συνεπτυγμενος, συνεσκευασμενος, ακριτοφυρτος. αολλὴς.

Αθρυπτος.
Ειθιζε δε διαιταν εχειν καθαρειον, αθρυπτον. Pythag. 35.
SYN. Ατρυφερος, ατρυφητος. — ανδρειος — αθραυστος.

Αθυμεω.
Τί χρῆμ' αθυμεῖς ;—Eur. El. 831.
SYN. Αποθυμεω, δυσθυμεω, λειποθυμεω, βαρυθυμεω, μικροθυμεω, αελπτω, μεναινω, μενεαινω, αλυω, εκλυομαι, λειποδρανω, εναποψυχω, ψυχορραγω, διακειμαι. ανιαομαι, λυπεομαι, ωρακιαω, ωρακιζω, απογινωσκω

Αθυμια.
Πᾶσα δ' αθυμια, και κακοτης ἑπεται. Tyrt. 4. 10.
SYN. Λειποθυμια, λειποψυχια, αδημονια, αηδια, ακηδια, λυπη, αελπτια. αλγος. ανιη.

Αθυμος.
—Νῦν δ' ασκελέες κ̀ αθυμοι. Od. κ. 463.
SYN. Δυσθυμος, αθυμητης, μικροψυχος, λειποθυμος, περιλυπος, κατηφὴς, σκυθρωπὸς, αλεγεινὸς,

Αθυρμα.
—Φερων ερατεινὸν αθυρμα. Hom. Merc. 40.
—Διδε δ' αρ' αθυρματα θυμῷ. Od. σ. 322.
SYN. Αθυρματιον, παιγμα, παιγνιον, παιγνια, παιδια, εψια.—αγαλμα
EPITH. Απολλωνιον, Αφροδισιον, καλὸν, περικαλλὲς, τερπνόν.

Αθυρογλωσσος.
Ανήρ τις αθυρογλωσσος, ισχυων θρασει,
Αργεῖος. εκ Αργεῖος, ηναγκασμένος
Θορυβῳ τε πισυνος, κἀμαθεῖ παρρησια,
Πιθανὸς ετ' αυτες περιβαλεῖν κακῷ τινι. Eur. Or. 901.

Αθυροστομος.
Αθυροστομος δ' ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς
Οιμωγᾶς ὑποκεῖται. Soph. Ph. 189.
SYN. Αδολεσχος.

Αθυρσος.
—Αθυρσοι Βακχαι—Eur. Or. 1318.
Exp. Κακοθυρσοι,—θυρσων δεομενοι.—η μετα θυρσων.

Αθυρω.
Αψ αῦτις συνεχευε ποσὶν κ̀ χερσὶν, αθυρων. Il. ο. 364.
SYN. Αθυρεω, αθυρευομαι, ορχεομαι, παιζω. εμπαιζω, διαπαιζω θρυπτω.

Αθυτος.
Ανιερος αθυτων πελανων τρυχη Eur. Hipp. 147.

Αθῷος.
Τῷ μεν γαρ ἐνι κινδυνος, ὁ δ' αθῷος μενει. Eur. Fr.
SYN. Αζημιος.—αβλαβης.—αναιτιος.

Αθωπευτος.
—Τας αθωπευτες δικας. Lyc. 1399.
SYN. Αθελκτος. ασπλαγχνος. αμειλιχος, ακολακευτος.—καθαρός.

Αθως.
Θρηϊκιὸς τ' Αθως, κ̀ Πηλιε ακρα καρηνα Hom. Ap. 33.

Α Ι

ΑΙ'Α.
Της αμφω ζωὴς κατεχει φυσιζοος αῖα. Od. λ. 300.
SYN. Γῆ, γαῖα, χθὼν, πεδον.
EPITH. Ασπετος, βαρυχθων, ερατη, ευσαχυς, επιτροχος, εριβωλαξ, εριστορος, πολυσπορος, ευβοτος, πολυληϊος, πολυδιψιος, πολυπιδαξ, πολυπυρος, πολυορνιθος, πιειρα, ποιητροφος. ηερια, κελαινη, τρηχεῖα, ομβριμος, σιδηρομητωρ, ψαφαρά

Αιαγμα.
—Συν αλαλαγαῖς δ' αιαγματων. Eur. Ph. 347.
SYN. Γοος, θρῆνος, οδυρμὸς, ολοφυρμὸς, ολοφυρσις, οιμωγη, οἶκτος, οικτιρμὸς, οικτισμὸς, πενθος, κλαῦμα. κλαυθμὸς, κλαυθμυρισμὸς, κωκυμα, κωκυτὸς, στεναγμὸς.

Αιαζω.
Ὡς εγὼ αινοτοκεια φιλον τεκος αιαζεσα. Mosc. 427.
SYN. Οιμωζω, οδυρομαι, ολοφυρομαι, κατολοφυρομαι, κλαιω, κατακλαιω, κλαυθμυριζω, κλαυσασκω, κωκυω, ανακωκυω, θρηνεω, δακρυω, ωρυομαι.

Αιαιη.
Νῆσον ες Αιαιην σχησεις ευεργέα νηα. Od λ. 70.

Αιακὸς.
—Ὁ δ' ἀρ Αιακὸς εκ Διὸς ἦεν. Il. φ. 189.
EPITH. Αστηρικτος, απλοιτος, αιολομητις, θρασυς, Ινδοφονος, φυσιζοος.
PHR. Ὁμογνιον αἷμα Αυαιε.—βλαστημα Διὸς. Nonn. D.

Αιανὴς.
Απὸ γαρ κορον αμβλυνει
αιανὴς ταχειας απαδις. Pind. Pith. 1.
—Νυκτὸς αιανὴς κυκλος. Soph. A. 681.

SYN.

SYN. Αιανὸς, ενδελεχὴς· αἴδιος, αδιαλειπ7ος.
—θρηνητικὸς, δεινός.

Αιας. Οιλῆος
Λοκρῶν δ' ηγεμονευεν Οἴλῆος ταχὺς Αιας. Il. β. 527.
EPITH. Οἴλιαδης, μεγαλητωρ, δορυκλυ7ος, λινοθωρηξ, καρτερoθυμος, χαλκεος.

Αιας. Τελαμωνιος
Αιας δὲ πρῶτος Τελαμωνιος ἑρκος Αχαιῶν. Il. ζ 5.
EPITH. Τελαμωνιαδης, αντιθεος, αμαρτοεπης, βοην-αγαθὸς, αρηϊος, Αιακιδης, αμυμων, αυτοσφαγὴς, βεγαῖος, βαρὺς. δεινὸς, δυστραπελος, δυσωνυμος. διογενὴς, δαϊφρων. μενεδηϊος, αταρβητος, πελωριος. θρασὺς, θουρος, καρτερὸς, καρτεροθυμος, λήθιπινος, κλεινὸς, κυδαλιμος, ομβριμος, ομβριμοθυμος, μεγας, μεγαλητωρ. σακεσφόρος, φερασπις, τρικορυθος. φαιδιμος, ευρυβιας, ὑπερβιος, ἱππομανὴς, ωμοκρατὴς.
PHR. Ο μεγας βαρυμανιος ἡρως —εν δαϊαις ατρεστος μαχαις — πρηστὴρ Ενυῦς ουπότ' ες φυγαν τραπεὶς.—παις εσθλος εὐσθενὴς Τελαμωνος.

Αιγαιων.
Ον Βριάρεων καλευσι θεοὶ, ανδρες δὲ τε παντες Αιγαιωνα. Il. α. 404.

Αιγανεα.
—Καμπυλα τοξα, και, αιγανέας δολιχαυλυς. Od. ι. 156.
SYN. Αγκυλη, ακοντισμα, ακοντιον, ακις.—βελος. βολὶς. δορυ, ἦμα, ξυσὸν, παλτὸν, οἰστὸς, τραπηξ.—αιχμη
EPITH. Δολιχηρης, θοα, κωπηεις. νεοθηγὴς, ταναός.

Αιγειος,
—Ὑπερθεν-Αιγειην κυνεὴν κεφαλῆ εχε. Od. ω. 230.

Αιγεος.
—Αιγεον ασκὸν εχων μελανος οινοιο. Od. ι. 196.

Αιγειρος.
—Χαμαὶ πεσεν αιγειρος ὡς. Il. δ. 482.
EPITH. Λειη, μακεδνὴ, μακρὴ, ὑδατοτροφὸς, ταναὴ, τανυφυλλος
PHR. Ηρακλεος ἱερὸν ερνος —Αιγειρος φυλλοισιν απειρεσιοις κομοωσα, Τῆ δαμὰ δὴ λακερυζαι επευλιζοντο κορῶναι. Ap. 3. 927.

Αιγιαλεια.
—Αιγιαλεια περιφρων Αδραστινη. Il. ε. 412.

Αιγιαλὸς.
Ως δ' ὅτ' ἐν αιγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλασσης. Il δ. 422
SYN Θὶν, ακτὴ, ακρα, ηϊὼν, κροκαλη.
EPITH. Ευρὺς, κοῖλος, ατρυγετος, ερημαῖος, πολιὸς, δυσηνεμος. πολυηχης, ημαθοεις. δολιχὸς, αγχιαλος, αμετρητος, ψυχρὸς, ευορμος.

Αιγιβοτος.
—Ουτε τι λειμὼν-αιγιβοτος. Od. δ. 605.
SYN Αιγιβοτης.—αιπόλος.

Αιγίζω, αιγιζομαι.
—Αιγιζεσθαι νευριδας. Aefc. Fr.
SYN. Διασπαω, διασπαραττω.—αελλομαι—αιπολεω.

Αιγιλιψ
Ἤτε κατ' αιγιλιπος πετρης δνοφερὸν χεει ὑδωρ. Il ι. 15.
SYN. Αιψηρὸς, ὑψηλὴ. προβλὴς, περιμηκης.

Αιγινα.
—Κυρη κλυτε Ασωποιο. Orph.

Αιγινα
Νῆσός τ' Αιγινα—Hom. Ap. 31.
EPITH. Δικαιοπολις, Δωρὶς, ευανδρος, φιλομολπος, μητροπολις.

Αιγινοεις.
—Αιγινοεντα διεδραμεν κρεα μακρα. Hom. 18. 12.

Αιγιος
—Ηδ' Αιγιον αμφενομοντο. Il β 574.

Αιγὶς.
Αιγίδ' εχουσ' εριτιμον, αγηραον, αθανατηντε. Il. β. 447.
EPITH. Αμφιδασεια, αριπρεπης, αρρηκτος, βλοσυρῶπις, δεινὴ, θουρις, θυσσανοεσσα, δασυμαλλος, μαρμαρεα, σμερδαλεα ερεμνὴ, φθισιμβροτος, παμφανοωσα, χρυσεια.
PHH. Αντατον οπλον ολυμπου.—Προαγγελος νικης. Γοργειῳ κομοωσα εχιδνηεντι καρηνῳ. Nonn. D.

Αιγιοχος.
—Αιγιοχοιο Διὸς τεκος—Il α. 202.

Αιγισθος
—Επει εκτανε πατροφονῆα
Αιγισθον δολομητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν εκτα. Od α 300.
EPITH. Θυεσιαδης. αναλκις, αμυμων, κοινολεχὴς.

Αιγλη
Αιγλη παμφανοωσα δι' αιθέρος ουρανὸν ἷκε. Il β. 458.
SYN Αυγὴ. αιγλαια, αυγασμα. αυγασμὸς, αμαρυγὴ, αμαρυγμα, επαυγασμα. λαμψις, λαμπηδὼν, λαμπροτης. μαρμαρυγὴ, σελας, στιλβη, στιλβηδων, στιλβωσις, στιλπνοτης, τηλαυγησις
EPITH. Αμβροτος, ανσφαλος, αιθοψ. δεινὴ, γαιηοχος, διοσδοτος, ευθεος, ηελιωτις. θηλα, ευβοστρυχος, εὔσκοπος, ανταυγὴς φαεινὴ. ετεροχρος, παμφαὴς, πολυπαμφαης. πανδερκὴς, τηλεσκοπος, φαεσιμβροτος. λευκὴ, σεληναια, Φαεθοντιὰς, μαρμαρεα, τριλαμπὴς, λαμπουσα, ουρανο-

κρατεδεικτος, φωσφορος, χαροπη, μαλακη.— ασαιος, αργυφος, αντωπος, αντιρροπος, αλιτυπος, παλιναγρετος, παλινδρομος, αυτοσσυτος. ετεροσσυτος, θεοσσυτος. βιοτησιος, επιδορπιος, ομοφεγγης, πολυδαιδαλος, πολυδιψιος. εκηβολος, κελαινεφης, νεοφεγγης, εγχλοος, φοινιος, σελασφορος. θαλαμηπολος, πανυπερτατος, Φαεθοντις. Nonn. D.——ηελιε,—σεληνης.—χαλκε αιγλη.

Αιγληεις.
—Απ' αιγληεντος Ολυμπε. Il α. 532.
SYN. Αγλαος, λαμπρος.

Αιγοκερευς.
Αυτω κυανεω υποκειμενος Αιγοκερηϊ. Arat.
SYN. Αιγοκερως.
EPITH. Ηεροεις, αθαλπης, ιχθυοεις, νοτιος, χαλαζηεις.

Αιγυπιος
—Επαλμενος, αιγυπιος ως. Il. ρ. 531.
SYN. Γυψ
EPITH. Αγκυλοχειλης, γαμψωνυξ.

Αιγυπτιαζω.
Ουκ ετος παλαι ηγυπτιαζετε. Arist. θ. 929.
SYN. Πανεργεω. κακοτροπευομαι.

Αιγυπτιοι.
—Και Αιγυπτιες επαληθεις. Od. δ. 83.
EPITH. Δεινοι.
PHR. Αριπρεπεων γενος ανδρων.
Οι πρωτοι βιοτοιο συνεστησαντο κελευθοις.

Αιγυπτος.
Πεμπταιοι δ' Αιγυπτον εϋρρειτην ικομεσθα. Od. ξ. 257.
EPITH. Βαρεια, ηερια, ιερη. ευβοτος, ευσπορος, εϋρρειτις, ευλειμων, εριθενης, λιπαρη, μεγαλη, πολυληϊος πολιπυρος, πυροφορος, κακοφρων, σκοτοεσσα, χθαμαλος.
PHR. Αει σταχυεσσι βρυεσα.

Αιδεομαι,
Αιδεισθαι θ' ιερηα—Il. α. 23.

Αιδομαι.
Τω μεν ταρβησαντε και αιδομενω βασιληα. Il. α. 33.
SYN. Αζω. αζομαι, αγαζομαι, αγιζω, αποβλεπω, γεραιρω. ευλαβεομαι, κυδαω. καταιδεομαι. θεραπευω. πρεσβευω, σεβαζω, σεβιζω—φοβεομαι.—αισχυνομαι.—αρεσκομαι. οπιζομαι. οκνω.
PHR. Σεβαστικως διακειμαι προς τινα—σεπτως εχω.—δια τιμης, εν τιμη, δι αιδες, αγω.

Αϊδηλος
Ηυτε πυρ αϊδηλον επιφλεγει ασπετον υλην.. Il. β. 455.

SYN. Αδηλος, αδηλοποιος, αδοκητος.—ολεθριος.

Αιδης.
—Αϊδης τοι αμειλιχος, ηδ' αδαμαστος. Il ι. 158.

Αϊς,
Τον δ' δε αποφθιμενον δυναι δομον Αϊδος εισω. Il γ 322.

Αιδονευς,
Μεχρις επ' Αϊδονηος υπερθυμοιο βερεθρων. Cal.

Αιδωνευς.
—Αναξ ενερων Αϊδωνευς. Il. υ. 61.
SYN. Πλετευς, Πλετων.
EPITH. Αμειδητος, ακριτος, μελαγχαιτης, κρατερος, ιφθιμος, αλκιμος, δυσπειθης, κλυτοπωλος, νεκροδεγμων, φονιος, υπερθυμος, πανδαματωρ, νηλεης, πικρος, ψυχοφθορος.
PHR. Ο παντων αρπακτης.

Αϊδης
Ευτε μιν εις αϊδαο πυλαρταο προυπεμψεν. Il. θ. 367.
SYN. Αδης, ερεβος, ζοφος.
EPITH. Ανοστητος, αχλυοεις, δακρυοεις, πολυδακρυτος, πολυκλαυτος, ενυχος, ηεροεις, μελας, γλυκυς, λυσιμελης, ερεμνος, παγζοφος, ζοφερος, λυγρος, στυγερος, κρυερος.
PHR. Μελαντειχης δομος Περσεφονης.—ευρωεις, δομος Αιδε—Αϊδωνηος βερεθρον.—Κοινος πασι λιμην.—αρρηκτοι τ' Αιδαο πυλαι, και δημος ονειρων.—δομον κρυερε Αιδαο.—αμφολοησι πυλησι πολυκλαυτε αϊδαο.

Αϊδιος.
Εδρην αϊδιον ελαχες. Hom. 28. 3.
SYN. Ατελεςος, ατελευτητος, αχρονος, αιωνιος, αμηρυτος, ανεκλειπτος, απαραβατος.

Αϊδνος,
Ουρεος εν βησσησιν αϊδνης—Hes. θ. 860.
SYN. Αειδης, σκοτιος, σκοτεινος, δνοφερος.

Αιδοιος.
Αιδοιος τε μοι εσσι, φιλε εκυρε, δεινος τε. Il. γ 172
SYN. Αιδοιος, αιδεσιμος, αιδεςος, αζητος, ευλαβητεος, αποβλεπτος, ενδοξος, ευσεπτος, θρησεπτος, ποτνιος, σεπτος, σεμνος, σεβαστος.—αιδοφρων, αιδημων, αισχυντηλος, αισχυντηρος.

Αϊδρειη,
Ουδε τ' αϊδρειη—Il. η. 198.

Αιδρια
Οστις αϊδρειη πελαση—Od. μ 41.
SYN. Απειρια, αμαθια, αγνωσια, αδαημονια.

Αϊδρις.
—Αϊδρει φωτι εοικως. Il. γ. 219.
SYN. Απειρος, αγνωμων, αδαημων, αμαθης.

Αιδοφρων.

Αιδοφρων.
Οστις αιδοφρων - προς σ' ἦν μαλιστα. Eur. Alc. 669.
SYN. Αιδοῖος, αιδημων, ευλαβής.
Αιδώς.
—Νοος δ' απολωλε ϰ̀ αιδώς. Il. ο. 129.
SYN. Αἶδος, αιδεσις, αισχυνη, αισχυντια, αισχυντηλια, εντροπὴ, ευλαβεια, σεμνοτης, θεραπεια, παρθενια, ἁγνευμα. σεβας.
EPITH. Ακηρατος, αφελὴς, ποτνια, γαμηλιος, μειλιχιη, παρθενικὴ, φιλοπαρθενος, ερατὴ, επιδημιος, τελεσσιγονος, τιμιος, υπειροχος, σοφὴ, σαοφρων.
PHR. Αλλα οἱ αιδὼς Ομμασι κυανεοισιν εφιζανε, ϰ̀ δι' υπερθεν καλὰς αμφερυθηνε παρηΐδας. Cal.—— Σαῖς γαρ οπωπαῖς Αγλαιης πνειουσα σοφὴ περιλειβεται αιδώς.
Αιετὸς, αετὸς.
Αιετὸς ὑψιπετης επ' αριστερὰ λαὸν εεργων. Il. μ. 201.
EPITH. Αιθων, αλκηεις, γαμψωνυξ. αγκυλοχειλης, δαφοινὸς, αἐρσιποτητος, ὑψιπετηεις, ὑψικελευθος, ωκυπετης, πτηνοκρατωρ, τανυπτερος, οξὺς, ωκὺς, εὔπτερος, ευποιητος, μελας, θηρητὴρ, μορφνὸς, λυγρὸς, πτηνὸς, πτεροεις, περοφοιτης, περοδινὴς, γαμοκλόπος, ωμηστὴς.
PHR. Διὸς αισιος ορνις. Τελειοτατος πετεηνῶν. Ορνις ερωτων. Διος πτηνὸς κυων. Αρχὸς οιωνων. Κρονιδαο διακτορος. Οιωνὸς μεγ' ὑπειροχος αγγελιωτης, τῦ ζηνὸς τεραων.— Οιωνων μακος ενρανιος. Οξὺ λαων, οξέα κεκληγώς.
Αιζηΐος,
Ως δ' οταν οξὺν εχων πελεκυν αιζηΐος ανήρ. Il. ρ. 520.
Αιζηὸς,
Ον τ' αιζηὸς αφηκεν ανηρ, πειρωμενος ἥβης. Il. ψ. 432.
Σευωνται ταχέες τε κυνες, θαλεροί τ αιζηόι. Il. γ. 26.
SYN. Νεος, νεανισχος, νεανιας, ακρηβος, κῦρος, ηΐθεος.
EPITH. Αρηΐθοος, ανθηρὸς, ευανθημος, ανθεμωδης, ευθενὴς, διοτρεφὴς, ακμαζων, τερενοχρως, φιλοπαρθενος.
Αιητης.
Αυτοκασιγνητη ολοοφρονος Αιηταο. Od. κ. 137.
EPITH. Ολοὸς, απηνὴς, μεγαλοφρων, βαρυφρων, πολυφθονος, ὑπερηνωρ, ὑπερθυμος.
PHR. Κολχων κρειων, σημαντωρ. ὑὸς φαεσιμβροτυ ηελιοιο.
Αιητος.
Η, και απ' ακμοθετοιο πελωρ αιητον ανεστη. Il. σ. 410.

SYN. Αιθων.—ανεμωδὴς.
Αιθαλιων,
Τοὶ δὲ ποτὶ σκιεραῖς οροδαμνισιν αιθαλιωνες Τεττιγες λαλαγεῦντες εχον πονον. Theoc. 7. 138.
Αιθαλοεις.
Αμφοτερῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κονιν αιθαλοεσσαν. Il. σ. 23.
SYN. Αιθων, αιθαλωδης.—αγλαος.
Αιθαλος.
Κατα δ' αιθαλυ κηλῖδ' οικτροτατα κεχρωσαι. Eur. Hec. 911.
SYN. Αιθαλη, λιγνύς.
Αιθαλοω.
Τας Μολοποιὺς αιθαλωσασαι γυας. Lyc. 1340.
SYN. Απαιθολοω, αιθολω, αιθω, αναιθω, αναιθυσσω, φλεγω, φλεγεθω, αναφλεγω, καταφλεγω, εμπρηθω, καταπρηθω, καιω, αποκαιω, διακαιω, εκκαιω, επικαιω, δαιω, πυροω, πυρπολεω, πυρακτεω.
Αιθαλωτος.
—Αιθαλωτον ες πετραν μολων. Lyc. 338.
SYN. Αιθαλωδης. κεκαυσμενος.
Αιθὴρ.
Αιθέρος εκ δίης ὅτε τε ζεὺς λαιλαπα τεινει. Il. π. 365.
—Ουρανόθεν δ' αρ' ὑπέῤῥαγη ασπετος αιθήρ. Il. θ. 554.
SYN. Αὴρ.—αιθρια.—πῦρ. Ariſtoph.
EPITH. Ατρυγετος, ατρεμων, αστερωπὸς, αστροχιτων, ατλητος, αιπεινὸς, απειριτος, ασπετος, αφθιτος, ακαματος, αβατος, ανεμβατος, αιολος, αγλαος, αυγαλέος, αιγληεις, ανεφελος, ευβοτος, ευδιος, ἥσυχος, λαμπρὸς, τηλεφανὴς, φαιδιμος, φαενὸς, υψιφανὴς, ηλιβατος, νηνεμος, ελευθερος, επταζωνος, επταπορος, ποικιλος, ποικιλονωτος, χαλκεος, μακρὸς, πανευκηλος, ὑγρὸς, ερημη, δορυτινακτος, θαλερομματος, πυρωδης.
PHR. Διος οικησις, δωματιον.—Ὀχθον' εγκυκλυμενος. μεγαλωνυμος πατὴρ, σεμνοτατος παντων βιοθρεμμων.—Σοφὸς ἁρμονιας πατήρ.
Ω Διὸς υψιμελαθρον εχων κρατος αιὲν ατειρές,
Αστρων ηελιυ τε σεληναιης τε μερισμα,
Πανδαματωρ, πυριπνυ, πᾶσιν ζωοῖσιν εναυσμα,
Ὑψιφανὴς Αιθὴρ, κοσμυ στοιχεῖον αριστον·
Αγλαον ὦ βλαστημα, σελασφορον, αστεροφεγγὲς,
Κικλησκων λιτομαί σε, κεκραμένον ευδιον ἦναι.
Orph. Hymn.
Αιθεριος.
Ου γαρ δη' αιθεριοιο φυὴν εχον οιωνοῖο. Apoll. 2 1258.
SYN. Αιθεριωδης.—αεροπορος.—αεριος.

Αιθεροδρομος.
—Ειδωλα πετεινων αιθεροδρομων. Arist. A. 1393.

Αιθιοπια.
Λαων, οἱ ναιουσι μελαμβροτον Αιθιοπιαν. Cal.

Αιθιοπες.
Αλλ' ὁ μεν Αιθιοπας μετεκιαθε τηλοθ' εοντας,
Αιθιοπας, τοι διχθα δεδαιαται, εσχατοι ανδρων,
Οἱ μεν δυσομενυ ὑπεριονος, οἱ δ' ανιοντος. Od. α. 23.
EPITH. Αμυμονες, θεουδεες, αγχεσιμοροι, ἑσπεριοι, πυματοι, κελαινοι, μελανες, μελανοχροοι, μελανοχροες, κυανεοι.
PHR. Ηπειροιο πανυστατοι.

Αιθιοψ.
—Αυστε παιδ' Αιθιοπα. Pind. Ol. 2.

Αἶθος.
—Τον δ' αμφι τε δηϊον αἶθος
Βαλλεν ατε στεροπη. Ap. 3. 1303.
SYN. Πυρ, φλοξ. πνιγος.—καυμα.

Αιθοψ.
—Επι δ' αιθοπα οἶνον λειβε. Il. α. 462.
SYN. Κυανεος, μελας, αιθος. κελαινοφαης, φαιος. ορφναῖος. πυῤῥος, θερμος, αιθων. λαμπρος.

Αιθυσα.
Εκ δ' ελασε προθυροιο, καὶ αιθυσης εριδουπυ. Od. ο. 146.
SYN. Στοα, περιστωον, παριστας, βαρις.
EPITH. Δαιδαλεη, ξεστη.

Αιθρη.
—Πιτθῆος θυγατηρ. Il. γ. 144.

Αιθρη.
—Ηελιοιο πολις καλλικτιτος Αιθρη. Nonn.

Αιθρη.
—Ουδε ποτ' αιθρη Κεινυ εχει κορυφην. Od. μ. 75.

Αιθρια.
—Αιθριην δ' αυθις εθηκεν ιδεῖν. Solon.
SYN. Διαιθρια. ευδια, νηνεμια, γαληνη.
EPITH. Ανεφελος, νηνεμος.

Αιθρηγενετης.
Και Βορεης αιθρηγενετης. Od. ε. 296.

Αιθρηγενης.
—Αιθρηγενέος Βορεαο. Il. ο. 171.

Αιθριοκοιτεω.
Ἁδυ δε τω θερεος παρ' ὑδωρ ῥέον αιθριοκοιτεῖν. Theoc. 8. 78.

Αιθριος.
Ηλθ' ανεμος Ζεφυρος μεγας αιθριος εκ Διος αισης. Hom. A. 433.
SYN. Ευδιος, ευδιεινος. διαιθριος, ευηλιος, προσηλιος, πανηλιος, ψυχρος, γαληνος.

Αιθρος.
Αιθρῳ και καματω δεδμημένον—Od. ξ. 318.
SYN. Στιβη, παγος, παχνη, δροσοπαχνη.

Αιθυια.
Αιθυιη δ' εικυια ποτην ανεδυσατο λιμνης. Od. ε. 337.
SYN. Κεπφος. λαρος.
EPITH. Πτωκας.

Αιθυσσω.
Και φλογες αιθυσσωσι μαραινομενοι λυχνοιο. Arat.
SYN. Αιθω.—αυγαζω—αυω, παραθαλπω, παραθερμαινω, θερω, στατευω.

Αιθω,
—Εγω δ' επι Δελφιδι δαφναν Αιθω. Theoc. 2. 24.
SYN. Αιθαλοω.—δαιομαι, εμπυριζομαι, πυρουμαι, πυρισσω, πρηθομαι, σελαγιζω, σμυχομαι, φλεγομαι. φλεγμαινω.

Αιθομαι.
Δεινον αποπνειουσα πυρος μενος αιθομενοιο. Il. ζ. 182.

Αιθων.
Ἱπποι, αιθωνες, μεγαλοι. Il. Ϲ. 839.
—Και αγριον εμβαλε λιμον,
Αιθωνα, κρατερον. Call 6. 67.
SYN. Αιθοψ, αιθαλοεις. εμπυρος, διαπυρος, περικαης, περιφλεγης, ψολοεις, φλογιστος.—δεινος.—αρειος.

Αικαλλω.
Τα μεν λογι' αικαλλει με. Arist. Eq. 211.
SYN. Ὑπαικαλλω, σαινω, μειλισσομαι, κολακευω, ὑπερκολακευω, θωπευω, θωπτω. κοριζομαι, νοθευω, μωκιζω.

Αἰχη.
Τοξων αἰχας αμφις μενον—Il. ο. 709.
SYN. Αΐξ, αιθυγμα, βια. εξαλμα, επελασις, επελευσις, επιφορα, εφοδος, οἶμα, οιμημα, ὁρμη, ὁρμημα.

Αικε.
—Αικε πιθηαι. Il. α. 208.
Αικέν πως εθελησιν επι Τρωεσσιν αρῆξαι. Il. α. 408.
SYN. Ει, αν, αιπερ, εαν, εαυπερ, ειπερ, ην.

Αικια.
Τῆς αικιας δι τυπτοντες ποθεν εκτισυσιν; Arist. Eccl. 659.
SYN. Αικισμα, αικισμος, πληγη, ὑβρις, αεικεια.

Αικιζω.
Αλλά μ' ὁ Διος Ολεθριον αικιζει. Soph. Aj. 402.

Αικιζομαι.
Και νυν κατ' οικυς συνδετυς αικιζεται. Ib 65.
SYN. Τυπτω, δερω, παιω, καταπαιω, αλοαω, ῥαβδιζω.

ῥαβδίζω, μαστίζω, μαστιγοω, μαστιξι ξαινω, θεινω, ἱμασσω.

Αικισμα.

—Ουλομεν' αικισματα. Eur. Ph. 1554.

SYN. Αικια.—πληγμα, πληγη.

Αἰκως.

—Σε μεν κυνες ηδ' οιωνοι
Ελκησουσ' αἰκως. Il. χ. 336.

Αιλινος.

Ουδε Θετις Αχιλῆα κινυρεται αιλινα μητηρ. Call. 2. 20.

SYN. Αιακτος, επικλαυτος.—αθλιος.

Αιλυρος.

—Ηδ' αιλυρυς κακοεργυς. Opp.

Ανδροβορων ὁμοτεχνε κυνων, αιλυρε. Epigr.

SYN. Αιγιλυρος, γαλεος, γαλη.—αιολυρος. (*Dawes Misc.* p. 261.)

EPITH. Οικογενης.

Αἷμα.

—Αυτικα δ' ἦλθεν ανα στομα φοινιον αἷμα. Od. σ. 96.

SYN. Βροτος, ιχωρ, λυθρον.

EPITH. Αμβροτον, αγαυον, αρχεγονον, αζηον, ασταγες, ατρεκες, ακραιφνες, αρειμανες, αγαθον, αναρσιον, βασιληιον, βλοσυρον, διοτρεφες, διιπετες, ευγενες, ευκλεες, εμφυλιον, κελαινον, κελαινεφες, μελαν, μελαινεφες, μελαμπαγες, πορφυρεον, κοτυληρυτον, ἱερον, ιοβολον, θερμον, λιαρον, παχυ, λευγαλεον, λιποσθενες, νοθον, πεδοτρεφες, μεμηνος, νηχυτον, ξανθον, ολοον, χλωρον, κυανεον.

PHR. Φονια δροσος: θυελλ Αρεος. ξενος ομβρος Ενυαλιυ νιφετοιο. νασμος μελαναυγης.—κοκκοβαφης, κροκοβαφης σταγων.— Ορθιος αἱμαλεης ανεκηκιεν αυχος ερσης. Nonn. D.

Αἱμαλέος,

Γλαυκῆς βηρυλλοιο καὶ αἱμαλεης αμεθυστυ. Tryph. 69.

Αἱματηρος,

Τον αἱματηρον αταν. Eur. Or. 960.

Αἱματοεις,

—Ποδας και χεῖρας ὑπερθεν
Αιματοεις. Il. ρ. 542.

SYN. Αἱμακτος, αιμηρος, αἱμων, αἱμωδης, αἱματωδης, διαιμος, καθαιμακτος, μιαιφονος, βροτοεις, φονιεις, φονιος, μιαιφονος, αἱμοβαφης.—ερυθρος.

Αἱμαρραντος.

—Αἱμαρραντοι θυσιαι. Eur. Alc. 131.

Αἱμοφυκτος.

Αἱμοφυρυκτα δὲ δη κρεα ησθιον— Od. υ. 348.

Αἱμασσω.

Βωμον δ' αιμαξει κεραος τραγος ὗτος ὁ μαλυς. Theoc. Ep. 1. 5.

Αἱματιζω,

Πτωμασιν αἱματισαι πεδον. Aes. Supp. 669.

Αἱματοω.

Σφαζ', αἱματυ θεᾶς βωμον. Eur. Andr. 259.

SYN. Εξαιματοω, καθαιμασσω, καθαιμαζοω, λυθροω, φοινισσω.

Αἱματηφορος.

—Αἱματηφορυς μορυς. Aesch. S. T. 425.

Αιματολοιχος.

Εκ τυ γαρ Ερως αιματολοιχος
Νειρει τρεφεται. Aesch. Ag. 1489.

Αιματοπωτης.

Γαμφηλῆσι δρακοντα κοαλεμον, αἱματοπωτην. Arist. Eq. 198.

Αἱματορροφος.

Λεοντες αντρον αιματορροφυ. Aesch. Eum. 193.

Αιματορρυτος.

Ῥανισιν αιματορρυτοις
Θανυσαν. Eur. Iph. A. 1515.

Αἱμοτοσταγης.

Αχεροντιος τε σκοπελος αιματοσταγης. Arist. R. 474.

Αἱματωπος.

Τας αιματωπυς καὶ δρακοντωδεις κορας. Eur. Or. 256

SYN. Αἱμωπος, αἱμοχαρης, φιλαιμων, φιλαιματος, φονικος.

Αιμος.

Ημενος ὑψηλῆς κορυφῆς επὶ Θρηϊκος Αιμυ. Call. 4. 63.

EPITH. Δυσχειμων, χιονωδης, μακρος.

Αιμοχαρης.

Αι γενος αἱμοχαρες, δολιον, κακον. Syb. l. 2.

Αιμυλιος.

—Μαλακοῖσι καὶ αιμυλιοισι λογοισι. Od. α. 56.

Αιμυλος.

Ου γαρ τ' Οδυσσευς εστιν αιμυλος μονος. Eur. Fr.

SYN. Μειλιχος, μειλικτηριος, ηπιος, επαγωγος, προσαγωγος, προσηνης, θελκτηριος, αρεσκος, εραστος. δελεαστικος, αστειος. χαριεις, ευχαρις, μαλακος, λαμυρος, ευτραπελος, στωμυλος, κομψος, κομψοπρεπης, καλλιεπης.

Αιμυλομητης.

—Πολυτροπον, αιμυλομητην. Hom. Merc. 13.

Αἱμων.

—Σκαμανδριον. αἱμονα θηρης. Il. ε. 49.

SYN. Γνωριμος, επιστημων, ειδημων.—αἱμαλεος.

Αιμων.

Αιμονα τε κρειοντα—Il. δ. 296.

Αιμονιδης.

Μαιων Αιμονιδης—Il. δ. 394.

Αινειας.

Αινεια,

Αινεια, Τρωων βυληφορε χαλκοχιτωνων. Il. γ. 463.
ΕΡΙΤΗ. Αγχισιαδης, αμυμων, δαϊφρων, μεγαθυμος, μεγαλητωρ, κρατεροφρων, θρασυφρων, ευς, εριχυδης.
PHR. Παῖς Αγχισυ.—κρατερὸς παῖς Αγχισαο. παῖς εσθλος αμυμονος Αγχισαο. παῖς Κυπριδος. Τρωϊαδος βλαστημα σακεσπαλον. μηστωρ φοβυ. βοῇ θοὸς. ποδας ταχὺς. Τρωων αγὸς. κεκορυθμενος αιθοπι χαλκῷ. θοος πολεμιστης. Φιλος αθανατοισι θεοῖσι

Αινεσια.
Ηρης αινεσιησι μετατροπος—Apoll. 3. 817.
SYN. Αινεσις, βυλη, σπυδὴ, δοκιμασια.

Αἰνεω.
Τυδειδη, μητ᾽ αρ με μαλ᾽ αἴνεε, μητε τι νεἰκει. Il. κ. 249.
᾽Ω δεινὸν αἶνον αινεσας τί φὴς ποτε; Soph. Ph. 1420.

Αινιζομαι.
—Περι δὴ σε βροτῶν αινιζομ᾽ απαντων. Il. ν. 374.
SYN. Αινημι, επαινεω, καταινεω, κλεω, κληϊζω, επικλεω, ευηγορεω, ευφημεω, επευφημεω, ευλογεω, προσερεω, εγκωμιαζω, πανηγυριζω, αγαμαι, ὑμνεω, καταχροτεω, παιανιζω, παιωνιζω, ανθομολογεω.— δοκιμαζω.— επαγγελλομαι.—ανανευω.

Αινιγμα,
Οστις σοφῆς αινιγμα παρθενυ μαθοι. Eur. Ph. 48.

Αινιγμος.
Ομως γε μεν τοι σοι δι αινιγμων ερῶ. Arist. R. 61.

Αινισσομαι.
Τι ποτε λογοισιν ἡ ξενη πρὸς τὸν θεὸν
Κρυπτοῖσιν αιεὶ λοιδορυσ᾽ αινισσεται. Eur. I. 430.

Αἶνος.
᾽Ω γερον, αἶνος μέν τοι αμυμων ὃν καταλεξας. Od. ξ. 508.
SYN. Αινη, αινεσις, επαινος, εγκωμιον, ευφημια, ευλογια, ανθομολογησις.— συμφωνησις.—λογος.
ΕΡΙΤΗ. Αμυμων, αγακλεης, αφθονητος, αγηρως, αοίδιμος, μελεος, πολυκλεης, επηρανος, λυροκτυπος, ευκελαδος, λιγυρὸς, χαριεις.
PHR. Ἡδιστον ακυσμα.

Αινὸς.
—Οτε μὶν μορος αἰνὸς ἱκανοι. Il. σ. 465.
SYN. Βαρὺς, δεινὸς, φοβερὸς, επαινὸς. βριθὺς. χαλεπὸς.—βιαιος, σφοδρὸς.—αθλιος.

Αιναρετης.
Μη εμὲ γῦν ἔτός γε λαβοι χολος, ὃν συ φυλασσεις
Αιναρετη. Il. π. 31.

Αινοβακχευτος.
Προς της Ακαίνης αινοβακχευτυ. Lyc. 792.

Αινοβιης.
—Τον αινοβιην Αγαθωνα. Anacr. 168. 1.

Αινογαμος.
Παρις αινογαμος—Eur. Hel. 1130.

Αινογενειος.
Θηριον αινογενειον—Call. 4. 92.

Αινοθρυπτος.
—Και ες μεσον, αινοθρυπτε,
Θες παλιν. Theoc. 15. 27.

Αινολαμπὴς.
Αινολαμπὲς σῖνος. Aesch. Ag. 397.

Αινολεκτρος.
Κευθμῶνος αἰνολεκτρον ευδαινει μυχὸν. Lyc. 1354.

Αινολετης.
Καὶ Κρονον αινολετην—Orph.

Αινολεων.
Θηριον, αἰνολεοντα—Theoc. 25. 168.

Αινομορος.
—Ὁ μ᾽ ετρεφε τυτθὸν εὖσαν
Δυσμορος αἰνομορον. Il. χ. 481.

Αἰνοπαθὴς.
Αινοπαθει Λειανδρε—Musae. 86.

Αἰνοποτμος.
Αινοποτμος Μηδεια—Orph.

Αινυμαι.
Αλλα μ᾽ Οδυσσηος ποθος αἴνυταὶ οἰχομενοιο.
Od. ξ. 144.
SYN. Αιρεω, απαίνυμαὶ, λαμβανω, δεχομαι.

Αιξ.
Αιολον ωκειας ανεμων αἶκας ερυξειν. Apoll. 4. 820.
SYN. Αἴκη.

Αιξ.
Ἑυρων ἢ ελαφον κεραὸν, ἢ αγριον αἶγα. Il. γ. 24.
SYN. Τραγος, αιγιδιον, αιγαγρος, αιγαγριος, χιμαρος.
ΕΡΙΤΗ. Αγροτερη, δασυθριξ, δασιοθριξ, τανυθριξ, διδυματοχος, ευθηλος, ιξαλος, ευτρεφὴς, ζατρεφὴς, μυκὰς, πιων, ιονθὰς, ορεσκῶος, ορεσσινόμος, λευκὴ, κεραὴ, κερυχὶς, μιτυλη, πυλυγαλακτος.
PHR. Διὸς τροφος Αμαλθειη.—αγρια δορκὰς.

Αιολια.
Ἱκετο δ᾽ Αιολιην ανεμων ὅθι λαβρὸν αεντων
Αντρα τελει στυγερῇσιν αρηραμεν᾽ αμφι πετρῃσι.
Cal.
Αιολιην δ᾽ ες νῆσον αφικομεθ᾽ ενθα δ᾽ εναιεν
Αιολος— Il. κ. 1.

Αιολλω.
—Ενθα κὴ ενθα Αιολλει. Od. υ. 27.
SYN. Αιολλομαι, αιολεω, αιολιζω, αλλοιοω, δαιδαλοω, δαιδαλλω, ποικιλλω, διαποικιλλω, εμποικιλλω, παραλαττω.

Αιολος.

Αιολ☉.
Αιολος Ιπποταδης φιλος αθανατοισι θεοισι. Od. κ. 2.
EPITH. Αθελγής. φιλοξεινος, θρασυς, μεγαλητωρ, δεινός.
PHR. Ταμιης ανεμων. Οστ' ανεμοις αιθρηγενεεσσιν ανασσει. Ος θνητα μετ' ανδρασιν ελλαχε δωρα. Κοιρανιην ανεμων κλονεοντων ισταμενοντε.
Αιόλ☉.
—Αραβησε δε τευχε' επ' αυτω· αιολα. Il. ε. 295
Οι δ' ώς τε σφηκες μεσον αιόλοι—Il. μ. 167.
—Ποδας αιόλος ιππος. Il. τ. 404.
SYN. Αλλοιος, βαλιὸς, δαιδαλέος, ποικίλος, διαποικιλος, παμποικιλος, παναιολος, παντοῖος, στικτος, καταστικτος.—θοος, ταχύς.
Αιολοβροντης.
Ιν' αιολοβροντα Διὸς αισα. Pind. Ol. 9.
Αιολοθωρηξ.
—Τε δ' Αντιφος αιολοθωρηξ. Il. δ. 489.
Αιολομητης,
—Περσαισι βαρὺς θεὸς αιολομητας. Theoc. 17. 19.
Αιολομητις.
Ανδρα γαρ αιολομητις Ερως βελεεσσι δαμαζει. Musæ 198.
Αιολομιτρης.
—Και Ολεσβιον αιολομιτρην. Il. ε. 707.
Αιολοπωλ☉.
—Φρυγας, ανέρας αιολοπωλες. Il. γ. 185.
Αιολοστομ☉.
Χρησμες αναγγελλοντες αιολοστομες. Aes. Pr. 662.
Αιπειν☉,
—Και αιπεινον πτολιεθρον. Il. ο. 257.
Αιπηεις,
Πηδασον αιπηεσσαν εχων—Il. φ. 87.
Αιπὸς,
—Στυγος ὑδατος αιπα ρεεθρα. Il. θ. 369.
—Διαφθερσει πολιν αιπην. Il. ν. 625.
Αιπυς,
—Δίε τ' αιπὺ πτολιεθρον. Il. β. 538.
Αιπυτι☉.
Αιπυτιον παρα τυμβον—Il. β. 604.
SYN. Ὑψηλὸς, ακρὸς, ακροπολος, ηλιβατος, ηλιτενης, μηκεδανὸς, εινοσιφυλλος, ηνεμοεις, οφρυοεις, ὑψητὸς, ὑψιβατος, ὑψηρεφης, περισκεπτος.—χαλεπὸς.—μεγας.
Αιπολεω.
Αι δέ τι λῆς με κ) αυτὸν αμ' αιπολεοντα διδαξαι. Theoc. 8. 85.
SYN. Αιγιζω.
Αιπολιον.
Τες δ' ὡς αιπολια πλατε' αιγων αιπολοι ανδρες Ρεια διακρινωσιν—Il. β. 476.
SYN. Αιγονομιον.—αιγών.

Αιπόλ☉.
—Μελανθιος αιπολος αιγων. Od. ρ. 247.
SYN. Αιγονόμος, αιγονομευς, αιγιβοτης, αιγικορευς, αιγιβοσκός.
Αιπ☉.
Αι λιβυην ενεμοντο παραὶ Μυρτωσιον αιπος. Apoll. 2. 507.
SYN. Ὑψος, ὑψωμα.—ακρα, ακρον, κορυφη, κορυμβος, πρηων. εξοχή.—πονος.
Αίρεσις.
Ποιαιν προδειξον, αίρεσίν τ' εμοὶ διδε. Aesch. Pr. 778.
SYN. Εκλογη, επιλογη, προαιρεσις, προαιρημα.—σκοπος, θελημα.—αναρρησις.—αναιρεσις.
Αἱρετὸς.
Σιγη ποτ' εστιν αιρετωτερα λογε. Sent.
SYN. Εξαιρετος, απολεκτος, εκλεκτος, εκκριτος, προκριτος, ασπασιος. αιρετέος, επερασος. ευκταῖος, ευκτὸς, επευκτὸς, επιθυμητος.
Αἱρεω.
—Και με γλυκὺς ἱμερος αἱρεῖ. Il. γ. 446.
SYN. Αινυμαι, αρνυμαι, αλῶμι, λαμβανω, επιλαμβανω, απολαμβανω, δεχομαι, αιρεομαι, εξαιρεομαι, επαναιρεομαι, λαζομαι, λαζυμαι. χεω, κομιζω. κρατεω, χειροω. μαρπτω. χωρεω.—καταβαλλω.— κατακρινω.— θελω.— νομιζω.—αιρω.
Αιρ☉.
Η ταχα Ιρος αϊρος επισπαστον κακὸν ἑξει. Od. σ. 72.
SYN. Ακληρος.—πενης, αθλιος.
Αιρω.
Αιρω σ' ἐν νωτοισι—Hom. B. 62.
SYN. Επαιρω. απροσκευαζομαι. αναιρεω.—αναφερω, αιρεω.—αυξανω.—αειρω, αναερταζω.—κινεω.—πορευομαι.—φερω.—εγχειριζομαι.—ανισχω, αναβιβαζω.—διαιρεω.
Αΐς,
Πολλας δ' ιφθιμες ψυχας αϊδι προΐαψεν. Il. α. 3.
Ει κεῖνόν γε ιδοιμι κατελθοντ' αϊδος εισω. Il. ζ. 284.
SYN. Αδης, αΐδης.
Αἶσα.
—Επεὶ νύ τοι αἶσα μινυνθα περ ετι μαλα δήν. Il. α. 416.
—Τῶ σε κακῆ αιση τεκον εν μεγαροισι. ib. 418.
—Ετι γαρ καὶ ελπίδος αἶσα. Od. π. 101.
SYN. Μοῖρα, μορος. αναγκη. ειμαρμενη, πεπρωμενη. τυχη. κηρ.—δικη.—μανια.
EPITH. Κακη, αργαλεη, λυγρη, αναγκαιη, αταθαλος, αμειλιχος, λοιγιος, πολυστονος, πολυτροπος,

λυτςοπος, κρατεςη, παμφαγος, θανατηφορος, φασγανεργος.

PHR. Ανθρωπες ολοη περιπεπλαται ασχετος αισα. στυγερη υπο δαιμονος αιση. τες δ' αλλες ξυμπαντας ομοιιος αισα κιχανει.

Αισαγεη.

—Και Αισαγεης ορος αιπυ. Hom. Apoll. 40.

Αισηπος.

—Πινοντες υδωρ μελαν Αισηποιο. Il. β. 825.

Ου και Αβαρνιαδας, Περκωτης τ' ευσταχυν αιαν

Αργυρεαις Αισηπος επικλυζει προχοησιν. Orph.

EPITH. Βαθυρροος.

Αισθανομαι,

Αισθανεται το βρεφος. Theoc. 15. 14.

SYN. Νοεω, διανοεω, εννοεω. επινοεω, κατανοεω, συνιημι, επαιω, γινωσκω, επιγινωσκω, καταγινωσκω, μανθανω, καταμανθανω, συνοραω, εφοραω — αναλαμβανω, απολαμβανω, εκλαμβανω. καταλαμβανω. υποδεχομαι, φραζομαι, καταφραζομαι.— ενθυμεομαι.— εφιστημι, σκοπεμαι.— πυνθανομαι. γνωριζω, ειδομαι.— αιω.—διαισθανομαι.

Αισθημα,

—Αισθημα τι - καν νηπιοις γε των κακων εγγινεται. Eur. Iph. A. 1243.

Αισθησις.

—Αισθησις γαρ εν

Καν των θυραιων πηματων δακνει βροτες. Eur. El. 290.

—Κωφην δ' ακοης αισθησιν εχεσιν. Sapph.

SYN. Νοησις, συνεσις, εννοια.

Αισθω.

—Ο δ' εβραχε θυμον αισθων. Il. π. 468.

SYN. Εκπνεω, αποπνεω, εκλειπω, αποψυχω. —αιω, ακεω.

Αισιμια.

Χαιρετ' εν αισιμιαις πλετε. Aesch. Eum. 999.

SYN. Ευπορια.—το δεον, καθηκον.—μαντεια.

Αισιμος.

Αισιμα παρειπων— Il. ζ. 62.

—Ρεπε δ' Εκτορος αισιμον ημαρ. ib. χ. 212.

SYN. Εναισιμος, επιεικης, ευπρεπης, αγαθος, οσιος.— μοιραιος, μοιριδιος, ειμαρμενος, πεπρωμενος.

Αισιος.

—Οδοιπορον αντιβολησαι

Αισιον, οιος δη συ δεμας και ειδος αγητος. Il. ω. 375.

SYN. Ευσημος, ευτυχης, δεξιος.—αμυμων.

Αϊσσω.

Καπνον δ' οιον ορωμεν απο χθονος αϊσσοντα. Od. κ. 99.

—Ακοντες αντιοι αϊσσεσι θρασειαων απο χειρων. Il. λ. 552.

SYN. Αϊττω. αϊσσομαι, επαϊσσω, αποκινεω, επειγομαι, εφορμαω, εξορμαω.— σπευδομαι.— πεταμαι, πλαναομαι.— εισεμβαλλω.— φοιταω. οιμαω.

Αιστος.

—Και κε μ' αϊστον απ' αιθερος εμβαλε ποντω. Il ξ. 258.

Οι κεινον μεν αϊστον εποιησαν περι παντων. Od. α. 235.

SYN. Αδοξος. αθλιος.

Αιστοω.

Οι δ' αμ' αϊστωθησαν αολλεες, εδε τις αυτων Εξεφανη. Od. κ. 259.

Ως εμ' αϊστωσειαν Ολυμπια δωματ' εχοντες. Od υ. 79.

SYN. Διαϊστοω.— διαφθειρω, αφανιζομαι, αμαλδυνω.

Αιστωρ.

Οπλων γαρ οντες και μαχης αϊστορες. Eur. And. 682.

SYN. Αγνωμων, αδαημων.

Αισυητηρ.

—Κερω αισυητηρι εοικως. Il. ω. 347.

Exp. βασιλικος.— al. αισυμνητηρι.

SYN. Αισυητης.—αστατος.

Αισυλος.

Σχετλιος, οβριμοεργος, ος εκ οθετ' αισυλα ρεζων. Il. ε. 403.

SYN. Αδικος. παρανομος.—αισυλοεργος.

Αισυμναω.

Γημας Κρεοντος παιδ' ος αισυμνα χθονος. Eur. M. 19.

SYN. Αρχω, επαρχω, βασιλευω:

Αισυμνητης

Αισυμνηται δε κριτοι εννεα παντες ανεσταν. Od. θ. 258.

SYN. Αισυμνητηρ, αγωναρχης —βασιλευς. (*Vide* Clark *in* Il. ω. 347.)

Αισχος.

Σοι δ' αισχος λωβητε μετ' ανθρωποισι πελοιτο. Od. σ. 224.

SYN. Αισχεσις, αισχυνη, ατιμια.— αισχροτης, ακοσμια, απρεπεια, ονειδος, ονειδια, λοιδορημα, δεννος. ψογος.

Αισχρος.

Αισχρον γαρ τοδε γ' εστι, και εσσομενοισι πυθεσθαι Il β. 119.

SYN. Αισχρημων. ασχημων, αισχροποιος, αισχρεργος, δυσειδης, μιαρος, μυσαρος, ατιμος.— αναιδης, ασεμνος, αισχρολογος, αισχροεπης.

Αισχροκερδης.

Οι δ' ατ' οντες αισχροκερδεις. Arist. Pl. 622.

Αισχρομητις.

Αισχρομητις.
Θρασυνει γαρ αισχρομητις
Ταλαινα παρακοπὰ πρωτοπημων. Aef. Ag. 231.
Αισχροποιός.
Ερρ' αισχροποιὲ, και τεκνων μιαιφονε. Eur.M.1346.
Αισχρυργια.
Ιδοιμ' αν ορθῶς Μαιναδων αισχρυργιαν. Eur. B. 1060.
SYN. Κακυργια, αισχρότης. αρρητυργια.
Αισχυλος.
Ο τραγικὸν φωνημα, κ) οκρυοεσσαν αοιδὴν,
Πυργώσας στιβαρῆ πρῶτος ἐν ευεπιη,
Αισχυλος Ευφοριωνος, Ελευσινιης εκὰς αιης
Κειται, κυδαινων σηματι Θρινακριην.
EPITH. Εριβρεμέτης, φρενοτεκτων, αγριοποιὸς, αυθαδοστομος, απεριλαλητος, πολυτιμητὸς, γνωμοτυπος, σοφὸς, κομποφακελλορρημων.
Αισχυντὸς.
Μηδ' ὑβριζε γυναῖκα επ' αισχυντοῖς επεεσσι. Phocyl. 177.
SYN. Αισχρὸς— αισχυντηρὸς, αισχυντηλός.
Αισχυντὴρ.
Εχει γαρ αισχυντῆρος ὡς νομυ δικην. Aesch. Ch. 990.
Αισχυνω.
Ουδέ μιν αισχυνει—Il. ω. 418.
SYN. Καταισχυνω, δυσωπεω, καταδυσωπῶ, διατρεπω.—λυμαινομαι. καθυβριζω.—αισχεω, ατιμαζω.
Αισχυνομαι.
—Εγὼ δ' αισχυνομαι εμπης. Od. σ. 12.
SYN. Αιδεομαι. διαισχυνομαι. δυσωπεομαι. εντρεπομαι.
Αισων.
Κλεισσ' Αισονος υἱὸν Ιησονα Κρηθειδαο. Apoll. 3. 357.
PHR. Ταγὸς μονοκρηπις. Lyc.
Αισωπος.
Ορα νιν, ὡς εν Αισωπυ λογοις
Εστὶν λεγομενον δή τι—Arist. Av. 652.
Αιτεω.
Αιτει δ' οιωνὸν ταχὺν αγγελον. Il. ω. 292.
SYN. Αιτιζω. επαιτιζω, απαιτεω, επαιτεω, αιτημι, αιτῦμαι, παραιτεομαι. εφιεμαι, επιζητεω, δεομαι, καταδεομαι, παρακαλεω, αξιοω, λιπαρεω, ερομαι, ερωταω.
Αιτιαομαι.
Εκτορ, επεί τοι θυμος αναιτιον αιτιαασθαι. Il. ν. 775.
SYN. Αιτιαζομαι. επαιτιαομαι, διαβαλλω, εγκαλεω, επικαλεω, κακιζω, προσονειδιζω, κατηγορεω. μεμφομαι. επιμεμφομαι, καταμεμφομαι. διωκω, βασκαινω, κρινω, προφασιζομαι.
Αιτιαμα.
Ποιῳ λαβων σε ζευς επ' αιτιαματι
Υπαιτιον. Aesch. Pr. 194.
SYN. Αιτιασις, αιτια, αιτιον, λαβη, μεμψιμοιρια, νεμεσις, αμαρτημα, ενδειξις, κατηγορια, βλαβη, εγκλημα.
Αιτης.
Στεργετε δ' ὑμμες αϊτας, ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικαζειν. Theoc. 23. ult.
SYN. Φιλος.
Αιτιζω.
Βυλεται αιτιζων βοσκειν ἣν γαστέρ' αναλτον. Od. ρ. 228.
SYN. Αιτεω, πτωσσω, πτωχευω.
Αιτιος.
Ου τι μοὶ αιτιη εσσὶ, θεοὶ νύ μοι αιτιοι εισιν. Il. γ. 164.
SYN. Επιμεμφὴς, επιψογος, μεμπτὸς.— αυθεντης.— ὑπαιτιος, ὑπευθυνος, ενοχος, ὑποδικος.
Αιτνα.
Εντὶ ψυχρὸν ὑδωρ, τό μοι ἁ πολυδενδρεος Αιτνα
Λευκᾶς εκ χιόνος, ποτὸν αμβροσιον, προιητι. Theoc. 11. 47.
EPITH. Σικελὴ, ηνεμοεσσα, ὑψηλοφος, νιφοεσσα, πολυδενδρεος.
PHR. Πυριστακτος πετρα. σκεπας Εγκελαδοιο. Ἶπον ηνεμοεσσαν ἑκατογκεφαλα Τυφῶνος οβριμυ. Pind.
Ορος τρικαρηνον. Τελαφονιη ευνη. Nonn.
Σικελιης Αιτνης. κ. λ. Opp. l. α.
Κορυφαις δ' εν ακραις ημενος μυδροκτυπεῖ
Ηφαιστος, ενθεν εκραγησονται ποτε
Ποταμοὶ πυρὸς δαπτοντες αγριαις γναθοις
Της καλλικαρπυ Σικελιας λευρὰς γυας. Aesch. Pr. 366.
Αιτωλοὶ.
—Και Αιτωλοὶ μενεχάρμαι. Il. ι. 525.
EPITH. Μεγαθυμοι.
PHR. Σακεσφόροι γαρ παντες Αιτωλοὶ
Λογχαις τ' ακοντιστῆρες ευστοχωτατοι.
Αιτωλιος.
Τοῖος εην Τυδευς Αιτωλιος—Il. δ. 399.
Αιφνιδιος.
—Και αιφνιδιον επος ειπη. Call. 4. 238.
SYN Εξαιφνιδιος, μεταιφνιος, εξαπιναῖος, αδοκητος, απτερωτος.—οξύς.
Αιχμαζω,
Η και προς Ατρειδαισιν ηχμασας χερα. Soph. Aj. 97.
Αιχμασσω.
Αιχμὰς δ' αιχμασσυσι νεωτεροι—Il. δ. 324.
SYN. Ακοντιζω, αγκυλιζομαι, βαλλω, ακροβολιζομαι, ριπτω, απορριπτω, παλλω, καταπελταζω, κραδαινω, τινασσω—πολεμιζω.
Αιχμαλωτίς.

Αιχμαλωτίς.
—Γυναικὸς αιχμαλωτίδος φοβῳ. Eur. And. 1059.
Αιχμαλωτος.
Οταν τεκόντος αιχμαλωτος ες χειρας. Lyc. 501.
SYN. Αιχμοδετος, δοριληπτος, δορυαλωτος, δοριθηρατος, δορικτητος, δυριαλης, δοριπτοος, ληιστός.
Αιχματηριος.
Τε λυσσαν εν ποιμναισιν αιχματηριαν Χειαντος. Lyc. 454.
SYN. Δηΐος, πολεμικός.
Αιχμη.
Αιχμὴ δ᾽ εξεχυθη παρὰ νειατον ανθερεωνα. Il. ε. 293.
SYN. Ακωκή, ακὶς, ακη, ακμὴ, επιδορατίς, αιχμιον.—λογχη, αιγανεα.—πολεμος.
EPITH. Αλεγεινὴ, ασχετος, οξεῖα, δνοφερὴ, χαλκειη, χαλκηλατος, ευηκης, ομβριμος, αντηρη, πολυωδυνος, πολυστονος, τριγλυφος, τριγλωχιν, αστραπτουσα, τριστομος, ωλια, δαμασιμβροτος.—ευθηγής, ευκαμπὴς, μαρμαρος, ολετειρα, θανατηφορος, χαλκοβαρὴς. καρχαραδυς, λοιγιος, περοφοιτος, φοινιος, αλιδρομος, υψιδρομος, οξυτενὴς, χλοαυσα, βακχιας, εμπυρος.
Αιχμηεις,
Τον αιχμηεντα θοῦρον Ευνατῆρα. Aef. Perf. 137.
Αιχμητης.
Ει δέ μιν αιχμητὴν εθεσαν θεοὶ. Il. α. 290.
Αιψηρὸς.
—Αιψηρὸς δὲ κορος κρυεροῖο γοοιο. Od. δ. 103.
SYN. Βαιὸς, βραχὺς, λαιψηρὸς. θοὸς, ταχύς.
Αΐω.
Ουκ αΐεις ὡς Τρωες—Il. κ. 160.
Νεστωρ δὲ πρῶτος κτυπον αΐε—ib. 532.
SYN. Αΐσθω, ακουω.
Αιων.
—Κατειβετο δε γλυκυς αιων. Od. ε. 152.
SYN. Διαιωνια—βιος.—αΐδιότης.
EPITH. Αμβροτος, ατερμων, αλωφητος, ακαματος, αδακρυς, μινυνθαδιος, γλυκὺς, πολυηρατος, μειλιχος, βαρυς, λευγαλεος, ἱερος, εμπεδος, παλιναυξὴς, ευρυγενειος, αμφιλαφὴς, γερων. ακιχητος, πολυελικτος, αμετρος, παντροφος, ασφαλὴς, ευθυπομπος, μακροβιοτος, μακρος, καμπυλος, μορσιμος.
PHR. Αΐδιος κυκλος.—δρομος αιωνων αλυτος. Αιων. Κρονε παις. ηνιοχος βιοτοιο φυτοσπόρος. αγηραος, Αιων ὁ παλαιγενὴς—νεος ὢν ἁμα και γερων, τᾶς αενναω μονᾶς ταμιας πελεται θεοῖς. Synes.— Αεναε βιοτοιο γερων ποιμήν. ὠ πατερ, αεναων ετεων αυτοσπορε ποιμην. Ποικιλομορφος, εχων κληῖδα γενεθλης. Nonn. D.
Αιωνιος.
Κοινὰ μελαθρα δομων αιωνια, κὴ πατρὶς ἀδης. Phoc. 107.
SYN. Διαιωνιε, αΐδιος, ενδελεχὴς, διετησιος, απαυστος, αοιδιμος, ατερμων, ατερμαντος.
Αιωνοτοκος—αιωνοβιος—Synes.
Αιωρεω.
Ὁ δὲ κνωσσων ὑγρον νῶτον αιωρεῖ. Pind. Pyth. 1.
SYN. Αιρω. αιωριζω, αναπτεροω, επαιρω.—αγχω.
Αιωρημα.
Τοργοισιν αιωρημα φοινιοις δεμας. Lyc. 1080.
SYN. Αιωρα, αιωρησις, υψωσις.—αγχονη.

A K

Ακαδημια.
Τῶ δ᾽ ακαδημιης ονομ᾽ ειη κυδιανειρης. Musur.
Ουδ᾽ ακαδημιην πολυγηθέα—Anacr. Ep.
PHR. Προαστειον αλσῶδες.
Ακαθεκτος.
Μηδ᾽ ες ερωτα γυναῖκος ἁπας ρευσης ακαθεκτον. Phocyl. 181.
SYN. Δυσκαθεκτος, ασχετος, ακατασχετος, δυσηνιος, δυσπειθὴς, αχαλινος.
Ακαινη.
—Ὡς τίς τε Πελασγίδι νυσσεν ακαινῃ. Apoll. 3. 1322.
SYN. Κεντρον, ραβδις. ακανθα.
Ακαιρος.
Ὡς τ᾽ ες ακαιρα πονεῖν—Theogn. 915.
SYN. Αωρος, παρακαιρος, παρακαιριος, αποκαιριος, προμοιρος.—αμετρος, ατοπος.
Ακακησιος,
—Ερμειης ακακησιος—Call. 3. 143.
Ακακητας,
Ερμειας ακακητα—Il. π. 185.
Ακακος.
Τοῖς ακακοις ακακον προφερων πολὺ μειζονα μυθον. Sib.
SYN. Ακαχὴς. ακακεργος, ακακεργητος, ακαταγνωστος, ακατηγορητος, ακαταψεκτος, ανυπαιτιος.
Ακαλανθὶς.
Χ᾽ ἡ κυων ακαλανθὶς επειγομενη τυφλὰ τικτει. Arift. Pa. 1078.
Ακαλαρρειτης.
Εξ ακαλαρρειταο βαθυρρου Ωκεανοιο. Il. η. 422.
Exp. ἡσυχως και πραως ρεοντος.
Ακαληφη.
Ωσπερ ακαληφας εσθιων. Arift. Eq. 420.
SYN.

SYN. Κνιδη. κογχυλιον.—ακανθα.
Ακαμας. Nom. Pr.
Τὸν Εὔσσωπε Ακαμαντ' ηΰντε μεγαντε. Il. ζ. 8.
EPITH. Ασιαδης, ηϊθεος.
PHR. Επιεικελος αθανατοισι. Θεὸς ἡγητωρ Θρηκῶν.
Ακαμας, ακαματος.
Ηελιόν τ' ακαμαντα. Hom. 30. 7.
—Το δε φλεγει ακαματον πῦρ. Il. φ. 13.
SYN. Ακμὴς. ακμητος, ακοπος, αληκτος, ακαταληκτος, ακαταπονητος, ακοπιαστος, αμογητος, αμοχθος, αοκνος, αναπαυδητος, ανενδοτος. ατειρης, ασκυλτος, ατρυτος, σφοδρός.
Ακαμαντοπος.
—Ακαμαντοποδων ἵππων. Pind. Olymp. 3.
Ακαμαντομαχης.
Ζηνὸς ὑοὶ τρεῖς ακαμαντομαχαι. Pind. Pyth. 4.
SYN. Ακαμαντοχαρμης.
Ακαμπης,
—Και ακαμπέα γυιατ' ερεῖσαι. Orph. 171.
Ακαμπτος.
Αλλ' αῤῥηκτος, ακαμπτος εδυσετο νειόθι γαιης. Apoll. 1. 63.
SYN. Σκληρὸς, ατεγκτος, ατεραμων, αποκροτος.
Ακανθα.
Ὡς δ' ὅτ' οπωρινὸς Βορεης φορεησιν ακανθας. Od. ε. 328.
SYN. Ακανθὼν, σκῶλος.—ακαληφη.—απορια.
EPITH. Ατριπτος, πυκινὴ, στυγερὴ, οξεῖα, οξυεθειρος, οξυτομος, οφιωδης, δρακοντειη, κραναὴ.
Ακανθινος.
Και στεφανον φορεση τον ακανθινον—Sibyll.
Ακανθις.
Αειδον κορυδοι καὶ ακανθίδες—Theoc. 7. 141.
SYN. Θραυπὶς, ποικιλὶς.
Ακανθος.
Παντᾶ δ' αμφι δεπας περιπεπταται ὑγρὸς ακανθος. Theoc. 1. 55.
EPITH. Αλθηεις, μαλακός.
Ακανθιος.
Τῇδε Σαων ο Δικωνος Ακανθιος ἱερὸν ὑπνον Κοιμᾶται.—Call. Ep. 14.
Ακαρης
—Εξεπεσον εν ακαρεῖ χρονῳ. Arift. Pl. 245.
SYN. Βραχὺς, ατμητος, ολιγοχρονιος, ακαριδιος, ακαριαῖος. Οξύς.
Ακαρπια
—Μηδ' ακαρπιαν τευξητε—Aefch. Eum. 804.
SYN. Αγονια, αφορια, ατεκνια, ατοκια, στειρωσις.
Ακαρπιστος,
Ακαρπιστων πεδιων Σικελιας. Eur. Ph. 219.
Ακαρπος.
—Ακαρποις γυῖα συμφλεξας φυτοῖς. Lyc. 1157.
SYN. Αγονος, αφορος, ατρυγετος, στειρος, στεριφος.
Ακασκαῖος.
—Ακασκαῖον αγαλμα πλουτου—Aefch. Ag. 749.
Exp. λιαν κεκοσμημένος.
Ακαταβλητος.
—Τον ακαταβλητον λογον. Arift. N. 1231.
SYN. Αηττητος.— ακαταμαχητος, ακαταπαλαιστος.
Ακατασχετος.
Λαος τοι, και ὑδωρ, και πῦρ, ακατασχετα παντα. Phoc. 91.
SYN. Ασχετος.—ακαθεκτος.
Ακατος.
Εσσυμενως ακατοισιν εὐσσελμοις επιβαντες. Opp αλ. ε.
EPITH. Θοὴ, εναλία, ποντοπόρος.
Ακαχεω,
—Οστε θανὼν δειλὺς ακαχησετοκῆας. Il. ψ. 223.
Ακαχιζομαι,
—Μή μοι τι λιην ακαχιζεο θυμῷ. Il. ζ. 486.
Ακαχομαι.
Μνηστῆρες δ' ακαχοντο, κατηφησαν τ' ενὶ θυμῷ. Od. π. 342.
SYN. Ακαχημι, αλγυνω, ατεμβω, ανιαω, αγριζω, περικαιω, λυπεω.
Ακαχμενω, vel ακαζω.
Ειλετο δ' αλκιμον εγχος ακαχμένον οξεῖ χαλκῷ. Il. χ. 135.
SYN. Προπηγνυω.—θηγω.
Ακελευστος.
Δαῖτ' ακελευστος ετευξεν. Aefch. Ag. 740.
SYN. Αυτοκελευστος, αυθορμητος.
Ακεντητος.
—Δεμας ακεντητον εν δρομοισι παρεχων. Pind. Olymp 1.
SYN. Απαρορμητος.
Ακειομαι, (Poet.)
Ελκε' ακειομενοι—Il. π. 29.
Νῆας ακειομενον. Od. ξ. 383.
Ακεομαι,
—Αλλ' ακεσαθε φιλοι—Od. κ. 69.
SYN. Ακεω. εξακεω, αλθω, αλθεω, επαλθεω, αλθαινω, αλθησκω, ιαομαι, εξιαομαι, νοσηλευω, εκνοσηλευω, ιατρευω, ὑγιαινω, ὑγιοω, ὑγιαζω, καταρτιζω, θεραπευω.
Ακεραιος.
Ακεραιος, ανεπιληπτον ησχυχὼς βιον. Eur. Or. 920.
SYN. Ἁγνὸς, καθαρὸς, ακακος.—ακηρασιος, ακηρατος, ακρατος, ασυγκεραστος, αδικτος, ακιος.

ακιος, ακραιφνής, αμιγής, αμικτος.—ανυπελος, αμειωτος, αρτεμής, ειλικρινής, ὁλοκληρος.

Ακερσεκομης.

Φοιβος ακερσεκομης—Il. υ. 39.

SYN. Ακειροκομης, ακειροκομος, ακυρος, ακαρτος, απεκτος, απεκτητος.

Ακεσμα, ακευμα, ακημα.

Ὁ και βαρειᾶν νοσων ακεσματα νεμει. Pind. Pyth. 5.

Ος ῥα δικασπολιη μελεται ϗ ακευμασι νυσων. Orph. 379.

Φαρμακ', ακηματ' επασσε μελαιναων οδυναων. Il. ο. 394.

SYN. Ακεσις, ακεσμὸς, ιασις, ιαμα, ιατηριον, ιατρεια, ιατρευσις, αλθος, αλθηστηριον, ακος, θεραπεια, ὑγιασμος, ὑγιανσις, ὑγιασμα, φαρμακον.

Ακεστὸς.

—Ακεσται τοι φρενες εσθλῶν. Il. ν. 115.

SYN. Ευθεραπευτος, ευιατος.

Ακεστης, ακεστωρ.

Νοσων τ' ακεστης Δαυνιοις κληθησεται. Lyc. 1052.

Ω φοιβ' ακεστωρ, πηματων δοιης λυσιν. Eur. Andr. 900.

SYN. Ιατρος, ιητηρ, ιατροτεχνης, θεραπευτης, ηπητης.

Ακεσφόρος.

Τον μεν θανασιμον, τον δ' ακεσφόρον νοσων. Eur. I. 1005.

SYN. Ακεστηριος, ακεσιμβροτος, ακεσιπονος, ακεσωδυνος, ιατικὸς, ιατηριος, αλθηεις, ὑγιεινὸς, ὑγιαστικὸς, θεραπευτικὸς, σωτηριος, σωτηριωδής.

Ακεων.

Αλλ' ακεων δὴν ἧστο.—Il. α. 34.

SYN. Σιωπῶν, ἡσυχαζων, εχεμυθος.

Ακηδεια.

—Ακηδεσησι νοοιο. Apoll. 3. 298.

SYN. Αχθηδων, λυπη, πολυκηδεια.—αμελησις, αμελεια.—ακηδια, αναλγησια, ακομιστια, ῥαθυμια.

Ακηδεστος, ακηδής.

—Ακηδεστοι ϗ αφαντοι. Il. ζ. 60.

Κεῖται ενι κλισιησιν ακηδής. Il. ω. 554.

—Ἡ αὐτως κεῖται ακηδής. Od. υ. 130.

—Τον δε γυναῖκες ακηδεες ε κομεεσι. Od. ρ. 319.

Αἷμ' απολιχμησονται ακηδεες. Il. φ. 123.

—Αυτοὶ δὲ τ' ακηδεες εισί. Il. ω. 526.

SYN. Ακηδευτος, αθαπτος.—αζηλος, ασπυδαστος, ετημελης, ατημελητος, αποθεστος, ευωρος.—αμελης, αμεριμνος.—ακινδυνος.—ανεπιστρεφης, ανεπιστροφος, ανηλεγης.—ακομιστος, αφροντιστος, αμεληθεις, ασαλης. αλυπος.

Ακηλητος.

Σοὶ δὲ τις εν στηθεσσιν ακηλητος νοος εστίν. Od. κ. 329.

SYN. Ατηνής.—ακολακευτος.—αμεταβλητος, απαραιτητος, αμειλικτος, ακινητος, αθελκτος, αθηλυντος, αποκροτος, ατιθασσος, ασπελης, δεινὸς, σκληρὸς, χαλεπός.

Ακην.

—Οἱ δ' αλλοι ακην εσαν—Il. δ. 429.

SYN. Σιγη, σῖγα, ησυχῆ, σιωπῆ, σιωπηρως, λανθανοντως.

Ακηρασιος, ακηρατος.

Ἡδὺν, ακηρασιον, θεῖον ποτον. Od. ι. 205.

Χερσὶν ὑδωρ επιχεῦαι ακηρατον—Il. ω. 303.

Και οἶκος, και κλῆρος ακηρατος—Il. ο. 498.

—Ακηρατος ηεν ακοῖτις - ωδινων. Apoll. 1. 974.

SYN. Ακεραιος.—ακηριος.—αφθαρτος, αθανατος, απαθής.—καθαρὸς, ακηλιδωτος, ασπιλος. αδιαφθορος.

Ακηριος.

Ημενοι αὖθι ἑκαστοι ακηριοι, ακλεες αὔτως. Il. η. 100.

Σκυλλην θ', ἣν ε πωπότ' ακηριοι ανδρες αλυξαν. Od. μ. 328.

SYN. Αψυχος, αθυμος, οκνηρός.—αβλαβής. ακεραιος.—αθανατος.

Ακηρυκτος.

—Ου γὰρ σῶμ' ακηρυκτον τοδε. Eur. Herac. 91.

SYN. Ακλεής.

Ακιβδηλος.

Και τιμησεν ακιβδηλοις αρεταῖς θεὸν αιεί. Ep. l. 6.

SYN. Ακεραιος.

Ακιδνος.

Ουδὲν ακιδνοτερον γαῖα τρεφει ανθρωποιο. Od. σ. 129.

SYN. Ακικυς, αδρανής, ασθενής, εκμελής.

Ακικυς.

—Κακός τ' εσομαι, ϗ ακικυς. Od. ι. 515.

SYN. Ακιδνος, αβληχρος, αδυνατος.

Ακινδυνος.

Και το πανυ λαμπρὸν εκ ακινδυνου κυρει. Sent.

SYN. Ασφαλής. ακηδής.

Ακινητος.

Βενθος ακινητον μελανεῖ—Apoll. 4. 1574.

—Ακινητοι φρενες. Aristoph. R. 929.

SYN. Αδονητος, ακραδαντος, ακυλιστος, ακλινής, αθαμβὴς, αστρεπτος, ατρεπτος, αμετακινητος, αμεταστατος, ασειστος, ατινακτος.—αμεταπειστος, αμεταθετος, ακιος, επιμονος, ισχυρογνωμων.

Ακι𝔊.
Δαφνης δ' η πλελεης ακιωτατοι ἱστοβοῆες. Hef. ε. 433.
SYN. Αδηκτος, ασηπ7ος, αφθαρτος.—ακινητος.
Ακις.
Ακιδας δ' εβαπ7ε Κυπρις.—Anacr. 45. 5.
SYN. Αιχμη, βελος, ακοντιον.
Ακιχητος.
—Ακιχητα γαρ ηθεα
Εχει Κρονε παῖς. Aefch. Pr. 184.
—Ακιχητα διωκων. Il. ρ. 75.
SYN. Ακαταληπ7ος, ακατανοητος. αφρασος.
Ακλαυστ𝔊.
—Ακλαυστον ϗ αθαπ7ον. Od. λ. 54.
SYN. Ακλαυτος, ανοιμωκτος, αδακρυτος. αγοος.
Ακλεὴς, ακλεης.
—Ακηριοι, ακλεὲς ἀυτως. Il. η. 100.
Ου μαν ακλειεῖς - ἡμετεροι βασιλῆες. Il. μ. 318.
SYN. Αδοξος, ατιμος, ασημος, αφανὴς, αφατος, νωνυμος, ανωνυμος, ανωνομαστος, ανεπισημαντος, αγενὴς, δυσγενὴς, δυσκλεὴς, ακηρυκτος. ψεφηνος.
Ακλεῶς.
—Ὡς ανανδρον ακλεῶς κατθανεῖν. Eur. Or. 784.
Ακληρος, ακληρωτος.
Ανδρι παρ' ακληρῳ—Od. λ. 489.
Και ῥα μιν χωρας ακλαρωτον λιποντ' αγὸν θεὸν. Pind. Ol. 7.
SYN. Αποκληρος, ακτεανος, ακτημων, αἶρος, ανολβος, αβιος, αλῆϊος, απορος, παντηπορος, πτωχος, πενὴς, γεωπεινὴς, πενιχρὸς, γυμνηλὸς, ενδεὴς, αμοιρος, ακοινωνητος.
Ακληστ𝔊.
Και θυρας εχων ακληστες
Τῳ θελοντι δημοτων. Eur. I. A. 340.
Ακλητ𝔊.
Ακλητος ἑρπων δαιταλεὺς πανημερος. Aef. Pr. 1023.
SYN. Ανεπαγγελτος, απαρακλητος.—ανωνυμος.
Ακλινὴς.
—Ακλινεεσσιν επεμβεβαυῖα θεμεθλοις. Tryph. 40.
SYN. Ακινητος.
Ακλυστ𝔊.
Αυλιν ακλυσταν—Eur. Iph. A. 120.
SYN. Γαληνιος—αβαπ7ιστος.
Ακμαζω.
—Ανὴρ ακμαζων—Eur. R. 795.
—Ακμαζει βρετεων εχεθς. Aefch. S. T. 97.
SYN. Θαλλω, ευθαλεω, ἡβαω, νεαζω, ζαω, χλωραινομαι. ευθηνεω, ευτονεω, ισχυω, κρατυνομαι.—καιρός εστι.
Ακμαῖος,
—Και τον ελλειποντ' ετι
Ἡβης ακμαιας, και τον εξηβον χρονῳ. Aefch. S. T. 11.
Ακμηνός.
Ακμηνὸς, θαλεθων,—Od. ψ. 191.
SYN. Ευθαλὴς, ανδρωθεις, ανδρεῖος, γενναῖος, ισχυρὸς, αδρὸς, ακμαστὴς, τελειος, τραφεις, σφριγῶν, ακμαζων.—ηΐθεος.—δρυπετης, λιπαρὸς, πυργαῖος, πεπειρος, πεπανὸς, ὡραῖος.—ευκαιριος. ἐν ὡρᾳ ακρᾳ.
Ἄκμηνος.
Ακμηνον ποσιος ϗ εδητύος—Il. τ. 320.
SYN. Ασιτος, γλισχρος, νῆστις, νηστευτής.
Ακμὴ.
Εν ταχυτῆτι βιυ παυων νεοηλικας ακμάς. Orph. Hymn.
SYN. Ὡραιοτης.—καιρὸς, ευκαιρια.—ἡβη.—αιχμη.—πεπανσις.
EPITH. Θρασυπονος. ζεισα.
Ακμὴς, ακμητος.
—Ακμητας και ατειρεας,—Il. ο. 697.
Ὁι δ' αρ' επ' ειρεσιην επεχον χεῖρας τε νοον τε
Ακμητοι βασιλῆες.—Orph. 362.
SYN. Ακαματος, απονος, ατειρής.
Ακμοθετον.
Θῆκεν εν ακμοθετῳ μεγαν ακμονα—Il. σ. 476.
Ακμων.
Ακμονα τε, σφυραν τ', ευποιητον τε πυραγρην. Od. γ. 434.
EPITH. Χαλκεος, βαρυγδυπος, δυσκελαδος. Λημνιος, σφυρηλατος, αριστοπονος.
Ακναμπ7𝔊.
—Η βελαῖς ακναμπ7οις. Pind. Pyth. 4.
SYN. Αγναμπ7ος, ακαμπ7ος.
Ακνηστις.
—Πλῆξα - Κατ' ακνηστιν μεσα νῶτα. Od. κ. 161.
SYN. Ραχις, κλονις, κλονιον, αντιστερνον.
Ακοὴ,
Και κλυε μῦθον - μειλιχιαις ακοαῖς. Orph. 83.
—Ει πέρ τι φιλεῖς ακοαν αδεῖαν κλυειν. Pind. Pyth.
—Κωφὴν δ' ακοῆς αισθησιν εχυσιν. Sapph.
Ακνή.
—Ἑκαθεν δὲ τε γινετ' ακνή. Il. π. 634.
SYN. Ους, ὦτα.—φημη, λογος.—αγγελια.—ακυσμα, ακροαμα, ακροασις.
EPITH. Ευκοσμος, βαρυπειθὴς, δαημων, απλανὴς, ασπονδος, βλοσυρὴ, ηχησσα, πολυτερπὴς. σφαλερὴ.
Ακοιμητ𝔊.
Νυμφαι ακοιμητοι, δειναὶ θεαὶ αγριωταις. Theoc. 13. 44.

SYN.

SYN. Αγρυπνος, αὔπνος, αβριντος, ακατευναστος.—ασικινητος.

Ακοινωνητ☉.

Κοινὴ μεν παντεσσιν, ακοινωνητε δε μυνη. Orph. Φυσ.

—Ακοινωνητον ευνάν ανδρός. Eur. Andr. 470.

SYN. Ακοινος, αμικτος, ασυναλλακτος, ανεντευκτος, ασυνακτος, ασυναπ̃ος, ασυγκριτος, ασυνθετος, ασυνιαστος, αφιλιωτος, ακριβής.—φειδωλός —σωφρων.

Ακοιτης.

—Ἠν τις τε φιλον ποιησετ' ακοιτην. Od. ε. 120.

SYN. Παρακοιτις, γαμετης, γαμηλιος, ξυναορος, ανὴρ, ποσις, συζυγος, ευνετης, ευνατὴρ, ευναστὴρ, ευναστωρ.

Ακοιτις.

—Αρχε λεχος δε κιων, ἅμα δ' εἱπετ' ακοιτις. Il. γ. 447.

SYN. Παρακοιτις. συγκοιτις, συγκοιτος, συμβιος, αλοχος, γυνὴ, γαμετὴ, γαμέτις, ευνέτις, ευνατειρα. δαμαρ. συλλεκτρος, συγγαμος.

EPITH. Αμυμων, αιδοιη. θαλερά, φιλη, ὁμοφρων, θυμηρης.—λιποπατρις, ταχυποτμος.

PHR. Κεδνὴν δ' εσχον ακοιτιν αραρυῖαν πραπιδεσσι. Hes.

Ακολασταινω.

Ὑμεῖς δε θεοὶ ακολασταινέτε— Aristoph. Av. 1227.

Exp. τα ακολαστα πραττειν.

SYN. Ακολαστεω, ακρατευομαι, εξυβριζω, καταστρηνιαω, ατακτεω. ασελγεω, ασελγαινω, κωμαομαι.—ακοσμεω, ασχημονεω.

Ακολαστ☉.

Ακολαστος οχλος—Eur. Hec. 605.

Ακολαστον εσχε γλῶσσαν, αισχιστην νοσον. Or. 10.

SYN. Ακρατὴς, ακρατητος, ακρασιος, ακρατωρ, ακρατεων. ασωφρονιστος, ασωτος, λαγνης, λαγνος, μοχθηρὸς. μάχλος, μαργος, αναγωγος, φιληδονος, κωμαστὴς, ερωτομανὴς.—αζημιος,—χηλων, παρρησιαστικὸς, προπετής.— τολμηρὸς, θρασύς.— ὑβριστικός.— επιτιμητεος, αξιοποινος: ανυποτακτος, αναρκτος.—απαιδευτος.

Ακολ☉.

Αιτιζων ακολυς—Od. ρ 222.

SYN. Αρτος, βλωμὸς.—ακοστὴ, βρῶμα, εδωδὴ.

Ακολυθεω.

Ὁς τις ακολυθεῖ κατοπιν ανθρωπυ τυφλυ. Arist. Pl. 13.

SYN. Παρακολυθεω, ἕπομαι, ἑσπομαι. οπηδεω, οπηδευω, ὁμαρτεω, αμορμευω.— μιμεομαι, ζηλοω, διωκω.—συνακολυθεω, συναορεω, συνομαρτέω. υπακυω, πειθομαι.

Ακολυθ☉.

—Ἰν' ακολυθον διακονῇ τ' εχῃ. Aristoph. Av. 73.

SYN. Αμφιπολος, αμορβὸς, οπαδὸς, συνοπαδος, διακονος, ὁμοστοιχος, ὁμοσφυρος, ὁμιλητὴς, συνοδοιπορος, συνακολυθος, συνεμπορος, πομπός. ακολυθητικός. προσηκων, ὁμοιος.

Ακολυμβ☉.

—Πνιξαντες εν ὑδασι τυς ακολυμβυς. Hom. B. 157.

Ακομιστιη.

Η ηδη μοι ολεσσεν αλη τ' ακομιστιητε. Od. φ. 284.

SYN. Ακηδεια.

Ακομπ☉.

Ανὴρ ακομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ το δρασιμιον. Aesch. S T. 560.

SYN. Ακομπαστος.—αφιλοδοξος, αφιλοτιμος.

Ακομψ☉.

Φαυλον, ακομψον, τα μεγιστ' αγαθόν. Eur. Fr.

SYN. Ευηθὴς, ευτελὴς, απλοος, απειροκαλος, ακαλλωπιστος.—φαῦλος, ατρυφερος.— φορτικὸς, ακαλλὴς, ακοσμος. απανυργος, απονηρος.

Ακονη.

Ναξιαν πετραις εν αλλαις

Χαλκοδαμαντ' ακοναν. Pind. Isth. 6.

SYN. Θηγανη.

EPITH. Λιγυρὴ.

Ακονιτον.

—Ακονιτον - την μέν τε κλεεσι μυοκτονον. Nic. Alex.

EPITH. Χολόεν, δυσαλθές.

Ακοντιζω.

Δυρὶ δ' ακοντιζω ὁσον υκ αλλος τις οϊστῷ. Od. θ 229.

SYN. Απακοντιζω. ανακοντιζω. συνακοντιζω. εξακοντιζω, αιχμαζω, ακροβολεω, ακροβολιζομαι, τοξευω. εμβαλλω, επιῤῥιπτω. επαφιημι.

PHR. Ερρεεν απλανεων δολιχοσκιος ομβρος οϊστῶν.—

Λοιγιον ιοβολυ γυμνωσατο πῶμα φαρετρης,

Και βελος ιθυκελευθον ανηρυσεν· εκταδιπτε

Κυρτὸν οπιστοτονοιο κερας κυκλωσατο τοξυ·

Ηνεμοεν δε βελεμνον ες ανθερεῶνα ρομβος

Ηκε. Nonn. l. 15.

Ακοντιον.

Ναὶ μὰ τόδε κρανειον ακοντιον—Hom. M. 557.

SYN. Ακων, ακις. ακις, βελος, παλτὸν, τοξα, τοξευμα, ξυστον, τὰ εκηβολα, σφενδοναι.— ακοντ. σις, ακοντισμα.—ακινστις.

Ακοντιστὴρ.

Ακοντιστὴρ,
Λογχαις τ' ακοντιστῆρες ευστοχωτατοι. Eur. Ph. 142.

Ακοντιστης,
Η μεν ακοντιστας, η δὲ ρυτῆρας οἴστων. Od. σ. 261.

Ακοντοϐολος.
Νοσφι δ' ακοντοϐολοι Χαδησιαι—Apoll. 2. 1002.
SYN. Ακοντιστικὸς, ακροϐολος, ακροϐολιστὴς, ακοντοφόρος, ἠμων. αιχμητής, τοξοτης.

Ακοντιστὺς.
Ου δε τ' ακοντιστυν ενδυσεαι—Il. ψ. 622.
SYN. Ακοντισις, ακοντισμα, ακοντισμὸς, ακροϐολισμὸς, εκηϐολια, ἧμα. ἠμοσυνη.

Ακορεστος,
—Εχω δ' ακορεστον αυτην. Bion. 1. 57.

Ακορητος.
—Και ει μαθυ εστ' ακορητος. Il. η. 117.
SYN. Ακορος, αματος —απληστος, απληρωτος. δυσπληρωτος.—ακοσμος.—αδηφαγος. αχορταστος.—πολύς.

Ακος.
Οἶσε θεειον, γρηῦ, κακῶν ακος—Od. χ. 481.
SYN. Ακεσμα.—αλεξημα, αλεξητηριον, αλκτηριον, αλεξιφαρμακον.—ιασις, θεραπεια.

Ακοσμια.
—Θορυϐος, κ' λογων ακοσμια; Eur. Iph. A. 317.
SYN. Αηθεια.—ατιμια.—αειδια, δυσειδια, αμορφια.—απλυσια.

Ακοσμος.
Ος ρ' επεα φρεσὶν ᾗσιν ακοσμα τε πολλά τε ᾔδη. Il. β. 213.
SYN. Ακοσμητος, αδιακοσμητος, ακοσμηεις, ακομψος, απρεπὴς, αχαρις, ακαλλωπιστος, ακορητος, ακατασκευος, ακατασκευαστος, αδιασκευος, απλυτος, αεικὴς, ασχημων, ατημελὴς, ατημελητος, αρρυθμος, αμυσος, αμελὴς, εκμελὴς, ασυνθετος, ατακτος, ασυντακτος.— αμετρος, προπετὴς, πλημμελὴς, ακολαστος, αφρων.—δυσειδὴς, ειδεχθής.

Ακοστεω.
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ακοστησας επὶ φατνῃ. Il. ο. 263.
Exp. ακος τῆς στασεως λαϐών. ἠ δυσχερανας επὶ τῃ τῆς φατνης στασει.

Ακυαζω, ακυαζομαι.
—Ακυαζεσθε δ' αοιδῆ. Od. ν. 9.
Πρωτω γὰρ και δαιτὸς ακυαζεσθον εμεῖο. Il. δ. 343.
SYN. Ακυω.—επικαλεομαι.

Ακυρος.
Τὸν μὲν ακυρον εόντα βαλ' αργυροτοξος Απολλων. Od. η. 64.
SYN. Ατεκνος, απαις.—ακυρευτος, ακερσεκομης.

Ακυστὸς.
Συριγγων ενοπὴν ποιησατο τηλόθ' ακυστήν. Hom. M. 509.
SYN. Εξακυστος.

Ακυω.
Αχνυμαι εν θυμῷ, ὅθ' ύπερ σέθεν αισχε' ακυω. Il. ζ. 524.
SYN. Ακυαζω, διακυω, επακυω, ακροῶ, ακροαομαι, κατηχεομαι, πυθομαι, πευθομαι, πυνθανομαι, κλυω, κλῦμι, ενωτιζομαι — πειθομαι. εννοεω.—καλεομαι.
PHR. Οξεῖαν ακοὴν τοῖς λογοις δῦναι. Soph. Εν φρεσὶ θεῖναι, γραφειν.— δι' ωτων συντιτραινειν μυθον ἠσυχῳ φρενῶν βασει. Aesch.
Πρυχοντο καρηνα Πάντες ὁμῶς ορθοῖσιν επ' υασιν πρεμεοντες Κηληθμῷ. Apoll.
Κλεῖνον εμοὶ τεὸν ῦας, εμῶν δ' επι κεκλυθι μυθων.
Ουατα νωϊτερυ στοματος προσερεισατε μυθῳ.—
Νωϊτερην δε μετ' υασι δεχνυσο φωνήν. Apollin.

Ακρα,
—Αμφι δέ τ' ακρας
Κυρτὸν εὸν κορυφῦται—Il. δ. 425.

Ακρις,
Ωκυον εν σπεεσσι δι' ακριας ηνεμοεσσας. Od. ι. 400.

Ακροτης.
Φερειν δ' αὖ πρηστῆρσιν εοῖς ακροτητας εδωκε. Zoroast.
SYN. Ακρον, ακρωρεια, ακρωμια, ακρωλενιον, ακρωτηριον, ακροπολις, ανθηρον, εριπνη, πρωνιον, αγκών.—κορωνις, ὑπεροχή.
EPITH. Αστυφελὴς, πολυπιδαξ, αθραυστος, ατεραμνος, λιμενηοχος, κυρτὴ, περιηγὴς, λασιαυχην, υδατοπηγης, δαμαληϐοτος, ψαμαθωδης.

Ακραης.
Ακραῆ ζεφυρον—Od. β. 421.
—Ανεμῳ ακραεϊ καλῷ. Od. ξ. 253.
Exp. ακρως - πνεοντι.

Ακραιφνὴς.
Κορης ακραιφνὲς αἷμα. Eur. Hec. 535.
Επειδν, υκ Αργεῖον ακραιφνῆ γοναῖς. Lyc. 151.
SYN. Ακεραιος. ὁλοτελὴς. τελειος, δυνατός.—ευθυμος.—νεοχμὸς.—αιολος.—καθαρός. ὑψηλός.

Ακραντος,
Ματαμωνια θηρευων ακράντοις ελπίσιν. Pind. P. 3.
Τὺς δ' ακραντος εχει νύξ. Aesch. Ch. 93.

Ακραντος.
Αμμι δε εργον - αὔτως ακραντον—Il. β. 138.
SYN. Ατελὴς, ατελειωτος. ατελεστος, ατελευτητος, αρρεκτος, ανεπιξεστος, απληρωτος, ελλιπὴς, ακατεργαστος.

Ακραλιπος.
Ξανθὰ συν ευοδμοις ακραλιπῆ στεφανοις. Call. Ep. 9.

Ακρατης.
—Γλωσσης ακρατής. Aesch. Pr. 883.
Οστις λογυς, παρακαταθηκην ὡς, λαβὼν,
Εξεῖπεν, αδικὸς ἐστιν, ἡ ακρατὴς αγαν. Sent.

Ακρατητος.
—Ακρατητος υπαρχῶν. Sibyll.
SYN. Αληπτος, ακρατωρ.—αδυνατος, ακολαςος.

Ακρατιζω, ακρατιζομαι.
—(Ως) τραγοι ακρατιεισθε. Aristoph. Pl. 295.
SYN. Φαγω.—το ακρατον πινω. Suid.

Ακρατιστος.
—Πριν ἡ ακρατιστον επὶ ξηροῖσι καθιξῃ. Theoc. 1. 51.
Exp. αγευστος, ασιτος.

Ακρατον.
—Εδοξ' επιχεῖαζ ακρατον. Theoc. 14. 18.
SYN. Χαλικρατον.—ζωρὸς οἶνος. ζωρὸν μεθυ.

Ακρατος.
—Και επ' ακρητον γαλα πινων. Od. ι 297.
Σπονδαι τ' ακρητοι, κ̀ δεξιαι ἧς επεπιθμεν. Il δ. 159.
—Αλλ' ακρατον οἶνον αγαθῦ Δαιμονός. Arist. Eq. 85.
SYN. Ακεραιος, ακραιφνής, ισχυρὸς—χαλεπός.—αγερωχος.—αιωνιος.—διειδής.—ατελεςος.

Ακρατωρ.
Ακρατωρ. ὁ τλημων, χωλός.—Soph. F. 492.
SYN. Ακρατης, ασθενής.—ακολαςτος.

Ακραχολος.
Ξηρὸν ὑπαὶ δεινς ακραχολον Ιφικλῆα. Theoc. 24. 60.
Αγροικος οργὴν, κυαμοτρὼξ, ακραχολος. Arist. Eq. 41.
SYN. Οξυχολος, εγκρασιχολος, επιχολος, ζαχολος, χολωδης, ζαμενὴς, θυμικὸς, θυμωδὴς, οργίλος, δυσοργος, παλιγκοτος.
PHR. Εις οργὴν προχειρος.

Ακρεμων.
Τεττιξ αχεῖ εν ακρεμονεσσιν. Theoc. 6. 96.
SYN Ερνος, κλαδος, βλαστός.
EPITH. Δροσερὸς, ευπεταλος, καλλιπετηλος, ἱερὸς, ευφυλλος.—μελισταγής.

Ακρεσπερον.
—Ακρεσπερον αειδοισαι. Theoc. 24. 75.

Ακρηβος.
Και νυμφαν ακρηβος εὼν ἔτι Ναΐδα γαμεν. Theoc. 8. 93.
SYN. Ακρηβης, νεανίσκος, μειρακιον, μειρακίσκος.

Ακριβής.
—Ακριβὴς ομμασι Λυγκευς. Theoc. 22. 194.
Ουκ εις ακριβὲς ἦλθες—Eur. Tr. 901.
SYN. Ατειρὴς, αθηρὴς, αθερὴς, τελειος, τημελὴς, εμμελὴς, επιμελὴς, ευτριβὴς, ευτρεχὴς, λιπαρὴς, πυκιμηδὴς, σπυδαῖος, σκεθρος—δῆλος, ατρεκὴς—πληρης.—βεβαιος.—αληθής.

Ακριβῶς
Και γαρ επιστασθαι ἡμᾶς χρη τῦτο ακριβῶς. Possel

Ακριβοω. ακριβωμαι.
—Ει μη τῦτ' ακριβωθησεται. Arist. Ecc. 162.
SYN. Ακριβαζω. εξεταζω, δοκιμαζω.—διακριβοω. ακριβῶς μελετεω.

Ακριδοθηρα.
Αυτὰρ ὅγ' ανθεριχεσσι καλὰν πλεκει ακριδοθηραν. Theoc. 1. 52.

Ακρὶς.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ακρίδες ηεροθονται. Il. φ 12.
EPITH. Αρυραια.

Ακριτος,
Ὠ γερον, αιει τοι μυθοι φιλοι ακριτοι εἰσιν. Il. β 796.
—Εχω δ' αχε' ακριτα θυμῷ. Il. ξ 205.
—Και σφ' ακριτα νεικεα λυσω. ib. 304.
—Και ακριτοισι μανιαις. Opp. α.
SYN. Αδιακριτος, ακατακριτος—αμφιβολος. αμετρος, απειρεσιος, αχωριστος, αδιαχωριστος.—αδικαστος, ακαταγνωστος.—αδιαλυτος.

Ακριτοβυλος.
—Γενος αλλο μιαιφόνον, ακριτοβυλον. Sibyl.

Ακριτομυθος.
Θερσιτ' ακριτομυθε—Il. β. 246.
—Ονειροι αμηχανοι, ακριτομυθοι. Od. τ. 560.
SYN. Μακρολογος, πολυλογος, αδολεσχης.—ακριτος.

Ακριτοφυλλος.
—Φειρὼντ' ορος ακριτοφυλλον. Il. β. 868.
SYN. Πολυφυλλος, συνδενδρος, κατασκιος.

Ακριτοφυτος.
—Ακριτοφυτος γᾶς δοσις. Aesch. S. T. 366.
SYN. Αθρους. συμμικτος.

Ακροαω,
Και γαρ εμῦ κλαυθμῶν κοιρανος ακροαει. Beust.

Ακροαομαι.
Ακροατεον ὑμῖν εν μερει των κρειττονων. Arist. Av. 1228.
SYN. Ακυω, κλυω.—προσισχομαι, πειθομαι, προσεχω, ωτακυστεω.

Ακροθινιον.
Φοιβῳ μ' επεμψαν ενθάδ' ακροθινιον. Eur. Ph. 291.
—Ακροθινα πολεμυ Pind. Olymp. 2.
SYN. Τα ακρολεια, πρωτολεια, απαργματα, λαφυρα, σκῦλα.—ακρολοιον, λεια, απαρχὴ, θεομοιρια, καταργμα, πρωταγριον.

Ακρο-

Ακροκελαινιαω.
—Ωρτο δ' επ' αυτὸν
Ακροκελαινιαων. Il. φ. 249.
Ακροκνεφαιος.
Πρῶτον παμφαινων επιτελλεται ακροκνεφαιος
Αρκτυρος, Arat.
SYN Ακροκνεφής.
Ακροκομος.
Δρυὸς ἢ ελατας ακροκομοις αμφὶ κλαδοις. Eur. Ph. 1540.
Θρηΐκες ακροκομοι.—Il. δ. 533.
SYN. Ακροκομης, ακρος. τανύθριξ, βαθυπλοκαμος.
Ακρον.
Ευδαιμονιας τ' εχει ακρον. Sapph.
SYN. Ακρα, κεραια, κολοφων, οροφὴ, κορυφὴ, στεγος.
Ακροπενθης.
Περσιδες δ' ακροπενθεῖς. Aesch. Perf. 135.
Ακροπολις,
Αυτὸς γάρ μεν Τρῶες ες ακροπολιν ερυσαντο. Od. θ. 504.
Ακροπτολις.
Φωκεων ακροπτολιν. Eur Or. 1090.
SYN. Ακρα, ερυμα, ορμητηριον.
Ακροπολος.
—Εστησεν εν ακροπολοισιν ορεσσιν. Il. ε. 523.
Ακροπορος.
—Ακροπορυς οβελὺς επι χερσὶν εχοντες. Od. γ. 463.
Ακρος.
Ακρον ὑπαὶ λοφον—Il. ν. 615.
—Πρωονες ακροι. Il θ. 553.
SYN. Ακραῖος, ακροπολος. κορυφαῖος. ὑψιστος. εσχατος. τελευταῖος, τελειος.
Ακροσοφος.
Ακροσοφον δε κ) αιχμητὰν. Pind. Ol. 11.
Ακροχαλιξ.
Ακροχαλιξ οινῳ κ) νεκταρι. Apoll. 4. 433.
Exp ακρως μεθυων.
Ακρυπτος.
Δῆλα κ) αμφιφανῆ, και
Ακρυπτα δεδρακαμεν ποσιν. Eur. Andr. 835.
SYN. Ακαλυπτος.—δῆλος.
Ακρωρεια.
Μεχρι πρὸς εσχατιας πολυπιδακος ακρωρειης. Theoc 25. 31.
SYN. Ακρα, ακρον. αμβων, λοφια, στεφανη, εξοχὴ, κορυφὴ.
Ακρωτηριον.
—Επ' ακρωτηρια βαντες. Hom. 32. 10.
SYN. Ακρα.—θὶν, ακτή.
Ακταινω.
Ὡς μητε σωκεῖν, μητε μ' ακταινειν βασιν. Aesch. Eum. 36.
SYN. Ακταζω. επαιρω. ακολασταινω. γαυριαω.
Ακταιος,
Ακταιος τε Θεὺς—Orph. 343.
Ακτιος.
Ου μ' αυτὸν τὸν Πᾶνα τον ακτιον—Theoc. 5. 14.
SYN. Επακτιος, παρακτιος, αιγιαλωδης, παραθαλλασσιος.—αγχιαλος.
Ακταιονιδης.
Τῶν Ακταιονιδων εσσι μια σκυλακων. Ep.
Ακταιων.
Παιδα τον ἀβαταν Ακταιωνα τυφλὸν ιδεσθαι. Call. 5. 109.
EPITH. Κυνοσπὰς. θρασὺς, λαγωβόλος, φιλοσκοπελος. λεοντοφόνος —
Ορᾶς τον Ακταιωνος αθλιον μορον.
Ὁν ωμοσιτοι σκυλακες, ἁς εθρεψατο,
Διεσπασαντο, κρεισσον' εν κυνηγιαις
Αρτεμιδος εἶναι κομπασαντ', εν οργασιν.
Eur. Bac. 337.
Ακτενιστος.
Κομη δι' αυρας ακτενιστος αισσεται. Soph. Oed. C. 1326.
SYN. Απεκτητος, υπεκτής.
Ακτεριστος.
Και Κασταναιαν ακτεριστον εν πετραις. Lyc. 907.
SYN. Ακτερεϊστος, αθαπτος, ακηδευτος.
Ακτὴ,
Ὁς θνητός τ' ειη κ) εδοι Δημητερος ακτήν. Il. ν. 322.
—Παλύνας αλφιτυ ακτῆ. Od. ξ. 429.
SYN Καρπὸς, λήϊον, αλευρον.—σῖτος, αρτος.
EPITH. Μενοεικης, φυσιζοος, ευφορβος.
Ακτὴ.
Τοφρα δε μιν μεγα κῦμα φερεν τρηχεῖαν επ' ακτήν. Od. ε. 425.
SYN. Αιγιαλος, κροκαλον, ῥαχια, θὶν, ῥηγμὶν, χεῖλος. κυματωγή.
EPITH. Εριδουπος, αξεινος, αλιμυρὴς, αλιμυρηεις, ακυμων, αψοφος, αλιρροθος, αλιρροος, ὑπηνεμος, νηνεμος, αποῤῥωξ, αμφιρυτη, αμφικλυστος, προβλὴς, ὑψηλὴ, ερημαιη, διψας, ψαμαθωδης, πλατεῖα, ἰκμαλεη, στυφελὴ, περιηγὴς, πολυῤῥαθαγος, νιφοβλητος, ευυδρος, βαθυκρημνος, βαθυκυμων, ευσκιος, κυματοπλὴξ, ναυπορος, μηλοσπορος, κυμοδεγμων.
Ακτημων.
Ουδε κεν ακτημων εριτιμοιο χρυσοῖο. Il. ι. 126.
SYN. Ενδεὴς, αἶρος, ακληρος.
Ακτὴρ.
—Ακτῆρες δ' ενδιαονται. Hom. 31. 6.

Ακτὶν.
Αιγῶς ακτινεσσιν εοικότες ηελιοιο. Il. κ. 547.
Ουδέ ποτ' ηελιος φαεθων ακτῖσιν εβαλλεν. Od. ε. 479.
Ακτὶς.
Εργματων ακτὶς καλῶν
Ασβεστος αιεὶ. Pind Isth. 4.
Ακτὶς αελιυ το καλλιστον φαος. Soph. An. 100.
EPITH. Αντιτυπος, αννεφελος, λαμπρὴ, παμφαὴς, επισκιος, φλογεη, πυρσὴ, λιαρὴ, ροδιη, ξανθὴ, θοὴ, ϐρανιη, σελασφόρος, παμπορφυρος, —νυμφιδιη, γαμοστόλος, επ]ατονος. Nonn.
Λαμπρὰ μὲν ακτὶν, ηλιυ χανὼν σαφὴς,
Εβαλλε γαῖαν. Eur. Supp. 650.
Ακτιτος.
Πολλην δ' ακληρον τε κ) ακτιτον—Hom. V. 123.
SYN. Απεσκευασμένος.
Ακτωρ.
—Δομῳ Ακτορος Αζειδαο. Il. β. 513.
Ακτωρ.
Σϐσίδος φιλος ακτωρ. Aesch. Perf. 557.
SYN. Ηγητωρ, αρχος, αγός.
Ακυθος.
Ουδ' αγαλακτοι-οϊες, ϐδ' ακυθοὶ. Call. 2. 53.
SYN. Αγονος, ακυτος, ακυμαντος, απειροτοκος, απειρωδιν, αϐλαστὴς, ατρυγετος.
Ακυληϊος.
Ποντον ες αγχιπορον Ακυληϊον—Dionys.
Ακυλος.
Παρ ῥ' ακυλον, βαλανόντ' εβαλε, καρπόντε κρανεινην. Od. κ. 242.
Ακυμαντος.
Βησετ' επὶ τραφερὴν ακυμαντοῖσι ποδεσσι. Orph. L. 39
—Ψαμαθοις επ' ακυμαντοις. Eur. Hipp. 235.
Ακυμος.
—Τον ακυμον θῆκεν βιοτον βροτοῖς. Eur. H. F. 698.
Ακυμων.
Ηδη Ποσειδων, χαριν εμὴν, ακυμονα
Ποντϐ τιθησι νῶτα — Eur. Iph. T. 1444.
Νηδὺς δ' ακυμων δια σέ μοι διολλυται. Eur. Andr. 158.
SYN. Ακλυστος, ἡσυχος.—ακυθος.—ακλονητὸς, ακλυδωνιστος, αζαλευτος, αζαλὴς, αθορυβος, αταραχος αταρακτος, γαληνιος.
Ακυροω.
Ουκ ακυροῖ κεῖνον νομον,—Possel.
SYN. Αρχνιζω.
Ακυρωτος.
—Η σιωπη τϐτ' ακυρωτον μενει. Eur. Ion. 801:
SYN. Ακυρος. αθετος. αδηλος.
Ακωκη.
Αντικρὺ δὲ διεσχε φαεινϐ δυρὸς ακωκή. Il λ. 253.
SYN. Ακη, αιχμη, στομωμα.—ακμή.

EPITH. Οξεῖα, τριοδϐς, στονοεσσα, χρυσεσσα, παλιγναμπ]ος, πυροεσσα, ολεσσιτυραννος, π]εροεσσα, χαλκοβαρὴς, τανυκραιρος, παλινδινητος, καρχαροδϐς, αιθαλοεσσα, οκριοεσσα, ασιδηρος.
Ακων.
Χειρὸς απο στιβαρῆς ἀλιον πηδῆσαι ακοντα. Il. ξ. 455.
SYN. Ακοντιον, βελος, οϊστος.
EPITH. Οξὺς, ευξεστος, αλγινοεις, στονοεις, θοὸς, δεινὸς, τανυγλωχὶν, παλινδρομεων, βραχυσιδηρος, χαλκοπαρηος, χαυλιοδϐς, λιγυρὸς, διβολος.
Ακωδωνιστος.
Ὡς αισχρὸν ακωδωνιστον εᾷν
Τὸ τοιϐτο πραγμα μεθεντας. Arift. Λ. 486.
SYN. Απειρατος, απειραστος, αβασανιστος.

A Λ

Αλαβαστρον.
—Συριω δε μυρω χρυσεῖ αλαβαστρα. Theoc. 15. 144.
Αλαβαστρος.
—Λαβε τον δε τον αλαβαστρον. Arift. Av. 1050.
SYN. Μυροθηκη.
Αλαζονεια, αλαζονευμα.
Αλαζονειας ϐτις εκφευγει δικην. Sent.
—Αχθομαι-τοῖς τ' αλαζονευμασι. Arift. A. 63.
SYN. Αγερωχια, αγηνορια, αυχημα, μεγαλαυχημα, μεγαληγορια, αηθεια, γαυριαμα, γαυροτης, κομπος, κομπασμὸς, κομψευμα, κενολογια, ματαιολογια, επαρσις, ογκος, οφρὺς, φυσιωσις, ὑψηλοφροσυνη, καλλιρρημοσυνη, ψολοκομπια, νεανισκευμα, φλασμὸς, φρυαγμα, τυφος, ὑπερηφανια, ὑπερβασια, ὑβρις.
PHR. Κομπος γλωσσης. στρεβλὴ οφρυς.
Αλαζονευομαι.
Ηλαζονευετ', ἱνα φοβηθειην εγώ. Arift. R. 282.
SYN. Μεγαλαυχεω, μεγαλοφρονεω, μεγαλιζομαι, μεγαλυνομαι, βρενθυομαι, κομψευομαι, οιδεω, οιδαινω, επαυχεω, καυχεομαι, λαπιζω, κοπιζω. αλικταινω, αγηνορεω, ὑπερηνορεω. γαυριαω, καταφρυαομαι, κυδρομαι, τραχηλιαω, τραχηλιζομαι, ογκυλλομαι, φρυαττομαι, σεμνυνομαι. ὑποκρινω, ὑπερηφανεω, ὑπεροπλιζομαι, τυφοομαι. ψευδομαι.
PHR. Δεξατο παντοιης ογκον αγηνοριης.—ὑπερ οφρύας ὑψος αειρειν. Naz.—αυχένα γαῦρον αειρειν. Nonn.— μηδὲ κερας εις ὑψος αερταζειν παρὰ μοιρην.

Αλαζων.

Αλαζων.
Ὡς ην αλαζων, ϗ φεναξ—Arist. A. 940.
SYN. Αλαζονικὸς, κομπαστὴς, φιλοκομπος, δημοκομπος, πολυκομπος, υπερκομπος, ὑψικομπος, κομπηρὸς, κομπωδης, κομπορρημων, μεγαλαυχος, μεγαλαυχὴς, αυχηεις, αγερωχος, αλημων, αυθαδὴς, γαυρὸς, αγαυρὸς, επιγαυρος, αγηνωρ, μεγαληγορος, δοξοκοπος, λημματιας, φρονηματιας. σοβαρὸς, ὑψηλοκαρδιος, ὑπερηφανος, ὑπερβιος, ὑπεροπλος, ὑπερφρων. ὑψηλοφρων, ὑψαυχην, ὑπερηνωρ, ὑπεροπλης, ογκύλος, ψευστὴς. πλανος. ὑβριστικὸς.
PHR. Ὁ βλοσυρωπος, ὁ χαλκεος, ὁ βραδυπειθής.
—επιληθεται ουνεκα γαιαν
Ποσσὶν επιστειβει, θνητοὶ δε δι εισι τοκῆες·
Αλλ' ὑπεροπλιη ϗ αμαρτωλησι νοοιο,
Ισα Διϊ βρομεει, κεφαλην δ' ὑπερ αυχενας ισχει.
Και περ εων ολιγος, μνᾶται δ' ευπηχυν Αθηνην,
Ηέ τιν' ατραπιτον τεκμαιρεται ουλυμπον δε,
Ὡσπε μετ' αθανατοισιν αριθμιος ειλαπιναζη.

Αλαινω, αλαλημαι, αλαομαι.
Δειλος αλαινων—Eur. C. 79.
Αλλ' αυτως αλαλημαι αν' ευρυπυλὲς Αϊδος δω. Il. ψ. 74.
Ητοι ὁ καππεδιον το Αλήϊον οἶος αλᾶτο. Il. ζ. 201.
SYN. Αλημι, αλητευω, ηλασκω, πλαζομαι, εμπλαζομαι, πλαναομαι, θορυβεομαι, περινοστεω, περιπολευω, περιφερομαι. ῥεμβευω.—απορεομαι.

Αλαλαγή, αλαλαγμὸς, αλαλα, αλαλητος.
—Συν αλαλαγαῖς δ' αιαγματων. Eur. Ph. 347.
Ου τυμπανων αλαλαγμοὶ. Cycl. 65.
Ὑπὸ Τροΐαν δοριктυπον αλαλαν. Pind.
Θεσπεσιῳ αλαλητῳ ὑφ' Εκτορος ανδροφονοιο. Il. δ. 436.
SYN. Αλαλαγμα, δουπος, θορυβος.
EPITH. Ευκρεκτος, αλίρροιζος, αινομανής, κρατερή, ὁμογλωσσος.

Αλαλαζω.
—Αλαλαξεν υπερμαχει βοᾷ. Pind. Ol. 7.
SYN. Βρεμω, κωδωνιζω.— ανοδυρομαι, ολολυζω. κλαυθμυριζομαι.

Αλαλκεω,
—Ὁ κεν τοι κρατὸς αλαλκησει κακὸν ἦμαρ. Od. κ. 288.

Αλαλκω.
Αλλὰ κυνὰς μεν αλαλκε Διὸς θυγατηρ Αφροδιτη. Il. ψ. 185.
SYN. Αλκω, αλκεω, απαλαλκω, απελαυνω, απειργω, ανειργω, εξειργω, ερυκω, απερυκω, απαρασσω, αποπεμπω, αποδιωκω, αποσοβεω, κατασοβεω, αποστεγω, κωλυω, διακωλυω, διατρεπω, ασφαλιζομαι, εξωθεω, διωθεομαι, κατωθεω, ανακοπτω, παραιρουμαι. αρηγω, απαρηγω, αμυνω, αλεξεω, βοηθεω.

Αλαλυγξ.
—Κακῃ αλαλυγγι βαρῦνον—Nic.
SYN. Αλη.

Αλαλυκτημαι.
—Ουδέ μοι ἦτορ
Εμπεδον, αλλ' αλαλυκτημαι. Il. κ. 94.
SYN. Αλυκτεω, αλυσσω, θορυβεομαι, απορεομαι.

Αλαμπετος,, αλαμπὴς.
—Στιλβει δε αλαμπετος αὴρ. Hom. 31. 5.
Κᾶθηκα συμπτυξασ' αλαμπὲς ηλιε
Κοιλῳ ζυγαστρῳ δᾶρον.—Soph. Tr. 704.
SYN. Σκοτεινός, δνοφερός. ψεφαρὸς, ψεφηνὸς, αδηλος.

Αλανοι.
—Και αλκηεντες αλανοι. Dionys.
EPITH. Πολυΐπποι.

Αλαος,
Και κ' αλαὸς τοι ξεῖνε, διακρινειε το σῆμα
Αμφαφαων—Od. ο. 195.
Μαντιος αλαυ, τοῦ φρενες εμπεδοί εἰσι. Od. κ. 493.

Αλαωπὸς.
—Ος περιφοιτος ειην αλαωπὸς οδιτης. Nonn.
SYN. Αλαὸς, αδερκης, αδερκτος, αφωτιστος, πηρὸς, αμφιπηρος, πωρὸς, ὁμηρὸς, νεινηλος, τυφλὸς, τυφλωψ, φωτοληγιος.
PHR. Οστις ειην περιφοιτος, αφωτίστοιο προσωπε Συμφερτην, αμειρστον εχων, αχαρακτον οπωπὴν, Ἡν φυσις εκ ετυπωσε, λιποβλεφαροιο δε κυκλε Οιδαλέον, ξενον ομμα γενεθλιὰς εἶχεν ὁμιχλη. Nonn. Io. 9.

Αλαοσκοπιη.
Ουχ αλαοσκοπιην εἶχ' αργυροτοξος Απολλων. Il. κ. 515.
Exp. ματαιον σκοπον.

Αλαοω.
—Ὁν οφθαλμε αλαωσεν. Od. α. 6.
SYN. Τυφλοω, εξαλαοω, εξομματαω.

Αλαπαδνὸς.
Αλλ' αλαπαδνὸς εην, παῦρος δέ οι εἵπετο λαός. Il. 675.
SYN. Απτολεμος, ασθενὴς, ανευρος, αναρθρος, απαλαμνος, μαλθακὸς, πονηρὸς, ψαδαρός.

Αλαπαζω.
—Πολιν εκ αλαπαξεις. Il β. 367.
SYN. Λαπαζω, εξαλαπαζω, περθω, πορθεω, εκπορθω, δηΐζω, δηϊοω, δηοω, διαρπαζω, απορραιω, διαρραιω, ερημοω. ληιλατεω, καθαιρεω, κατατρεχω, κεραϊζω, τεμνω, κενοω, ὁμαλιζω.

Αλαστεω.
—Και αλαστησας επος ηυδα. Il. μ. 163.
SYN. Αλασταινω. επαλαστεω, αλγυνομαι, παθαινομαι, απαρεσκομαι, δεινοπαθεω, αναξιοπαθεω, αγανακτεω, δυσανασχετω, χαλεπαινω. αλγεω.

Αλαστος.
Πενθος αλαστον εχουσα μετα φρεσιν—Il. ω. 105.
SYN. Ανοιστος, ατλητος, αινος, χαλεπος, ανεπιληστος.

Αλαστωρ.
Και τοι μ' εσηει δειμα, μη τινος κλυων
Αλαστορων, δοξαιμι σην κλυειν οπα. Eur. Or. 1707.
—Δια δε τους αλαστορας
Τους σους δεδοικως, μη τι γη παθη κακον. Eur. Ph. 1621.
SYN. Εριννυς. παναλαστωρ. δαιμονιον. τυχη, δυστυχια.
EPITH. Τιμωρος. κακοποιος.
PHR. Πνευμα πλανον Εφορος δαιμων.

Αλαωτυς.
Οφθαλμου αεικελιην αλαωτυν. Od. ι. 503.
SYN. Αβλεψια, αορασια, τυφλοτης, τυφλωσις.

Αλβανοι.
Αλβανοι τ' επι τοισιν αρηϊοι—Dionys.

Αλγεω,
—Ἡ επι γης αλγησετε πημα παθοντες. Od. μ. 27.
Αλγω ταν κεφαλαν—Theoc. 3. 52.

Αλγυνομαι.
—Τοις δε δ' ουκ αλγυνομαι. Soph. An. 474.
SYN. Ανιαομαι, αχεω, αχευω, διαλγεω, συναλγεω, καταλγυνομαι, αχθομαι, λυπεομαι, οδυνομαι, οδυναω, οδυναομαι, οχθεω, οχθιζω, πονεω, πονεομαι. αθυμεω.
PHR. Δεδεται κεαρ εγγυθεν ατη. Apoll.
Ασιγητοιο νου κυμαινετο πυρσω. Nonn.

Αλγηδων,
—Σωμ' υφεισ' αλγηδοσι. Eur. M. 24.

Αλγημα,
Ηπιον ω πανδημε φεροις αλγημα ποδαγρα. Lucian.

Αλγησις,
—Την δ' αλγησιν ου παρεσχομην. Arist. Th. 154.

Αλγος.
—Μαλιστα γαρ αλγος ἱκανει
Θυμον εμον. Il. γ. 97.
SYN. Ανια, αδινη, αγριις, αχος, αχθος, αχθηδων, δυη, λυπη, κηδος, κηδοσυνη, οδυνη, περιωδυνια, πονος, παθος, πενθος, κατανυξις, βασανος, τιμωρια.
EPITH. Αεικελιον, ασπετον, αλεγεινον, αλαστον, ατλητον, αμειλικτον, ατρυτον, αελπτον, αγριον, αινον, ανηκεστον, λυγρον, λευγαλεον, δακρυοεν, μινυνθαδιον, επιδημον, λοιγιον, βαρυστονον, στυγερον, οικτρον, δεινον, πανδεινον, πικρον, θυμοβορον, φιλοθρηνον.
PHR. Δηγμα λυπης. Aesch — Αχεος νεφελη μελαινα Hom.— Γοων πικρον νεφος.— Ενθα σελας ροδεοιο διαλλαξασα προσωπου, Αλγεσι κυμαινοντα νοον μαστιζετο. Nonn.
Ουκετι δ' ως το προσθε τεαι γελαωσιν οπωπαι.—
Αινον αχος πυκασε φρενας αμφι μελαινας.—
Δην δε μιν αμφασιη επεων λαβε· τω δε οἱ οσσε
Δακρυοφιν πλησθεν, θαλερη δε οἱ εσχετο φωνη.
Hom.

Αλγηρος. αλγινοεις
—Αλγηρω κραδιην βεβολημενος οινω. Tryph 573.
—Και οϊζυν αλγινοεσσαν. Hes. Θ. 214.
SYN. Αλεγεινος.

Αλγυνω.
Χαιρων τις αυτων τουμον αλγυνει κεαρ. Eur. M. 397.
SYN. Ανιαω. αγριζω, ατεμβω, βαρυνω, περιισταμαι, ενοχλεω.

Αλδαινω.
—Μελε' ηλδανε ποιμενι λαων. Od. σ. 69.
SYN. Αναλδαινω, αλδεω, αυξω. αναυξω, επαυξανω, ατιταλλω, επιλαμβανω, μηκυνω, οφελλω.

Αλδησκω.
Ληϊου αλδησκοντος—Il. ψ. 599.
Φαρεσιν εν μαλακοισιν ατε βρεφος αλδησασκε. Orph. L 26.
SYN. Αυξομαι, αυξανομαι. αλδαινομαι, αδρυνομαι, τρεφομαι, επιδιδωμι. αταλλω.

Αλεα.
Αυτικ' επει κε πυρος θερεω, αλεη τε γενηται. Od. ρ. 23.
SYN. Αιθος. καυμα, θαλπος, θερμη, θερμοτης, ελλαμψις.

Αλεα.
—Ουδε τ' ανευθεν
Ουδ' αλεη. Il. χ. 301.
SYN. Αλυξις, εξυπαλυξις, αποφυγη, εκφυγη, διαφυγη, αλεωρη. εκκλισις, φυλακη.

Αλεαινω.
Επειθ' ἱν αλεαινοιμι—Arist. Eccl. 536.
SYN. Θαλπομαι, θερμαινομαι, χλιαινομαι— αλεαζω, εκκλινω.

Αλεγεινος.
Γινετ' Αρης αλεγεινος οϊζυροισι βροτοισι. Il. ν. 569.
—Πυρης επιβαντ' αλεγεινης. Il. δ. 99.
—Οι δ' αλεγεινοι κ. λ. Il. κ. 402.

SYN.

SYN. Αλγεινὸς, αχὴς. αχηεὶς, αχθεινὸς, αχθηεὶς, επαχθὴς, αγελαστος, αλγινοεις, γοωδὴς, λυπηρὸς, οδυνηρὸς, ανιηρὸς. ανιωδης. επιπονος, λυγρὸς, οκρυοεις, περιαλγὴς, αχληρὸς, ανιγρὸς, δακεθυμος, θυμοδακὴς, δηξιθυμος. κηδαλὸς, πολυμεριμνος, λευγαλέος, δυσφορος. δυσχερὴς, δυσχειρωτος, σκληρὸς. σκυθρὸς, σκυθρωπος, δεινὸς, χαλεπὸς. αργαλέος, ανιδὴς. αναρσιος, αφορητος, φορτικὸς. κοπιαρὸς. αθυμός.

Αλεγηνοριδης.

—Προμαχοιο δαμαρ Αλεγηνοριδαο. Il. ξ. 503.

Αλεγω.

—Ου σευ εγωγε - Σκυζομενης αλεγω. ib. θ. 483.

Αλεγιζω.

—Σεθεν δ' εγὼ εκ αλεγιζω. ib. α. 180

SYN. Φροντιζω. επιμελεμαι, τημελεομαι, κηδομαι. περικηδομαι. αρηγω, σπουδαζω, οπιζομαι, προτιμαω.

Αλεγυνω.

—Αλλας δ' αλεγυνετε δαῖτας. Od. α. 374.

SYN. Παρασκευαζω. ευτρεπιζω, εξαρτυω, εξαρτυομαι, επιφερω. ταττω, συνταττω.

Αλεεινω

Αλλα σον αιει θυμὸν οπιζομαι, ηδ' αλεεινω. Od. ν. 148.

Τῶν αλεείνω φῆμιν αδευκέα—Od. ζ. 273.

SYN. Αιδεομαι.—αλευω. εντρεπομαι, εκφευγω.

Αλειαρ.

Αλφιτα τευχεσαι κ̀ αλειατα.—Od. υ. 108.

SYN. Αλφιτον

Αλεισον.

—Εχε δε χρυσειον αλεισον. Il λ. 773.

SYN. Εκπωμα, ποτηριον, δεπας, δεπαστρον, κυλιξ, κυμβη, κυμβιον. κωθων, κυπελλον, αιηρυσις.

EPITH. Αμφωτον, καλὸν, περικαλλές.

Αλειτης.

—Φατο γαρ τισασθ αλειτην. Il. γ. 28.

SYN. Αλιτημων αδικος.—εχθρὸς.

Αλειφαρ.

Ὕδατί τε λιαρῷ, και αλειφατι. Od. ω. 45.

Εν δε τιθει μελιτος κ̀ αλειφατος αμφιφορῆας. Il. ψ. 170.

SYN. Αλειφα, αλοιφὴ. μυρωμα, μυρον.—ελαιον—στεαρ.

EPITH. Λευκὸν, ὑγρὸν. ευνεωρον, τετραετὲς.

PHR. Αλειφατα, μυελὸν ανδρῶν. Hom.

Αλειφω. αλειφομαι.

Εξειης δ' ἑταροισιν επ' κατα πᾶσιν αλειψα. Od. μ. 177.

—Αλειψατο δὲ λιπ' ελαιῳ. Il. ξ. 171.

SYN. Διαλειφω. επαλειφω, εναλειφω, χριω, αναχρωννυμι.—εμπλαττω.—παρορμαω.

Αλεκτωρ.

—Ασκλαπιον - αλεκτηρα νοσων. Pind. Pyth. 3.

SYN. Αλεξητὴρ.

Αλεκτρος.

—Ἁγερας ὁ χρυσοκομας

Δῶκεν αλεκτρον ζωαν. Eur. Tr. 254.

SYN. Αγαμος.

PHR. Ου κκ ιδεν ευγαμος ὡρη. Στεμματι νυμφιδιω πεπυκασμενον, ὐδ' ενι παστῷ Ηδυμελὴς πειθε βιοσσοος αυλος ερωτων. Nonn. l. 24.

Αλεκτρυων.

— Θυροισιν αλεκτρυονεσσι μαχηταῖς. Opp. Κυν. b.

Αλεκτωρ.

—Ἑως εβοησεν αλεκτωρ. Hom. B. 191.

SYN. Ορταλιχος ορθροβόας

EPITH. Ορθριος, ηῶος, ενδομαχης.

PHR. Ωδὸς ορνις. Περσικος ορνις. Πριν αυχενα κυρτὸν αειρας, Οξὺ μελος κλαγξειεν εγερσιβοητος αλεκτωρ. Nonn

Αλεξανδρος, (ὁ μεγας.)

Εργον Αλεξανδροιο Μακηδονος— Ep l. 3.

EPITH Δρακοντιαδης.—μενος ασχετος.

PHR. Περσαισι βαρυς θεὸς αιολομητης, al. αιολομιτρης. Theoc.— Ηνορεης ολετῆρα ὑπερφιαλη Βαβυλωνος.— Ολυμπιας ὁν ποτε μητηρ καρτεροθυμον ετικτεν.— Πελλης πολιητωρ, τῷ ὑπὸ πᾶσα Αντολιη δεδομαστο, και Εσπεριη πολυολβος. Sibyll.

Αλεξανδρος.* Vide Παρις.

—Αλεξανδρος θεοειδὴς. Il. γ. 16.

Αλεξανεμος.

Αμφὶ δὲ χλαῖναν ἑεσσατ' αλεξανεμον μαλα πυκνὴν. Od. ξ. 529.

SYN. Ανεμοσκεπὴς. κωλυσανεμος.

Αλεξεω,

—Δαναοῖσιν αλεξησεις κακὸν ἦμαρ. Il. ι. 251.

Αλεξω.

Εν θυμω μεμαῶτες αλεξεμεν αλληλοισιν. Il. γ. 9.

SYN. Αποτρεπω. αλαλκεω, αμυνω, επιβοηθεω.

Αλεξητηρ.

Εσθλον αλεξητῆρα μαχης. Il. υ. 396.

SYN. Αλκτὴρ. αλεκτηρ, αρηγὼν, επαρηγὼν, αοσσητὴρ. παρεδρος, αντιληπτωρ, αποτροπος, αποτροπαιος, αποπομπαιος, αρωγὸς, επαρωγὸς, αμυντωρ, επικερος, επισχυρος, επιταρροθος, επιτιμητωρ, τιμηορος, τιμωρὸς, εκδικος, προμαχος, ὑπερμαχος. προασπιστὴς, προασπιστὴρ, ὑπερασπιστὴς. συνηγορος, συνεργὸς, συναιχμος. εταῖρος, ευεργετης, εφελκυστὴς, οπαδὸς, βοηθος, βοηδρομος.

Αλεξητωρ.

—Ζευ αλεξητωρ. Soph. Oed. C 141.

Αλεξητηριος.

Αλεξητηριος.
Αλεξητηριον ξυλον καθιει. Eur. Herc. f. 470.
SYN. Αμυντηριος, αμυντικός.
Αλεξιαρος,
Νειὸς αλεξιαρη, παίδων ευκηλητειρα. Hes. ε. 462.
Αλεξιβελεμνός.
Και τον αλεξιβελεμνον απο στερνοιο χιτωνα. Ep. l. 6.
Αλεξικακος.
Εσθλον, αλεξικακον, πασης συνοπηδὸν αοιδῆς. Suid.
Αλεξιμβροτος,
Απολλωνιαις - αλεξιμβροτοις πομπαῖς. Pind. Pyth. 5.
Αλεξιμορος.
Τρισσοὶ αλεξιμοροι προφανητέ μοι. Soph. Oed. T. 171.
Αλετρευω.
Αἱ μὲν αλετρευουσι μυλης επὶ μηλοπα καρπόν. Od. η. 105.
SYN. Αλεω. αληθω.
PHR. Καρπὸν αλετρευουσα μυλης τροχοειδεῖ πετρη. Nonn.
Αλετριβανος.
—Οισεις αλετριβανον τρεχων. Arist. P. 258.
SYN. Δοιδυξ, αλοτριψ, κερκις, κοπανον, κοπανιστηριον, ιγδοκοπαιον, τὸ ὑπερον.
Αλετρις
Φημην εξ οικοιο γυνὴ προεηκεν αλετρις. Od. υ. 400.
SYN. Αλητρις, μυλωτρίς.
Αλευρον.
Ηρατο μαν και τῆνος (εμὶν δοκεῖ) οπ]ῶ αλευρω. Theoc. 14. 7.
SYN. Αλφιτον.
Αλευω, αλευομαι.
—Νῦν αὖτ' εμὸν εγχος αλευε. Il. χ. 285.
Ὄφρα κ) αλλος π]ωχὸς αλευεται ηπεροπευειν. Od. ξ. 400.
SYN. Διαφευγω, εκφευγω, εκκλινω, εξαλυσσω, εξισταμαι, περιΐσταμαι, ευλαβεομαι, διευλαβεομαι, φυλαττομαι, αλεω, αλυσκω.
Αλεω.
—Ὥσπερεὶ καχρυς γυναῖκ' αλοῦσαν. Arist. N. 1361.
—Οφρα το κητος ὑπεκπροφυγὼν αλεοιτο. Il. υ. 147.
SYN. Καταλεω, αλετρευω.—αλευω, αλιζω.
Αλεωρη.
—Δηΐων ανδρῶν αλεωρήν. Il. μ. 57.
—Ουτε φοβου μεμνημένον, ουτ' αλεωρῆς. Il. ω. 216.
SYN. Ασφαλισμα, οχυρωμα, προβολὴ, προβολαιον. εκκλισις, ευλαβεια, ειλαρ, ῥῦμα, ερυμα, φυλακὴ, αποφυγή.

Αλη.
—Ος κεν ἵκηται αλη κ) πῆμα κ) αλγος. Od. ο. 344.
SYN. Αλημα, πλανη, ῥεμβὴ, ῥεμβασμὸς, αμαρτημα, αμπλακια, π]αῖσμα, σφαλμα.
EPITH. Χαλεπή.
Αληθεια,
—Πασαν αληθειαν καταλεξον. Il. ω. 407.
Αληθη.
Πιστις σε στερεὴ κ) αληθη εμπεδομυθος. Diosc.
Αληθὲς, το,
—Συ δ' αληθὲς ενισπε. Od. γ. 247.
Αληθοσυνη.
Μαρτυς εγω, σὺ δὲ μοι γιγνου αληθοσυνης. Theogn. 1224.
SYN. Αληθοτης, ετητυμιη, ασφαλεια, ατρεκιη, ατρεκεια, αψευδια.
EPITH. Ατρεκὴς, ετητυμος, ερατὴ, θεοτερπὴς, θεοπειθὴς, ευπειθὴς, πολυλλιτος, περιλαμπὴς, τιμηεσσα, χαριεσσα.
PHR. Θυγατηρ Διός.
Αληθευω.
Παντα δ' αληθευσον—Hom. B. 14.
SYN. Αληθιζω. αληθιζομαι.
Αληθὴς,
—Ὥστε ταλαντα γυνὴ χερνῆτις αληθής. Il. μ. 433.
Αληθινος,
Οὗτος εμὸς λογος ὕμμιν αληθινος. Call. Ep. 19.
SYN. Ακριβὴς, αληθοεπης, ατρεκὴς, αψευδὴς, αψευστος, απλαστος, απαραποιητος, δικαιος, ευθυγλωττος, μνημων, δηλὸς, γνησιος, ετεὸς, ετυμος, ετητυμος, ετυμωνιος, νημερτὴς, νητρεκής.
Αλῆϊος.
Ου κεν αλῆϊος ειη ανὴρ, ᾧ τοσσα γενοιτο. Il. ι. 125.
SYN. Ενδεης, αἴρος. π]ωχὸς. αλητικὸς.
Αληκτος.
Μῆνα δὲ παντ' αληκτος αη νοτος—Od. μ. 325.
—Σοι δ' αλληκτόν τε κακόν τε
Θυμὸν ενὶ στηθεσσι θεοὶ θεσαν. Il. ι. 632.
SYN. Αδιαλειπτος, ακαταπαυστος, νωλεμὴς, συνεχὴς.—αθεραπευτος, αθελκτος.
Αλημα.
Κακοπινεστατόν τ' αλημα στρατου. Soph. Aj. 381.
SYN. Αλη.—ὁ πανουργος. περιτριμμα.
Αλημοσυνη.
Εννυχιοι δ' Αργοιο αλημοσυνῃσιν ἵκοντο. Apoll. 2. 1264.
Exp. εμπειρια των τοπων.
Αλημι.
Πάντας επὶ πρυμνῃσιν αλημεναι υἷας Αχαιῶν. Il. σ. 76.
SYN.

SYN. Αθροιζομαι, συγκλειομαι.— αλαομαι, αλητευω.

Αλημων, αλητης.
—Αλημονές εισι και αλλοι. Od. ρ. 376.
—Δοκεεις δ' ε μοι ἔιναι αλητης. Od. σ. 18.
SYN. Αλαζων, πλαγκτης, πλαγκτηρ, πλανος, ακαθεκτος, ῥεμβος.
EPITH. Δυστηνος, προϊκτης, πολυπλαγκτος, κακός, αιδοῖος, επιμαστος.

Αλητεια.
Και με αλητειης τε κ εξ οιστρυ εσαωσε. Orph. 101.
SYN. Αλη.

Αλητευω.
Ξεῖνός τις δυστηνος αλητευει κατὰ δῶμα,
Ανέρας αιτιζων, αχρημοσυνη γάρ αναγει. Od. ρ. 501.
SYN. Αλαομαι.—αιτιζω.

Ἀλιαδαι.
—Φιλοπονων ἁλιαδᾶν. Soph. Aj. 889.

Ἀλιαιής.
Ουδέ ποτ' ὗρος.
Πνειοντες φαινονθ' ἁλιαέες,—Od. δ. 361.
Exp. Οι εν τῇ θαλασσῃ πνεοντες.

Αλθαινω.
Κακὸν μιασμ' εμφυλον αλθαινων κακῷ. Lyc. 1122.

Αλθω, αλθομαι.
—Αλθετο χεὶρ. Il. ε 417.
SYN. Αλθεω, ακεομαι, αφυγιαζω, αλδαινω.

Ἀλιαιετος, vel αλιαετος.
Αλιαιετυς κ γῦπας. Arist. Av. 892.

Αλιαρτος.
—Και ποιηενθ' Αλιαρτον. Il. β. 503.

Αλιαστος.
—Πολεμος δ' αλιαστος ορωρεν. Il. β. 797.
SYN. Αληκτος, αναποδραστος, απαυστος, ανεκκλιτος, πολυς, δεινὸς, χαλεπός.

Ἀλιβδεω.
Ειρκτῆς αλιβδησασα λυγαιας δεμας. Lyc. 351.
—Και νῆας ἀλιβδευσι—Call. Schol. Lyc.
SYN. Ἀλιδυω, καταποντιζω, αποκρυπτω, αφανιζω.

Ἀλιβρος, ἀλιβρωτος.
Αιπὺς δ' ἀλιβρὸς οχμος—Lyc. 443.
—Αλιβρωτοισιν αἱμαχθησεται. ib. 760.

Ἀλιβροχος.
Λισσάδες ἐρρίζωνται ἀλιβροχαι.—Apoll. 2. 733.

Ἀλιγειτων.
Αιολιδα Σμυρνην ἀλιγειτονα—Hom. 37. 6.
SYN. Αγχιαλος, ἀλιτερμων.

Αλιγκιος.
—Αλιγκιον αστέρι καλῷ. Il. ζ. 401.
SYN. Εναλιγκιος, ὁμοιος, ὁμοῖος, προσομοιος, εοικὼς, προσεοικὼς, εικελος, προσεικελος, ικελος, ειδόμενος, εισαμενος, αταλαντος, παραπλησιος, εμφερὴς, παρεμφερὴς, προσεμφερὴς, προσφερὴς.

Αλιεὺς.
Ὡς δ' ὅτ' επὶ προβολῳ ἁλιεὺς περιμηκεϊ ῥαβδῳ
Ιχθυσι τοις ολιγοισι δολον κατα ειδατα βαλλων,
Ες ποντον προιησι βοος κερας αγραυλοιο,
Ασπαιροντα δ' επειτα λαβὼν ἐρριψε θυραζε.
Od. μ. 251.

Αλιντωρ.
Ανδρες απ' Αρκαδιης αλίντορες. Ep. 1. 1.
SYN. Αιγιαλεὺς, ἁλιευτὴς, ασπαλιεὺς, ασπαλιευτης, ἁλικτυπος, αμφιβολεὺς, αγκωβόλος, γαγγαμεὺς, γαγγαμυλκὸς, γριπεὺς, γριπων, δικτυβόλος, δικτυοβόλος, δικτυυλκὸς, επακτὴρ, θαλασσευς, θαλατθυργὸς, ιχθυβόλος, ιχθυοβόλος, ιχθυυλκὸς, καλαμευτὴς, ὁρμευτὴρ, ὁρμευτὴς, σαγηνεὺς, σαγευνητὴρ, σαγηνευτὴς, ενυγροθηρευτής.
EPITH. Ἁλιτρεφὴς, λινορραφὴς, δεινὸς, μογερὸς, ὑγροβιος, θαλασσοπόρος, πολυκμητος, περισσονοος, τλησιπονος.
PHR. Αγρευτὴρ ιχθύος. τὸν βιον απο καλαμυ, κ ὁρμιᾶς εχων. απὸ ορμιᾶς αλιευων. ιχθύσι ληϊστὴρ. ευωδινος ερευνητὴρ θαλασσης. Nonn. Αελλαων θεραπων. Opp.—Ευαγρων απὸ κυρτων ζωων. αιθυης πλειονα νηξαμενος. ιχθυβόλοι Νηρῆος ερευνητῆρες εναυλων.—εργατινης ποντοιο.

Αλιευω.
SYN. Αγκιστρευω, θαλατθυργεω, ιχθυαω, γριπιζω, ασπαλιευομαι, ελλοπιευω.
PHR. Εργα θαλασσοπορων ἁλιων.—δολορραφέος δολος αγρης.—ιχθῦς αγρευω.
Πετρῃ επὶ προβλῆτι καθημενος. ιερον ιχθὺν
Εκ ποντοιο θυραζε λινῳ, και ηνοπι χαλκῷ. Hom.
Ητοι ὁ μὲν πετρῃσιν εφημενος αγχιαλοισιν,
Γηραλεοις δονακεσσι, κ αγκιστροισι δαφοινοῖς,
Ατρομος ασπαλιεὺς επεδησατο δαιδαλον ιχθὺν.
Opp.— Και τις ὑποβρυχιων κατεδυσατο βενθος εναυλων,
Νειόθι μαστευων νεποδων ἑτεροχροον αγρην,
Τυφλὴν νηχομενοισιν επ' ιχθύσι χεῖρα τιταινων.
Nonn.

Ἀλιερκὴς,
—Και τανδ' αλιερκέα χωραν. Pind. Ol. 8.

Αλιζωνος.
—Αλιζωνοιο Κορινθυ. Ep. 1. 3.

Ἀλιηρης.
—Αλιηρει κωπᾳ πεμπομεναν. Eur. Hec. 452.

Αλιζω.
—Οπληθῇ και αλισθῇ. Ep. 1. 8.
SYN. Ταριχευω, συναγω.

Ἁλικλυστος.
Προβλημ' αλικλυστον. Soph. Aj. 1236.
Ἁλικτυπ☉.
—Ἁλικτύποι ναες. Soph. An. 966.
Ες ἁλικτυπης αντας. Anac. 39. 1.
Ἁλιμεν☉.
Ἁλιμενόν τις ὡς ες αντλον επεσεν. Eur. Hec. 1024.
Ἁλιμενον αιθερος αυλακα τεμνων. Arift. Av. 1400.
SYN. Δυσορμος, δυσορμητος, ανορμος.—τελος μη εχων.
Ἁλιμυρηεις,
—Ποταμων ἁλιμυρηεντων. Il. φ. 190.
Ἁλιμυρης.
—Βοων δ' αλιμυρεες ακταί. Apoll. 2. 556.
Αλινδεω.
Πηλῷ αλινδηθεις—Nic.
SYN. Αλεω, ανελιττω.
Αλινδηθρα.
Συσκεδᾶν πολλας αλινδηθρας επων. Arift. R. 935.
SYN. Συναγωγη, στροφη, λεπτολογια,
Αλιπηκτειρα.
—Ἁλιπηκτειραν ελαιαν. Ep. l. 6.
Αλιπηχης.
—Αλιπηχεος οργανα τεχνης. Ep.
Ἁλιος, ἁλιθιος.
Πῶς εθελεις ἁλιον θεῖναι πονον, ηδ' ατελεστον. Il. δ. 26.
Χολος δ' ουκ ἁλιθιος
Γινεται παιδων Διός. Pind. Pyth. 3.
SYN. Αθετος, ακυρος, απρακτος, ματαιος, ανεμιος, ανεμιαῖος, ανεμωλιος, κενὸς, εικαῖος, μεταμώνιος, μαψίδιος, φρῦδος.
Ἁλιος.
—Θυγατηρ ἁλιοιο γεροντος. Il. 538.
SYN. Εναλιος, εφαλιος, θαλασσιος, επιθαλασσιος, πελαγιος, ποντιος.
Ἁλιοτρεφης.
Φωκαων ἁλιοτρεφεων. Od. δ. 442.
Ἁλιοω.
Ουδ' αλιωσε βελος. Il. π. 737.
Ουτε παρεξελθειν αλλον θεὸν, ουθ' ἁλιῶσαι Od. ε. 104.
SYN. Ακυρον.—απειθομαι.
Αλιπαρης.
—Δος αυτῷ τήνδ' αλιπαρῆ τρίχα. Soph. El. 458.
SYN. Αυχμηρός.
Ἁλιπεδον.
Ἥξει δ' ερυμνον εις ἁλιπεδον φθιτῶν. Lyc. 681.
Exp. τὸ λεῖον, καὶ ὁμαλον, καὶ θαλασσιον πεδιον.
Ἁλιπλαγκτ☉.
Κεκλυτ', αλιπλαγκτοι—Apoll. 2. 11.

Αλιπλαγκτος Σαλαμις. Soph. Aj. 602.
SYN. Αλιπλανης, ἁλιβατος, ἁλιστρεπτος, ἁλιστρεφής.—ἁλικλυστος, ἁλιπλήξ. ἁλιτυπης.
Ἁλιπλοος.
—Ἁλιπλοα τειχεα θειη. Il. μ. 26.
Ἁλιπνοος.
—Και ἁλιπνοον εσβεσαν οδμήν. Musæ 265.
Ἁλιπορφυρ☉.
Ηλακατα στρωφωσ' ἁλιπορφυρα—Od. ζ. 53.
SYN. Πορφυρεος, οστρειος, ἁλυργος, ἁλυργηδης, θαλασσοβαφής.
Ἁλιπληξ.
Κειντ δ' ηνεμοεσσα, καὶ ατροπος δίαδ' ἁλιπλήξ. Call. 4. 11.
Ἁλιρροθος,
—Αλιρροθοι ποροι. Soph. Aj. 412.
Ἁλιρρυτ☉.
—Δι' ἁλιρρυτον αλσος. Aesch. Supp. 875.
Ἁλις.
Ἡν ἁλις εσθ' ἡμῖν χολή. Arift. Th. 383.
—Απωμορξαντο μετωπῳ Ιδρῶ ἁλις. Apoll. 2. 87.
SYN. Αδην, συνεχῶς, ακορεστως. αρκουντως, δαψιλῶς, ἱκανῶς.
Αλισκω.
Κρᾶτ' ου διδακτον, ουδ' αλισκεται τεχνη. Eur. Alc. 796.
SYN. Καταλαμβανω, διαγινωσκω, αιρεω, κατεχω, καθαπτομαι, καθαρπαζω.
Ἁλισμικτ☉.
Αλυν θ' ἁλισμικτοιο δειραιαν ακραν. Lyc. 994.
Ἁλιστεφαν☉.
—Ἁλιστεφανον πτολιεθρον. Hom. A. 410.
Ἁλιστον☉.
—Ἁλιστονοις ῥαχιαισιν. Aesch. Pr. 711.
Ἁλιστρεφη.
Ὀσσοι ναιεταασκον ἁλιστρεφεων σφυρά νησων. Musæ 45.
Ἁλιτρυτ☉.
—Αλιτρυτοιο γεροντος. Theoc. 1: 45.
Ἁλιτυπ☉.
—Αλιτυπά τε βαρη. Aesch. Perf. 951.
Αλιτευω. αλιτομαι,
Απολις αοικος φυγας αλιτευων χθονα. Eur. H. 1029.
—Διὸς δ' αλιτημαι εφετμάς. Il. ω. 570.
Αλιτεω, αλειτω,
Ex γαρ δή μ' απατησε και ηλιτεν—Il. ι. 375.
Αλιτραινω.
Οστις αλιτραινει, και αταθαλα μηχανααται. Hef. ε. 239.
SYN. Αλαομαι, αβροταζω.—αλιταινω, αμαρτανω, αβλεπτεω, αταθαλλω, αμπλακεω, πταιω, πλημμελεω, βλαπτω, εξαπαταω.

Αλιτημοσυνη

Αλιτημοσυνη.
Πατρὶ θ' ἑῷ τισεσθε δίκην ἀλιτημοσυνάων. Orph. 1315.
Αλιτρεια.
—Αλιτρειας πολλὰς πλεων. Arist. A. 907.
Αλιτροσυνη.
Εἶχον αλιτροσυνην νημεστημονα. Nonn.
SYN. Αλειτημα, αβλεπτημα, αμπλακια, αμπλακημα, πλημμελεια, πλημμελημα. ελλειμα, πταισμα, επιπταισμα, παραπτωμα, προσκομμα, σφαλμα.
EPITH. Αναγνιστος.
Αλιτημων, αλιτηρος, αλιτρος.
Ουτε γαρ εστ' αφρων, κτ' ασκοπος, κτ' αλιτημων. Il. ω. 157.
—Κάξ αλιτηρῦ φρενός. Soph. Oed. C. 384.
—Και δαιμοσιν ειναι αλιτρος. Il. ψ. 595.
SYN. Αμαρτωλὸς, αλιτηριος, αλιτρονοος, αλιτροβιος, αλιτηριωδης, αλοιτὸς, αμαρτηρὸς, αβλεπτὴς, αδικος, αταθαλος, καταρατος, εξωλης, ολεθρος, πανωλεθρος, δηλητηριος, κακοτροπος, κακοτεχνης.
Αλκαῖος, αλκηεις, αλκιμος.
—Δορὸς αλκαιᾳ λογχαισι. Eur. Hel. 1161.
Παρθενον αιδοιην ερυσιπτολιν αλκηεσσαν. Hom. 27. 3.
Ενθ' ὁ τε δειλὸς ανηρ ὁ τ' αλκιμος εξαφανυνθη. Il. ν. 278.
SYN. Αγηνωρ, κρατερὸς. ευρωστος, δυνατος.
Αλκαῖος.
Ανακρεων, κ' Αλκαῖος ὅιπερ αρμονιαν εχυμισαν. Arist. Th. 169.
—Ποικιλα δ' αυδᾷ
Αλκαῖος κυκνῳ Λεσβιος Αιολιδι. Ep. l. 1.
Αλκαρ.
Ουδέ τί σε Τρωεσσιν οΐομαι αλκαρ εσεσθαι. Il. ε. 644.
SYN. Αμυνα, αρηξις, αλεξητηριον, αλεξημα, βοηθεια, βοηθημα, αντιληψις, φυλαξις, ονειαρ, ιαμα, τιμωρια, ωφελεια. αλκή.
EPITH. Εμφυτον, ευσταθες, αλεξικακον, ατρεκες, πελωριον, σωτηριον, πανεπισκοπον, φαρμακοεν. ψυχοσσοον.
Αλκειδης. Vide Ηρακλῆς.
Αλκειδην, ὃς πᾶσι μεγ' εξοχος ἦεν εταιροις. Orph. 293.
Αλκὴ, αλξ.
Ρεῖα δ' αριγνωτος Διὸς ανδρασι γιγνεται αλκή. Il. ο. 490.
—Αλκὶ πεποιθώς. Il. ε. 299.
SYN. Δυναμις, δυναστεια, επικρατεια, αλκαρ, αγηνορια, ακμή, ισχὺς, κρατος, καρτος, ῥωμη, σθενος, ευσθενεια.
EPITH. Ασπετος, απηρεσιη, ασχετος, ανυμοδρομος. αμαιμακετος, απεραντος, εμπεδος, σθεναρή, δαΐφρων. θοή. εριχυδής, οβριμος, φονιος, βλοσυρόφρων, εριθενης, υπερμαχος, μενεδηιος, τλαθυμος, ιπποδαμος.
Αλκιμεδων.
Πεμπτης δ' Αλκιμεδων Λαερκεος υἱὸς αμυμων. Il. π. 197.
Αλκιμος.
—Και Αλκιμος οζος Αρηος. Il. ω. 474.
Αλκινοος.
Παρ δέ οἱ Αρητη τε και Αλκινοος θεοειδής. Od. η. 231.
EPITH. Δαΐφρων, μεγαλητωρ, θεοεικελος, αμυμων.
PHR. Δικαιοτατος βασιληων —βουλὰς τε θεκυδής. παντων λαῶν αριδεικετος.
Αλκιφρων.
—Αλκιφρων τε λεώς. Aesch. Pers. 92.
SYN. Καρτεροθυμος, αλκιμος, αγηνωρ.
Αλκμαν.
Ειδησεις Αλκμᾶνα λυρης ελατῆρα Λακαινης. Ep. l. 3.
EPITH. Λυδὸς, γλυκὺς, χαριεις.
PHR. Ὑμνητὴρ ὑμεναιων.—Κυκνος τῶν Μυσῶν αξια μελψαμενος.
Αλκμηνη.
Τὴν δὲ μετ' Αλκμηνην ιδον Αμφιτρυωνος ακοιτιν. Od. λ. 265.
EPITH. Ἑλικοβλεφαρος, καλλισφυρος, δαΐφρων.
PHR. Αλκμηνης Μιδεατιδος ηρωΐνας.—αριστοτοκεια γυναι, Περσηΐον αἷμα. Theoc.—τανυσφυρος Ηλεκτρυωνη.
Αλκτηρ.
—Κυνῶν αλκτῆρα κ' ανδρῶν. Od. φ. 340.
SYN. Αλεξητηρ.
Αλκυονη.
—Καλλισφυρυ εινεκα νυμφης,
Τὴν δὲ τοτ' εν μεγαροισι πατὴρ κ' ποτνια μητηρ
Αλκυονην καλεεσκον επωνυμον, ὅνεκ' αρ' αυτῆς
Μητηρ Αλκυονος πολυπενθέος οἶτον εχυσα
Κλαί', ὅτε μιν ἑκαεργος ανηρπασε φοῖβος Απολλων. Il. ι. 557.
Αλκυονὶς.
Πωτᾶτ' Αλκυονὶς, λιγυρῇ οπὶ θεσπιζυσα
Λῆξιν ορινομενων ανεμων· συνεηκε δὲ Μοψος
Ακταιης ορνιθος εναισιμον οσσαν ακυσας. Apoll. 1. 1084.
Ἀλκυὼν.
—Οσσαν ακυσα Αλκυόνος ἄλιης. ib. 1095.
SYN. Αλκυδὼν.
PHR. Ορνις, ἁ παρὰ τὰς πετρινας
Ποντυ δειράδας ἀλκυὼν,
Ελεγον οἶτον αειδεις,

Ευξυνετον ξυνετοῖσι βοάν,
Ὁτι ποσιν κελαδεῖς αεὶ μολπαῖς. Eur. Iph. T. 1090.
Αλκυονες αἱ περ αεναοις θαλασσης
Κυμασι στωμυλλετε
Τεγγουσαι νοτεραῖς πτερῶν
Ρανισι χροα δροσιζομεναι. Arist. R. 1344.
Αλκυονὶς. (Adj.)
Αλκυονίδας τ' αν ηγεθ' ἡμέρας αἰ. Arist. A. 1592.
SYN. Αλκυονειος, ευδιος.
Αλλά.
Αλλὰ κακῶς αφιει,—Il. α. 25.
SYN. Αταρ, δὲ, μεντοι, αυτάρ.
Αλλαγή.
Τις εν πονοις, τις εν αταις αγριαις
Ξυνοικος αλλαγᾶ βιῳ. Soph. Oed. T. 1229.
SYN. Μεταβολὴ, αλλαξις, αλλαγμα, ανταλλαγμα. αμειψις. εμπορια.
Αλλαντοπωλεω.
—Αλλαντοπωλεῖν—Arist. Eq. 1239.
Αλλαντοπωλης.
—Αλλαντοπωλης; ὦ Ποσειδον, τῆς τεχνης. ib. 143.
SYN. Εντεροπωλης.
Αλλας.
—Πωλεῖν τε τους αλλᾶντας. ib. 161.
Αλλασσω.
Αλλασσεις δὲ φυσεις παντων ταῖς σαῖσι προνοιαις. Orph. H.
SYN. Αλλαττω, ανταλλαττω, ανταλλαττομαι, διαλλαττω, παραλλαττω, εναλλαττω, μεταλλαττω, αλλοιοω, αμειβω, αμειβομαι, διαμειβομαι, ετεροιοω, μεταμοσχεω, μετατιθημι, μεταβαλλω, μεταβαλλομαι, μετασκευαζω. τρεπω. αλλοτροπιω, ανταγοραζω, εξαγοραζω, μεταπιπτω. μεταποιεω.
Αλληκτὸν, (Adv) Vide Αληκτος.
—Αλληκτὸν πολεμιζειν, ηδὲ μαχεσθαι. Il. λ. 12.
SYN. Απαυστι. συνεχῶς, αληκτως.
Αλλογνωτος,
—Αλλογνωτῳ ενὶ δημῳ. Od. β. 366.
Αλλοδαπος,
Γαιη εν αλλοδαπῆ ναιει απανευθε τοκηων. Od. ι. 36.
Αλλοθροος,
—Επ' αλλοθροους ανθρωπους. Od. α. 183.
Αλλοφυλος,
—Ες αλλοφυλον ελθοῦσαι χθονα. Aef. Eum. 854.
Αλλοχροος, αλλοχρως.
Τι δεδηληται
Δεμας αλλοχροον βασιλειας. Eur. Hipp. 175.
Και μὴν ὅδ' αλλοχρως τις εκδημος ξενος. Eur. M. 879.
SYN. Αλλογενὴς, αλλοεθνὴς, ἑτερογενὴς, αλλογλωσσος, αλλοφωνος, αλλοτοκος. αλλοθροος, αλλοφυὴς, αλλοτειος, ξενος, επιξενος. ξενικὸς, αγνωτος, ὑπεροριος, ἑτεροθροος, ἑτεροφυλος. εκτοπιος. τηλεδαπος. παρεπιδημος. επηλυς, επηλυτης. οθνεῖος.
Αλλοειδης, αλλοῖος.
Τ' ουνεκ' αρ αλλοειδέα φαινεσκετο παντα ανακτι. Od. ν. 194.
Αλλοῖος μοι, ξεινε, φανης νεον ηὲ παροιθεν. Od. π. 181.
SYN. Αιολος, ανομοιος, ἑτεροῖος, ἑτερειος.
Αλλοκοταιος, αλλοκοτος.
—Πεπλ' αλλοκοταιος. Eur. Fr.
Νοσον γὰρ ὁ πατὴρ αλλοκοτον αυτοῦ νοσεῖ. Arist. V. 71.
SYN. Αλογος, ατοπος, εκτοπος, ξενος, θαυμαστὸς, θαυμασιος, τερατωδης.
Αλλομαι.
Εις ἅλα ἆλτο βαθεῖαν— Il. α. 532.
SYN. Καθαλλομαι, θορω, θορεω. πηδαω, σκιρταω. ορχεομαι.
Αλλοπροσαλλος.
Τοῦτον μαινομενον, τυκτὸν κακὸν, αλλοπροσαλλον. Il. ε. 831.
SYN. Αλλοιοτροπος, ευμεταβλητος, αμφιστομος, φιλοστροφος, δολιοφρων.—αλλοιωτος, ευτρεπτος, ευκινητος. παραλλακτος. σκεδαστος, τραπελός.
Αλλοτριος.
Αυτικ' επειτ' απ' εμεῖο καρη ταμοι αλλοτριος φώς. Il. ε. 214.
SYN. Εχθρὸς, πολεμιος, δυσνοος, αλλογνωτος. —αηθης, αδιαιτητος.
Αλλοφρονεω.
Αλλ' ἡμιν αλλοφρονεων—Od. κ. 374.
Αλλυδις.
—Τρῶες δὲ διετρεσαν αλλυδις αλλος. Il. λ. 486.
SYN. Αλλαχοῦ, αλλη, αλλοθι.
Ἁλμα.
Πύξ τε, παλαισμοσυνη τε, καὶ ἁλμασιν, ηδὲ ποδεσσιν. Od. θ. 103.
SYN. Διαλμα, ἁλσις, πηδημα, πηδησις, ορμημα, σκιρτημα.
EPITH. Αψοφον, κοῦφον, τρομερὸν, σακεσπαλον, τηλεπορον, φιλευῖον.
Ἁλμη.
—Πολλὴ δε περὶ χροῒ τετροφεν ἁλμη. Od. ψ. 236.
SYN. Ἁλὶς, ἁλυκις, ἁλμυρις, ἁλυκοτης, ἁλς.
EPITH. Πικρὰ, ασπετος, αμαιμακετος, στρεπτὴ, γλαυκὴ, ευκροκαλος, διψας, φορβας, χαροπὴ, ιχθυβότος, πολυστεπος, χειμερια, κελαινὴ, ιοειδὴς, νηχυτος, βαθεῖα, ποντιας, βρυχιος.

Ἁλμυρὸς.

Ἁλμυρὸς.
Ὡς ὁ μεν ενθ' απολωλεν, επεὶ πιεν αλμυρὸν ὕδωρ. Od. δ. 511.
SYN. Ἁλμωδης, ἁλμυρωδης, ἁλιχρας, ἁλυκὸς, ἁλικὸς, ἁλικωδης. ἁλμηεις.

Αλογεω.
Ει δὲ μοι ουκ επεεσσ' επιπεισεται, αλλ' αλογησει. Il. ο. 162.
SYN. Ολιγορεω, καταφρονεω, αθεριζω.

Αλογιστος,
—Αλογιστον δέ τι
Τὸ πληθος, ανταλλαγμα γενναιου φιλου. Eur. Or. 1161.

Αλογος.
Πολλ' ελπίδες ψευδουσιν αἱ αλογοι βροτους. Eur. Fr.
SYN. Αναριθμος, ουτιδανὸς, ασκεπτος, απερισκεπτος, ασκοπος, αβελτερος, απρονοητος, αφροντιστος.—αθετος, ἀρρητος, αφραστος, αλλογνοων. ατοπος, μωρός.

Αλοη.
Ινδοιης αλοης δοναχοτρεφὲς ερνος αρουρης. Nonn.

Αλοαω, αλοιαω.
Απολεῖ μ' αλοων ανθρωπος εξ εωθινου. Arist. T 2.
—Και γαῖαν πολυφορβην χερσὶν αλοια. Il. ι 564.
SYN. Κλαω, πλησσω, αποπληττω, δερω, θεινω, θεναριζω, κοπτω, κροτεω, ουταω, παιω, πατασσω, στιζω, μαστιζω, ξαινω, τυπτω.—επιτριβω, συντριβω, θρυλλιζω, λεπτυνω, συνθραυω.

Αλοιητηρ.
—Διετεμνεν αλοιητῆρι σιδηρῳ. Nonn.
SYN. Πληκτης, πληκτικος.

Αλοιδορος.
—Ατιμος, αλοιδορος. Aesch. Ag. 421.

Αλοιτὸς.
Ετλης θεῶν αλοιτὸς εκβηναι δικην. Lyc. 137.
SYN. Αλιτημων.

Αλοιφὴ.
—Πολλοι δὲ συὲς θαλεθοντες αλοιφῇ. Il ι. 463.
Χρισσομαι, ἡ γὰρ δηρὸν απὸ χροὸς εστιν αλοιφή. Od. ζ. 220.
SYN. Αλειφαρ.—λιπος, λιπαροτης, πιμελη, πῖαρ, πῖον. απαλοιφη, εξαλοιφη. χρισις, επιχρισις.
EPITH. Θαλερα, θυωδης, νεκταρεη, τεθαλυῖα.

Αλοκιζω.
Εγὼ δ' αλοκιζων εδεομην το χωριον. Arist. V. 846.
SYN. Αυλακιζω, αροτριαω.

Αλοξ.
Πληγῆς βαθεῖαν αλοκα τραυματος λαβών. Eur. Rh. 796.
SYN. Αυλαξ. αμαρις, αμαρα, αμαρια. τμηγος, ωλξ.

Ἀλοπος.
Ἡν αλοπον οικοι καταλελοιπα.—Arist. L. 737.
SYN. Αλεπιστος. ακαθαρτος.

Αλοσυδνη.
—Καλῆς Αλοσυδνης. Od. δ. 404.

Ἁλοσυδνος.
Η Νηρῆα θυγατρες επικλεεσσ' ἁλοσυδναι. Apoll. 4 1599.
Exp. θαλασσιος.

Αλοτριψ.
Και τουτον δικαρανον ἀλότριβα. Ep.
SYN. Αλετριβανος. δοιδυξ.

Ἀλουργὶς.
—Ως ἀλουργίδα
Εχων καταπαστον.—Arist. Eq. 963.
Exp. πορφυρα χλανίς.

Ἀλουσια.
Ως ηγριωσαι δια μακρας αλουσιας. Eur. Or. 226.

Αλουτος.
Εγω δ' ἄλουτος τημερον γενησομαι. Arist. Eq. 1058.
SYN. Ανιπτος, απονιπτος.

Αλοιφαιος.
Ερπινυε ῥεξειν, ηδ' αλοιφαῖον λιπος. Lyc. 579.
SYN. Αλειπτηριος, αλειπτικός.

Αλοφος.
—Κυνεην, αφαλόν τε και αλοφον—Il κ. 258.

Αλοχος.
Ιφθιμη αλοχος Διομηδεος ἱπποδαμοιο. Il. ε. 415.
SYN. Ακοιτις.—(adj.) αγονος.
EPITH. Αιδοιη, αντιθεος, ειδυῖα, καλη, ευειδης, δαΐφρων, εχεφρων, πολυφρων, ερατη, θυμηρης, πολυδωρος, κεδνη, μνηστη, κουριδιη, νυμφιδιη, καλλικρηδεμνος, ηΰκομος, κυδρη.

Αλπεις, Αλπις.
Δεικελον αὖ κρυπτουσι φαος τ' ανυωκεες Αλπεις. Orph
Εκ δε Βορεης Αλπιος αρχομενον—Dionys.
EPITH. Νιφοβλῆτες, βαθυαγκεες.—αεὶ κρυμωδεες.—δυσβατος.

Ἁλς, (ὁ)
—Ουδ' ἅλα δοιης. Od. ρ. 455.
SYN. Ἁλας.
EPITH. Θεῖος.
PHR. Γλυκὺ ὄψον. Συνδορπος Αιγαιωνος εγγυτης παγος. Lyc.—Ἐν δ' ἅλας αργεννας βαλεειν θεραποντας εδωδῆς. Orph.

Αλς, (ἡ)
—Και εις ἅλα λυματ' εβαλλον. Il. α. 314.
SYN. Ἁλμη, θαλασση, ποντος.
EPITH. Ατρυγετος, απιστος, απειρεσιη. αμετρητα, αδευκης, αλμυρα, αφυλακτος, αβατος, γλυκερη, γλαυκη, βαθεῖα, βαθυκρημνος, βρυχιη, δῖα, δινηεσσα, δεινη, δολιχη, δηναια,

μαρμαριη, πνεμοεις, ευπλοος, ευρυπορος, ηχηεσσα, πολυηχης, πορφυρεη, πορφυροειδης, πολυβενθης, εριγδυπος, λευκη, οϊζυρη, κελαινη, χειμερια, στυγερη, κυανεη, χαροπη, χυτη, πικρη, κρυοεσσα, μαλακη, κοιλη, πλωτη, υγρη, καλλιχθυς, δυσπεμφελος.

PHR. Ἁλος ομβριμον οἶδμα.—υγρα κελευθα.—ιχθυοεντα κελευθα.—ευρεα νωτα θαλασσης.—κυμ' αλικτυπον αλμας.—πολιης αλος ασπετον υδωρ—Νηρεος αυλη.

Αλσηϊς.

—Την δε και αυται

Νυμφαι αποφθιμενην αλσηΐδες ωδυραντο. Apoll. 1 1066.

SYN. Αλσωδης, υλωδης, υλονομος.

Αλσος.

Δυσετό τ' ηελιος, καί τοι κλυτὸν αλσος ικοντο. Od. ζ. 321.

SYN. Αἶμος, νεμος, τεμενος, δρυμὸς, τα δρυμα, υλη, βησσα, κνημὸς, ναπη, ναπος, οργας, λοχμη, κῆπος, δριος φυταλιά.

EPITH. Αγλαὸν, ασπετον, ανθοπορον, δενδρῆεν, ευδενδρον, καλὸν, κυκλοτερες, σκιερὸν, συσκιον, εὔσκιον, βαθυσκιον, κατασκιον, πυκινὸν, δροσερὸν, ανεμοσκεπὲς, ευερκὲς, υλῆεν, ιερὸν, πανδοχον, τηλεθαον, παμβοτον, υψηγυον, ζαθεον, πολυθυτον, πολυυμνητον, χοροικτυπον, τανυπρεμνον.

PHR. Ἡ καλαὶ αἱ δαφναι, καλὸν δ' ὑπὸ πυθμεσιν ὑδωρ

Πιδευει, πυκινὸν δ' αλσος ὑποσκιαει

Τηλεθαον, Ζεφυροισιν επιδρομον, αλκαρ οδιταις Διψης, και καματυ, κ᾽ φλογὸς ηελιυ.

Δενδρεσιν αμφιλαφὲς διά κεν μολις ῆλθεν οἶσος. Nonn.

Αιγειροι πτελεαιτε εὔσκιον αλσος εραινον, κ. λ. Theoc. 7.

Αλυβας.

Ειμι γαρ εξ Αλυβαντος—Od. ω. 301.

Αλυβη.

—Εξ Αλυβης, ὁθεν αργυρυ εςι γενεθλη. Il. β. 857.

Ἁλυκος.

Νη τὸν Ποσειδῶ τον ἁλυκὸν—Arift. L. 404.

SYN. Ἁλιος.

Αλυκτοπεδη.

Δῆσε δ' αλυκτοπεδῃσι Προμηθέα ποικιλοβυλον. Hef. θ. 521.

SYN. Πεδη, ποδοστραβη, ποδοκακη.—γυοπεδαι.

EPITH. Στιβαρη, σιδηρεη, αλεγεινη, κελαινη, λαϊνεη, Ηφαιστεη.

Αλυξις.

Ουκ εστ' αλυξις υ, ξενοι, χρονῳ πλεω. Aefch. Ag. 1308.

SYN. Αποφυγη, διαφυγη, εκφυγη, εκκλισις, εξυπαλυξις αλεα.—ανια.

Αλυπητος, αλυπος.

—Αλυπητῳ βιῳ. Soph. Tr. 171.

Αλυπον ἕξεις τον βιον χωρις γαμυ. Sent.

SYN. Αναλγης, ανανιος, ανωδυνος, ασπαστος, ανενοχλητος, τερπνός.

Αλυρος.

Ευτ' αλυροις κλειοντες ὑμνοις. Eur. Alc. 452.

—Ὁμαδον εκλυον αλυρον. Eur. Hel. 185.

Αλυθμαινω.

Ειπε δ' αλυθμαινυσα—Call. 4. 12.

SYN. Αλυσσω, αλυθαινω, αλυσταινω, αλυθενω, αθενεω.

Αλυσις.

Και αλυσεις επεσον κεινε απο σωματος—Poffel.

SYN. Δεσμὸς.—ανια.

Αλυσκαζω, αλυσκω.

Αικε κακὸς ὡς νοσφιν αλυσκαζω πολεμοιο. Il. ζ. 443.

—Αλυσκων κῆρα μελαιναν. Od. χ. 363.

SYN. Αλευω, εκκλινω, εκφευγω, ευλαβεομαι, φυλαττομαι.

Αλυσσω.

—Αλυσσοντες περὶ θυμῷ. Il. χ. 70.

SYN. Ακηδιαω, δυσφορεω.—αγανακτεω—παραφρονεω.—τρεμω.

Αλυτος.

—Κοπτε δὲ δεσμὺς, Αρρηκτυς, αλυτυς. Od θ. 275.

SYN. Ακαταλυτος, αναπολυτος, δυσλυτος, αδιαλυτος.—απορος, ανεξοδος, ανεξιτητος, αμηχανος.

Αλυχνος.

Κοιλοις εν αντροις αλυχνος, ὡσπερ θὴρ μονος. Eur. Fr.

Αλυω.

Η αλυεις ὁτι Ιρον ενικησας τον αλητην; Od. σ. 332.

Ἡ δ' αλυυσ' απεβησατο—Il. ε. 352.

Τον μὲν επειτ' ερριψεν απὸ ἑο χερσὶν αλυων. Od. ι. 398.

SYN. Αγαλλομαι. α'υσσω. αλαομαι. αδημονεω, καταθυμεω, καταθενω, αναπιπτω απεπλαναομαι. παρεκβαινω. αθυμεω, αθενεω, ατονεω. εκλυομαι, εκκαμνω, ολιγοδρανεω, παρακμαζω.

Αλφανω, αλφω.

Φθονον προς αστῶν αλφανυσι δυσμενῆ. Eur. Med. 297.

—Ἱνα μοι βιοτον πολυν αλφοι. Od. ρ. 250.

SYN. Αλφαινω, αλφεω, αλφαιω. ευρισκω.

Αλφειὸς.

Αλφειυ, ὁς' ευρὺ ρεει Πυλιων διὰ γαιης. Il. ε. 545.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Βαθυδινης, θειος, οξυς, δυσερως, αλητης, θεσπεσιος.
PHR. Βαθυν ροον Αλφειοιο.— ερατεινοτατος ποταμων. Dionyſ.— Διὸς στεφανηφόρον ὕδωρ.— Θειοιο ἱερὸς ροος Αλφειοιο. Theoc.—Νυμφιος αυτοκελευθος εων, οχετηγὸς ερωτων.

Αλφεσιϐοιος.
—Αλφεσιϐοιον ὕδωρ. Aeſch. Supp 862.
—Και παρθενοι αλφεσιϐοιαι. Il. σ. 593.
SYN. Ευειδὴς, εντιμος, καλός.

Αλφὴ.
Χρηζοντες αλφῆς της αειδνωτε δικην. Lyc. 549.
SYN. Ευρεσις.—τιμη.

Αλφηστὴς.
Ανέρας αλφηστὰς νικα ταχεεσσι ποδεσσι. Od. γ. 261.
SYN. Ευρετὴς. τιμιος.

Αλφιταμοιϐὸς.
Ὑπ' αλφιταμοιϐὲ παρεκοπην διχοινικῷ. Ariſt. N. 640.

Αλφιτον.
—Πὰρ δ' αλφιτε ἱερε ακτήν. Il. λ. 630.
SYN. Αλευρον, αλφι.
EPITH. Λευκὸν. μυληφατον.
PHR. Μυελὸς ανδρῶν.

Αλφιτοπωλις.
Εις την στοιὴν χωρεῖν την αλφιτοπωλιν. Ariſt. Eccl. 682.

Αλωὴ.
Ενθα δὲ οἱ πολυκαρπος αλωὴ ερρίζωται Od. η. 122.
Ὡς δ' ανεμος αχνας φορεει ἱερὰς κατ' αλωάς. Il. ε. 499.

Ἁλως, ἁλων.
—Εμὴν εφυλαξεν ἁλωα. Call. Fr.
—Παρ' αλωνα δυηπαθεε—Ep. l. 3.
SYN. Αμπελὼν, οινας, οινοπεδον, οινοφυτον, αμπελιτις—αλωνια, αλωνεια, εδαφος, πεδον.—αρερα. κῆπος. αλσος.
EPITH. Βριθηλὴς, καλὴ. ευτροχαλος. εὐκτιμενη, ευρυπεδος, εὔσπορος, τεθαλυια, θαλερὴ, πασκαρπος, νεοναρδης, οινοπεδος, τρισελικτος, οινοφυτος, δενδρηεσσα, λευκὴ, αμπελοεσσα, γυιὴ, αμφικρημνος. φιλανθεμος.
PHR. Φιλη φραγμοῖσι.—σταφυλῆσι βριθὖσα. αμπελοφυτος γῆ. αμπελόεν πεδον.

Ἁλωὰς.
Βωμω παρ' Δημητρος ἁλωάδος. Theoc. 7. 155.
SYN. Ἁλωιος.

Αλωεὺς.
Και σταχὺν αμησει στεφανηφόρος αλλος αλωεύς. Nonn.
SYN. Αμπελεργὸς, αμπελοεργὸς. αμπελοφυτωρ. αγριοτης.
EPITH. Φυτοεργὸς, φιλοεργὸς.

Αλωπεκιζω.
Ουκ ἔστιν αλωπεκιζειν—Ariſt. V. 1233.
SYN. Δολοω, πανεργεω, κολακευω.

Αλωπηξ.
Μισεω τως δασυκερκας αλωπεκας—Theoc. 5. 112.
SYN. Κερδὼ, κιναδος.— αλωπεκωδης, δολερὸς, κηκάς.
EPITH. Αιθων, ασκυλομητις, αιμυλη, αργαλεη. πινυτὴ, αιολοϐυλος, κηκάς.

Αλωσιμος,
Αλωσιμον Παιὰν' επεξιακχασας. Aeſ. S. T. 641.

Αλωτος.
—Το δε ζητεμενον - ἁλωτον. Soph. Oed. T. 111.
SYN. Ευαλωτος. ἑλετὸς, ευσυλληπτος, ευχειρωτος, ευλαϐής.

Αλωσις.
Μονην δ' εχοντες την ἅλωσιν Ιλιε. Soph. P. 62.
SYN. Ἁιρεσις, επικρατησις, καταπολεμησις, πολιορκησις. νικη.—λειηλασια. αγρα. ολεθρος.

Α Μ

Αμαδρυάδες. Vide Νυμφαι.
Νυμφαι Αμαδρυάδες, ποταμε κοραι αἱ τάδε βενθη.
Αμϐροσιαι ροδεοις στειϐετο ποσσιν αει. Ep. l. 6.

Αμαζονες.
Η ματι τῷ, ὅτε ἦλθον Αμαζονες αντιανειραι. Il. γ. 189.
EPITH. Ομϐριμοθυμοι, ανανδροι, αστοργοι, αελλοποι. βαρυθυμοι, δαμνιπποι, ευιπποι, θυρίδες, θεμισκυριαι. ανδροφόνοι, ὁπλοφόροι. κλυτοτοξοι, ἱμερται, ροδοπηχεις, σθεναραὶ, ευθωρηκες, χαλκοτοξοι. κρεοϐρωτοι. στυγανορες.
PHR. Αιδ' απο Θερμωδοντος αρηΐφιλοιο γυναῖκες, Κοπτομεναι περι κυκλον αεθλεος ομφακα μαζε. Tryph.

Αμαθεια. Vide Νηρηΐδες.
—Εὔποκλαμος τ' Αμαθεια. Il σ. 48.

Αμαθὴς.
Θορυϐῳ τε πισυνος κ' αμαθεῖ παῤῥησια. Eur. Or 903.
Αμαθεῖς Αδραστος χαριτας εις σ' ανηψατο. Phœn 582
SYN. Αϐελος, ανοητος, απειρος, απειροκαλος, αναισθητος, αγριος, απαιδευτος. αναγωγος, ανασκητος, ανεπιστημων, απευθὴς, απευθος, αγραμματος, αδαημων, αποφωλιος, ασοφος, ατεχνὴς, ατεχνος, ακυκλιος. ανοημων, αδιδακτος, αγνωμων, αφυὴς, δυσμαθὴς, μωρός.

Αμαθια.

Αμαθια.
Πικρὸς πολιταις εςὶν αμαθιας ὑπο. Eur. M. 224.
SYN. Αμαθεια, αβελια, αναγωγια, αγνοια, αγριοτης, αφροσυνη, αμεσια, αϊδρεια, αγραμματια, αδαημονιη, ανοια, αναισθησια, ανασκησια, απαιδευσια, ανεπιστημοσυνη, απειρια, απειροσυνη, ατεχνια, ασοφια, αγνωμοσυνη.
PHR. —Νεφελη τραπεδεσσι κελαινη
Αμφιπεριπλαθεισα. O ph.
Αμαθ☉.
—Ἡ δ' αμαθοισιν εχριμψατο παντοπόρος νῆυς. Hom. App. 439
SYN. Αμμος, ψαμμος, ψαμμαθος, κροκη, κροκαι.
Αμαθυνω.
—Πολιν δε τε πῦρ αμαθυνει. Il. ι. 589.
SYN. Ανατρεπω, αναστρεφω, αφανιζω, αμαλαπ]ω, αμαλδυνω, αϊστοω, δαπαναω, περθω, ολοθρευω, απολλυμι, σιναμωρεω, φθιω, καταφθιω, φθειρω, διαφθειρω.
Αμαιμακετ☉.
—Ὅς ῥα χαμαιραν
Θρεψεν αμαιμακετην. Il. π. 339.
Ισον αμαιμακετον νηὸς κυανοπρωροιο Od ξ. 311.
SYN. Αδαμαστος. ασπετος. ακαταπονητος.
Αμαλαπ]ω, αμαλδυνω.
Ὅν ποτε γναθοις
Τριτωνος ημαλαψε καρχαρος κυων. Lyc. 34.
Τεῖχος αμαλδυναι—Il μ 18.
SYN. Απαμαλδυνω. αμαθυνω, αποσκευαζομαι, αποικοδομεω, εκπερθω, εξαιρεω, καθαιρεω, κατασυρω, κατασκαπ]ω, καταστρεφω, καταστρεφομαι, καταβαλλω, στυφελιζω, αναστατοω.
PHR. Αναστατον ποιῶ. κρηδεμνα ποτὶ χθονα βαλειν.
Αμαλθεια.
—Συ δ' εθησαο πιονα μαζὸν
Αιγὸς Αμαλθειης—Call. ι. 49.
Αγρὸν γάρ τε λεγεσιν Αμαλθειης κερας εἶναι. Phocyl.
Αμαλλα.
Οι μεν απηιας ... εὐσταχεεσσιν αμαλλαις. Call.
SYN. Δραγμα, δρὰξ, δεσμὴ, φακελος, φακελλος.
Αμαλλοδετηρ, αμαλλοδετης.
Αλλα δ' αμαλλοδετῆρες εν ελλεδανοῖσι δεοντο. Il. σ. 553.
Σφιγγετ', αμαλλοδεται, τα δραγματα,—Theoc. 10 44.
Exp. Οἱ τα δραγματα συνδεσμεῦντες.
SYN. Αμητήρ.
Αμαλ☉.

—Η αρν' ἀμαλὴν, η π]ῶχα λαγωὸν. Il. χ. 310.
SYN. Αβρὸς, απαλοχρεης, απαλὸς, αταλὸς, αταλοφρων, τερην.
Αμαξα, αμαξαιη. αμαξὶς.
—ἢ περ ἁμαξαι
Αστυ δ' αφ' ὑψηλῶν ορεων καταγινεον ὑλην. Od. κ. 103.
Αρκτονθ', ἣν και αμαξαν επικλησιν καλεεσιν. Il. σ. 847.
Ουνεκ' ἀμαξαιης επαφωμενος ειδεται Αρκτε. Arat:
Αμαξίδας δὲ σκυτινας ειργαζετο. Arist. N 878.
SYN. Ἅρμα, ἁμαξιον, απηνη, καπανη, διφρος, οχος, οκχος, οχεῖον, οχημα, οχετλον, ῥεδιον, σατινη, σατινον, ζεῦγος, φορεῖον.
EPITH. Αχθοφόρος, εὔτροχος, εὔτροχαλος, ἡμιονειη, καλὴ, τετρακυκλος, πρωτοπαγὴς, Λυκαονιη.—ἁλιβρεκτος.
Αμαξηρης.
—Λιπεσα τον δ' αμαξηρη θρονον. Aesc. Ag. 1063.
SYN. Αμαξιαιος, ἀμαξικὸς, ἁρματειος.
Αμαξιτ☉.
—Κατ' ἀμαξιτον εσσευοντο. Il. χ. 146.
SYN. Αγυιὰ, αμαξητος.
PHR. Αμαξηλατον ὁδὸν.
Αμαξοπληθὴς.
—Λᾶαν εμβαλὼν καρα
Αμαξοπληθῆ—Eur. Ph. 1175.
Αμαξεργὸς.
Συ δ' ουδὲν αμαξεργὲ λεγεις. Arist. Eq. 462.
SYN. Αμαξοπηγὸς, αγριοπηγὸς.
Αμαρα.
—Αμαρης δ' εξ εχματα βαλλων. Il φ. 259.
Ἠῦτε κρηναῖαι αμαραι πληθοντο ῥοῇσι. Ap. 3. 1391.
Exp. Της ὑδρορρους τε οχετε.
SYN. Αμαρις, ἀμαρια, αλοξ, αγωγὸς, ὑδραγωγιαι, ὑδραγωγοὶ, απαρυγες, οχετὸς, σωλὴν, λιβηθρον, λειβηθρον, ψαμὶς, ψαλὶς, γεφυρα.—αφεδρων.
Αμαρακος.
—Μαλα δ' αν και αμαρακος ειη. Nic.
SYN. Αμαρακον, σαμψυχον.
Αμαρτανω.
Χαιρεσ' ἐρῶντες και τον, ὡς ἁμαρτανει. Sim. 111.
SYN. Αλιτεω, αλαινω, αλημι, αφαμαρτανω, εξαμαρτανω, διαμαρτανω, αμαρτεω, ασεβεω, παρανομεω, πλημμελεω, πλανωμαι, σφαλλομαι, πλαζομαι, π]αιω. Αποτυγχανω, αμβροτω, αστοχεω.
PHR. Τῆς ὁδε—τε δεοντος—τῆς αληθειας—τῆς δοξης.
—Αμπλακιησι μελαινεται φιλον ἦτορ. Naz.
Ωκυτατος κεφαισι θεει νοος αμπλακιησιν.
Εργμασιν ει συγεροῖσι φερω κατὰ χεῖρας αθεσμως.
Παντοθεν

Παντοθεν αμπλακιησιν ελαυνομενος στυγερῆσιν.
Δυσφροσυναι καθυπερθεν εμεῦ βεβαασι καρηνυ.
Apollinan.

Αμαρτας,
Μηδ' εχθαιρε φιλον σον ἁμαρτάδος εινεκα μικρῆς.
Pyth. 7.

Αμαρτημα,
Ιω, φρενων δυσφρονων ἁμαρτηματα. Soph. An. 1275.

Αμαρτια,
—Ηδ' ἁμαρτία τις ἦν; Soph. P. 1254.

Αμαρτοσυνη,
Ουνεκα μὴ στυγερῆς λῆξαν αμαρτοσυνης. Ep.

Αμαρτωλη.
—Αμαρτωλαὶ γάρ εν ανθρωποισιν ἕπονται.
Theog. 327.
SYN. Αλιτημα, διαμαρτημα.
EPITH. Κακοχαρτος.

Αμαρτινοος, αμαρτοεπης.
—Αμαρτινοον τ' Επιμηθέα. Hef. Θ. 511.
Αιαν αμαρτοεπες, βυγαῖε—Il. ν. 824.
SYN. Αμαρτηρὸς, ἁμαρτωλὸς, ἁμαρτητικὸς, αφαμαρτητικὸς, αλιτημων, αφρων.

Αμαρτος.
Ενθεν ἄρ' εις Αμαρτον αφικεο ποιηεντα. Hom. Ap. 243.

Αμαρτυρητος.
Ουμὸς δ' αμαρτυρητος ευκλεὴς ποσις. Eur. Herc. f. 290.
SYN. Αμαρτυρος.

Αμαρυγὴ, αμαρυγμα.
Αι ὅτε δινηθῶσιν απ' οφθαλμῶν αμαρυγαι.
Hom. M. 45.
Ουδε τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, υκ αμαρυγμα
Χειλεος, υκ οσσων λιπαρὸν σελας, υ ῥοδομαλον.
Theoc. 23. 7.
SYN. Αυγὴ, αγλαϊα, σελας, λαμπροτης, λαμπηδὼν. στιλβωσις, στιλπνοτης, καλλωπισμα.
—κινησις.

Αμαρυγκειδης.
Ενθ' Αμαρυγκειδην Διωρεα μοῖρ' επεδησε. Il. δ. 517.

Αμαρυσσω.
—Υπ' οφρυσι πῦρ αμαρυσσε. Hef. Θ. 827.
SYN. Αγλαϊζω, αυγεω, αυγαζω, διαυγαζω, καταυγαζω, γαναω, λαμπω, μαρμαιρω, μαρμαρυσσω, στιλβω, σελαω, σελαγεω, σελαγιζω, αστραπτω, ελλαμπρυνομαι, διαπρεπω, φαινω.

Αματροχια.
—Ἁματροχιας αλεεινων. Il. ψ. 422.
SYN. Αρματροχια. Suid.

Αματροχαω.
—Αματροχοωντα θυραζε. Od. ο. 450.

Αμαυρὸς.
—Προσεφη ειδωλον αμαυρόν. Od. 686.
SYN. Αδηλος.—ακλεής.

Αμαυροβιος.
—Φυσιν ανδρες αμαυροβιοι. Arist. Av. 686.
al. ἡμεροβιοι.

Αμαυροω.
Ἤτοι το, τε θεσπεσιον
Φορκοι' αμαυρωσεν γενος. Pind. Pyth. 12.
SYN. Απαμαυροω, μαυροω, αφανιζω, αμαλοω, σκοτιζω, αμαλδυνω, αμυδροω, απαλλαττω, αποκρυπτω, αποκαλυπτω, αμερδω, αποτριβω. αποτριβομαι, αμβλυνω, απολειφω, επισκιαζω, γνοφοω, ζοφοω.

Αμαχητι,
—Το μεν αισχιον, αιχ' αμαχητι
Ιομεν Ουλυμποδε. Il. φ 438.

Αμαχετος, αμαχητος, αμαχος.
—Βρεμει δ' αμαχετυ δικαν ὑδατος ορoκτυπυ.
Aefch S. T. 85.
—Αμαχητα βελη. Soph. P. 199.
—Αμαχος θεος Αφροδιτα. Soph. An. 810.
—Ος Εκτορ' εσφαλε Τροιας
Αμαχον, αστραβῆ κιονα. Pind. Ol. 2.
SYN. Ακαταμαχητος, δυσμαχητος, απροσμαχος, αναγωνιστος, δυσκαταγωνιστος, αναλωτος, απορθητος, αρρηκτος, δυσπολεμητος, δυσμεταχειριστος.—απτολεμος, ανανδρος.—αδαμαστος.—μεγας.

Αμαω.
Και διὰ πῦρ μαλ' αμησεν ὀδυ—Hom. M. 357.
—Λειμωνοθεν αμησαντες. Il. ω. 451.
SYN. Απαμαω, εξαμαω, καταμαω, διαμῶ, θεριζω, αποθεριζω, εκθεριζω, δρεπω.—αποτεμνω, αποκοπτω, αμαλλαττω. συλλεγω.
PHR. Καρπὸν το χωριον.
Εν δ' ετιθει τεμενος βαθυληϊον' ενθα δ' εριθοι
Ημων οξειας δρεπανας εν χερσὶν εχοντες. Il. σ. 550.

Αμβαινω, pro αναβαινω.
—Εκελευσα δ' ἑταιρυς
Αυτύς τ' αμβαινειν' Od. ι. 178.

Αμβασις, pro αναβασις.
Πᾶσα δ' ὁρμᾶται-πωλων αμβασις. Soph. Oed. C. 1125.
SYN. Επιβασις.

Αμβατης, pro αναβατης.
—Τον αμβατην
Θηρ' ὡς ἑλωμεν.—Eur. B. 1105.
SYN. Επιβατης.

Αμβατος, pro αναβατος.
Αμβατος εστι πολις,—Il. ζ. 434.
SYN. Επιβατὸς, επιβατικός.

Αμβαλλω, pro αναβαλλω.
—Μηδ' ε τι δηρὸν
Αμβαλλωμεθα εργον ὁ δη θεος εγγυαλιζει. Il. β. 436.
Αμβλυνω.
Σκια καλυψει περραν, αμβλυνων σελας. Lyc. 1428.
SYN. Απαμβλυνω, εξαμβλυνω, καταμβλυνω, αμβλοω, εξαμβλοω, αμβλισκω, αμβλισκανω, μωλυνω, κοπ]ω, ενοχλεω, αποκναιω, αμαυροω. εκλυω.
PHR. Ανενεργῆ ποιῶ.
Αμβλὺς.
Νῦν δ' αμβλὺς ειμι, και κατηρτυκὼς κακῶν. Eur. Fr.
Αμβλωπὴς.
—Κατ' ευφρονην αμβλωπὲς αυγάι. Aesch. Rh. 739.
Αμβλωπὸς.
—Τοῖς δ' αὖ δακρυων
Βιον αμβλωπὸν παρεχȣσαι. Aesch. Eum. 958.
SYN. Αμβλυωπὴς, αμβλυωπὸς, ασθενὴς, χαλαρὸς. αμαυρος, αμυδρὸς, αβληχρος, αβληχμων, αβληχρὴς, αναισθητος, κανθηλιος, μῶλυς, στυγερὸς, ψαθαρὸς —σκοτεινός.
Αμβληδην.
Αμβληδην γοωσα—Il. χ. 476.
Exp. Αναφερȣσα αθροως το πνεῦμα.
Αμβολαδην.
Παντοθεν αμβολαδην,—Il. φ. 364.
Exp. αναβαλλων.
Αμβολη, pro αναβολη.
Κλαιων αρ' ἀψῇ τῶνδε, κ' ȣκ ες αμβολάς. Eur. Herac. 271.
Αμβολιη, pro αναβολιη.
Μηδέ τις εστω Αμβολιη. Apoll. 3. 144.
SYN. Βραδυτὴς. τριβὴ, διατριβὴ, επισχεσις, διαμονὴ, ὑπερθεσις, μελλησμός.
Αμβολιεργος.
Αιὲν δ' αμβολιεργὸς ανηρ αταισι παλαιει. Hes. ε. 411.
SYN. Ραθυμὸς, οκνηρὸς, σχολαῖος, μελλητὴς. ενδοιαστής.
Αμβροσια.
Τοῖσιν δ' αμβροσιην Σιμοεις ανȣτειλε νεμεσθ. Il. ε. 777.
EPITH. Γρατεινη, διοτρεφὴς, ευοδμος.
PHR. Θεῖον αλειμμα. αμβροσιον εἶδαρ.
Αμβροσιος. αμβροτος.
—Περι δ' αμβροσιος κεχυθ' ὑπνος. Il. β. 19.
Ητοι εγὼ θεὸς αμβροτος—Il. ω. 460.
SYN. Ηδὺς. θεῖος, αθανατος, αφθιτος, αφθαρτος. ακηρατος, θαυμαστός.

Αμβροτεω.
Ημβροτες, ȣδ' ετυχες—Il. ε. 287.
SYN. Αβροτεω, αμαρτανω. αποτυγχανω.
Αμεγαρτος.
Ορσας αργαλεων ανεμων αμεγαρτον αϋτμήν. Od. λ. 399.
SYN. Μεγας, αμετρος, αφθονος, ἀδρὸς, απετες, πολύς.
Αμεθυστος.
Λευσσαλεης αμεθυστος αλεξητειρα αναγκης. Nonn.
EPITH. Αιμαλεη, οινωπή.
Αμειβω.
Ος πρὸς Τυδειδην Διομηδεα τευχε' αμειβε. Il. ζ. 235.
SYN. Αλλασσω, εξαλατ]ω, προσαλατ]ω, επαλλατ]ω, επαμφοτεριζω, αντιδωρεομαι. υποδεχομαι. ισαζω, ὁμαλιζω. αμειβομαι.
Αμειβομαι.
Τον δ' Ελενη μυθοισιν αμειβετο—Il. γ. 171.
Μȣσαων θ', ἁι αειδον, αμειβομεναι οπὶ καλῇ. Il. α. 604.
SYN. Απαμειβομαι, διαμειβομαι, ανταμειβομαι, αντιφωνεω, ὑποφωνεω, ανταυδαω, αντιφθεγγομαι, απολογεομαι, ὑποκρινομαι, αποκρινομαι. καταβαλλομαι.
Αμειδητος.
Ρηξαται κενεῶνας αμειδητοιο βερεθρȣ. Orph. 965.
SYN. Αμειδὴς, λυπηρὸς, φοβερὸς, σκυθρὸς, σκυθρωπὸς, σκληρὸς, χαλεπὸς. αγελαστος.
Αμειλικτος, αμειλιχος.
—Αμειλικτον δ' οπ' ακȣσαν. Il. λ. 137.
—Αΐδης τοι αμειλιχος, ηδ' αδαμαστος. Il. ι. 158.
SYN. Δυσμειλικτος, ανηλεὴς, ανιλεως, ανημερος. αθωπευτος, αμαλθακτος, ανελεημων, ανυπειχαστος, ανυπεικτος, ανεπιεικὴς, απηνὴς, αναμελγητος. ανενδοτος, ανιλαστος. ανεξιλαστός, ανεπιστρεφὴς, αστραφὴς, αστρεπ]ος, αθελκτος, αμειλικτος, ακηλητος, ατερωτος, απηνὴς, απαραιτητος, δυσπαραιτητος, απαραμυθητος, ακαταπραϋντος, αδυσωπητος, αγνωμων, ασυγνωμων, ασπονδος, αστεργὴς, ασυγχωρητος, ασυμπαθὴς, ανοσιος, αλιτανευτος, ατεραμων, ατραπελος, ατεγκτος, ατιθασσευτος, αυτολιθινος, ακαμπὴς, ακολακευτος, σκληρὸς, χαλεπὸς. απανθρωπος.
Αμεινων.
Ὁ γὰρ αὖτε βιη ȣ πατρὸς αμεινων. Il. α. 404.
SYN. Αρειων, βελτιων, βελτερος, κρειτ]ων, φερτερος, προφερεστερος.

Αμειρω.

Αμειρω.
Ταυτας δε μή ποτε τῖμας
Αμειρειν γονεων βιον πεπρωμενον. Pind. Pyth. 6.
SYN. Απαμειρω, απαυραω, ατεμβω, νοσφιζω, νοσφιζομαι, τηταω, στερεω. ορφανιζω.
Αμελγω, αμελγομαι.
—Αμελγομεναι γαλα λευκον. Il. δ. 434.
Διδυματόκος αἶγας αμελγω. Theoc. 5. 84.
SYN. Αθελγω, βδαλλω, βδελλω.—απολεγω.
Αμελεια, αμελια.
Ουδ' ὑγιεινς τῆς περὶ σῶμ' αμελειαν εχειν χρή. Pind. Pyth. 32.
Αλλ' αμελια δος αυτα, και φαυλως φερε. Eur. Iph. A. 850.
SYN. Ατημελεια, αμελητησια, μεθημοσυνη, αλογια, απροσεξια, αφροντιστια, αθεραπευσια, καταφρονησις, περιφρονησις, ὑπερορασις, λαθος, ολιγωρια, παρεσις.—ραθυμια, αργια, αμεριμνια, απραγμοσυνη. ακηδια, ανορμοστια. αρρυθμια. αδιαφορια.
Αμελεω.
Αιας δ' ουκ αμελησε κασιγνητοιο πεσοντος. Il. θ. 330.
SYN. Αθεριζω, αφροντιζω, αθετεω, αποστρεφομαι, μυσαττομαι. αποσπενδαζω.—αμελια δουναί τι.
Αμελητ☉.
—Καί σφιν πολλ' αμελητα μελει. Theog. 422.
SYN. Αμελητέος.
Αμεμπτος, αμεμφής.
Πεμποις ευολβον βιοτε τελος αιὲν αμεμπτον. Orph. Hymn.
—Διδε δε ὑγειαν αμεμφῆ. Ib.
SYN. Αμεμπτωτος, αμωμος, αμωμητος, αμυμων, αληπτος, ανεπιληπτος, αναιτιος, ανεπιτιμητος, ανελεγκτος, ανεξελεγκτος, ανεγκλητος, αναμαρτητος, απονηρος, ανεπικλητος, απταιστος, ακαταγνωστος, αβλαβὴς, ακακος, ανεπιφθονος, ανυπευθυνος, ανευθυνος, αψεκτος, αληγής, αψογος. καθαρός.
Αμεμφια.
Διαλλακτῆρι δ' ουκ αμεμφια. Aesch. S. T. 915.
SYN. Αβλαβια.
Αμενην☉,
Η κεν ζως αμενηνὸς εα χαλκοῖο τυπῆσι. Il. ε. 887.
Αμενὴς.
—Λαβετ', αμφιπολοι, γραιας αμενῆς. Eur. Supp. 1116.
SYN. Αθενης, αμυδρὸς, αμαυρὸς, εκλυτος, εξιτηλος, εξιτητος, επηρεμιος, νωθρος, νωθὴς, νωχελὴς, ολιγοδρανὴς, ρευστὸς, χαλαρὸς, φρῦδος.

Αμενηνοω.
—Αμενηνωσεν δε οἱ αιχμήν. Il. ν. 562.
SYN. Αθενοω, εξαθενιζω, εκλυω, απεκλυω, γυοω, απογυοω, αποσφακελιζω, ηπεδανοω.—ελασσοω, κατασμικρυνω, ὑποκοριζομαι.
Αμεργω.
—Αλλοτε δ' αλλον
Καρπὸν αμεργουσιν πεποτημέναι. Apoll. 1. 882.
SYN. Εκμυζαω, εκμυζεω, εκκυλιζω.
Αμερδω.
—Οσσε δ' αμερδεν
Αυγὴ χαλκειη. Il. ν. 340.
Οφθαλμῶν μὲν αμερσε, διδε δ' ἡδεῖαν αοιδήν. Od. θ. 64.
SYN. Αμειρω, απαμερδω, αμαυροω, αμβλυνω, απομελαινω. μεριζω, στερεω.
Αμεριμν☉.
—Εχεις γαμον; εσσεαι ουκ αμεριμνος. Ep.
Κειμαι δ' αμεριμνος—Soph. Aj. 1225.
SYN. Αφροντιστος, αδεὴς, ακινδυνος, ασφαλής.—πολυμεριμνος, κακοπαθής.
Αμετρητος,
Αυτὰρ εμοὶ καὶ πενθος αμετρητον πορε δαιμων. Od. τ. 512.
Αμετρ☉.
Πως δυνασαι γνῶναι τῶν αμετρων τα μετρα. Ep. l. 1.
SYN. Αμεγαρτος.—απληστος, αχανὴς, απελεθρος.
Αμετροεπης.
Θερσιτης δ' ετι μῦνος αμετροεπης εκολῴα. Il. β. 212.
SYN. Αδολεσχος. φλυαρ!ς.
Αμη.
Οι χῆνες ὥσπερ ὑποτυπτοντες ταις ἄμαις. Arist. Av. 1145.
SYN. Θεριστηριον, άρπη.—σκαφη, πασσαλος.
Αμηνιτ☉.
—Συν τ' ευκλεια και αμηνιτω βαξει. Aesch. Supp. 982.
SYN. Αχολος, ακοτος, ευμενὴς, ἡμερος.
Αμηρυτ☉.
—Και γῆρας αμηρυτον ες τελος ἑλκω. Apoll. 2. 221.
SYN. Αμηρυος, ατελεστος, απεραντος, διηνεκὴς, ενδελεχὴς, απασσυτερος, επηετανος, συνεχὴς, προσεχὴς. πολυς.
Αμητηρ.
Οι δ' ὡς τ' αμητῆρες εναντιοι αλληλοισιν
Ογμὸν ελαυνωσιν—Il. λ. 67
SYN. Βουκαῖος, δρεπανιστὴς, θεριστὴς, εριθος, αμαλητομος, αμαλλοδετὴρ, χαλαμευτής.

Αμητ☉.

Αμητ☉.
Αμητος δ' ολιγιστος—Il. τ. 223.
Πυρῶν τ' ευκαρποιο φερει γερας αμητοιο. Opp.
SYN. Θερισμος, θερος, πυραμητος, ευκαρπια, καλαμητομια.

Αμητωρ.
Ὡς γαρ αμητωρ, απατωρ τε γεγώς. Eur. Ion. 109.

Αμηχανεω.
—Αμηχανευσα κιονταν. Ap. 4. 692.
—Αλλ' ὅτε δή μιν αμηχανεοντ' ενοησε. Theoc. 22. 103.
SYN. Μεριμναω, λυπεομαι, πεζεθομαι, αγωνιζομαι, εκκαμνω, ατονεω.—αδυναμαι.

Αμηχανια.
—Αμηχανιη δ' εχε θυμόν. Od. ι. 295.
SYN. Αθυμια, ανελπιστια, δυσελπια, απογνοια, απογνωσις, απορια, απορημα, διαπορησις.—αδυναμια.
EPITH. Λυγρή, χαλεπή.

Αμηχαν☉.
Ξεῖν', ητοι μὲν ονειροι, αμηχανοι—Od. τ. 560.
—Συ δ' αμηχανός εσσι, γεραιέ. Il. κ. 167.
—Και αμηχανα εργα γενοντο. Il. θ. 130.
SYN. Κακομηχανος, απροσμηχανήτος, αβυλος, αδυνατος, ακοπιαστος, απλυς, απορος, αδαμαστος, ατεχκτος, αναυδητος, ασταθμητος, δυσεντευκτος, αδιατακτος, δεινός. ανεπιχειρητος.

Αμιαντ☉.
—Κεφαλῆς αμιαντον απ' αχρης. Theog. 447.
SYN. Αμολυντος, αρρυπαντος, αθικτος, αῤῥαιστος, απροτιμαστος, αχραντος.

Αμικτ☉.
Φιλοις τ' αμικτός εστι, και παση πολει. Eur. Fr.
SYN. Ακοινωνητος, ασυναλλακτος, απλατος, ασυνυσιαστος, αμιγής.

Αμιλλα,
Ωκυδινατοις εν αμιλ-
λαισι θαυμαστοὶ πελονται. Pind. Isth. 5.
SYN. Αγων.—σπυδή.—αμφιβασις.—φιλονεικια. εξισωσις.
EPITH. Φιλοπλυτος, ριμφαρματος, οινοπλανητος.

Αμιλλημα.
Μιαιφονων γαμων αμιλληματα. Soph. El. 495.
SYN. Αγωνισμα.

Αμιλλαομαι.
Χ' ὥστις αμιλλᾶται περι
Εσχατων αεθλων κορυφαῖς. Pind. Nem. 10.
SYN. Διαμιλλαομαι, επαγωνιζω, αγωνιζομαι, αεθλευω, κονιομαι, ανταιρω, διαφερομαι, ισχυριζομαι, διισχυριζομαι, δοιαζω, εριδαινω, εριδμαινω, εριζω, συνεριζω, νεικεω.—ζηλῦμαι. φθονεω.

Αμιλλητηρ.
—Αμιλλητηρας τροχυς ἡλιυ. Soph. An. 1027.

Αμιππ☉.
—Βορεας αμιππος—Soph. An. 996.
SYN. Ταχύς.

Αμὶς.
Αιμον ἱζω σ' επ' αμίδα. Aesch. Supp. 854.
—Εἶτ' ητησεν αμίδα. Arist. R. 551.
SYN. Σκαφιον.—υρητρὶς, ενυρηθρα.

Αμισαλλ☉.
—Αμισαλλοί τε γεροντες. Suid.
SYN. Αμισγαλος. δυσαρεστος.

Αμισθ☉.
Λυπη δ' αμισθος εστὶ σοι ξυνεμπορος. Aesch. Ch. 731.
SYN. Απομισθος, εκμισθος.

Αμιτρος, αμιτροχιτων.
—Πασας ετι παιδας αμιτρυς. Call. 3. 14.
Σαρπηδων δ' ὡς ἒν ιδ' αμιτροχιτωνας ἑταιρυς. Il. π. 419.
SYN. Αζωστος, απεζωσμένος.

Αμμα.
Μη κορυφὴν πλεξῃς, μηθ' ἅμματα λοξα κορυμβων. Phocyl. 199.
SYN. Καθαμμα, συναμμα, αναδεσμα, επιδεσις, δεσμος, συνδεσμος, συνδεσις, συνερξις, πλοκὴ, συμπλοκὴ, ενερσις, οχανα, τελαμων, κομβος, κοσυμβη, κοσυμβος, κοσσυμβος.
EPITH. Εὔστρεφὶς, αφυκτον, δειραχθὲς, εὔβροχον στερεόν.

Αμμορ☉,
Τῷ σε θ' ἅμα κλαιω και εμ' αμμορον αχνυμενη κῆρ. Il. ω. 773.
Οιη δ' αμμορός εστι λοετρῶν ωκεανοῖο. Il. σ. 489.

Αμοιρ☉,
Ου σε θελω τ' ωμῶ φαντασματος ἧμεν αμοιρον. Theoc. 21. 30.
Ημεῖς δε πεντηκοντ' αμοιροι δὴ τεκνων. Eur. Hec. 419.

Αμορ☉
—Δισσων δ' αμορος τεκνων. Eur. M. 1395.
SYN. Αθλιος, δυσμορος, καμμορος, κακομορος, κακομορος.—αμετοχος, ακοινωνητος, εστερωμενος.

Αμμορια.
Μοῖραντ' αμμοριην τε καταθνητων ανθρωπων. Od. υ. 76.
SYN. Αμοιρημα, αμμοιρια, ατυχημα, δυσπετημα, ακληρια, ακληρωμα, ακυρημα, αποτευγμα, ταλαιπωρια.—περιστασις, πημα.

Αμμ☉.

Αμμ☉.
Κρηναῖον εξ αμμοις ροιβδησε γανος. Lyc. 247.
EPITH. Διψάς.
SYN. Αμ☉, αμαθ☉, κοχλαξ.
Αμμων.
Δαιμων τ' Αιγυπτοιο θεὸς κενεηγορος Αμμων. Naz.
Αμμωνιας, Αμμωνὶς.
Ανυδρυς Αμμωνιαδας ἑδρας. Eur. Alc. 112.
Ξηραί τ' Αμμωνιδες ἑδραι. Ib El 734.
Αμναμ☉.
—Αμναμοις τε ταῖς Ερεχθεως. Lyc. 1338.
SYN. Απογονος, εκγονος ὑιὶς.
Αμνει☉.
Αμφιτρυων δε τον αλλον υπ' αμνειαν θετο χλαῖναν. Theoc. 24 61.
SYN. Αρνει☉.
Αμνὴ,
Λειψας ὑγρὸν ελαιον, επ' αυτῷ δε γλαγ☉ αμνῆς. Orph. 351.
Αμνὶς.
Δωρεῖται Μορσων τὰν αμνίδα,—Theoc. 5. 139
SYN. Αμνάς.
EPITH. Μαλακή, αμαλή, σηκιτης.
Αμνος.
—Αλλ' αγε και τυ τὸν ευβοτον αμνὸν ερειδε. Theoc. 5. 24.
SYN. Αρὴν
EPITH. Απαλὸς, νεοθηλὴς, κεραστης, ισομητωρ, ὑπομαζι☉.
Αμνῖται.
—αγαυοι. Dion. 570.
Αμνημονεω,
—Κα ὧν γαρ τῶν τότ' εκ αμνημονῶ. Eur. Iph. T. 361.
Αμνηστεω.
Ου γαρ ποτ' αμναστεῖ—Soph El. 484.
SYN. Αμνημονευω, απαμνηστεω, εκλανθανομαι, απεκλανθανομαι.
Αμνημοσυνη.
Δεικνυσι γαρ ὁ Διὸς εκ
Παιδων αμνημοσυναν. Eur Ion. 1100.
SYN. Αμνησια, αμνηστια, λησμοσυνη, επιλησμοσυνη, ληθη, ληθοτης, ληθοσυνη, επιλησμη, λαθ☉, λῆστις, εκλησις.

Αμνημονευτος,
—Φονον—αμνημονευτον. Iph. T. 1419.
Αμνημων.
Ατθίδ☉ ε Βορεην αμνημονα καλλιπε νύμφης. Muf. 322.
SYN. Αγνωμων, λησμων, επιλησμων, λαθιφρων.
Αμνηστος.
Αμναστοι δε, τὰ πολλα και ολβια τῆνα λιποντες. Theoc 16. 42.
SYN. Αδοξ☉.
Αμνιον.
Περσευς δ' αμνιον εἶχε—Od. γ. 444.
EXP. Αγγεῖον ὅπε τὸ αἷμα τε ἱερεις δεχονται.
SYN. Σφαγιον.
Αμνισ☉.
Στῆσε δὲν Αμνισῷ, ὅθι τε σπε☉ Ειλειθυης. Od. τ. 188.
Αμνοκων.
—Των πολιτων ὅστις ἐστὶν αμνοκῶν. Arist. Eq. 264.
SYN. Αμηχαν☉, μωρὸς, ευηθης. προβατωδης.
Αμογητὶ
—Νεστωρ δ' ὁ γερων αμογητὶ αειρεν. Il. λ. 636.
SYN. Αμοχθὶ, αμοχθεὶ.
Αμογητ☉.
Καρτεροχειρ', αμογητε, δορυσθενὲς, ἑρκος ολυμπε Hom. 7 3.
SYN. Ακμὴς, ακαματ☉.
Αμοιβαδιος, Αμοιβαῖος, Αμοιβὰς.
—Αμοιβαδιοισι κυπελλοις Opp.
—Αμοιβαιῳ τινι μυθῳ. Nonn.
—Και αμοιβάδι φωνῃ Ib
Αμοιβαδὶς, Αμοιβηδὶς, Αμοιβηδὴν.
—Αμοιβαδὶς αλλοθεν αλλ☉
Νεικεισδ' επεεσσι—Theoc. 1. 35.
—Αμοιβηδὶς δ' εδικαζον Il σ. 506.
—Και τοι μεν αμοιβηδὴν ελασισκον. Ap.
SYN. Αμοιβαδὸν, αμοιβαιως, εναλλαξ, επαλληλως. εναλλαγμενως.
Αμοιβὴ.
—Σοι δ' αξιον εσαι αμοιβῆς. Od α. 318.
Αυταρ επειτ' αλλοισι διδε χαριεσσαν αμοιβήν. Od. γ. 58.
SYN. Αμειψις, ανταμειψις, εξαμειψις, ανταλλαγμα, επαλλαγη, αντικαταλλαγη, επαλλαγμα,

R

*** The Binder is to take Notice that the first Leaf only of Signature R is to be cancell'd.

μα, επαλλαξις, συναλλαγμα, εξαλλαξις. ανταλλαξις, μεταλλαξις. κοινωνια, ισομοιρια, συμβολαιον. αντισηκωσις, αντιμετρησις, ανταποδομα, ανταποδοσις, αντιδοσις, αντιδωρεα, αντεκτισις, αντευεργετημα, ετεροιωσις, αλλοιωσις, τροπη, εντροπη. παρατροπη, τροπαλισμος, μεταθεσις. μεταβολη. πορευσις.

Τον ευεργεταν αγαναις αμοιβαις—τινεσθαι. Pind P. 2.

Αμοιβ☉.

—Ηλθον αμοιβοι. Il. ν. 793.

SYN. Αμοιβαι☉, αλλεπαλληλος. (Exp. etiam) πεζοι ακολυθοι, διαδοχοι.

Αμολγαι☉

Μαζα τ' αμολγαι☉—Hes. ε 588.

SYN. Γαλακτωδης, γαλακτικος, γαλακτινος, γλαγερος, γλαγοεις, περιγλαγης —ποιμενικος.

Αμολγευς,

Ατις υπερ κεφαλας αιει τον αμολγεα πληροι. Theoc. 8. 87.

Αμολγιον.

Αλλ☉ αμολγιον ειχε,—Theoc. 25. 106.

SYN. Γαυλος, πελλη.

Αμολγος.

—Εν νυκτος αμολγω. Il. λ. 173.

SYN. Εσπερα.

Αμολυντος.

—Και νιζε δεμας αμολυντον. Cast.

SYN. Αμιαντος.

Αμομφητος, Αμομφος.

Και μην αμομφητον δε τον λογον τινα. Aesch. Ch 508.

Ομως δ' αμομφον οντα σ' αιρουμαι πολει. Aesc. Eum 478

SYN. Αμεμπτος, αμεμφης.

Αμοπαων.

Και Πολυαιμονιδην Αμοπαονα—Il. θ. 276.

Αμορβευω

—Καμνοντες αμορβευοντο λεπαργω. Nic.

SYN. Ακολυθεω, διακομιζω.

Αμορβας,

Τη δ' αμα νυμφαι εποντο αμορβαδες—Apoll. 3. 880.

Αμορβος.

—Αντωιδι πεμπεν αμορβυς. Call. 3. 45.

SYN. Ακολυθος, αμφιπολος. — αμορβαιος, αδηλος.

Αμοργις.

—Γαλαινα της αμοργιδος. Arist. L. 736.

SYN. Υφασμα. χιτων. λινοκαλαμη.

Αμορφος.

—Το δ' αργαλεον και αμορφον

Γηρας υπερ κεφαλης αυτιχ' υπερκρεμαται. Ep.

SYN. Δυσμορφος, αμορφωτος, ασχημων, αισχρος, αεικελιος, αειδης, δυσειδης, ατυπος, ατυπωτος, δυσπροσωπος, ακοσμος, αναισιμος, αυχμηρος, απλαστος, αχαρακτος.

Αμορφια.

Ω παραλογον μοι συ φανεισ' αμορφια. Eur. Or. 391.

SYN. Δυσμορφια, αειδια, δυσειδια, αωρια, αισχροτης.

Αμοτος.

—Θηρ, Theoc. 25. 242.

SYN. Ακορεστος.

Αμοτον, Adv.

—Αμοτον μεμαυια. Il. δ. 440.

SYN. Αμοτως, απληστως, ακορεστως, ακαταπαυστον.

Αμυσια. Vid. Αμαθια.

Αμυσια τοι μηδ' επ' οικτροισιν δακρυ. Eur.

Αμυσος.

—Αμυσοταταισι συν ωδαις. Ib. Ph. 824.

SYN. Απομυσος, κακομυσος, αμαθης, ακομψος, ατερπης, αηδης, απαιδευτος.

Αμπονον. (ανα πονον εις πολεμον)

—Ο μεν αυτος εβη θεος αμπονον ανδρων. E. M.

Αμοχθος.

—Τις δ' αμοχθος ευκλεης; Eur. Fr.

SYN. Ακαματος, αταλαιπωρος. αεργος, οκνηρος.

Αμοχθει, Αμοχθως. Vid. Αμογητι.

Ο θεος αμοχθει κεισε νων ηγησεται. Eur. B. 194.

—Παντ' εκτελευσιν

Ησιν επιφροσυνησιν αμοχθως, ωσχ' εθελυσιν. Man. 2. 341.

Αμπεδιηρης.

Θρακης αμπεδιηρεις

Δυσχειμερυς τε κελευθυς; Aesc. P. 564.

Αμπελαγος pro Αναπελαγος.

Ως φερετ' αμπελαγος πυλυν χρονον—Hes. θ. 190.

Αμπελεων,

Αμπελεων, Αμπελιον, Αμπελις, Αμπελος.
Η ρα δι' αμπελεῶνος απὸ σ]αθμȣ τετανυσο. Theoc. 25. 157.
Καί μοι γὰρ εςιν αμπελια κεκομμένα. Ar. A. 511.
—Αμπελίδος ορχον ελασαι μακρόν. Ib. 994.
—Ουκ αμπελος, ȣ μεν ελαιη. Od. ω. 245.
SYN. Αλωὴ, οινο.εδον, οινη.
EPITH. Αγριάς, αυαλεη, ανθεμοισσα, αυδηεσσα, ἁβροκομης, γλυκυκαρπος, ευπεταλος, ευβοτρυος, πολυβοτρυς, βοτρυοπαις, δασεῖα, ἡδεῖα, ηδυποτος, οινοδοτειρα. επηρατος, συσκιος, ἱμεροεσσα, εσημερος, φιλακρητος, φιλορρωξ, φερεπ]ολις. Βακχειη.
PHR. Γη οινοφυτος, αμπελοφυτος—πεδον, αμπελοεν—οινο]οκοισιν ερυθριοωσα εερσαις. Nonn.
—Εὐσταφυλοιο θεηλατος οινάδος ὀρπηξ.
Ερνος ερωτων. φυτον αγλαοδωρον. σοφον ξυλον. φιλευϊον ανθος. Δρυς οινοχιτων. Κηρυξ Ευφροσυνης αντελλȣσα ὡς φωσφορος
Και πολὺς ορχατος ἦεν εση σ]αχηδὸν ανερπων
Σειετο Φοινισσων επὶ βοτρυῒ βοτρυς αλητης. κ. λ. Nonn. l. 12.
Ημερι, πανθελκ]ειρα, μεθυτροφε, μῆτερ οπωρης. Ep. l. 2.
Αμπελοεις.
—Φρυγιην εισηλυθεν αμπελοεσσαν. Il. γ. 184.
SYN. Αμπελοφορος, πολυαμπελος, αμπελοφυτος.
Αμπελοεργος, Αμπελȣργὸς, Αμπελοφυτωρ.
Αμπελοεργος ανὴρ—Ep. l. 6.
Τρυγαῖος Αθμονεὺς, αμπελȣργὸς δεξιος. Ar. Pa. 189.
—Και αμπελοφυτορι Βακχῳ. Ep. l. 6.
SYN. Αλωεὺς, κλαδευτὴρ
Αμπετραις, pro Ανα πετραις. Aesc. Supp. 355.
Αμπεχονη.
Αλλην αμπεχονην τῆς σῆς τοι μειζονα δωσω. Theoc. 27. 59.
SYN. Αμφιον, αμφιασμα, αμφιασις, αμφιεσμα, εανὸς, εἷμα, εσθημα, εσθησις, εσθὴς, εσθος, ενδυμα, επιβλημα, περιβλημα, γυθεον, θοιματιον, αναβολὴ, περιβολὴ, περιβολαιον, ἱματιον, ἱματισμος, λωπη, λωπιον, λῶπος, σ]ολὴ, σ]ολμὸς, σ]ολισμα, σ]ολισμὸς, κατασ]ολὴ, πεπλον, εφαμμα, ελυμα, εφεσρις, σκεπας, σκεπασμα, χλανίς.
Αμπεχω, Αμπισχομαι
Αλμην, ἡ οἱ νῶτα και ευρέας αμπεχεν ωμȣς. Od. ζ. 225.
—Πεπλȣς ποικιλȣς αμπεσχετο Eur.
SYN. Επαμπεχω, επαμπισχω, αμπισχνȣμαι, ενδυω, αντενδυομαι, περιδυω, ενδιδυσκω, εω, αμφιαζω, αμφιεννυω, αμφιεμαι, επαναβαλλω, περιβαλλω, περισ]ελλω, περιτιθημι, περιζωννυω.
Αμπλακεω, Αμπλακω.
Ηδ' αμπλακȣσα συννοσεῖν αυτῇ θελει. Eur. Andr. 948
Κἀμπλακω τȣ σȣ μορȣ. Soph. An. 568.
—Ος αρισης αμπλακων αλοχȣ
Αβιωτον τον επειτα χρονον βιοτευσει. Eur. Alc. 240.
SYN. Αλιτεω, αποσερεομαι.
Αμπλακια, Αμπλακιον, Αμπλακημα.
—Βαρυνομαι εἵνεκα τῆσδε Αμπλακιης—Call. 4. 244.
—Εχθισον αμπλακιον—Pind P. 11.
—Προς αυτοφωρων αμπλακηματων. Soph. An. 51.
SYN. Αλιτροσυνη, ἥτ]ημα.
EPITH. Δεινὴ, δυσηιτος, ολοὴ, σ]υγερὴ, βαρυπημων, φερεποιος.
Αμπλακητος.
—Τις θεῶν αιὲν αμπλακητον Αΐδη.
Σφε δομων ερυκει Soph. Tr. 122.
Θεοῖς δ' αν αμπλακητος ει μολοι σ]ρατος, Aesc. Ag 353.
SYN. Αναμαρτητος, αμπλακιος, απ]αισος.
Αμπνειω, Αμπνεω, Αμπνυω, Αμπνυμι, pro Αναπνεω.
Εκ δε πυρὸς δεινὸν σελας αμπνειεσκον—Apoll. 3. 231.
—Ου δέ τι ἔχεν—αμπνευσαι—Il. π 111.
Αλλα σὺ μὲν νῦν σ]ῆθι και αμπνυȣ—Il. χ. 223.
—Η δ' επεὶ ȣν αμπνυτο—Ib. 475.
Αμπνευμα, Αμπνοὰ. pro Αναπνευμα, Αναπνοὴ.
—Αμπνευμα σεμνὸν Αλφεȣ Pind. Nem. 1.
—Τῶνδε μοχθων εμπνοάν. Pind. Ol. 8.
Αμπρεπὴς, pro Αναπρεπής.
Ιηλεμοισιν αμπρεπῆ
Θρεομενη μελη. Aesch. Supp. 120.
SYN. Ευπρεπὴς, αισιμος.

Αμπρευω.
Αχλαινον αμπρευσυσι νηλιπον βιον. Lyc. 635.
SYN. Βασταζω, παρακομιζω. κακοπαθεω. ξυληγεω. ελκω.
Αμπρωτηρον—Ap. 1. 811.
Αμπλυχη vid. Αναπλυχή.
Αμπυγων
—Δολιχη τε και αμπυγονος βαθος ισχει. Nic.
Αμπυξ
Αυπυκα, κεκρυφαλόν τ', ηδὲ πλεκλὴν αναδεσμην. Il. χ. 469.
SYN. Κεφαλοδεσμιον, κεφαλοδεσμος, κρηδεμνον, κεκρυφαλος, ταινια. Τροχος.
PHR. Ανδεμα μιτρας.
Αμπωτις.
Ασφαλεην αμπωτιν εχων, αιωνιον ἐρρειν. Call. 4. 130
SYN. Αμπωσις, πλημμυρα, βρασμὸς, βρασμα, ζαλη, σαλος, βυθὸς.—λῆξις, ξηρασια.
Αμυγδαλεος
Ψιτ]ακι' ακρεμονεσσιν αμυγδαλεοισιν ὁμοια. Nic.
SYN. Αμυγδαλινος.
Αμυγδαλη, Αμυγδαλον, Αμυγδαλὶς.
Αμυγδαλη τῆς βηχὸς, αγαθὸν φαρμακον. Ath. 2.
Αμυγμα.
Και πολιᾶς αμυγματα χαιτας. Soph. Aj. 640.
SYN. Αμυξις.
Αμυδις.
—Αλλ' αμυδις κικλησκετο πανlας αριςυς. Il. κ 300.
SYN. Ἁμα, ὁμϋ.
Αμυδρος.
Το πριν δ' αμυδρον ονομ' αΐςωσας σκοτῳ. Lyc. 339
SYN. Αμαυρος.—Λεπlὸς—Αγνωςος. αφανὴς, ασαφὴς, αλαμπὴς, σκοτεινος.
Αμυδων Nom pr
—Ος Παιονας ιπποκορυςας
Ηγαγεν εξ Αμυδωνος—Il. π. 288.
Αμυητος.
—Ουκ αμυητος εσῃ θειης παρ' εμοί γε σοφιης. Sibyl
SYN. Απειρος.—αθυτος, ανιερος.

Αμυθαων. Nom. pr.
—Αμυθαονα θ' ιππιοχαρμην. Od. λ. 258.
Αμυκητος.
Οικlρος αμυκητῳ κατθανε παρ' χηλυδι. Ep. l. 1.
Αμυκλαι.
—Καινὰς επ' αμφοτεροισιν αμυκλας. Theoc. 10 35.
SYN. Ὑποδηματα.
Αμυκος. Nom. pr.
Ενθ' Αμυκος Βεβρυκεσσιν ὑπερφιαλοισιν ανασσεν. Orph. 657
Αμυλος, (εἶδος τι αρτυ.)
—Η νωδὸς καρυων, αμυλοιο παροντος. Theoc. 9. 21.
SYN. Αιμυλος, αμυλατὸς.
Αμυμων.
—Και πυδα μαντις αμυμων Il. α. 92.
SYN. Αμεμπlος, αινετος. Ευκλεὴς. Ανδρεῖος, φιλοκαλος, ευτυχὴς, αισιος, αμωμος, σlερρὸς, ακλαςος
Αμυμωνη. Nom. pr.
Η ες Αμυμωνην οισετε τὰν Δαναῶ. Call. 5. 48.
EPITH. Δαναΐς, ροδοδακlυλος.
Αμυμωνειος.
—Αμυμωνειοις ὑδασι. Eur. Ph. 196.
Αμυνα, Αμυνη.
Το ξιφος αμφιβαλῦ μη πρὸς φονον, αλλ' ες αμυναν. Phoc. 29
SYN. Αλεξησις, δικαι—επιςροφὴ, αμυντηριον. τιμωρια, εκδικησις, αρκεσις.
Αμυντωρ.
—Ηε τιν' αλλον αμυντορα μερμηριξαι Od. π. 261.
SYN. Αλεξητὴρ.
Αμυνω, Αμυνομαι, Αμυναθω.
—Και αυτῦ χῆρας αμυνει. Il. δ. 11.
—Και αμυνει οἶσι τεκεσσι. Il π 265.
—Οιπερ εργ' αμυνεσιν κακα. Soph. P. 611.
—Αμυνονται περι τεκνων. Il. μ. 170.
Η, απ ξίφος λαβεσ' αμυναθοιτο γε. Eur. Andr. 721.
SYN. Επαμυνω, προσαμυνω απειργω, ερκεω, αλαλκεω, απακωλυω. αλεξεω, βοηθεω, ονημι, απονημι, χραισμεω, χραισμω, τερπω, αοσσεω, κηδομαι.

—Οτε Ιλιον αμφεμαχοντο. Il. ζ. 461.
Αμφιστρατaομαι.
Την αμφεστρατaωντο—Il. λ. 712.
SYN. Διαμαχομαι, αγωνιζομαι· περιμαχομαι.
Αμφιδινεομαι.
—Κολεὸν δὲ νεοπριστε ελεφαντος
Αμφιδεδινηται—Od. θ. 405.
SYN. Αμφιελισσω, περιειλεω, αμφικυλιω, περιχυομαι.
Αμφιδοκευω.
Τα̃ καὶ τα̃ τὸν Ερωτα μεταλμενον αμφεδοκευεν. Bion. 2 6
SYN. Κατασκοπεω.
Αμφιδορος
Και σκυτ⊕ αμφιδορυ στικτὸν αχαΐνης. Ep. Suid.
Αμφιδρομια.
Ουτ' αμφιδρομια τῆς κυνῆς αυτε̃ μενεῖς. Arist. L. 758.
Αμφιδρομος.
—Αμφιδρομον κῦμα—Soph. Aj. 353.
SYN. Ελικοειδής.
Αμφιδρυφὴς, Αμφιδρυφος.
Τε̃ δὲ και αμφιδρυφης αλοχος φυλακη ελελειπτο. Il. β. 700.
Τε̃ δὲ, Γυναικὸς μὲν τ' αμφιδρυφοι εισι παρειαί. Il. λ. 393.
SYN. Αμφιδρυπτ⊕. εσπαραγμέν⊕.
Αμφιδυμ⊕
—Εν δὲ οἱ ακται—αμφιδυμοι—Apoll. 1. 940.
Αμφιδυω.
—Φραζ' ὅπως μηδεις βροτων
Κεινε παροιθεν αμφιδυσεται χροϊ. Soph. T. 614.
Αμφιεννυμι.
Ειματα τ' αμφιεσω—Od. ε. 167.
SYN Αμπεχω.
Αμφιελισσος,
—Δαναῶν νεες αμφιελισσαι. Il. γ. 174.
Αμφιετης, Αμφιετηρος.
Αμφιετη καλεω Βακχον—Orph. Hymn.
Ουρεσιφοιτα ερως—αμφιετηρε Ib.
SYN Ενιαυσιος, ετησιος, επετειος, επετησιος.
Αμφιζανω.
Νεκταρεω δὲ χιτῶνι μελαιν' αμφιζανε τεφρη. Il. σ. 25.
SYN. Περικαθημι, προσανεχω, συναπτομαι.
Αμφιθαλὴς.
—Αμφιθαλὴς Ζεύς—Asch. Ch. 352.
Τὸν δὲ και αμφιθαλὴς εκ δαιτύος εστυφελιξε. Il χ. 496
SYN. Ευδαιμων, αταλαιπωρ⊕.
Αμφιθετος.
Πεμπτω δ' αμφιθετον φιαλην απυρωτον εθηκε. Il. ψ. 270
Exp. Διπλῆν. Vid. Suid.
Αμφιθεω.
—Αλλ' αδινον μυκωμεναι αμφιθεεσι. Od. κ. 413.
SYN. Περιτρεχω.
Αμφιθρεπτος.
—Αμφιθρεπτον αἷμα—Soph. Tr. 581.
SYN. Περιπηγὸς.
Αμφιθυρος.
—Αμφιθυρον οἶκον—Soph. P. 160.
Αμφικαλυπτω.
—Θανατος δὲ μιν αμφεκαλυψε. Il. ε. 68.
SYN. Αμφικευθω, ασπαζομαι, αμφιχανω, περιστελλω, στεγαζω, καταστεγαζω, καλυπτω.
Αμφικεαζω.
—Το μελαν δρυὸς αμφικεασσας. Od. ξ. 12.
SYN. Διαιρεω, περισχιζω.
Αμφικιων.
—Αμφικιονας ναὸς. Soph. An. 291.
Αμφικλυστος.
—Αμφικλυστον πετραν. Soph. Tr. 793.
Αμφικομος
Θαμνω ὑπ' αμφικομω κατακειμενος—Il. ρ. 677.
SYN. Ευκομος, τριχοκομος, χαιτοεις.
Αμφικρανος.
Τὴν τ' αμφικρανον Ὑδραν—Eur. Herc. F. 1274.
Αμφικρημνος,
Ην δ' αγκος αμφικρημνον—B. 1049.
Αμφικυπελλος.
—Χρυσεον δεπας αμφικυπελλον. Il. ζ. 220.
Αμφιλαλος.
Χειλεσιν αμφιλαλοις
Δεινὸν επιβρεμεται
Θρηικια χελιδων. Arist. R. 691.
Αμφιλαφὴς.
Τεχνη δ' αμφιλαφὴς ετις τοσον ὅσσον Απολλων. Call 2. 42.
Και χορος αμφιλαφὴς—Ib. 33.
—Αμφιλαφὴς δυναμις—Pind Ol. 9.
Αμφιλαφὴς νῆσος. Apoll. 4. 982.
Αμφιλαφεις πλατανιστοι—2. 735.
SYN. Φρονιμος. πανῦργος. Αμφιστρεφὴς. Μεγας, ανθηρὸς, περιοπτος.—Αμφιδυμος, ξυλωδὴς, κατασκιος.—
Αμφιλαχαινω
—Φυτον αμφελαχαινε. Od. ω. 241.
SYN. Περισκαπτω, περιορυττω, περιταφρευω.
Αμφιλεκτος
—Αμφιλεκτος ερις—Eur. Ph. 513.
SYN Αμφισβητησιμος, αμφιβολος.
Αμφιλογια.

Νεικεάτε, ψευδέαστε λογȣς, αμφιλογιαςτε. Hes. ϑ. 229.

SYN Αμφιβολια, αμφιβασις, αμφισβητησις, διςταγμὸς, διεκδυσις, γρῖφος, στασις, αντιῤῥησις.

Αμφιλυκος.

—Ουτ' αρ' πω ηὼς, ετὶ δ' αμφιλυκη νύξ. Il. η. 433.

—Ουτ' αρ πω φαος αμβροτον, ȣτ' ετι λιην
Ορφναιη πελεται. λεπτὸν δ' επιδεδρομε νυκτὶ
Φεγγος, ὅτ' αμφιλυκην μιν ανεγρομενοι καλεȣσι. Apoll 2. 671.

SYN. Λυκοφὼς. περιορθρον.

Αμφιλοφος.

—Αμφιλοφον ξυγον.—Soph. An. 358.

Αμφιμασσω

—Αι δὲ σπογγοισι τραπεζας
Πασας αμφιμασασθε· Od. υ. 152.

SYN Μασσω, απομασσω, αποσμαω.

Αμφιμασχαλος.

Ου πωποτ αμφιμασχαλȣ τὸν δῆμον ηξιωσας. Arist. Eq. 878.

(Exp. Ιματιον δȣλειον, ἠ μικρόν.)

Αμφιμεδων. Nom pr.

Παιδα Μελανθῆος αγακλυτὸν Αμφιμεδοντα. Od. ω. 103.

Αμφιμελας

—Μενεος δὲ μεγα φρενες αμφιμελαιναι
Πιμπλαντο —Od. δ. 661.

Αμφιμυκαω

—Δαπεδον δ' άπαν αμφιμεμυκεν. Od. κ. 227.

SYN. Αμφιαχῶ.

Αμφινεμομαι.

—Οι Ολυμπὸν αγαννιφον αμφινεμονται. Il. σ. 186.

SYN. Κατοικεω.

Αμφινεικὴς, Αμφινικητος.

—Τὰν αμφινεικῆ Δηιανειραν. Soph Tr. 105.

—Αμφινικητον ομμα—Ib. 536.

Αμφινοεω.

Ει δαιμονιον τερας αμφινοῶ τοδε. Soph. An. 382.

SYN. Αμφιγνοεω, απορεω, αμφισβητεω, αμφιβαλλω, διακρινομαι, διαφερομαι. διςταζω.

Αμφιξεω.

Κορμὸν δ' εκ ῥιζης προταμὼν αμφεξεσα χαλκῷ. Od. ψ. 196.

SYN. Αμφιλειαινω, περιξυω, περιαμυσσω.

Αμφιξοος.

Αμφιξοȣντε σκεπαρνον—Ep. Suid.

Αμφιος. Nom. pr.

—Αμφιον Σελαγȣ ὑὸν, ὅς ῥ ενι Παισῷ
Ναιε πολυκτημων, πολυληϊος—Il. ε. 612.

—Και Αμφιος λινοθωρηξ. Il. β. 830.

Αμφιπελομαι.

Τὴν γὰρ αοιδὴν μᾶλλον επικλειȣσ' ανθρωποι
Ητις ακȣοντεσσι νεωτατη αμφιπελεται. Od. α. 352.

SYN. Ὑπαρχω, εισειμι, παρειμι.

Αμφιπετομαι, Αμφιπονεομαι

Αῦρα δε Μυρμιδονες μεγαλητορες αμφεπενοντο. Il. α. 278

—Πατὴρ ταφον αμφεπονεῖτο. Od. υ. 307.

SYN Αμφεπω, αμφιπολευω.—Καταφθινω.

Αμφιπεριχτιονες.

—Ουδ' αιδεῖσθ αμφιπεριχτιονας. Tyrtæ. 2. 2.

SYN Γειτονες

Αμφιπεριστρεφαω.

Εκτωρ δ' αμφιπεριστρωφα καλλιτριχας ἱππȣς. Il. ϑ 348.

SYN. Αμφιπεριστρεφω. περιελαυνω.

Αμφιπιπτω,

Ως δε γυνὴ κλαιησι φιλὸν ποσιν αμφιπεσȣσα. Od. ϑ 523.

Αμφιπιτνῶ.

Αμφιπιτνȣσα το σον γονυ. Eur. Supp. 278.

Αμφιπλεκτος,

—Αμφιπλεκτοι κλιμακες—Soph. Tr. 529.

Αμφιπληξ,

—Αμφιπληξ αρά—Ib. Oed T 425.

Αμφιπληκτος

Αμφιπληκτων ῥοδιων—Ib. P. 698.

Αμφιπλεκω.

Αργυι τῷ 'μῷ μιτον αμφιπλεκῃ αραχνα. Eur. Fr

SYN Περιπλεκω

Αμφιπολευω, Αμφιπολεω.

Ει τελεως γ' ελθὼν τὸν εμὸν βιον αμφιπολευοι. Od σ 253

—Αλλ ηδη με γηραιον μερος αλικιας αμφιπολεῖ. Pind Pyth. 4.

SYN Αμφιπενομαι, ακολȣθεω διακονεω, πολευω Περιβαλλω αμφιβαινω, περιπολεω, περιερχομαι αμφεπω

Αμφιπολος

—Και αμφιπολοι δυ' εποντο. Il γ. 143.

SYN. Ακολȣθος, δμὼς δμωὸς, θεραπων; θεραψ οικετης, θεραπευτὴς, θεραπευτὴρ, ὑπηρετης, λατρις, δȣλος, παῖς, προπολος, ὑπεργὸς, δρηστὴρ. ὑποδρηστὴρ. ἐπετης, διακονος. πελατης, ποιπνυος.—Fæm. Ενωπὶς, λατρις, προπολος. παιδισκη, οιχμὴ. θεραπαινα. θεραπαινις, οικετις, ἐπέτις, ὑπηρετὴς, ὑποδρηστειρα. δȣλις.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Ευπεπλος, ευπλοκαμος, κεδνη, πυλαωρος, λευκωλενος.
Αμφιπορφυρε@.
— Αμφιπορφυρεων πεπλων. Eur. Or. 1474.
Αμφιποταομαι.
Μητηρ δ' αμφεποτατο οδυρομενη φιλα τεκνα. Il β. 315.
Αμφιπροσωπ@.
—Και αναιδεσιν αμφιπροσωποις. Sibyll.
Αμφιπυρ@.
—Αμφιπυρῳ εν φλογμῳ. Eur. Hec. 472.
—Αμφιπυρον Αρτεμιν—Soph. Tr. 218.
—Αμφιπυρον Τριποδα. Ib. Aj. 1422.
Αμφιρυτ@. Αμφιρρυτ@
Νησῳ εν αμφιρυτῃ—Od α. 50.
—Αμφιρρυτῳ εν Ερυθειη Hes. Θ 983.
SYN. Αμφιαλος, περιρροος περιρρυτος.
Αμφιρρωξ
Πετρας αμφιρρωγας αεργαζοντες εβαλλον Apoll. ι 995.
Αμφισβαινα.
—Αμφισβαιναν, ἢ Σκυλλαν τινα. Aesc. Ag. 1242.
Αμφισταμαι.
—Κλαιων δ' αμφισταθ' ὁμιλος. Il. ω 712.
SYN. Περιισταμαι.
Αμφιστελλω.
Αμφιστειλαμενα τὰν ξυστίδα ταν Κλεαριστας. Theoc. 2. 74.
SYN. Αμπεχω, περιστελλω.
Αμφιστρεφης.
—Κεφαλαὶ δὲ οἱ ἦσαν
Τρεῖς αμφιστρεφέες—Il. λ. 40.
Αμφιταρβης.
Η δ' αμφιταρβὴς τῷδ' επῳμωξεν παθει. Aesch. Ch. 545.
Αμφιτιθημι
—Ὁ δ' αμφεθετο ξιφος οξύ. Od. φ. 431.
SYN Αμφιβαλλω, προσπεριβαλλω.
Αμφιτομος
—Αμφιτομου λογχας—Eur. Hipp. 1375.
SYN. Αμφηκης.
Αμφιτορνος.
Θεῳ' αμφιτορνον ασπιδα—Eur. Tr. 1156.
Αμφιτρεμω, Αμφιτρομεω.
Αμφι δ' αρ' αμβροσιοι ἑανος τρεμε—Il. φ. 507.
Τῦ δ' αμφιτρομεω, και δειδια,—Od. δ. 820.
Αμφιτρης.
Δὶ αμφιτρῆτος τησδε προσβαινων ποδί. Eur. Cyc. 703.
—Αμφιτρητος αυλιυ—Soph. P. 13.
SYN Αμφιτρητος.
Αμφιτριτη. Nom. pr.

—Οιατε πολλα τρεφει κλυτὸς Αμφιτριτη. Od. ε. 422.
ΕΡΙΤΗ. Κυανωπις. αγαστονος, πολυστονος, εὐστρυρος, γλαυκή, περιδρομος. βαρυβρομος, κυαναυγης, βορεας, εριδουπος, χρυσεη, χρυσηλακατος.
Αμφιτριτη.
—Εν πελαγει μετα κυμασιν αμφιτριτης. Od. γ. 91.
SYN. Θαλασσα.
ΕΡΙΤΗ. Γλαυκή, ιχθυοεσσα, απειριτος.
Αμφιτρυων
—Κρατερὸς παῖς Αμφιτρυωνος. Il. ε. 392.
ΕΡΙΤΗ Αρηΐος, Αργεῖος, λαοσσοος, δορυσσοος, διφρηλατης, μενεχαρμος.
Αμφιφαεινω
—Αιγλη δέ μιν αμφιφαεινει. Hom. A. 202.
SYN. Αμφιφαω.
Αμφιφαλος.
Κρατὶ δ' επ' αμφιφαλον κυνεην θετο—Il. ε. 743.
SYN. Γομφοειδης, σφηνοειδης.
Αμφιφανης.
— Δῆλα, και αμφιφανῆ—Eur. Andr. 834.
Αμφιφορευς Αμφορευς.
Χρυσεος αμφιφορεύς, τόν τοι πορε ποτνια μητηρ. Il. ψ. 92.
—Επεκπιὼν γαλακτος αμφορεα. — Eur. Cyc. 326.
SYN. Κεραμιον. σορός.
ΕΡΙΤΗ. Θυωδης, εγκυμων, ευοδμος.
Αμφιχαινω.
—Αλλ' εμὲ μεν κῆρ
Αμφεχανε στυγερή. Il. ψ. 79.
—Φοινιαισιν αμφιχανων κυκλῳ λογχαις—Soph. A 119.
SYN. Εγχαινω. επιχαινω, επεγχαινω, αναχασκω, εγχασκω. διαχασκω, περιχασκω, περιχαινω, καταπινω.
Αμφιχεω.
Αμφι δ' αρ ερμῖσιν χεε δεσματα—Od. θ. 278.
SYN. Αμφιχυω, περιχυω.
Αμφιχορευω.
— Αχριτες τ' αστρων
Οχλος ενδελεχῶς αμφιχορευει. Eur. Fr.
Αμφιχρυσος.
Ειτ' αμφιχρυσον φασγανον κωπης λαβών. Eur. Hec. 541.
Αμφιων Nom pr.
— Αμφιων τε Δρακιος τε. Il ν. 692.
ΕΡΙΤΗ. Διογενης. κλυτοφημος.
Αμφιων δ' ελιγαινε λυροκτυπος αμφι δε μολπῇ
Ες δρομον αυτοκυλιστον ἑλιξ εχορευε κολωνη.
—Λιθον απνοον εις δρομον ἑλκων. Nonn.

Αμφωϐολος.
—Εκλυτοί τ' αμφωϐολοι. Eur. Andr. 1133.
SYN. Ακων.
Αμφωδων.
—Κυπελλα—αμφωδοντος—Lyc. 1401.
SYN. Βυπαλος.
Αμφωτος.
—Αλεισον—χρυσεον, αμφωτον—Od. χ. 10.
SYN. Αμφικυπελλος.
Αμωμητος, Αμωμος.
Βυλη Πυλυδαμαντος αμωμητοιο πιθοντο. Il. μ. 109.
Τᾶν υδ' αν τις αμωμος επεί χ' Ελενα παρισωθη. Theoc. 18. 25.
SYN. Αμεμπτος, αμεμφης.

A N

ΑΝαϐαινω.
Εκ τυτων εσθλη φατις ανθρωπυς αναϐαινει. Od. ζ 56.
SYN. Εμϐαινω, εισϐαινω, επιϐαινω, ανερχομαι, ανηχω, αναδυομαι, ὑπαυξανομαι.
Αναϐακχευω.
Ματερας αἷμα σᾶς, ὁ σ' αναϐακχευει. Eur. Or. 338.
SYN. Διωκω, οιστρηλατεω.—βακχευομαι, εκϐακχευομαι, παροινεομαι.
Αναϐαλλω, Αναϐαλλομαι.
Μηκέτι νῦν αναϐαλλε δομοις ενι τυτον αεθλον. Od. τ. 584.
Ητοι ὁ φορμιζων ανεϐαλλετο καλὸν αειδειν. α. 155.
SYN. Διαναϐαλλω, προϐαλλω, ριπτω, αποριπτω. Κατεχω, κατερυχω, αναϐησσω.—διαμελλω, επεχω. Ανατιθεμαι, αποτιθεμαι, ὑπερτιθεμαι, ὑπερημερευω, διαλειπω, παρατεινω, ὑπερϐαλλομαι, αναφερω, ανακομιζω.—Αναχρυομαι, προοιμιαζομαι.
Αναϐασις, κ. λ vid. Αμϐασις.
Αναϐιοω.
—Αναϐιωην νῦν παλιν—Arist. R. 178.
SYN. Αναϐιοομαι, αναϐιωσκομαι, αναζαω.
Εξ αΐδος νοστησε φυγὰς νεκυς, οψιμον αλλην
Αθηνησας μετα τερμα βιον παλιναγρετον αρχήν. Nonn.
—Νεοπνευστοιο δε κεκρῦ
Χεῖρες εσαφριζοντο, και αρμονια πελε μορφῆς,
Ποσσιν οδοιποριη, φαος ομμασι, χειλεσι φωνή. Nonn.
Αναϐλεπω.

A N

Ου ϐυλομαι γὰρ παλιν αναϐλεψαί—Arist. Pl. 117.
SYN. Αναδερκω, καθοραω, αναμυω, αποϐλεπω.
Αναϐλησις
Τρῶσιν αναϐλησις κακῦ εσσεται—Il. β. 380.
SYN. Αναϐολη, ὑπερθεσις, ὑπερημερια. Ανεσις, παρολκή.
Αναϐλυζω,
Νᾶλος αναϐλυζων διερὸν ὅτε βωλακα θρυπτει. Theoc. 17. 80.
—Και ῥ ἡ μεν αναϐλυεσκε γαλακτι. Apoll. 3. 223.
SYN. Βλυζω, αναζεομαι, ανομϐρεω, αναϐρυχω, αναϐλυστονεω.
Αναϐοημα.
—Αωρονυκτον αμϐοαμα
Μυχοθεν ελακε περι φοϐῳ. Aesch. Ch. 32.
SYN. Αναϐοησις, καταϐοησις, κελαδος.
Αναϐοαω.
—Ταδ' αναϐοησας—Eur. B. 525.
SYN. Βοαω, κραζω, ανιαχω, ανακλαζω, ανυμνεω.
Αναϐολη.
Δακρυοις γαρ αιεὶ τοῖς παρῦσιν εμποιεῖ
Τὸ θηλυ τῆς ψυχῆς αναϐολην τῷ παθει. Eur. Fr.
Ηδὲ μακρ' αναϐολη τῷ ποιησαντι κακιστη. Aristot. Rh. l 3.
SYN. Αναϐλησις. εκτασις.—ενδοιασμος, οκνος, μελλημα, μελλησις. ανοχή.—προοιμιον, αναχρυσις.
Αναϐορϐορυζω.
Οι δ' εκ τῶν αγρων ανεϐορϐορυξαν—Arist. Ec. 433.
SYN. Αναϐοαω, ανακραζω.
Αναϐραττω,
—Επεί τοι κρεα
Ανεϐραττεν ορνιθεια—Arist. R. 513.
SYN. Αναϐραζω, ζεννυω, ζευνυμι, αναζεω, καχλαζω—αναδιδωμι.
Αναϐρεχω.
—Τα δ' ανεϐραχε δαιδαλα παντα. Il. τ. 13.
SYN. Δευω, βρεχω, διαϐρεχω.—(Al. αϐραχω) δευεω, αραϐεω.
Αναϐροχω.
Αλλοτ' αναϐροξειε θαλασσης ἁλμυρον ὑδωρ. Od. μ. 240.
SYN. Αναῤῥοφεω.
Αναϐρυχω
—Οθ' ἁλις αναϐεϐρυχεν ὑδωρ. Il. ρ. 54.
SYN. Αναϐρυω, αναϐρυζω, αναϐλυζω, αναπηδαω, αναϐαλλομαι, αναφλυζω, αναπιδυω, βρυω.
Αναγευω
Πρωτυς ηξιωσ' αναγευσ' ὑμας—Arist. N. 523.
SYN.

SYN. Γενομαι.—Διατασσω.

Αναγινωσκω.

Ετερος δ' αν τυχῃ τις πλησιον
Εστως αναγινωσκοντος, ȣκ ακȣσεται. Sapph.
Ειπε, Αναξ, πῶς κέν μ' αναγνοιη τοῖον εόντα. Od. λ. 143.

SYN. Αναγνωριζω, παραγινωσκω, επιγινωσκω, αναλεγομαι, ανανεμω, εννοεω, διεξερχομαι, απαγγελλω, αισθανομαι.

PHR. — Δρεπειν ανθεα Μȣσων. Nonn.
Και ζαθεων αρρητον αμελγομενος γαλα βιϐλων.

Αναγκαζω.

Ὁ πολὺς ακρατος μικρ' αναγκαζει φρονεῖν. Sent.

SYN. Επαναγκαζω, διαναγκαζω, καταναγκαζω, προσαναγκαζω, βιαζω, αγγαρευω. βιαομαι, βιαζομαι, παραϐιαζω, παραϐιαζομαι, αγω, επαγω, προσαγω, επειγω, κατεπειγω, κατειργω, συνελαυνω.

Αναγκαιη, Αναγκη, Αναγκαιον.

—Αναγκαιη γαρ επειγει. Od. τ. 73.
—Κρατερὴ δ' επικεισετ' αναγκη. Il. ζ. 458.
—Τȣ τ' αναγκαιȣ χαριν. Eur. Hec. 345.

SYN. Βια, δυναμις, κρατος. περιστασις, χρεια.

EPITH. Αλεγεινὴ, ανιηρὴ, αμειγαρτος, αδιδακτος, ατινακτος, ατλητος, αχθοφόρος, αχαλινωτος, αστεμφης, αειδινητος, αυτοελικτος, αρσενοθυμος, αγρυπνος, ατερπὴς, γλυκερὴ, γαμιη, δαιμονιη, διχολωτος, δορυκτητος, δȣλειος, δασπλὴς, δολοποιος, διψαλεη, θυελλησσα, ερωμανȣσα, εχθρὰ, κακὴ, κρατερὴ, μοιριδιη, ολοὴ, πικρὴ, παντολμος, πολυπονος, πυριθαλπὴς, σκληρὴ, τετραζυγος, φλογερὴ.

PHR. Δεινὴ γαρ αναγκη παντα κρατυνει. Orph.
Επει δ' αναγκας εδυ λεπαδνον.—Πανδαμαlωρ, αδαμαστος, η εμπεδομητις αναγκη. Nonn.

Αναγκαιος.

—Της αναγκαιας τυχης
Ουκ εστιν Ουδὲν μεῖζον ανθρωποις κακόν. Soph. Aj. 486.

Αναγναμπτω.

Αυτάρ εμοὶ δεσμὸν μὲν ανεγναμψαν θεοὶ αυτοὶ. Od. ξ. 348.

SYN. Αναλυω, αναζευγνυμι. ανακαμπlω, ανακυρτοω.

Αναγνιστος, Αναγνος.

Ει εν αναγνιστοισιν αλιτροσυναις ακεοντες. Orph. 1229.
—Αναγνα μητρὸς εργα της εμῆς. Æsc. Ch. 985.
—Βελαις αναγνοις.—Χερσὶν αναγνοις. Lyc. 162. 1224.

SYN. Ανοσιος, ανιερος, ακαθαρτος, εναγὴς, βεϐηλος, εξαγιστος. δυσαγὴς, μιαρὸς. μοχθηρὸς, ρυπαρὸς.

Αναγρυζω, vid. Γρυζω.

Το τελευταῖον δ', ην αναγρυζῃ—Arist. N. 942.

Αναγω.

Οἱ δέ τοι εις Αιγάς δωρ' αναγȣσι. Il. θ. 203.
Τȣς δ' αναγον ζωȣς σφισιν εργαζεσθαι αναγκη. Od. ρ. 441.
Κινεῖ γαρ ανὴρ ομμα κάναγει κακα. Soph P. 887.

SYN. Επαναγω, επαγω, καταγω, υπαγω, εξαγω, υπεξαγω, προσαγω, διαγω, παραγω, αιρω, υφαιρεω, υπεξαιρεομαι, αναχαζω, αναπεμπω. παιδευω, εκτρεφω. αναπειθω. εχω, παρισχω. επισυρω, μετερχομαι, υποστρεφω.

Αναδεικνυμι.

—Κάναδεικνυναι πυλας Soph. El. 1485.

SYN. Ανοιγω. — επιδεικνυμι, αναφαινω. — αποδεικνυμι, αναγορευω.—ανατιθημι, επιϐαλλομαι.

Αναδελφος

Αναδελφος, απατωρ, αφιλος. Eur. Or. 310.

Αναδερκω.

—Ο δ' αμπνυνθη, και ανεδρακεν οφθαλμοῖσιν. Il. ξ. 436.

SYN. Αναϐλεπω, αποϐλεπω, ανακυπlω.

Αναδεσμη.

—Ηδὲ πλεκτὴν αναδεσμην. Il. χ. 469.

Αναδημα

—Χρυσεας κομης αναδημα δέξαι. Eur. Hipp. 83.

SYN. Ταινια, κεφαλοδεσμος, κεφαλοδεσμιον.

Αναδετος.

Εγὼ δὴ πλοκαμον αναδετοις
Μιτραισιν ερρυθμιζομαν. Eur. Hec. 923.

Αναδεχομαι.

—Σακος δ' ανεδεξατο πολλά. Il. ε. 619.

SYN. Δεχομαι, εκδεχομαι, αναλαμϐανω.— υπισχομαι. — υπομενω.— ανεγγυαω, προσεγγυαομαι, ὁμολογεω.

Αναδεω.

—Κάγώγ' αναδῆσαι βȣλομαι. Arist. Pl. 764.
Ανεοις αναδῶν τȣς νικῶντας—Ib. 589.

SYN. Εκδεω, διαδεω, καταδεω —Επιστεφω, αναστεφω. στεφανοω, ταινιοω.—Αποδεω, αναδετμεω, αποδεσμευω. εξαρταω.

Αναδιδασκω.

Τον χρησμὸν αναδιδαξον αυτὸν ὡς εχει. Arist. Eq. 153.

SYN. Εκδιδασκω, εκπαιδευω

Αναδιδωμι.

Ερμῆς τοι πρωτιστα πυρηϊα πῦρ τ' ανεδωκε. Hom. M. 111.

SYN. Εκδιδωμι, αποδιδωμι, ανταποδιδωμι, αμειϐομαι, προφερω.— εκτιθεμαι, αναγορευω — συμϐȣλευω, — αναπεμπω.

Αναδοχὴ.

T —Αναδοχὰν

—Αναδοχὰν τελεῖν πονων. Soph. Tr. 838.
SYN. Αναπαυλα.—Εγγυησις.

Αναδοχος.
Προς τὴν αδελφὴν αναδοχον τῶν χρηματων. Men.
SYN. Εγγυητής.

Αναδυνω, Αναδυω, Αναδυμι.
—Πολλακι δ' αυτε
Λακτιζων ανεδυνε—Hom. B. 89.
—Μητις μοι υποδεισας αναδυη. Od. 1. 377.
Καρπαλιμως δ' ανεδυ πολιῆς ἁλὸς,—Il. α. 359.
SYN. Αναδυομαι. εξαναδυομαι, αναγω, αναβαινω, αναχαζω, ανακυπ]ω. αναφαινω, γινομαι, επανιημι, ανισχω, αναφερομαι. αποβαλλω, ανανευω. αρνεομαι,—ανερχομαι. αναχωρεω.

Αναεδνος.
—Φιλὴν αναεδνον αγεσθω Il. ι. 146.
SYN. Αεδνωτος, αναποινος.

Αναειρω.
Η μ' αναειρ', η εγώ σε—Il. ψ. 724.
Ουδέ τι κινῆσαι μελεων ἦν, ουδ' αναεῖραι. Od. Θ. 298.
SYN. Αειρω, αιρω, εξανισταμαι, υπανισταμαι, αναγω.

Αναελπ]ος.
—Αναελπτα παθοντες. Hes. Θ. 660.
SYN. Αελπτος.

Αναζεω.
—Αναζεουσι θρομβωδεις αφροι. Soph. Tr. 715.
SYN. Αναβραττω, ανακαχλαζω, εκζεω.—αναςφαλλω.

Αναθαλπω.
Παλαμαισι χεῖρας αυτου-Ανεθαλπον. Anac. 3. 24.
SYN. Θαλπω, αναψυχω ανακταομαι, αμφεπω.

Αναθηλεω.
Ουδ' αναθηλησει—Il. α. 236.
SYN. Αναθαλλω, αναβλαστεω.

Αναθημα.
Μολπήτ', ορχηστύςτε, τὰ γὰρ τ' αναθηματα δαιτός. Od. α. 152.
SYN. Αγαλμα, κοσμημα, χαριστηριον.—αναθεσις, προστροπή.

Αναθορεω,
—Μῦνος δ' Αφαρηϊος ανθορεν Ιδας. Apoll. 3. 556.
—Αναθορῦντες εφυγον. Synes.

Αναθρωσκω.
Υψι τ' αναθρωσκων πετεται—Il. ν. 140.
SYN. Αναβαλλομαι, αναπηδαω, εκπηδαω, αποθρωσκω.—Εκθορεω, αναλλομαι, αφαλλομαι, εξαλλομαι, αναφερομαι, ανακηκιω, αναπαλλω, ανασκιρταω, ανασφαδαζω, ατ]ω, αϊσσω, σκαιρω.

Αναθρεμμα.
—Κακᾶς αναθρεμμα λεαινας. Theoc. 23. 19.

SYN. Τροφιμος, τροφιας, αναθρεπ]ος.

Αναθρεω.
—Κάναθρησον οἷ' ἔχω κακά. Eur. Hec. 807.
SYN. Ανάβλεπω, ανάθεωρεω, ανασκοπεω.

Αναθυω,
—Τὸ δ' ὥςτ' αλεκτρινον ὕδωρ
Εξ αμαρᾶν ανεθυε—Call. 6. 25.
Παλιν αὖθις αναθυουσιν αἱ γεραιτεραι. Suid.
SYN. Αναδυομαι.—αναλαμβανω (τὸ πράγμα δια χρονυ.)

Αναιδεια.
Ω μοι, αναιδειην επειειμενε, κερδαλεοφρον. Il. α. 149.
SYN. Αναισχυντια, αναισχυντηλια, αφράδια, ακαιρια, ιταμοτης, προπετεια.
EPITH. Αχαλινος.

Αναιδευομαι.
Ως δὲ προς πᾶν αναιδευεται. Arift. Eq. 396.
SYN. Αυθαδίζομαι, αναισχυντεω.

Αναιδὴς, Αναιδητος.
Αλλά σοι, ὦ μεγ' αναιδὲς,—Il. α. 158.
—Λᾶας αναιδὴς. Il. δ. 521.
—Τμειων γὰρ αναιδητω περ εοντι
Τυτθή γ' αιδὼς εσσετ' εν' ομμασι—Apoll. 3. 92.
SYN. Αναισχυντος, ανεπαισχυντος. ανηθοποιητος. ανεντροπος, ασελγαινων, παρατολμος. κυνωπης, πονηρὸς, αυθαδὴς.—τραχύς.
PHR. Ιταμον και ατρεπτον προσωπον.
—Ανὴρ γὰρ αισχρὸς αιδεῖθ' ὁ φιλεῖ. Eur.
Τι δεινὰ φυσᾷς, αιματηρον ομμ' εχων;
Βλεφαρα προς τ' αναιδὲς αγαγών. Ib.

Αναιθυσσω
—Πικράν γε τήνδ' αναιθυσσεις φλογα. Eur. Tr. 344.
SYN. Αιθυσσω, εκλαμπω. αποστιλβω, αναιθω, αγλαϊζομαι.—κινεω.—εκρηγνυω.

Αναιμακτος. Αναιματος, Αναιμων.
Ου μεθῶσ' αναιμακτον χροα. Eur. Ph. 273.
Αναιματον βοσκημα δαιμονων σκια. Aesch. Eum. 302.
Τῦνεκ αναιμονές εσσι, και αθανατοι καλεονται. Il ε 342.
SYN. Αναιμος, αναιμωτος, αδιαιμος, ατρωτος.—εξαιμος, αναιμοσαρκος.

Αναιμωτι
—Και δ' ὐ κεν αναιμωτί γ' εριδηναν. Apoll. 2. 988.

Αναινομαι.
—Σε δ' αναινεται, ηδε σὰ δῶρα. Il. ι. 675.
Ασαμην, ουδ' αυτὸς αναινομαι,—Ib. 116.
Τῶν δ' αλλων ὐπερ τιν' αναινομαι, Od. Θ. 212.
SYN. Απαναινομαι, αρνῦμαι, αναρνεομαι, ανανευω, παραιτεω, παραιτῦμαι, αναδυομαι.—αθεριζω, αθετεω, αναβαλλομαι, προβαλλω, αποκρινω,

αποκρινω, αποπεμπομαι, αποτιθεμαι, απωθεω, διακρυομαι.

Αναιρεσις.

Ουδ' αναιρεσιν-δῦναι θελυσι. Eur. Supp. 18.

—Φυλασσων οστεων αναιρεσιν. Ib. Or. 404.

SYN. Ἁιρεσις, αφαιρεσις, καθαιρεσις, ανατροφὴ, αθετησις. φονος.—διαλυσις, ακυρωσις.

Αναιρεω

Χρονος δ' αναιρεῖ παντα και ληθην αγει. Sent.

Τῶν υκ ἄν τι φεροις ανελὼν,—Il. α. 301.

SYN. Αιρεω, καθαιρεω, αιρῦμαι, αφαιρῦμαι, επαιρω. αναιρω, αμαλδυνω, αΐστοω, αποκτεινω.—Κατακρινω, ὑποδεχομαι. ανακόπ]ω. νικαω. — τρεφω, παιδευω. — λυω, καταλυω. αποχειροτονεω, αποδοκιμαζω. — ενταφιαζω. — αφανιζω.

Αναΐσσω

Αλλ' ὅτε δὴ πολυμητις αναΐξειεν Οδυσσευς. Il. γ. 216.

SYN Εγειρομαι, εξανισταμαι, ανισταμαι, αναθορεω, ανορμαω.

Αναισχυντεω.

—Ὅτε τοιᾶυτα ποιῶν ὅδ' αναισχυντεῖ. Arist. Th. 715.

SYN. Αναιδευομαι, απερυθριαω.

Αναισχυντος.

—Ω θεοὶ, σῆς αναισχυντυ φρενός. Eur. Iph. A. 327.

SYN. Αναιδης.

Αναισχυντια

—Τολμης εργα κἀναισχυντιας. Arist. Th. 709.

SYN. Αναιδεια.

Αναιτιος

—Αναιτιος αλγεα πασχει. Il. υ. 297.

SYN. Ανυπαιτιος, ανευθυνος, ανυπευθυνος, αθῷος, αναμαρτητος, αναμπλακητος, απληγιος, αμεμφὴς.

PHR. Καθαρὸς τῆς κακιας.

Ανακαιω.

Η οἱ πῦρ ανεκαιε, και εισω δορπον εκοσμεῖ. Od. η. 13.

SYN. Αναπ]ω, εφαπ]ω, δαΐω, καιω, διακαιω, εκκαιω, προσεκκαιω, διαπυροω, εκπυροω, εμπυριζω, εναυω, πρηθω, εμπρηθω, ὑποπρηθω, φλεγω, εκφλεγω. αναφλεγω.

PHR. Εκτριβω φλογα. ὑφαπ]ω πῦρ.

Ανακαλεω.

—Ανακαλεῖ δὲ δεξιας. Eur. M. 21.

SYN. Καλεω. — παρορμαω. ανακταομαι. — εκκαλεω. παρακαλεω. αποκαλεω.

Ανακαλυπ]ω.

Παντ' ανακαλυπτων ὁ χρονος προς φῶς φερει. Sent.

SYN. Αναφαινω, αποφαινω. ανοιγνυω, αποκαλυπ]ω, ανασκεπω, διαφωτιζω.

Ανακειμαι.

—Επὶ σοὶ τάδε παντ' ανακειται. Arist. Av. 638.

SYN. Κατακειμαι, εγκειμαι, επικειμαι, προσκειμαι, αναπιπ]ω, προσπιτνεω, κατακλινω, εγκλινομαι, επικλινομαι, ανακλινομαι, εφιστημι, ενιστημι, επικύπ]ω, περιεχομαι.—Καθιερῶμαι. προσαπ]ομαι.

Ανακεραννυμι.

—Κῶρον ανεκεραννυ γλυκυτατον. Arist. R. 514.

SYN. Συγκεραννυω, συνβαλλω, συμμιγνυμι, συναπτω, συμφυρω, συγκυκαω, ανακυκαω, συγκιρναω, ανακιρναω, οργαζω.

Ανακηκιω

—Πολὺς ανακηκιει ἱδρως. Il. ν. 705.

SYN. Αναφερομαι, αναιρῦμαι αναβλυζω. αναθορεω. αναπηδαω.

Ανακηρυττω.

— Ανεκηρυττεν τῶν αθλητῶν τὺς νικῶντας. Arist. Pl 585.

SYN. Αναγγελλω, επαγγελλομαι, αναβοαω, προβοαω, δημοσιευω, καταινῶ.

Ανακινεω.

—Πριν τήνδ' ανακινῆσαι-νοσον. Soph. Tr. 1275.

SYN. Ανεγειρω, ανασειω, εξορμαω. αναρριπιζω, αναβαλλω, ταρασσω.

Ανακινησις.

—Ανακινησις φρενᾶν. Soph. Oed. T. 746.

SYN. Κινησις, συγκινησις, εγερσις.

Ανακιρναμαι.

Χρῆν γαρ μετριας εις αλληλυς
Φιλιας θνητὺς ανακιρνασθαι. Eur. Hipp. 254.

SYN. Ανακεραννυμι, αναμιγνυω, διαμιγνυω, καταμιγνυω.

Ανακλαζω.

—Μεγα δ' ανεκλαγον. Eur. Iph. A. 1063.

SYN. Κλαζω, κλαγγω, ανιαχω. ανακραζω, γεγωνεω, ιαχχαζω, κεκραγω, κελαδεω, κραυγαζω.

Ανακλαιω.

Και Μοῖραι-ανακλαιοζιν Αδωνιν. Bion. 1. 94.

SYN. Ανακωκυω, αποιμωζω. μετακλαιω, επικλαιω.

Ανακλεπτω.

Μή μοι ανακλεψης κιθαρην—Hom. M. 512.

SYN. Ὑποκλεπτω, ὑφαιρεω, ὑφαρπαζω.

Ανακλινω, Ανακλινομαι.

Η μεν ανακλῖναι πυκινὸν νεφος.—Il. ε. 751.

Η, και ανακλινθεὶς πεσεν ὕπτιος—Od. ι. 371.

SYN. Κατακλινω, αναστελλω, διαστελλω,

ανοιγω,

ανοιγω, ανατιθημι, αναπεταννυμι, αναπτυσσω, αναζυγοω, αναπιπτω.

Αναχλυζω

—Αναχλυζη δε θαλασσα. Hom. 36. 4.

—Ἀναχλυζεσκεν ικσαν—Νῆα ροος. Apoll. 2. 553.

SYN. Απονιπτω, ανακοπτω.

Ανακοινοω, Ανακοινϐμαι.

Πρῆξιν μηδὲ φιλοισιν ὁλως ανακοινεο πᾶσι. Theog. 73.

SYN. Κοινοω, κοινοομαι, κοινωνεω, μεταδιδωμι, μετεχω, νεμομαι. αναξυνοω.

Ανακοιρανεω

—Αρηα μαχην ανακοιρανεοντα. Il. ε. 824.

SYN. Κοιρανεω, κατευθυνω, αρχω, διατασσω.

Ανακομιζομαι

Προσωθεν δὲ ποθεν ανακομιζομαι

Τυχαν. Eur. Hipp. 831.

SYN. Ανακομιζω, επανακομιζω, αναφερω, αποφερω, αναγγελλω, ανακταομαι, ανειμι, επανειμι.

Ανακοντιζω.

Αιμα δ' ανακοντιζε δια στρεπτοῖο χιτῶνος. Il. ε. 113.

SYN. Ακοντιζω, αναφερομαι.

Ανακοπτω.

—Θυρεων δ' ανεκοπτεν οχῆας. Od φ. 47.

SYN. Αποκοπτω, απωθεομαι, αποτεμνω, εκθλιβω, αμβλυνω, ανακρϐω.

Ανακϐφιζω.

—Κἀνακϐφισω δεμας. Eur. Or. 218.

SYN. Επικϐφιζω, ελαφρυνω, ευμαριζω. αιωριζω, ὑπαιρω, επαιρω, εξαιρω, ορθοω, ανορθοω, εγειρω, ανιστημι, ὑπανιστημι, αντικαθιστημι, ανισχω, ανυψοω, διαναπαυω.

Ανακϐφισις.

—Κἀνακϐφισιν κακῶν. Soph. Oed. T. 226.

SYN. Κϐφισμα, κϐφισις, αναπαυμα.

Ανακϐω.

—Κἀνακϐσωμεν γοων. Soph. El. 81.

SYN. Ακροαομαι, ὑπακϐω.

Ανακραζω.

Αλλ' επεὶ ϐ̃ν το πρῶτον ανεκραγον — Od. ξ. 467.

SYN. Ανακλαζω, αναβοαω, εκβοαω, επιβοαω, εμβοαω, συμβοαω, αναφωνεω, επιφωνεω, ὑπερφωνεω, εγκραζω, ανακαλεω, επικαλεω, επιφθεγγομαι.

Ανακρεμαω.

Τοξον ανεκρεμασε προς κιονα πατρὸς ἑοῖο. Hom. A. 8.

SYN. Κρεμαω, ανακρεμαννυμι, ανακρεμνημι, αποκρεμαω, απαρταω, επαρταω, αναρταομαι, εξαρταω, αιωρεω.

Ανακρεων.

Ειης εν μακαρεσσιν, Ανακρεον, εὖχος Ιωνων. Ep. l. 3.

EPITH. Αφθιτος, μαλακὸς, οινοποτης, οινοβαρὴς, λυροκτυπης, φιλακρητος, φιλοκωμος, ὑμνοπολος, Τηϊος.

PHR. Αοιδιμος μελιστής. — Ακορεστος ερωτων.—Τηϊος κυκνος.—Διονυσϐ μεμελημένος νασι κῶμος—Ὁ φιλακρητϐ συντροφος ἁρμονιης.

Ανακροτεω.

Εγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ανεκροτησ' ὑφ' ἡδονῆς. Arist. Pl. 739.

SYN. Επικροτεω, κατακροτεω, συνεπικροτεω. επιρροθεω, επισημαινομαι, επαινεω, ὑμνεω.

Ανακρϐω.

Ην πως πρυμναν ανακρϐσηται. Arist. V. 398.

SYN. Κρϐω, αναστελλω. επεχω, ανειργω, ανακοπτω.

Ανακταομαι.

Αλκῆ πεποιθὼς δῶμ' ανακτηση πατρὸς. Aesc. Ch. 235.

SYN. Ανακομιζομαι, αναλαμβανω, αναπραττω, ανακτιζω, ανορθοω, ανασωζω, απαρτιζω, καταρτιζω, αναζωπυρεω, καθιστημι, αποκαθιστημι —αναψυχω.—θεραπευω.

Ανακτιτις.

Τον ρα παλαιγενεες ανακτιτιν αδαμαντα

Κλεῖον, ὅτι γναμπτει μακαρων νοον—Orph. L.

Ανακτορια.

—Ανακτοριην αφιεντες. Hom. A. 234.

SYN. Αρχη, βασιλεια, κοιρανιη.

EPITH. Γεραρή.

Ανακτορον.

—Θετιδος εις ανακτορον. Eur. Andr. 43.

SYN. Βασιλειον, πομπεῖον. Ναὸς, ἱερον, τεμενος, αλσος, αρχεῖον.

EPITH. Καλὸν, ολβιοδαῖμον.

Ανακτωρ.

Ποντϐ δ' ανακτωρ,—Eur. Iph. T. 1414.

SYN. αναξ, κυριος, δεσποτης.

Ανακυκαω

—Την τα φαρμακ' ανακυκῶσαν. Arist. Pl. 302.

Ανακυκλεω, Ανακυκλοω.

Αυθὶς μ' ες ορθὸν στῆσον, ανακύκλει δεμας. Eur. Or. 231.

Οιδὲ Θασιαν ανακυκλῶσι.—Arist. A. 671.

SYN. Κυκλοω, ανακυλιω, ανακυλινδεω, αποκυλιζω, αποκυλινδεω, αναλιττω, δινεω, αναδινεω, αναστρεφω, αμφεπω.

Ανακυμβαλιαζω.

—Διφροι δ' ανεκυμβαλιαζον. Il. π. 379.

SYN.

SYN. Ανακροτεω. ανατρεπομαι.

Ανακυπ]ω

—Παρα τυς ιχθυς ανεκυψεν. Arist. R. 1100.

SYN. Αναβαινω, αναδυομαι, αναφυομαι. Αναβλεπω.

Ανακωκυω.

—Κάνακωκυσας λεγω. Aesch. Per. 468

SYN. Κωκυω, θρηνεω, γοαω, ανακλαιω. δακρυρροεω, αποθρηνεω, εποδυρομαι, επολοφυρομαι κατολοφυρομαι.

Αναλαλαζω.

Στρατὸς δ' ανηλαλαξε Δαναϊδῶν ἅπας. Eur. Ph. 1417.

SYN. Ανακραζω.

Αναλαμβανω.

Ει μητ' εκεῖνος αναλαβεῖν εμελλε φῶς. Eur. Or. 292.

SYN. Παραλαμβανω, αντιλαμβανω, αναδεχομαι, προδεχομαι, ὑποδεχομαι—επανορθεω, επανορθοω, διορθοω, αναφερω. Αναιρεομαι, απεχω. ανεχω. ανακαλεω. αισθανομαι. ενθυμεομαι. ανακταομαι.

Αναλαμπω.

Πῦρ αμοτον δ' ανελαμψεν ὑπερ καπετοιο βαθειης. Mosch. 4. 103.

SYN. Εκλαμπω, απολαμπω, αποστιλβω, καταστιλβω. εκφαινομαι, παρεκφαινομαι, ανατελλω, ανακυπ]ω.

Αναλγητος.

Πῶς δ' απαλλαξω βιοταν

Εμὰν τῦδ' αναλγητυ παθυς. Eur. Hipp. 1386.

SYN. Αλυπητος, αναλγὴς, ανωδινος, απονος.—σκληρὸς, απηνὴς, ανηλεὴς. δυσαναλγητος, δυσμεταπλαστος, αναισθητος, ασυμπαθης.

Αναλδὴς.

Ας ὑπο τῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς

Ὑμεῖς εποιησατ' αναλδεῖς. Arist. Vesp. 1040.

SYN. Ασθενὴς, ταπεινὸς.

Αναλδησκω.

Λαμπον αναλδησκοντες ὑπερ χθονὸς—Apoll. 3. 1362.

SYN. Αναδιδωμι, αυξανομαι, επαυξανομαι, παραφυομαι.

Αναλεγω

—Ανάτ' εντεα καλὰ λεγοντες. Il. λ. 754.

SYN. Συλλεγω, συναγω.

Αναλθὴς.

—Μοιραισι δ' αναλθέα φαρμακα παντα. Bion.

SYN. Δυσαλθὴς, δυσαλθητος, ανηκεστος, ακηκεστος, απαλεξικακος.—ματαιος.

Αναλισκω,

—Κάν αναλισκης ξενυς. Eur. Iph. T. 337.

Ω πολλ' αναλωσας ετη—Arist. Lys. 468.

SYN. Απαναλισκω, ὑπαναλισκω, εξαναλισκω, αναλοω, αναισιμοω, εκδαπαναω, αποῤῥεω, καθαιρεω. κατατριβω.

Αναλκεια, αναλκια.

—Αναλκειησι δαμεντες. Il. ζ. 74.

Οι μοι αναλκιης.—Theog. 887.

SYN. Ανδρανεια, ανανδρια, ασθενεια, αμηχανια, ακρατεια.

Αναλκις.

—Συ δ' απτολεμος και αναλκις. Il. β. 201.

—Σε κακὸν και αναλκιδα φησει. Il. θ. 153.

—Σε κακὸν και αναλκιν εσεσθαι. Od. γ. 375.

SYN. Ασθενὴς, αδυνατος.

Αναλλακτος.

Ταξις, αναλλακτοισιν εφημοσυναισι τρεχυσα. Orph.

SYN. Αμεταβολος, αμεταβλητος, ατρεπ]ος, αμετατρεπτος, αμεταθετος, αμεταστατος, αμεταπ]ωτος, αναλλαιωτος.

Αναλτος.

Βυλεται αιτιζων βοσκειν ἣν γαστέρ' αναλτον. Od. ρ. 228.

SYN. Ακορεστος, ακορητος, απληρωτος.

Αναλυσις.

Εν οἷς αναλυσίς εστιν υδεμία κακῶν. Soph. El. 142.

SYN. Λυσις, διαλυσις, εκλυσις, αναποδοσις, εκτισις, καταβολη, αναπτυξις, αναπτυχὴ. εξαπλωσις.

Αναλυτὴρ.

Τις δορυσθενὴς ανὴρ αναλυτὴρ δομων. Æsch. Ch. 157.

SYN. Λυτρωτὴς, ῥευστὴς, ελευθερωτὴς.

Αναλυω. αναλυομαι

—Ανάτε πρυμνησια λῦσαι. Od. ι. 178.

Εις φαος υδὲ πατὴρ αναλυεται—Hom. M. 257.

SYN. Επαναλυω, καταλυω, διαλυω. αναιρω. αναχαυνῶ αναπτυσσω — αναχαζω, απερχομαι. — αναγω.

Αναλωμα,

Σκαιὸν γε τ' αναλωμα της γλωσσης τοδε. Eur. Supp. 547.

SYN. Εξαναλωμα, καταναλωμα, αναλωσις, δαπανη, αναισιμωνα.—βλαβὴ, ζημια.

Αναλωσις.

Οστις αναλωσιν τηρεῖ κατὰ χρηματα θηρῶν. Theog. 899.

SYN. Εξαναλωσις, καταναλωσις, φθισις, αναλωμα.

Αναμαιμαω.

U Ως

Ως δ' αναμαιμαει βαθε' αγκεα θεσπιδαες πυρ.—Il. υ. 490.
SYN. Μαιμαω, μαινομαι, πρημαινω, αναφερομαι.
Αναματ]ω. Αναματ]ομαι.
Εοδυσα μεγα εργον, ὁ σῃ κεφαλῃ αναμαξεις. Od. τ 92.
Αλλ' εν θυεια στρογγυλη γ' ανεματ]ετο. Arist. N. 676.
SYN. Μασσω, απομασσω, αποκαθαιρω, αναλαμβανω, προστριβομαι. αναφυραω, αναμαλατ]ομαι.
Αναμελπω.
— Επισταμενος λιγυραν αναμελψαι αοιδαν. Theoc. 17. 113.
SYN. Ανυμνεω, αναγορευω, κηρυτ]ω, καταδω, περιαδω, επιρραψωδεω.
Αναμενω, Αναμιμνω.
—Και τ' ανεμεινα εὔθρονον ηῶ διαν. Od. τ. 342.
—Και αλληλες ανεμιμνον. Il. λ. 171.
SYN. Καταμενω, επιμενω, περιμενω, υπομενω, επεχω, εκδεχομαι, απεκδεχομαι. προσδεχομαι, καραδοκεω, αποκαραδοκεω, δοκαζω, καταδοκεω, προσδοκαω.
Αναμεστοω.
Η πολις ἡμων υπο γραμματεων
Αναμεστωθη—Arist. R. 1116.
SYN. Μεστοω, πληροω. αναπληροω, αναπληθω.
Αναμετρεω, αναμετρεμαι.
Οφρ ετι την ολοην αναμετρησαιμι Χαρυβδιν. Od. μ. 428.
—Τι αρρητ' αναμετρησασθαι με δει. Eur. Or. 14.
SYN. Μετρεω. καταμετρεω. διαμετρεω, αντιμετρεω, διατατ]ω. διηγεομαι. διερχομαι, παρερχομαι.
Αναμιγνυμι, Αναμισγομαι.
—Ανα δε κρι λευκον εμιξαν. Od. δ. 41.
—Υδωρ δ' αναμισγεται υδει. Theog. 955.
SYN. Ανακεραννυμι, αναμισγω, αναμιγνυω, εμμιγνυω, καταμιγνυω, προσμιγνυω. εμπλεκω, παραπλεκω.
Αναμιμνησκω, Αναμναω.
Ανθρωπον οντα σαυτον αναμιμνησκ' αει. Sent.
—Τι ντι μ' ανεμνησας—Od. γ. 211.
SYN. Επαναμιμνησκω, υπομιμνησκω, μνημονευω. διαμνημονευω, μναομαι, παραμεμνημαι, εκμανθανω, εξεπισταμαι, αναπολεω — αναμνημι, υπομνημι, υποβαλλω, νυθετεω. παραγγελλω αναπεμπαζω.
Αναμορμυρω.
Πασ' ανεμορμυρεσκε κυκωμενη—Od. μ. 238.
SYN. Μορμυρω, μορμυριζω, υποψιθυριζω.
Αναμοχλευω.
Τι τασδε κινεις καναμοχλευεις πυλας. Eur. M. 1317.
SYN. Ανακινεω, αποκινεω, απωθεω, υπεξαιρομαι. ανορυτ]ω.
Αναμπυξ.
—Και αναμπυχες αστυ πατευμες. Call. 6. 125.
Αναμυχθιζομαι.
Συ δ' αυ κεκραγας κἀναμυχθιζῃ—Æsch. Pr. 743.
SYN. Μυχθιζω, αχθομαι, αναστενω. — επισκωπ]ω.
Ανανδρια.
Ολ' ηδυς αιων η κακη τ' ανανδρια. Eur. Fr.
Μη μοι περιβαλης ανανδριαν. Or. 1036.
SYN. Αδρανια. αβροσυνη. εκθηλυνσις.
Ανανδρος, Ανανδρωτος.
Απαις, ανανδρος, απολις,—Eur. Hec 667.
—Ανανδρωτοις ευναις —Soph. Tr. 111.
SYN. Αννηωρ αγαμος.—αμαχος, θηλυνες.
Αναγκαζω.
—Ανανεαζειν σαυτον αει. Arist. R. 602.
Ανανεοομαι.
Νυν ανανεουμαι τον σον υμεναιον παλιν. Eur. Hel. 728.
SYN Νεοω. ανανεοω, επανανεοω. προσανανεοω, ανανεουμαι. καινιζω, ανακαινιζω, ανακαινοω, καινοποιεω, αποκαθιστημι. αναζωπυρεω, ανεγειρω.
Ανανευω.
—Ανανευε δε Παλλας Αθηνη. Il. ζ 311.
SYN. Αναινομαι. απαναινομαι, αποχινωσκω, απειπω, αποφημι, απονευω.—αναβλεπω.—αναδυομαι.
Αναντης, Αναντα.
Πολλα δ' αναντα, καταντα, παραντα τε δοχμια τ' ἦλθον. Il. ψ. 116.
SYN. Προσαντης, επαντης, λεπτος, περικλινης, κατατροπος. αναφερης. δυσβατος, δυσχερης.
Αναξ.
—Αναξ ανδρων Αγαμεμνων. Il α. 172.
Αυταρ εγων οικοιο αναξ εσομ' ημετεροιο. Od. α. 397.
SYN. Βασιλευς, τυραννος, ανακτωρ, αισυμνητηρ, αρχος, κραντωρ, κρανος, μεδων, δεσποτης.
EPITH. Αμειλιχος, αντιθεος, διος, κεδνος, ευρυκρ[illegible], μεγακλεης, μενεχαρμος, πικρος, ποικιλοδωρος, πολυκτεανος, σκηπτουχος, σκηπτοφορος.
Αναξηραινω.
Αλλ' οτε τον βαθυν οικον ανεξηραινον οδοντες. Call. 6. 114.

SYN.

SYN. Ξηραινω, αυω. ερημοω.

Αναξιος.

—Και παθειν αναξια .. Eur. I. A. 852.

Λαϊνε παι, και ερωτες αναξιε—Theoc. 23. 20.

SYN. Απαξιος.—αδοξος.

Αναξιοω

—Η σ' αναξιων. Eur. El. 25.

SYN. Απαξιοω.

Αναξιφορμιγξ.

Αναξιφορμιγγες υμνοι. Pind. Ol. 2. 1.

Αναπαιδευω

Γεροντανωγειν, καναπαιδευειν παλιν. Arist. Eq. 1096.

SYN. Παιδευω. συνετιζω.

Αναπαλλω. Αναπαλλομαι.

Ιαχαῖς τ' αναπαλλων—Eur. B. 149.

Ως δ' ὅθ' ὑπο φρικὸς Βορεω αναπαλλεται ιχθύς. Il. ψ. 692.

—Αμπεπαλων δολιχοσκιον εγχος. Il. γ 555.

—Τα κῶλα τ' αμπαλλετε. Arist. R. 1400.

SYN. Παλλω. ανακραδαω. ανακραδαινω, αναρριπιζω, ανασειω, ανατινασσω. ανατεινω. ανεγειρω—Αναθορεω, αναπηκιω, αναπηδαω.

Αναπαυλα, Αναπαυμα, Αναπαυσις

Των δε κακων αναπαυλαν οπως θεὸς αυτὸς ενισπη. Orph.

—Θνητων αναπαυμα. Ib.

—Αμπαυματε μερμηραων. Hes Θ. 55

Αναπαυσις εστι των κακων απραξια. Sent.

SYN. Παυλα. παυσις, παυσωλη, καταπαυσις, καταπαυμα, αναπαυστηριον. ενδοσις. ανεσις, αφεσις, αναψυχη—Απολυσις, λωφησις. χαλασις.—Ακινησια, ησυχια. ανακωχη, ειρηνη (ἡ προς καιρὸν.)

Αναπαυω. Αναπαυομαι.

—Και εκ αναπαυσε διωκτυν. Call. 3. 194.

Η ρ' ὑπό σοι Χαριδας αναπαυεται. Ib. Ep. 18.

—Εγὼ δ' αμπαυσον αοιδης. Orph. 441.

SYN. Διαναπαυω, καταπαυω, ληγω.—ελινυω. ηρεμεω, κοπαζω αποβιοω.

PHR. Αγειν σχολην Αμπαυσον μογεροῦ μαλθακὰ γυια ποθε —Νῶτα δυσηλεγεων ανεπαυσατο φαιδιμα μοχθων. Ep. l. 4

Αναπειθω,

—Ανεπεισε καθοπλιζεσθαι απαντας. Hom. B. 121.

SYN. Πειθω. επιπειθω, αναγω. εισαγω, εναγω, επαγω, δυσωπεω, εισφερω, ανερεθιζω, παροξυνω, παρορμαω, παροτρυνω, παρακινεω, επικεντεω, κατακεντεω. αναγινωσκω.

Αναπειρω.

—Ιν' αναπειρω τας κιχλας. Arist. A. 1006.

SYN. Πειρω, διαπειρω, περιπειρω, διελαυνω, διορυττω. κεντεω. αναπηγνυω.

Αναπειστηριος,

Η κλῆσιν, η χαυνωσιν αναπειστηριαν. Arist. N. 873.

SYN. Πειστηριος, πειστικὸς.

Αναπεμπαζω,

Καναπεμπαζων φρενὶ πυκνῆ. Lyc. 9.

SYN. Πεμπαζω κατανοεω. αναπολεω.

Αναπεμπω

Εκ στοματος μελιγηρυν ιεὶς ανεπεμπον αοιδήν. Orph. 418.

—Τοδ' ανεπεμψεν ἱερόν.—Arist. T. 1054.

SYN. Ανιημι, αφιημι, αναστελλω, αναδιδωμι, ενδιδωμι. αναχαλαω. εξερευγω.

Αναπεταζω.

—Ανὰ δ' ἱστία λευκὰ πετασσαν. Il. α. 480.

Βοστρυχον αμπετασας Eur. Ph 804.

SYN. Αναπεταω, αναπεταννυμι, αναπεταννυω. αναπιτνημι. αναπτυσσω, απλοω, αναπλοω, εξαπλοω, ανοιγω, ανευρυνω.

Αναπηγνυμι,

Λαγω αναπηγνυασι—Arist. Eccl. 838.

—Κεφαλην δέ ἑ θυμος ανωγει

Πῆξαι ανὰ σκολοπεσσι. Il σ. 177.

SYN. Εμπηγνυω, καταπηγνυμι, προσηλοω, εφηλοω, προσερειδω, ανακρεμαω.

Αναπηδαω.

Επι την κατηλιφ' ευθὺς ανεπηδησαμεν. Arist. R. 574.

Εκ λοχε αμπηδησε.—Il. λ. 379.

SYN. Αποπηδαω, αναθορεω, αναχορευω, ανορχεομαι, ανασκιρταω, ανασφαδαζω. αποθρωσκω.

Αναπλακητος, αναμπλακητος. Suid.

Δειναὶ δ' αμ' ἑπονται

Κῆρες αναπλακητοι. Soph. Oed T. 480

SYN. Αφευκτος. αναποδραστος, απλανητος, απροσπελαστος. Vid. Αμπλακητος.

Αναπλεω, αναπλεομαι

Ημεις δε στεινωπὸν ανεπλεομεν γοοωντες. Od. μ. 234.

Ες Τροιην νηεσσιν αναπλευσεσθαι εμελλον. Il. λ. 22.

SYN. Αναπλωω, πλεω, εμπλεω, διαπλεω, αποπλεω, ναυστολεω.

Αναπληθω,

Αικε θανης, και μοιραν αναπλησης βιοτοιο. Il. δ. 170.

Αναπληροω

Α δαιμων ευκριθον ανεπληρωσεν αλωάν. Theoc. 7. 34.

SYN. Εμπληθω, εκπληθω, αναπιμπλημι, αποπιμπλημι,

αποπιμπλημι, εκπιμπλημι, εμπιμπλημι, καταπληθω, αποπληροω, εκπληροω, συμπληροω, συμπληθυνω.

Αναπνευσις,

—Ολιγη δέ τ' αναπνευσις πολεμοιο. Il. τ. 201.

Αναπνοη.

Μὰ τὴν αναπνοὴν—Arist. N. 627.

SYN. Ανεσις, αναληψις, αναχαλασμὸς, αναπνευμα. Vid. Αμπνευμα.

Αναπνευστος

—Κεῖται αναπνευστος και αναυδος. Hes. Θ. 797.

SYN. Αψυχος, εκψυχος, αθυμος, εκπληκτος, εκφοβος, απνοος.

Αναπνεω.

—Ποτε κέν τις αναπνευσειε πονοιο. Il. τ. 227.

SYN. Επιπνεω.—αναπαυομαι.—αναλαμβανω εμαυτὸν.

Αναποινος

Κερην—απριατην, αναποινον. Il. α. 99.

SYN. Αδωρητος.

Αναπολεω, Αναπολεομαι.

Δις ταῦτα βελει και τρις αναπολεῖν μ' επη. Soph. P. 1267.

—Κὐκ αναπολεῖσθαι τρεχοντος. Arist. L. 679.

Αναπολιζω.

— Η γαρ Αφροδιτας

Αρεραν, ἡ Χαριτων αναπολιζομεν. Pind. Pyth. 6.

SYN. Αναλαμβανω, αναμιμνησκω, αναπραττω.—αναλεγομαι, εξασκεομαι.—αναστρεφομαι, επαναχωρεω. εμπολιτευομαι.

Αναπομπος.

Αϊδωνευς δ' αναπομπος (τῶν νεκρῶν.) Æsch. Pers. 651.

Αναπονιπτος.

—Κἀτ' εκπιων τον ζωμὸν αναπονιπτος. Arist. Eq. 356.

SYN. Ανιπτος, αλυτος, ακαθαρτος.—ανεξαλειπτος

Αναπρηθω.

Δακρυ' αναπρησας—Il. ι. 433.

SYN. Απολειβω.—πρηθω, αναπτω, ανακαιω.

Αναπτεροω

—Παντες τοῖς λογοις αναπτερῦνται. Arist. Av. 1439.

SYN. Πτεροω, αναπειθω, ελαφρυνω.

Αναπτυσσω.

Πρὸς τον παρόντα ποσιν αναπτυξω φρενα. Eur. Tr. 657.

SYN. Ανακαλυπτω, αναπεταζω, εκπετακνυμι, διαπτυσσω, περιπτυσσω, διασαφηνιζω, εκδιηγεομαι, δηλοω, διακρινω, διανοιγω, διαλαμβανω.

Αναπτυχη.

—Λαμπρᾶς αιθέρος αναπτυχαί. Eur. I. 1445.

—Αμπτυχαί τ' ελυθεραι. Io. El. 868.

SYN. Αναπτυξις, διαπτυξις, εκθεσις, εξηγησις, διασαφησις, διακρινησις, ερμηνεια.

Αναπτω.

Εγὼ δ' κτέ σοι πυρὸς ανῆψα φῶς Νομιμον εν γαμοις. Eur. Ph. 356.

SYN. Ανακαιω.—ανεγειρω.

Αναπτω.

—Εθελεις δέ κε μῶμον αναψαι. Od. ϛ. 86.

—Δολον δ' αναπυστον αναψη. Tryph. 105.

SYN. Εξαπτω, προσαπτω, περιτιθημι, ανατιθημι, περιποιεω. εκδεω.

Αναπυστος.

—Αφαρ δ' αναπυστα θεοι θεσαν ανθρωποισι. Od. λ. 273.

SYN. Διαπυστος, εκπυστος, διαθρυλλητος, πολυθρυλλητος, δημολαλητος, πολυφημος.—ακηκοος. δηλος.

Αναρβυλος

Παῖδες το λαιὸν ιχνος αναρβυλοι ποδὸς Eur. Fr.

SYN. Ανυποδητος, ζαγρὸς,

Αναρθρος

—Αναρθρος ειμι κἀσθενῶ μελη. Eur. Or. 228.

SYN. Αναλκις, ασθενὴς, αδυναμος.—ατυπωτος, ατρανωτος

Αναριθμητος, Αναριθμος.

Τῶν δ' αναριθμητων μᾶλλόν εισιν οἱ πονοι. Eur. Hel. 1695.

—Αμφι δ' ανθρωπων φρεσὶν αμπλακιαι Αναριθμητοι κρεμανται. Pind. Ol. 7.

—Αι τ' αναριθμοι Μηλων χιλιάδες.—Theoc. 16. 90.

SYN. Αμεγαρτος, απλετος, απειρος. Αμυθητος, ατιμος.

Αναριστητος.

Παντως αναριστητος ἐ δυνησομαι Διακαρτερῆσαι τηλικαυτην ἡμεραν. Alex. Suid.

SYN. Αναριστος.

Αναρπαζω.

—Ανα δ' ηρπασε Παλλας Αθηνη. Il. χ. 276.

Μήτις λεαινης σκυμνον ὡς αναρπαση. Soph. Aj. 1006.

SYN. Αναρπαζομαι, αφαρπαζω, εξαρπαζω, διαρπαζω, καθαρπαζω, αναιρω, καταληιζομαι, εκπερθω.

Αναρπαστος

Εισομαι χειρὸς αναρπαστάν—Eur. Hec. 205.

SYN. Αναρπασθεὶς, ἁρπακτός.

Αναρρηγνυμι.

Τειχος αναρρηξας,—Il. η. 461.

—Ελασιβροντ' αναρρηγνὺς επη. Arist. Eq. 623.

SYN.

SYN. Διαρρηγνυω, παραρήγνυμι, ανασχιζω, διασχιζω, περιχαρασσω, αποτεμνω, αποκοπ]ω. αποσπαω. πλαττω, κατασκευαζω, συντιθημι.

Αναρριπ]ω, Αναρριπ]ω.

—Αναρριπ]ειν άλα πηδῷ. Od. η. 328.

Οι δ' άμα παντες ανέρριψαν—Od. κ. 130.

SYN. Διασειω, ανασοβεω, αποχεομαι, εξαγω, εξωθῶ, εκβαλλω. Απαλλατ]ομαι, αφικνεομαι.—Ακοντιζω.—αναλαμβανω.—μετατιθημι, μεταμελεομαι.

Αναριστος

—Αναριστος Διοκλειδας. Theoc. 15. 147.

SYN. Αναριστητος.

Ανάρμοστος,

Τυφογερον ει χάναρμοστος—Arift. N. 905.

SYN. Αμικτος. διαφωνος, ανεπιτηδειος, αεικής, ανακολουθος, ακοσμος.

Αναρροιβδεω.

—Δῖα χαρυβδις αναρροιβδεῖ μελαν ύδωρ. Od. μ. 104.

SYN. Ροιβδεω, ροφεω, αναρροφεω, αναβροχω.

Αναρριχαομαι.

Προς ταῦτ' ανέρριχᾶτ' αν ες τον ουρανόν. Arift. Pa. 69.

SYN. Αραχνιοομαι. αναβαινω (χερσὶ και ποσίν.)

Αναρρυσις.

—Καταγαγεῖν αναρρυσιν. Arift. Pa. 890.

SYN. Λυτρωσις, θυσια. θυσιασμα.

Αναρσιος

Οι τοι δυσμενέες, και αναρσιοι εγγύς εασι. Il. ω 365.

SYN. Αδικος, απεχθής, δυσμενής, εχθρός.—αναρμοστος.

Αναρταω,

Δημω δε μητε πᾶν αναρτησης κρατος. Eur. Fr.

SYN. Αρταω, ανατιθημι, προσαγομαι, επαγομαι.—αναπηγνυμι.—αναποιεω. ανακαινιζω.

Αναρχια.

Ακολαστος οχλος, ναυτική τ' αναρχια. Eur. Hec. 605.

SYN. Ανυποταξια. συνταραξις.

Αναρχος.

Ουδ' οί αναρχοι εσαν—Il. β. 703.

SYN. Ανηγεμονευτος.—ανηγενετης.

Ανασειραζω,

Αψ ανασειραζοντες εχον προτερωσε κιῶσαν. Apoll. 1. 391.

SYN. Ανερυω, ανελκω. ανθελκω. ανατρεπω. αναχαλινῶ, ανάκοπ]ω.

Ανασειω.

Αιγίδ' ανασσεισασα—Hes. α. 344.

SYN. Σειω, αναθυσσω, εκτινασσω, ανακινεω, αναπαλλω.—αναπειθω.—απειλεω.

Ανασελγαινομαι.

Ουδ' αυθις ανασελγαινομενος Ευριπιδης. Arift. V. 61.

SYN. Τερθρευομαι, κατακωμωδεω.

Ανασιμος.

Ανασιμον, η πρεσβυτερον—Arift. Eccl. 935.

SYN. Ανακυρτος, αμορφος.

Ανασκευαζω.

Η παντ' ανεσκευασμεθ', ώσπερ αί τυχαί. Eur. El. 602.

SYN. Ανατρεπω, παρακινεω, αποσκευαζω, ασθενοω.—Αποχραομαι. Επισκευαζω, ανακαινιζω.

Ανασκοπεω.

Και τα δεῦρο παντ' ανασκόπει καλῶς. Arift. Th. 673.

SYN. Σκοπεω, διασκοπεω, εννοεω, κατανοεω, διοπ]ευω, διασκεπ]ομαι, προσκεπ]ομαι, επισκεπ]ομαι, περιφρονεω, αναθεωρεω, αναλογιζομαι, ενθυμεομαι, φραζομαι.

Ανασπαρασσω.

Ριζας ανεσπαρασσον ασιδηροις μοχλοις. Eur. B. 1102.

SYN. Αναστρεφω, εξερυω, εξαιρεω.

Ανασπαστος,

Κάνασπαστόν ποιεῖν εισω—Arift. V. 381.

SYN. Επισπαστός, εξελαθείς.

Ανασπαομαι,

—Εκ χροός εγχος ανεσπασατ' εγγύθεν ελθών. Il. ν. 574.

SYN. Ανασπαω, κατασπαω. ύποσπαω, συσπαω, ανασυρω, ανασοβεω, ανερυω, ανελκω, επανελκυω, μεθελκω, εκκοπ]ω, αποτιλλω.—Καταλυω, αναιρεω.

Ανασσα

Γουνουμαι σε, ανασσα, θεός νύ τις, ή βροτός εσσί. Od. ξ. 149.

SYN. Βασιλὶς, βασιλισσα, βασιλεια, δεσποινα, κρεουσα, αισυμνῆτις, ηγεμονίς.

EPITH. Καλλιπλοκαμος.

Ανασσω.

—Τενεδοιό τε ἶφι ανασσεις. Il. α. 38.

SYN. Αρχω, αρχευω. αισυμναω, αρχηγετευω, κραινω, κρεω, κρεiω, κοιρανεω, τυραννεω, τυραννευω, μεδεω, ήγεομαι, επισκηπ]ω.

Αναστασις.

—Οικων τ' Ατρεως αναστασιν. Eur. Tr. 364.

—Ποιαν μ' αναστασιν δοκεῖς

Αυτῶν βεβωτων εξ ύπνυ στῆναι πότε; Soph. Ph. 279.

SYN. Ανασκευη, αναστατωσις, ανατροπη, καθαιρεσις, κατασκαφη. — Αναχαινισις, ανοικισμος, εγερσις.

Αναστατηρ.

Ως οντ' αναστατηρα Καδμειων χθονος. Aesch. S T. 1023.

SYN. Ανατροπευς, καθαιρετης.

Αναστατος.

Μελαθρον αρδην εκ βαθρων αναστατον. Lyc. 770.

SYN. Κατασκαφεις.

Αναστελλω.

Φεγγος αναστειλασα κατηιεν ες δυσιν ηως Mus. 110.

SYN. Επαναστελλω, καταστελλω, περιστελλω, συστελλω, ανεχω, επεχω, αναχρυω, αναχωχευω.

Αναστεναζω,

Υπο καυματος γαρ ηδη
Προποθεις αναστεναζω Anacr. 21. 4.

Αναστεναχω,

—Τον παντες ανεστεναχησιν Αχαιοι. Il. ψ. 211.

Αναστενω,

—Τί ποτ' αναστενεις; Eur. Hec. 184.

Αναστοναχιζω.

—Ανεστοναχιζ' Αγαμεμνων. Il. κ. 9.

SYN. Στενω, στεναζω, ανακλαιω, ανακωκυω, αναμυχθιζομαι.

Αναστεφω.

—Τί δητα τοισδ' αναστεμμαι χαρα
Πλεκτοισι φυλλοις; Hipp. 806.

SYN. Αναδεω, στεφω.

Αναστηλοω.

—Τυμβειαν δ' ὑπερ-κρηπιδ' ανεστηλωσαν. Lyc. 883.

SYN. Ανακεφιζω.

Αναστομοω.

—Αναστομου το χειλος—Eur. Cyc. 356.

SYN. Ανοιγω, αναπεταννυμι. — στενοω. — οξυνω. — αναχαινω — αναχαλαζω.—αναχρυω.

Αναστρεφω, Αναστρεφομαι.

—Επ' αλλ' αναστρεφ' ευρυθμω ποδι. Arist. Th. 994.

—Αλλά τιν' αλλην—Γαιαν αναστρεφομαι. Od. ν 326.

SYN. Καταστρεφω, αντιστρεφω, διαστρεφω, επιστρεφω, μεταστρεφω, παραστρεφω, παρακινῶ, — ανερχομαι, αναχαζω, ανακομιζομαι. παλινδρομεω αναστροφαω. Περισταμαι. ενδιατριβω. αναχωρεω.

Αναστρωφαω. Poet.

Παντη αναστρωφῶν και αρηγεμεν, ὡς κε δυνηαι. Hes. α 121.

SYN. Στροφαω, αναστρεφομαι, περιστρεφομαι, επιδινεω.

Αναστροφη.

Ορᾶς δ' αελπτων μυριων αναστροφας. Eur. Tr.

SYN. Αντιστροφη, διαστροφη. καταστροφη, επιστροφη, επαναστροφη, ὑποστροφη, αναζυγη, ανακυκλωσις, αναχωρησις, επανοδος. ανακομιδη, απονοστησις, διατριβη, παλινδρομια. ὑποτροπη.

Ανασχετος. Poet. Ανσχετος.

Το δ' ἦν αρ' ουκ ανασχετον, ουδ' ανασχετον Eur. Fr.

Ου γαρ ετ' ανσχετα εργα τετευχαται—Od. β. 63.

SYN. Ανεκτος. τλητος, ὑποιστος, φορητος, ευφορητος.

Ανασχιζω.

—Δερμα λεοντος ανασχιζειν ονυχεσσι. Theoc. 25. 277.

SYN. Διασχιζω, παρασχιζω. ανατεμνω, διατεμνω, διατριω, διχοτομεω.

Ανασχεθω, Ανασχεω, Poet. pro Ανεχω.

Υψοσ' ανεσχεθε χειρι—Il. κ. 461.

—Τις δ' ανασχησει φλογα; Eur. Iph. A. 732.

Ανασωζω

—Κανασωσασθαι φονω. Soph. El. 1139.

SYN. Σωζω, διασωζω. σαωζω, εκσαωζω, ερυω, τηρεω, φυλαττω. ανακταομαι.

Ανατανυω, Vid. Ανταννυω.

Αναταρασσω.

—Ιδου μ' αναταρασσει-Ευοι—Soph. Tr. 222.

SYN. Αναταραττω, διαταραττω. εκταραττω, επιταραττω, συνταραττω, παραταραττω, ὑποταραττω, ανατυρβαζω, παρορμαω, πτοεω. — συγχυω, σκεδαννυμι. αναθολοω.

Ανατει (Adv.)

Κρεαν, ανατει τησδε μ' εκβαλειν χθονος. Eur. M. 1357.

SYN. Ανατι, ατιμωρητι, νηποινα, νηποινι, αζημιως.

Ανατελλω,

Τοῖσιν δ' αμβροσιην Σιμοεις ανετειλε νεμεσθαι. Il. ε. 777.

SYN. Ανεχω, αναδιδωμι. εξανατελλω, επιτελλομαι, αναφυω, εκφυω, φυομαι, ανακυπτω, αναφαινω.—ανθεω.—επαντελλω.

Ανατιθημι.

Πουλυδαμας μοι πρωτος ελεγχειην αναθησει. Il. χ. 100.

SYN. Επιβαλλω, επανατιθημι, επιτρεπω, προστιθημι.—επαιρω-εξηγεομαι. — προσλογιζομαι, αποδιδωμι, περιτιθημι, μετατιθημι. — καθιεροω.

Ανατινασσω.

Ανα δε λαῖφος ὥς τις ακατιι θοᾶς
Τιναξας δαιμων.—Eur. Or. 342.
SYN. Τινασσω, ανασειω.
Ανατλημι.
—Και ὁπποσα κηδε' ανετλης. Od. ξ. 47.
SYN. Τλαω, τλημι, ανατλαω, διατλαω, ετλεω, φερω, αναφερω, διαφερω, εκφερω, ὑποφερω, ανεχομαι, αναμενω, ὑπομενω, πασχω, καρτερεω, διακαρτερεω.
Ανατολη, Vid. Αντολη.
Ανατολμαω.
—Αλλ' ανατολμα. Eur. Al. 278.
SYN. Τολμαω, αποτολμαω, αναφερω.
Ανατος.
Εm δ' ανατον πρᾶγμα τοῦτ' αστοξενων. Aesch. Supp. 360.
SYN. Αατος, αβλαβης.
Ανατρεπω,
Ρῆμα παρὰ καιρὸν ῥηθὲν ανατρεπει βιον. Sent.
SYN. Αναστρεφω, ὑποστρεφω, αναχαιτιζω. ανασκευαζω, καθαιρεω, καταστρωννυμι, προσουδιζω, σκελιζω.
Ανατρεχω.
Ουδ' ὁκχ' ἁ λευκιππος ανατρεχει ες Διὸς αώς. Theoc. 13. 11.
—Ὁ μὲν αὖθις ανεδραμε—Il. λ. 354.
SYN. Επανατρεχω, ανατροχαω, επαναστρεφω, αναθεω, παλινδρομεω, ὑποτροπιαζω —αυξω. αναιρομαι.—αναλυω.
Ανατριβω.
Τῷδ—ανατριβομενῳ—Arist. A. 1148.
SYN. Διατριβω, προστριβω, συντριβω, συνανατριβω.—ανακεραννυμι.
Ανατροπη.
Γηρως δε φαυλε τις γενοιτ' ανατροπη; Sent.
SYN. Αποτροπη, απωσις, αναστασις.
Ανατυρβαζω.
Και την πολιν ἁπασαν ανατετυρβακως. Arist. Eq. 311.
SYN. Αναταραττω, ανασοβεω, αναθολοω.
Αναυδητος,
Αναυδητον λογον εμοὶ θροεῖς. Eur. I. 782.
Αναυδος.
—Αναυδον εργον—Soph. Aj. 361.
—Ὁ δ' απνευστος και αναυδος. Od. ε. 456.
SYN. Αμυθητος, ανεκφραστος, ανεκδιηγητος, ανεκφωνητος. αρρητος, απαρρητος, αφατος.—Αναυδης, αναυος, ανεως, αφωνος, αλεκτος. ανελπιστος.
Αναυλος.
Κῶμον αναυλοτατον προχορευεις. Eur. Ph. 807.
SYN. Αμουσος, εκμελης.
Αναυρος. Nom pr.
—Φευγε δ' Αναυρος. Call. 4. 103.
Αναυρος.
Δια δ' οξεων αναυρων. Anac. 7. 4.
SYN. Χειμαρρος. χαραδρα, ποταμος.
EPITH. Χειμεριος, πληθων, μελαμψηφις.
Αναφαινω,
—Δαναοῖσι θεοπροπιας αναφαινεις. Il. α. 87.
—Οδ' αμφαινει μεγαν ὦμον. Theoc. 24. 12.
SYN. Φαινω, φανεροω, αποφαινω. εκφαινω, διαφαινω, εμφανιζω, δεικνυμι, αναδεικνυμι, αποδεικνυμι, δηλοω, προσημαινω, αναφερω, προσφερω, αποκαλυπτω. διαγνωριζω.
Αναφαινομαι.
Οιος δ' εκ νεφεων αναφαινεται ουλιος αστηρ. Il. λ. 62.
SYN. Προσφαινομαι, παραφαινομαι, εξεχω.
Αναφαιρετος.
Αναφαιρετον κτῆμ' εστι παιδεια βροτοῖς. Sent.
Αναφανδὸν, Αναφανδα.
Ος ῥ' αναφανδὸν οπυιε—Il. π. 178.
Ως κεινῳ αναφανδὰ παριστατο Παλλας Αθηνη. Od. γ. 222.
SYN. Φανερῶς, εμφανῶς, διαφανῶς, καταφανῶς, επιδηλως, τρανῶς, σαφῶς, ενωπῆ, ενωπιον, ενωπιδιως, ατεχνῶς.
Αναφερω,
Εις Φοιβον αναφερουσα την αμαρτιαν. Eur. Or. 76.
Τὸν μὲν εγὼν ανενεικα, και ηγαγον εξ αΐδαο. Od. λ. 624.
SYN. Ανατιθημι. ανατεινω. ανατλημι. αναπεμπω. ανατελλω. προσφερω, αναφαινω. αναγω, επαγω. ανακομιζω, αναβιβαζω. αναστραλλω, ανατολμαω, αναμιμνησκω. παρακαλεω.
Αναφευγω. Vid. Αμφευγω.
Αναφλεγω.
Αναφλεγω πυρὸς φῶς. Eur. Tr. 320.
SYN. Διαφλεγω, επιφλεγω, ανακαιω.
Αναφλυω.
—Ανα δ' εφλυε καλὰ ρεεθρα. Il. φ. 361.
SYN. Αναζεω, αναφλυζω.
Αναφοβεω.
—Επαπειλοῦντες—κἀναφοβοῦντες—Arist. V. 668.
SYN. Φοβεω, εκφοβεω.
Αναφορα.
Αλλ' ἔστιν ἡμῖν αναφορὰ τῆς ξυμφορας. Eur. Or. 414.
SYN. Μεταθεσις, αναφυγη, καταφυγη, αναγωγη. ανασχεσις. ανακομιδη. φορα. προσφορα. απηγορημα. παραστασις. επανοδος.
Αναφορτιζω.
Ετοῖμον ανεφορτισεν γαμον Pind. Ol. 1.
SYN. Ανατυλιττω, ανακυκλεω.

Αναφυγα.

Αναφυγά.
Αναφυγὰς κακῶν —Aesch. Ch. 943.
SYN. Αναμιξις. αναφορά.
Αναφυσιαω.
—Ετ' ασπετον εκ καματοιο
Ασθμ' αναφυσιοων.—Apoll. 2. 433.
SYN. Αναπνεω, ασθμαινω.
Αναφυω
—Ον αυτὴ γαῖ ανεφυσεν. Apoll. 2. 1213.
SYN. Ανατελλω, αναφερω. ανακομαω.
Αναχαζομαι.
τένεκα νῦν αυτός γ' αναχαζομαι—Il. ε. 822.
SYN. Αναχαζω, αναχωρεω, αναφοιταζω, αναποδιζω, ὑποποδιζω, ανακλεπ]ομαι, αναστρεφω, αναγω.
Αναχαινω,
—Κἀναχανὼν μεγα-ανεκραγον. Arist. Eq. 638.
SYN. Χαινω, χασχω, αναχασκω, διαχασκω, αποχαινω.
Αναχαιτιζω.
—Εσφηλε, κἀνεχαιτισεν—Eur. Hipp. 1232.
SYN. Χαλεπαινω.—κατεχω.—αναρριπιζω.
Αναχεω.
Αναχευε χεῦμα δισκω. Anac. 51. 3.
SYN. Εκχεω, παλινεκχεω. ανατυρβαζω.
Αναχνοαινομαι.
—Κἀναχνοανθη γ' εν τριχί. Arist. A. 791.
SYN. Δασυνομαι.
Αναχορευω
Αναχορευσωμεν Βακχειον. Eur. B. 1151.
SYN. Ανυμνεω, χορευω, σκαιρω, ορχεομαι.
Αναχωρεω
Αψ τ' αναχωρησειν—Od. ρ. 461.
SYN. Αναχαζω, αποχωρεω, ὑποχωρεω, απερχομαι, ανερχομαι. επαναστρεφω, ὑπαγω, ὑπονοστεω. μεθισταμαι, αφισταμαι. απαυτομολεω.
Αναψαλασσω.
—Τον ωδινοντα μορμωτὸν λοχον
Αναψαλαξη,—Lyc. 343.
SYN. Ψαλασσω, ανακοπ]ω, διακοπ]ω.
Αναψυκτὴρ.
Πονων αναψυκτῆρα—Eur. Fr.
Αναψυχὴ.
—Κακῶν δ' αναψυχάς
Θεοὶ βροτοῖσι νεμουσιν
Απαντων τερμ' εχοντες αυτόι. Eur. Supp. 615.
SYN. Αναψυξις, ψυξις, ψυγμὸς, καταψυξις, περιψυξις, ανακτησις.
Αναψυχω,
Αλλ' αιεὶ Ζεφυροιο λιγυπνειοντας αητας
Ωκεανὸς ανιησιν, αναψυχειν ανθρωπους. Od. δ. 568.

Ηρα, δὺ οικτρὰ φῶτ' αναψυξον πονων. Eur. Hel. 1100.
SYN. Ψυχω, ψυχριζω, ψυχραινω, διαψυχω, καταψυχω, περιψυχω. ανάκταομαι, αναθαλπω, αναζωπυρεω, αναθαῤῥυνω. αναπαυω.
Ανδανω.
—Και ανδανει αυτῇ. Od. β 114.
SYN. Αδω, αρεσκω.
Ανδηρον.
—Λιστρον-επὶ πρῦχοντος ερεισας
Ανδηρε — Mosch. 4. 102.
SYN. Αλοξ. ακρον. ταφρος.
Ανδιχα.
—Η δ' ανδιχα πᾶσα κεασθη. Il. π 578.
SYN. Διχῶς, επιδιχα.
Ανδραγαθια
—Ανδραγαθιας.—Ισχαδων. Arist. Pl. 191.
SYN. Ανδραγαθημα, καλοκαγάθια, αγηνορια, ανδρεια, αλκὴ, χρηστοτης.
Ανδραγια τά.
—Βροτοεντ' ανδραγι' Αχαιῶν. Il. ξ. 509.
Exp. Ανδρῶν αγρευματα, σκῦλα, εναρα.
Ανδρακας.
Ανδρακας ἡμεῖς δ' αὖτε—Od. ν. 14.
Exp. Κατ' ανδρα.
Ανδραποδιστης,
—Ηκων εκ Θεσσαλιας
Παρα πλειστων ανδροποδιστων. Arist. Pl. 521.
Ανδροποδον.
Αλλοι δ' ανδροποδεσσι.—Il. η. 475.
SYN. Αιχμαλωτον, αργυρωνητον, ὑποχειριον. δῦλος.
Ανδραριον,
Αλλ' ανδραρια μοχθηρά—Arist. 516.
Ανδρίον.
—Τὺ καὶ απρεπὲς ανδρίον ὥυτως. Theoc. 5. 40.
SYN. Ανθρωπαριον, ανθρωπιον, ανθρωπίσκος, ανδρίσκος.
Ανδραχθὴς.
—Ανδραχθέσι χερμαδιοισι. Od. κ. 121.
SYN. Βαρὺς, ὑπερβριθής.
Ανδρεια,
—Εκτορα
Ξυνεσει, γενει, πλετωτε, κἀνδρειᾳ μεγαν. Eur. Tr. 669.
Ανδρια.
—Μεγα φρονῶν επ ανδρια. Ib. Herc. f. 475.
Ανδρεῖον.
Και τετὸ μοι τ' ανδρεῖον, ἡ προμηθια. Supp. 510.
SYN. Ανδραγαθια, ηνορεη, αγηνορεη, ἁδροτης, κρατος, μενος, αλκὴ, ευσθενεια. ευψυχια.

EPITH.

EPITH. Ατρομος, ασβεστος, αδαμαστη, πολυθαρσής.
PHR. Κρατερὴ δὲ οἱ εζεεν αλκὺ. Cal.
Επτα λεοντων ὡς Αρην δεδορκοτων. Aesch.
Σιδηροφρων γαρ θυμὸς ανδρεια φλεγων. Soph.
Ανδρεῖος.
Μορφῇ μὲν ὐκ ευωπὸς, ανδρεῖος δ' ανήρ. Eur. Or. 916.
Ξυν τᾶ πολλὰ μὲν εργ' εκτελεσεὶς
Ανδρειοις πεπλοις. Theoc. 28. 10.
SYN. Ανδρωδης, ανδρῷος, αγηνωρ, αφοβος, αγαθὸς, ανδραγαθητὴς, θρασυκαρδιος, ευψυχος, μεγαλοψυχος, λαμπροψυχος, ορθοφρων, μεγαλοφρων, μεγαλητωρ, οβριμοθυμος, μεγαθυμος, μεγαλοθυμος, ὑπερθυμος.—Ανδρικὸς, ανδρομεος, αῤῥην, αῤῥενωπὸς, αρρενωδης.
Ανδροβρὼς.
Τήνδ' ανδροβρῶτα Κυκλωπιὰν γναθον. Eur. Cyc. 92.
SYN. Ανδροβόρος.
Ανδρειφοντης.
—Ενυαλιω ανδρειφοντῃ. Il. β. 651.
Ανδροδαϊκτος,
—Τί ποτ' ανδροδαϊκτον αχεων. Arist. R. 1295.
Ανδροκτόνος,
Κυκλωπες οικῦσ' αντρ' ερημ' ανδροκτόνοι. Eur. Cyc 22.
Ανδροφόνος,
—Υφ Εκτορος ανδροφονοιο Il. α. 242.
Ανδροφοντης.
Τον ανδροφοντην, τον πολεως ταρακτορα. Æsch. S. T. 578.
SYN. Ανδριφοντης, ανδρειφοντὴς, ανθρωποκτόνος, ανθρωπολεθρος, ανεριφοντης, φονευτὴς, βροτολοιγὸς, μιαιφόνος, φθισηνωρ, φθισιμβροτος.
Ανδρηλατεω,
Ανδρηλατῦντας, ἢ φονῳ φονον παλιν
Λυοντας.—Soph. Oed. T. 100.
Ανδρηλατης.
Η ζῶντα τὸς σ' ανδρηλατην φυγῇ. Æsch. S. T. 643.
Ανδριαντοποιὸς.
Ουκ ανδριαντοποιός ειμι.—Pind. Nem. 5.
SYN. Ανδριαντοπλαστης, αγαλματοποιὸς, ἑρμογλυφος, ἑρμογλυφεὺς, θεοπλαστὴς, θεοποιὸς.
PHR. Δημιυργὸς αγαλματων.
Ανδροβόρος.
Ανδροβορων ὁμοτεχνε κυνων αιλυρε—Ep. l. 3.
SYN. Ανδροβρὼς, ανθρωποφαγος.
Ανδρογύνος
Ανδρογύνος τ' αγαθὸ.—Hes. ε. 781.
Ανδροδαμας,
Ανδροδαμαντ' Εριφυλαν. Pind. Nem 9.
Ανδροθνὴς,
—Ανδροθνῆτας Ιλιυ φθορας. Aesch. Ag. 823.
Ανδροκμὴς.
Ουδ' ανδροκμῆτας προσφερων αγωνιας. Eur. Supp. 525.
Μηδέ τις ανδροκμης λοιγὸς επελθετο. Aesch. Supp. 686.
Ανδροκμητος.
—Ανδροκμητῳ ενὶ τυμβῳ. Il. λ. 347.
Ανδροκτασια.
—Μαχαιτ' ανδροκτασιαι τε. Ib. ω. 548.
SYN. Ανδροκτονια, ανδροφονια, μιαιφονια, φονος.
EPITH. Λυγρὴ, αλεγεινὴ, πειροπαχος.
Ανδρομαχη.
Ανδρομαχη δέ οι αγχι παριστατο δακρυχεουσα. Il. ζ. 405.
SYN. Ηετιωνη.
EPITH. Βαρυδεσμος, ευσφυρος, ῥοδοσφυρος, λευκωλενος.
PHR. Ηὔζωνος παρακοιτις Εκτορος. Θυγατηρ μεγαλητορος Ηετιωνος.
Ανδρομεος.
—Εργομενη μάλα περ χροὸς ανδρομεοιο. Il. ρ. 571.
SYN. Ανθρωπεῖος, ανθρωπινος, ανδρεῖος, βροτεος, θνητός.
Ανδροπαις.
Βλαστημα καλλιπρωρον, ανδροπαις ανήρ. Aesch. S. T. 539.
Ανδροπληθεια.
Ωδέ τις παρεστιν αυτοῖς
Ανδροπληθεια στρατυ. Ib. Pers. 235.
Ανδροτυχὴς.
—Ανδροτυχεῖς βιοτυς δοτε. Ib. Eum. 962.
SYN. Γαμηλιος, γαμικὸς, συζευκτικος.
Ανδρόφθορος, Ανδροφθόρος.
Ανδροφθορυ βεβρῶτες αιματος λιπος. Soph. An. 1035.
—Τῆς δ' ανδροφθορυ
Πληγεντ' εχιδνης αγριῳ χαραγματι. Ib. Ph. 269.
Ανδροω.
Μυρμων τὸν εξάπεζον ανδρωσας στρατόν. Lyc. 176.
SYN. Επανδροω.—Θρασυνω, επιγαυροω.
Ανδρὼν.
Αγ' αυτὸν ες ανδρῶνας ευξενυς δομων. Aesch. Ch. 710.
EPITH. Ευτραπεζος.
Ανδυομαι, pro αναδυομαι.
—Ανδυεται πολεμου κακόν. Il. υ. 225.
Ανεγγυος.

Ωρη γάρ σε πεδησεν ανεγγυ@ —Anac. Ep.
SYN. Απιστ@. εκνομ@.—αμνηστευτ@.

Ανεγειρω
—Καὶ ἐξ ὑπνε μ' ανεγειρεις. Il ψ. 15.
SYN. Εγειρω, διεγειρω. εξεγειρω, αφυπνιζω, ανιστημι. εξανιστημι. αναζωπυρῶ, αναζωγρεω.

Ανεδην. (Adv.)
Αλλ' ανεδην ὀδε χῶρ@ ερυκεται. Soph. Ph. 1182.
SYN. Αρδην, παμπαν, διαμπερὲς,—συμμιγα.

Ανεζω
Εις ευνην ανεσαιμι —Il. ξ. 209.
SYN. Αναβιβαζω, ανατιθημι.

Ανειμέν@
Γνωσεαι, εἰ σὺ διψ@ ανειμένα χειλεα τέρσει. Theor. 22. 63.
SYN. Ανετ@. διαλυτ@. εκμελής.

Ανειμι.
Δακρυκοεις δὲ τ' ανεισι πάϊς ες μητέρα χηρην. Il. χ. 499.
SYN. Επανειμι, ανακομιζομαι, αναλυω.

Ανειμων.
—Ἡ παμπαν ανειμον@, ηὲ πενιχρε. Od. γ. 348.
SYN. Ανειματ@. δυσειμων, δυσειματ@, κακοειμων, ανενδυτ@. γυμνός. απεπλ@.

Ανειργω.
—Τρωων ανεεργε φαλαγγας Il. γ. 77.
SYN. Επεχω, συνεχω, συνειργω, συνισχω, κωλυω. αποκωλυω. αναστελλω, αναστρεφω, αναχαιτιζω. ερητυω.

Ανεκβατ@
—Ανεκβατε-σαλε. Lyc. 379.
SYN. Αβατ@, ακελευθ@, ανεισοδ@.

Ανεκτ@.
—Λοιγια εργα τάδ' εσσεται, εδ' ετ' ανεκτα. Il. α. 573.
SYN. Ανασχετ@.

Ανελευθερ@
Μηδ' ανελευθερ@ ἴθι.—Pythag. 38.
SYN. Δελόπρεπης. μικρολόγ@. αισχρὸς, αεικὴς, ακοσμ@. πιναρὸς, φιλοκερδής.

Ανελιννυω.
—Δηρὸν γαρ ανελιννυον αὖθι μενοντες. Suid.
SYN. Αναπαυω. διατριβω, αναστρεφω.

Ανελισσω, Ανελιττω.
Γλῶσσ' ανελισσομενη.—Arift. R. 849.
Exp. Ολισθηρά.
SYN. Ελιττω, ολισθαινω. δινεω. Κυλινδεω.—ανατυλιττω

Ανελκω.
—Και ειριον αμφὶς ανελκει. Il. μ. 434.
—Ὁ δε τοξε πῆχυν ανέλκε. Ib. λ. 375.

SYN. Ελκω, ανελκυω, εξελκω, εξελκυω, αφελκω, αφελκυω, ανάσπαω, αντιπερισπαω, εξαιρω, αναγω, ὑπεξαγω, ανερυω.

Ανελπις,
Σωτηριας ανελπις.—Eur. Iph. T. 487.

Ανελπιστος.
Ελπίδες εν ζωοῖσιν, ανελπιστοι δε θανόντες. Theoc. 4. 42.
—Ανελπιστ@ βιοτ@. Soph. El. 187.
—Ανελπιστον θαυμα. Ib. Tr. 686.

Ανεμβατ@.
Γυοβοροις βελεεσσιν ανεμβατ@ ὁ πριν εεωτων. Ep l. 3.
SYN. Ανεκβατ@.—δυσπειθής.

Ανεμ@.
Εν δ' ανεμ@ πρῆσεν μεσον ἱστιον.—Il. α. 481.
SYN. Αητης, πνεῦμα.
EPITH. Αργαλέ@, ακραὴς, αδρανὴς, αιθρηγενὴς, ἁρπαξ. απαλὸς, αντιπορ@, ἀλιαης, αιθριθ@, βυκτὴς, αλεξικακ@, δυσαὴς, δεινὸς, δυσηχὴς, βοογληνθ@, γειοπον@, επειγομεν@, ζαχρειὴς, ζαὴς, ζαθε@, ζαμενὴς, ευθυπνο@, επιπνευστ@, ζωοφόρ@, ομβροφόρ@, διιπετὴς, ὑψιπετὴς, ξηρὸς, ευοδμ@, λιγὺς, κλονεων, ολοος, λιγυπνο@, λευγαλέ@ κελαδεινὸς, λαβρὸς, θοὸς, λιγυρὸς, κραιπνὸς, κωφὸς, μεγας, παντοι@, πολυπλανὴς, πολυηχὴς, καρτεροθυμος, χαλεπὸς, χειμερι@, χελιδονι@, φυλλοχόος, ὑβριστὴς. φοιταλέ@, φθονερὸς.
PHR. Ανεμε πνοιὴ,—ἲς. Ανεμων λαιψηρὰ κελευθα.—δηλημᾶτα νηων.—Ανεμοδρομ@ αλκὴ.—νεφεα σκιοεντα δονησας. Λαιψηρῶν ανεμων ἱερὸν μεν@ Ηδὲ πολυρροιζων ανεμων αληκτ@ ιωή Cal. Εννυχιαις πτερυγεσσι μελ@ συριζον αηται. Nonn.

Ανεμοεις. Poet. Ηνεμοεις
Ανεμοεντι δέ γ' επ' οχθῳ. Eur. Heracl. 781.
SYN. Ανεμιος, ανεμιδι@, ανεμιαιος, ανεμωδὴς, ανεμωλι@. ὑπηνεμι@, πνευματωδης.

Ανεμοσκεπὴς,
Χλαιαινωντ' ανεμοσκεπεων.—Il. π. 224.
SYN. Αλεξανεμ@.

Ανεμοσφαραγ@. Vid. Πηλιον.

Ανεμοτρεφης
—Εχων ανεμοτρεφὲς εγχ@. Il. λ. 256.
Exp. Κῦφον, ευκινητον, ἢ στερεόν.
—Κῦμα—λαβρον ὑπαὶ νεφεων ανεμοτρεφές.—ο. 625.
Exp. Ὑπ' ανεμε πυξημένον. ὑψηλόν.

Ανεμοτροπ@,
Ανεμοτροπῳ θυελλῃ. Anac. 41. 14.

Ανεμωκης.
Ανεμωκέ@ δρόμον νεφελας. Eur. Ph. 167.
SYN.

SYN. Ωκὺς, ταχὺς, ὑποπ]ερ☉.

Ανεμωλι☉.

—Συ δε ταυτ' ανεμωλια βαζεις. Il. δ 355.

SYN. Μεταμωλι☉, ανεμοφθορ☉, ματαιος, φλυαρὸς.

Ανεμωνη.

Αλλ' ε συμβλητ' εστι κυνοσβατ☉, εδ' ανεμωνη Πρὸς ροδα.—Theoc. 5. 92.

EPITH. Ειαρινη, μινυνθαδιη.

Ανεξεταστος,

Ανεξεταστον μη κολαζε μηδενα Sent.

SYN. Αδιεξεταστ☉, ανεξερευνητ☉, αβασανιστ☉, αγυμναστ☉, αδοκιμαστ☉. ανεξελεγκτ☉.

Ανεξοδ☉.

—Ανεξοδον εις Αχεροντα. Theoc. 12 19.

SYN. Ανεκβατ☉. ανοστ☉, ανοστητ☉, ανοστιμ☉.

Ανεορτ☉.

Ανεορτ☉ ἱερῶν, και χορῶν τητωμενη Eur. El. 310.

SYN. Ατελεστ☉, ανοργιαστ☉. ασχολ☉ απρεπής.

Ανεπιληπ]☉.

Ακεραι☉, ανεπιληπ]ον ησκηκως βιον Eur. Or 920.

SYN. Αναμαρτητ☉, αδιαφθορ☉, αβλαβὴς, ανεπιτιμητ☉, αμεμπ]☉.

Ανεπιξεστ☉.

Μηδε δομον ποιων ανεπιξεστον καταλειπειν. Hes. ε 744.

SYN. Αξεστ☉, ακατεργαστ☉, αξο☉ ασκεπαρν☉ ακομψ☉, ακοσμ☉, ατελής.

Ανεπιρρεκτ☉.

Μηδ' απὸ χυτροποδων ανεπιρρεκτων ανελοντα Εσθειν.—Ib. 746.

SYN. Ακαθαρτ☉. μη καθιερωμεν☉.

Ανεπιφθον☉.

Ανεπιφθονον ειρυσον εγχ☉. Soph. Tr. 1051.

SYN. Ανεμεσητ☉. ανεραστ☉.

Ανεπιφραστ☉.

—Κανεπιφραστοι δυαι. Suid.

SYN. Αφατ☉. αρρητ☉.

Ανεργ☉.

Δι εργ' ανεργα γ' ολλυσαι—Eur. Hel. 366.

SYN. Ανενεργητ☉. απρακτ☉.

Ανερειπω

Τον και ανηρειψαντο θεοι—Il. υ. 234.

SYN. Αναρπαζω, συναρπαζω, αλισκω.

Ανερευνητα. (Adv.)

Τι χρημα γ' ανερευνητα δυσθυμῆ, γυναι; Eur. I. 255.

SYN. Λαθραιως, κρυβδα, κρυβδην.

Ανερευγω, Ανερευγομαι.

Οστε δι' εξ ακρης ανερευγεται εις αλα—Apoll. 2. 745.

SYN. Ερευγομαι, απερευγομαι, καταρρεω, εξειμι.

Ανερομαι, Poet. Ανειρομαι.

Ειλε πατὴρ Κρονιδης, και ανηρετο, ἡδὺ γελασσας. Il. φ. 508.

—Μεπεεσσιν ανειρομεν☉ προσεειπεν. Od. δ. 461.

SYN. Ανερωταω.

Ανερυω

—Ανα δ' ιστια λευκ' ερυσαντες. Od. ι 77.

—Ανειρυσασα δε πεπλως. Theoc. 14. 35.

SYN. Ανειρω, ανελκω, αναγω, ὑπαγω, αναιρεω, ὑφαιρεω, αναστελλω.

Ανερχομαι.

Φοινικ☉ νεον ερν☉ ανερχομενον ενοησα. Od. ζ. 163.

—Σκοπιὴν ες παιπαλοεσσαν ανελθών. Ib. κ 97.

Τῷ δ' αρ' ανερχομενῳ πυκινὸν δολον αλλον ὑφαινε. Il. ζ. 187.

SYN. Αυξανομαι—ανειμι, επανειμι, αναβαινω, επαναβαινω, επιβαινω, επανερχομαι, ανηκω. επανηκω, αναχωρεω. επαναχωρεω, ανακαμπ]ω, επανακαμπ]ω, αναστρεφω, επαναστρεφω, ὑποστρεφω. απονεομαι, νοστεω, εκνοστεω, παλινοστεω.

Ανερωταω

Καί μιν ανηρωτων—Od. δ. 251.

SYN. Ανερομαι, πυνθανομαι, αναπυνθανομαι, εκπυνθανομαι, επερωταω, συνερωταω, διερωταω, ερεω, ερεω, ερομαι, ειρομαι, ερεομαι, ερεεινω, εξερεεινω. επερομαι, συνερομαι, εξερομαι, εξερεομαι, διειρομαι, διεξερεομαι, αιτεω.

Ανεστι☉

Αφρητωρ, αθεμιστ☉, ανεστι☉—Il. ι. 63.

SYN. Ανοικ☉, αστεγὴς, αστεγ☉, φυγάς.

Ανευ, (Præp)

—Ανευ ἐθεν εδε συν αυτῷ. Il. ε. 437.

Ανις.

Ορθοποδες βαινοντές ανις μογερῷιο τιθηνὴς. Nic.

SYN. Διχα, εξω, χωρὶς, ατερ, ἐκητι, εκτὸς.

Ανευαζω

Βακχον—σφαλτην αιευαζοντες—Lyc. 207.

SYN. Ανευφημεω.

Ανευρισκω.

Στυγνὸν τὸν ὗν ανεῦρον—Theoc. 30. 9.

SYN. Ερευρισκω, παρευρισκω, εξευρισκω, προσευρισκω.

Ανευρεσις

Ορθως εκραν', εις την ανευρεσιν, θεός. Eur. I. 569.

SYN. Ευρεσις, ευρεμα, ευρημα, εξευρεσις, επιτεχνησις, αναληψις.

Ανευφημεω,

Ανευφημεω,
Επ' αξιοισιν αρ' ανευφημεῖ δομος. Or. 1339.
Ανευφωνεω,
Απας δ' ανευφωνησεν οιμωγῇ λεως Soph. Tr. 756.
SYN. Κατευφημεω, αναθρηνεω, αντηχεω.
Ανεφελος,
—Αλλα μαλ' αιθρη—πεπταται αννεφελος. Od. ζ. 45.
—Ανεφελον κακον—Soph. El. 1259.
SYN. Ευδιος.—διαδηλος, ασκιαστος.
Ανεχω.
—Αλλ' ανεχ' ιππυς. Il. ψ. 426.
Ως τέ τευ ἢ βασιλῆος αμυμονος, όστε θεουδὴς
Ανδρασιν εν πολλοῖσι, και ιφθιμοισιν ανασσων
Ευδικιας ανεχησι Od. τ. 109.
SYN. Επεχω, επισχω, αντεχω, συνεχω, κατεχω, ανειργω. οχμαζω, καταστελλω. αναφερω. ανατεινω. αυξω.—Τιμαω. ανυψοω—ὑπερκειμαι.
Ανεχομαι.
Ου γαρ ξεινυς οιδε μαλ' ανθρωπυς ανεχονται. Od. η. 32.
—Εις ενιαυτον εγω παρα σοι γ' ανεχοιμην. δ. 595.
—Οφρ' ανεχοιτο δαμα θρωσκοντας οϊστὲς. Il. ο. 470.
SYN. Ανεχω. εαω, αναδεχομαι, ὑποδεχομαι. αντεχομαι, διαμενω. ανατλημι. αυξανομαι. καταφρονεω. ὑπομενω.
Ανεψιος.
—Ἑται και ανεψιοι αμφὶς εοντες. Il. ε. 460.
SYN. Εορ, κηδεστὴς, συγγενὴς, εξαδελφος—αγχιστεὺς, επιγονος, επιγενὴς.
Ανεως.
Δὴν δ' ανεω ἦσαν—Il. ι. 30.
Τιπ]' ανεῳ εγενεσθε—β. 323.
SYN. Ακὴν. αφωνος, αλαλος, ἡσυχος.
Ανηβαω.
—Ου γαρ ανηβᾶν
Δις πελεται προς θεων, υδὲ λυσις θανατυ. Theog. 1003.
SYN. Ἡβαω, ανηβασκω.
Ανηβητηριος.
—Αλλ' ανηβητηριαν
Ρωμην επαινῶ λαμβανειν.—Eur. Andr. 552.
SYN. Ακμαστικὸς, νεωτερικὸς, αναζεων.
Ανηβος.
Παῖς μεν ανηβος εων ετι νηπιος, ἑρκος οδοντων
Φυσας ενβαλλει πρῶτον εν επ]' ετεσιν. Solon.
Αμφω τωγ' ητην πυρροτριχω, αμφω αναβω. Theoc. 8. 3.

SYN. Ανιυλος, αποθριξ, αφηλιξ, αχνοος. ανηλικος.
Ανηθον.
—Σκιαδες μαλακῷ βριθυσαι ανηθῳ. Theoc. 15. 119.
EPITH. Ευθαλὲς, ὑλον.
Ανηθινος.
—Στεφανον-ανηθινον, ἢ ροδοεντα. Ib. 7. 63.
Ανηκεστος
—Τότε κέν μιν ανηκεστον λαβεν αλγος. Il. ε. 394.
SYN. Ανιατος, αθεραπευτος, ανιατρευτος.—Απαραμυθητος, αφορητος, δυσανσχετος, απηνὴς.
Ανηκοος.
Οπποτε πρῶτα θανωμες, ανακοοι εν χθονι κοιλᾳ
Ευδομες—Mosch. 3. 108.
SYN. Απηκοος, ανυπηκοος, ανυποτακτος, απειθὴς. ανηλατος. αμαθὴς.
Ανηκυστεω.
—Ουδ' αρα πατρὸς ανηκυστησεν Απολλων. Il. ο. 236.
SYN. Νηκυστεω, απειθεω, παρακυω.
Ανηκυστος,
—Ανακυστα τᾶς τυραννυ παθεα—Eur. Hipp. 362.
SYN. Αρρητος, απυστος.
Ανηκω
—Τεργον τόδε μεῖζον ανηκει
Η κατ' εμὰν ρωμαν. Soph. Tr. 1035.
SYN. Ορμαω. αναβαινω. εντυγχανω, επιβαλλω. συγγινομαι.
Ανηλεὴς.
Ηρη, σοι δ' ετι τῆμος ανηλέες ἦτορ εκειτο. Call. 4. 106.
SYN. Αμειλιχος, ανοικτος, απηνὴς, σιδηροφρων, φιλαιμων, ωμὸς, τιμωρητικὸς.
Ανηλιος.
—Λισσαδος ὡς πετρας-λιβας ανηλιος. Eur. Andr. 534.
SYN. Αειλος. περισκεφὴς. συνηρεφὴς.—Πολυηλιος.
Ανηνεμος.
Ανηνεμόν τε παντων χειμωνων. Soph. Oed. C. 709.
Ανηλιπος.
—Μη αναλιπος ερχεο, Βατ]ε. Theoc. 4. 56.
SYN. Ανυποδητος, απεδιλος.
Ανημελκτος,
Θηλειαι δ' εμεμηκεν ανημελκτοι περὶ σηκυς. Od. ι. 439.
Ανημερος
—Ανημερον, ορειαντ' εκβολαν. Eur. Hec. 1081.
SYN. Απηνὴς, απανθρωπος, αμειλιχος.
Ανηνυστος,

Ανηνυστος, Ανηνυτος.
—Ανηνυστῳ επὶ εργῳ. Od. π. 111.
—Παντεσσι δ' ανηνυτος εισατ' αεθλος. Apoll. 3 502.
—Ανηνυτον οἶτον εχουσα κακῶν. Soph. El. 168.
SYN. Αχρηστος, δυσκατορθωτος, ακατεργαστος. αδοκιμος.—αμετρος, πολυς. ατελεωτος. απληρωτος, απρακτος.

Ανηνωρ.
Μή σε—κακὴν και ανηνορα θειη. Od. κ. 301.
SYN. Ανανδρος, θηλυφρων, αμαχος, δειλός.

Ανήρ.
Ου γάρ τι γλυκυθυμος ανὴρ ἦν, ουδ' αγανοφρων. Il. υ. 467.
Τῷδ' ουπως τις ὁμοῖος επιχθονιων γενετ' ανήρ. Ib. β. 553.
—Ου μεν γαρ τοῦγε κρεῖσσον και αρειον
Η ὅθ' ὁμοφρονεοντε νοημασιν οἶκον εχητον
Ανὴρ ηδὲ γυνή.—Od. ξ. 184.
SYN. Ανθρωπος, βροτὸς φώς.—ακοιτης.
EPITH. Αρηΐος, ασπιδιωτης, αλκιμος, αγριος, απαλαμνος, απιστος, αλφηστὴς, αρηιθεος, αλλογλωσσος, βαρβαροφωνος, αεργος, αθεμιστιος, αΐδηλος. αἰζήιος, αγχινοος, βεληφόρος, βιοθαλμιος, βροτὸς, ευθυμαχος, αμηλητος, γαιηϊος, ιθυδικης, ευορκος, ευρυθμος, εχεφρων, δειλὸς, δεινὸς, ελαφρὸς, εσθλὸς, θνητὸς, θαρσαλέος, καρτερὸς, κρατερὸς, μενεχαρμος, ὅλος, πελωριος, πολυπαμμων, κυδαλιμος, πολυπονος, πολυρρὴν, κιβδηλος, κενοφρων, καρτεροθυμος, πολυτλητος, πολυϊδρις, φραδμων, χαλκεοθωρηξ, σιδηροφόρος, φερεσσακὴς, σακεσπαλος, φριξαυχην, ὑπεροπλος, ταλακαρδιος, σιτοφάγος, αμηστης, ωκυμορος.
PHR. Ου μεν γαρ τί που εστὶν οἲζυρωτερον ανδρός.—Ασταθεων γενος ανδρῶν.

Ανηρεφὴς.
—Μετ' εκτος ανηρεφέος πελε νηοῦ. Apoll. 2. 1175.
SYN. Αστεγης, αστεγαστος, ασκεπαστος.—επηρεφής.

Ανηροσιη.
Ασπορινη και ανηροσιην—Sibyll. 3.

Ανηροτος.
Αλλά τάγ' ασπαρτα και ανηροτα παντα φυονται. Od. ι. 109.
SYN. Αγεωργητος.—ασπαρτος.

Ανησσατος.
Νικη μὰν ουδ' αλλος, ανασσατοι δὲ γενοντο. Theoc. 6. 46.
SYN. Αηττητος, αχειρωτος, ανικητος.

Ανηστις.
—Ου γαρ συ πρῶτος ακλητος
Φοιτᾷς επὶ δεῖπνον ανηστις. Suid.

SYN. Νῆστις, αγευστος.—διακορής.

Ανηφαιστος.
Εως υφῆψε δῶμ' ανηφαιστῳ πυρί. Eur. Or. 620.

Ανθαιρεομαι.
—Ουδεις στεφανον ανθαιρησεται. Hec. 658.
SYN. Αποφερω. προκρινω, προτιμαω.

Ανθαμιλλος.
Τοῖς ανθαμιλλοις εισὶ πολεμιωτατοι. I. 606.
SYN. Αντιζηλος, αντιτεχνος, φιλονεικος.

Ανθαπτομαι.
Ανθαπτομαι σοῦ τῶνδε τῶν αυτῶν εγώ. Hec. 274.
Ταχὺς βαδιστὴς τερμονων ανθηπτετο. M. 1182.
SYN. Καθαπτομαι, διαπρατίω.

Ανθεια, Nom pr.
—Ηδ' Ανθειαν βαθυλειμον. Il. ι. 151.
EPITH. Ποιηεσσα

Ανθεμις.
—Επ ανθεμιδων συμβολα κῦρα βαλεῖν. Suid.

Ανθεμον.
—Εχων στεφανον ανθεμων. Arist. A. 991.
SYN. Ανθος.

Ανθεμα τα.
—Αγνᾶς ανθεμα χρυσογονας. Theoc. Ep. 13.
SYN. Χαρισματα, αναθηματα.

Ανθεμοεις.
—Εν λειμῶνι Σκαμανδριῳ ανθεμοεντι. Il. β. 467.

Ανθεμωδης.
Λειμῶνας ανθεμωδεις—Arist. R. 452.

Ανθεσφόρος.
Μιλακος τ' ανθεσφορου—Eur. B. 702.

Ανθηφόρος.
Λειμακας τ' ανθηφορους. Iph. A. 1544.

Ανθοφόρος.
Ανθοφορον αν' αλσος παιζοντες. Arist. R. 444.

Ανθηρὸς, (Metaph.)
Ανθηρὸς μεν ειματων στολῃ. Eur. I. A. 73.

Ανθιμος.
—Ηδ' ερατόν τε μελισσης ανθιμον εἶδαρ. Orph. L.

Ανθινος.
—Οἵτ' ανθινον εἶδαρ εδουσιν. Od. ι. 84.
SYN. ανθινος, ανθεμος, ευανθεμος, ευανθὴς, ανθημων, ανθώδης, ανθοφυὴς, ευθαλὴς, τηλεθαος.—ποικίλος. αιθερικος, λαμπρός.

Ανθεμορρυτος.
Ξανθῆς μελισσης ανθεμορρυτον γανος. Eur. Iph. T. 633.

Ανθεμουργὸς.
Τῆς τ' ανθεμουργοῦ σταγμα—Aesch. Pers. 614.

Ανθερεων.
—Δεξιτερῇ δ' αρ' υπ' ανθερεωνος ἑλοῦσα. Il. α. 501.
SYN. Γενειον.—στομα.—λαρυγξ.

EPITH. Λαχνηεις, δασυθριξ, περιπλοκος, λασιος — Θενγόρις, θενμαχος, πολυχανδης, βαρυγλωσσος, ευγλωσσος, λωβητηρ, απειλητηρ, ακοντιστηρ, πυριθαλπης, ευρωεις, βαθυστηριγξ. Nonn.

Ανθεριχος.

Ακρον επ' ανθεριχων καρπον θεον, ουδε κατεκλων. Il. υ. 227.

Αλλα παλιρροιη επινηχεται, ανθεριχος ως. Call. 4. 193.

SYN. Σταχυς, ανθεριξ, αθεριξ, αθηρ. — ὁ του ασφοδελου καρπος.

Ανθεω

—Πριν σφωιν υπο κροταφοισιν ιουλους
Ανθησαι,—Od λ. 319.

SYN. Διανθεω, ακμαζω, βρυαζω, θαλλω. εξωμουμαι.

Ανθηλιος.

Ανθηλιον προσωπον εκφαινειν θεων. Eur. I. 1550.

SYN. Προσηλιος, προσηλος

Ανθιζω.

Τοτε και ροδων αγητων
Νεον ερος ηνθισε χθων. Anac. 53. 36.

SYN. Διανθιζω.

Ανθοκροκος.

Ανθοκροκοισι πηναις. Eur. Hec. 469.

Ανθονομος.

—Ανθονομου-βοος—Æsch. Supp 44.

Ανθοπλιζω.

Ἱππεῦσι δ' ἱππεῖς ἦσαν ανθωπλισμένοι. Eur. Supp. 666.

Ανθοπλιτης.

Προς ανθοπλιτου ξυνον ογκησει μορον, Lyc. 64.

SYN. Τοξοτης. ανθαμιλλος.

Ανθος.

Ριζη μεν μελαν εσκε, γαλακτι δε εικελον ανθος. Od. κ. 304.

Και δ' εχει ηβης ανθος, ότε κρατος εστι μεγιστον. Il. ν. 484.

SYN. Ανθεμον, ιανθος, ιον, θρονον, λεφιον. ανθη. ανθοσυνη αωτον.—Καλλωπισμα.

EPITH. Αγλαον, αγλαομορφον, ευωδες, ευποικιλον, πολυποικιλον, εαρινον, ιμερτον, καθαρον. καλον, μαλακον, δροσερον, αφροδισιον, λεπτον, λευκον, λειμωνιον, λαχνηεν, τερπνον, ευτεοπες. μελισταγες, πορφυρεον, ποιηεν, ροδοεν, ευκιεν, κλωστον, πολυθρεπτον, σταφυλικομον, υακινθινον, χλοερον.

PHR. Παμφορου γαιας τεκνα. Aesch.

Λειμωνων εαροτροφεων πεταλα. Theoc.

Λασιας φιλα εργα μελισσας. Ib.

Κνωεσσα λοχειη. Γης βοστρυχος. Nonn.

Ανθοσμιας.

—Οινου μελανος ανθοσμιου Arist. Pl 808.

SYN. Ευοσμος περιοσμος ηδυς. ανθηρος.

Ανθρακευω,

—Χρη τας μυσαρας γυναικας ανθρακευειν. Arist. L. 340.

Ανθρακιζω.

Καν θρακιζων του ρεβινθου—Pac. 1136.

SYN. Ανθρακοω. φρυγω.

Ανθρακια,

Ανθρακιην στορεσας οβελους εφυπερθε τανυσσε. Il. ι. 123.

Ανθρακις.

—Επ' ανθρακιδων πεπλησμένος. Arist. V. 1122.

Ανθραξ.

Ουδε ποτε χθιζον περιβοσκεται ανθρακα τεφρη. Call. 2 84.

SYN. Θυμαλωψ.

EPITH. Αιθομενος, φλογοεις, ζωαν.

Ανθρηνη.

—Κεντουμενος, ωσπερ υπ' ανθρηνων. Arist. N. 944.

SYN. Σφηξ μελισσα.

Ανθρηνιον.

Εξελθειν ημων μενοινων
Προς βιαν τανθρηνια. Arist. V. 1075.

SYN. Κηριον, μελιδειον, μελικηρις, υριον. σιμηνος.

Ανθρωπαριον,

Τολμωντε δραν ανθρωπαριω κακοδαιμονε Pl. 416.

Ανθρωπιον,

—Μενελεων ανθρωπιον. Eur. Cyc. 184.

Ανθρωπισκος,

Ο πλουτος, ανθρωπισκε, τοις σοφοις θεος. Ib. 315.

SYN. Ανδραριον.

Ανθρωπινος,

—Αλλα των ανθρωπινων. Arist. V. 1174.

Ανθρωπειος.

Γινωσκε τ' ανθρωπεια—Eur. Fr.

SYN. Ανθρωπικος, ανθρωποπαθης, ανθρωποφυης, ανθρωπωδης, ανδρομεος. — φιλανθρωπος, επιεικης, ευγνωμων, χρηστος.

Ανθρωποδαιμων.

Ανθρωποδαιμων κεισεται βλεπων φαος. Eur. R. 971.

SYN. Θεανδρος.

Ανθρωποκτονος.

—Βορα χαιρουσιν ανθρωποκτονω. Cyc. 127.

SYN. Ανδροφονος.

Ανθρωπος,

—Ει παρα τις τι κιων ανθρωπος οδιτης. Il. π. 263.

SYN. Ανηρ. θνητος. αρρην.

Ανθρωποι.

Παντας

Παντας επ' ανθρωπυς—Il. κ. 213.

SYN. Μεροπες, βροτοι, θνητοί.

EPITH. Επιχθονιοι, εφημεριοι, μεροπες, θνητοί· αμαθεις, αφραδεις, αργαλεοι, αλημονες, αινομοροι, αφωτιστοι, απειρεσιοι, αιολοβυλοι, απιστοχθροι, αλφησταὶ, απηνεις, αβιοι, αμαυροβιοι· διοτρεφεις, δυστλημονες, δειλοὶ, δικαιοι, θυμοβοροι, θεογλωσσοι, θεοστυγεις, ελεεινοὶ, εικελονειροι, εφημεριοι, εριθυμοι, χειροτρεφεις· μογεροὶ, κενεαυχεες, κενοκρανοι, κακοτεχνοι, κακοθυμοι, κακοδαιμονες, καταθνητοι, οψιγονοι, οἴζυροὶ, ολιγοσθενεις, ολιγοδρανεις, οπισθοκομοι, πολυκληροι, πολυσπερεις, πολυπλαγκτοι, πολυκμητοι, πολυτλητοι, πολυρρόθιοι, πολυμοχθοι, παλιγγενεις, ποντοπλανηται, χαμαιγενεις, χαμαὶ οιχομενοι, χαμευναδες, χαμαιφρονες, ταλαιεργοὶ, φιλοκοσμοι, ωκυμοροι. Vid. Βροτοί.

PHR. Φυλλων γενεα προςομοιοι· πλασματα πηλυ· σκιοειδεα φυλ' αμενηνα. Aristoph. Δυσμορα φυλ' ανθρωπων. Ημεριος γεννα Eur. Φυτον ερανιον.—Αγγελος αλλος, Ουρανιδης, χθονιος εχεφρων μυστης. Naz. Μεροπηις ριζα. Apollin. Αντωπον μακαρεσσι γενος—Opp. Ωκυμορον αιμα. Nonn.

Στρωφωμεσθ' επὶ γαιαν ετωσια φυσιοωντες,
Ανθρωποι θνητοὶ, ροιης γενος, υδεν εόντες,
Οι θανατω ζωοντες—Naz.

Ανθρωποσφαγεω.

Ποτερα το χρην σφ' επηγαγ' ανθρωποσφαγειν. Eur. Hec 259.

SYN. Ανθρωποκτονεω.

Ανθυβριζομαι.

—Και γαρ ανθυβριζομαι. Ph. 633.

Ανθυπεργεω.

Μητ' ανθυπεργειν αισχρα τοισι χρωμενοις. Hipp. 999.

SYN. Αμειβω, αντιδωρεω.

Ανια.

—Ουδε τι σε χρη
Πριν ωρη καταλεχθαι· ανιη και πολυς υπνος. Od. ο. 393.

Μηποτ' ανηκεστον, Κυρνε, λαβης ανιην. Theog. 76.

SYN. Αχθηδων, απορια, ατερψια, αθυμια, βαρυθυμια, δυσθυμια, αλυς, αλυσμος, αλγος, αχθος, λυπη, πενθος, αδημονια, δυσχερεια, δυσπαθεια.

EPITH. Αργαλεα, απειρος, ατλητος, αγρυπνος, ακορεστος, αλιαστος, βαρεια, βαρυμηνις, γλυκερη, πικρη, λυγρη, μελαινα, γοερη, ολοη, στυγερη, δυσαλθης, κρατερη, θυμοβορος, οξεια, κακοποτμος, πολυδακρυς, πολυωδυνος, πολυσμαραγος, πολυπλαγκτος, πολυκλαυτος, πενθας.

PHR. Και βαθυς αφραστοιο νοσσυντος ογκος ανιης. Opp.—Λευγαλεησι πεπαρμένος ητορ ανιαις. Cal.

Ανιαζω.

Τρωων δ' ος κτεατεσσιν υπερφιαλως ανιαζει. Il. σ 300

Αλλ' οτε δη ρ' ανιαζον ευκνημιδες Αχαιοί. Ib. ψ. 721.

—Αλλ' ηδη μοι ανιαζυσιν εταιροι. Od. δ. 598.

SYN. Ανιαομαι. λυπεομαι, παραλυπεομαι, αχαχεομαι.—ανιαω.

Ανιαρος.

—Ανιαρον οντως κτημα. Eur. Or. 230.

—Ανιηρω δε μιν αυτην
Εξαυτις μυθω προσεφωνεεν—Apoll. 3. 1065.

Σωτηρ δομοις, εχθροις ανιαρος.—Arist. N. 1065.

Παν γαρ αναγκαιον χρημ' ανιηρον εφυ. Theog. 472.

SYN. Δεινος, στυγερος, ανιγρος, αχθεινος, λυπηρος, αχαρης. γοερος, αλεγεινος, βαρυθυμος, αθυμος, αθεραπευτος. δεινος.

Ανιαχω.

—Οι δ' εισιδοντες
Ηρωες μεσσηγυς ανιαχον—Apoll. 2. 270.

SYN. Αναβοαω, ανακραζω αντιφθεγγομαι.—Αντηχεω, καναχεω, κελαδεω.—αμειβομαι.

Ανιαω.

—Αι βομβυσαι περὶ την κεφαλην ανιωσιν. Arist. Plut. 538.

SYN. Ανιαζω, αγχω, οχλεω, κακοω, θλιβω, Καταπονεω, πιεζω, διαστρεβλοω, συνθρυπτω, αασεω.

Ανιαομαι.

Αλλα μεν, υ γαρ τις τοι ανιαται παρεοντι. Od. ο. 334.

SYN. Ανιαω, ανιαζω, ακαχημαι, αλυκτεω, ασχαλλω, αχλυμαι, αχνυμαι, αδημονεω, μοχθεω, ταλαιπωρεω. αχθομαι. συναλγεω.

Ανιδρυτος

Δρομοις ανιδρυτοισιν ηλαστρεν μ' αεί. Eur. Iph. T. 971.

SYN. Ασταθης, αστατος, ακαταστατος, αβεβαιος, ανενδοτος, αστηρικτος ατερματιστος.—ανεξιλαστος.

Ανιδρωτι.

Ου γαρ ανιδρωτί γε μετ' ανδράσι κυδος αεξει. Cal. l. 1.

SYN. Αμοχθι, απονητί.

Ανιερος.

Περιφρονες δ' αγαν ανιερω μενει
Μεμαργωμενοι κυνοθρασεις θεων. Aesch. Supp. 765.

Ανιερος αθυτων πελανων—Eur. Supp. 147.

SYN.

SYN. Αθεαστος, ανοσιος, ακαθαρτος, δυσκαθαρτος, βεβηλος, ανοργιαστος, αποβωμιος, αμυητος, αθυτος, εξηγαστος.

Ανιημι.

—Εμε δ' ουδ' ὡς θυμὸς ανιει. Il. ο. 24.

Η μαλα δή τινα Κυπρις Αχαιϊαδων ανιεισα— Ib. ε. 422.

SYN. Αφιημι, καθιημι, παριημι. αναπειθω, αναπεμπω, παρορμαω, αναβαλλω.—Καταλειπω. ενδιδωμι, αναχαλαω.

Ανικετευτος.

—Ειτ ανικετευτος ἦς. Eur. Iph. A. 1003.

Ανικητος

—Ανικητος και ακηδής. Hes. Θ. 489.

SYN. Αδαμαστος.

Ανιππευω.

—Ανιππευοντος ἡλιυ κυκλῳ. Eur. I. 41.

Ανιππος.

Ανιππον, ἱπποτηντε—Soph. Oed. C. 954.

Ανιπ]οπες, Vid. Σελλοι.

Ανιπ]ος,

Χερσὶ δ' ανιπ]οισιν Διϊ λειβειν αιθοπα οἶνον. Il. ζ. 266.

SYN. Αλυτος.

Ανισον, Seu. Αωισον.

Συν δε και αννισοιο το διπλοῦν αχθος αειρας. Nic.

Ανιστημι.

—Γεροντα δε χειρὸς ανιστη. Il. ω. 515.

—Ὁ δ' ανστησει όν ἑταῖρον. Ib. ο. 64.

Ουδε μιν ανστησεις.—Ib. ω. 551.

SYN. Ανεγειρω, ανορθοω, ανακυφιζω. απαρτιζω.—ανασκευαζω.—παρορμαω.—διανιστημι.—μετοικιζω.

Ανιστορεω.

—Τῦ δε καί μ' ανιστορεῖς πέρι. Eur. Hipp. 92.

SYN. Ανερομαι.—διαλαμβανω.

Ανισχω.

—Πᾶσι θεοῖσι χεῖρας ανισχοντες. Il. Θ. 347.

Αν' δ' ισχων τελαμῶνα—Ib. ε. 798.

SYN. Ανεχω, ανατεινω. ανιημι. ανατελλω.

Ανιχνευω

Αλλά τ' ανιχνευων θεει εμπεδον, οφρά κεν εὑρῃ. Il. χ. 192.

SYN. Εξιχνευω, ιχνευω, εξιχνιαζω, ακριβοω, διωκω, αναζητεω, κυνοδρομεω.

Ανοδος.

Αι δ' ανοδοι, κ. λ. Call. Ep. 18. 3.

SYN. Αναβασις, επιβασις, ανηλυσις. παλιγγενεσια.

Ανοδος.

—Και δι' ὁδοὺς ανοδυς στειχων. Eur. Iph. T. 188.

Al. Και διοδυς—

SYN. Αβατος, αστειπ]ος, αναντης.

Ανοημων.

—Ουδ' οπιθεν κακὸς εσσεαι, ὐδ' ανοημων. Od. β. 270.

Ανοητος.

Αφραστ', ηδ' ανοητα διεπλεκε θαυματα εργα. Hom. M. 80.

SYN. Ασυνετος, αφρων, παραφρων, παραφρονιμος, εκφρων, αγνωμων, μωροσοφος, αναισθητος, βαρυκαρδιος, ευηθὴς, επιμαργος, αβελτερος, ηλιθιος, μωρός.

Ανοια.

Πολλῆς ανοιας και το θηρᾶσθαι κενά; Soph. El. 1060.

—Λογυτ' ανοια, και φρενῶν Ερινύς. An. 611.

SYN. Αβυλια, ανοησια, εκφροσυνη, απονοια, παρανοια. παραφροσυνη, παραπληγια. αμαρτια. ευηθεια, ατασθαλια, μωρια.

Ανοιγω,

Χρυσὸς δ' ανοιγει παντα, χαἴδυ πυλας. Sent.

—Θυρας δ' ανεωγε συφειῦ. Od. κ. 489.

Ανοιγνυμι,

Μεγας κακῶν θησαυρος ὡς ανοιγνυται! Eur. I. 923.

SYN. Αναπεταζω, αναμοχλευω. αναπ]υσσω. οιγω, διοιγω, διοιγνυω, διανοιγω, ὑπανοιγω.

PHR. Εν δε κληἵδ' ἧκε, θυρεων δ' ανεκοπτεν οχῆας Αντα τιτυσκομενη· τὰ δ' ανεβραχε καλα θυρετρα Πληγεντα κληΐδι πετασθησαν δε οἱ ὦκα. Od. φ. 47.

Ανοιδεω.

—Κάπειτ' ανοιδησαν—Eur. Hipp. 1210.

SYN. Επανοιδεω, διοιδεω, οιδεω.

Ανοικιζω

Διὰ ταῦτα μέν τοι δευρ' ανοικισθεὶς εγώ. Arist. Av. 1351.

SYN. Ανοικιζομαι, απερχομαι, μεθισταμαι, μεταβαινω, αποικεω, μετοικεω. αποκαθιστημι, ανακαινιζω, ανορθοω, επισκευαζω.

Ανοικοδομεω.

Καιναῖς πλινθοισιν ανοικοδομεῖν. Pac. 99.

SYN. Αναδεμω, αναδεμομαι, ανακτιζω, ανοικιζω, ανασκευαζω.

Ανοιμωκτος.

Ετλης ανοιμωκτον ανδρα θαψαι. Aesch. Ch. 431.

SYN. Αχλαυστος.

Ανοικτος.

—Ανοικτος ὗς μ' εδησε—Arist. Th. 1031.

SYN. Δυσοικτος, αφιλοίκτιρμων, σκληρὸς, σκληροφρων, ανελεημων, αταλαιπωρος, αγριος, αγριοθυμος, νηλεοθυμος, ωμοθυμος, απηνὴς, απηλεγὴς, δεινὸς, χαλεπὸς.

Ανοικτρος

Ουδ'

Ουδ' ανακτρὸν τ' εκϐαλλονται δακρυον. Eur. I. T. 227.

Ανοιστέος.

—Αλλ' ανοιστέος λογος. Eur. Fr.

Ανολϐια.

Αιδὼς τοι προς ανολϐιη, θαρσος δὲ πρὸς ολϐῳ. Hes. ε 317.

SYN. Δυστυχια, αθλιοτης, αεθλοσυνη.

Ανολϐος.

—Κεινος ουκέτ' εστ' ανὴρ
Αϐιλος, ουδ' ανολϐος, όστις ες κακὸν
Πεσὼν ακεῖται, μηδ' ακινητος πελει. Soph. An. 1037.

SYN. Αθλιος ανωφελητος ανοητος.

Ανολεθρος.

—Παμπαν απημονας, ουδ' ανολεθρους. Il. ν. 761.

SYN. Αϐλητος, σῶος.

Ανολολυζω.

—Ανωλολυξε την νεανιαν. Soph. Tr. 208.

SYN. Ολολυζω, εξολολυζω, αιαζω, αλαλαζω, ολοφυρομαι, αποδυρομαι, κλαυθμυριζομαι, οιμωζω.

Ανομαι.

—Μαλα γαρ νυξ ανεται, εγγύθι δ' ηώς. Il. κ. 251.

—Και εργον ανοιτο. Il. σ. 472.

SYN. Ανυομαι, τελεομαι.

Ανομϐροι.

—Αν ροαί-καρπιζουσιν ανομϐροι. Eur. B. 406.

Ανομια.

Αλλος δέ τις ματαιος, ανομια θρασύς. Eur. I. T. 275.

SYN. Αδικια, αγνωμοσυνη, παρανομια, δυσνομια, παρανομημα, παραδικη, κακουργια, κακουργημα, αθεμιτουργια, αθεσμοσυνη, ακολαστημα, δυσφροσυνη.

Ανομος

Αθεός γ', ανομος, αχαρις ὁ φθονος. Andr. 491.

SYN. Εκνομος, παρανομος, αδικος, αγνωμων, εκθεσμος, ανεπιεικὴς, αποϐλητος, ακοσμος.

Ανομως.

—Νυμφιδιων-λεχεων, ἃ σοι προλιπὼν ανομως
Αλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συνευνῳ. M. 1000.

Ανομματος.

—Ανὴρ ουδ' ανομματος. Soph. Ph. 877.

SYN. Αοπτιστος, αλαος.

Ανομοῖος,

Εξ ισοτητος αληθειας συναγουσ' ανομοῖα. Orph.

SYN. Ανισος, απεικελιος, ετεροῖος, αλλοῖος, απεοικὼς, απεμφερὴς, αφομοῖος· ασυγκριτος, απαραϐλητος.

Ανοητος.

Ανοητον απὸ Τροιας
Ελαϐε τον Ελενας γαμον. Eur. Or. 1533.

SYN. Ανωφελὴς, ματαιος, αλυσιτελὴς, αδοκιμος, ανεπιτηδειος, ασυμφορος, ετωσιος, αχρηστος.

Ανοος, Ανους.

Νηπυτι', ὡς αnοον κραδιην εχες,—Il. φ. 441.

Μή φευρεθῆς ανους τε καὶ γερων ἅμα. Soph. An. 287.

SYN. Αφρων, εκφρων, λαθιφρων, ανοημων, αφυής.

Ανοπαια.

Ορνις δ' ὡς ανοπαια διεπ]ατο—Od. 320.

Ανοργιαστος.

Τα τῆς Αφροδιτης ἱερ' ανοργιαστά σοι. Arift. L. 894.

SYN. Ατελεστατος.

Ανορθοω.

—Τον δ' Αφροδιτα—Ηθελ' ανορθῶσαι—Theoc. 1. 139.

Ευ γαρ μ' ανορθοῖς, ὥστε μη 'ξαμαρτανειν. Eur. Supp. 1228.

SYN. Επαιρω, ανασχεθω, ανακουφιζω, ανιστημι.—απευθυνω, ορθοω, ανορθιαζω.

Ανορμος.

Οταν καταιδη τον ὑμεναιον, ὃν δομοις
Ανορμον εισεπλευσας, ευπλοιας τυχὼν. Soph. Oed. T. 430.

SYN. Δυσορμος. κακολιμενιστος.

Ανορουω

—Τοῖσι δε Νεστωρ—Ηδυεπης ανορουσε—Il. α. 248.

Ες διφρον δ' ανόρουσε—Ib λ. 273.

SYN. Ανιστημι, εξεγειρομαι, εκθορεω, αναθορεω, αναπηδαω, ανaΐσσω.

Ανοροφος.

Χλωραῖς ὑπ' ελαταις ανοροφοις ἧνται πετραις. Eur. B 38.

SYN. Αιπεινός.

Ανορταλιζω.

Ανωρταλιζες—Arift. Eq. 134.

SYN. Μετεωριζομαι, επαιρομαι, μεγαφρονεω—ορχεομαι (κουφως.)

Ανορυσσω, Ανορυτ]ω.

Μη τυμϐον φθιμενων ανορυξης—Phoc. 95.

—Και τας ὑδριας ανορυτ]ω. Arift. Av. 603.

SYN. Εξορυτ]ω, ανατρεπω.

Ανορχεομαι

Εγὼ δ' ανηλαλαξα, κανωρχησαμην. Eur. Supp. 719.

SYN. Αναλλομαι, αναπηδαω.

 Ανοσιος.

Ανοσιος.
Εγὼ δ' ανοσίος ειμι μητέρα κτανών. Or. 545.
SYN. Ανοσιυργός. αγὴς, εναγὴς, δυσαγὴς, επαρατος, καταρατος, μιαρὸς. ανιερος, αναγνος, αθεος, αδικος, αθεμιτος, αλιτημων, επιτριπτος. βεβηλος. αθυτος.
Ανοσος. Poet. Ανυσος.
Ανοσοι μενωσι παντες Anac. 50 7.
—Αλλ' ασκεθεες και ανυσοι—Ημεθα—Od. ξ. 255.
SYN. Ανοσητος. αβλαβής.
Ανοστιμος,
—Δυστηνον ανοστιμον οἷον εθηκεν. Od. δ. 182.
Ανοστος.
—Και εθηκαν ανοστυς. Ib. ω. 527.
SYN. Ανοστητος. — ανεξοδος. — ανυποστρεπτος.
Ανοτοτυζω.
Τι ταυτ' ανωτοτυξας αμφὶ Λοξιυ. Aesch. Ag. 1083.
Ανυατος.
—Ξοανον-τρισκελὲς, αυτοφλοιον, ανυατον. Theoc. Ep. 4.
Ανυθετητος.
Ανυθετητόν εστιν ἡ πονηρια. Sent.
SYN. Ανηκεστος, απειθής.
Ανυτατος.
Οστις ετ' αβλητος, και ανυτατος οξέϊ χαλκῷ. Il. δ. 540.
SYN. Ατρωτος, αβλητος, αθραυστος. ασχεθής.
Ανοχλιζω.
Δη τοτ' ανοχλιζων τετρηχότος οιδματος ὁλκὺς. Apoll. 1. 1167.
SYN. Ανακινεω. ανακοπτω.
Ανσπαω, pro Ανασπαω.
Μηδεσσιν ανσπασαντες αμοις—Pind. Pyth. 4.
Ανταγορευω.
Ανταγορευειν τοῖς αρχυσι—Arist R. 1104.
SYN. Αντιλαλεω, προσλαλεω, καταλαλεω.—κακολογεω, βλασφημεω.
Ανταγωνιστὴς.
Εχων Ερωτος ανταγωνιστὴν μεγαν. Eur. Tr. 1006.
SYN. Αντεραστὴς. αντιζηλος, ανταῖος. δυσανταγωνιστὴς.
Ανταια. Nom. pr. ἡ Ρεα.
Ανταια, βασιλεια, Θεά, πολυωνυμε μῆτερ
Αθανατων τε θεῶν, ηδὲ θνητῶν ανθρωπων κ. λ. Orph. Hymn.
Ανταῖος.
—Ιν' ανταιαν ερεισω πλαγάν Eur. Andr. 844.
SYN. Διανταιος, εναντιος, ὑπεναντιος, αντιβιος, αντιδικος, αντιπαλος, ανταγωνιστὴς, δυσανταγωνιστὴς, προστυχὴς.
Αντακυω
—Τάδ' αντακύε μυ. Eur. Hec. 320.
Ανταλλαγμα.
—Αλογιστον δέ τι
Τὸ πλῆθος, ανταλλαγμα γενναιυ φιλυ. Or. 1162.
SYN. Αλλαγὴ, ανταλλαγὴ, αντικαταλλαγὴ, εναλλαγὴ, αλλοιωσις. αμοιβὴ, διαμειψις.—λυτηριον, αποινον.
Ανταλλασσομαι,
—Θανατον ανταλλαξεται. Ph. 1661.
Ανταμειβομαι.
—Ο δ' ανταμειβετο τοιως. Theoc. 24. 71.
SYN. Αμειβομαι, αντικαταλλαττομαι, ανταλλομαι, αντισηκοω. ανταποδιδωμι. αντιδεχομαι. αντοτιω.
Ανταμοιβος.
Τῦτό τοι ανταμοιβὸν ἁλιπλοοι ουνομ' εθεντο. Call. 4. 52.
Ανταμυνομαι.
Ως και τον εχθρὸν ανταμυνωνται κακοῖς. Soph. An. 654.
Ανταινισταμαι,
Ερωτι μεν νῦν ὅστις ανταινισταται
Πυκτης ὅπως ες χεῖρας, υ καλῶς φρονεῖ Tr. 448.
SYN. Ανθισταμαι, αντιστατεω, ανταιρομαι, αντεχω. αντιβαινω, εναντιυμαι, αντιτασσομαι, αντιπραττομαι.
Ανταναλισκω.
Ιν' ανταναλωσω μεν, οἵ με πρῦδοσαν. Eur. Or. 1170.
SYN. Ανταναιρεομαι. αφανιζω.
Αντανυω, pro Ανατανυω
Ειπε, και αντανυσασα θεὰ μεγαν ὑψόθι πῆχυν. Call. 1. 30.
SYN. Ανατεινω. αναφερω.
Ανταξιος.
Ιητρὸς γαρ ανὴρ πολλῶν ανταξιος αλλων. Il. λ. 514.
SYN. Αξιος. ισοτιμος.
Ανταποδιδωμι.
—Και υκ εχω ανταποδῦναι. Hom. B. 185.
SYN. Αντιδιδωμι, αναδιδωμι, αντιμετρεω, αντισαθμῶ. αντισαθμιζω. αντιταλαντευω. ανταμειβομαι, παραμειβομαι, ανταποτιω, αντιπαρεχω, αντεμβαλλω.
Ανταποκτεινω.
Ανταποκτενῶ γαρ ὑμῶν
Τῶν φιλων τυς φιλτατυς. Arist. A. 327.
SYN. Αντιφονευω.
Ανταπολλυμι.
—Τβριζων τ' αὖτις ανταπωλετο. Eur. Supp. 743.
Ανταρκεω.

Ανταρκεω.
Χὗτος μὲν τοι μονος αντηρκει—Arift. Eq. 537.
SYN. Αντιπαρατατ]ομαι.
Ανταυγεω.
—Πελας γαρ δεινὸν ανταυγεῖ φονον. Eur. Or. 1550.
SYN. Αντιλαμπω, επιδεικνυμαι, προφαινω.
Ανταυγής.
—Στρεψον ανταυγὲς κορας. Arift. Th. 909.
Ανταυδαω.
Ζῶν τοῖς θανῦσιν ὄυνεκ' ανταυδᾷς ισα. Soph. El. 1507.
SYN. Κοινολογεομαι, αμειβομαι.
Ανταφιημι.
—Κάυτος ανταφῆκά σοι παλιν. Eur. I. A. 478.
Ανταω.
Αντησω γαρ εγὼ τῦδ' ανερος.—Il. π. 423.
SYN. Αντομαι, συναντομαι, ὑπαντομαι, απανταω, συναντάω, ὑπανταω, ὑπαντεω, ὑπαντιαζω, αντιαζω, απαντιαζω, συναντιαζω, ανταναγω, ανταναγομαι, αντιμολεω, αντεπεξερχομαι, αντεριδαινω, αντεριζω, επιτυγχανω, προστυγχανω.
Αντεια. Nom. pr.
Τῷ δὲ γυνὴ Πρoιτυ επεμηνατο δῖ' Αντεια. Il. ζ. 160.
Αντεικαζω.
—Αντηκασ' αυτὸν παρωντι. Arift. V. 1302.
SYN. Παρεικαζω, αντεξεταζω, αντισοω, αντιπαραβαλλω, αντιπαρατεινω.—ανεικαζω, ανασκεπ]ω.
Αντειπειν
Προς εὖ λεγοντας ὐδὲν αντειπεῖν εχω. Sent.
Ου βυλομαι τον μαντιν αντειπεῖν κακῶς. Soph. An. 1065.
—Ουδὲ τὴν πατρὸς
Ψυχὴν αν οἶμαι ζῶσαν αντειπεῖν εμόι. Oed. C. 1054.
SYN. Κατειπεῖν, αντερεῖν. Vid. Αντιλεγω.
Αντεκκλεπ]ω.
Αντεξεκλεψαν Ασπασιας πορνα δυο. Arift. A. 526.
Αντελλω, pro Ανατελλω.
—Ετι χνοαοντας ιυλυς—Αντελλων. Apoll. 2. 44.
Αντεραστής.
—Αντεραστὴς τυτυί. Arift. Eq. 729.
SYN. Ανταγωνιστής.
Αντεραω.
Και μην εγῶτί γ' αντερᾷς ἱππων εμῶι. Eur. R. 184.
Αντερειδω
Αντερειδε νῦν βασιν σήν. Soph. Ph. 1444.

SYN. Αντεχω, επεχω, υπαντερειδομαι, ανθισταμαι.—Ανταω.
Αντερεω.
—Ουδεὶς αντερεῖ. Eur. Alc. 625.
—Ουδὲν αντειρησεται. Soph. Tr. 1200.
SYN. Αντιλεγω.
Αντερυομαι.
Πιστὸς ανὴρ χρυσῦ τε και αργυρυ αντερυσασθαι Αξι⊕—Theogn. 77.
SYN. Ανταποδιδωμι.
Αντεχω
Αλλ' εστ' αν αιὼν οὖμὸς αντεχῃ—Eur. Alc. 339.
SYN. Διαμενω, διαρκεω, διαχρονιζω.—διαμαχομαι—κατεχω, επισχω.—δυναμαι.
Αντεχομαι.
—Εγὼ δ' Ηρακλε⊕ αντεχομαι προφρονως Pind. Nem. 1.
SYN. Αντεχω, ασπαζομαι, περιποιεομαι.
Αντηλι⊕.
Οιδ', ὥσπερυς αγκῶνας, ὀιδ' αντηλιυς
Ιόντες—Soph. Aj. 816.
—Αντηλιοι Θεοι. Eur. Fr.
Αντηνωρ. Nom. pr.
Ουκαλεγων, και Αντηνωρ, πεπνυμενω αμφω. Il. γ. 203.
EPITH. Αγαυ⊕, αντιθε⊕, ἱπποδαμ⊕, φιλοξειν⊕.
PHR. Χελυδρ⊕ ωμοθριξ. απεμπολητὴς της φυταλμιας χθονός. Lyc.
Αντηνοριδης.
Ιφιδαμας Αντηνοριδης ηΰστε μεγαστε. Il. λ. 221.
Αντηρετης.
Αντηρετας εχθροῖσι τον μεγαν τροπον. Aesch. S. T. 289.
SYN. Αντιπαλ⊕, αντιμαχος, αντιστατης.
Αντηρης.
Καί μοι γενοιτ' αδελφὸν αντηρῆ λαβεῖν. Eur. Ph. 1389.
—Πολλὰς δ' αντήρεις πλαγάς. Soph. El. 89.
SYN. Αντηρετης, αντιθετ⊕, ανταῖ⊕—ισοχυπ⊕.
Αντηρις.
Αιδ' ερεγκον εξ αντηριδων—Eur. R. 785.
Αντηχεω.
—Αυτίκα δ' αιθὴρ
Χαλκε⊕ αντηχησε διαπρυσιον ολολυγήν. Call. 4. 258.
SYN. Αιαχω.
Αντιαζω.
Και σ' αντιαζω προς τ' Εφεστιυ Διός. Soph. Aj. 492.

—Ει

—Ει κέ μιν αυτη
Αντιασειε παροιθεν ἑοῖς τεκεεσσιν αμυνων. Apoll. 3. 694.
—Και ει Θεος αντιασειε. Od. γ. 292.
SYN. Ικετευω, παρακαλεω, δυσωπεω.—ανθιστημι, αντιβολω. αντιαω, εναντιαω. εναντιοομαι, αντομαι.
Αντιαω,
—Ετι γαρ πολεμοιο μενοινα — αντιααν. Il. ν. 215.
Αντιοομαι.
—Τις αν τοῖσδ' αντιωθῆναι θελοι. Æsch. Supp. 394.
SYN. Μεταλαμβανω, εφαπτομαι, περιτυγχανω, επιτυγχανω. αντιαζω.
Αντιανειρα.
—Και Αμαζονες αντιανειραι. Il. γ. 189.
Exp. Αρρενωπὸς γυνή.
Αντιαχεω,
—Οι δ' ετυπεντος—αθρόοι αντιαχησαν—Apoll. 2. 830.
SYN. Αντιβοαω.—αντιλεγω.
Αντιβαινω.
—Αλλ' αντιβας,—Ελᾶς προθυμως. Arist.R.204.
SYN. Αντεπιβαινω, αντιτεινω, ανθισταμαι, αντικειμαι, αντερειδω. εναντιοομαι, αντιπραττω, διατεινομαι, αντιτασσομαι.
Αντιβαλλω.
—Και μὴ περὶ σοῦ μαχομαι μονος αντιβεβληκως. Eq. 764.
SYN. Παραβαλλω, αντιπαραβαλλω. επανακρινομαι. αντιθημι, ανθισταμαι.
Αντιβην, Αντιβιον.
Αντιβην ελθόντε, συν εντεσι—Il. ε. 220.
Αντιβιον μαχεσασθαι, εν αινῇ δηϊοτητι. Ib. γ. 20.
SYN. Αντιβια, αντα, αντην, αντικρύ.
Αντιβιος.
—Αντιβιοισι μαχεσσαμενω επεεσσιν. Ib. α. 304.
SYN. Αντιος, ανταιος, αντιθετος, αντιξοος, εναντιβιος, αντιτυπος, προςαντὴς, περιπετὴς, αντικελευθος, αντιπορος, αντιμαχος, αντιστατὴς.
Αντιβοαω.
Αχῶ δ' αντιβοασεν, απωλετο καλὸς Αδωνις. Bion 1. 39.
SYN. Αντᾳδω, επᾳδω, κατᾳδω, αναβοαω, αντιμυχαομαι, αντικλαγγω.
Αντιβολεω.
Στῆθ, αντιβολῶ σε, στῆθι. Arist. Plut. 444.
Ιδομενεὺς δ' αρα οἱ δουρικλυτος αντεβολησεν. Il. ν. 210.
SYN. Αντιαζω.—αντιαω, συντυγχανω.
Αντιγραφη.
Πραγματα κἀντιγραφάς, Arist. N. 472.
SYN. Αντιγραφον, αρχετυπον, πρωτοτυπον, αντιτυπον, ὑπογραμμὸς, παραδειγμα, ὑποδειγμα. νομοθετημα.
Αντιδερχομαι,
Αλλ' ὅς μενων βλεπειτε κἀντιδερκεται
Δορὸς ταχεῖαν αλκαν,—Eur. Herc. F. 163.
SYN. Αντιβλεπω.
Αντιδεχομαι
Φιλας χαριτας εδωκα, κἀντεδεξαμην. Iph. T. 1222.
SYN. Αντιλαμβανω.
Αντιδιδασκω.
Λασος πότ' αντεδιδασκε, καὶ Σιμωνιδης. Arist. V. 1401.
Αντιδιδωμι
Α δ' αντιδοῦναι δεῖ σ', απαιτουσης εμοῦ, Αχουσον,—Eur. Hec. 271.
SYN. Αναδιδωμι, ανταποδιδωμι, αντιδραω, αμειβομαι.
Αντιδικος.
Οπως αποτρεψαις αν αντιδικου δικην. Arist. N. 774.
SYN. Αντιβιος, αντιπαλος. εχθρός.
Αντιδορον.
—Και καρυον λεπτῆς αντιδορον λεπίδος. Ep. 1.6.
Αντιδουλευω.
Οστις μη 'ντιδουλευει — Eur. Supp. 362.
Αντιδουλος.
Κἀγω μεν αντιδουλος—Aesc. Ch. 133.
—Αντιδουλα, και πονων εκδεκτορα. Ib. Fr.
SYN. Ισοδουλος.
Αντιδραω,
—Τους παθόντας αντιδρᾶν. Eur. Andr. 438.
SYN. Αντιδιδωμι, ανταποδιδωμι, αντεκτινω.
Αντιδωρεω.
—Θεὸς δέ σοι
Εσθλῶν αμοιβὰς αντιδωρησαιατο. Hel. 158.
SYN. Ανταποδιδωμι.
Αντιθεος.
—Και αντιθεος Θρασυμηδης. Il. ι. 619.
SYN. Θεοεικελος, θεοειδὴς, θεῖος, δαιμονιος, ενθεος, ζαθεος, ηγαθεος, ηθεος, θεσπιτος, θεοτιμητος.
Αντιθυρος.
Στῆ δε κατ' αντιθυρον κλισιης—Od. π. 159.
Αντικεντρον.
Τοῖς σωφροσιν γαρ αντικεντρα γινεται. Aesch. Eum. 136.
Αντικηδευω
—Εγὼ δέ σε—
Δεσποτην' ὅμως οὖσ', αντικηδευω πατρὸς. Eur. I. 784.

SYN.

SYN. αντιτιμαω.
Αντικηρυσσω.
Κ᾽ ουδεν Κρεων τοισδ᾽ αντεκηρυξεν λογοις. Supp. 673.
SYN. Αμειβομαι, αντειπειν.
Αντικλαζω.
Κραυγη δ᾽ εν ευφημοισι δυσφημος δομοις
Πετραισιν αντεκλαξεν—Andr. 1147.
SYN Αντιβοαω, ανακλαζω.
Αντικλεια. Nom pr.
Αυτολυκου θυγατηρ μεγαλητορος Αντικλεια. Od. λ. 85.
Αντικλινω.
Και παλιν αντεκλινεν—Musæ. 107.
SYN. Ανακλινω.
Αντικτονος.
Αντικτονοις ποιναισι—Aesc. Eum. 467.
Αντικρυς.
—Αντικρυς ταδ᾽ αινεσω Ch. 190.
Αντικυρω.
Μητε ποντος αντεκυρσεν. Soph. Oed. C. 1753.
SYN. Επιτυγχανω. επερχομαι.
Αντιλαζομαι, Αντιλαζυμαι.
Γενειον, ου νῦν αντιλαζομαι χερί. Eur. I.A 1227.
Ουκ ετολμησεν φονον σῶν
Αντιλασυσθαι παρών; Or. 751.
SYN. Ἁπτομαι, αμφαφαω — αντιλαμβανομαι, επιχειρεω.
Αντιλακτιζω
Και πιθος πληγεις ὑπ᾽ οργῆς
Αντελακτισεν πιθω Arist. Pa. 612.
SYN. Ανασφαδαζω
Αντιλαμβανω,
Τὰς ἥβας αντιλαβεῖν. Eur. Herc. F. 646.
Αντιλαμβανομαι.
Καπειτ᾽ επαρθεὶς αντελαβετο του θρονου. R. 789.
SYN. Αντιλαζομαι, αναλαμβανω, προσλαμβανω, επιλαμβανομαι—διαδεχομαι, κατακληρῦμαι, κομιζομαι, κυριευω, κταομαι, τυγχανω.
Αντιλαμπω.
Οι δ᾽ αντελαμψαν—Aesch. Ag. 302.
SYN. Αναλαμπω, εκλαμπω.
Αντιλεγω,
Ισ᾽ αντιλεξαι —Soph. Oed. T. 417.
Αντιλογεω,
—Πᾶς ειδὼς αντιλογησω
Τίνδ᾽ ου εἶναι παῖδ᾽ Αντιγονην; An. 383.
SYN. Αντειπεῖν, αντιφασκω, αντιφημι, αντιφθεγγομαι, αντιφωνεω, αντιγνωμονεω. αντικειμαι, αντιτεινω, προβαλλομαι.
Αντιλογικος.
Εξαρνητικὸς κἀντιλογικὸς—Arist. N. 1175.
SYN. Λογικὸς, διαλεκτικὸς, ελεγκτικὸς, εγχειρητικὸς, επιχειρηματικὸς. αγχινοος, κομψὸς, ευρεσιλόγος, λεπτολόγος, λεπτολογιστής.
Αντιλογος.
Και παλιν αντιλογοις
Πηδῶντ᾽ ανελπιστοις τυχαις. Eur. Hel. 1155.
SYN. Αντιλογικὸς, αντιθετος, αντιβιος.
Αντιλοχος.
Πρῶτος δ᾽ Αντιλοχος Τρωων ἑλεν ανδρα κορυστήν. Il. δ. 457.
EPITH. Αμυμων, μενεχαρμης, κρατερὸς, μαχητης, διοτρεφης, θεοειδης, ευφρων, Νεστοριδης, Νηλήϊος, πεπνυμενος.
PHR. Μεγαθυμος Νεστορος ὑός.
Αντιλυρος.
Αλλὰ θειας αντιλυρον Μουσας. Soph. Tr. 653.
SYN. Αντιμιμος, αντωδὸς, ισολυρος.
Αντιλυτρον.
Παντων αντιλυτρον δυεις—Orph. L.
SYN. Ακος.
Αντιμανθανω.
Ετερα δε νῦν αντιμαθών. Arist. V. 1444.
Αντιμαχος. Nom pr
Υιεας Αντιμαχοιο δαΐφρονος—Il. λ. 123.
Αντιμεθιστημι
Η ψηφισματα και νομον
Ζητεσ᾽ αντιμεθιστανια Arist. Th. 369.
SYN. Αντιμεταβαλλομαι, μεταστημι, μετακινεω
Αντιμηχαναομαι
Ζευς δ᾽ αντεμηχανησατο.—Eur. B. 291.
Αντιμιμος.
Οφθαλμὸν αντιμιμον ηλιου τροχῷ. Arist. Th. 17.
SYN. Ισομοιος, ὁμοιος, παραπλησιος.
Αντιμολπος.
Εἶτ᾽ αντιμολπον ἧκεν ολολυγῆς μεγαν
Κωκυτον — Eur. M. 1176.
SYN. Αντιφθογγος.
Αντιμισεω.
Κεῖνος ὑμᾶν αντεμισει
Τοὺς πονηροὺς ανδρας αεί. Arist. L. 819.
Αντινικεω.
Ειπερ κρατηθεὶς γ᾽ αντινικῆσαι θελεις. Æsch. Ch. 497.
Αντινοος.
—Βαλε δ᾽ Αντινοον βασιλῆα Od. ω. 178.
EPITH. Κακομηχανος, μαργός.
PHR. Ευπειθεος ὑός.
Αντιξοος,
—Νηΐα δοῦρα θοοῖς αντιξοα γομφοις. Apoll. 2. 79.
SYN. Εναντιος, πολεμιος.
Αντιος.
Ει μή τις Δαναῶν νῦν Εκτορος αντιος εἶσιν. Il. η. 98.

SYN. Ανταῖ@, ἀντίβι@, ἀντίπαλ@.

Αντιοστατέω.
Νῦν γαρ ἀντιοστατεῖ. Soph. Ph. 649.
Exp. Εναντιον πνεει, Sc. ανεμ@.

Αντιπαθὴς.
Αντιπαθῆ-μεθεῖσα καρδιας σταλαγμόν. Æsch. Eum. 785.
Sch. Αντιπενθῆ.

Αντιπαις.
—Αντιπαις μὲν ὤν. Ib. 38.
SYN. Εφηβ@.

Αντιπαλ@.
—Επ ἀντιπαλοισι μαχαισιν. Orph. 130.
Νῦν δ' ὑμεναιων γο@ ἀντιπαλ@. Eur. Alc. 932.
SYN. Ανταῖ@. — αντιδικ@. εναντι@. — ισοπαλ@. — ισοστροφ@.

Αντιπασχω.
—Πολλ' εγὼ κεινῶν ὑπο
Δρᾶν ἀντιπασχω χρηστά γ', οἱ ανὴρ πενης. Soph. Ph. 590.

Αντιπεμπω.
Πεμψασιν ἡμῖν ἀντεπεμψεν, εκλυσιν. Ib. Oed. T. 314.

Αντιπεραι@.
—Ηδ' ἀντιπεραι' ενεμοντο. Il. β. 635.

Αντιπετρ@.
—Μηκέτι τοῦδ' ἀντιπετρου
Βηματ@ εξω πόδα κλινης. Soph. Oed. C. 188.
SYN. Ισοπετρ@.

Αντιπηξ.
Κοιλης εν ἀντιπηγ@ ευτροχῳ κυκλῳ. Eur. I. 19.
SYN. Κιστη, κιβωτὸς.

Αντιπλευρ@.
Τον ἀντιπλευρον κῆπον Ευβοιας νεμων. Soph. Fr.

Αντιπληξ.
Στονῳ βρεμουσι δ' ἀντιπλῆγες ακταί. Ib. An. 599.

Αντιπνο@.
Μη τινας ἀντιπνοους
Απλοιας τευξῃ. Aesc. Ag. 152.

Αντιποινον.
Λυμας ἀντιποιν' ἐμᾶς. Eur. Hec. 1076.
SYN. Αντιδικησις.

Αντιπορθμ@.
Εν ἀντιπόρθμοις πεδι' εχουσ' ευδαιμονα. Fr.

Αντιπορ@.
Ελλάδ' ες ἀντιπορον. M. 210.

Αντιπρωρ@.
Τά δ' ἀντιπρωρα δή σοι
Βλεπειν παρεστ' εναργῆ. Soph. Tr. 227.
SYN. Εναντι@, ἀντιπροσωπ@.

Αντιπυργ@.
—Αντιπυργον πετραν. Eur. B. 1095.

Αντιπυργοω.
—Και πολιν
Τήνδ' ὑψιπυργον ἀντεπυργωσαν τότε. Aesc. Eum. 691.

Αντιρρεπω.
—Πῆμα δ' ουκ ἀντιρρεπει. Ag. 583.

Αντιρροπ@.
Λυπης ἀντιρροπον αχθ@. Soph El. 119.
SYN. Ισορροπ@, ἑτερορροπ@, ισοσταθμ@.

Αντισηκοω.
—Αντισηκωσας δέ σε
Φθειρει θεῶν τις τῆς παροιθ' ευπραξιας. Eur. Hec. 57.
SYN. Ανασηκοω, ἀντισταθμεω, ἀνταποδίδωμι, εξισαζω.

Αντισπαω.
Και τοτ' Αθηναιη σιβαρῆς ἀντεσπασε πετρης. Apoll. 2. 600.
SYN. Αντιλαμβανομαι, αναλαμβανω, κατεχω, κωλυω.

Αντισπασμός.
Ω Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν. Arist. L. 966.
SYN. Αντισπασμα, Αντισπασις.

Αντισπαστ@. Vid. Νεφελαι.
Ηλθε δόστεων-οδαγμὸς ἀντισπαστ@. Soph. Tr. 783.
Exp. Ισ@ σπασμῷ, ἡ μετὰ σπασμοῦ.

Αντισταθμ@.
—Ως πατὴρ ἀντισταθμον
Του θηρὸς εκθυσειε τὴν αὐτοῦ κορην. Ib. El. 573.

Αντιστατης.
Εικὸς δὲ πραξειν ανδρας ὧδ' ἀντισταταs. Aesc. S. T. 523
SYN. Πολεμι@, ἀντιπαλ@.

Αντιστοιχ@.
Σκιᾶ γαρ αντιστοιχ@ ὡς, φωνὴν εχεις. Eur. Andr. 745.
SYN. Ὁμοιός, ισ@. — αντι@.

Αντιστροφ@.
—Βαριν εις αντιστροφον. Aesc. Supp. 889.

Αντισχω.
—Και ἀντισχεσθε τραπεζας
Ιῶν ωκυμορων. — Od. χ. 74.
SYN. Αντιτιθημι, ανθιστημι, παρατιθημι, προτεινω.

Αντιτασσω, Αντιτασσομαι.
Επεὶ γαρ αλληλοισιν ὁπλιτην στρατὸν
Κατὰ στομ' εκτεινοντες αντεταξαμεν, Eur. Herac. 800.
Αρ' ασπιδουχ@ ετι ποτ' ἀντιτασομαι
Σον φονον; — Ib. Supp. 1144.
SYN. Εναντιοῦμαι, αντικειμαι, παρατασσομαι.

μαι, παραβαλλω, ανθιστημι, αντιτιθημι, αντιτεινω. αντιδιδωμι.

Αντιτεινω.

Ουδ' αντιτεινειν νηπι' αντι νηπιων. Eur. M. 891.

SYN. Αντιβαινω. αντιβιαζομαι, αντιμολεω, αντιψηφιζω, αντιχειροτονεω, αντισχυω, αντισχυριζω, αντιπορευομαι. αντιπιπτω, αντισπευδω, αντικατατεινω, αντιτασσομαι.

Αντιτεμνω

Πολυπονοις αντιτεμων βροτοισι. Ib. Alc. 982.

Αντιτεχνος

Θηγοντος οδοντας-αντιτεχνε. Arist. R. 830.

SYN. Αντιμιμος, ανθαμιλλος, αντιζηλος.

Αντιτιμωρεω,

—Ιν' αυτυς αντιτιμωρησαμην. Eur. I. T. 357.

Αντιτινασσω

Αντετιναξ' ελθων ο Βακχος δωμα. Ib. B. 623.

SYN. Τινασσω, διαταραττω.

Αντιτιω, Αντιτιωμαι.

Μη την υπερβασιην αντιτιειν πατερων. Theog. 738.

Και μη δοκωμεν, δρωντες αν ηδωμεθα,
Ουκ αντιτισειν αυθις, αν λυπωμεθα. Soph. Aj. 1105.

Ποσιν δικη τωνδ' αντιτισασθαι κακων. Eur. M. 261.

SYN. Ανταποδιδωμι, αποτιω, τινω.—αντιτινω.

Αντιτολμος.

Τον αντιτολμον φαμι παραιβαδαν. Aesc. Eum. 556.

Αντιτορεω.

—Ειθαρ δε δορυ χροος αντετορησεν Il. ε. 337.

SYN. Διατορεω, διερχομαι, διορυσσω, αναπειρω. διαπεραω.

Αντιτος

—Τοτ' αντιτα εργα γενοιτο
Παιδος εμε.—Il. ω. 213.

SYN. Αντιτιτος, αντιτιμωρητος.

Αντιτρεφω

Αντετροφας ο, τι και μυση. Soph. Tr. 1026.

SYN. Ανατρεφω, ανακινεω.

Αντιτυγχανω (Lex.) potius, Αντιτευχω.

—Γυναικος αρ' αντετετυξο. Il. θ. 163.

Exp. Αντι, η επισης γυναικος, εγενε.

Αντιτυπος

—Τον Διος αντιτυπον εχοντα
Αφιλον εν σακει τε χθονιε δεμας. Aesch. S. T. 527.

SYN. Αντιμιμος, αντιπαλος.— αντιτυπης. αντοπειητος, αντιδοτος. σκληρος.

Αντιτυπτω.

—Τες πατερας αντιτυπτειν. Arist. N. 1425.

SYN. Αντιπαιω, ανταναχλαω, αντικοπτω, αντανακοπτω, αντιπληττω, αντιτυπεω.

Αντιφαω.

Τρεις ενος αντιπεφασθαι—Il. ν. 447.

SYN. Αντιφονευω.

Αντιφερνος

Αγεσα τ' αντιφερνον
Ιλιω φθοραν.—Aesc. Ag. 414.

Αντιφεριζω.

—Οτι μοι μενος αντιφεριζεις. Il. φ. 411.

—Καλον εσθλω αντιφεριζει. Hes. θ. 609.

SYN. Αντιφερω, αντιφερομαι, ισοφεριζω, αντιβαινω. εριζω. εξισοομαι.

Αντιφερομαι. (Pass.)

—Αργαλεος γαρ Ολυμπιος αντιφερεσθαι. Ib. α. 589.

SYN. Ανθισαμαι, αντικρατεομαι, εναντιοομαι.

Αντιφευγω.

Κετ' αντιφευγει, παιδος αντι σε, ποσις. Eur. El. 1091.

SYN. Μετοικεω.

Αντιφθεγγομαι.

—Αντεφθεγξατο δ' αρτιεπης
Πατρια οσσα.—Pind. Ol. 6.

SYN. Αμειβομαι, ανταμειβομαι.

Αντιφιλεω.

Χρυσειοι παλαι ανδρες, οκ' αντεφιλησ' ο φιληθεις. Theoc. 12. 16.

SYN. Αντεραω.

Αντιφονος.

Αι, Αι δ' αντιφονων Θανατων αραι. Aesch. S. T. 898.

—Αντιφονες δικας. Soph. El. 250.

SYN. Ισοφονος.

Αντιφυτευω

—Ερις δ' εριν αντιφυτευει. Phocyl. 14.

Αντιφωνος.

Αντιφων' εμων στεναγματων κλυεσαι. Eur. Supp. 800.

SYN. Αντωδος.—απωδος, διαφωνος.—αντιψαλμος.

Αντιφωνεω.

—Λυρη δε ερωτας αντεφωνει. Anac. 1. 9.

SYN. Ανταδω, διαφωνεω. αντιψαλλω —αποκρινομαι, αμειβομαι αντιλεγω —εγγυωμαι.

Αντιχαρεις.

Αντιχαρεισα Θηβα—Soph. An. 155.

Αντιχειροτονεω

Ουδεις αντεχειροτονησεν αν—Arist. Eccl. 423.

SYN. Ανθιστημι, αντιβαινω. αντιψηφιζω.

Αντιψαλλω

Αντιψαλλω
Φοῖβος ακκων τοῖς σοις ελεγοις,
Αντιψαλλων,—Arist. Av. 288.
SYN. Αντιφωνεω, αντικρεω.
Αντιψαλμος.
Αντιψαλμυς ωδας,—Eur. I. T. 178.
SYN. Αντιφωνος.
Αντλεω.
Εκ πιθῳ αντλεῖς—Theoc. 10. 13.
SYN. Απαντλεω, διαντλεω, εξαντλεω, αρυω, αρυομαι, απαρυω, εξαρυω, αφυω, αφυσσω. αποβρεχω.—καρτερεω. διερχομαι.
Αντλια, αντλον, αντλος.
Ες αντλιαν, ες πρωραν, ες πρυμναν θ' αγων. Soph. Ph. 488.
—Ὅπλα τε παντα — Εις αντλον κατεχυντο. Od. μ. 411.
Ες αντλον εμπεσων—Eur. Hec. 1024.
Ες ὃ πολυν εβρασεν αντλον—Κριθων. Suid.
SYN. —Πελαγος.—σκαφη.
Αντοικτειρω.
Ημεῖς σ' αρ' αὖθις—αντοικτειρομεν. Eur. I. 312.
Αντολη.
—Και αντολαὶ ηελιοιο. Od. μ. 4.
SYN. Αντολια, ανατολη, επιτολη, ἑῳα.
EPITH. Ηλιοσιβης, ερικυδης, φλογωψ.
Αντομαι.
— Ενθα τε Μῦσαι
Αντομεναι Θαμυριν τον Θρηΐκα παῦσαν αοιδῆς. Il. β. 595.
SYN. Απανταω.
Αντραῖος. Eur. Fr.
SYN. Αντρωδης.
Αντρεπω, pro Ανατρεπω.
—Λακπατητον αντρεπων χαράν. Soph. An. 1287.
Αντροδιαιτος. Vid. Αθηνη.
Αντρον.
Καρπαλιμως δ' εις αντρον αφικομεθ' — Od. ι. 216.
SYN. Κυλαμα, κοιλας, βυθμος, γυαλον, σηραγξ, σπεος, σπεῖος, σπηλυγξ, σπηλαῖον, γρωνη, κευθμων, κρυπτη, μυχος, οπη, φωλεα, χηραμος.
EPITH. Ηεροειδης, ὑψηρεφης, σεινον, πολυχανδης, κοῖλον, ηχῆεν, πολυβενθης, πετρηρεφης, λαϊνον, τηλεπορον, επηρατον. θεσπεσιον, ζαθεον, ηγαθεον, ευρυ, εὔσκιον, παλισκιον, ευωδης, περικαλλης, περικλυτον. δυσβατον, ευλιθον.—δαφνησι κατηρεφης.
PHR. Μυχος αντρυ. κοιλας πετρας γυαλον.
Αντρῳ εν ηλιβατῳ ζαθεης ὑπο κευθεσι γαιης.
—Αντρον, απειρεσιον μεν ιδεσθαι
Λαϊνεον, ψυχρον δε δια σπεος ερχεται ὑδωρ
Κρυσαλλῳ αταλαντον, ενὶ μυχατοισι δὲ παντη
Λαϊνεοι κρητῆρες επι συφελῆσι πετρησιν,
Αιζηῶν ὡς χερσὶ τετυγμενοι, ινδαλλονται. κ. λ. Cal. lib. 6.
Αντροπαια.
Λυματις αντροπαια χρονια. Aesch. S. T. 712.
SYN. Μεταβολη.
Αντροχαρης. Vid. Παν.
Αντυξ.
Αντυξ, ἡ πυματη θεεν ασπιδος ομφαλοεσσης. Il. ζ 118.
—Εξ αντυγος ἡνια τεινας. Ib. ε. 262.
SYN. Περιφερεια. ἁμαξα.
EPITH. Μαρμαρεη, περιδρομος, πολυκμης, τριπλαξ, φαεινη.
Αντωδος.
Ηχω, λογων αντωδος Arist. Th. 1061.
SYN. Αντιφωνος. καταλληλος.
Αντωμοσια.
Αντωμοσιων κελυφη. Arist. V. 542.
SYN. Αντομοσια. δικη.
Αντωπος.
—Ος τᾶς Ελενας εν αντωποῖς
Βλεφαροισιν—Ερωτα δεδωκας. Eur. I. A. 584.
SYN. Ανταυγης.
Ανυβριστος.
Αλλ' απὸ οικειων βιοτων φαγεοις ανυβριστος. Phocyl. 146.
Ανυδρος.
—Επὶ τὰς ανυδρυς Αμμωνιαδας ἑδρας. Eur. Alc. 113.
Ευ μεν ρθιμενος αλαινεις
Αθαπτος, ανυδρος. Ib. Tro. 1084.
SYN. Αζαλεος, αβροχος, ανυγρος, ανικμος, βροχθωδης, διψαλεος —αvιπτος, ακλυστος.
Ανυμεναιος.
Ανυμφος, ανυμεναιος. ὥς μ' εχρῆν τυχεῖν. Ib. Hec 414.
Ανυμφευτος, Ανυμφος.
—Ανυμφευτον γοναν. Soph An. 991.
Ανυμφευτος αεν οιχνω. Ib. El. 187.
—Ανυμφῳ δ' Ευρωπειη. Mosch. 2. 41.
Ανυμφα μελαθρα. Eur. Hel. 1135.
Ανυμφυ τροφῆς. Soph. El. 1189.
SYN. Αγαμος—κακονυμφος.
Ανυμνεω.
Ιω, Φοιβ', ανυμνησας δικαν.—Eur. El. 1190.
SYN. Υμνεω, αναμελπω, αναχορευω.
Ανυποδητος
Κἀνυποδητος κακὰ πόλλ' ανεχει. Arist. N. 362.
SYN. Ανηλιπος, ανηλιπυς, ανυδυπος, γυμνοπυς, ζαγρος.

Ανυσις.

Ανυσις.
—Ανυσις δ' ϗκ εσσεται αυτῶν. Il. β. 347.
—Ανυσίν τε κελευθϗ. Apoll. 2. 310.
SYN. Εντελεχεια. πληρωσις, τελειωσις, τελειοτης, απαρτισις, απαρτισμός. — επιδοσις. — ενεργεια.
Ανυτω, Ανυω, Poet. Ανω.
Σιγη τϗμὸν εργον ηνυτον. Soph. Oed. T. 323.
Ουκ ανυω φθονεϗσα—Il. δ. 56.
—Οφρα ταχιςα
Νῆυς ανυσειε θεϗσα θαλασσης ἁλμυρον ὕδωρ. Od. ο. 294.
Ηνον ὁδὸν — Ib. γ. 496.
SYN. Ανυτ]ω, ανυσσω, εξανυω, διανυω, απαρτιζω, καταρτιζω, αποτελεω, διατελεω, εκτελεω, επιτελεω, συντελεω, τελεοω, απεργαζομαι, διαπρατ]ω, κραινω, επικραινω, περαινω, αποπληροω, τελεσφορω, τολυπευω, εκτολυπευω, κρατεω. — σπευδω. επιτυγχανω. περιποιεομαι, ωφελῶ.
Ανωγω.
—Σιωπᾶν λαὸν ανωγει. Il. β. 280.
SYN. Ανωγεω, κελευω, πειθω, παραινεω, διαγορευω, επαγγελλομαι, επισκηπ]ω, επιςελλω, επιτελλω, επιτατ]ω, προςατ]ω, κελομαι, κεκλομαι, παρακελευομαι.
Ανωδυνια.
Τεκνον Ανωδυνιας
Ἅμερον ἡρκέ© Ασκλαπιον. Pind. P. 3.
Ανωδυν©.
—Ανωδυνον κακόν. Soph. A. 555.
SYN. Αλυπ©, απον©, αναλγητ©.
Ανωθεω.
Οι μεν ανωσαντες πλεον ες πολιν—Od. ο 552.
SYN. Απωθεω, διωθεω, αντωθεω, αποσειω.
Ανωϊς©,
Τῶ αρ' ανωϊςον κακὸν ηλυθε—Il. φ 39.
SYN. Απροσδοκητ©, αδοκητ©, ανυπονοητ©.
Ανωϊςως.
Ως οι μὲν πυκινοῖσιν ανωϊςως δονακεσσι
Μιμνον αριςῆες λελοχημένοι.—Apoll. 3. 7.
Ανωμαλ©.
Φεῦ, τῶν βροτειων ὡς ανωμαλοι τυχαι. Eur. Fr.
SYN. Ανωμαλής. ανισ©.—απεῤῥωγώς.
Ανωμοτ©.
Η γλωσσ' ομωμοχ', ηδὲ φρὴν ανωμοτ©. Eur. Hipp. 612.
Ανωνομαστ©, Ανωνυμ©.
Αρρητ', ανωνομαστα,—Eur. Hec. 713.
Κϗκ ανωνυμ© Θεα κεκλημαι Κυπρις. Ib. Hipp. 1.
SYN. Αρρητ©.—αδοξ©. ατιμ©.

Ανωνυμιη.
—Αλλοθεν αλλ© ανωνυμιη φορεονται. Arat.
Ανωφελής, Ανωφελητ©.
Σϗ γδ ατερ παντ' εστιν ανωφελῆ ανθρωποισιν. Orph. H.
Ανωφελητα τεκνα—Soph. An. 656.
—Ανωφελητϗ τροφῆς. Ib. El. 1150.
SYN. Ανηνυτος, αχρηστος, ασυμφορος, αδοκιμος, ασυμβολος, ασυντελής, αλυσιτελής, ματαιος, αποφωλιος.

A Ξ

ΑΞΕΝΟΣ, Αξεινος, Αξεινιος.
—Καὶ αξενον ἵκετο Φασιν. Theoc. 13. 75.
Μηδὲ πολυξεινον, μηδ' αξεινον καλεεσθαι. Hes. ε. 713.
Ουρεα πλαζομενας αξεινια—Call. 3. 235.
SYN. Αποξενος, μισοξενος, κακοξενος, διειρωνοξενος.—δυσχειμερος, ακοινωνητος.
Αξεστος.
—Τϗδ' επ' αξεστϗ πετρϗ. Soph. Oed. C. 19.
SYN. Ασκεπαρνος.
Αξια.
Ηθελον κεινϗ γε πειθεσθ' αν αξιαις ἑκόντες. Pind. Nem. 8.
SYN. Αξιοπρεπεια, αξιοτης, αξιωσις, αξιωμα, ευεργησια, ευεργετημα, τιμημα, τιμησις, διατιμησις. επιτιμια.
Αξινη.
—Ὁ δ' ασπιδος εἵλετο καλὴν
Αξινην, εὔχαλκον—Il. ν. 613.
—Πελεκεσσι, και αξιναισιν οπλισσας. Call. 6. 35.
SYN. Αξινιδιον. πελυξ, πελεκυς, πελεκυμα, κυβηλις, αιρά.—σκεπαρνον. λαξευτηριον. κοπις.
EPITH. Θοά, οξεῖα.
Αξιοθρηνος,
Ωι κορος αξιοθρηνος
Ωιχετ' εν δομοισι-μονοπαις. Eur. Alc. 914.
Αξιοπενθής.
Τῶν γαρ μεγαλων αξιοπενθεῖς
Φῆμαι, μᾶλλον κατεχϗσιν. Ib. Hipp. 1465.
Αξιομισος.
Αξιομισον εθνος,—Aesc. Eum. 367.
Αξιος.
—Πολέος δέ οι αξιος ἔςαι. Il. ψ. 562.
SYN. Τιμητός.—δικαιος.—ευωνος.
Αξιος. Nom. pr.
Αξιϗ, ϗ καλλιςον ὕδωρ επικιδναται αιη. Il β. 850.

EPITH. Ευρυρεεθρος, ευρύῤῥεων.
Αξιοχρεως. Vid. εγγυητής.
Η ουκ αξιοχρεως ὁ θεὸς, αναφεροντί μοι Μιασμα λῦσαι; Eur. Or. 596.
SYN. Αξιος, εντιμος. ικανος. αξιοπιστος, αξιαγαστος, αξιοθαυμαστος, εχεγγυος.
Αξιοω.
Ουκ ηξιωσαν των Αχιλλειων ὅπλων. Soph. Ph. 63.
SYN. Καταξιοω, τιμαομαι.—κρινω, αποφαινομαι.—νομιζω, υπολαμβανω, λιπαρεω, παρακαλεω.
Αξιφος.
Εξηναριζεν ὅν ποτ' αξιφῳ δολῳ. Lyc. 50.
SYN. Ανοπλος.
Αξιφυλλος.
—Επ' αξιφυλλυς Σιμοεντος ακτάς. Aesch. Ag. 706.
SYN. Πολυφυλλος, φυλλωδης.
Αξιωμα.
Κοινης τραπεζης αξιωμ' εχων ισον. Eur. Or. 9.
Το δ' αξιωμα, κἂν κακῶς λεγῃ, το σον Πεισει. Hec. 292.
SYN. Αξια. κῦρος, τιμή.—βυλημα.—ικετεια.—λογος, αποφανσις.
Αξονηλατος.
—Συριγγες αξονηλατοι. Æsc. Supp. 189.
Αξυλος. (α Intens.)
Ως δ' ὅτε πῦρ αΐδηλον εν αξυλῳ εμπεσῃ ὕλῃ. Il. λ. 155.
SYN. Πολυξυλος, καταξυλος.
Αξυλος. Nom. pr.
Αξυλον δ' αρ' επεφνε—Il. ζ. 12.
Αξων.
—Μεγα δ' εβραχε φηγινος αξων. Il. ε. 838.
SYN. Κνωδαξ.
EPITH. Χαλκεος.—μεσσοπαγής, μεσομφαλης, ορθιος. Nonn.

A O

AΟΖΟΣ.
Φρασεν δ' αοζοις πατὴρ μετ' ευχάν. Æsch. Ag. 239.
SYN. Υπηρετης. μαγειρος.—πολυοζος.
Αοιδή.
Τυτοισιν μεν ταῦτα μελει κιθαρις και αοιδή. Od. α. 159.
SYN. Ἆσμα, μελος, μολπή. μῦσα. οιμή. ωδή, ψαλμὸς, αοιδοσυνη, επος, μετρον.
EPITH. Αειπρεπής, αγροτερα, αγραυλος, βυκολικα, αγαφθεγγος, μελιφθογγος, μελιγηρυς. μελιφρων, μελικομπος, μελιγδυπος, θεσπις, θεσπεσια, θεοκλητος, μυσιπολος, στονοεσσα, λυγρά, στυγερά, μαλερά, οφρυοεσσα, μαλθακή, μαλθακοφωνος, ιμεροφωνος, χαλκεοφωνος, λιγυφωνος, λιγυρά, λιγυφθογγος, ιμεροεσσα, ηδεια, χαριεσσα, γλυκερά, καλή, ερατεινή, ηδυθροος, τερπνή, εριγδυπος, ηρωϊς, κλεινή, χορεια, θελκτις, ευθημων, ευκελαδος, ευκρεκτος, εντιμος, επινικιος, ποικιλοτραυλος, ποικιλοφορμιγξ, φιλοπαιγμων, φιλομολπος, φοβερά, φρενοθελγής, αυτοδιδακτος, υπερμενής.
PHR. Αοιδὰν φιλέει, στεφανων αρετᾶν τε δεξιωτατὰν οπαδόν. Pind.
— Ευτερπέα κοσμον αοιδῆς. Orph.
Μελιφρονος ανθος αοιδῆς.—Κρεισσὸν εὔτροχαλοιο μελος καταχησεν αοιδῆς. Apoll.
Δῶρα δε Μυσαων τε και Απολλωνος αοιδαί. Opp.
Πιερικῆς ραδαμιγγες μελισσης.—μεμιγμενον μελι λευκῷ σὺν γαλακτι —ροαὶ Μυσων. Pind.
Αοιδιαω.
Καλὸν αοιδιαει—Od. κ. 227.
SYN. Αδω.
Αοιδιμος.
Ανθρωποισι πελωμεθ' αοιδιμοι εσσομενοισι. Il. ζ. 358.
SYN. Αγασιος, αειμνηστος, αυδηεις, αμφιβοητος, διαβοητος, περιβοητος, πολυθρυλλητος, υμνητὸς, πολυυμνος, πολυωνυμος, κλυτὸς, επικλυτὸς, δημολαλητος, ευκλεής, εξακυστος, επιδοξος, ενδοξος, κλεινὸς, πολυκλῄιστος, πολυφατος, ρητος, διασημος, ευδοκιμος, περιπυστος.
Αοιδὸς.
Ηϊθεε δ' ὡς ὅτ' αοιδὸς ενὶ μεγαροισιν αειδεν. Od. ρ. 358.
SYN. Αυλωδὸς, μελωδὸς, προσωδὸς, μελπωδὸς, μυσεργὸς, μυσοπολος, υμνοπολος, αοιδοπολος, υμνοθετης, αοιδοθετης, ποιητὴς, ωδοποιὸς, αστὴς, ψαλτὸς, μελικτὴς.
EPITH. Θεῖος, θεομορος, σοφὸς, μεγατολμος, μελιγλωσσος, μελιγηρυς, πολυΐδρις, λιγυφωνος, λιγυφθογγος, περικλυτὸς, ηδυεπὴς, ερασμιος χαριεις.
PHR. Μυσαων θεραπων, ιερεὺς, ορνις. Θρηνων εξαρχοι—Ομηρίδαι ραπτῶν επεων αοιδοί. Pind.
Μελιγηρυων τεκτονες κωμων. Ib.
Αοικος.
Θῆτ' αοικον ποιεῖσθαι—Hes. ε. 600.
—Αοικον εισοικησιν. Soph. Ph. 541.
SYN. Ανεστιος. ανοικος, ακτισος. δυσοικος.
Αοινος. Vid. Νηφαλιος.
Χοάς τ' αοινυς—Aesch. Eum. 108.

Αοῖος.

Αοῖος.
Αοῖον αυτὸν παντες εκαλυν αςέρα. Arist. Pa. 837.
SYN. Ἑῷος.
Αοκνος.
—Ενθα κ' αοκνος ανὴρ μεγα οἶκον οφελλει. Hes. ε. 495.
SYN. Οτρηρὸς, σπυδαῖος. ακαματος.
Αολλεω, Αολλιζω.
—Και δ' αρ' αολλησαν κατὰ αστυ γεραιάς. Il. ζ. 287.
—Αολλισσασα γεραιάς. Ib. 270.
SYN. Αγειρω, συναγειρω, αθροιζω. συναγω.
Αολλής.
Αργειοι δ' ὑπεμειναν αολλέες, ὐδ' εφοβηθεν. Il. ε. 498.
SYN. Αθροος, αδινος, πυκνός.
Αονιδης. Vid. Μῦσαι.
Ειμ' ενατη Λυρικων, Αονιδων δεκατη. Ep. Auson.
Αορ.
Δεινὸν ἄορ τανυηκες εχων εν χειρὶ παχειη. Il. ξ. 385.
Ωμοισιν δὲ μιν αμφὶ μελανδετον ἄορ εκειτο. Hes. α. 221.
SYN. Ξιφος, εγχος, μαχαιρα, φασγανον, χαλκος.
EPITH. Αδαμαντινον, αγριον, αμφηκες, αλεγεινὸν, ὀξὺ, θοὸν, λευγαλέον, λυγρὸν, λαιμητόμον, λαιγηρον, ολοὸν, μιαιφόνον, λαβρὸν, τονοεν, κωπηεν, ευθηκτον, τανυον, τολμηεν, παγχαλκεον, πολυμηκετον. εικοσιπηχυ. Τριγλωχιν, φαεινὸν. αργυροηλον.
PHR. Αδαμαντος ισοσθενὲς ομβριμον ἄορ. Opp.
Αγχοθι δ' ασχετον ἄορ αδην περι μαρμαιρεσκε,
Χρυσειῳ τελαμῶνι κεκασμένον, αργυρεοις
Κυλεῷ, κ. λ. Cal. 1.
Αορν☉.
Λιμνητ' Αορνον αμφιτορνωτὴν βροχῳ. Lyc. 704.
Αορτηρ.
Σμερδαλέ☉ δὲ οἱ αμφὶ περὶ στηθεσσιν αορτήρ. Od. λ. 608.
SYN. Ζωστήρ.
EPITH. Χρυσε☉, στροφ☉.
Αοσσεω.
Τῶ μεν αοσσῆσαι λελιημεν☉—Mosch 4. 110.
SYN. Αλεξεω, αμυνω.
Αοσσητηρ.
—Αοσσητὴρ μεγ' αμεινων. Il. χ. 333.
Υπνον, αοσσητῆρα θεῶν ὑπατον καλευσα. Apoll. 4. 146.
SYN. Αλεξητὴρ, βοηθὸς, αλκτήρ.

Αυτ☉.
Αλλον ζωὸν εχυσα νεκτατον, αλλον αυτον. Il. ε. 536.
SYN. Ατρωτ☉, αβλητ☉, ανυτατ☉.

A Π

Απαγγελλω.
—Απαγγεῖλαι δὲ ταχιστα
Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι. Il. ι. 622.
SYN. Αγγελλω, καταγγελλω, παραγγελλω, προσαγγελλω, αναγγελλω, επαγγελλω, εισαγγελλομαι, επικηρυκευομαι, αποφαινομαι, καταψηφιζομαι, λεγω, εκφωνεω, αναγορευω. διαγορευω, παρεγγυαω. προερεω. διοριζω. αναγινωσκω. διαταττω, επιταττω.
Απαγκαλιζομαι.
Η δ' αὖ το θῆλυ παιδὸς Αλκμηνη γενος
Εσωθε ναῦ τῦδ' απηγκαλισμενη
Σωζει· Eur. Heracl. 42.
Απαγορευω.
Αλλ' απαγορευω μη ποιεῖν εκκλησιαν. Arist. A. 168.
SYN. Αποκηρυττω, αποκαλεω, απαυδαω, αποσημαινω, απαγγελλω, επαναφερω. απολεγω, αποτρεπομαι. αρνεομαι. αποκαμνω. εκκακεω.
Απαγριοω.
—Και μή μ' οκνῳ δεισαντες
Εκπλαγητ' απηγριωμένον. Soph. Ph. 229.
SYN. Εξαγριοω.
Απαγχω, ομαι.
—Ο μεν λαε νεβρον απαγχων. Od. τ. 230.
Εκ τῶνδ' ὅπως ταχιστ' απαγξασθαι θεῶν. Aesc. Supp. 476.
SYN. Αγχω, αγχοναω, απαγχονιζω. περιαγχω. αποπνιγω, αποτραχηλιζω.
Απαγω.
Αυτοὶ τοι γ' απαγυσι βοας.—Od. σ. 277.
SYN. Αναγω, διαγω, παραγω, εισαγω, αποσοβεω, αφιστημι. αποδιδωμι, απωθεω, απελαυνω. εφηγεομαι, δικαζομαι.—αποφερω, κατακομιζω.
Απαγωνι☉.
Νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ισθι κἀπαγωνι☉. Aesch. Ag. 521.
SYN. Απομαχ☉.
Απαδις.
Απὸ γαρ κορος αμβλυνει
Αιανὴς ταχειας απαδις. Pind. Pyth. 1.
SYN. Διανοια, ωραπίς.

Απαειρω.

Απαειρω.
Μη μ' απαειρομενον πολεως πεδιονδε νοηση. Il. φ. 563.
SYN. Απερχομαι. απαιρω.
Απαθης.
Απαθὴς δ' αυτὸς πρ⊕ αστῶν. Pind. Pyth. 4.
Απονους, απαθεις, ευπρασσοντας. Aesch. Per. 864.
SYN. Ασυμπαθὴς, απροσπαθὴς, αλυπ⊕, αβλαβής.
Απαὶ, Poet. pro Από.
Ιῶ απαὶ νευρης-βεβλημένον—Il. λ. 663.
Απαιδευτος.
Φερε, νιν κωμοις παιδευσωμεν
Τον απαιδευτον.—Eur. Cyc. 491.
SYN. Αμαθὴς, αγραμματ⊕, αμυσ⊕, ανοητ⊕, ιδιωτὴς, ανεπιστημων, απαιδοτριβητος, ατακτ⊕, αγυμναστ⊕, ανυθετητ⊕, αδιδακτ⊕.
Απαιδια.
Η γαρ πριν αυτὸν εξεπεισ' απαιδια. Soph. Oed. T. 1043.
SYN. Ατεκνια. αγονια.
Απαιθριαζω.
Απαιθριαζει τας νεφελας,—Arist. Av. 1502.
SYN. Αιθριαζω, γαληνοω, διαγαληνιζω, σκορπιζω. ευδιαν αγειν.
Απαινυμαι.
—Και κυδ⊕ απαινυτο—Il. ο. 595.
SYN. Αινυμαι, εξαινυμαι, παραινυμαι, αιρω, αναιρεω, παραιρῦμαι, περιαιρῦμαι, αποσκευαζομαι, σφετεριζω.
Απαιρω.
Ημεῖς μεν εκ γῆς τῆσδ' απαιρομεν φυγη. Eur. M. 938.
SYN. Αποχωρεω. απαειρω. απαινυμαι
Απαιολη, Απαιολημα.
Ω παμβασιλει' απαιολη. Arist. N. 1149.
—Νῦς αποστερητικὸς, Κἀπαιολημα. Ib 727.
SYN. Αδικια, απατη, απατημα, αλημα.
Απαιολεω.
—Τῦτο κἀμ' απαιολεῖ. Eur. I. 549.
SYN. Απαταω. αδηλοω.
PHR. Αδηλον, απορον, αμηχανον ποιεῖν.
Απαις.
Ευπαις μεν ῦσα. νῦν δε γραῦς, απαις θ' ἁμα. Eur. Hec. 809.
SYN. Ατεκν⊕. ατεκνωθεὶς.
Απαΐσσω.
Κρημνῦ απαΐξας—Il. φ. 234.
SYN. Αΐσσω, αναΐσσω, ανορυω.
Απαιτεω, Απαιτιζω.
Μεῖζον απαιτησειας—Il. ψ. 593.
Χρηματ' απαιτιζοντες—Od. β. 78.
SYN. Αιτεω, εξαιτεω, αντεπαιτεω, ορεγομαι, αναζητεω, επιζητεω.
Απαιωρεω
—Επὶ δὲ ζωνησι δρακοντε
Δοιὼ απῃωρεῦντο, — Hes. α. 234.
SYN. Επαιωρεω, επαρταομαι, επικρεμαμαι, επαιρομαι, ενισταμαι, εφισταμαι, υπεξανισταμαι, επικειμαι, ὑπερκειμαι.
Απακτοω.
Και δῶμ' απακτῦ—Soph. Aj. 580.
Al. Και δῶμα πακτῦ. i. e. Clande. Eustath.
Απαλαιστ⊕.
—Απαλαιστ⊕ εν λογῳ. Pind. N. 4.
SYN. Ανικητος.
Απαλαλκω.
—Ως σῆς γε κυνας κεφαλῆς απαλαλκοι. Il. χ. 348.
SYN. Αλαλκω, απελαυνω, αποδιωκω.
Απαλαμνος, Απαλαμος.
Ως δ' ὅτ' ανὴρ απαλαμν⊕—Il. ε. 597.
Ητε και απαλαμνὸν περ ὁμως επὶ εργον εγειρει. Hes. ε. 20.
Εχει δ' απαλαμον βιον—Pind. Ol. 1.
SYN. Αβυλ⊕, αμαθὴς, απειρ⊕, ασθενὴς. απορ⊕.
Απαλαομαι.
—Αυτὸς δ' απαλησεται αλλῃ
Χωρῦ αΐδεις εων. Hes. α. 409.
SYN. αλαομαι, αποπλαναω.
Απαλειφω.
—Δικη δ' απαλειψον αμυναν. Phoc. 73.
SYN. Εξαλειφω, αφανιζω, αμαυροω, περιγραφω.
Απαλεξεω, Απαλεξω-ομαι.
Αλλ' ὐδ' ὡς τιν' εμελλ' απαλεξησειν κακοτητ⊕. Il. ρ. 364.
Ἡμεῖς ὐδὲν σθενομεν πρ⊕ τᾶυτ' απαλεξασθαι σῦ χωρὶς, αναξ. Soph. Aj. 166.
SYN. Αλεξεω, απαμυνω. αποστρεφω. αντιτασσομαι.
Απαλθεομαι.
Ελκε' απαλθησεσθον—Il. θ 405.
SYN. Αλθω, ιαομαι.
Απαλλαγὴ.
—Ου γαρ ευκλεεῖς απαλλαγαὶ
Γυναιξὶν, ὐδ' οἷον τ' ανηνασθαι ποσιν. Eur. M. 236.
SYN. Απολειψις, αποικησις, αποτροπὴ, ελευθερωσις, απολυσις. αποστασις, αποχωρησις, εκχωρησις, περιχωρησις, εκτροπὴ, εκβασις, παρεκβασις, ὑπερβασις. — απελευσις, αποδιαλυσις. — μειωσις, ελαττωσις.

Απαλλασσω.

Απαλλασσω, Απαλλαττω.
—Απαλλασσει δε γης. Eur. M. 616.
—Ουδ' απαλλασσει γενεαν γενος. Soph. An. 604.
SYN. Αλλασσω. εξαλλαττω, αφιημι, διαπεμπω, απολυω. εξελιττω. καταβαλλω, καλαφερω. αφανιζω μετακινεω.—αποκρινω, εκκρινω.
Απαλοιαω.
—Και οστεα λαας αναιδης
Αχρις απηλοιησεν — Il δ 522.
SYN. Αλοιαω, αποκοπτω, διαθραυω, συντριβω.
Απαλὸς.
—Ἁπαλὴν ὑπο δειρήν. Il γ. 371.
SYN Ἁβρὸς, μαλακὸς, νεος, τρυφερὸς.
Απαλοτρεφης
Κνισση μελδομενος απαλοτρεφεος σιαλοιο. Il. φ. 363.
SYN. Ζατρεφης. ευτραφης. πιων, σιτευτὸς.
Απαλοθριξ.
Αρτιγενυν ὑπὸ κορυθ' απαλοτριχα. Eur. B. 1184.
Απαλοχρως, Απαλοχρως, Απαλοχροος.
Ηδε τε παρθενικας απαλοχροας εν μεγαροισιν
Αγλαα εργ' εδιδαξεν—Hom. V. 14.
Απαλυνω.
Ιδε πως κυμα θαλασσης
Απαλυνεται γαληνη. Anac. 37. 4.
SYN. Θρυπτω, τεγγω, διατεγγω, χαλαω, μαλασσω
Απαμαυροω Vid. Αμαυροω.
Οσσων ὁς σκοτοεσσαν απημαυρωσας ὁμιχλην. Orph. H.
Απαμαω.
—Απ' ουατα νηλεϊ χαλκῳ
Ρινας τ' αμησαντες—Od. φ. 301.
SYN. Ανακειρω, κοπτω, ανακοπτω, αποτμησσω, περισχιζω. απαρασσω θεριζω δρυπτω.
Απαμβλυνω—ομαι.
Τεθηγμενον τοι μ' ουκ απαμβλυνεις λογῳ. Aesch. S. T. 721.
Ως ωρη μεν απαμβλυνεται, θυμὸς δε μενοινᾳ. Hom. XLV. 4.
SYN. Αμβλυνω.—εξασθενεω.—αλυω.
Απαμβροτω.
—Και του μεν απημβροτεν—Il. ο. 521.
SYN. Αποτυγχανω, αφαμαρτανω, παρεκτρεπομαι. απαρταομαι.
Απαμειβομαι Vid. Αμειβομαι.
Τον δ' αυτ' Αλκινοος απαμειβετο—Od. η. 298.
Απαμελεω.
—Τί τοξων των δ' απημελημενον
Παρερρυηκεν; — Soph. Ph. 661.
SYN. Αμελεω.

Απαμπλακεω
Απημπλακ', ὡς προσειδε τους ενδον γαμους. Soph. Tr. 1155.
SYN. Αμαρτανω.
Απαμυνω, Απαμυνομαι.
—Ἡμιν απο λοιγὸν αμυναι. Il α. 67.
—Ὁ δ' ουκ απαμυνετο χερσί. Od λ. 578.
SYN. Αμυνω, απειργω, αποστρεφω.
Απαμφιεννυμι.
Απαμφιει γαρ το καταπλαστὸν τουτό μου
Καὶ λανθανειν βουλομενον ἡ μεθη ποτέ. Menand.
SYN. Απαμφιαζω, απαμφισκω, εκδυω, αποκαλυπτω.
Απαναινομαι.
Ενθα σὺ μηκέτ' επειτ' απανηνασθαι θεου ευνήν. Od κ. 297.
SYN. Αναινομαι, αρνουμαι.
Απανευθε.
Εζετ' επειτ' απανευθε νεων—Il. α. 48.
SYN. Απανευθεν, απωθεν, χωρὶς, νοσφι.
Απανθεω.
Τὰ δ' αλλ' απανθησαντα παντ' απεπτατο. Arist. Ecc. 1113
SYN. Εξανθεω, παρανθεω, παρακμαζω. εκτηκομαι ξηραινομαι.
Απανθιζω
Αλλὰ τουσδε μοι ματαιαν
Γλωσσαν ὡδ' απανθισαι. Aesch. Ag 1671.
SYN. Επανθιζω. διανθιζω, περιανθιζω. αναλεγομαι. διαβαλλω.
Απανθρακιζω.
—Βουν απηνθρακιζ' ὁλον. Arist. R. 509:
SYN. Ανθρακιζω, οπταω, σποδιζω, φρυγω, φωγνυω.
Απανθρωπος.
—Τῳ δ' απανθρωπῳ παγῳ. Aesch. Pr. 20.
SYN. Ερημος. αφιλανθρωπος, ανηλεὴς.
Απανοιγω.
—Χηλου δ' απὸ πωμ' ανεῳγε. Il. π. 221.
SYN. Ανοιγω.
Απανταω.
Ειρημένον δ' αυταις απαντᾳν ενθάδε. Arist. L. 13.
SYN. Ανταω, αντιαω, αντιμολεω, παραγινομαι.
Απαντημα.
Εις ομματων μεν οψιν ουκ ειων περαν
Ουδ' εις απαντημ' ὁστις ων εχων κυρει. Eur. Or. 513
SYN. Αντησις. απαντησις. συναντησις, συναντημα. ὑπαντησις.
Απαιτλεω.
Ως απαντλοιεν χθονὸς-ὑβρισμα θνητων. Ib 1679.

SYN. Αντλεω, καταντλεω, απαρυομαι, διαφυσσω, εκκενοω, οχχεω, εξαναλισκω, τρυω, τρυχοω, κατατρυχω.—ελευθεροω.

Απαξ.
Αλλ' οι άπαξ θνησκυσ' ανθρωποι—Od. μ. 22.

Απαξαπασιν.
Απαξαπασιν οξυβαφῳ ποτηριῳ. Antiph. apud Athen.

SYN. Εισαπαξ, εφαπαξ, καθαπαξ.

Απαξιοω.
—Λεχας ἃς απηξιωσατο. Aesc. Eum. 368.

Απαππος.
Φαος τόδ' υκ απαππον Ιδαιυ πυρός. Aesch. Ag. 319.

SYN. Ξενος.

Απαραιτητος,
— Λατινων απαραιτητος χολος ανδρῶν. Sibyll. 2.

Απαραμυθος
Κεαρ απαραμυθον εχει Κρονυ παῖς. Aesc. Pr. 185.

SYN. Απαραμυθητος, αμειλιχος, απαρακλητος.

Απαρασσω.
Αντικρὺ δ' απαραξε—Il. π. 116.

SYN. Αρασσω, καταρασσω, απαμαω, αποκοπτω, περικοπτω, περιτεμνω, αποσταω, αποκνιζω, αποχωριζω. αφαιρεομαι. αποβαλλω. απωθεομαι.

Απαρατιλτος.
Πινῶν, ρυπῶν, απαρατιλτος. Arist. L. 279.

SYN. Λασιος, δασυθριξ, τραχὺς, εχινωδης.

Απαργματα.
—Κατα δὸς τα' παργματα. Arist. Pa. 1056.

SYN Απαρχαὶ.—ακροθινιον. εναγισμα.

Απαρεσκομαι.
—Ου μεν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
Ανδρ' απαρέσσασθαι, ότε τις προτερος χαλεπηνη. Il. τ. 183.

SYN. Αρεσκω, εξαρεσκομαι, θεραπευω. αλαστεω

Απαρθενευτα (Adv)
—Απαρθενευτ' αλωμενα. Eur. Ph. 1769.

EXP. Παρθενυ αναξιως. Al. επὶ πολὺ παρθενευυσα

Απαρθενος.
—Παρθενον τ' απαρθενον. Hec. 610.

SYN. Κακοπαρθενος.

Απαρκεω. Vid. Αρκεω.
—ῶν υκ απαρκεῖ πλησμονῆς. Eur. Fr.

Απαρνεομαι.
—Κυκ απαρνῦμαι το μή. Soph. Aj. 96.

SYN. Αποφημι, αρνεομαι, εκνευω.

Απαρνος.
Παθος τ' υδὲν απαρνον τελεθει
Θελκτορι Πιθοῖ. Æsch. Supp. 1047.
—Απαρνος δ' υδεὶς καθισταται. Soph. An. 441

Απαρταω.
—Απαρτησαι δερην. Eur. Andr. 412.

SYN. Αναρταω, εξαρταω, ανακρεμαω, απαιωρεω—προσαπτω.

Απαρτιζω.
Σπυδη δε κ τῦδ' υκ' απαρτιζει ποδα. Æsch. S. T. 380.

SYN. Διατελεω.—απευθυνω, εφαρμοζω.

Απαρυστεος
Απαρυστέον τε τῶν απειλῶν ταυτηί. Arist. Eq. 917.

SYN. Αφαιρετέος.

Απαρχὴ.
Αλλά τοι αμφιετεῖς δεκατηφόροι αιεν απαρχαὶ
Πεμπονται. Call. 4. 278.

SYN. Απαρχημα. απαργματα —προκαταργμα, προθυμα, λοιβὴ, σπονδή.

Απαρχομαι.
Πολλὰ δ' Αθηνη.—Ευχετ' απαρχομενος. Od. γ. 946.

SYN. Καταρχομαι, αποσπενδω, λειβω.

Απαρχος.
Κιλιχων απαρχος.—Aesch. Pers. 327.

SYN. Αρχὸς, μεδων, κοιρανος.

Απας.
—Αργυρεος δε—Εστιν άπας. Od. δ. 616.

SYN. Πας, συμπας, όλος, ὁλοτελὴς, ὁλοκληρος.

Απασπαιρω.
Θνησκει δ' απασπαιρυσα.—Eur. I. 1207.

SYN. Σπαιρω, ασπαιρω, σπαριζω. ασπαριζω, αποσπαρθαζω, περισπαιρω, προσπαιρω, γαργαιρω, παλλομαι, αναπαλλομαι.

Απαστια.
Πολλάκις δ' ἡμῶν αγοντων
Τῶν θεῶν απαστιαν. Arist. N. 621.

SYN. Αγευσια, ασιτια, ατροφια, νηστεια, νῆστις.

Απαστος.
Κεῖτ' αρ' ασιτος, απαστος εδητύος ηδε ποτῆτος Od. δ. 788.

SYN. Ανα πασος αποπαστος, αγευστος, ακμηνος, αβρομος, αοινος, πεινα λέος, οξυπεινος.

Απαστραπτω.
Μαρμαρυγὴν χαριεντος απαστραπτυσα προσωπυ. Musæ 56.

SYN.

SYN. Αστραπlω, απαυγαζω, αποστιλϐω, απολαμπω.

Απαταω.

—Καί μ' απαlησε: Il. ι. 344.

SYN. Διαπαταω, εξαπατάω, συνεξαπαlαω, φρεναπαlαω, αικαλλω, αιολιζω, απαφισκω, απαφω, εξαπαφαω, αποσφαλλω, επισφαλλω, διασφαλλω, αποϐυκολεω, απομυσσω, αλωπεκαω, αποθυνιζω, αποπλαναω, δολιευομαι, δολοω, δελεαζω, καlαγοηlευω, κλοπεω, κλεπlω, υποκλεπlω, φρενοκλοπεω, φηλοω, φενακιζω, ελεφαιρω, ηπεροπευω, κηλεω, καlασοφιζω, κοϐαλευω, λαικαζω, παλλευω, παραχρυομαι, παραλογιζομαι, παραϐαλλομαι, παραγω, ψευδω. — μεθοδευω.

Απαlη.

Νῦν δε κακὴν απατην βυλευσαlο —Il. ο 31.

SYN. Εξαπαlη, απαlημα, δολος, δολιοlης, αποϐυκολημα, καlασκευασμα, καlασκευασμὸς, παλιμϐολια, παραλογισμα, σοφισμα, σlροφη, στρεψις, αλημα, πλανη, παραγωγη, υπαγωγη, περιγραφη, πανυργια, πανυργημα, ραδιυργημα, κακυργημα, φεναχια, φενακισμὸς, φηλωμα, φηλωσις, γοητεια, ηπεροπευσις.

EPITH. Δολοφρων, δολομητις, ερωμανής, κενεά, σκολια.

Απαlηλι⊛, Απαlηλ⊛.

Ελθὼν ες δεσποιναν εμὴν, απαlηλια βαζει. Od. ξ. 127.

—Ουδ' απαlηλον, Ουδ' ατελευτηlον γ' ὅ,τι κεν κεφαλῆ κάτανευσω. Il. α. 526.

SYN. Απατεὼν, απατηlικὸς, αιόλ⊛, δολερὸς, δολι⊛, δυσμητις δυσπαλαμ⊛, ηπεροπευς, ηπεροπευτὴς, σοφιστὴς, παραλογιστὴς, σοφισμαlικὸς, επικλοπ⊛, κηλετὴς, σφαλερὸς, κακοπραγμων, κακοτεχν⊛, κακῦργος, κερδαλε⊛, κερδιστ⊛, κερδαλεοφρων φεναξ, φηλητης, βροτοφηλ⊛, υπυλ⊛, πανῦργ⊛, ψευδης, ψευδημων, πολυμητις.

Απατηνωρ.

— Θεῖης απαlηνορα τεχνην. Tryph. 135.

Απατερθε.

— Απατερθε δε θωρησσοντο. Il. ϐ. 537.

SYN. Απανευθε, αμφὶς, ιδιως, επιδιχα, απανευθε, μυναδὸν, χωρὶς.

Απατιμαω.

Ουνεκ' απητιμησε ποδωκεα Πηλειωνα. Il. ν. 113.

SYN. Ατιμαω, αικιζω.

Απατωρ.

Αναδελφ⊛, απατωρ, αφιλ⊛. Eur. Or. 310.

—Απατωρ εμῦ. Soph. Aed. C. 1448.

Απαυγαζω.

—Απαυγασαι οἰ⊛ εφεδρ⊛—Call. 4. 125.

SYN. Θεαομαι, αυγαζω.

Απαυδαω.

SYN. Απαγγελλω, απαγορευω, απολεγομαι, αποκαμνω.

Απαυραω.

—Αλλ' αμφω θυμὸν απευρα. Il. ζ. 17.

SYN. Αναιρεω, αφαιρεομαι, στερεω.

Απαυστ⊛.

—Αλλετ' απαυστ⊛ Apoll. 1. 1267.

—Απαυστον αταν Soph. Aj. 1206.

SYN. Ανενδοτ⊛, ακαματ⊛, απειρεσι⊛, αστατ⊛, αϐεϐαι⊛.

Απαφαναινω.

Ως' απεφανανθεν—Arist. R. 1121.

SYN. Αφαναινω. ξηραινω.

Απαφισκω, Απαφω, Vid. Απαταω.

Ουτι σε Περσεφονεια Διὸς θυγατηρ απαφισκει. Od. λ. 216.

—Μή τις με βροτων απαφοιτ' επεεσσιν. Od. ψ. 216.

Απεδιλ⊛, Απεδιλωτ⊛.

Συθὴν δ' απεδιλ⊛ οχῳ πlερωτῳ. Aesch. Pr. 135.

Ὡς δ' απεδιλωτοι κ) αναμπυκες.—Call. 6. 125.

SYN. Ανηλιπ⊛. ασανδαλ⊛.

Απεδομαι.

Βρυκυσ' απεδεσθαι φησί μυ τὺς δακτυλυς. Ar. Av. 26.

SYN. Απεδω, εδω.

Απεζ⊛.

Ανδηρ' απεζοις ιχνεσιν δατυμεναι. Lyc. 629.

Απειθεω. Απιθεω.

—Ουδ' απιθησε—μυθῳ Αθηναιης—Il. α. 220.

SYN. Απιστεω, αφηνιαζω, αντιστατεω.

Απειθης.

Ηρωων παλαμησιν ύπο στιϐαρῆσιν απειθής. Orph. 245.

SYN. Δυσπειθὴς, απιστ⊛, δυσπιστ⊛, γαῦρ⊛, δυσαρκl⊛, δυστραπελ⊛, αναγωγος, επιζαφελος.

Απεικαζω

—Ὡς απεικασαι —Soph. Tr. 144.

SYN. Τεκμαιρομαι — καlαδοξαζω, νομιζω, συμϐαλλω,— αφομοιῦμαι, εκlυποω, εἴσκω. εικαζω, εξεικαζω.

Απειλεω

Και δή μοι γερας αυτὸς αφαιρησεσθαι απειλεῖς. Il. α 161.

SYN. Απειλεομαι. επαπειλεω. διαπειλεω, ανατεινομαι, προσαναlεινομαι, βρεμω, ὁμοκλεω. υπισχνεομαι, καυχαομαι.

Θηλῦν

Θῆλυν εξευγομενη μελινδέος ογκον απειλῆς.
Και κενεῆς προχεαν υπερηνορα πομπον απειλῆς. Nonn.

Ἀπειλὴ. Απειλημα.
—Μη οἱ απειλας
Εκτελεσωσι θεοί.—Il. ι. 245.
—Φρῦρα τ' απειλημματα. Soph. Œd. C. 692.
SYN. Αρειά. ὁμοκλὴ. καυχησις, οργὴ.
PHR. Απειλητικοι, απειλητηριοι λογοι.
EPITH. Αστοργος, ασπονδος, βαρυμηνις, δεινὴ, θηλεια, μανιωδης, μελινδὴς, ετεροφρων, λαθιφρων, στυγνὴ. εγρεκυδοιμος, πληξιππος, σκολιὰ, στερεὰ, στονοεσσα, ὑπεροπλος, φιλοτεχνος.
PHR. Ωδινε φονε διψῶσαν απειλὴν. Ep. L. 2.

Απειλητὴρ.
Ω μοι απειλητῆρες Αχαΐδες, ουκετ' Αχαιοί. Il. η. 96.
SYN. Καυχητὴς, ὁμοκλητὴρ.

Απειρηκὼς.
—Απειρηκὸς σῶμ' αναπαυσω. Eur. Hipp. 1354.
SYN. Κεκμηκὼς, καματηρὸς, εκκοπος, καταπονος, πεπονηκὼς, ταλαιπωρηθεὶς.

Απειμι.
Ὑπνος δ' απεστω γλυκοθυμος ομματων. Arist. N. 705.
Αλλ' ὁτε δη ρ' απεην.—Il. κ. 351.
SYN. Αποδεω, δεω, απολειπομαι, απολιμπανομαι, ελλειπω, αφισταμαι, διιϛαμαι. απαλλαττομαι.

Απειμι.
Ω φιλ' εγὼ μεν απειμι.—Od. ρ. 593.
SYN. Απερχομαι υπαπειμι.

Απειπω.
—Μῆνιν απειποντος μεγαθυμε Πηλειωνος. Il. τ. 75.
SYN. Αποειπω αναινομαι, ανανευω, αποφημι, παραιτῦμαι, απαγορευω, αποκηρυττω, απαυδαω, απενεπω, απισχυριζομαι.

Απειργω.
Των νομων ἡμᾶς απειργεις. Arist. V. 465.
SYN. Ειργω, εεργω, ανειργω, εξειργω, καθειργω, αλεξεω. απωθεω, ερυκω, ερυκανω, απερυκω, αποσοβεω, κατασοβεω, αποστεγω, επεχω, κωλυω, αποκωλυω, διακωλυω. απελαυνω, εξελαυνω, αποτρεπω, διατρεπω, εκβαλλω. αποδιωκω.

Απειραντος,
Γευεται δ' αλκᾶς απειραντε.—Pind. Pyth. 9.

Απειρεσιος,
—Γαῖαν απειρεσιην.—Il. υ. 58.

Απειρητος,
Ου ρά τ' απειρητος μεμονε σταθμοῖο διεσθαι. Il. μ. 304.

Απειριτος,
Νῆσον, την πέρι ποντος απειριτος εστεφανωται. Od. κ. 195.

Απειρος,
Η ποσιν απειρω περιβαλῦσ' ὑφασματι Εκτεινεν.—Eur. Or. 25.
Ηπειρον ὡς απειρον εκβαλλει χθονά. Ib. Fr.

Απειρων,
—Και Ελλησποντος απειρων. Il. ω. 545.

Απεραντος,
Τὸν δ' αίγα, τὸν δ' αυτ' απεραντον.—Arist. N. 392.

Απερατος,
—Τὸ χρῆμα τῶν νυκτων, ὁσον Απερατον.—Ib. 3.

Απερεισιος.
—Φερων τ' απερεισι' αποινα. Il. α. 13.
SYN. Αμηρυτος, απεραστος, απειραστος, απειρατος, απειρεσιος. αοριστος, μυριος, μεγας, απαυστος, ατερμων, ατερματιστος, ατελεστος. —αδιεξοδος.—απαναπειριτος.

Απειρος, απειρητος,
Μῶν απειρος εἰ ξενε; Eur. Alc. 494.
—Απειρητοις κακοτητος Orph. L.
SYN. Αδαημων, αϊστωρ.

Ἀπειρια.
Εμπειρια γαρ τῆς απειριας κρατεῖ. Sent.
SYN. Αμαθια, αδαημονια. ατεχνια.

Απειροδακρυς.
Απειροδακρύν τε καρδιαν. Æsc. Supp. 75.

Απειροκακος.
Ηλθεν απειροκακῳ τόδ' αλγος. Eur. Alc. 937.

Απειρολεχὴς
Αρτεμιν απειρολεχῆ Arist. Th 125.
SYN. Απειρογαμος, αδμητος, ανανδρος, ατειρής.

Απειρομαχης.
—Απειρομαχας εών κε φανειη. Pind. Nem. 4.
SYN. Απολεμος.

Απεκλανθανομαι.
—Απεκλελαθεσθε δε θαμβες. Od. ω. 393.
SYN. Αμνηστεω, αμνημονεω.

Απεκτητος.
—Ουδὲ κομιζει
Χρυσὸς απεκτητε σῆς τριχὸς αγλαΐην. Ep. l. 7.
SYN. Ακτενιστος.

Απελαω, Poet. pro Απελαυνω.
Απελαον τὰς ανδρας. Arist. L. 1000.
—Πολεως απελαυνομενα. Eur. Hec. 100.
SYN. Ελαυνω, απηλαυνω, απειργω. εξωθεω. αλαλκεω, διωκω, εκδιωκω, εκκρεω.

Απελεθρον

Απελεθρον (Adv.)
Εκτωρ δ' ὡκ' απελεθρον απεδραμε—Il. λ. 354.
EXP. Εκας, μεγαλως.
Απελεθρος.
—Επερεισε δε ἶν' απελεθρον. Il. η. 269.
SYN. Απλετος, ασπετος, αθεσφατος, αμυθητος, απερατος, αμηχανος, αναμετρης, αμετρητος, απειρος, απληρωτος, ζαπληθης, υπερβιος, υπερμετρος.
Απελλης, Nom. pr.
Αυτος εαυτον εν εικονι γραψεν αριστος Απελλης. Ep. l. 4.
Απελπιζω
Μηδεποτε σαυτον δυστυχουντ' απελπισης. Sent.
SYN. Αθυμεω. απογινωσκω.
Απεμεω.
—Κελαινεφες αἷμ' απεμεσσεν. Il. ξ. 437.
SYN. Εξεμεω, εκθυζω.
Απεμπολαω, Απεμπολεω.
—Τίς ὢν γε τήνδ' απεμπολᾷ χθονὸς; Eur. I. T. 1360.
SYN. Εξεμπολαω, απαργυριζω, εξαργυριζω, πωλεω, ωνεω, πιπρασκω. καταλλαττομαι, προσκληροω, χειροω, προσιθημι. διαπραττω. αποκηρυττω.
Απεμπολητης.
Απεμπολητης της φυταλμιας χθονός. Lyc. 341.
SYN. Πωλης, πωλητης, πρατης.
Απεναριζω.
—Εναριζον απ' εντεα μαρμαιροντα. Il. μ. 195.
SYN. Εναριζω, εναιρω, αποσυλαω.
Απενεπω.
Απενεπω νιν—ημετερων θαλαμων. Eur. I. A. 552.
SYN. Απειπω, απευχομαι.
Απενθης.
Θυμον εἰ τις εχων απενθη
Δυναται διατελειν βιον. Bacchyl.
SYN. Αλυπος.
Απενθητος.
Το των δικαιων τωνδ' απενθητον γενος. Aesch. Eum. 915.
SYN. Αδακρυτος. απενθης.
Απεπλος.
Απεπλος φαρεων λευκων. Eur. Ph. 336.
SYN. Ανειμων, γυμνητης.
Απεργαζομαι.
Τα ξυλινα του τειχους
Τινες απειργασαντο. Arist. Av. 1154.
SYN. Διεργαζομαι, εξεργαζομαι, τελεω, αποτελεω επιτελεω, συντελεω, περαινω, αποπεραινω, αποπληροω, παρασκευαζομαι, κατασκευαζομαι, εξακριβοω, διαπραττω, συμπραττω, καταπραττω.
Απερητυω.
—Αλλα γαρ αυτος έχων απερητυε κουρην. Apol. 1. 772.
SYN. Ερητυω, ανειργω, αναστελλω, ισχω, ισχαιω, εφιστημι, πιεζω, καταπιεζω.
Απεριλαλητος.
Απυλωτον στομα—απεριλαλητον. Arist. 863.
SYN. Πολυμυθος, αδολεσχος.—(a priv.) αλαλος.
Απεριστατος.
—Σωζον δ' απεριστατον ανδρα. Sibyl. 2.
SYN. Ερημαιος, χηρος. αβοηθητος.
Απεριτροπος.
Ουτε γαρ—παις Αγαμεμνονιδας απεριτροπος. Soph. El. 184.
SYN. Ανεπιστροφος, απεριτρεπτος, ανεπελευστος.
Απερυθριαω.
—Κρεῖττον ἦν ευθυς τοτε
Απερυθριασαι γε μᾶλλον, η σχεῖν πραγματα. Arist. N. 1218.
SYN. Αναισχυντεω, απαναισχυντεω, αυθαδιζομαι.
Απερυκω.
—Ου μεν γαρ πατος ανθρωπων απερυκει. Od. ι 119.
SYN. Απειργω, απερητυω, αποκωλυω.
Απερυω.
Ρινὸν απ' οστεοφιν ερυσαι.—Od. ξ. 134.
SYN. Εξερυω, αφελκω, αφελκυω, απαρυττω, αποσυρω, κατασυρω, αφαιρεω, εξαιρεω, περιαιρεω, αποσπαω, διασπαω, κατασπαω, απαγω, αποχωριζω.
Απερχομαι.
Οικου απερχομενη.—Od. ζ. 136.
SYN. Εξερχομαι, απειμι, αποχωρεω, εκχωρεω, αποιχομαι, αποβαδιζω, νεομαι, απονεομαι, νοστεω, αποπορευω, αποστειχω, αποφοιταω, απαλλαττομαι, απερωεω, απερρω, αφερπω, αφισταμαι. μεταβαινω. διαλυομαι, θνησκω.
Απερωευς,
—Αιεν αλιτρος, εμων μενεων απερωευς. Il. θ. 361.
EXP. Της εμης δυναμεως κωλυτης.
Απερωεω. Vid. Απερχομαι.
Τῷ κε ταχα στυγερῶς πολεμου απερωησειας. Il. π 723.
Απερωτος.
—Απερωτος ερως.—Aesch. Ch. 598.
SYN. Στυγνος, υπερηφανος.
Απετηλος.
Και ταυτην απετηλον ἁλιηκτειραν ελατην. Ep. l. 6.

Απευθής.
—Ὡς ἦλθον απευθής. Od. γ. 184.
—Απευθέος ειδωλοιο Arat.
SYN. Απευθὸς, απειρος, απαιδευτος, αγνως. αϛημος.

Απευθυνω.
—Απευθυνει δε βροτῶν τὺς τ' αγνημοσυναν τιμῶντας. Eur. B 882.
—Πρίν σε τήνδ' απευθυνειν πολιν. Soph. Aed. T. 104.
SYN. Τιμωρεω, κολαζω —ευθυνω, ορθοω, διοgθοω, διεπω, κυβερνάω.— ισοφαριζω, εξισοω, ὁμαλιζω. απαρτιζω.

Απευκτὸς, Απευχετος.
Πριν ανδρ' απευκτὸν τῷδ' εγχριμφθῆναι χεροῖν. Aesch. Supp. 796.
—Γαμηλευμ', απευχετον δομοις. Ib. Ch. 623.
SYN. Απαισιος, αναιτιος, απευκταῖος, αποτροπαιος, εναρος, απαρατος, επικαταρατος, αρασιμος, επαρατος, εναγὴς, εξαγιστος, βδελυκτὸς, βδελυρὸς. μισητὸς, δυσωνυμος. ακαλλιερητος, απεχθὴς, μυσαρὸς, μυσαχθὴς, παλαμναῖος, φευξιμος.

Απευναζω.
Συ γαρ μ' απευνασθέντος εκκινεῖς κακϐ. Soph. Tr. 1258.
SYN. Ευναζω, κατακοιμαω, κατακοιμιζω, κοιμιζω, καταπραΰνω.

Απευχομαι.
Τετο μέν τοι μη γενοιτο
Μηδαμῶς απευχομαι. Arist. Th. 721.
SYN. Κατευχομαι, βδελυτῖομαι, παραιτϐμαι, εξαιτεομαι. αποστρεφομαι. αφοσιϐμαι, καταραομαι.

Απεφθος.
Χρυσὸς απεφθὸς εὼν, καλὸς ἅπασιν εσῃ. Theog. 1102.
SYN. Αφεπῖος.

Απεχθαιρω.
—ὅστε μοι ὕπνον απεχθαιρει ϗ εδωδήν. Od. δ. 105.
Τὰς δέ σ' απεχθηρω, ὡς νῦν εκπαγλ' εφιλησα. Il. γ. 415.
SYN. Εχθαιρω, εχθραινω, εχθω, απεχθανομαι, στυγω, στυγεω, αποστυγω, αποστυγεω, αποστεργω, μισεω.

Απεχθανομαι.
Ισον γάρ σφιν πᾶσιν απηχθετο κηρὶ μελαινῃ. Il. γ. 454.

Απεχθομαι.
—Μελλω πυ απεχθεσθ Διὶ παῖρί. Il. φ. 83.
SYN. Εχθαιρομαι, εχθομαι, στυγεομαι, μισεομαι, εχθοδοπεω, δυσμεναινω. λυπϐμαι.

Απεχθεια, Απεχθημα.
Δι' απεχθειας.—Aesch. Pr. 121.
—Απεχθημα παγκοινον βροτοῖς. Eur Tr. 425.
SYN. Εχθημα., εχθος. εχθρα. απηχεια, δυσμενεια, δυσνοια, κακονοια, μισημα, σῖυγος, σῖυγημα.

Απεχθὴς.
—Μη τῆνος εμὶν φιλος, ὃς τοι απεχθὴς. Call. 6. 117.
—Και απεχθέα χαλκὸν
Κρυον ελλισαμην.—Orph 963.
SYN. Επαχθὴς, εχθρὸς, εχθοδοπὸς, απηχὴς, ανδὴς, δυσμενὴς, δυσφορος. κακονυς. κακοποιὸς. κακωτικὸς, καῖαπῖυςος, αποπῖυςος, απευκτὸς. μισητος, στυγνὸς, στυγητὸς, στυγερὸς, οχληρὸς.

Απεχω, Απεχομαι.
Πᾶσαν αεικειην απεχε χροΐ.—Il. ω. 19.
Τϐ δή τοι ευνῆς μεν απειχετο ποτνια νηὺς. Hom. V. 231.
SYN. Επισχω, απειργω. ἀπαλλατῖομαι, αφισαμαι, αφεςηκω, εξίσαμαι, απολαμβανω.
—απειμι.—αρκεω.

Απηλεγεω.
Ει δ' αν απηλεγεοντες εμὰς πατεοιτε θεμιστας. Apoll. 2. 17.

Απηλεγεως.
Χρὴ μὲν δη τον μῦθον απηλεγεως υποειπειν. Il. ι. 309.
SYN. Αληθῶς. απλῶς, σαφῶς. φραδῶς, διαφανῶς, λαμπρῶς, ῥητῶς, διαρρηδην, αναφανδον, αναφαντον. απαγορευτικῶς. σκληρῶς, ανοικτί.

Απηλιαστής.
—Απηλιαστά.—Arist. Av. 110.
SYN. Αφηλιαστὴς, μισοδικος,

Απηλιωτης.
Απηλιωτης ανεμος εμπνευσας δορί. Eur. Cyc. 19.

Απημαντος,
—Πεμπειν τέ μιν ηθελον αυτοι
Οικαδ' απημαντον—Od. τ. 281.

Απημων.
—Αδακρυτος ϗ απημων. Il. α. 415.
—Ὕπνον απημονά τε λιαρόν τε. Il. ξ. 164.
SYN. Αβλαβὴς, ατρωτος, σαος, ὑγιὴς. απειρεαστος. απροσκοπος, αδηλητος.—ακακος.

Απημοσυνη.
Αιεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' επ' απημοσυνη. Theog. 756.
SYN. Αβλαβεια, ευθενια, ὑγιεια.

Απηνη.
—Τω δμῶες εφοπλισσυσιν απηνην

Ὑψηλὴν,

Υψηλὴν, ευκυκλον, ὑπερτερίῃ αραρυῖαν. Od. ζ. 69.
SYN. Αμαξα.
EPITH. Αργυροκυκλ⊗, ακαμαντοπες, αελλησσα, αδιαντ⊗, δαφοινησσα, θοα, ευξεσ⊗, εὔτροχαλ⊗, εὐκνημις, πολυφορτ⊗, σκαζεσα, τροχηλατ⊗, τετρακυκλ⊗, τεθριππ⊗.

Απηνεια.
Αλλ' αινῶς ολοῇσιν απηνειησιν αρηρεν
Αητης.—Apoll. 2. 1206.
SYN. Αγριοτης, ωμοτης.

Απηνης.
—Θυμὸς ὑπερφιαλ⊗ και απηνής. Il. ο. 94.
SYN. Ανηλεὴς ανεπιεικὴς, ανημερος, αθελγὴς, απρακτος, απανθρωπος, ασυγνωμων, σκληρὸς, χαλεπὸς, ωμηστὴς, αγριοθυμος, φονικὸς, σιδηροφρων.

Απηορος,
Εχθρων απαοροι πλασσοντι. Pind. Pyth 8.

Απηαρος.
—Απηοροι δ' εσαν οζοι. Od. μ 435.
SYN. Απηοριος, μετεωρος, διεστὼς, ογκωδης.

Απιδανος, Nom. Fluv.
Ενθα μεν Απιδανός τε μεγας κ̓ δῖος Ενιπεὺς
Αμφω συμφορεονται αποπροθεν εις ἓν ιοντες.
Ap. 1. 38.
Πειρεσιην ὃς εναιεν επ' Απιδανοιο ρεεθροις·
Πηνειὸς μισγων ξυνὸν ροον εἰς ἁλα πεμπει.
Orph 162.
PHR. —Δινηεντος εφ' ὑδασιν Απιδανοιο.
—Και ποταμε ἱερον ροον Απιδανοιο.
—Ενθα τον καλλιςων ὑδατων πατέρα
Φασιν Απιδανον πεδια λιπαινειν. Eur.

Απινυσσω.
—Ὁ δ' αργαλεῳ εχετ' ασθματι κῆρ απινυσσων. Il. ο. 10.
—Δοκεεις δέ μοι εκ απινυσσειν. Od. ζ. 258.
SYN. Εκπνεω.—αλογεω, αφραινω, παραφρονεω.

Απιος.
Τηλόθεν εξ Απιης γαιης—Il. α. 270.
SYN. Αλλοδαπος.

Απιος. Και δὴ μὰν απιοιο πεπαιτερος.—Theoc. 7. 120.

Απις.
Μεμφιν ες ηγαθεην πελασας ἱερας τε πολιας
Απιδος, ἃς περι Νειλος αγαρροος εςεφανῶται.
Orph. 45.
SYN. Σεραπις.
EPITH Νειλῷος.
PHR. Και μοσχος πολυσαρχος Απις. Naz.
Αραψ Κρονος. Nonn. Βες, Μαρεωτικος, Μεμφιτης.

Απισαων. Nom. pr.
—Απισαονα ποιμένα λαῶν. Hom. λ. 577.

Απιστεω.
Εχθροῖς απιστῶν εποτ' αν παθοις βλαβην. Sent.
SYN. Απιστως εχειν.—απελπιζω.

Απιστια,
Πιστεις δ' ἆρα ὁμῶς, κ̓ απιστιαι ωλεσαν ανδρας, Hes. 2. 370.

Απιστοσυνη.
Ταν εμὰν ὑμνευσαι απιστοσυναν. Eur. M. 423.
SYN. Απειθεια, δυσελπιστια, απογνοια, απογνωσις, αγνωμοσυνη.

Απιστοκορος,
Ανδρες απιστοκοροι.—Sibyl. 1.

Απιστος.
Ωμηστὴς και απιστος ανὴρ ὅδε—Il. ω. 207.
SYN. Ασπονδος, περισπενδος δυσπιστος, απειθὴς, αβεβαιος, αγνωμων, ὑπερφιαλος, απιθανος, παραλογος, ανυπερβλητος.

Απλανητος.
—Παντεσσι σαφὴς, απλανητος ὑπαρχει. Sib. 1.
SYN. Απλανὴς, ευσταθὴς, ευτακτος.

Απλαστος.
—Αλλ' αδαμαντος εχον κρατεροφρονα θυμὸν
Απλαστοι.—Hes. ε. 147.
SYN. Αμειλιχος, απελαστος.—αδαιδαλτος, απαραποιητος.—αληθινος, αδολος.

Απλατος, Απλητος.
—Ὁς απλατον αμφελικτος ἑλικ' εφρερει. Eur. Herc. F. 399
Ισχυς δ' απλητος, κρατερὴ—Hes. θ. 153.
SYN. Αβατος, απλετος, απελαστος, απροσπελαστος, απροσβλητος, απροσαντιτος, ακιχητος, απληστος.

Απλετος
Απλετοι ὑγρὰ κελευθα διασκαιροντες ἕποντο
Ιχθυες.—Apoll. 1. 574.
SYN. Πολυς, μεγας, παμμεγεθης, ευμεγεθης, πελωριος, ὑπερφυὴς, απειρος, ασπετος, απροσπελαστος αχωρητος.

Απληγὶς.
Εκ δε τῆς εμῆς χλανίδος
Τρεῖς απληγίδας ποιῶν. Arist. Suid.
SYN. Ιματιδιον.

Απληγιος.
Ουτ' αν πολυπραγμων εστιν αλλ' απληγιος. Suid.
SYN. Απλοος, απραγμων, αναιτιος, ανεγκλητος.

Απληστια.
—Επ' απληστιαν λεχες
Πασαις γυναιξι προστιθεῖσ' αν ευρεθης. Eur. Andr. 217.

SYN.

SYN. Ακορια, αμετρια.
Απληστος.
Και τῆς απληστε τῆσδε συν χαρᾶ βοῆς. Soph. El. 1350.
—Τᾶς απληστε κοιτας ερως. Eur. M 150.
SYN. Απλετος. απλημων, απληρωτος, ανεκπληρωτος, ατος, καλακορος, ακορεστος. ακρατητος.
Απλοια.
Μειλιον απλοΐης,—Call. δ. 230.
—Απλοια χρωμενοι κατ' Αυλίδα. Eur. I. A. 88.
EPITH. Δεινή.
Απλοΐς.
Δωδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαινας.—Il. ω. 230.
SYN Απλοκος, ἁπλοος.
Απλοος, Απλες.
Εμαθον τες τροπες ἁπλες εχειν. Eur. I. A. 927.
—Ἁπλεν κακόν. Soph. Oed. T. 527.
SYN. Ακακος, ακεραιος, ευηθης, ευγνωμων, ἁπλοϊκὸς, αρχαϊκὸς, αρχαῖος, απεριτ]ος, αυτοσκευος, αφελὴς, λιτὸς, σχεδιος. μωρὸς, κεφος, μονοειδής.
Απλοος, Ἄπλες, Απλωτος.
—Και απλοον εσσεται ὑδωρ. Musæ 204.
Χευμασιν απλωτοισι.—Orph. 1049.
Απλοω.
Ὑπο κυρτοισι κυπελλοις
Τον εμὸν νοον ἁπλωσας, Anac. 39. 22.
SYN. Αναπ]υσσω, αναπεταζω, εκτεινω.
Απλυτος.
Αυτη δ' αλετος απλυτος τ' εν ειμασιν—Sim.
SYN. Αλετος, ανιπ]ος, ρυπαρός.
Απνευστος,
—Ὁδ' απνευστος κ᾽ αναυδος. Od. ε. 456.
Απνοος, Απνες.
Απνοα παντ' εγενοντο παραχρημ'—Call. Ep. 9. 3.
—Ειμὶ γαρ απνες. Ib. 6. 9.
SYN. Αψυχος.
Αποαινυμαι.
—Θεὸς δ' αποαινυτο νοστον. Od. γ. 419.
Αποαιρεομαι.
Δῶρ' αποαιρεῖσθαι Il α. 230.
SYN. Αινυμαι, απαινομαι, αφαιρεομαι.
Αποβαινω, Αποβαινομαι
Εξ ἵππων δ' ανέβαινεν επὶ χθονί.—Il. ω. 459.
Ως αρα φωνησας απεβησατο.—Il. α. 428
SYN. Εκβαινω, καταβαινω, συμβαινω, καταΐσσω, κατειμι, καταδυω, κατερχομαι, αποφευγω. απερχομαι, αποκαταβαινομαι.

Αποβαλλω.
—Απὸ δε χλαῖναν βαλε—Il. β. 183
—Τί τὸν φιλεοντ' αποβαλλης; Theoc. 11. 19.
SYN. Εκβαλλω, καταβαλλω, αναβαλλω, αποπεμπω, εκπεμπω. αποστελλω, αποτρεπομαι, αποτιθεμαι, απολεγομαι. αθετιζω, απολυω, απογινωσκω, αποδοκιμαζω, αποσκευαζω, παρωθῶ, διωθεομαι, προΐημι, εξιλλω, αποῤῥιπ]ω,
Αποβλαπ]ω.
Τοιεδ' αποβλαφθεῖσαν αρτιως φιλε. Sop. Aj 954.
SYN Αποστρεω, αμερω, βλαπ]ω.
Αποβλασανω. Vid. Βλαστεω.
Ματρὸς κοινᾶς απεβλαστον ωδῖνος. Ib. Oed. C. 550.
Αποβλεπ]ος.
—Παρθενοιςτ' αποβλεπ]ος μέτα. Eur. Hec. 354.
SYN. Περιβλεπ]ος. αριζηλος, αγαστος, ενδοξος, περιβοητος, περιοπ]ος, περιφανὴς, προφανὴς, καλαφανὴς, συμφανὴς, παρασημος.
Αποβλεπω.
—Ουδ' αποβλεπει εις ταῦτα Menand.
Αποβλεπων εις τὸν αγρὸν ειρηνης εραν. Arist. A. 32.
SYN. Επιβλεπω, εμβλεπω, αναβλεπω, προσβλεπω, αφοραω, προσοραω, ενοραω, εισοραω, εφοραω, ὑφοραω, καλοπ]ευω, οπιπ]ευω, εποπτε ω, επιλευσσω, προσλευσσω, πολιοσσομαι, επισκεπ]ω, επιστρεφω, θεαομαι, επιθεωρεω, δοκευω, θαυμαζω, παπ]αινω.
Αποβλητος.
Ουτοι αποβλητον επος εσσεται ὅ,τ]ι κεν ειπω. Il. β. 361.
SYN. Αδοκιμος. ατιμος, αβελτερος, αποπεμπ]ος, ανηριθμος, επιῤῥητος. αποθετος, εκκηρυκ]ος, προβλητος, εκβολιμος, εκβολιμαῖος, αποβολιμαῖος, καταπ]υστος, φαῦλος.
Αποβλιτ]ω.
—Ὁ δ' απεβλισε θοιματιόν με. Arist. Av. 498.
SYN. Βλιτ]ω, αποπιεζω, αφαιρεομαι.
Αποβλυζω.
—Αποβλυζων εν νηπιεη αλεγεινῆ. Il. ι. 487.
SYN. Αναβλυζω, απεμεω, αναβαλλω. εκβαλλω.
Αποβλωσκω.
Ωρη αποβλωσκειν μη πριν φαος ηλιοιο
Δυη ὑποθαμενον.—Apoll. 3. 1143.
SYN. Αποχωρεω, απαλλατ]ομαι, αφισαμαι.
Αποβολιμαῖος. Vid. Αποβλητος.
—Αποβολιμαῖος τῶν ὁπλων εγινετο. Arist. Pa. 677.

Αποβοσκομαι.
Δενδρεσιτ' εφεζομενα καρπον αποβοσκεται — Arist. Av. 1066.
SYN. Καταβοσκομαι. καταβρωσκω, νεμομαι, εκκαρπιζομαι, καρπυμαι.

Αποβραζω.
Ουδεν απεβρασε φαυλον αλετρις.—Call. Ep.
SYN Αποβραττω.—αποζεω, εκζεω.

Αποβριζω.
Ενθα δ' αποβριζαντες εμειναμεν ηῶ διαν. Od. ε. 151.
SYN. Βριζω, καθευδω, αφυπνοω.

Αποβωμι☉, αποβωμ☉.
Αποβωμι☉ αν εχει θυσιαν Κυκλωψ. Eur. Cyc. 364.
SYN Αθε☉, ανοσι☉.

Απογον☉.
Αυταρ εισιν απογονοι τε— Soph. Oed. C. 551.
SYN. Παις. εκγον☉, επιγενομεν☉, επισπορ☉.

Απογυιοω.
Μη μ' απογυιωσης —Il. ζ. 265
SYN. Καταγυιοω, εξασθενιζω, εξαρθοω, εκνευριζω, απονευροω, αποκωλοω, εκλυω, εκθηλυνω.

Απογυμναζω.
Θεος ατιζων, κἀπογυμναζων στομα. Aesch. S. T. 447.
SYN. Γυμναζω αθλευω. αδολεσχεω.

Απογυμνοω.
Μή σ' απογυμνωθέντα κακον, κ̀ ανηνορα θειη. Od. κ 301.
SYN. Γυμνοω, παραγυμνοω, αποψιλαω, αποδυω, συλαγωγεω.

Αποδαζομαι.
Ημισυ των εναρων αποδασσομαι—Il. ρ. 231.
SYN. Δαιω. δαζομαι δαιζω, διαιρεω, απομεριζω, αναδιδωμι.

Αποδαυλιζω
—Κἀποδαυλιζων ξυλω Eur. Supp. 717.
SYN. Θλαω, συντριβω, συγκοπτω, καταγκοπτω, καταθραυω. κατερεικω, καταφλαω, κατατεμνω, συλλειοω.

Αποδειδισσομαι.
—Απὸ γαρ δειδισσετο ταφρος. Il. μ. 52.
SYN. Απειργω, ανειργω, αποτρεπω, καταπληττω.

Αποδεικνυμι.
Ουδεν γε τρανως απεδειξας. Eur. Rh. 40.
SYN. Αναδεικνυμι, επιδεικνυμι, ενδεικνυμι, δηλοω, δηλοποιῶ, εκδηλοω. αναγορευω, αποσαφεω, διασαφεω, διασαφηνιζω. σαφηνιζω. αναφαινω, υποφαινω, παρεμφαινω, εμφαινω, τρανοω, διατρανοω, μηνυω, αποδιδωμι, παραδιδωμι, ανατιθεμαι, διασημαινω. επισημαινω, προσχαριζομαι, υπογραφω. χαρακτηριζω. μαρτυρομαι.

Αποδειξις.
—Κὐκ αποδειξιν των υπο γαιας. Eur. Hipp. 195.
SYN. Ενδειξις, αποφανσις, εμφανσις, εμφασις, επιφασις. δηλωσις. δοκιμη, δοκιμασια, ενδοσιμον, επιδειγμα, επισημασια, διατυπωσις, υποτυπωσις, σημεῖον, καταγραφη. χαρακτηρισμος. βασανος. πιστις.—αιρεσις, χειροτονια.

Αποδειροτομεω
Δωδεκα δε προπαροιθε πυρῆς αποδειροτομησω Τρωων αγλαα τεκνα.—Il. σ. 336.
SYN. Δειροτομεω, αποτραχηλιζω, εκτραχηλιζω. αποκεφαλιζω, καρατομεω, κεφαλοτομεω, αυχενιζω.

Αποδεκτε☉
Αλλ' αποδεκτέα ταυτ' εστιν ὁμως. Arist. L. 500.
SYN. Δεκτέ☉, αποδεκτ☉.

Αποδερω.
Τοῖσι θοῶς απεδειρα.—Theoc. 25. 278.
SYN. Αποδερματοω. δερω, εκδερω, εκδερματιζω, απολεπω, απολεπιζω, καταξαινω, περισκυτιζω. αποσκυλυπτω, εκλεπιζω.
PHR. Ερυειν λασιαυχενα βυρσαν. Theoc.

Αποδεχομαι
—Και υκ απεδεξατ' αποινα. Il. α. 95.
SYN. Δεχομαι, προσδεχομαι, παραδεχομαι, διαδεχομαι, καταδεχομαι, ενδεχομαι, υποδεχομαι, αναλαμβανω, απολαμβανω, απεχω.—επαινεω, δοκιμαζω.—επαγγελλω, ὁμολογεω

Αποδημεω.
—Ει δ' υτως αρχ σοι δοκεῖ ὡς' αποδημεῖν. Theoc. 14. 58.
SYN. Εκδημεω. αποξενυμαι, επιξενυμαι, ξενιτευω, ξενιτευομαι.

Αποδημ☉.
Ουκ αποδαμυ Απολλωνος τυχόντος. Pind. Pyth. 4.
SYN. Εκδημ☉, αποδημητης, αδημ☉, ξεν☉. αποικος, αποφυλιος, αφεστιος, αποτροφ☉, απων, θυραι☉.

Αποδιδωμι.
—Κελεαι δ' εμε τήνδ' αποδυναι. Il. α. 134.
SYN Αναδιδωμι, εκδιδωμι, παραδιδωμι, προσαπτω, προσνεμω, προστιθημι, περιτιθημι, αποκαθιστημι, εξηγεομαι. απαριθμεω, απεμπολεω.

Αποδικω.

—Πεπλον απεδικε—Eur. Herc. F. 1204.

SYN. Δικω, βαλλω, αποβαλλω.

Αποδιωκω.

Ουκ αποδιωξεις σαυτὸν εκ τῆς οικιας. Arist. N. 1299.

SYN. Διωκω, απελαυνω, αλαλκεω. αποσκυκολιζω. εκκορακιζω.

Αποδοχμοω.

Κεῖτ' αποδοχμωσας παχὺν αυχενα.—Od. ι. 372.

SYN. Δοχμοω, λοξευω, πλαγιαζω, στρεβλοω, επικαμπτω, καλακαμπτω.

Αποδραω.

—Εκ νηὸς αποδρὰς. Od. π. 65.

SYN. Αποδιδρασκω, διαδιδρασκω, αποφευγω, διαφευγω. απολιταργιζω, δραπετευω.

Αποδρεπω.

—Τοτε παντας αποδρεπεν οικαδε βοτρυς. Hes. ε. 609.

SYN. Αποδρεπομαι, εκδρεπομαι, δρεπω, αποδρατιω, αποδραιομαι, απολεγω, αναλεγομαι, εκλεγομαι, αποτρυγαω.

Αποδρυπτω.

—Αποδρυψωσι δε παντα. Od. ρ. 480.

SYN. Αποδρυφω, αποσυρω, αποδερω, διασπαω.

Αποδυρομαι.

—Κἀποδυρομαι σποδῳ. Soph. El. 1128.

SYN. Οδυρομαι, αποιμωζω.

Αποδυω.

—Επει κ' απὸ τευχεα δυω. Il. χ. 125.

SYN. Αποδυμι, εκδυομαι, αποσυλεω, συλαω, απογυμνοω. αποστερεω, αφαιρεομαι. απαμφισκω, εκλωπιζω, αφιματοω. περισπαω.

Αποειπω.

—Και κατανευσον—ἠ αποειπε. Il. α. 515.

SYN. Απειπω, ανανευω, απαγορευω, απαρνεω.

Αποεργαθω, Αποεργω.

—Ρακεα μαγαλης αποεργαθεν ωλῆς. Od. φ. 221.

—Μικρὸς δε λιθὸς μεγα κῦμ' αποεργει. Ib. γ. 296.

SYN. Αφοριζω, διοριζω, αποχωριζω, διαχωριζω, διαιρεω, διακρινω, αποκρινω, διϊστημι, νοσφιζω, νοσφιζομαι, αποζευγνυμι, απειργω.

Αποερρω.

Μή μιν αποερσειε μεγας ποταμὸς βαθυδινης. Il. φ. 329.

SYN. Αναρπαζω, διαφθειρω, αποπνιγω. απερρω.

Αποζευγνυμι.

—Ορφανὸς τ' αποζυγεις. Eur. Ph. 1005.

SYN. Διαζευγνυμι, αναζευγνυμι, αποεργω, απαμειρω, απαρταω, απολυω, διαλυω, αποτατιω, αποχωριζω, αφιστημι, διϊστημι, διακοπτω. μεταγω.

Αποθαυμαζω.

—Αφαρ δ' απεθαυμασ' ονειρον. Od. ζ. 49.

SYN. Θαυμαζω, ὑπεραγαμαι, αποβλεπω.

Απὸθεστος.

Δὴ τοτε κεῖτ' αποθεστος.—Od. ρ. 296.

SYN. Αποβλητος.

Αποθλιβω

Μαστιγίτ' εὖ τὸ νῶτον αποθλίψειν σέθεν. Eur. Cyc. 236.

SYN. Ενθλιβω, αποθλαω, αποκναιω, αποπλητιω, αλοαω, απορηγνυμι. αποτινασσω—ταλαιπωρεω, κακοω, καλαπαιεω.

Αποθνησκω

—Αποθνησκων εν δωμασιν ὑψηλοῖσιν. Od. φ. 33.

SYN. Θνησκω, εκθνησκω, αποιχομαι, κατοιχομαι, απερχομαι, αποβιοω, απαλλαττομαι, απογινομαι, λυομαι, τελευταω.

Αποθραυω.

Μὴ—τῆς ευκλειας αποθραυσθῆς. Arist. N. 993.

SYN. Διαθραυω, συνθραυω, καταγυμνι, καλαθλαω, συναρατιω, συγκεραω, συγκλαω, συνεπικλαω, συντριβω, διαρρηγνυμι.

Αποθριζω.

Κομας σιδηρον εμβαλεσ', απεθρισας. Eur. Hel. 1204.

SYN. Αποθεριζω, αποκοπτω.

Αποθρισμα

—Λυγρῶν αποθρισματα ριζῶν. Orph. 998.

SYN. Αγμα.

Αποθρωσκω.

Νηὸς αποθρωσκων.—Il. π 748.

SYN. Αποπηδαω. καλαπηδαω, αναλλομαι, αφαλλομαι, καθαλλομαι, εκθορεω.

Αποθυμιος.

Αζετο γαρ, μη νυκτὶ θοῇ αποθυμια ερδοι. Il. ξ. 261.

SYN. Αηδὴς, ατερπὴς. αχαριστος, δυσαρεστος, εχθρὸς, ασηρὸς, δυσχερὴς, λυπηρός.

Αποικεω.

—Τυ δ' εκαστοτερω εμ' αποικεῖς. Theoc. 15. 7.

SYN. Αποναιω, μεθισαμαι.

Αποικια.

Παρ' ευανορι Λυδοῦ Πελοπος αποικιᾳ. Pind. Ol. 1.

SYN.

SYN. Αποικισμὸς, κατοικια, μετοικησις, αποξενωσις, κληρεχια απαιαστασις, μεταστασις.

Αποικιζω.

Θριτακιην ες νησον αποκισε—Od. μ. 135.

SYN. Αποξενοω, αποπεμπω, εξοριζω, οστρακιζω, αποστρακιζω, εξοστρακιζω, φυγαδευω, αποδιαπομπεμαι, αποκηρυττω.

Αποικος.

Μυσας φρεσιν αποικυς. Anac. 172. 48.

SYN. Ξενος, αποδημος—εποικος, οικητωρ.

Αποιμωζω.

Αυτὴ πρὸς αὑτὴν πατέρ' αποιμωξη φιλον. Eur. M. 31.

SYN. Οιμωζω, ανοδυρομαι, ανακλαιω, ανακωκυω, αιαζω. γοαω.

Αποιναω.

—Και τὶς ανδρας αλκιμυς
Δαιμων αποινωσας ελασεν. Pind. Nem. 5.

SYN. Λυτροω, ανταδικεω, αμυνω, τιμωρεω.

Αποινοδικος.

—Αποινοδικοι τε Δικαι. Eur. Herc. f. 887.

SYN. Εκδικος, εκδικητης, αμυντωρ, αμυντηριος, τιμωρὸς, τιμωρος.

Αποινοδορπος.

—Λυκυ αποινοδορπυ. Lyc. 902.

Αποινον.

—Φεροντ' απερεισι' αποινα. Il. α. 13.

SYN. Δῶρον, λυτρον—ποινή.

EPITH. Αγλαὸν, αξιον, ακηές.

Αποιχομαι.

Οιδα γαρ ὁ,ττι κακὸι μεν αποιχονται πολεμοιο Il. λ. 408.

—Ὁπως δη δηρὸν αποιχεται—Od. δ. 109.

SYN. Απερχομαι, απολειπω, απειμι.—αποθνησκω.

Αποκαθαιρω

Ιν' αποκαθαιρω την τραπεζαν τυτονί. Arist. Pa. 1217.

SYN. Καθαιρω, εκκαθαιρω. απομασσω.

Αποκαινυμαι.

Οἶος δή με Φιλοκτητης απεκαινυτο τοξῳ. Od. θ. 219.

SYN. Καινυμαι, επικρατεω, νικαω, ὑπερνικαω, ὑπερβαλλομαι, ὑπερβαινω, ὑπερπαιω, ὑπεραιρω, ὑπερεχω, ὑπερφερομαι, προεχω, περιειμι, περιγινομαι, παρελαυνω.

Αποκαιριος.

Το γάρ μοι—μαθεῖν ȣκ αποκαιριον. Soph. Ph. 156.

SYN. Ακαιρος, ατοπος.

Αποκαιω.

Η κεν απὸ Τρωων κεφαλας κ̀ τευχεα κηαι. Il. φ. 336.

SYN. Καιω, κατακαιω, αιθαλοω, αναφλεγω.

Αποκαλεω.

—Ξυναιμον αποκαλȣντες. Soph. Aj. 738.

SYN. Ανακαλεω, εκκαλεω, επικαλȣμαι. αποκικλησκω, αποσυμβυλευω, αποσπευδω, απαγορευω, μεταπεμπομαι.—απαγω, αποτρεπω, αφιστημι.

Αποκαμνω.

—Ου γαρ δεῖ μ' αποκαμνειν. Soph. Oed. C. 1859.

SYN. Καμνω. εκκαμνω, ταλαιπωρȣμαι. απαγορευω. αποτρυομαι, καταπονȣμαι. εκλυομαι.

Αποκαμπτω.

Ευφαμοις πονοις μοχθεῖν ȣκ αποκαμψω. Eur. I. 135.

SYN. Αναινομαι, παρεκτρεπομαι, αποτρεπω, φευγω.

Αποκαπυω.

—Απὸ δε ψυχὴν εκαπυσσε. Il. χ. 467.

SYN. Αποπνεω, αναπνεω, αποψυχω.

Αποκειρω, Αποκειρομαι.

—Απὸ δε φλεβα πᾶσαν εκερσεν. Il ν. 546.
Στας απενευθε πυρης ξανθὴν απεκειρατο χαιτην. Il. ψ. 141.

SYN. Αποκοπτω, αποτεμνω, αποκομαω, αποκορσοω, αποτεμω, αποστερεω. μορεω.

Αποκερδαινω.

—Κἀποκερδαινων ποτȣ. Eur. Cyc. 431.

Αποκηδεω.

Αιχ' αποκηδησαντε φερωμεθα χεῖρον αεθλον. Il. ψ 413.

SYN. Αμελεω, απομελεω, αφροντιζω, αποφροντιζω, ακηδεω.

Αποκινδυνευω.

Κἀποκινδυνευετον λεπτόν τι κ̀ σοφὸν λεγειν. Arist. R. 1139.

SYN. Αποτολμαω αποδειλιαω.—
Πεῖραν λαμβανω, ποιεομαι.

Αποκινεω.

Μή μ' αποκινησωσι.—Od. χ. 107.
Αλλος μεν μογεων αποκινησασκε τραπεζης. Il. λ. 635.

SYN. Εκκινεω, διακινεω. ωθω, απωθεω, παρωθεω, διωθȣμαι, εκτρεπω, διακρινω, εξαιρεομαι, ὑπεξαιρομαι, αποσειω, αποσκευαζω, απελαυνω, ανασκαλευω. αφιστημι, απαλλαττω. αποτρεχω, απερχομαι, διακρινω.

Αποκινος.

Αλμ' εὑρέ τιν' αποκινον απὸ τȣ δεσποτȣ. Arist. Eq. 20.

SYN. Φυγὴ, αποχωρησις, αναχωρησις, αφοδος, αποδρασις.

Αποκιω.

Αποκιω.
Λῆθεν απὸ σταθμοιο κιών.—Od. π. 156.
SYN. Αποχωρεω, απερχομαι.
Αποκλαιω, αποκλαιομαι.
Οι μέν γ' αποκλαιονται πενιαν αυτῶν. Arift. V. 562.
SYN. Κατακλαιω, ανακλαιω, αποδακρυω, αποδυρομαι, κατοδυρομαι, ολοφυρομαι, καταθρηνεω.
Αποκλαω.
Ηδη νῆα μελαιναν απεκλασε διχθάδι χερσιν. Musæ 298.
SYN. Κλαω, απορρηγνυω, αποσπαω, κατακοπ]ω, κατατεμνω, διασχιζω, διαβαλλω, διασυρω.
Αποκλειω.
Το μη 'ποκλεῖσαι τὸμὸν αθλιον δεμας. Soph. Oed. T. 1401.
SYN. Κλειω περικλειω, διακλειω, ενκλειω, εναποκλειω, συγκλειω, καλακλειω, κληζω, πακτοω, απειργω, διαπειργω, καθειργω, πωμαζω, συμπ]υσσω, εγκαθειργνυω, αποθυροω.
Αποκλεπ]ω.
Μηποτ' αποκλεψειν.—Hom. M. 519.
SYN. Κλεπ]ω, εκκλεπ]ω, διακλεπ]ω.
Αποκλινω.
Ημ@ δ' αψ εις αὖλιν αποκλινωσι νομῆες. Hom. V. 169.
SYN. Εκκλινω, εγκλινω, μετακλινω, εντρεπω, αποτρεπω, εκτρεπομαι, ανακομιζομαι, παρεκτρεπομαι, μεlαβαινω, καlακαμπ]ω, καlακυπ]ω, απονευω, λιαζω, φευγω.
Αποκλυζω.
—Χειμερη δε παλαι αποεκλυσεν άλμη. Apoll. 1. 366.
SYN. Εκκλυζω, εκνιπ]ω, εκλυω, απολυω.
Αποκναιω.
Αλλ' αυτήν μοι την δυλειαν
Ουκ αποφαινων αποκναιεις, Arift. V. 679
SYN. Λυπεω, οδυναω, αποθλιβω, αποθλαω, διαφθειρω, ενοχλεω, απολλυω, αποκοπ]ω, παρεκ]εινω.
Αποκνισμα.
—Σφυραδων ἀποκνισμαlα. Arift. Pa. 791.
SYN. Αποκομμα, αποτμημα.
Αποκοιμαομαι.
Τὶ ϑκ απεκοιμηθημεν ὅσον ὅσον στιλην. Arift. V. 213.
SYN. Αποκοιτεω, αποκαθευδω, απονυσταζω.
Αποκομμα.
—Πετρας αποκομμ' ατεραμν. Theoc. 10. 7.
SYN. Κομμα, αγμα, ελασμα, θραῦσμα, θρυμμα, κλᾶσμα, αποκλασμα, αποσχισμ@, αποκνισμα, τεμαχ@, τρυφ@, ψωμός.
Αποκοπά.
—Πολυαιμων φνι@—αποκοπά κρατός. Æfch. Supp. 848.
SYN. Αποlομη, αποlομια, καlαlομη, διακοψις, αποκοψις, εκκοψις, επικοπη, διαλυσις, κολοβωσις.
Αποκοπ]ω
—Καρη απεκοψε παράστας. Il. λ. 261.
SYN. Εκκοπ]ω, εκτεμνω, αποτεμνω, απαρασσω, απορρασσω, διαιρω, αποσχιζω, απαμαω, αποεργω, αποτμηγω, διαπριω.
Αποκοσμεω,
—Αμφιπολοι δ' απεκοσμεον εντεα δαιτός. Od. η. 232.
SYN. Αφαιρεω.
Αποκυφιζω.
Ουδὲν παθεων αποκυφιζυσα. Eur. Hec. 105.
SYN. Κυφιζω, ανακυφιζω, επικυφιζω, επαιρω, ελαφρυνω, αποφορτιζομαι.
Αποκρεμαω.
Αυχεν' απεκρεμασεν —Il. ψ. 879.
SYN. Κρεμαω, ανακρεμαω.
Αποκρινω, αποκρινομαι
Συ δ' αποκριναί μοι τοδί. Arift. Th. 737.
Τῷ οἱ αποκρινθεντε —Il. ε. 12.
SYN. Απαμειβομαι, εκκρινω, διακρινω, αποκριθυνω, αποβαλλω, αποκοπ]ω, αφοριζω, αποχωριζω, εκλεγω, απολεγω, επιλεγομαι, διαταττω, διωθεμαι, αποδοκιμαζω, απογινωσκω, αθετεω.
PHR. Αποκρισιν ποιεισθαι Μειλιχιην ημειβετο γῆρυν ανοιξας Nonn. Αλλθετον μυθοισιν αμοιβαιην πορε φωνήν. ib. μυθοισιν αμειβομενος προσεειπεν. ib.
Αποκρισις.
Τῶν αγαθῶν εσθλὴ μεν αποκρισις, εσθλά δε εργα. Theog. 1169.
SYN. Εκκρισις, απολογια.
Αποκρυω.
Κυλισκιον το χεῖλ@ αποκεκρυμένον. Arift. A. 458.
SYN. Εκκρυω, ανακρυω, εκβαλλω, αποκλαω, αποσειω, απωθεω.
Αποκρυπ]ω, Αποκρυπ]ομαι.
—Απεκρυψεν δέ μοι ίππυς. Il. λ. 717.
SYN. Κρυπ]ω, εγκρυπ]ω, επικρυπ]ω, συγκρυπ]ω, καlακρυπ]ω, ὑποκρυπ]ω, καλυπ]ω, κευθανω, ὑποκλεπ]ω, λανθανω, αλιδυω, ειλυω, καlαδυνω.
Αποκτεινω.

Ημιν

Η μιν αποκλεινω αἱ κεν κρεισσων γε γενωμαι; Od χ. 167.
SYN. Κτεινω, κλεννω, κλιννυω, κλεννυμι, κατακλεινω, αποκλιννυω, αφανιζω, καινω, αναχραομαι, αποχραομαι, διαχραομαι, πεφνω, καταπεφνω, θανατοω, νεκροω, μιαιφονεω, ολεκω, αποσφαττω, αποσφαζω, διαχειριζω, διαχειριζομαι, διεργαζομαι, κατεργαζομαι, αναιρεω, εναιρω, εναριζω, ανθρωποκτονεω, διαφθειρω, φονευω, εγχυτριζω.

Αποκτισις.
Ηγαγε Θηραιην ες αποκτισιν—Call. 2 75.
SYN. Κτισις, κλισμα, αποικια.

Απολαιμότομος.
—Απολαιμότομοῦντι. Eur. Hec. 206.
EXP. Αποτετμημενην τὸν λαιμόν.

Απολακτιζω
—Μη 'πολακτιζης λεχος το Ζηνος. Æsch. Pr. 652.
SYN. Απορριπτω, ατιμαω.

Απολακτισμος.
—Κἀπολακτισμὸι βίω. Supp. 949.
SYN. Βλαβη, εκβολή.

Απολαμπω.
—Ἡ δ' αστηρ ὡς απελαμπεν. Il. τ. 381.
SYN. Εκλαμπω, διαλαμπω, αναλαμπω, αποστιλβω. εξαΐσσω.

Απολαπτω.
—Απολαπτεις ὅτι πλεῖστον δυνασαι. Arist. N. 809.
SYN. Καταπινω, εκπινω.

Απολαυσις.
Ευκλειαν ὑμῖν πατρὸς, απολαυσιν καλήν. Eur. Herc. f. 1370.
SYN. Απολαυσμα, τερψις, καρπὸς, ευχρηστημα.—επιτοχια, επιτευξις.

Απολαυω.
Αγαθὸν γαρ απελαυσ' ουδὲν αυτῦ πωποτε. Arist. Pl. 236.
SYN. Ονααμαι, απονaμαι, επαυρεω, επαυρισκω, επαυρομαι, επιτυγχανω, καρπιζω, καρπιζομαι, επικαρπιζομαι, καρποομαι, κλαομαι, μετεχω, κυριευω, καταλαμβανω, ωφελεμαι, χραομαι, κρατεω.

Απολειβω, Απολειβομαι.
Καιροσεων δ' οθονεων απολειβεται ὑγρον ελαιον. Od. η. 107.
SYN. Λειβω, καταλειβομαι, αποχεω, αποσταζω, αποσταλαω, αποσταλαζω, κατασταζω.

Απολειπω.
Ουδ' απολειπουσιν κοῖλον δομον.—Il. μ. 169.
SYN. Ελλειπω, καταλειπω, εγκαταλειπω, παραλειπω, προλειπω, επιλειπω, ὑπολειπω, καταλιμπανω, αφιημι, παριημι, προιεμαι, προδιδωμι αποκαινυμαι.

Απολεμος.
Απολεμω δε χερὶ λειψεις βιον. Eur. Hec. 1033.
SYN. Αποτολεμος, αμαχος, αθενής, αταραχος.

Απολεπω.
Αλλ' ὥσπερ ωὸν—απολεψαντα χρή. Arist. Av. 674.
SYN. Λεπω, περιλεπω, περιλεπιζω, εκλεπιζω, απολεπιζω, πτισσω, περιφλοιζω, αποδερω, ολοπτω.

Αποληγω.
Ως ανδρῶν γενεὴ, ἡ μὲν φυει, ἡ δ' αποληγει. Il. ζ. 149.
SYN. Ληγω, καταληγω, αφισταμαι, παυομαι, αναπαυομαι, αποπαυομαι, διαλειπω, επιλειπω.

Απολιβαζω.
Ουκ απολιβαξεις, ὦ κακιστε—Arist. Av. 1467.
SYN. Αναχωρεω.

Απολιγαινω.
Η δ' απολιγαινη τὺς αγορανομυς καλῶ. Arist. Av. 967.
SYN. Θορυβεω, αποθορυβεω.

Απολις.
—Απολις, ερημος, αθλιωτατη βροτῶν. Eur. Hec. 810.
SYN. Αποπτολις, απολιτης, λιποπατρις, εξορος, ανοικος, εκδημος, τηλωπὸς, ὑπεροριος, εκδημος, εκκηρυκτος, μεταναστης, φυγὰς, φυξηλις.
Ουδ' αλεγεινοτερον καὶ κυντερον, ὅς κεν αναγκη Φυσιπολιν πατρης τελεση βιον αλγινοεντα, Ξεῖνον εν αλλοδαποῖσιν ατιμιης ζυγὸν ἑλκων. Opp. αλ. α.

Απολιταργιζω.
—Τι θᾶττον απολιταργιεῖς Απο τῆς θυρας;—Arist. N. 1255.
SYN. Αποτρεχω, αποσκιρταω.

Απολιχμαομαι.
Οἵ σ' ωτειλης—Αἷμ' απολιχμησονται—Il. φ. 123.
SYN. Απολειχω, εκλειχω, καταλειχω, ὑπολειχω, λιχμαω, λιχμαζω.

Απολλυμαι.
Ταων ὑπότε καρπος απολλυται—Od. η. 117.
SYN. Ολλυμαι, διολλυμαι, ολεκομαι, παραπολλυμαι, απολεσκομαι, αποφθιομαι, καταφθινομαι, φθινω, φθινυθω, αποφθινυθω, διαφθειρομαι, ερρω, οιχομαι, αποθνησκω, συντηκομαι.

Απολλυμι.

Αλλά με λογοις απολλυς —Soph. El. 1376.
SYN. Ολεω, απολεω, ολεκω, ολλυω, ολλυμι, διαπολλυμι, φθειρω, ανατρεπω, αποβαλλω, αποκτεινω.

Απολλων.
—Φορμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Απολλων. Il. α. 603.
—Εκηβολω Απολλωνι. Ib. 438.
SYN. Φοῖβος, Αγυιεύς, Εκατος, Λοξιας, Παιὰν, Βοηδρομιος, Σμινθεύς.
EPITH. Αργυροτοξος, κλυτοτοξος, χρυσοτοξος; τοξοφορος, άγνομαντις, ακεσιμβροτος, αληθὴς. αγανὸς, αγρευτὴς, αθανατος, Ακτιος, ακτιτωρ, αποτροπαιος, αοσσητὴρ, ακεστωρ, βοηδρομιος, δεινὸς, δαφνηφορος, δαφναιος, Δελφινιος, Δελφος, ἑκατος, εκατηβελετης, ευορκος, εὔσκοπος, ευχαιτης, ευλυρας, ευφορμιγξ, εκβασιος, εμβασιος, εῷος, Ελικωνιος, ευρυφαρετρας, ζωστηριος, ηϊος, ηΰς, Θυμβραῖος, ἱμεροφωνος, Καρνειος, Κυντιυς, Κοῖτος, Κυνθιος, κερασφορος, κουροτρόφος, λυκηγενὴς, Λητοΐδης, λαοσσοος, λυροκτυπος, λυροεργος, Λυκιος, λυκοκτονος, λιγυμυθος, λιγυφανος, μαντιπόλος, μαντῷος, Μολοσσὸς, μηλονομας, νομιος, νησσοος, νευρολάλος, οιστολος, πανοψιος, Παταρεὺς, πολισσουχος, Παιηων, προστατηριος, Παγασαῖος, πολυχρυσος, πολυλλιτος, σεμνὸς, τριποδιλάλος, Γελφουσιος, χρυσοχαιτης, χρησμητωρ.
Υμνειω Παιᾶνα, μεγαν θεὸν Απολλωνα.
Αβρολον, αγλαομορφον. ακερσεκομην. ἁβροχαίτην.
Βριθυνοον, βασιλῆα. βελεσσιχαρῆ. βιοδωτην.
Γηθοσυνον, γελοωντα, γιγαντολέτην, γλυκυθυμον.
Διογενῆ, διοπαιδα, δρακοντολετην, δαφνογηθῆ.
Ευλαλον, ευρυβιην, εκατηβολον, ελπιδοδωτην.
Ζωογόνον. ζαθεον. ζηνοφρονα. ζηλοδοτῆρα.
Ηπιον, ἡδυεπῆ, ἡδυθροον, ἠπιοχειρα.
Θηροφόνον, θαλαρὸν, θελξιφρενα, θελγεσιμυθον.
Ιαφετην, ἱμερτὸν, ιηΐον, ἱπποκορυστην.
Κοσμοπλοκον. Κλαριον, κρατεροφρονα, καρπογενεθλον.
Λητογενῆ, λαρὸν. λυρογηθεα, λαμπετοωντα.
Μυστοπόλον, μαντιν, μεγαλητορα. μυριομορφον.
Νεβροχαρῆ, νεαρὸν, νηπενθέα, νηφαλεοντα.
Ξυνοχαρῆ, ξυνὸν, ξυνοφρονα, ξυνοδοτῆρα.
Ολβιον, ολβιοεργον, ολυμπιον, ορεσιφοιτην.
Πρηὺν, πανδερκῆ, πανατημονα, πλουτοδοτῆρα.
Ρυσιπονον, ροδοχρουν, ρηξηνορα. ρηξικελευθον.
Σιγαλοεντα, σοφὸν, σεληνογενετην, σωτῆρα.
Τερψιχορον, Τιτᾶνα. τελεστορα. τιμηεντα,
Υμναγορην, ὕπατον, ὑψαυχενα, ὑετοεντα,
Φοῖβον, φοιβαζοντα, φιλοστεφανον, φρενογηθῆ,
Χρησμαγορην. χρυσεον, χρυσοχροα, χρυσοβελεμνον,
Ψαλμοχαρῆ, ψαλτην, ψευσιστυγα, ψυχοδοτῆρα,
Ωκυπτον, ωκυεπῆ, ωκυσκοπον, ἀρεσιδωτην. Ep. 1. 1.
PHR. Ω θεῶν χοροποιὲ αναξ.—Ποθων ακορητος —Αγητωρ μελεων —Μηνυτωρ κλεπτοντων. —Δηλυ ανασσων.—Μαντοσυνης Κορυφαιος.— Ωριτης Θεὸς —Δελφιν κερδῷος Θεὸς — Τελειοτατος Θεὸς.—Δαλυ θεοδμητας σκοπος. — Ιατρος Λεψιος, Τυρινθιος.—Αοιδαων μεδεων. —Αιγλητης (εὔσκοπυ ἑνεκεν αιγλης.)—Θεῶν ὡριστος, ὃν ηυκομος τεκε Λητω.—ακερσεκομης κοιρανος αοιδῆς. —χρυσεων ρυτωρ τοξων.— Λητυς χρυσωπιδος ερνος.
Ωναξ ι υθωνος μεδεων, εκατηβολε, μαντι,
Ος λαχες ηλιβατυ κορυφῆς Παρνασσίδα πέτραν.
Ελθε μακαρ Παιὰν, Τιτυοκτονε, Φοῖβε Λυκωρεῦ,
Μεμφιτ', αγλαοτιμε, ιηϊε, ολβιοδῶτα.
Χρυσολυρη, Σπερμιε, αροτριε, Πυθιε, Τιτὰν,
Γρυνιε, κὴ Σμινθεῦ, Πυθοκτονε, Δελφικὲ μαντι,
Αγριε, φωσφορε, δαιμον ερασμιε. κυδιμε κυρε,
Μυσαγετα, χοροποιὲ, εκηβολε, τοξοβελεμνε,
Βακχιε, κὴ Διδυμεῦ, εκαεργε, Λοξια. ἁγνὲ,
Δηλι αναξ, πανδερκὲς εχων φαεσιμβροτον ὀμμα,
Χρυσοκομα, καθαρὰς φημας, χρησμέστ' αναφαινων. κ λ Orph. Hymn.
—Vid Apoll. 2. 676. Θεηγορε. κοιρανε Πειθῦς, Τοξοσυνης σκηπτῦχε, σελασφορε. συγγονε Βακχυ, Τοξοτα, Πιεριδων μεδέων.—Nonn. D.

Απολλωνειος.
—Περγαμων Απολλωνειων. Eur. Or. 1397.
SYN. Απολλωνιος.

Απολογεομαι.
—Και τον απολογυμενον Arift V. 775.
SYN. Υπεραπολογυμαι, αντιολογυμαι, παραιτυμαι, προΐσαμαι, προΐσχομαι, εκδικεω, σκηπτομαι, επαμυνω, προφασιζομαι.

Απολυω.
—Και λυση απὸ βρότον αἱματοεντα. Il. ξ. 7.
SYN. Διανιπτω, απονιπτω, διανιζω, ρυπτω, διαρυπτω, πλυνω. εκπλυνω. αποπλυνω, περιπλυνω, κλυζω, εκκλυζω, αποκλυζω αποκαθαιρω.

Απολυμαινομαι.
Λαὸς δ' Ατρειδης απολυμαινεσθαι ανωγεν. Il. α. 313.
SYN. Αγνιζω, καθαγνιζω. περιαγνιζω. καθαιρω. διακαθαιρω. ανακαθαιρομαι. αποκαθαιρομαι. άγνευω, εφοδευομαι, φοιβαζω, αναφοιβαζω. λυμαινω.

Απολυμαντὴρ
Πτωχοὶ, ανιηροὶ, δαιτῶν απολυμαντῆρες. Od. ρ. 377.
SYN. Απερωεὺς, λυμεὼν, λωβητὴρ, λωβητωρ, ὑβριστὴς, φθορὸς, φθορεύς. ολεθρος.

Απολυω.

Απολυω.
Ουδ' απελυσε θυγατρα—Il. α. 95.
—Κωρα δέ μιν εκ απολυει. Bion. 1. 96.
SYN. Εκλυω, διαλυω, παραλυω, καταλυω, απολυτροω, ανιημι, αφιημι, ελευθεροω, απαλλατ]ω, περισωζω, αθωοω, αποχινωσκω.—αποψηφιζομαι, αποδιαιταω.
Απολωβαομαι.
Μανιᾳ γαρ αλὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς
Κυκλερ@ Αιας απελωβηθη. Soph. Aj 217.
SYN. Λωβαω, λαβαζω, εργαζομαι, ενυβριζω.
Απολωτιζω.
—Κἀπολωτιζη νεες: Eur. Supp. 449.
SYN. Απαμαω, απερυω, αποσπαω, αποτιλλω.
Απομασσω, Αποματτω.
Σι δ' Αχιλλεων αποματτει. Arist. Eq 816.
—Ουκ αλεγω, μή μοι κενεαν απομαξης. Theoc. 15. 95.
SYN. Μασσω, αναματτω, εκματτω; σμαω, αποσμαω, επισμαω. σμηχω, αποσμηχω, επισμηχω, ανικμαζω, εκκαθαιρω, μοργνυω, ομοργνυμι, απομοργνυμι, τριβω, αποτριβομαι, ψηχω, αποψηχω αποψαομαι, περιψαω, ρυπτω. τερσαινω.—απεικαζω. μετεχω.
Απομειρομαι.
Ηὼς γάρ τ' εργοιο τριτην απομειρεται αἶσαν. Hes. ε. 576.
SYN. Λαγχανω, απολαγχανω, νεμω, διανεμω. καταν.. ω, διαμεριζω. διαμοιραομαι, διαιρεω, κληροω. αποκληροω, αναδιδωμι, διαδιδωμι. μεταδιδωμι
Απομεμφομαι.
Πορευθεὶς—απομεμψαμενος εμῆ. Eur. Rh. 900.
SYN. Μεμφομαι, καταμεμφομαι, αποδυσπετεομαι, αιτιαομαι, καταιτιαομαι, αντιδικεω, μωμαομαι, επισκηπ]ομαι, ψεγω.
Απομερμηριζω.
Αλλ' επιθυμῶ σμικρὸν απομερμηριζαι. Arist. V. 5.
SYN. Αποφροντιζω.
Απομηνιω.
Κεῖτ' απομηνίσας Αγαμεμνονι.—Il. β 772.
SYN. Μηνιαω. μηνιζω, απομηνιζω, οργιζομαι, αποργιζομαι, διοργιζομαι. σκυδμαινω, αποσκυδμαινω ασχαλλω ασχαλαω, αγχιομαι, θυμαινω, θυμεομαι. κοτεω, εγκοτεω, χαλεπαω, χαλεπαινω, χολαω, χολῦμαι.
Απομναομαι.
Τῶ οἱ απεμνησαντο κὴ εν θχατοιὸ περ αιση. Il. ω. 428.
SYN. Απομιμνησκομαι, υπομιμνησκομαι, απομνημονευω, αναμιμνησκω, διαμνημονευω, επιμναομαι, αναπεμπαζομαι, αναλογιζομαι, αναπολεω.
Απομνυμι.
Και ρ' επιορκον απωμοσε—Il. κ. 32.
SYN. Διομνυω, διομνυμι. εξομνυμι, εξομνυμαι, εξομνυω, επιορκιζω.
Απομοργνυμι.
Σπογγῳ δ' αμφὶ προσωπα κὴ αμφω χεῖρ' απομοργνυ. Il. σ 414.
SYN. Απομασσω, απονιπ]ω, απονιζω, επισμηχω, αποψαω, αποσπογγιζω.—δακρυω.—αποβαλλω
Απομυσ@.
Κεκ' απομυσον τὸ γυναικῶν. Eur. M. 1089.
SYN. Αμυσ@, αβυλ@, αμαθής.
Απομυσως.
Καρτ' απομυσως πάντα γεγραμμέν@. Æsch. Ag. 810.
Απομυθεομαι
Πολλ' απεμυθεομην.—Il. ι. 109.
SYN. Απαγορευω, αποκαλεω, αποσπευδω, αποτρεπω, διατρεπω, παραπειθω, μεταπειθω, παραχροτεω, παραθαρσυνω.—κωλυω.—απολογίζομαι.
Απομυσσω, Απομυτ]ω, Απομυτ]ομαι.
Απομυκτέον δέ σοι γ' ὅπως λιψη πιεῖν Eur. Cyc. 558.
SYN. Μυτ]ω, προμυτ]ω. απαίω.
Απονημι.
—Συ δε τῶνδ' απονασ, κὴ ελθοις. Il. ω. 556.
SYN Απολαυω, καταθρυφαω.
Απονaω, Απονaομαι.
—Ατὰρ οἱ περικαλλέα κερην
Αψ απονασσωσιν —Il. π. 86.
Ὅς ποτε Δυλιχιον δ' απενασσατο.—Il. β. 629.
SYN. Αποικεω, αποικιζω, αποικιζομαι, μετοικεω αποδιδωμι, αποκαθιστημι.
Απονεμομαι. Απονεμω.
Εἶτ' απενεμοντ' ενταῦθα τα ψηφισματα. Arist. Av. 1289.
SYN. Διανεμω, αποδιδωμι, αναγινωσκω.—προσεχω.
Απονεομαι.
—Αψορροι προτὶ Ιλιον απονεοντο. Il. γ. 313.
SYN. Αναχωρεω, υποχωρεω, ανερχομαι. απαλλαττομαι. απελαυνω.
Απονιζω,
—Αλλ' ὕδατι νιζοντες απὸ βρότον αἱματοέντα. Il. π. 425.
Απονιπ]ω.
Αλλά μιν, αμφιπολοι, απενιψατε—Od. τ. 317.

SYN.

SYN. Διανιζω, απομασσω, αποῤῥυπ]ω. απολεω, αποπλυνω.

Απονιπ]ρον.

Ὥσπερ απενιπ]ρον εκχεοντες ἑσπερας. Arist. A. 616.

SYN. Απονιμμα, χερνιψ.

Απον☉.

Απονες, απαθεις, εὖ πρασσοντας — Aesch. Pers. 864.

—Απονῳ τυχη. Soph. Oed. C. 1656.

SYN. Απονη]☉, αμοχθ☉, ῥαδι☉.—αταλαιπωρ☉.

Απονοστεω.

Αψ απονοστησειν ποτὶ Ιλιον.—Il. Θ. 499.

SYN. Απονεομαι, επανερχομαι, ανειμι.

PHR. Παλιμπορευτον ικεσθαι τριβον. Lyc.

Οικαδε ελθεμεναι κ) νοστιμον ἦμαρ ιδεσθαι. Hom.

Απονοσφιζω.

Ην δ' απονοσφισθῶσι θεῶν ηδῶαν εδωδήν. Hom. M. 559.

SYN. Νοσφιζω, αποστερεω, απολυω, αποεργω, αποχωριζω.

Απονυχιζω.

Απονυχιω σε τὰν Πρυτανειῳ σιτία. Arist. Eq. 706.

SYN. Ονυχιζω, εξαιρεω, διασπαρασσω.

Αποξενοομαι.

—Φυγὰς απεξενῦτο—Soph. El. 779.

SYN. Αποδημεω, αποξενιτευω, αποικιζω.

Αποξεν☉.

—Αποξενον ὁρμον. Ib. Oed. T. 205.

SYN. Αξεν☉, δυσχειμερ☉.

Αποξεω.

—Απο δ' εξεσε χεῖρα βαρεῖαν. Il. ε. 81.

SYN. Αποκοπ]ω, καταξεω, αποξυω. απεργαζομαι. γναπ]ω, κναπ]ομαι. ακριβοω. αποξυνω, αποξυω.

Αποξυνω.

—Και αποξυνεσιν ερετμα Od. ζ. 269.

SYN. Αποξεω. παροξυνω, παραθηγω, παρακοναω, αναστομοω.

Αποξυραω.

Ος εμ' απεξυρησε πρῶτον—Arist. Th. 1052.

SYN. Ξυραω, αποτιλλω, αποκειρω.

Αποξυω.

—Ξυσαί τ' απο γῆρας ολοιόν. Hom. V. 225.

SYN. Αναξυω, αποξεω, αποσυρω, αποξυρῶ, αποκειρω. αποκναιω, αποσμιλευω, αποματτω, αποστλεγγιζω. αποσφιγγω.

Αποπαπ]αινω.

Αλλ' αποπαπ]ανεσιν—Il. ξ. 101.

SYN. Παπ]αινω, αναβλεπω, αποβλεπω, περιβλεπω.

Αποπατεω.

Πλὴν αποπατησομενοί γε πλεῖν η μυρίοι. Arist. Pl. 1185.

SYN. Αφοδευω, αποσκευαζομαι. χεζω. βδεννυω.

Αποπατημα

—Αποπατημ' αλωπεκ☉. Eupol. Suid.

SYN. Αφοδευμα. αφοδιον. μινθ☉. βορβορ☉, σπελεθ☉, σκυβαλον, κοπρ☉, αποψυγμα.

Αποπατ☉.

Αλλ' εις αποπατον ῳχετο, στρατιαν λαβών. Arist. A. 81.

SYN. Αφοδ☉, κοπρών.

Αποπαυω,

Μηδὲ πρὶν αποπαυε τεὸν μεν☉—Il. φ 340.

SYN. Επεχω, κατεχω, ανειργω, συνειργω, καταστελλω.

Αποπαυομαι.

—Πολεμε δ' αποπαυεο παμπαν. Il α. 422.

SYN. Απεχομαι, αφισταμαι. απολη]ω. παραιτεομαι.

Αποπαυστωρ.

—Φοβων αποπαυστορα δεινῶν. Orph. H.

Αποπειραω, Αποπειραομαι.

—Τεδὶ δ' αὖθις αποπειρασομαι. Arist. R. 661.

SYN. Διαπειραω. διαπειραζω, εκπειραζω, καταπειραζω, πειραζω, περιτειζω, δοκιμαζω, κινδυνευω, μετερχομαι.

Αποπελεκαω.

—Πελεκάντες, οἱ τοῖς ρυγχεσιν Απεπελεκησαν τας πυλας.—Av. 1156.

SYN. Πελεκαω.

Αποπεμπω.

—Απειλησας δ' απεπεμπε. Il. φ. 452.

SYN. Εκπεμπω, παραπεμπω, αποβαλλω, αποστελλω, απολυω, αποσεω, αποσκευαζομαι, αποικιζω. επιτρεπω, εντελλομαι, εγχειριζω, αφιημι, εξανιημι, εξελαυνω, προΐεμαι, ριπ]ω.

Αποπετομαι

Οικαδ' οικαδ' αποπετωμεθα. Arist. Pa. 719.

SYN. Αναπετομαι, αφιπ]αμαι.

Αποπηγνυμι.

Ευθὺς γὰρ αποπηγνυσί τ' αντικνημια.—R. 126.

SYN. Πηγνυμι, καταπηγνυμι. καταψυχω.

Αποπιπ]ω.

—Στιλπναὶ δ' απεπιπ]ον εερσαί. Il. ξ. 351.

—Επεί κέ τις αποσεσησιν. Od. ω. 7.

SYN. Αναπιπ]ω, εκπιπ]ω, καταπιπ]ω, περιπιπ]ω, καταφερομαι.

Αποπλαζω.

Αποπλαζω

Αλλα τα μὲν τηλὲ κεν αποπλαγξειεν αοιδῆς. Apoll. 1. 1220.

Τῆλε δ' αποπλαγχθη σακεος δορυ.—Il. χ. 291.

SYN. Αποπλανεω, παρεκβαινω, αποχρεομαι.

Αποπλεω.

—Ευσσελμων επὶ νηων Βαντες αποπλειον.—Od. θ. 501.

SYN. Εκπλεω, διαπλεω, αφορμεω, ναυτιλλομαι.

Αποπληκτος.

Αποπληκτος εξαιφνης εγενετο τας γναθους. Arist. V. 942.

SYN Παραπληξ, παραπληκτος, πλαγκτος, παραφρων, αφρων, φρενοβλαβης, βλαπτος, εκστατικος, εμβροντητος, επιβροντητος, τυφων, αναισθητος, αφυης, ναρκωδης.

Αποπλησσω.

—Κατοπλησσομαι. Soph. An. 1203.

SYN Εκπληττω, αντιπληττω, καταπληττω.

Αποπλισσομαι

Ουδ' αν ελαφρως απεπλιξατο. Arist. A. 217.

SYN. Αποτειομαι, αποπηδαομαι, αποφευγω.

Αποπλυνω. Vid Αποπλυω.

—Ειςοκε λυθρον αποπλυνειε θαλασσης. Orph.

Λαϊγγας ποτὶ χερσον αποπλυνεσκε θαλασσα. Od ζ. 95.

Αποπνεω.

Θυμὸν αποπνειων—Il. δ. 524.

Ταυτ' ειπων απεπνευσεν εν υδασι—Hom. B. 98.

SYN. Εκπνεω, αποθυμιαω, αποθυμιαζω, εξαλμιζω, εξερευγω, καζω, αποθνησκω, αποζω, περδω.

Αποπνιγω.

Εν λιμνη δ' απενιξε—Ib. 230.

SYN. Πνιγω, εμπνιγω, καταπνιγω, αγχοναω—ανιαζω—αποκτεινω, επισφαττω.

Αποτονεω.

Αλλ' ουκ ετ' εστιν πραγματα σοι, τα πλειστα γαρ Αποπεπονηκας—Arist. Th. 252.

EXP. Μετα πονους υπεμεινας.

SYN. Εκπονεω.

Αποπροαιρεω

—Ου τι μοι ετλης Σιτου αποπροελων δομεναι.—Od. ρ. 457.

SYN. Προαιρεω. προσλαμβανω.

Αποπροβαλλω.

Ευρυ δ' αποπροβαλων χηλαδις σακος—Apoll. 3. 1310.

SYN. Αποβαλλω.

Αποπροθεν, Αποπροθι.

Αυθι μενειν παρα νηυσιν αποπροθεν—Il. κ. 209. 410.

SYN. Πορρωθεν, αποσταδον, εκας.

Αποπροϊημι.

—Τὸν δὲ τεταρτον αποπροεηκε πολινδε. Od. ξ 26.

SYN. Αποστελλω, αφιημι, αποπεμπω.

Αποπροτεμνω. Vid. Αποτεμνω.

Νωτου αποπροταμων.—Od. θ. 475.

Αποπτος.

—Καν αποπτος ης.—Soph Aj. 15.

SYN. Αορατος, αποψιος, ανοπτος, αθεωρητος.

Αποπτολις.

Ω ξενοι, αποπτολις. Soph. Oed. C. 205.

SYN. Αποπολις, ερημος.

Αποπτυστος.

Ισασι δῆτα σὴν αποπτυστον φρενα. Eur. M. 1373.

SYN. Εκπτυστος, απευκτος.

Αποπτυω.

—Αποπτυει δ' αλμη αχνην. Il. δ. 426.

SYN. Εκπτυω, καταπτυω, αποπυτιζω, αναπτυω, διαπτυω, αναδυομαι αποβαλλω. εκβαλλω, αποῤῥιπτω, αποστρεφομαι—μισεω.

Λυσιπονον παλλευκον απεπτυεν αφρὸν οδοντων. Nonn.

Αποπυτιζω.

—Καποπυτιζει καλως. Arist. L. 205.

SYN. Αποπτυω, ανερευγομαι. αποῤῥεω.

Αποπυδαριζω.

—Αποπυδαριζω μοθωνα.—Eq. 694.

SYN. Πυδαριζω, λακτιζω.

Απορεω. Απορεομαι.

—Ο,τι λεξω δ' απορω. Soph. Oed. T. 454.

Ως απορουμαι προς θεων τα νῦν τάδε. Eur. Iph. A. 537.

SYN. Διαπορεομαι. σφακελιζω, αμφισβητεω, αμφιγνοεω, ενδοιαζω, αμφιβαλλω. αμφιδοξεω, διζω, δισταζω, αμφοτεριζω, εξαμφοτεριζω, ενισχομαι—ενδεομαι, σπανιζω.

PHR. Πλαζεται αλλοπροσαλλος εμος νοος. Nonn.

—Κραδιη δὲ οἱ αλλοτε λαιην, Αλλοτε δεξιτερην επιβαλλεται εις οδὸν ελθειν. Παπταινει δ' εκατερθε, νοος δὲ οἱ ηυτε κυμα Ειλειται.—Opp.

Απορθητος

—Απορθητος πολις επλε. Il. μ. 11.

SYN. Αναλωτος, απτωτος, αδηωτος, αθραυστος.

Απορια.

Καματος βροτοισιν απορια τε γινεται. Eur. Or. 315.

—Αποριαν δ' ετοι πορον. Arist. R. 1513

SYN. Απορημα, αδημονια, συνοχη, ενδεια, πλωχεια, σπανις, σπανια, πενια —αβελια, απελπισμ®, αμηχανια, θλιψις, χητεια, ακληмосυνη χρεια, χρησμοσυνη, διαπορησις, επαπορησις.

Απορος

—Απορον χρῆμα δυστυχῶν δολος. Eur. Or. 70.

—Απορον επος—Soph Ph. 918.

SYN. Παναπορος, καλαδεης, κατενδεης, ενδεης, προσδεης, υποδεης, αχρηματος, ακτημων, αμηχανος, ανυς, αμφιβολος, αμφιδηριτος, αμφιρρεπης, παλιντροπος, επαμφοτεριζων —αβατος, απορευτος, δυσπορευτος, δυσευρετος.

Απορνυμαι.

—Απορνυμενον Λυκιηθεν Il. ε. 105.

SYN. Απερχομαι, αφορμαω.

Απορυω

Πηλειδης δ' απορυσεν, όσον τ' επὶ δυρὸς ερωή. Il. φ. 251.

SYN. Ανορυω, εκπηδαω, απορνυμαι.

Αποῤῥαιω.

—Όστις σ' αεκοντα βιηφι

Κτηματ' αποῤῥαισει—Od α 404.

SYN. Ῥαιω, αποσυλαω.

Αποῤῥαντηριον.

—Ελθὼν εις αποῤῥαντηρια Eur. I. 435.

Αποῤῥεω.

—Τό τοι καλὸν ανθος αποῤῥει Theoc. 7. 121.

SYN. Εκρεω, καταῤῥεω, αποφερομαι, καλαφερομαι, κατακρημνιζω, καταπιπλω, καταραπλω, λιβαζω, κατειβομαι, αποῤῥυω.

Αποῤῥηγνυμι.

—Ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τενοντας Il. π. 587.

Ηκε δ' αποῤῥηξας κορυφὴν ορεος μεγαλοιο. Od. ι 471.

SYN. Διαῤῥηγνυμι, αναῤῥηγνυμι, απορησσω, απορηγνυω, αποκοπλω, διαλυω.

Αποῤῥητος.

—Ως αποῤῥητον φλόγα Θυουσα. Eur. I T. 1331.

SYN. Αδιηγητος, αμυθητος, αῤῥητος, δυσφατος, δυσρητος, εκθεσμος ακαταληπλος, αποκρυφος, κρυφαῖος, μυστικός.

Αποῤῥιγεω.

Οι πατρὸς μεν ες οἶκον αποῤῥιγασι νεεσθαι. Od. β. 52.

SYN. Εκφοβεομαι, αποδειλιαω, φριπλω.

Αποῤῥιπλω.

Μηνιθμὸν μεν αποῤῥιψαι—Il. π. 282.

SYN. Ῥιπλω, ριπλαζω, αποῤῥιπλεω, καταῤῥιπλεω, παραῤῥιπλω, αποβαλλω, παραβαλλω, προβαλλω, εκβαλλω. φλυαρεω.

Αποῤῥοιβδεω.

Ουδ' ορνις ευσημους αποῤῥοιβδεῖ βοάς. Soph. An. 1033.

SYN. Απηχεω, αφιημι.

Αποῤῥοή.

—Αἵματος δ' αποῤῥοαί. Eur. Hel 1603.

SYN. Αποῤῥοια. διαῤῥοια. επιῤῥοή. καταῤῥοή. καταῤῥοος. ρεος, ῥυσις. ῥοή. ρευμα. χεῦμα. ρευματισμός, αποῤῥωξ. αποσταγμα.

Αποῤῥυτος

Κρηνης τ' αεναυ και αποῤῥυτυ —Hes. ε. 593.

SYN. Καταῤῥυτος.

Αποῤῥωξ, Subs. & Adj.

Ορκυ γαρ δεινῦ Στυγὸς ὑδατός εστιν αποῤῥωξ. Il. β. 755.

Ακταὶ αποῤῥῶγες—Od. ν. 98.

SYN. Αποῤῥοή, νᾶμα, βαθρον. κρηνη. χυσις. —αποκλασμα—καταῤῥωξ. κατεῤῥαγως, διεῤῥωγώς. αστυφελος, αποτμηξ.

Αποῤφανιζω,

—Τυς δ' αποῤφανισμενυς

Νῆστις πιεζει λιμός. Æsch Ch. 247.

SYN. Ορφανιζω, εκπηροω,—αφαιρεω, αποστερεω.

Αποσβεννυμι. Αποσβεννυω.

Μή μιν αποσβεσσωσι—Musæ. 217.

—Ως δε τυς λυχνυς αποσβεσας. Arist. Pl. 668.

SYN. Σβεννυω. εξαλειφω.

Αποσειω, Αποσειομαι

—Αποσειεται δε λυπας. Arist. R. 349.

SYN. Κατασειω, αποβαλλω, αποκινεω. εκδυω. αποδυομαι. εκχορεω. εκκρυω. εκτινασσω, αποστυφελιζω. σοβεω, αναῤῥιπιζω. απαρασσω, αποσπαω. αναιρεω, περιαιρεομαι.

Αποσεμνυνομαι.

Ειδε ταυτ' ογκωσομεσθα

Κάποσεμνυνεμεθα Ib. 715.

SYN. Αλαζονευομαι, μεγαλαυχεομαι, υπερφρονεω.

Αποσκαριζω.

Αποσκαριω εγὼ γελωτι τημερον. Menand.

SYN. Σκαριζω.

Αποσκεδαζω.

Αυτὰρ επεὶ ψυχὰς μεν απεσκεδασ' αλλυδις αλλη. Od λ 384

SYN. Αποσκεδαννυμι. σκεδαννυω. σκεδαω, σκεδαζω, διασκεδαζω. κεδαω. κεδαζω, καλασκεδαζω, διασκεδαω. διασπειρω. διαχαλαω, διαδιδωμι. διαπλησσω, διαφορεω, διΐστημι, διατκιδνημι, διαπλεκω, διασπαω, καταμεριζω.

Αποσκληναι.

Οταντις εκφυγη μ' αποσκλῆναι τότε. Arist. V. 160.

SYN. Αποξηραινομαι. αποθνησκω.

Αποσκοτεω.

Αποσκοπεω.
—Ουκ αποσκοπῶν το πλῆθος. Eur. Supp 235.
SYN. Αποθεαομαι, καταβλεπω, καθοραω, παροραω, περιοραω, περιειδω, παραθεωρεω, υπεροραομαι, υπεροπτομαι, κατιλλαινω. διασκεπτομαι.

Αποσκυδμαινω.
Ηρη μή δη παμπαν αποσκυδμαινε θεοῖσιν. Il. ω 65.
SYN. Απομηνιω. οργιζομαι. επιμεμφομαι, νεμεσαω, αγανακτεω
PHR. Δυσχεραινω κατά τινος.—οργην εχω επί τινα —δι' οργης εχω τινα.

Αποσκυθιζομαι.
—Κρᾶτ' απεσκυθισμενην. Eur. Tro. 1026.

Αποσκυλευω.
Αμφιτρυων κωλὸν ὅπλον αποσκυλευσε πεσοντος. Theoc. 24. 5.
SYN. Απεσκυλαω, σκυλαω, αποσυλαω.

Αποσοβεω.
Ουκ αποσοβησεις, ουκ αποισεις τω κωλω; Arist. Av. 1033.
SYN. Αποσειω, αναστελλω. απελαυνω, περιελκυνω, αποδιωκω, ανιστημι, επανιστημι, εξορμαω.

Αποσπαρασσω.
Απεσπαραξεν ὦμον ουχ ὑπὸ σθενους. Eur. B. 1125.
SYN. Σπαρασσω, διασπαραττω, αποσπαω.

Αποσπαω.
Βωμων αποσπασαντες—Eur. Hec. 289.
SYN. Ανασπαω. διασπαω, εκσπαω. αποσυρω. παρασυρω εξορμαζω. απερυω, διατεμνω. καθελκω. εκτιλλω αποχωριζω.

Αποσπενδω.
—Αποσπενδων ενὶ οικῳ. Od ξ. 331.
SYN. Σπενδω. κατασπενδω, λειβω, απαρχομαι. εκχεω

Αποσποδεω
Αποσποδῆσαι τοὺς ονυχας τῶν δακτυλων. Arist. Av. 8
SYN. Προστειβω, αποχρωω, αναιρω. αφανιζω.

Αποσπορος
Αγνωσσεις ὅτι Κυπρις αποσπορός εστι θαλασσης. Musæ. 249
SYN. Απογονος, εκγονος, εκγενετης.

Ασταδα, αποσταδὸν.
Λισσεσθαι επεεσιν αποσταδα—Od. ζ. 146.
—Αποσταδὸν Ἀργειοισι—μαρνασθαι—Il. ο. 556.
SYN Ἑκας.

Ασταζω.
Αιδοῦς ὑγρὸν ερευθος αποσταζουσα προσωπου. Musæ. 173.

SYN. Απολειβω, εκσταζω, εκστραγγιζω.

Αποστασις.
—Ασιτεῖ δ' εις αποστασιν βιου. Eur. Hipp. 277.
SYN. Αποστασια, διαστασις. επαναστασις, επισυστασις. απολειψις, εκλειψις, εκλειψις, επιλειψις. ελλειμμα. αποχωρησις, αναχωρησις, υπαναχωρησις, υποχωρησις. αναζευξις. απαλλαξις. διαλυσις, διαχωρισμὸς, αποδρασις, αυτομολια. αφανισμὸς. αποστημα, ελαττωμα.

Αποστατεω.
—Κοὐκ αποστατῶ φιλων. Arist. Av. 314.
SYN. Απολειπω, διαλειπω, αποχωρεω, αποχωριζω, αφισταμαι.

Αποστειχω, Αποστιχω.
Οικαδ' αποστειχειν—Od. λ. 131.
Αλλὰ σὺ μεν αὖθις αποστιχε—Il. α 522.
SYN. Απερχομαι, αποβαινω αποληιπομαι, απολυομαι, αναχωρεω εξηκω.

Αποστελλω.
Ηκω δ' αποστελλων σε.—Eur. Hec. 730.
SYN. Καταχαλεω, μετακαλεω, προσκαλεω, αποπεμπω, προπεμπω, διαπεμπομαι, μεταπεμπομαι, εκπεμπομαι, αποδιαπομπεομαι, επαγομαι. μεθιστημι. μεταστελλομαι. στελλω.

Αποστεργω
Κεὶ μὲν αποστερξαιμι. τα παντὰ μεν εις δεον ἕρποι. Theoc. 14 50.
SYN. Αποστυγῶ. καταφρονεω, απεχθαιρω.

Αποστερεω Αποστερισκω.
Αλλ' οὐδὲ μην απεστερηκας οὐδενα. Arist. Pl. 373.
—Πολυνεικην θρονων—αποστερισκει Soph. Oed. C 389.
SYN Στερεω, στερισκω, απονοσφιζω, εξαπαταω, αφαιρεμαι, αποπλανω, παρακοπτω, παρακρυω. ὑπαγω, πλεονεκτεω, αμειρω.—συλαω, σκυλευω.

Αποστερητικὸς.
Ευρητέος γαρ νοῦς αποστερητικὸς. Arist. N. 726.
SYN. Πλεονεκτικὸς, απατηλὸς, απατηλιος.

Αποστερητης, Αποστερητίς.
—Γνωμην αποστερητίδα —Ib 728.
SYN. Απατηλὸς, συλητὴς, παραλογιστὴς. περιβολαιος.

Αποστιλβω
Λευκοί, αποστιλβοντες αλειφατος—Od γ. 408.
SYN. Στιλβω, διαστιλβω, απολαμπω, λαμπρυνομαι, καλλυνομαι, καλλωπιζομαι, αμαρυσσω

Αποστλεγγιζω.
—Μηδ' απεστλεγγισμενοις Arist. Eq 577.
SYN. Αποσμαω, αποσμηχω, αποξυω.

Αποστολη.

Αποστολαὶ γαρ μακαριαι—Eur I. A. 688.

SYN. Αποπομπὴ, αποπεμψις, απολυσις, αφεσις, ανεσις, προεσις

Αποστολοι.

Επειτα πραξεις των σεφων Αποστολων Naz.

PHR. Στυλοι τȣ κοσμȣ.—Λαμπτηρες κοσμοιο, διαυγεα φωτὸς εσοπτρα.

Αποστρεφω.

—Αυτὰρ Αχαιὶς—Αὖτις αποστρεψησιν—Od. ο. 62.

Ιχνη αποστρεψας.—Hom. M. 76.

SYN. Επιστρεφω, αντιστρεφω, καταστρεφω, εκτρεπω, αποτρεπω, αποχωρεω, εξαναχωρεω, αφισταμαι, αποπεμπομαι, αποδιαστελλω, απερχομαι, ερωεω απαγομαι, απαρταω.

Αποστρεφομαι,

—Μη μ᾽ απόστρεφε· Eur. I. T. 801.

SYN. Αποστυγεω, καταφρονεω, δυσχεραινομαι, αποτριβω, αφοσιουμαι, αποτρεπομαι.

Αποστροφη.

Υβριζ᾽, επειδὴ σοὶ μὲν εστ᾽ αποστροφή. Eur. M. 603.

Ουδ᾽ εστιν αυτῷ τησδ᾽ αποστροφὴ τυχας. Aesch. Pr. 768.

SYN. Αποτροπη, αποφυγη, καταφυγη, αλυξις, αναχωρησις, επαναχωρησις, αποπομπη, παραιτησις, απωσις—ανακαμψις, επανοδος, καθοδος, απορεια, αναλυσις, ανακομιδη, αποvοστησις—καταφρονησις. καταφρονημα.

Αποστροφος.

—Εγὼ γαρ ομματων αποστροφȣς

Αυγας απειρξω.—Soph. Aj. 69.

SYN. Διαστροφος—αποτροπος.

Αποστυγεω.

Δη γαρ κȣριδιας μεν απεστυγον—Apoll. 1. 804.

SYN. Αποστεργω, αποστρεφομαι, απαλλαττομαι, μυσαττομαι, αφισταμαι αποφριττω.

Αποστυφελιζω.

Νεκρȣ απεστυφελιξαν—Il. σ. 158.

SYN. Απελαυνω, αποσειω, διασειω, απωκιζω, απειργω, αναστελλω, ανακωχευω, αποκρȣομαι, αποδιωκω, αποσοβεω, αποτρεπομαι, καταβαλλω, εκβαλλω.

Αποσυκαζω.

Κάποσυκαζεις πιεζων

Τȣς υπευθυνȣς σκοπων. Arist. Eq. 259.

SYN. Συκοφαντεω. αποθλιβω.

Αποσυλαω.

Τοῖον ὁμηρόν μ᾽ αποσυλησας. Eur. Alc. 880.

SYN. Συλαω, συλαγωγεω, αφαρπαζω, αναρπαζω, εξαιρεομαι, αποστερεω, αποδιακλεπτω.

Αποσυομαι.

—Ο δ᾽ απεσσυτο δωματος Εκτωρ. Il. ζ. 390.

SYN. Αποσευομαι αναρεω, αναχωρεω, αναπηδαω, απαλλαττομαι, απερχομαι.

Αποσυριζω.

Μακρ᾽ αποσυριζων—Hom. M. 280

SYN. Συριζω. συριττω, αποσυρισσω, κατασυριττω, εκσυριττω, επισυριττω, σιφλωζω

Αποσυρω.

Πᾶν δ᾽ απεσυρε μετωπον ες οστεον—Theoc. 22. 105.

SYN. Αδασυρω, διασυρομαι, αποτιλλω, αφαιρεω, αψιλοω.

Αποσφαζω. Αποσφαττω.

—Ους αποσφαξω λαβων.—Arist. Av. 326.

SYN. Σφαττω, αναιρεω, κτεινω, τραχηλιζω.

Αποσφαλλω.

—Ον τινα πρῶτον αποσφηλωσιν αελλαι

Ες πελαγος.—Od. γ. 320.

SYN. Σφαλλω, απελαυνω, ανατρεπω, παρατρεπω, επεχω, απαγω, πλαναω, εξαπαταω, ολοθρευω.

Αποσφραγιζομαι.

—Και δη παντ᾽ αποσφραγιζεται. Eur. Or. 1113

SYN. Αποσφραγιζω, σφραγιζομαι, κατασφραγιζω, επισφραγιζομαι, ανασφραγιζω, επισημαινομαι.

Αποσχιζω

—Από δ᾽ εσχισεν αυτήν. Od. δ. 507.

SYN. Κατασχιζω, διασχιζω. αποκοπτω.

Αποσωζω.

—Κάποσωζαντες νοσȣ. Soph. Ph. 1419.

SYN Σωζω, διασωζω, ανεσμαι—αποτιθημι.

Αποτειχιζω

Οστις ποτ᾽ εσθ᾽ ὁ τȣς θεȣς αποτειχισας; Arist. Av. 1575.

SYN Επικλειω. απειργω, αποφρασσω.

Αποτεμνω.

Οφρ᾽ ὁ γερων ἵπποιο παρηορias απετεμνε. Il. θ. 87.

SYN. Αποκοπτω, περικοπτω, αποσχιζω, διαχωριζω.

Αποτιβατος.

Αποτιβατος αγρια νοσος. Soph. Tr. 1047.

SYN. Απροσπελαστος, απροσβατος.

Αποτιθημι

Τευχεα καλ᾽ αποθεσθαι επὶ χθονὶ πȣλυβοτειρη. Il. γ. 89.

SYN.

SYN. Ανατιθημι, κατατιθημι, καθιζω — ταμιευω.

Αποτιλλω.

—Και τας κεφαλας αποτίλαι. Arist. L. 578.

SYN. Κατατιλλω, περιτιλλω, αποκοπτω, αποκνιζω.

Αποτιλμα.

—Γραιᾶν αποτιλματα πηρῶν. Theoc. 15. 19.

SYN. Αποσπασμα.

Αποτιμαω

Ουδ' αποτιμησω —Hom. M. 35.

SYN. Ατιμαω —καταχρινομαι.—δοκιμαζω.

Αποτιμος.

—Τον αποτιμον εν θεοῖς θεόν. Soph. Oed. T. 225.

SYN. Ατιμος.

Αποτιννυμι, Αποτινω, Αποτιω.

—Πολεων δ' απετιννυτο ποινην. Il. π 398.

—Κακὸν δέ με πολλ' αποτινειν. Od. β. 132.

Τριπλῆ τετραπλῆ τ' αποτισομεν —Il. α. 128.

Τᾶ σ' αὖ νῦν οἴω αποτισεμεν, ὁσσα μ' εοργας. Il. φ. 399.

SYN. Τιω, αποτιομαι. τιννυω, εκτιννυω. εκτινω, τιμωρεομαι, τιμωρεω. ποιναω, ποιναζω, κολαζω, μετερχομαι.—αποδιδωμι. αναδιδωμι. ανταποδιδωμι. ανταμειβομαι ανταλλασσομαι απολυω, εκλυω, καταβαλλω.

PHR. Δικην λαμβανω. εκτελεω, εκτιννυω. δικας διδωμι. κολασει περιβαλλω. τιμωριαν ὑποσχειν.

Αποτμηγω.

Πολλὰς δὲ κλιτῦς τοτ' αποτμηγουσι χαραδραι. Il. π. 390

SYN. Αποτμησσω, αποκοπτω, απαμαω, χωριζω.

Αποτμηξ.

—Αποτμῆγι σκοπιῆ ισον—Apoll. 2. 583.

SYN. Αποτομος, απορρωξ, φαραγγωδης.

Αποτμος.

—Οἴζυρος και αποτμος. Od. υ. 140.

SYN. Βαρυποτμος, πολυποτμος, αθλιος, αριστερὸς, δυσοιωνιστος, κακοδαιμων.

Αποτομος.

Ουδέ τις αποτομυ

Λιματός εστιν αιδως. Eur. Alc. 992.

—Αηρόλαιον εισαναβας αποτομον. Soph. Oed. T. 895.

SYN. Σκληρὸς—αποτμηξ, ακρωρεια. απορρωξ

Αποτος

Αυσταλεα, αποτός τε —Call 6. 17.

Ασιτος ανηρ αποτος.—Soph. Aj. 324.

SYN. Αυαλέος, ξηρὸς.

Αποτρεπω.

—Ὅθεν αὖτις απετραπε λαὸν Αθηνη Il. λ. 757.

SYN. Αποστρεφω. αποτροπαω. ευτρεπω, απομυθεομαι, κατακαμπτω, αποκλινω, εκκλινω. εκφοβεω.

Αποτρεχω.

—Ὑπο ταῖς μοριαις αποθρεξεις. Arist. N. 1001.

SYN. Ανατρεχω, αναχωρεω.

Αποτριβω.

Πλευρὰς αποτριψουσι —Od ρ. 232.

SYN. Ανατριβω, κατατριβω, διατριβω, παρατριβω, προστριβω, συντριβω. αποτρυω, αναξυω, κατασωχω. απωθεω. σμυχω, αποσμυχω.

Αποτριχω.

Ειδετε παρ' ακρας ὡς απεθριξε τριχας. Eur. Or. 128.

SYN. Αποκοπτω. αποκειρω.

Αποτροπαω, Αποτροπαομαι.

Εἰδέ κ' αποτρωπῶσι θεοὶ, παυσασθαι ανωγα. Od π. 405.

Οι δ' ἦτοι δακεειν μεν απετρωπῶντο λεοντων. Il. σ. 585.

SYN Αποτρεπω, αποστρεφω, αποτρεπομαι.

Αποτροπὴ.

Αλλος' αποτροπα κακῶν γενοιτο.—Eur. Hel. 364.

SYN. Εκτροπὴ, αποστροφὴ, απολειψις, αποπεμψις, αποπομπὴ, διαστασις, αντιλογια.—επιτιμησις.—εκκλισις.

Αποτροπος.

Αυτὰρ εγων παρ' ὑεσσιν αποτροπος—Od ξ. 372.

Αποτροπος γενοιό μοι τῶν πηματων. Eur. Herc. F 821.

—Τον αποτροπον Αιδαν. Soph. Aj. 612.

SYN Παρατροπος, απευκτος, αποφορος. απομωτος, δραπετης. φευκτὸς—αποτροπαιος, αλεξητὴρ. αποτροπαῖος, αποστρεπτὴς.

Αποτρυω Αποτρυομαι.

Φαμι γαρ υκ αποτρυειν

Ελπίδα τὰν αγαθὰν χρῆναί σε. Soph. Tr. 126.

—Γαν—αποτρυεται—αροτρων. Ib An 346.

SYN. Απεγνωμι. αποβαλλω, αποδοκιμαζω, αποτρυχω, κατατρυχω, αποκαμνω, κοπιαω, καταπονεω, καταδαπαναω. αποτριβω.

Αποτρωγω

—Τᾶς [illegible]αχος υκ αποτρωγεις. Theoc 10. 6.

SYN. Τρωγω, διατρωγω. κατατρωγω. αποβρωσκω κατεσθιω. αποφαγω, αποτιλλω, αποτεμνω. ὑποκειρω, αποκειρω.

Αποτυγχανω.

Αποτυγχανυσι πολλάκις νικωμένοι. Menand.

SYN Αφαμαρτανω, εξαμαρτανω διαμαρτανω, — απαρταομαι, αποπλαναομαι — διαπιπτω,

πιπῖω, μεταιωομαι, εκματαιοομαι, διαψευδομαι, σφαλλομαι, αποσφαλλομαι, παρεκῖρεπομαι, αποϐαλλω.

Απυριζω.

—Αλλοι γάρ οἱ απυρισσυσιν αρυρας. Il. χ. 489.

SYN. Αφαιρεω, αποκρινω, απαινυμαι.

Απυς.

—Η μ' εθηκεν ωδ' απυν. Soph. Ph. 641.

SYN. Χωλός.

Απυσια.

Μακρὰ γαρ ἡμῖν ἡ 'πιυσ' απυσια Eur. I. T. 651.

SYN. Απεστώ, απεγνωσις. ζημια, βλαϐή.

Αποφαγω, Vid. Αποτραγω.

Κῴπως τα καλλαι αποφαγών,—Ar. Eq. 495.

Αποφαινω.

Ως ειπὼν απεφηνε.—Hom. B. 143.

Πρίν γ' αν τυτον απαφηνω σαφῶς. Ar. R. 869.

SYN. Αναφαινω, φαινω, παραφαινω, εκφαινω, εκφανιζω. απαγῖελλω. εισαγῖελλω, αποσημαινω, αναπῖυσσω, δεικνυω, ενδεικνυω, εξελεγχω, αγορευω. καταμηνυω. παρεχω, απολεγω, εκφερω, διειπω.—αφοριζω.

Αποφασις, Αποφατις.

Τριποδος αποφατιν—Eur. Or. 329.

SYN. Φασις, μαντεῖον.—αρνησις, απαρνησις.

Αποφερω.

—Αποφερε τα χρέα.—Ar. A. 1053.

SYN. Αφαιρεω, αποκομιζομαι.—αποτινω—απαγορευω.—προσφερω, εκφερω, καῖαφερω. απαγω.

Αποφευγω.

—Κακὴν απεφευγον αὔτην. Hom. B. 42.

SYN. Διαφευγω, εκφευγω, διεκφευγω, αποφυγῖανω, αναχαζομαι. διαδυνω, αλευω, εξαλυσσω, εκδιδρασκω, εκκλινω, αποτρεπομαι, ὑποστελλομαι, παραιτεομαι, φυλατῖομαι, εξερχομαι.—απολυομαι.

Αποφευξις, Αποφυξις.

Αλλ' ακροαμαι πασας φωνὰς
Ἱεντων εις αποφευξιν. Ar. V. 560.
Ος ἐμ' ὐδ' αν ζῶντ' ηδειν, ει μη
Δια την προτεραν αποφυξιν. Ib. 556.

SYN. Αλυξις, αποφυγή.

Αποφημι.

Αντικρὺ δ' αποφημι.—Il. η. 362.

SYN. Αποφασκω, απειπω, απολεγω, αντιλεγω. απολαλεω, αποφθεγγομαι, αποφαινω, διαγγελλομαι—οἴομαι.—εξαγορευω, εκφαινω, εκφωνεω.

Αποφθεγκτος.

Σιγῇ δ' ετεκτηναντ' αποφθεγκτον με—Eur. I. T. 951.

EXP. Προσφωνηθῆναι αναξιον.

SYN. Αποτροπος, απροσφθεγκτός.

Αποφθειρω.

Δεμας γεραιὸν συντακεὶς αποφθερῶ. Eur. Supp. 1106.

SYN. Αποφθιω. διαφθειρω, απολλυμι, φθιω.

Αποφθινυθω, αποφθινω, αποφθιομαι.

—Αποφθινυθυσι δε λαοί. Il. ε. 643.

Κἀποφθινει τα χρηστά—Soph. P. 46.

Τῶν αλλος μεν αποφθισθω, αλλος δε βιωτω. Il. θ. 429

SYN. Φθινω, διαφθειρομαι, αποφθειρομαι, απολλυμαι.

Αποφθορὰ

—Σπερματός τ' αποφθοραὶ παιδων. Aesch. Eum. 187.

SYN. Αμϐλωσις, αμϐλωμα, εξαμϐλωμα. εκτρωμα, εκτρωσις, εκϐολάς.

Αποφονος.

—Αποφονον—φονον. Eur. Or. 164.

EXP. Αποτρ. μισητός.

Αποφραγνυμι.

Κἀποφραγνυσαι κυκλῳ το φραγμα Soph. An. 247.

SYN. Αποφρασσω.

Αποφυσαω.

Κᾆπειτ' ανελὼν μ' αποφυσησας. Ar. V. 329.

SYN. Εκφυσαω, εκπνεω, διεκπνεω αναπῖυω.

Αποφωλιος.

—Νοον δ' αποφωλιος εσσί. Od. θ. 177.

SYN. Απειρος, απαιδευτος.—ματαιος. ξενος. τεραστιος.—αγενεθλος, εκϐολιμος, εκτρωματαῖος.

Αποχαζω Αποχαζομαι.

Αλλ' αποχαζεο βοθρυ.—Od. λ. 94

SYN. Αναχωρεω, ανερχομαι, απερχομαι.

Αποχαλαω.

Αλλ' αποχάλα την φροντιδ' ες τὸν αέρα. Ar. N. 760.

SYN. Ανιημι, αναπεμπω, αναλυω,

Αποχειροομαι.

Ολομαν, ολομαν αποχειρωθεὶς
Τας εν τευτλοισι λοχευομενας. Ib. Pa. 1013.

SYN. Χειροομαι, αποτυγχανω, αποστερεομαι.

Αποχειροτονεω.

Αποχειροτονηθῆναι τρις εν τῇ 'κλησια. Ib. 666.

SYN. Αποψηφιζομαι, διαγραφω, καταλυω.

Αποχεω.

Τῆλε δ' απὸ κρατὸς χεεδεσματα.—Il. χ. 468.

—Απὸ δ' ειδατα χεῦεν εραζε. Od. χ. 20.

SYN. Εκχεω, εκϐλυζω, αποχυω.

Αποχραυω.

Αποχναυω.
—Και ανθρακιας αποχναυειν. Eur. Cyc. 357.
SYN. Χναυω, καλαβροχθιζω.

Αποχραομαι.
Τους ανδρας απεχρησαντο —Arift. Suid.
SYN. Αποκτεινω —καταχραομαι, παραχραομαι, παρακαταχραομαι.—χραομαι.—εξαρκεω.

Αποχρη.
Εμοὶ μεν αποχρη ταῦτα —Ar. Av. 1602.
—Νῶν δε δυ' αποχρησουσιν μονω. Ib. Pl. 484.
SYN. Επαρκει.

Αποχωρεω.
—Κἀπεχωρησεν παλιν. Eur. I. T. 265.
SYN. Ανερχομαι, απερχομαι, εξερχομαι, παρεκβαινω, απαλλατ]ομαι, εξηκω, αναχωρεω.

Αποψαλλω.
—Αποψαλλῦσα Μαιωτην πλοκον. Lyc. 915.
SYN. Ἑλκω, εκτεινω, εντεινω.

Αποψαω. αποψαομαι.
—Εμῦ προς τὴν κεφαλὴν αποψῶ. Ar. Eq. 906.
SYN. Αποματτω, καταματτω, απονιπτω, απομορyνυμι. αποτινασσω. καινεργεω.

Αποψιλοω.
Φιλων αποψιλοῖς με τὴν πανωλιαν. Æsch. Ch. 693.
SYN Αποστερεω, αποτιλλω, απογυμνοω, αποθριζω. παραψηχω.

Αποψυχω. αποψυχομαι.
Εἶλεν αποψυχοντα πολυτλας δῖος Οδυσσεύς. Od ω 347.
—Οἱ δ' ἱδρῶ απεψυχοντο χιτωνων. Il. λ. 620.
SYN. Αποθνησκω.—ψυχω —αποσβεννυμι.—εκλειπω —αυαινομαι, αποξηραινω —καταψυχω.

Απραγμοσυνη.
—Και απραγμοσυνης. Ar. N. 1003.
EXP. Ειδος ανθῦς.
SYN. Απραξια, αμελεια. ανεσις, απονια, σχολὴ.—καταφρονησις.—(a inten) πολυπραγμοσυνη.

Απραγμων.
Ξενος ὢν, απραγμων ισθι, κ̀ πραξεις καλῶς. Sent.
SYN. Μισοπραγμων, απονος, αμελετητος, αμελὴς, επιεικὴς, αργός. αεργος, ανεργὴς, απεριεργος ἥσυχος, αδρανὴς, δειλὸς, αβελτερος. μωρός. αφροντιστος.

Απρακτος Απρηκτος.
—Κῦδε μαστικῆς—Απρακτος ὑμῖν ειμι. Soph. An. 1047.
—Απρακτον πολεμον πολεμιζειν. Il β. 121.
SYN. Ανεργαστος, ανηνυτος, ανενεργητος, απονητος, ατυκτος, ματαιος.—ανεκδικητος, ατιμωρητος.—αδυνατος, ατονος, ατελεστος. απραγμων.

Απραξια.
Αναπαυσίς εστι τῶν κακῶν απραξια. Sent.
SYN. Απραγμοσυνη —αποτυχια.

Απρεπὴς.
—Ω φθονερὸν τύ, κ̀ απρεπὲς ανδρίον αὐτας Theoc. 5. 40.
SYN. Απεικὼς, απεοικως, ανοικειος, ανεπιεικὴς, αεικελιος, ατοπος, αισχρός.

Απριατην. (Adv.)
—Μ' εκομισσατο Φειδων
Ηρως απριατην.—Il. α. 99.
SYN. Αμισθὶ, προῖκα, δωρεὰν.

Απροβλως.
Νισον αθανατας τριχας
Νοσφισασ' απροβλως. Æsch. Ch. 618.
SYN. Απρονοητως.

Απροικος.
Κρεῖττον γάρ εστιν ευ τεθραμμενην λαβεῖν
Γυναῖκ' απροικον, η κακῶς μετὰ χρηματων. Sent.
SYN. Αεδνος, αεδνωτος, αφερνος.

Απροϊδὴς.
Αϊδος απροϊδης αμφεκαλυψε μυχός. Ep. l. 6.
SYN. Απροορατος, απροοπτος, απροσδοκητος.

Απρομυθητος.
Μηδ' εξ αελπτων κἀπρομυθητον πολει
Νεῖκος γεννηται —Aefch. Supp 362.
SYN. Απρονοητος, απροσκεπτος, απροορατος, αφραστος, απροφατος, απροφασιστος.

Απροξενος.
Απροξενοῖτε. νοσφιν ηγητῶν — Aefch. Supp. 247.
SYN. Αλλοδαπος.

Απροοπτος.
—Εις απροοπτον πῆμα. Aefch. Pr. 1073.
SYN. Ασκοπος, απροϊδὴς.

Απροσδεικτος.
Η λισσὰς αιγιλιψ απροσδεικτος. Aefch. Supp. 801.
SYN. Αδηγητος, αναγορευτος.

Απροσδοκητος
Απροσδοκητα τα δε βροτοῖς τα τῶν θεῶν. Eur. I. T. 1610.
SYN. Αδοκητος, αδευκὴς.

Απροσηγορος.
Το δυσπροσοιστον κἀπροσηγορον στομα. Soph. Oed. C. 1342.
SYN. Απροσομιλος, ανομιλητος, απροσμικτος.

Απροσικτος
Απροσικτων δ' ερωτων οξυτεραι μανιαι. Pind. Nem. 11.
SYN. Απροσιτος, απροσπελαστος, απροσελευστος,

ελευστ☉, απροσβατ☉, δυσπροσοδ☉, αβατ☉.

Απροσκοπ☉.
Εν ἡμερᾳ δε μοιρ' απροσκοπ☉ βροτῶν. Aesch. Eum. 105.
SYN. Ασκοπ☉, ακαταληπτ☉, απροορατ☉.—ατημων.

Απροσμαχ☉.
—Απροσμαχον εὐχ☉ εχουσαν. Orph. Hymn.
SYN. Αμαχ☉, ακαταγωνιστ☉, ανιτητ☉.

Απροσοιστ☉.
—Απροσοιστ☉ γαρ ὁ Περσῶν στρατός. Aesch. Pers. 91.
SYN. Ανοιστ☉, αφορητ☉, δυσφορ☉, ανυπομονητ☉, ακαταμαχητ☉.

Απροσορατ☉.
Δειναὶ, θαμβητειραι, απηνέες, απροσορατοι. Orph. 971.
SYN. Απεριβλεπτ☉, φοβερός.

Απροσφορ☉.
—Νησυς, ναυβαταις απροσφορυς. Eur. I. A. 287.
SYN. Βλαβερός, ανεπιτηδει☉, απροσηκτ☉.

Απροτιμαστ☉.
Αλλ' εμεν' απροτιμαστ☉ ενὶ κλισιησιν εμῆσιν. Il. τ. 263.
SYN. Ανυβριστ☉, αλυμαντ☉, αμιαντ☉, αλωβητ☉,

Απροφασιστ☉, Απροφατ☉.
—Θανατ☉ απροφασιστ☉. Eur. B. 100.
Αιδ' αφαρ, πῦτ' αελλαι αδευκέες, ἠ στεροπαὶ ὥς,
Απροφατοι νεφεων εξαλμεναι εσσευοντο Apoll. 2. 268.
SYN. Απρομυθητ☉, αναπολογητ☉, απαραιτητ☉, απροσφωνητ☉, απροορατ☉, αδοκητ☉.

Απταιστ☉.
—Ης γεν☉ εσται Απταιστον—Sibyl. l. 3.
SYN. Ανεπιληπτ☉, αμωμητ☉.

Απτερ☉, Απτὴν.
—Τῇ δ' απτερ☉ επλετο μῦθος. Od. ρ. 57.
—Απτερ☉ ορνις. Eur. I. T. 1095.
Ως δ' ορνις απτῆσι νεοσσοῖσι προφερῃσι
Μασταxα.—Il. ι. 323.
SYN. Ισοπτερ☉, ταχὺς, βεβαι☉.—Απτερωτ☉, απτερυγ☉, απτιλ☉.

Απτερως.
—Η γαρ απτερως
Αυταὶ παλιμπορευτον ἵξονται βασιν Lyc. 627.
SYN. Ταχεως.

Απτοεπὴς.
Ηρη απτοεπὲς —Il. θ. 209.
SYN. Απτοητ☉, θρασὺς, σαρκαστικὸς, ὑβριστικὸς, ὑβριστὴς, λοιδορ☉, ονειδιστικὸς, αικιστικὸς, δυσφημ☉.

Απτολεμ☉.
—Σὺ δ' απτολεμ☉, ϗ αναλκις. Il. β. 201.
SYN. Αμαχ☉, απολεμ☉, δειλὸς, θηλυφρων.

Απτομαι.
Μη τῶν αριστων ἅπτεταὶ βυλευματων. Soph. An. 185.
Απτεσθαι νηῶν.—Il. β. 152.
SYN. Αφαπτομαι, συναπτομαι, εφαπτομαι, καθαπτομαι. λαμβανομαι, επιλαμβανω. θιγω, θιγγανω, επιθιγω, αφαω, ψηλαφαω, ψαλασσω, ψαυω, επιψαυω, παραψαυω, προσψαυω, προστυγχανω, επιβαινω. καθικνεομαι.

Ἀπτω.
Απτε κεραυνιον αιθοπα λαμπαδα. Eur. B. 594.
SYN. Ανακαιω

Απτὼς.
Φῶτας—δολῳ απτῶτι δαμασας. Pind. Ol. 9.
SYN. Αδιαπτωτ☉, αμεταστατος, βεβαιος.

Απυγος.
—Απυγος, αυτοκωλος.—Simon. 76.

Απυλωτος
—Ακρατὲς, απυλωτον στωμα. Arist. R. 86.
SYN. Αθυρωτος, αδολεσχος.

Απυργωτος.
—Επεὶ ἑ μιν απυργωτον γ' εδυναντο
Ναιεμεν—Od. λ. 263.
SYN. Απυργος. αφρακτος.

Απυρος,
Το φαρμακον τῦτ' απυρον—Soph. Tr. 698.
—Απυρον κατεθηκε λεβητα. Il. ψ. 267.
Οιστρυ δ' αρδις χριει μ' απυρος. Aesch. Pr. 879.

Απυρωτος.
—Φιαλην απυρωτον εθηκε. Il. ψ. 270.
EXP. Καινός.—(a intens.) πολυπυρος.

Απυστος.
Ωιχετ' αϊστος, απυστοσ—Od. α. 242.
SYN. Αδοξος, αδιαπυστος, απευθὴς, ανωνυμος, ανηκυστος.

Απυω.
Τῶ δ' εστος εκ γαιης τοσον απυε.—Ep. l. 1.
Ειποθι πλαζοιτ' αν
Προσβλεπων απυοι. Soph. Aj. 896.
Τί δέ με τόδε χρεος απυεις; Eur. Or. 1258.
SYN. Ηπυω, ηχεω, καλεω, προσκαλεω, κραυγαζω, λεγω, φασκω, προσταττω.

Απφυς.
—Ου λεγω απφῦν. Theoc. 15. 13.

SYN.

SYN. Πατὴρ, ὁ πρεσβυτης.

Απωθεω.

Φυγαδα δ' απωθεῖ τῆσδε Πολυνεικην χθονὸς. Eur. Ph. 76.

—Αλλά με κῦμα ροογτε

Και Βορεας απεωσε—Od. ι 81.

SYN. Εξωθεω, παρωθεω, κατωθεω, αποβαλλω, εκβαλλω, απελαυνω, ανειργω, απορριπτω, αλαλκεω, αποχρεω, αποσοβεω, αποκρυπτω, αποτινασσω, προθεω, αποτριβομαι, αποκυλιω.

Απωμοτος.

—Βροτοῖσιν οὐδὲν εστ' απωμοτον Soph. An. 394.

SYN. Απροσδοκητος.—απευκτὸς, φευκτὸς.

Απωστος.

Τελος δ' απωστὸς γῆς αποῤῥιφθησομαι. Soph. Aj 1038.

SYN. Απωθητος, αποτροπος, εκκηρυκτος.

Α Ρ

ΑΡ pro ἄρα, vel ἆρα.

Ημος δ' ουτ' ἄρ πω ηώς;—Il. η. 433.

Ως αρα φωνησασ' απεβησατο—Il. α. 428.

Ω φιλτατ', ἆρα κἀμ' επισφαξαι ταφω

Δοκεῖ Αχαιοῖς ἦλθες;—Eur. Hec. 503.

SYN. Αγαγε. δὴ, γοῦν, δῆτα.

Αρα.

Εξ αρεων μητρὸς κεχολωμένος—Il. ι 562.

—Θεὰ δέ οι εκλυεν αρῆς Od. δ. 762.

—Εμεῖο δε δῆσεν αρῆς αλκτῆρα γενεσθαι. Il. σ. 100.

SYN. Καταρὰ, επαρὰ—αρειὰ. βδελυγμα, αναθεμα, καταναθεμα.—ευχὴ—ατη, βλαβη.

EPITH. Δυσφημος. επιβουλος, κρυερὸς, πικρογλωσσος, πολυστονος.

Αραβεω

—Αραβησε δε τευχε' επ' αυτῷ. Il. δ. 504.

SYN. Ηχεω, βομβεω. δουπεω, κροτεω, ψοφεω.

Αραβια.

—Συρινς, κὴ Αραβιης ερατεινῆς. Dionys. 925.

—Αραβιαν τ' ευδαιμονα. Eur. B 6.

Αραβες.

Κεῖθεν δ' ολβιστων Αραβων περικεκλιται αἶα,

Πολλον ανερχομενη, δισσῇ ζωθεισα θαλασσῃ.

Dion: 927.

SYN. Αραβιοι.

EPITH. Αβροβιοι, αβακχευτοι, πολυσπερεῖς, υπερφιαλοι, υλοτομοι τοξοφόροι.

Αραβος.

—Αραβος δε διὰ στομα γινετ' οδοντων. Il. κ. 375.

SYN. Βρυγμὸς, κριγὴ, ροῖζος, ροιζημα, ροῖβδος. ἦχος.

Αραγμα, Αραγμός.

—Τυμπανων τ' αραγματα. Eur. Cyc. 204.

Πετρων τ' αραγμοῖς.—Ph. 1160.

SYN. Αραβος, κρῦμα. κροῦσις.—δοῦπος, καναχὴ, κτυπος, θορυβος, κοναβος. κομπος. κιναθισμα, παταγημα, παταγος, ψοφος.—αποκομμα, αγμα, βολη. πληγη.

Αραῖος.

Μὴ νῦν οναιμην, αλλ' αραῖος, ει σε τι

Δεδρακ', ολοιμην—Soph. Oed. T. 656.

SYN. Απευκτὸς—υποκειμενος αρᾷ.

Αραιὸς.

—Υπο δε κνῆμαι ρωοντο αραιαί. Il. σ. 411.

—Αραιὰ δ' ικετο φωνά. Theoc. 13. 59.

SYN. Ασθενὴς, αφελὴς, αμυδρὸς, αβληχρὸς, αδρανὴς. ισχνὸς, ενισχνος, λεπτὸς, λεπτομερὴς λιτὸς, σπανιος, σπαρνὸς, μανὸς, μανωδης, ψιλὸς, καταδεὴς, ραδαλὸς, ραδινὸς.—λαγαρὸς, λεπταλέος, σιχχὸς.—μυκοειδὴς.

Αραξης.

Ενθάδ' Αραξυ ρεῦμα μεγαβρεμετυ ποταμοῖο—Orph. 747.

EPITH. Κελαδων. Αρμενιος, Σκυθικὸς.

Αραομαι.

Αρᾶται δε ταχιστα φανημεναι ηῶ δῖαν. Il. ι. 240.

SYN. Ευχομαι, δεομαι. καταδεομαι, αντιβολευω, ικετευω.—καταραομαι, επαραομαι, κατευχομαι, επιθειαζω.

Αραρατ.

Ηλιβατον τανυμηκες ορος, Αραρατ δε καλεῖται. Sibyll. 1.

Αραρισκω, Αραρω.

—Αμφὶ ποδεσσιν εοῖς αραρισκε πεδιλα. Od. ξ. 23.

Ως δ' οτε τοῖχον ανὴρ αραρη πυκινοῖσι λιθοισι. Il. π. 212.

SYN. Αρω, αρμοζω, αρταω. κατακοσμεω, προσαπτω, επιτηδευω, περικαθαπτω, στελλω.

Αρασσω.

—Ταν αΐδαο πυλαν (ναὶ μοιρας) αραξεῖ. Theoc. 2. 160

SYN. Ῥασσω, κρυω, προσκρυω, παιω, πατασσω, κοπτω, τυπτω, θεινω, κροτεω, σφυζω, βαλλω, πλησσω, πλισσω, κολαπτω.

Αρατὸς.

Εῖδεν αρατὸν ἑλκος. Soph. An. 983.

SYN. Καταρατος, απευκτὸς.

Αραχνη.

—Ισον αραχνα

Τεῦξαι λεπταλεον μῖτον επισαμεναι. Ep. l. 6.

Αραχνης.
—Νει ημαρ' αεξιτοτυτος αραχνης. Hes. ε. 775.
EPITH. Σοφή. Βαβυλωνίς, Περσίς.
Αραχνιον.
—Οδυσσῆος δὲ πυ ευνη
Χητει ενευναιων κακ' αραχνια κεῖται εχυσα. Od. π. 35.
—Αραχνια δ' εις όπλ' αραχναι
Λεπ]α διαστησαιντο—Theoc. 16. 96.
Αραχνιοω.
—Εξαστηρος αραχνιοωσα βοειη. Nonn D. 58.
Αραχῶται. Nom. pr.
—Λινοχλαινας τ' Αραχῶτας. Dion. 1096.)
Αραψ
Και γαρ Αραψιν Αγαρ Σινα ονομαινεται ὗρος. Possel.
Αρβυλη, Αρβυλις.
—Λεπ]ὸν ιχνος αρβυλης τιθεῖτε., Eur. Or. 140.
Πᾶσα λιθος π]αιοῖσα ποτ' αρβυλιδεσσιν αειδει. Theoc. 7. 26.
SYN. Κρηπὶς, εμβὰς, ὑποδημα.
Αρβυλοπ]ερος.
Τον ηπατυργὸν, αρσεν', αρβυλοπ]ερον. Lyc. 839.
Αργαλέος.
—Αργαλέος γαρ Ολυμπιος αντιφερεσθαι. Il. α 589.
SYN. Χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρὸς, αιανὴς, αμειλιχος, στυφελὸς, δυσκολος, δυσχρηστος, δυσπαλὴς, δυσπετὴς. δυστροπος, δυστοπος, δυσχερὴς, πικρὸς, λυγρὸς, λευγαλέος, λυπηρός.
Αργεαδης.
—Και Αργεαδην Πολυμηλον. Il. π. 417.
Αργεῖοι.
Αργεῖοι δ' ὑπεμειναν αολλέες.—Il. ε. 498.
EPITH. Αρηΐθοοι, εριθυμοι, ιομωροι, κρατεροφρονες, θωρηκτοι, λινοθωρηκες, μενεχαρμαι, μενεπ]ολεμοι, φιλοπ]ολεμοι.
PHR. Εἶδος αγητοί. Κεντρα π]ολεμοιο—απειλαων ακορητοι.—Τρωεσσι φονον κ) κῆρα φεροντες. Hom.
—Αρηΐοι υἷες ευσθενεων Αργειων. Cal.
Αργειφοντης. Vid Ερμης.
—Πορε φαρμακον Αργειφοντης. Od κ. 302.
Αργελοφος.
Συ δε τῆς αρχῆς αγαπᾷς τῆς σῆς
Τὺς αργελοφυς περιτρωγων. Ar. V. 670.
EXP. Τα περιτ]α, και αχρηστα.
Αργεννὸς, Αργὴς, Αργινοεις.
—Αργεννῆσι καλυψαμενη οθονησιν. Il γ. 141.
—Αφῆκ' αργῆτα κεραυνὸν Il. θ. 133.
—Λυκαονος αργέτα δημὸν. Il. φ. 127.
—Και αργινοεντα Λυκαστον. Il. 647.
SYN. Αργὸς, αργεινὸς, αργεινης, αργεστὴς, αργεστὴς, αργηεις, αμυχρὸς, αργυφος, αργυφὲς, αργυφεος, αγλαὸς, λευκὸς, εκλευκὸς, διαλευκος, λευκογαιος, λαμπρὸς, διαπυρος, ελεφαντινος, νιφοεις, κνακὸς, πηγὸς, φαλὸς, φαλιος, φαληρός.
Αργεστὴς, Αργηστής.
—Και αργεστᾶο Νοτοιο. Il. φ. 334.
—Πτηνὸν αργηστὴν οφιν. Æsch. Eum. 181.
SYN. Θοος, ωκὺς, ταχὺς—αργεννός.
Αργης.
—Και Αργην οβριμοθυμον. Hes. θ. 140.
Αργια.
—Οἱ μὲν αργιας ὑπο,
Οι δ' ἡδονὴν προθέντες αντι τῦ καλῦ. Eur. Hip. 381.
SYN. Ῥαθυμια, ραδιυργια, απραγμοσυνη, ατολμια, αδρανεια, ακηδια, οκνος, αποκνησις, οκνηρια, παῦσις, λωφησις, νωθροτης, νωχελια. —ανεσις, ενδοσις. εχεχειρια.
Αργικεραυνος.
Ζεῦ πατὴρ αργικεραυνε—Il. τ. 21.
Αργικὸς.
Τὶ δῆτα θακοις αργικοῖς εφημένοι. Eur. Fr.
Αργιλλος, Αργιλος.
Ακρίδα Δημοκριτυ μελεσιπ]ερον ἀδε θανῦσαν
Αργιλλος δολιχὰν αμφικελευθον εχει. Ep. Suid.
EXP. Αρ[ιλλωδης γῆ, ἡ λευκὴ κ) καθαρά.
Αργιοδυς.
—Σῦν αγριον, αργιοδοντα. Il. ι. 535.
SYN. Αργιοδων, οξυοδυς.
Αργιπυς.
Αργιποδας κυνας ἆσαι—Il. ω 211.
SYN. Αργεστὴς. ταχυπυς, αελλοπυς, αερσιπυς, ωκυπυς.
Αργμα.
Αργματα θῦσε θεοῖς.—Od ξ. 446.
SYN. Ακροθινια.
Αργοναυται
PHR. Ηρωων θεῖος αωτος Theoc.—Ημιθεοι Ιασονος αιχμηταο ναῦται. Pind.
Αργος.
Οι δ' Αργος τ' εἶχον.—Il. β. 559.
EPITH. Αχαϊκὸν, Δωρικὸν, Πελασγικὸν, Ιναχιον. Λυγκηϊον. διψιον, πολυδιψιον, ιερὸν, ιππιον, ιπποβοτον, ιππηλατον, κλυτὸν, κοῖλον, παλαιὸν. πολυπυρον.
PHR. Δαναυ πολις. Eur—Ηρας δῶμα θεοπρεπές. Pind.—Αχαϊκὸν ὗθαρ αρυρης.
Αργος Ομηρικὸ μῦθε, κ) Ελλάδος ιερὸν ὗδας
Και χρυσῃ το πάλαι Περσέος ακροπολι. Ep. l. 1.

Αργος.

Ἄργος.
Ἄργος ακοιμητοισι πολυσπερεεσσιν οπωπαῖς
Κλεψιγαμυ Κρονιδαο νεωτερα λεκτρα φυλασσει. Nonn. D. lib. 8.
EPITH. Αγρυπνος, βυκόλος, βοοσκόπος, νομεὺς, θρασὺς, πολυκλειτος, πανοπλης.
PHR. —Αγρυπνοισιν ὅλον δεμας ομμασι λαμπων —Ποικίλον απλανεεσσι κεκασμένον Αργον οπωπαις.
Ζηνὸς οπιπευτῆρα βοοκραιραν ὑμεναιων. Nonn.
Πολυγληνος βυκόλος Ιναχιης.—Προμος Ηρης — Μυριωπὸς βυτας. Aesch.
Ἀργος. Αργος εὐμμελιης Φριξυ παῖς, ὅν ρα ἐλικλε Χαλκιοπη.—Orph. 859.
Ἀργὸς.
Πολλοὶ μεν βοες αργοὶ ορεχθεον αμφὶ σιδηρῳ. Il. ψ. 30.
—Εννέα δέ σφι κυνες ποδας αργοὶ ἕποντο. Il. σ. 578.
Στρατὸς γαρ αθρόος, αργὸς ων τῶν οικοθεν. Eur. I. A 1001.
—Ἀργὸν γλωσσαν. Soph. Ph. 98.
SYN. Αργεννὸς.—αργεστὴς, αργηπυς, ταχύς. —αεργος, απραγμων, αδρανὴς, ῥαθυμος, νωθρὸς οκνηρὸς, δυσοκνος.—αμετοχος.
Αργυρος.
Πολλος δε χρυσὸς τε ϰ) αργυρος ενδον εκειτο. Hom M. 249.
SYN. Αργυριον.
EPITH. Αιγληεις, αργοχρως, ηεροεις, καθαρὸς.
PHR. Κυπριδος ιχνευτής. Ep. — Αἷμα ϰ) ψυχὴ βροτῶν. Eur.
Αργυρεος.
—Επὶ δ' αργυρεος ζυγὸς ἦεν. Il. ι. 187.
SYN. Αργυρεῖος, αργυρυς.
Αργυρεον γενος.
Δευτερον αὖτε γενος πολὺ χειροτερον μετοπισθεν
Αργυρεον ποιησαν Ολυμπια δωματ' εχοντες,
Χρυσεῳ υτε φυην εναλιγκιον, υτε νοημα.
κ λ. Hes s. 120.—Arat. φ. 117.
Αργυραμοιβὸς.
—Χρυσὸν ὁποιη
Πευθονται μη φαῦλον, ετητυμον, αργυραμοιβοί. Theoc 12 37.
SYN. Αργυροπρακτης, αργυροπρατης, αργυριοκόπος, αργυροκόπος, αργυρογνωμων, αργυροχόος, κολλυβιστὴς, τραπεζίτης, χρυσαμοιβὸς.
Αργυροδινης. Αργυρορρυτης.
Ες ποταμὸν ειλεῦντο βαθυρροον, αργυροδινην. Il. φ. 8.
Περαν δ' αργυρορρύταν Εβρον. Eur. Herc. F. 386.
SYN. Λαμπρός.
Αργυροειδὴς.
—Και δινας αργυροειδεῖς. Iph. A. 752.
SYN. Αργυροφανής.
Αργυρηλατος.
—Αργυρηλατυς χρυσεας τε φιαλας Eur. I. 1181.
Αργυροηλος.
Αμφι δ' αρ' ωμοισιν βαλετο ξιφος αργυροηλον. Il. ς. 45.
Αργυροκρανος.
—Μετ' αυτὸν δ' αλλος αναξει
Αργυροκρανος ανήρ.—Sib. l. 5.
EXP. Πολιοκρανος, πολιοκροταφος, κυανοχαιτης.
Αργυρολογος.
Αυτεῖ ταχειας αργυρολογυς.—Arist. Eq. 1068.
SYN. Αργυρολογητος, παραλος.—εκλογεὺς, φορολόγος, εισπρακτωρ, συναγωγεύς.
Αργυροπεζος.
Αργυροπεζα Θετις.—Il. α. 538.
Αργυροστερὴς.
—Κἀργυροστερῆ βιον νομιζων.—Aesch. Ch. 1002.
SYN. Αχρεανος, ανολβος, αἴρος.
Αργυροτοξος.
—Αργυροτοξος Απολλων Il. ς. 766.
Αργυρωνητος.
Κακοῖς ελαυνειν αργυρωνητον.—Eur. Alc. 686.
Αργυφεος, Αργυφος.
Τῶν δε ϰ) αργυφεον πλῆτο σπεος.—Il. σ. 50.
—Οἶν αργυφον ωκὺς Αχιλλεὺς Σφαξε.—Il. ω. 621.
SYN. Αργυφὴς, αργεννὸς, λαμπρὸς, λευκός.—μελας. Suid.
Αργω.
—Ποντοπόρος νηῦς Αργῶ.—Od. μ. 70.
Η ϰ) ὑπ' ειλατινοις ερετμοῖς αλιμυρέα βενθη
Πρωτη ὑπεξεπερησε· τρισσυς δ' ηνυσσε θαλασσης. Orph. 67.
EPITH. Ιησονὶς, Πηλιὰς, πολυηγόρος, ευλαλος, εὔζυγος, ευεδρος, ευπλοος, θοὰ, ὑποδρομος, γλαφυρὰ, κοιλη, πολυτειρὴς, τριακονταζυγος, ναυτίλος.
PHR. Ιησονιη ναῦς. Theoc. Καλλιπρωρον Αργυς σκαφος. Eur. Λαληθρος κισσα. Lyc.
Αρδις.
—Αχραν αρδιν ευθυνεῖ χεροιν. Lyc. 914.
SYN. Αιχμη, ακις. βελος.—Pl. φαρετραι.
Αρδηθμὸς, Αρδμος.
Γυιας τιθαιβωσσαντος αρδηθμῷ Διός. Ib. 622.
—Ὅθι τ' αρδμὸς εην παντεσσι βροτοῖσιν. Il. σ. 521.
SYN. Αρδευσις, αρδεια, καταρδευσις, ὑδρεια, ὑδρευσις, διαβρεξις, διαβροχὴ, ποτισμός.
EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Επηετανος.
Αρδευω, Αρδεω. Αρδω
Ὁσην πλατυῤῥες Νεῖλος αρδευει χθονα. Aesch. Pr 851.
—Τί μευ τὸ χιτωνιον αρδεῖς; Theoc. 15. 31.
Αρδομενοί τ᾽ κρῆες εμῶν ἱερῶν ατὸ πηγῶν. Hom. Ap. 264.
SYN. Επαρδευω, επαρδω, διαρδω, διαινω, καταρδευω, βρεχω, ὑποβρεχω, καταβρεχω, οχετηγεω, οχετευω, ῥαινω, ποτιζω.
Αρεθυσα.
—Τοῖς ποσι μελοι Σικελὶν Αρεθυσαν
Υμνεῖν συν λαοῖσι,—Theoc. 16. 102.
ΕΡΙΤΗ. Συρηκοσιη, ευειδὴς, καλὴ, ἱμερτή.
Αρειὰ. Vid. Απειλή.
Πολλὰ δε μειλιχιοισι προσηυδα, πολλὰ δ᾽ αρειῇ. Il. ρ. 431.
Αρειος, Αρηϊος.
—Υπὸ τεῖχος Αρειον. Il. δ 407.
—Πρωτεσιλαος αρηϊος ἡρως—Il. β. 708.
Αρειφατος, αρηϊφατος.
Οἱ δ᾽ αρειφατοι φονοι. Eur. Supp 603.
Ανδρες αρηϊφατοι—Od. λ. 41.
Αρηιθοος.
—Αρηϊθοων αιζηων—Il. δ. 280.
Αρηϊφιλος.
—Και αρηϊφιλος Μενελαος. Il. γ 136.
SYN. Αρειχὸς, αρειμανὴς, αρειμανιος, αρειοτολμος, ανδρεῖος, αριστομαχος, ασπιδιωτης, ασπιστὴς, εγχεσιμωρος, εγχεσιμαργος, δηϊος, δαϊφρων, δοριθαρσὴς, εμπολεμος, πολεμιστὴς, μενεπτολεμος, μαχιμος, εναρηφόρος, φιλοπτολεμος, πολεμικὸς, πολυαθλος, σακεσπαλος, στρατιος, πληξιππος.
Αρειος παγος.
—Θεοὶ δέ σοι δικης βραβεῖς
Παγοισιν εν Αρειοισιν ευσεβεστατην
Ψῆφον διοισετε—Eur. Or. 1688.
Και πρίν γ᾽ Αρειοις εν παγοις ψηφυς ισας
Κρινασ᾽, Ορεστα, κ̓ νομι:μ᾽ εις ταυτόγε,
Νικᾶν, ισηρεις ὅστις αν ψηφυς λαβῃ. I. Τ. 1470.
Αρειων.
—Λατρις ερωτος Αρειων κυανοχαιτης. Nonn.
PHR. Λεσβιος αοιδός.—Δελφῖνος οχησαμενος περὶ νωτοις, Κῦμα μελαν περαασκε.—Opp.
Αρεκτος.
—Ετι γαρ μεγα εργον αρεκτον. Il. τ. 150.
SYN. Απρακτος, ατελειωτος.
Αρεσκω.
Αψ εθελω αρεσαι.—Il. ι 120.
SYN. Αρεσκομαι, απαρεσκομαι εξαρεσκομαι, εξαρεσκευομαι, ἱλαομαι, ἱλασκω, ἱλασκομαι, ἱλεῦμαι, ευμενιζω, πραΰνω, ἁδω, ανδανω, ευασμενιζω, ερησυχαζω, εξαναπαυομαι, αναπαυομαι, επαναπαυομαι, αρκῦμαι.—συγχωρεω, εμμενω, συμφερομαι—αγαπαω—επικλινομαι.
Αρεστὸς
—Ως εμοὶ τῶν σῶν λογων
Αρεστὸν ουδεν.—Soph. An. 506.
SYN. Ευαρεστος, ασμενος, ἡδὺς.—επαινετος.
Αρεταω.
Ουκ αρετᾷ κακὰ εργα—Od. θ. 329.
SYN. Αρεταινω, ευτυχεω.
Αρηταων Nom pr.
—Αρηταονα δῖον. Il ζ 31.
Αρετὴ.
Τῶν περ κ̓ μειζων αρετὴ.—Il. ι 494.
SYN. Ανδρεια, αριστεια, ευδοξια, σπυδὴ, φιλοπονιά, τὸ καλόν. καλοκαγαθια.
ΕΡΙΤΗ. Θεῖα. ζαθεη, θεοτερπὴς, θεοδμητος, θεοχραντος, ευστεφαιος, ευτερπὴς, δαιμονια, διδακτὴ, ηρωϊα, πολυολβος, πολυμοχθος, πολυμυθος, θυμοβαρὴς, γνητια, φιλοφρων, ακινδυνος, καθαρὰ, φαεννὴ, ὑψηλὴ, σαφὴς αναφαιρετος, εξοχος, αρχαῖα.
PHR. Και τραχὺς ζαθεης αρετῆς ορος.—κ. λ. Cal. ε
Θεοδοτων εργων κελευθος καθαρὰ.
Εργματων ακτὶς καλῶν ασβεστος αεὶ.
Χρονιωτατον φαος ευρυσθενεων αρετᾶν.
Ζεῦ, μεγαλαι δ᾽ αρεταὶ
Θνατοῖς ἑπονται εκ σεθεν. Pind.
Αρηγω.
—Προφρων επεσιν κ̓ χερσὶν αρηγειν Il. α 77.
SYN. Αλεξεω, επαρηγω, βοηθεω, αμυνω, παριστημαι, συλλαμβανομαι. συνεπιλαμβανομαι, συμπρατ͂τω, συμμαχομαι, προασπιζω, συμπολεμιζω, επικυρεω.--συμφερω.
PHR. Επαρηγονα χεῖρα φυλασσειν.
—Αῤῥηκτον βιοτειο κερας, κ̓ ὑπερμαχος αλκη.
Πολυχάλκον εδος, κ̓ ευσταθὲς αλκαρ.
Αυτὸς εμῆς τελεθει παντεπισκοπον αλκαρ οπωπῆς. Apollin.
Αρηγων.
Δοιαὶ μεν Μενελαῳ αρηγόνες εισὶ θεαων. Il. δ. 7.
SYN. Αλεξητὴρ, βοηθὸς, παραστατης.
Αρηξις.
Ποιαν λαβῶ θεῶν αρηξιν; Soph. C. 865.
SYN. Αλεξησις, βοηθεια, αρωγὴ, αλκαρ, επικυρια, αμυνη, αναπαυλα.
Αρης.
Αρες, Αρες, βροτολοιγε μιαιφονε, τειχεσιπλῆτα. Il. ε 31.
SYN. Ενυαλιος, Μαμερτὸς.

ΕΡΙΤΗ.

ΕΡΙΤΗ. Ανδροφόνος, ανδρειφοντης, αργαλέος, ανικητος, αλλοπροσαλλος, αλεγεινος, ατερπής, αΐδηλος, αμαιμακετος, ατηρὴς, ακαματος, αταρβητος αροδητος, ασπιδιωτης, αυτοδιδακτος, αμειλιχος, αγριος, Αχαϊκος, αινομανὴς, αλιχτυπος, βρειπυος, βλοσυρὸς, βαρβαρος, βαρβαροφωνος, βαρὺς, βαθυπολεμος, βιατης, βαρυμηνις, γοργὸς, γαμοκλόπος, δεινὸς, δῖος, δηϊος, δριμὺς, δαφοινὸς, δορυμηστωρ, δορυσσοος, δολοεις, δακρυογονος, εγχεσπαλος, εναρηφόρος, ευθαρσὴς, εξωστὴς, εγρεκυδοιμος, εμπυρος, διαξιππος, ζηλομανὴς, ζηλημων, ζαμενὴς, θοῦρος, θρασὺς, θρασυμητης, θηλυκτόνος, Θρηϊκιος, θερμὸς, θοὸς, ιππιος, Ινδῷος, κορυθαιολος κορυθαϊξ, Κελτος, καρχαροδων, κρατερὸς, κελαινεγχης, Λυδιος, λαοσσοὸς, λοιγιος, λυγρὸς, λαοδαμας, μιαστωρ, μενεχαρμος, οξὺς, κλὲς, κλεος, οβριμος, ορχηστὴς, οριδρομος, πολυδακρὺς, πολυκμητος, πολυμοχθος, πικρὸς, στυγερὸς, ρινοτόρος, σιδηρεος, σχετλιος, ταμεσιχρως, τοξοδαμνος, υπέρβιος, υπερμενετης, χαλκεος, χαλκοθωραξ, χαλκαρματος, χρυσηνιος, φοινιος, φιλαιματος, φθισιμβροτος, παγκρατὴς, χαλκασπι, χραισμητωρ, χαλκοβοης, φονιες, φιλευιος, υγροπονος, ωκὺς, ωμοφρων.

PHR. —Αρηα ταλαυρινον πολεμιστὴν.
Ατος πολεμοιο Ακορητος αΰτης. Hom.
Χρηστωνης θεὸς. Οπλιτης λυκος. Lyc.
Το δυσεριστον αἷμα φυσῶν Soph.
Χρυσοπηληξ δαιμων, Αφροδιτας ευνατωρ. Æsch.
Κυβερνητὴρ σιδηρε ι ροασπιστὴς πατρὸς. Τιτηνων ολετὴρ. Nonn.
Ταῖς αἱματορυτοις εστιωμενος μαχαις. Lyc.
Χαλκαρματος ποσις Αφροδιτας. Pind.

Αρες υπερμενετα, βριταρματε, χρυσεοπηληξ,
Ομβριμοθυμε φερασπι, πολισσόε, χαλκοκορυσα,
Καρτεροχειρ αμογητε δορυσθενὲς, ερκος Ολυμπε,
Νικης ευπολεμοιο πατερ, συναρωγὲ Θεμισος,
Αντιβιοισι τυραννε, δικα οτατων αγὲ φωτῶν
Ηνορεης σκηπτὸχε πυραυγεα κυκλον ελισσων
Αιθέρος επταποροις ενὶ τειρεσιν — κ. λ. Hom. Hym.
Αρρηκτ᾽, οβριμοθυμε, μεγασθενὲς, αλκιμε δαῖμον
Οπλοχαρὴς, αδαμαστε, βροτοκτόνε, τειχεσιπλῆτα
Αρες αναξ, δολοδουπε φονοις πεπαλαγμένος αιεὶ,
Αιματι ανδροφονῳ χαιρων, πολεμοκλονε, φρικτὲ
Ος ποθεεις ζιφεσίν τε κ̀ εγχεσι δῆριν αμουσον.
κ. λ. Orph. Hymn.

Αρης.
Γινετ᾽ αρης αλεγεινὸς οϊζυροῖσι βροτοῖσι. Il. ν. 569.
—Ὁπλῶν κοινὸν αρην Soph. Aj. 1215.
—Θανατόν γε φυγεῖν και μῶλον αρηος. Il. β. 401.
Γυνὴ μονωθεῖσ᾽ ουδέν᾽ ουκ ενεστ᾽ αρης. Aesch. Supp. 757.
SYN. Μαχη — κῆρ. — αλκὴ. — σιδηρος.
ΕΡΙΤΗ. Λευκηρετμος, ουλιος, οξὺς, λιθολευστος, φοινιος, τοξοδαμνος.

Αρητειρα.
Ιφιὰς Αρτεμίδος πολιηοχε αρητειρα. Ap. 1. 312.
SYN. Ἱερα, ιερὶς, ιερισσα, ιερεια, βωμιστρια.
ΕΡΙΤΗ. Δημοσια.

Αρητη, Nom. pr.
Αρητη, θυγατερ Ρηξηνόρος αντιθεοιο Od. η. 146.
ΕΡΙΤΗ. Λευκωλενος, ροδοπηχυς. — αγακλειτὴ, βασιλεια.

Αρητὴρ
Αρητὴρ ετετυκτο, θεὸς δ᾽ ὡς τιετο δημῳ. Il. ε. 78.
SYN Ἱερεὺς, ιερειτης, ιεροποιὸς, ιεροτελεστὴς, ιεροφαντης, θεοπρόπος, θυτὴρ, θυτης, θυοσκόλος, θυοσχόος.

Αρητος. Nom. pr.
—Και Αρητος θεοειδὴς. Il. ρ. 494.

Αρητὸς.
Αρητὸν δε τοκεῦσι γοον κ̀ πενθος εθηκας. Il. ρ. 37.
SYN. Βλαβερὸς, απευκτὸς.

Αρθμεω.
—Εν φιλοτητι διετμαγεν αρθμησαντε. Il. η. 302.
SYN. Φιλοομαι — ὁμονοεω, ὁμογνωμονεω, ὁμοφρονεω, συναγορευω, συμφωνεω.

Αρθμιος.
—Οι δ᾽ ὑμῖν αρθμιοι ἦσαν. Od. π. 427.
SYN. Φιλος, φιλιος.

Αρθμὸς.
—Επ᾽ αρθμῷ κ̀ φιλοτητι. Hom. M. 521.
SYN. Αρθμια, φιλια, φιλοτης, ὁμονοια, ὁμοφροσυνη, ὁμολογια, ενωσις, συμβασις, συμπνοια, συνθηκη.

Αρθρον.
Μαρψας ποδὸς νιν αρθρον ἧ λυγιζεται. Soph. T. 792.
SYN. Μελος. δεσμὸς τῶν νευρων. — ἁρμὸς.

Αριαδνη.
—Καλήν τ᾽ Αριαδνην
Κερην Μινωος ολοοφρονος, ἥν ποτε Θησευς
Εκ Κρητης ες γενὸν Αθηναων ιεραων
Ηγε μὲν, ουδ᾽ απονητο — Od. λ. 320.
ΕΡΙΤΗ. Δυσερως, ξανθὴ, ευπλοκαμος, καλλιπλοκαμος, κινυρὰ, Κυδωναιη, Μινωὶς, τηλεκλειτὴ.

PHR. Παρθενικη Μινωϊς, ευφρονεσ' Αριαδνη,
Ην ρα τε Πασιφαη κυρη τεκεν Ηελιοιο —
Ης αιθερι τεκμαρ.—Αστεροεις στεφανος,
Παννυχος ερανιοισιν ελισσεται ειδωλοισιν. Apoll.

Αριγνως, Αριγνωτος.
—Ενδαιδος αριγνωτες ὑεσ. Pind Nem. 5.
Ρεια δ' αριγνωτος γονος ανερος—Od. δ. 207.
SYN. Αριγνωστος, ευδιαγνωστος, αγατιος, αμφιβοητος, ασημιωτος.

Αριδακρυς.
Κλαγξω δ' αὖ γοον αριδακρυν—Æsch. Perf. 953.
SYN. Αριδακρυος, πολυστονος.

Αριδεικετος.
—Κοων αριδεικετος ανδρῶν. Il. λ. 248.

Αριδηλος.
—Αριδηλα κ̓ αμφαδα εργα. Ap 3 615.

Αριζηλος, Αριζηλωτος.
Τον μεν αριζηλον θῆκεν θεός.—Il β 318.
—Και αριζηλωτοι Αθηναι. Arift. Eq. 1325.

Αριπρεπης.
Παῖδ' εμὸν, ὡς κ̓ εγώ περ, αριπρεπέα Τρωεσσιν. Il. ζ. 477.

Αρισημος.
—Αρισημα τε εργα τετυκτο. Hom. M. 12.

Αριφραδης.
Σῆμα δέ τοι ερεω μαλ' αριφραδες—Il. ψ. 326.
SYN. Ενδοξος, ευπρεπὴς, εκπρεπὴς, φανερὸς, διαδηλος, επισημος, ευεπισημος, ευγνωστος, θαυμασιος, περικλυτος.

Αρικοος.
—Τυνη δε κατ' κρανῦ ικεο πετρας
Ριμφα Μελαντιες αρικοος —Ap. 4. 1707.
SYN. Επηκοος, ευηκοος, ὑπηκοος, οξυηκοος, κατηκοος, εικων, ευεικτος, ευπειθὴς, πιθανὸς, πειθήμων, πειθηνιος, πευστὸς, ὑποχειριος.

Αριμοι Nom pr.
—Ερυθραιων Αριμων. Dion. 714.

Αριθμεω.
Φωκας μέν τοι πρῶτα αριθμησει,—Od. δ. 411.
SYN. Απαριθμεω, εκλογιζομαι, καταλογιζομαι, καταλεγω, κατατατῖω.

Αριθμημα.
Ισον γὰρ εστι τ' αριθμημα τῶν παλαι. Aesch. Eum. 756.
SYN. Αριθμος.

Αριθμητὸς.
—Αριθματως απὸ πολλῶν. Theoc. 16. 87.
—Ουτε λογω τινὸς αξιοι, ετ' αριθμητοί. Ib. 14. 48.
SYN. Ευαριθμητος, ευδοκιμος.

Αριθμιος.
—Μετ' αθανατοισιν αριθμιος—Suid.
SYN. Εναριθμιος. επαριθμιος.

Αριθμὸς.
—Λεκτο δ' αριθμὸν. Od δ. 452.
Φθειρῶν δ' αριθμὸν, κ̓ κωνωπων.—Arist. Plut. 537.
SYN. Καταλογος, αριθμημα.
EPITH. Ισομετρος, αμφιπαλιννοστος.

Αριμασποί.
—Ινα παῖδες αρειμανεων Αριμασπῶν. Dion. 31.
EPITH. Ξανθοί.

Αρὶς.
—Και γυρὰς αμφιδετες αρίδας. Ep. I 7.
SYN. Ρινη, ρινιον.

Αρισβη.
—Και δῖαν Αρισβην. Il. β. 836.
EPITH. Ευκτιμενη.

Αρισταῖος. Nom. pr.
Αυτονοην δ' ἣν γῆμεν Αρισταῖος βαθυχαιτης. Hef. θ. 977.
EPITH. Μελιφρων, περισσονοος.
PHR. Ανδρασι χαρμα φιλοις.—Οπαον μηλων.—Πρῶτον ευραθαμιγγος αλειφατος ευρεν
μεσσης καρπον.—κ. λ. Nonn. D. lib. 5.

Αριστάω
Και πρὸς τετοις αριστωσι
Τον Πειραιᾶ προσεμαξεν. Arist. Eq. 812.
SYN. Αριστοποιεῦμαι. γευομαι.

Αριστίζω
Ος απὸ σμικρᾶς δαπανας ὑμὰς
Αριστιζων απεπεμπεν. Ib. 535

Αριστεια
Κρινειν εμελλε καρτος αριστειας τινί. Soph. Aj. 443.
SYN. Ανδραγαθια. αλκη, ανδρεια.

Αριστεῖα, τα.
—Αριστεῖ' εκλαβὼν στρατευματος. Soph. Ph. 1475.
SYN. Τα, βραβεῖα. λαφυρα.

Αριστειδης.
Οἱός περ Αριστειδη πρoτερος.—Arist. Eq. 1322.

Αριστεὺς.
—Γεροντας αριστῆας παναχαιῶν· Il. β. 404.
SYN. Ὁ αριστος. αρχων, αρχὸς, κραντωρ.—Οἱ εντιμοι, απολελεγμένοι, εκλεκτοί, πρωτοπολῖται.

Αριστευω.
Ος δέ κ' αριστευησι μαχη ενι, τόνδε μάλα χρεὼ
Εσταμεναι κρατερῶς, ητ' εβλητ', ητ' εβαλ' αλλον. Il. λ. 409
SYN. Ανδριζω, ανδριζομαι, κρατεω, κραταιῦμαι, ὑπερεχω.

Αριστιππος.

Αριςιππος.
Οἷα τ' Αριςίππε τρυφερὴ φυσις αμφαφαωντος
Ψευδη. Tim. apud Laert.
Αρισογονος, αριςολοχος.
Ιτε συν Ηρακλεος αριςογονῳ
Ματρὶ.—Pind. Pyth. 11.
Ος μ' απαιδα γεννας
Εθηκεν αριςολοχοιν. Eur. R. 909.
SYN. Αριςογενεθλος.
Αριςοκρατεομαι.
Αριςοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. Arist. Av. 125.
SYN. Ολιγαρχεομαι.
Αριςομαντις.
Ελενος αριςομαντις.—Soph. Ph 1376.
Αριςομαχος, Αριςοχειρ.
Αριςομαχε γειος Ηρακλεος.—Pind. Pyth. 10
Ἥμος αριςοχειρ
Αχιλλεως ὅπλων εκειτ' αγων πέρι. Soph. Aj. 948.
SYN. Αγηνωρ, αρειος.
Αριςον.
—Και εντυνοντ' αριςον. Il ω. 124.
SYN. Ακρατισμα.
Αριςονοος.
—Αριςονου Κυθερειης. Mus. 273.
SYN. Ευνοος, ευμενὴς προφρων.
Αριςοπονος.
—Ηεροφοιτος αριςοπονος τε μελισσα. Phoc. 160.
SYN. Πολυπονος, φιλοπονος, πολυκμητος
Αριςοτελης.
Εις κρισιν ἡμετερην μικρος Αριςοτελης. Ep. l. 1.
SYN. Σταγειριτης.
EPITH. Οὖλος, κενοφρων.
PHR. Ὁ σοφος ὁ παῖς τε Νικομαχε.—
Σοφιης προμος, κ) μυστης.
Αριςοφανης
Βιβλοι Αριςοφανευς, θεῖος πονος.—ι. λ. Ep. l. 1.
Αριςφαλὴς.
—Φατ' αριςφαλὲ εμμεναι εδον. Od ρ. 196.
SYN. σφαλερὸς, γλισχρος.
Αρκαδες
Αρκαδες ανδρες—επιςαμενοι πολεμοιο Il. β. 611.
EPITH. Βαλανηφαγοι, εγχεσιμωροι, λυκαιομορφοι.
PHR. Εκγονοι δρυὸς. Νυκτιμε κρεανομοι.
Οι προσθε μηνης. Lyc.
—Οἱ δ' εσαν Αρκαδες Απιδανῆες,
Αρκαδες, οἱ κ) προσθε σεληναιης ὑδεονται
Ζωειν φηγον εδοντες εν ερεσιν.—Apoll.

—Τιωνοι—Λυκαονιης αρκτοιο. Call.
Αρκαδια.
Οι δ' εχον Αρκαδιην, ὑπο Κυλληνης ορος αιπυ.
Il. β. 603.
EPITH. Ευηνωρ, ευυδρος, ευμηλος, πολυμηλος, προσεληνος.
PHR. Πολυπιδακα μητέρα μηλων. Hom.
Αρκεσιλαος.
—Και Αρκεσιλαον επεφνε. Il. ο. 327.
EPITH. Οχλοαρεσκης.
Αρκεσις.
Και τίς πρὸς ανδρὸς μη βλεποντος αρκεσις.
Soph. Oed. C. 74.
SYN. Αρκεσμα, αλεξιτηριον, βοηθεια. ωφελεια.
Αρκευθος.
Α δε καλὰ ναρκισσος επ' αρκευθοισι κομασαι.
Theoc. 1. 133.
SYN. Αρκευθίς.
Αρκεω.
—Ει κ) νωϊν Αθηνη συν Διὶ πατρὶ
Αρκεσει—Od. π. 261.
SYN. Απαρκεω, επαρκεω, διαρκεω, προσαρκεω, εξαρκεω, αρκεμαι, αυταρκεω, αμυνω, βοηθεω.—ποριζομαι, ισχυω.
Αρκιος.
—Μισθὸς δε τοι αρκιος εσται. Il. κ. 304.
—Οὔ οἱ ἐπειτα Αρκιον εσσεῖται φυγεειν.—Ib. β. 393.
SYN. Αρκετος, επαρκὴς, εξαρκὴς, διαρκὴς, αυταρκὴς, αξιος, δυνατος, ἱκανὸς. ωφελιμος.
Αρκτος.
Αρκτοι τ' αγροτεροι τε συες,—Od. λ. 610.
EPITH. Αλεγεινὴ, αναιδὴς, αγρια, ανιπτοπους, αμαιμακετος, αντιδρακων, αταρβὴς. θαρσαλεα, βλοσυρὰ, δασυτριχος, μαινὰς, Μαιναλιη, κρυερὰ, ορειας, ορεςιὰς, λυσσὰς, λασιαυχην λοχια, ορικαλεα, ςυγερὰ, χαλινεσσα, φωλὰς, ωμοβορος.
Αρκτοι δ' αγριαδες, φονιον γενος, αιολοβελον,
Λαχνην μεν πυκινην δυσπαιπαλον αμφιεσαντο,
Μορφὴν δ' εκ αγαθην πανομειδητοισι προσωποις,
Καρχαρον, ελομενον, ταναον ςομα, κυανεη ῥὶς,
Ομμα θοον, σφυρὸν οκυλαον, δεμας ευγναμπτον,
Χεῖρες χερσι βροτῶν ἰκελαι, ποδες ηδε ποδεσσι,
Σμερδαλέα βρυχὴ, δολερὸν κεαρ, αιολον ἦτορ,
Και πολλὴ κυθερεια, κ) ε κατὰ κοσμον ερωα.
Opp.
Αρκτος.
Αρκτον θ', ἣν κ) αμαξαν επικλησιν καλεεσι. Od. ε. 273.
SYN. Αμαξα, βορρὰς, κυνοσερὶς.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Αρκας, διψας, λυσσας, κυκλας, βορειας, ξηρα, ομφαλοεσσα, ευφεγγης, ομβροτοκος, αερσιλοφος, παλιννοστος. Ελικη, Τυρσονις, Κυβελητις, Λυκαονια.

PHR. Αβροχος ολκος αμαξης. Muf. Δρομον Αρκτυ Αβροχον, ωκεανοιο και υ ψαυοντα θαλασσης. Nonn.

Αρκτοι κυανεκ πεφυλαγμεναι ωκεανοιο Arat.

Ουδεν αφαυροτερον τροχαει κυνος κρισδος Αρκτυ. Ib.

Αρκτος στρεφεσ' κραια χρυσηρει πολω. Eur.

Αρκτυρος

—Δεινυ μεμνημενος Αρκτυροιο. Arat.

ΕΡΙΤΗ. Δυσαης, υετιος.

Αρκτωος.

—Οι ρα νεμοντο Αρκτωοις εν ορεσσι—Orph. 513.

SYN. Αρτικος, αρκιος, βορειος.

Αρκυς.

Ως εγγυς ηδη γ' εσμεν αρκυων ξιφυς. Eur. M. 1278.

SYN Αγρηνον, αμφιβληστρον. δικτυον.—σαγηνη. γριπος, θηρατρον, λινον, πλεγμα, πλεκτανη—τα αρκυα. αρκυες. ενοδια, τα

ΕΡΙΤΗ. Κρυφιος, ευπλεκτος.

Αρκυστατα, τα.

Πεπτωχ' ο τλημων εν μεσοις αρκυστατοις. Soph. El. 1504.

Αρκυστατος.

—Ες αρκυστατον μηχαναν—Eur. Or. 1430.

SYN. Αφυκτος.

Αρμα.

Αρμα δε οι χρυσω τε και αργυρω ευ ησκηται. Il. κ 438.

SYN. Αμαξα, οχημα, φορειον, διφρος.

ΕΡΙΤΗ. Αγκυλον, αιψηρον, βοηθοον, δαιδαλεον, ευζυγον, ευξοον, ευτροχον, ευπεπυκασμενον, μαλθακον, πεισιχαλινον, πλεκτον, καλλιζυγες, πτερωτον, ταχυεον, χρυσεοτευκτον, γλαφυρον, πελωρον, καμπυλον, κολλητον, θοον, ταχυδρομον, τετραορον, τετρωρον, τετραζυγον, υψιπορον, κρατησιππον, τεθριππον, χρυσοζυγον.—Ποσειδηιον, δκροπαγες, χοροιτυπον, ηλιβατον, μεταναστιον, ορεσιδρομον, ορειδρομον, οδοιπορον, ιθυπορον, αλιδρομον, λοξον, σελασφορον.

PHR.—Και αρματα ποικιλα χαλκω. Hom.

Αρματα δ' ευποιητα θοωτερα θυελλος αρκτυ.

Αρμαμαξα.

Εφ' αρμαμαξων μαλθακως κατακειμενοι. Arist. A. 70.

Αρμαλια.

Αμαλιην εμμηνον εμετρησαντο πενεσται. Theoc. 16. 35.

SYN. Βοσκημα. τροφη. διατροφη. αποτραγημα. εδωδη, καβη, χολον, χιλος, οχη, σιτιον, σιτον, σιτος

Αρμασποι

—Τον τε μυνωπα στρατον

Αρμασπον ιπποβαμον, οι Χρυσορρυτον

Οικυσιν αμφι ναμα Πλυτωνος πορυ. Aesch. Pr. 805.

Αρματειος.

—Αρματειον μελος βαρβαρω βοα. Eur. Or. 1391.

SYN. Αρματοεις.—λεπτος, οξυφωνος.

Αρματευω

—Ποντιων σαλων Ηιοσιν αρματευσας. Ib. 997.

SYN. Αρματηλατεω, αρμηλατεω, αρμηλατευω, αρματομαχεω, τροχηλατεω, ηνιοχεω, ηνιοχευω, διφρηλατεω.

Αρματηλατης.

—Πεφανται θ' αρματηλατας σοφος. Pind. Pyth. 5.

SYN. Αρμηλατης, διφρηλατης, ελατηρ. ηνιοχος, ηνιοχευς, υφηνιοχος, τροχηλατης. διφρευτης.

Αρματινικα.

Ευδοξον αρματινικαν. Pind. Pyth. 6.

Αρματοπηγος.

Την μεν θ' αρματοπηγος ανηρ αιθωνι σιδηρω Εξεταμε.—Il δ 485.

SYN Αρματοποιος, τεκτων.

Αρματροχια

—Ουδε τε πολλη

Γινετ' επισσωτρων αρματροχιη κατοπισθεν

Εν λεπτη κονιη —Il. ψ. 505.

SYN. Αρματοτροχια, τροχια. η των τροχων εγχαραξις.

Αρματωλια.

Και τυ κυκλυ παρετρωγον υφ' αρματωλιας. Arist. Pa. 414.

SYN. Αρματηλασια. ηνιοχεια, ηνιοχησις.

Αρμενια.

—Και Αρμενιην κλυτοτοξον. Opp.

ΕΡΙΤΗ. Τοξευτειρα.

Αρμενον.

—Κρεμαται δε συν ιστιω αρμενα παντα. Theoc. 22. 13.

Πανι τασδ' αυθαιμοι τρισσοι θεσαν αρμενα τεχνης. Ep. l. 6.

SYN. Αρμενος, λαιφος, ιστιον. επισπαστρον, λινον, οθονη, περιπετασμα—αρμοδια, επιτηδεια.

Αρμη, Αρμογη.

Και κολληθεισ' ατρεκεις αρμας Κυπαρισσος. Eur. Fr.

Ταυτην

Ταυτην εγω εζητυν παλαι την ἁρμογήν. Suid.
SYN. Εφαρμογη. συναρμογη. συναφεια. συμπηξις. συνοχη. τευχος. αρμονια.—ευταξια.—συστημα. αλληλυχια. αρμος. αρμοσμα.

Αρμοδιος.
—Σύν δ' ἥβη γιγνεται ἁρμοδιος. Theog. 724.
SYN. Ἁρμονιος, εναρμονιος, ἁρμοσῖος, εναρμοστος, ευθετος, ευσυνθετος, ευρυθμος, εμμελαδος, ευφωνος, αρεστος, εμμελης, ευθημων, προσηκων, επιτηδειος, ισος, εισος, ερικρος, καταλληλος, ὁμαυλος.—ικανος, προσφορος, συμφορος, προσθετος, οικειος, συνωδος.

Αρμοζω, Ἁρμοζομαι.
—Ἁρμοζεο χαλκῷ Ευρειην σχεδιην.—Od. ε. 162.
SYN. Εφαρμοζω, εναρμοζω, προσαρμοζω, συναρμοττω, απτω, συναπτω, αρω, αρτιζω, αρτυνω, εγκαταζευγνυμι, διαπηγνυμι, συγγινομαι, συμφοιταω, μετασεχω, περιτιθημι, συντιθημι, συμβιβαζω, ρυθμιζω, μεταρυθμιζω.—προσηκω, συζευγνυω, συναγω, κατακοσμεω, —πρεπω, επιτηδευω.

Αρμοῖ.
Αρμοῖ μ' ὡδ' επαταξ' ὑπο τὸ σφυρον.—Theoc. 4. 51.
SYN. Αρτιως, νεωστι.—επιτηδες.

Αρμονια. Nom. pr.
Αρμονιη θ' Ηβη τε—Hom. Ap. 195.
Ενθα ποθ' ἁγνας εννεα Πιεριδας
Λεγυσι Μυσας
Ξανθαν Αρμονιαν φυτευσαι. Eur. M. 834.
EPITH. Απονος, αναιδυος, αψευστος, βοοσσοος, βοωπις, λιπαροπατρις, ροδωπις, παμμητωρ, φυγοδεμνιος.

Αρμονια.
—Και επισκοποι αρμονιαων. Il. χ. 255.
Ουποτε ταν Διος ἁρμονιαν
Θνατων παρεξιασι βυλαι. Aesch. Pr. 553.
SYN. Συνθηκη. συνθημα. συνθεσια. ξυμβασις, συμβολαιον, συνημοσυνη. συμφωνησις, συνῳδια, συστασις, συναρσις. ὁμολογια. ρητρα.—ἁρμη, ἁρμοσις, ἁρμολογησις, διαταξις, κατασκευη.—ερος. θελημα.
EPITH. Ενθεος, ἱερατη, θεοτερπης, φιλακριτος, σοφη, μελιφυρτος, ευρυθμος, πανατημων.

Αρμος.—Αρμοσμα. Vid. Ἁρμη.
Εκλυεθ' ἁρμυς—Eur. Hipp. 825.
Τροπις δ' ελειφθη ποικιλων ἁρμοσματων. Ib. Hel. 418.
EPITH. Κοιλωπος.

Αρμοστηρ.
Αγαμεμνον ανδρων ναυτικων ἁρμοστορα. Aesch. Eum. 459.
SYN. Ἁρμοστηρ, ἁρμοστης, αρχων, γυβερνητης, διακτωρ, βασιλευς.

Αρνακις.
Η μαν αρνακιδας τε και ειρια τᾶδε πατησω. Theoc. 5. 50.
EXP. Τὸ τῦ αρνὸς κωδιον.

Αρνειος.
Αρνειος γαρ εην μηλων οχ' αριστος απαντων. Od. ι. 432.
SYN. Κριος, κτιλος, αμνος.
EPITH. Πηγεσιμαλλος, λασιοθριξ, μελανοχροος.

Αρνεομαι.
Η δ' ὑτ' αρνεῖται στυγερον γαμον.—Od. α. 249.
SYN. Απαρνεομαι, εξαρνεομαι, απαναινομαι, απαγορευω, ανανευω, αποφασκω, εξαρνος ειμι.

Αρνευτηρ.
—Ὁ δ' αρ' αρνευτηρι εοικως. Il. μ. 385.
SYN. Κυβιστηρ, κυβιστης, δυτηρ, δυτης, δυπτης, κολυμβητης, κατακολυμβητης.

Αρνευω.
Θερμον δ' ὑπαι λυτρωνος αρνευων στεγην. Lyc. 1103.
SYN. Δυπτω.

Αρνη.
Οιτε πολυσταφυλον Αρνην εχον—Il. β. 507.
EPITH. Βοτρυοεσσα.

Αρνησιμος.
Εμοι δε τυτον υδεν ες αρνησιμον. Soph. Ph. 75.

Αρνησις.
Τυτυ δ' υτις αρνησις πελει. Aesch. Eum. 591.
SYN. Απαρνησις. εξαρνησις, απαγορευμα, ανανευσις. αποτευξις, αποφασις.

Αρνυμαι.
Αρνυμενος πατρος τε μεγα κλεος.—Il. ζ. 446.
SYN. Απαιτεω. λαμβανω. δεχομαι. απολαυομαι. επιτυγχανω. καταλλασσω.

Αρος.
Βροτειος αρος, ατα. Aesch.—(Ita Lexic. ex Eusth. in Od. α.—Παρ Αισχυλῳ εν Ικετισι.—Ibi verò non comparet.)
SYN. Αρκεσις. λυσιτελεια.

Αροσις.
—Ψιλην αροσιν πεδιοιο ταμεσθαι. Il. ι. 576.
Εν δ' αροσις λειη—Od. ι. 134.
SYN. Αροτριωσις. αροτρια κ. αροτριασμα, γεωπονια. αροτος.
EPITH. Πολυληιος. χιμαιδης, λιπαρα.

Αροτηρ, Αροτης, Αροτρευς.
—Ου Ποιμην, υδ' αροτηρ εισ' ες πολιν—Il. ψ. 835.

Πιεριδων αροταις. Pind. Nem. 6.
—Πολυεργὸς αροτρεύς. Nic.
SYN. Αροτρευτὴρ, αρυροπόνος, βελαῖος, τμηγης.
EPITH. Ακαματος, κρατερὸς, οἴζυγὸς, ταλαεργὸς.
Αροτησιος.
—Αροτησιον ὥρην τριπλοα μειρονται—Arat.
Αροτος.
Ουτ' αρα ποιμνῃσιν καταΐσχεται, ετ' αρότοισιν. Od. ι. 122.
Μητ' αροτον αυτοῖς γῆν ανιεναι τινά Soph. Oed. T. 278.
Τον μεν παρελθοντ' αροτον —Ib. Tr. 69.
SYN. Αροσις—αροτησιμος —ενιαυτος.
Αροτριος Vid. Απολλω.
Αροτρευω, Αροτριαω, Αροω.
Ωμον αροτρευοντος ατειρέος αγροιωτε. Orph. L.
Τῇ ποτ' αροτριαοντι συνηντετο—Call. 3. 161.
—Ουτ' αροωσιν. Od. ι. 108.
SYN. Αροτριαζω, αφαροω, καταροω, αλοκιζω, βοωτεω, πολεω.
PHR. Αυλακα βοῶν αρευτρευεσιν ὁλκαιῳ πτερῳ. Lyc.
Ευαροτον αυλακα τεμνειν. Ep.
Ωλκα διατμησσει, συρων ευκαμπὲς αροτρον. Theoc.
Τῆς γῆς αροτροις ῥῆξαι δαπεδον. Arist.
Αλλὰ χερῶν χθονα ταρασσειν. Pind.
Και τον αρεραῖον γυρητομον αυλακα τεμνει
Μηροτυπεῖ κεντρῳ πειθομενη δαμαλις. Ep. l. 1.
Αροτρον.
—Εικοι δ' ὑπο βῶλος αρότρῳ. Od. σ. 373.
SYN. Γειοτόμον. Vid. ὕνις.
EPITH. Αυτογυον, αδαμαντινον, γειομόρον, γυρὸν, ἱμερόεν, μογερὸν, πηκτὸν, ευκαμπὲς, αυλακα—τέμνον.
Αρερα.
—Ολιγη δ' ἦν αμφὶς αρερα. Il. γ 115.
SYN. Αἶα, γαῖα, γῆ, ληΐον, χθών.
EPITH. Αμαλλατόκος, ελικηπὶς, αεξιφύτος αεξικακος. ακανθοφόρος, ανθοφόρος, αβρεκτος, αυχμηρα, αθαλπὴς, αφνειὸς, βαθυληΐος, βαθεῖα, διψὰς, εριβωλος, ευφορβος, ευδωρος, ευλημων, ευκαρπος, ευωδιν, ευρυαλος, ζειδωρος, καρποφορος, θαλεθεσα, καρφαλέα, κυφιζεσα, μαλακὴ, μεσοχλοος, μεγαδωρος, μελαμβωλος, μακρὰ, οικεια, πυροφόρος, πολυπυρος, πιειρα, πιαλεα, πλαδοωσα, πανδωρος, πολυκτεανὸς, πελωρὶς, τρηχαλεα. τραφερὰ, ὑγρὴ, φεραυγὴς, φερεσβιος, χιονωδης. ψαμαθωδης.
PHR. Αγαθῶν καρπῶν εγκυμων. Apollin.

Αρεραῖος.
Αλλ' αρεραῖος εστι Σμινθιὸς—Aesch Fr.
Ω παῖ τῆς αρεραιης θεῶ. Arist. R. 684.
SYN. Αγροικός.
Αρπαγὴ, Ἁρπαγμα, ἁρπακτυς
Παῦσαι τε λεκτρων ἁρπαγὰς.—Eur. I. A. 1266.
Τρηρωνος εις ἁρπαγμα.—Lyc. 86.
Μνωομενος προτερης ἁρπακτυος.—Call. 2. 95.
SYN. Αρπαγμὸς, ἁρπασμα, ἁρπαξις, συναρπαγὴ, διαρπαγὴ απαγωγὴ, προνομή.
Αρπαγιμος.
Αρπαγιμας ὅ τ' απυστα μελεστιχεν ιχνια χωρας. Call. 6. 9.
SYN. Ἁρπακτης.
Αρπαζω.
Εκτωρ δ' ἁρπαξας λᾶαν φερεν—Il. μ. 445.
Αρπαζων, η αρν αμαλήν —Ib. χ. 310.
SYN. Αλισκω. αγρευω, κλεπτω, ληΐζω. βιαπαραιρεμαι
Αρπακτὴρ, Αρπακτὴς.
Αργᾶν, ηδ' εριφων επιδημιοι ἁρπακτῆρες. Il. ω. 262.
—Ο παντων ἁρπακτὴς Αΐδης. Call. Ep. 2 6.
SYN. Ἁρπαξ. μαρπτὴς.
Αρπακτηριος, ἁρπαλεος
—Ποθον Ναυμεδοντος ἁρπακτηριον Lyc. 157.
Κερδεων θ' ἁρπαλεων.—Od θ. 164.
SYN. Ἁρπακτικὸς, ἁρπαστικὸς, ἁρπαξ. καρπαλιμος.
Αρπαλεως
—Πῖνε τε σῖτον—ἁρπαλεως Od ξ. 110.
SYN. Ἁρπαγδην, ἁρπακτικῶς, ταχεως.—ασπασιως, φιλικῶς, φιλοφρονως, προσφιλως.
Αρπαλιζω.
—Ατας—ἁρπαλισαι πολεως. Aesch. Eum. 986.
SYN. Αφαιρεω, επιδιωκω.
Αρπαξ.
Δὼς αγαθὴ, ἁρπαξ δε κακή —Hes. ε. 354.
Αρπαγος ικτινε χεῖρα κραταιοτεραν. Ep. l. 2.
SYN Ἁρπαγὴ.—Αρπακτικὸς.
Αρπεδοιη. Αρπεδών.
——— Οἵστως
Τοξε πορφυρεης ἧκαν αφ' ἁρπεδονης. Ep. l. 7.
Αραχναιης εικελον αρπεδόσιν. Ep. Suid.
SYN. Σχοινιον.
Αρπη.
—Δεξιτερῃ δε πελωριον ελλαβεν ἁρπην. Hes Θ. 178.
SYN. Δρεπανον, δρεπανη, ζαγκλον, ζαγκλη.
EPITH. Αγκυλοδης. καρχαρόεσσα, γαμψωνυξ, ευκαμπὴς, ευηκης, ἑτεροστομος. θηροκτόνος, καρχαροδες, χαλαμητομος, σταχυητόμος, μακρὰ, νεοθηγὴς, οξυτομος, χαλκηλατος.

Αρπη. (Avis)
Ηδ' αρπη εικυῖα τανυπτερυγι λιγυφωνῳ. Il. τ. 350.
Αρπυια, Αρπυιαι.
Τυς ετεκε Ζεφυρῳ ανεμῳ Αρπυια Ποδαργη. Il. π. 150.
Νῦν δέ μιν ακλειῶς Αρπυιαι ανηρειψαντο. Od, α. 241.
EPITH. Αελλοποι, ταχεες—ποδας, θοαι, ωκυπετεῖς, πλοκαδες, ηϋκομοι.
PHR. Πτεροεντα τεραστια, πικρα γενεθλα. Opp.
Αι δ' αφαρ, νῦν' αελλαι αδευκέες, η στεροπαὶ ὡς, Απροφατοι νεφεων εξαλμεναι εσσευοντο Κλαγγῇ μαιμωωσαι εδητυος — κ λ. Apoll. 2. 268.
Αρπυιας, μεγαλοιο Διὸς κυνας — Ib.
Αρρηκτος.
—Ιν' αρρηκτος πολις ειη. Il. φ. 447.
Φωνὴ δ' αρρηκτος.—Il β. 490
SYN. Αδιαρρηκτος, αρραξ, αρραγης, στερεὸς. βεβαιος, ισχυρὸς
Αρρην, Αρσην.
—Και αρρενὲς γενεθ' αὐτως. Theoc. 25. 83.
—Ποκον αρσενος οιός. Il. μ. 451.
SYN. Αρσενικος.—μεγας, κρατερὸς, χαλεπός.
Αρσενογενής.
Γενος—αρσενογενές. Aesch. Supp. 825.
Αρσενομορφος. Vid. Αρτεμις.
Αρσενοπληθης.
—Αρσενοπληθῆ
Δ' εσμὸν ὑβριστὴν Αιγυπτογενῆ Aes. Supp. 30.
Αρρητος
Καί τι επος προεηκεν, ὅπερ τ' αρρητον αμεινον. Od. ξ. 466.
SYN. Αμυθητος. αφατος. αφραστος. κακοφημος. ανεκδιηγητος. ανεπιφρεκτος. αθεμιτος.
Αρριχος.
—Τὰς αρριχυς, κὴ τυς κοφινυς—Arist. Av. 1309.
SYN. Σπυρὶς, κοφινος.
Αρρυθμος.
Μηδ' αρρυθμος ελθοις. Eur. Hipp 529
SYN. Αμετρος. ατακτος, αμυσος, απφδὸς, αναρμοστος, ασυναρμοστος, ασυναρτητος, ασυμφυλος, αδιατυπωτος, ακανονιστος εμμελης, παραπλὴξ.
Αρρυσιαστος.
—Ελευθερυς κ' αρρυσιαστ ς. Aesch. Supp. 618.
Αρρυτιδωτος. Vid. Ασπιλος.
Αρρωξ. Vid. Αρρηκτος.
—Στυφλος δε γῆ Και χερσος αρρωξ. Soph. An. 257.

Αρς.
Ουδὲ λυκοι τε καὶ αρνες ὁμοφρονα θυμὸν εχυσιν. Il. χ. 263.
SYN. Αρνειὸς. Αμνός.
EPITH. Απαλοχρως.
Αρσινοη
Α Βερενικεια θυγατηρ, Ελενα εικυῖα, Αρσινοα.—Theoc. 15. 111.
Αρτακιη.
—Ες κρηνην κατεβησατο καλλιρεεθρον Αρτακιην —Od. κ. 108.
Αρταμεω.
Οστις ταῦρον αρταμεῖ καλῶς. Eur. El. 816.
SYN. Διαρταμεω, μαγειρευω, κατασχιζω, καταμεριζω, κατακοπτω, αποσφαττω.
Αρταμος.
Ω δη πιθησας στυγνὸς αρταμυς τεκνων. Lyc. 236.
SYN. Κρεουργὸς, κρεωδαιτης, κρεωπωλης.—μαγειρος.
Αρτανη
Αυτοφονα κακὰ κ' αρτανας. Aesch. Ag. 1100.
—Χαλᾷ κρεμαστὴν αρτανην Soph. T. 1289.
SYN. Αγχονη, αιωρα, πλεκτανη.
Αρταω.
—Θελυσαν αρτῆσαι δερην. Eur. Andr. 811.
SYN. Απαρταω, αναρταω, επικρεμαμαι.
Αρτεμής.
Ως εἶδον ζωόν τε και αρτεμέα προσιοντα. Il. ε 515.
SYN. Αβλαβὴς, αρτιος, ὁλοκληρος, ὁλομελὴς, σῶος, ὑγιής.
Αρτεμις.
—Διδαξε γὰρ Αρτεμις αυτή. Il. ε. 51.
EPITH. Αγροτερα, ἁγνη, ατειρὴς, αιδμητος, Ακαλανθις, αγκυλοτοξος, αγρωσσυσα, αργυροπεζα. απειθὴς, ασπορyος, βουθόος. βαρυφραν, βαρυμηνις, γαμοχος, ευστεφανος. ευπλοκαμος. ευσκοπος. ευῶπις, ευπαρθενος, ἐλκεχιτων, ἑκατηβελος, ελλοφόνος, ελαφοκτόνος, ερημας, θηροσκόπος, θηροφόνος, Ιμβρασιη, καθαρὰ, κελαδεδρόμος, Κολαινὶς. Λητωη, Λητωὶὰς, λαγωβόλος, μεγ' σθένος, Ναξιὰς, νηοσσόος, ξανθὴ, σεμνὰς, ορεστιὰς, ορειβατης, ορθωσια, κρεσιφοιτος, Ορτυγια, ερανια, πρωτοθρονος, πολιοχος, ποταμια, τοξοφόρος, τοξοδαμνὲς, ταυροπόλος, τριμαχαιρα, σαοφρων, χρυσηνιος, χρυσοθρονος, χρυσεοβοστρυχος, χρυσεομιτρος, φαεσφόρος, φαεσφόρος φοιτὰς, φιλοπαρθενος, σκυλακοτροφος.
PHR. Πότνα θεὰ παγ' οἰςανε θηρης. Opp.
Διὸς τεκος, ερνος. κορη. κυρη. Θεῶν ανασσα.
Θυμάσι βροτησιοις χαρεισα.—

Tὸ

Τὸ λαμπρὸν ἑλίσσουσ' εν ευφρονη φαος.
Επηράνος αγνης Δεσπότις αγνης.—Nonn.
Λητυς Κορη Λατυς ἱπποσοα θυγατηρ Pind.
Αρτεμιν αειδω χρυσηλακατον, κελαδεινην,
Παρθένον αιδοιην, ελαφηβόλον, ιοχεαιραν
Αυτοκασιγνητην χρυσαορυ Απολλωνος.
Αρτεμιν ὑμνει Μυσα κασιγνητην Εκατοιο,
Παρθενον ιοχεαιραν, ὁμοτροφον Απολλωνος,
κ. λ. Hom. H.
—Τῇ τοξα λαγωβολιαι τε μελονται,
Και χοροι αμφιλαφεις, κ̔ εν ορεσιν εψιαασθαι.—
Αρτεμι, Παρθενιη, Τιτυοκτόνε, χρυσεα μέν τοι
Εντεα κ̔ ζωνη, χρυσεον δ' εζευξαο διφρον.—
Ποτνια, Μυνιχιη, λιμενοσκόπε, χαιρε, Φεραιη.
Χαιρε μεγα—κρειοσα—κ. λ.
Ποτνια, πολυμελαθρε, πολυπτολι, χαιρε. χιτωνη. Call. Hymn.
Κλῦθί μευ, ὦ βασιλεια, Διὸς πολυωνυμε κυρη
Τιτανίς, Βρομια, μεγαλωνυμε. τοξότι, σεμνη,
Πασιφαὴς, δᾳδῦχε, Θεὰ Δικτυννα, λοχεια,
Ωδινων επαρωγε, κ̔ ωδινων αμυντε.
Λυσιζωνε, φιλοιστρε, κυνηγέτι, λυσιμεριμνε,
Ευδρομε, ιοχεαιρα, φιλαγρετι, νυκτερεφοιτε,
Κλεισια, ευαντητε, λυτηρια, αρσενομορφε,
Ορθια, ωκυλοχεια, βροτων κυροτρόφε δαίμον,
Αμβροτερα, χθονια, θηροκτόνε, ολβιομοιρε.
Ποτνια παμβασιλεια, καλὸν θαλος αιὲν εχυσα
Δρυμονια, σκυλακῖτι, Κυδωνιὰς, αιολομορφε.
Ελθὲ θεὰ σωτειρα, φιλη μυστησιν άπασιν,
Ευαντητος, αγυσα, καλυς καρπὺς από γαιης.
κ. λ. Orph.
Αντων φυγοδεμνε, κυνοσσόε, συγγονε φοιβυ—
Παρθενος ιοχεαιρα κυβερνητειρα δε θηρων.—
Ουτιδανων ελαφων βαλιων τ' ολετειρα λαγωῶν.
Nonn.

Αρτηρια.
—Πνευμόνος τ' αρτηριας. Soph Tr. 1071.
—Αἵματος διαρροαὶ. Eur.
S Y N. Φλέψ.

Αρτιαζω.
Στατῆρσι δ' οἱ θεραποντες αρτιαζομεν
Χρυσοῖς.—Arift. Pl. 817.
S Y N Παιζω.

Αρτιγενεθλον.
Νηπιον αρτιγενεθλον—Orph. 384.

Αρτιγλυφής.
Συκινον εύρησεις αρτιγλυφὲς ξοάνον. Theoc. Ep. 4. 2.

Αρτιδακρυς.
Ως αρτιδακρύς ειμι, κ̔ φοβυ πλεα. Eur. M. 903.

Αρτιδαής; Αρτιμαθής.
—Αρτιδαεῖ συμπτοον εργασιη. Ep. Suid.
—Αρτιμαθὴς κακῶν. Eur. Hec. 688.

Αρτιεπεια, Αρτιεπής.
—Κῦραι μεγαλυ Διὸς αρτιεπειαι. Hef. θ. 29.
—Αρτιεπὴς, κ̔ επικλοπος επλεο μυθων. Il. χ. 281.
S Y N. Πολυλογος, αληθοεπὴς. αδολεσχος. δεινὸς, ἱκανὸς, ειπειν.

Αρτιζυγια.
—Ανδρων
Ποθευσαι ιδεῖν αρτιζυγιαν. Aefch. P. 543.

Αρτιζω, Αρτιζομαι.
Υδατι δ' εν μεσσω νυμφαι χορὸν αρτιζοντο. Theoc. 13. 43.
S Y N. Απαρτιζω, διαρτιζω, εξαρτιζω, καταρτιζω, αρτυω, εξαρτυω, ἁρμοζω, συναρμοζω, διατιθημι, διακοσμεω. κατακοσμεω. ετοιμαζω, ευτρεπιζω. επισχηματιζω, καθιστημι, κατασκευαζω. συντατlω.

Αρτικολλος.
Εἰσ', αρτικολλον αγγελυ λογον μαθεῖν. Aefch. S. T. 379.
E X P. Εν συναφη αρμοδιον, η αρτιως κολλωμενον.

Αρτικροτεομαι. (Αντικροτεομαι. Kuft. in Suid.)
Αρτικροτεῖνθ' οἱ γαμοι. Menand.
S Y N. Συμφωνεομαι.

Αρτιος.
—Ότι οἱ φρεσὶν αρτια ηδη. Il. ε 326.
S Y N. Αρτεμὴς, ισος, συμφωνος, ἁρμοδιος. αταλαντος. ακεραιος, ὑγιης, τελειος.

Αρτιπλυτος.
Λαβὼν πενὴς ὡς αρτιπλυτα χρηματα. Eur. Supp. 742.

Αρτίπος, Αρτιπυς.
Η δ' Ατη σθεναρή τε κ̔ αρτίπος.—Il. ι. 501.
Εγγὺς δ' ὅδ' αυτὸς αρτιπυς θρωσκει δομυς. Soph. Tr. 58.

Αρτιτρεφής.
Βλαχαὶ—αρτιτρεφεῖς βρεμονται. Aefch. S. T. 356.

Αρτιτροπος
Κλαυτὸν δ' αρτιτροποις. Ib. 339.
S Y N. Νεογνός.

Αρτιφρων.
Ουτι μαλ' αρτιφρων—Od. ω. 260.
S Y N. Σοφὸς, ειδημων, ασκηθης. ὑγιής. ευκαρδιος.

Αρτιχανής.—Αρτιχνυς.
Αρτιχανῆ ραιοντε, κ̔ αρτιχνυν τόδε μῆλον. Ep. I. 6.

Αρτιχριστος.
Εως αν αρτιχριστον ἁρμοσαιμί πυ. Soph. Tr. 700.

Αρτιως.

Αρτιως.
Ξενη γυνὴ γραῦς αρτιως αφιγμενη. Suid.
Εθαλψεν ατης σπασμὸς αρτιως— Soph. Tr. 1079.
Τοιὲσδ' αποϐλαφθεῖσαν αρτιως φιλυ. Ib. Aj. 954.
Εμολετ' αρτιως. Ib El. 1247.
SYN. Τελειῶς. ὑγειῶς, αρτι. νεωςὶ, παλιν, τελος αυτίκα, νῦν.

Αρτοπωλης.
Αρτοπωλησι, καὶ
Εθελοπορνοισιν ὁμιλεων
Ο πονηρὸς Αρτεμων. Anac. 62. 10.

Αρτος.
Αρτον δ' ὗλον ἑλὼν περικαλλέος εκ κανεοιο Od. ρ. 343.
EPITH. Αζυμος, αρτυτὸς, ευρωεις, αγελαῖος, διπυρος, γλυκὺς. ζωαρκὴς, θεσκελος, θεσπεσιος. βρωμιτης. κριθινὸς, κριθωδὴς. μενοεικὴς, μελινδὴς, μελιῤῥυτος, ενωπιος, ζυμιτης, μυςίκὸς, απανθρακις, πολυσπερὴς, εγκρυφιας, σιλιγνιτης, τρισκοπανιςος, πεμματοεις,—αυτοπυρος, πιτυριτης, συγκομιςος, ρυπαρὸς, φαιός
PHR. Χιλὸς μυληφατος. Lyc. Εργον μυληφατον. Ap
Αλφιτυ ιερῦ ακτή. Hom.
—Θρεψηνορα σῖτον. Apollin.

Αρτυμα.
Κοσμῦντες χυτρας αρτυμασι παντοδαποισιν. Hom. B. 41.
SYN. Αρτυσις, παραρτυσις. ἕψημα, ἥδυσμα, ἥδυσμος, οψον, προσοψημα. παροψημα, προσφαγιον, ταριχεια. τὰ επιπασα.

Αρτυνω, Αρτυω.
Ψευδεα τ' αρτυνοντας—Od. λ. 365.
—Γαμον αμμι πολυμνηςη βασιλεια
Αρτυει' ὐδέ—κ λ. Od. δ. 771.
SYN. Εξαρτυω, επαρτυω, αρτιζω, αρω, ευτυω, εντυνω, επευτυνω, ευτρεπιζω, πορσυνω, σκευαζω, παρασκευαζω, τευχω.

Αρυϐαλλος.
Ειτα κατασπενδων κατὰ τῆς κεφαλῆς αρυϐαλλω Arist. Eq. 1092.
SYN. Μαρσυπος, μαρσιπιον, ασκοπηρα.

Αρυςὴρ.
Εδωκεν ὐδεὶς ὐδ' αρυςῆρα τρυγος. Simon.
SYN. Αρυςὴρ, επαρυςὴρ, επαρυςρὶς, αρυταινα, αντλημα, αντλητηριον, κυαθος, εκπωμα. ἱμαῖος, ἱμονια.

Αρυςρὶς.
Ξωμῦ τ' αμφ' οϐελοισιν αρυςρίδα—Ep. l. 6.
SYN. Επαρυςρις, οινοχοη, λαζανον.

Αρυτω, Αρυω.
—Και πᾶσαν απὸ ςηθεων αρυσασα
Ψυχὴν —Apoll. 3. 1014.
—Οι τ' ωκεανῦ αρυονται. Arat.
SYN. Αναρυτω, αντλεω, απαντλαω, εκφερω, εκκενοω. ἱμαω.

Αρχαῖα τα.
Και τ' αρχαῖα και τοκοι τοκων. Arist. N. 1255.
EXP. Τα κεφαλαια των χρεῶν.—Al, αρχεῖα.

Αρχαϊκὸς, Αρχαῖος.
Και φρονεῖς αρχαϊκά. Arist. N. 819.
Αρχαῖ' ισως σοι φαινομαι λεγειν τάδε. Æsch. Pr. 317.
SYN. Αρχεῖος, παλαιὸς. χρονιος, δηναιὸς, γηραιὸς, ωγυγιος, ἑωλος. πρεσϐυγενὴς, παλαιγενὴς, παλαιφατος, αρχαιοπρεπὴς, ευηθὴς, απλῦς, μωρὸς, λῆρος, απραγμων.

Αρχαιογονος.
Αρχαιογονων Ερεχθειδᾶν. Soph. An. 992.
SYN. Παλαιογονος.

Αρχαιοπλυτος, Αρχεπλυτος.
Αρχαιοπλυτων δεσποτων πολλὴ χαρις Æsch. Ag. 1052.
Αλλ' αρχεπλυτον ϗ καταςατην δομων. Soph. El 72.
SYN. Παλαιοπλυτος.

Αρχαιοπρεπὴς.
—Αρχαιοπρεπῆ τιμάν—Aesch. Pr. 410.

Αρχεκακος.
—Τεκτηνατο νῆας εἴσας—Αρχεκακυς. Il. ρ. 63.

Αρχελειος, Αρχελαος.
—Τινα δε ϗ πενθησομεν
Των αρχελειων. Aesch. P. 297.
SYN. Αρχων, αρχὸς, βασιλεύς.

Αρχεπολις.
Ενθα νιν αρχεπολιν—θησεις. Pind. P. 9.

Αρχεπτολεμος.
—Αρχεπτολεμον θρασὺν Εκτορος ἡνιοχῆα. Il. θ. 312.
EPITH. Ιφιτιδης.

Αρχευω. Vid. Αρχω.
Αρχευ' Αργειοισι—Il. ϐ. 345.

Αρχεχορος.
Ποδὸς αρχεχορυ πληγαῖς Φρυγιαις. Eur. Tro: 151.

Αρχη.
—Κακῦ δ' αρα οἱ πελεν αρχή. Il. λ. 603.
—Και Αλεξανδρυ ἕνεκ' αρχῆς. Il. γ 100.
Χειρὸς επ' Αισονιδα καθελη βασιλη̈ιον αρχήν. Orph.
SYN. Προοιμιον, εισοδος. ενςασις. καταρχη, ὑπαρχη, προκαταρξις.—Ηγεσια, ἡγεμονια, δεσποτια,

δεσποτια, δυναςεια, δεσποσυνη, εξουσια, κυρος, κρατος, τυραννις.—επιχειρημα.

ΕΡΙΘ Η. Αιωνιος, αυτοσπορος, πρωτοσπορος, ασπορος, γενεθλιος, δυσαλωτος, ωκυπελης, ωγυγιος, βασιληις, πολυκυδης, σκηπτροφορος, κρανυχος, υψιθρονος.

Αρχηθεν.

Τοὶ μεν—αρχηθεν λεγονται. Pind. Isth. 4.

SYN. Παλαι, αρχαιως, ανωθεν.

Αρχηγετεω. Vid. Αρχομαι

— Κ' απὸ τῶνδ' αρχηγετεῖν. Soph El. 84.

Αρχηγετης. Αρχηγός.

—Οἰ ανὴρ αρχηγετης. Soph. Oed. T. 770.

Αρχαγὸς Βεβρυκων—Theoc. 22. 110.

SYN. Αρχος, αρχων, αρχικὸς. αυτοκρατωρ, αυτοςρατηγος. αριςευς. δυναςης εφορος. προςατης, επιςατης, πρῶτος, αγητωρ. αγωγευς. αγωγὸς, αιτιος. εξαρχος, ποδηγὸς, επισκοπος, ηγεμων.

Αρχιγενεθλος. Vid Ρεα.

Αρχιερευς, Αρχιερῆες.

Εις αγορην αγεροντο πολυθροον αρχιερῆες Nonn.

ΕΡΙΘ Η. Αγηνορες, αφρονες, ζηλομανεῖς, αρειμανεῖς. κακοχολοι, κακογνωμονες.

Αρχικὸς, Vid. Αρχηγός.

Ουτ' αρχικός σοι πᾶς ὁδ' ανανθης ρυθμὴν

Βωμοῖς αρηξει—Aesch. Ch. 258.

Αρχιλοχος.

Ειδον γαρ—πολλ' εν αμηχανια

Ψογερὸν Αρχιλοχον βαρυλογοις εχθεσιν πιαινομενον. Pind. Pyth. 2.

—Ος ποτε πικρὰν

Μῦσαν εχιδναιῳ πρῶτος εβαψε χολῳ.

Αιμαξας Ελικῶνα τὸν ημερον—Ep. l. 3.

Αρχιτεκτονεω.

Ει τι χρὴ δρᾶν, φραζε, κἀρχιτεκτόνει. Arist. Pa 304.

SYN. Δημιυργεω.

Αρχιτεκτων

—Τοῖσιν αρχιτεκτοσιν Πειθεσθε. Eur. Cyc. 475.

SYN. Δημιυργὸς. τεκτονυργὸς, κατασκευαστὴς, μηχανητὴς, οικοδομος, οικοδομικὸς.

Αρχὸς.

—Εἱς δε τις αρχὸς ανὴρ βυληφόρος εςω. Il α. 144.

SYN Αταρχος, αγὸς, αρχηγὸς, ναυαρχὸς, ςρατηγὸς, προηγὸς, βασιλευς.

ΕΡΙΘ Η. Πολυληιος, αρηιφιλος.

Αρχω.

Ει δε κ' Αρης αρχησι μαχης —Il. υ. 138.

—Σεο δ' εξεται ὅττι κεν αρχῃ. Il. ι 102.

—Οἶσι περ αρχει. Il. β. 805.

SYN. Αρχομαι.—επαρχω. υπαρχω. καταρχω, αρχευω, εξαρχω, βασιλευω, ηγεομαι, υφηγεομαι, προηγεομαι, εισηγεομαι, αισυμναω. ανασσω, πολιτευω, δεσποζω. δυναςευω. κρατεω, περικρατεω, προςατευω, πηδαλυχεω, κυριευω, κατακυριευω.

ΡΗ Ρ. Τῶν κοινων επιμελεσθαι.—Πτολιεθρα φυλασσειν.

Διοδοτοις σκηπτροισι τιμαλφεισθαι. Aesch.

Ταῖς λογιων αγελαις ηγεμονευειν. Ep. l. 4.

Αρχομαι.

SYN. Προοιμιαζω. ανακρυομαι. αρχω. εναρχομαι, απαρχομαι, εξαρχομαι. καταρχομαι, προκαταρχομαι, αρχηγετεω, ενιςαμαι.

Αρω.

Νῆ' αρσας ερετησιν εεικοσιν—Od. α. 220.

SYN. Αραρω. προσαρω, αρτυνω, διαπηγνυμι, εγκαταζευγνυμι. ςελλω. αρμοζω. λαμβανω. κομιζω.

Αρωγη.

—Γεραεσσι θεῶν και Ζηνὸς αρωγῇ Il. δ 408.

SYN. Αλεξητηριον. αμυνη. αρηξις, βοηθεια.

ΕΡΙΘ Η. Αλεξικακος, δολοεσσα, υψαυχην, θεσπεσιος. φαεσιμβροτος.

Αρωγὸς.

Ου γαρ επὶ ψευδεσσι πατὴρ ζευς εσσετ' αρωγός. Il δ. 235.

SYN. Αμυντωρ, αλεξητὴρ, ωφελιμος.

Αρωμα.

—Αρωματα ποικιλα καιειν. Orph.

SYN Θυωμα. θυμιαμα.

Α Σ

Ασαλαμινιος.

Απειρος, αθαλαττωτος, ασαλαμινιος. Arist. R. 206.

Ασαμινθος.

Εκ' ρ' ασαμινθε βαντες επι κλισμοῖσι καθιζον. Od. ρ 90.

SYN Λυτρὸν, βαλανεῖον, πυελος. σκαφη.

ΕΡΙΘ Η. Αργυρεα, ευτυκτης, ευξεστη.

Ασανδαλος.

—Ανὰ δρυμὲς αλαληται

Πενθαλέα, ηπλεκτος, ασανδαλος —Bion. 1. 22.

SYN. Απεδιλος.

Ασαντος

Ασαντος εκ ματρὸς εςι θυμὸς. Aesch. Ch. 420.

SYN. Αμειλιχος.

Ασαομαι.

Πὶν', ὁποταν πινωσιν ὅταν τοὶ θυμὸν ασηθῆς

Μηδεις

Μηδεὶς ανθρωπων γνῷ σε βαρυνομενον. Theog. 983.
SYN. Ασαζω, ασαινω, αδομαι, εμπληθομαι, λυπεομαι, καρδιωτῖω.
Ασαρκος.
Ασαρκα μισυλλατ' ετυμβευσεν ταφῳ. Lyc.
SYN. Πολυσαρκος —(a priv.) λεπτοσαρκος, λιποσαρκης, λεπτοκρεως, ασκελος, λεπῖος.
Ασαφὴς.
—Αινικῖα κάσαφῆ λεγεις. Soph. Oed. T. 447.
SYN. Αδηλος, ανοητος, αδιηγητος, αδιερευνητος, αδιεξιτητος
Ασϐεσος.
Ασϐεσος δ' αρ' ενωρῖο γελως—Il. α. 599
SYN. Απαυστος, ακαταπαυστος πολὺς.
Ασϐολὴ, Ασϐολος.
—Ασϐολὴν αλειμμενη Simon. 61.
Φευ Φευ. Ιυ τῆς ασϐολυ. Arist. Th. 252.
SYN. Αιθαλη, αιθαλος, αζα, καπνια, λιγνὺς, ταχῖη, ψολος, μαριλη, τεφρα, σποδὸς
Ασεϐεια.
Το δ' αὖ κακυργῶν, ασεϐεια ποικιλη. Eur. Or. 827.
SYN. Δυσσεϐεια, αθεοτης, ανοσιοτης, ανοσιεργια, ασεϐημα, θεοϐλαϐεια, αδικια
Ασεϐης
Ωθεῖν άπαντας τον ασεϐῆ. Soph. Oed. T. 1395.
SYN. Αθεος, αδικος, ασεπῖος.
Ασειρωτος
—Ασειρωτον ζυγοις Οχημ' επαλλεν—Eur. I. 1150.
SYN. Ασειρος, ασφριγκῖος.
Ασελγὴς.
—Μη ασελγία κύπριν ερ νεην. Phoc. 1.
SYN. Αναγνὸς, ακαθαρτος, ακολαστος, ανοστος, ασεμνος, αισχρὸς, μοχθηρὸς, βδελυρὸς, λωϐητὴρ, ὑϐριστὴς, πονηρὸς.
Ασελγῶς.
—Και πιονές εισιν ασελγῶς. Ar. Pl. 560.
SYN. Μεγαλως—ακολαστως, ιταμῶς, προπετῶς, αναιδῶς, ακρατῶς.
Ασεληνος
Βρεχομαι κἀσεληνον
Κατὰ νυκῖα πεπλανημαι. Anac. 3. 12.
SYN. Σκοτεινὸς.
Ασεπῖεω. Vid. Δυσσεϐεω
Χρὴ δε τάγ' εις θεὺς μηδὲν ασεπῖειν. Soph. An. 1350.
Ασεπῖος, Vid. Ασεϐὴς, Αθεος.
Κρυπῖευσι δε ποικιλως
Δαρὸν χρονυ ποδα, και
Θηρῶσιν τον ασεπῖον.—Eur. B. 888.

Ασῃ.
Μη μ' ασαισι, μηδ' ανιαισι δαμνα,
ποτνια, θῦμον. Sapph. 6.
SYN. Ασις, ανδια, ανορεξια, ατη, λυπη, πῆμα, ρυπος, ὑπεροψια, καταφρονησις.
Ασημαντος.
Ως δε λεων μηλοισιν ασημαντοισιν επελθὼν Il. κ. 485.
SYN. Αφυλακτος, απροφυλακτος, αδιοπος, αδρυφακτος, αφρακτος, αφρυρος, αφρυρητος, αφροντιστος, ασφραγιστος, ασημος.
Ασημος, Ασημων.
—Σωφρονως (εχων) ασημ' ὁπλα. Eur. Ph. 1129.
—Ασημα γαρ λεγεις.—Ib. Alc. 532.
—Γοων γαρ υκ ασημονες φθογγοι. Soph. Oed. C. 1739.
SYN. Ασημαντος, ασημειωτος, αγνωστος, αδηλος, αδιαρθρωτος—αδοξος, αγενὴς, δυσγενὴς
Ασθενεια.
Εν δ' ασθενεια τον ποτμον διωλεσας. Eur. H. f. 269.
SYN. Ασθενημα, αδρανια, ολιγοδρανια, αρρωστημια, αρρωστια, νοσος, νοσηλεια, νοσημα, ταλαιπωρια
Ασθενεω
Τυς πενητας ασθενῦντας.—Arist. Pa. 635.
SYN. Εξασθενεω, εξαδυνατεω, απορεω, δυστυχεω, αρρωστεω, ατονεω, αδρανεω, μαλακίζομαι, νοσεω, ολιγοδρανεω, ολιγηπελεω.
PHR. Μαλακῶς, πονηρῶς, αρρωστως εχω, δ' ακειμαι.
Ασθενὴς.
—Ασθενεῖς γεροντας ανδρας. Arist. Pl. 258.
—Ασθενεῖ μεν χρωτὶ βαινων. Pind. Pyth. 1.
SYN. Αϐληχρὸς, αδρανὴς, αρρωστος, ανισχυρος, ατονος, ασυντονος, αλαπαδνος, αδυνατος, αϐεϐαιος, αμενηνος, αφαυρὸς, μικροψυχῖος, ευκαταπῖωτος, σαθρὸς, ηπεδανὸς, ολιγηπελὴς, ολιγοδρανὴς, πῖωσιμος.
Ασθμα.
—Ατὰρ ἆσθμα κὴ ἱδρως. Il. ο. 241.
SYN. Πνευματωσις, δυσπνοια, στεναγμὸς, πνοὴ, πνεῦμα, αημα, καπος
EPITH. Αργαλέον, αλκιμον, βρυχαλέον, δυσκελαδον, θερμὸν, θυ'εν λαϐρον, παλιρροον, φερεσϐιον.—αντιπορον, αδρανὲς, ολιγοδρανὲς, αφλεγὲς, βοηθόον, διψαλέον, δυσηνεμον, δολοπλόκον, θεοσυτον, θημάχον, λοιγιον, κυματόεν, μεθυσφαλὲς, μογοσοκον, οιστρῆεν, πυριπνοον, παλιμπνοον, παλινσόον.

Ασθμαινω.

Αθμαινω
Αυτάρ ὁγ' αθμαινων—εκπεσε διφρυ. Il. ε. 585.
SYN. Επαθμαινω, αθμαζω, σπευσιαω.

Ασια. Ασίς.
—Παραλιης Ασιης πορων—Dionys. 799.
Ασιας ευρυχωρυ. Pind. Ol. 7.
Ασίδος αφνειῆς πλῦτον απειρεσιον. M. Mus.
EPITH. Μηλοτρόφος, παμφόρος, πολυανδρος, πολυσπορος.
PHR. Ευρωπας θεραπαιναν λιπυσ' Ασιαν. Eur.
Ασιῆτις χθών. Æsch.

Ασιάς.
Βαρβαροι λεγυσιν ἂν αἶ, Ασιάδι φωνῇ. Eur. Or. 1406.

Ασιατογενης.
Πᾶσα γαρ ισχὺς Ασιατογενὴς—Aesch. P. 12.

Ασιγητος.
—Θεραποντες ασιγητοιο λεβητος. Call. 4. 286.
SYN. Ανιαχος.—αδολεσχος, λαληθρος.

Ασιδηρος.
Μοσχοις επῆλθον χειρὸς ασιδηρυ μέτα. Eur. B 735.
SYN. Ανοπλος.

Ασινής.
Τὰς ει μέν κ' ασινεας εαας.—Od. λ. 109.
Ουτις μεροπων ασινῆ βιοτον
Διὰ παντ' ατιμος αμειψεται.—Aesch. Ch. 1018.
SYN. Αβλαβὴς, αζημιος, ακακος.

Ασιος.
—Ορχαμος ανδρῶν
Ασιος Υρτακιδης—Il. β. 837.

Ασις.
—Τοσσην οἱ ασιν καθυπερθε καλυψω. Il. φ 321.
SYN. Αση, βορβορος, αφυσγετὸς, λῦμα, πινος, πηλὸς, ειλὺς, ιλὺς, συρφετὸς, συγκλυς, χερὰς, χλιδος, τεναγος, φορυτὸς, ῥυπος, ῥυπαρια, ῥυπασμα, τὰ ῥυπα.

Ασιτεω.
—Ασιτεῖ δ' εις αποστασιν βιυ. Eur. Hipp. 277.
SYN. Νηστευω.
PHR. Ουδε σῖτα δια δερης ωδεξατο. Eur.

Ασιτια.
—Ενθ' ασιτιας εμὸν
Δεμας γεραιὸν συντακεὶς αποφθερῶ. Eur. Supp. 1105.
SYN. Αστασια, νηστεια, πεινη.

Ασιτος.
Κεῖτ' αρ ασιτος, απαστος εδητύος ηδε ποτῆτος. Od. δ. 788.
SYN. Αποσιτος, αγευστος. ακμηνος, απαστος. ακρατιστος.

Ασκαλαβωτης.
Υπ' ασκαλαβωτυ—Arist. N. 170.
SYN. Ασκαλαβος, γαλεωτης.

Ασκαλος.
—Απὸ σπορω ασκαλα παντα. Theoc. 10. 14.
SYN. Ασκαλευτος, ασκαλτος, ασκαφος.

Ασκανια.
—Οἱ ῥ' εξ Ασκανιης εριβωλακος ἦλθον. Il. ν. 793.

Ασκανιος.
—Και Ασκανιος θεοειδής. Il. β. 863.

Ασκαντης.
—Εξει τον ασκαντην λαβών. Arist. N. 633.
SYN. Ασκαντος, κραβατος, κραβατιον, βαθρον, θρᾶνος, θρῆνυς, σκιμπυς, σκιμποδιον, κλινιδιος.—(ἡ κλινη μη εχυσα καντα.)

Ασκαρδαμυκτος.
Βλεψον εις εμ' ασκαρδαμυκτος. Arist. Eq. 292.
SYN. Ατενής.—μὴ μυσας τυς οφθαλμύς.

Ασκεθὴς, Ασκηθής.
—Ασκεθέες και ανυσοι—Od, ξ. 255.
Και αψ εις ἡμέας ελθοι Ασκηθής.—Ib. κ, 212.
SYN. Αβλαβὴς, αβλητος, ανοσος, ευρωστος, ὑγιὴς, ὑγιεινὸς, ὑγιηρὸς, αλωβητος, αδιαλωβητος, σαος, αρτιος.

Ασκελής.
—Νυν δ' ασκελέες και αθυμοι. Od. κ. 463.
SYN. Απηλεγὴς, ατεραμνος, αδιαλειπτος, επιμελὴς. σκληρὸς. σπυδαῖος, συνεχής.

Ασκεπαρνος.
Βαθρον τόδ' ασκεπαρνον—Soph. C. 102.
SYN. Αγλυφος, αξυστος, αξεστος. απελεκητος.

Ασκεπτος.
Εκεῖτο μονον ασκεπτον.—Arist. Ecc. 258.
SYN. Ασκοπος, απερισκεπτος. αβυλος, αδοκητος.

Ασκερα.
Και τὰς δαμαρτος ασκερας ευμαρίδας. Lyc. 855.
SYN. Ασκαρος. ευμαρὶς, πῖλος, ποδεῖον, ὑποδημα, εμβαται οἱ, πελυτρα τά.

Ασκευος.
Ασκευον αυτὸν ασπιδων.—Soph. El. 36.
SYN. Απαρασκευαστος, απεριττος.—ανοπλος, ατευχής.

Ασκεω.
Καὶ τα μεν ασκησας κεραοξοος ηραρε τεκτων. Il. δ. 110.
SYN. Επασκεω, εξασκεω, ασχολεω, αδολεσχεω, ἐργαζομαι, μελεταω, εκμελεταω, επιτηδευω, γυμναζω, κοσμεω.—αναςκοπεω. θεραπευω.

Ασκητικός.

Ασκητικὸς.
Ασκητικὸν το χρῆμα τε νοσηματος. Arist. L. 1087.
SYN. Φιλομαθὴς, φιλοσοφος.—μεγας. Suid.
Ασκητὸς.
Νηματος ασκητοῖο βεβυσμενον.—Od. δ. 134.
SYN. Τυκτὸς, ευτυκτος, πολυκμητος, εξησκημένος, διαπεπραγμένος.—εντριβής.
Ασκιος.
—Ασκιον αχλύν. Tryph. 508.
—Ασκιοις φιλεῦντος ὑπ' ω-
γυγιοις ορεσι. Pind. Nem. 6.
SYN. (a inten.) κατασκιος, επισκιος, συσκιος, βαθυσκιος, δασκιος, υποσκιος, παλισκιος, σκιερός. (a priv.) ευειδής, φανερός.
Ασκληπιος.
—Μαχαονα δεῦρο καλεσσον,
Φῶτ', Ασκληπιε υἱὸν αμυμονος ιητῆρος. Hom. δ. 194.
EPITH. Ηπιος, ηπιοδωτης, πολυμαθής.
PHR. Τεχνον Ανωδυνιας
Αμερον γυιαρκέος Ασκλαπιον
Αρωα παντοδαπων αλλεκτῆρα νυσων. Pind.
Παῖς ὁ Φοιβε. βασιλευς μεγας. αμυμων ιατήρ. τον ευπαιδα, κὶ μεγα βροτοῖσι φανὸς, Ασκληπιον. Aristoph.
Ιητὴρ παντων, Ασκληπιε, δέσποτα Παιὰν,
Θελγων ανθρωπων πολυαλγέα πηματα νυσων,
Ηπιοδωρε, κραταιὲ. μολοις καταγων ὑγιειαν,
Και παυων νυσων χαλεπὰς κῆρας θανατοιο.
Αυξιθαλὴς κορε (και) απαλεξικακ', ολβιομοιρε,
Φοιβε Απολλωνος κρατερὸν θαλος αγλαοτιμον,
Εχθρὲ νοσων, ὑγιειαν εχων συλλεκτρον αμεμφῆ.
Orph. Hymn.
Ασκὸς.
Ασκῳ εν αιγειῳ.—Il. γ. 247.
SYN. Ασκωμα, δερμα, δερρις, δορός.
EPITH. Οιδαλέος, ευωδης, φυσητως.
PHR. Ανεμων εγκυμων. βεβυσμένος ηδέος οινε. Nonn.
Ασκοπος.
Ουτε γαρ ες' αφρων ετ' ασκοπος, ετ' αλιτημων. Il. ω' 157.
SYN. Ασκεπ]ος, αδιασκοπος, αδιαγνωτος, απροορατος, απροσδοκητος, απροφυλακτος. παραδοξος.
Ασκωλιαζω.
Ασκωλιαζ' ενταῦθα προς τὴν αιθριαν. Arist. Pl. 1130.
SYN. Αλλομαι.
Ασκωμα, Vid. Ασκός.
Ασκωμ' εχεις τι περὶ τὸν οφθαλμὸν κατω. Ar. A. 97.

EXP. Ο ἱμᾶς, ὁ συνεχων την κωπην προς τῷ σκαλμῷ.
Ασμα.
Αἶσμα δε παμμεδεοντι θεῷ επινικιον αδει Cyr. Theod.
SYN. Αεισμα, ασμὸς, αοιδὴ, μετρον. εποποιΐα.
EPITH. Αμβροτον, ηδυθροον, δοξολογον, θεῖον, μελιηδὲς, μειλιχον.
Ασματοκαμπ]ης.
Κυκλιων τε χορων ασματοκαμπ]ης.—Arist. N. 332.
EXP. Ὁ λυρικὸς ποιητής.
Ασμενος.
—Φυγεν ασμενος εκ θανατοιο. Il. υ. 350.
SYN. Εκὼν, εθελων, εφιεμενος, προθυμος, ευθυμος, χαιρων,—ακχαιφνης. ηδυς.
Ασοφος.
—Τὸ πορσω δ' εσι σοφοις αβατον
Κασοφοις.—Pind. Ol. 3.
SYN. Αφρὼν, αδαὴς, αδαημων, αμαθής.
Ασπαζομαι.
Νῦν πᾶσι χαιρω, νῦν με πας ασπαζεται. Soph. T. 604.
SYN. Επασπαζομαι, αγαμαι, αγαπαω, αμφιβαλλω, περιβαλλω, αντεχομαι, εναγκαλιζομαι, προσαγκαλιζομαι, εφαπ]ομαι, προσπ]υσσομαι, περιπ]υσσομαι, δεξιουμαι, περιπλεκω, προσσαιριζω. προσαγορευω, φιλοφρονεομαι.
Ασπαιρω.
—Και τες μεν κατεθηκεν επὶ χθονὸς ασπαιροντας.
Il. χ. 293.
SYN. Απασπαιρω, κινεω. σκαριζω, ψυχορραγεω.
Ασπαλαθος.
Εν γαρ ορει ῥαμνοί τε και ασπαλαθοι κομοωντι.
Theoc. 4. 57.
SYN. Θαμνος, θαμνιον, θαμνισκὸς, εχινοπυς, τριβολος, ρωπηϊον.
Ασπαλαξ.
—Ουδ' ασπαλακων αυτοχθονα φῦλα,
Ποιοφαγων, αλαων.—Opp. κυν. 6.
SYN. Σπαλαξ, σκαλοψ, σιφνεύς.
Ασπαλιεὺς
—Αλιφρονες ασπαλιῆες Naum. ult.
SYN. Ασπαλιευτὴς, ἁλιεύς.
Ασπαρτος.
Αλλ' ἥγ' ασπαρτος και ανηροτος—Od. ι. 123.
SYN. Ασπορος, αγεωργητος, ανεργαςος, ανεξεργαςος, ακοσμητος, αγηροτος, αφαρος, αφαροτος.

Ἀσπάσιος. ἀσπαστός.
—Τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθών. Il. κ. 35.
Ὡς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις—Od. ψ. 239.
SYN. Αἱρετὸς, ἡδὺς, εὐκταῖος, χαρίεις, ἄσμενος. θεοειδής.

Ἀσπασμός.
Πολλὺς ἀσπασμὺς καὶ φιλότητας ἔχω. Theog. 858.
SYN. Ἀσπασὺς, ἐπιπλοκὴ, περιπλοκὴ, περιβολὴ, περίπτυχη, πρόσπτυξις. προσφθεγξις.

Ἄσπερμος.
Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γένηται—Il. υ. 303.
SYN. Ἄτεκνος, ἄγονος.

Ἀσπερχὲς. (adv.)
—Ὅτ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις. Il. δ. 32.
SYN. Ἀπαυστὶ, ἀζηχὲς, ἀδιαλείπτως, ἐπιδαίως.

Ἄσπετος.
—Οὐρανόθεν δ' ἄρ ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ. Il. θ. 554.
SYN. Ἀμέγαρτος, ἀμέτρητος, ἀθέσφατος, ἀπειρέσιος, ἄπλετος.

Ἄσπιλος.
Μῆλον—Ἄσπιλον, ἀρρυπίδωτον.—Ep. l. 1.
SYN. Ἀσπίλωτος, ἀσινής.

Ἀσπὶς.
Ἀσπίδα δ' ἰοφόρον τοκεῖς ἐδαμάσσατο βώλαις. Opp.
EPITH. Ἀνδροφόνος, ἀναιδὴς, εἰλικόεσσα, κελαινὴ, κωφὴ, ἰοβόλος, παλαμναίη, πολύχροος, πευκεδανὸς, πυρίπνους, ποικιλόνωτος, χαλκόνωτος, φοινήεσσα.
PHR.—Ἀμυδροτάτην δάκος ἄλλων. Nic.

Ἀσπίς.
Ἀσπὶς, καὶ δύο δοῦρε—Il. κ. 76.
SYN. Θυρεὸς, σάκος, πρόβολος, ἴτεα.
EPITH. Ἀμφίβροτος, ἀμφιτόρνος, ἀκάματος, δοριπόνος, εὔκυκλος, εὔτυκτος, κρατερὰ, ἐχθομένη, πολυδαίδαλος, πολύπτυχος, συλύβοεια, παναίολος, ὀμφαλόεσσα, ταυρεία, τερμιόεσσα, ὑπέρμαχος, φαεινὴ, χαλκόνωτος, χρυσεία.
PHR. Ἔρυμα χροός. Ἀσπίδα δῖαν, ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης. Cal. Γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον. Arist.
—Ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην,
Καλὴν, χαλκείην, ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἤλασεν. ἐντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειὰς,
Χρυσείοις ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον. Hom. μ. 294.

Ἀσπιδαποβλής.
—Κολακώνυμος, ἀσπιδαποβλής. Arist. V. 590.
SYN. Ῥίψασπις.

Ἀσπιδηστρόφος.
—Ἀσπιδηστρόφος λεώς. Æsch. Ag. 834.

Ἀσπιδηφόρος, Ἀσπιδιώτης, Ἀσπιδοῦχος,
Κῶμον δέχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀσπιδηφόρον. Eur. Supp. 390.
—Κασιγνήτας ἀσπιδιώτας. Il. β. 554.
Ἆρ' ἀσπιδοῦχος ἔτι ποτ' ἀντιτάσσομαι
Σὸν φόνον; Eur. Supp. 1144.

Ἀσπιδοφέρμων,
Σπαρτῶν γένναν ἀσπιδοφέρμονα. Eur. Ph. 813.

Ἀσπιστὴρ, Ἀσπιστὴς, Ἀσπιστωρ.
Ἀλλ' ἄνδρες ἀσπιστῆρες—Soph. Aj. 566.
—Κρατεραὶ στίχας ἀσπιστάων. Il. δ. 90.
—Ἀσπίστορας κλόνους τε λογχίμους. Æsch. Ag. 411.
SYN. Ἀσπιδοφόρος, ὑπασπίδιος, φεράσπις, θυρεοφόρος, σακεσφόρος, σακέσπαλος, φερεσσάκης. ὁπλίτης.
EPITH. Λογχήρης, ἀρήϊος.

Ἄσπλαγχνος.
Μή τοι φύσιν δ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς. Soph. Aj. 472.
SYN. Ἄθυμος, ἄτολμος, δειλὸς, ταπεινὸς, ψυχρός.

Ἄσπονδος.
—Τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ. Eur. Alc. 429.
SYN. Ἀμείλιχος. ἀπόσπονδος, ἔκσπονδος, παράσπονδος, ἀδιάλλακτος. ἀπαραίτητος, ἄσπειστος, ὑπέρβιαλος. μνησίκακος. πολεμικὸς, ἄσατος.

Ἀσπορία.
—Βροτοὶ κλαύσουσιν ἅπαντες·
Ἀσπορίην, καὶ ἀνηροσίην—Sibyl. l. 3.

Ἀσπούδαστος.
Σπεύδει δ' ἀσπούδαστα—Δαίμων. Eur. Iph. T. 202
SYN. Ἀνάξιος. ἀμελής.

Ἀσσυρίης.
Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονὸς—Ap. 2. 948.

Ἀσταγὴς,
—Τὰ δ' ἔρρεεν ἀσταγὲς αὔτως. Apoll. 3. 804.
SYN. Πολυσταγής.

Ἄστακτος.
—Ἀστάκτων μάτηρ ὑδάτων. Eur. Iph. T. 1241.
SYN. Ἀστάλακτος.

Ἀστακτὶ.
—Δι' ὀμμάτος.
Ἀστακτὶ λείβων δάκρυον—Soph. Oed. C. 1315.
Ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
—Στενάζει—Ib. 1717.
SYN. Πολυστακτὶ, πολυδακρύτως.

Ἀσταθμητος.

Αςαθμητος.
Βροτῶν δ' ὁ πᾶς αςαθμητος αιών. Eur. Or. 979.
SYN. Αβεβαιος, ανισος, αςατος, ανιδρυτος, αταντος, απρονοητος, ασκεπτος.
Αςασιαςος, Vid. Δικαιοσυνη. Νομος.
Αςατος.
—Ὁ βιος τροχὸς αςατος ολβος Phoc. 25.
SYN. Ασυςατος, αςαθης, ακαταςατος, ευμεταςατος, ευμεταβολος, ευμετατρεπτος, αςαθμητος, αβεβαιος, απσυχος, αδιαςροφος.
Αςαχυς, Vid. Σταχυς.
—Επὶ τ' ημυει αςαχυεσσιν. Il. β. 148.
Αςεγος.
Αςεγον εις οἶκον δεξαι.—Phoc. 22.
SYN. Ανεςιος, ανοικος. αςεγης, ασεκτος.
Αςεῖος.
—Αςεῖον λεγειν. . Arist. N. 204.
SYN. Αςικὸς, πολιτικὸς—εκπρεπὴς, ευσυνετος, ευτραπελος, ευπροσωπος, καλὸς, φρονιμος, χαριεις. επιεικὴς, δεξιος, κομψός. γελοιωδης.
Αςειπτος.
Ακτη—βροτοῖς αςειπτος. Soph Ph. 2.
SYN. Αςιβὴς, αδιοδευτος, απατητος.
Αςεμφὴς.
—Εχων αςεμφεα βυλὴν. Il. β. 341.
SYN. Αςεμβὴς, ασφαλὴς, αδεὴς, ακινητος, αμετακινητος, βεβαιος, ασειςος, αδιατρεπτος.
Αςεναχτος.
Ουδέ ποτ' αςεναχτος ημερα μ' επισχησει. Eur. Hec. 689.
SYN. Αδακρυτος.
Αςεργηνωρ.
Ταρβω γαρ αςεργανορα παρθενιην.—Æsch. Pr. 897.
Αςεργὴς.
Τοιοισδε τοῖς λογοισιν αςεργῆ θεᾶς
Εκτησατ' οργήν.—Soph. Aj. 787.
SYN. Αςοργος, αμαλακτος, αδιαθετος, αφιλαςος, ανεραςος, αφιλος, αμειλιχος, δυςεροτος.
Αςερις.
Εςι δε τις νῆσις μεσση ἁλὶ πετρηεσσα,
Μεσσηγὺς Ιθακης τε Σαμοιό τε παιπαλοεσσης,
Αςερις, ε μεγαλη· λιμένες δ' ενι ναυλοχοι αυτῆ
Αμφιδυμοι — Od. δ. 844.
Αςεριη.
Τασρα δ' ετ' Αςεριη, συ και εδέπω εκλεο Δῆλος. Call. 4. 40.
Αςεροεις, Αςερος,
—Και ερανῷ αςεροεντι Il. δ. 44.
—Κρητης αςερῳ ςρατηλατῃ. Lyc. 1301. (al. Αςεριῳ. Pt.)
Αςερωπὸς, Αςρώπος.
Αςερωπὸς εν γραφαῖσιν (ασπίδος)—Eur. Ph. 131.
Αςερωπὸς τε κατεσχεν οικες Her. F. 406.
SYN. Καταςερος, αςροφόρος, αςροφαὴς, λαμπρός.
Αςεροπαιος.
—Και αρηΐον Αςεροπαῖον. Il. μ. 102.
Αςεροπὴ. Vid. Αςραπὴ.
Λαμφ' ὡς αςεροπη πατρὸς Διός—Il. κ. 154.
EPITH. Λαμπρὴ, σμερδαλεα, πυραυγὴς, πυρωδὴς.
PHR. Αςεροπῆς χρυσεον φαος.
Σελασφόρον εγχος ολυμπε.
—Κυβιςητῆρι δε παλμῷ
Πυκνα διαΐσσυσα χαρασσομενων νεφελαων
Αςεροπη σκιρτησεν.—Nonn.
Αςεροπητης.
—Ολυμπιος αςεροπητής. Il. α. 580.
SYN. Αςραπαῖος, αςραπτικὸς, ςεροπηγερέτης.
Αςεροφεγγὴς.
—Νυξ—κυαναυγὴς αςτεροφεγγής. Orph. H.
Αςεφανος.
Αστεφανοι δε κορας αναπαυλαι—Eur. Hipp. 1137.
SYN. Αστεφανωτος.
Αστὴρ, Vid. Αστρον.
Αστὴρ δ' ὡς απελαμπεν—Il. ζ. 295.
EPITH. Αγαυὸς, απλανὴς, εῷος, εωσφόρος, αριζηλος, δινᾶιος, δροσοεις, λαμπρὸς, θερμὸς, μινυωριος, καινοφανὴς, νυκτιφανὴς, εταριος, ηλιος, ολυμπιος, πυροεις, πυριλαμπὴς, παμφαινων, περικαλλὴς, πολυδωρος, σελασφόρος, φοινιος, φαεσφόρος.
Αστερες.
SYN. Αστρα, τειρεα.
EPITH. Αναριθμοι, πολυσπερέες.
Αστερες ερανιοι, Νυκτὸς φιλα τεκνα μελαινης—
Ανταυγέες, πυρόεντες, αεὶ γενετῆρες απαντων.
Μοιριδιοι, πασης μοιρης σημαντορες οντες·
Θνητῶν ανθρωπων θειαν διεποντες αταρπον·
Επταφαεῖς ζωνας εφορωμεναι, ηεροπλαγκτοι.
Ουρανιοι χθονιοί τε. πυριδρομοι, αιὲν—ατειρεῖς.
Αυγαζοντες αεὶ νυκτὸς ζοφοειδέα πεπλον.
Μαρμαρυγαις ςιλβοντες, εὔφρονες, εννυχιοί τε.
Orph. Hymn.
Επτὰ πολυπλανέες κατ' ολυμπιον αστερες εδόν.
——Αελληεντι δε ρομβῳ
Πυκνὰ διαθρωσκοντες απ' αιθέρος ακρον Ολυμπε
Αστέρες αἰκτῆρες ε-εγραφ ν πάρα πυρσῷ.
Αστέρες ευκηλοιο κατ' αντυγα νυκτὸς οπαδοί.
Nonn.
—Και ερανιων χορον αστρων Ep. l. 1.
—Φωστήρων σφαιρωματα καγχαλοωντα. Sibyl.
Αστιβὴς,

Ἀστιβής, Ἀστιβητος.
Ταν ἀστιβῆ Ἀπολλωνι τᾶν ἀναλιον
Πανδοκον, εις ἀφανῆ τε χερσον. Aesch. S. T. 865.
Ἀλλ' ἀστιβητον οἶμον—Lyc. 121.
SYN. Ἀβατος, ἀπορευτος, ἀστειπτος. ἀσφαλής.

Ἀστομος.
—Ἀστομοι πῶλοι. Soph. El. 726.
SYN. Σκληροστομος.

Ἀστονος.
Ταν ἀστονον—θεωρίδα. Aesch. S. T. 863.
Πονον ἀστονον κομιζων. Anac. 50 6.
SYN. Μεγαλοστονος. κακοστενακτος, πολυθρηνος, πολυπενθής.—(a priv.) ἀλυπητος, ἀστενακτος.

Ἀστοξενος.
Ειη δ' ἀνατον πρᾶγμα τῦτ' ἀστοξενων. Aesch. Supp. 361.

Ἀστοργος.
Ἀστοργυ δε γυναικὸς επ' ἀλλοτριω νοος αἰεν. Theoc. 17. 43.
SYN. Ἀστεργής, ἀφιλοστοργος, ἀφιλος, ὑπηνής.

Ἀστὸς.
—Ἀστοίτε φιλοιτε. Od. ν. 192.
SYN. Εγγενής, ενδημος, ετης, πολιτης.

Ἀστραβὴς. Vid. Ἀστρεπτος.
Εκτόρα Τροιας ἀμαχον ἀστραβῆ κιονα. Pind. Ol. 2.

Ἀστραβιζων.
—Καμηλοις ἀστραβιζησαις—Aesch. Supp. 293.

Ἀστραγαλος.
—Ἀμφ' ἀστραγαλοισι χολωθείς. Il. ψ 88.
SYN. Ἀστραγαλιον, ἀστρις, ἀστρια, κυβος, χωληψ. πεσσος.

Ἀστραγαλος.
Τον ῥ' εβαλεν—Νεατον ἀστραγαλον. Ib. ξ. 466.
SYN. Στροφευς, στροφιγξ. σφονδυλιον, σφονδυλος.

Ἀστραία.
Παρθενος Ἀστραιη χρυσεης θρεπτειρα γενεθλης. Nonn. l. 41.
Ἀστραιη κυρη δε πελει πρὸς ἀπαντα φεριστη
Σπερματα—κ. λ. Orph. Fr.

Ἀστραιος.
—Ὀν ῥα τε φασιν
Ἀστρων ἀρχαιων πατέρ' ἐμμεναι. Arat.

Ἀστραπὴ.
—Βροντὴ δ' ερραγη δι' ἀστραπῆς. Arist N. 583.
SYN. Ἀστεροπη, στεροπη, στεροψ, στιλβηδων, σελας.
PHR. Βροντῆς ἑλικες εκλαμπυσι ζάπυροι. Aesch.

Ἀστραπηφορεω.
—Ὑφ' ἁρματ' ελθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ. Arist. Pa. 721.
EXP. Το ἀστραπαῖς ὑπηρετεῖν.

Ἀστραπτὴς, Vid. Ζεὺς.

Ἀστραπτω.
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ενδεξια σηματα φαινων
Ἀστραπτει—Il. ι. 237.
—Ἀπαν πεδιον ἀστραπτει. Eur. Ph. 111.
SYN. Στραπτω, διαστραπτω, ἀπαστραπτω. στιλβω, λαμπω.

Ἀστραρχος, Vid. Σεληνη.

Ἀστρατεια.
Συ δ' ἀστρατειας γ' εικοσι—Arist. Eq. 441.
SYN. Λειποστρατεια, λειποταξια.—ειρηνη.

Ἀστρατευτος.
Τῦτο δ' εστ' ἀλγιστον, ὑμῶν
Ἤν τις ἀστρατευτος ὤν. Arist. V. 1122.
SYN. Ἀμαχος.—λειποστρατος, λειποτακτης, ἀσυντακτος.

Ἀστρεπτος.
—Αψ δε νεεσθαι—ἀστρεπτος. Theoc. 24. 94.
—Ἀστρεπτον Αδην δυσεται. Lyc. 813.
SYN. Ἀστραβὴς, ἀναλλακτος, ἀτρεπτος, ἀμειλιχος.

Ἀστρια τὰ.
—Δεκα δ' ἀστρια αινυτο λυτρον. Call. Suid.
SYN. Ἀστραγαλοι.

Ἀστρογειτων.
Ἀστρογείτονας—κορυφας. Aesch. Pr. 720.
SYN. Αιπεινὸς.

Ἀστροδιαιτος, Vid. Πὰν.

Ἀστροθετης. Vid. Νομος.

Ἀστρολογος
Και τῦτ' ἀστρολογοῖς επιμεμφομαι περιλεσχαις. A. Pol.
SYN. Ἀστρομαντις, ἀστροβεκος, μετεωρολόγος, μετεωροπόλος, μετεωρολεσχης. μετεωροσκόπος, μετεωροσοφιστής.
PHR. Δαημονες ἀνέρες ἀστρων.—
—Πρῶτοι δε γραμμῆσι πολον διεμετρησαντο,
Θυμῷ φρασσομενοι λοξὸν δρομον ηελιοιο. Dionys.
Ιδμων δ' αιολομητις, επεὶ μαθεν οργια Μυσης
Ουρανιης, ευκυκλον επισταμενης ιτυν ἀστρων. Nonn. l. 38.

Ἀστρολογεω.
Ουδὲ τα Χαλδαιων τα προμαντια ἀστρολογῦσιν. Sibyl. l. 3.

Ἀστρον, Vid. Ἀστὴρ. ἀστέρες.
Ἀστρα δε δη προβέβηκε—Il. κ. 252.

ΕΡΙΤΗ. Αριπρεπὲς, αγλαὸν, αιπεινον, λαμπετάον, λαμπρὸν, θαλπνὸν, ευφαὲς, θηροκτονον, πυμφοσόλον, πυριτρεφὲς. τηλεσιφαντον, τηλεφανὲς, ουρανοπηκῖον, φλογερὸν, φαεινὸν, ὑψιπορον.

Ασιρονομεω.

Αυτὸς καθ' αὑτὸν ασlρονομεῖν διδασκεται. Ar. N. 194.

SYN. Ασlεροσκοπεω. μετεωροπολεω, μετεωρολογεω, μετεωρολεσχῶ—τα ασlρα κατανοεῖν. τὰ ανω βλεπω.

Ασlρονομια.

Ασlρονομια μεν αὑτηί. Arist. N. 201.

SYN. Μετεωροσκοπική.

Ασlροφος.

—Επειτ' αφερπειν ασlροφος. Soph. C. 503.

SYN. Αποτροπος.

Ασlρωτος.

Ευδεις' εν αστρωτῳ πεδῳ. Eur. Fr.

Ασlυ.

—Ασlυ μέγα Πριαμοιο—Il. ϛ. 332.

SYN. Πολις, πlολις, πlολιεθρον.

ΕΡΙΤΗ. Αγλαὸν, αιπεινὸν. ἁλισlρεφὲς, ευπαρθενον, ευρυχορον, ευρυθεμεθλον, ευρυπυλὲς, επηρατον, ευδμητον, εγρεμοθον. επlαπορον, ἱερὸν, κυδιμον, καλλιοπυργον, καλλιπετηλον, μεγαπυργον, ολβιον, περικλυτὸν πολυκλῆεν, ναυσικλυτον, ὑψιλοφον. (Vid. Βερον)

Ασlυαναξ

Ιτε μαν, ασlυανακτας, μακαρὰς

Θεὺς γανανντες πολιυχυς τε.—Aesch. Supp. 1025.

SYN. Αρχὸς, αρχων.

Ασlυαναξ.

Ασlυαναξ, ὃν Τρῶες επικλησιν καλεουσιν. Il. χ. 506.

Ασlυβοωτης

—Κηρυκάτε ασlυβοωτην. Il. ω. 701.

Ασlυγειτονεω.

Παρ' Αιθιοπιν ασlυγειτονουμενας. Aesch. Supp. 294.

Ασlυδρομεω.

Ασlυδρομουμεναν πολιν. S. T. 226.

Ασlυκὸς.

Χαιρετ' ασlυκὸς λεὼς. Eum. 1000.

—Αλλ' ασlυκὰ χειλεα θλιβων. Theoc. 20. 4.

SYN. Ασlεῖος, ασlικὸς, ευφυὴς, κομψός.

Ασlυνικὸς.

Τήνδ' ασlυνικον εν βροτοῖς τιμῶν πολιν. Aesch. Eum. 918.

Ασlυνόμος

—Αγλαιαισι Δ' ασlυνομοις επιμιξαι λαόν. Pind. Nem. 9.

—Και αστυνομυς οργὰς εδιδαξατο. Soph. An. 361.

SYN. Αστεῖος.—πολιτικὸς. αγορανόμος.

Αστυοχη.

Ον τεκεν Αστυοχη—

Παρθένος αιδοιη ὑπερωϊον εισαναβᾶσα

Αρηϊ κρατερῷ.—Il. ϐ. 20.

Αστυπαλεια.

—Αγκαῖον—ὃν Ιμβρασιοισι παρ' ὑδασιν Αστυπαλεια

Τικτε Ποσειδαωνι—Apoll. 2. 868.

Αστυφελικτος.

—Θεὸς δ' αεὶ αστυφελικτος. Call. 4. 26.

SYN. Ακινητος, ασειστος, αστεμφὴς, ατινακτος, αταρβητος, αταραχος.

Ασυλητος, Ασυλος, Ασυλωτος.

Ναυαγὸς ἡκω, ξενος, ασυλητον γενος. Eur. Hel. 456.

Μενεῖς ασυλος—Eur. M. 728.

—Ασυλωτοι δέ φιν ὦμοι. Call. 3 213.

SYN. Αῤῥωστος, ασκυλευτος, αβιαστος, ανεκβιαστος, ασφαλὴς, αλωβητος, αβλαβὴς, βεβαιος. ἱερός.

Ασυλια.

—Ξυν τ' ασυλιᾳ βροτῶν. Aesch. Supp. 618.

Ασυλλογιστος.

Ασυλλογιστόν εστιν ἡ πονηρια. Sent.

SYN. Αλογος, αλογιστος.

Ασυμβλητος.

Αφραστον, αξυμβλητον ανθρωπῳ μαθεῖν. Soph. Tr. 767.

SYN. Απαραβλητος, ασυνεικαστος, ασυγκριτος. ανισος. αδυνατος. αναρτιος. περιττος.

Ασυμφορος

Εκτη δ' ἡ μεσση μαλ' ασυμφορός εστι φυτοῖσιν. Hes ε. 780.

SYN. Ακαιρος, ακερδὴς, αχρηστος. βλαβερὸς. απρεπὴς. ανοικειος, ασυμμετρος. ατοπος.

Ασυνετος, Ασυνημων.

Ου γαρ τοσῦτον ασυνετος πεφυκ' εγώ. Eur. Ph. 1640.

—Εκ δ' εκλαγξ' οπα Αξυνετον. I 1205.

Ει δ' αξυνημων ὢν μη δεχῃ λογον. Aesch. Ag. 1069.

SYN. Αφρων, ανοητος, αβυλος, ασυνειδετος. —ασαφὴς.

Ασυνεσια.

Ουδ' αμειβεται βροτῶν ασυνεσιας. Eur. Ph. 1756.

SYN. Ανοια, αμαθια, αβυλια.

Ασυστατος.

Αξυστατον αλγος επραξεν. Aesch. Ag 1476.

—Αισχυλον,—Ψοφυ πλεων, ασυστατον—Arist. N. 1370.

SYN. Ανυποστατος, ασυνθετος, ατακτος, αῤῥυθμος, δυσανασχετος, αδιαθετος, αραιός. κομπωδης.

Ασυφηλος.

Μνησομαι, ὅς μ' ασυφηλον εν Αργειοῖσιν ερεξεν. Il. ι. 643.

SYN. Ατιμος. αναριθμος, αποβλητος, αμαθὴς, ανοητος, αδοκιμος.

Ασφαδαστος.

Συν ασφαδαστῳ ϗ ταχεῖ πηδηματι. Soph. Aj. 844.

SYN. Ασκαριστος, συντομος.

Ασφακτος.

—Επὶ δ' ασφακτοις μηλοισι. Eur. I. 228.

SYN. Αθυτος.

Ασφαλεια.

—Τῇ τ' ασφαλεια κερδανεῖ.—Eur. Herc. f. 604.

SYN. Ασφαλισμα. αβλαβια. εχυρωμα. αμεριμνια, αληθεια, ακριβεια. αδεια, βεβαιοτης, ευλαβεια, ευσταθεια, εδραιοτης, στηριξις, στηριγμός.

Ασφαλὴς.

—Ὁτι φασὶ θεῶν ἑδος ασφαλες αιεί. Od. ζ. 42.

SYN. Ακινδυνος αστυφελικτος, ευσταθὴς, εχυρὸς, ερυμνος, ευλαβὴς, βεβαιος, φρονιμος.

Ασφαλιων.

Οτρηρὸς θεραπων Μενελαυ—Od. δ. 216.

Ασφαλτος.

—Ὁπη πλατὺ τεῖχος

Ασφαλτῳ δησασα Σεμιραμις εμβασιλευσεν. Theoc. 16. 100.

Ασφαραγεω.

—Πολλοι δ' οἱ ασπιδιῶται

Χαλκῳ μαρμαιροντι σεσαγμενοι ασφαραγεῦντι. Theoc. 17. 94.

SYN. Σφαραγεω, ηχεω.

Ασφαραγος.

Ουδ' αρ' απ' ασφαραγον μελιη ταμε—Il. χ. 328.

SYN. Σφαραγος, βρογχος, βροχθος. λαιμὸς, λαρυγξ. λευκανια, καταποσις. οισοφαγος, στομαχος. φαρυγξ.

Ασφοδελὸς.

—Παρ' ασφοδελὸν λειμῶνα. Od. ω. 13.

Ασφοδελος.

—Και ασφοδελον τον ὑπὲρ γᾶς. Theoc. 26. 4.

SYN. Ανθερικος.

EPITH. Διανθὴς.

Ασχαλαω, Ασχαλλω.

Ασχαλάαν παρὰ νηὶ πολυζυγῳ —Il. β. 293.

— Ην κ' ενὶ θυμῳ τινων ασχαλλῃς—Od β. 193.

SYN. Δυσφορεω, αλαστεω, ανιαομαι, ανδιζομαι, αδημονεω, αλυκτεω. αλυκταζω, λυπεῦμαι, οδυρομαι, δυσχεραινομαι, χαλεπαινω.

Ασχετος.

—Μενος ασχετοι υἱες Αχαιῶν Od. γ 104.

Ασχετον, υδ' επιεικτὸν—πενθος—Il. π. 549.

SYN. Ακατασχετος, δυσανασχετος, δυσφορος, ατλητος, επαχθὴς, αδαμαστος, αφοβος, ακρατητος. αμετρος.

Ασχημονεω.

Ασχημονῆσαι τ' εκ νευ βραχιονος

Σπασθεισα —Eur. Hec. 406.

EXP. Ασχημον πρᾶγμα παθεῖν. ατιμασθῆναι.

Ασχημων.

Ασχημονες μεν αγχοναι μεταρσιοι. Eur. Hel. 306.

SYN. Αεικελιος, αισχρὸς, ακοσμος, αμορφος.

Ασχολια.

Πρᾶγμα ϗ ασχολιας ὑπερτερον. Pind. Isth. 1.

SYN. Ασχοληνμα, απασχολησις, πραγματεια, εργον, πρᾶγος, προκαταληψις, προληψις.

Ασχολος.

Ως ασχολὴς γε συγγονυ προσεδρια. Eur. Or. 93.

SYN. Ακοπιαστος, πραγματικὸς, πραγματωδὴς, πολυπραγμων.—μὴ ευκαιρῶν

Ασωδης.

—Χερσῳ τηδ' εν ασωδει. Aesch. Supp. 32. (ελωδει. P.)

EXP. Πηλωδης, αμμωδης.

Ασωπος.

Τυς δ' αρ' επ' Ασωπῳ λιπε—Il. κ. 287.

EPITH. Αονιος, βαρυγυνος, βαρυδυπος, βαθυσχοινος, λεχεποιὴς, κλυτὸς —θυγατρογονος.

PHR.—Πυριπνοα χευματα συρων. Nonn.

Ασωτος.

Η τᾶς ασωτυ Σισυφιδᾶν γενεᾶς. Soph. Aj. 190.

Εσθει βοραν ασωτον—γενει. Aesch. Ag. 1606.

SYN. Ασωστος, ακολαστος, δαπανηρὸς, ασυφηλος, σφαλερὸς, επιτριπτος, κακυργος, κακοτροπος, μιαρὸς, γαστριμαργος, λαιμαργος, λαγνος, μαχλος.—αχρηιος, νοσερὸς.

Ασωτια.

SYN. Φιληδονια, κῶμος, ακρατεια, τρυφὴ, λαγνεια, ακολαστια, αφροδιτη, αμαρτία.

PHR.

PHR. Φιλοτησια εργα. Hom.—Αθυρματα Ποντογενεης. Opp. Αναγνον βλακευμα.—Βελιαο κακοφρονος ασελγης συμπλοκη. Basil.—Οιδμα κελαινον. Naz.

A T

ΑΤΑΚΤΟΣ.
Ην χρονος ὅτ' ἦν ατακτος ανθρωπων βιος,
Και θηριωδης, ισχυος θ' ὑπηρετης. Eur. Fr.
SYN. Αδιατακτος, ασυντακτος, ανομος, ακοσμητος, ανησυχος, ασελγης, αμετρος, ασυμμετρος, ὑπερμετρος, αθεμιτος, περιεργος, πλημμελης, ανευθετος, ασυνθετος, ακατασκευος, εξανεργαστος.
Αταλαντη.
Ηινησας δ' ἑ τυ παγχυ ποδορρωην Αταλαντην.
Κωρην Ιασιοιο συοκτονον Αρκασιδαο. Call. 3. 215.
EPITH. Τοξοτις, καλλιτοξος.
Αταλαντος.
—Οδυσηα Διι μητιν αταλαντον. Il. ϐ. 169.
SYN. Αλιγκιος, επιεικελος, ισος, ισηρης, ισοκρατης, ισοσταθμος, ισομοιρος, ισορροπος, ηλικιωτης, παραπλησιος, ὁμαλος, πασιν ὁμοιος.—αντιστροφος.
Αταλλω.
—Αταλλε δε κητε' επ' αυτῳ. Il. ν. 27.
—Νεαι—ψυχην αταλλων. Soph Aj. 560.
SYN. Αγαλλιαομαι, σκιρταω, εκπηδαω, χαιρω, νηπιαζω, εννεαζω, κυριζω, μειρακιευμαι.—τρεφω αυξανομαι.
Αταλος
Παρθενικαι τ' αταλαι νεοπενθεα θυμον εχουσαι. Od. λ. 39.
—Ηιθεοι αταλα φρονεοντες. Il. σ. 567.
SYN. Αϐρος, απαλος, νηπιος, νεανικος, τρυφερος, αταλοψυχος
Αταλαφρων.
Παιδ' επι κολπον εχουσ' αταλαφρονα—Il. ζ. 400.
Αταλοψυχος.
Ταις αταλοψυχοις εχθραι θηλυτεραις. Ep. l. 7.
SYN. Αταλος, απαλοφρων, ανοητος.
Ατάρ.
—Αταρ ἦν ποτε δασμος ἱκηται. Il. α. 166.
SYN. Αλλα, αυταρ, δε, μεντοι.
Αταρϐης, Αταρϐητος.
—Κρατερος και αταρϐης. Il. ν. 299.
—Αταρϐητος νοος εστι. Il. γ 63.
SYN. Αδεης, αφοϐος, αταραχος, ατρεμαστος, ακαταπληκτος, ακλονητος, αθορυϐος, ανενοχλητος, αμυμων.
Αταρμυκτος.
—Αταρμυκτον τρεπεν ομμα Suid.
Αταρπιτος, Αταρπος, Vid. Ατραπος.
Αταρτηρος.
—Αταρτηροις επεεσσιν. Il. α. 223.
SYN. Ατηρος, ὑϐριστικος, κακηγορος, ονειδιστικος, αικιστικος, απλοεπης, ζημιωδης, ακερδης, επιλωϐητος, βλαϐερος, πημαντικος, πολυπημων, χαλεπος.
Αταρχευτος.
Γαιαν επιμοιρασθαι αταρχευτοις νεκυεσσι. Phocyl. 94.
SYN. Αταρχυτος, αθαπτος, αταφος.
Ατασθαλια.
—Σφετερησιν ατασθαλιησιν ολοντο. Il. δ. 409.
SYN. Ανοια, αφροσυνη, παραφροσυνη, φρενοϐλαϐεια, φαυλοτης, ασελγεια, αδικια, αμαρτια, ατροπια, ανοσιεργημα, κακια, μοχθηρια, αγνωμοσυνη, κακεργια, κακοπραγμοσυνη
EPITH. Αλεγεινη, δεινη, ιλυοεσσα, λυγρα, κακομηχανος, ολομενη, πτολιπορθιος, στυγερα.
PHR. Παντων γενετειρα κακιστων.
Ατασθαλλω
—Μητις εμε—χειρι παχειη
Πληξη ατασθαλλων—Od. σ. 57.
SYN. Εθελοκακεω, παραϐαινω.
Ατασθαλος.
—Ατασθαλα μηχανοωντο. Il. λ. 694.
—Των μενος αιεν ατασθαλον—Il. ν. 634.
SYN. Αδικος, αμαρτωλος, αταρτηρος, αϐελτερος, αδοκιμος, κακουργος, κακοτροπος, αισυλος, μοχθηρος, πονηρος, φορτικος, φαυλος.
Αταυρωτος.
Οικοι δ' αταυρωτη διαξω τον βιον. Arist. L. 217.
SYN. Αδμητος, αζυγος, αζευκτος, ἁγνος.—παρθενικη.
Αταφος.
Ακλαυστος, αταφος—Eur. Hec. 30.
SYN. Αθαπτος, αταρχευτος, ατυμϐευτος.
Ατεγκτος.
Αλλ' ὡδ' ατεγκτος, κατελευτητος φανη. Soph. Oed. T. 344.
SYN. Ασυμπαθης, αδακρυτος, σκληρος, αμειλιχος, ατενης, ατεραμνος. δυσμεταχειριστος. ατειρης,
Ατειρης.
—Τοι κραδιη, πελεκυς ὡς, εστιν ατειρης. Il. γ. 60.
SYN. Αδαμαστος, ακαταπονητος, ανηλαστος.

Ατεκμαρτος

Ατεκμαρτος.
Ανθρωπος ορνις, ασταθμητος πετομενος,
Ατεκμαρτος.—Ar. Av. 170.
SYN. Αδηλος, αλογιστος, ατελειωτος, ακαταστοχαστος.

Ατεκνος.
—Και ατεκνον εριθον. Hes. ε. 600.
SYN. Απαις, αγονος.

Ατελεια.
—Θεῶν δ' ατελειαν εμαῖ-
σι λιταῖς επικραινειν. Aesch. Eum. 364.
SYN. Αλειτεργησια· ανεισφορια.

Ατελεστος,
—Αλιον πονον—ηδ' ατελεστον
Ιδρωθ', ὃν ιδρωσα μογω—Il. δ. 27.
—Τα μεν εσσεται εκ ατελεστα. Ib. 168.
SYN. Απληρωτος, ἄλιος, ακαρπος, αθετος, ακραντος, απρακτος, απειραντος, αμυητος, αοργιαστος, βεβηλος.

Ατελευτος, Ατελευτητος, Vid. Ατεγκτος.
—Φερεσ' εν ἡμῖν
Μοῖρ' ατελευτον ὕπνον. Aesch. Ag. 1460.
Ουδ' ατελευτητον γ' ὅ,τι κεν κεφαλῃ κατανευσω. Il. α. 527.
SYN. Ασυντελευτος, απληρωτος, ατελειωτος, ατερμων, αΐδιος, αιωνιος. μὴ διδες τελος τῷ πραγματι.

Ατελής.
—Ουκ ατελὴς θανατος μνηστῆρσι γενοιτο. Od. ρ. 546.
SYN. Ατελειωτος, ατελεστος, ασυντελής. ατονος, ανεργὴς, αμηρυτος.—αδαπανος, ενδεής.—ασυμβολος.

Ατεμβω.
Εξ ε ατεμβει θυμὸν ενὶ στηθεσσιν Αχαιῶν. Od. β. 90.
—Αμφω γαρ ατεμβονται νεοτητος. Il. ψ. 445.
SYN. Ανιαω. λυπεω, ενοχλεω.—εξαπαταω, αποστερεω, στεριζω.—δυσχεραινω.

Ατενης.
—Ατενεῖτε νοῳ και επιφρονι βελῇ. Hes. θ. 661.
—Κισσος ως ατενής. Soph. An. 837.
Μηδ' ατενὴς αγαν γ', ατεραμων τ' ανήρ. Arist. V. 729.
SYN. Εκτενὴς, εντονος, προσεχὴς, συνεχὴς, ασαλευτος, ατεραμνος, ατεγκτος.—ειλιτενὴς, ολιγοος. φραδμων.

Ατενιζω.
Ουκ ετι τοξευων, αλλ' ατενιζομενος Ep. l. 4.
SYN. Ενατενιζω, ατενὲς ορῶ.—εμβλεπω.

Ατερ, Ατερθε.
Ουδ' αρετης ατερ ολβος επισταται ανδρας αεξειν. Call. l. 95.

Λοιμὸς και λιμὸς θησει Θεὸς, ἠδὲ κεραυνες
Ανθρωποις, οἱ ατερθε δικης κρινεσι θεμιστας
Sib. l. 2.
SYN. Ανευ.—εκτός. χωρίς.

Ατεραμνος, Ατεραμων.
Κῆρ ατεραμνον εθηκαν ολυμπια δωματ' εχοντες. Od. ψ. 167.
—Ατεραμων τ' ανήρ. Arist. V. 729.
SYN Ακαμπτος, ατενὴς, ατειρὴς, ανενδοτος, δυσμεταβλητος, ατρεπτος, αυθαδὴς, κερασβολος.—αθελκτος, ατεγκτος, επισκληρος, αψικτος, σκληρὸς, απηλεγὴς, αποκροτος, δυσπαλὴς, στερρὸς, χαλεπὸς, σφοδρὸς. ακαταπονητος.

Ατερμων.
—Χρυσεων ενοπτρων
Λευσσεσ' ατερμονας εις αυγάς. Hec. 925.
SYN. Ατελευτητος, ατερματιστος.—κυκλωτερὴς, περιφερής.

Ατερπὴς, Ατερπος.
—Λιμὸς ατερπής. Il. τ. 354.
—Ατερπε οϊζυος—Il. ζ. 285.
SYN. Αηδὴς, αγλευκὴς, αγλευκος, αδευκὴς, αχαρις, ανηδυντος, αφαδιος. αποθυμιος.

Ατεω
—Τίς σ' ὧδε θεῶν ατεοντα κελευει. Il. υ. 332.
EXP. Εν ατῃ οντα, βλαπτομενον. (al. χατεοντα. al. αεκοντα.)

Ατη.
Πρεσβα Διὸς θυγατηρ Ατη, ἡ παντας αᾶται
Ουλομενη, τῆς μεν θ' ἁπαλοὶ ποδες ε γαρ επ' εδει
Πιλναται, αλλ' αρα ἥγε κατ' ανδρῶν κρατα βαινει,
Βλαπτεσ' ανθρωπες.—Il. τ. 91.
EPITH. Αρτιπες, ανδρολετειρα, δοριμαργος, ὑπερoπλος, πολεμοφθόρος, κακοφρων, σθεναρὰ, λυγρὰ, πολυπημων, παιδοκτόνος, θυμοπληθὴς, ὑστεροποινος, θανατηφόρος, ριψοπλος, χαλεπή.

Ατη.
Τῇδ' ατῃ αασας.—Il θ. 237.
SYN. Βλαβὴ, ζημια. ζημιωμα, αικια, αρὰ, αμαρτημα, λυμη, λωβη, ακερδεια. δηλημα, πῆμα. πημονὴ, πταῖσμα, οϊζὺς, σῖνος, τρῶμα.
EPITH. Ανιηρὰ, αγριος, αδευκὴς, ασβεστος, αχορευτος, αλιτηριος, αμηχανος. βαρεῖα, βλαψιφρων. δριμεῖα. δακεθυμος, διαλγὴς. δυσφορος, δολιος, δυσφρωιγξ. επωδυνος, λευγαλεα, λυγρὰ, πανδημιος, πυκινὴ, πολεμηΐα, πολυκηριος, πολυτροπος, πολυπημων, κρυερὰ, μελιχρὰ, θεσμορια, ολεσσιπολις, θυμοφθόρος, φθισηνωρ, φθισιβροτος, χαλεπὴ.
PHR.—Εις απεραντον δικτυον ατης. Aesch.

Ατημελητος.

Ατημελητος.
—Κλαιουσα λαμπ]ηρυχιας
Ατημελητυς αιεν—Aesch. Ag. 900.
SYN. Ανεπιμελη]ος, α]ημελης, αμελης, ακηδης, ακηδεσος, ασχημων, αζηλος, απεριοπ]ος, απρονοη]ος, κα]αφρονητικος, αωρος, ολιγωρος.
Ατημελια.
—Ξανθας μεν εκοψατο χερσιν εθειρας,
Αι οἱ ατημελιῃ καταειμεναι ηερεθον]ο. Apoll. 3. 829.
SYN. Ατημελεια, αμελεια, αλογισια, απροσεξια, απρομηθεια, αφρον]ισησια, αδιαφορια, αθεραπευσια, εξυδενωσις, εξυθενημα, ολιγωρια, καταφρονησις, περιφρονησις, υπεροψια.
Ατηριος, Ατηρος.
Το μεν ατηριον χωρας κατεχειν. Aesch. Ag. 1010.
Ο δ' αυ λαβων ατηρον εις δομυς κακον. Eur. Hipp. 630.
SYN. Αταρ]ηρος, βλαβερος, ατιμασης, πολυπονος, σκληρος, αφορητος.
Ατθις.
—Τελαμων μεν εν Ατθιδι νασσατο νησῳ. Apoll. 1. 93.
(i. e. Σαλαμῖνι.)
Ατιε]ος
Ατιμ' α]ιε]α διωμεναι
Λαχη θεων—Aesch. Eum. 389.
SYN. Ατι]ος, α]ιμωρη]ος, ανεκδικη]ος.
Ατιζω, Ατιμαζω, Ατιμαω.
—Ο δε πρωτον μεν α]ιζων—ερχε]αι. Il. ν. 166.
—Τεσδε γ' α]ιμαζει κατα δημον. Od. ζ. 283.
—Σε δ' α]ιμα τοιον εοντα. Od. π. 307.
SYN. Ατιμοω, αθεριζω, εξευτελιζω, φαυλιζω, αποφαυλιζω, απαξιοω, αισχυνω, καταισχυνω, διαγορευω, αναδυομαι, καταφρονω, υβριζω, ασχεω, αποσκοπεω, παραβαινω, ψεγω, κερτομεω, κηλιδοω, ονειδιζω, εποινειδιζω.
Ατιμασηρ, Ατιμασης.
Η ζωτ' ατιμασηρα—Aesch. S. T. 643.
Ατιμασος, Ατιμη]ος, Ατιμος.
Αλλ' εχθρος μεν παισιν, α]ιμασος δε γυναιξιν. Mimn.
—Ωσει τιν' α]ιμη]ον μετανασην. Il. ι 644.
Ενθαδ' α]ιμος εων.—Il. α. 171.
SYN. Απο]ιμος, α]ιμιος, εκ]ιμος, αδοξος, ακλεης, αγεννης, ακλεης, αναριθμος, αβελτερος, ασυφηλος, αβιω]ος, α]ημελη]ος, ακικελιος, α]ι]ος, αγερασος, αδοκιμος, αποβλη]ος, εξεβλητος, απο]ι]ος, επιρρη]ος, επιβω]ος, επιφαλος, μιαραμινος, ευδαμινος, δυσωνυμος, κυθωνυμος, επαισχης, ουτιδανος, δυσφημος, ταπεινος, φαυλος.—κηκυσος.—πεναυρος. α]σχρος, ευτελης. α]ιμωρη]ος. κακεφαλος.
Ατιμια, Ατιμωσις.
—Χαλεπον δε κεν ειη
Πρεσβυ]α]ον και αρισον ατιμιῃσιν ιαλλειν. Od. ν. 142.
Ατιμιας μεν ε—Soph. El. 1042.
Πα]ρος δ' α]ιμωσιν αρα τισει. Aesch. Ch. 433.
SYN. Αδοξια, αισχυνη, ονειδος—αικια, υβρις.—ακοσμια. αισχος, ασχημοσυνη.
Ατιμοπενθης.
Κορας νυκ]ος α]ιμοπενθεις. Aesch. Eum. 826.
Ατι]αλλω.
Τυς—αυτος εχων α]ι]αλλ' επι φα]νῃ. Il. ε. 271.
SYN. Αταλλω, αμαλθευω, πιαινω, λιπαινω, σι]ευω. παιδο]ροφεω. αυξανω
PHR. Απαλως, τρυφερως, ανα]ρεφω.
Ατι]ος.
Ου μαν αυτ' α]ι]ος κειτ' Ασιος—Il. ν. 414
Ουκ οσιον κρυπ]ειν τον αταφαλον ανδρα α]ι]ον. Phocyl. 125.
SYN. Ατιε]ος, ανεκ]ι]ος, α]ιμος, αζημιος, ανεκδικη]ος. αβοηθη]ος.
Ατλαν]ιος.
—Και τον Ατλαν]ιον φρυρων πολον. Eur. Fr.
Ατλας.
Ατλαν]ος θυγα]ηρ ολοοφρονος, ὁσε θαλασσης
Πασης βενθεα οιδεν, εχει δε τε κιονας αυτος
Μακρας, αἱ γαιαν τε και υρανον αμφις εχυσι.
Od. α. 52.
EPITH. Αθλιος, κρα]εροφρων, Τ]ηνιος. Ιαπετιονιδης.
Ωμοις θλιβομενοισι γερων κερτυμενος Ατλας
Αιθερος επταζωνον αερταζων κενεωνα,—ηδη αγυρης
Αιθερος οχλιζοντα παλινδινητιν αναγκην.
—Γερων βαρυς οππαθι καμνει
Ουρανιῃ σροφαλιγγι Λιβυς κυρτυμενος Ατλας.
Και μογις αυτοελικτον ελαφριζων πολον αστρων
Οκλαδον εσηρικτο Λιβυς—κ. λ. Nonn. l. 38.
Ουρανον ευρυσερνον εχων επικειμενον ωμοις. Ep. l. 4.
Ατλητεω.
Παρειμ' ατλητων.—Soph. Oed. T. 523.
SYN. Δυσανασχετεω, χαλεπαινω.
Ατλητος.
—Εν δε οἱ ητορ—δυν' αχος ατλητον.—Il. τ. 367.
SYN. Αφορητος, αφερτος, ανοισος, απροσοισος, αβασακτος, ακαρτερητος, ασχετος, ανυποσατος, ανυπομονητος, δυσφορος, υπερδεινος.

Ατμη, Ατμὶς, Ατμὸς.
—Πελωρη καιετο γαιη
Ατμη θεσπεσιη—Hes. θ. 862.
Και πᾶσαν εξικμασσεν ὑγρὰν ἀτμίδα. Cyr. Theod.
Ομοιος ατμὸς ὥσπερ εκ ταφȣ πρεπει. Aesch. Ag. 1320.
SYN. Αναθυμιασις. ακρον, αχνυ, πυρός. ασσμὸς, αημα, αποπνοὴ, εκπνοὴ, καπνὸς, ατμισμός.
EPITH. Αιθαλοεσσα, αραιὰ, αιρσιποτητος, βαρεῖα, θερμὴ, ξηρὰ, μεταναστος, πυραυγὴς, πυρωδὴς, πολυθαλπὴς, σελασφόρος, φλογεα. νυσαλέα.
Ατμητος.
—Αιεὶ τοι αναξ, ατμητοι εθειραι. Apoll. 2. 710.
SYN. Ακερσεκομης, ακειροκομης, ατομος, αμεριστος.
Ατοιχος.
—Ατοιχȣς περιβολὰς σκηνωματων. Eur. I. 1133.
Ατολμητος.
Ατολματον Ελλάδι μοχθον. Pind. Isth. 8.
Ατολμια.
Ο δ' ἡδὺς αιὼν, ἡ κακή τ' ατολμια
Ουτ' οἶκον, ȣτε βιοτον ȣδὲν ωφελεῖ Eur. Fr.
SYN. Δειλοτης, δειλανδρια, δεος, δεῖμα, δειμὸς, αδρανεια, ανανδρια, αγεννεια, ευλαβεια, ὀρρωδια, ταρβος, ταρβοσυνη, φοβεροτης, φοβος.
Ατολμος.
—Θυμὸς ατολμος εὼν. Pind Nem. 11.
SYN Ανανδρος, αμαχος, ασπλαγχνος, αθαρσὴς, αψυχος, μικροψυχος, δειλὸς, δειλαιος, δειλακρος, δειδημων, δειλημων, δειμαλέος, δειματοεις, επιφοβος, καταδεὴς, περιδεὴς, ὑποδεὴς, κακὸς, ο κνηρὸς, πλὰξ, πλοιαλέος, ταρβαλέος, φοβερὸς, φυζαλέος, φυζανικός.
Ατομος.
—Τον Οιτης ατομον ὃς λειμῶν' εχεις. Soph. Tr. 203.
SYN. Απορθητος, αγεωργητος, αμεριστος, ατμητος.
Ατομος.
Εξ ατομων Επικȣρος ὁλον τον κοσμον εγραψεν
Εἶναι, τȣ̃το δοκῶν. Αλκιμȣ, λεπ]οτατον. Ep. I. 2.
Ατοπια.
—Τερας νεοχμὸν, ατοπιας πλεων. Arist. R. 1418.
SYN. Αηθεια, αἶσχος, ακοσμια, αναρμοστια, φλυαρια, ὕθλος, αλογια, ασυναρτησια, αβελτηρια, ακαιρια, αμορφια, κακια. φλαῦρα τα. —φορτικὸν τὸ.—ενοχλησις. θαῦμα.
Ατοπος.
—Ατοπον ἡδονὰν ελαβον.—Eur Iph. T. 842.
SYN. Δυσοπος. εκτοπος, αμαθὴς, αλογιστος, αλογος, αηθὴς, ασυνηθης, ανοικειος, απροσφορος, ασυμφορος, ασυμμετρος, ακαιρος, αδοξος, παραδοξος, ξενος, αγνωμος, ανοητος, αναρμοστος, αλλοκοτος, απειροκαλος, αφυὴς, ὑπερφυὴς, θαυμασιος, αρχαῖος, ατασθαλος, απρεπὴς, απροσδιονυσος, κενὸς, κακὸς, ψυχρὸς, ασυμφωνος, ατοπὸς, μοχθηρός.
Ατος.
—Αρης ἆτος πολεμοιο. Il. ε. 388.
SYN. Ακορεστος, απληρωτος.
Ατρακτος.
Κυκλον ες αυτοελικτον ιων ατρακτος αλητης
Αστατος ορχηστῆρι τιταινετο νηματος ὁλκῳ. Non.
—Και δακτυλοτριπ]ον ατρακτον Ep. I. 7.
Νευροσπαδὴς ατρακτος. Soph. P. 293.
SYN. Ηλακατη, επινητρον κλωστηρ, οιστος, ατρακτυλις.—ακοντιον, βελεμνον, ἰὸς, οἶστος.
EPITH. Καρχαρεων, πολυρροιβδητος, ἑλιξοπορος, μοιριδιος.
Ατρακτυλὶς (εἶδος ακανθης.)
—Ως δε βαθεῖαι Ταὶ ατρακτυλίδες εντί. Theo: 4. 52.
Ατραπος, Αταρπος, Ατραπιτος, Αταρπιτος.
—Αταρπον περὶ παντὸς αληθῆ. Lin.
—Κατὰ παιπαλοεσσαν αταρπον. Il ρ. 743.
Ατραπιτοί τε δινηκέες.—Od ν. 195.
—Μια δ' οιη αταρπιτος ἦεν επ' αυτήν. Il. σ. 565.
SYN. Αγυιὰ. ὁδὸς, οδοιπορια, οιμη, κελευθος, παροδος. πατος.
EPITH. Ακανθινη. ἁλια. απατητος. δυσβατος, ερσηεσσα. ευρυχορος, εριφεγγὴς, πολυτημων, τηλεπορος. τραχεῖα. σκολια, ονειροπολος, ὑψιφορητος, ζαθεα. αμωμος. καθαρά.
Ατρειδὴς, Ατρειων, (Αγαμεμνων.)
Ατρειδης τε αναξ ανδρῶν. Il. α. 7.
Ατρειωνα δ' επειτα χολος λαβεν—Ib. 387.
Ατρεκὴς.
Ατρεκὲς αἷμ' εσσευα βαλών.—Il. ε. 207.
SYN. Αληθὴς, ακριβὴς, δῆλος, ρητὸς. βεβαιος, πρεπ]ος. διωρισμένος. αψευδὴς, ισχυρὸς, ευεξελεγκτος.
Ατρεμαῖος.
—Ατρεμαιαν ὡς ὑποροφον—βοάν. Eur. Or. 147.
Ως ατρεμαῖα κεντρα—Eur. Ph. 183.
SYN. Αθορυβος, λεπ]ὸς, ηρεμαῖος, ἡσυχος, εκηλος. επιεικὴς, μετριος.

Ατρεμα,

Ατρεμα, Ατρέμας. (Adv.)
—Αιγίδα χερσὶν εχ' ατρέμα—Il. ο. 318.
Δαιμονι', ατρέμας ἧσο.—Il. β. 200.
SYN. Ἐκηλα, ἦκα. ηρέμα, ηρεμαιως, ἥσυχα, ἥσυχως, ἡσυχῆ, ακὴν, ακεων. ατρεςως.
Ατρεμεω, Ατρομεω
—Ινα τοι τριχες ατρεμεωσι. Hes. ε. 537.
Γουνατα και κεφαλὴν ατρομεων προφερω. Theog. 972.
Ατρεμιζω.
Ουχρὴ κιγκλιζειν αγαθὸν βιον, αλλ' ατρεμιζειν. Ib. 303.
SYN. Ασφαλιζω, βεβαιοω, εμπεδοω, εδραζω, εδραιοω.
Ατρεπτος.
—Ατρεπτοιο λυτηριον ἦγε φονοιο
Τειναμενη—Apoll. 4. 704.
SYN. Ατροπος, ακινητος, αναλλακτος, αστεμφὴς, ορθός.
Ατρεςος.
Τον εν δαΐαις ατρεςον μαχαις. Soph. Aj. 365.
Παρθενοι, μαχας ατρεςοι. Aesch. Pr. 416.
SYN. Ατρομος, αδειμαντος. ακαταγωνιςος. ανελεημων.
Ατρεὺς
—Δαν' Ατρέϊ ποιμένι λαῶν. Il. β. 105.
ΕΡΙΤΗ. Δαΐφρων, ἱπποδαμος.
Ατρητος.
Εκ θερεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετερην επαγοντες
Ατρητον.—Phocyl. 159.
SYN. Ατρυπητος, αῤῥηκτος, αδιεξιτητος.—ακοιλος.
Ατριακτος.
Ουκ ατριακτος Ατα. Aesch Ch. 337.
SYN. Ανικητος, αδαμαςος.
Ατριβων,
Σοφιαν λεσχης ατριβωνα. Eur. Fr.
Ατριπτος.
—Χεῖρας ἀνελκων—Ατριπτους, ἀπαλάς.—Od. φ. 151.
SYN. Ατριβὴς. ατριψ, αγυμναςος, απειρος, αχρηςτος, αηθὴς, αδαμαςος.
Ατριχος.
—Το δ' ατριχον ειςέτι και νῦν
Μεσσατιον ςερνοιο μενει μερος.—Call. 3. 77.
SYN. Αθριξ, αποθριξ, ακομος.
Ατρομος.
—Εν δε γε θυμὸς
Στηθεσιν ατρομὸς εςι.—Il. π. 163.
SYN. Ατρεςος, αδεὴς, αθαμβὴς, αφοβος.
Ατροπια.
—Χαλεπῆσιν ὁμοκλεον ατροπιησιν. Ap. 4. 1006.
SYN. Κακοτροπια, αβουλια, ατρεψια, ατρεπτοτης, απονοια, αμεταβλησια, κακια, κακοηθεια.—μεσονυκτιον.
Ατροπος.
—Ὁ τον ατροπον ὕπνον ιαυων. Theoc. 3. 49.
Ατροποισι Νεοπτολεμον ἑλκυσαι επεσσι.—Pind. Nem. 7.
SYN. Αμετακινητος, αιωνιος, ατρεπτος. κακὸς, ςρεβλός.
Ατρυγετος.
—Παρὰ θῖν' ἁλὸς ατρυγετοιο. Il. α. 316.
SYN. Ακαρπος, ςεῖρος. ακαταπονητος.
Ατρυμων, Ατρυτος.
—Και κακῶν ατρυμονες. Aesch. S. T. 881.
Α δ' ὁδὸς ατρυτος.—Theoc. 15 7.
Αλγεσιν ατρυτοισι.—Mosch. 4. 69.
SYN. Ασπετος, πολυτρυτος. ακαματος, αδαμαςος.
Ατρυτωνη, Vid. Αθηνη.
—Αιγιοχοιο Διὸς τεκος Ατρυτωνη. Il. β. 157.
Ατρυφερος
Οτι ουκ ατρυφερος, ουτ' αωρος ες' ανήρ. Suid.
SYN. Ακοσμος.
Ατρωτος.
—Τις δ' ὧδ' ατρωτος.—Eur. Ph. 607.
SYN. Αβλητος, ανουτατος, ατραυματιςος. απαθὴς, ασινὴς αδαμαςος.
Αττικὸς.
Επὶ τοῦ προσοπου τ' εςὶν Αττικὸν βλεπος. Arist. N. 1178.
Αττις.
Μητέρα τ' αθανατων Αττιν.—Orph.
Ατυζηλὸς.
—Αἱ δε φεβοντο
Τηλοῦ, ατυζηλῷ ὑπο δειματι κλεκληγυῖαι. Apoll. 2. 1059.
SYN. Πληκτικὸς, εκπληκτικὸς, βλοσυρὸς, δειμαλέος, δειμωδὴς, δεῖνος, επιφοβος, ῥιγεδανὸς, ῥιγιςτος, ςτυγερὸς, σμερδαλέος, σμερδνὸς, ταρβαλέος, φοβερὸς, φρικωδὴς.
Ατυζω.
—Ταρβος, τὸ, τ' αναλκιδας ανδρας ατυζει. Ap. 1. 465.
—Ἧπερ οἱ αλλοι ατυζομενοι φοβεοντο. Il. ζ. 41.
SYN. Δειδισσομαι, δειματοω, εκδειματοω, εκπλησσω, ταρασσω, εκταραττω, εκφοβεω, καταπτησσω, πτοεω, δαμαω, μορμολυττομαι, φοβεριζω.
Ατυκτος.
Ουκέτι γαρ δυναται τὸ τετυγμένον εἶναι ατυκτον. Phoc 51.
SYN. Απρακτος.

Ατυμνιαδης.
Εσθλὸν Ατυμνιαδην—Il. ε. 581.
Ατυχεω.
—Ως εκ ατυχησεις—Arist. N. 426.
SYN. Δυςυχεω, δυσπραγεω, ταλαιπωρεω. ατευκτεω.
Ατυχημα, Ατυχια.
Απαντα γαρ τα μειζον' η πεπονθε τις
Ατυχηματ' αλλοις γεγονατ' εννουμενος,
Τὰς αυτὸς αὐτῷ συμφορας ῥᾷον φερει. Sent.
Πασης ατυχιας βαθρον τα πλεῖςα ταραττει
Η πενί' ανθρωπων δακρυοεντα βιον. Nat Com. l. 2.
SYN. Αποτυχια, δυςυχια, δυςυχημα, αποτυχημα, ατυχησις, δυσπραγια, κακοπραγια, ακληρια, δυσκληρια, δυσημερια, δυη, συμφορά.
Ατω.
Ασέ με δαιμονος αἶσα κακή—Od: λ. 61.
SYN. Αταω. αασκω. βλαπτω

Α Υ

ΑΥΑΙΝΩ.
Αυαινει δ' ατης ανθεα φυομενα. Solon. 2. 36.
—Αφιλος αυανῶ βιον. Soph. El. 821.
SYN. Αυω, αφαυω, εξαυαινω, επαφαυαινω, αφαυαινω, ξηραινω, εξολοθρευω, καταμαραινω, σκληρυνω, διαβιβαζω, διαφθειρω.
Αυαλέος
Αυαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καυματος.—Hes. ε. 585.
SYN. Αὖος. αζαλέος, καγκανος. καταξηρος.
Αυατη.
Αλλά νιν ὕβρις εις αυαταν ὑπεραφανον ωρσε. Pind. Nem. 2. (al. αϝαταν, i. e. ααταν vel αταν.—απαταν D. Pauw.)
Αυγαζω, Αυγαζομαι.
Ουκ εγὼν ιππες αυγαζομαι;—Il. ψ. 458.
SYN. Απαυγαζω, καταυγαζω, βλεπω θεωρῶ.—διαυγαω, αγαλλω, ελλαμπρυνω, επιλαμπω. τρανοω. διαφωτιζω.
Αυγειας.
—Αναξ ανδρῶν Αυγειας. Il. λ. 706.
EPITH. Πολυβωτης. ευφρων.
PHR. Αρχὸς Επειων. Υπεριονίδης βασιλεύς.
—Αυγειαο μεγα σθενος αντιθεοιο. Cal.
Ηλυθε δ' Αλφειοιο λιπων Πισιδατίδας οχθας
Αυγειης υἱὸς πυριφεγγέος ηελιοιο. Orph.
—Ηλειοισι δ' ογ' ανδρασιν εμβασιλευσεν,
Ολβῳ κυδιοων.—Apoll.

Αυγη.
—Ἑκαθεν δέ τε φαινεται αυγή. Il. β. 456.
SYN. Απαυγη, αιγλη, φῶς. δαος. φεγγος,—περιφαεια.—οφθαλμός. γλῆνος,—αμφιλυκη.
EPITH. Αιθαλοεσσα, αμβλωψ, αριζηλος, λευκή, πυρφόρος, περιτροχος, φαεσίμβροτος, φεγγοβόλος, χαλκεια. προσδηγέτις.
PHR. Αιγὴ ηελιε οξεια. Hom.
Ακαματοιο πυρὸς τηλεσκοπον αυγην.
Αυγὴ μαρμαιρεσα κεραυνοῖο τε ςεροπῆς τε. Hes.
Επιτροχον ομματος αυγην. Tryph.
Δακρυων τὰς ηλεκτροφαεις αυγάς. Eur.
Αυγητειρα, Vid Σεληνη.
Αυδαζω.
—Κορην—αρωγὸν αυδαξασα —Lyc. 360.
SYN. Αυδαω, αυδαομαι, επικαλεομαι.
Αυδαω
Αυδα ὅ,τι φρονεεις.—Il. ξ 195.
SYN. Επαυδαω. προσαυδαω, αγορευω, προσαγορευω, λαλεω, προσλαλεω, φωνεω, προσφωνεω, προσφθεγγομαι. φθεγγομαι, γηρυω, μυθιζω, λεγω, παραφημι, φραζω, βοαω.
Αυδη.
Τῆς εν μεν νοος εςὶ μετὰ φρεσὶν, εν δε κ̀ αυδή. Il σ. 419
SYN. Αὐτη, βοη. βαξις. γῆρυς, θροος, ιωγη, λεξις. διαλεξις, λογος, οψ. ομφη, ἔπσις, φθεγμα, φθογγος, φθογγη, φωνη.
EPITH. Ακαματος, απειριτος, αμβροτος, αριηκοος, ακριτος, βαρυηχής, γλαφυρά, γλυκερά, γοερά, θεια. θεσκελος, ετυμηγόρος, δυσκηδής, λιγυρά, λαοσσόος. ὁμοθροος, πολυστονος, εκνομος, σωτηριος, φρενοβλαβὴς, ὑςεροφωνος.
PHR. Τῆ και απὸ γλωσσης γλυκιων μελιτος ρεεν αυδή Hom.
—Λιγυφθογγε μελος αυδῆς. Opp.
Αςραπτοντα σελας νεφεων παταγοδρομῳ αυδῇ. Orph.
Αυδηεις.
Αυδηεντα δ' εθηκε θεά—Il. τ. 407.
SYN. Εμφωνος, ευφωνος, φωνηεις, ευηχής, φωνητικός. αγασιος. ενδοξος. ονομαςος.
Αυθαδής.
—Στυγερὸν τε φυσιν φρενὸς αυθαδες. Eur. M 104.
Αυθαδὲς ὁ θεός. Eur. Her. f. 1243.
SYN. Αλαζων, αναιδής, ανηκοος, αυθης, ακρατοσομος, ασελγής, ασελγαινων, αθαμβής, ατεραμνος, αυταρεσκος, αυταγητος, θρασὺς, θυμωδής, προπετής, προαλής, στομφαξ, φρυαγματίας, ὑπεροπτής.

Αυθαδια, Αυθαδεια, Αυθαδισμα.
Αυθαδια τοι σκαιοτητ' οφλισκανει. Soph. An. 1040.
Τοιοισδε μεντοι και πριν αυθαδισμασιν
Ες τασδε σαυτον πημονας καθωρμισας. Aesch. Pr. 963.
SYN. Αλαζονεια, ατρεμια, αβελια, αναγωγια, ανηκοια, απονοια, δυσχερεια, δυσροπια, κακοτροπια, κακοηθεια. προπετεια, παρασημα, ισχυρογνωμοσυνη, μεγαλοφροσυνη, κομπος, κομπασμα, κενοδοξια, υπερηφανια, αναισχυντια, υπεροψια, μωρια, λαμυρια.
Αυθαδικος.
Και μη χαλεπη τη χειρι, μηδ' αυθαδικη. Ar. L. 1118.
SYN. Αυθαδης, αυταρεσκος, υπερηφανος.
Αυθαδοστομος.
Ανθρωπον αγροποιον αυθαδοστομον. Ib. R. 861.
SYN. Αθυροστομος, αθυρογλωσσος.
Αυθαιμος, Αυθαιμων.
Πανι ταδ' αυθαιμοι τρισσοι θεσαν—Ep. l. 6.
Ω Διος αυθαιμων—Soph. Tr. 1057.
SYN. Αδελφος.
Αυθαιρετος
Γνωση δ' ανθρωπους αυθαιρετα πηματ' εχοντας. Pythag. 54.
SYN. Αυτοπροαιρετος, αυτοβουλος, αυτοθελης, αυτοματος, εθελοντης, εθελοντιος, εθελημων, εθελημος, εθελουσιος. θελημων, εκων, εκουσιος, ελευθερος. αυτεπαγγελτος.
Αυθεντης.
—Αυθεντας Αμυκοιο. Apoll. 2. 756.
SYN. Φονευς, φονευτης, αυτοεντης, αυτοφονος, αυτοφονευτης, αυτοφοντης, αυτοδαϊκτος, αυτοχειρ, αυτοκτονος, αυτοθανατος, αυτοσφαγης.
Αυθιγενης.
Ιαλεμοι αυθιγενει,
—Τεκνον, σ' ολοφυρομαι. Eur Rh 895.
SYN. Εγγενης. συγγενης. ιθαγενης, επιγενης, αυθιμενης, αυτοφυης, αυτοχθων, αυτοπρεμνος, αυτεργητος, γνησιος, συμφυτος, φυσικος, εγχωριος, επιχωριος, ενδαπιος, ενεστιος, ενοικος.—διαιωνιος.
Αυθομαιμος.
—Προς αυθομαιμων παθη. Soph. Oed. C. 1133.
SYN. Ομαιμος, αυταδελφος.
Αυιαχος.
Αβρομοι, αυϊαχοι—Il ν. 41.
SYN. Πολυβρομος, πολυηχος.—(al: ανιαχοι)
Αυλαξ.
Ος κ' εργου μελετων ιθειαν αυλακ' ελαυνοι. Hes. ε 441.
SYN. Αλοξ, ωλαξ.

EPITH. Αρουραιος, ασιδηρος, αντροτος, ατροπορος, αμαλλοφορος, γυρητομος, ευαροτρος, ευκαρπος, ευσπορος, ευωδεν, ζωοτοκος, λευρος, καρποτοκος, πυροφορος, πορφυρεα, πολεμητοκος, σποριμος, σταχυηφορος, φερεσταχυς, φερεσβιος, φυτηκομος.
Αυλεια.
Και γαρ εκειναι παρακλινασαι
Της αυλειας παρακυπτουσι. Arist. Pa. 982.
Αυλειον.
Ουδε επ' αυλειου—Od. α. 104.
SYN. Αυλη, προαυλιον, προδομος, προθυρον, προσωον, προμολη. προπυλον, προπυλαιον, πυλων, θυρων,—μελαθρον.
Αυλειος.
—Επ αυλειησι θυρησιν.—Od. σ. 238.
SYN. Αυλικος.
Αυλειτης
Αυλειτης, ος εων μηλων περι—Apoll. 4. 1487.
SYN. Αγροικος.
Αυλεω.
Αυλει Δαμοιτας—Theoc. 6. 44.
Καί τις απειρητοις ενι χειλεσι λωτον ερεισας
Διθροον αρμονιην εμελιζετο Μυγδονες αυλου.
Nonn. l. 15.
SYN. Καταυλεω.
Αυλη,
—Που Ζηνος Ολυμπιου ενδοθεν αυλη. Od. δ. 74.
—Ως' οϊες πολυπαμμονος ανδρος εν αυλη. Il. δ. 433.
SYN. Βασιλειον, ανακτορον, μελαθρον.—κλισια, σταθμος, σηκος.—αυλις, επαυλις, επαυλιον.
EPITH. Βασιληϊος, ευρυτενης, πολυχανδης, πολυμελαθρος, πολυφεγγης, πυριφεγγης, περικαλλης, πανδοκος. ολβια, θυωδης. θεοδεγμων, βρυοεσσα, βαθεια λαμπρα, ηεροειδης, υψηλης, υψιτενης, χαλκοδετος, χρυσηλατος, ευκιων, ευερκης, δενδροκομος
Αυλημα.
—Και Καρικων αυλη ματων. Arist. R. 1337.
EXP. Μελη θρηνωδη.
Αυλητηρ, Αυλητης.
—Υπ' αυλητηρι δ' εκαστος—Hes. α. 283.
—Οσοι Θηβηθεν αυληται παρα Arist. A. 862.
SYN. Αυλωδος, βομβαυλιος, συρικτης, μουσουργος. προφητης Βακχου.
Αυλητρις.
Ματηρ τας γε εμας αυλητριδος,—Theoc. 2. 146.
Αυλιζομαι.
Κλαγγη δ' ασπετος ωρτο συων αυλιζομεναων.
Od. ξ. 422.

SYN. Εναυλιζομαι, σαθμευω, επισαθμευω, σατιζω, σηκαζομαι.—παννυχιζω, φυλαττω, διατριβω, κοιμχομαι. παρεμβαλλω

Αυλιον,

—Και τὰς μεν συνελασσεν ες αυλιον—Hom. M. 106.

EPITH. Μυριοβοιον, ὑψιμελαθρον.

Αυλις

—Κεναὶ δέ μοι αυλιες ηδη. Call. 6. 106.

—Σταθμοίτε βοων, αὐλίς τ' Αμυκλοιο Ap. 2. 1.

—Και τειχεος αὖλιν εθεντο Il. ι 232.

SYN. Αυλὴ, εναυλος, μανδρα μανδρωμα, μεσαυλος, μεσαυλον, μηλιαυθμὸς,—κοιτὴ. διατριβὴ, διαγωγή.—αυλισμός.

Αυλίς.

—Και Αυλίδα πετρηεσσαν. Il. β. 496.

EPITH. Εναλια.

PHR. Εδεθλιον Ιοχεαιρης. Nonn.

Αὖλος.

—Θεοτητος αὔλυ. Damasc.

SYN. Ανυλος, ασωματος.

Αυλίσκος,

—Συν αυλισκοισι λιγυφθογγοις νεοι ανδρες. Theog. 241.

Αυλός.

Αυλοὶ φορμιγγές τε βοην εχον—Il. σ. 495.

Εγκεφαλος δε παρ' αυλὸν ανεδραμεν εξ ωτειλῆς. Il. ρ. 297.

EXP. Πᾶν το σενὸν και επιμηκές.—ὁ τῦ αἵματος ακοντισμός.

SYN. Συριγξ. δοναξ φυσητήρ.

EPITH. Αιολομολπος, βαρυφθογγος, βαρυβρομος, δυσμυσος, διθροος, δικτυπος, διδυμοθροος, ὁμοθροος. Λυδιος, Λιβυς, Μυγδονιος. μυκητης, γλυκὺς, μαλακὸς, ἡδυμελὴς, θιασωδης, καλλιβοας, ευκελαδος, ευκεραος, εγρεκυδοιμος, επιδημιος, ηδυμος, Πανιὰς, φιλευϊος, τεχνημων, πολυτρητος, βιοσσοος.

PHR. Και λιγυρῶν αυλῶν ἡδυμελεῖς χαριτες.—

Αυλῶν φθεγγομενων ἱμεροεσσαν οπα.—Ep.

—Παμφωνα εντεα αυλῶν. Pind.

—Ἱμεροεις βρομος αυλων. Hom.

Αυλών.

—Και αυλῶνας κελαδεινάς. Hom. M. 95.

SYN. Αγκος. φαραγξ.

EPITH. Τηλεφανής.

Αυλωνιάς. Vid. Νυμφαι.

Αυλῶπις.

—Αυλωπιδί τε τρυφαλειῃ. Il. ε. 182.

SYN Προμηκής. σενή.

Αυξανομαι.

—Ως' εγωγ' αυξανομην ἄκων. Arist. V. 636.

SYN. Αυξαμαι, αδρυνομαι, αλδαινω, αναλδησκω, αποκαθισαμαι, εξαρτυομαι, τρεφομαι.

Αυξητης Vid. Πάν

Αυξιθαλὴς, Vid. Γαῖα.

Αυξιτροφος, Vid. Φυσις.

Αυξω.

Χρηματα δ' αυξει οἶκον.—Hom. XLVI. 3.

SYN. Αναυξω. αυξανω. παραυξανω, επαυξω, μεγαλυνω. αλδαινω, επιτεινω, οφελλω, κοσμεω, πληθυνω, μηκυνω, επιλαμβανω.

Αυονή.

Αλλ' εμπεδως απρηκτον αυονὴν εχει. Sim.

SYN. Βοη. αὔτμή.—αυχμός.

Αὖος.

Εσηκε ξυλον αὖον.—Il. ψ. 327.

SYN. Αζαλέος, ξηρός.

Αυπνος.

Ενθα κ' αυπνος ανὴρ—Od. κ. 84.

SYN. Αγρυπνος, αβρυκτος, παννυχιος.

Αυρη.

Αυρη δ' εκ ποταμῦ ψυχρὴ πνεει ἠῶθι πρό. Od. ε. 469.

SYN. Ατμὶς, πνοή. (Vid. Ζεφυρος.)

EPITH. Ασαθὴς, ασατος. αθολωτος, ασκοπος, αειδὴς, αφειδὴς. ακυμαντος, αντιπνοος, ἁρπαξ. ατροπος. βιοσσοος. βαρυλαιλαψ βαρυφθογγος, αφωνητος, διψαλεα. δυσπεμφαλος, δυσωδης. εννοτια, ευκρινὴς. ευκραὴς. ευγλαγος, ευωδης. ευαδιν. ευκηλος. επικυρτος. επικηπιος, ετησιὰς. Ζεφυρηΐος. Ζεφυρῆτις. ζωογονος, ζωαρκὴς, ζαχρηὴς, ἡδεῖα. ἡδυπνοος. θαλ. θυὰς, θανατηφορος, Θρηΐσσα, ιθυπορος, κραιπνοφόρος, κυκλὰς. καρποτόκος, Κυβελὴϊς. λεπτὴ, λευγαλεα. ληθαια, λαιλαψ, λιαρὰ. λιποπνοος, λειμωνὶς, μισημβριὰς, μετατροπος. νηδυμος, νοσσόος, ορινδρομος, ορεσιὰς. πολυαὴς. πολυανθὴς, πολυπλανὴς, παλιναγρετης, ποντιὰς. ρεουσα, συμπνοος, συριζουσα, συοκτόνος, τερψιμβροτος, φυτιζοος, φοιβὰς, φιλευιος. φωλὰς. ψυχοτρόφος, φιλοπαρθενος, ὑπναλεα, Χαρωνίς.

Αυριον.

—Μηδ' ες αυριον μενειν Eur. Fr.

Αυσονες, Αυσονιοι, Αυσονιῆες.

Εκ Διὸς Αυσονιῆες, αεὶ μεγα κοιρανεοντες. Dionys. 78

—Κρατερῶν ὑιες Αυσονιων. Ep. l. 4.

EPITH. Ευκαματοι, εσθλοί.

Αυσαλεος

Εἰ κεν αὔσαλέος, κακὰ εἱμενος —Od. τ. 327.

SYN. Αυχμωδης. αυχμηεις, αὖος, ευρωτιῶν, πιναρὸς. πινωδης ψαφαρὸς.

Αυταγγελος

Κυπριδιων οαρων αυταγγελοί εισιν απειλαί. Mus. 132.

Αυταγρετος.

Αυταγρετος.
—Αυταγρετα παντα βροτοῖσι. Od. π. 148.
SYN. Αυθαιρετος.
Αυταδελφος, Αυτοκασιγνητος.
Αιθῶνος αυταδελφον—Lyc. 432.
Αυτοκασιγνητος μεγαθυμυ Πρωτεσιλαυ. Il. β. 706.
SYN. Ὁμοπατρος, ὁμοπατριος, ὁμοπατωρ.
Αυτανδρος.
Αυτανδρον φλεξειν δορυ νηϊον—Apoll. 3. 382.
Αυτανεψιος.
Αυθις δ' εναιχμασυσιν αυτανεψιοι. Lyc. 546.
Αυταρκής.
—Αυταρκῆ βοᾷ. Soph. Oed. C. 1112.
Αΰτεω.
—Και αΰτεῖ παντας αριςυς. Il. λ. 258.
SYN. Αυω, επικαλεω, κηρυσσω.
Αΰτὴ
—Αΰτὴ δ' υρανον ἷκεν. Il. β. 133.
—Στονοεσσαν αΰτήν. Od. λ. 382.
SYN. Βοὴ, ενοπὴ, ια. ιαχὴ, ιΰγμὸς, ιωὴ, καταβοησις, κεκραγμα, κεκραγμὸς, κελαδος, αυονὴ.—μαχη, δαϊς, δηϊοτης ταραχὴ
EPITH. Αναιδὴς, ασυφηλικτος, δεινὴ. θερμὴ, θεσπευςος, οξεῖα, σμερδαλεα, τονοεσσα, ςυγερὰ
PHR.—Καλευσα φονων-πνειυσαν αΰτὴν. Tryph.
Αυτῆμαρ.
—Χολον δε και αυτῆμαρ κατεπεψη. Il. α. 81.
SYN. Αυθημερὸν.
Αυτίκα.
—Αυτίκα δ' εγω Παλλαδ' Αθηναιην. Il. α. 199.
SYN. Αυψα, αφαρ, ταυτίκα, παραυτίκα, εξαπινα, εισαῦθις, ευθεως, παραχρῆμα, συντομως, πρὸς ολίγον, μετ' υ πολύ. αυτοδιον.
Αΰτμὴ, Αυτμὴν
—Εισοκ' αυτμὴ εν ςηθεσσι μενη Il. ι. 605.
—Αργαλεων ανεμων αμεγαρτον αυτμήν. Od. λ. 399.
Καδ δ' αρα οἱ κεφαλῆς χε' αυτμένα δῖος Οδυσσεύς. Il. ψ 765
SYN Ατμὴ αΰτὴ, ζωὴ. αναπνοὴ. ἆσθμα.
EPITH. Ευπρηςος, εχεπευκὴς, ζευσα. ευαλια. λιγεῖα. λευγαλεα. μαλακὴ. ολοὴ, πυροεσσα, σμερδαλεα. τονοεσσα, φυσιζοος.—ἡδὺς, θῆλυς, θερμὸς, λαβρὸς.
Αυτοβυλος
Αλλ' αυτοβυλος ιθι—Aesch. S. T. 1061.
SYN Αυθαιρετος.
Αυτογενὴς,
Εἱς δ' ες' αυτογενὴς—Orph.
SYN. Αυτογενεθλος, αυτογονος, αυτολοχευτος.
Αυτογεννητος.
Κοιμημματ' αυτογεννητα—Soph. An. 876.
Αυτογνωτος.
Σε δ' αυτογνωτος ωλεσ' οργά. Ib. 887.
SYN. Αυθαιρετος, ιδιογνωμων.
Αυτογυον.
Δοιὰ δ' αροτρα—Αυτογυον και πηκτὸν. Hes. ε 431.
EXP. Οὗ τινος το ελυμα υκ ἔςιν εκ συμβολῆς.
Αυτοδαὴς, Αυτοδιδακτος.
Αυτοδαῆ ορχηματα—Soph. Aj. 709.
Αυτοδιδακτος δ' ειμί —Od. χ. 347.
SYN. Αυτομαθὴς, αυτοτεχνος.
Αυτοδαϊκτος. Vid. Αυθεντὴς.
Επειδαν αυτοκτονως
Αυτοδαϊκτοι θανωσι. Aesch. S. T. 741.
Αυτοδαιτος
Χερσαῖος αυτοδαιτος εκγονων δρυὸς. Lyc. 480.
Αυτοδιον. Vid Αυτίκα.
Αυτοδιον δ' αρα μιν ταμιη λυσασθαι ανωγει. Od. δ 449.
Αυτοεντης Vid. Αυθεντὴς.
Τυς αυτοεντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας. Soph. Oed T 101.
Αυτοετες Vid. Ετεος.
Αυτοετες οιχησεῦσιν —Od. γ. 322.
Αυτόθεν, Αυτόθι.
—Αυτόθεν εξ ἑδρης. Il. τ. 77.
Ουκ εσθ' ὁπως υκ εισὶν ενθένδ' αυτόθεν. Ar. A. 116.
—Συ δ' αυτόθι λεξεο μιμνων. Il. ι. 613.
SYN Αυτῦ, εκεῖ. εκεῖθεν. ενθεν. εντεῦθεν—αυτίκα, τῆδε, τῆδ' αυτῦ. ενταυθοῖ, ενδοθεν. οικόθεν
Αυτοκομος.
Φριξας δ' αυτοκομυ λοφιᾶς λασιαυχενα χαιταν. Arist. R. 840.
Αυτοκλητος
. Αλλ' αυτοκλητος εκ δομων πορευεται. Soph. Tr 396.
SYN. Αυτοκελευςος, αυθορμητος.
Αυτοκρατειρα, Vid. Ευμενίδες.
Αυτοκρατωρ.
Σε γαρ αυτοκρατορα.—Arist Pa. 358.
SYN Αυτοκρατὴς, αυτεξυσιος.—αρχός.
Αυτοκτιτος
Αυτοκτιτ' αντρα. Aesch. Pr. 301.
SYN. Αυτοκατασκευαςος.
Αυτοκτενῶν.
Αυτοκτενῦντε τῷ ταλαιπωρω,—Soph. An. 56.
Αυτοκτόνος, Vid. Αυθεντής.

Τεχνεα

Τεκνοῖς προβαλεῖν χέρ' αυτοκτόνον. Eur. M. 1254.
Αυτοκωλος.
Απυγος, αυτοκωλος—Simon. 76.
Αυτοκωπος.
—Αυτοκωπα νωμῶν βελη. Aesch. Ch. 161.
Αυτολοχευτος.
—Οὐδὲ γαρ πελετ' αυτολοχευτος. Sibyl. l. 1.
SYN. Αυτογεννητος.
Αυτολυχος
Αυτολυκε θυγατηρ μεγαλητορος Αντικλεια. Od. λ. 85.
Αυτομαρτυς.
—Αυτομαρτυς ὤν. Aesch. Ag. 998.
Αυτοματος.
Αυτοματος δέ οἱ ἦλθε βοην αγαθὸς Μενελαος. Il. β. 408.
SYN. Αυθαιρετος, απαρακλητος.—τυχικὸς, τυχαῖος, τυχηρός.
Αυτομεδων. Nom. pr.
Ηρως Αυτομεδων τε—Il. 474.
PHR. Αταλαντος Αρηϊ Διωρεος υἱος. Hom.
Αυτομητηρ.
Τὴν δ' εκ κυνὸς λιτεργὸν, αυτομητερα Simon. 12.
Αυτομολεω.
Τί δὲ γ' αυτομολεῖν ασεῶν εναί σοι δοκεῖ; Arist. Pl. 1152.
Αυτονομος.
Αλλ' αυτονομος ζῶσα—αϊδαν καταβηση. Soph. An. 832.
Αυτοξυλος.
Αυτοξυλον γ' εκπωμα—Soph. Ph. 35.
SYN. Μονοξυλος.
Αυτοπαις
—Τῷ Διὸς αυτοπαιδι—Soph. Tr. 839.
Αυτοπατωρ. Vid. Φυσις.
Αυτοπημων. Vid. Αυτοσονος.
Αυτοποιὸς
Φυτευμ' αχειρωτον αυτοποιὸν. Soph. Oed. C. 730.
Αυτοπρεμνος.
Αυτοπρεμν' απολλυται Soph. An. 725.
Αυτοπρεμνος τοῖς λογοῖσιν—Arist. R. 933.
SYN. Αυτορριζος.—προρριζος, δυσκολος.
Αυτοπρεπής.
Οια δ' επειγομενος δολιχὴν ὁδὸν, αυτοπρεπὴς ὡς. Hom. M. 86.
Αυτόσε.
—Εγὼ μεν αυτόσ' ἐ. Ar. L. 873.
SYN. Εκεῖ, εκεῖσε, κεῖσε, ενθα.
Αυτοσπορος.
—Αλλ' αυτοσποροι
Γυαι φερεσι βιοτον αφθονον βροτοις. Aesch. Fr.
Αυτοσαδια.
Εν γ' αυτοσαδιη.—Il. ν. 325.
EXP. Εν τῇ συσαδην μαχῃ.
Αυτοσολος.
Αυτοσολον πεμψαντά μ' εκσῶσαι δομοις. Soph. Ph. 503.
Αυτοσονος.
Αυτοσονος, Αυτοπημων. Aesch. S. T. 924.
Αυτοσφαγής. Vid. Αυθεντής.
Αυτοσφαγῆ πιπτοντα—Soph. Aj. 852.
Αυτοσχεδὰ, Αυτοσχεδὸν, Αυτοσχεδιην.
—Μαρις δ' αυτοσχεδὰ δερὶ
Αντιλοχῳ επορεσε—Il π. 319.
—Αυτοσχεδὸν ϰταζοντο Il. η. 273.
Πλῆξ' αυτοσχεδιην. Il. μ. 192.
SYN. Συνεγγυς,—εκ τῦ πλησιον, εκ χειρός. —αυτοχεδιως, αυτοματως, συντομως. εγγυθεν. —ἑτοιμως, παραχρῆμα.
Αυτυργητος.
Αυτεργητον ερεικης βαθρον—Ep. Suid.
SYN. Αυτοσχεδιος, αυτοσχεδιασος, αυτοφυὴς, αμελετητος.
Αυτυργια.
—Αυτυργιαι—ματαιαι. Aesch Eum. 337.
SYN. Αυτοφονια.
Αυτυργὸς,
Ουδεις αραξας αυτὸς αυτυργῷ χερί. Soph. An. 52.
Αυτυργὸς, οἵπερ και μονοι σωζυσι γῆν. Eur. Or. 918.
SYN. Αυτοχειρ.—αυτοτεχνος, χειρυργὸς, δημιυργὸς.
Αυτυργοτευκτος.
Αυτυργοτευκτον βαριν—Lyc. 747.
Αυτοφλοιος.
—Βακτρον, ευπαγὲς, αυτοφλοιὸν. Theoc. 25. 208.
Αυτοφόνος, Αυτοφοντης Vid. Αυθεντής.
—Αυτοφονῳ παλαμη. Ep. l. 3.
Τον αυτοφοντην ἡμῖν εν κοιτῃ πατρός. Soph. El. 274.
Αυτοφορτος.
—Αυτοφορτον οικειᾳ σαγῃ. Aesch. Ch. 673.
Αυτοφυής.
—Κορυθαν, τάν μοι πατρὸς ετρεφεν αγρὸς,
Αυτοφυᾶ.—Theoc. 9 24.
SYN. Αυθιγενὴς, αυτοφυτος, αυτοματος, αυτοκινητος.
Αυτοφωρος.
Επ' αυτοφωρῳ δεινὰ δρῶντ' ειλημμενῳ. Arist. Pl. 455.

—Προς

—Προς αυτοφώρων αμπλακηματων. Soph. An. 51

SYN. Καταφωρος, περιφωρος, ευπεριφωρος, προδηλος, επαϊςος.

Αυτοχειρ.

Δισσὲς Ατρειδας αυτοχειρ κτεινειν εχων. Soph. Aj. 57.

Αυτοχθων, Vid. Αυθιγενής.

Ελθὼν λαὸν εις αυτοχθονα. Eur. I. 29.

Αυτοχοωνος.

—Σολον αυτοχοωνον. Il. ψ. 826.

SYN. Αυτοχωνευτος.

Αυτοχρημα.

Ο πρωκτὸς εςιν αυτοχρημ' εν Χαοσιν. Ar. Eq. 78.

SYN. Αληθῶς, αψευδῶς, παντελῶς.

Αυχενιζω.

Και τυς μεν ηυχενιζε. Soph. Aj. 298.

SYN. Λαιμοτομεω, δειροτομεω.

Αυχενιος.

— Πελεκυς δ' απεκοψε τενοντας

Αυχενιυς—Od. γ. 450.

Αυχενιςήρ

Ζητῶν κελευθυς αυχενιςῆρος βροχυ. Lyc. 1100.

Αυχεω.

Ξεῖνε, λιαν αυχεῖς επὶ γαςέρι—Hom. B. 57.

SYN. Αυχεομαι, μεγαλαυχεω, επαυχεω, αβρυνομαι, αγαλλομαι, αλαζονευομαι, αγλαϊζομαι. γαιω, γαυριαω, γαυροω. αποσεμνυνω, σεμνυνομαι, επισεμνυνομαι, σεμνολογῶ, σεμνολογυμαι, εγκαλλωπιζομαι, εγκαυχαω, καυχαομαι, εκλαμπρυνομαι, ευχομαι. κομπαζω, κυδαω, κυδιαω. θρασυνομαι, μεγαλυνομαι, θαρρῶ, ὑπερφρονεω, μεγαλοφρονεω, φιλοτιμεομαι, ογκυμαι, επαιρομαι, φυσαομαι.

Αυχὴ, Αυχημα.

Τον μεν κεντροφονες αὖχαι

Εξ αγαθῶν εβαλον. Pind. Nem. 11.

Αυχημα μεγιστον. Soph. Oed. C. 742.

—Οπιθομβροτον αυχημα δοξας. Pind. P. 1.

SYN. Καυχημα, καυχησις, εὖχμα, μεγαλοφροσυνη, σεμνολογια, σεμνολογημα, ὕψωμα, αλαζονεια.

Αυχὴν.

—Εκ δὲ οἱ αυχὴν Αςραγαλων εαγη.—Od. κ. 559.

SYN. Τραχηλος, δερη, δειρὴ, επωμὶς, λοφιά. τενων

EPITH. Απαλὸς, αλκηεις, γαῦρος, αγερωχος, δῦλος, δολιχοσκιος, ευοδμος, ευχροος, ευγναμπτος, θρασυς, θεσπεσιος, λοξὸς, λιτησιος, λευκοφυὴς, λευκὸς, καμπύλος, μαλακὸς, παχὺς, πιαλέος, περιπλόκος, ὁπλοφόρος, κυρτὸς, ςιβαρὸς, ψαφαρὸς, σοβαρὸς, ροδοχροος, ὑψιτενής.

PHR.—Κατασκίος χαιταις δολιχῆσι. Nonn.

Αυχμεω.

—Αυχμεῖς τε κακῶς, και αεικέα ἕσσαι. Od. ω. 249.

SYN. Αυχμαω, ρυποομαι. — ξηραινομαι, σκελλομαι.

Αυχμηεις. Αυχμηρὸς. Αυχμωδὴς

—Νομιον θεὸν— αυχμηεντα —Hom. XVIII. 6.

—Χαιτας αυχμηρὰς—Theoc. 25 225.

—Καὐχμωδη κομην Αφελε προσωπυ—Eur. Or. 223.

SYN. Λασιος, δασὺς, τραχὺς, τραχωδὴς, αραῖος, ρυπαρὸς, πιναρὸς, εμβριθὴς, πενιχρὸς, αὖος. αυσταλέος, ξηρὸς.—σκοτεινὸς. στυγνὸς. φρικωδης. ακανθωδης.

Αυχμός.

Δενδρεσι μεν χειμων φοβερὸν κακὸν, ὕδασι δ' αυχμός. Theoc. 8. 57

SYN. Αυοτης. αυονη, αυανσις, αυασμὸς. αβροχια. ανομβρια, ξηρασια, ξηρανσις, ξηροτης.—πινος, ρυπος.

Αΰω.

—Ινα μη πόθεν αλλόθεν αὔοι. Od. ε. 490.

SYN. Αυαινω, ξηραινω, ανακαιω, αφευω.

Αυω, Αΰω.

Τῷ δ' επὶ μακρὸν αὖσε Λυκαονος αγλαὸς υἱός. Il. ε. 101.

Πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑταρων τρὶς ἕκαστον αὖσαι. Od. ι. 65.

SYN. Βοαω, αναβοαζω, ανακραζω, καλεω, ανακαλεω, λαλεω, φωνεω, αὔτεω.

Α Φ

Αφαγιςευω, Αφαγνιζω.

—Καφαγιςευσας α χρῆν. Soph. An. 253.

—Πριν αν θεοῖσι νερτεροις

Αφαγνισηται—Eur. Alc. 1156.

SYN. Αγιςευω, αφαγιζω, άγνευω, άγιζω, καθαγνιζω, καθαιρω, ἱερευω, εκθειαζω, επιφημιζω, τελετυργῶ. τελεσιυργεω, τεμενιζω, καθιεροω, αφιεροω.—συλαω.

Αφαιρετις. Vid. Μοῖραι.

Αφαιρεω, Αφαιρεομαι.

Σῖτον μέν σφιν αφεῖλε—Od. ξ. 455.

Ως εμ' αφαιρεῖται Χρυσηΐδα—Il. α. 182.

SYN. Αιρεω, αναιρεω, εξαιρεομαι. εξαιρεω, απαινυμαι,

απαλυμαι. αποφερω, αφελκω.—λαμβανω—στητεριζω. ιδιοποιυμαι.

Αφαλλομαι.

Επὶ την κεφαλὴν τῦ Σωκρατυς αφηλατο. Arist. N. 147.

SYN. Αναλλομαι, αποθρωσκω, ανακηκιω.

Αφαλος.

—Κυνεην—ταυρειην, αφαλον—Il. κ. 258.

Αφαμαρτανω.

Και βαλεν, υδ' αφαμαρτε.—Il. λ. 350.

SYN. Αμαρτανω, αποτυγχανω, καταλειπομαι.

Αφαμαρτοεπης. Vid. Φλυαρός.

Ουδ' αφαμαρτοεπὴς,—Il. γ. 215.

Αφανδανω.

Ει δ' ὑμῖν ὀδὲ μῦθος αφανδανει—Od. π. 387.

SYN. Απαρεσκω, δυσαρεσκω, δυσαρεςυμαι, απαδω.

Αφανεια.

Εςιν δ' αφανεια τυχας. Pind. Isth. 4.

SYN. Αφανια, ασαφεια, αδηλοτης, αμαυροτης, αμυδροτης, αγνωσια, ζοφος.

Αφανὴς

—Αφανὴς υτι γαρ ἡ γενεη. Call. Ep. 17. 2.

—Αφανῆ πλῦτον. Arist. Eccl. 598.

SYN. Ασυμφανὴς, αφαντος, αδηλος, αποκρυφος, κρυφαῖος, σκοτεινός.—αηλεής.—εξιτηλος, εκπλυτος.

Αφανιζω.

—Ο θεός δ' ευθεως ηφανισεν αυτόν. Arist. pl. 741.

SYN. Αφαιρεω, ακυρoω, απολλυμι, απαλλαττω, διαφθειρω, λυω, διαλυω. καταλυω, διαγραφω, εξαλειφω, εκμορφοω, εξελαυνω, εκμαραινω. εξυθενιζω, ατιμαζω—αμαυροω, αποχειροτονεω, αποδοκιμαζω. μολυνω. αμαλδυνω.

PHR. Ως οναρ επτη. Theoc. Κατὰ χθονὸς ηύτε καπνὸς ωχετο. Hom.

Αφαντος.

—Ακηδεςος και αφαντος. Il. υ. 303.

Ἐφῆν' αφαντον φῶς—Soph. P. 300.

SYN. Αφανὴς, αφατος, ανωνυμος. απροσδοκητος.

Αφαρ. Αφαρτερος.

—Ἑταρων αφαρ ἑζετο νοσφι λιασθείς. Il. α. 349.

Τῶν δ' ἱπποι μεν εασιν αφαρτεροι—Il. ψ. 311.

SYN. Ευθεως, ταχεως.—ταχυτερος.

Αφαρπαζω

—Κορυθα κροταφοις αραρυιαν

Κρατὸς αφαρπαξαι—Il. ν. 189.

SYN. Αναρπαζω, καθαρπαζω, αποσπαω.

Αφασια.

Αφασια τις τοί μ' εχει. Arist. Th. 911.

SYN. Αφωνια, αναυδια. αρρησια. αγλωττια, αναισθησια, αγρυξια, εχεμυθια, σιγή.

Αφασσω, Ἁφαω.

—Φιλκις εν χερσιν αφασσει. Apoll. 2. 712.

—Και αγκυλα τοξ' αφοωντα. Il. ζ. 322.

SYN. Ψηλαφαω, απτομαι. εγχειριζομαι.—λαμπρυνω.

Αφατος.

—Ανδρες ὁμως αφατοί τε φατοί τε. Hes. ε. 3.

Τρεῖς αφατοι κεφαλαὶ Μαιναλιων ελαφων. Ep. Suid.

SYN. Αφαντος, αδοξος, αδηλος, αρρητος, μεγας, καταπληκτικος.

Αφαυαινω, Αφαυω.

Διψει γαρ, ὡς εοικεν, αφαυανθησομαι. Arist. Ecc. 146.

—Σταχυς—εν ξυλω δησας αφαυει. Ar. Eq. 393.

Αφαυε τῶν φησπλων τρεῖς χοινικας. Ib. Pa. 1144.

SYN. Αυαινω, αυω, ξηραινω, φρυγω, καιω.

Αφαυρός.

Μητί μευ ηύτε παιδὸς αφαυρῦ πειρητιζε. Il. η. 235.

SYN. Ασθενὴς, αβληχρος, αδρανής.

Αφεγγής.

Νυκτὸς τ' αφεγγὲς βλεφαρον. Eur. Ph. 556.

Αι μεν ὁμῶς ολιγαι και αφεγγέες—Arat.

SYN. Σκοτεινὸς, αδηλος, αορατος. λιπαυγὴς, αομματος, τυφλὸς.

Αφειδεω.

Ουδ' αρα Βεβρυχες ανδρες αφειδησαν βασιλῆος. Apoll. 2. 98.

SYN. Αθεριζω, αμελεω, αφροντιςεω.

Αφειδὴς

—Τον χρυσὸν αφειδῶς πασσαιμεθα. Call. 6. 28.

SYN. Δαψιλὴς, δαπανηρὸς, ευδαπανος, προετικὸς, πολυδωρος.—αγριος, αβυλος, χαλεπος.

Αφελὴς.

Μισῶ τὴν αφελῆ, μισῶ την σωφρονα λιαν. Ep. l. 7

—Διὰ τῶν αφελῶν πεδιων ἐρρει. Arist. Eq. 524.

SYN. Εγκρατὴς, ευςαλὴς, ευτελὴς, απλυς, λιτὸς, ακομψος, απονηρος, σωφρων, ὑγιης, χρηςὸς.

Αφελκω

Πῶλον αφελξων σῶν απὸ μαζῶν. Eur. Hec. 141.

SYN. Αφελκυω, απειργω, αφαιρεω.

Αφενος.

Αφενος.
—Αφενος και πλῦτον αφυξειν. Il. α. 171.
SYN. Αφενος ὁ, αφνος, πλῦτος, κερδος, ευπορια, τα χρηματα.
Αφερκτος.
Μυχῦ δ' αφερκτος πολυστινε κυνὸς δικαν. Aesc. Ch. 445.
SYN. Κατακλειστος, εγκεκλεισμενος.
Αφερπω.
—Γυνὴ δ' εις οἶκον αφερψε. Theoc. 27. 64.
SYN. Αφερπυζω, εξερπω, απερχομαι, ανερχομαι.
Αφερτος.
Αφερτον αιῶνι σῷ. Aesch. Ch. 440.
SYN. Ανοιστος, ατλητος, αφορητος.
Αφετος.
Αλλ' αφετοι καλάγεσσιν επιπλεες —Call. 4. 36.
SYN. Αφειμένος, παρειμένος, ανετος, απολυτος, ευαπολυτος, αυταρχος, ελευθερος.
Αφευω.
—Τα κατω δ' αφευειν. Arist. Th 223.
SYN. Ἀπ]ω, αυω, καιω, εμπυρου, ολιγιζω.
Αφεψεω.
Τον δῆμον αφεψησας ημῖν—Arist. Eq. 1318.
SYN. Αφεψω, καθεψω, πεπ]ω, καταπεπ]ω, χρεοκοπεω, οπ]αω.—αναγεοω.
Αφη.
Αφῆς τε λειοτησι.—Naz.
SYN. Επαφη, αψις, ψηλαφησις, αισθησις, θιγμα, πληγὴ.—χροια λεπρας.
Αφητωρ.
Ουδ' ὅσα λαΐνος ὐδὸς αφητορος εντος εεργει. Il. ι 404.
SYN. Ὁμοσητωρ, ὑποφητωρ.—ακοντιστής.
Αφθεγκτος, Αφθογγος.
—Καλὸν αφθεγκτοισιν ισον. Bacchyl.
Νευμασιν αφθογγοισι παραπλαζων φρενα κυρης. Mus. 102.
SYN. Αφωνος, αρρητος.
Αφθιτος.
—Σκῆπ]ρον πατρωϊον αφθιτον αιεί. Il. β 46.
SYN. Αφθορος, αφθαρτος, αδιαφθαρτος, αδιαφθορος, αγηρατος, ακηρατος, αμολυντος, ασπιλος.
Αφθονεω
—Καφθονησα δὴ βροτῶν. Eur. Fr.
Αφθονητος.
Οδ' αφθονητος γ' ὐκ επιζηλος πελει. Aesch. Ag. 948.
Αφθονια.
Τας αφθονιαν σταζε
Μητιος αμᾶς απο. Pind. Nem. 3.
SYN. Ευπορια, φορια, ευφορια, ευθηνια, εκτενεια, περιυσια, πλῆθος. περισσεια, περισσοτης. αδροσυνη.
Αφθονος.
—Τα δ' αφθονα παντα παρεσ]αι. Hom. A. 536.
—Αφθονε Δαιμον.—Hom XXIX. 16.
SYN. Ανεπιφθονος, αβασκανος, ανεμεσητος.—δαψιλης, ευπορος, ευθαλης.
PHR. Αγρὺς δ' εργαζοντο τεθαλοτας αἴτ αναριθμοι
Μηλων χιλιάδες βοτανais διαπιανθεῖσαι
Αμπελιον βληχοιντο· κ. λ. Theoc. 16. 90.
—Φιλεη δε εὐσ]εφανος Δημητης
Αιδοιη, βιοτυ δε τεὴν πιμπλησι καλιην. Hes. ε. 298.
—Φερησι δε γαῖα μαλαινα
Πυρὺς και κριθας, βριθησι δε δενδρεα καρπῳ, κ. λ. Od. τ. 112.
Αφιδρυω.
—Πατρίδος θεοί μ' αφιδρυσαντο γῆς. Eur. Hel. 280.
SYN. Αφιδρυσω, εγκαθιδρυω, καθιδρυω.
Αφιεροω
—Ταῦτ' αφιερωμεθα. Aesch. Eum. 454.
SYN. Αφοσιοω, καθοσιοω, αφαγνιζω, θυω.
Αφιημι.
Αλλα κακῶς αφιει—Il. α. 25.
SYN. Διαφιημι, αποπεμπω, διαπεμπω, εκβαλλω, εκπεμπω, παραλειπω, καταλειπω, απαλλατ]ω, ανιημι, εφιημι, παριημι, μεθιημι, διαμεθιημι, εαω.
Αφικανω, Αφικνεομαι.
Εστι τ' Οδυσηος αμυμονος, ἣν αφικανω. Od. ξ 159.
Η μ' εσαωσ' ὅτε μ' αλγος αφικετο—Il. σ. 395.
Πρός σ', ὦ Λυκει' Απολλον—
Ικετις αφιγμαι—Soph. Oed. T 939.
SYN. Επερχομαι, προσερχομαι, ὑπερχομαι, ανηκω, διηκω, παρηκω, προσηκω, προσελευθω, προσελαυνω, προσπορευομαι, προσβαινω, προσμολῶ, προσειμι, παρειμι, ἱκανω, εφικνεομαι, εξικνεομαι, εισαφικνεομαι, μετοιχομαι, ποτινισσομαι, καταιρω, καταφοιταω, επιπορευομαι, επιβαινω, κιω, κιχεω, κιχανω, μολω, μολεω, παρεπομαι, παρατυγχανω.
Αφικτωρ.
Ζευς μεν αφικτωρ—Aesch. Supp. 1.
EXP. Ικετῶν εφορος.
Αφιλια.
Απορια τε κακή, Αφιλια τε κορη. Nat. Com. 1. 2.
SYN. Ολιγοφιλια, απεχθεια. απεχθημα.

Αφιλητος.

Αφιλητος, Αφιλος.
Ουδε γερων αφιλητος εμοί ποτε. Soph. Oed. C 1777.
Αναδελφος, απατωρ, αφιλος. Eur. Or. 310.
SYN. Ανεραςος.
Αφιξις.
Ως ιδωσι τησδ' αφιξεως τεκμαρ. Aesch. Supp. 492.
SYN. Ἴξις, ηλυσις, επηλυσια. προσελευσις, επελευσις, αναχωρησις, αποχωρησις, αποςασις, εμβολη, επιφοιτησις, εφοδος, προσοδος, αφοδος, εκβασις, προσαγωγη. προσθηκη, συμπλωσις, επιδημια, παροδος. εισοδος.
Αφιπταμαι.
—Απὸ δ' επτατο πικρὸς οϊςός. Il. ν. 587.
SYN. Καθιπταμαι, εξιπταμαι. εκπτημι.
Αφιςημι.
Τιπτε καταπτωσσοντες αφεςατε;—Il. δ. 340.
SYN. Αφιςαμαι, αφιςαω, αφιςανω, αφιημι, αποςατεω, απερχομαι, απολειπω, ὑποχωρεω.
Αφλαςον.
Αφλαςον κατὰ χερσὶν εχων—Il. ο. 717.
SYN. Ακροςολιον.
Αφλεκτος.
Αλλ' αὔτως αφλεκτα διαζωεσκον εδοντες. Ap. I. 1074.
SYN. Ανεψητος, ακαυςος.
Αφλοισμός.
Αφλοισμὸς δε περὶ ςομα γινετο.—Il. ο. 607.
SYN. Αφρὸς, αφρισμός.
Αφνεὸς, Αφνειός.
—Ες αφνεὸν ερχεται οἶκον. Theoc. 17. 96.
—Δαρης αφνειὸς, αμυμων. Il. ε. 9.
—Αφνειόν τε Κορινθον. Il. β. 570.
SYN. Αφνημων, ευκτημων, πλουσιος, ευπορος, πολυκτημων, πολυπαμμων, πολυληϊος, πολυχρηματος, ευχρηματος, πολυμηλος, πολυπορος. πολυαργυρος. εγκληρος, επιτιμος, ἐχετης, πολυολβος, πλουτοδοτης.
Αφοβητος, Αφοβος, Αφοβοσπλαγχνος.
Δικας αφοβητος.—Soph. Oed. T. 904.
—Αφοβῳ φρενὶ
Σωματι γενεαν εφεπων. Arist. Av. 1376.
Ειπερ αφοβοσπλαγχνος εἶ. Ib. R. 499.
SYN. Αδεὴς, ατρομος, τολμηρός.—ασεβής.
Αφοδος.
Ιθι νῦν εασον ες αφοδον. Arist. Ecc. 1051.
SYN. Ὀδεια, πορεια, εξοδος, αποπατος, απολυσις, αναχωρησις, αφιξις.
Αφοιβαντος.
—Ου προςτροπαιον, ουδ' αφοιβαντον χερα. Aesch. Eum. 237.
SYN. Ακαθαρτος, αναγνος.

Αφοπλιζω, Αφοπλιζομαι.
—Οι δ' εντε' αφωπλιζοντο ἑκαςος. Il. ψ. 26.
SYN. Εξοπλιζω, εναριζω, εξεναριζω, αποδυω, αποζωννυω.
Αφοριζω, Αφοριζομαι.
—Τιμας εναρων—αφοριζομενος.—Eur. Alc. 31.
SYN. Οριζω. διοριζω. καθοριζω, περιοριζω, αποκρινω. εκκρινω, απονεμω. αποδεικνυμι, αποβαλλω, χωριζω, διαχωριζω, διαιρεω. διαςελλω. εκκηρυττω. περατοω. περιγραφω. αποφαινω.
Αφορμαω.
—Οππότε ναῦφιν αφορμηθειεν Αχαιοί. Il β. 794.
SYN. Αποχωρεω, αναλυω.
Αφορμιζω.
Ου μη ναῦς αφορμιση χθονός. Eur. Iph. T. 18.
SYN. Αφορμεω. εκπλεω.
Αφορμή.
Σμικρὰς τ' αφορμὰς ἢν λαβωσι τῶν λογων
Πλειους επεισφερουσιν.—Eur. Ph. 209.
SYN. Προφασις, λαβὴ, καιρὸς, ευκαιρια, εφοδος, εφοδιον. αλεωρή. ὑποθεσις, ελεγχος, δεῖξις, αποδειξις, λογος, ενθυμημα. τεκμηριον, επιχειρημα, αιτια, πραγμα.
Αφορμικτος.
Ὕμνος εξ Εριννυων,
Δεσμιος φρενων, αφορμικτος. Aesch. Eum. 333.
Αφορμος.
—Αὖτις αφορμος εμᾶς χθονὸς.—Soph. Oed. C. 238.
SYN. Αφορμηθείς.
Αφραδεω, Αφραινω.
—Αιεὶ γάρ τε νεωτεροι αφραδεουσιν. Od. η. 294.
Αφραινεις, Μενελαε διοτρεφές.—Il. η. 109.
SYN. Αλλοφρονεω, αφρονεω, παραφρονεω, αφραζω, αλογεω, ασυνετεω, ανοηταινω. παρανοεω, παραπαιω, μωραινω, ὑλλεω, ματαζω, ματαϊζω, βακχευω, εμμαινομαι. ληρεω.—αφροντιςως εχειν.
Αφραδεως.
Αφραδεως διὰ ταφρον ελαυνομεν ωκέας ἵππους. Il. μ 62.
SYN. Αβουλως, ακριτως, αλογως, παραλογως, απρονοητως, απεριςκεπτως, ανοητως, απειρως, ιταμῶς, παραβολως.
Αφραδὴς, Αφρασμων.
—Ενθα τε νεκροὶ
Αφραδέες ναιουσι, βροτῶν ειδωλα καμοντων. Od. λ. 475.
Πειρᾶσθε μου γυναικὸς ὡς αφρασμονος. Aesch. Ag. 1410.

SYN.

SYN. Αϐυλος, αφραδμων, αγλωσσος, βραδυγλωσσος.—απειρος, λεγειν.—ε δεινὸς ειπεῖν.

Αφρασμονως

—Ουδ' αφρασμονως ὑπνῳ

Νικωμενος—Aesch. Ag. 299.

Αφρακτος.

—Αφρακτος τῶν φιλων—Soph. Aj. 921.

SYN. Αφυλακτος, αερκτος, ατειχιστος.

Αφρασος.

Αφρασος γενετ' ὦκα βοῶν στιϐος—Hom. M 353.

SYN. Αδηλος, αρρητος, αδοκητος, ανειστος.

Αφρασύς.

Σχετλιαι ανθρωπων αφρασύες—Suid.

SYN. Ασυνεσια.

Αφρεω, Αφριζω.

—Αφρεον δε στηθεα—Il. λ. 282.

—Και τροχῶν βασεις Ηφριζον—Soph. El. 721.

SYN. Ἱδροω.

Αφρητωρ.

Αφρητωρ, αθεμιστος, ανεστιος.—Il. ι 63.

SYN. Αποφυλιος.

Αφριοεις.

Αφριοεν κοναϐηδὸν επιτριϐουσα γενειον. Ep. Suid.

SYN. Αφρωδης, ὑπαφρος.

Αφροδιτη

—Διὸς θυγατηρ Αφροδιτη. Il. γ. 374.

SYN. Ζηρυνθια, Κυπρις, Κυϐηλις, Κυθερειη, Κωλῶτις, Παφιη.

EPITH. Αιδοια, Αδωναμ, αφρογενεια, αριστονοος, απαλη, αναλκις, ασελγης, αρηϊφιλος, αρχαια, ασανδαλος, αναγκαια, αδακρυτος, αμυμωνη, αργυροπεζα, αμαχος, ανοπλος, απτολεμος, αφνειος, αυτογονος, αδιδακτος, απειροπονος, απειρομοθος, ανικητος, Αμυκλαιη, Ασσυριη, βαρεια, βαθυπλοκαμος, βαρυυπνος, γλυκυμειλιχος, γελαωσα, γαληναια, γλυκεῖα, γλαυκῶπις, δῖα, Διοναια, δολιος, δολομητις, δολοφρονεουσα, δολοφραδμων, ἑλικοϐλεφαρος, ἑλικῶπις, ερoεσσα, ευπλοκαμος, ευθρονος, ευκολπος, ευκρητος, ερωτοτροφος, ερωτοτοκος, ειναλια, ευχαρις, ευθαλαμος, ευναια, ευλεκτρος, ευθωρηξ, ευλοχος, εργοπονος, ἡδεῖα, ζυγια, κυνῶπις, καλη, θαλασσιγονος, θαλασσια, θαλαμοπολος, θερμη, ιοστεφανος, Κυπρογενης, κυανοπολος, Κνιδια, κουροτροφος, ισοπονος, ερυθραια, ἑσπερια, λευκη, νηπλεκτος, λυσιμελης, μειλιχια, μαλακη, νυμφοκομος, οινοϐαρης, οιστροφορος, καλλικομος, ολομενη, οξυφρων, Ολυμπια, ολοη, Παφια, παιζουσα, πολυωνυμος, πολυφραδμων, ποντογενεια, πασοφορος, ποντια, πανδημος, πανεργος, ποτνια, περιφρων, πολιοχος, πολυκτονος, πολυχρυσος, πυροεσσα, ποικιλοθρονος, ροδεα, ροδοχρως, ροδοχρυς, ροδοδακτυλος, τιμηεσσα, τερψιμϐροτος, στεφανηφορος, σκοτοεσσα, σθενοϐλαϐης, φιλοπαιγμων, χαλεπη, φιλοστεφανος, φιλορχηστειρα, φιλοργιος, φιλονυμφιος, χρυση, χρυσοστεφανος, χρυσηνιος, φιλομοχθος, φιληλακατος, φυτοσπορος, φιλακρητος, ὑπναλεα, ψευδονυμφευτος

PHR. Αποσπορος θαλασσης. Musæ.—Χαριτων, θαλαμων βασιλεια. Λυκιων βασιληϊς. Υμεναιοις κροτεσα. Anac. Λεχων επικερος. ποθων μητηρ. Αφρῳ μορμυρεσα. Ep.

Ευφροσυνης δοτειρα. Ταμιη θαλαμων. Ανδρομενης τιθηνητειρα, κυϐερνητειρα, γενεθλης. Μαῖα γενεθλης. ῥιζα βιε Nonn.

Ελπὶς ολε κοσμε. Βασιλεια καλῳ γηθεσα προσωπῳ. Διωνος κερα. Επηρατον εἶδος εχεσα.

Σεμνὴ Βαχχοιο παρεδρε.

Κυπρις εὐστεφανος κρατερε̃ παρακοιτις Αρηος. Cal.

—Κυπροιο εὐκτιμενης μεδεεσα.

Κυπριδος, ἡτε θεοῖσιν επι γλυκὺν ἱμερον ὦρσε,

Καί τ' εδαμασσατο φύλα καταθνητων ανθρωπων,

Οιωνύς τε διϊπετέας, και θηρια παντα,

Η μεν ὅσ' ηπειρος πολλὰ τρεφει, ἠδ' ὁσα̃ ποντος.

κ λ. Hom. Hymn.

Ουρανιη. πολυύμνε φιλομμειδὴς Αφροδιτη,

Ποντογενὴς, γενετειρα θεὰ. φιλοπαννυχε, σεμνὴ,

Νυκτερια, ζευκτειρα, δολοπλόκε, μῆτερ αναγκης—

Τερπομενη θαλιαισι, γαμοσόλε, μῆτερ ερωτων.

Πειθοι, λεκτροχαρὴς, κρυφια, χαριδῶτι. [μακαιρα.]

Φαινομενη τ' αφανὴς. ερατοπλοκαμ', ευπατερεια,

Νυμφιδια, συνδαιτὶ θεῶν. σκηπ]εχε. Λυκαινα,

Γεννοδοτειρα, φιλανδρε, ποθεινοτατη βιοδῶτι.

Η ζευξασα βροτὺς αχαλινωτοισιν αναγκαις,

Και θηρῶν πολὺ φῦλον ερωτομανῶν απὸ φιλτρων.

Orph. Hymn.

Αφροδιτη.

Μεμῆνε δ' αφροδιτη τις Ελληνων στρατε̃. Eur. I. T. 1264.

SYN. Επιθυμια, ἱμερος.

Αφροκομος.

Αφροκομες ῥαθαμιγγας ετι σταζοντα θαλασσης. Mus. 262.

Αφρονεω, Vid Αφραινω.

Νηπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαινομεν αφρονεοντες. Il. ο. 104.

Αφροντις.

Τις δ' εστὶ δελος τε̃ θανεῖν αφροντις ὤν. Eur. Fr.

SYN. Αφροντιστος, αμεριμνος.—απραγμων.

Αφροντιστως.

Ως τούσδε πεμπων, εκ αφροντιστως. Soph Tr. 370.

SYN. Αμελῶς, αμελητὶ, ατημελῶς, ατημελητῶς, ακηδεςως, ολιγωρως.—μανικῶς.

Αφρός.

—Περί τ' αφρὸς οδόντας Γινεται.—Il. υ. 168.

SYN. Αφλοισμὸς, αχνη.

EPITH. Αλιμυρης, αἱματοεις, αερσιποτητος, αγριος, δρομεωδης, θερμὸς, μαργος, μαλακὸς, λευκὸς, πολιὸς, λυσιπονος, οιδαινων, χιονωδης, χλωρός.—μαρτυρ λυσσης. Nonn.

PHR.—Ὑπὲρ μεγα λαῖτμα τε ποντε

Αφρὸς επιζειων χαροπὴν λευκαινε θαλασσαν.

—Κυματος ακρον αωτον.—

Αφροσυνη.

—Ουδέ τι σε χρὴ Ταυτης αφροσυνης. Il. η. 110.

SYN. Ανοια, απονοια, αβελια, ευηθεια, αμαθεια, μανια, εμπληξια, παραφροσυνη, εκφροσυνη, φρενοβλαβεια καταφρονησις.

EPITH. Αχαλινος, ὑψαυχην, ανομος.

Αφρωδης, Vid. Αφριοεις.

—Εκ δ' ομορξον αθλιε

Στοματος αφρωδη πελανον—Eur. Or. 220.

Αφρων.

—Ἡ παῖς αφρων. Il. λ. 389.

—Τῷ δε φρενας αφρονι πειθεν. Il. δ. 104.

SYN. Αβελος, αφραδης, ακαρδιος, εκφρων, χαλιφρων, παραφρων, παραφορος, αλλογνοων, μανιωδης, φρενοπληξ, φρενομωρος, φοιταλεος.

Αφυδραινω.

—Καθαραῖς δε δροσοις

Αφυδραναμενοι, ςειχετε ναὲς. Eur. I. 97.

SYN. Υδραινω, νιζω, χυτλοω.

Αφυη, (εἶδος ιχθυος)

Ου πωποτ' αφυας εἶδον αξιωτερας. Arist. Eq. 642.

EPITH. Λυκοσομος, εγκρασιχολος.

Αφυης.

—Αφυῆ τ' οντα, κὲκ θελοντα. Soph. Ph. 1042.

SYN. Ακακος, αμαθης, απειρος, ατοπος, αρχαῖος, αχρηςος, ανεπιτηδειος, απρεπης, σκαιός.

Αφυκτος.

Δῶρα δ' αφυκτα θεῶν γιγνεται αθανατων. Solon.

—Και λογες αφυκτες. Arist. Eq. 754.

SYN. Αλυκτος, αδιαδρασος, αναποδρασος, απαραιτητος, ανικητος, αναγκαῖος.

Αφυλακτος.

Αφυλακτον εὕδησεσι πᾶσαν ευφρονην. Aesch. Ag. 345.

SYN. Απροσφυλακτος, ασκεπαςος, ανευλαβης, ανεπιςατητος, ασημαντος. αδιοικητος. αςυςατος.

Αφυλλος.

Και τὰ μεν αρ σχίζησιν αφυλλοισιν κατεκαιον. Il. ϐ. 425.

SYN. Ξηρός.—ακαρπος.

Αφυπνιζω. Vid. Ὑπνος.

Οτρυν' εγχος αειρειν· αφυπνισον.—Eur. R. 25.

SYN. Διυπνιζω, εξυπνιζω, ανεγειρω, διανεγειρω, ανιςημι.

Αφυσσω, Αφυσσομαι, Αφυω.

—Αφενος και πλῦτον αφυξειν. Il. α. 171.

Οινον εν αμφιορεῦσι δυωδεκα πᾶσιν αφυσσας. Od. ι. 204.

SYN. Απαντλαω. περισωρευω. αναλαμβανω, προσκταομαι. αρυομαι.

Αφυσγετος.

—Πολλὸν δέ τ' αφυσγετον εις ἅλα βαλλει. Il. λ. 495.

SYN. Συρφετὸς, ιλύς.

Αφωνητος, Αφωνος.

Παρεσχε φωνὴν τοῖς αφωνητοις τινά. Soph. Oed. C. 1348.

—Σιγῇ πληξειαν αφωνοι. Soph. Aj. 171.

SYN. Αγλωσσος. αβακὴς, αφθογγος, αναυδος, αλαλος, αβοητος, κωφὸς, σιωπηλὸς, ακεων, εχεμυθος.

PHR.—Παντοιων επεων αδαντος. Apollin.

Α Χ

ΑΧΑΙΑΙ, Αχαιΐδες.

—Εὐπλοκαμίδες Αχαιαί. Od. ϐ. 119.

Αχαιΐδες, εκέτ' Αχαιοί. Il. ϐ. 235.

Αχαιϊς.

—Και Αχαιΐδα καλλιγυναικα. Il. γ. 75.

SYN. Αχαια, Αχαΐς, Αχαιὶς γαῖα.

EPITH. Ηγαθεη, πελυβοτειρα.

Αχαιοί.

—Και οἱ πειθονται Αχαιοί. Il. α. 39.

SYN. Ελληνες, Αργολικοὶ, Γραϊκοί.

EPITH. Αρηϊοι, αρηϊφιλοι, αγχεμαχοι, ακμῆτες, δικασπολοι, δῖοι, ἑλικωπες, θοοὶ, αλκηεντες, εὐκνημιδες, ἱπποδαμοι, καρηκομοωντες, κλυτοπωλοι, λοχοωντες, πολυπονοι, πολυσθενέες, μεγαθυμοι, φιλοπτολεμοι, χαλκοχιτωνες, χαλκοκνημιδες.

PHR. Μενεα—πνειοντες. Μαχης ακορητοι.

Μενος ασχετοι. Φαρεσσακεων ὑπερηνορες

Ὑιες Αχαιῶν Αρηϊοι Ὑιες Αχαιῶν.

Αχαϊκὸς, Αχαιός.

Ει δέ κεν Αργος ἱκοιμεθ' Αχαϊκὸν.—Il. ι. 14.

Αχαΐη.

Αχαΐνη.
Και σκυτος αμφιδορυ σικτον αχαΐνεης. Suid.
SYN. Ελαφος.
Αχαλινος.
Εχοντ' αχαλινον σ͂τομα.—Arist. R. 862.
SYN. Αχαλινωτος, ακαθεκτος, ακατασχετος
Αχαλκευτος, Vid. Ὕπνος.
Πεδαις αχαλκευτοισιν εζευκται πεδας. Eur. Fr.
Αχαλκὴς, Αχαλκος.
Ου μεν επι κνημισιν αχαλκέες εξεχον οπλαί. Tryph. 86.
Ος νῦν αχαλκος ασπιδων.—Soph. Oed. T. 200.
Αχανδὴς
Μυσας. φρεσὶν αποικυς
Αχανδέας ορινοις. Anac. 172. 49.
SYN. Πενὴς, ακληρος.
Αχανη. (μετρον Περσικόν.)
Ουκ, αλλ' αχανας οδίγε χρυσιυ λεγει. Arist. A. 108.
SYN. Κιση. μεδιμνος.
Αχανὴς
Ες βυθον εξ αχανῦς χασματος ηριπεσεν. Ep. l. 1.
SYN. Αμετρος, ευμεγεθης, ὑπερμεγεθης, απειρος, ανασατος.—αφωνος, αφανης, αφεγγὴς, εννεός.
Αχανοφρων.
Ηδὺς, αχανοφρων κικλησκεται.—Sibyl.
Αχαρις, Αχαρισος.
Αθεος γ' ανομος, αχαρις ὁ φθονος. Eur. Andr. 491.
Κακῆς γυναικὸς χαριν αχαριν απωλετο. Eur. Iph. Γ. 566.
Ξειν' επεὶ ὐκ αχαρισα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' αγορευεις. Od θ 236.
SYN. Δυσχαρισος, αποθυμιος. ανδὴς, αφαδιος, ακομψος, ακαλλὴς, αμυσος, ανεπαφροδιτος, ανηδονος. υκ ασεῖος, κακὸς, λυπηρὸς, χαλεπὸς. αγροικος, απαιδευτος, σκαιὸς.
Αχαρνιτης
Κισσος Αχαρνιτης.—Ep. l. 3.
Αχαρνεὺς
—Δυο ποιμένες· εἱς μεν Αχαρνεὺς. Theoc. 7. 71.
Αχατης.
Τῦ δ' αν επὶ πλευρῆσιν ιδοις ευωπὸν Αχατην. Dionyf. 1075.
SYN Αιματοεις, αμυμων, δενδρηεις, μιλτοπαρηος, πολυειδὴς, ωχρὸς
PHR. Ολυμπιος λᾶας. δενδροφυτος πετρα.
Μορφην παντοιην επιειμενον εσθλὸν Αχατην,
Ειδος εχοντα δαφοινὸν αμαιμακετοιο λεοντος
Τῷ μεν και προτεροισι Λεοντοσερην ονομῆναι
Ηνδανεν ἡμιθεοισι.—κ. λ. Orph. L.
Αχειματος.
Αχειματον μ' επεμπε συν πνοιαῖς Aefch. Supp. 142.
SYN. Αχειμασος, αχειμαντος, ακυμαντος.
Αχειρὴς.
Καρκινοι, οκταποδες, δικαρηνοι, αχειρέες.—Hom. B. 289.
SYN. Αχειρ, αχειρος.
Αχειρωτος.
—Αχειρωτον φυτευμα—Soph. Oed. C. 730.
SYN. Αχειροποιητος, αυτοποιὸς, αμωμος.
Αχελωΐος, Αχελῷος.
—Αιτ' αμφ' Αχελωΐον ερρωσαντο. Il. ω. 616.
EPITH. Αργυροδινης. Ναυπακτιος, Καλυδωνιος.
PHR. Αιτωλὸς ποταμὸς. ποταμῦ σθενος ὑψικερω τετραορυ φασμα ταυρυ.
—Ποταμος (Αχελῷον λεγω)
Ος μ' εν τρισὶν μορφαῖσιν εξῄτει πατρὸς,
Φοιτῶν εναργὴς ταῦρος, αλλοτ' αιόλος
Δρακων ἑλικτος· αλλοτ' ανδρειῳ τυπῳ
Βυκρανος· εκ δε δασκιυ γενειάδος
Κρυνοὶ διερραινοντο κρηναιυ ποτῦ. Soph.
Αχερδος.
—Και εθριγκωσεν αχερδῳ. Od. ξ. 10.
Αχερωΐς.
—Ως ὁτε τις δρῦς ηριπεν, η Αχερωΐς. Il. ν. 389.
SYN. Λευκη.
Αχερουτιος.
Αχερουτιός γε σκοπελος αἱματοσαγὴς. Arist. R 474.
Αχερυσὶς
—Εξ Αχερυσίδος ακρης. Apol. 2. 752.
Αχερων.
Ενθα μεν εις Αχεροντα Πυριφλεγεθων τε ρεῦσι
Κωκυτος τε—Od. κ 513.
EPITH. Αεναος, ανεξοδος, βαθὺς, δινηεις, κυανεος, πολυκλαυσος, πολυσονος, συγνὸς, συγερὸς. ψυχρός.
Ενθα περ αμβλυζων ποταμὸς δινῃσι βαθειαις
Θειει χρυσοροας Αχερων κρυερῦ δια χωρυ
Αργυροειδὲς ὑδος προρεων, λιμνητε κελαινη
Ανδεχεται· παταγεῖ δε παρ' οχθαισιν ποταμοῖο
Δενδρεα τηλεθαοντα ποτὶ σχεδὸν, οἱσί τε καρπὸς
Βεβριθεν νυκτας τε και ηματα συννεχὲς αιεὶ—
—Σχεδόθεν δέ οἱ εισὶ πολῆες,
Αρρηκτοι τ' αΐδαο πυλαι, και δῆμος ονειρων.—Orph. 1140.

Ενθα

Ενθα δὲ και προχοαὶ ποταμȣ Αχεροντος.— κ λ. Apoll. 2. 745.

Αχευω, Αχέω.
—Καθεζετο, θυμὸν αχευων. Il. ϐ. 694.
SYN. Λυπεμαι, αλγεω. αχνυμαι, αγανακτεω, αλυκτεω, ατεμϐ:μαι, χολοομαι, δυσκολαινω.

Αχηνια.
Και προσπιεζει χρημ:ατων αχηνια. Aesch. Ch. 299.
Ομματων δ' εν αχηνιαις
Ερρει πᾶσ' Αφροδιτα. Ag. 427.
SYN. Αγυρτια, αχρημοσυνη. απορία. χρεια, ενδεια, σπανια, σπανις, επιλειψις, υς:ερησις, υς:ερημα.

Αχθεινός.
—Τις δ' ȣ σεμνὸς αχθεινὸς βροτῶν; Eur. Hipp. 94.
SYN. Αχθηρὴς, βαρὺς. μοχθηρὸς, ταλαιπωρος. αλεγεινὸς, περιαλγὴς, λυπηρὸς. ολεθριος.

Αχθηδὼν,
Αεὶ δὲ τȣ παροντος αχθηδὼν κακȣ
Τρυσει σε.—Aesch. Pr. 26.

Αχθος.
—Ολίγον δέ μιν αχθος επειγει. Il. μ. 452.
Ω δειπνων αρρητων εκπαγλ' αχθη. Soph. El. 206.
SYN. Βαρος, φορτιον, μοχθος, δυσφροσυνη, λυπη, ανια. συγ:ροτης, συγνοτης, κατηφεια.— μῖσος, αγανακτησις, ανδια.
EPITH. Ατλητον, αλιασον, οϐριμον, ετωσιον, βιοπλαιὲς, συγερὸν, ὑπερϐιον, ȣκ ευαγκαλον, δειματοσαγὲς.

Αχθομαι.
Λιην αχθομαι ἑλκος ὅ με βροτὸς ȣτασεν ανήρ. Il. ε. 361.
Αχθομενην οδυνησι—Ib 354.
SYN. Αχευω, δυσφορεω, αλαςεω, βαρȣμαι, αγανακτῶ. αδημονεω. μεριμναω.

Αχιλευς, Αχιλλευς.
Θαμϐησεν δ' Αχιλεύς—Il. α. 199.
—Ταρϐὼν δ' ανορȣσεν Αχιλλεύς. Il. ι. 193.
SYN. Αιακιδης, Πηλειων, Πηλειδης.
EPITH. Αμυμων, αγαυὸς, αμηχανος, αρηϊος, ατειρὴς, αταρϐὴς, ατασθαλος, ακαματος, αμειλικτος, αταρτηρὸς, ακοντιςὴς, αιχμητὴς, βαρυμηνις, δῖος, Διϊ φιλος, διογενὴς, διοτρεφὴς, δαΐφρων, δȣρικλυτὸς, εκπαγλος, ευμελιης, εριθυμος, ευφρων, ευπ'ολεμος, θεοεικελος, θοὸς, ξανθος, θαρσαλέος, θεοειδὴς, ζαθεος, καρτεροθυμος, κρατερὸς, κλειτὸς, ισοθεος, ισανεμος, λαιψηροδρομος, μεγαλητωρ, μεγαθυμος, μεγαλοφρων, μινυνθαδιος. οΐζυρὸς, οϐριμοεργος, οϐριμος, κυδαλιμος. ολοὸς. μεγας, μεγαλοσθενὴς, ρηξηνωρ, νεκροπερνης, Πηλεϊαδης, ποδας ωκὺς, ποδωκυς, ποδαρκης, π'ολιπορθος, περικλυτος, πελωριος, παιδοφόνος, φαιδιμος, φιλοπ'ολεμος, Σκυριτης, Φθιωτης, ωκυμορος, ὑπερθυμος.
PHR. Αριςος Αχαιῶν. Ορχαμος ανδρῶν, φρενας αινός.
Καρτος εὐσθενεων Αργειων. πυργος αὐτης.
Οὖρος Αιακιδῶν, γυιοχαλκον.
Αιθων λυκος. Τυφὼν Πελασγικός. Id. Πρηςὴρ δαΐȣ μαχης. Id
Θαρσαλέος ποσις Δηϊδαμειης. Opp
Μενος ηὺ θρασυφρονος Αιακιδαο Cal.
Παῖς ἁλιας Θετιδος. Eur.

Αχλαινια.
—Αντὶ τῆς αχλαινιας
Εσθητα λαψη.—Eur. Hel. 1298.

Αχλαινος.
Ανδρῶν αχλαινων εδακε φρενας—Sim.
SYN. Αχιτων, ανειμων, απεπλος, γυμνός.

Αχλοος.
Βροτοῖσιν δ' αχλοα πεδια γᾶς
Ου καρπιζȣσ' αροτοις. Eur. Hel. 1243.
SYN. Αχλοερὸς, αχλοωδὴς.

Αχλυοεις.
Και γαμον αχλυοεντα—Mus. 3.
SYN. Αϊδνὸς, σκοτεινὸς.

Αχλυοπεζα.
Ες δυσιν αχλυοπεζαν—Tryph. 205.

Αχλύς.
—Κατα δ' οφθαλμῶν κεχυτ' αχλύς. Il. ε. 696.
—Και αχλύα νυκτὸς ερεμνῆς. Orph. 339.
SYN. Ζοφος, σκοτος, γνοφος, δνοφος, αὴρ ἠ, ερεϐος, αϐρομια, ομιχλη, ψεφος, αχνη.—νεφελη. —αμϐλυωπια.
EPITH. Αινὴ, ασκιος, αθηπτος, ασκοπος, αυσαλεα. δνοφερὰ. ζοφερὰ. ερεμνὴ, επισμυγερὰ, θανατηφόρος, θεσπεσιη, γυιοπαχὴς. κελαινὴ, κακὴ, ολεσιμϐροτος. χλωρὰ.

Αχλυω.
—Ηχλυσε δὲ ποντος ὑπ' αυτῆς. Od. μ. 406.
SYN. Ηλυγιζομαι, σκοτȣμαι, σκοτιζομαι— ηλυγιζω, σκοτιζω, συσκιαζω, συσκοταζω.

Αχνη.
—Αποπ'λυει δ' ἁλὸς αχνην. Il. δ. 426.
Ως δ' ανεμος αχνης φορεει.—Il. ε 499.
SYN. Αφρος, ασϐολη,—αχλυς, καπνος.— ελυτρον, ρυπαρια.—αχυρον.

Αχνυς.

Αχνυς.
Τις τον αχνυν Ερμῆν σε παρ' υσπλαγγιεσιν εθηκεν; Ep. l. 6.
SYN. Αγενειος.
Αχνυμαι. Αχομαι.
—Θυμὸν ενὶ στηθεσσιν εμοῖσιν Αχνυμαι —Od. ξ. 170.
Νῦν δ' αχομαι—Od. σ. 255.
SYN. Αχθομαι, αχευω, αγωνιαω, δυσανασχετεω. ισθμαινω, λυπεμαι.
PHR.—Ηςο βαρειη νειόθεν ατη
Θυμὸν εδων.—Apoll.
Αχολος.
Νηπενθές τ' αχολόντε, κακῶν επιληθον απαντων. Od. δ. 221.
SYN. Αγανος.
Αχορευτος, Αχορος.
Ην γαμος, αλλ' αχορευτος—Muf. 274.
Αχορευς σ]οναχας.—Eur. Andr. 1037.
Οτε Μοιρ' ανυμεναιος
Αλυρος, αχορος, ανατεφης. Soph. Oed. C. 1287.
Αχος.
—Επεὶ μιν αχος κραδιην και θυμὸν ικανεν. Il. ζ. 171.
SYN. Ανια, αλγος, αθυμια, αχθος, λυπη. θλιψις.
EPITH. Αινὸν, απλητον, αλαστον, βαρυζηλον, δριμὺ, αλεγεινὸν, αμεγαρτον, θυμοφθόρον, θυμαλγὲς, ελεεινὸν, πυκινὸν, οξὺ, σ]υγερὸν, πολυσ]οναχον.
PHR. Αχεος νεφελη μελαινα Hom.
Αχραντος
—Παρθενικὴν μιτρην αχραντον ερυσθαι. Mosch. 2. 73.
Σοφιας αχραντος φύσις. Synef.
SYN. Αχρανης, αχραης, άγνὸς, αμιαντος, αψαυσος, αμολυντος. αθικτος, ακηρατος, απροτιμασος.
Αχρὰς (ειδος απιου)
Αχρας τις εγκλεισας' εχει τα σιτια. Ar. Ecc. 355.
Αχρεῖον, (Adv.)
Αχρεῖον κλαζοντε—Theoc. 25. 72.
Αλγησας δ' αχρεῖον ιδὼν—Il. ζ. 269.
SYN. Αχρειως, απρεπῶς, αεικῶς, απεικοτως, παρακοσμως, ακοσμως, ασχημονως, φαυλως, ανθως αχρησως, ανοητως, αλυσιτελως.
Αχρειος
Τὴν σὴν αχρειαν δυναμιν.—Eur. Herc. 58.
SYN. Αχρηΐος, αχρησος, απεοικὼς, απρεπης, δυσειδης. κῦφος, φαῦλος.

Αχρηισος, Αχρησος.
Και ποτὸν αχρηϊσον αμαιμακετε πιεν άλμης. Muf. 328.
Αχρησον μετανοιαν εμεμφετο—Hom. B. 69.
SYN. Αχρειος, αχρησιμος, δυσχρησος, ανωφελὴς, αδοκιμος, βλαβερὸς, κακὸς, ατριβὴς, ατοπος, πονηρὸς, αλυσιτελὴς, ασυντελὴς. ασυμφορος. ανοητος, ανωφελής.
Αχρημοσυνη.
—Αχρημοσυνη γαρ αναγει. Od. ρ 502.
SYN. Αχηνια, αχρηματια, αμηχανια, ακληημοσυνη, πτωχεια.
Αχρημων.
Ει δέ τις αχρημων, πενιης δέ μιν εργα βιᾶται. Solon.
SYN. Αχρηματος, αχρυσος, αναργυρος, αβιος, απορος, αἶρος, ακληρος, αχην, αχὴς.
Αχρι, Αχρις.
Νυκτας αχρι μαλα κνεφαος—Od. σ. 369.
Αχρις απηλοιησεν—Il. δ. 522.
SYN. Εως. νῦν. Καθολε. μεχρι, εισόκεν.
Αχυρμιά. Αχυρών.
Αι δ' υπολευκαινονται αχυρμιαί—Il. ε. 502.
Κλητῆρί τ' εις αχυρῶνας αποδεδρακότι. Ar. V. 1301.
SYN. Αχυροθηκη.
Αχυρον.
Τὰς γαρ μετοικες αχυρα τῶν ασῶν λεγω. Ib. A. 507.
Εκκαλαμας αχυρον τελεθει τημ' δε μαλιςα. Theoc 10. 49.
SYN. Αθὴρ. καρφη. κυρηβια, τα—αχυρα.
Αχυροτριψ.
Και τριβολες αξιες αχυροτριβας—Ep. l. 6.

Α Ψ

Αψαλακτος.
Απηλθεν αψαλακτος —Arift. L. 275.
Αψαυςος.
Νηδύιων αψαυσος ὑπὸ ζωνην θορε χαλκός. Ap. 2. 113.
—Πολυϊδμονος αψαυσοιο. Orph. L. 74.
SYN. Απαθὴς, ατιμωρητος, αθικτος, ακινητος, αχραντος, αψηλαφητος, ανεπαφος. αμιαντος.
Αψεγὴς, Αψεκτος.
Αψεγὲς—τερας. Soph. El. 499.
Ανθρωπων δ' αψεκτος επὶ χθονὶ γιγνεται εδεὶς. Theog 797.

SYN. Αμωμος, Αμυμων.

Αψευδεω.

—Προς δ' ἐμ' αψευδεῖν αεί. Soph. Tr. 476.

SYN. Αψευστεω.

Αψευδης.

Νηρέα τ' αψευδέα και αληθέα—Hes. Θ. 233.

SYN. Αψευστος, αληθινος, αληθευτικος, απλαστος.

Αψηκτος.

Τῷδέ γ' αψηκτῳ πατάξας

Το κοθορνῳ τον γναθον. Arist. L. 658.

SYN. Ακαματος, αμαλακτος, σκληρος, ακαταμαχτος, αξεστος, ακαρτος.

Αψηφιστος.

—Τις αψηφιστος ανισασθω. Arist. V. 750.

EXP. Μη ψηφοφορηκώς.

Αψις.

Μηπως ὡς ἀψῖσι λινε περ ἁλόντε—Il. ε. 487.

SYN. Αμμα, δεσμος, συμπλοκη, επαφη, προσαφη, συναφη, συναφεια—καμπη, κυφων, καμαρα, ψαλις, ψαλαγμα, χελυς, χελωνη—ψηλαφημα, ψηλαφησις.

Αψορροος.

—Αψορροου Ωκεανοιο. Il. σ. 399.

SYN. Παλιρροος, παλιρροθιος.

Αψορρος.

Τα μεν αρ αψορροι προτὶ Ιλιον απονεοντο. Il. γ. 313.

SYN. Παλινδρομος, οπισθορμητος, οπισθοπορος.

Αψος.

—Λυθεν δ' ε οἱ αψεα παντα. Od. δ. 794.

SYN. Ἅψις, ζευγμα, μελος, γυῖον, κῶλον.

Αψοφητος, Αψοφος.

Αλλ' αψοφητος ξεων κωκυματων. Soph. Aj. 321.

—Μητ' αψοφον ιχνος. Call. 2. 12.

SYN. Αθορυβος, αβρομος.

Αψυχια.

Σημεια—ταυτ' αψυχιας. Eur. Alc. 727.

SYN. Αναν δρια, ατολμια, αθυμια, λειποθυμια, λειποψυχια, εκπληξις. δειλια.

Αψυχος.

Ψυχὰν αψυχον εχοντα. Arist. R. 1369.

—Αψυχοισιν εικότες ειδωλοισιν. Ap. 4. 1280.

SYN. Αθυμος, ατολμος, εκψυχος, λειποψυχωδης, αβιωτος, δειλός, εκπληκτος, απνοος, εκφοβος.

Α Ω.

Α. Ω. Vid. Αωτον.

Αω. Vid. Αημι.

—Αεν ὕρος—Παγχυ μαλ' αχραής.—Ap. 1. 605.

Αωρί, (Adv.)

Πολλάκι νυκτὸς αωρί—Theoc. 11. 40.

SYN. Πρωιαιτερως, ακαιρως, και' ὥραν, παρὰ καιρόν, παρακαιρως.

Αωρια.

Αλλ' αωριαν ἥκοντες—Arist. A. 23.

SYN. Ακαιρία—αωρια, ασχημοσυνη.

Αωρος, Αωρος.

—Ὁ δ' αωρος αυτίκα μᾶλλον. Arat.

Τῆς ητοι ποδες εισι δυωδεκα παντες αωροι. Od. μ. 89.

Ω τῆς αωρε θυγατερ αθλιας τυχης. Eur. Hec. 423.

SYN. Απρεπης, αεικης, ακαιρος, αμεριμνος, αχαρις, απρεπαντος, απειρος, εξωρος, προωρος, καταωρος, παναωρος.—ανοικειος, ασυμφορος—ωμός.

Αωρονυκτος.

—Αωρονυκτον αμβοαμα. Aesch. Ch. 32.

SYN. Μεσονυκτιον.

Αωτεω.

—Τι παννυχον ὕπνον αωτεῖς; Il. κ. 159.

SYN. Αωτευω—ὑπνοω, ευδω, απαυθιζω—καθευδω, αποκοιμαομαι.

Αωτον, Αωτος.

—Εϋστρεφει οιος αωτω. Il. ν. 599.

Στεφαναμ αωτω γλυκυν. Pind. Ol. 5.

—Λινοιότε λεπτὸν αωτον. Il. ι. 657.

—Ηρωων θεῖος αωτος. Theoc. 13. 27.

SYN. Ανθος—ερια—Κοσμος, στεφανος.

Βαβαξ.
—Τριπλᾶς θυγατρας ὁ σπειρας βαβαξ. Lyc. 472
SYN. Ῥητωρ.—αδολεσχος, φλυαρος.

Βαβυλων
—Βαβυλων, ἱερὴ πόλις ἣν ῥά τε πᾶσαν
Τειχεσιν αῤῥαγεεσσι Σεμιραμις εστεφανωσεν. Dion. 1005.
EPITH. Ασσυριη, κραναὴ, σαμπολις, ὑπερφιαλος, μεγαλη, πολυχρυσος, χρυσοθρονος, χρυσοπεδιλος.
PHR. Πυλυετης, βασιλεια, μουνη κοσμοιο κρατῦσα. Sibyl.

Βαγμα.
—Αιανῆ δυσθροα βαγματα. Aesch. Pers. 640.
SYN. Αυδη, θροος, λογιον. φωνημα.

Βαδην (Adv.)
Τῦ δε βαδην απιοντος—Il. ν. 516.
SYN. Εμβαδὸν, ηρέμα, ησυχῳ ποδί—κλιμακιδόν.

Βαδιζω.
—Δια ψαμαθου βαδιζε. Hom. M. 320.
SYN. Ατραπιζω, βαινω, βασκω, βιβαω, εἶμι, κιω, οιχομαι, ερχομαι, πορεω, πορευομαι. περιπατεω, ὁδοιπορεομαι. ὁδευω, στειβω.
PHR. Πολυελικτον ποδες ιχνος επειγων.
Ταμεῖν κενεῶνα κελευθυ. Αελλοπον ιχε πορειην. Nonn.

Βαδισις.
—Την βαδισιν τῶν πλυσιων. Arist. V. 1168.
SYN. Εισοδος, παροδος, προσοδος, περιπατος, ηλυσις, πορεια, εισδυσις. βαδος.

Βαδιστὴς.
Ταχὺς βαδιστὴς τερμονων ανθηπτετο. Eur. M. 1182.
SYN. Δρομεύς.

Βαδιστικός.
—Ὡς οντος γε μη βαδιστικῦ. Arist. R. 128.
SYN. Ταχυπυς, οξυπυς.

Βαδος
Η δε βαδος νιφετῶν γαῖαν και δενδρα καλυπτει. Ep. I. 6.
SYN. βαδισμα, βαδισμὸς, βαδισις.

Βαζω.
Οι τ' εὖ μεν βαζυσι, κακῶς δ' οπιθεν φρονεουσιν. Od. σ. 167.
SYN. Αυδαω.

Βαθμις. Βαθμὸς
—Αιῶνος ακραν βαθμιδων απο. Pind. Pyth. 1.
Βαθμὸν επὶ στιβαρῷ πισσας ποδί—Apoll. 3. 1334.
SYN. Βασμὸς, βῆμα, βασις, βαθρον, αναβαθμὶς, αναβαθμὸς. αναβαθρον. κλιμαξ, κλιμακτὴρ, πλίξ. κροσσαι.

Βαθος.
Δῦ δε βαθος λιμνης.—Hom. B. 85.
Οσμὴ χωρεῖ ες βαθος κυκλυ. Arist. Av. 1712.
SYN. Βαθυτης, βαθυσμα, βενθος, βυθὸς, βυσσὸς, βυσσαμα—ὑψος.
EPITH. Ἁλμυρὸν, νυχιον, ποντιον.

Βαθρεια. Βαθρον.
Αγιος εγὼ βαθυχαῖος—βαθρειας. Aesch. Supp. 865.
Ος κλονεεις Διὸς ἱερὸν βαθρον—Orph. H.
SYN. Βαθμὸς. βασις. ὑποβαθρον, ὑποβαθρα, ὑποβασις. κατηλιψ, ασκαντης, εδεθλιον, θεμελιον. αγαλμα.

Βαθυνω.
—Βαθυνε δε χῶρον ἁπαντα. Il. ψ. 421.
SYN. Εκκοιλοω, κοιλαινω.

Βαθύς.
—Βαθὺς δέ τε Ταρταρος αμφίς. Il. θ. 481.
—Βαθειην πελεμιζεμεν ὕλην. Il. π 766.
—Βαθὺ γῆρας. Synes.
SYN. Βυθιος, εμβυθιος, πολυβενθὴς, αβυσσος, ταναὸς, παχὺς, ὑπερμεγεθης.

Βαθυβυλος.
Φροντίδα κεδνὴν και βαθυβυλον. Aesch. Pers. 142.
SYN. Βαθυμητης, βαθυφρων, βαθυγνωμων, κρυψινυς.

Βαθυγειος.
—Βαθυγειον εμὴν πολιν εφρασε Βαττῳ. Call. 2. 65.
SYN. Βαθύγεως, βαθυληΐος. ευγειος.

Βαθυδινης, Βαθυδινηεις.
—Επ' ωκεανῳ βαθυδινη. Od. κ. 511.
—Παρ ποταμὸν βαθυδινηεντα Σκαμανδρον. Il. φ. 603.

Βαθυδοξος.
Τυνδαριδᾶν βαθυδοξοι γειτονες. Pind. Pyth. 1.

Βαθυζωνος.
—Βαθυζωνυς τε γυναῖκας. Il. ι. 590.

Βαθυκαμπής.
Και βαθυκαμπῆ κλεῖδα συων.—Suid.

Βαθυκληρος.
Ουτε βαθυκληρων, ϋτ' ασπετα μῆλα νεμοντων. Hom. XLIX. 2.

SYN.

SYN. Βαθυκτεανος, βαθυπλετος, αφνειός.

Βαθυκολπος

—Και Δαρδανίδες βαθυκολποι. Il. σ. 339.

Βαθυκολπε γᾶς αεθλοις. Pind. P. 9.

Βαθυκρημνος.

—Βαθυκρημνεισι δ' αμφ' ακταῖς Ελωρε. Pind. Nem. 2.

Βαθυκυμων.

Ος ναιεις ποντοιο βυθες βαθυκυμονας αγρές. Orph. H.

Βαθυλειμος, Βαθυλειμων.

—Ηδ' Ανθειαν βαθυλειμον. Il. ι. 151.

—Κιρρας βαθυλειμωνα πετραν. Pind. Pyth. 10.

Βαθυλήϊος.

Εν δ' ετιθει τεμενος βαθυλήϊον—Il. σ. 550.

SYN. Βαθυγειος, ευγειος, ευκαρπος, εγκαρπος, σιτοφόρος.

Βαθυμαλλος.

Δερμα τε κριῦ βαθυμαλλον αγειν. Pind. P. 4.

SYN. Βαθυθριξ, βαθυτριχος, τριχωτὸς, πολυθριξ, μαλλοφόρος, λαχνὸς, λαχνηεις.

Βαθυμητης.

—Βαθυμῆτα Χειρων

Τραφεν τον Ιασονα—Pind. Nem. 3.

SYN. Βαθυβελος.

Βαθυξυλος.

—Το δ' ὕλης εν βαθυξυλῳ φοβῃ. Eur. B. 1136.

SYN. Βαθυσκιος, ανηλιος.

Βαθυπεδιος

—Ἐν βαθυπεδίω Νεμεα. Pind. Nem. 3.

Βαθυπλοκαμος. Vid Βαθυχαιτης

—Βαθυπλοκαμος Κυθερεια. Apoll. 1. 742.

Βαθυπλυτος

Ειρηνη βαθυπλετε—Eur. Fr.

SYN. Βαθυπλεσιος, βαθυκληρος.

Βαθυπολεμος.

Βαθυπολεμε τεμενος Αργος. Pind. P. 2.

SYN. Αιθων, δαϊος, πολεμειος.

Βαθυρρειτης, Βαθυρρεων, Βαθυρροος.

Ουδε βαθυρρειταο μεγα σθενος ωκεανοιο. Il. φ. 195.

—Βαθυρρειοντα τε χαλπιν. Apoll. 2. 661.

Ες ποταμὸν ειλεῦντο βαθυρροον—Il. φ. 8.

Βαθυρριζος.

—Βαθυρριζον περ εῦσαν. Apoll. 1. 1199.

Βαθυσκαφης

—Η βαθυσκαφεῖ κονει κρυψον νιν. Soph. El. 437.

Βαθυσκιος.

Πετρης εις κευθμῶνα βαθυσκιον—Hom. M. 229.

B A

Βαθυσκοπελος

Ουλυμπε δε βαθυσκοπελε πρηῶνας ερυμνές. Orph. 462.

SYN. Αιπεινός.

Βαθυσπορος.

—Ποντε τὸ βαθυσπορον ὕδωρ. Orph. H.

Βαθυστερνος.

Ος ναιεις ποντοιο βαθυστερνοιο θεμεθλα. Ib.

Βαθυστρωτος.

—Βαθυστρωτοις δ' ενὶ λεκτροις. Mus. 266.

Βαθυσχοινος.

Ασωπον δ' ικοντο βαθυσχοινον—Il. δ. 383.

Βαθυτριχος. Vid Βαθυμαλλος.

—Ενθα τε μῆλα βαθυτριχα βοσκεται αιεὶ. Hom. A. 412.

Βαθυφυλλος.

—Υπο πλατανῳ βαθυφυλλῳ. Mosch. 5.

SYN. Εριφυλλος, εινοσιφυλλος, πολυφυλλος, φυλλωδης, κλαδωδης, βλωθρὸς, ευθαλὴς, ευπεταλος, πολυκομος.

Βαθυχαῖος.

Αγιος εγω βαθυχαῖος. Aesch. Supp. 865.

EXP. Μεγαλως ευγενής. μαλα αγαθός.

Βαθυχαιτης.

—Ην γῆμεν Αρισαῖος βαθυχαιτης. Hes. Θ. 977.

SYN. Βαθυπλοκαμος, πολυκομος.

Βαινω.

Ουρανῷ εστηριξε καρη, και επὶ χθονὶ βαινει. Il. δ. 443.

SYN. Εμβαινω, επιβαινω, προβαινω, διαβαινω, βαδιζω, βιβαω, περιπατεω, πορευομαι, στειχω. οδευομαι.

Βαιός.

—Χαρις βαιοῖσιν οπηδει. Ep

—Ποτερον εχωρει βαιός Soph. Oed. T. 769.

SYN. Μικρος, σμικρός, τυτθὸς, βραχὺς, ελαχὺς, ηβαιὸς, ακαρὴς—μονος.

Βαιτα

Ταν βαιταν αποδύς.—Theoc. 3. 25.

SYN. Διφθερα, σισύρα, μηλωτή.

Βακηλος, Vid. Ευνῦχος.

Βακηλος εἶ. Prov. Suid.

Βακτηρια, Βακτηριον, Βακτρευμα,

Βακτηρια γάρ εςι παιδεια βιε. Sent.

—Δεομαι καὶ πτωχικῦ βακτηρικ. Arist. A. 447.

Τί με—βακτρευμασι τυφλῦ.

Ποδὸς εξαγαγες εις φῶς. Eur. Ph. 1565.

Βακτρον.

Δωσω καὶ μεγα βακτρον, ὅ οἱ ποδας ες δεον αξει. Call. 5. 127.

SYN.

SYN. Σκηπανιον, σκηπων, σκιμπων, σκιπων, οχλη, σκυταλις, ραβδος, ροπαλον.
EPITH. Αμπελοιν, αυτοφλοιον, γηροκομον, κισσινον, απολεμον, ευπαγες, ευμετρον, ηδυ, ολοσχερες.

Βακχεια.
—Βακχειας καλης
Ιατρος ελπις—Aesch. Ch. 696.
SYN. Ευφροσυνη, βακχευσις.

Βακχη.
—Αιδομενα φερομαι Βακχη νεκυων. Eur. Ph. 1511.
SYN. Βασσαρα, βασσαρις, μαντιπολος, θυας, μαινας.

Βακχαι, Βακχιδες.
Ω Βακχευ, Βακχαν
Μητροπολιν Θηβαν ναιων. Soph. An. 1135.
Ενθα Κωρυκιαι νυμφαι
Στειχουσι Βακχιδες. Ib. 1142.
EPITH. Ασιαδες, Καδμειαι, θυρσοφοροι, εκφρονες, παραπληγες, νυκτιπολοι, φιλοπαιγμονες, χοροιται, λευκοποδες, κιττοφοροι.—Απληκεις, απλολοι, αθωρηκτοι, απτολεμοι, αρειμανεις, αλεξιγαμοι, Βρομιαι, Ελευσινιαι, Ινδοφονοι, Ισμηνιδες λυσσαδες, ορεσσιβατοι, λυσιεθειραι, θεσσυτοι, μανιωδεες, υγροποροι, υψαυχενες, ρηξηνορες, φιλανθεμοι, φιλοκροταλοι, φιλοσκαρθμοι, χαλκοχιτωνες, χοροπλεκεις
ΡΗΣ. Λαφυσιαι κερασφοροι γυναικες. Pind.
Κυμβαλα διξευσαι, αγρια κωμαζουσαι Nonn.
Ητε θεω τυπεισα παρηορον ομμα τιταινει,
Γυμνον επισειουσα καρη κυαναμπυκι κισσω Tryp.
Οινάδες ωσχοφοροι, τριατηριδες, ανθοκαρηνοι,
Βακχου—εγερσιχοροιο τιθηναι. Opp.

Βακχεβακχος.
—Και Βακχεβακχον ασαι. Ar. Eq. 406.

Βακχειος, Βακχειωτης, Βακχευτης, Βακχευτωρ.
—Περιαλλα δ᾽ ὁ Βακχειος Διονυσος. Hom. XVIII. 46.
—Ιν ὁ Βακχειωτας αει
Διονυσος εμβατευει—Soph. Oed. C. 710.
Αιγομελες, βακχευτα,—Orph. Hym. Παν.
—Βακχευτορα, βοτρυοχαιτην Ep. I. 1.
SYN. Ευϊος, Βακχικος. Βασσαρικος.

Βακχηιος. Βακχιακος, Βακχιος, Βακχευς.
—Βακχηιον αγνον. Orph. H.
Βακχιακας ανα νυκτας.—Ib.
—Βακχιε και Διδυμευ.—Ib.
Βασσαρε, και Βακχευ—Ib.

Βακχευματα.
—Αντι δ᾽ Ευϊων βακχευματων. Eur. C. 25.

Βακχευσιμον, το,
—Το γαρ βακχευσιμον
Και το μανιωδες, μαντικην πολλην εχει. Ib. B. 298.

Βακχευσις.
—Πικραν βακχευσιν εν Θηβαις ιδων. Eur. B. 357.
SYN. Βακχια. Βακχεια, παροινια, θοινια. Διονυσια

Βακχευω, Βακχιαζω.
Μαινομενα ξυν ορμα βακχευων. Soph. An. 140.
Και βακχιαζων εξ εδρας μεθωρμισα. Eur. B. 929.
SYN. Αναβακχευω, εκβακχευω, βακχευομαι, καταβακχευομαι, ενθεαζω, ενθουσιαζω, σαβαζω, μαινομαι, παροινεομαι, επικωμαζω.
Δαιμονιης κακοτητος εβακχευθησαν ιμασθλη. Nonn.

Βακχιαδαι.
—Βακχιαδαι, γενεην Εφυρηθεν εβαντες. Apoll. 4. 1212.

Βακχος.
—Μανιωδεος οργια Βακχου. Theoc. 26. 13.
SYN. Διονυσος, Ζαγρευς, Ιακχος, Κυβηλος, Σαβασιος, Λυαιος, Μεθυμναιος, Νυκτελιος. Οσιρις.
EPITH. Αριπρεπης, ακροκαλιξ, αληθης, απημων, ατρομος, αταρβητος, απαλος, αμπελοφυτωρ, αγλαοδωρος, αλεξητηρ, αεξιφυτος, αδακρυτος, απενθηρος, ακοιμητος, ακορητος, αθηητος, ασιδηρος, αναλκις, ανουτατος, απειρομοχθος, ακεσσιπονος, ακερσεκομης, αρχεγονος, αμειδητος, ακηρυκτος, αδηριτος, αποληκτηρ, αρχεκακος, αμητωρ, αμωμητος, αμαιμακετος, Αιγυπτιος, βοτρυοεις, βριαρος, βροτοσσοος, βοοκραιρος, γιγαντοφονος, γαληναιος, γυναιμανης, δορυσσοος, δοριλητητος, δολοεις, διισσοφυης, δισσοτοκος, δολορραφης, δεξιοπολος, δυσερως, δρακοντοκομος, εχιδνοκομος, εριβρεμετης, εγερσιχορος, εγερσιγελως, εγερσιμοθος, ευιερος, ευσεφιος, ευωδης, ευυμνος, ευκεραος, ευθυρσος, ευθωρηξ, ευρυχαιτης, ευρυβιης, ερημονομος, ερωμανης, ζεων, ζαθεος, ζαγρης, ζωογονος, ζυγοδεσμος, ηδυς, ηυς, θεηγενης, Θυωναιος, θεσμοφορος, θεοινος, θρασυς, θηλυμορφος, θυρσομανης, θηλυμανης, θηλυφρων, θαλασσοπονος, θαλασσοπορος, θαλασσομοθος, θριαμβοδιθυραμβος, Θηβαιγενης, Ικαριος, ιμεροεις, καλος, κισσοκομος, κισσοχιτων, κισσοχαιτης, κισσοφορος, καλεσσιχορος, καλλινικος, καρηβαρεων, κορυμβοφορος, λυσιφρων, λυσιπονος, λυσιμελης, λυσιπαιγμων, λαγωβολος, λευκοχιτων λιπο-

πτολεμος, Λυδιος, Μυγδονιος, μαινομενος, μενεπτολεμος, μειλιχιος, μεθυσφαλὴς, μελλογαμος, ναρθακηφόρος, νηπενθὴς, νυκτοπόλος, νυκτοφαὴς, νεβροχιτων, οινοψ, οινοδοτης, οινοβαρὴς, οινοχυτος, οινοφυτος, οιστρηεις, ορχηστὴρ, ορειπλανὴς, ορειτρεφὴς, ορεσσινομος, ορεσσικόμος, ορειμανὴς, περισθενὴς, περικιονιος, πυρογενὴς, πυριβρομος, πυριπνειων, πολυσταφυλος, πολυγηθὴς, πολυΰμνος, πολυβλεφαρος, πολυειδὴς, ποικιλοβοτρυς, ποθεινὸς, παιδοκόμος, ποθοβλητος, σελασφόρος, σαφυληκόμος, τανυπλοκαμος, τυφλὸς, ταχυγονος, τελεσσιγαμος, ταυροφαὴς, ὑποβρυχιος, ὑπνωεις, ὑπναλέος, ὑγρομοθος, φιλοπαιγμων, φιλακρητος, φιλευϊος φιλοκισσοφόρος, φιλοσοργος, φιλοσκαρθμος, φιλοβοτρυς, φιλοσταφυλος, φιλοσκοπελος, φιλοπτορθος, φιλαγρυπνος, φιλοπευθὴς, φυτηκόμος, φεραυγὴς, φρενοθελγὴς, φυγοπτολεμος. χρυσωπὴς, χρυσοκομης. χρυσασπις, χαλκιχιτων, χορευτὴς, χοροτερπὴς, χοροιτυπος, χοροπλεκὴς, ψευδαλέος.

PHR. Δαιμων Ευορχης, Φυγαλεὺς, Φαυστηριος. Lyc.

Θεὸς ὄραῖος, αμπελοεις, φιλοτιμητος, φιλοχορευτης. Arist.

Δαιμων βοτρυεις. Σκηπτουχος οπωρης. Φιλον φαος. Συνδρομος μηνης. Nonn.

Τεκος Σεμελης ευωπιδος.—

Σεμελης ερικυδεος υἱός —

—Διὸς Νυσηϊος υἱύς Ap.

—Καλλιφυτων κοιρανος ἡμεριδων.

Χρυσεομιτρας Μαιναδων ὁμοστολος. Soph.

Τριετὴς Οριβακχος. Opp.

Σωτὴρ τῶν παροιθε πηματων —

Μελπωμεν βασιληα Φιλευϊον ειραφιωτην·

Αβροκομην, αγροῖκον, αοιδιμον, αγλαομορφον,

Βοιωτὸν, Βρομιον, Βακχευτορα, βοτρυοχαιτην,

Γηθοσυνον, γονοεντα, γιγαντολετην, γελοωντα,

Διογενῆ, διγονον, διθυραμβογενῆ, Διονυσον,

Ευϊον, ευχαιτην, ευαμπελον, εγρεσικωμον,

Ζηλαῖον, ζαχολον, ζηλημονα, ζηλοδοτῆρα,

Ηπιον, ἡδυποτην, ἡδυθροον, ηπεροπῆα,

Θυρσοφόρον, Θρηϊκα, θιασωτην, θυμολοεντα,

Ινδολετην, ἱμερτὸν, ιοπλόκον, ειραφιωτην,

Κωμαστὴν, κεραὸν, κισσοστεφανον, κελαδεινὸν,

Λυδὸν, Ληναῖον, λαθικηδέα, λυσιμεριμνον,

Μυστην, μαινολιον, μεθυδωτην, μυριομορφον,

Νυκτελιον, νομιον, νεβρωδέα, νεβριδοπεπλον,

Ξυστοβόλον, ξυνον, ξενοδωτην, ξανθοκαρηνον,

Οργίλον, οβριμοθυμον, ορεσκιον, ουρεσιφοιτην,

Πελυποτην, πλαγκτῆρα, πολυστεφανον, πολυκωμον,

Ρηξινοον, ῥαδινὸν, ῥικνωδεα, ῥηνοχορῆα,

Σκιρτητην, Σατυρον, Σεμεληγενετην, Σεμελῆα,

B A

Τερπνὸν, ταυρωπὸν, Τυρρηνολετην, ταχυμηνιν,

Υπνοφοβην, ὑγρὸν, ὑμενηϊον, ὑληεντα,

Φηρομανῆ, φρικτὸν, φιλομειδέα, φοιταλιωτην,

Χρυσοκερων, χαριεντα, χαλιφρονα, χρυσεομιτραν,

Ψυχοπλανῆ, ψευστην, ψοφομηδέα, ψυχοδαϊκτὴν,

Ωριον, ὠμηστὴν, ορεσιτροφον, ωρεσιλοιπον. Ep. l. 1.

Ειμι δ' εγὼ Διονυσος εριβρομος, ὃν τεκε μητηρ

Καδμηΐς Σεμελη.—κ λ Hom.

Κισσοκομην Διονυσον, εριβρομον, αρχομ' αειδειν,

Ζηνὸς και Σεμελης ερικυδεος αγλαὸν υἱὸν,

Ον τρεφον ηΰκομοι Νυμφαι —κ. λ. Hom.

Ανδρομεν, Διονυσε, βιε τερψιμβροτε ποιμην.

Αμπελοεις, Διονυσε, φυτηκομε, κοιρανε καρπῶν.

—Γαμοστολος ορνις ερωτων.

Ευφροσυνης κηρυξ, αναξ.—Nonn.

Κικλησκω Διονυσον, εριβρομον, ευαστῆρα,

Πρωτογονον, διφυῆ, τριγονον, Βακχεῖον ανακτα,

Αγριον, αρρητον, κρυφιον, δικερωτα, διμορφον,

Κισσοβρυον, ταυρωπὸν, αρηϊον, Ευϊον, ἁγνὸν,

Ορμαδιον, τριετῆ, βοτρυφόρον, ερνεσιπεπλον·

Ευβουλ', ευπολυβουλε, Διὸς και Περσεφονειης

Αρρητοις λεκτροισι τεχνωθεις, αμβροτε δαιμον.

Ελθε μακαρ Διονυσε, πυρισπορε, ταυρομετωπε,

Βασσαρε, και Βακχεῦ, πολυωνυμε, παντοδυναστα,

Ος ξιφεσιν χαιρεις, ηδ' αἱμασι, μαινάσι θ' ἁγναῖς.

Ευαζων κατ' Ολυμπον, εριβρομε, μανικὲ Βακχε,

Θυρσαχθὴς, βαρυμηνι —φερων πολὺ γῆθος ἅπασι.

Κλῦθι μακαρ Διὸς υἱ, επιληνιε, Βακχε, διματωρ,

Σπερμα πολυμνητον, πολυωνυμε, Λυσιε δαῖμον

Κρυψιγονον μακαρων ἱερὸν θαλος, Ευϊε Βακχε,—

Ροχθιζων, Ληναῖε, μεγασθενὲς, αιολομορφε.

Παυσιπονος θνητοῖσι φανεις, ακος, ἱερὸν ανθὸς,

Χάρμα βροτοῖς φιλαλυπον, Επαφιε, καλλιεθειρε,

Λυσιε, θυρσομανῆ, Βρομι', Ευϊε, πᾶσιν ευφρων —Ib.

Ταυροκερᾶς, Ληναῖε, πυρισπορε, Νυσιε, Λυσσεῦ,

Μητροτρεφὴς, λικνῖτα, πυρίπολε, και τελεταρχα,

Νυκτερι', ευβουλεῦ, μιτρηφόρε, θυρσοτινάκτα,

Οργιον αρρητον, τριφυὲς, κρυφιον Διὸς ερνος.

Πρωτογόν' Ηρικε παιὲ, θεῶν πατερ ηδὲ και υἱὲ,

Ωμαδιε, σκηπτουχε, χοροιμανὲς, ἀγέτα κωμων —

Ρηξιχθων, πυριφεγγὲς, Επαφιε, κοῦρε διματωρ,

Ουρεσιφοῖτα ερας, νεβριδοστόλε, αμφιετηρε,

Παιὰν

Παιὰν χρυσεγχὴς, ὑποκολπιε, βοτρυοκοσμε.
Βασσαρε, κισσοχαρὴς, πολυπαρθενε, και διακοσμε.
Ελθε μακαρ, χλοοκαρπε, κεράσφορε, καρπιμε Βακχε. Orph. H.

Βαλανειον.
—Λιπαρὸς χωρῶν εκ βαλανειυ. Arist. Pl. 616.
SYN. Λυτρὸν, λοετρὸν, ανθρωπογναφεῖον, πλυνὸς
EPITH. Γλυκερὸν, ζωογόνον, καθαρὸν, λυσιπονον.

Βαλανεύς.
Πορνη και βαλανεὺς ταυτὸν εχυσὶν εθος. Alc.
SYN. Λυτροχόος, λοετροχόος βαλανειωτης.

Βαλανιζω.
—Καγω 'μαυτῷ βαλανευσω. Arist. Pa. 1103.
SYN. Διακονεω, ὑπυργεω.

Βαλανηφάγος,
Πολλοὶ εν Αρκαδιῃ βαλανηφάγοι ανδρες εασιν. Pauf.

Βαλανισσα,
Ω σοβαρὴ βαλανισσα.—Ep. l. 7.

Βαλανος.
Παρ' ρ' ακυλον βαλανον τ' εβαλε —Od. κ. 242.
SYN. Μαγγανον.
EPITH. Μυρεψικὸς.

Βαλανοω.
Νῦν μεν γαρ υτος βεβαλανωκε τὴν θυραν. Ar. Ecc. 361.
SYN. Επικλειω, κλειδοω, κατεχω.

Βαλαντιον.
Ου πρῶτα μεν δεῖ ζῆν ανευ βαλαντιυ. Arist. Av. 157.
SYN. Αργυριον, δαπανη.—μαρσυπιον, μαρσυπος, αρυβαλὶς, αρυβαλλος.

Βαλβίς.
Βαλβιδων επ' ακρων—Soph. An. 133.
Αγ' έρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βιυ. Eur. M. 1245.
SYN. Κρηπὶς —αφετηρια, ιππαφεσις, καμπτὴρ. μοχλός. γραμμὴ, νυσσα. ὑσπληγξ, τερμα.

Βαλιος.
Ειδὸν γὰρ βαλιὸν ελαφον —Eur. Hec 87.
SYN. Κατασικτος, αιόλος.—κιρρός.

Βαλλω.
—Πολλὸν δὲ τ' αφυσγετὸν εις ἁλα βαλλει. Il. λ 495.
SYN. Ριπτω, απορριπτω, αποβαλλω, προβαλλω, δικω ακοντιζω. αποπεμπω, παιω, καταπαιω. κτιζω. κναμπτω.

Βαλσαμον.
Και μυρῳ ειδομενη τῷ βαλσαμῳ αγλαοτιμῳ. Dolsc.

Βαμβαινω.
Ο δ' αρ εςη ταρβησεὶν τε—Βαμβαινων —Il κ. 375.
SYN. Τρεμω, διςαζω.

Βαμμα.
—Σε βαψω βαμμα Σαρδιανικὸν. Arist. 112.
SYN. Αλοιφη.

Βαναυσος.
Ου γαρ βαναυσον την τεχνην εκτησαμην. Soph. Aj. 1140.
SYN. Δυλοπρεπὴς, μικρολογος, ανελευθερος.

Βαξις.
Οξεῖα γάρ συ βαξις, ὡς θεῦ τινός. Soph. Aj. 1017.
—Τεην κατὰ βαξιν, Ιησῶν. Apoll. 1. 8.
SYN. Ακοὴ, θροος, θρυλλος, λογος, πυςις, φημη.

Βαπτιζω.
Αλλ' ὅτε γ' ωκεανοιο ροὸν βαπτιζετο Τιταν. Orph. 510.
SYN. Βαπτω. εμβαπτω, καταβαπτω, εμβαπτιζω, καταβαπτιζω, απονιπτω, εναποκλυζω.
(In Significatu Sacro)
Γαιης αιόλα φῦλα σοφῳ βαπτιζετο ρεεθρῳ.—
Ει μή τις καθαροῖσι δεμας λυτροῖσι καθαιρων
Πνευματος εξ αγιοιο κ) ὑδατος, ειν ενι θεσμῳ,
Οπλοτερην δεξοιτο γενεθλιον αστορον αρχην,
Αντιτυπον μιμημα γυναικειυ τοκετοῖο,
Ου δυναται βροτος υτος επεσσομενοιο νοῆσαι
Ουρανιην αιῶνος ατερμονος ἠλικα τιμήν. Non. I.

Βαπτισμα (in eodem Sensu.)
Κηρυξ αρχεγονυ βαπτισματος.—Nonn.
SYN. Βαπτισμος, βαφὴ, εμβαμμα.—καταποντισμός —λυτρόν.—αναπλασμὸς, θεογενεσια, χαρισμα, φωτισμα.
PHR. Σοφον ρεεθρον. αλεξικακον ὑδωρ. λυτρὸν παλινγεννεσιας. αφθαρσιας ενδυμα.

Βαπτὸς.
Ουθ' ἱματιων βαπτῶν δαπαναις
Κοσμῆσαι ποικιλομορφων. Arist. Pl. 530.
SYN. Ανθοβαφής.

Βαπτω
—Σκεπαρνον ειν ὑδατι ψυχρῷ βαπτει—Od. ι. 392.
SYN. Βαπτιζω, πλυνω, φαρμασσω, χρωματιζω, διαχρωννυω

Βαραθρον, Vid. Βερεθρον.
Απαξ ἁπαντας εις το βαραθρον εμβαλεῖν. Arist. Pl 1110.

Βαρβαρικὸς, Βαρβαρος.
—Μαχαιραν Βαρβαρικήν. Call 4. 173.
Ου γαρ δηπλῶσαι πρὸς βαρβαρα φῦλα μεδονται. Orph. 89.

SYN.

SYN. Ξεινος, αγλωττος, αγριος, αμαθης, αφωνος.

Βαρβαροφρων.

—Βαρβαροφρων πεπεδημένος όρχηθμοῖσιν. Sibyl. l. 1.

Βαρβαροφωνος.

Νασης αυ Καρων ἡγησατο βαρβαροφωνων Il. β. 867.

Βαρβαροω.

Βεβαρβαρωσαι χρονιος ὢν εν βαρβαροις. Eur. Or. 485.

SYN. Εκβαρβαροω βαρβαριζω, βαρκαζω.

Βαρβαρος (λιθος.)

—Διος αιγιοχοιο

Υιεῖ κισσοχιτωνι, λιθον καταθυμιον ειναι

Βαρβαρον αγγελλω, Συριηγενέος κελαδοντς

Υδασιν Ευφρηταο διαινομενον ζαθεοισι. κ. λ. Orph. L.

Βαρβιτον, Βαρβιτος.

Βαρβιτον ες πολυχορδον—Theoc. 16. 45.

—Ουτ' αν βαρβιτε θιγοιμ' ετι. Eur. Alc. 347.

SYN. Κιθαρα. ψαλτηριον.

EPITH. Μελιφρων.

Βαρεω

Οι δ' ἦλθον οινῳ βεβαρηοτες—Od. γ. 139.

SYN. Καταβαρεω, βαρυνω, επιβριθω, πιεζω, εκπιεζω, καταπιεζω, επιχραω, αχθεω.

Βαρις.

Ως τις ει προσαρμέσοι

Βαρβαρυς βαριδας

Νοσον ουκ αποισεται. Eur. Iph. A. 297.

Δεξαι μ' ει καί σοι μεγα βριθεται οκρυεσσα

Βαρις αποφθιμενων, τον κυνα Διογενην. Ep. l. 3.

SYN. Ναῦς—πυργος.—τεῖχος.—αιθουσα.—στοή—αυλή—σφαῖρα.

Βαρκαῖος.

Μετωπα συμπαιουσι Βαρκαιοις οχοις. Soph. El. 729

SYN. Λιβυκός.

Βαρος,

Δευομεναι δε τριχες πλεῖον βαρος ἕλκον επ' αυτῷ Hom. B 90.

—Αλλ' όμως βαρος ψυχης απαντλοιην αν. Eur. Alc. 355.

SYN. Βριθος. βριθοσυνη—ανια, αχθος—βασαγμα—ισχυς, πλῆθος.

Βαρυθω.

—Βαρυθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αυτοῦ. Il. π. 519.

SYN. Βαρυνομαι, επιβαρυνομαι, βριθομαι.

Βαρυνω.

—Εβαρυνε δε μηρον. Il. λ. 583.

—Τί μητέρα, κοῦρε, βαρυνεις; Cal. 4. 212.

SYN. Βαρεω, επιβαρυνω. καταβαρυνω. λυπεω. αχθεω, διαβριθω, πιεζω.

Βαρύς.

Δεισαντων φθογγον τε βαρυν,—Od ι. 257.

—Οδυναι δε κατηπειοωντο βαρεῖαι. Il. ε. 417.

SYN. Αινος, αλγεινος, βληχρος. δυσογκος, δυσλοφος, δυσβασακτος, βαρυσαθμος. επαχθης, μεγας, μεγαλοσθενης, ολκηεις, φορτικός.

Βαρυαλγης, Vid. Ευμενιδες.

Βαρυαλγητος.

Παντων χαγχαζοντων γλωσσαις

Βαρυάλγητα—Soph. Aj. 200.

SYN. Βαρυς. αλγεινος, χαλεπός.

Βαρυβρεμετειρα, Vid Φυσις.

Βαρυβρεμετης, Βαρυβρομος.

—Διὸς βαρυβρεμετα γενος. Soph. An. 1129.

—Διὸς βαρυβρομοι βρονταί. Eur. Ph. 190.

SYN. Βαρυκτυπος, βαρυηχης, βαρυγδουπος, εριγδουπος.

Βαρυβρώς.

Βαρυβρῶ τ', αίματηρὸν νοσον. Soph. Ph. 704.

Βαρυγουνατος, Βαρυγουνος.

Η ῥά τις εσσὶ λιαν βαρυγουνατος.—Theoc. 18. 10.

Ασωπος βαρυγουνος, επεὶ πεπαλακτο κεραυνῷ. Call. 4. 78.

Βαρυδαιμων, Βαρυδαιμονεων.

Η βαρυδαιμονα μητηρ μ' ετεκεν.—Eur. Alc. 875

Και βαρυδαιμονουντων.—Arist. Eq. 555.

SYN. Βαρ ποτμος. βαρυπενθής, βαρυπημων, βαρυσυμφορος, ατυχής, αθλιος

Βαρυδικος.

Βαρυδικος ποινά. Aesch. Ch 936.

Βαρυδοτειρα

Ιω, Μοῖρα βαρυδοτειρα—Aesch. S. T. 983.

Βαρυγδουπος, Βαρυδουπος, Βαρυηχης

Οδμή τ' ιχθυοεσσα βαρυγδουποιο θαλασσης. Mus. 270.

Και δ' αυτὸς βαρυδουπος ὑπὲρ ἁλὸς Εννοσιγαιος. Mosch 2. 116.

—Βαρυηχέϊ κυματι ποντε. Orph. 1350.

Βαρυζηλος.

—Η βαρυζηλος δαμαρ. Lyc. 57.

Βαρυθυμος.

—Βαρυθυμε Σεληνη. Orph. Hymn.

Τὰν δε γυνὰ βαρυθυμος αμειβετο—Call. 6. 81.

SYN. Αμειλιχος, δυσθυμος, βαρυφρων, βαρυμηνις, βαρυψυχος.

Βαρυκομπος.

Και βαρυκομποι λεοντες

Περὶ δειματι φεῦγον. Pind. P. 5.

Βαρυκοτος, Βαρυμηνιος, Βαρυμηνις.

Εγὼ δ' ατιμος, ἡ ταλαινα βαρυκοτος. Aesch. Eum. 783.

—Ουτ'

—Ουτ' Αιας ὁ μεγας βαρυμανιος ἡρως. Theoc. 15. 138.
Παν—βαρυμηνις, αληθής. Orph. Hymn.
SYN. Δυσμηνις, οργίλος, μνησικακος, βαρυοργητος.
Βαρυκτυπος, Vid. Βαρυβρομος.
—Διος βελησι βαρυκτυπυ—Hef. ε. 79.
Βαρυλογος.
—Βαρυλογοις εχθεσιν πιαινομενον. Pind. P. 2.
Βαρυοπης.
—Κρονιδαν βαρυοπαν—Ib. 6.
SYN. Ευρυοπης, βαρυβρομος.
Βαρυπαλαμος.
Βαρυπαλαμοι ορσαι χολον. Ib.
Βαρυπεσής.
—Βαρυπεσῆ καταφερω ποδὸς ακμάν. Aesch. Eum. 375.
Βαρυπνειω.
—Πεφυλαξο βαρυπνειοντας αητας. Muf. 216.
Βαρυποτμος, Vid. Βαρυδαιμων.
Βαρυποτμα κακά. Soph. Oed. C 1518.
Οιμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμοτατας. Eur. Ph. 1367.
Βαρυσαθμος.
Αλλ' ἑτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυσαθμων. Arist. R. 1444.
Βαρυστεναχω.
Τήνδε βαρυστεναχων προσεφη.—Il. α. 364.
Βαρυστονος.
—Το μ' ου βαρυστον' εἶναι. Soph. Oed. T. 1256.
Βαρυστονως.
Εμοὶ πιθεσθε μη βαρυστονως φερειν. Aesch. Eum. 797.
Βαρυσφαραγος.
Ενθα τεκες—Αιακὸν βαρυσφαραγῳ πατρί. Pind. Isth. 8.
Βαρυταρβής.
—Τυμπανυ δ' ηχω Ωσθ' υπογεια
Βροντης φερεται βαρυταρβής. Aesch. Fr.
Βαρυτιμος
Υπατοι τε θεοὶ και βαρυτιμοι χθονιοι. Aesch. Supp. 25.
Βαρυτλητος.
Μητε βαρυτλητων λαγανων περὶ φορτον αγυσαν. Naum. 3.
Βαρυφθογγοι.
—Βαρυφθογγων τε λεοντων. Hom. V. 160.
SYN. Βαρυφωνος, βαρυβρομος.
Βαρυφρων.
—Βαρυφρονος Ανταιο—κυρη. Apoll. 4. 731.
SYN. Βαρυθυμος.
Βαρυχθων.
—Παν βαρυχθον' αἶαν—Aesch. S. T. 312.

Βαρυψυχος.
—Κακῦ και βαρυψυχυ γοος. Soph. Aj. 319.
SYN. Μικροψυχος, δειλός.—βαρυθυμος.
Βασανιζω.
Βασανιζε γαρ τον παῖδα τυτονὶ λαβών. Arist. R. 629.
SYN. Καταπειραω. ανακρινω, ανεταζω, εξεταζω, δοκιμαζω, διακωδωνιζω, κατασκοπευω, κατασκεπτομαι, πιεζω, λυγιζω.—ανιαω. Βασαζω. κολαφιζω. ταλαιπωρεω, τιμωρεω, στρεβλοω.
Βασανιστρια.
—Στοματυργὸς επων βασανιστρια λισπη. Arist. R. 844.
Βασανος.
Χρυσὸν ερυθρὸν ιδεῖν, τριβομενον βασανῳ. Theog. 450.
Πλῦτος δε βασανὸς εστιν ανθρωπυ τροπων. Sent.
SYN. Χρυσίτις. Λυδία λιθος.—κρισις, λογισμὸς, δοκιμασια, κατασκοπή.—ανια. βασανισμὸς.—στρεβλη, τιμωρια.
Βασίλεια, Βασιλὶς, Βασσιλισσα.
Σφαῖραν επειτ' ερριψε μετ' αμφιπολον βασίλεια. Od. ζ. 115.
Δυλη κικλῆσθαι βασιλὶς ὖσ', αισχυνομαι. Eur. Hec. 556.
—Αχῶ χρῆμα καλόν τι
Κοσμευν την βασιλισσαν.—Theoc. 15. 24.
SYN. Ανασσα, βασιλιννα, ἡγεμονὶς, στρατηγίς.
EPITH. Αιδοια, αοιδιμος, αμαιμακετος, αγακλεστη, αθανατος, ιφθιμη, περιφρων, πολυμνηστη.
Βασιλεία.
Τω σκηπτυχῳ ανακτι θεῦ βασιλεια εοικε. Possel.
SYN. Ανακτορια, κοιρανια.
Βασιλειος, Βασιλήϊος. Βασιληΐς. Βασιλικὸς.
Κτυπεῖ γαρ κλεῖθρα βασιλειων δομων. Eur. Or. 1372.
—Δεινὸν δε γενος βασιληΐον εστι—κτεινειν. Od. π. 401.
Δῶκε δε οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πασης. Od. ζ. 193.
Γαμοις Ιασων βασιλικοῖς ευναζεται. Eur. M. 18.
Βασιλεύς.
—Εις κοιρανος εστω,—εἷς βασιλεύς. Il. β. 205.
SYN. Αναξ, αγὸς, αυτοκρατωρ, κοιρανος, κοσμητωρ.
EPITH. Αγαθὸς, αγαυὸς, αιδοῖος, αμυμων, απηνὴς, ακμητος, αμαιμακετος, αριπρεπὴς, αριζηλος, αγακλειτος, αντιθεος, αγηνωρ, αγερωχος,

ρωχος, αναγνος, αριστοπόνος, αλλογλωσσός. ἀλιγχαινος, βαθυπλυτος, δημοβόρος, δωροφάγος, δημοφελής, διοτρεφής, εριθενής, ευγενής, ευκλεανος, ειολβος, εχεφρων, ηπιος, θειος, θευδής, θεηγενής, θεμιςϋχος, ιφθιμος, κρατερὸς, κλειτὸς, κυδαλιμος, κυδαινων, καρτερόθυμος, λαοσσόος, λαμπρὸς, μενεπ7ολεμος, μενεχαρμοςι μεγακλιεις, μεγαθυμος, μεγαδοξος, παναρχος, παμμεδεων, πανταναξ, παναπαλος, πεισιμβροτος, πολισσυχος, προφρων, πολυολβος, τιμηεις, υπερφιαλος, υβριςής, υπερμενὴς, φιλοπ7ολεμος, φιλοσκηπ7ρος, φερεπ7ολις, χαλεπὸς, κοσμοφθόρος, τυραννοφόνος.

PHR.—Σκηπ7ρον εχων, φρεσιν αισιμα ειδώς.
—Καλός τε και αλκιμος, εξοχος αλλων
Σκηπ7ϋχος βασιλεὺς, και εν πολεμοισι μαχητής. Hom.
Και λογιων αγελης αμβροτοι ηγεμονες. Ep.
—Ολυμπια τειχεα γαιης. Opp.
Εικων δε βασιλεύς εςιν εμψυχος Θεϋ.

Βασιλευω.
Ισον εμοὶ βασιλευε—Il. ι. 612.
SYN. Εμβασιλευω, ανασσω, αρχω, εξυσιαζω, αισυμναω.
PHR. Σαρκὸς όλης βροτεης πρυμνησιον ηνιοχευειν. Nonn.
—Θρονῳ εγκαθιζειν. Ευθυνειν λαοῖς δικας. Pind.
—Κραινυσι μεγαν θρονον εμβεβαῶτες. Opp.
Βαλλε καθ' Ελληνων σῆς ζυγοδεσμα δικης.
—Νεαρα σκηπ7ρον ελων παλαμα. Ep.

Βασις.
Ξενων γαρ εξομιλος ηδέ τις βασις. Soph. Tr. 981.
—Αμφὶ νῶτα και τροχῶν βασεις. Ib. El. 720.
Τᾶς ακυει μεν βασις, αγλαΐας αρχή. Pind. P. 1.
SYN. Βαδισις.—πυς.—Ζυγος.—βαθμός. θεμελιον, έδρα, ερεισμα, πυθμήν.

Βασκαινω.
—Τῷ δ' ὠ κακὲ, και πετ' ετακευ.
Βασκαινων.—Theoc. 5. 13.
SYN. Φθονεω, λυπεομαι.—γοητευω, καταγοητευω.—φαρμακευω.—αιτιαομαι, μεμφομαι, συκοφαντεω.

Βασκανια.
—Ὁ δ' νεισεν κρεισσονα βασκανιης. Call. Ep. 26.
SYN. Φθονος. κακοηθεια. καταγοητευσις. αχαριςια, συκοφαντια.

Βασκανος.
—Καί περ σφοδρά βασκανος ὢσα. Arist. Pl. 571.

SYN. Φθονερὸς, κακοηθης, συκοφαντης, υβριςής, φιλαιτιος.

Βασκω. Vid. Βαινω.
Βασκ' ιθι—Il. β. 8.

Βασσαρα. Βασσαρίς.
—Ἡδὲ βασσαρα
Σεμνῶς κασωρευυσα κοιλαυῶ δομυς. Lyc. 771.
Βασσαρίς Ευρυνομη σκοπελοδρομος—Ep. Suid.
SYN. Εμπελατειρα, κασαλβη, κασωρὶς, λαικαςρια, μαχλὶς, μαχλας, μυλλας, πορνη, έταιρα, βακχη.

Βασσαρικος. Vid. Βακχειος.
Στρεπ7ὸν Βασσαρικῦ ρομβον θιασοιο μυωπα. Ep. Suid.
Δεινὸν μὲν ἦν βαςαγμα—Eur. Supp. 767.
SYN. Βαςαγη, βαρος.

Βαςαζω.
Αυτικ' επεὶ μεγα τοξον εβαςασε—Od. φ. 405.
SYN. Φερω, φερομαι, εκφορεω, υποφερομαι, αναχυφιζω, αγκαλιδοφορεω, αχθοφορεω, φορτηγεω. ξυληγεω, αιρω, κομιζω, εκκομιζομαι, κατακομιζω, αερταζω, βασανιζω, δοκιμαζω, διασηκοω.

Βατεω, Βατεομαι.
—Τὰς μηκάδας, οἷα βατεῦνται. Theoc. 1. 87.
SYN. Βατευω, βατευομαι, βινεω, μισγομαι, οχευω, οιφαω, οιφεω, οπυω.

Βατὴρ, Vid. Βηλὸς.
Αυτὸν κεκρυκαι τον βατῆρα τῆς θυρας. Suid.

Βατηριος.
Μηδ' αλογοις ζωοισι βατηριον ες λεχος ελθεῖν. Phocyl. 176.

Βατιδοσκοπος.
—Βατιδοσκοποι, άρπυιαι. Arist. Pa. 811.

Βατὴς
—Τῷ θαλασσα μεν βατὴ Πεζῳ ποτ' εςαι—Lyc. 1414.
SYN. Διαβατὸς, βασιμος, αμευσιμος. διοδευσιμος, ευδιοδος, ευπορος. περασιμος, πορευτικὸς, πορευσιμος. ευεπιβατος.

Βατος.
Νῦν ια μεν φορεοιτε βατοι—Theoc. 1. 132.
SYN. Ακανθα.

Βατοδρόπος.
Ω γερον, Ογκηςοῖο βατοδροπε ποιηντος. Hom. M. 190.

Βατραχεῖον (χρωματος εἶδος.)
—Και βαπ7ομενος βατραχειοις. Arist. Eq. 520.

Βατραχὶς.
Επυ δε ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα. Ib. 1403.

Βατραχος.

Βατραχος.
Ταῖς νυμφαισι δ' εδοξεν αει τον βατραχον αδειν. Mosch. 3 111.
Και τοτ' απολλυμενες βατραχες ωκτειρε Κρονιων Hom. B. 262.
EPITH. Ὑδατοτρεφής.
PHR.—Νωθὴς και μαλθακὸς ιχθύς. Opp.
Τῶν νυμφων θεραποντα, φιλομβριον, ὑγρὸν αοιδὸν—
Λιμναῖα κρηνῶν τεκνα, φιλωδὸν γενος. Arist.
Βαυζω
—Αδε βαϋσδει. Theoc. 6. 10.
SYN. Ὑλακτεω, ὑλαω, ληκεω, ροιζεω, ωρυομαι.
Βαφευς.
Τετὸ βαφευς εδωσε.—Ep. l. 2.
SYN. Λιθοβαφος. χρωστὴρ. χρωματίζω. δευσοποιός.
Βαφη.
Βαφῆ σιδηρος ὡς, εθηλυνθην στομα. Soph. Aj. 660.
SYN. Βαπτισμα, βαμμα. μολυσμα. χρῶμα.

B Δ

BΔΕΛΛΑ.
Αι Αι Ερως ανιηρὲ, τί μευ μελαν εκ χροὸς αἷμα
Εμφὺς, ὡς λιμνᾶτις ἅπαν εκ βδελλα πεπωκας; Theoc. 2. 56.
Βδελυκτροπος.
—Ευμενίδες—μελαιναι δ' ες το πᾶν βδελυκτροποι. Aesch Eum. 52.
Βδελυρὸς.
Αλλ' εχὶ νυνί γ' ὁ βδελυρὸς τον νῦν εχει
Τον αυτόν—Arist. Pl. 994.
SYN. Απευκτὸς, αποτροπος, ακολαστος, ασελγὴς, ανοσιος, ακρατὴς, αισχρεργὸς. αισχροποιὸς. λωβητὴρ, μιαρὸς. μοχθηρὸς, ὑβριστικὸς.
Βδελυττομαι, Βδελυσσομαι.
Η πρὶν σε δια τετ' ευθὺς εβδελυττετο. Arist. Pl. 700.
SYN. Απευχομαι, μισεω, αποστρεφομαι, αποτροπαιομαι. αποτροπιαζομαι, μυσαττομαι, παρορααω. διαπτυω. προβαλλω, επαραομαι. καταραομαι, εκμυκτηρίζω. βδυλλω, φοβεομαι.
Βδεω. Βδυλλω.
Μη βδεῖτε. μηδὲ χεζεθ' ἡμερῶν τριῶν. Ib Pa. 150.
Τι βδυλλεθ' ἡμᾶς. Ib Lys. 354.
—Ὁ τε πενης βδυλλει λεώς. Ib. Eq. 224.

SYN. Περδω, καταπερδω.—βρωμαομαι—φοβεομαι. ευτελιζω. βδελυττομαι.

B E

BΕΒΑΙΟΣ.
Χωρη δ' ἐ τι βεβαιον εχει πεδον ανθρωποισιν. Phoc. 37.
SYN. Αρρηκτος, αδιαπτωτος. αμεταθετος, ακαταστειστος, ασφαλὴς, εδραῖος, εμπεδος. ευεδρος, ευσταθὴς, σαθερὸς, σαθηρὸς. στασιμος, στερεὸς, πολυχαλκος. χαλκοβατὴς,—πιστὸς. ισχορογνωμων.
Βεβηλος.
—Θυρας δ' επιθεσθε βεβηλοις. Orph.
SYN. Αμυντος, ακαθαρτος, αμυστηριαστος, ιδιωτης, μιαρὸς.—βατὸς.
Βεβραθω. Vid. Βρωσκω.
Ωμον βεβρωθοις Πριαμον—Il. δ. 35.
Βελιας.
—Βελιαο κακοφρονος οἶδμα κελαινὸν. Naz.
Και Βελιας ἥξει, και σηματα πολλὰ ποιησει Ανθρωποις.—Sibyl. l. 2.
EPITH. Αμερσινοος.
Βελλεροφοντης
Παντας γαρ κατεπεφνεν αμυμων Βελλεροφοντης. Il. ζ 190.
EPITH. Δαΐφρων, εσθλὸς, κραταιός.
PHR. Αιολιδας βασιλεύς. Χιμαροκτόνος φώς.
Βελονη.
Ευμηκεις βελοναι, παγχαλκεον εργον Αρηος. Hom. B. 129.
SYN. Ηπητριον, ακεστρα, ραφίς. περονη.
Βελεμνον,
—Εσσυντο θεωτερον ὴ βελεμνα. Orph. L.
Βελος.
Αλλ' αγε, τῷδ' αφες ανδρὶ βελος—Il. ε. 174.
SYN. Ακοντιον, ατρακτος, ιος, οἶστος.
EPITH. Αλιον, αφαυρον, αγανὸν. αλεγεινὸν, αντηρὸν, αργαλέον, αλγινόεν. αινὸν, αγριον, αιθαλόεν, ακιδνὸν. αιματοφυρτον, βρονταῖον, αυτοβοητον, βλαφθὲν, βριθὺ, γυιοβόρον, δριμὺ, δαφοινὸν, διερὸν, διοβλητον, δρυόεν, εχηβόλον, εμπνοον, ευκεντρον, ζαφλεγὲς, ηδυμανὲς, ηεροφοιτον, ηεμόεν, ηλιβατον, θοὸν, θηροφόνον, θηροκτόνον, θεοτευκτον, θερμὸν, ιθυκελευθον, κρατερὸν, κωφὸν, κεφον, κραιπνὸν, κραναὸν, κισσοφόρον, κακὸν, λοχιον, λογχωτὸν, λεοντοφόνον, καταχαιριον, μιαιφόνον, λαιψηρὸν, οξὺ, οἰζυρὸν, οκρυόεν, ολοὸν, οξυχομον, ομβρηρὸν, πυρόεν, πυρπαλαμον, πυριπνεν, περιπευκὲς, εχεπευκὲς, πτερόεν,

πλερόεν, πληνὸν, παιδοφόνον, ποθοβλητον, πίχερὸν, πολυφλοισβον, παχύπεν, συγερὸν, συμβολον, τονόεν, τικτὸν, σκολιὸν, τοξοφόρον, ὑδροβαφὲς, ὑπηνεμιον, φλογόεν, φοβερὸν, χαλαζῆεν, χαλεπὸν, χαραδραῖον, χαλκοβαρὲς, ψολόεν, ωκύ.

PHR. Συνδρομον αυραις, Nonn.—Πλανὸν ὅπλον. Soph. Πληνὸς οφις. Aesch.

Βεμβικιζω, Βεμβικιαω.

Ιν' εξ ἀψυχιας ὑμᾶς αφεσθεν

Βεμβηκιζωσιν ἑαυτὲς. Arist. V. 1508.

Οἱσί σε ποιησω τημερον βεμβικιᾶν. Ib. Av. 1465.

SYN. Βεμβεω, βεμβευω, βεμβρεω, βεμβρευω, διακινεω.

Βεμβιξ.

—Ὑπο πληγησι θοας βεμβικας εχοντας.—Call. Ep. 1.

SYN. Βεμβηξ, στροβελος, στρομβος, τροχὸς.

Βενετοι.

—Βενετων αλος αρχιμεδοντων. M. Mus.

Βενθος. Vid. Βαθος

Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βενθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν. Il. σ. 38.

EPITH. Ἁλμυρον, ἁλιμυρὲς, αστηρικτον, ακινητον, ευρὺ, τανυσκιον, πολυκλυστον, πολυρροθιον, φωλεὸν

Βερεθρον (Att. pro Βαραθρον.)

—Ἡχι βαθισον ὑπο χθονός εςι βερεθρον. Il. θ 14.

SYN. Καταχασμα (γῆς,) βαθος. ολεθρος

EPITH. Αμειδητον, απληρωτον, αχλυοεν, αινὸν, αφεγγὲς, αχανὲς, κοῖλον, γλαφυρὸν, δεινὸν, ευρυ, ηερόεν, ιλυόεν, κρατερὸν, σκοτιον, καταχθονιον, ανοστητον, στυγνὸν, νερτεριον, ταρταριον. χθονιον.

PHR. Βενθος αιης. Νεκρῶν κευθμῶνα και σκοτε πυλας. Eur.

Βερενικη.

Κυπρι—τυ μὲν αθαναταν απὸ θνατᾶν

Ανθρωπων (ὡς μῦθος) εποιησας Βερενικαν. Theoc. 15. 107.

EPITH. Περικλειτὴ, αριζηλας, ευειδής.

Βερεσχεθος.

Βερεσχεθοί τε—και μοθωνες —Arist. Eq 652.

(f. ἦτε κοαλεμοι. Metri gratiâ, vid. Schol.

SYN. Ανοητος.

Βερον.

Ριζα βιε, Βερον, πολιων τροφὸς, εἶχος ακακτων,

Πρωτοφανὴς, αιῶνος ὁμοσπορε, συνθρονε κοσμε

Εδρανον Ερμειαο, δικης πεδον, αςυ θεμισων,

Ενδιον Ευφροσυνης, Παφιης δομος, οἶκος ερωτων,

Βαχχε τερπνὸν εδεθλον, επαυλιον Ισχαιρης.

Νηρεΐδων αναθημα, Διὸς δομος, Αρεος αυλὴ.
Nonn. l. 41.

EPITH. Πουλυπαγὴς, ευηνωρ, ευκτιτὸς, ευχροος.

Βευδος.

—Και αιόλα βευδε' εχεσαι Call. Fr.

B H

BΗΛΟΣ.

Ριψασκον τεταγὼν απὸ βηλε—Il, φ. 23.

SYN. Βαθμὸς, βατὴρ, εδος.

EPITH. Λιθεος.

Βῆμα.

Βηματα δ' ετ' ανδρὸς ταδε γινεται, ετε γυναικός. Hom. M. 222.

SYN. Βαδισμα, διαβημα, βασις, ἴθμα. αναβαθρον, οκρίβας.

EPITH. Ενοπλιον, κῦφον.

Βηρυλλος.

Γλαυκῆς βηρυλλοιο.—Tryph. 69.

Βησσα.

—Κοιλὴ δ' ὑποδεδρομε βησσα. Hom. A. 284.

SYN. Αγκος. αλσος.

EPITH. Ακανθοφόρος, αἰδνὴ, βαθυσκοπελος, δασυξυλος, ευθαλὴς, ευανεμος, ἱερὰ, καλὴ, πελεθρονιος, παιπαλοεσσα. πολυκνημος, σκιερὰ, ερημαια, ὑψιλοφος, χλοερά.

Βήσσεος.

—Και βησσεα ποιηεντα. Hom. V. 99.

SYN. Αντρον, κοιλὰς, συναγκεια.

Βηταρμός. (Sc. Πυρριχη ορχησις.)

Σκαιροντες βηταρμὸν ενοπλιον ορχησαντο.

Και σακεα ξιφεεσσιν επεκτυπον.— Apoll. 1. 1135.

Βηταρμων.

—Φαιηκων βηταρμονες ὅσσοι αριστοι. Od. θ. 250.

SYN. Ορχηςὴς, χορευτὴς.

Βηττω.

—Ο γαρ ανὴρ την νυχθ' ὅλην Εβηττε.—Arist. Ecc. 56.

SYN. Βησσω, αναβησσω, χελυττω.

B I

BΙΑ.

Ουτε βιας Τρωων επιδευεσαν—Il. ε. 521.

SYN. Ις, ισχυς, δυναμις, κικυς. ὕβρις. βιαιοτης, ὁρμὴ, ρυμη, αλκή—αναγκη.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Ασχετος, ατρεσος, απροσμαχος, αδοκητος, ασεμφης, αρρηκτος, δεκαπληγος, ζωαρκης, μεγαλοφρων, μεγαλη, θεσπεσιος, κηλεια, λευγαλεα, νικηφόρος, ναυμαχος, παμφαγος, πιαλεα, εριπνευςος, λεοντεια, υπερθυμος, πολυδοξος, φυσιζοος. Ετεοκληειη, Ηρακληειη, Ιφικληειη.

Βιαζω, Βιαζομαι.
Αιανθ', ὃς βελεεσσι βιαζεται.—Il. λ. 588.
—Μαλα δή σε βιαζεται ωκὺς Αχιλλευς. Il. χ. 229.
SYN. Βιαω, επειγω, καταβαλλω, καταπιεζω, προσαγω, παρανομεω, ὑβριζω, λωβαομαι, διαφθειρω, εκνικαω.

Βιαιος.
Ερδειν εργα βιαια κακορραφιησι νοοιο. Od. β. 236.
SYN. Βιαςικὸς, ὑβριςικὸς, ιταμὸς, οβριμος, δεινὸς, εντονος, θῦρος, ισχυρὸς, λαβρος, σφοδρὸς.

Βιαιως.
—Κατεδουσι βιαιως—Οἶκον Οδυσσῆος. Ib. 237.
SYN. Βια. ὑπερβιως, ιταμῶς, δεινῶς, σφοδρῶς.

Βιαιοκλωψ.
Γαμους βιαιοκλῶπας ἁρπαγάς τε συγγονων. Lyc. 548.

Βιαρκης
—Τάδε Πανὶ βιαρκέος αλλος επ' αλλης
Αυθαιμοι τρισσοὶ δῶρα λινοςασιης. Ep. l. 6.

Βιας.
—Βιαντ ά τε ποιμένα λαῶν. Il. δ. 296.

Βιας.
———Καλυπ7ει
Ἡδε Βιαντα πετρη, κοσμον Ιωσι μεγαν. Ep. l. 3.

Βιατης.
—Και γαρ βιατὰς Αρης—Pind. Pyth. 1.
SYN. Βιαςης, ὑβριςής.

Βιαω, Βιαομαι. Vid. Βιαζομαι.
Πετρη χηραμονεσσιν επιθρωσκουσα βιᾶται
Ποντον εσω—Orph. 1264.

Βιβαθω, Βιβαω, βιβημι. Vid. Βαινω.
Αιας δε πρῶτος προκαλεσσατο μακρὰ βιβαθων.
Il. ψ. 809.
Οσις τοῖα πελωρα βιβᾷ ποσὶ καρπαλιμοισι. Hom. M 225.
—Κοῦφα βιβῶντα. Pind. Ol. 14.
Ηϊε μακρὰ βιβας—Il. η. 213.

Βιβλιοθηκη—
Τιμὴν μουσοπολοις, πολεως χαριν, ελπιδα κηρῶν,
Ὁπλα δε ταῖς αρεταῖς, χρηματα τοῖς αγαθοῖς. Ep. l. 4.
SYN. Βιβλιοφυλακιον, βιβλιοπωλεῖον.

Βιβλος, Βιβλιον,
—Μαγικῶν βιβλων απεχεσθαι. Phocyl. 139.
Εζομενος βιβλιον λαβε—Possel.
SYN. Δελτος, λογος τεῦχος, συγγραμμα, φλοιὸς, λεπὶς, λεπισμα. Σελίδες, σχεδαριον, κανονιον, πινακιον.
ΕΡΙΤΗ. Αεξινοος, εργεσινοος, ζαθεος, θεῖα, θεσπις, θεοπνευςος, θεογλωσσος, θεορρητος, θεογραφος, θεμιςοπόλος, πολυελικτος, πολυϊςωρ, πολυηχὴς, περιηγὴς, εμφρων, σοφὴ, φερεζωος.
PHR. Οργανον Μουσων. Δελτοὶ Πιερίδες.

Βιηνωρ.
—Ελε δ' ανδρα Βιηνορα ποιμένα λαῶν. Il. λ. 92.

Βιθυνοι.
Δη τοτε Βιθυνων γαῖαν λυκοι οικησουσι. Zos. l. 2.

Βινεω.
Ὁς τις γε πινειν οἶδε και βινεῖν μονον. Ar. R. 752.
SYN. Βατεω, συνουζιαζω. γαμεω.

Βινητιαω.
Βινητιῶμεν, ἢ βραχιςον τοῦ λογου. Arist. L. 717.
SYN. Ασελγαινω. ασελγεω.

Βιός
Μηριονης δ' Οδυσῆι διδου βιόν.—Il. κ. 260.
SYN. Αψὶς, τοξον.
ΕΡΙΤΗ. Αιολομορφος, γναμπ7ὸς, κρατερός

Βίος.
—Τον εμὸν βιον αμφιπολευοι. Od. τ. 127.
—Ζωεις δ' αγαθὸν βιον—Od. ω. 490.
Τοῖς ζῶσιν ειη παισὶ μη σπανις βιου. Eur. Hec. 12.
SYN. Βιοτὴ, βιοτος. βιοτης. βιοτεια. βιωσις. ψυχη, Ζωὴ, αγωγὴ, τροφὴ, διατροφὴ, εμβιωσις, περινομὴ, περιουσια.
ΕΡΙΤΗ. Αβιος, αμεμπ7ος, αβλαβὴς, ασπασιος. απονος, αλυπητος, αλυπος, αθλιος. αργαλέος, αλγινοεις, αιπηεις, αυταρκὴς, απαιδευ7ος, αντιπαλος, ακανθοφόρος, απιςος, αγηραος, ακηδὴς, ασυφελικτος, ασημος, αψοφητος, αφροντις, απαλαμος, αταθὴς, αεναος, αφθιτος, αειθαλλων, βαρὺς, βαρυσμαραγος, γλυκερὸς. ἡδὺς, δυσζηλος, δυσδαιμων, δυςηνος, δυσθανὴς, δολερὸς, δορυκτητος, εμπεδος, εμπεδοσθενὴς, εφημερος, ευολβος, ευπρεπὴς, ευκοσμος, ευαιων, εργασιμος, ἡσυχος, θνητὸς, θυμηρης, θηλυμανὴς, θεοπρεπὴς, ἱμεροεις, κακοεργὸς, λυπρὸς, λυπηρὸς, λευγαλέος, λιποπ7ολις, μουσοχαρὴς, μογερὸς, μεριμνοτόκος, μελιφρων νηπενθὴς, νηποινος, οικουροκαθεδριος, οἰζυρὸς, πολυχρονιος, πολυφλοισβος, πολυολβος, πολυτειρὴς, πολυςεναχτος, πολυτλητος, πολυσχιδὴς, πολυπλανὴς.

πλαγὴς, πικρὸς, ἠπεροεις, παλιννοςος, παμποικιλος, ῥεων, συγερὸς, σκιοεις, ςονοεις, σκληρὸς, ςρεπ]ὸς, τελεσφὸρος, ταλαιπωρος, τυφλὸς, τρισαθικτος, φυξιπολις, φιλογονιος, χρυσεος.

PHR. Παιγνιὸν εςι τυχης μεροπων βιος, οικτρὸς, αλητης.

Βιοδωρος,

Ὅσα πεμπει βιοδωρος αἶα. Soph. Ph. 1191.

Βιοδωτις. Vid. Περσεφονη.

Βιοδωτωρ.

Δαιμονα—παγγενετην, βιοδωτορα θνητῶν. Ib.

Βιοθαλμιος. Vid. Δηναιὸς.

—Επεὶ ἐ βιοθαλμιος ανὴρ Hom. V. 190.

Βιοθρεμμων.

—Κρινεις βιοθρεμμονα φῦλα. Orph. Hymn.

Βιοθρεπ]ειρα. Vid. Ρεα.

Βιοςερής.

—Κᾆπι προσπολε μιᾶς

Βιοςερῆ χωρῦντα.—Soph. Oed. C. 780.

SYN. Ενδεής.

Βιοφθορια.

Οσσα βιοφθοριην πεμπει κατὰ γαῖαν ἁπασαν. Orph. H.

Βιοφθόρος.

Χρυσε, κακῶν αρχηγὲ, βιοφθόρε—Phocyl. 40.

Βιοτευω,

Μη πλυτεῖν αδικως, αλλ' εξ ὁσιων βιοτευειν. Phoc. 3.

Βιοω, Βιοομαι, Βιωμι.

—Ἦε βιῶναι. Il. κ. 174.

—Τί νυ βειομαι αινὰ παθῦσα; Il. χ. 431.

SYN. Ζαω.—βλεπω.

PHR.—Χαρμεντος ιδεῖν βιοτοιο γαληνην. Apoll.

Εἶναι Διὸς εν φαει. Eur.

Ζωᾶς υλοδιαιτε δεσμοῖσι μενειν. Synes.

Ηερα λεπ]αλέον μυκτηρόθεν αμπνειοντες,

Ζώομεν πελις λαμπαδα δερκομενοι.

Αυραις ζωογονοις πνευματα δεχνυμενος. Ep.

Βιοτὴ, Βιοτης, Βιοτος. Vid. Βιος.

Τῇ περ ῥηΐςη βιοτη πελει ανθρωποισιν. Od. δ. 565.

Πριν κατασιλβων σελας υφόθεν ες βιοτητα

Ημετερην—Hom. VII. 10.

—Βιοτος τροχος, αςατος ολβος. Sibyl.

Ενθα κέ τοι, Μενελαε, φατη βιοτοιο τελευτή. Il. π. 104.

Ανδρὶ παρ' ακληρῳ, ῷ μὴ βιοτος πολὺς ειη. Od. λ. 489.

Βιωτιον.

Ουτος γαρ εξερευκεν αυτῷ βιωτιον. Ar. Pl. 1166.

Βιωσιμος, Βιωτησιος, Βιωτος.

Τί γὰρ μονη μοι τῦσδ' ατερ βιωσιμον; Soph. An. 572.

Ωνεν αμειβονται βιοτησιον—Ap. 2. 1008.

Ως ἐμοι γ' ὁ μελλων βιος ε βιωτὸς. Soph. Oed. C. 1766.

SYN. Βιοτικὸς, βιωτικὸς, εμβιος, ζωηρος, ζωτικὸς.

Βιργιλιος.

Και φιλος Αυσονιοισι λιγυθροος επρεπε κυκνος.

Πνειων ευεπιης Βιργιλλιος.—Ep. l. 5.

Πιερίδες, τί μοι ἁγνὸν εφωπλισσασθε Μαρωνα; Ep. l. 4.

Βιων.

Και ποταμοὶ κλαιοιτε τον ἱμεροεντα Βιωνα. Mosch. 3. 2.

PHR. Δωριος Ορφεὺς. Αγελαισιν ερασμιος. Ib.

B Λ

BΛαβερὸς.

Οικοι βελτερον εἶναι, επεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι. Hom. M. 36.

SYN. Βλαπ]ικὸς, βλαβοεις, πολυπημων, πολυβλαβὴς, επιβλαβὴς, επισφαλὴς, επικινδυνος, επιζημιος, ζημιωδης, λωβηεις, ακερδὴς, δηλημων.

Βλαβὴ, Βλαβος.

Τα μικρὰ κερδη μειζονας βλαβας φερει. Sent.

Ουκεν εμοί τοδ' αισχρὸν, αλλὰ σοι βλαβος. Eur. Herac. 256.

SYN. Ατη, ατη, ζημια, ζημιωμα, αποτευγμα, συμφορα, επηρια, ποινὴ, λωβη, θωη.

EPITH. Στυγνη, μερμερος, ταλαινα, πρωτοπημων, πυριφλεκτος.

Βλαισὸς.

Βλαισοὶ, χειροτεχνηντες—καρκινοι. Hom. B. 288.

SYN. Βλαισος.

Βλακικῶς.

Ως βλακικῶς διακονεῖς. Ar. Av. 1323.

SYN. Βραδεως.

Βλαπ]ω. (antiq Βλαβω.)

—Βλαβεται δέ τε γυῖα κιντι. Nic.

—Μή τιν' ἑταιρων βλαπ]ῃ. Od. ν. 22.

SYN. Αποβλαπ]ω, καταβλαπ]ω, επιβλαπτω, [illegible], [illegible], [illegible], λυμαινομαι, ζημιοω.

Βλαςανω, Βλαςεω.

Θνησκει δε πιςις, βλαςανει δ' απιςια. Soph. Oed. C. 638.

—Πᾶντ' εαρος ἀδεα βλαςεῖ —Bion. 6. 17.

S Y N. Αποβλαςανω, παραβλαςανω, διαβλαςανω, εκβλαςανω, επιβλαςανω, επιβλαςεω, εξαλδαινω, εκφυω, θαλλω, αναθαλλω, θαλεθω, θηλεω, θηλαινω. θαμνιζω, βρυω, ανατελλω. φυω.—αποφυλλιζω, φυλλοφορεω φυλλοις θαλλω.

Βλαςη. Βλαςημα. Βλαςημος. βλαςος.

Τὰν—πετραια βλαςα δαμασεν. Soph. An. 833:

—Γαιης βλαςημα φεριςον Orph. H.

Τιν' ων ετ' αλλον τῆσδε βλαςημον λεγεις; Aesch. Supp. 322.

Βλαςημον αλδαινοντα σωματος—Ib. S T. 12.

Ιερὸν εκφαινυσα δεμας βλαςοῖς χρυσοκαρποις. Orph H.

S Y N. Αποβλαςημα. εκβλαςημα. διαβλαςτητις, βλαςεῖον, ακρεμων, γεννημα. κύμα, θαλὸς, φιτυμα, παραφυὰς, φυτόν αυξησις, προκοπη.

EPITH. Αυτοματος, διιπετής.

Βλασφημια,

Ουδεις κακεργοις λοιδορεῖ βλασφημιαις. Lucian. ap. Dinn.—(an κακεργος:) locus me fugit.

S Y N. Βλασφημοσυνη, δυσφημια, κακηγορια, φιλολοιδορια.

Βλαυτιον.

Τοῖσι τροποις τοῖς σοῖσιν

'Ωσπερ βλαυτιοισι χρῶμαι. Arist. Eq. 885.

'Ο σκυτιων και ταῦτα τα βλαυτια—Ep. Suid.

S Y N. 'Υποδημα, αρβυλη.

Βλαψιφρων.

Βλαψιφρονος Οιδιποδα Aesch. S. T. 731.

S Y N. Φρενοβλαβὴς, φρενοπλήξ.

Βλεμεαινω

—'Ο δὲ το σθενεϊ βλεμεαινων Il. ρ. 135.

E X P. Ενθυσιωδῶς βλεπει.

Βλεμμα. Βλεπος.

Αλλ' ουδὲ το βλεμμ' αυτὸ κατὰ χωραν εχει. Ar. Pl. 357.

Επὶ τῦ προσωπυ εστὶν Ατ]ικον βλεπος. Ib. N. 1178.

S Y N. Αποβλεμμα, αποβλεψις, αναβλεμμα, βλεψις, βλεπησις, ανιλλωσμα, δεργμα, δερξις, οψ, οψις, αποψις, προσωπον.

Βλεπ]ός.

Τι δή ποτ' εμοὶ βλεπ]όν; Soph. Oed. T. 1359.

S Y N. Ορατός.

Βλεπω.

Ουδὲν βλεπυσιν αλλο—Ar. A. 375.

Ει γαρ βλεποντος μη δυνηθημεν κρατεῖν

Παντως θανόντος αρξομεν.—Suph. Aj. 1686.

S Y N. Αποβλεπω, δερκω, δερκομαι, ορασ οπ]ομαι, οσσομαι, ειδω, θηεομαι, λευσσω, οπτευω, οπιπ]ευω.—ζαω.

Βλεφαρις,

Ως αυτὸς αυτῷ βλεφαριδ' ουκ εσωσατο. Arist. Eq. 402.

Βλεφαρον.

—Φιλα βλεφαρ' αμφικαλυψας. Od. ψ. 17.

E P I T H. Αραιὸν, ακοιμητον, αφωτιςον γλαυκὸν, βοογληνον, ευκυκλὸν, ηδυγόον, κυανέον, τολμηρὸν, υπερφιαλον.

Βλεφάρων γοργωπὸν εδραν. Eur.

Βλημα.

Ετ' αυτον αλλα βλημα τ' εν κυβοις βαλεῖν Πεποιθα,—Eur. Supp. 330.

S Y N. Βολή πληγή.

Βλητός.

Η βληταὶ θνησκυσι λεχωίδες.—Call. 3. 127.

S Y N. Βεβλημένος.

Βλῆτρον.

Ξυσ]ον—κολλητὸν βλητροισι.—Il. ο. 678.

S Y N. Γομφος, επιυρος.—βαλανος, επιβλὴς μοχλὸς, μοχλιον. συμβαλμα.

Βληχαομαι

Αμπεδιον βληχοιντο—Theoc. 16. 92.

S Y N. Καταβληχαομαι, βηζω, μηκαω.

Βληχή.

Οιῶντε βληχήν.—Od. μ. 266.

S Y N. Βληχημα, μηκασμὸς.

Βληχρός: Vid. Αβληχρος.

Οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδομενον πελαγεσσι Κῦμα μελαν—Apoll. 4. 152.

Βληχωνιας.

Ουκ, ειγε κυκεῶν' επιπιοις βληχωνιαν. Ar. P 711.

Βλιμαζω, Βλιματ]ω.

Οι δ' ωνῦντα βλιμαζον]ες.—Ib. Av. 530.

'Ωσπερ παλαι δεομεθα, και βλιματ]ομες. I. L. 1166.

S Y N. Βλιμαζω, ψηλαφαω. επιθυμεω. διαθλιβω. κακοω.

Βλιτ]ω.

Ην μή τις ώσπερ σφηνιαν βλιτ]η με—Ib. 478.

S Y N. Αποβλιτ]ω, εκπιεζω, κινεω, ερεθιζω.

Βλοσυρὸς,

Μειδιοων βλοσυροῖσι προσωπασι.—Il. η. 212.

S Y N. Καταπληκτικὸς, φοβερὸν, σεμνὸς; αγριωπὸν, ατυξηλὸς, γοργωπης, βλοσυρωπός. δυσδερκής.

Βλοσυρῶπις.
Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐςἐφανωτο,
Δεινὸν δερκομενη—Il. λ. 36.
Βλοσυροννυχιος. Vid. Ευμενιδες.
Βλοσυροφρων.
—Βλοσυροφρονα χλιδᾷ. Aesch. Supp. 840.
SYN. Αγριοθυμος, απηνής.
Βλυζω, Βλυω Vid. Αναϐλυζω.
Βλυζεσ' αργυροειδὲς ὕδωρ κρηνης απὸ μεσσησι
Orph. 597.
Υγρὸν ὕδωρ νασταις αγχιπτολις ἔϐλυε πηγή.
Nonn.
Βλῶθρος.
Ηὲ πιτυς βλωθρή.—Il. ν. 390.
SYN. Ευμηκής, ευμεγεθης, ευαυξης, μακρὸς, αιπεινός.—ἁϐρός. εγχλωρος ἁπαλός.
Βλωμὸς, (το κλασμα τε αρτε.)
—Ὅσον βλωμε πιονος ηρασσατο. Call. Fr.
SYN. Ψωμὸς, ακολος—εγκαφος.
Βλωσκω.
Και Σατραχον βλωξαντες.—Lyc. 448.
SYN. Αποϐλωσκω, αναϐαινω—αυξανομαι.

Βοαγιδης, (al. Βεγαιαδης.)
—Σκαπανεως, βοαγίδα. Lyc. 652.
SYN. Βεκόλος.
Βοαγριον. Vid. Βοεια.
—Οθι πολλα βοαγρια, και τρυφαλειαι
Καππεσον εν κονιῃσι—Il. μ. 22.
Βοαδρόμος
—Ο βοαδρομες ασπίδ' αειρας
Τεθναμεν η φευγων ἐιλετ' Αριςαγορας. Ep. l. 3.
SYN. Βοηθος.
Βοᾶτις.
Τενε δε δυσϐαϋκτον
Βοᾶτιν ταλαιναν αυδάν. Aesch. Perf. 576.
Βοαυλα, Βοαυλιον.
—Ἵνα τε σφίσιν εσκε ϐοαυλα. Apoll. 3. 1289.
Οιωνοί τ' εκυκλεντο βοαυλια Κενταυροιο. Orph. 436.
SYN. Βεςασις, βεςασιον, βεςαθμον, αυλιον.
Βοαω.
Μηδε βοᾶν—Il. ι. 12.
—Τις ο βοῶν τον δεσποτην; Ar. Av. 60.
SYN. Αναϐοαω, εμϐοαω, ιαχω, αϋτεω, ανυμνεω.
PHR. Ασπετον χεῦσαι παμμιγῆ βοήν.
Κλαζοντ' αμικτον ςοματι ῥιγιςην βοήν. Lyc.

Αὖσεν οσον βαθὺς ηρυγε λαιμός.
Και κλυτον εννεαχιλον ανηρυγεν αιθερεῶνος.
Theoc.
Σμερδαλεοις ςοματεσσι φερων ῥηξηνορα φωνήν.
Λυσσαλεης προχεειν ολεσηνορα βομϐον ευῆς.
Nonn.
Βοεια.
—Θεραπων δε ιδὼν ὑπεχευε βοειας. Il. λ. 842.
—Βοος μεγαλοιο βοειην. Il. σ. 582.
Καμμεν αδεψητον βοεην ςορεσε—Od. υ. 2.
SYN. Βυρσα, δερμα βοος.—ασπίς. βοαγριον.
EPITH. Αυα. ςερεὰ, αιολονωτος. θαμειά, ακαματος, αρραγὴς, αδεψητος, ευθενὴς, βαρυσμαραγος, φιλοσμαραγος, βαρυϐρομος, εριγδεπος, ευτυκτος.—αλοιφη μεθυεσα.
Βοειος, Βοεος.
—Και νεῦρα βοεια. Il. δ. 122.
—Βοεες εξῆπτεν ἱμαντας. Il. χ. 397.
SYN. Βοϊκὸς, βοεικὸς, βοεια‌κός.
Βοεύς.
Ελκον δ' ἱςἰα λευκὰ εϋςρεπτοισι βοεῦσι. Od. ο. 291.
SYN. Δεσμὸς, ἱμάς.
Βοή.
—Βοὴ θαλερῶν αιζηῶν. Il. ξ. 4.
Αυλοὶ φορμιγγές τε βοὴν εχον.—Il. σ. 495.
—Βοὴν αγαθον Μενελαον. Il. δ. 220
SYN. Αϋτμη, αλαλαγμος, ενοπὴ, βοημα, βοητύς. ἦχος. μαχη.
EPITH. Ασϐεςος, ασπετος, αλαλητος, ασιγητος, αιθεροδρόμος, ετεροθροος, θεσπεσιος, ευφημος, ευφρων, λυσιπονος, πολυδακρυς, ἡδυγλωσσος, μελιϐρομος, ὁμοκλητειρα, κακοφατις, κακογλωσσος, τεραςια, παραυλος.
Βοηδρομεω.
Ουτι πε κραυγὴν εθηκας.
Μενελεων βοηδρομεῖ. Eur. Or. 1541.
Βοηδρομιος.
Ω πολλων, πολλοί σε Βοηδρομιον καλεεσι.
Cal. 2. 69.
Βοηδρομος,
—Ποδὶ βοηδρομῳ μελαθρα προσμιξει. Eur. Or. 1295.
Βοηθοος.
Αλκιμεδων δε βοηθοον ἁρμ' εποςευσας. Il. ρ. 481.
Βοηθὸς
—Θνητοῖσι βοηθόν.—Call. 3. 153.
SYN. Αρωγὸς, αλεξητηρ. εφελκυςὴς, προςατής.
Βοηλασια.
Αμφὶ βοηλασιην.—Il. λ. 671.
SYN. Αγρευμα, αγρα.

Βοηλατης.

Βοηλατης, Βοηλατις.
—Συν βοηλάτᾳ—Διθυραμβῳ. Pind. Ol. 13.
—Βοηλάτιν εἵλετο ῥαβδον. Mosch. Ep.
SYN. Βοηλατης, βοηλατης, βοτὴρ.
Βοαμα, Βοητύς. Vid. Βοη.
Χαμαιπετὲς βοαμα προσχανης εμοι. Aesch. Ag. 928.
—Μηδὲ βοητύς—εσω. Od. α. 369.
Βοθρος.
Βοθρον ορυξα—πυγουσιον ενθα και ενθα. Od λ. 26.
SYN. Βοθυνος, καπετος, ταφρος, λακκος, σκαμμα.
EPITH. Γλαφυρὸς, ευρὺς, κοῖλος, πηχυῖος, περιηγὴς, δυσαλυκτος, φθισηνωρ, εὐδρομος, τριστοιχος, κακοεργής.
Βοϊδαριον, Βοΐδιον.
Μη πριν γάν εγὼ τὼ βοϊδαριω
Τὼ 'μὼ πρωτις' αποδῶμαι. Ar. Av. 586.
—Τοῖν γεωργοῖν βοιδιοιν. Ib. A. 1035.
Βοιωτοὶ.
—Βοιωτοὶ, μάλα πιονα δῆμον εχοντες. Il. ε. 710.
EPITH. Χαλκοχιτωνες.
PHR. Πληξιπποι, ὑπερ σακεων πνειοντες. Hes.
Βοιωτια.
Κατεπελτασσονται τὴν Βοιωτιαν ὅλην. Ar. A. 159.
Βοιωτιδιον.
Ω χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτιδιον. Ib 872.
Βοιωτιος.
—Πηνελεως Βοιωτιος ἦρξε φοβοιο. Il. ρ. 597.
Βολβός.
Βολβός τις κοχλιας εξηρεθη' ἧς ποτος αδὺς. Theoc. 14. 17.
SYN. Βολβιον, βολβαριον. ὕδνον.
Βολεω.
—Ὕπνῳ βεβολημέναι ἦτορ. Orph. 36.
SYN. Βαλλω.
Βολὴ, (Vid. Νυγμα) Βολος.
Οφθαλμῶντε βολαί —Od. δ. 150.
—Μεγα δικτυον ες βολον ἕλκει. Theoc. 1. 40.
SYN. Αποβολὴ, εκβολὴ. βλῆμα. αφεσις.
EPITH. Κρατερά, δροσερά, εὔστοχος, μαντιπόλος, κεραυνιος, ουρανιος.
Βολιτος.
—Τοῖς βολιτοις ἠτημένος. Arist. Eq. 655.
SYN. Βολιτον, βολβιτον, σπελεθος.
Βολιτινος.
Νη τον Ποσειδω, και βολιτινον θατερον. Ib. R. 297.

Βομβαυλιος. (αυλητής.)
Επὶ την θυραν μοι Χαιριδεῖς βομβαυλιοί Ib. A. 866.
Βομβυλιος
Ωσπερ μελιττ' η βομβυλιὸς εισερχεται. Ib. V. 107.
SYN. Βομβυλη. μελισσαριον.
Βομβεω
Αυλῶπις τρυφαλεια χαμαὶ βομβησε πεσοῦσα. Il. ν. 530.
SYN. Περιβομβεω, εμβομβεω, επιβομβεω, βομβαινω, ηχεω. βομβυλιαζω.
Βομβος.
Μαινομενων ῥοθιων πολυηχέα βομβον ακουων. Mus. 242
SYN. Ἦχος. κωδωνισμὸς, συριγμὸς, ψοφος, δοῦπος.
EPITH. Ανεμωδης, θεοδινὴς, μυκητωρ, ολεσηνωρ.
Βοοκλόπος.
—βοοκλόπος Τιταν—Orph. 1055.
Βοοκτασια.
Αιὲν εν Αλκινοοιο βοοκτασιας ὁρωνται. Apoll. 4. 1724.
SYN. Βοοσφαγία, βοθυσια.
Βοοστασις.
—Δεξαμενοῖο βοοστασις Οινιαδαο. Call. 4. 102.
SYN. Βουσταθμον, βυστασις.
Βορά
Ουδε γαρ ισχει ποθον βορᾶς. Eur. Or. 189.
Μη κλινης θνητοῖο βορὴν κατὰ μετρον ἑλεῖν. Phocyl 132.
SYN. Εδαρ, βρῶμα, βρῶσις, δελεαρ, τροφή, ἁρμαλια, μασαξ, σιτίον—νομὴ, φορβὴ, χιλὸς, χορτος.
Βορβορος. Vid. Ασις.
Τῇ παντ' αὐ οἶκον βορβορῳ πεφυρμενα. Sim.
Βορβοροθυμος.
—Κάπηλας βορβορυθυμους. Ar. Pa. 752.
Βορβοροταραξις.
Ω βορβοροταραξι—Ib. Eq. 309.
EXP. Ταραχωδεστατος.
Βορεας.
Βορεης και Ζεφυρος—Il. ι. 5.
Ειλει γαρ Βορεης ανεμος μεγας—Od. τ. 200.
Βορρῆς, ἠὲ νοτος—Call Ep. 5.
EPITH. Αιθρηγενὴς, αιθρηεις, αλεγεινὸς, Αρκτῷος, αιψηροκελευθος, λαιψηροκελευθος, κραιπνὸς, κρυερὸς, κρατερὸς, κελαδων, καθαρὸς, κλυτὸς, καλὸς, δυσιμερος, δυσαὴς, Θρηΐκιος,

Θρῆξ, Στρυμονιος, Ισμαρικὸς, ηχηεις, νιφοβλητος, ὁ υποσσοος. ψυχρός.
PHR. Βασιλευς ανεμων. Ανεμος αχραης, νεφεακλονεων.—Κρυσαλλοπηκτον φυσημα. Eur.
Και Βορεης Θρηϊσσαν αγων αντιπνοον αυρην,
Αγρια μαινομενης επεμασιε νωτα θαλασσης.
Nonn.
—Ζαμενὴς Βορεης ςροφαδεσσιν αελλαις.
Χειμεριοις αυραισι δονων βαθὺν ηερα κοσμε,
Κρυμοπαγὴς Βορεα, χιονωδεος ελθ' απὸ Θρακης.
Λυέ τε παννεφελον ςασιν ηερος ὑγροκελευθε,
Ικμάσι ριπιζων νοτεραῖς ομβρηγενὲς ὕδωρ,
Αιθρια παντα τιθεὶς, θαλερομματον αιθερα τευχων. Orph.
Βορειγονοι, Αβορειγονοι.
—Εν τοποις Βορειγονων. Lyc. 1253.
Βορειὰς, Βορειος, Βορραῖος, Βορηϊος.
—Βορειάδος αντιου Αρκτε. Orph. 736.
Βορειος ὡς τις ακτά. Soph. Oed. C. 1304.
—Προσαχθέντα βορραιαις πυλαις. Aesch S.T. 533.
—Βορηϊοι τες. Apoll. 1. 211.
SYN. Βορραῖος, Αρκτικὸς, Αρκτῷος.
Βορός.
Μιαρὸν το χρῆμα, και κακοσμον, και βορόν. Ar. Pa. 38.
SYN. Αδηφάγος, βρωτικός.
Βοσκή.
Βοσκὰν φερειμαν τοματος δυσποτε. Aesch. Eum. 266.
SYN. Βοσις, τροφὴ οχή.
Βοσκημα.
Αιθὴρ εμὸν βοσκημα—Ar. R. 919.
Βοσκημασι σοῖσι συριζων. Eur. Alc. 556.
SYN. Βορὰ, βοσκησις—βοτὸν, θρέμμα. σῖτον.
Βοσκω.
Βυλεται αἰτίζων βοσκειν ἣν γαστέρ' αναλτον. Od. ρ 228.
SYN. Επιβοσκω, τρεφω, νομευω, σιτεω, βυκολεω, νεμεθω, ποιμαινω, χιλοω, χορταζω, ψωμιζω.
Βοσπορος.
Φαινετο δ' ηερόεν ςομα Βοσπορυ—Ap. 1. 1114.
EPITH. Αςηρατος, διναις, ιχθυοεις, Θρηΐκιος, Κιμμερειος—πορος κυματιας. Aesch.
Βοσποριος.
Ακταὶ Βοσποριαι—Soph. An. 979.
Βοστρυχος.
Παρὰ βοςρυχον αὖραν
—Ελαυας—αίσσων. Eur. Or. 1438.
SYN. Βοςρυξ, κομη, χαῖτα, κικιννος, πλοκαμος, πλοχμὸς, ςροφος, εθειρα, κυρά.

PHR. Βοτρυς εθειρης. Ανθεα κορσης.
—Κατειμένα βοςρυχα χαιτης.
Απλοκον αςαθεεσσιν εσειετο βοςρυχον αυραις.
Χρυσεα χιονεησι παρηϊσι βοςρυχα σειων. Nonn.
Μηδε κομης περιαλλα περισχιδέας πλεκε σειρας. Naum.
Χρυσειοις δ' εκατερθε τινασσομενος πλοκαμοισι
Βοτρυς ακερσεκομης ζεφυρῳ συρεκζετο χαιτην.
Coluth.
—Καδ δε καρητος
Ουλας ἧκε κομας ὑακινθινῳ ανθει ὁμοίας—Hom. Od. ζ.
Βοςρυχωδης.
Ου προκαλυπτομενα βοςρυχωδεος
Αβρὰ παρηΐδος,—Eur. Ph. 1507.
Βοτανη,
—Μετὰ κτιλον ἑσπετο μῆλα
Πιομεν' εκ βοτανης.—Il. ν. 493.
SYN. Αγρωςις, νομὴ, ποα, ποια, χλοη, χλοιη. χορτος.
EPITH. Ειαρινὴ, ζειδωρος, ζωαρκης, χλοερά, χλωρά.
Βοτὴρ.
—Αγρον δ' επελευσομαι, ηδὲ βοτῆρας. Od. ο. 503.
SYN. Βυαγωρ. βυβοτης. βυποιμην, βυπόλος, βυκαῖος, βυφορβος, βυκόλος, βοονόμος, βυπλαξ, βυτης, βυτὴρ. βωτης, βοηνης, βωτωρ, επιβωτωρ, αμορβεὺς, αμνοκόπος, νομεὺς, ποιμήν.
EPITH. Αγρονόμος, αγελαιόμος, δενδροκόμος, ἱπποπόμος, λιγυθροος, ορεσσινόμος, ορεσιτροφος.
Βοτὸν.
—Βοτὰ χιλια βοσκω. Theoc. 13. 34.
SYN. Θρεμμα, μῆλον, κτῆνος, βοσκημα.
Βοτρυδὸν.
Βοτρυδὸν δε πετονται επ' ανθεσιν—Il. β. 89.
SYN. Αθροως, κατὰ πληθη, ὁμηγερέες.
Βοτρυς.
—Μελανες δ' ανὰ βοτρυες ἦσαν. Il. σ. 562.
—Βοτρυς εθειρης. Nonn.
SYN. Σταφυλή. οπωρα—κομη (Metaph.)
EPITH. Αγλαὸς, αγλαοκαρπος, αμεμφὴς, απαθὴς, απειραντος, ακμαιων, αμπελοεις, Βακχιὰς, γελαων, γλυκερὸς, θρασὺς, θερειγενὴς, θυωδης, ερευθηεις, ἥμερος, μελανοχρως, οινωπὸς, οινωψ, οινοτόκος, οινοχυτος, ορχηστὴς, πυργωκας, πορφυρεος, πορφυρων, πιων, μελιηδὴς, πολυκαρπος, ἡλικοεις, ευχαιτης, ακερσικομης.
PHR.—Πολυδαιδαλον ανθος οπωρης.
Εγκυμων ερευθαλεης εερσης.
Παιηων ανδρομενης ανιης.

Ημεριδων

Ημεριδων ωδιν.—Λαθικηδης καρπος οπωρης. Nonn.

Οινοτρόφος ομφαξ Βακχε.—

Πορφυρεόν τε βοτρυν, μεθυπιδακα, πυκνορρωγα. Ep.

Βοτρυοδωρος.

Ω ποτνια βοτρυοδωρε.—Ar. Pa. 519.

Βοτρυοεις, Βοτρυωδης.

Πλοχμοὶ βοτρυόεντες—Apoll. 2. 679.

—Αμπελε—βοτρυωδει χλοη. Eur. B. 12.

SYN. Βοτρυηφόρος.

Βοτρυοκοσμος, Vid. Βακχος.

Βοτρυοπαις.

Ενθα περιξ κεχυται βοτρυοπαις ελικι

Αμπελος.—Theoc. Ep. 4.

Βοτρυφόρος. Vid. Βακχος.

Βοτρυοχαιτης.

Ξανθὸς, ερευθωδης, μελανοφρυς, βοτρυοχαιτης. Sapph.

Βεβαλις.

Λεοντοχορταν βεβαλιν.—Aesch. Fr.

Βεβοσιον.

Ρεῖα κε βεβοσιον τελεθοι πλεον—Call. 2. 50.

SYN. Βοσκή.

Βεβοτος.

Αιγιβοτος δ' αγαθη και βεβοτος.—Od. ν. 246.

SYN. Εννομος.

Βεβρωσις.

Και ε κακη βεβρωσις επι χθονα διαν ελαυνει. Il. ω. 532.

SYN. Βελιμια, βελιμιασις, βελιμος, βεπεινα. μεγας λιμὸς —ανια, λυπη.—οικτος.

Βεβων.

Βεβληκει βεβωνα—Il δ. 492.

SYN. Μηρὸς. ηβη.

Βεβωνιαω.

Υπὸ τῶν κοπων γαρ τω νεφρω βεβωνιῶ. Ar. R. 1313.

Βεγαῖος.

Αιαν αμαρτοεπὲς, βεγαῖε.—Il. ν. 824.

SYN. Αλαζονικός. βεεργετης. πολυπραγμων.

Βεδορος.

—Καχ' ηματα, βεδορα παντα. Hes. ε. 502.

Βεθερης.

Εν βεθερεῖ λειμῶνι —Soph. Tr. 191.

Βεθορος.

Φασὶ τριηκοντα βεθορῳ ταυρῳ δεμας. Aesch. Supp. 306.

Βεθυσια. Vid. Βοοκτασια.

—Μεγισταις ὑπο βεθυσιαις. Pind. Ol. 5.

Βεθυτεω.

—Ενθα βεθυτεῖν καλλον πρεπει Eur. Hel. 260.

SYN. Βεσφαγεω, βεφονεω.

Βεθυτος.

Βεθυτον εσιαν αγιζων. Soph. Oed. C. 1565.

Βεκαῖος. Vid. Βοτηρ.

Εργατινα βεκαῖε,—Theoc. 10. 1.

Βεκερως.

—Τᾶς βεκερω παρθενε. Aesch. Pr. 590.

Βεκολεω.

Τον μεν βεκολεων,—Od. κ. 85.

Φοῖβε, σὺ δ' ειλιποδας ἑλικας βεῖς βεκολεεσκες. Il. φ. 448.

—Ειπερ τις αλλος βεκολεῖν τον δημιον. Arist. Ecc. 81.

SYN. Διαβεκολεω, βοσκω.—απαταω. καταθελγω.

Βεκολια.

Βεκολιας τ' επετελλεν.—Hom. M. 494.

SYN: Βεκολιον, επιβεκολιον, αγελη, αγελαιον.

Βεκολιαζω.

—Και αυτόθι βεκολιασδευ. Theoc. 5. 60.

Βεκόλος.

—Και βεκόλοι αγρονται. Od. λ. 292.

SYN. Βοτηρ, βοοβοσκος, βοηνόμος, βοοτρόφος, βεκος, αγελαρχης, επιβεκολος.

Βεκρανος.

—Αλλοτ' ανδρειω τυπῳ—Βεκρανος. Soph. Tr. 13.

SYN. Ταυροκρανος.

Βελαῖος, βελαρχος, Βελευτης, Βεληφόρος.

Ον Γογγυλατης ειλε, βελαῖος, μυλεύς. Lyc. 435.

Δαναὸς δε πατηρ, και βελαρχος. Aesch. Supp. 12.

Ειπω βελευτῆσι.—Il. ζ. 114.

—Μητε Αχαιῶν

Ενθαδ' επελθησιν βεληφορος—Il. ω. 651.

SYN. Επικριτης, συμβελος, φραδμων, συμφραδμων, προβελος, αρχιβελος.

Βελεια.

Παραδὲς ἑτερῳ την βελειαν. Ar. Th. 816.

Βελευματιον.

Βελευματιων, και γνωμιδιων. Ib. Eq. 100.

SYN. Διανοημα.

Βελευτηριον.

Ου δεδοιχ' ὑμᾶς, ἑως αν

Ζῆ το βελευτηριον. Ib. 394.

SYN. Βελεῖον, δικαςηριον. πρυτανεῖον, συνεδριον, αρχεῖον. ὁμηγυρις.

PHR. Μεγιςα δικης τεμενη. Ep.

Θεσμιος αυλη. Αγυδν αλεξικακων δῶμα θεμιςων.

Εις αγορην αγεροντο πολυθροον, ηχι γεροντων

Εις εν αγειρομενων ςρατοθρονος ἑζετο βελη. Non.

Ερυμα

Ερυμά τε χωρας, και πολεως σωτηριον. Aesch.

Βυλευτικός.
Καθ' ὁρᾶ τὸν ανδρα τῆς γυναικὸς εν βυλευτικῳ. Ar. Av. 795.

Βυλευτός.
Ος ποτε βυλευτὸν γηὺς επί οἱ θανατον. Call. 5. 38.

Βυλευω.
Βυλὰς βυλευει θειυ παρὰ σηματι Ιλυ. Il. κ. 415.
Ηδὲ κακὴ βυλὴ τῳ βυλευσαντι κακιστη. Hes. ε. 264.
SYN. Βυλευομαι, διαβυλευομαι, συμβυλευω, συμβυλευομαι, επιβυλευω, διασκεπτομαι, συσκεπτομαι, αγοραζω πρυτανευω, χρηματιζω. αναλογιζομαι, κοινολογεομαι, συμφραζομαι, παραφημι, μητιζομαι, μητιαω, συμμητιαομαι. εισηγεομαι.

Βυλευμα,
—Αλλως φροντιδων βυλευματα. Eur. Hec. 624.

Βυλή.
—Διὸς δ' ετελειετο βυλή Il. α 5.
—Ηδὲ κελευσω—Βυλῇ και μυθοισι. Il. δ. 323.
—Ουτ' ενὶ βυλῇ. Il. β. 202.
SYN. Συμβυλὴ, συμβυλευμα, συμβυλευσις, συμβυλια, διαβυλια, διαβυλιον. σκεψις, διασκεψις, φραδμοσυνη, φραδη, γνωμη, δῆνος, ἤγημα, ιοτης, μῦθος, μῆτις.—αγορα —ὑπαγορια.
EPITH. Ασεμφὴς, ακριτος, αδικος, αλεξικακος, ακναμπτος. βραδυτυς, δυσπειθὴς, δολια, δαιμονια, διχθαδια, εχεφρων, επιφρων, ευφρων, εσθλὴ, εριχυδὴς, θεσπις, θεοτερπὴς, κερδαλεα, κακὴ, κρυπταδια. κρατεροφρων, κενοφρων, μεγαλητωρ, νικερδὴς, νημερτὴς, ολοὴ, πυκινὴ, πυκινοφρων. πειθημων, πολυφροντις, πολυτροπος, πολυμηχανος, πινυτοφρων, συγερα, σκολιοφρων, σωφρων, συμφραδμων, τεχνημων. τρηχεια. ταχυπειθὴς. ὑψαυχην, ωκυνοος.
PHR.—Αλεξητειρα ερωτων. Nonn.

Βυλημα, Βυλησις.
—Το βυλημ' ὡς επ' Αργειοις τό δ' ἦν; Soph. Aj. 44.
Ει τολμα προσγενοιτο, βυλησις θ' ἅμα. Eur. Andr. 702
SYN. Γνωμη, ιελδωρ, θελημα, θελησις, λῆμα, λῆσις, προθεσις, ὑποθεσις, προαιρεσις, σκοπος.

Βυλιμιαω.
—Δῆλον ὅτι βυλιμιᾷ. Ar. Pl. 874.
SYN. Βυλιμαζω, βυλιμωττω, λειμωττω, πεινaω, προσπειναω, βρωσειω.

Βυλιος.
—Πρᾶξαι δεῖ τι βυλιωτερον. Aesch. Ch. 670.
SYN. Βυλευτικὸς.

Βυλομαι.
Βυλομ' εγὼ λαὸν σοον εμμεναι.—Il. α 117.
SYN. Θελω, εθελω, θυμῶ, προθυμεω, προθυμεομαι, προκρινω, μενεαινω. χρηζω.—επεί μοι.

Βυλομαχος.
Ει σύ μὴ ἦς—ανδρὸς βυλομαχυ.—Ar. Pa. 1291.

Βυλυσιος, Βυλυτος,
Ερχομεναι σταθμόνδε βοες βυλυσιον ὥρην. Arat.

Βυλυτός.
Ημος δ' ηελιος μετενισσετο βυλυτόνδε. Il. π. 779.
Ημος δε τριτατον λαχος ηματος ανομενοιο
Λειπεται εξ ηὗς, καλευσι δε κεκμηῶτες
Εργατιναι γλυκερόν σφιν αφαρ βυλυτὸν ἱκέσθαι. Ap. 3. 1340.

Βυνίς.
Ιλεομαι μεν Απιαν βῦνιν—Aesch. Supp. 123.

Βυνῖτις.
Ιω γᾶ βυνῖτι—Ib. 782.
SYN. Ορειινή.

Βυνομος.
Βυνομον εχων ακτάν Soph. El. 182.

Βυπαις.
Ων βυπαις ετι—Ar. V. 1201.
SYN. Νεος, εφηλιξ.—βυκόλος.

Βυπαλος.
Ει—τὰς γναθυς τυτων τις—
Εκοψεν, ὥσπερ βυπαλυ. Ib. L. 361.
SYN. Ονος.

Βυπεινα, Vid. Βυβρωσις.
Θηκατο βυπεινα Τριοπεω γονον οικτρὸν ιδέσθαι. Call. 6. 24.

Βυπελατης. Vid Βυκόλος.
Βυπελαται τε βοων. Ap. 4. 1342.

Βυπλανοκτιστος.
Ατης απ' ακρων βυπλανοκτιστων λοφων. Lyc. 29.

Βυπληξ.
Θεινομεναι βυπλῆγι—Il. ζ. 135.
SYN. Βυπληκτρον, βυκεντρον, μαστιξ. πελεκυς.
EPITH. Αμφιτυπος, αμφιτομος, βαρυστομος, βαθυστομος, ευχαλκος, θηγαλέος, θοὸς, σιδαρός.

Βυπόρος.
Σφαγεὺς τ' εχωρυν βυπόροι ποδῶν πάρος. Eur. Andr. 1134.

Βυπρασιον, (πολις τῆς Ηλιδος)

Ορρ

Οφρ' επὶ Βουπρασιου πολυπυρου βησαμεν ιππυς. Il. λ. 755.
ΕΡΙΤΗ. Πολυσπορυ.
Βυς.
—Και εννέα βῦς ἱερευσεν. Il. ζ. 174.
ΕΡΙΤΗ. Αγρονόμος, αγελαια, αδμητη, αργὸς, αιθων, αγραυλος, γναμβρος, ευνεωρος, ευκραιρης, ευκεραος, ευθηλος, ευρυκερως, ευρυμετωπος, ἑλιξ, ελικωψ, είλιπυς, εριμυκος, εργατινης, λιπαρὸς, πίων, κρατερὸς, κεραὸς, κεραελκὴς, κερασφορος, καλλικερως, ορθοκραιρης, οινοψ, ζατρεφὴς, ζωὸ[illegible]κος, ὑποβρυχιος, ὑλονόμος, ὑλοφάγος, υγροπόρος, ταναιμυκος, φορβὰς, χαμευνας, ωμοφαγος.
PHR. Τριβων αροτρον. Theoc. Γῆς εργαῖης, αροτὴρ. Hes.
Βυσκαφεω.
Στερρᾷ δικελλῃ βυσκαφησαντος γονον. Lyc. 434.
Βυσαθμον, Βυσαθμος
—Λιπὼν δε βυσαθμ' Ιδαῖος Παρις. Eur. Hel. 29.
—Πότ' αμφὶ βυσαθμυς.—Ib. 363.
SYN. Βυσαδιον, βοοσασιον, βοαυλιον.
Βυτροφος.
Οι δ' εν μεταφρενοισι βυτροφοις χθονός. Lyc. 1438.
Βυσφαγεω. Βυφονεω. Vid. Βυθυτεω.
Βυσφαγεῖν ωπλιζετο. Eur. El. 627.
Βυφονιον δε κατα κλισιας.—Il. η. 466.
Βυτης. Vid. Βοτὴρ.
Αγρονομοις χαιρων—ηδε τε βυταις. Orph. H.
Βυτομον.
Ενθεν βυτομον οξὺ —Theoc. 13. 35.
Βυτυπος.
Πλῆξεν,—βυτύπος ὡτε μεγαν κερεαλκέα ταῦρον. Apoll. 4. 468.
SYN. Βυθυτης.
Βυφαγος.
—Και βυφάγος ἦλθε Κοραιος Orph. 136.
SYN. Φαγος, καταφαγος, φαγεσωρος.
Βυφονος.
Βυφόνε, μηχανιῶτα—Hom. M. 435.
Βυφονια.
Και κηκειδε, και βουφονιων—Ar. N. 981.
Βουφορβεω.
—Εβουφορβουν ξενῳ. Eur. Alc. 8.
Βουφορβια, τα.
—Τα μειζονα
Νικῶσι πυγμὴν, και παλην βουφορβια. Ib. 1041.
Βουφορβός.
Βουφορβὸς ἡμῶν.—Ib. Iph. T. 265.
Βουφορτος.
—Βουφορτων κοιρανοι εικοσορων. Ep. Suid.
SYN. Πολυφορτος.
Βουχανδής.
Βουχανδὴς ὁ λεβης. Ib.
Βουχετιος.
—Ανερα βουχετιον. Call. Fr.
Βουχιλος.
Παντες βουχιλου κραντορες Αρκαδιης. Ep. Suid.
SYN. Ευτροφος.
Βοῶπις.
—Βοῶπις ποτνια Ηρη. Il. α. 551.
SYN. Μεγαλοφθαλμος, ευοφθαλμος.
Βοωτεω.
—Γυμνὸν δε βοωτεῖν. Hes. ε. 389.
Βοωτης.
—Και οψε—δυοντα Βοωτην. Od. ε. 272.
ΕΡΙΤΗ. Χαλαζηεις, ὑγροχιτων, αρκτοφυλαξ.
PHR.—Λυκαονιης ελατὴρ Αρκτῴος αμαξης. Nonn.

B P

ΒΡΑΒΕΙΑ.
—Ὁπως κλυοιμέ σου—κοινὰς βραβειας. Eur. Ph. 463.
Βραβεῖον Vid. Αεθλον.
Βραβεῖον αρετῆς εςιν ευπαιδευσια. Sent.
Βραβεὺς, βραβευτής.
—Συ δ' ἡμῖν του φονου γενοῦ βραβεὺς. Eur. Or. 1070.
Μοῦνος εφυς αφανῶν εργων φανερῶντε βραβευτής. Orph. H.
SYN. Επιςατης, οικονομος, διοικητὴς, αγωνιος, αγωναρχης.—διαιτητὴς, δοξαςὴς, διαγραμμων. ραβδουχος.
ΕΡΙΤΗ. Φιλομαχος, δωρηματικὸς.
Βραβευω.
—Παντ' επακουεις, παντα βραβευεις. Orph. H.
SYN. Αγωνοθετεω, διανεμω, επιψηφιζομαι, ιθυνω, κυβερναω, διαιταω.
Βραβυλον.
Ορπακες βραβυλοισι καταβριθοντες εραζε. Theoc. 7. 146.
EXP. Κοκκυμηλον, Δαμασκηνὸν.
Βραγχια, τα.
Ω μοι, ὁτ' ουκ ετεκέ μ' ἁ ματηρ βραγχί' εχοντα. Ib. 11. 54.
Βραδυνω.
—Ην δε βραδυνῃ—πᾶσα χαρις κενεὴ—Ep. l. 1.

SYN. Επιβραδυνω, δηθυνω, μελλω, διαμελλω, διατριβω, αναπιθεμαι, αναβαλλομαι, οκνεω, ελιννυω, ανελιννυω.

Βραδύς.

—Κιχανει τοι βραδυς ωκυν. Od. θ. 329.

SYN. Μελλητης, μωλυς, νωθρος, τωχελης, σχολαῖος, χρονιος.

Βραδυπους.

—Σπευσω βραδυπουν

Ηλυσιν αρθων προτιθεισα. Eur. Hec. 65.

Βραδυτης.

—Βραδυτῆτι τε, νωχελιητε Il. τ. 411.

SYN. Αργια, αναβολη, σχολαιοτης, υφισμος αοργησια, ναθεια. νωχελιη.

Βραζω, βρασσω, βρασσομαι.

Ποντος Ιαπυγιους εβρασ' επι σκοπελους. Ep. Suid.

Αλλά τε οἱ βρασσων τε νοος, λεπτη δέ τε μῆτις. Il. ψ. 226.

—Τδωρ βρασσομενον—Ap. 2. 323.

SYN. Αναβραζω, αναβρασσω, αποβραζω, Ζεω, παφλαζω, βρεμω, σκαριζω, φλυζω, αναβαλλω, κυμαινω, κυματιζομαι.

Βρακος.

Πολλὰ δ' οἷα γυναῖκες

Φορεισ' υδατινα βρακη. Theoc. 28. 11.

SYN. Ῥακος—ιματιον πολυτελες—περισκελη τα.

Βρασμός.

Εστησε κρατερῶς βρασμὸν γαιης αποπεμψας. Orph. H.

SYN. Βρασμα, εκβρασμὸς, αναβρασις, αναπωσις, κλυδων, ζεσις, εκζεσις, αναζεσις, καχλασμα.

Βραχιων.

Η ρ' ιδε γυμνωθεντα βραχιονα—Il. μ. 389.

SYN. Σαῦρος, μυων, ωλενη.

EPITH. Αταρτηρος, ανικητος, απειρης, κρατερος, σθεναρος, μενεπτολεμος, καλλιπηχυς, στερεος, στιβαρος, πολυχυδης, ερυμνος.

PHR. Ὁ νευρωδης τοπος.

Βραχύς.

—Ημερας μερος βραχύ. Soph. Ph. 84.

Βραχύν τιν' αιτεῖ μῦθον—Soph Oed. C. 1224.

SYN. Βαιος, βραχυτελης αδρανης, ολιγος, τυτθος. συντομος.

Βραχυπολις.

—Και βραχυπολις—Κρημισσου—Lyc. 911.

Βραχυσιδηρος.

Βραχυσιδηρον ακοντα παλλων. Pind. Nem. 3.

Βραχυφεγγιτης.

Και βραχυφεγγιτου λυχνου σελας—Ep. Suid.

Βραχυσυλλαβειν.

—Εμοι δ' ὦ ναξ, ἡ βραχυσυλλαβειν. Call. Ep. 13.

SYN. Βραχυλογια, βραχυμυθια, λακωνισμός.

Βραχω.

—Βραχε τευχεα ποικιλα χαλκῳ. Il. μ. 396.

SYN. Δουπεω, βρεμω, κτυπω.

Βρεγμα, Βρεγμος.

Κερμαδιῳ πληξας κατὰ βρεγματος—Hom. B. 295.

—Επὶ βρεχμόν τε και ωμους. Il. ε. 586.

SYN. Βρεγμὸς, βρεχμα.

Βρεμω, Βρεμομαι.

Χερσῳ ρηγνυμενον μεγαλα βρεμει—Il. δ. 425.

—Ως ότε κῦμα—βρεμεται—Il. β. 210.

SYN. Εμβρεμομαι, βρομεω. επιβρεμω, ηχεω, κτυπεω, βραχω. Βριμαω, βριμοομαι, βρυχω, περιβρυχομαι, ταρασσω, φριμασσομαι, ορμαω, μαινομαι, ερυατζω, βρενθυομαι.

Βρενθυομαι.

Ότε βρενθυεστ' εν ταῖσιν ὁδοῖς.—Arist. N. 361.

SYN. Βρεμω, καυχαομαι, επαιρομαι, μορμυρω, γογγυζω, τρυζω, υποφωνεω. οργιζομαι.

Βρετανοι.

Τυς τρεφεν αγρια φυλα Βρετανων αιολοτατων. Opp.

EPITH. Αρηϊφιλοι.

Βρετανίς.

—Δισσαὶ νῆσοι εασι Βρετανιδες αντια Ρηνου. Dionys. 566.

Βρετας. Vid Αγαλμα.

Ξεσσε δ' επισαμενως βρετας ἱερον—Orph. 607.

EPITH. Αγνον, ευποιητον, ευρυθεμεθλον.

Βρεφος.

Βρεφος ειμὶ, μη φοβῆσαι. Anac. 3. 11.

—Βρεφος ἡμιονον κυεουσαν. Il. ψ. 266.

SYN. Παιδιον, νηπιος, νηπιαχος. Εμβρυον.

EPITH. Αρτιγενὲς, αρτιτοκον, αναρθρον, ἀπαλὸν, νεογιλον νηπιον. επιμαστιδιον, αδριμεπατρον, ποικιλομορφον.

PHR.—Κρυφιης αυταγγελον ευνῆς. Nonn.

Βρεφοκτονος.

Βρεφοκτονος Παλαιμων—Lyc. 229.

SYN. Παιδοκτόνος.

Βρεχω.

—Βρεχε θεῶν βασιλευς—πολιν. Pind. Ol. 7.

SYN. Αναβρεχω, αποβρεχω, εμβρεχω, επιβρεχω, αρδω, διεμαι, διημι, διυγραινω, καθυγραινω, νοτιζω, κατανοτιζω, διαινω, διατεγγω, ομβρεω.

Βριαρός.
Εν κορυθι βριαρη—Il. π. 413.
SYN. Ισχυρός. αγηνωρ, κρατερός, σθεναρός, ευρωστος, αγριος, βαρυς, στερεος, φοβερος, ευσθενης
Βριαρευς. Βριαρεως.
Ον Βριαρεων καλεουσι θεοι, ανδρες δε τε παντες Αιγαιωνα,—Il. α. 403.
EPITH. Εκατογχειρος, ευπαλαμος, μεγαθυμος, πολυπηχυς.
Βριαω.
Εξ ολιγων βριαει, και πολλων μειονα θηκεν. Hes. θ 447.
SYN. Ισχυροω, αναιρω, μετεωριζω—αυξαινω.
Βριζω.
Ενθ' ουκ αν βριζοντα ιδοις Αγαμεμνονα διον. Il. δ. 223.
SYN. Νυσταζω, ηρεμεω, ευδω, υπνωττω.
Βριηπυος
—Βριηπυος οβριμος Αρης. Il. ν. 521
SYN. Μεγαλοφωνος, κελαδεινος, κεκραγως.
Βριθος, Βριθοσυνη.
Τι δ' εστι; μειζω βριθος η πριν γ' εχει. Eur. Tro. 1050.
—Πεσε δη λιθος εισω—Βριθοσυνη. Il. μ 460.
SYN. Εμβριθεια, βαρος, βαρυτης, δεινοτης, αιποτης, ογκος, σεμνοτης, χαλεποτης.
Βριθυς.
—Λαζετο δ' εγχος
Βριθυ, μεγα, στιβαρον—Il. ε. 746.
SYN. Βαρυς, εμβριθης, δεινος, καταπληκτικος.
Βριθω.
Ωδε γαρ εβρισαν Λυκιων αγοι—Il. μ. 346.
—Βριθησι δε δενδρεα καρπω. Od. τ. 112.
Η χειρι βριθεις, η μακρω πλευτω βαρει. Soph. Aj. 130.
SYN. Επιβριθω, διαβριθω, αποβριθω, βαρυθω, βαρυνω, επιβαρεω, βαρυνομαι, δυσχεραινω, χαλεπαινω,—ευθενεω, ισχυω.
Βριμαω.
Ως ει σο βριμησαιο—Ar. Eq. 851.
SYN. Βρεμω, απειλεω, οργιζομαι, βρενθυομαι, επιβριμαομαι.
Βριμη.
Μηδεις βριμη πολυφαρμακου—Ap. 4. 1677.
SYN. Αλκη, πολυδυναμια, ισχυς.
Βριμηδον. (Adv.)
Αχνυμενος βριμηδον απο φρενος οικτον ανιαχων. Nonn.
SYN. Βρυχηδον.
Βριμω. Vid. Περσεφονη.
Βριμους τ' ευδυνατοιο γονας.—Orph. 17.

Βρισαρματος,
Αρης υπερμενετα, βρισαρματε—Hom. VII. 1.
Βρισαυχην.
—Βρισαυχενες ανδρες. Dolsc.
Βρισηις.
Βρισηις—ικελη χρυση Αφροδιτη. Il. τ. 282.
EPITH. Ηυκομος, ευπλοκαμος, καλλιπαρηος.
PHR. Κουρη Βρισηος—εικυια θεησι. Hom.
Βριτομαρτις
Ελλοφονον Βριτομαρτιν, ευσκοπον,—Call. 3.190.
SYN. Αρτεμις.—Γορτυνις, Δικτυννα.
Βρογχος.
Βρογχον απορρηξας.—Theog. 1095.
SYN. Ασφαραγος, τραχηλος.
Βρομεω.
—Ως οτε μυιαι
Σταθμω ενι βρομεωσι—Il π. 642.
SYN. Βρεμω, βριμαω.—ηχεω.
Βρομιος (Vid. Βακχος.)
Βρομιε, και Σεμελης παι. Ar. Th. 1000.
Αρτεμι, Τιτανις, Βρομια.—Orph. H.
Βρομος.
—Και ιμεροεις βρομος αυλων. Hom. M. 471.
—Πυρος βρομος αιθομενοιο. Il. ξ. 396.
SYN. Βρυχη, ηχος, φριμαγμος, μολος, ορυμαγδος.
Βρονταιος.
Ζευ βρονταιε, κεραυνιε,—Orph. H.
Βρονταω.
Βροντησας δ' αρα δεινον, αφηκ' αργητα κεραυνον. Il. θ. 133.
SYN. Εκβρονταω, καταβρονταω.
Βρονταιοις παταγουσι Διος μυκησατο σαλπιγξ
Αθανατη δ' υψισος απ' αιθερος ιαχεν αυδη.
Apollin.
Αστραπη δε σελας νεφεων παταγοδρομω αυδη.
Orph.
Βροντη.
—Χαιρεν δε κλεηδονι διος Οδυσσευς
Ζηνος τε βροντη.—Od υ. 121.
SYN. Βροντημα.—αυδη.
EPITH. Αμφιπυρος, ακαμαντοπους, ατεραμνος, βαρυηχης, βαρυδουπος, πολυηχης, στονοεσσα, ανεμοφοιτος, δεινη, θεια, πτερωτος.
PHR. Ουρανιη σαλπιγξ. Tryph.
Βαρυβρομος ηχω. Eur.
Αιθεριον μυκημα—
Και παταγον βρονταιον αρασσομενων νεφελαων.
———Ζαθεων απο κολπων
Βρονταιη βαρυδουπος επεκτυπεν αιθεριος ηχω
Nonn.

Βροντησικεραυνος.
—Νεφελαι βροντησικεραυνοι. Ar. N. 264.
Βροτειος, Βροτεος, Βροτησιος. Vid. Ανδρομεος.
Βροτειον ουδὲν μαντικῆς εχον τεχνης. Soph. Oed. T. 728.
Φωνη δε βροτεη κατερητυε,—Od. τ 545.
Βιβλησεταί τις Θεῶν βροτησια χερί. Eur. Or. 271.
Βροτοεις.
—Φεροι δ' εναρα βροτοεντα. Il. ζ. 480
SYN. Αιμοβαφης, ημαγμένος. λυθρωδης.
Βρότος.
Αλλ' ὕδατι νιζοντες απο βροτον αίματοεντα. Il η. 425.
SYN. Αἷμα. λυθρον. ιχώρ.
Βροτὸς,
Ουκ αν επειτ' Οδυσῆϊ γ' ερισσειε βροτὸς αλλος. Od. τ. 286.
Βροτοι.
—Βροτῶν ειδωλα καμοντων. Od. λ. 475.
EPITH. Ανημεροι, ασθενεῖς. αδρανεῖς, αλαοὶ, αἱμοχαρεῖς, δολοεργοντες. διεροὶ, δειλοὶ, δυσμενεῖς, ζωοὶ, κακεργοι, όσιοι, ουτιδανοὶ, οιζυροὶ, μογεροὶ, πολυπονοι, πολυκλαυτοι, πολυσπερεῖς, παντλημονες, παντολετῆρες, πονηροι, πηλογονοι, χαμαιγενεῖς, ταλαιες, ταλαιπωροι, ὑψιφρονες, ποικιλομητιες, φιλοπτολεμοι, επιχθονιοι. ρεια—φθινυθοντες. Vid, ανθρωποι.
Βροτοκτονεω.
Βροτοκτονοῦντας εκ δομων ελαυνομεν. Aesch. Eum. 424.
SYN. Ανδροφονεω.
Βροτοκτόνος Vid. Ανδροκτόνος.
Αρες—Οπλοχαρής αδαμαστε, βροτοκτόνε—Orph. H.
Βροτολοιγός.
Αρης τε βροτολοιγὸς—Il. ε. 518.
Βροτοσκοπος.
—Βροτοσκοπων Μαιναδων. Aesch. Eum. 503.
Βροτοσσόος.
—Βροτοσσόε θεσκελα πετρα. Orph. L.
Βροτοστυγής.
—Γοργόνες βροτοστυγεῖς. Aesch. Pr. 798.
Βροτοφθόρος.
—Σκυλα μεν βροτοφθόρα—χαιρεις ὁρῶσα. Eur. Fr.
Βροτοω.
—Βεβροτωμένα τευχε' εχοντες. Od. λ. 41.
SYN. Αἱμασσω.
Βροχθος.
Ως μελι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βροχθοιο γενοιτο. Theoc. 3. 54.
SYN. Βρογχος.—λαγηνος.

Βρόχος.
Η δ' εβη εις Αΐδαο πυλαρταο κρατεροῖο,
Αψαμενη βροχον αιπὺν αφ' ὑψηλοιο μελαθρου. Od. λ. 277.
SYN. Αγχονη. σχοῖνος.
EPITH. Αργαλέος, δυσλυτος, ευστρεπτος, ευστροφὴς, εναυχενιος, κρυφαιος, λυγρὸς, κρεμαστὸς, νευρινος, παναφυκτος.
Βρυαζω.
Περικρημνὰ βρυαζεις. Aesch. Supp. 885.
—θαλιαισι βρυαζων. Orph.
SYN. Βλασανω, ακμαζω, ανθεω, θαλλω—αγαλλομαι.
Βρυγμός Vid. Βρυχή.
—Και αθανατων απὸ βρυγμῶν. Sibyll.
Βρυκω.
Βρυκουσα—μου της δακτυλους. Ar. L. 369.
SYN. Δακνω, αποτρωγω, βρυττω. εσθιω.
Βρυλλω.
—Βρυλλων τὸ καθ' ἡμέραν. Ib. Eq. 1123.
SYN. Υποπινω, μεθυω. φιλοποτεω.
Βρυον.
Στρωσαμενοι βρυον αὖον ὑπο πλεκταῖς καλυβαισι. Theoc. 21. 7
SYN. Φῦκος, φυκιον, μνιον.
EPITH. Ελαφρὸν, λευκὸν, θαλασσιον.
Βρυτον.
Κἀκ τῶνδ' επινες βρυτιν ισχναινων χροα. Aesc. Fr.
SYN. Βρυτος, ζυθος. οἶνος κρίθινος.
Βρυχαναομαι, Βρυχαομαι.
Ως ὁ νεον λυσσῃ εσφαλμενα βρυχαναατα. Nic.
—Γοερὴ βρυχησατ αυτη. Apoll. 3. 19.
SYN. Βρυχω, βριμαζω, αλαλαζω, μυκαομαι, κλαυθμυριζω, ωρυομαι.
Βρυχὴ, Βρυχημα.
—Βρυχὴ δ' ὑπετελλετ' οδοντων. Ap. 2. 83.
—Μυκηθμοῖσι και βρυχημασι. Aesch. Fr.
SYN. Βρυχηθμὸς, βρυγμὸς, βρυγημα, βρομος, ωρυγὴ, ωρυθμὸς, ωρυσμα. φριμαγμὸς, φρυαγμα.
Βρυχιος.
Βρυχια δ' ηχὼ παραμυκᾶται βροντῆς. Aesch. Pr. 1081.
—Ἅλμην βρυχιον. Ib. P. 397.
SYN. Βρυχωδης, βρυχιος.
Βρυχω.
Βεβρυχεν μεγα κῦμα ποτὶ ροον—Il. ρ. 264.
SYN. Βρυττω, καταβρυχω, επιβρυχω, αναβρυχαομαι. βρυχαομαι, βρεμω, τρυζω, κατατριζω, κριζω, λιγγω, σιζω, ροιβδεω, ροιζεω, σμαραγεω.

Βρυω.
—Καί τε βρυει ανθεϊ λευκῷ. Il. ρ. 56.
SYN. Βρυαζω, αποβρυω, επιβρυω, γεμω, αναβρυχω, εκρεω, απορρεω. επιρρεω, πηγαζω, αναβλυζω, πηδαω, ανιημι, ανθεω.
Βρυωνίς.
—Ῥιζαστε βρυωνίδος—Nic.
SYN. Βρυωνια.
Βρωμη, Βρῶσις, Βρωτύς.
Αλλ' αγετ' εσθιετε βρωμην—Od κ. 460.
—Βρῶσίν τε πόσιν τε—Od. α. 191.
Υμεῖς δ' εις βρωτὺν οτρυνετον—Il. τ. 205.
SYN. Βρῶμα, καταβρῶμα, εδεσμα, τρωξιμον, το.
EPITH. Ανθεμοεσσα, εὔδροσος, θυμηδής.
Βρωμαομαι, Βρωμεω.
Βρωμησαμενος τῦ σῦ δινυ—Ar. V. 616.
SYN. Ογκαομαι. μυδαω.—σηπομαι.—δυσωδεω
Βρωμι, Βρωσκω.
—Επὶ δε γλυκὺ κηριον εβρως. Call. 1. 49.
Βεβρωκὼς κακὰ φαρμακα—Il χ. 94.
SYN. Βεβρωθω, βιβρωσκω, αναβρωσκω, βρυπτω, εσθιω, δαπτω, εδομαι, δαινυμαι, τενθω. τρωγω, φαγω.
Βρῶμος.
Και χῆνες κλαγγηδὸν επειγομεναι βρωμοιο. Arat.
SYN. Νομη—κακωδια, δυσωδια, δυσοσμια.—οζη. ψωα.—αποφορά. σαπροτης.
Βρωσιμος. Βρωτός.
Ουκ ἦν αλεξημ' ϐδὲν, ϐδὲ βρωσιμον Aesch. Pr. 478.
—Και εξεθεψατο βρωτοῖς. Hom. B. 30.
SYN. Εδωδιμος, τρωξιμος—πυρναῖος.
Βρωτήρ
Βρωτῆρας αιχμὰς σπερματων ανημερϐς. Aesch. Eum. 806.
—Βρωτῆρες οδόντες.—Nic.

B Υ

ΒΥΒΛΙΝΟΣ.
—Ὅπλον νεὸς αμφιελισσης
Βυβλινον.—Od. φ. 391.
—Ανῆξα δε Βυβλινον αυτοῖς
Ευωδη, τετορων ετεων.—Theoc. 14. 15.
Βυβλος.
Βυβλϐ δε καρπὸς ϐ κρατεῖ ταχυς—Aesch. Supp. 768.
SYN. Παπυρος.—χαρτης. βιβλος.

Βυζω.
Νηματος ασκητοιο βεβυσμένον—Od. δ. 134.
SYN. Αναπληθω—βυω—κλαυθμυριζω.—καλυπτω.
Βυθιζομαι.
SYN. Καταβυθιζομαι, καταποντιζομαι.
PHR. Θεῖναι βρυχιον μορον.
Διερῷ τυμβευετο ποτμῷ. Nonn.
Ωρη γάρ σε πεδησεν ανεγγυος· ὑγρὰ δε την σην
Κυματ' εφ' ἱμερτὴν εκλυσεν ἡλικιην. Anac. Ep.
Βυθιος.
Νηρηΐδες—βυθιαι—Orph. H.
SYN. Βαθυς. ενυδρος.
Βυθός.
Τϐτον απεπνιξεν Φυσιγναθος ες βυθὸν αξας. Hom. B 117.
SYN. Βαθος.—δινη.
EPITH. Βαθυκυμων, ἀγνὸς, ὑγροχιτων, μιαιφόνος.
Βυκτης.
—Βυκταων ανεμων κατεδησε κελευθα. Od. κ. 20.
SYN. Αελλής, ηχηεις—αθροως πνεων.
Βυρσά.
Θωρηκας δ' εἶχον καλαμοσεφεων ἀπὸ βυρσῶν. Hom. B. 126.
SYN. Βυρσις, δεψα, βυδεψον, κατῦμα, σκυτος, δερμα. δερρις, δερας, κωδιον, νακος.
EPITH. Λασιαυχην, επαυχενια, βριαρά.
Βυρσαιετος.
—Βυρσαιετος αγκυλοχειλης. Ar. Eq. 197.
Βυρσινη.
—Αλλὰ βυρσινην εχων. Ib. 59.
EXP. Ῥυτῆρα, ἱμάντα.
Βυρσοδεψεω.
Ὁ δε βυρσοδεψῶ—Ib. Pl. 167.
Βυρσοδεψης, Βυρσοπωλης.
—Βυρσοδεψην Παφλαγονα Ib. N. 381.
—Βυρσοπωλης Παφλαγων. Ib. Eq. 136.
SYN. Βυρσεὺς, σκυτεὺς, σκυτοτόμος, σκινογράφος
Βυρσοτενής.
Τυμπανά τε λαβετε βυρσοτενῆ. Eur. Hel. 1363.
Βυσσινος.
Κολπῳ φερϐσα βυσσινϐ πεπλωματος. Aesch. S. Γ. 1047.
Βυσσοδομευω.
—Κακὰ φρεσὶ βυσσοδομευων, Od θ. 273.
SYN. Μηχαναομαι, επιβυλευω.
Βυσσόθεν.
Κυλινδει βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα. Soph. An. 597.

SYN. Πυθμενόθεν, αρδην, προθελυμνον, καλα-κρας.

Βυσσὸς, Βυσσωμα. Vid. Βαθος.

Ηδη μολυβδαινη ἰκελη, ες βυσσὸν ορυσεν. Il. ω. 80.

Ευκλωστοισι λινυ βυσσωμασι—Ep. l. 6.

Βύσσος.

—Βυσσοιο καλὸν συροισα χιτῶνα. Theoc. 2. 73.

Βυσσοφρων.

—Τινει μῦσος χρονῳ κλυτὴ βυσσοφρων Ερινύς. Aesch. Ch. 650.

Βυω.

Χρυσιῳ τῶν ταῦτα ποιου-
των εβυον το σομα. Ar. Pa. 644.

SYN. Αποφραττω, επιφραττω, συμφραττω, εμφραττω, επιβυω, εμβυω, αποβυω, επιλαμβανω, πωμαζω, αποφραγνυω, παραθριγκιζω, παρεμπλαττω, φιμοω, βυζω. καλυπτω.

Β Ω

ΒΩΚΟΣ.

Η καλὰς αμμε ποῶν ελελαθει βῶκος αοιδάς. Theoc. 10. 38

SYN. Βυκαῖος, βυκόλος.

Βωλαξ, Βῶλος.

—Ειςατο γαρ οἱ
Δαιμονιη βωλαξ επιμαςιος,—Ap. 4. 1734.

—Ειχοι δ᾽ ὑπὸ βῶλος αροτρῳ. Od. σ. 373.

SYN. Χονδρος, αρυρα. αγρός. ογκος.

EPITH. Διερὰ, βαθεῖα. δροσερὰ, διψάς.

Βῶμος.

Ου γάρ μοι ποτὲ βῶμος εδευετο δαιτὸς εἰσης. Il. δ. 48.

SYN. Θυμελη, εσχαρη.—τεμενος. βασις. θυσιαςηριον.

EPITH. Απειθὴς, ακηρατος, αγακλεης, αναιμακτος, αςηρὰς, ανδροφ..ος, αιθαλ, Δελφεῖος, ευαγὴς, ευοδμος, εναργὴς, ευκεραος. ευγλυπτος, ευδμητος, Ερκειος, ερευθομενος, επακτιος, εμπυρος, θεοδμητος, θεοκλητος, θεοτερπὴς, θυηεις, θυωδης, ἱερὸς, κυκλιος, κνισσηεις, περικαλλὴς, σκιοεις, νεοδρεπτος, πολυκνισσος, πολυξενος, παναχηρατος, μαντεῖος. φλογερός.

PHR. Θεοκτιςον λιθινον βωμοῖο θεναρ. Pind.

Βωμιος.

—Και βωμιος ἑδρη. Orph. 990.

Βωμολοχευμα.

Οιοῖσι μ᾽, ὦ πονηρε,
Βωμολοχευμασιν ταραττεις; Ar. Eq. 898.

SYN. Κολακευμα, απατη, βωμοκευμα, βωμολοχια, πανεργευμα.

Βωμολοχευω.

Ει δέ τις αυτᾶν βωμολοχευσαιτο. Ib. N. 966.

SYN. Βωμολοχεω, κακυργεω.

Βωμολοχος.

—Και βωμολοχος. Ib. 907.

SYN. Βωμαξ, κακῦργος, γελωτοποιὸς, ασεβὴς, ἱεροσυλος, θεοσυλος, θεοσυλὴς, θυαρπαξ.

Βωςρεω.

—Βωςρεῖν δε Κραταιϊν. Od. μ. 124.

SYN. Επικαλεω, βοαω.

Βωτης, Βωτωρ. Vid. Βοτήρ.

Ηνθον τοι βῶται. τοὶ ποιμένες.—Theoc. 1. 80.

Ειπερ γάρ χ᾽ εὕρησι παρ᾽ αυτόφι βωτορας ανδρας. Il. μ. 302.

Βωτινης.

Οιυς βωτινησιν ενι κρυπτυσι γυναῖκες. Call. Fr.

Βωτιανειρος.

—Εν Φθιῃ εριβωλακι βωτιανειρῃ. Il. α, 155.

SYN. Θρεψηνωρ.

ΓΑΓΑΤΗΣ.
Φευγει και κνισσησι γαγατην ορνυμενησι
Τειροντα θνητους εχεπευχει παντας αυτμη.
Χροιη δ' αιθαλοεις, πλατυς, ε μεγας επλετ' ιδεσθαι,
Καρφαλεη δ' ικελον τευχη φλογα δῖαν ορινει
Αλλ' ολεον ποτι ρῖνας αγει μενος. κ. λ. Orph. L.

Γαγγαμον.
—Μεγα δυλειας γαγγαμον. Aesch. Ag. 369.
SYN. Γαγγαμη, σαγηνη, αμφιβληστρον.

Γαγγης.
—Μελανδινην ανα Γαγγην. Dionyf. 577.
EPITH. Χρυσαυγης, ευρρειτης.

Γαῖα.
Αλλ' υμεις μεν παντες υδωρ και γαια γενοισθε. Il. η 99.
SYN. Αια—ερα, κλιμα, πατρις.
EPITH. Απειρων, απειρεσια, απειριτος, αγασαχυς, ανθεσα, ανθεμοεσσα, αμπελοεσσα, απαλη, αιπεινη, ακινητος, απηνης, ανυδρος, αλιερκης, αλιπλαγκτος, ακανθοφορος, αμαλλοτοκος, βαρεια, βαθυκρηπις, βαθυκολπος, βιαρκης, βωτιανειρα, δνοφερα, διψας, εριχυδης, εριβωλος, εραττεινη, επηρατος, εριθαλης, ερεμνη, ευρυαλος, ευρυστερνος, ευρυοδεια, ευρυπεδος, ευρυχορος, ευκαρπος, ευωδιν, ευσταχυς, ευλαχανος, πυθμεθλος, θαλερα, κλεινη, κυανεη κωφη, καρποδοτειρα, καρποτοκεια, ζωοτοκος, ζαθεη, λαοβοτειρα, μελαμφυλλος, μελαινα, μελανοχροος, μεσομφαλος, μεταλλοχρυσος, ολοη, οινοφυτος, ορεστερα, οπωροφορος, ξηρα, ξεινη, ολβιομοιρος, πολυπτολις, πολυφορβος, πολυκμητος, πολυμοχθος, πολυθρεμμων, πολυμετρος, πολυβωμος, πολυβοσκος, πολυδροσος, πολυδενδρεος, πολυκαρπος, πολυμητωρ, παγγενετειρα, παμμητειρα, πλατυνωτος, πελωρα, πιων, εθατοεσσα, πυροφορος, παμφαγος, στυγερα, συφελη, σιδηροφορος, σφαιρηδος, τελεσσιγονος τραφερα, τροχοειδης, φερεσβιος, φυσιζοος, χλοηφορος, ψαμαθωδης,

Γαῖα.
Πρωτον μεν ευχη τηδε πρεσβευω Θεων
Την πρωτομαντιν Γαῖαν. Aesch.
Παμβῶτι Γᾶ μᾶτερ αυτε Διός. Soph.
Μητειρα βροτων. Dionyf.
Γαῖα θεα, μητερ μακαρων θνητων τ' ανθρωπων,
Παντροφε, πανδωτειρα, τελεσφορε, παντολετειρα,
Αυξιθαλης, φερεκαρπε, καλαῖς ωραισι βρυεσα,
Εδρανον αθανατε κοσμε, πολυποικιλε κερη.—
Αδια, πολυσεπτε, βαθυστερν', ολβιομοιρε,

Ομβροχαρης,—χαιρεσα χλοαις πολυανθεσι δαιμον. Orph. H.

Γαιηγενης.
—Γαιηγενη εισατο λαον. Apoll. 3. 1185.
SYN. Γηγενης, γηγενετης, χθονοπαις, πηλογονος.

Γαιηιος.
—Τιτυον γαιηιον υιον. Od. η. 324.
SYN. Γεωδης, γεηρος, γηινος, γηιος, γεωμιγης, εγγειος, επιγαιος, επιχθονιος, εδαιος, χθονοειδης, χοικος.

Γαιηοχος.
Αλλα Ποσειδαων γαιηοχος—Il. ν. 49.
—Γαιηοχε κυανοχαιτα. Il. ο. 174.
SYN. Γεαοχος, γαιηοχος. Εννοσιγαιος, Ποσειδων.

Γαιοδατης.
Γαιοδαται και σπαρτα διηνεκες ευτε βαλαντιαι. Call. Fr.
EXP. Οἱ αρχιτεκτονες.

Γαιω.
Ος ρα παρα Κρονιωνι καθεζετο κυδει γαιων. Il. α. 405.
SYN. Αυχεω, γηθω, γαυριαω, αβρυνομαι.

Γαλα.
—Και επ' ακρητον γαλα πινων. Od. ι. 297.
SYN. Γλαγος.
EPITH. Αμβροσιον, αμελγομενον, αργινοεν, γλυκερον, λιαρον, λευκον, λαρον. ευαρτον, ευποτον, ευτραφες, επηκτον, θεσπεσιον, καλον, νεοβδαλτον, νεκταρεον, παιδοκομον, πολιον, πιον, φερεσβιον, χιονεον.
PHR. Αργεννη ικμας μαζων.
Αργεννη χυσις γαλαξαιη ολκε.
Χιονωπος εερση. Nonn.

Γαλαθηνος,
Νεβρες κοσμησασα νεηγενεας γαλαθηνες. Od. δ 336.
SYN. Γαλακτικος, γαλακτινος, γαλακτωδης. επιμαζιος, υποτιτθιος.

Γαλακτοποτης.
Εμολε γαλακτοποτας ανηρ. Eur. El. 169.

Γαλακτιτης.
Αλλοι δ' εσκηψαντο Γαλακτιδα σερφερον ειναι
Κικλησκειν πετρην, οθι τοι τριψαντι γαλακτος
Εκπροχεει λευκοιο πανεικελος. ενδοθεν ιχωρ. Orph. L.

Γαλατεια.
—Και αγακλειτη Γαλατεια. Il. σ. 45.
EPITH. Βυθια, ειναλια, ευειδης, καλη, λευκη.

Γαλαται. Nom. pr.
Γαιης εκ Γαλατων μηδ' ανθεα—Ερ. I. 2.
Γαλεη. Γαλῆ
—Γαλεης κινδυνον αλυξας. Hom. B. 9.
Τὴν δ' εκ γαλῆς δυστηνον οἴζυρὸν γενος. Sim.
SYN Γαλεὸς. ικτὶς, αιλυρος.
EPITH. Αγριωπὸς, μυοκτόνος, παμφάγος.
Γαλεωτης.
Απὸ τῆς οροφῆς νυκτωρ γαλεωτης κατεχεσεν. Ar N. 173.
SYN. Γαλεὸς, ασκαλαβωτης, κωλωτης.
Γαληνη. Γαληναια.
—Ηδὲ γαληνη—επλετο νηνεμιη. Od μ. 169.
Οι δε γαληναιη πισυνοι—Apoll. 1. 1156.
SYN. Γαληνισμὸς, γαληνοτης, αιθρη, αταραξια.
EPITH. Ακυμαντος, αφλοισβος, ανηνεμος, ακλυστος, αχαλινος, γελοωσα, ευκηλος, εχευηὶς, λιπαρὰ. λευκὴ, κυδιανειρα, μαλακὴ, μειλιχια, ηπιοδωρος, σιγαλεα. φαιδρὰ. φιλοζεφυρος.
PHR. Ληξις ορινομενων ανεμων.—αμφὶ γαρ αιθὴρ
Νηνεμος εστορεσεν δινας, κατὰ δ' ευνασε ποντον. Ap.
Γαληνιαω.
—Απαλοῖσι γαληνιοωσα δρομοισι. Orph. H.
SYN. Γαληνιζω, διαγαληνιζω, ατρεμιζω, ευδιαω, ευδιαζομαι. γαννυμαι, χαιρω.
Γαληναῖος, Γαληνὸς.
—Εις ξενυς—γαληνὸς ησθα. Eur. I. T. 345.
Κυπρι, γαληναιη, φιλονυμφιε—Ep. I. 1.
SYN. Γαληνιος, γαληνὴς, γαλερὸς, αιθριος, αχειμασος, ευδιος, ευδιεινος.
Γαλιλαια.
Αμφι πεδον Καναναῖον αεξιφυτυ Γαλιλαιης
Παιδοτοκυ—Nonn.
EPITH. Βωτιανειρα, αλικρηπις, ευπυργος.
Γαλιλαιοι.
Ες πολιν ευωδινα τανυπλοκαμων Γαλιλαιων.
EPITH. Αχερσεκομοι, θεοεργοι, φιλοσοργοι. φιλοχριστοι.
Γαλινὸς.
Λυσσαν επιπνευσα ὑπὲρ γαλινοῖς σκυλακεσσιν. Orph. 908.
EXP. Οργίλος.—(al. ὑπερχολιοις. f. επιπνευσ' αχαλινοισι)
Γαλλος Vid. Ευνῦχος.
Γαλλος, ὁ χαιτηεις, ὁ νεητομος—Ep. Suid.
Γαλλαῖος.
Γαλλαιῳ Κυβελης ολολυγματι—Ib.
Γαλοως.
Αμφὶ δὲ μιν γαλοῳ τε και εινατέρες ἅλις εσαν. Il. χ. 473.

SYN. Γαλως, γαλωὸς, ανδραδελφος.—γαλωὶς.
Γαμβρός.
—Ενθαδὲ γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριαμοιο παρ' αιδοιης αλοχοισι. Il. ζ. 249.
SYN. Κηδεστὴς, ἑδνωτὴς, εκυρὸς, πενθερός.
EPITH. Αριστοπονος, αμυμων, ευπενθερος.
Γαμβροκτίνος
Γαμβροκτόνον ῥαισοντα πενθεροφθορους
Βυλαις—Lyc. 161.
Γαμετή.
Κτησιν υ γαμετήν.—Hes. ε. 404.
SYN. Γαμέτις, ακοιτις, δαμαρ, συνευνος, συζυγος.—γυνή
Γαμέω.
Κυρην δ' ε γαμεω Αγαμεμνονος—Il. ι. 388.
SYN. Γαμεομαι, νυμφευομαι επιγαμεω.
PHR.—Λεκτρυ θεσμὸν ἱκεσθαι. Hom.
—Γαμηλια λεκτρα διωκειν Ep.
—Ζυγιῳ σφηκωσατο δεσμῷ. Nonn.
Γαμηλευμα. Vid. Γαμος.
—Δυσφιλὲς γαμηλευμα. Aesch. Ch. 622.
Γαμηλιος, Γαμιος, Γαμικός.
Και σεφος εξεπετασσε γαμηλιον.—Bion. 1. 88.
Κοχλοισιν τανασῖς γαμιον μελος ηπυοντες. Mosc. 2. 120.
Αλλὰ γαμικὴν χλανίδα διδοτω τὶς δευρό μοι. Ar. Av. 1692.
SYN. Εδνιος, επιθαλαμιος.
Γαμος.
—Δαισειν δὲ γαμον μετα Μυρμιδονεσσι. Il. τ. 299.
Νυξ δ' εσαι ὅτε δη συγερὸς γαμος αντιβολησει
Ουλομενης εμέθεν.—Od. σ. 271.
SYN. Νυμφεια τα. νυμφηα—επιγαμια, γαμηλευμα, συζυγια, ὁμοζυγια.
EPITH. Ασυλητος, ατασθαλος, αιμαλεος, αθεσμος, αφοβος, αχλυοεις, αχορευτος, ἁγνὸς, βρομιος, βιοσσοος, γλυκερὸς, δολοεις, εροεις, εχεφρων, θαλερὸς, θυμηδὴς, ἱμεροεις, ἱερὸς, ευδοκιμος, κρυφιος, κεδνὸς. μιαιφονος, θανατηφορος, ολοὸς, ολβιος, ὁσιος, ὁμαλὸς, πολυηρατος, πολυολβος, πολυγηθὴς. πολυτλητος, πολυμνηστος, πολυϋμνος, τελεσιγονος, τιμηεις, νυμφοκόμος, ὡραῖος.
PHR. Παρθενειον ζυγὸν. Lyc.
Ανδρομενης γενεῆς φυσις. Αλκαρ ολεθρυ.
Ορος ποθων Τλης αμετροιο χαλινος Naz.
Παιδοτοκυ βιυ πρωτοσπορος αρχή. Nonn.
Γαμων ευαγὴς δεσμός.—Ευκταῖον κακόν.
Και θεσμῶν επεβησαν αρισονοι Κυθερειης:
Ην γαμος, αλλ' αχορευτος, κ. λ. Musæ 274.

Νυμφας

Νυμφας δ' εκ θαλαμων, δαΐδων ὑπολαμπομεναων,
Ηγινεον ανα αςυ, κ. λ.—Il. σ 490.
Ενθα τοτ' εςορεσαν μεγα λεκτρον. κ. λ. Apoll. 4. 1141.

Γαμοκλοπεω.
Μητε γαμοκλοπεειν—Phoc. 1.

Γαμοκλοπια.
Οι δ' αγαπῶσι γαμοντε, γαμοκλοπιων τ' απεχονται. Sib. l. 2.

Γαμορος.
—Τῶνδε γαμορων. Aesch. Supp. 621.

Γαμοςολη.
Χαῖρε γαμοςολη, και θαλαμηπολιη. Sapph.

Γαμοςολος.
Ηρως νυκτιγαμοιο γαμοςόλον αγγελιωτην. Muf 7.

Γαμφαὶ, Γαμφηλαι.
Γαμφαῖσιν ἁρπης οιτὰς ελκυθησομαι. Lyc. 358.
Ωλετο τε ςεναχων ὑπο γαμφηλῆσι λεοντος. Il. π. 489.
SYN. Γναθος, γναθμος, σαγὼν, παρεια, κορρη.
EPITH. Σμερδναί.

Γαμψός.
—Γαμψὺς οιωνες αεροννηχεῖς. Ar. N. 336.
SYN. Αγκύλος, επιγρυπος, επικαμπυλος, επικαμπής.

Γαμψωνυξ, Γαμψωνυχος.
Οι δ' ὡς αιγυπιοι, γαμψωνυχες.—Il. π. 428.
—Γαμψωνυχον ἁρπην. Orph. L.

Γανος.
Οινανθας γανος αμπελυ. Ar. R. 1355.
SYN. Γανωμα, γανωσις, γηθοσυνη, ευθυμοσυνη, ευφροσυνη, ἡδονὴ, τερψις, χαρμα, φιληδια, φιληδονια.—αγλαια.—κῆπος.—οἶνος.

Γανοω. Γαναω.
—Θεὺς γαναεντες—Aesch. Supp. 1026.
—Και θωρηκες λαμπρὸν γανοωντες. Il. υ 265.
SYN. Λαμπρυνομαι, σιλϐω, αγλαϊζομαι, αϐρυνω.

Γανυμαι.
—Ουδε γανυνται. Od. μ 43.
SYN. Γαννομαι, γαννυμι, αϐρυνομαι, χαιρω, γηθεω, ἡδομαι, εφηδυνομαι, ευθυμῦμαι, ευφραινομαι, αγαθυνομαι, φαιδρυνομαι, ἱλαρυνομαι, αλυω.

Γανυμηδης.
—Και αντιθεος Γανυμηδης. Il. υ. 232.
EPITH. Αγακλυτος, αςεροφοιτος, ευχαιτης, ξανθὸς, ἡϐητὴρ, ἱμεροεις, οινοχόος, χαροπὸς, Δαρδανιδης, Φρυγιος.

PHR. Τρωΐος βυκόλος. Φρυξ θηλυδριας. Lyc.
Τρωΐον οινοχοον ζαθεων δρηςῆρα κυπελλων. Nonn.
—Οινοχόος Παῖς. Theoc.
Ος δη καλλιςος γενετο θνητῶν ανθρωπων.
Τον και ανηρειψαντο θεοὶ Διὶ οινοχοευειν,
Καλλεος ἑινεκα οἱο, ἱν' αθανατοισι μετειη. Hom.
——Τίν ρα ποτε ζεὺς
Ουρανῷ εγκατενασσεν εφεςιον αθανατοισιν
Καλλεος ἱμερθείς.—Apoll.

Γαποτος.
—Γαποτον χυσιν. Aesch. Ch. 95.

Γαραμαντες.
—Ων ὑπερ αιαν
Ναιυσιν Γαραμαντες απειριτοι.—Dion. 217.

Γαργαλιζω.
Ερως ιαινει γαργαλιζων σπλαγχνα. Anac. 181.
SYN. Ερεθιζω, ὑποκνιζω, ὑποσαινω, κινεω, προτρεπω, γανοω.

Γαργαλος
—Ὑπηλθε γαργαλος. Ar. Th. 140.
SYN. Γαργαλισμὸς, ερεθισμὸς, κινησις, ἡδυπαθεια.

Γαςηρ.
—Περιςενεται δε τε γαςηρ. Il. π. 163.
SYN. Κενεὼν, κοιλια, λαπάρα, νηδὺς, νειαιρα.
EPITH. Αναλτος, αραιὰ, αρχεκακος, απληρωτος, ατειρὴς, αναιδὴς, αειμαργος, αργὴ, αριςοτόκος, αμαιευτος, ατεκμαρτος, αἱμοϐόρος, αρσενοπαις, δασυθριξ, λασιος, δυσκολπος, εγκυμων, ευρυχανὴς, κακοεργὸς, κυνομυια, μειλιχος, μαργη, μιαρὰ, μογερὰ, λυγρὰ, πολια, πολυχανδὴς, πληθυσα, θυμϐεεπιδειπνος, υλομενη, σιτοδόχος, τεκνογόνος, τρυσιϐιος, ταλαιπωρος, ωμοτόκος.
PHR. Μαχλοσυνης μητειραν ατασθαλον—Naz

Γαςριδιον.
Σκεψαι τοινυν γ' απὸ γαςριδιον—Ar. N. 391.

Γαςρα, Γαςρη.
Γαςρην μεν τριποδος πῦρ αμφεπε—Il. σ. 348.
SYN. Χωρημα, πλατος. κυτος. λεκανιον.

Γαςριζω
Γαςριζε και τοῖς εντεροις. Ar. Eq. 452.
—Και γαςρισον σεαυτὸν. Ib. V. 1519.
SYN. Κατακοπ]ω.—ευωχεω.

Γαςρις.
Ηλιθιος και γαςρις εἶ. Ib. Av. 1603.

SYN. Γαςρων, γαςριδυλος, αδηφάγος.

Γαςρωδης.
Και γαςρωδεις, και παχυκνημοι. Ib. Pl. 560.

SYN. Γαστροειδής, γαστροπιων, πλατυγαστωρ, ευγαστωρ, προγαστωρ, φυσκων. πιων.
PHR.—Βοσκάδα νηδυν εχων.

Γαυλός.
Γαυλοί τε σκαφίδες τε τετυγμένα, τοῖς εναμελγεν. Od. ι. 223.
SYN. Αμολγευς.—καλπη.

Γαῦρος.
—Ο δ' επ' αυχένι γαῦρος αερθεὶς
Εσπεται.—Ap. 4. 1606.
SYN. Γαυρικός, αυθαδής, ακλινής, αγερωχος, ὑπερηφανος, ανημερός, στερρός. μεγας. ακαταπληκτος. γαυροειδής.

Γαυροω, Γαυροομαι.
Στῆ δε παρα λιμνην γαυρουμενος.—Hom. B. 258.
SYN. Γαυριαω, εγγαυρῦμαι, αγαλλομαι, αγηνορεω, αλαζονευομαι, θρασυνομαι. κομαω. φρονηματιζομαι.

Γαυρωμα.
Κενὸν δε γαυρωμ' ἐςὶ τῶν ζωντων τοδε. Eur. Tro. 1250.
SYN. Γαυριαμα, γαυροτης, αγαλλιαμα. φρονημα.

Γ Ε

Γεγωνω, γεγωνισκω.
—Αλλ' ὑπως οἱ ειη βωσαντι γεγωνεῖν. Il. μ. 337.
Τι δῆτα μελλεις μη ε γεγωνισκειν το πᾶν. Aesch. Pr. 628.
SYN. Βοαω, αυδαω. ακουομαι.

Γεγωνός.
—Ταῦτα δ' αφωνα βοην ἱςησι γεγωνόν. Sapph.
SYN. Ακουςός, εξηκυςος.

Γεεννα.
Εις γεενναν μαλερῦ λάβρυ πυρὸς ακαματοιο. Sibyl. l. 1.

Γεινομαι.
—Θεά δὲ σε γεινατο μητηρ. Il. α. 280.
SYN. Γενναω, λοχευω, φιτευω, τικτω. γινομαι. ειμί.

Γειομόρος.
Γειομόροι μυρμηκες.—Apoll. 4. 1453.

Γεῖσσον, γεισος.
Ρηξας παλαιά γεῖσσα, τεκτονων πονον. Eur. Or. 1608.
EXP. Αι ςεφαναί τῶν οικων' τὸ περιπ[λ]ερον. κεραμος.

Γειτνιαω, Γειτονεω.
Τίς εςιν; ε δηπυ Βλεπυρος ὁ γειτνιῶν. Arist. Ecc. 327.
Αγρῦ γειτονεοντες αποσχοι.—Phoc. 32.
SYN. Γειτνιαζω, γειτονευω.

Γειτων.
Γειτονες, ηδε εται Μενελαυ—Od. δ. 61.
SYN. Γειτοσυνος, ασυγειτων, αγχιγυος, θυραῖος, ὁμορος, μεθοριος, συνορος, προσορος, περικτιων, αμφιπερικτιων, πλησιοχωρος, παροιμος, περιναιετης, περιοικος. προσοικος, συνοικος, προσχωρος. ὁ εγγυς, ὁ πλησιον.

Γελασινος.
—Τροχαλοις σφραγιζομενη γελασινοις. Ep. Suid.

Γελαςης.
Ουκ ὡς γελαςης Οιδιπυς, εληλυθα. Soph. T. 1435.
SYN. Καταγελαςής, εγγελαςής, κερτομος, ειρων, κοβειρος, μῶμος, σκωπτής, φεναξ. φιλοκερτομος, τωθαςής, χλευαςής.

Γελαςὸς.
Δεῦθ' ἱνα εργα γελαςὰ και ουκ επιεικτα ιδησθε. Od. θ. 307.
SYN. Γελασιμος, γελοῖος.

Γελαςύς. Vid. Γελως.
—Και Απολλωνι γελαςύν. Call. 4. 324.

Γελαω.
Δακρυόεν γελασασα.—Il. ζ. 484.
—Γελασσε δε πᾶσα περὶ χθων
Χαλκῦ ὑπὸ ςεροπῆς.—Il. τ. 362.
SYN. Μειδαω, σαιρω, αναγελαω.—αποσιλβω.—ανθεω.
PHR. Γελωτα αγω, πεμπω.
Νεκταρεον μειδησ', εχυθη δέ οἱ ενδοθι θυμὸς.
Ιμερόεν φαιδρῆσιν επ' οφρυσι μειδιοωντες. Apoll.
Γαληναιω δε προσωπω
Ηδαδα πεμπε γελωτα.
Σαρδονιον γελόων φιλοκερτομον ιαχε φωνήν. Nonn.
—Δαμυροῖς ομμασι πυκνὰ γελᾷ. Ep.

Γελοιαω.
Ηδὺ γελοιησασα φιλομμειδὴς Αφροδιτη. Hom. V. 49.
SYN. Γελαω, ὑπομειδαω.

Γελοῖος, Γελοιίος.
—Και γελοῖον δῆτά τι Εποιησα.—Ar. Pl. 697.
Αλλ' ὁ,τι οἱ εισαιτο γελοιίον Αργειοισιν.—Il. β. 215.
SYN. Γελαςός.—αςεῖος.—(γέλοιος δε, ὁ γελωτοποιός, παιγνιωδης.)

Γελως.

Γελως.
Ασϐεϛος δ' αν' ενωρτο γελως—Il. α. 599.
Ασϐεϛον γελον ωρσε—Od υ. 346.
SYN. Γελασυς, μειδημα, καδιαμα, καγχασμος.—γαληνη.
EPITH. Αχαιρος, αφροδισιος, γλυκυς.

Γεμω.
Πολις δ' ὁμȣ μεν θυμιαματων γεμει. Soph. Oed. T. 4.
SYN. Απογεμω, καταγεμω, γεμιζομαι, πληθυω, πληθω, αναπιμπλαμαι, εμπιμπλαμαι, ὑποπιμπλαμαι, επιβρυω, φλεω.—ευπορεω.

Γεναρχης. Vid. Κρονος. Νοτος.

Γενεα.
Κρεισσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ.—Il. φ. 191.
Οπλοτερος γενεῆ,—Ib. ζ. 707.

Γενεθλη.
—Εξ Αλυϐης, ὅθεν αργυρȣ εςὶ γενεθλη. Il. ϐ. 857.
SYN. Γενος, γενεσις. γενετη, γεννημα, γονος. τεκος, φυτλη.—ειδω.
EPITH. Αγλαοπαις, αγλαομητις, αγλαοκαρπος, αλήκτος, ατερμαντος, αφαντος, ασπερμος, αταρτηρὸς, αϐακχευτος, ἀλλοφυὴς, αρσενοπαις, βαρυφλοισϐος, εριχυδὴς, ευρυσθενὴς, εμπεδος, ευπαις, θεοπαις, ευαδιν, κεδνη, κλειτη, μελαρρινος, μεροπηϊς, νωνυμος, οψιγονος, ὁμοφυλος, πολυτεκνος, πολυσπορὴς, πολυθρηνητος, δυσποτμος, ταχυποτμος, τελεσσιγονος, σκολια, χαμαιγενὴς, χρυσογονος—χρυσεη, (Vid. Hes. ε. 109. Arat. φ. 108.) αργυρεα. (Ib. υ. 115.) χαλκη, (Ib. υ. 130.) Σιδηρεα. (Ib.)

Γενεθλιος.
Ο γενεθλιος ακτινων πατὴρ—Pind. Ol. 7.
Εξ ὗπερ αἷμα γενεθλιον κατηυσεν. Eur. Or. 89.
SYN. Γενεθλιδιος.—μητρῷος.—γενικὸς. γενεσιος.

Γενεθλον.
—Ω γενέθλον Οιτας πατρός. Soph. Ph. 458.
SYN. Γενεὰ, γενος, παῖς.

Γενειαζω, Γενειαω.
Αρτι γενειασδων περὶ το σομα—Theoc. 11. 9.
—Η μοι μὴ γενειᾶν κρεῖτῖον ἦν. Ar. Ecc. 145.
SYN. Ηϐαω, ἡϐασκω.

Γενειον,
Κυανεαι δ' εγενοντο εθειραδες αμφι γενειον,. Od. π. 176.

Γενειας.
—Γενειαδος ηθελε πατρὸς Αψασθαι—Call. 3. 26.
SYN. Γενυς, ανθερεων, πωγων, λαχνη, ὑπηνη, ιȣλος.

EPITH. Απαλὸν, αγλαὸν, αμφιταθὲν, βλοσυρὸν, δροσερὸν, ευτροχον, ευγενὲς, ευανθὲς, ευρὺ, εχιδνηεν, οξυτενὲς, οξυοδȣς, χιτεων, λαχνῆεν, λασιον, μαλακὸν, σεμνον, πολιὸν, τρυφερὸν, τανυγλωσσον.
PHR. Παρηϊδων πρῶτον θερος.
Κυριον ανθος. Λαχνῆεν ανθος.
Γενυων αρσενας αγγελιας. Ep.
Ευφυεεσσιν ιȣλιζων κροταφοισιν. Tryph.
Ωριον ανθησαντας ὑπο κροταφοισιν ιȣλȣς.
Γενειων νιθεοι ιȣλικες. Ap.
—Στεψας δε νεοτριχος ακρα παρειῆς
Λεπτος αεξομενων ερυθαινετο κυκλος ιȣλων.
Αρτιφυὴς εκατερθε περιδρομος.—
Ανθει πορφυρεω κεχαραγμένον ανθερεωνα.
Αρτιχαρακτον εχων ετι κυκλον ὑπηνης.
Και πολιῷ λειμῶνι κατασκιον ανθερεῶνα. Nonn.

Γενειησις.
Τιν δ' ὁ γενειητης δυο μὲν κυνας.—Call. 3. 90.
SYN. Ευγενειος, ευπωγων, πωγωνιας, πωγωνιτης, πωγωνιαστης, βαθυγενειος, ηὐγενειος.

Γενεσις.
Ωκεανον τε θεῶν γενεσιν, και μητερα Τηθὺν. Il. ξ. 201.
SYN. Γενεσις, γενετὴ, αρχὴ, αιτια. πατὴρ. γενεα, γονὴ. τοκετος. τεχνωσις.—κοσμος.

Γενετειρα.
Νυκτα θεῶν γενετειραν αεισομαι.—Orph. H.
SYN. Γεννητειρα, γεννητειρα, μητηρ. τοκάς.
EPITH. Βαρυαδινος.

Γενετη.
Ως μεν και Πηλῆϊ θεοὶ δοσαν αγλαὰ δῶρα
Εκ γενετης.—Il. ω. 535.
SYN. Γένεὰ, γενεσις, πατρια, γενεσια τά.

Γενετης, Γεννητὴς, Γενετωρ.
—Πεμψε γαρ αυτὸν Ιφθιμος γενετης.—Orph. 149.
—Παῖς γ' ει τῶν δε γεννητῶν εφυν. Soph. Oed. T. 1034.
Δεξιὸ μεν γενετωρ ηȣς, Ηλιε.—Orph. H.
SYN. Γενετὴρ, γεννητωρ, γονεὺς, τοκεὺς. πατήρ.
EPITH. Αρχεγόνος, αμυμων, πολυκτεανος, τεκνογονων, φιλοτεκνος.

Γενετυλλὶς.
—Κωλιαδος, Γενετυλλιδος. Ar. N. 52.
EXP. Η τῆς γενεσεως εφορος Αφροδιτη.

Γενὴς. Γενυς.
Εχεῖ γαρ ȣ τὶ τι γενυδος ἦν Πλῆγμα.—Soph. Ant. 255.
Χεῖρα εφοπλιζει βριαρὴ γενυς.—Opp.
SYN. Αξινη.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Χαλκοπληκτος. αμφηκης, φονια.

Γεννα. Vid. Γενεα.

Τρισσην δ' Ερμειαο κλυτην εισεδρακα γενναν. Orph 130.

Γεννάδας.

—Χρηςὸς ῶ και γενναδας. Ar. R. 180.

Γενναῖος.

Ου γάρ μοι γενναῖον αλυσκαζοντι μαχεσθαι. Il. ε. 253.

SYN. Ευγενης, γεννικὸς, αριςογονος, διογενης, γνησιος, ελευθεριος, επιεικης, ευδοκιμος, κρατερὸς, χαλεπός.

Γενναιοτης.

Γενναιοτης σοι, μωρια δ' ἔνεστί τις. Eur. Ph. 1708.

SYN. Ευγενεια, ελευθεριοτης, επιεικεια. τὸ ευγενὲς, τὸ γενναῖον.

Γεννημα. Γεννησις. Vid. Γενεα.

Δηλοῖ τὸ γεννημ' ωμὸν εξ ωμῦ πατρὸς. Soph. An. 477.

Ο Μυσᾶν τ' ειδὼς γεννασεις, Χειρων. Eur. I. A. 1065.

Γεννοδοτειρα. Vid. Αφροδιτη.

Γενος.

Ανδρὸς δ' εξ αγαθῦ γενος ευχεται εμμεναι ὑός. Od. φ. 335.

SYN. Γενεα. γενεθλον. εθνος, φῦλον.

ΕΡΙΤΗ. Αμφηριςον, αμφιβοητον, αρσενογενὲς, αλλοπροσαλλον, αυτοπρεμνον, εμφυτον, ακερσεκομον, διογενὲς, ευγενὲς, ερατὸν, ζαθεον, θεῖον, λαμπρὸν, μιαιφονον, ολωϊον, Ολυμπιον, ομβριμοθυμον, πολυκλειτον.

Γενος ανθρωπων.

Ω γενος ανθρωπων πολυδακρυτον ασθενὲς, οικτρόν. Ep. I. 1.

ΕΡΙΤΗ. Ανεμωλιον, αυτοχολωτον, αμαρτωλον, ἱερὸν, δειλὸν, μογερὸν, τρεπ7ὸν, μαινομενον.

Γενυς.

Θηγων λευκὸν οδοντα μετὰ γναμπ7ῆσι γενυσσιν. Il. λ. 416.

Επεὶ δε τεκνων γενυς εμῶν σκιαζεται. Eur. Ph. 63.

SYN. Γενειον, γαμφαί. παρηΐς, μῆλον.

ΕΡΙΤΗ. Απαλοχροὰς. αδρυπ7ος, αυτορριζος, δαφοινη, ξανθὴ, καρπαλιμη, ομβρηρὰ, πολυφαγος, τρηγαλεα, σμερδαλεα, φθονερά.

PHR. Βαρυδεσμος γενυς ἵππων. Nonn.

Πριν σφῶϊν ὑπὸ κροταφοισιν ιυλυς

Ανθῆσαι, πυκασαι τε γενυν ευανθεϊ λαχνη. Hom.

Γεραιά.

—Πολλαι δε μετεσσευοντο γεραιαί. Il. ζ. 296.

SYN. Γραῖα, γραῖς, γραῦς, πρεσβυτις, δαμαρ.

Γεραιός.

Πολλὰ δ' επειτ'—ηρᾶθ ὁ γεραιός. Il. α. 35.

SYN. Γερων. γεροντικός, γεραρὸς.

Γεραιοφλοιος.

—Γεραιοφλοιάτε σῦκα. Ep. I. 6.

Γεραιρω.

—Ὅτ7ι με τοῖον εόντ' αγαθοῖσι γεραιρεις. Od. ξ. 441.

SYN. Κοσμεω, τιμαω, δοξαζω, αγλαΐζω, αιδεομαι, σεβαζομαι, πρεσβευω.

Γερανδρυον.

Προχνυ γερανδρυον τὸ μεν εκταμον.—Ap. I. 1118.

FXP. Τὸ παλαιὸν ξυλον.

Γερανος.

Χηνῶν, η γερανων—Il. ο. 692.

SYN. Γερανιον.

ΕΡΙΤΗ. Γλαγερὸς, ηεροφωνος, ηεροφοιτης, κραιπνὴ, τανυφθογγος, ὑψιπετής.

PHR.—Θρηΐκιοις γερανοισιν εοικότες, εὖτε φυγῦσαι

Χειμεριην μαςιγα και αιθεριην χυσιν ομβρυ

Πυγμαιων αγεληδὸν απαΐσσυσι καρηνοις.—

Και γερανων μιμηλὸς επν τυπος ηεροφοιτης

Ιπ7αμενων ςεφανηδὸν αμοιβαιῳ ενὶ κυκλῳ—

Και γερανων ατινακτον εμιμησαντο πορειην

Αι ςοματων εντοσθεν αοσσητῆρα κελευθυ

Λᾶαν ελαφριζυσι καταχθεα, μή ποτε κεινων

Ιπ7αμενων π7ερα κῦφα παραπλαγξειεν αητης. Nonn.

Γεραρὸς, Γερασμιος.

Ουδ' ἔτυ γεραρὸν—Il. γ. 170.

—Και γερασμιυ τριχός. Eur. Ph. 940.

SYN. Γεραὸς, γεραιὸς. γερυσιος. αιδεσιμος, εντιμος, ποτνιος. σεβασμιος, αξιοτιμος.

Γερας.

—Ὅ μοι γερας ερχεται αλλῃ. Il. α 120.

SYN. Ἆθλον, δῶρον, τιμή. τιμιον, φιλοτιμημα.

ΕΡΙΤΗ. Αγακλειτὸν, αφθιτον, αγλαὸν, βασιληϊον, θεοσδοτον, επηρον, ευαθλον, καλὸν, λαμπρὸν, περικαλλὲς, πολυολβον, τιμῆεν. αριςοθαρματον.

Γερασφόρος.

Ουτ' ανδρασι γερασφόρον—Pind. Pyth. 2.

Γερηνιος.

—Γερηνιος ἱπποτα Νεςωρ. Il. β. 336.

SYN. Γερατιμος, γεραρὸς.

Γερμανοι.

Λευκά τε φῦλα νεμονται αρειμανεων Γερμανων. Dionyſ. 285.

ΕΡΙΤΗ.

ΕΡΙΤΗ. Ανδρογιγαντες, αρηϊφιλοι, ελλογιμοι, εχεφρονες, δορυθαρσεῖς, ευπηληκες, ομβριμοθυμοι, σκολιοπλοκαμοι, πυρ πνειοντες.

Γεροντάγωγεω.

Αιεὶ μεθ' ἡμῶν δυσμορος πλανωμενη
Γεροντάγωγεῖ —Soph. Oed. C. 361.

Γεροντικος.

—Ο δε σκιπωνα, γεροντικὸν ὁπλον αειρας. Call. Ep. 1.

SYN. Γερουσιος, γεροντειος, γεροντιαῖος.

Γερουσια.

—Ἡ γερουσια Φρυγῶν. Eur. Rh. 401.

SYN. Συγκλητος, βουλὴ, αγορα.

PHR. Ερυμά τε χωρας, και πολεως σωτηριον. Aesch.

Γεροντιον.

—Δυσκολον γεροντιον, ὑποκωφον—Ar. Eq. 42.

Γερων.

Ως εφατ', εδδεισεν δ' ὁ γερων —Il. α. 33.
Αμφι δέ οἱ σηθεσσι γερων εσφιγγετο πεπλος. Theoc. 7. 17.

SYN. Πρεσβυς, πρεσβυτικὸς, βαθυγηρως, γεραὸς, γεραρὸς, γεραιὸς, γηραιὸς, γηραλέος, λαθικηδὴς, πολυετὴς, μακροβιος, μακροχρονιος, νωδογερων.

ΕΡΙΤΗ. Αμενηνὸς, λιποσθενὴς, πολυΐδρις, πολυπενθὴς, πολυπειρος, πολυμοχθος, πολυτλητος, πολιος, πολιοκροταφος, μεγαθυμος.

PHR. Πεπεδημένος αργαλεοισι
Γηραος εν δεσμοῖσι, ποδας βαρὺς, αψεα ρικνὸς,
Αβληχρος παλαμας, τρομερὸς δεμας, οψιν αμαυρὸς. Opp.
Κῦφος ὁτε τρομεροῖσι περισσοποδεσσι πορειαις
Γηροκομῳ βαρυγυιος ερειδεται ποδὶ βακτρῳ. Non.
Χεῖρας ερικνωθη, τὴν πρὶν αφῆκε χαριν.
Μαζὸς ὑπεκλινθη, πεσον οφρυες, ομμα τετηκται,
Χειλεα βαμβαινει φθεγματι γηραλεῳ. Ep.
Πολιοι μεν ἡμὶν ηδη
Κροταφοι, καρα δε λευκὸν.
Χαριεσσα δ' ουκέθ' ηβη
Παρα κ. λ. Anac. 56.
Ο γερων-τυμβος (τυμβογερων) Eur.

Γευμα.

—Τρια δε ταυτὶ γευματα. Ar. A. 186.

SYN. Γευθμὸς, γευσις.

Γευομαι.

—Και δορὸς ακωκῆς ημετεροιο
Γευσεται.—Il. φ. 61.

SYN. Απογευομαι. απτομαι.

Γευω.

Γευειν ανδρα ἑκαςον—Orph. 326.

Γεφυρα.

Χειμαρρῳ ὅς' ωκα ρεὼν εκεδασσε γεφυρας. Il. ε. 88.

—Ανὰ πτολεμοιο γεφυρας. Il. θ. 378.

SYN. Γεφυρωμα. ὀδισμα. (Aesch.)

PHR. Ζευγμα ποταμοῦ. Λαϊνεη ποταμοῦ αλυκτοπεδη. Ep.

Γεφυρaω.

—Γεφυρωσεν δε κελευθον. Il. ο. 357.

SYN. Απογεφυροω. γεφυροποιῶ.

PHR. Ζευγνυω γεφυραις. Διαβατὴν ποιῶ.

Γεωλοφια, Γεωλοφον.

Κληριον εν λυπρῇ τῇδε γεωλοφιῃ. Ep.
Ως το καταντες τοῦτο γεωλοφον.—Theoc. 5. 101.

SYN. Λοφος, γεωλοφος, κολωνη, βουνὸς, πρῶν, ραχτος, θρωσμὸς, ορος —ορεινὸς.

PHR. Γῆς ὑψωμα, παχος.

Γεωμετρεω.

Γεωμετρῆσαι βουλομαι τον αέρα. Arist. Av. 996.

Γεωμετρια.

Γεωμετρια.—τοῦτ' οὖν τί εστι χρησιμον;—
Γην αναμετρεῖσθαι. Arist. N. 202.

Γεωμόρος, Γεωργικὸς, Γεωργός.

—Βοὸς αμφὶ γεωμορω αντιοωντα. Ap. 1. 1214.
Και τον γεωργικὸν λεών. Ar. Pa. 920.
Γεωργὸς εἶ;—μελαγχολᾷν μ' οὕτως οιει; Ib. Pl. 904.

SYN. Αγρονόμος, αγροτης, γειτόμος—γηΐτης, γητης. αρυροπόνος. οπωρολόγος.

Γεωμορια. Γειτονια. Γεωργια.

—Και λιπαρὴν εἶδε γεωμοριην. Ep. Suid.
Ει δε γεωπονιην μεθεπειν.—Phocyl. 150.
—Αδρὰν, ευφορον, γεωργιαν. Cyr. Theod.

SYN. Γεωργημα, εργασια, κατεργασια τῆς γῆς.

Γεωργεω.

Μηδε γεωργεῖν.—Ar. Ecc. 588.

SYN. Γητομεω, γηπονεω, γεωπονεω, αμπελουργῶ.

Γ Η

ΓΗ.

Γῆ φυσιζοος.—Il. φ. 63.

SYN. Αἶα, γαῖα, αρουρα.

Γῆ. Vid Γαῖα.

Γῆ τε και Ηελιος, και Εριννυες.—Il. τ. 259.

ΕΡΙΤΗ. Ποτνια, δοτειρα ολβου.

Γηγενετης, γηγενὴς.

Γιγαντι γηγενετᾳ προσομοιος. Eur. Ph. 130.
Γηγενεων ανδρῶν μιμουμενοι εργα γιγαντων. Hom. B. 7.

SYN. Γαιηγενὴς.—γενναῖος.

Γῆθεν.

Χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον. Soph. Oed. C. 1662.

SYN. Βυσσόθεν.

Γηθέω.

—Αχιλλῆος αλοὸν κῆρ

Γηθεῖ ενι σ]ήθεσσι—Il. ξ. 140.

SYN. Γηθω, γηθομαι, γανυμαι, αγρυνομαι.

Γηθειον. Vid. Γητειον.

Μη τυπ]ε τῦτον, μηδε γηθειον τεων. Ar. R. 635.

Γηθοσυνη.

Γηθοσυνη δε θαλασσα διϊς]ατο—Il. ν. 29.

SYN. Χαρά, γῆθος, γανος, χαρμα.

Γηθοσυνος.

Χαρμη γηθοσυνοι—Il. ν. 80.

SYN. Αβρὸς, γαλερὸς, ευθυμος, ευπροσωπος, ευφρων, ευψυχος, ἱλαρὸς, φαιδρὸς, χαιρων, περιχαρὴς, περιγηθὴς.

Γηϊνος. Vid. Γαμῖος.

Την δε πλασαντες γηϊνην Ολυμπιοι

Εδωκαν ανδρὶ πονηρὸν.—Simon. 21.

Γηλεχὴς,

Γηλεχέες θεραποντες ασιγητοιο λεβητος. Call. 4. 286.

SYN. Χαμαιευνης.

Γηπετὴς.

Γαπετέες δικὼν οδόντας

Εις βαθυσπορυς γυας. Eur. Ph. 682.

Γηποτος.

—Γαποτυς δ' εγὼ

Τιμὰς προπεμψω τάνδε νερτεροις θεοῖς. Aesc. P. 623.

Γηραιὸς, Γηραλέος.

Γηραιὸς δε θανοις.—Hes. ι. 376.

—Γηραλέην κασμητορα παιδὸς καλλει. Apoll. 1. 194.

SYN. Γερων, γεροντειος, αρχαῖος, γρῆϊος.

Γῆρας.

—Χαλεπὸν δέ σε γῆρας οπαζει. Il. θ. 103.

SYN. Μαρανσις. πολιαὶ. παλαιοτης. πολυετια.

EPITH. Αμορφον, αμηρυτον, αμειλιχον, ατερπὲς, αργαλέην, αφαυρὸν, αινὸν, απεχθομενον, ακρατὲς, αδρανὲς, βαρὺ, δυσκολον, δυσπαλαισον, δειλὸν, επαχθὲς, ελευθερον, ευθυμον, ευπροσηγορον, πεδανὸν, λιπαρὸν, λυγρὸν, καμπυλόεν, καταμεμπ]ον, λυπηρὸν, νοσοφόρον, ουλομενον, οδυνηρὸν, ορφανιον, οκνηρὸν, ολοὸν, ξηρὸν, καματηρὸν, πολιὸν, πολυτλητον, ρικνὸν, σκυθρωπὸν, συγερὸν, σοφὸν, τρομερὸν, ωμόν.

PHR. Εσχατη ρυτίς. Λευκανθὲς καρα. Soph.

Κακῷ επι γηραος υδῷ Hes.

Απαντ' αφανιζει γῆρας ισχὺν σωματος.

Χαλεπὸν το γῆρας εσιν ανθρωποις βαρος.

Και ρυτίδες, και θριξ πολιὴ, και σῶμα ρακῶδες,

Και σομα τας προτερας υκ ετ' εχον χαριτας,

Και βασις ασατευσα, και ασατος ασθμα]ος ὁρμὴ,

Και κοιλὰς βλεφαρων ισοτυπεῖς βασιες. Ep.

—Το, τε καταμεμπ]ον επιλελογχε πυματον,

Ακρατὲς, απροσομιλον,

Γῆρας, αφιλον, ἵνα προπαντα

Κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ. Soph.

Γηρασκω. Γηραω.

—Ος οἱ παρὰ πατρὶ γεροντι

Κηρυσσων γηρασκε.—Il. ρ. 325.

Αυτὰρ επει Λυκοοργος ενι μεγαροισιν εγηρα. Il: η. 148.

SYN. Απογηρασκω, καταγηρασκω, παρακμαζω, παρηβαω.—επὶ γῆρας ικεσθαι.

Γηροκομεω.

—Και ζωὴν ἦσαν εγηροκομεῖ. Call. Ep. 27.

SYN. Γηροτροφεω, γηροβοσκεω.

Γηροβοσκὸς, Γηροκόμος, Γηροτρόφος.

Ως σφιν γενηται γηροβοσκὸς εισαεὶ. Soph. Aj. 571.

Χηται γηροκομοιο.—Hes. θ. 605.

Και φιλον γηροτρόφον. Eur. Alc. 978.

Γηρυονευς, Γηρυονης, Γηρυων

Χρυσαωρ δ' ετεκε τρικαρηνον Γηρυονῆα. Hes. θ. 287.

Βυλει μαχεσθαι Γηρυονη τετραπ]ιλῳ; Ar. A. 1081.

—Τριλοφοιο καρηνατα Γηρυονος. Nonn. l. 25:

EPITH. Ακαματος, αγηνωρ.

PHR. Τρισωματος βατηρ Ερυθειας. Eur.

Γηρυς.

Ου γαρ παντων ἦεν ὁμος θροος, υδ' ια γῆρυς Il. δ. 437.

SYN. Αυδὴ, φωνὴ, γηρυμα.

EPITH. Αμοιβαια, αμειδης, αλγινοεσσα, εροεσσα, δακρυοεσσα, κραιπνὴ, κραιπνοβατης, ριγεδανὴ, πολυχορδος.

Γηρυω, Γηρυομαι.

Μῆτίν τε γαρυων παλαιγονων. Pind. Ol. 13:

—Ταχα δε λιγυως κιθαριζων

Γηρυετ' αμβολαδην—Hom. M. 425.

SYN. Αυδαω, αειδω, ηχεω.

Γητειον.

Απαντα, τά τε γητεῖ, ὅσ' ἦν εν τῇ αγορᾳ. Ar. Eq. 674.

SYN. Γηθειον, γηθυον, αμπελοπρασον. κρομυον.

Γητης. Vid. Γεωργός.

Γητης ὅπως αρυραν εκτοπον λαβὼν. Soph. Tr. 32.

Γητομεω. Vid. Γεωργεω.

—Στυφελὴν χθονα γατομεοντες. Ap. 2. 1007.

Γ Ι

ΓΙΓΑΡΤΟΝ.
Αλλ' ἄτ' ὧν ανευ γιγαρτων —Ar. Pa. 633.
SYN. Σταφυλή.

Γιγας.
Φονιον δ' ὥστε γιγαντ' αντιπαλον θεοῖσιν. Eur. B. 543.

Γίγαντες.
—Και αγρια φῦλα γιγαντων. Od. η. 206.
EPITH. Ατασθαλοι, ατειρεῖς, αδικοι, απελεθροι, γηγενεῖς, δρακοντοκόμοι, κρατεροὶ, ηλιβατοι, οδοντοφυτοι, πολυπηχεις, πολυσπερεῖς, πηλογονοι, ὑπερθυμοι, ὑψιλοφοι, ὑψαυχένες, ὑψικαρηνοι, φλογοεντες.
PHR. Και δολιχῶν μελεων βεβαρημένος ευρεῖ φορτῳ. Nonn.
Γιγαντες σκολιοὶ, μιαρῶς δυσφημα χεοντες.
Και βασιλευσε Κρονος, και Τιταν Ιαπετος τε,
Γαιης τεκνα φεριστα, και ϐρανϐ εξεκαλεσσαν
Ανθρωποι, γαιης τε και ϐρανϐ ϐνομα θέντες,
Ουνεκα οἱ προφεριστοι εσαν μεροπων ανθρωπων
Sibyl.
Και το μεν ὑβρισαί τε καὶ αγριοι ναιεταυσί
Γηγενέες, μεγα θαῦμα περικτιονεσσιν ιδεσθαι·
Εξ γαρ ἑκαστῳ χεῖρες ὑπερβιοι ηερεθονται·
Αι μεν απὸ ςιβαρῶν ωμων δυοι ταὶ δ' ὑπενερθεν
Τεσσαρες αινοτατῃσιν επὶ πλευραῖς αραρυιαι.
Ap.
Ενθα δ' ανὴρ ὑπερροπλος ενημενος ενδιαασκε
Δεινὸς ιδεῖν, σκληραῖσι τεθλασμένος κατα πυγμαῖς
Στηθεα δ' εσφαιρωτο πελωρια, και πλατὺ νῶτον,
Σαρκὶ σιδαρεῃ, σφυρηλατος οἷα Κολοσσος·
Εν δε μυες στερεοῖσι βραχιοσιν ακρον ὑπ' ὦμον
Εςασαν, ἠυτε πετροι ολοοιτροχοι.—Theoc.

Γιγαντιαω.
Γιγαντιᾳ δε και τυραννῆσαι θελει. Suid.

Γιγαντοραιςος.
Γιγαντοραιςοις αρδισιν τετρωμενϐ. Lyc. 63.

Γιγνομαι, Γινομαι.
Μυριοι ὅσσα τε φυλλα και ανθεα γιγνεται ὥρῃ. Il. β. 468.
—Αραβος δὲ δια ςομα γίνετ' οδοντων. Il. κ. 375.
SYN. Γενναομαι, επιγεινομαι, τικτομαι, φυομαι.—προσερχομαι.—εἰμι.—αποκεομαι.—τελεθομαι, καθιςαμαι.

Γιγνωσκω, Γινωσκω.
Γιγνωσκω, φρονεω.—Od. π. 136.
—Σε και αυτὸν οἴομαι εισοροωντα
Γινωσκειν. Il. ρ, 688
SYN. Αναγινωσκω, διαγινωσκω, επιγνωμι, κρινω, εγκρινω, αισθανομαι, συνιημι, οἶδα.

Γ Λ

ΓΛΑΓΕΡΟΣ.
Ανθ' ὧν ευυδρον, Νυμφαι, τόδε δῶμα γεροντος
Αυξετε, Πὰν, γλαγερὸν, Βακχε, πολυςαφυλον.
Ep. l. 6.
SYN. Γλαγοεις, περιγλαγὴς, γαλαθηνός.

Γλαγος Vid. Γαλα
Ωρῃ ενειαρινῃ, ὅτε τε γλαγὸς αγγεα δευει. Il. β. 471.

Γλαγοτροφος,
—Και τεκων γλαγοτροφων. Lyc. 1260.

Γλακτοφαγος.
Ιππημολγων, γλακτοφαγων, αβιωντε—Il. ν. 6.

Γλαγοφρων.
Ηΰτε παρθενικη γλαγοφρονι, χερσὶν ἑλϐσα,
Ηΐθεον ςερνῳ προσπτυσσεται. Orph. L.

Γλαμυρὸς, Γλαμων.
—Εν τυφλῶν δε πολει γλαμυρὸς βασιλευει. Prov.
—Κ' Αρχεδημος ὁ γλαμων. Ar. R. 596.
SYN. Γλαμωδης, γλημωδης, λημαλέος, τυφλωδης, ακαθαρτος.

Γλαρίς.
Και γλαρίδες, ςαφυλή τε.—Call. Fr.

Γλαυκιαω.
Γλαυκιοων δ' ιθὺς φερεται μενει —Il. υ. 172.
EXP. Πυρρᾶδες και φοβερὸν βλεπων.

Γλαυκη.
Ενθ' αρ' εην Γλαυκη τε, Θαλεια τε—Il. σ. 39.
Γλαυκην δ' εγρεκυδοιμον αταρβεα, Τριτογενειαν.
Orph. L.

Γλαῦκος.
Ο ναυτιλοισι μαντις, εξηγγειλέ μοι
Νηρεως Προφητης Γλαῦκος, αψευδὴς Θεός· Eur. Or. 364.
EPITH. Αειζωος, ὑγροβιος, ιχθυβολεύς.
PHR. Νηρῆος θειοιο πολυφραδμων ὑποφητης.
Apoll.
Και προμος ευρυγενειος αποσπορος Εννοσιγαιϐ.
Nonn.

Γλαυκος.
—Και Γλαῦκος αμυμων. Il. β. 876.
EPITH. Αντιθεος, ευμελιης, κρατερός. μεγαλητωρ.

PHR.

PHR. Ιππολοχοιο φαιδιμος ὑός· Hom.

Γλαυκος.

—Γλαυκη δέ σε τικτε θαλασσα. Il. π. 34.

SYN. Γλαυκιος, γλαυκοειδὴς, λευκὸς, κυανεος, χαροπός.

Γλαυκωπις.

—Γλαυκῶπις Αθηνη. Il. α. 206.

SYN. Γλαυκοφθαλμος, γλαυκομματος, γλαυκωψ, γλαυκωπός.

Γλαὺξ. Vid. Κακκαβιζω.

—Αν γλαὺξ ανακραξη, δεδοικαμεν. Men.

—Και νυκτερινη γλαὺξ Arat.

SYN. Αιγωλιδς, νυκτηγενη, ωτός.

Γλαφυ.

—Και γλαφυ πετρῆεν. Hes. ε 531.

SYN. Αντρον, σπέος.

Γλαφυρὸς.

Πετρης εκ γλαφυρῆς—Il. β. 88.

SYN. Κοῖλος, νηρὸς, βαθύς.—δαψιλής.—ευειδής—ἡδύς. σοφὸς, ακριβὴς, εκπρεπὴς, επιδεξιος.

Γλαφω.

—Πλευρά; τε και ωμυς

Ουρῆ μαστιζων, ποσσὶ γλαφει—Hes. α. 431.

SYN. Γλυφω, βαθυνω, ορυσσω, σκαπτω.

Γληνη.

Ερρε, κακὴ γληνη—Il. θ. 164.

Εκ δ' ὦσε γληνην—Il. ξ. 494.

SYN. Κορη, κοριον. οφθαλμός. θεαμα, βλεμμα, οξυδερκια.

Γληνεα τὰ,

—Ος γληνεα πολλα κεχανδει. Il. ω. 192.

SYN. Χρηματα, ποικιλματα, ακροκοσμια.

Γληχων.

Και γλαχων' ανθεῦσαν.—Theoc. 5. 56.

SYN. Βληχων, βληχονιον, οριγανος.

Γλισχρος.

Νῦν δη γενε Γλισχρος, προσαιτῶν — Ar. A. 451.

Γλισχρων

—Πῶς ἦλθες; ω γλισχρων—Ib. Pa. 192.

SYN. Γλισχρωδης, ιξωδης, κολλωδης.—σφαλερός.—φειδωλὸς, γλοιός. ακμηνος, επιθυμητης.—ατυχής —αδδηφάγος,—ἡδύς.—ταπεινός.—κολαξ, αλαζων.

Γλιχομαι.

Τί δῆτα τῶνδε τῶν κακῶν, ω παῖ, γλιχῃ. Ib.

SYN. Επιθυμεω, αιτεω.

Γλοιός.

Μασθλης, ειρων, γλοιὸς, αλαζων. Ib N. 448.

SYN. Γλοιης, ασθενὴς, γλισχρὸς, μασθλὴς, ρυπαρὸς, κακοτροπος.

Γλυτός.

Βεβληκει γλυτὸν κατὰ δεξιόν.—Il. ε. 66.

SYN. Κοτυλη, ἑδρα, πυγὴ, πυξαῖα.

Γλυκερὸς, Γλυκύς.

Υπνος εχε γλυκερὸς—Il. κ. 4.

—Γλυκὺ νεκταρ απὸ κρητῆρος αφυσσων. Il. α. 598.

SYN. Επιγλυκος, ἡδὺς, μελιηδης, ἡδυμος, εδανὸς, αγανὴς, λαρὸς, λεφιοεις.

Γλυκυδερκής.

Ηελιε γλυκυδερκὲς ιδε φαος—Sibyll.

Γλυκυθυμός.

Ου γάρ τι γλυκυθυμος ανὴρ ἦν—Il. υ. 467.

SYN. Απαλοψυχος.

Γλυκυμειλιχος.

Χαῖρ' ἑλικοβλεφαρε, γλυκυμειλιχε—Hom. V. 19.

Γλυκυμηλον,

Εν δε καλὰ γλυκυμαλα—Call. 6. 29.

Γλυκυπικρος.

—Γλυκυπικρον εδεξατο κεντρον ερωτῶν. Mus. 165.

Γλυκυφωνος.

—Ὡς γλυκυφωνος. Theoc. 15. 146.

SYN. Ηδυθροος. ἡδυεπης, ἡδυλογος, μελιφωνος, μελιγηρυς, μελιγλωσσος.

Γλυφανον.

Ενθ' αναπηλησας γλυφανῳ πολιοῖο σιδηρυ. Hom. M. 41.

SYN. Γλυφεῖον, γλυπτηριον, σμιλη, κοπεύς, τυκος, λαξευτηριον.

Γλυφανος.

—Ετι γλυφανοιο ποτοσδον. Theoc. 1. 28.

SYN. Γλυφὴ, γλυμμα, κερχνωμα.

Γλυφίς.

Ελκε δ' ὁμῦ γλυφίδας τε λαβων—Il. δ. 122.

SYN. Χηλή.

Γλυφω.

Και τόδ' απ' ευωδυς γλυψατ' αγαλμα κεδρυ. Theoc. Ep. 7.

SYN. Αναγλυφω, διαγλυφω, γλαφω, γλαπτω, διαγλαπτω, ξεω, ξυω, χαραττω. εξκοπτω

Γλῶσσα. Γλῶττα.

Ουδ' εἰ μοι δεκα μεν γλῶσσαι—Il β. 481.

———Ουδ' ια γηρυς

Αλλὰ γλωσσ' εμεμικτὸ, πολυκλητοι δ' εσαν ανδρές. Il. δ. 438.

SYN. Λαλια. διαλεκτος.

EPITH. Αδαμαστος, αθεσμος, ακολαστος, αραιὰ, αυδηεσσα, αχαλινος, αχαριστος, δυσφερὰ, διχομυθος, δολοεσσα, δολοφρων, επεσβολος, ερσεσσα, ευτροχος, ευφημος, ευκελαδος, κελαδῆτις, ελευθεροστομος, ἡδυλόγος, θοὰ, κατηγόρος,

γδρος, λαλος, λιγεῖα, μαψιδιος, μαργη. μιαρα, ματαια, μεγαλαυχης, μειλιχογηρος, κλομενη, πολυδαιδαλος, πολυηχης, πολυμυθος ψευδαλεα, υπερποντια, φειδωλη, φιλοκερτομος, φιλολοιδορος. — πυρ πνευσα. — μελι ϛαλαξσα, Τμητλιυ ηδιον —περιφορτος ανιης.
PHR. Αγγελος λογων. Eur. Λαλον βελος, Ετοιμοτατον βελος Naz.
—Σοφης οχετηγος ιωης. Nonn.

Γλωσσαλγια.
—Σοι μεν η γλωσσαλγια Μειζων. Eur. Andr. 690.
SYN. Αργολογια.

Γλωττοποιεω.
—Αυτοματον εκμαθειν, γλωτ]οποιεῖν. Ar. V. 1274.

Γλωτ]οςροφεω.
Απε γαρ ολεμαι, μη μαθων γλωτ]οςροφεῖν. Ib. N. 790
SYN. Βατ]ολογεω, ηκαιομυθεω, περιλεγω, περιλαλεω, λαυροςομεω, ςωμυλλω, φλυαρεω, ψελλω, ληρεω, καταγλωτ]ιζω.

Γλωχιν.
—Υπο γλωχῖνα δ' εκαμψεν Il. ω. 274.
SYN. Γλωχις, ακωκη, γωνια.
EPITH. Αργαγης, αυχενιος, γειτομος, δισαυτομος, μαρμαρεα, οξυτενης.

Γ Ν.

Γ Ναθμος, Γναθος.
Γναθμον δεξιτερον.—Il. π. 405.
Ως γναθος ιππειη βρυχει.—Hom. XLVII.
SYN. Γενυς, σιαγων γαμφαι, μηλα τα.
EPITH. Ανδροβορος, αργιοδες.

Γναμπ]ος.
—Γναμπ]οις αγκιςροισιν—Il. δ. 369.
—Ουτε νοημα
Γναμπ]ον ενι ςηθεσσιν —Il. ω. 41.
SYN. Αγκυλος, ςρεπ]ος, ευςρεπ]ος, καμπ]ος, ευκαμπ]ος, ευκαμπης, ευπιςος.

Γναμπ]ω.
—Ου ποτ' Οιχυρος δορυ
Γναμψει Θεινος—Lyc. 1247.
SYN. Καμπ]ω, επικαμπ]ω, κατακαμπ]ω, κνατ]ω, επικλαζω, κυρτοω, αναςρεφω.

Γναφευς.
Απεδωκ' οφειλων τω γναφεῖ τριωβολον. Ar. V. 1123.
SYN. Κναφευς, πλυνευς, ςιβυς.

Συμπλεκεων ςυποωσαν επασσυτερων ςιχα πεταλων,
Ποσσι πολυσκαρθμοισιν επιςειβεσι χιτωνας. Nonn. l. 3.

Γναφικος,
—Και γναφικων πινακων. Ep. l. 2.

Γνησιος.
Τιε δυω Πριαμοιο νοθον και γνησιον.—Il. λ. 102.
SYN. Ανοθευτος, νομιμος, ομοπατριος, ομογενης, απαραποιητος.

Γνοφαλλον.
Μαλθακον αμφι γνοφαλλον. Alcæ.

Γνυξ.
Γνυξ δ' εριπ' οιμωξας.—Il. ε. 68.
SYN. Οκλαξ, οκλασι.—επι γονυ.

Γνωμα.
Εν δε παντων γνωμα ταυτον εμπρεπει. Eur. Heracl. 408.
SYN. Γνωμη, γνωματευμα.

Γνωμιδιον.
Και γνωμιδιω γνωμην νυξασ'
Ἑτερω λογω αντιλογησαι. Arist. N. 320.

Γνωμη.
Η καθαραῖς γνωμαις αιει τα δεοντα βραβευεις. Orph H.
SYN. Αποφανσις, βυλη, δογμα, διανοια, νες, νοημα, νοησις, θελημα, εννομια, προαιρεσις, δημηγορια, συνειδησις, φρονημα, σκεψις.—αιησις.
EPITH. Αταρβητος, ευσεβης, εμπεδος, ιθεια, δυσφορος, πολυβυλος, πανεχθης, πανυπερφρων.

Γνωμοτυπεω.
Και γνωμοτυπεῖ, κἀντονομαζει. Ar. Th. 60.
SYN. Γνωμολογεω.

Γνωμοτυπικος.
Και γνωμοτυπικος, και σαφης. Ib. Eq. 1376.

Γνωμοτυπος.
—Και γνωμοτυποις μεριμναις. Ib. N. 949.

Γνωριζω.
Η τεργον ως ε γνωρισοιμι συ τοδε. Soph. Oed. T. 546.
SYN. Αναγνωριζω, διαγνωριζω, γινωσκω, δοκιμαζω, ανακρινω, απαγγελλω, μναομαι, ιςορεω.

Γνωριμος, Γνωςος,
Η και γνωριμος αλλος—Od. π. 9.
Ουκ ωςε γ' ειπειν γνωςον.—Soph. Oed. T. 369.
SYN. Γνωτος, οικεῖος, ενδοξος, ομιλητης, φιλος, μαθητης.

Γνωτός.

Γνωτοί τε γνωταίτε πυρὸς λελαχωσι θανόντα. Il. ο 350.

—Γνωτὸν δε και ὃς μαλα νηπιὸς εςιν. Il. η. 401.

SYN. Ευγνωςος, καταληπ]ος.—ὁμαιμος.—φανερός.

Γνωσιμαχέω

—Μηδ' ευθὺς γνωσιμαχησῃ. Ar. Av. 556.

Γνωτοφοντις.

Την γνώτοφοντιν, και τεκνων αλαςορα. Lyc. 1318.

Γ Ο

ΓΟΑΩ.

Κατθεμενοι γοαοιεν· ὁ γαρ γερας εστὶ θανοντων. Od. ω 189.

Αψ Οδυσεὺς κατα κρᾶτα καλυψαμενος γοαασκεν. Od θ. 92.

SYN. Θρηνεω, οδυρομαι, πενθεω, ανακωκυω, αποκλαιω, θρεομαι, κινυρομαι, μυρομαι, ιαλεμιζω, ὀτοτυζω, κατοιμωζω, χλευαζομαι.

Γογγυλη.

Ωσπερ γυναικὶ γογγυλην μεμαγμενην. Ar. Pa. 28.

SYN. Γογγυλὶς, ςρογγυλη, ῥαπυς.

Γογγυλιζω.

Και κηροχυτεῖ, και γογγυλιζει—Ib. Th. 61.

SYN. Γογγυλεω, γογγυλευω, συςρεφω, μεταςρεφω.

Γοεδνον.

—Γοεδνα δ' ανθεμιζομαι. Aefch. Supp. 76.

EXP. Τῶν γοων το ανθος.

Γοερός.

Δακρυα γοερὰ πᾶσι τιθεμένα. Eur. Ph. 1594.

SYN. Γοημων, γοωδης, δυσαιακτος, δυςηνος, δακρυωδης, πολυδακρυς, επικλαυτος. λυπηρὸς, επιλυπος, περιλυπος, ελεγεινὸς, θρηνωδης, θρηνητικὸς, αξιοθρηνος, πολυθρηνος, πενθιμος, πενθικὸς, πενθηρὴς, βαρυπενθὴς, πολυπενθὴς, πολυςονος, ανιαρὸς, οικτρὸς, ολοφυδνὸς, οδυρτικὸς, κατωδυνος.

Γοης.

Αρ' ουκ επωδὸς και γοης πεφυχ' ὅδε; Eur. Hipp. 1038.

SYN. Αγυρτης. επωδὸς, φαρμακεὺς, τερθρεύς. κολαξ, περιεργος, πλανος.

Γομφιος, Γομφιον.

—Ενα γαρ γομφιον μονον φορεῖ. Ar. Pl. 1060.

SYN. Μυλος, μυλακρος.—οδοντες οψιγονοι, κραντῆρες, σωφρονιςῆρες.

Γομφιοδετος.

Γομφιοδετα χαλινα. Ep. Suid.

Γομφοδετος

Γομφοδετῳ τε δορί—Aefch. Supp. 853.

Γομφοπαγὴς

Ρηματα γομφοπαγῆ—Ar. R. 844.

SYN. πολυσυνθετος, πηκτὸς, συμπηκτος, ευπηκτος, ευπαγὴς, ακριβὴς. τραφερὸς.—σκληρός.

Γομφος.

Γομφοισιν δ' αρα τήν γε και αρμονιησιν αρηρεν. Od. ε. 248.

SYN. Επισχιδιον, σφὴν, ἧλος.—μυλες, δεσμα, αρθρον.

EPITH. Κρατερὸς, θοὸς, εχετληεις, σιδηροφόρος, πολυκμητος.

Γομφοω.

Αργῳ τευχησίν τ' ιδὲ δρυσὶν γομφωθεῖσαν. Orph. 257.

SYN. Σφηνοω, κατασφηνοω, πηγνυω, συμπηγνυμι. συναπ]ω. συναρμοζω, προσαρμοτ]ω, καταρτιζω. συνωθεω.

Γονεὺς

Τικτουσιν δε γυναῖκες εοικότα τεκνα γονεῦσι. Hef. ε. 233.

SYN. Γεννητωρ, γενετωρ, φιτυς.

Γονή.

Παιδων εν μεγαροισι γονὴ γενετο κρειοντων. Il. ω 539.

SYN. Επιγονη, γενεσις, γονος, σπορὸς. εκφυσις, βλαςησις.—κῦμα.

EPITH. Αχραντος, αρρητος, ευκαρπος, τελεσσιγαμος. μητροδοκος.

Γονιμος.

Ηνικα συ Βακχου γονιμην ωδῖνα τελῶσιν. Orph.

SYN. Γεννητικὸς, γενεθλιος, κυητικὸς. γενναῖος.

Γονιμωδης.

Αιγυπ]ου—ιερῆς γονιμωδεα λουτρα. Orph. H.

Γονος.

—Ζηνὸς γονος ενθάδ' ἱκανω. Il. υ. 449.

SYN. Γενος, γονὴ, γενεα, παῖς, ετυμα. γεννημα.

EPITH. Αυτογενεθλος, θαλερὸς, ηὺς, ἱμεροεις. γλυκερὸς, τηλυγετος.

Γονυ. Γουνα, Γουνατα, Γονατα.

Φημί μιν ασπασιως γονυ καμψειν—Il. η. 118.

Ρίμφα ἑ γοῦνα φερει μετά τ' ηθεα—Il. ζ. 511.

Γουνατά τε, κνῆμαί τε.—Il. ρ 386.

Βροντεω τε στεαροῖσιν ερεσσαμενου γουνατεσσι. Call. 3. 75.

EPITH. Ακαμπῆ, ακροπαγῆ, αγκύλα, δοῦλα, θοά, ελαφρά, ευφορτα, ἱκετησια, λαιψηρά,

ψηρά, ναθρά, κραιπνοπόρα, σφαλερά, χλωρά, ψυχρά.
Γουνκροτος. Anac. Fragm.
SYN. Βλαισός, δειλός.
Γουνυπετής.
Γουνυπετεῖς ἕδρας προσπιτνῶ σε.—Eur. Ph. 302.
Γυνοπαχής.
Αχλυς—γυνοπαχής. Hes. α. 266.
Γοος.
Οικοί ενεσι γοος—Il. ω. 240.
SYN. Θρῆνος, ελεγος, κοπετος, κωκυτος, πενθος, οδυρμός, ολολυγμός, ολοφυρμός.
EPITH. Ατλητος, αδινός, αλιάστος, αεικής, ασχετος, αληκτος, απειριτος, αρρητος, δακρυοεις, θαλερός, εριπλαγκτης, ιμεροεις, κινυρός, κρυερός, λαρός, οϊζυρός, οξυβοας, οξυτονος, οξύς, οιωνοθροος, πολυδακρυτος, λευγαλέος, χαλεπός, ψυχαγωγός.
PHR. Γοων πικρόν νεφος. Οξυτονων ωδων θρῆνοι,
Χειροπληκτοι δυποι. αμυγματα χαιτας. Soph.
Παρηΐς φοινισσα μυγμοῖς ονυχος. Aesch.
Γοργυθιων.
—Αμυμονα Γοργυθιωνα. Il. θ. 302.
Γοργώ, Γοργών.
Τῇ δ' επι μεν Γοργω βλοσυρῶπις εσεφανωτο
Δεινόν δερκομενη.—Il. λ. 36.
Γοργόνος αρτιτομον κεφαλην βασιλῆϊ κομιζων. Apoll. 4. 1515.
—Το λαιμοτμητον—Γοργονος καρα. Eur. Ph. 469.
EPITH. Αναιδης, ανδροφόνος, καρατομος, θρασεῖα, λιθοδερκής, ερεβῶπις, Περσηΐς.
PHR. Αγριωπόν ομμα Γοργόνος. Eur.
Γοργόνες.
Πελας δ' αδελφαὶ τῶνδε τρεῖς καταπτεροι,
Δρακοντομαλλαι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
Ας θνητός ουδεὶς εισιδὼν ἕξει πνοάς Aesc Pr. 797.
EPITH. Δρακοντοεθειραι, απλητοι, τιθασσιαι. οφοφάγοι, βατιδοσκόποι Λιβυσσαι.
PHR. Αι Φορκίδες δηναιαὶ κοραι Τρεῖς κυνομορφοι κοινόν ομμα κεκτημέναι Aesch.
Γοργυς θ' αἱ ναιυσι περην κλυτῦ Ωκεανοιο,
Εσχατιῇ προς νυκτός' ιν' Εσπεριδες λιγυφωνοι·
Σθεινώ τε Ευρυαλη τε, Μεδυσά τε, λυγρα παθϋσα·
Η μεν εην θνητή, αἱ δ' αθανατοι και αγηρω
Αι δυο—κ. λ. Hes. θ. 275.
Γοργειος.
Εν δέ τε Γοργειη κεφαλὴ—Il. ε. 741.
SYN. Γοργονειος, φοβερός.
Γοργολοφα. Vid. Αθηνη.
Γοργολοφα σ' εκελευε. Ar. Eq. 1178.
Γοργονωτος.
—Γοργονωτοι ασπίδος κυκλον. Ib. A. 1173.
Γοργώψ.
Γοργῶπες, ετερων ιεριαι δειναὶ θεαί. Eur. Or. 261.
Γοργῶπις, Γοργωπίς.
—Η Διός Γοργῶπις αδαμαστος θεά. Soph. Aj. 450.
—Ηστραπτε γοργωπόν σελας. Aesch. Pr. 356.
SYN. Γοργοφθαλμος, καταπληκτικος.
Γορτυν.
—Γορτυνά τε τειχιοεσσαν. Il. β. 646.
Γυναζομαι, Γυνοομαι.
Νυν δέ σε τῶν οπιθεν γυναζομαι.—Od. λ. 66.
Γυνῦμαί σ', Αχιλεῦ.—Il. φ. 74.
SYN. Γουνυπετεω, γονατιζω, προσπιπτω, προσπιτνεω, λιτανευω, ικετευω, οκλαζω, παρακαλεω.—γυνατων απτομαι.
Γυνός
—Ες γυνόν Αθηναιων ιερῶν. Od. λ. 322.
—Κατά γυνόν αλωῆς οινοπεδοιο. Ib. 192.
SYN. Γαῖα, πεδον.—ευκαρπος, γονιμος.

Γ Ρ

ΓΡαῖα, Γραΐδιον, Γραῒς, Γρηΐς, Γραῦς, Γρηῦς.
Και τον μεν γραιης πυκιμηδέος εμβαλε χερσίν. Od. α. 438.
Ολίγον απωθεν τῆς κεφαλης τυ γραΐδιυ. Ar. Pl 674.
Γρηῒ περίπλεχθη.—Od. ψ. 33.
Κἂν γραῦς οληται, πλυσιως ταφησεται. Eur. Alc. 56.
Εσι δέ μοι γρηῦς πυκινά φρεσὶ μηδε' εχυσα. Od. τ. 353.
SYN. Γεραιά, πρεσβυτις.
EPITH. Παλαιγενής, δυσκωφος, εροχίμος, νερτερομαντις, εγγαστριμυθος, πολυμυθος, καμινώ.
PHR. Γρηαῖ δη ρικνοῖσιν επισκαζυσα ποδεσσιν, Βακτρω ερειδομενη. Apoll.
Γραικός.
—Το μεν φυγαδων τὶς ενισποι Γραικός.—Call. Ep. 7.
SYN. Αχαιός, Ελλην, Ελληνικός.
Γραμμα,
Γραψον και τόδε γραμμα τό σοι σιχοισι χαραξω. Theoc. 23. 46.
SYN. Συγγραμμα, γραφή. βιβλος.—χαρακτήρ.

Γραμματα.

Γραμματα.
Ο γραμματων απειρος ε βλεπει βλεπων. Sent.
SYN. Λογοι, ξυσματα. παιδεια, γραμματειον, γραμματεια
EPITH. Ακριβη, φωνηεντα, κωφα.
PHR. Ψυχης ιατρος. Γλωσσης οργανα. Οργια φωνης. ασιγητε τυποι σιγης.
Γραμματειον
Κακφερε το γραμματειον. Ar. N. 19.
SYN. Γραμματιδιον, δελταριον, βιβλος, πινακις, πινακιον, διαθηκη, επισολιον, σχημαλιον, διπλωματα. σανιδες.
Γραμματεύς.
Οποτε γραφοιτο την δικην ὁ γραμματεύς. Ar. N. 768.
SYN. Ὑπογραμματεὺς, ὑπογραφεὺς, γραφεὺς, συγγραφεὺς, γραπτὴρ, γραμματοκυφων, γραμματογραφος.
Γραμματευω.
Λυσιλλ' εγραμματευεν.—Ib. Th. 381.
Γραμματικη.
Ιλαθι Γραμματικη φυσιζοε, ἱλαθι Μυσαι.—Ep. l. 2.
EPITH. Βαρυμοχθος, απορος.
Γραμματικός.
Γραμματικων περιεργα γενη, ριζωρυχα μυσης Αλλοτριης, ατυχεις, σητες ακανθοβάται. Ep. l. 2.
EPITH. Λοιδομαχοι, αλιτροι, ακανθολόγοι, πικροί.
PHR. Μωμυ τεκνα. Ζηνοδοτυ σκυλακες. Καλλιμαχυ σ]ρατιωται. Ποιητων λωβαι, παισὶ σκοτος αρχομενοισι. Ευφωνων λαθροδακναι κορεις. συνδεσμων λυγρων θηρητορες. κ. λ. ib.
Γραμμη.
Και τον απο γραμμας κινεῖ λιθον—Theoc. 6. 18.
SYN. Βαλβις, περας, σπαρτη.
Γραοσοβης.
Γραοσοβαι, μιαροί.—Ar. Pa. 812.
Γραπ]ός.
—Και ἁ γραπ]α ὑακινθος. Theoc. 10. 28.
SYN. Εγγραπ]ος, αναγραπ]ος, εγγραφος.
Γραπ]ύς.
—Γραπ]ῦς αχεινων. Od. ω. 228.
SYN. Αμυχη, σχασις, κατασχασμός.
Γραφευς
Οικτειρων ἡμᾶς, ὡς γραφεύς τ' αποσαθεὶς. Eur. Hec. 806.
SYN. Αναγραφευς, γραμματευς, Ζωγραφος, εγκαυσης.
Γραφη.
—Ἡ γνωμων γραφαί. Eur. Hec. 806.

SYN. Συγγραφη. διαγραφη, καταγραφη, γραμμα, ζωγραφια.—εγκλημα.
EPITH. Αειμνησος, θεοπνευσος, ἱερα.
Γραφίς.
Κυπριν Απελλευ μοχθον ὁρα γραφίδος. Ep. l. 4.
SYN. Γραφειον, γραφειδιον, γραφιον. γραφικη δυναμις.
Γραφω.
Γραψας εν πινακι π]υκτῷ θυμοφθορα πολλα. Il. ζ. 169.
SYN. Αναγραφω, επιγραφω, ζωγραφεω, εγγλυφω. εγκολαπ]ω. επεγκολαπ]ω, εγχαραπ]ω. διασκαπ]ω, διαταπ]ομαι.—κατηγορεω.
Τοῖον επος ταχυμυθος επεγραφε διζυγι δελτῳ Αυλακας ιθυπορων γραφιδων κυκλοισι χαρασσων.
—Μυθον σοφοῖς παλαμης ἀλλοισι χαρασσειν. Nonn.
Γρηγορεω.
Τυτο τὸ πυρ εγρηγορεν—Ar. L. 306.
SYN. Εγρηγορεω, αγρυπνεω, ζαω.
Γρηγορος.
Γρηγοραί αλφιςῆρες—Sibyll. l. 1.
SYN. Γρηγορικὸς, αὔπνος.
Γρηνικος. Fluv. Nom.
Γρηνικός τε και Αισηπος,—Il. μ. 21.
Γριπεύς, Vid. Ἁλιεύς.
Τοῖς δὲ μετὰ γριπευς τε γερων.—Theoc. г. 39.
Γρῖφος.
Ουδὲν αρα γριφῳ διαφερει Κλεωνυμος. Ar. V. 20.
—Εκ Μυσων γρῖφον ὑφηναμενοι. Ep.
SYN. Γριπος, αρκυς, γαγγαμη. δικτυον. ασαφὴς λογος.
Γρυνὸς,
Λευσσω θεοντα γρυνὸν επ]ερωμένον, Lyc. 86.
Γρυζω, Γρυλλιζω.
—Αλλα φθειρυ, και μη γρυζης. Ib. Pl. 598.
Ὑμεῖς δε γρυλλιζοντες ὑπο φιληδιας. Ib. 307.
SYN. Αναγρυζω, μυζω.—θρηνω, φωνεω, φθεγγομαι.
Γρυκτός.
Αρα γρυκτόν εστιν ὑμῖν;—Ib. Lys. 657.
Γρυπαιετος,
Γρυπαιετυς χαλκηλατυς. Arist. R. 960.
SYN. Γρὺψ.
PHR. Οξυσομοι Ζηνὸς ακραγεῖς κυνες Οκνοι τετρασκελεῖς. Aesch.
Γρῶνος.
Γρωνῳ βερεθρῳ συγκατηρεφὴς σεγης. Lyc. 1280.
SYN. Κοῖλος.

Γ Υ

ΓΥΑ.
Πυροφόροι τε γυαι.—Theoc. 25. 30.
S Y N. Αρυρα. πλεθρον, πελεθρον, πλελεθρον, αμαξιτον, ταφρεια.
E P I T H. Βαθυσπορος, ευκαρπος, πολυπελεθρος, πολύχρυσος, θρεπτος, πιων, ακηροῖος.

Γυαλον.
Θωρηκος γυαλον—Il. ε. 99.
—Γυαλων ύπο Παρνησοιο. Hom. A. 396.
S Y N. Κοιλοτης, κενεών.—θεναρ.—αγκος.
E P I T H. Καρποφόρον, μελαμπεπλον.

Γυαρκής.
Ανωδυνιας γυαρκέας. Pind. Pyth 3.
S Y N. Αχμαζων, ισχυων.

Γυης.
—Φερειν δε γυην, ότ αν εύρης. Hes. ε. 425.
Δρυος ελυμα, πρινε γυην,—Ib. 434.

Γυ̃ον, Γυ̃α.
—Υπο τε τρομος ελλαβε γυ̃α. Il. γ. 34.
S Y N. Αψος.—μελη, γονατα.
E P I T H. Αμαιμακετα, αθαλπέα, ελαφρά, ευηρέα, εμπεδα, θοα, ομβριμα. παναιολα, τελεσφόρα, φαιδιμα, ωκέα.

Γυοβαρής.
Πολλὰ παλαισματα, και γυοβαρῆ. Aesch. Ag. 62.

Γυοδαμας.
Αινεω και Πυθεαν εν γυοδαμαις.—Pind. Isth. 5.

Γυιοκόρος.
—Και γυοκορυς μελεδωνας. Hes. ε. 66.
S Y N. Γυοβόρος.

Γυοπεδη.
Εν δ' αφυκτοισι γυοπεδαις πεσων. Pind. P. 2.

Γυοτακής.
Γυοτακὴς δὲ λιπων τάδε συμβολα καμων. Ep. 1. 6.

Γυοω.
Γυιωσω μὲν σφῶιν ύφ' άρμασιν ωκέας ἵππυς. Il. θ. 402.
S Y N. Απογυοω, καταγυοω, απονευροω; χωλόω, βλαπτω.

Γυλιος.
Φερ' εξω δευρο τον γυλιον εμοί. Ar. A. 1096.

Γυλιαυχην.
Γυλιαυχενας ορχησεις. Ib. Pa. 789.
S Y N. Μακροτραχηλος.

Γυμναζω.
Μων κρυμὸς αυτῆς πλευρὰ γυμναζει σχολῆς. Eur. Fr.
S Y N. Απογυμναζω, ασκεω.

Γυμνας.
Γυμνάσιν δς χαιρεις—Orph. H.

Γυμνασια, Γυμνασιον.
Αλλα ποτὺ τε μετρον, και σιτυ, γυμνασιωντι Ποιεῖσθαι.—Pyth. 33.
—Τον δ' εθελοντα
Αεῶν, και ξεινων γυμνασιῳ δεχομαι. Anac. 197.
S Y N. Γυμνασμα, γυμνασις, ασκημα, ασκησις, επασκησις, διατριβὴ. επιτηδευμα. σχολή.—τα, αλειπτηρια, βαλανεια, λυτρά—Παλαιστρα.
P H R. Ελικῶνος Πιερικὸς δομος. Ep.
Ψυχῶν σοφῶν φροντιστηριον. Aristoph.

Γυμνας,
Ορω μεν ανδρῶν τηνδε γυμνάδα στολην. Eur. Fr.

Γυμνής, Γυμνητης.
Γυμνῆτες, ἱππεῖς, ἁρματων τ' επισταται. Ib. Ph. 1164.
Πῦ δη γυμνητων μυναρχοι; Rh. 31.
S Y N. Σφενδονητης, τοξοτης.

Γυμνικός.
—Αγῶνας μυσικὺς, και γυμνικύς. Ar. Pl. 1164.

Γυμνιτης.
—Οισει κῦμα γυμνιτην φαγρον. Lyc. 388.

Γυμνός.
Ου γάρ πως αν γυμνὸς εὼν Τρωεσσι μαχοιτο. Il. ρ. 711.
S Y N. Αχιτων, απεπλος, ανειμων, ανοπλος.

Γυμνοω.
—Αιδεομαι γαρ
Γυμνῦσθαι κορησιν εϋπλοκαμοισι μετελθων. Od. ζ. 222.
S Y N. Απογυμνοω, αναγυμνοω, αναδερω, ανασυλαω, ανασυρω, αποκαλυπτω, ψιλοω.

Γυνη.
Η δ' αεκυσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κιεν.—Il. α. 348.
Τῷδε γυνὴ Προιτυ—Il. ζ. 160.
S Y N. Θῆλυς, θηλεια, το θῆλυ.—ακοιτις.—Pl. δωρες.
E P I T H. Αναλκις, αμυμων, ακηδής, αγνωμων, αγριος, αγορευς, αιδοια, ακριτομυθος, απειλητειρα, αμαρρος, αθωρηκτος, αβροχιτων, αριστωδιν, αγλαοδωρος, αχαλινος, βαθυζωνος, βαθυκολπος, βαρυτλητος, βαρυφορτος, βαρυθυμος, δῖα, διπτολόχος, δυσπαις, δολοεσσα, δολοφρόνεσσα, ευζωνος, ευειδὴς, ευμορφος, ευκομος, ευπλοκαμὶς, εγερσιμοθος, εγερσινοος, ερωμανὴς, ερωμανεσσα ζυγια, ζηλημων, ἑλκεχιτων, θεογλωσσος, κακογλωσσος. κακοτεχνος, κακηλετὴς, καλλιπλοκαμος, καλλικομος, καλλιζωνος.

λιζωνος, κορυμβοφόρες, λυσικομος, ψυμφοκόμος, ολοή, οργιλη, ὀφολεκτρος: οικωφελής, πυγοςολος, περκνή, περικαλλής, πολυανδρος, πολυσονος, πολυμνηση, παναπετμος, σχετλιοτεκνος, τανα-εργός, τανυπεπλος, ταχεια, φιλοθρηνος, φιλο-κλαυτος, φιλοικτιςος, φιλοτεκνος, φιλοκροταλος, φιλοξενος, φλαυροτοκεια. χεροπλεκής, χοιροτυ-πος, χαμαιγενής. χεριῆτις, φλαυρα.
PHR. Καλὸν εντὸν εν βιω. Υπερηφανον πραγ-μα. Πηδαλιον οικιας. Τερπνὸν κακόν. Menand.
Ασκητα πεπλῳ τε καὶ αμπυκι.—Theoc.
Συμφωνος ακοιτη—Εις εσθλα αμηχανος.
Κακων δε παντων τεκτονες σοφωταται.
Αθλιωτατον φυτον. Eur
Ζῶσε δε και κοσμησε θεα γλαυκῶπις Αθηνη,
Αμφι δε οἱ χαριτές τε θεαί. κ. λ. Hes. ε. 73.
Γυναικεῖος, Γυναῖος.
Γυναικειας δια βελας, Od. λ. 436
—Γυναιων ἑνεκα φιλτρων. Orph. 671.
SYN. Γυναικικός.—γυναικοφιλης.
Γυναικιζω, Γυναικιζομαι.
Γυναικιεῖς εὖ και πιθανῶς. Ar. Th. 275.
Γυναικισις.
Πριν τῆς ἑτερας δεῦναι γυναικισιως δικην. Ib. 870.
Γυναικοβυλος.
Γυναικοβυλυς τε μητιδας.—Aesch. Ch. 624.
Γυναικοκηρυκτος,
Αλλα ταχυμορον
Γυναικοκηρυκτον ολλυται κλεος. Aesch. Ag. 496.
Γυναικομανεω.
Γυναικομανῶ γαρ, και προξενῶ δ' ὑμῶν αεί. Ar. Th. 583.
Γυναικομιμος.
Γυναικομιμοις υπηλιασμασιν χερῶν. Aesc. Pr. 1004.
Γυναικομορφος.
Γυναικομορφον αγομενον δι' αστεος. Eur. B 853.
Γυναικοπληθής,
Γυναικοπληθεῖς ξυλλογοι—Ib. Alc. 962.
Γυναικοποινος.
Γυναικοποινων πολεμων. Aesch. Ag. 234.
Γυναικοφωνος.
Γυναικοφωνος, ἁπαλὸς, ευπρεπὴς ιδεῖν: Ar. Th. 199
Γυναικοφιλης, Γυναιμανής.
—Και τὸ γυναικοφιλας. Theoc. 8. 60.
Δυσπαρι, εἶδος αριστε, γυναιμανές.—Il. γ 39.
SYN. Γυναικομανής, γυναικιας, γυναικωδης, γυναικανηρ, γυναικοθυμος, γυνις, καταγυναῖξ, καταγυνης, θηλυμανής, θηλυμιτρης, φιλογυνης, φιλογυνος, φιλογυναῖξ, φιλογυναιος.

Γυναικωνῖτις.
Γιτα δια τετοταῖς γυναικωνιτισιν. Ar. Th. 420.
SYN. Γυναικων, γυναικονιτης.
Γυνις, Γυννις. Vid. Γυναικοφιλης.
—Ου γυννις εων κεκλησεθ' ὁ πυκτης. Theoc. 22. 69.
Γυπαριον.
Και γυπαριοις, και πυργιδιοις.—Ar. Eq. 790.
SYN. Φωλεὸς, καλια.
Γυρινος.
—Πατέρες βοωσι γυρινων. Arat. Δ. 215.
EXP. Οἱ αδιαπλαςοι βατραχοι.
Γυριος.
Επει δε λιμνης εγγὺς ἦλθον γυρινς. Ep. Suid.
SYN. Περιφερης, κυκλικός.
Γυρος.
Γυρὸς ἐην ωμοις—Od. τ. 246.
SYN. Αγκύλος, ὑβὸς, κυρτὸς, ςρογγύλος.
Γυροω.
Και φυτα γυρῶσαι—Arat. 9.
SYN. Γυρευω, γυριζω. φυτευω. περισκαπτω, περιφρατlω, κυρτοω. δινεω.
Γυρτων, Γυρτωνη.
Ηλυθε δ' αφνειην προλιπων Γυρτῶνα Κορωνος. Ap. 1. 57.
—Οἱ Γυρτωνην ενεμοντο. Il. β. 737.
PHR. Γυρτῶνος ἁλιςεφὲς αςυ. Orph.
Γυψ.
—Αυτων τερενα χροα γῦπες εδονται. Il. δ. 237.
SYN. Γυπαιετος.

Γ Ω

Γωλεῖον.
—Και Διακριων—γωλεια. Lyc. 376.
EXP. Αἱ προς την θαλασσαν καταδυσεις.
Γωνια.
Αποδρὰς γαρ εις την γωνιαν—Arist. V. 905.
SYN. Γωνιδιον.—κευθμων.
Γωνιασμός.
Επων τε γωνιασμὸς—νοων. Ib. R. 987.
EXP. Πλαγιασμὸς, απατη.
Γωρυτός.
Αυτῳ γωρυτῷ, ὅς οἱ περικειτο φαεινος: Od. φ. 54.
SYN. Βελοθηκη, ιοδοκη, σγκιον, φαρέτρα. τοξοθηκη.

Δ Α

ΔΑΒΙΔ.
—Οππ᾽ θι δῶμα λυροκτύπος ᾤκεε Δαϐιδ. Nonn.
Μυρι᾽ ὁρᾶς πασχειν πολυπλαγκτον ἐοντα Δαϐιδον. Dolfc.
Δαϐιδε σθενεεν τρισκαιδεκατος πελει ὑμνος. Apollin.
EPITH. Αριστογίνος, αμυμων, γεραρὸς, δῖος, θρασυκαρδιος, κρατερὸς, μενεχαρμος, μεγας, καλλινικος, περικαλλης, προφηταναξ, πυλὸς, θεοτερπὴς, ῥηξισθενὴς, ταπεινὸς, χαριεις, Ιεσσαιδης.
PHR. Θεοσσυτος αοιδὸς. Ψαλμογραφος, ευφορμιγξ αναξ.
Δαγυς.
Αλλ᾽ επαγην δαγυδι καλὸν χροα παντοθεν ἴσα. Theoc. 2. 110.
EXP. Στεφανος περισφιγγων τὴν κεφαλὴν.
Κοσμος τ᾽ εγκαρδιός εςι γυναικῶν.
Δαδιον.
Φερε δη το δαδιον.—Arist. Pa. 959.
SYN. Λαμπαδιον, δαϊτις.
Δαδουχεω.
Ηφαιστε, δαδουχεῖς μεν εν γαμοις βροτῶν. Eur. Tro. 343.
SYN. Λαμπαδηφορεω, πυρσευω.—φρυκτωρεω. φαινω. φωτιζω. λαμπω, διαλαμπω.
Δαδουχος.
Εννυχια, δαδουχε, κορη ευαςερε, Μηνη. Orph.
SYN. Λαμπαδουχος, λαμπαδηφόρος, δαδοφόρος, λυχνάπτης.
Δαειω, Δαεω
—Διωπε μοι οφρα δαειω. Il. κ. 425.
Ει δ᾽ εθελεις και ταυτα δαημεναι—Il. ζ. 150.
SYN. Δαιομαι, δασκω, δαϊσκω, διδασκομαι, διαειδομαι, μανθανω.
Δαζομαι
Κτηματα γάρ κεν παντα δασαιμεθα—Od. ϐ. 335.
SYN. Αναδαζομαι, αποδαζομαι, διαδαζομαι, δαΐζω.
Δαημοσυνη
—Σφετερησι δαημοσυνῃσι κεκάσθαι. Orph. 726.
SYN. Γνῶσις, εμπειρια, ειδησις, επιςημη, επιςημοσυνη, ιδμοσυνη, ιδρεια, φραδμοσυνη. μαθησις.
Δαημων.
Εν παντεσσ᾽ εργοισι δαημονα.—Il. ψ. 671.

SYN. Εμπειρὴς, ἐμπειραμος, εμπειρος, εμπαιος. επιϊδμων, ιδμων, ειδὼς, εξειδὰς, επιςημων, ειδημων, ἴςωρ, ιδρις, συνετος, ευσυνετος. φραδμων.
Δαὴρ, (ανδραδελφος.)
Δαὴρ αὖτ᾽ εμὸς εσκε—Il. γ. 180.
Αυτοκασιγνητον και δαέρα—Il. ξ. 156.
Εκτορ, εμῷ θυμῷ δαερων πολὺ φιλτατε παντων. Il. ω. 762.
Δαιδαλλω. Δαιδαλοω.
Δαιδαλλων χρυσῷ τε και αργυρῳ—Od. ψ. 200.
—Κλυταῖσι δαιδαλωσεμεν ὑμνων πτυχαῖς. Pind. Ol. 1.
SYN. Αιολλω, ποικιλλω, κοσμεω.
Δαιδαλευτρια.
Μυληφατε χιλοιο δαιδαλευτριας. - Lyc. 579.
Δαιδαλος.
—Χορον—οἷον ποτ᾽ ενὶ Κνωσσῷ ευρειῃ
Δαιδαλος ησκησεν καλλιπλοκαμῳ Αριαδνῃ. Il. σ. 592.
Δαιδαλειος, Δαιδαλεος, δαιδαλος.
Τα δαιδαλεια παντα κινεῖσθαι δοκεῖν
Τ᾽ αγαλματα. Eur. Fr.
Δαιδαλεον θωρηκα, τὸν Ηφαιςος καμε τευχων. Il. θ. 195
—Τιθει δ᾽ ενὶ δαιδαλα παντα᾽ Il. ξ. 179.
SYN. Εντεχνος, κατατεχνος, πολυτεχνος, ὑπερτεχνος. τεχνικὸς, τεχναςὸς, τεχνηεις.—ευεργής.—πολυδαιδαλος —αιόλος. ποικίλος.
Δαιδαλοχειρ.
Δηρις ὁ δαιδαλοχειρ—Ep 1. 6.
SYN. Τεχνιτης.
Δαΐζω.
—Χερσὶ κομην ησχυνε δαΐζων. Il. σ. 27.
Δαΐζων ἵππυς και ανέρας—Il. λ. 497.
SYN. Δαζομαι, δαιομαι, δαΐω, διαμεριζω, διακοπτω, κατακοπτω, διαμοιραομαι, διατμηγω. διατμυσσω, διανεμω, διαιρεω, καταδιαιρεω, διαμελιζω, διοριζω, διχαζω, διαχωριζω, δατεομαι, κατανομιςευω, κεαζω, μοιραω, τεμνω.—φθειρω, αναρπαζω, αποκτεινω. διασπάω, τεμνω, σχιζω, πορθεω. σκυλευω. θαπτω.
Δαϊκτὴρ, Δαϊκτὸς. Δαΐκτωρ.
Δομων μαλ᾽ αχὼ επ᾽ αυτὺς
Προπεμπει δαϊκτὴρ γοος. Aeſch. S. T. 922.
Φόνον εκ οἶδα δαϊκτόν. Anac. 42. 10.
Πριν δαΐκτορος βια
Καρδιας γαμυ κυρῆσαι. Aeſc. Supp. 805.

SYN.

SYN. Δαΐος, δηΐος.

Δαιμοναω.

Ως δαιμονῶντας κἀνατρεψοντας πολιν. Eur. Ph. 895.

SYN. Δαιμονιαω. δαιμονιαζω, δαιμονιζομαι, αφραινω.

Δαιμονιακος.

—Σε λυσσης

Δαιμονος ηεροφοιτος αλαστορος οἶστρος ελαυνει.

Δαιμονος αμφιεπων μανιωδεα ροιζον ἱμασθλης. Nonn.

Δαιμονιος.

Δαιμονιε, φθισει σε τοσον μενος.—Il. ζ. 407.

Δαιμονιοι, μυθυς μεν ὑπερφιαλυς αλεασθε. Od. δ. 774.

SYN. Γενναῖος, μακαριος. αντιθεος, θαυμαστος, αγαστος, αξιοπρεπὴς, ευδαιμων.—δυσδαιμων, αθλιος.—θεῖος. μορσιμος.

Δαιμων.

—Ηρχε δε δαιμων. Il. γ. 420.

—Μετα δαιμονας αλλυς. Il. α. 222.

—Επί τε λῖν ηγαγε δαιμων. Il. λ. 480.

—Παρος τοι δαιμονα δωσω. Il. θ. 166.

Ασε με δαιμονος αἶσα κακή—Od. λ. 61.

SYN. Θεὸς.—τυχη.—μοῖρα, μορος.—αλαστωρ.

EPITH. Αγαθὸς, αφθονος, αφθιτος, δεξιος, σαωτὴρ, εριννιος, επιρροθος, κακὸς, στυγερὸς, σκληρὸς, λυγρὸς, χαλεπὸς. οιοπολος.

Δαιμονα κικλησκω μεγαλαυηγητορα φρικτον,

Μειλιχιον Δία, παγγενετην, βιοδωτορα θνητῶν,

Ζῆνα μεγαν, πολυπλαγκτον αλαστορα, παμβασιληα·

Πλουτοδοτην,—ψυχοντα βιον θνητῶν ανθρωπων·

Εν σοὶ γαρ λυπης τε χαρᾶς κληῖδες οχῦνται. Orph.

Δαιμων. (Διαβολος.)

Πομπος αλιτροσυνης ὀλον ανέρα δυσατο Δαιμων. Nonn.

EPITH. Αρχεκακος, αλλοπροσαλλος, αστοργος, αντιπαλος, αχλυοεις. αγριοθυμος, βαρυστονος, βροτοκτόνος, βροτοφθόρος, βαρυμηνις, δολομητις, δολομηχανος, δυσμαχος, ηεριος, κακοσκολος, ειδολοχαρὴς, κακοεργὸς, λυσσηεις, μελανιφρων, πολυστονος, ὑγροπορος, φθονερὸς.—παντων ολοωτατος.

Κλῶψ. οφι. πῦρ, βελος, κακιη, μορε, χασμα, δρακων, θὴρ,

Νυξ, λοχε, λυσσα, χαος, βασκανε, ανδροφανε. Naz.

Δαιμονες.

Τοι μεν Δαιμονές εισι, Διὸς μεγαλυ δια βυλας.

Εσθλοὶ, επιχθονιοι, φυλακες θνητῶν ανθρωπων·

Οἱ ρα φυλασσυσι τε δικας και σχετλια εργα,

Ηέρα εσσαμενοι, παντη φοιτῶντες επ' αιαν,

Πλυτοδοται· και τῦτο γερας βασιληῖον εσχον. Hes ε. 121.

Δαιμονες ανθρωπων δηλημονες, αγριοθυμοι.

EPITH. Δῖοι, αγαυοὶ, αφθιτοι, αψυχαι, επιρροθοι, δεξιοι, σαωτῆρες, ηγαθεοι, πολισσῦχοι —φαῦλοι, στυγεροὶ, χαλεποὶ, δυσωνυμοι, σκληροὶ, λυγροὶ, νηλεεῖς, αλγινοεντες, μανιωδεις, δυσμενεῖς, σαρκοχαρεῖς, ειλυοεντες, μισανθρωποι.

Δαιμονες ερανιοι, και ηεριοι, και εφυδροι.

Και χθονιοι, και ὑποχθονιοι, ηδὲ πυριφοιτοι. Orph.

Δαινυμαι.

Δαινυσθαί μιν ανωγον ενὶ μεγαροισιν ἕκηλον. Il. ε 805.

SYN. Δαιταλοω, μεταδαινυμαι, ενδαιτευμαι, ευωχεομαι, συνεστιῶμαι, συμποσιαζω. θοιναω, οινοποταζω, εορταζω. εσθιω. ειλαπιναζω, τρεφομαι.—θερμαινομαι.

Δαινυμι.

Δαινυ δαῖτα γερυσιν—Il. ι. 70.

SYN. Εστιαω, ευωχεω, δαιω, δειπνιζω.

Δαΐος.

Ω δαΐα Τεκμησσα, δυσμορον γενος. Soph. Aj. 795.

SYN. Ατυχὴς.—δαημων.—δηῖος, δυσμενὴς.—απειρος. σεμνὸς. φοβερὸς. ισχυρὸς. αγαθὸς.

Δαὶς, Δαιτὴ, Δαιτύς.

Δαινυντ', υδέ τι θυμὸς εδευετο δαιτὸς εΐσης. Il. α. 468.

Τῦ γαρ και δαιτης ηντησατε δεῦρο μολόντες Od. γ. 44.

Τον δε και αμφιθαλὴς εκ δαιτύος εστυφελιξε: Il. χ. 496.

SYN. Ευωχια, ευωχησις, εστιασις, ειλαπινη, συνδειπνον, συνεστια, συμποσιον, ποτος, ὑποδοχη, θοινη, πανθοινη, πανθοινια, φιλοτησια, οψα, σιτία, φαγηματα, βρωματα.

EPITH. Αμβροτος, αγαθα, ατερπὴς, εραστη, επηρατος, ερατεινη, εpικυδὴς, ετοιμη, ευδειπνος, βιοτησιος, γαμηλιος, γενεθλιος, διψὰς, διψαλεα, δυσερπὴς, θυμαρὴς, θαλεια, θρεψηνωρ, μενεεικὴς, μινυνθαδια, μυσιπόλος, ζωαρκὴς, νυμφιδια, πολυξεινος, παχεῖα, πιειρα, παλναυξὴς, πολυκωμος, καταθυμιος, στυγερὰ, ταχυφθιμενη.

PHR. Αιολα, πιαλεης ετεροτροπα δειπνα τραπεζης. Non.

Ειλαπινης εργα κυπελλομαχυ.

Εὔπνυς τραπεζα

Μυρων τε και μαγειρων

Σοφισμασιν περισσοις.

Τραπεζα,

Τραπεζα, Μαχλοσυνης μητερα ατασθαλος. Naz.
Δαινυνται παρα δε σφιν ονειατα μυρια κειται
Κνισσηεν δε τε δωμα περιστεναχιζεται αυλη
Ηματα κ. λ. Od. κ. 9.
—Ειδατα θεια φερουσαι
Χερσιν εκ' αμβροσιησι θεαι παρευηνεον Ωραι
Χρυσειοις κανεοισι—κ. λ. Coluth.

Δαϊς.
Τῷ δ' αρ' αμ' αιθομενας δαΐδας φερε—Od. α. 428.
SYN. Δας, δελετρον.

Δαϊς.
Εν δαϊ λευγαλεη—Il. ξ. 387.
SYN. Δαϊς, δαη, μαχη.

Δαϊσφαλτος.
Τα δευτερεια της δαϊσφαλτου παλης. Lyc. 170.
SYN. Πολεμικος.

Δαιταλοω.
—Ωμοσιτα δαιταλωμενος. Ib. 654.
SYN. Δαινυμαι, τρωγω.

Δαιταλουργια.
Σαρκας λεβητιζουσα δαιταλουργια. Ib. 199.

Δαιτροσυνη.
Και δοιω θεραποντε δαημονε δαιτροσυναων. Od. π. 253.

Δαιτρευω.
—Τα δ' αλλ' ες δημον εδωκε—Δαιτρευειν. Il. λ 704.
SYN. Δαϊζω.—μαγειρευω,—ευωχουμαι.

Δαιτρος.
Δαιτρος δε κρειων πινακας παρεθηκεν—Od. α. 141.
SYN. Αρταμος. μαγειρος. μεριστης.

Δαιτυμων, Δαιτυμονευς.
Δαιτυμονες δ' ες δωματ' ισαν θειου βασιληος. Od. δ. 621.
—Συν υιει δαιτυμονηι. Nonn.
SYN. Δαιταλευς, δαιταλης, ευωχητης, θοινητωρ, ειλαπιναστης, θιασωτης, αριστητης, συνθοινος, συντραπεζος, συμποτης, συναριστος, συνδειπνος, συνδορπος, συσσιτος, συμποσιαστης, συνδαιταλης.—μαγειρος.

Δαϊφρων.
—Χρυσον δ' Αχιλευς εκομισσε δαϊφρων. Il. ϐ. 875.
SYN. Δαϊος, αιθων, αγχινοος, εμφρων, εχεφρων, εχεθυμος, συνετος.—πολεμικος.

Δαιω, Δαϊω.
—Υπο δε ξυλα δαιον ελοντες. Il. σ. 347.
—Μελεϊστι κε δαιομενος θανεεσθαι. Apoll. 2. 627.
Ενθ' ευ δαισαμενοι.—Ib. 498.

SYN. Αναδαιω, ανακαιω, εξαπτω.—δαϊζω, διακοπτω,—δαινυμαι, ευωχουμαι.—δαεω. μανθανω.

Δακεθυμος.
—Ανικ' εξανιη δακεθυμος ατα. Soph. Ph. 715.
SYN. Ανιαρος, αινος, δηξιθυμος, θυμοδακης, ψυχοτακης.

Δακετον. Δακος.
Ξεινος εχιδναιον νερθεν αγων δακετον. Call. Fr.
—Δικας παροτομω δακοι. Eur. Tro. 284.
SYN. Εχιδνα.
EPITH. Ιοβολον. αιμαρροον, αβληχρον, αινοπελωρον. βλαβερον, βλοσυρον, φοινον, ολοον, σαλαμανδρειον.

Δακναζω. Δακνω.
Στενε και δακναζε. Aesc. P. 571.
—Δακε δε φρενας Εκτορι μυθος. Il. ε. 493.
Και δακνομαι ψυχην, και διχα θυμον εχω. Theog. 906
SYN. Αναδακνω, αποδακνω, καταδακνω, ενδακνω, προσδακνω, επιδακνω, βρυκω, λυπεω, κεντεω, ενοχλεω, καθικομαι, καθαπτομαι. ο δαξω

Δακρυ, Δακρυμα, Δακρυον.
Αλγησας δ', αχρεῖον ιδων, απεμορξατο δακρυ. Il. ϐ. 269.
Θρηνοισι και γοοισι, και δακρυμασι. Eur Andr. 92.
—Ελεεινον υπ' οφρυσι δακρυον ειβον. Od. π. 219.
SYN. Επιδακρυον, δακρυσις. λιβος, ικμας.
EPITH. Αινον, αλεγεινον, αυαλεον, αυτοχυτον, αφθογγον. γλυκυ, θαλερον. θερμον, γοερον, δυσδακρυτον. δειλαιον. λαθριδιον. λιαρον. μελινδες, ικετησιον. πενθημον, πενθιμον, πολυστονον, κλυερον, περιτυμβιον, ρυηφενες, φιλαδελφον, φιλοξενον, χλωρον, ψυχοτακες.
PHR. Ομβρος οπωπης. Nonn. Βλεφαρων νοτιδες. Synes. Οφθαλμοτεγκτος πλημμυρις. Eur.

Δακρυογονος.
—Δακρυογονον Αρη Aesc. Supp. 690.
SYN. Δακρυοποιος.

Δακρυοεις.
Δακρυοεις δ' ετ' ανεισι παις ες μητερα χηρην. Il. χ. 499.
SYN. Δακρυωδης, δακρυοσακτος, αριδακρυς, ευδακρυς, πολυδακρυς.

Δακρυοπετης.
—Παθεα δακρυοπετη. Aesch. Supp. 118.

Δακρυτιμος. Vid. Αδωνις.

Δακρυπλωω,
Φῆ δὲ δακρυπλωειν—Od. τ. 122.
Δακρύῤῥοεω,
Δακρυῤῥοει δυσηνος. Soph. Tr. 330.
Δακρυχεω,
Ως φατο δακρυχεων—Il. α. 357.
Δακρυω. Vid. Κατειβομαι.
Κυμασι πορφυρεοις επεκλυζετο πολλα δακρυων. Hom. B 68.
SYN. Αποδακρυω, ενδακρυω, επιδακρυω, καταδακρυω, αποκλαιω, θρηνεω, οδυρομαι.
PHR. Δακρυων ῥῆξαι θερμὰ ναματα. Soph.
Δαπεδον βλεφαρων δευειν νοτισι. Synes.
—Δακρυα δέ σφιν
Θερμὰ καταβλεφαρων χαμαδὶς ῥεε μυρομενοισι.
Ιστατο δακρυχεων ὡς κρηνη μελανυδρος. Hom.
Ομβρῳ δακρυοεντι περιῤῥαινοντο παρειαί. Nonn.
Θερμὰ τεγγων δακρυα σοναχαῖς. Pind.
Δακρυῤῥοος.
—Δακρυῤῥοον—ομμά σε σενει. Soph. Oed. C. 1788.
Αδε τε μολπας εκχεω δακρυῤῥους. Eur. Supp. 773.
Δακρυτὸς.
Δακρυτὸς ελπις σπερματος σωτηριε. Aesc. Ch. 234.
SYN. Αιακτος, αξιοθρηνος, δυσδακρυτος.
Δακτυλιδιον,
Το δακτυλιδιον πιεζει το ζυγον. A., L. 418.
Δακτυλιος.
Διὰ δακτυλιε μεν νυν εμέ γ' αν διελκυσαις. Ib. Pl. 1037.
SYN. Σφραγίς.
Δακτυλοδεικτὸς.
—Δακτυλοδεικτῶν
Δ' ετις απειπων ειργει μελαθρων. Aesch. Ag. 1341.
Δακτυλος,
Αλλ' επὶ λεκτρον ιὼν, ακρον δακτυλον καταδακνω. Hom. B. 45.
Δακτυλα, pro Δακτυλοι.
Ηρέμα μεν θλιβων ῥοδοειδέα δακτυλα κερης. Mus. 114.
EPITH. Απαλὰ, ἁπαλοχροα, εὔβολα, ἑτεροτροπα, πολυτροπα, ευτροχα, θοὰ, μενεδηΐα, ὁμοπλοκα.—
PHR. Νοημων μαρτυρ φωνῆς. Nonn.
Χερῶν ακρυς κλεινας. Aesch.
Δαλὸς
—Δαλος δέ οἱ εκπεσε χειρὸς. Il. ο. 421.
SYN. Δαλιον, δαυλὸς, δαὸς, θυμαλωψ, λαμπάς.
EPITH. Αιθομενος, αειφλεγὴς, ευφεγγὴς, αιθαψ, επιχαριος, λυχνιοεις, πυραυγὴς, σεραυγὴς, τηλαυγὴς, σελασφόρος.
Δαμαζω. Δαμαλιζω, Δαμαω. Δαμναω, Δαμνημι.
—Υπο χερσὶ Μενοιτιαδαο δαμασσω. Il. π. 438.
Μη—ανεμων χειμερια
Καταπνοα δαμαλιζοι χρονον. Pind. P. 5.
—Πολεμός τε δαμα και λοιμὸς Αχαιές. Il. α. 61
—Παντας γαρ εμὸν δαμνασκε νοημα. Hom. V. 252.
Δαμνα μιν Ζηνός τε νοος—Il. π. 103.
—Την μεν εγὼ σπυδῃ δαμνημ' επεεσσιν. Il. ε. 893.
SYN. Δμαω, αποτρυζω, ατυζω, βιαζω, κατατρυχω, καταπονω, κατακρατεω, τιθασσευω, ὑποτασσω, αναιρεω, αποκτεινω.
Δαμνιππος.
Αςε Αμαζονιδων δαμνιππων—Orph. 738.
Δαμαλη, Δαμαλις.
Πολλαὶ δ' αὖ δαμαλαι και πορτιες. Theoc. α. 75.
Λευκοσικτον ὡς δαμαλιν. Aesch. Supp. 355.
SYN. Πορτις.
EPITH. Λευκὴ, ευγληνος, μυκωμενη.
Δαμαρ.
—Η προμαχοιο δαμαρ Αλεγηνοριδαο. Il. ξ. 503.
SYN. Ακοιτις
EPITH. Κοινολεκτρος, εὔκραιρος.
Δαναη.
—Δαναης καλισφυρε Ακρισιωνης. Il. ξ. 319.
EPITH. Ηΰκομος, καλή.
—Ης διὰ κολπε
Χρυσεος εξ οροφοιο κατερρεεν ὑετιος Ζεὺς
Αφνειῇ ραθαμιγγι γυναιμανέος νιφετοιο. Nonn.
Δαναοὶ, Δαναΐδαι.
Τρωας δ' εκλιναν Δαναοί.—Il. ε. 57.
Παλαι Πελασγοί, Δαναΐδαι δε δευτερον. Eur. Or. 931.
EPITH. Αλκαντες, αιχμηταὶ, ευσθενέες, εριδυποι, ξανθοκόμαι, καρτεροθυμοι, ιφθιμοι, μενεχαρμαι, οβριμοι, ταχυπωλοι, φιλοπτολεμοι.
—θεραποντες Αρηος.
Δαναὸς.
Δαναὸς δ' αδελφὸς εςι πεντηκοντοπαις. Aesch. Supp. 325.
EPITH. Αρχεκακος, θυγατρογονος, λιποπατρις, ὑδροφορος.
Δανειζω, Δανειζομαι.
Ες χοιριδιον μοι νῦν δανεισον τρεῖς δραχμάς. Ar. Pa. 374.

Οτη

Οτιή κατα μῆνα γ' αργυριων δανειζεται. Ib. N 754.

SYN. Επιδανειζω, τοκιζω, τοκοφορεω, τοκογλυφεω, οβολοστατεω. μεταδιδωμι.

Μηδ' ε τοκον δυσαλευτον ἑαῖς παλαμησιν εγειρειν. Apollin.

Δανειον.

—Αυτῷ τὸ δανειον εφηκε. Possel.

SYN. Χρεος, οφλημα, οφειλή. τοκος. δανος. δῶρον.

Δανεισμός.

Πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν. Eur. El. 858.

SYN. Δανεισμα, τοκος. τοκισμός.

Δανός.

—Δία τε ξυλα δανὰ κεασσαι. Od. ο. 321.

SYN. Αυαλέος.—ευκαυστος, θερμός. ξηρός, καυσιμος.

Δανος. Vid. Δῶρον, Δανειον.

—Τῷ ρα οἱ δανος ωπασεν Εκτωρ. Euphorm.

Δαος.

—Δαος μετα χερσὶν εχουσαι. Il. ω 647.

SYN. Λαμπάς, δαλός, φανος, δετή.—πῦρ. —φαος. φλοξ. φεγγος, αυγή.

Δαπαναω.

Ος δαπανᾶς μεν απαντα, και αυξεις εμπαλιν αυτὸς. Orph. H.

SYN. Αποδαπαναω, αναλισκω, προσαναλισκω, κατεδω, καταφθειρω, καταλιχμευω. διαλαφυσσω, σπαθαω. εκλειχω, αναισιμοω, κιχλιζω.

Δαπανη.

Εκ κοινε πλειστη δε χαρις, δαπανη τ' ολιγιστη. Hes. ε 721.

SYN. Δαπανημα, αναλωμα.—τροφή.

Δαπανηρός.

Γυνη το συνολὸν εστι δαπανηρὸν φυσει. Sent.

SYN. Δαπανητικός, ευδαπανηρος, αναλωτής, φιλαναλωτής, πολυτελής, πολυδαπανός.

Δαπεδον.

Χρυσεω εν δαπεδω—Il. δ. 2.

SYN. Οὖδος, ὖδας, εδαφος, πεδιον. γῆ. οἶκος ερειπιος.

Δαπις.

—Δαπιδας και ποικιλα προσκεφαλαια. Ep. l. 3.

SYN. Ταπης, ταπις, αμφιταπης, αμφιταπίς, αμφιταπος, ψιλοταπις.

Δαπτης. Δαπτές.

Δαπταις τιτυσκων αἱμαπωτησιν φοβον. Lyc. 1403.

SYN. Τρωκτης. δακνωδης—δακνηρα μυῖα.

Δαπτω, Δαρδαπτω.

—Αυταρ ὁ δαπτει. Il. λ. 481.

Ωμοφάγοι μὶν θῶες εν ερεσι δαρδαπτουσιν. Ib. 479.

SYN. Διαδαπτω, καταδαπτω, βρωσκω, αναβρωσκω. εσθιω, κατεσθιω, βροχθιζω, λαφυσσω καταπινω, δατυσσω.—διασπαω, διασπαραττω, εγκαπτω.

Δαρδανις.

—Και Δαρδανιδες βαθυκολποι. Il. σ. 339.

Δαρδανιδης.

Τοῖσι δε Δαρδανιδης Πριαμος κατα μῦθον εειπε. Il γ. 303.

Δαρδανος, Δαρδανοι, Δαρδανιοι.

—Τον δ' εκτανε Δαρδανος ανήρ. Il. ϛ. 701.

—Και Δαρδανοι. ηδ' επικουροι. Il. γ 456.

Δαρδανιων αυτ' ἦρχεν εΰς παῖς Αγχισαο. Il. ϛ. 819.

EPITH. Αγχιμαχηται, μενεπτολεμοι.

Δαρδανιος.

—Προ πυλαων Δαρδανιαων. Il. ε. 789.

Δαρδανος. Nom. pr.

—Αφ' αἱματος εσμεν αγαυῦ Δαρδανυ.—Cal. I. 1.

EPITH. Αντιθεος.

Δαρειος.

Ισον Δαρειῳ τῷ μεγαλῳ δυναται. Ep. l. 3.

Δαρης.

—Δαρης αφνειὸς, αμυμων

Ιρεὺς Ηφαιστοιο—Il. ε. 10.

Δαρθανω.

Εδραθεν εν προδομῳ—Od. υ, 143.

SYN. Αποδαρθανω, καταδαρθανω, καθευδω.

Δᾷς.

—Και δᾷδ' εχων πορευεται. Ar. Pl. 1042.

SYN. Δαΐς, λαμπάς, πυρσός. φανός.

EPITH. Αιθαλοεις, φλογερός, πυριθαλπής, πολυφεγγής.

Εκ τε πολυσπερεων δαΐδων ὁμοφεγγέος αιγλης

Εσπερινης ανετελλε φαος ψευδημονος ηῦς. Nonn.

Δασκιος.

—Πετρη και δασκιος ὑλη. Il. ο. 273.

SYN. Ασκιος, (a intens.)—πολυσκιος.

Δασμὸς.

—Ατὰρ ην ποτε δασμὸς ἵκηται. Il. α. 166.

SYN. Δασμα, δασμευσις, αναδασμὸς, δατησις, διανομὴ, διαδοσις, διαιρεσις, διαλογὴ, διαμερισμος, μερισμὸς, τελεσμα, τελος, φορος.

Δασμοφορεω.

Ουκετι δασμοφορεῦσιν

Δεσποσυνοισιν αναγκαις. Aesch. P. 589.

SYN. Συντελεω.—τοις τελεσι προσκειμαι.

Δασμοφόρος.

Δασμοφόρος.
Οπποτε δασμοφορες Ασιης υπεδεξατο Ρωμη. Sibyll. l. 3.
SYN. Υποτελης, υποφόρος, συντελεσής.
Δασπλης, Δασπλῆτις.
Σὴν γαρ εγω δασπλῆτα διαςασιν—οἷα τε πικρὴν
Νυκτα καταπλησσω την Αχεροντιαδα. Ep.l.7.
—Θεα δασπλῆτις Εριννυς. Od. ο. 234.
SYN. Αινὸς, χαλεπὸς. δυσπροσπελαςος. τολμηρός.
Δασύς.
—Ρῶπας δ' υπεχευε δασειας. Od. ξ. 49.
SYN. Πυκνὸς, δαυλὸς, λασιος.—απαρατιλτος.—τραχὺς, συνεχής.
Δασυθριξ.
—Δασυτριχος εἶχε τραγοιο
Κνακὸν δερμ' ωμοισι—Theoc. 7. 15.
Δασυκερκος.
Μισέω τας δασυκερκος αλωπεκας—Ib. 5. 112.
Δασυμαλλος.
Δασυμαλλῳ εν αιγίδι—Eur. Cyc. 359.
—Οἴες—εὔτρεφέες, δασυμαλλοι. Od. ι. 425.
Δασυπωγων.
Μων ὁ δασυπωγων; Ar. Th. 33.
Δασυςερνος.
—Δασυςερνων περ εοντων Hes. ε. 512.
Δασυνω.
—Ινα δασυνθειην ὁλη. Ar. Eccl. 66.
Δατεομαι
Εν μεζῳ αμφοτεροι μενος Αρηος δατεονται. Il. σ. 264.
SYN. Διαδατεομαι, ενδατεομαι, δαΐζω, δαζομαι, μεριζομαι.—πορευομαι.
Δατηριος.
—Πατρῳων χρηματων δατηριοι. Aesc. S. T. 717.
Δατητης.
Χρηματων κακὸς δατητης Αρης. Ib. 952.
SYN. Διανομεὺς, μεριςης, διαιρετης, διανεμητής.
Δαυλὸς.
Δαυλοὶ γαρ πραπιδων—πoροι. Ib. Supp. 98.
SYN. Ενδαυλος, δασὺς, κατηρεφής.
Δαυλιον.
Δαυλια και βοτανας. Call. Fr.
Δαύω.
Δαυοῖς απαλᾶς εταρας εν σηθεσιν. Sapph.
SYN. Κοιμαομαι.
Δαφνις.
Δαφνιδι τω χαριεντι συνηντετο Βωκολεοντι. Theoc. 8. 1.
EPITH. Ταλας. δυσερως, λευκοχρως.

Δαφνη.
—Σπεος—υψηλον, δαφνῃσι κατηρεφὲς—Od. ι. 183.
EPITH. Εριθηλὴς, ἱερὰ, ευθαλὴς, ευωδης, ευπεταλος, ευερνης, ἡμεροθαλὴς, μαντωδης, μελαμφυλλος, χρυσέα, Δελφὶς, Πυθική.
PHR. Παρνασσια ποια. Pind. Ερνος Απολλωνιον.
Δαφνης εριθηλέος οζος. Hes.—Δαφνιον φυλλον.
Δαφνηφαγος.
Δαφνηφαγων φοιβαζεν εκ λαιμῶν οπα. Lyc. 6.
Δαφνινος, Δαφνωδης.
Οιον ὁ τῶ Απολλωνος επεισατο δαφνινος ὀρπηξ. Call. 2.
Αλλ' εις δαφνωδῆ γυαλα βησομαι τάδε. Eur. I. 76.
SYN. Δαφνηεις, δαφνικὸς, δαφνιακὸς, δαφνοειδης.
Δαφνοφόρος.
Δαφνοφοροισιν βεθυτοισι τιμαῖς. Aesch. Supp. 714.
SYN. Δαφνηφόρος, δαφνοκόμος.
Δαφοινέος, Δαφοινὸς.
Ειμα δεχ' αμφ' ωμοισι δαφοινεον αἵματι φωτῶν. Il. σ. 538.
—Δρακων επὶ νῶτα δαφοινὸς. Il. β. 308.
SYN. Αἱμαλέος,—ερυθρὸς. πυρρὸς. μελας. ποικίλος. δεινὸς.
Δαψιλής.
Οπῃ συνοικεῖ δαψιλὴς ερημια. Lyc. 957.
SYN. Αδαῖος, αδινὸς, λαμπρὸς, ἁβρὸς, φαιδρὸς, τρυφερὸς, αφθονος. πολυτελὴς, ευπορος, ευρὺς, μέγας, μεγαλοπρεπὴς φιλοδαπανος.

Δ Ε

ΔΕδισκομαι, Δεδιττομαι, Δειδισκομαι, Δειδισσομαι, Δειδιττομαι.
—Δεδισκομενος δε προσηυδα. Od. ο. 150.
Και δεπαϊ χρυσεῳ δειδισκετο, φωνησεντε. Ib. σ. 120.
Εκτορα Πριαμιδην απὸ νεκρῦ δειδιξασθαι. Il. σ. 164.
SYN. Δειδω, δειδιζω. περιφριττω. καταφοβῦμαι.—δειναινομαι.—αποδιω, αποτρεπω. διωκω.
Δεελος.
—Δεελον δ' επι σῆμά τ' εθηκε. Il. κ. 466.
SYN. Δῆλος, ευδηλος, ευγνωςος.
Δεημα, Δεησις.

Το δ…ημα της Νυμφης, ὁ δεῖταί μυ σφοδρα. Ar. A. 105…
Ενθα δέ τις πᾶς ποιεῖτ' ευχάς, ηδὲ δεησεις. I. Cam
SYN. Αιτημα, αιτησις, ερωτημα. αξιωσις, παρακλησις, ευχὴ, προσευχη, ευχωλὴ αρά. ικεσια. ὑπερεντευξις.

Δεῖγμα.
Λαβὼν δ' Αδρασον δεῖγμα των εμῶν λογων. Eur Supp 354.
SYN. Ενδειγμα, παραδειγμα, ὑποδειγμα. αρχετυπον.

Δειδημων.
Αλλα μαλα Τρῶες δειδημονες—Il. γ. 56.
SYN. Δειμαλέος, δειλακρος, δειματοεις, δειλὸς, δειλαιος, δειλοψυχος, πτοιαλέος, πολυπτοιητος, ευλαβὴς, αισχυντηρὸς, φοβερὸς, περιφοβος, φυζαλέος.

Δειδω.
Αλλα μαλ' αινῶς δειδω, μη—Il. ε. 623.
SYN. Καταδειδω, δεδισκομαι, δειμαινω, δειμαινομαι. εκφοβεω, φοβεομαι, δειλαινω, δειλαινομαι, δειλιαω. αποδειλιαω. δειλοομαι, δειλανδρεω, δειλιαζω, οκνεω, ορρωδεω, ταρβεω, τρεμω.

Δειελιεω.
—Συ δ' ερχεο δειελιησας. Od ρ. 599.
SYN. Μεσημβριαω, μεσημβριαζω, ενδιαζω, ενδιαω.

Δειελινος, Δειελος.
Δειελινον κλινοντος ὑπο ζοφον ηελιοιο. Apoll. 1. 452.
—Ηδη γαρ επηλυθε δειελον ἦμαρ. Od. ρ. ult.
SYN. Επιδειελος, δειλινὸς, ἑσπεριος, ἑσπερινος, ερεσπερος, οψιος.

Δεικαναομαι.
—Και δεικανοωντο δεπεσσιν. Il. ο 86.
SYN. Δεξιοομαι, χαιρεω, προσαυδαω, φιλανθρωπευομαι.

Δεικελον, Δεικηλον.
Ρειης πυργοφορυ δεικελον εισορεων. Ep. I. 7.
Ης και πολει δεικηλον ανθησει—Lyc. 1259.
SYN. Αγαλμα, μιμημα, εικασμα, ινδαλμα. φασμα. ὁμοιωμα.

Δεικνυω, Δεικνυμι.
Χρονος δικαιον ανδρα δεικνυει μονος. Sent.
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν—Il. ν. 244.
Δεικνυε δε δμωεσσι—Hes. ε. 500.
SYN. Αναδεικνυμι, αποδεικνυμι, διαδεικνυμι, καταδεικνυμι, ενδεικνυμι. επιδεικνυω, αναφαινω, φανεροω, σημαινω.—λεγω.

Δειλη, Δειλης (Adv.)
Ποιός τις δειλαν τε και εν μεσῳ αματος εσσῆ. Theoc. 10. 5.
—Η ηῶς, η δειλης, η μεσον ἦμαρ. Il. φ. 111.
SYN. Δειελον, βυλυτὸς, ἑσπερα, ἑσπερινη, οψια. κνεφας.

Δειλαιος, Δειλακρος. Δειλακριων.
Τῦτο τὸ δειλαιον γενετο βρεφος—Call 6. 101.
—Εγω δε κατακεκινισμαι δειλακρα. Ar. Pl. 973.
Ω δειλακριων συ, τῶν κακῶν οἵων ἐρᾶς. Ib. Av. 143.
SYN. Δειδημων, δειλημων, δειλὸς. ελεεινός. αναλκης. αθλιος, ταλαιπωρος, αχρεῖος. ματαιος.

Δειλια.
Τον δειλια προδοντα και κακανδρια Soph Aj. 1033.
SYN. Δειλιασις, δειλοτης. ατολμια, φοβος, κακανδρια δεισιδαιμονια. ευλαβεια.

Δειλός.
Η γάρ κεν δειλός τε και υτιδανος καλεοιμην. Il. α 293.
Ω μοι εγὼ δειλὸς—Od. ε. 299.
SYN. Δειλαιος, ευλαβὴς, ασθενὴς, κακὸς, ταλας, πονηρὸς. αναλγητος.

Δεῖμα.
Δεῖμα φερων Δαναοῖσι—Il ε 682.
SYN. Φοβος, φοβημα, ευλαβεια, δεος, δειλια.—δεῖμος.
EPITH. Αλεγεινὸν, αμειλιχον, αργαλέον, αταιδὲς, ατυζηλὸν, λευγαλέον, δαιμονιον, δυσδερκὲς, εξαισιον, δεινὸν, ικμαλέον, νυκτιφοιτον, νυκτιπλαγκτον, οιστρηλατον, πελωρὸν, ῥιγηλὸν, στυγερὸν, τρομερὸν, χλωρὸν
PHR. Δειματων αχὴ. Aesch.

Δειμαινω.
—Ενὶ νηῒ καθειατο δειμαινοντες. Hom. A. 404.
SYN. Δειδω, βδυλλω, φεβομαι, εκφοβεομαι.

Δειμαλέος.
—Δειμαλέον Διὸς ὅπλον—Hom B. 278.
SYN. Ατυζηλὸς, δειματωδης.—δειλός. ευλαβὴς.

Δειματοσαγης.
—Αχθος δειματοσαγὲς φονῳ. Aesch. Ch. 842.

Δειματοω Vid. Ατυζω.
—Δειματυμενη δ' εγώ. Eur. And. 42.

Δεῖμος.
Δεῖμ' ός τ' ηδὲ φοβος—Il. δ 440.
Αρεος και Αφροδιτης παῖδες.—al. ἱπποι.

Δεινὸς,
Αιδοῖος τέ μοι εσσὶ, φιλε ἑκυρὲ, δεινός τε Il. γ 172
SYN. Ενδεινος, φοβερὸς, χαλεπὸς, παλαμναῖος, βιαιος, αινός—δαημων, σοφὸς, εμπειρος, επιτηδειος, ἱκανὸς, ακολακευτος, ακηλητος, δριμὺς—ισχυρος. μεγας—ατασθαλος, πανεργος. δυσχερὴς.—ατυζηλός.

Δεινοβιης.
Δεινοβιην ἡρωα περικλυτὸν Αισονος ὑια. Orph. 64.
Δεινοθετης.
Κῶρος δεινοθετας, κακομαχανος—Mosch. Ep. 8.
Δεινοκαθεκτος. Vid. φυσις.
Δεινοπυς.
Ελᾷ ποτ' εκ γῆς τῆσδε δεινοπυς αρά. Soph. Oed T. 426.
Δεινωπὸς, Δεινωψ.
Δεινωποὶ, βλοσυροίτε—Hes. α. 250.
Ω πότνιαι δεινῶπες—Soph. Oed. 85.
SYN. Γοργωπὸς, δειματωδης, φοβερὸς.
Δειπνεω.
Αυτὰρ επεὶ δειπνησε, και ηραρε θυμὸν εδωδῇ. Od. ε. 95.
SYN. Δειπνημι, δειπνοποιεομαι, επιδειπνεω, βρωσκω, δορπεω.
Δειπνηςός.
Αλλ' ὁτε δὴ δειπνηςὸς εην—Od. ρ. 170.
SYN. Δειπνητός.
Δειπνιζω. Vid. Δαινυμι.
Δειπνισσας, ὥς τίς τε κατεκτανε βῦν επὶ φατνῃ. Od. δ. 535.
PHR. Και δειπνον ἑλοντο. Hom.
Δειπνον.
Νυν δ' ερχεσθ' επὶ δεῖπνον.—Il. β. 381.
SYN. Δορπον, δορπος, θοινη—δαις—βρῶσις.
EPITH. Αρμοδιον, ασυμβολον, ἁβρὸν, αμβροσιον, αμοιβαῖον, αλωφητον, αδαιτρευτον, αλιτρόφον, γαμηλιον, ιχθυόεν, λαρὸν, λαμπρὸν, σιγαλέον, ποικίλον, πολυοψον.
PHR. Οινυ μη παρεόντος ατερπές.—Nonn.
Δειπνολοχος.
—Τῆς δ' αὖτε κακῆς ε ριγιον αλλο
Δειπνολοχης—Hes. ε. 702.
SYN. Δαιταλεὺς, δαιτυμων, κωμαςὴς. κλεπτοφορος, κλεπτοτρόφος.
Δειρὰς
—Προσεβης προς δειράδα θυων. Hom. A. 281.
SYN. Κολωνη, κορυφὴ, λοφος. εξοχὴ.
Δειρη.
—Απαλὴν ὑπὸ δειρην Il γ. 371.
SYN. Δερη, δερις, αυχὴν, τραχηλος λοφος.
EPITH. Βαθυθριξ, ευθριξ, δολιχὴ, επικυρτὸς, ἱερὰ, οιδαλεα, περιμηκης, λεπταλεα, καλλιπαρθενος, περικαλλὴς, τανυφυλλος, χρυσοφόρος.
Δειραιος.
Λινυ δ' ἁλισμικτοιο δειραιαν ακραν. Lyc. 994.
SYN. Πολυδειρὰς, πολυαυχενος.
Δειροπαις.
Τῆς δειροπαιδος, μαρμαρωπιδος γαλης. Ib. 843.

Δ Ε

Δειροτομεω.
—Τῷ μή με λιλαιεο δειροτομῆσαι. Od χ. 349.
SYN. Καρατομεω, κεφαλοτομεω, αποκεφαλιζω, εκτραχηλιζω, τραχηλοκοπεω. διατεμνω.
Δεισηνωρ.
—Θυσιαν—ε δεισηνορα. Aesch. Ag. 158.
Δεκα.
Τοιυτοι δεκα μοι συμφραδμονες εἶεν Αχαιων. Il. β. 372.
Δεκαδωρος
Τρις πιθαμον δ' αψιν ταμνειν δεκαδωρῳ αμαξῃ. Hes. ε 424.
EXP. Ης οἱ διαμετρος τῶν τροχων δεκαδωρος.
Δεκαμνυς.
Τί δαι δεκαμνῳ τῷδε θωρακος χυτει. Ar. Pa. 1223.
SYN. Δεκαμναῖος.
Δεκαπυς
Οταν ἡ δεκαπυν το σοιχειον.—Ib. Ecc. 648.
Δεκας.
Μνηςηρων δ' ετ' αρ δεκὰς ατρεκές.—Od. π. 244.
Δεκασπόρος.
—Ως δεκασπορῳ χρονῳ. Eur. Tro. 20.
Δεκατευμα,
Εισατο τῶν κερδεων δεκατευματα—Call. Ep. 14.
Δεκατη.
Ουκ αρτι θυω τὴν δεκατην ταυτης εγώ. Ar. Av. 923.
Δεκατος.
Αλλ' ὅτε δὴ δεκατη εφανη ροδοδακτυλος ηώς. Il ζ. 175.
Δεκατηφόρος.
Αλλά τοι αμφιετεῖς δεκατηφόροι αιὲν απαρχαί. Call. 4. 278.
Δεκαφυος.
Τῶν ετι σοι δεκαφυα φατο ζωαγρια τισειν. Ib.
SYN. Δεκαπλασιος.
Δεκαχιλοι pro Δεκακισχιλιοι.
—Η δεκαχιλοι—Ανέρες εν πολεμῳ—Il. ε. 860.
Δεκετης, Δεκετηρος, Δεκαετής.
Δεκέτεῖς αλαλητο—Eur. Andr. 306.
Δεκταρ.
—Αιματος δεκτωρ νευ. Aesc. Eum. 204.
SYN. Δεκτὴρ, συμπρακτηρ, ὑποδοχεύς.
Δελεαρ.
Τοιονδ' εχω συ δελεαρ—Eur. Andr. 263.
SYN. Δελεασμα, δελεασμὸς, δελητηριον, δελητιον. επαγωγὴ, θελκτρον, θελγητρον, θελκτηριον απατη, δολος. ιυγξ.
EPITH. Ηδύ.

Δελτος.

Δελτος.
Ην νεον εν δελτοισιν εμοῖς επὶ γυνασι θῆκα.—Hom. B. 3.
SYN. Δελταριον, γραμματεῖον, πινακιδιον, σχεδαριον. πυκτὶς, πυκτιον.
Δελτογραφος.
Δελτογραφῳ δε παντ' εποπτᾳ φρενι. Aesch. Eum. 275.
Δελφακιὸν, Δελφαξ.
Οι μοι κακοδαιμων, δελφακιον γενησομαι. Ar. Th. 244.
—Εθελ' εσθιειν τὴν δελφακα. Soph. Fr.
EXP. Ο γαλαθηνος χοῖρος. χοιριδιον.
Δελφειος.
Αυταρ ὁ βωμὸς—Δελφειος. Hom. A. 496.
Δελφι.
—Δελφῶν εις πιονα δῆμον. Hom. XXVI. 14.
PHR. Χρυσῦ γεμοντα γυαλα.
Θησαυροι βροτῶν. Eur.
Γᾶς ομφαλος. Soph.
Μεσος ομφαλος ευδενδροιο ματέρος. Pind.
Δελφινιον.
Ως εμοι ευχεσθαι Δελφινιῳ—Hom. A. 495.
Δελφινοφόρος.
Δελφινοφόρον πεδιον—Aesc. Fr.
Δελφὶν, Δελφίς.
Ως δ' ὑπο Δελφῖνος μεγακητεος ιχθύες αλλοι Φευγοντες—Il. φ 22.
Ιν' ὁ φιλαυλος επαλλε δελφίς. Ar. R. 1353.
EPITH. Αλιτερπὴς. αλιδρομος. αλιος. αυτοελικτος. ἑλιξ, αφραδὴς, ηύγενέος, ειλὸς, ελαχυπτερυξ, θαλασσιος, θαλασσαῖος, ἱερὸς, καλλιχορος, ποντοπόρος, χορευτής.
PHR. Ιερὸς τροχις Εννοσιγαιυ.
Δελφινων αγελας ευειδεας ἱμερον αλμης.
Αλος μεγα κοιρανεοντες,
Εξοχον ηνορεῃ τε και αγλαιῃ κομοωντες. Opp.
Ειναλιων βασιλευτατος.
Πολυπλανοι δελφῖνες. ἁλιρροθιοι, κυαναυγεῖς.
Ὑδροδρόμοι σκιρτηται ἑλισσομενοι περὶ κυμα. Orph.
Δελφῖνες, πελαγυ ιχθυφάγοι σκυλακες. Ep.
Δελφῖνα κυβιστητῆρα θαλασσης. Nonn.
Δεμας.
—Κασιανειρα, δεμας εικυῖα θεῇσι. Il. θ. 305.
SYN. Σῶμα, χρώς. μορφη. ιδέα, τροπος.
EPITH. Απαλὸν, αιόλον, αμβροτον, αμωμον, ασκεπὲς, αγναμπτον, αμολυντον, ἁβρὸν, αλλοπροσαλλον. βριαρὸν, θεητὸν, ευρυκαρηνον, ευσαρκον, βαρυηχον, λυγρὸν, νωθρὸν, καρτερὸν, πολιὸν, σκολιὸν, τερὲν. ταλαιπωρὸν, πολυμορφὸν, περικαλλὲς, ξανθοχροον, φαιδρωπὸν, ωριοκαρπον, ωχρὸν.

Δεμνιον.
Δεμνια δε σορεσαν—Od. δ 30.
SYN. Στρωμνη, σρῶμα, λεκτρον, κοιτη.
Δεμνιοτηρης.
Μηδε δεμνιοτηρης—Aesch. Ag. 1458.
SYN. Εγκοιτος.
Δεμω (inus.)
Και δη τεῖχος εδειμε—Il. ι. 349.
—Και εδειματο οικυς. Od. ζ. 9.
SYN. Δομεω, κατασκευαζω, οικοδομεω, προσοικοδομεω, κτιζω, δωμεω, δωμαομαι, καθιδρυομαι.
Δενδιλλω.
Δενδιλλων ες ἑκασον—Il. ι. 180.
SYN. Περιβλεπω, διανευω.—σκαρδαμυττω. ατιμαζω. σκωπτω σημαινω.
Δενδρεον. Δενδρεον, Δενδρον.
Πολλὰ δε δενδρειοιο περὶ φλοον—Arat.
—Βριθυσι δε δενδρεα καρπῷ. Od. τ. 112.
—Και δενδρα ευκτιμενην κατ' αλωὴν. Od. ω. 334.
SYN. Δενδρος, δρῦς, φυτὸν—θαμνος.
EPITH. Αγλαὸν, αγλαοκαρπον, ανθεμόεν, αυτοπρεμνον, βαρυφυλλον, ευκαρπον. ευοδμον, ευπεταλον, ευθαλὲς. μακεδνον, μακρὸν, αριτρεφὲς, πυκινον, λιποσκιον, ρυηφανὲς, πολυσπερὲς, σκιερὸν, σιβαρὸν, τανυπορθον, τανυφυλλον, τηλεθαον, ὑψιτενὲς, ὑψικαρηνον, ὑψιπετηλον, ὑψικομον.
Δενδρηεις.
Νῆσος δενδρηεσσα—Od. α 51.
Δενδροκομος. Δενδροφυλος. Δενδρωδης. Δενδρῶτις.
—Εναυλοις ὑπο δενδροκομοις. Eur. Hel. 1113.
Ει και δενδροφυλοιο φερεις τρυφος εν χερὶ πετρης.' Orph. H.
—Και Αθω δενδρωδεα καμψαν. Orph 463.
Ω Πυθιυ δενδρῶτι πετρα.—Eur. Herc. f. 790.
SYN. Δενδρωεις, καταδενδρος, βαθυδενδρος, δενδροφόρος, ευδενδρὸς, πολυδενδρος, συνδενδρος. αλσωδης, ὑληεις.
Δενδροπημων.
Δενδροπημων μη πνεοι βλαβα. Aesc. Eum. 941.
Δενδροτομεω.
—Κατεδενδροτομησε τα κατα. Ar. Pa. 746.
SYN. Δενδροκοπεω
Δενναζω.
Κακα δενναζων ρηματα. Soph. Aj. 243.
SYN. Ονειδιζω. λυπεω, ὑβριζω. βλασφημεω. λοιδορεω.
Δεννος.
Δεννοις κολασθεις—Lyc. 777.
SYN. Αισχος, ὑβρις.—κακολογος.

Δεξια,

Δεξια, Δεξιτερα.
—Πικρὸν φιλημα δȣσα, δεξιαντ' εμοί. Eur. I. A 679.
—Δεξιτερη δ' αρ' ὑπ' ανθερεῶνος ἑλȣσα. Il. α. 501.
EPITH. Πανιλαος, ολβοδοτειρα.
Δεξιός.
Ως αρα οἱ ειποντι επεπ]ατο δεξιος ορνις. Il. ν. 821.
Δεξιȣ πρὸς ανδρὸς εςι.—Ar. R 546.
SYN. Δεξιτερος, επιδεξιος, διαδεξιος, αισιος, αγαθὸς, αγχινοος, ευνȣς, ευχερὴς, ευπαιδευ]ος, επιτηδειος, ελαφρὸς, συνετος, ευθετος, προχειρος.
Δεξιτερος.
Δεξιτερον κατα μαζον—Il. ε. 393.
Δεξιαομαι. Δεξιοομαι.
Χερσί τ' εδεξιοωντο—Hom. V. 16.
Παῶν ερημοι δεξιωσον]αι ταφȣς. Lyc. 416.
SYN. Δεικανaομαι, ενδεξιοομαι, ασπαζομαι, προσασπαζομαι, ξενοδοκεω, φιλοφρονεω, προσαγομαι.
Δεξιαδης.
Δεξιάδην, ἱππων επιαλμενον ωκειαων. Il. η. 15.
Δεξιμηλος.
—Θεωντε δεξιμηλ' αγαλματα. Eur. Ph. 645.
Δεξιογυιος.
Τον δ' ανέρα—ευχειρα, δεξιογυιον. Pind. Ol. 9.
Δεξιοσειρος.
Μεγας Αρης δεξιοσειρος. Soph. An. 144.
Δεξιοτης.
Δεξιοτητος, και νȣθεσιας—Ar. R. 1041.
SYN. Επιτηδειοτης, ευαρμοστια, ευφυΐα, επιπνοια.
Δεξιπυρος.
Εμολον δεξιπυρȣς Θεῶν θυμελας.—Eur. Supp. 63.
Δεξιωμα.
Ω χρυσȣ, δεξιωμα καλλιςον βροτοῖς. Eur. Fr.
Δεξιωνυμος.
—Χερσὶ δεξιωνυμοις. Aesc. Supp. 615.
Δεομαι.
Ω Δεσποιναι, δεομαι τοινυν
Γ' ὑμῶν τȣτὶ πανυ μικρόν. Ar. N. 428.
SYN. Αντιβολεω, ευχομαι, προσδεομαι, καταδεομαι, ινδεομαι, προσλιπαρεω, αιτεω, γȣναζομαι, ποτνιαζομαι, λισσομαι.
Δεομαι
Τȣτὸ τὸ πρᾶγμα δεῖται φορ]ȣ π]ερων. Ib. Av. 1375.
SYN. Απορεω, προσδεομαι, επιδεομαι, ενδεομαι, ενδεω, χρειαν εχειν.

Δεον τό.
—Εις τὸ δεον απωλεσα. Ib. N. 857.
Ει παντεσσι βροτοῖς τὰ δεοντα μεμηλε τελεσαι,
Ανθησει πασαις ευπραγιησι δομος. Ep.
SYN. Τὸ πρεπὸν, πρεπωδες, ευπρεπὲς, καθηκον, προσῆκον, επιεικές.
Δεος.
—Επεὶ ȣ τοι ἔπι δεος.—Il. α 515.
Χλωρὸς ὑπαὶ δειȣς —Il. κ. 376.
SYN. Δειλια, δεῖμα, φοβος, ορρωδια
EPITH. Αντηρὸν, ατλητον, ακηριον, αινὸν, αργαλέον, κρατερὸν, ςυγερὸν, ολοὸν, οκνηρὸν, χλωρόν.
PHR. Φρικαλεη ταραχή. Apollin. Αμηχανια φωνης. Call. Κραδιης ορχησις. Aesc. Χυσις νου. ορθαὶ τριχες. παταγος οδοντων. Hom.
Δεπας.
—Εν χερσὶ τιθει δεπας ἡδέος οινȣ. Od. γ. 51.
SYN. Δεπαςρον, αλεισον, ποτηριον, εκπωμα.
EPITH. Αμφικυπελλον, ἁδρὸν, αυτοκραὲς, ευκραὲς, ευποιητον, ευοδμον, περικαλλὲς, πολυχανδὲς, χρυσειον, ἱμερόεν, Κνωσσιον.—εμπλεων οινȣ.
Δεπαςραῖος.
—Και δεπαςραιων ποτῶν. Lyc. 489.
Δεραιον.
Δεραια παιδὶ νεογονῳ φερειν —Eur. I. 1431.
SYN Περιδεραιον, ὑποδεραιον, περιτραχηλιον, επιτραχηλιον, ὁρμὸς, ὁρμισκὸς, καθορμα, ισθμιὸν, μανιακης, μαννος, κλοιὸς, περιδερὶς, ὑποδερὶς, ςρεπ]ὸς, περιαυχενιος, περιαπ]ον.
Δεραιοπεδη.
—Τάνδε δεραιοπεδαν. Ep. l. 6.
EXP. Τὸ ἰξευτικὸν λινον.
Δερας. Vid. Βυρσα.
—Δερας χρυσειον ἑλωμεν. Orph. 888.
Δεργμα.
Πολυπλανοις δεργματων κοραισι. Eur. Ph. 675.
SYN. Δεργμός.—οφθαλμὸς, βλεμμα, οψις, δερξις.
Δερη. Vid. Δειρη.
Και οἱ λιχμαζεσκε δερην.—Mosch. 2. 94.
Δερκευνής.
Πολλάκι δ' ἡ σκυλακης δερκευνέος.—Nic.
Δερκιαομαι; Δερκομαι.
—Καλὸν δ' ὑπ' οφρυσι δερκιαωνται. Hes. θ. 911.
Οξυτατον δερκεσθαι επȣρανιων πετεηνων. H. ρ. 675.
SYN. Διαδερκομαι, βλεπω, οραω.

Δερμα, Δερρις.
—Βαλεν δ' επὶ δερμα ἑκαςῳ. Od. δ. 440.
Γυνὴ μελαιναν δερριν ημφιεσμενη. Eup.
SYN. Βυρσα.—ἱματιον.—πηρα. δερος.
EPITH. Αδεψητον, δαφοινον, βοειον, λεοντειον, λασιον, βαθυμαλλον, εὐχροὲς, κελαινὸν, κυανὸν, ποδηνεκὲς, πυκινὸν, νεοδαρτον, πολυδαιδαλον, ψιλὸν, ωμὸν, λαχνῆεν.—λαχνη κατασκιον.

Δερματινος.
Ηρτυνοντο δ' ερετμα τροποῖς εν δερματινοισι. Od. δ. 782.

Δερτρον.
Δερτρον εσω δυνοντες—Od. λ. 578.
EXP. Την ὑπὸ την σαρκα πιμελην.
SYN. Δορα.—ἦτρον. λαπαρα.—ῥαμφος ῥυγχος.—διφθερα.—επιπλοον.

Δερω.
Τον δερον, αμφί θ' ἕπον.—Il. η 316.
SYN. Αποδερω, εκδερω. κοπ]ω. δεψω. τυπτω.

Δεσμα, Δεσμὸς, Δεσμωμα.
Αμφὶ δ' αρ' ἑρμῖσιν χεε δεσματα κυκλῳ απαντη. Od. θ. 278.
—Κοπ]ε δε δεσμὸς. Ib 274.
—Ελληστοντον—δῦλον ὡς, δεσμωμασιν
Ηλπισε σχησειν. Aesc. P. 747.
SYN. Δεμα, συνδεσμος, ἁμμα, αλυσις, πεδαι ἧλος, σειρὰ. επιδεσμος.
EPITH. Αγριον, αεικὲς, αρρηκτον, αλυ]ον, αμηχανον, αργαλέον, ασεμφὲς, αμειλικτον, αναγκαῖον, αφυκτον, αχλυόεν, ακαμπὲς, αλεγεινὲς, απηνὲς, αραχναῖον, αμπελόεν, αυχένιον, αγχονιον, αἱμοβαφὲς. αδηλητον, δυστροφον, γλυκὺ, γναλκὲς, δυσηλεγὲς, δυσπενθηρον, ευπεδαλον, ευπαλαμον, ευαγὲς. ἑλικῶδες, ειλικόεν, εχιδναῖον, ζυγιον, θυμαλγὲς, κρατερὸν, καρχαρόεν, λοφόεν, λινοζευκ]ον, μαλακὸν, πηλὲς, δυσεξηνυτον, Κυπριδιον, ολοὸν, οπισθοτονον, ὁμοζευκτὸν, οφιῶδες, πελώριον, πολυπλεκτον, πολυπλεκὲς, πολυστρεπ]ον, πολυκαμπὲς, πολυσονον, σιγαλόεν, σιδηρεον, τετρακνημον, φιλοσοργον, φιλιον. ταινιπλεκτον, χαλεπὸν, φρενοθελγὲς, λυμαν]ηριον.

Δεσμευω.
Σωματα δεσμευων εν αχαλκευτοισι πεδησι. Orph. H.
SYN. Αποδεσμευω, επιδεσμευω, δεσμεω, δεσμοω. διαδεσμοω, δεω.
PHR. Δεσμοῖς κρατεροῖσι πιεζειν. Hom.
Περιβαλλεται αιολα δεσμά. Opp.
Ανῖον ειλικοεντι λινων μιτρωσατο δεσμῷ. Nonn.

Δεσμιος.
—Δεσμιόν τ' αγων.—Soph. Ph. 617.
SYN. Δετὸς, δεθεὶς, πεπεδημένος, ιλλομενος.

Δεσμωτης, Δεσμῶτις.
—Δεσμωτης εσω—θακει. Soph. Aj. 105.
Δεσμῶτιν αγων ηλυθε ποιμναν. Ib. 234.
Πρὸς τοῖσι δεσμωταισι καταπεπ]ωμενην. Suid.
SYN. Δεσμιος.—ὁ δεσμοφυλαξ.

Δεσποζω, Δεσπο]εω
Τον Ευρυτον τῶνδ' εἶπε δεσποζειν θρονων. Soph. Tr. 367.
Μήτε δεσποτουμενον—βιον αινεσης. Aesc. Eum. 530.
SYN. Επιδεσποζω, δεσποτευω, αυθεντεω, διακοιρανεω, εξυσιαζω, κατακυριευω, αρχω, κρατεω. προεδρευω.

Δεσποινα, Δεσπότις.
Τῷ δ' αλοχος δεσποῖνα λεχος πορσυνε και ευνήν. Od. γ. 403.
Καί σ' εγωγε δεσπότιν—νεμω. Soph. El. 599.
SYN. Δεσποτειρα. τροφιμη. κυρια.

Δεσποσιος, Δεσποτικὸς, Δεσποσυνος, Δεσπο]ειος.
Δεσποσιῳ ξυν ὕβρει. Aesch. Supp. 852.
Δεσποτικὰν ὑπο χεῖρα—Call. 6. 62.
Τας δεσποσυνυς σκηνὰς πρoλιπῦσα. Eur. Hec. 98.
Ταις δεσποτειαις ωλεναις ωγκωμένον. Lyc. 1183.

Δεσποτης, Δεσποτίσκος.
—Ασκληπιε, δεσποτα Παιαν. Orph. H.
Οςις παραλαβὼν δεσποτην απραγμονα. Men.
Ω δεσποτίσκε—Eur. Cycl. 266.
SYN. Κοιρανος, κυριος, αυτεξυσιος, ἀναξ.

Δετη
Καιομεναι τε δεταί—Il. λ. 553.
SYN. Λαμπὰς, δᾴς.

Δευκαλιων.
Μινως δ' αὖ τεκεθ' ὑὸν αμυμονα Δευκαλιωνα. Il. ν. 452.
EPITH. Μεγαθυμος.

Δευνυσος, pro Διονυσος.
Ερεβρομον Δευνυσον. Anac. Fr.

Δεῦρο, Δεῦτε.
Δευρο μαχησομενος—Il. α. 153.
Δεῦτε φιλοι.—Ib. ν. 481.
SYN. Ενταῦθα.—προσιθι, ιθι νῦν.

Δευτερεια.
—Τα δευτερεῖα καλλιστευματων. Lyc. 1011.

Δευτερος.
—Οἱ και τρεῖς Δευτεροι—Il. ψ. 248.
—Ο δε δευτερος ωρνυτο χαλκῳ. Il. γ. 349.
SYN. Οπιστερος.—αλλος.

Δευ]ατος,
Αυτὰρ ὁ δευ]ατος ἦλθεν αναξ—Il. τ. 51.
SYN. Νεατος, νειατος, εσχατος, οπιςατος, πυματος, τελευταῖος, ὑςατος, πανυςατος.
Δευτεριαζω.
—Παρα δ σοι δευτεριαζειν. Ar. Ecc. 630.
Δευτερῦχος.
Ορκων τὰ δευτερῦχον αρσαντες ζυγόν. Lyc. 204.
Δευω.
Ωρῃ εν ειαρινῃ, ὁτε τε γλαγος αγγεα δευει. Il. ϐ. 471.
Βρεμνον αἷμ' εδευσα. Soph. Aj. 376.
SYN. Βρεχω, εμϐρεχω.—αποχεω.—φυραω. ενδεω.—μαλατ]ω.—τυπ]ω.
Δεφω. Vid. Δερω.
Εν τοις προθυροις δεφεσθαι. Ar. Ecc. 704.
Δεχνυμαι, Δεχομαι.
—Εδεχνυτο δ' ϰρανὸς αρθρον. Orph. 562.
Τϐτο δ' εγὼ πρoφρων δεχομαι—Il. ψ. 647.
SYN. Αποδεχομαι, επιδεχομαι, εκδεχομαι, εισδεχομαι, προσδεχομαι, λαμϐανω. ὁμολογεω. φιλοφρονεω. επιτηρεω.
Δεψω.
Κηρὸν δεψησας μελινδεα—Od. μ. 48.
SYN. Εψεω, αναματ]ω, μαλατ]ω, ἀπαλυνω.
Δεω.
Δῆσε χρυσειον καλὸν ζυγὸν—Il. ε. 730.
SYN. Αναδεω, διαδεω, καταδεω, επιδεω, δεσμευω. συναπ]ω.
Δεω.
Τυτθὸν εδευησεν δ' οιηιον ακρον ικεσθαι. Od. ι. 483.
—Τι δεῖ μοχλῶν; Arist. L. 432.
SYN. Ενδεομαι, χρῄζω.—Χρεια, εργον ἐςι.

Δ Η

ΔΗΓΜΑ.
—Δῆγμα δε λυπης
Ουδεν εφ' ἧπαρ προσικνεῖται. Aesch. Ag. 800.
SYN. Δηγμὸς, δῆξις, δακος, κνῆσις, βρυγμα.
EPITH. Καρχαρον, κερδαλέον, πυριπαρ]ον.
Δηθυνω.
Μηδὲ σὲ δηθυνειν. Od. ρ. 278.
SYN. Βραδυνω, διαμελλω, εγχρονιζω, χρονιζομαι, περιμενω.
Δηϊαλωτος. Vid. Αιχμαλωτος.
—Δηϊαλωτον—πολιν. Aesch. S. T. 72.

Δηϊανειρα.
Των αμφινεικῆ Δηϊανειραν αεί. Soph. Tr. 105.
PHR. Ἡ δολῶπις Οινεως κορη. Ib. 1057.
Δηϊδαμεια.
Υἱὸς Αχιλλῆος και επαινῆς Δηϊδαμειης. Tryph. 51.
EPITH. Επηρατος, ευφρων.
Δηϊοπιτης.
—Αμυμονα Δηϊοπιτην. Il. 420.
Δηϊος
—Ὡτι δηϊοι εξχύθη νηῶν
Καιοιεν πυρὰ πολλά—Il. ι. 76.
—Πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θυρετρα. Il. ϐ. 415.
SYN. Αντιπολεμος, εχθοδοπὸς, εχθρὸς, πολεμιος, δυσμενὴς.—πολεμικὸς. ασυμϐατος. φθαρτικός.
EPITH. Θυμοραϊςης, αννλὴς, πολυθυμος.
Δηϊοτὴς,
Αντιϐιον μαχεσασθαι εν αινῇ δηϊοτητι. Il γ. 20.
SYN. Δηϊς, μαχη, βοὴ, μωλος, φυλοπις, χαρμη, ςρατεια, Αρης, αὐτὴ, κλονος.
EPITH. Αννλὴς, αφεγγὴς, αναιμακτος, ευτρoχαλος, λευγαλεα, κελαδεινη, ολοη.
Δηιαω, Δηιοω.
—Ουδ' απεληγε χαλκῷ δηιοων—Il. ρ. 566.
SYN. Δηοω, δηΐζω, αιχμαζω. διακνεπολεμεω, καταπολέμεω, καταγωνιζομαι. διακοπ]ω, φονευω.—εκπερθω.
Δηΐφοϐος.
Δηΐφοϐον γαρ εγὼν εφαμην ἡρωα παρεῖναι. Il. χ. 298.
EPITH. Θεοειδὴς, θεοεικελος, ὑπερηνορεων, οϐριμος, δοχμιος, λευκασπις, τολμηεις, γυναιμανὴς—μενεπ]ολεμος, κρατερὸς τε πολλῆς. Cal.
Δηκτηριος, Δηκτὸς.
—Μηδὲ καρδιας δηκ]ηρια—Εξικεσῆσαι. Eur. Hec. 234.
—Κρατος—καρδιᾳ δηκτὸν εμοι κρατυνεις. Aesc. Ag. 1480.
SYN. Δηκτικὸς, δηκτης, δακνωδης, κερτομος, κερτομιος, πανδακετης.
Δηλεω, Δηλεομαι.
Ενθα κε σῆ βυλὴ δηλησεται—Il. ξ. 102.
SYN. Διαδηλεω, αασκω, βλαπ]ω, λυμαινω. κακοποιεω. ψευδομαι. φθειρω.
Δηλησεις.
Αλλα τε δηλησεντα κατὰ χθονα πολλὰ πεφυκει. Orph. 921.
SYN. Αταρτηρὸς, δηλημων.
Δηλημα.
Εκ νυκτῶν δ' ανεμοι χαλεποὶ δηλημματα νηῶν Γινονται.—Od. μ. 286.
SYN. Δηλησις, βλαϐη, λυμη, ολεθρος, πανολεθρια.

λεθρια, πανωλεια, εξωλεια. οργη, λωβησις, κακεργια. φθορα.

Δηλημων.

Εις Εχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλημονα παντων. Od. σ. 84.

SYN. Δηλητηριος, δηλητηριωδης, βλαβερὸς, βλαπ]ικὸς, σιντης, αλιτρὸς, κακοποιὸς, ολεθριος. λυμεὼν.

Δηλητὴρ.

Συγκαλεω δ' ηπειτα καμινῳ δηλητῆρας. Hom. XLVII. 8.

SYN. Δηλημων, λυμαντηρ, λυμεὼν. κακῦργος. κλεπ]ης.

Δηλιάς.

Κῦραι Δηλιάδες Εκετηβελεταο θεραπναι. Hom. A. 157.

Δῆλός.

Νῦν δ' ηδη τόδε δῆλον.—Od. υ. 333.

SYN. Αριδηλος, διαδηλος. εκδηλος, ενδηλος, επιδηλος, ευδηλος, περιδηλος, προδηλος, πανδηλος, καταδηλος, εμφανὴς, φανερὸς, εναργὴς, επαϊστος, ατρεκὴς, γνωσὸς, ευοπ]ος, συνοπ]ος, ευσυνοπ]ος, σαφὴς. τρανὴς. ὁρατός.

Δῆλος. Insulæ Nom.

Δηλῳ δή ποτε τοῖον Απολλωνος παρὰ βωμῷ. Od. ζ. 162.

—Ουνομα δ' ἦν σοι

Αστεριη το παλαιόν. Call. 4. 37.

EPITH. Αλιπλὴξ, αμφιρυτος, αμφιβοητος, απειρεσια. ατροπος, ερημαια. ευεσιος, ηνεμοεσσα, ηγαθεη, θεοδμητος, θυοεσσα, ἱερὰ. κραναὴ. μογοσόκος, κυαναμπυξ, περικλυστη, πολυβωμος, πολυλλιτος, πλαγκτὴ, φιλομολπος.

PHR. Λητῦς ωδινων ἱερὴ τροφος. Κυροτρόφος Απολλωνος. Call.

Δηλοω.

Τις ἔτος; ἡ κατοισθα δηλῶσαι λογῳ; Soph. Oed. T. 1060.

SYN. Αποδεικνυμι, εμφαινω. φανερεω. διαρθροω.

Δημαγωγεω.

Νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ

Εν τοῖς ανω νεκροῖσι. Ar. R. 422.

SYN. Καταδημαγωγεω, πολιτευω, πολιτιζω, σρατηγεω. δημιζω.

Δημαγωγια.

Η δημαγωγια γαρ ϋ προς μυσικῦ

Ετ' εσὶν ανδρὸς.—Ib. Eq. 191.

Δημαγωγικός.

Τα δ' αλλα σοι προσεσι δημαγωγικά. Ib. 217.

SYN. Στρατηγικός.

Δημαρχός.

Δακνει με δημαρχός τις—Ib. N. 37.

SYN. Ενεχυρασὴς.

Δημηγόρος.

Δημηγορυς δ' ηκυσεν ευπειθεῖς σροφὰς

Δῆμος Πελασγῶν. Aesch. Supp. 631.

SYN. Δημηγορικός.—δημοδιδασκαλος, δημοκομπος, δικολόγος, λογογράφος, αγορητὴς, ρητὴρ, σοφισὴς, κοπις, μυθητὴς.—ἱεροφαντης.

Δημηλασιος.

—Δημηλασια ψηφῳ πολεως. Aeſch. Supp. 8.

SYN. Δημοσιος, δημιος.

Δημητηρ.

—Και εδοι Δημητερος ακτὴν. Il. ν. 322.

SYN. Δημητρα, Δηω, Ομπνια.

EPITH. Ἁγνοπόλος, αιδοια, αγλαοπαις, αγλαοκαρπος, αμαλλοφόρος, αμαλλοτόκος, αλωϊος, Αχαια, Αιγυπ]ια, δρεπανηφόρος, Ενναια, ευρυαλως, ευσεφανος, ευπεπλος, ευκτεανος, ευχλοος, εσιῦχος, ξανθὴ, ξανθοφυὴς, ξανθοκομος, καρποφόρος, καρποποιὸς, Θαλυσιὰς, πολυκαρπος, πολυσαχυς, πολυτιμητος, πολυτροφος, πολυφορβης πυλυμεδιμνος, ποτνια, σαχυοπλοκαμος, σαχυοσεφανος, σακυηχόμος, φερεσαχυς, φοινικοπεζα, φιλοτεκνος, παμμητωρ, πυροφόρος, φιλοπυρος, φοινικοεσσα, χαλκοκροτος, παμμητειρα.

PHR. Καλλιπλοκαμοιο ανασσης.

Εὔκομον σεμνὴν θεόν. Hom.

Μεγαλη θεὸς ευρυανασσα.

Τριλλισε μεγα κρειττα θεαων. Call.

Αγνῶν οργιων ανασσα.

Εσιῦχος Ελευσῖνος χθονὸς. Ariſt.

Δῖα θεαων Theog.

Ενναια ποτε

Ερκυνν', Εριννὺς, θυρια, ξιφηφόρος. Lyc.

Ομπνια—μασιζυσα μεταρσια νῶτα δρακοντων. Nonn.

Σεμνη Δημητερ, κυροτρόφε. ολβιοδῶτι;

Πλυτοδοτειρα θεὰ, σαχυοτροφε, παντοδοτειρα,

Σπερμια, σωρῖτι, ἀλωαια, χλοοκαρπε,—

Ιμεροεσσ', ερατὴ, θνητῶν θρεπ]ειρα προπαντων.

Αυξιθαλὴς, βρομιοισι συνεσιος, αγλαοτιμος,

Λαμπαδοεσσ', ἁγνὴ, δρεπανοις χαιρυσα θερειοις,—

Ευτεκνε, παιδοφιλη, σεμνὴ, κυροτροφε κυρα.—

Μυνογενὴς, πολυτεκνε θεὰ, πολυποτνια θνητοῖς. κ. λ. Orph. H.

Δημιδιον.

Ω Δημιδιον, ὁρᾶς τὰ λαγῷ, ἃ σοι φερω. Ar. Eq. 1196.

Δημιζω.

Δημιζω.
Υπο τῶν αιεὶ δημιζοντων—Ib. V. 697.
EXP. Τῶν τον δῆμον απατωντων.
Δημιοπληθής.
Κτηνη προσθε τα δημιοπληθῆ. Aesc. Ag. 132.
Δημιοεργὸς. Δημιεργός.
—Ει μη τῶν οἱ δημιοεργοι εασιν. Od. ρ. 383.
—Αδης δημιεργὸς αγριος. Soph. Aj. 1054.
SYN. Εργατης, κατασκευαστης, τεχναστης, τεχνιτης, κτιστης. κτιστωρ. χειροτεχνης, χειρεργὸς, χειρωναξ.—δημιος. ποιητής.
Δημιοπρατα τά.
Λιμένας, μισθὸς, και δημιοπρατα. Ar. V. 657.
Δημιος.
Πρῆξις δ' ἥδ' ιδιη, ε δημιος —Od. γ. 82.
Δημια πινεσιν—Il. ρ. 250.
SYN. Δημοσιος, δημοσιακὸς, επιδημος, ενδημος, επιδημιος, πανδημιος, πολιτικὸς, κοινὸς, δημοκοινος, ληιτος —ὑπηρετης. ραβδεχος. καθαιρετης.
Δημοβορος.
Δημοβόρος βασιλεὺς, επεὶ ετιδανοῖσιν ανασσει. Il. α. 231.
SYN. Δημοφάγος.
Δημογερων.
Ειατο δημογεροντες επὶ Σκαιῆσι πυλῃσι. Il. γ. 149.
SYN. Βυλευτης, προβυλος, γερων, συγκλητικός.
Δημοδοκος. Nom. pr.
—Μετα δὲ σφιν εμελπετο θεῖος αοιδὸς
Δημοδοκος, λαοῖσι τετιμένος—Od. ν. 28.
Δημοθροος.
—Δημοθρυς αναρχια. Aesch. Ag. 892.
—Δημοθρυς τ' εχειν αράς. Ib. 1722.
Δημοκοινος.
Οιος γαρ ἡμῶν δημοκοινος οιχεται. Soph.
SYN. Δημιος, πορνος.
Δημοκοων.
Αλλ' ὑὸν Πριαμοιο νοθον βαλε Δημοκοωντα. Il. δ. 499.
Δημοκρατεομαι.
Κατὰ τον νομον ταῦτα ποιεῖν
Εσὶ δικαιον, ει δημοκρατεμεθα. Ar. Ecc. 940.
Δημοκρατια
Την δημοκρατιαν, ετε την βυλὴν πιθών. Pl. 950.
SYN. Τα δημοσια, κοινά.
Δημοκρατικός
Δημοκρατικὸν γαρ αὔτ' εδρων. R. 983.
Δημοκρατος.
—Τὶς εργον ερεξε τοσετον,
Οσσον ὁ παντοδαὴς μηνυσε Δημοκριτος. Ep. 1. 3.
—Δημοκριτόν γε περιφρονα, ποιμένα μυθων,
Αμφινοον λεσχην.—Diog. L. l. 9.
Δημολευστος.
Φονον προκεῖσθαι δημολευστον εν πολει. Soph. An. 36.
Δημολεων.
—Ο δ' επ' αυτῷ Δημολεοντα
Εσθλὸν αλεξητῆρα μαχης. Αντηνορος ὑὸν
Νυξε κατὰ κροταφον.—Il. υ. 395.
Δημοπιθηκος.
Και βωμολοχων δημοπιθηκων —Ar. R. 1113.
SYN. Δημαγωγὸς, δημοκηδὴς, δημοτικός.
Δημορριφής.
Δημορριφεῖς—λευσιμυς αράς. Aesch. Ag. 1625.
Δημος.
Αγρομενοι, πᾶς δῆμος—Il. υ. 166.
Δῆμον Ερεχθῆος μεγαλητορος—Il. β. 547.
—Επι δ' εστενε δῆμος απειρων. Il. ω. 776.
SYN. Λαὸς, λεως, οχλος, πλῆθος, οἱ πολλοι. —κωμη, χῶρος.
EPITH. Χυδαῖος, ετεραλκὴς, κενεοφρων, μυριοφωνος, ὑψαυχην, κακοχρησμων, πολυσπερὴς, φιλοδεσποτος. ευρύς.
Δημός.
Αλλ' επὶ πᾶσι βοῶν δημὸν, και μηρι' εκηα. Il. θ. 240.
SYN Αλοιφὴ, πιμελὴ, στεαρ. λιπος.
EPITH. Αργὴς, επινεφριδιος, πιων.
Δημοσιευω.
Αλλ' ω πονηρ', ε δημοσιευων τυγχανω. Ar. A. 1029.
SYN. Δημοσιοω, δημευω, ανακηρυττω.
Δημοπρακτος.
Τοιαδε δημοπρακτος—ψῆφος. Aesc. Supp. 949.
Δημοσιος.
—Ταν αἱ πολις αρητειραν
Δαμοσιαν εστασαν —Call. 6. 44.
SYN. Δημοτελὴς, ευτελής.—δημιος. δημοφαντος.
Δημοτης. Δημοτερος. Δημοτικός.
Δημοτης δ' αν ευτυχὴς
Ζῆν αν θελοιμι μᾶλλον, ἢν τυραννος ὤν. Eur. I. 625.
—Ανδρα δημότην. Soph. Aj. 1091.
Και ρ' ὁ μεν ασχετα εργα πιφαυσκετο δημοτεροισιν. Apoll. 3. 606.
Και δημοτικὴ ἡ γνωμη—Arist. Ecc. 627.
SYN. Δημιος. μεταδημιος, δημωδης, δημοσιωνης, ὁμοδημος, πολιτης. ιδιωτης, ιδιωτικός. ὁ τυχών.
Δημεχος.
Δημεχον δε Φιλητοριδην κύττε, μεγαντε. Il. υ. 457.

Δημοφαγος.

Δημοφαγος.
Δημοφάγον δε τυραννον, όπως εθελεις, καλακλῖναι. Theog. 1183.
SYN. Δημοβόρος.
Δημοχαριςής.
Κοπις, ηδυλόγος, δημοχαριςης. Eur Hec: 132.
SYN. Δημεραςης, δημοκοπος, ευθυδημων.
Δημωμα.
Τοιάδε χαριτων δαμωματα. Ar. Pa 798.
SYN. Παιγνιον.—Κοινωμα, δημοσιωμα.
Δηναιός.
—Οτ]ι μαλ' ε δηναιός, ός αθανατοισι μαχοιτο. Il. ε. 407.
SYN. Δηνὸς, δηρὸς, δηθαιων, δηροβιος, μακροβιος, μακρημερος, μακραιων, βιοθαλμιος, ευγηρως, πολυετης, πολυχρονιος, μακροχρονιος, μακροχρονιζων.—αρχαῖος, χρονιος, χρονιαῖος, παμμηνος, διηνεκης. αθανατος.
Δῆνος
—Ολοφωΐα δηνεα Κιρκης Od. κ. 289.
SYN Βελη μηχανημα. δηνεον, βελευμα.
EPITH. Ηπιον, ολεθριον, πανασολον, πολυμηχανον. πολυτροπον. σχετλιον αλιεργές.
Δηξιθυμος. Vid. Δακεθυμος.
Δηξιθυμον ερωτος ανθος. Aesch. Ag. 752.
Δηοω.
Δηϋτε χωραν, ἧς ὑπ' εὖ πεπονθατε. Ar. L. 1148.
Χαλκῷ δηωσειν,—Hes. α. 67.
SYN. Δηιοω, αναιρεω, δαιω, κακοω, τεμνω.
Δηρι, Δῆρις.
—Δηρις και δυσφροσυνης αλγεινής Suid.
Ανδρασι δυσμενεεσσι πονον και δῆριν εθεντο. Il. ρ. 158.
SYN. Δαΐς, αγὼν, μαχη, ερις, νεῖκος, φιλονεικια.
EPITH. Απειρεσια, αασχετος, αίματοεσσα, αναιδὴς, αμειλιχος, αμεμφὴς, αμοτος, αντιυλος, απηνης, απεχθὴς, εχθρα, εποιτιος, κρατερα, οΐζυρα, κλομενη, πολεμοκλονος, σθεναρα, υπερβιος, φιλονεικος.
PHR. Κασιγνήτη πολεμε. Cal.
Δηριαομαι, Δηριζομαι, Δηριομαι, Δηριω.
—Περὶ νεκρȣ̃ δηριαασθαι Il. ρ. 734.
Ως ποτε δηρισαντο θεῶν εν δαιτὶ θαλειῃ Εκπαγλοις επεεσσιν—Od. θ. 76.
Τὼ περὶ Κεβριοναο λεονθ' ὣς, δηρινθήτην. Il. π. 766.
Ουκ ἄν τοι θηρῶν τὶς εδηρισεν περὶ τιμῆς. Theoc. 25. 82.
SYN. Δηριαω, μαχομαι, φιλονεικεω, εριζω, αντιφεριζω, αμιλλαομαι, αγωνιζομαι.
Δηρὸς, Vid. Δηναιός.

Ηδη γαρ δηρὸν χρονον αλληλων απεχονται. Il. ξ. 206.
Δηροβιος.
—Και δηροβιοισι θεοῖσι. Aesch. S. T. 530.
SYN. Αἴδιος, μακροβιος, δηναιός.
Δηω, Δηομαι.
—Δηεις δ' εν πηματα οικῳ. Od. λ. 114.
SYN. Ανευρισκω. οπ]ομαι. μανθανω.
Δηω, Vid. Δημητηρ.
Σεμναῖσι Δηῦς εσχαραις παρημενη. Eur. Supp. 290.

Δ Ι

ΔΙΑ. (ἡ Ναξος)
Δίη εν αμφιρυτῃ.—Od. λ. 324.
Διαβαινω
—Εταιρȣς—Ταφρον εποτρυνων διαβαινεμεν.—Il. μ. 50.
SYN. Εκδιαβαινω, διαβασκω, διαβιβαζω, διαπεραω, διαπεραιοω, διαγω, διαβαλλω, διανυω, διοδευω, διηκω, διερχομαι, διειμι, διεξειμι, διαςειχω, διαιρω, διειρω, διακομιζομαι, διαπορθμευω, διαχωριζω. εκπεραω, ὑπερβαινω, μεταβαινω, μεταχωρεω. βαινω.
Διαβαλλω, Διαβαλλομαι.
—Μη με διαβαλλης ςρατῳ. Soph. Ph. 589.
Διαβαλλεται σ' ὁ θεῖος—Ar Av. 1647.
SYN. Διαβαινω, διασυρω. μεταγω, μεθιςημι. προβαλλομαι, αιτιαομαι, εισαγγελλω, βλασφημεω, λοιδορεω. παραλογιζομαι, ὑβριζω, συκοφαντεω — απαταω, εξαπαταω. — ενιπ]ω. καταγινωσκω.
Διαβασκω.
—Ωσπερ βασιλεὺς ὁ μεγας διαβασκει. Ib. Av. 487.
SYN. Βαινω, διαβαινω, περιβαινω, περιλαμβανω, περιεπω, κυκλοπορεω.
Διαβητης.
—Ειτα διαβητην λαβών. Ib. N. 178.
SYN. Περιγρα, προσαγωγιον.
Διαβιαζομαι
Και προς σ' ἕπεσθαι διεβιαζομεσθά νιν. Eur. I. T. 1365.
SYN. Βιαζομαι, επιβαλλομαι, διαγωνιζομαι, παραναγκαζομαι.
Διαβιοω.
Το διαβιῶναι μονον αει θηρωμενη. Eur. Fr.
SYN. Βιοτευω. διατελῶ τον βιον.

Διαβοαω
Πανταλαν' αχῃ διαβοασω. Aesch. Perf. 640.
SYN. Περιβοαω, διαθρυλλεω, διαλαλεω, διαφημιζω, καταφημιζω, καταγορευω. διαγγελλω. κληϊζω.
Διαβολη. Διαβολια.
Νικᾷ γαρ αιει διαβολη τα κρειττονα. Sent.
Πειθομενος χαλεπῃ, Κυρνε, διαβολιῃ.—Theog. 324.
SYN. Λεσχηνεια, λοιδορια. συκοφαντια.—αμφιβολια. διαλογισμος.—αιτιαμα. υποληψις.
Διαβολος. (Vid. Δαιμων.)
Διαβολος νεος αλλος εν οψιγονοισιν ακκων. Nonn.
SYN. Αλαστωρ, παλαμναιος, αποστατης, πλανος. συκοφαντης, πονηρος.
PHR. Πτανος οφις. Δαιμων υλας. νεφελη ψυχης.
Ευχαις σκυλακας επιθωυσσων. Παθεων αλκη.
Αναγωγιον οδον διατειχιζων. Αναιδης κυων ο χθονιος, τας θεοδιφεις βλαπτων μεριμνας. Synes.
Ζωης ημετερης αντιπαλος. Naz.
Διαβορος.
Νοσω κατασταζοντα διαβορω ποδα. Soph. Ph. 7.
SYN. Σηπτικος. διαβιβρωσκων.
Διαβροχος.
Τί δ', ω γεραιε διαβροχον τοδ' ομμ' εχεις; Eur. El. 303.
SYN. Διυγρος, καθυγρος, υγρος, νοτερος.
Διαγαληνιζω. Vid. Γαληνιαω.
Των δ' ευθεως τα προσωπα διαγαληνισεν. Arist. Eq. 643.
Διαγγελλω.
Δαναΐδαι δ' αφιεναι ναυς διηγγελον—Eur. Iph. A. 353.
SYN. Εξαγγελλω, παραγγελω, απαγγελλω, εξαιτεω, παρακελευω, διαγορευω, διαβοαω.
Διαγελαω.
Ουτος δ' ο δαιμων ο νεος, ον συ διαγελας. Eur. B. 272.
SYN. Εκγελαω, καταγελαω, διαπαιζω, γεφυριζω. καταμειδιαω, καταμωμαομαι, χλευαζω. συγχαιρω.
Διαγινωσκω.
Ευ διαγινωσκω—Il. ψ. 470.
SYN. Γινωσκω.—διατατтομαι. προαιρεομαι, βουλομαι, βουλευω, δοκιμαζω.—διακρινομαι.
Διαγλαπτω. (inuf.)
Ευνας δ' εν ψαμαθοισι διαγλαψασ' αλιησιν. Od. δ. 438.
SYN. Γλυφω, διαγλυφω, διαχαραττω. διασκαλευω.
Διαγλαυσσω.
—Διαγλαυσσουσι δ' αταρποι. Apoll. 1. 1281.

SYN. Διαλαμπω, φωτιζω.
Διαγνωμι.
—Και διαγνωναι δικην. Aesch. Eum. 712.
SYN. Γνωμι, επιγνωμι. διοριζω κρινω. διακρινω.
Διαγνωσις.
—Και διαγνωσιν φρενων. Eur. Hipp. 926.
SYN. Διαγνωμη, διακρισις, διευκρινησις. διαστολη.
Διαγορας. Vid. Ιακχος.
Διαγραφω.
Διαγραφ' ως ουσαν κακην—Eur. El. 1073.
—Διαγραψω τους ιππεας. Ar. L. 677.
SYN. Καταγραφω, διατυποω.—διακοπτω.—απαλειφω, διαξυω. καταξυω.—ακυροω, παλαιοω, αποπαλαιοω, καταρνεω, αποψηφιζομαι. αποδοκιμαζω. καταβαλλω.
Διαγρυπνεω.
—Εν μακρῳ χρονῳ νυκτος διηγρυπνησα. Ib. R. 962.
SYN. Αγρυπνεω, διαγρηγορεω.
Διαγω.
Ευκηλοι διαγουσιν ενι σφετεροισι δομοισι. Hom. XIX. 7.
SYN. Διαβιοω.—διαβαινω, διεξαγω, παραγω.—απαγω.—διατριβω. διαλαμβανω.—παρεκτεινω.—παρελκω, εξαπαταω.
Διαγωνιζομαι.
—Ει δε μη περι της τεχνης
Διαγωνιεισθ' εφασκε προς γ' Ευριπιδην. Ar. R. 806.
SYN. Αγωνιζομαι. αμιλλαομαι.
Διαδαζομαι. Vid. Δαζομαι.
—Ο δε τοισιν ευ διεδασσατο τιμας. Hes. θ. 885.
Διαδαπτω.
—Δια δε χροα καλον εδαψεν. Il. ε. 858.
SYN. Δαπτω, διερχομαι. διακοπτω, αποσπαραττω. τεμνω.
Διαδατεομαι.
—Χηρωσαι δε δια κληισιν δατεοντο. Il. ε. 158.
SYN. Διαμεριζω, διαμοιραομαι, διαιρεω.
Διαδεκτωρ.
—Διαδεκτορα πλουτον. Eur. I. 478.
SYN. Πατρικος, πατρωος, εγκληρος, κληρονομαιος.
Διαδερκω.
—Ουδ' αν νωϊ διαδρακοι ηελιος περ. Il. ξ. 344.
SYN. Διαβλεπω, διαειδω, διοπτευω. θεαομαι.
Διαδετος.
Διαδετοι δε γενυων ιππειων
Κινυρονται φονον χαλινοι. Aesch. S. T. 124.
SYN.

SYN. Δετὸς, δεσμιος.

Διαδεχομαι.

—Νὺξ γὰρ εισαγει
Και νὺξ απωθεῖ διαδεδεγμενη πονον. Soph. Tr. 30.

SYN. Εκδεχομαι, παραδεχομαι, επιλαμβανω.

Διαδηλεω, Διαδηλεομαι.

Η ολίγυ σε κυνες διεδηλησαντο.—Od. ξ. 37.

SYN. Δηλεω, αποσκεδαζω.

Διαδιδρασκω, Διαδραομαι. (inus.)

Νεανιας, δ' οἷυς σὺ, διαδεδρακοτας. Ar. A. 601.

SYN. Διαφευγω, αποφευγω, διαδυνω.

Διαδιδωμι.

Και διαδῦναι νῶτον—Eur. Tr. 117.

SYN. Αναδιδωμι, διανεμω, απομειρομαι, διασπειρω—δωρεομαι, καταχαριζομαι.

Διαδικαζω.

Διαδικασαι πᾶν επος. Aesc. Ch 786.

SYN. Διακρινω, διευκρινεω.—αμφισβητεω.—ονειδιζω. εξελεγχω.

Διαδιφρευω.

—Διεδιφρευσε Μυρτιλυ φονον. Eur. Or. 993.

SYN. Εκδιφρευω.

Διαδοχή.

Δῆμος δ' ανασσει διαδοχαῖσιν εν μερει
Ενιαυσιαισιν.—Eur. Supp 406.

SYN. Διαδεξις, καταβολή.

Διαδοχος.

Ω φεγγος ὕπνυ διαδοχον. Soph. Ph. 888.

SYN. Διαδεξαμενος—κυφισης.—κληρονόμος.

Διαδρασιπολιται.

—Και μη διαδρασιπολιτας. Ar. R. 1046.

Διαδρομη

Αρπαγαὶ δε διαδρομᾶν ὁμαιμονες. Aesc. S. T. 358.

SYN. Διαδρομος, περιδρομή, διηλυσις, ευτρεχεια.

Διαδυμι, Διαδυομαι.

Τον κισσὸν διαδύς.—Theoc. 3. 14.
—Ος ἡμας διαδυετ', εξαπατᾶν. Ar. V. 281.

SYN. Διαδυνω, διαφευγω, αποφευγω, διαβαινω, διϊκνεομαι, αναπεραω.

Διαειδω, Διαειδομαι.

—Ενθα μαλις' αρετη διαειδεται ανδρῶν. Il. ν. 277.
Αυριον ἣν αρετην διαεισεται.—Il. θ. 535.

SYN. Διαδερκω, γνωριζω, διαγνωριζω, διαγνωμι, αισθανομαι.—φαινομαι.

Διαειπω.

—Διαειπεμεν αλληλοισιν.—Od. δ. 215.

SYN. Συλλαλεω, διαλαλεω, διαλεγομαι, κοινολογεομαι, συνομιλεω, εντυγχανω, χρηματιζομαι, οαριζω.

Διαζαω. Διαζωω.

Λελογισμενοι γαρ οἱ τοιοίδ' εισι βροτῶν,
Ορθῶς διαζῆν τον βιον γνωμης μέτα. Eur. I.A. 923.
Αλλ' αὔτως αφλεκτα διαζωεσκον εοντες. Ap. 1. 1074.

SYN. Ζαω, βιοω, διαγω.

Διαζητεω.

Ποικιλως λογυς ανευρειν
Εν διεζητημενυς. Ar. Th. 446.

SYN. Αναζητεω, ανακρινω, εξεταζω, τεχναομαι.

Διαημι.

Και διὰ παρθενικῆς ἀπαλοχροος υ διαησιν. Hes. ε. 517.

SYN. Διαπνεω, διεκπνεω, καλαπνεω, διαυλωνιζω, διερχομαι.

Διαθειοω.

Ευ διεθειωσεν μεγαρον.—Od. χ. 494.

SYN. Θειοω, θυμιαω, επιθυμιαω, περιαγνιζω, καθαγιζω.

Διαθηκη.

Τῆς δ' επικληρυ την διαθηκην
αδικεῖς—Ar. V. 587.

SYN. Σπονδὴ, συνθεσια, συνθηκη, αρμονια. γραμματεῖον.—αρτυλια—νομος.—συνομωσια—διαθεσις, διακρισις.

Διαθλιβω.

Κυφοτερως τοτε φῶτα διαθλιβυσιν ανιαι. Call. Ep 10.

SYN. Επιθλιβω, ιπoω, πιεζω, σφιγγω.

Διαθρεω.

Φροντιζε δη και διαθρει. Ar. N. 700.

SYN. Αθρεω. διαειδω.

Διαθρυπτω.

Τριχθά τε και τετραχθὰ διετρυφὲν εκπεσε χειρός. Il γ. 363.

SYN. Διαρρηγνυω, καταρρηγνυμι, διατριβω. αλοιαω. χαυνοω, διαλυω. συγκοπτω.

Διαιθυσσω.

Αλλοτ' αλλοιαι διαιθυσσυσιν αὖραι. Pind. Ol. 7.

SYN. Αιθυσσω, επικειμαι, επιβαλλω, επισκηπτω.

Διαιμος.

Διαιμον ονυχα τιθεμενα σπαραγμοις. Eur. Hec. 654.

SYN. Δαφοινος.

Διαινω.

—Διαινε δέ μιν μελαν ὕδωρ. Il. φ. 202.

SYN. Διαβρεχω, βρεχω, ὑγραινω, πλυνω.—διαινομαι, δακρυω.

Διαιρεσις.

Διαιρεσις.
Το μη δικῶν σεβοντες εν διαιρεσει. Aesc. Eum. 752.
SYN. Νομη, διανομη, διαδοσις, μεταδοσις, μερισμος, διανεμησις, επινεμησις, δασμος, διαχωρισις, χωρισμος, διαλυσις, διαληψις, διακοψις, διαγωγη, αναστροφη.
Διαιρετος.
Μοῖραν πατρῴας γῆς διαιρετον νεμοι. Soph. Tr. 166.
SYN. Ευδιαιρετος, διαστατος, μεριστος, διαιρεθεις, χωριστος, ευδιηγητος. διχοτομος.
Διαιρεω
—Διὰ δ' αμφοτερους ἕλε κυκλους—Ασπιδος. Il. υ. 280.
SYN. Διακοπτω, διατεμνω, διαρρησσω, αναρρηγνυμι, διαμεριζω.—διακρινω.—αναπτυσσω. δοκιμαζω.—εξακριβοω.—διαγορευω
Διαΐσσω.
—Ξυν αἷς Λυκει' ορεα—διαΐσσει. Soph. Oed. T. 218.
SYN. Διαθεω, διατρεχω, διηκω—αναπαλλω.
Διαϊσοω.
Αυτην διηΐσωσε—Soph. Tr. 896.
SYN. Αϊσοω, αφανιζω.
Διαιτα.
Τῆς πριν διαιτης τλημονες μεμνημενοι. Lyc. 609.
Ευθιζε δε διαιταν εχειν καθαρειον, αθρυπτον. Pyth. 35.
SYN. Βιος, διατροφη. οικημα.—διαγωγη, γνωμη. κρισις. θεσμος.
EPITH. Φιλοτησιος.
Διαιταομαι,
Καὶ τὴν δομοισιν ἣν διαιτᾶσθαι γλυκυ. Soph. Oed. C. 802.
SYN. Διαζαω, διαγω, διατριβω, πολευω. τρεφομαι.
Διαιταω.
Ολβιος ὅστις παισὶ φιληματα κεῖνα διαιτᾷ. Theoc. 12. 34.
SYN. Βραβευω, διαδικαζω, κρινω, διακρινω.
Διακαυνιαζω.
Η διακαυνιασαι—Ar. Pa. 1081.
SYN. Διακληροω, διακαυνιζω.
Διακεαζω.
—Διά τε ξυλα δανὰ κεασσαι. Od. ο. 321.
SYN. Κεαζω, διασχιζω.
Διακειμαι.
Ως γαρ οἱ διεκειτο.—Hes. α. 20.
SYN. Τασσομαι.—διατιθεμαι. πασχω. εχω.
Διακειρω
—Μήτε τὶς αρσην
Πειρατω διακερσαι εμὸν επος.—Il. θ. 8.
SYN. Αποκειρω, κατακειρω, κειρω, αποξυραω. αναιρεω. διακοπτω. ανατρεπω.
Διακερματιζω.
—Διεκερματιζε μ' εν τοις ιχθυσιν. Ar. V. 785.
SYN. Κερταμιζω, διαθρυπτω.
Διακινεω.
Και διακινει τον νῦν αυτῶ—Ib. N 477.
SYN. Κινεω. επικινεω, περικινεω. εξορμαω.
Διακλαω,
—Τάδε τοξα χερσὶ διακλασσας.—Il. ε 216.
SYN. Διαθρυπτω, αποθραυω, καταθραυω.
Διακληροω.
Ως εφ' ἑκαστω διεκληρωσε
Δαναὸς θεραποντιδα φερνήν. Aesc. Supp 985.
SYN. Αποκληροω. κατακληροομαι, απομειρομαι, διαψηφιζω, διαφρυκτοω.
Διακναιω.
—Ὅς με διακναισας εχει. Ar. Ecc. 952.
SYN. Διαφθειρω, κακυνω. λωβαομαι, καταισχυνω, μιαινω, τηκω, αμαυροω.—ξεω.
Διακοιρανεω.
—Πολεας διακοιρανεοντα. Il. δ. 230.
SYN. Κοιρανεω, διατασσω. διεπω. εποιχομαι.
Διακονεω, Διακονεομαι.
Εγὼ δ' Ανακρεοντι
Διακονῶ τοσαῦτα. Anac. 9. 14.
—Τῆδ' ὑπὸ στεγη μονον Διακονεῖσθαι. Soph. Ph. 290.
SYN. Διακονιζω, αμφιπολευω, δουλευω, θεραπευω, βαλανευω, ὑπουργεω, ὑπακουομαι, ὑπηρετεομαι—κατεργαζομαι.
Διακονικος
Ιν' ευθεως διακονικὸς εἶναί μοι δοκῆς. Ar. Pl. 1171.
SYN. Ὑπηρετικος, ὑπηρετητικος, ὑπουργικος.
Διακονος.
Κυκλωπι δειπνων ανοσιων διακονος. Eur. C. 31.
SYN. Αμφιπολος. διακτωρ, ἱεροδουλος. παῖς. ὑπηρετης.
Διακοπτω.
Το μεσοφρυον δε μή μοι
Διακοπτε μήτε μισγε. Anac. 28. 14.
SYN. Κοπτω, ανασχιζω, διασχιζω, απειργαθω, διαλυω, διαρρηγνυμι. διατεμνω. καταπαιω. λεπω.
Διακορευω.
Ωσπερ με διεκορευσεν οὖσαν ἑπτετη, Ar. Th. 487.
SYN. Διακορεω, διακορεζω, διαπαρθενευω, διαφθειρω, καταισχυνω.
Διακορκορυγεω.
Και κλονος εξαιφνης αυτὴν διακορκορυγησει. Ib. N. 386.
SYN.

SYN. Κορκορυγεω, ηχεω.

Διακραζω.
—Και τρεχουσι διακεκραγότες. Ar. Av. 308.
SYN. Διαβοαω, κραζω, ανακλαζω.

Διακρηνοω.
Οιον δη τοκα πωμα διεκρανωσατε Νυμφαι. Theoc. 7. 154.
EXP. Επηγασετε.—διεκερασατε.

Διακρινω.
—Εισοκε δαιμων—Αμμε διακρινη. Il. η. 292.
SYN. Επιδιακρινω, εκκρινω, διοριζω, διαιρεω, διαλαμβανω, διαλυω, διειργω, διϊστημι, απαρταω, αφοριζω, αποσκεδαννυμι, χωριζω, διαχωριζω—διαδικαζω, ανακρινω, διευκρινω, διαγινωσκω, διαλεγω, διαλογιζομαι, διαστελλω, δοκιμαζω—μαχομαι.

Διακρισις.
—Ει τελεοιτο διακρισις Αλκινοοιο. Ap. 4. 1169.
SYN. Επικρισις, αποκρισις, γνωμη, διαγνωσις, διαγνωρισις, διαιρεσις, διαδικασια, διαλεξις, διαληψις—διαλυσις, διακοψις, διαθεσις, διαστασις, αμφιβασις.—διαταξις διαφορησις, διασκεδασις, διασπορα, σημειωσις.
EPITH. Περιμεμφής.

Διακριδον.
Οι γὰρ οἱ εισαντο διακριδον εἶναι αριστοι. Il. μ. 103.
SYN. Διακεκριμμενως, κεχωρισμενως.

Διακτορια.
Λυχνον απαγγελλοντα διακτοριην Αφροδιτης. Mus. 6.
SYN. Αγγελια, διακονια, διαχειρισις, διαχειρισμὸς, εγχειρισις, ὑπηρεσια, διοικησις.

Διακτορος.
—Διακτορω Αργειφοντη. Il. ϐ. 103.
Αλλα θεῆς, ἥτις με διακτορον ελλαχε Παλλας. Call. Fr.
SYN. Διακτωρ, διακονος, διαγωγευς, αγγελος, διαγγελος, αγγελιαφόρος.—διατορος.

Διακωδωνιζω.
Κωπην χρυσοκολλον διεκκωδωνισεν. Eur. Fr.
SYN. Κωδωνιζω, βομβεω, ηχεω.—ανακρινω, εξεταζω, διαπειράζω, δοκιμαζω.—διαφημιζω. διαπτοιζω.

Διακωλυω.
—Εαν πως—Διακωλυσωμεν φονον. Soph. Oed. C. 1853.
SYN. Κωλυω, απειργω, επεχω, εμποδιζω, αποκοπτω.

Διαλαγχανω.
Θνητῷ σιδηρῳ σῶμα διαλαχεῖν τόδε. Eur. Ph. 68.
SYN. Διακληροω, διαμειρομαι.

Διαλακεω.
—Επ' εξαιφνης
Διαλακησασα πρὸς αυτὸ. Ar. N. 409.
SYN. Διαρρησσομαι.

Διαλαλεω.
Ἀκὴ, Οδυσσεῦ, διαλαλησομεν τί σοι. Eur. C. 174.
SYN. Διαειπω, διαμυθολογεομαι.—συνειπω, συνομιλεω. καταμυθολογεομαι.

Διαλαμπω.
—Εως διελαμψεν ημερα. Ar. Pl. 744.
SYN. Εκλαμπω, επιδιαλαμπω, επιλαμπω, διαυγαζω, διαφαινομαι.

Διαλγης.
Διαλγῆς ατη διαφερει τὸν αιτιον. Aesc. Ch. 66.
SYN. Γοερὸς, βαρυπενθὴς, βαρυαλγής.

Διαλεγω
Την μέν γε πρωτην διαλεγουσαν τὴν οπὴν
Κατελαβον.—Ar. L. 721.
SYN. Διακρινω, διοριζω, ανοιγω.—Διοικοδομεω ανακαθαιρω—διορυττω.

Διαλεγομαι.
Αλλα τιη μοὶ ταῦτα φιλος διελεξατο θυμός. Il. λ. 407.
SYN. Διαγορευω, διαλογιζομαι. συλλογιζω, διαλαμβανω, συζητεω.—ενθυμεομαι.—ακριβολογεομαι.
PHR. Επεεσσι πολυσπερεεσσιν μαρνατο.
Εγχος εχων στομα θῦρον, επος ξιφος, ασπιδα φωνήν. Nonn.
Υψιλοφων τε λογων κορυθαιολα νικη. Arist.

Διαλειχω.
Αγαθὸς γ' ὑλακτεῖν και διαλειχειν τὰς χυτρας. Arist. V. 899.

Διαλεξις.
Απερ γνωμην και διαλεξιν,
Και νῦν ἡμῖν παρεχουσιν. Ib. N 316.
SYN. Διαλογος, διαλογισμὸς, διατριβὴ, ὁμιλια, ῥῆσις, λεσχη, εντευξις, οαριστὺς. οαρισμός—νοῦς—διαλεκτος, λαλια, ιδιωμα.

Διαλεπτολογεομαι.
Διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οικιας. Ib. 1498.
SYN. Διαλεγομαι.

Διαλεπτος
—Διαλεπτε δ' οντος αυτε—Ib. 161.
SYN. Λεπτος.

Διαλλαγη, Διαλλαγμα.
Ω Κυπριδι—και Χαρισι ταῖς φιλαις
Ξυντροφε διαλλαγή. Ib. A. 987.
Ηρα διαλλαγμ', ὡς Παρις με μη λαβοι. Eur. Hel. 592.

SYN. Εἰρηνη. συναλλαγὴ. καταλλαγὴ. παραλλαγὴ. προσαγωγή.—διαλλαξις. αλλαγμα. αμοιβή. φιλια. συμβιβασις. μεταβολή. διαλεξις.

Διαλλακτὴρ.

—Διαλλακτῆρι δ' ϐκ αμεμφια. Aesc. S. T. 937.

SYN. Διαλλακτὴς, καταλλακτὴς, συναλλακτὴς, ἁρμοστὴς. καταρτιςης. ειρηνοποιὸς. φιλιωτης. διαιτητὴς, προξενος. μεσιτης.

Διαλλασσω.

Ου δυναμαι ζῆν ει γε διαλλαξας με φιλασεις. Theoc. 23. 42.

SYN. Αλλατ]ομαι, διαλλατ]ομαι, καταλλατ]ω, συναλλατ]ω. συνδιαλλατ]ω, αμειϐω, οικεῦμαι, συνιςημι.—διαφερομαι.—πραΰνω.—μεταλλασσω, τελευταω.—διερχομαι. διαλυω.

Διαλυμαινὸμαι.

—Ἡτις Ελλαδ' αυτοῖς

Φρυξὶ διελυμηνατο. Eur Or. 1546.

SYN. Αταω, βλαπ]ω, δαπ]ω, διασπαω.

Διαλυσις.

Αλλ' εις σὲ τεινει τῶνδε διαλυσις κακῶν. Eur. Ph. 448.

SYN. Ανεσις. αναλυσις, καταλυσις, εκλυσις, παραλυσις, διαπ]ωσις, διαςασις, αποταξις. διασπασμὸς, διαζευξις, καταβολὴ, εκτισις.—διαλλαγή.—απωλεια. μορος. ολεθρος. φθορά. διακρισις, διαχωρισμός.

Διαλυω.

Αψ δε παλιν διελυον—Theoc. 24. 32.

SYN. Λυω, εκλυω, απολυω, παραλυω, καταλυω, κατασπαω.—διαλλασσω.—διαβρεχω, διακλυζω, εξυδαρoω.

Διαλφιτοω.

Διαλφιτωσω σϐ κυκλω τὴν καρδοπον. Ar. N. 669.

Διαμαθυνω

Πολιν διημαθυνεν Αργεῖον δακος. Aesch. Ag. 833.

SYN. Αμαθυνω.

Διαμασσω, Διαματ]ω.

Ου διαματ]ει ϐ κωλυει—Ar Av. 463.

SYN. Αναματ]ω. αναδευω, αναφορυσσω, διαπλατ]ω, ὑπαγω, ὑποχειροω. κατεργαζομαι. κοπανιζω.

Διαμαχομαι

Σύ γ' ϐν αναιδῶς διεμαχϐ τὸ μὴ θανεῖν. Eur. Alc. 704

SYN. Προσμαχομαι, καταμαχομαι, αντιμαχομαι, διαμιλλῶμαι, διαπολέμεω, διαπληκτιζομαι, διαπαλαιω, αντιςρατεύομαι. αντιπρατ]ω. ανθιςαμαι, αντεχω, διαγωνιζομαι, διαξιφιζομαι, ανταγωνιζομαι, αντιφερομαι, εναντιουμαι,—διαπειρομαι, διατεινομαι. ισχυριζομαι.

Διαμαω

—Παραὶ λαπαρὴν διαμησε χιτῶνα. Il. η. 253.

SYN. Απαμαω, εξαμαω, καταμαω, αποτεμνω, διασχιζω, διαςματ]ω, διακοπ]ω, διορυτ]ω. αποθεριζω, εκθεριζω, διαθεριζω, παραθεριζω, διατελεω.

Διαμειϐομαι.

Αλλ' ἡμεῖς τϐτοις ϐ διαμειψομεθα,

Της αρετῆς τὸν πλϐτον.—Theog. 316.

SYN. Επαμειϐομαι, επαναλλατ]ω, καταλλατ]ομαι. διερχομαι. μεταβαλλω.

Διαμεθιημι. Vid. Αφιημι.

Διαμεθεὶς δε τόνδε μοχθον—Eur. B. 627.

Διαμετρεω.

Χῶρον δε πρῶτον διεμετρεον.—Il. γ. 315.

SYN. Αναμετρεω, εκμετρεω, καταμετρεω.—διαςεμω. διατατ]ω.

Διαμετρητος.

—Διαμετρητῳ ενὶ χωρῳ. Il. γ. 344.

Διαμετρος.

Και διαμετρϐς, και σφῆνας—Ar. R. 813.

Διαμηριζω.

Διαμηριῶ τὴν Ιριν αυτήν. Ib. Av. 1254.

Διαμινυριζομαι.

Μυρμηκος ατραπὸς, ϐ τί διαμινυρίζεται; Ib. Th. 106.

SYN. Μινυριζω, αναμινυριζω, θρηνεω.

Διαμοιραομαι.

Και τα μεν ἑπ]αχα παν]α διεμμοιρᾶτο δαΐζων. Od. ξ. 434.

SYN. Διαδατεομαι, διαιρεω, μεριζω.

Διαμπαξ (Vid. Διχη)

SYN. Διολϐ, καθολϐ, διαπαντὸς, παν]ως, διηνεκῶς.

Διαμπερές.

—Ειθε σϐ διαμπερὲς

Στερνων εχοιτ' αλγησις ἥδε—Soph. Ph. 804.

SYN. Παντη, παντελῶς, τελεως, επιπαςχυ.—ενδοθεν—αἰεί.

Διαμυθολογεω.

Και γλωσσῃ διεμυθολογησεν. Aesc. Pr. 888.

SYN. Διαλεγομαι, εκδιηγεομαι. διεξειμι.

Διαμυλλαινω.

Ουτος δε διεμυλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός. Ar. V. 1306.

EXP. Τα χειλη διαςρεφω, ὡς χλευαζων.—αισχρῶς πρατ]ειν.—διαμωκαομαι.

Διαμφιδιος.

Το διαμφιδιον δέ μοι μελος προσεπ]α. Aesc. Pr 557.

SYN. Διαφορος, αναρμοςος.—δισσος.

Διανεμω.

Διανεμω.
Ας ποτε Βακχευτας Βρομιος διενειμεν οπωρας. Orph.
SYN. Απομειρομαι. διαςελλω. διαιρω. δικπω. διαδιδωμι.

Διανοεομαι.
Συ δ' ε καταθεσναι διανοει; Ar. Ecc. 763.
SYN. Αισθανομαι. διαγινωσκω.—ενθυμεομαι. μεταμελεομαι.—λογιζομαι.—διαφρονεω.

Διανοια.
Δος δ' αγαθην διανοιαν εχειν—Orph. H.
SYN. Νοημα, διανοημα, επινοημα, επινοια, περινοια, εννοια, συννοια. ενθυμια, ενθυμημα, ενθυμησις, ενθυμιον, αισθησις, γνωμη, λογισμός, διαλογισμός. θυμός, φρήν. ευφυΐα. θεωρια. σκοπος. νοος, νοησις. πραπίδες.

Διανταῖος.
Διανταῖος ετυπεν οδυνα με. Eur. I. 766.

Διαντλεω.
Αλλ' ευχεται κλομεναν
Νᾶσον διαντλησας ποτε
Οἶκον ιδεῖν. Pind. P. 4.
SYN. Απαντλεω.—ανατλαω, αναμενω.—διαρυω.

Διανυω.
Αλλ επω κακοτητα διηνυσεν ἣν αγορευων. Od. ρ. 517.
SYN. Ανυω, απεργαζομαι. τελειοω.

Διαξαινω.
Και ταῖς αρχαῖσι διαξῆναι.—Ar. L. 578.
SYN. Διαλυω, ξαινω, θλιβω. αναιρεω, διακοπτω.

Διαξιφιζομαι.
Ος Μηδοισι διεξιφισω περὶ
Της χωρας εν Μαραθωνι. Ib Eq. 778.
SYN. Πολεμεω, διαμαχομαι.

Διαπαλαιω.
Αλλα διαπαλαιου αὖθις—Ib. 570.
SYN. Αναπαλαιω, εκπαλαιω, συμπαλαιω, προσπαλαιω. διακλιμακιζω. αναμαχομαι εκνικαω.
PHR. Την παλαιςρικην ασκεῖν—
Εν ψαμαθοις παιζοντες εϋκροκαλε ποταμοῖο
Αμφὶ παλαισμοσυνης φιλοπαιγμονες εἶχον αγῶνα. Nonn.

Διαπαλλω.
Χθονα ναιειν διαπηλας—Aesch. S. T. 738.
SYN. Παλλω.—διακληροω.

Διαπαλυνω
Ξανθὸν δε κρᾶτα διεπαλυνε—Eur. Ph. 1176.
SYN. Διαλεπ]υνω.

Διαπασσαλευω, Διαπατ]αλευω.
Διαπατ]αλευθησει χαμαί. Ar. Eq. 370.

SYN. Εκτεινω. πατ]αλοις κατακρεω.—διερευναω. ζητεω.

Διατεινω.
—Διατεινᾶμες αιεὶ ποτ]ὸ πῦρ. Ib. A. 751.

Διαπειρα.
Διαπειρά τοι βροτῶν ελεγχος. Pind. Ol. 4.
SYN. Εμπειρια, πεῖρα, αποπειρα, αναπειρα, βασανος.—κινδυνος.

Διαπειρω.
—Δια δ' αυτε πεῖρεν οδοντων. Il. π. 405.
SYN. Πειρω, αναπειρω, εμπεροναω.—διορυτ]ω.

Διαπεραινω
Φερε δη, διαπεραινωμεν λογες. Eur. Andr. 333.
SYN. Απεργαζομαι, τελειοω.—διακεντεω.

Διαπεραιοω.
Κυλεῶν ερυσά διαπεραιωθη ξιφη. Soph. Aj. 741.
SYN. Διελκυω. διαπορθμευω, διϊημι.

Διαπεραω.
Αλλον δι' αλλε διαπερᾶν Μολοσσιαν. Eur. Andr. 1248.
SYN. Διαβαινω. διαγω, διερχομαι. εκπεραω. διεξαγω, διϊθυνω.

Διαπορθω.
—Διαπραθεειν τόδε ασυ. Il. η. 32.
SYN. Διαπορθεω, ανατρεπω.

Διαπεταζω, Διαπεταννυμι.
Οσον διαπετασα επὶ της κλινης μονον.
Μη διαπεταννυε.—Ar. L. 733, 734.

Διαπετομαι
Πᾶ μοι φθογγά διαπεταται φοραδην. Soph. Oed. T. 1312.
SYN. Διϊπ]αμαι, διαχυομαι. φερομαι.

Διαπευθομαι
Γνωση δε χρονῳ διαπευθομενος. Aesch. Ag. 816.
SYN. Αναζητεω, ανακρινω διαπυνθανομαι.

Διαπιαινω.
Μηλων χιλιαδες βοτανais διαπιανθεῖσαι. Theoc 16. 91.
SYN. Πιαινω, λιπαινω.

Διαπιπ]ω.
—Διαπεσοιμι πανταχῆ. Ar. Eq. 692.
SYN. Διεκπιπ]ω. παρεμπιπ]ω. παραπιπ]ω.—διαλυομαι.—διολισθαινω, ὑπεκφευγω.—αποτυγχανω.

Διαπλεκω.
Αφρας' ηδ' ανοητα διεπλεκε θαυματα εργα. Hom. M. 80.
SYN. Εμπλεκω, συμπλεκω.—παρεμβαλλω, συνυφαινω, διαποικιλλω.—διαγω.

Διαπλησσω.
—Τας μεν επειτα διαπλησσοντες Αχαιοί. Il. ψ. 120.

SYN.

SYN. Διαθρυπτω, διακοπτω, αποσκεδαννυμι. διασχιζω. διελκω. διαπλεκω.

Διαπλωω.

—Κειθεν δε διαπλωουσιν Αβαντων
Εις αγαθὸν πεδιον, Ληβαντιον —Call. 4. 288.

SYN. Διαπλεω, διαβαινω, διερχομαι.

Διαποντιος.

Πλησομαι κἠγω διαποντιος —Theoc. 14. 55.

Διαπορθεω.

Λυρνησσον διαπορθησας —Il. β. 691.

SYN. Διαπερθω, εκπορθεω, αϊσοω, διαϊσοω, δηϊοω. ερημοω, αποικοδομεω, ανατρεπω

Διαπραττω.

Πλουτουσι, διαπραττουσι, νικῶσιν δικας. Ar. Eq. 93.

SYN. Απεργαζομαι, εναπεργαζομαι, κατεργαζομαι, συνεργαζομαι, συμπραττω, τελεσιεργω. επεχω.

Διαπρεπής.

Ποθεν ποθ' οἶδε διαπρεπεῖς ευψυχια; Eur. Supp 841.

SYN. Εξοχος. ὑπεροχος, εξαιρετος, παναιρετος, εκκριτος, προκριτος, απολεκτος, εκλεκτος, επιλεκτος, διαφορος, εκδηλος, επισημος, ὑπερφυής.

Διαπρεπω.

Ρεῖα μαλ' ιχνια παντα διεπρεπεν εν κονιησιν. Hom. M. 351.

SYN. Μεταπρεπω, διαφερω, προεχω, ὑπερεχω, ὑπεραγω, ὑπεραιρω, ὑπερβαινω. ὑπερβαλλω, ὑπερηνορεω —διαφαινομαι. προκοπτω.

Διαπριω.

Απολοιμην. καὶ διαπρισθειην —Ar. Eq. 165.

SYN. Εμπριω, διατεμνω.

Διαπρυσιος. Διαπρυσιον. (Adv)

—Χοροίτε διαπρυσιοίτ' ολολυγαί. Hom.V. 19.
Ηϋσεν δε διαπρυσιον.—Il. θ. 227

SYN. Διαβοντος μεγας, αυδηεις, εξακουσος, διατορος.—διαδηλον.

Διαπτοεω.

—Επεεσσι διεπτοιησε γυναῖκας. Od σ 339.

SYN. Πτοεω, εκδειματοω, εκπλησσω, καταπληττω.

Διαπτυσσω.

Ει τις διαπτυξειεν.—Eur. Hipp. 985.

SYN. Αναπτυσσω, διοιγω διατρανοω, διασαφεω, φανεροω, εξαπλοω.—διαπτεροω.

Διαπτυχή.

Δελτου μὲν αἵδε πολυθροοι διαπτυχαι.. Eur. I T. 727.

SYN. Επιπτυχή, ειλημα.—βιβλιον.—διαπτυξις, αναπτυξις. δηλωσις.

Δ Ι

Διαπυρος.

Διαπυρος δ' εστιν καλως. Cyc. 627.

SYN. Εκπυρος, εμπυρος, εμπυροειδής, διαθερμος, θερμος, φλεγυρός.—δριμυς.

Διαραινομαι

Κρουνὸς διερραινοντο κρηναις ποτε. Soph. Tr. 14.

SYN. Απορρεω, καταρρεω, κατειβομαι.

Διαρασσω.

— Διὰ δὲ μεγα σακος αραξα. Hes α 364.

SYN Διαρρηγνυμι, διασπαω, διακοπτω, κατακλαω, αποθραυω.

Διαρεω. (inuſ.) Vid. Διειπω.

Ου γαρ διηρηχ' ὁ θεὸς. Eur. B. 206.

Διαρηγνυμι.

—Διά τε ρηξασθαι επαλξεις. Il. μ. 308.

SYN. Διαρηγνυω, αναρρηγνυμι, διαρασσω. συντριβω, σχιζω.

Διαριθμεω.

—Ισας δέ μοι
Ψηφους διηριθμησε Παλλας,—Eur. I. T. 966.

SYN. Απαριθμεω, καταριθμεω, εξαριθμεω, καταλεγω, καταταττω. διαλογιζομαι.

Διαρκεω.

Ευωνυμον ες δικαν
Τρια επεα διαρκεσει. Pind. Nem. 7.

SYN. Αρκεω, εξαρκεω, επαρκεω. παραμενω βοηθεω.

Διαρμοζω.

Διαρμοσας απὸ προ δεσποινας. Eur. Or. 1467.

SYN Αποζευγνυμι, αποσπαω, χωριζω.

Διαρπαζω.

Αιψα διαρπαζουσιν αναλκιδα θυμὸν εχουσας. Il. π. 355.

SYN. Αφαρπαζω, αναρπαζομαι, διασπαω, διασπαρασσω. καταληϊζομαι.

Διαρραιω

Νηα διαρραισει—Od. μ. 290.

SYN. Διαπερθω, διαϊσοω, διαρπαζω, διαφθειρω.

Διαρρεω.

Φευ, του θανοντος, ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
Χαρις διαρρεῖ—Soph. Aj. 1284.

SYN. Καταρρεω, εκρεω, διαλυομαι, διαφθειρομαι, ὑπολειβομαι, διαψαιρω, κατατηκω, χαυνοομαι. μεταρρεω. διαθρυλλουμαι, αποβλυζω.—διαπηδαω.

Διαριπτω.

Τι δ' αν ει ταδὶ τ' αγαλματα—διαρριπτοιμι; Ar. Th. 781.

SYN. Διαρριπιζω, καταρριπιζω, διασκεδαζω, καταβαλλω, εκτιναττω. διασφαιριζω. διακοντιζω.

Διαρρικνοομαι.
Ξιφιζε και σποδιζε, και διαρρικνυ. Crates.
EXP. Την οσφυν φορτικως περιαγειν.

Διαρροη.
Περωσα γαρ δη ποταμιας διαρροας. Eur. R. 919.
SYN. Διαρροια, διαβασις, πορεια, ορυγμα, σωλην.

Διαρροθεω.
—Διερροθησατ' αψυχον κακην. Aesch. S. T. 198.
SYN. Διακινεω, εμβαλλω.

Διαρροιζεω.
—Ες δε πνευμονας
Στερνων διερροιζησεν—Soph. Tr. 577.
SYN. Διαπεραω.
EXP. Μετα ηχυ ωρμησε.

Διαρρυδαω
Τιτας φονος πεπηγεν υ διαρρυδαν. Aesc. Ch 65.
SYN. Διαρρεω.

Διαρρωξ.
Ην τις διαρρωξ κυματων πολλω σαλω
Κοιλωπος αρμος—Eur. I. T. 262.
SYN. Απορρωξ.

Διαρταζω.
Τοιαυτα κηρυξ εξ εμυ διαρτασον. Aesc. Fr.
SYN. Διαστελλω.

Διαρταμεω.
Διαρταμησει σωματος μεγα ρακος. Aesc. Pr. 1022.
SYN. Διασπαω, διακοπτω, διαιρεω.

Διασαλακωνιζω, Διασαυλοομαι.
—Τρυφερον τι διασαλακωνισον. Ar. V 1164.
Ορω γαρ ως ομφακα διασαυλημενον. Ib
SYN. Αβριζομαι, αβρυνομαι, διαθρυπτομαι, διαγαυριαζω, διασειω.

Διασημος.
Διασημα θροει γαρ. Soph. Ph. 212.
SYN. Επισημος, παρασημος, περισημος, λαμπρος, φανερος.

Διασια.
Τετυ πριαμην σοι Διασιοις αμαξιδα. Ar. N. 862.
SYN Διιπολια.

Διασιγαζομαι.
Διασιγαζομαι αυτυ μορον. Pind. Ol. 13.

Διασιωπαω.
—Διεσιωπωμεν δ' ομως. Eur. Hel. 1567.
SYN. Καταδιιγαζομαι, αποσιωπαω, παρασιωπαω, εχεμυθεω.

Διασκαιρω.
—Υγρα κελευθα διασκαιροντες. Ap. 1. 574.
SYN. Διανηχομαι.

Διασκανδικιζω
Μη μοι γε, μη μοι, μη διασκανδικισης. Ar. Eq 19.
SYN. Αποδειλιαω, αμελεω—διευριπιδιζω.

Διασκεδαζω. Διασκεδαω. Διασκιδνημι.
—Τα μεν αρ τε διεσκεδασ' αλλυδις αλλη. Od. ε. 369.
—Συν ογκω και πονω διασκεδω. Soph. Oed. C. 1406.
—Οιτε νεφεα σκιοεντα
Πνοιησιν λιγυρησι διασκιδνασιν αεντες. Il. ε. 526.
SYN. Αποσκεδαζω, διασκεδαννυω, διασπειρω, διασκορπιζω, απορριπτω, διαχεω—διαπνεω—διατυπτω.

Διασκεπτομαι, Διασκοπεω, Διασκοπιαομαι.
—Φερε διασκεψωμεθα. Eur Cyc. 559.
Διασκοπων ηδομαι τας Λημνιας αμπελυς. Arist. Pa. 1161.
Η σ' Εκτωρ προσεειπε διασκοπιασθαι εκαστα. Il κ. 388.
SYN. Διαβλεπω, αποσκοπεω—σκεπτομαι, προσκεπτομαι, διαειδω, θεωρεω, καταμανθανω, διαλογιζομαι, φροντιζω—σκοπευω, σκοπιαζω, σκοπιαζομαι, σκοπιωρεομαι, κατασκεπτομαι.

Διασκηριπτω.
Ηλθεν ποτ' ερπυζυσα συν δρυος ζυλω,
Το μιν διεσκηριπτε την τετρωμενην. Ep. Suid.
SYN. Επισηριζω.

Διασμα.
—Διασματα, φαρεος αρχην. Call. Fr.

Διασμηχω
Αλσιν διασμηχθεις, οναιτ' αν υτοσι. Ar. N. 1239.
SYN. Σμηχω, διαβρεχω.

Διασοφιζομαι
—Ειτα διασοφιζηται λεγων. Ib. Av. 1618.
SYN. Διαπαιζω.

Διασπαρασσω. Διασπαω.
Διασπαραττει και συναρπαζει βια. Aesc. P. 195.
Διασπασωμαι, και καθαιμαξω χροα. Eur. Hec. 1133.
SYN. Αποσπαραττω, αποσπαω, δαπτω, συντριβω διαιρεω. διαμεριζω κρευργω.

Διασπαρακτος
Διασπαρακτον—σωμα.—Ib. B. 1218.
SYN. Ωμοσπαρακτον, ωμοδαικτον.

Διασπειρω
—Ταδε διασπειρει ματην. Soph. El. 1304.
SYN. Διασκεδαζω, διαφορεω, διοικιζω. εν διασπειρω.

Διασταθμαομαι.
Και θηριωδεις θεων διεσταθμησατο. Eur. Supp. 202.
SYN. Διατατlω, διαμετρεω, αναμετρεω.

Διαστειχω.
—Διαστειχε μηλα νομευσιν. Theoc. 27. 68.
SYN. Βαδιζω, διαβαινω, διερχομαι, διηκω. διαφοιταω. διαπορευομαι, διαχωρεω.

Διαστιλβω
Αιτε θριγκακες διαστιλβουσι προς τον ηλιον. Ar. Pa. 566.
SYN. Διαφαινομαι, διαλαμπω, διαυγαζω.

Διαστοιχιζομαι.
—Και διεστοιχιζετο Αρχην—Aesc. Pr. 230.
SYN. Διαμεριζω, διατασσω.

Διαστρεφω.
Ηθη πονηρα την φυσιν διαστρεφει. Sent.
SYN. Καταστρεφω, επιστρεφω, παραστρεφω, συστρεφω, παραγω, παρακινεω, παρασυρω, παρατρεπω, διαφθειρω. λωβαομαι, στρεβλοω. διαστρεφομαι, διαπορευομαι.

Διαστροφος.
Και διαστροφος—κορας ελισσετ. Eur. B. 1121.
SYN. Παραστροφος, στρεβλος, γαυσος. στραβος.

Διασφαξ.
Κρυψασι κοιλοις εν μυχοις διασφαγος. Lyc. 1062.
SYN. Καταχασμα, αγκος, διατομη ορους.

Διασφαιριζω. Vid. Διαρριπlω.
—Διεσφαιριζε σαρκας Πενθεως. Eur. B. 1134.

Διασφηκοω.
Ειτα θαυμαζει με ορων μεσον διεσφηκωμενον. Ar. V. 1067.
SYN. Διαδεω.

Διασχιζω.
—Ιστια δε σφιν
Τριχθα τε και τετραχθα διεσχισεν ις ανεμοιο. Od. ι. 71.
SYN. Αποσχιζω, κατασχιζω, παρασχιζω, ανασχιζω, διατεμνω. διαιρεω.

Διασωζω
—Τηνδε διασωσαι πολιν. Eur. Ph. 800.
SYN. Σωζω, ανασωζω, διατηρεω, συντηρεω, συγκροτεω, διαφυλατlω.

Διατατlω.
Τονδε γαρ ανθρωποισι νομον διεταξε Κρονιων. Hes. ε. 274.
SYN. Διατιθημι, διαθετεω, ευθετιζω, διεπω, διακοσμεω, εγκοσμεω, διαλαμβανω, διασταθμαομαι, επιρρυθμιζω, καταρτιζω. καθηγεομαι. —τασσω.

Διατεγγω
—Ενθα χερνι διατεγξει βωμους. Eur. I. T. 404.
SYN. Τεγγω, βρεχω, ανυγραινω, εξυγραινω, μαλασσω.

Διατειχιζω.
Διατειχιζων, και χρησμωδων—Arist. Eq. 815.
SYN. Διακοπlω.
EXP. Συστελλων τα τειχη.

Διατεκμαιρομαι.
Εργα, τατ' ανθρωποισι θεοι διετεκμηραντο. Hes. ε. 396.
SYN. Τεκμαιρομαι, αναδεικνυμι, αποτατlω, σημειοομαι. διαστοχαζομαι.

Διατελης
—Βρονται διατελεις—Soph. Oed. C. 1584.
SYN. Ασχελης, συνεχης.

Διατελευταω, Διατελεω.
—Θεος δια παντα τελευτα. H. τ. 90.
—Ου μελλουσα διατελειν χαριν. Eur. Her. 435.
SYN. Ανυω, απεργαζομαι, διαγω.—διαμενω.

Διατεμνω.
—Δια δε γλωσσαν ταμε μεσσην. Il. π. 618.
SYN. Συντεμνω, διασχιζω, διατμηγω, διακοπlω, κατακοπlω, διαμεριζω, διαπριω. διασπαω, διαλαμβανω, υποτεμνομαι.

Διατηκω.
Κηρον διατηξας.—Ar. N. 149.
SYN. Εκτηκω, κατατηκω, περιτηκω, συντηκω, χυλοω, χυλιζω, εγχυλιζω, μαλατlω, απομαραινω.

Διατηρεω
Ουδ' ος γε παντα ταυτα διατηρουμενος. Philem.
SYN. Επιτηρεω, παρατηρεω, συντηρεω, τηρεω, διασωζω, εκφυλατlω, διαφυλατlω, συγκρατεω.

Διατιθημι.
Ως επαν διεθηκε θεμειλια Φοιβος Απολλων. Hom. A. 254.
SYN. Διατατlω, επιδιατιθημι, καταταττω, συντατlω, διαπρασσω, αποδιδωμι, προτιθεμαι, αποτιθεμαι, αρμοζω, αρτιζω. διαλαμβανω, επανορθοω, επευθυνω. προαιρεομαι, καθιστημι, συνιστημι. διομολογουμαι.—αφορμιζω.

Διατινασσω
Αυταρ επην δη μοι σχεδιην δια κυμα τιναξη. Od. ε. 363.
SYN. Διαστρεφω, διαφορεω, διασειω, διαλυω.

Διατινθαλεος.
—Κεραυνω διατινθαλεω—Ar. V. 328.
SYN. Τινθαλεος, διαπυρος, θερμος.

Διατιτραινω.
Ακοην δε χοανης ωτα διατετρηνατο. Ib. Th. 18.

SYN.

SYN. Τιτραω, τιτρημι, ανατιτραω, διατιτραω, διατρυπαω, διανοιγω, διαπειρω.

Διατμηγω, Διατμησσω.

Χωριον διατμηγουσι. Call. Fr.

Ηε διατμῆξαι κοῖλον δορυ νηλεῖ χαλκῳ. Od. θ. 507.

SYN. Διατεμνω, διασχιζω. λεπτυνω, αφανιζω.

Διατομή.

Διατομαῖς ε φιλαις. Aesc. S. T. 941.

Διατορος.

Λυω σ' εχοντα διατορυς ποδοῖν ακμάς. Soph. T. 1053.

SYN. Τρητὸς, διατρητος —εριδουπος, οξυτονος, μεγαλοφωνος, σαφὴς, τρανὸς, εξακυστος. —μεγας.

Διατρεχω.

Ιχθυοεντα κελευθα διεδραμον—Od. γ. 177.

SYN. Διαδρομεω, διικνεομαι, διεξερχομαι, διεξειμι, διαττω, διαφευγω. διαθεω, αποθορεω. περιτρεχω.

Διατρεω.

—Διά τ' ετρεσαν αλλυδις αλλος. Il. ρ. 729.

SYN. Τρεω. υποτρομεω, εντρομεω, ελελιζομαι, αποδραω.—διατιτραινω.

Διατριβή.

Ονομα. δ' εκαστε διατριβὴ πολλὴ λεγειν. Eur. Ph. 768.

Ει μη φανεῖται διατριβὴ τις τῷ βιῳ. Ar. Pl. 924.

SYN. Επιτηδευμα, ασχολημα. διαιτα, ενδιαιτημα, διαγωγὴ, καταγωγὴ, μονὴ, εμμονὴ, παραμονὴ, διαμονὴ. ὁμιλια. προφασις, αναβολὴ, γυμνασιον.

Διατριβω.

Ουτι διατριβω μητρὸς γαμον—Od. υ. 341.

Μητι διατριβειν τον εμὸν χολον.—Il. δ. 42.

SYN. Αποδιατριβω, προσδιατριβω, ενδιατριβω, συνδιατριβω, κατατριβω, επιδιατριβω, βραδυνω, εγχρονιζω. ιθυνω.—αναλισκω, αποτριβω. ανατιθεμαι. αναβαλλομαι, παρελκω, ενιαυω. διαγω. κωλυω.—διακατεχω. εμποδιζω. παραχρωμαι.

Διατριπτικός.

Ει μη διατριπτικοὶ τε κ' εκ οζον γαμων. Ar. L. 942.

Διατρομος.

Ιδετε λαῖνα κιοσιν εμβολα.

Διατρομα τάδε. Eur. B. 592.

SYN. Διαδρομος, τρομερὸς.

Διατροπος.

Διατροποι δε φυσεις—βροτῶν. Eur. Iph. A. 559.

SYN. Διαφορος, διαστροφος, παραστροφος, αλλοπροσαλλος.

Διατρυγιος.

—Διατρυγιος δε εκαστος. Od. ω. 341.

SYN. Ευφορος, καρποφόρος, καρποτόκος, πυροφόρος, σιτοφόρος. τρυγησιμος. (—διά μεσυ τρυγη κατασπειρομενος.)

Διατρωγω.

Διατραγεῖν τοινυν κρατισον

Εσί μοι το δικτυον. Ar. V. 366

SYN. Διεσθιω, κατεσθιω, διαβιβρωσκω, αποτρωγω.

Διαυγής.

Χρυσαλλον φαεθοντα διαυγέα λαζεο χερσί. Orph. L.

SYN. Διαφανὴς. διαδὴς, λαμπρὸς, φωτεινὸς. ευδηλος.

Διαυλοδρομὸς.

Διαυλοδρομαν ὕπατον παιδων. Pind. P. 10.

Διαυλος.

—Δις εξηκοντα διαθρεξασα διαυλους. Call. 5. 23.

Διαφαινομαι.

—Οθι δη νεκυων διεφαινετο χῶρος. Il. θ. 491.

SYN. Φαινομαι, προσφαινομαι, επιφαινομαι, παραφαινομαι, εμφαινομαι, διαειδομαι, παρεκφαινομαι.

Διαφανής.

Αι. Αι. τάδ' ηδη διαφανῆ—Soph. Oed. T. 773.

SYN. Δῆλος —διαυγὴς, εμφανὴς, καταφανὴς, προφανὴς, λαμπρὸς. διαπυρος, διαιθρος. διαδὴς, επιφανὴς, επισημος.

Διαφερω.

Γυνὴ γυναικὸς πωποτ' εδεν διαφερει. Sent.

Αρ' οἱ τεκόντες διαφερυσιν, η τροφαὶ; Eur. Hec. 597.

SYN. Διϊσημι.—εκφερω.—αποσκεδαννυμι—. διαβοαω, διαφωνεω.—διαταρασσω. διαλλασσω, διαφορεω.—διαγω.—προεχω, παρεχω, υπερεχω, υπερβαλλομαι, υπερβαινω, πρωτευω, πλεονεκτεω.—υπομενω, καρτερεω. συμφερω.—παρασκευαζω.

Διαφευγω.

—Ωςε διαφευγεῖν τεμὸν δορυ. Eur. Iph. T. 1326

SYN. Αποφευγω, διαφυγγανω.

Διαφθειρω.

—Οςε ποτ' ὕμμι διαφθερσει πολιν αιπὴν. Il. ν. 625.

SYN. Διαπορθεω, απολλυμι, διαρραιω, διαχραιω, αναιρεω. καταισχυνω.—φθειρω, παραφθειρω, καταικιζομαι, ξηραινω, κιβδηλευω, λυμαινομαι. απαλλαττω.

Διαφθορα.

Διαφθορά.
Εφῆκεν ἄλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν. Soph. A. 1314.
Αἱ δ' αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραί. Eur. Ph. 887.
SYN. Καταφθορά, φθορά, απωλεια, πανωλεθρία, εξωλεια, δηλημα, λυμη, φθαρμα, διακορευσις.—θανατος.—εχθρα. βδελλυρια.
Διαφοιβαζομαι.
—Τον ανδρα διαπεφοιβασθαι κακοῖς. Soph. Aj. 332.
SYN. Εκμαινομαι.—μαντευομαι, ενθυσιαζω.
Διαφορά
—Ει και μητρὶ διαφοραν εχει. Eur. M. 75.
SYN. Διαφορον, διαφοροτης, αποφορα, διαστασις, αναμοιοτης, διθυμια, διχοστασια, στασις, ἑτεροτης, αλλοιοτης, διακρισις, διαλλαγη, εναλλαγη, παραλλαγη, εχθρα, διεδρια, διαζευξις.
Διαφορεω, Διαφρῶ, Διαφρῶμαι.
Τῦ μέν τε κλεος ευρυ δια ξεινοι φορεουσι. Od. τ. 333.
Διαφορησω σ', ει τι γρυζεις. Ar. Eq. 294.
Των μηρίων την κνισσαν ε διαφρησετε. Ib. Av. 193.
SYN. Φερω, αναφερω, εκφορεω. διολλυμι, διαρριπτω, διαταττω, διατινασσω, διασπαω, διασχιζω, αναβαλλομαι. διαπεμπω. διαφερω. μετακομιζω. διακομιζω.—παιζω.
Διαφορος.
Η πολλα πολλοῖς ειμι διαφορος βροτῶν. Eur. M. 579.
SYN. Ανομολογος, διαφωνος, ασυμφωνος, ανοικειος, αλλοῖος, διεδρος, ἑτεροδοξος, ἑτερογνωμων, διχογνωμων, διχονες.—εξοχος.—εχθρος.—αμφιλεκτος.
Διαφραζομαι.
—Επει διαπεφραδε κουρη. Od. ζ. 47.
SYN. Φραζω.—συμβουλευω. διασημαινω.
Διαφυλασσω.
Οι τ' αῦ το Καδμυ διεφυλασσον ιππικον. Eur. Supp. 682.
SYN. Διασωζω, αμυνω. διατηρεω.
Διαφυσσω.
—Δια δ' εντερα χαλκος αφυσσε. Il. ξ. 517.
SYN. Διακοπτω, διαντλαω, απαντλαω. χωριζω.
Διαχαλαω.
Διαχαλατε μοι μελαθρα.—Eur. I. A. 1340.
SYN. Αναμοχλευω. διοιγω. ανιημι. διαλυω, διασκεδαζω.
Διαχασκω.
Των θ' αρμονιων διαχασκουσων.—Ar. Eq. 530.

SYN. Χασκω, διαχαινω, αναχαινω, διασκορπιζομαι.
Διαχειρια.
Διαχειρια ποτε λαχεῖν κτηματα. Aesc. S. T. 736.
SYN. Πρᾶξις, οικονομια.
Διαχεω.
Αιψα δε μιν διεχευαν.—Od. ξ. 427.
SYN. Διαχυω, διασκεδαννυω, κατανιζω, δαζομαι, διαμεριζω.—αναπτυσσω. διαχεομαι, διαδεχομαι, ηδομαι, χαιρω.
Διαχραομαι.
—Οτε τοῖσι νομοις
Διεχρωμεθα τοις προτεροισιν. Arist. Ecc. 605.
—Διαχρησεται τον αγοντα. Theoc. 15. 54.
SYN. Χραομαι, καταχραομαι.—αναιρεω, διαφθειρω.
Διαψαιρω.
Αυραι διαψαιρουσι πλεκτανην καπνε.—Ar. Av. 1714.
SYN. Διακαθαιρω. διαημι, διαπνεω.—διασπαω.
Διαω, Διαημι.
—Ουτ' ανεμων διαει μενος υγρον αεντων. Od. ε. 478.
SYN. Διαπνεω. διαψαιρω.
Διβαμος.
Διβαμος ειμι. Eur. R. 215.
SYN. Διπες.
Διβολος.
Διβολον τ' ακοντα παλλων. Ib. 374.
SYN. Δισομος.—αμφιβολος.
Διγληνος.
Δακρυσι διγληνοις ὧπας οδυρομενος. Theoc. Ep. 6.
Διγονος.
Διγονα σωματ' εν χθονι κειμενα —Eur. El. 1179.
SYN. Διδυμος, δοιος.
Διδαγμα
Ταυτα λεγω πᾶσιν τα διδαγματα τοῖς ανεραστοις. Mosch. 6.
SYN. Διδακτηριον, δεῖξις, αποδειξις, επιδειξις, επιδειγμα, πεῖρα, παραστασις, υποθηκη. διδαχη. μαθημα.
EPITH. Θεσκελον.
Διδακτος.
—Διδαξον μητερ, ει διδακτα μοι. Soph. Tr. 64.
Διδαξις, Διδαχη.
Εχει γε μεν τι και το τρεφθῆναι καλῶς
Διδαξιν εσθλῦ.—Eur. Hec. 599.
Ου χωρεῖ μεγαλην διδαχην αδιδακτος ακεων. Phoc 84.

SYN.

SYN. Διδασκαλια, μαθησις, παιδεια, εισηγησις, παραινεσις, γνωσις—διδαγμα, αναμνησις, νυθετημα, νυθεσια.

EPITH. Πολυΐδρις, Χρίσοστεβής, ευαγγελικη.

Διδασκαλος.

Μαντειης απαινυθε διδασκαλον—Hom. M. 553.

SYN. Επιςατης, προςατης, καθηγητης, καθηγητηρ, παιδευτης—προςατις.

Διδασκω.

Εσθλον θηρητηρα· διδαξε γαρ Αρτεμις αυτη. Il. ε. 51.

SYN. Μαθητευω, παιδευω, εισηγυμαι, φρενοω, πειθω, ερεθιζω

PHR. Πασαν υποσπειρειν κασι μειλιχιην.

Οιγειν σοφιης κρυφιας κελευθυς. Ep.

Εις Μυσων λειμωνα πολυανθεμον αγειν. Orph.

Κιρνασθαι γλυκυ ναμα και κασι και πραπιδεσσι. Opp.

Διδημι. Vid. Δεω.

Ιδων εν κνημοισι διδη μοσχοισι λυγοισι. Il. λ. 105.

Διδυμαων, Διδυμος.

Υπνῳ και Θανατῳ διδυμαοσιν—Il. π. 672.

Οι δ' αρ εσαν διδυμοι—Il. ψ. 641.

—Αυταρ οἱ περονη χρυσοιο τετυκτο
Αυλοισιν διδυμοισι—Od. τ. 227.

SYN. Αγαςωρ. ὁμοπαις.—διπλοος—δοιες.

Διδυματόκος, Διδυμοτόκος.

Αιγά τε τοι δωσω διδυματόκον.—Theoc. 7. 4.

Η δὲ κε μονοτόκος, διδυμοτόκος αἶψα γενοιτο. Call. 2. 54.

Διδυμογενης.

Διδυμογενὲς αγαλμα πατρίδος. Eur. Hel. 207.

Διδυμοχροος

Ως ροδον εκ καλυκων διδυμοχροον—Muf. 59.

SYN. Διχροος.

Διδω

Αρχετυπον Διδυς ερικυδέος, ω ξενε, λευσσεις. Ep. l. 4.

Διδωμι.

—Διδωμι δὲ τοι τόδ' αεθλον. Il. ψ. 620.

SYN. Ενδιδωμι, επιδιδωμι, δωρεομαι, χαριζομαι, επιτρεπω, οπαζω, προσφερω, παρατιθεμαι.

PHR. Υμιν ελδομενοισι φιλας εις χειρας αγουσι. Cal.

Διειδομαι.

Ατραπὸς ὡς χλοεροιο διειδομενη πεδιοιο. Ap. 1. 546.

SYN. Διαφαινομαι.

Διειλυω

Οἰη δ' αφνειοιο διειλυσθεισα δομοιο
Ακτας—Ib. 4. 35.

SYN. Αποδραω, αφερπω, εξερπω, διεξειμι, φευγω.

Διειμι.

Απαντα γαρ διειμί σοι τον αερα Ar. Av. 1392.

Χλαιναν δ' εχων φαινην διει. Ib. A. 845.

SYN. Διειπω—διεξειμι, διερχομαι—διειπω.

Διειπω

—Διειπέ μοι, οφρα δαειω. Il. κ. 425.

SYN. Αποφαινω, εκφαινω, εξαγορευω, διασαφεω, διασαφηνιζω. διειμι—αμφεπω.

Διειργω.

Ως αρα τυς διειργον επαλξιες—Il. μ. 424.

SYN. Διασρατῖω, διαλαμβανω—αποειργω, εξειργω, διαγω, διαχωριζω. διϊςημι, διαμεριζω, διανεμομαι—χωλυω.

Διειρομαι

Μήτι σὺ ταυτα ἑκαςα διειρεο—Il. α. 550.

SYN. Ανερωταω, διερευναω, διεξερευναω.

Διειρωνοξενος

—Αισχροκερδεις, και διειρωνοξενοι. Ar. Pa. 622.

EXP. Εξαπατωντες τυς ξενυς.

Διεκπεραω.

—Πολλων θύμων ριζας διεκπερωντες. Ib. Pl. 283.

SYN. Παροραω, παρατρεχω, διεξειμι, διαπειρω.

Διελαυνω

—Διὰ δη ςηθεσφιν ελασσε. Il. λ. 448.

SYN. Αναπειρω, διειρω, διαβαινω, διωθεω.

Διελκω.

Ειλκε δι' εκ προθυροιο, λαβων ποδος—Od. σ. 100.

SYN. Διαγω, εφελκω.

Διεμπολαω

Κακων συνεργυς ἡ διεμπολησομεν. Eur. B. 512.

SYN. Απεμπολαω, διαπρατῖω.

Διεντερευμα

Ω τρισμακαριος τυ διεντερευματος. Ar. N. 166.

SYN. Ερωτημα, επινοημα.

Διεξειμι, Διεξερχομαι

—Τῃ γαρ εμελλε διεξιεναι πεδιονδε. Il. ζ. 393.

Οσυς πονησας και διεξελθων πονυς. Soph. Ph. 1465.

SYN. Διαβαινω, διαπεραω, διειμι, αναπλυσσω.

Διεξειργω.

Οστε δι' εκ Πελοποννησου πειραν ειργει. Hom. A. 432.

SYN. Διειργω, διαλυω.

Διεξερεομαι.

Αλλὰ τιη μὲ ταυτα διεξερεεσθε ἑκαςα; Il. κ. 432.

SYN. Διαρομαι, ανερομαι, ανακρινω. εκμηθυομαι

Διεξοδος.

Ανεμοι λοξων ες διεξοδους επων. Lyc. 14.

— Και ανεμων διεξοδοι. Soph. Fr.

SYN Ερμηνευμα — διεξις, διεξελευσις — εκπνοα. εκβασις — δρομος.

Διεπω

Ως ογε κοιρανεων διεπε στρατον — Il. β. 207.

SYN Διατασσω απευθυνω, κατευθυνω, αμφεπω, περιεπω, διατιθημι, διακειμαι, οικονομεω, διεξαγω ενεργεω, διοικεω, διακοσμεω, καθισαμαι διωκω μετατρεπομαι, κομιζω, αμφιπολεω επιτασσω, κυβερναω. επιςατεω. διαπονεω.

Διεργαζομαι,

—Και διεργασαι μ' αγων. Eur. Hec. 368.

SYN. Εξεργαζομαι, κατεργαζομαι, διαχραομαι, αναιρεω. διαφθειρω.

Διερειδομαι.

Καγω σχολιω σκιπωνι χερος

Διερειδομενη.—Eur. Hec 65.

SYN Ερειδομαι, ςηριζομαι.

Διερεσσω.

—Διηρεσα χερσιν εμησι. Od. μ. 444.

SYN. Διαπορθμευω. διακομιζομαι. διαςειω. διαπεραω.

Διερος.

Ουκ εσθ' ουτος ανηρ διερος βροτος—Od. ζ. 201.

SYN. Ικμαλεος, ενικμος, διαβροχος, μυδαλεος, διυγρος, υγρος, νοτιος, υδρηλος, λιμακωδης, διιδρος—νεοχμος—χλωρος.

Διερπω

Δαδουχ' απ' αντολιων ακρι δυσμων αθλα διερπων. Orph. H.

SYN Διερπυζω. διεξερχομαι, διεργαζομαι.

Διερχομαι.

Ος οιων μεγα πωυ διερχεται.—Il. γ. 198.

Αντικρυ δε διηλθε βελος—

SYN. Διεξερχομαι, διηγεομαι, εξηγεομαι, διειμι, διαβαδιζω, διικνεομαι—διαβαινω, διαλλαττω. διεχω διασειχω. παρατιθεμαι. παρερχομαι—αναγινωσκω.

Διεχω

Αντικρυ δε διεσχε παρ' ομφαλον εγχεος αιχμη. Il. υ 416

SYN. Διερχομαι, διαρρηγνυμι, καταρρηγνυμι, διαλαμβανω, διαζευγνυμι—διισημι.—παρακλινω.

Διζημαι

Πανδαρον αντιθεον διζημενος—Il. ε. 168.

SYN. Διζω, ζητεω, αναζητεω, φροντιζω, ανερευναω, εξερευναω. επιδιζημαι.

Διζω.

Διζε γαρ, ηε μαχοιτο—Il. π. 713.

SYN. Αμφιβαλλω, διςαζω, αμφισεω. ςυνδαζω. διζημι.

Διζυξ.

Παρα δε σφιν εκαςω διζυγες ιπποι

Εςασιν. Il ε 195.

SYN. Διζυγος, διπτυχος, διττος.

Διηγεομαι.

Τις αν ου το πραγμ' αυτοις διηγησαιτο; Ar. Av. 198.

SYN. Διεξηγεομαι, εξηγεομαι, περιηγεομαι, υφηγεομαι, υπαγορευω ιςορεω, εξιςορεω, διαμνημονευω, απομνημονευω, απαγγελλω, διεξειμι, μηνυω, φραζω.

Διηεριος.

—Ωδ' αιψα διηεριαι ποτεονται. Ap. 2. 227.

SYN. Διαεριος, αεριος.

Διηκομαι

—Ηδη μεν τε διηκεο πειρατ' αεθλων. Ib. 413.

SYN. Διειμι, επεκλεγομαι, επεξερχομαι, διαςειχω.

Διηλυσις.

Κεινη μεν ποντοιο διηλυσις—Ib. 4. 1573.

SYN. Διεξελευσις, διεξοδος, εκδρομη, διαχωρισμος.

Διηνεκεως. Διηνεκες.

—Επειτα διηνεκεως αγορευσω. Od. μ. 56.

—Και μαλα μακρα διηνεκες.—Hom. A. 255.

SYN. Συνεχως. αει.

Διηνεκης.

Ατραποι τε διηνεκεες—Od. ν. 195.

SYN Μακρος. αμηρυτος. συναφης. αιδιος. ηνεχης, συνεχης, ενδελεχης, αδιαλειπτος.—σκληρος.

Διηνεμος.

Εξοτε πατραν διηνεμον λελοιπεν. Soph. Tr. 331.

SYN Υψηλος—ερημος.

Διηρες το.

—Μελαθρων ες διηρες εσχατον. Eur. Ph. 90.

EXP. Το διςεγον υπερωον al, το δωμα, και υπαιθρον—το διοροφον.—

Διθρονος—Δισκηπτρος.

Διθρονου διοθεν και δισκηπτρου τιμης. Aesc Ag. 43.

Διθυραμβος Vid. Βακχος.

Ιθ', ω Διθυραμβε,—Eur. B. 526.

Διθυραμβοδιδασκαλος.

Ψυχας δυ' η τρεις—διθυραμβοδιδασκαλων. Ar. Pa. 829.

SYN. Διθυραμβοποιος.

Διϊαυω.

Τον ευ διϊαυοντα. Eur. Herc. f. 1049.

SYN.

SYN. Ιαυω, καθευδω.

Διικνεομαι.

Εξειπω και παντα διϊξομαι.—Il. ι 61.

SYN Διεξειμι, διερχομαι, πληροω, διηγεομαι—φθανω—διαδυομαι.

Διϊπετης

—Διϊπετέος ποταμοῖο. Il. ρ. 263.

Και πεδιον δε διϊπετής.—Etymol M.

SYN. Καταιβατης, πρανής. διαφανης, διαυγής.—νοτερὸς, δροσωδης.

Διϊπολεια

—Ερμῆ, Διϊπολει', Αδωνια. Ar. Pa. 419.

Διϊπολιωδης.

Αρχαῖά τε και Διϊπολιωδη—Ib N. 980.

Διϊπ]αμαι.

Δια δ' επ]ατο πικρὸς οϊστὸς Il. ε 99.

SYN. Διϊπ]ημι, διαπετομαι—διερχομαι.

Διϊςημι.

Εξ ὃ δη τὰ πρῶτα διαςητην ερισαντε Il. α. 6.

SYN. Αποδιϊςημι, διχοςατεω, διαφωνεω, διαχωριζομαι.

Διϊσχαινω. (Poet.)

—Ουδ' αςρα διϊσχανεν,—Ap. 4 1696.

SYN. Αραιοω. ισχαινω, λεπ]υνω—διισχω.

Δικαζω.

Κρυπ]αδια φρονεοντα δικαζεμεν—Il α. 542.

SYN Διαδικαζω, δικαιοω, κρινω, καλακρινω, διαγινωσκω, κλητευω, εγκαλεω, θεμιςευω, ψηφιζομαι, διαφερομαι. δικαζομαι, αμφισβη]εω.

Δικαιοκριτης.

—Ο δικαιοκριτης τε μοναρχος. Sibyl. l. 3.

Δικαιοπολις.

Ἁ δικαιοπολις νᾶσος. Pind. P. 8.

Δικαιος

—Επεὶ ὃ τι νονημονες, ὐδὲ δικαιοι. Od. ζ. 282.

Δικαιος ἐστ αι μᾶλλον η χρηςὸς θελε Sent.

SYN. Ενδικος, ευλογος, επιεικης, ισος, δοκιμος, χρηςὸς εννομος.

PHR. Εργατης δικης Ευσεβιη μεμηλως.

Ὁν Θεμις μαιωσατο μαζῷ.

Δικαιοσυνη.

Αθανατην παντεσσι δικαιοσυνην αναφαινων.
Apollin

SYN. Δικη, δικαιωσις, επιεικεια, ευγνωμοσυνη, ευθυτης, ευνομια, ισοτης, ελευθερια, κοσμιοτης, χρηςοτης, φιλοφροσυνη, ανδραγαθια, καλοκαγαθια, θεμιςοσυνη.

EPITH. Ευσεβης, ευθεσμος, ερικυδης, θεια, θεοτερπης, εροεσσα. ηγαθεη, ποτνια.

Δικαιοσυνη, η Θεμις Δικη.

Ω θνητοῖσι δικαιοτατη, πολυολβε, ποθεινη,
Εξισοτητος ἀεὶ θνητοῖς χαιρὸσα δικαιοις
Παντιμ', ολβιομοιρε, Δικαιοσυνη μεγαλαυχης,
Η καθαραῖς γνωμαις αιεὶ τα δεοντα βραβευεις.
Αςασιαςε, φιλη παντων, φιλοκωμ', εραττεινη,
Ειρηνη χαιρὸσα, βιον ζηλὸσα βεβαιον.
Αιεὶ γαρ το πλεον ςυγεεις, ισοτητι δε χαιρεις.
Orph. H.

Δικαιοω.

—Η τον Ελληνων ὀρον
Φευγειν δικαιὂτ', ὀςις ἂν τ' Αργος φυγοι; Eur. Hera. 191.

SYN. Δικαζομαι, καταδικαζω.—απολυω.—κατακρινω, αποτιομαι.—νυθετεω

Δικαρηνος.

Οκταποδες, δικαρηνοι, αχειρεες—Hom.B.289.

SYN. Δικρανος, δικεφαλος, δικορυμβος, δικραιρος, δικραης, δικροος, δικορσος, αμφικρανος, αμφικεφαλος. διπροσωπος, αμφιπροσωπος, διμετωπος.

Δικασπολια.

Ος ρα δικασπολιη μελεται.—Orph. 379.

SYN. Διαδικασια, δικη, κρισις.

Δικασπολος, Δικαςης.

—Νῦν αὖτέ μιν ὗες Αχαιῶν
Εν παλαμης φορεεσι δικασπόλοι.—Il. α 238.
Οὗτοι δικαςην σ' ἑλομην εμῶν κακῶν. Eur. Sup. 252.

SYN. Διαγνωμων, κριτης, ηλιαςής. διαιτητης, διαλλακτὴς, δικαιοδοτης.—βασιλεύς.

Δικαςηριον,

Και τελη, και γραφαὶ, και δικαςηρια. Ar. Eq. 308.

SYN. Δικη. βῆμα. βυλευτηριον, δικαιωτηριον.

Δικαςηριδιον.

—Δικαςηριδιον μικρὸν πανυ. Ib. V. 799.

Δικελλα.

—Ου δικελλης εκβολή. Soph. An. 256.

SYN. Αγριφη. λιςρον, αμη, σκαφειον, μακελη, μακελλα, σκαπανη, σμινυη, σμῖνος.—διοδυς.

EPITH. Σκαπ]ειρα.

Δικεραιος, Δικερως.

Δερμα δε, και δικεραιον απὸ ςορθυγγα με]ωπων
Σπασαμενος.—Ep. l. 6.

Πᾶνα θεὸν δικερωτα—Orph. H.

SYN. Δικεραος. δικερος. δικραιος, δικραιρος.

Δικη.

Αυτή τοι δικη εςὶ θεῶν—Od. τ. 43.

Ευωνυμον ες δικαν
Τρια επεα διαρκεσει. Pind. Nem. 7.

SYN. Κρισις.—δικαςηριον—εθος. τροπος.—ποινή.—τιμωρια εγκλημα.—δικαιοσυνη.

EPITH. Ιθεῖα, σκολιά, ὁσια.

Δικη. Vid. Δικαιοσυνη.

Ιτω Δικα φανερὸς,
Ιτω ξιφηφὸρος,

Φονευυσα

Φονευσα δαιμων διαμπαξ
Τον αθεον, ανομον, αδικον,
Εχιονος τεκον γηγενη. Eur. B. 1012.
Τὴν τοι Δικην λεγουσι παῖδ᾽ εἶναι Χρονε᾽
Δεικνυσι δ᾽ ημῶν ὅςις εςὶν αν κακός. Eur. Fr.
ΕΡΙΤΗ. Ιθυντειρα, ὑψιθρονος, φυγας, καθαρα, ασφαλὴς, ακτεανος, ξεναρχης, τελεσφόρος, ποινιμος, φονια, νικηφόρος, ισοψηφος, μεγιςοτιμος
ΡΗR. Ποτνια δωτειρα δικαιων. Arat.
Αςραιης πρεσβα Δικη θυγατηρ. Mus.
Ποινατηρ φονε. Niz Θεραπ]ειρα πολησν. Opp.
Παλαιφατος Δικη ξυνεδρος Ζηνός. Soph.
Ομμα Δικης μελπω πανδερκέος, αγλαομορφε,
Η και Ζηνὸς ανακτος επὶ θρονον ιερὸν ἵζει,
Ουρανοθεν καθορῶσα βιον θνητῶν πολυφυλων,
Τοις αδικοις τιμωρὸς.—κ. λ. Orph. H.
Εςιν Δικης οφθαλμὸς, ὃς τα πανθ᾽ ὁρᾷ —
Η δέ τε παρθενός εςι Δικη, Διὸς εκγεγαυῖα,
Κυδνήτ᾽ αιδοιητε θεοῖς οἱ Ολυμπον εχεσιν.
Και ρ᾽ ὁποτ᾽ αν τίς μιν βλαπ]η σκολιῶς ονοταζων,
Αυτίκα παρ Διΐ πατρὶ καθεζομενη Κρονιωνι,
Γηρυετ᾽ ανθρωπων αδικον νοον.—κ. λ. Hes. ε 254.
Δικηφόρος.
Ποτερα δικαςὴν, η δικηφόρον λεγεις; Aesc. Ch. 118.
SYN. Τιμωρὸς.
Δικιδιον.
Οιαν δικιδιοις.—Ar. N. 1107.
Δικλίς.
—Πυλας—δικλίδας. υψηχάς —Il. μ 455.
SYN. Διθυρος.—θυρα.
Δικορραφεω.
Ορθῶς παραινεῖς, εκ εῶν δικορραφεῖν. Ar. N. 1485.
SYN. Αμφισβητεω, φιλονεικῶ.
Δικορυφος.
Ιω λαμπεσα πετρα πυρὸς
Δικορυφον σελας —Eur. Ph. 236.
SYN. Δικορυμβος, δικορσος, δικαρηνος, δικραιρος.
Δικραιρος
Αυτὰρ ὑπαι λαγονων δικραιρα οἱ ενθα και ενθα
Κητεος αλκαιη μηκυνετο—Ap. 4. 1615.
SYN. Δικαρηνος.—διπλοος.—δικερως.
Δικρατής.
Τοιας ερεσσεσιν απειλας
Δικρατεῖς Ατρεῖδαι. Soph. Aj. 251.
Δικροος, Δικρος
Τήνδε μεν δικροῖς εωθεν
Την θεὸν κεκραγμασι. Ar. Pa. 636.
SYN. Δικρανος, δικαρηνος.—διφυής.
Δικροτος
—Δικροτοισι κωπαις
Επλευσαν επὶ ποντια κυματα. Eur. I. T. 408.
Δικτυννα. Vid Αρτεμις.
—Και ενθερεν εις αλιηων
Δικτυα τα σφ᾽ εσαωσεν. ὅθεν μετεπειτα Κυδωνες
Νυμφαν μεν, Δικτυνναν, ορος δ᾽ ὅθεν ἥλατο νυμφη
Δικταῖον καλεεσιν.—Cal. 3. 196.
Δικτυον
— Ως᾽ ιχθύας, ὅς θ᾽ αλιῆες
Δικτυῳ εξερυσαν πολυωπῳ.—Od. χ. 385.
SYN Αρκυς, γαγγαμον
ΕΡΙΤΗ. Αγκύλον, ευπλοκον, πολυπλοκον, ευερκὲς, εκηβολον, δυσεθαλασσον.
Δικτυοκλωςος.
Σπειραισι δικτυοκλωςοις. Soph. An 353.
Δικω.
Δικων ες οἶδμα ποντε. Eur. Ph. 994.
SYN. Βαλλω, εμβαλλω, καταβαλλω, ριπ]ω, απαρασσω
Δικωλος
Τριπλαῖς δικωλοις σφενδοναις ὡπλισμένοι. Lyc. 636.
SYN. Διμερὴς, διφυής.
Δικωπος.
Ορω δικωπον, ὁρῶ σκαφος. Eur. Alc. 254.
SYN. Διηρης.
Διλοφος.
Σε δ᾽ ὑπερ διλοφε πετρας —Soph. An. 1139.
SYN. Δικαρηνος, διςχιδής.
Διμητωρ
—Επιληνιε Βακχε. διματωρ. Orph. H.
Διμοιρος
Και τὸ διμοιρον αινῶ. Aesc. Supp. 1078.
Sc. Τῶν κακων συν ἑνι αγαθῷ.
Διμορφος.
—Βακχειον—δικερωτα. διμορφον. Orph. H.
Δινδυμιη.
Μητέρα Δινδυμιην πολυποτνιαν εγκαλεοντες,
Ενναετιν Φρυγιης.—Apoll. 1. 1125.
Δινευω, Δινεω.
Δινευοι κατὰ μεσσον.—Il. δ. 541.
Δινευεσκ᾽ αλυων παρὰ θῖν᾽ αλος —Il. ω. 12.
Ως τε εν οφθαλμῷ πυριηκέα μοχλον ἑλόντες
Δινεομεν—Od. ι. 388.
SYN. Διεω, αναδινω, δινοω, ενδινεω, περιδινεω, κυκλεω, ανακυκλοω, κυκλαζω, ςρεφω, αναστρεφομαι, ειλινδομαι, περιςρεφω, περιαγω, ςροφαλιζω, γυροω. ορχεομαι. ειλεω.
Δινη.
—Βαθειῃ δ᾽ εμπεσε δινῃ. Od. ζ. 116.
SYN. Δῖνος, ἑλιξ, ἰλιγμος, ἰλιγξ, αελλα, αμπωτις,

αμπωτις, στρομβος, επιστροφη, συστροφη. αμφιδρομον.
EPITH. Αργυρεη, αργυροειδης, ακηλητος, αλιμυρης, ανεμωκης, εγκυκλιος, θοα, λιπαρα, λευκη.
Δινηεις, Δινοεις.
—Αλλα Σκαμανδρος
Οισει δινηεις εισω αλος ευρεα κολπον. Il. φ. 125.
Δινωεν θ' υδωρ ποταμων. Eur. Cyc. 47.
SYN. Δινωδης ελικοειδης.
Δινος.
Ηκιστ' αλλ' αιθεριος δινος—Ar. N. 379.
SYN. Δινη—κινησις.—γυρος, γυρωμα, γυρωσις—σκοτοδινη, σκοτοδινος, σκοτωμα, σκοτωσις—περιδινησις αιθερια.
Δινωτος.
—Κλισμιν—Δινωτην ελεφαντι και αργυρω—Od. τ. 56.
SYN. Ευτορνος, τορνωτος, τορευτος, στρομβωδης, στρογγυλος. λιθοστρωτος, εγκυκλιος. περιφερης. πεποικιλμενος.
Διοβολος.
Κτυπος αφατος οδε Διοβολος. Soph. Oed. C. 1534.
SYN. Διοβλητος.
Διογενετωρ Διογενης, Διογνητος, Διογονος.
Διογενετορες αυλοι. Eur. B 122.
Διογενης Πηλεως υιος—Il α. 489.
—Τοτε δη ρα διογνητος Ιολαος. Hes. α 340.
—Διογονοιο Βακχυ Eur Hipp 560.
SYN. Διογνητος, αριστογονος, ευγενης, ευγενετης, διος, γενναιος, αγαθος.
Διογενης Nom. pr.
Διογενευς τοδε σημα, σοφυ κυνος—Ep. l. 3.
EPITH. Σινωπευς, Σινωπιτης, βακτροφορος, διπλοειματος, αθεριβοσκας.
PHR. Ζηνος γονος, ερανιος τε κυων.
Τεν πωγωνοφορυ κυνικυ, τυ βακτροπροσαιτυ.
Πασιν επιπλησσων υτος ο ριγομαχας Ep. l. 2.
Διοδος.
Αι δε γυναικες κατα τας διοδυς
Προσπιπτυσαι τοις απο δειπνυ. Ar. Ecc. 689.
SYN. Αμφοδιον, παροδος, διεξοδος, οδος. μεταστασις. διεκπλοος, πορθμιον, περασις.
Διωγμος.
Δι αιωνος διωγμοισι βοσκεται κεαρ. Aesch. Ch 24.
SYN. Αιαγμα, στεναγμα, γοος, θρηνος.
Διοιγνυμι, Διοιγω.
—Αλλα τας γναθυς διοιγνυτε. Ar. Ecc. 849.
Βοᾳ διοιγειν κλειθρα. Soph. Oed. T. 1310.
SYN. Ανοιγω, προσοιγω, διανοιγω, προσανοιγω. παρανοιγω. διαπεταννυμι, αναπεταζω, εμφανιζω. διαπτυσσω, διοριζω, διατεινω.
Διοϊστευω.
—Διοϊστευσω τε σιδηρυ. Od. φ. 114.
SYN. Ακοντιζω, διακοντιζω.
Διοιχνεω.
Ασινης δ' αιωνα διοιχνοι. Aesc. Eum. 316.
SYN. Διαβαινω, διαμειβω, περιπλαναομαι.
Διοιχομαι
Διοιχομεθ' οιχομεθα. Eur. Or. 182.
SYN. Ολωλα, απολωλα.
Διοκλης.
Ορσιλοχος δ' αρ ετικτε Διοκληα μεγαθυμον. Il. ε 547.
Διοκτυπος.
—Διοκτυπον γενος—Aesc. Supp. 161.
SYN. Διοβλητος.
Διολισθαινω, Διολισθεω
Διολισθανειν μεν αλλοις. Anac. 44. 9.
—Και τυς χρησυς διολισθειν. Ar. N. N. 433.
SYN. Ολισθαινω, εκφευγω.
Διολεω, (inus) Διολλυμι.
Δειλαια διολυσ' ημας—νοσος. Soph. Tr. 1046.
Το καλλος αυτης τον βιον διωλεσε. Ib. 472.
SYN. Διαφθειρω, εξολοθρευω, διαπολλυμι.
Διολλυμαι.
Τραντον αμφιβληστρον, ῳ διολλυμαι. Ib. 1069.
SYN. Διοιχομαι.
Διομηδης.
—Βοην αγαθος Διομηδης. Il. ϛ. 567.
EPITH. Αγαυος, αντιθεος, διος, δυρικλυτος, εγχεσπαλος, λαοφονος, μενεπτολεμος, εριχυδης, ιπποδαμος, σθεναρος, ιφθιμος. Τυδειδης, Καλυδωνιος.
PHR Τυδεος αλκιμος, ομβριμος. αρηιος υιος
Καρτεροθυμε. δαϊφρον, αγαυυ Τυδεος υιε.
Αγριον, αιχμητην, κρατερον, μηστωρα φοβοιο. Hom.
Διομνυμι.
Σαφως διομνυσθ' ειδεναι τα δαιμονων. Eur. Fr.
SYN. Ομνυω, ομνυμι, επομνυμι, απομνυμι.
Διονυσος Vid. Βακχος.
Ελθε μακαρ Διονυσε—Orph H.
Οια Διωνυσος δωκ' ανδρασι χαρμα και αχθος. Hes. α 400.
Διονυσιος. (Σικελιωτης)
Τρισσην Μυσεων Διονυσιον—M. Mus.
—Ολοοφρονα Σικελων—τυραννον,
Ωμοφαγον, Σκυλλης λευγαλεης τροφιμον. Ib.
Διοπετης.
—Διοπετες λαβων αγαλμα Eur. Iph. T. 977.
SYN. Διϊπετης, διοσδοτος.
Διοπος. Διοπτης, Διοπτης.
Τινι σημηνω διοπων στρατιας; Eur. R. 741.
Τον ρα διοπτηρα στρατυ—Il. κ. 562.

Ppp　　Και

Και στρατιᾶς Ελλάδος διοπτας. Eur. R. 234.

SYN. Διεπων, διοψ, κατοπτης, επoπτης, επισκοπος, κατασκοπος, θεωρὸς, εφορος, κηδεμων, ηγεμων, ιθυντὴς, διϊθυντης, οικονόμος, διοικητὴς, κυβερνητὴρ βασιλεύς. — επιτηρητὴς, προφυλαξ, επιμελητὴς.

Διοπτευω.

Ηὲ διοπτευσων—Il. κ. 451.

SYN. Κατασκοπεω, διασκοπεω, διορῶ, συνορῶ, εισορῶ διαδερκω, διοπτομαι, εποπταω.

Διοπτρα.

Ταῦτα προ πολλου τῆ διοπτρα σου βλεπεις. Suid.

Διορθευω, Διορθοω.

—Πῶς αν μη διορθευων λογους. Eur. Supp. 417.

Εξὸν διορθῶσαι λογοις σὰν εριν—Ib. Hel. 1174.

SYN. Επιδιορθοω, ανορθοω, εξανορθοω, επανορθοω, κατορθοω, διευθυνω, κατευθυνω, συγκατευθυνω, διατατтω, επιθυνω, επιθεραπευω.—αναλαμβανω, ανατιθημι, μεταποιεω.

Διοριζω, Διοριζομαι.

Στρατευμα κωπη διορισας Τροιαν επι. Ib. 401.

SYN. Αφοριζω, αποδιοριζω, διαγω, διαβαλλω, διακρινω, διαστελλω, διατασσω, διαχωριζω, διαστιζω, διαφρατтω, αποφαινω, καταφημι.

Διορυσσω, Διορυττω.

—Διὰ ταφρον ορυξας Od. φ. 120.

—Και τους τοιχους διορυττειν. Ar. Pl. 565.

SYN. Διασκαπτω, καλασκαπτω, διαρρηγνυμι, διαπειρω, διαψαω, διασκαλευω.

PHR. Γαῖαν εκοιλαινοντο πεδοσκαφεεσσι μακελλαις Nonn.

Διορχεομαι

—Διορχησομενες, ολίγον ὕστερον. Ib. V. 1472.

SYN. Ορχεομαι, απορχεομαι, διαλλομαι.

Δῖος.

—Κυπρισσον δῖον εναιον. Il. β. 522.

SYN. Αντιθεος.—ενδοξος, θαυμαστὸς.

Διοσδοτος.

Οταν αιγλη διοσδοτος ελθη. Pind. P. 8.

SYN. Διοπεμπτος, διοπετὴς.

Διοσημια, Διοσημεια.

Διοσημί' εστι, και ρανὶς βεβληκέ με. Ar. A. 170.

EXP. Ὁ παρα καιρον χειμων.

SYN. Τερας, τεραστιον.—το εναντιον.

Διοσκοροι, Διοσκουροι.

—Ελενην—συγγονον Διοσκουρων. Eur. Hec. 439.

Αμφὶ Διοσκουρους ἑλικωπιδες εσπετε Μουσαι
Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφυρου αγλαὰ τεκνα,
Καστορα θ' ιπποδαμον, και αμωμητον Πολυδευκεα,
—Ταχεων επιβήτορας ιππων. κ. λ. Hom. Hym.

SYN. Ανακες. Vid. Καστωρ. Πολυδευκης.

Διοτρεφὴς.

—Δηεις δε διοτρεφέας βασιλῆας. Od. γ. 49.

Διπαις.

Διπαις τοῖς επιτυμβιδιοις
Θρῆνος αναστεναζει. Aesc. Ch. 332.

Βῆλον διπαιδα—Supp. 323.

Διπαλτος.

Πᾶς δε στρατὸς διπαλτος—Soph. Aj. 408.

Διπαλτον ἱερὸν πῦρ. Eur. Tr. 1102.

SYN. Αμφιδεξιος, περιδεξιος, αμφοτεροδεξιος.—αστεροπαῖος.

Διπλαξ, Διπλοος.

—Και διπλακι δημῷ—Il. ψ. 243.

—Ισον—Διπλακα. μαρμαρεην—Il. γ. 126.

—Και διπλοος ηντετο θωρηξ. Il. δ. 133.

SYN. Διπτυξ, διπτυχος, δισσος, διδυμος, διαδιπλος, διχθὰς, διχθαδιος, διπλασιος, διφασιος, διφυὴς.—αμφιλαφὴς.

Διπλαζω.

Τό τοι διπλαζον, ὦ γυναι, μεῖζον κακὸν. Soph. Aj. 268.

SYN. Αναδιπλαζω, αναδιπλασιαζω, ενδιπλασιαζω, επιδιπλασιαζω, διπλοω, επιδιπλοω, αναδιπλοω, δευτεροω, αναλαμβανω.—διπλους εἶναι.

Διπλοη.

Επεσχεν ὑμῶν την βολην υπηγμενην
Η του χιτῶνος εμπεσουσα διπλοη. Suid.

SYN.—Απατη.—ασαφεια.

Διποδιαζω.

Ιν' εγὼ διποδιαξω. Ar. L. 1245.

EXP. Τοῖς δυο ποσιν χορευω.

Διποταμος.

Διποταμον ἵνα πολιν μολων̀ς Eur. Supp. 621.

Διπορος.

Η διπορον κορυφαν, Ισθμιον—Ib. Tro. 1097.

Διπους.

Εστι διπουν επὶ γῆς, και τετραπουν, οὗ μια φωνὴ. Athen. l. 10.

Διπυλος.

Ω σχῆμα πετρας διπυλον. Soph. Ph. 975.

Διπτυχος. Vid. Διπλοος.

Διπτυχον αμφ' ωμοισιν εχουσ' ευεργέα λωπην. Od. γ. 224.

Διρκα.

—Ρευματα σεμνὰ Διρκας. Eur. I. T. 401.

Αχελῴου θυγατερ,
Ποτνί', ευπαρθενε Διρκα. Eur. B. 519.

EPITH. Εχιδνοκομος, οφιωδης, ευνια, καλλιρεεθρος. Αβρὰ δρακοντοβοτοιο παρεστιχε ναματα Διρκας Nonn.

Διρκαῖος.

Διρκαιων ὑπερ ρεεθρων μολουσα. Soph. An. 105.

Διρρυμος.

Διῤῥυμος.
Διῤῥυμά τε και τρίῤῥυμα τελη. Aesc. Pers. 47.
Δισαρπαγος.
—Αρωγὺς τῇ δισαρπαγῳ κρεκί. Lyc. 513.
Δισθανής.
Δισθανέες, ὅτε τ' αλλοι απαξ θνησκυσ' ανθρωποι. Od. μ. 22.
Δισκευω, Δισκεω.
Ες βυθὸν δισκευσαν αλιῤῥοθιοιο θαλασσης. Orph. 1286.
Μακρα δισκησας ακοντισαιμι. Pind. Isthm. 2.
SYN. Συνδισκευω.—ριπίαζω, περιδινεω, κρημνιζω.
Δισκημα.
—Ον πυργων δισκημα πικρὸν
Δαναοὶ κλεινοντες εχυσιν. Eur. Tr. 1121.
Δισκος.
Δισκω δ' αὖ παντων προφερεσαίος ἦεν Ελατρεύς. Od. θ. 129.
SYN. Σολος.
EPITH. Τροχοειδης.
Και σολον ευδινητον ἑλων νωμητορι χαρπῷ
Βριθὺ βελος προεηκε—
Και βελος ηεροφοιτον επετρεχε συνδρομον αυραις.
Και σολος ηερινσιν επεῤῥοιζησεν αελλαις,
Εκ βριαρῆς παλαμης πεφορημένος—
Δισκυ πεμπομενοιο πελει δολιχοσκιος ορμή.
Ον βριαρῇ παλαμη δονεων αιζηος ιαλλει. Nonn.
Δισσαρχης
—Τὺς τε δισσαρχας ολεσσας βασιλῆς—Soph. Aj. 390
SYN. Δικρατής.
Δισσος, Διτίος Vid. Διπλοος.
Ω δισσα πατρὸς και κασιγνητης εμοὶ
Ηδισα προσφωνηματα. Ib. Oed. C. 330.
Δισολος.
Θησέα και τυς δισολυς
Αδμήτας αδελφάς. Ib. 1110.
SYN. Διδυμος.
Δισομεω.
Αλλ' ἐν γαρ ὖν εξοιδα, σὲ μεν εχοντ' εμὲ
Κεινην τε ταυτα δισομεῖν.—Ib. 1041.
SYN. Αθροσομεω.
Δισομος.
—Δισομα φασγανα χειρὸς ιεμενοι. Eur. Or. 1368.
SYN. Αμφισομος.
Δισωματος.
—Δισωματον εσπασε χροιήν. Orph. H.
SYN. Δισσωμος.
Διτοκος. Anac. Fr. 159.
SYN. Δευτεροτοκος, διτοκος.
Διυγρος.
Διυγρα τριπαλτων πηματων. Aesc. S. T. 593.

SYN. Διερὸς—αιματοσαγής—ασθενής.
Διφαω.
—Τηθεα διφῶν. Il π. 747.
SYN. Ζητεω, ερευναω, εξεταζω, μαςευω, αναμαςευω, ακριβοω, πολυπραγμονεω, ψηλαφαω.
Διφθερα.
Ωσπερ ὁ πατήρ συ διφθεραν ενημένος. Ar N. 72.
SYN. Ισαλη, μανδυη, βαιτα, βυρσα.—δερμα.—περιβολαιον πολεμικόν.
Διφορος.
Θρία λαβόντα διφορυ συκῆς. Ib. Ecc. 703.
Διφρεια, Διφρηλασια.
Ο μεν ασρεων διφρειαις. Synes.
—Και ριμφαρματυ διφρηλασιας. Pind. Ol. 3.
SYN. Ηνιοχεια, ηνιοχησις, ἁρματηλασια.—δρομος.
Διφρευτής, Διφρηλατης. Vid. Αρματηλατης.
Και τον διφρευτὴν Ηλιον—Soph. Aj. 868.
—Ες τέ νιν διφρηλαται—
Ελυσαν αίματηρόν. Ib. El. 755.
Διφρευω. Vid. Αρματευω.
—Τον περὶ τεῖχος
Ειλκυσε διφρευων τοῖς αλιας Θετιδος. Eur. An. 108.
Διφρυ επεμβεβαὼς ιθυνετο καμπύλον ἅρμα.
Ανθοκομῳ μασιγι μετηλυδα διφρον ιμασσεν. Nonn.
Διφρίσκος, Διφρας.
Τρεῖς μναῖ διφρισκυ και τροχοῖν αμυνια. Ar. N. 31.
Τεῦ παιδὸς δε γυνὴ κατα διφράδα βησεται ὑμμιν. Hom. 48. 7.
Διφρος.
—Παρα τοι διφρος τε και ἱπποι. Od. γ. 324.
SYN. Ἁρμα, ζεῦγος, αμαξα, συ ωρις—ἑδρα.—ἁρματιον, αμαξις, οχημα.
EPITH. Αλεξιμορος, αεθλοφόρος, αελλοπυς, αξονιος, ἁρπαξ, ἁρματειος, αργυροφεγγής, βαθυηνης, διδυμοζυξ, ελεφαντινος, ξεσὸς, ευξεσος, ευεργης, ευξοος, ευπηγής, ευπτερυξ, ευπλεκής, ευπλεκτος, ευτυκτος, ευκυκλος, ευορπηξ, ηλιβατος, ἱππειος, καμπύλος, κηροπαγής, κεφαλελκης, κολλητὸς, χρυσοκολλητος, νυμφοκόμος, οπισθοτονος, πρωτοπαγής, περικαλλής, πτεροεις, πτηνὸς, παμφανοων, ποικίλος, πολυδαιδαλος, περιμηκης, τετραζυξ, φεραυγης, φερεσαχυς, τροχηλατος.
Διφροντις.
Οπως διφροντις ὖσα μη κινυσσομην. Aesc. Ch. 194.
SYN. Διχογνωμων.

Διφρυλκῶ,

Διφρελκῶ.
Αντυγα διφρελκῶ—Ep.
Διφροφορεω
Και τον διφρον γε διφροφορει τονδὶ λαβών. Ar. Av. 1551.
Διφροφόρος.
Πῶ σθ' ἡ διφροφόρος; Ib. Ecc. 729.
Διφυής. Vid. Διπλοος.
Πρωταγονον καλεω διφυῆ, μεγαν —Orph. H.
Διχα.
—Διχα δέ σφισιν ηνδανε βυλή. Il. σ. 510.
SYN. Διχῆ, διχθά, διχῶς, επιδιχα, χωρὶς, ανευ, ανδιχα, διανδιχα, διχασαδόν.—διχθαδια, διτ]ῶς, διπ]υχα.
Διχάς.
Οκτω δ' εν διχάσιν. διχομηνάδες, παντὶ προσωπω. Arat Δ 5.
EXP. Διχοτομος ἐσα.
Διχαω.
—Κυκλος διχαοντι εοικώς. Ib. Φ. 512.
SYN. Διχαζω.
Διχηλος.
—Η διχηλον εμβασιν. Eur. B. 739.
SYN. Δισχιδής. διχροος.
Διχηρης.
Κυκλος δε πανσεληνος ηκοντιζ' ανω
Μηνὸς διχηρης. Eur. I. 1156.
SYN. Μεριστής.
Διχθαδιος.
Διχθαδιας κῆρας φερεμεν θανατοιο τελοσδε. Il. ι 411.
SYN. Διχθὰς, διπλὸς, διπλοος.
Διχοβυλος, Διχομητις.
Νεμεσιν διχοβυλον. Pind Ol. 8.
—Διδυμοιο νοον διχομητιν ελεγχων. Nonn. I.
SYN. Διχογνωμων, διχοφρων, διχοθυμος, διαβολος.
Διχομηνις.
Πρὸς γαρ οἱ διχομηνις απ' αιθερος αυγαζυσα
Βαλλε σεληναιη.—Apoll. 1. 1231.
SYN. Πανσεληνος.
Διχομηνος, Vid Διχάς:
Διχομυθος
—Ελεξε δε—διχομυθα—Eur. Or. 888.
SYN. Διγνωμος, διχογνωμος, αμφιρρεπής. διγλωσσος, διφωνος, διλογος.
Διχορραγής.
Διχορραγὴς εκειτο κρηπιδων ἔπι. Eur. Herc. f. 1008.
Διχορροπως.
—Μη διχορροπως ιδεῖν. Aesc. Ag. 357.
Διχοσ]ασια.
—Αργαλεῃσι διχοσ]ασιῃς κεδοωνται Ap. 4. 501.

SYN. Ακατασ]ασια, διασ]ασις, διχονοια, διχοφροσυνη, διθυμια, διαφωνησις, διαφωνια, διαφορά, διαμαχη, αμφιβασις, αναχωρησις, ἑτερογνωμοσυνη,—αμελια.
Διχοσ]ατεω.
Ηπερ μεγισ]η γιγνεται σωτηρια
Οταν γυνὴ πρὸς ανδρα μη διχοσ]ατῇ. Eur. M. 15.
SYN. Διχογνωμονῶ, αντιγνωμονῶ, διχονοεω, σ]ασιαζω, διαφερομαι, διϊσ]αμαι, αντικαθημαι, ἑτεροδοξῶ, ξυμμαχεω, εριζω.—διαλλατ]ω, διαζω αμφινοεω —παραχορδιζω. διςαζω, απορεω
Διχοφρων.
Εκ πατρὸς διχοφρονι ποτμῳ. Aesc. S. T. 906.
SYN. Διχοβυλος, διχοθυμος, διθυμος.
Διψα. Διψος.
—Παυοντ' αρετην πολυκαγγέα διψαν. Il λ. 641.
—Εἰ συ διψος ανειμενα χειλεα τερσει. Theoc. 22. 63
SYN. Ελδωρ, επιθυμια.
EPITH. Αργαλεα, αζαλεα, αυαλεα, αιθοψ. ξηρὰ, καρχαλεα, θυμοφθορος, κελαινη, λυσιμελὴς, μαλερά.
PHR. Διψαλεα αναγκη.
Διψαλεος,
Μῦς ποτὲ διψαλέος—
—Εν λιμνη απαλὸν προσεθηκε γενειον Hom. B. 9.
Διψας, (ἡ ξηρὰ γῆ)
—Ανεβραχε διψάδος αυτῶς
Εκ κορυφῆς—Apoll. 1. 1147.
Διψιος.
Κἀπι χρωτὶ διψιαν
Κονιν παλυνας. Soph. An. 252.
SYN. Διψηρὸς διψωδης, διψαλεος, επιδιψιος, πολυδιψιος, ανυδρος, ξηρὸς, αζαλέος, καρχαλέος.
Διψαω.
Με διψῶντα πιεῖν. Anac. 84. 2.
SYN. Καταδιψαω.—ἱμειρω, επιποθεω, επιθυμεω.
Αβροχα διψαλεης θερμαινετο χειλεα χειρος—
—Γλῶσσαν ἐῆς επιμαρτυρα διψης
Χειλεσιν οιγομενοισι προϊσχανεν ανθερεῶνος. Non.
Διω, Διομαι, Διημι.
—Περὶ γὰρ διε νηυσὶν Αχαιῶν. Il. ι. 433:
Μή σε, και ὁπλοτερός περ εών, αγρόνδε διωμαι. Od. φ 370.
Ου γάρ τίς με βιη γε ἑκὼν αεκοντα διηται. Il. η. 197.
SYN. Εκβαλλω. αποδιω. απελαυνω. διωκω. —φευγω.

Διωγμα

Διωγμα, Διωγμὸς, Διωκτύς.
Τὸ πλατὺν μὲν διωγμα τῶν πολων. Eur. Or. 990.
Οι μοι διωγμῶν. Ib. 412.
—Και εκ ανεπαυσε διωκτύν. Call. 3. 194.
SYN. Διωξις, αποδιωξις, ιωχμὸς, εισοχλησις, κακωσις, ελασις, επελασις, πλῆξις, κινησις, ὦσις, ωσμὸς, ωθισμὸς, ὤθησις, επηρεια.

Διωδυνος.
—Και διωδυνος σπαραγμὸς Soph. Tr. 790.

Διωκω.
Εστ' αυτες γραφὴν Διωκαθω γραψαμενος. Ar. N. 1484.
—Διωκω δ' ετιν εγωγε. Od. σ. 408.
—Τετραορον ἁρμα διωκων. Orph.
SYN. Αποδιωκω, επιδιωκω, καταδιωκω, μεταδιωκω, συνακολεθεω, επακολεθεω, κατασοβεω, επιτηδευω, απελαυνω, εξοριζω, εκκρεω, επηρεαζω, διασυρω φυγαδευω.—αναγκαζω.—κατηγορεω ζηλοω.

Διωλυγιος.
Πεζα διωλυγιης αναπεπταται ηπειροιο. Ap. 4. 1258.
SYN. Μεγας, μακρὸς, ευρυτενὴς, εντονος, χαλεπὸς, δεινός.—σκοτεινός.—εξακυσος.

Διωμοτος.
Διωμοτοὶ πλευσιν—Soph. Ph. 602.
SYN. Ενωμοτος, επωμοτος, ενορκος, ὁρκωδὸς, ὁρκιος. ενοχος.

Διωνη.
—Διωνη δῖα θεαων. Il. ε. 381.
Οσσαι αρισαι εσαν, Διωνη τε. Ρεια τε. Hom. A. 93.
EPITH. Ερατὴ, ευπλοκαμος, καλὴ, ξανθὴ, σεμνή.

Διωνυμος.
Αι διωνυμοι θεαί. Eur. Ph. 699.
SYN. Πολυωνυμος.—διαβοητος, περιβοητος, ονομασος, περιφημος.

Διωνυσος. Vid. Βακχος.
Η δε Διωνυσον Σεμελη τεκε—Il. ξ. 325.

Διωρης.
Τῶν δ' Αμαρυγκειδης ἦρχε κρατερὸς Διωρης. Il. β. 622.

Διωναιος.
—Επηρατον αςυ Διωναιης Αφροδιτης. Dion. 509.

Δ Μ

ΔΜΗΤΕΙΡΑ.
Ει μη Νυξ δμητειρα θεῶν εσαωσε, και ανδρῶν. Il. ξ. 259.

Δμητήρ.
Ιππων τε δμητῆρ' εμεναι—Hom. XXI. 5.
SYN. Δαματωρ, δαμαςὴς, αρχων.

Δμητωρ. Nom. pr.
Δμητορι Ιασιδῃ, ὃς Κυπρε ἶφι ανασσεν. Od. ρ. 443.

Δμωη, Δμωΐς.
Ηλθον δε δμωαὶ λευκωλενοι εκ μεγαροιο. Od. τ 60.
Δμωΐς επ' αλλοτριας πολεως.—Eur. Andr. 137.
SYN. Δελη, δρασειρα, θεραπαινα, θεραπαινὶς, παῖς, παιδισκη. αμφιπολος.
EPITH. Ευπλοκαμος, μογερὰ, επισβόλος.

Δμωὸς, Δμώς
Καί κε τεο δμώων ανδρῶν ετι πειρηθεῖμεν. Od. π. 305.
Τεῦ δμὼς εἷς ανδρῶν;—Od. ω. 256.
SYN. Δελος, θὴς, θεραπων, οπηδὸς, αμφιπολος, δρασὴρ μισθωτὸς. αναγκαῖος.
EPITH. Λυγρὸς, ταλασιφρων, δειπνοφόρος.

Δ Ν

ΔΝΟΠΑΛΙΖΩ.
—Ανὴρ δ' ανδρ' εδνοπαλιζεν. Il. δ. 472.
—Ηδὴν γε τα σα ῥακεα δνοπαλιζεις. Od. ξ. 512.
SYN. Αποπληττω, αναιρεω. φονευω.—αμφιεννυμι, αμπεχω. συρραπτω, περιτινασσω, περιςρεφω.

Δνοφερὸς.
Ητε κατ' αιγίλιπος πετρης δνοφερὸν χεει ὕδωρ. Il. ι 15.
SYN. Δνοφεος, μελας, μελαγχρως, κελαινὸς, γνοφερὸς, γνοφωδης. ζοφερὸς, ζοφοεις, ορφναῖος, αλαμπετος, αδηλος. σκοτεινὸς.

Δνοφος.
Βροτοςυγεῖς δνοφοι καλυπτεσιν δομες. Aesc. Ch. 50.
SYN. Αχλὺς. σκοτος.

Δ Ο

ΔΟΘΙΗΝ, Δοθιων.
—Δοθιῆνι σκοροδον ημφιεσμενω. Ar. V. 1167.
EXP. Φυμα φλυκταινῃ εοικὸς.

Δοιαζω, Δοιαζομαι.
—Δοασσατο κερδιον εἶναι. Il. γ. 458.

Ουδ' ἔ τι βυλαῖς, Αλλη διαζεσκεν—Ap. 3, 818.
Εζομενη δ' επειτα δοασσατο, φωνησεν τε Ib. 769.
SYN. Δοκεω.—διασκεπτομαι.—ακροβολιζομαι. επιδοιαζω. διςαζω.
PHR.—Τοιο δε θυμος
Διχθαδιην πορφυρεν επὶ ςηθεσσι μενοινήν. Apoll.

Δοιή.
—Εν δοιῃ δε σαωσεμεν η απολεσθαι. Il. ι 230.
SYN Διςαγμὸς, διχοςασια, ενδοιασις, ενδοιασμὸς, αμηχανια, απορια.

Δοίδυξ.
—Και δοιδυκα και κιβωτιον. Ar. Pl. 711.
SYN. Αλετριβανος. Κοχλιαριον.

Δοκευω,
—Ελισσομενον τε δοκευει Il. ϑ. 340.
—Βιῃ συλασκε δοκευων Hes. α. 480.
SYN. Επιτηρεω, παρατηρεω, εφοραω, επισκοπεω. προσδοκαζω.—δολοπευω.—φυλασσομαι, προσδεχομαι, εκδεχομαι.

Δοκεῖ,
—Ερεω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι αριςα. Il. ι. 103.
SYN. Αρεσκει. ἡδὺ, φιλον εςι.

Δοκεω.
—Επει δοκεω νικησεμεν Εκτορα δῖον. Il. η. 192.
Παῖδα δ' εδοξα—Hom. M 208.
SYN. Δοκαζω, δοξαζω, καταδοκεω. ειδομαι. εοικα, ινδαλλομαι, καταφαινομαι, δοκιμαζω. κρινω, ανακρινω, οιομαι. διαλαμβανω, προλαμβανω, ὑπολαμβανω. ελπομαι. αρεσκω. προσδοκεω, νομιζω. ὑπονοεω.

Δοκημα. Δοκησις. (Δοκα. Δοκος, Poet.)
—Τα σεμνὰ και δοκημασιν σοφά. Eur. Tr. 411.
Δοκησις ἄγνως λογων ἦλθε Soph Oed. T. 697.
—Η δοκὼ κενὴ—ὑπῆλθέ μοι. Eur. El 747.
SYN Οιημα, οιησις, ὑποληψις, προσδοκια, ὑποψια, ὑφορασις, επινοια, ὑπονοια. γνωμη, δογμα. δοξα, δοξασμα. ευδοξια.—σκοπὴ, απαντησις.

Δοκιμαζω.
—Δοκιμαζων, ὥσπερ ειρηται, ποιῶν. Diod. Fr.
SYN. Αποδεχομαι, αρεσκομαι, συναινεω, ευδοκεω, διαδοκιμαζω. επιδοκιμαζω.—ανακρινω, επικρινω, εκκρινω, διαγινωσκω. διοραω εξεταζω βασανιζω. βασαζω, πειραω αποτιμαω. γνωριζω, επαληθευω.—τιμαω, διατιμαω—κατασκοπευω, κατασκεπτομαι.

Δοκησισοφος
-- Νεκνιας δοκησισοφος.—Ar. Pa. 44.

Δόκιμος·
—Βροτεον δοκιμον γενος, ελπίδι κῦφον. Orph H.
SYN. Ευδοκιμος. δικαιος, αγαθός. χρησιμος, τελειος.

Δοκός.
Ειλατιναι τε δοκοί —Od. τ. 38.
SYN. Ικριον -- λογχη.—ενεδρα. βυλευσις. σκοπὴ, προσδοκια·

Δολοπτωρ,
Εισι θεοὶ μεροπων δολοπτορες ὗτοι αβυλοι. Sib. l. 1.

Δολερὸς, Δολιος.
Λοξὰ δ' οπιπτευων δολερὰς ελελιξεν οπωπάς. Mus. 101.
—Προσεφην δολιοις επεεσσι. Od. ι. 282.

Δολιοφρων, Δολομητις,
Δολιοφρων ποινά. Aesc Ch. 947.
Δολοφρονες και δολομητιδες—Ib Supp. 758.

Δολοεις,
—Περὶ γαρ δολοεντα τετυκτο. Od. θ 281.
—Οπυ δολοεις πελε ποτμος Hom. B. 50.

Δολομυθος,
Νεσσυ δολομυθα κεντρα—Soph. Tr. 852.

Δολοπλόκος, Δολοποιός.
—Δολοπλόκε. μῆτερ αναγκης. Orph. H.
Δολοποιὸς αναγκα. Soph Tr. 845.

Δολοφραδὴς. Δολοφρονεων.
Ω πεπον ηπεροπευτα δολοφραδὲς. Hom. M. 281.
Τοις δε δολοφρονεων μετεφη πολυμητις Οδυσσεύς. Od. σ. 51.

Δολῶπις.
—Η δολῶπις Οινεως κορη. Soph. Tr. 1067.
SYN. Δολομηχανος. δολορραφὴς, δολομηδης, δολοραφμων, δολοπευων.—απατηλὸς, πανυργος κακοτεχνός

Δολιονες
Ισθμὸν δ' αυ πεδιον τε Δολιονες αμφενεμοντο. Apoll 1. 947.
EPITH. Ευξεινοι.

Δολιχός.
—Δολιχὴν ὁδὸν αργαλεην τε. Od. δ 393.
Η δολιχὴ νῆσος—Od. λ. 171.
SYN. Διηνεκὴς, μακρὸς. μηκεδανὸς, επιμηκης. ευμηκης, προμηκης. εκτενὴς. ταναός.

Δολιχαυλος.
—Και αιγανεας δολιχαυλυς. Od ι 156.

Δολιχαυχην·
Κυκνυ δολιχαυχενος γονον. Eur. Iph. A. 794.
SYN. Δολιχοδειρος, μακροτραχηλος.

Δολιχεγγής
Παιονας ανδρας αγων δολιχεγγέας—Il. φ. 155.

Δολιχηρετμος
Φαιηκες δολιχηρετμοι—Od. θ. 191.
SYN Μακροκωπος.

Δολιχοσκιος
—Προιει δολιχοσκιον εγχος. Il γ. 346.

Δολοδ

Δολοδυτος. Vid. Αρης.
Δολος,
—Σὸς δολος. Ηρη,
Εκτορα διον επαυσε μαχης.—Il. ο. 14.
SYN. Απατη. πανεργια, δολοπλοκια, παραλογισμός. κακορραφια, δολωμα. υπαγωγή, παρασκευή.
EPITH. Αμηχανος, αναπυστος, αινὸς, απλὰς, αλλοπροσαλλος, αιπὺς, ατλητος, αθεμις, αγκύλος, δυσπευθὴς, δυσμηχανος, επικλοπος, κλεψινοος. γναμπὸς, λοξὸς, πτεροπεὺς, κρυφιος, κακὸς, κρυπταδιος. κακοτεχνος, θανατηφόρος. πυκινὸς, πολυφρασος, πολυειδης, ορφναῖος, οξυφεπὴς, οισρηεις, συγερὸς, τεχνηεις, φαρμακοεις, φρικτὸς, φιλοπαιγμων, φθονερὸς.
Δολοπλοκια. Δολοφροσυνη.
Τῷ δε δολοπλοκιαι μᾶλλον απιςοι αδον. Theog. 226.
—Ζεὺς δ' ὓτι δολοφροσυνην ενοησεν. Il. τ. 112.
SYN. Δολορραφια. δολος.
Δολοκτασια.
Η θέμις αυθεντησι δολοκτασιας ἱλαεσθαι. Ap. 4. 480.
Δολοφονος.
Δολοφονε δε λεξαντος τυχαν σοι λεγω. Aesc. Ag. 1138.
Δολοω.
Γαιης εννεσιησι πολυφραδεεσσι δολωθεὶς. Hes. θ 494.
SYN. Δολιοω, πανεργεω, απαταω.
Δολωμα.
—Τῷδε τ' αν δολωματι
Πολλες αναιρῶν Aesc. Ch. 1003.
SYN. Δολωσις, δολος.
Δολων.
—Δολων Ευμηδεος υἱὸς. Il κ. 314.
EPITH. Λαιψηρὸς, πολυχαλκος, πολυχρυσος.
Δομεω. Δομεομαι. Vid Δεμω.
Ο δ' Αργυριππαν—δομησεται. Lyc. 593.
Δομη.
—Κτεεσσι δομὴν αταλαντοι ιδέσθαι. Ap. 3. 1394.
SYN. Δομησις. ενδομησις. δωμησις, κατασκευασμα, οικημα. οικητηριον, οικοδομή. οικοδομημα. κλισμα. λιθολογημα τεῖχος.—τε σωματος συςασις, και χροιά.
Δομος.
Δυσμενεων ανδρῶν πλεῖος δομος—Od δ 319.
SYN Δῶ. δῶμα, οἶκος, ἑςια. θαλαμη, καλιά, οροφὴ, ςεγη, ςεγος, υπερῷον.
EPITH. Αιπὺς. αιπυδμητος, αθανατος, αφθιτος, αςεροεις, ατειμφὴς, αμυμων, αγλαομορφος, αφνεὸς, ευρωεις, ευδμητος, ευςαθὴς, ευτειχὴς, βασιληῖος, γλυκερὸς. ἱερὸς, κηωεις, λινοπλεκτος, μελαντειχὴς, χερςτροφος, πιων, πολυξεινος, προσηλος, πλινθυφὴς, πανδοχος, περικαλλὴς, πυκινὸς, κρανομηκης, ὑψηλὸς, υπωροφιος, υψοροφος. σκιοεις, ςεγανὸς, χαλκηῖος, χρυσαυγὴς, χρυσεοςολος
PHR. Θελεις δομες αμετρες,
Χρυσοροφες, γραφῆς τε,
Και ψηφιδὸς σοφισμὲς, κ. λ. Naz Hymn. 2.
Δομοσφαλὴς,
Δεδοικα δ' ομβρε κλυπον δομοσφαλῆ. Aesc. Ag. 1542.
Δοναξ.
Συμμαρψας δονακας.—Il. κ. 467.
SYN. Καλαμος, κλαδος. αυλὸς —σχοῖνος.—ατρακτος.
EPITH. Ακροβελὴς, αγκιςροδετος, δολιχὸς. επητριμος, ευκελαδος, ευτρητος, εμπνοος, ἰξοφόρος. ἰξευτὴς, λεπτὸς, λιγυρὸς, λιμνοφυὴς, λαθροβολος, νομιος, μελιγραφος, ὁμοφθογγος. πολυτρητος, τερψινοος, ὑμνοπολος, σκιαρὸς, πολυκαμπτος, ποιμενιος.
PHR.—Υπο δε κηροπλαςος οτοβεῖ δοναξ
Αχετας ὑπνοδόταν νομον. Aesch.
Δονακεὺς, Δονακοεις, Δονακοτρόφος, Δονακοχλοος,
Δονακωδης.
Παρ ποταμὸν—δονακῆα. Il. σ. 576.
Δονακοεντος Ευρωτα. Eur Hel. 210.
—Ευρωτα δονακοτροφε αγλαὸν αςυ. Theog. 783.
—Δονοκοχλοα λιπόντες Ευρωταν. Eur. I. T 400.
Χεῖλος ὑπερ ποταμε δονακωδεος—Orph. 798.
SYN. Καλαμωδης, καλαμοεις —ευκινητος.
Δονεω.
—Τὸ δέ τε πνοιαὶ δονεησι. Il. ρ 55.
SYN. Διαδονεω, δονευω, κινεω, κινυμαι, ανακινεω, κλονεω, διασειω, διαπρατ]ω, ανασαλευω. παλλω, πελεμιζω, ςροβεω. σειω. σχεδαννυω. ταρασσω.
Δοξα. Δοξασμα
—Ουκ ἁλιος σκοπος ἐσσομαι, εδ' απὸ δοξης. Il κ. 324
Δοξαν ἱμερτὰν αγαγοντ' απὸ Δελφῶν. Pind. P.
—Τῶν κενων δοξασματων. Eur. Fr.
SYN. Δοκησις, εικασμὸς, δοξασια. φημη, τιμὴ, κλεος, επαινος αξιωσις. δογμα. υποληψις. ὑπονοια
EPITH. Αθανατος. απειρων, αειμνησος, αμεμπτος, απλετος. ατρεκὴς, ενδοξος. ερικυδὴς, ευαγγελος, ετηρατος, μαλακοφρων, πραΰνοος.
PHR. Οπισθομβροτον αυχημα δοξας. Pind.
Δοξαζω
Επείπερ αν]εκυρσα, δοξασων μεν ε. Soph. Ph. 552.
SYN.

SYN. Οιομαι. δοκεω, ὑπονοεω.—ενδοξαζω. δοξολογεω, ενδοξολογεω, κυδαινω.

Δορα,
—Και νεβρων δορας εχειν. Eur. B. 176.
SYN. Διφθερα, δερμα. χρώς.
EPITH. Καταςικτος.

Δορατιον.
Ως ταχις' ανευ δορατιυ. Ar. Pa. 552.

Δορκαλίς.
—Και πασης ιχνια δορκαλίδος. Call. Ep. 4.

Δορκας, Δορξ.
Αιδ' αγκαλαισι δορκαδ' εχουσαι—Eur. B. 698.
Τάν τε χρυσοκαρανον,
Δορκαν ποικιλονωτον,
Συλητειραν αγρωσᾶν—Her. f. 376.
Και ζορκος επ' ιχνιον ηγησασθαι. Call. 3. 97.
SYN. Δορκος, δορκων, αιξ.
EPITH. Ταινκραιρος, ωκυπυς.

Δορος, Vid. Ασκος.
Εν δε μοι αλφιτα χευον ευρραφεεσσι δοροῖσιν. Od. β 354

Δορπεω, Vid. Δειπνεω.
Αλλ' εμε μεν δορπῆσαι εασσατε—Od η. 215.

Δορπιςός.
Ευθυς δ' απο δορπιςυ κεκραγεν εμβαδας. Ar. V. 103.
SYN. Δορπηςος, δορπη. ωρα τυ δειπνυ.

Δορπος, Δορπον.
—Πυματον δ' ωπλισατο δορπον. Od. β. 20.
Τευξεσθαι μεγα δορπον—Il. τ. 208.
SYN. Δεῖπνον νομη, τροφη. βορα.

Δορυ.
Ευ μέν τις δορυ θηξασθω.—Il. β. 382.
—Γης. ης εμον κρατεῖ δορυ. Eur. Hipp. 975.
—Ευθυνον αμφηρες δορυ. Eur. B. 15.
SYN. Λογχη, ακοντιον, εγχος, αιχμη. βελος.—σκηπτρον —ναυς.—ξυλον
EPITH. Αλκιμον, αμφιγυον, ααγες, αρρηκτον, αφορυκτον, ατειρες. αμειλιχον, αφειδες, αμαιμακετον, αιμυλον, αιματοεν. γναμπτον, βριαρον, αγχεμαχον, δολιχον, ευξοον, εικοσιπηχυ, γομφοδετον, κυφον, κοιλον, κραταιον, καλλινικον, κελαινον, ιθυτενες, λαοφονον, λευγαλεον, λοιγιον, θοον, μειλινον, θυρον, ναυμαχον, ομβριμον, οξυ εν, οξυ, παμφανοον, περιμηκες. προτενες, προμαχον. πολυπονον, πολυαινετον, ςιβαρον, ςονοεν, τριβελες, τηλεπορον, τολμηεν, υποβρυχιον, φαεινον, φοινιον, χαλκηρες, χαλκοβαρες κεκορυθμενον χαλκῷ.

Δοριγαμβρος.
Ταν δοριγαμβρον Ελεναν. Aesc. Ag. 694.

Δοριαλωτος, Δορυαλωτος,
Επεί σε λεχος δοριαλωτον;
Στερξας ανεχει θυριος Αρης. Soph. Aj. 211.

Δοριληπτος, Δορυληπτος. Δυριληπτος,
Ηπερ δοριληπτος ετ' ην λοιπη. Ib 146.
Την δυριληπτον δυσμορον νυμφην ερω. Ib. 904.

Δορικτητος, Δυρικτητος,
—Δυρικτητην περ εουσαν. Il. ι 348.

Δοριθηρατος.
Δοριθηρατος προς Αχαιων. Eur. Hec. 102.
SYN. Αιχμαλωτος, δεσμωτης. ανδραποδον.

Δορικτυπος, Δορυκτυπος.
Δορικτυπον αλαλαν Λυκιων. Pind. Nem. 3.

Δοριλυμαντος.
Δοριλυμαντυς Δαναων μοχθυς. Aesc. Fr.

Δοριμανης, Δοριμαργος, Δοριμηςωρ
Ουκ ἂν πολύ Ελλας δοριμανης απωλετο. Eur. Supp. 485.
—Δοριμαργος Ατα.—Aesc. Supp. 693.
Ενυαλιῳ δοριμηςορι. Eur. Andr. 1015.
SYN. Δορυμηςωρ. ιδρις αιχμης.

Δοριπαλτος.
—Χερος εκ δοριπαλτυ. Aesc. Ag. 118.

Δοριπονος.
—Δοριπονοις ασπισι. Eur. Iph. A. 771.

Δοριτμητος
Δοριτμητος κλεαριςθης. Aesc Ch. 345.

Δορυξενος.
Οτυ πρωτον μεν η δορυξενος
Κοινητ αρ ημιν αιεν εςιν εςια Soph. Oed. C. 659.

Δορυξοος.
Καί τις δορυξοος—Ar. Pa 446.

Δορυπαγης.
Δορυπαγεις δ' εχοντες—νηας. Aesc. Supp. 751.

Δορυπετης.
Πολλων νεκρων ποιυσα δορυπετη φονον. Eur. Cyc. 304.

Δορυσθενης.
Αρες—δορυσθενες, ερκος Ολυμπυ. Hom. 7. 3.

Δορυσσοος.
—Οικευ Αρηι δορυσσοοι εισιν ατειρεις. Orph. 822.
—Δορυσσοῳ Αμφιτρυωνι. Hes. α. 54.

Δορυφορος, Δυρυφορος.
Αγειν κελευει δορυφορυς οπαονας. Aesch. Ch. 767.
SYN. Δορυμαχος, δορυτολμος, δορυσθενης, δορυθαρσης, δορυμηςωρ, δοριπονος, δορυκλυτος, δορατοφορος, οπλοφορος, υπασπιςης, αιχμοφορος, αιχμητης, φυλαξ, λογχοφορος, εγχεσιμωρος.

Δορυσσω.
Δορυσσοντων μοχθων αταν.—Soph. Aj. 1207.

Δοσις.
—Και οι δοσις εσσεται εσθλη. Il. κ. 213.

SYN.

SYN. Δῶρον, δωρεα. επιδοσις, παροχὴ. μεγαλοδωρεα, πολυδωρια, φιλοδωρια.

Δοτειρα.

Ποτνια Γῆ, πανδωρε, δοτειρα μελιφρονος ολβε. Hom. 41. 1.

Δοτήρ.

Και ταμιαι παρὰ νηυσὶν εσαν σιτοιο δοτῆρες. Il. τ. 44.

SYN. Δοτης, επιδοτης, δωτὴρ. δωτης. δωτωρ. βραβευτὴς, οἰκονόμος. δωριτης, χορηγός. παροχος.

Δυλαριον.

Αυταί γε και τα δυλαρια.—Ar. Th. 544.

SYN. Θεραπαινιδιον, θεραπαιδιον, παιδαριον. παιδισκαριον.

Δυλεια, Δυλευμα, Δυληΐα, Δυλοσυνη.

—Πρὸς οἷα δυλειας ζυγα—Χωρῦμεν. Soph. Aj. 957.

Γυναικὸς ὢν δυλευμα μη κωτιλλέ με. Soph. An. 767.

Αμυνων πατρίδος δυληΐαν. Anac. 192. 2.

—Αργαλεη δ' υκ ἐπι δυλοσυνη. Theog. 1214.

SYN. Δυλοπρεπεια, δυλευσις, δυλωσις. θητεια, θεραπεια, οικετια. ὑπηρεσια. λατρεια. εἱλωτεια.

EPITH. Δειλαια.

Δυλευω.

—Ειτα τοῖς δε δυλευω βιᾳ. Soph. El. 1198.

SYN. Θεραπευω, θητευω, υπηρετεω, υπυργεω, ατμευω, διακονεω, λατρευω. προσκειμαι. εἱλωτευω

PHR. Θετο μεν ζυγῷ αυχένα δυλον.

Υποδυσσετο δυλιον ἦμαρ. Apollin.

Ημαρ ιδεῖν δυλειον. Eur.

Δρηστηριον εργον ὑφαινειν. Nonn.

Δυλειος, Δυλιος. Δυλικός.

Ουδέ τι τοι δυλειον επιπρεπει εισοραασθαι.

Fιδος και μεγεθος.—Od. ω. 251.

—Αμυνειν δυλιον ἦμαρ. Il. ζ. 463.

—Τῦτο μέν τοι δυλικὸν

Ευθὺς πεποιηκας.—Ar. R. 755.

Δυλοσυνος.

Τῷ δυλοσυνος προς οικον

Κτηθεισ' αφιξομαι. Eur. Hec. 446.

SYN. Δυλοπρεπὴς, ὑπηρετητικὸς, ανδραποδωδης.

Δυλη,

Εισόκε σ' η αλοχον ποιησεται, η ὄγε δυλην. Il. γ. 409.

SYN Δυλὶς, δμωὴ, οικέτις, θεραπνη, δραστεια. δρηστειρα, θῆσσα, οπηδὸς, αμφιπολος, εἱλωτίς.

Δυλος.

Η χρηματων γαρ δῦλός εστιν, η τυχης. Eur. Hec. 864.

SYN. Δμὼς, θεραψ, ἰδρηστὴς. ὑποδρηστὴρ, οικετης, λατρεὺς, αμφιπολος, προσπολος. εἱλως.

Δυλοφρων. Vid Δολομητις.

Δυλοω.

—Τυς δε δυλωσας αγων. Soph. An. 208.

Δυπεω.

Η αυτὸς δυπῆσαι αμυνων λοιγὸν Αχαιοῖς. Il. ν 426.

SYN. Απυω, κλυπεω. καναχιζω, κοναβεω, κοναβιζω, κροταλιζω. πλαταγεω, πλαταγιζω, οτλοβεω, ψοφεω. ενδυπεω, δεπεομαι, πιτλω, θυησκω.

Δυπημα, Δῦπος.

Πραΰνει τε βαρυκλυπέα δυπηματα βροντῶν. Sibyl.

—Ομαδος και δῦπος ορωρει. Il. ι. 569.

SYN. Βρομος, βομβος. ηχὴ, κλυπος, παλαγος, κοναβος. καναχὴ, φθογγος.

Δῦρα τὰ, Δυρατα Vid Δορυ.

Ειλετο δ' αλκιμα δῦρα—Il. π. 139.

Αυτὰρ ὁ ταμνετο δῦρα—Od. ε 243.

—Καναχιζε δε δυρατα πυργων. Il. μ. 36.

—Τρῶες δ' επὶ δυρατ' εχευαν

Οξέα, παμφανοωντα. Il. ε. 618.

Δυρατεος, Δυρειος

Δυρατεον μεγαν ἱππον—Od θ. 512.

Δυρειος ἵππος, κρυπτὸν αμπισχων δορυ. Eur. Tro. 14.

SYN. Δυριος, ξυλινος, ξυλικός.

Δυρατογλυφος.

Η δ' εις τεραμνα δυρατογλυφυ στεγης. Lyc. 361.

Δυρηνεκές.

Αλλ' οτε δή ρ' απεσαν δυρηνεκές—Il. κ. 357.

EXP. Δορατος βολὴν, ἠ μῆκος.

Δυρικλυτος, Δορικλυτος

Κρητων δ' Ιδομενευς δυρικλυτος ηγεμονευεν Il. β. 645.

Δυροδοκη.

Δυροδοκης εντοσθεν εΰξου—Od. α. 128.

SYN. Δυροθηκη, ὁπλοθηκη, σκευοθηκη, ζαβαρεῖον.

Δυρυπληκτος.

Λαφυρα δαΐων δυρυπληκτα—Aesc. S. T. 284.

Δοχμὴ.

—Μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν. Ar Eq 318.

SYN. Παλαιστὴ, παλαιστίς. σπιθαμή.

Δοχμιος, Δοχμός.

Πολλὰ δ' αναντα. καταντα, παραντά τε, δοχμιά τ' ἦλθον. Il. ψ. 116.

Δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς.—Theoc. 22. 120.
SYN. Πλαγιος, λεχριος, λοξὸς, επικαρσιος, παραντης, σκολιος, στρεβλός.
Δοχμόλοφος.
Δοχμολοφων ανδρων. Aesc. S. T. 117.
Δοχμοω.
Δοχμωθεὶς μεγαροιο δια κληϊθρον εδυνεν. Hom. M. 146.
SYN. Αποδοχμοω.

Δ Ρ

ΔΡΑΓΜΑ.
Δραγματα τ' αλλα μετ' ογμον επητριμα πιπ]ον εραζε Il. σ. 552.
SYN. Δραγμη, δράξ, αμαλλα. σωρός.—απαρχή. (τα των χειρων πληρωματα.)
Δραγμευω.
Παιδες δραγμευοντες.—Ib. 555.
SYN. Δραγματευω, αμαλλευω.—δραγμα]α επὶ δεσμὸν συναγειν.
Δραινω.
Αλλ' εἰ τι δραινεις—Il. κ. 96.
SYN. Επινοεω, δρασειω. ανυω.—δρᾶσαι δυναμαι. ισχυω, ενεργεω, γυμναζω.
Δρακαινα.
—Ενθα δρακαιναν
Κτεῖνεν αναξ Διὸς υἱός.—Hom. Ap 300.
Δρακων.
—Δρακων επὶ νῶτα δαφοινός. Il. β. 308.
SYN. Οφις.
EPITH. Αδευκής, αἱμοβόρος, αἱματοπωτης, αμαιμακετος, αιολοσκοπος, αγριος, αιπὺς, αγκυλομητης, βριαρὸς, βλοσυρὸς. βλοσυρωπὸς, βροτολοιγὸς, γλαυκὸς, γλαυκωψ, γηγενὴς, δασπλὴς, δνοφερὸς, δηλημων, ερπυστης, ειλικοεις, ευστειρης, θηροτρόφος, θηροσύπος, ιοβόρος, ιοβόλος, κακοεργος, κρυερὸς. κρατερὸς, κυανεος, κρεανόμος, λοξὸς, ελομενος. πελωριος, πελωρος, πυρφόρος, πυρσονωτος, ποικιλονωτος. ποικίλος, πιδοτρεφὴς, πυρετρεφὴς, πολυκρανος, πολυδειρος, ποντοπόρος, σμερδαλέος, σκολιος, ὁμοπλεκὴς, παναμειλικτος, φονιος, φοινικολοφος, ωμηςὴς, ωμοφρων.—κυκλωμενος ολκῷ.
Ως δε δρακων σκολιην ειλιγμενος ερχεται οἶμον,
Ευτέ μιν οξυτατον θαλπει σελας ηελιοιο·
Ροιζῳ δ' ενθα και ενθα καρη στρεφει. εν δε οἱ οσσε
Σπινθαρυγεσσι πυρὸς εναλιγκια μαιμωωντι
Λαμπεται.—Apoll. 4 1541.
Αλλοτε ροιζεντα χεων συριγμὸν ὑπηνης
Αμφιλαφὴς φολιδεσσι δρακων ἑλελικτο κεραςης,
Γλῶσσαν εχων προβλῆτα κεχηνότας ανθερεῶνος.
Χασματι λυσσηεντι πυλας ωιξεν οδοντων,
Χειλεσι τοξευων διερὸν βελος, ομματα δοιω
Λοξὰ, φονω στιλβοντα—Nonn.
Δρακοντειος, Δρακοντωδης.
Ον αρτι κρημνων εκ δρακοντειων ελών. Eur. Ph. 1337.
—Και δρακοντωδεις κορας. Eur. Or. 256.
Δρακοντοδειρας.
Γοργόνα γαρ Περσιδα δρακοντοδειραν ακουεις. Orph. L.
Δρακοντομαλλοι.
Δρακοντομαλλοι Γοργόνες—Aesc. Pr. 798.
Δρακοντομορφος
Ερπετων—δρακοντομορφων. Lyc. 1043.
Δρακοντοφρουρος.
Δρακοντοφρουροις εσκεπασμενην σκοπαῖς. Ib. 1311.
Δρακος.
Πᾶς δὲ παρὰ δρακεεσσι φανεὶς εχθαίρεται ελλοψ. Nic.
SYN. Δερξις, οψις, οπωπη, οφθαλμός.
Δρᾶμα.
Δός μοι ρακιόν τι τῦ παλαιῦ δραματος. Ar. A. 414.
—Το δρᾶμα τε παθυς πλεον. Aesc. Ag. 542.
SYN. Ποιημα. πρᾶγμα.
Δραμμα
Τυδε γαρ δραμμα φωτὸς
Περσικὸν πρεπει μαθειν. Aesc. Pers. 247.
SYN Βαδισμα δρομος. δρομημα.
Δραξ.
—Πηλῦ δρακα ριψεν επ' αυτόν. Hom. B 234.
SYN. Δραγμα.
Δραπετης. Δραπετιδης.
Ου δραπετην τον κλῆρον εις μεσσον καθεὶς. Soph. Aj. 1303.
Δραπετιδας εμὸς εςιν—Mosc. 1. 3.
SYN Δραπετισκος, φυγάς.
Δρασειω (δρᾶν διανοεω)
Και δῆλός εςιν ὥς τι δρασειων κακόν. Soph. Aj. 326
Δρασμός Vid. Φυγή.
Δρασμῷ κρυφαιῳ βιοτον εκσωσεται. Aesc. Pers. 360.
Δρασσω.
Δραξαμενοι κορυθων ὅςις σχεδὸν αντιον ελθοι. Hom. B 155.
SYN. Αλισκω, αντιλαμβανομαι.
Δραςεον.
Οποῖα δραςέ' εςιν. Soph. Tr. 1220.
Δραςειρα, Vid. Δμωή.
—Αἵ τοι δῶμα κατὰ δρηςειραι εασιν. Od τ. 345.
Δραςήρ.

Δρασήρ, Δρασης.
—Εξ δὲ δρασῆρες ἕπονται. Od. π. 248.
SYN. Δμὼς, θεραπων.—πρακ]ωρ.

Δρασηριος.
Ηκω κλυων τα δεινὰ και δρασηρια. Eur. Or. 1592.
SYN. Δρασικὸς, δεξιος, 'ανυςικὸς, εμπρακτος, πρακτικὸς, ενεργὴς, ενεργὸς, περιεργος, ενεργητικὸς, τηλεσιεργὸς, απεργαςικὸς, δεινὸς — αγηνωρ, σπεδαῖος, φιλοπονος, αγχινες, κατατεχνος, επιμελὴς, ευφυὴς, ευμηχανος, προθυμος.

Δρασοσυνη.
Δρασοσυνη εκ αν μοι εριςσειεν βροτος αλλος. Od. ο. 320.
SYN. Αγηνορια.

Δρατός.
—Περὶ δε δρατὰ σωματα καιε. Il. ψ. 169.

Δραχμη.
—Φορῶ γαρ πριαμενος
Τον δακτυλιον τονδὶ παρ' Ευδαμε δραχμῆς. Ar. Pl. 885.

Δραω.
Ο ζεύς με ταῦτ' εδρασεν—Ar. Pl. 87.
SYN. Ανυω. ὑπηρετεω, αμφιπολευω. ρεζω, τευχω. κρατεω. πρατ]ω—βλεπω.

Δρεπανή. Δρεπανὶς, Δρεπανον. Vid. Ἁρπη.
—Οξειας δρεπανας εν χερσὶν εχοντες. Il. σ. 551.
Εν ποιη δρεπανον μεν εγὼν ευκαμπὲς εχοιμι. Od σ. 367.
EPITH. Νεοθηγὴς, πυρολόγος, εκτομίς.

Δρεπανεργός.
Ο δε δρεπανεργὸς, εκ ὁρᾷς, ὡς ἥδεται. Ar Pa. 547.

Δρεπω, Δρεπομαι.
Φυλλα δε δρεψαμενοι τερενα δρυὸς.—Od. μ. 357.
SYN. Αποδρεπω, αποδρεπανιζω, αναλεγω, τρυγαω, αποτρυγαω, θεριζω, απανθιζω.—εριζαινω. τεμνω.

Δριμυλος,
—Ομματα δ' αυτε Δριμυλα και φλογοεντα— Mosc. 1. 8.

Δριμύς
—Μαλα γαρ δριμὺς χολος αιρεῖ. Il. σ. 322.
SYN. Δεινὸς, χαλεπὸς, βλοσυρὸς, ωμὸς, σφοδρὸς, ενεργὸς, διαπυρος, εντονος, ατρεπ]ος. ταχὺς, οξύς.

Δριον, Δριος.
—Κατα τε δρια παντα καθαιρων. Soph. Tr. 1029.
—Οθι τε δριος ἦν πολυανθέος ὕλης Od. ξ. 353.
SYN. Αλσος, δρυμὸς, ὕλη.

EPITH. Ερσῆεν.

Δροιτη.
Αργυροτοιχε δροιτας.—Aesch. Ag. 1549.
SYN. Φερετρον, δρυτη. σορὸς. πυελος.

Δρομαῖος, Δρομάς.
—Ποτε δη δεμνιων απο
Πηδᾷ δρομαῖος.—Eur. Or. 45.
Νυμφαι, πηγαῖαι, δρομαδες—Orph. H.
SYN. Αελλοπος, θοὸς, δρομικὸς, ωκυδρομος.

Δρομεύς.
Πρωτην αραξας νυσσαν, ὡς πηνὸς δρομεύς. Lyc. 15.
SYN. Μεταδρομος, τροχιας. δρομαῖος.

Δρομημα,
Επ]αποςε τε δρομηματα Πλειαδος. Eur. Or. 1008.

Δρομος.
—Αφαρ δ' ἵπποισι ταθη δρομος.—Il. ψ. 375.
SYN. Δρασμὸς. φυγὴ, τροχος. γυμνασιον.
EPITH. Ασχετος, ἁπαλὸς, ακμαῖος, αμφηριςος, ασπιδοδενπος, βαρυγενος, γναμπ]ὸς, ευσκιος, εναρμονιος, περοφοιτης, ηλιβατος, ηνιοςρόφος, ιθυτενὴς, ιθυκελευθος, ευρὺς, λοξὸς, λαιψηρὸς, καλλιςαδιος, κεμαδοσσοος, λαμπαδεχος, οξὺς, οξυκελευθος, παλιμπλαγκτος, πολυπλαγκτος, ὑψιφανὴς, χρυσοχαλινος, ωκὺς, ωκυποδης.

Δροσιζομαι.
Τεγγεσαι νοτερῆς πτερῶν
Ρανίσι χρωα δροσιζομενα. Ar. R. 1346.

Δροσερός, Δροσοεις, Δροσωδης.
—Υπερ δροσεροῖο γενεια. Orph. 225.
Και πεδια δρυσοεντα φαεινη λαμπεται αιγλη. Ap. 1. 1282.
Οθεν δροσωδης ὕδατος εκπεδᾷ νοτίς. Eur B. 704.
SYN. Ενδροσος, ευδροσος, πολυδροσος, ερσηεις, ὑδρηλός.

Δροσοειμων. Vid. Νεφελαι. Νυμφαι.

Δροσος.
Ολιγην δροσον πεπωκώς. Anac. 43. 3.
SYN. Ερση, πρωξ. ψιὰς, ψακὰς, ψεχάς.
EPITH. Ἁπαλὴ, μαλθακὴ, χλοερὰ, ποταμια, ορθια.

Δρυας.
—Πειριθοόντε, Δρυαντά τε ποίμενα λαῶν. Il. α. 263.

Δρυηκόπος, Δρυτόμος.
—Ανακτος τε δρυηκοπε γονος. Lyc. 1378.
Μητι τοι δρυτόμος μεγ' αμεινων, ηὲ βιηφι. Il. ψ. 315.
SYN Δρυοκόπος, ξυλοκόπος, ξυλοτόμος, ξυλοφόρος, ξυλεὺς, ξυλεργὸς, ξυληγὸς, ξυλοφορτηγὸς, ὑλοφόρος. αλσοκόμος.

Δρυϊνος.

Δρυϊνος.

—Αμφὶ δε φυλλοις Στεψαμενοι δρυΐνοισι—Ap. 1. 1123.

SYN. Δρυωδης. ξυλινος.

Δρυκαρπον.

Φηγὸν δε και δρυκαρπα.—Lyc. 83.

SYN. Βαλανος.

Δρυκολαπτης.

Ουκ αποδωσει ταχεως ὁ ζεὺς
Το σκῆπτρον τῷ δρυκολαπτῃ. Ar. Av. 480.

Δρυμὸν, Δρυμὸς, Δρυον.

—Διὰ δρυμὰ πυκνὰ και ὑλην. Il. λ. 118.

—Και εν δρυμοῖσιν εκλαυσεν. Theoc. 20. 36.

—Ανα δρυα βησσηεντα. Hes. ε. 528.

SYN. Δρυμὼν, δριον. ὑλη.

EPITH. Λασιον, οιοπόλον.

Δρυογονος.

—Εν ορεσι δρυογονοισι—Ar. Th. 120.

Δρυοχος.

Τυς πελεκεας, τυς κεῖνος ενὶ μεγαροισιν ἑοῖσιν
Ιστασχ' ἑξειης, δρυοχυς ὡς.—Od. τ. 573.

SYN. Πασσαλος.—πλοῖον, τροπις.—πελεκυς.

Δρυπετής.

—Και τας δρυπετεῖς κατεπινεν. Ar. L. 564.

Δρυππα.

—Ατ' εφιυλκὶς Δρυππα —Ep. Suid.

Δρυπτω.

—Πρυμνὸν δε βραχιονα δυρὸς ακωκὴ
Δρυψ' απὸ μυωνων.—Il. π. 324

SYN. Αποσυρω, αποδρυπτομαι, αποκοπτω, αποξεω, καταξυω, σπαρασσω, απαρασσω, αμυσσω.

Δρῦς.

Ηριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς—Il. ν 389.

EPITH. Αζαλεα, αραια, αγρονομος, βαθυρριζος, ἱερὰ, ερημαῖα, ευπεταλος, ευπρεμνος, καλὴ, λασιος, νυμφαια, καλλικομος, καρποτρόφος, πολυγλωσσος, παλαιφατος, στερεὰ, τηλεθαυσα, ὑψικομος, ὑψικαρηνος, ὑψιπετηλος. Δικταια.

PHR.—Τανααῖς δρυὸς ευσκιον ὑψος, κ. λ. Ep. l. 1.

Δρυτη.

Δρυτης κατασκηνωμα —Aesch Ch. 999.

SYN. Δροιτη, πυελος ξυλινη.

Δρυφακτος, Δρυφακτον.

Ειθ' ὑπερεπηδων τυς δρυφακτυς πανταχῦ. Ar. Eq. 672.

SYN. Δρυφακτωμα, κατηλιψ, σανιδωμα, κιγκλίς.—διαφραγμα, περιφραγμα.—ξυλινος θωραξ.

Δρυφασσομαι.

—Στερνα δεδρυφαγμένων. Lyc. 758.

SYN. Ασφαλιζομαι.

Δ Υ

ΔΥΑΩ.

Αλλὰ θεοὶ δυοωσι πολυπλαγτυς ανθρωπυς. Od. υ. 195.

SYN. Ανιαω, πιεζω. φλυαρεω.

Δυη.

—Η γάρ με δυη εχει ηλιθα πολλή. Od. ξ. 215.

SYN. Ατυχημα, αποτυχια. ακληρωμα, ἡσσα, ἡττα, πταῖσμα. λυπη. δυσπραξια, δυσπαθια, αλγος, ανια. ενδεια, πονος.

EPITH. Αινὴ, λυγρὰ, θυμοβόρος, γυιοβόρος, βαρεῖα, πικρά.

Δυηπαθια.

—Επι ξηρὴ γαρ εκειτο
Διψα δυηπαθιῃ τε και αλγεσιν —Ap. 4. 1395.

SYN. Δυη, κακοπαθεια, παθημα, παθος.

Δυηπαθὴς. Δυηπαθος.

—Φῦλα δυηπαθεων ανθρωπων. Ib. 1165.

Εργασιην φθεγγυσα δυηπαθον.—Hom. M. 483.

SYN. Αθλιος, δυσπαθὴς, τλησιπονος, φερεπονος, καρτερικός.

Δῦμι.

Τυνη δ' ωμοιῖν μὲν εμὰ κλυτὰ τευχεα δῦθι. Il. π. 64.

SYN. Δυω, ενδυω, ενδυομαι, περιδυω, ὑποδυω, εισδυω, δυνω, εισδυνω, καταδυνω, ὑποδυνω.—αμπεχω. περιβαλλομαι, ὑποδυομαι.

Δυναμαι.

—Ανδρὸς μεγα δυναμενοιο. Od. λ. 413.

Δοιὼ δ' υ δυναμαι ιδεειν—Il. γ. 236.

SYN. Ισχυω, εξισχυω. εχω, σθενω.—επεστί μοι —θελω.

Δυναμενη. Nom. pr.

—Φηρυσα τε, Δυναμενητε. Il. σ 43.

Δυναμις, Δυνασις.

—Οση δυναμίς γε παρεστι. Il. ν. 786.

Δυνασιν αδικον—εφελκων. Eur. Herc. f. 776.

SYN. Αλκὴ. βιὰ, ισχὺς, εξυσια.—χειρ—στολος, στρατός.

EPITH. Αμφιλαφὴς, αδαμαστος, θεοσδοτος.

Δυναστεια.

Πῶς δῆτ' εμοὶ τυραννὶς ἡδιων εχειν
Αρχῆς αλυπυ και δυναστειας εφυ; Soph. Oed. T 600.

SYN. Αρχὴ, δεσποτεια, επικρατεια, ισχύς. δυναμις.

Δυναστης, Δυναστωρ.

—Αγηρως δε δυναστας κατεχεις Ολυμπυ
Μαρμαροεσσαν αιγλαν. Ib. An. 617.

—Ηλιδος

—Ηλιδος δυνασορες. Eur. I. A. 280.
SYN. Αρχηγὸς, αρχὸς.
Δυνατὸς.
—Τοῖς δυνατοῖς Ουκ ερισὰ πλαθειν. Soph. El. 221.
SYN. Δυνηρὸς.—ὁ κρατῶν. βασιλεὺς.
Δυνω. Vid Δῦμι.
Δῦνε δε ποντον ιών. Il. o. 219.
—Θωρηκα περὶ σ]ηθεσσιν εδυνεν. Il. γ. 332.
Δυο, Δυω, (Poet.)
—Ασκληπιῦ δυο παῖδε.—Il. ϐ. 731.
—Ενα και δυο. Ib. 346.
—Ξυνεσὶς τε δυω ποταμῶν εριδεπων. Od. κ. 515.
—Ουδε δυ' οἷαι. Od. π. 244.
Δυοκαιδεκα.
Εταρων δυοκαιδεκ' αρισυς. Od. ι. 195.
Δυοκαιδεκαμενος.
Παντα δυοκαιδεκαμηνον
Αμμενεσαι χρονον. Soph. Tr. 659.
Δυπ]ης.
Δυπ]αι δ' εξ ἁλὸς ερχομενοι—Call. Fr.
SYN. Αρνευτὴρ, κολυμϐητὴρ. δυτης.
Δυπ]ω.
—Αλλοι μεν ες αλμυρὸν αθρόοι ὕδωρ
Δυπ]οντες κεφαλὰς και σ]ηθεα.—Ap. I. 1008.
SYN. Βυθιζω, βαπ]ιζω, καταποντιζω.—δῦμι.
Δυσαγνος.
Δυσαγνος παῖδ' ἁγνὸν ὁδηγητῆρα λαχῦσα. Orph. H.
SYN. Αναγνος, ανοσιος.
Δυσαγκομισος.
—Αἷμα ματρῷον χαμαι
Δυσαγκομισον. Aesc Eum. 263.
SYN. Δυσλυτος.—δυσιατος.
Δυσαγκριτος.
Ιω δυσαγκριτοι πονοι. Ib. Supp. 132.
SYN. Δυσδιαγνωσος.
Δυσαδελφος.
Ιω δυσαδελφοταται Πασῶν. Ib. S. T. 876.
Δυσαὴς
—Ζεφυροςτε δυσαὴς Od. ε. 295.
SYN. Δυσπνοος. δυσπνευσος.
Δυσαθλιος, Δυσαιων.
Ω δυσαθλιαι τροφαί. Soph. Oed. C. 336.
—Δυσαιων μακραιων τε. Ib. 148.
SYN. Δυσυχὴς, αθλιος.
Δυσαιανὴς.
—Βοὰν δυσαιανῆ. Aesc. Perf. 281.
SYN. Δυσθρηνητος, δυσαιακτος.
Δυσαινητος.
Αινογαμος Μηδεια δυσαινητοις ὑμεναιοις. Orph. 1327.

SYN. Δυσωνυμος, απαισιος.
Δυσαλγὴς, Δυσαλγητος.
Δυσαλγεῖ τυχᾳ μινυρὰ κακὰ θρεομενας. Aesc. Ag 1174.
—Δυσαλγητος γαρ αν—ειην. Soph. Oed. T. 12.
SYN Δυσανασχετος, δυσιατος, επωδυνος, οδυνηρὸς. — σκληρὸς, δυσμετακλασος, απαθὴς, ανηλεης, αναλγὴς, αναλγητος, ασυμπαθὴς.
Δυσαλωτος.
Καλῶν και ετοι δυσαλωτος ὀδεὶς. Soph. Oed. C. 1801.
SYN. Δυσληπ]ος, δυσποςθητος. αμετοχος.
Δυσαμμορος.
Μητηρ θ' ἡ μιν ετικτε δυσαμμορος—Il. χ 428.
SYN. Δυσαμοιρος, δυσμορος, κακομοιρος, δυσκληρος, δυσυχὴς.
Δυσαντης.
—Δυσαντεῖ κυματος ὁρμῆ. Muf. 324.
SYN. Δυσπροσιτος. φοϐερὸς. χαλεπὸς. τραχὺς
Δυσαπαλλακτος.
—Εν δυσαπαλλακτοις οδυναις. Soph. Tr. 976.
SYN. Δυσιατος, ανιατος.
Δυσαρεσος.
—Μεγαλας και δυσαρεσυς Δαιμονας. Aesc. Eum. 931.
SYN. Δυσροπος, δυσεκλογισος, δυσδιαγνωσος, δυσχερὴς, δυσκολος, δυσεκλεγὴς, βαρυφρων, χαλεπὸς.
Δυσαρισοτοκεια.
—Ω μοι δυσαρισοτοκεια. Il. σ. 54.
Δυσαρκτος.
—Φερυσι γαρ νικωμενον
Φρενες δυσαρκτοι. Aesch. Ch. 1024.
SYN. Δυσπειθὴς, ανηκοος.
Δυσασχετος.
—Οδμὴ δε δυσασχετος αὖθι λελειπ]ο. Ap. 2. 272.
SYN. Δυσανασχετος, δυσφορητος, δυσαχθὴς.
Δυσατιμος.
Κλυεις πατρωῖυς δυσατιμυς. Aesc. Ch. 441.
Δυσαυλος.
Δυσαυλων παγων αιθρια. Soph. An. 363.
SYN. Δυσαυλισος.
Δυσαυχὴς
—Οἷοίτε δυσαυχέες αλλοι εασιν. Ap. 3. 975.
EXP. Οι καυχωμενοι αλαζονικῶς εν ἑτερων διαϐολαῖς.
Δυσαχθὴς
Επαθομεν παθος δυσαχθὲς. Aesc. Eum. 145.
SYN. Δυσϐασακτος, δυσφορος, δυσασχετος, δυσοισος.
Δυσϐατος, Δυσεκϐατος, (Vid. Μυχδονιη)
Ιω, Περσὶς αἶα δυσϐατος. Ib. P. 1078.

SYN. Δυσαμβατος, δυσδιαβατος, δυσεμβατος, αβατος, δυσεμβολος, δυσδιεξοδος. δυσχερης ατριβης. τραχυς.

Δυσβαυκτος

Τεως δε δυσβαυκτον βοατω—Ib. 575.

SYN. Θρηνητικος.

Δυσβελια.

Αλλ' εα με και την εξ εμε δυσβελιαν

Παθειν το δεινον τετο—Soph. An. 95.

SYN. Αβελια, κακοβελια.

Δυσβωλος.

Τοισι δε δυσβωλος και τρηχεια—Hom. 41. 3.

SYN. Ακαρπος.

Δυσγαμος. Vid. Δυσνυμφος.

Δυσγαμον αισχος ελθω Ελλαδι—Eur. Tr. 1114.

Δυσγενεια

Την δυσγενειαν την εμην αισχυνεται. Soph. Oed. T. 1098.

SYN. Αγενεια.

Δυσγενης,

Διδες γε μεν δη, δυσγενες μηδεν διδυ. Eur. Hel. 1275.

SYN. Αγενης. ανελευθερος, δυσκλεης. εχθρος.

Δυσγνοια, Δυσγνωσια

Δυσγνοιαν οςις την εμην ιασεται. Eur. Herc. f. 1107.

—Εκτοι δεματος δυσγνωσιαν

Ειχον προσωπε. Ib El. 767.

SYN Ανοια. αγνωσια.

Δυσδαιμονια.

Μεταβαλλει δυσδαιμονια: Ib. Iph. T. 1120.

SYN. Δυσυχια, δυσπραξια.

Δυσδαιμων

Προς τη ση δυσδαιμονι μοιρα. Soph. Oed. T. 1325.

SYN. Δυσποτμος, αθλιος.

Δυσδακρυτος.

Ψηγμα δυσδακρυτον

Αντηνορος σποδε—Aesc. Ag. 451.

SYN. Αξιοθρηνος.

Δυσδαμαρ.

Ανηρ τε δυσδαμαρτος αντ' ανδρος πεση. Ib. 1328.

SYN. Δυσγαμος, δυσνυμφος.

Δυσεδρος.

Δυσεδρος και δυσομιλος. Ib. 755.

Δυσειματος

Συ δ' ωδ' αλυτος και δυσειματος χροα. Eur. El. 1107.

SYN Δυσειμων, αχιτων. αχημων.

Δυσελπις.

Και τοτε μεν δυσελπις—Aesc. Ch 410.

SYN. Ανελπιςος, αθαρσης. δυσθυμος.

Δυσεκπεραντος, Δυσεξηνυτος.

Το γαρ παρ' ημιν παθος

Παρον, δυσεκπεραντον ερχεται βιω. Eur. Hip. 678

Δεσμον δυσεξηνυτον ελκεται δεθεις Ib. 1237.

SYN. Ατελευτητος.—δυσεκφευκτος, δυσεκλυτος, δυσηνυτος.

Δυσεξοδος.

—Τας δυσεξοδες—ζητων κελευθες. Lyc. 1099.

SYN Ανεξοδος. δυσεκβατος.

Δυσεργος

Η και χεμα δυσεργον—Bion 6. 5.

SYN Δυσεργης—δυσεργατος. δυσχερης. δυσκολος

Δυσεριςος. Vid Δυσμαχος.

Το δυσεριςον, αιμα φυσων Αρης. Soph. El. 1401.

Δυσερως

—Δυσερωτα τον αιπολον ανδρα καλευσαι Theoc. 6. 7.

SYN. Ερωμανης.

Δυσευνητειρα.

—Δυσευνητειρα παντροφος πελειας. Aesc. S. T. 299.

SYN. Δυσευνητος.

Δυσευρετος.

Λυκε κελευθον, πολεμιοις δυσευρετον. Eur. R. 212

SYN. Δυσερευνητος, ανιχνιαςος, δυσθηρατος. δυσεκλυτος, δυσποριςος

Δυσζηλος

Δυσζηλοι γαρ τ' ειμεν επι χθονι φυλ' ανθρωπων. Od η. 307.

SYN. Κακοζηλος, αντιζηλος, φθονερος, φιλονεικος.

Δυσηλεγης

—Θανατον γε δυσηλεγεα—Hom. A. 367.

—Δυσηλεγεωντε πολιτων. Theog. 793.

SYN Δυσαλγης, αλγεινος δυσφορος. δυστροπος, χαλεπος. κακοηχος. μακροποιμητος.

Δυσηλιος,

—Οταν η Δυσηλιος εν πελαγει

Και σαλευη πολις —Eur. R. 247.

SYN. Ανηλιος.

Δυσημεριος

Σφιγγα δυσαμεριαν. Arist. R. 1320.

Δυσηνεμος

Ακτην τ' αιγιαλον τε δυσηνεμον—Ap. 1. 593.

SYN. Δυσαραχος, ανεμιζομενος.

Δυσηνωρ.

Γαμον δυσηνορα—Aesc. Supp. 1071.

Δυσηρωτος

Αυταρ εγω τοιηδε δυσηροτος—Call. 4. 268.

SYN. Ανηροτος.

Δυσηχης

Δυσηχὴς.
—Ου πολεμοιο δυσηχέος εμνωοντα. Il. ϛ. 686.
SYN. Δυσκελαδος, κακηχος, βαρυηχὴς, βαρυβρομος. κακοφωνος.
Δυσθαλπὴς.
Η και χειμῶνος δυσθαλπέος—Il. ρ. 549.
SYN. Δυσθερμαντος, ψυχρὸς. ψυχεινὸς. ῥιγιος. κακοθαλπὴς.
Δυσθανατος.
Δυσθανατων κρατηρων πληρωματα.—Eur. I. 1051.
SYN. Θανατηφόρος.—δυσθνησκων.
Δυσθεατος.
Ω δυσθεατον ομμα—Soph. Aj. 1023.
SYN. Δυσπροσοπτος. φρικωδης, φοβερὸς, δεινὸς
Δυσθεος
Ω δυσθεον μισημα—Soph. El. 291:
SYN. Ασεβὴς, αθεος, κακοθεος, κακοδαιμων. —δυσθεατος Schol.
Δυσθεραπευτος.
—Δυσθεραπευτος Αιας. Soph. Aj. 614.
SYN. Αθεραπευτος. ανιατος, δυσιατος, ανηλθὴς, δυσαλθὴς, δυσαλθητος, δυσκηλος, ανηκεστος.
Δυσθνησκω.
Θερμὸς δε κρυνὸς δεσποτε παρὰ σφαγαῖς
Βαλλει με δυσθνησκοντος αίματος νεϰ. Eur. R. 791.
Δυσθρηνητος.
—Δυσθρηνητοις Ως θρηνοις εγκειμαι. Eur. I. T. 143
SYN. Πολυδακρυτος. δυσαιανὴς. δυσοικτρος. δυσαιακτος.
Δυσθροος
Αιανῆ δυσθροα βαγματα Aesc. Pers. 639.
SYN. Κακοθροος, κακηχὴς.—γοερὸς.
Δυσθυμεω.
Και μη πελαζε μητρὶ δυσθυμουμενη. Eur. M 91.
SYN. Ανελπιζω, ακηδεω, λυπεομαι, δυσκολαινω, δυσφρονεω—αθυμεω, κακοψυχεω.
Δυσθυμια.
Πριν ελθεῖν συμμαχοις δυσθυμιαν. Eur. Supp. 696.
SYN. Δυσελπιστια, βαρυθυμια, αθυμια, δυσφροσυνη. λυπη.
Δυσθυμος
Σᾶ δυσθυμῳ τικτει' αιεὶ
Ψυχᾶ πολεμους. Soph. El. 220.
SYN. Αθυμος. βαρυθυμος. αγριος. δυσκαρδιος, νεοαχθὴς, σκληρὸς. δυσφρων. κακοθυμος, δυσμηνις. δυσηπως. οργίλος.

Δυσιατος. Vid. Δυσθεραπευτος.
—Κακὸν αφερτον φιλοισι, δυσιατον. Aesc. Ag. 1112.
Δυσιμερος.
—Ατης πῆμα δυσιμερον.—Apoll. 4. 3.
SYN. Δυσερατος.—δυσερως.
Δυσις.
—Ηελιε—δυσιες τε και αντολαι—Ib. 1. 85.
SYN. Καταδυσις, δυσμὴ.
EPITH. Αχλυοπεζα, αχλυοεσσα, κυανωπὸς, ακαματος.
Δυσκαθαρτος.
Ιω, δυσκαθαρτος Αδε λιμὴν. Soph. An. 1295.
SYN. Ακαθαρτος.
Δυσκαπνος,
Δυσκαπνοις δώμασι. Aesc. Ag. 783.
SYN. Πενιχρὸς.
Δυσκαταπαυστος.
Μεγαλοσπλαγχνος, δυσκαταπαυστος ψυχὴ. Eur. M. 109.
SYN. Απαυστος, ατιθασσευτος.
Δυσκελαδος. Vid. Δυσηχὴς.
Οι δε φοβοιο Δυσκελαδε μνησαντο—Il. σ 357.
Δυσκηδὴς
—Εν ποταμῷ δυσκηδέα νυκτα φυλαξω. Od. ε. 466.
SYN. Πολυκηδὴς. πολυμεριμνος, χαλεπὸς, κακωτικὸς. δυσφυλακτος.
Δυσκηλος. Vid. Δυσθεραπευτος.
—Μηδ' ὑπερθυμως αγαν
Θεαὶ βροτων στησετε δυσκηλον χθόνα. Aesc. Eum. 828.
Δυσκινητος.
Αδη δυσκινητε—Ep. I. 3.
SYN. Αμειλικτος, δυσεργος, χαλεπὸς. δυσκολοκαμπτος. δυσαγωγὸς.
Δυσκλεὴς
Δυσκλέα, Αργος ἱκεσθαι.—Il. ϛ. 115.
SYN. Ακλεὴς, ατιμος, αδοξος, κακοδοξος; δυσκλυτ'ς. απρεπὴς.
Δυσκλεια. Vid. Αδοξια.
—Εξαναψη—δυσκλειαν εισαεὶ. Eur. Or. 828.
Δυσκολαινω.
Τι δυσκολαινεις; Arist. N. 36.
SYN. Δυσαρεστεω, δυσχεραινω. δυσφορεω.
Δυσκολοκαμπτος. Vid. Δυσκινητος.
—Ταυτας τας δυσκολοκαμπτες. Ib. 967.
Δυσκολοκοιτος
—Δυσκολοκοιτε τε μεριμνης. Ib. 419.
SYN. Παναγρυπνος, θυμοδακὴς.
Δυσκολος
Πενιαν φερειν και γῆρας εστι δυσκολον. Sent.
SYN.

SYN. Αργαλέος, δυσφορος, δυσηλεγής, αγριος. δυςραπελος. δυσαρεςος. αηδής. δυσχερής.

Δυσκομιςος. Vid. Δυσφορος.
—Επὶ κρατί μοι
Ποτμος δυσκομιςος εισηλατο. Soph. An. 1347.

Δυσκυμαντος.
Εν νυκτὶ δυσκυμαντα δ' ωρωρει κακά. Aesc Ag. 662.

Δυσκριτος.
Δυσκριτ' ἔμοιγε δυσανω. Soph. Tr. 966
SYN. Δυσκαταληπτος, δυσγνωςος, δυσνοητος, δυσδιαιτητος.

Δυσλεκτος.
—Λέξας δυσλεκτα φιλοισιν. Aesc. Perf. 704.
SYN. Δυσρητος, δυσφατος.

Δυσλογιςος,
Και πρός τι δυσλογιςον ὧδ' ῆξεν χερα. Soph. Aj 40.
SYN. Δυσϐυλος, δυσσυλλογιςος, δυσκατανοητος.

Δυσλοφος.
—Και ζευγλην δυσλοφον αμφιτιθει. Theog. 846.

Δυσλοφως.
—Δυσλοφως φερει κακά. Eur. Tro. 303.

Δυσλυτος.
Και δυσλυτυς εχυσα τας διαλλαγάς. Eur. Ph. 388.
SYN. Δυσεκλυτος, αλυτος.

Δυσμαθεω.
Αυτὸν μεν ϗ ὁρῶσα δυσμαθεῖς εμέ. Aesc. Ch. 223.
SYN. Απιςεω, αγνωσσω.

Δυσμαχεω.
Θεοῖσι δυσμαχῦντες.—Soph. Tr. 499.
SYN. Αντιςατεω, αντιτεινω, φιλομαχεω, φιλονεικεω.

Δυσμαχος.
Δεινόν το πλῆθος, ξυν δολῳ τε δυσμαχον. Eur. Hec. 883.
SYN. Δυσμαχητος, δυσεριςος, δυσεπιχειρητος, δυσπαλαιςος, δυσκαταγωνιςος, δυσπολεμος, δυσμεταχειριςος, φιλονεικος.

Δυσμενεια
Αλλ' ἡ γάρ εκ σῦ δυσμενεια, και τα σα
Εργ' εξαναγκαζει με ταῦτα δρᾶν βια. Soph. El. 621.
SYN. Δυσνοια, κακονοια, εχθρα. μισος.

Δυσμενεων, Δυσμενής.
Δυσμενεων κακ' ερεξεν—Αχαιύς. Od ε. 72.
Δυσμενέες δ' ανδρες σχεδὸν ειαται—Il. κ. 100.
SYN. Εχθρὸς, πολεμιος, απεχθής.

EPITH. Ασπονδος, αμειλικτος, ςυγερὸς, βροτοκτόνος.

Δυσμή. Vid. Δυσις.
Δωδεκ' απ' αντολιῶν αχρι δυσμῶν ἆθλα διερπων. Orph. H.

Δυσμητης, Δυσμητωρ.
Μῆτερ εμή, δυσμητερ.—Od. ψ. 97.
—Εν δυσματορος κοτυ τυχόν. Aesc. Supp. 70.

Δυσμηχανῶ.
—Επεὶ δυσμηχανῶ
Λογοισι τον θανόντ' ανιςάναι παλιν. Aesc. Ag. 1369.
SYN. Ματαιοπονεω. πτερυγιζω. ϗ δυναμαι.

Δυσμισητος.
Φαλαινα δυσμισητος—Lyc 841.
SYN. Δυσμενὴς, ςυγερός.

Δυσμοιρος, Δυσμορος, Vid. Αινομορος.
Δυσμοιρος ισθι μᾶλλον η κακηγορος. Sent.
SYN. Δυσαμμορος, δυςυχης. κακοθανατος. αθλιος.

Δυσμορφος Vid. Αμορφος.
Δυσμορφος ειην μᾶλλον η καλὸς κακός. Sent.

Δυσνιπτος.
Χαλκῆς ὅπως δυσνιπτον εκ δελτυ γραφήν. Soph. Tr. 696.
SYN. Δυσαπαλειπτος, ανεξαλειπτος, δυσεξιτηλος.

Δυσνοια.
—Εμοὶ—δυσνοια μη προσεςιν—Soph. El. 656.
SYN. Κακονοια, δυσμενεια, κακεντρεχεια, κακοφραδια, επιχαιρεκακια. Κακοϐυλια.

Δυσνομια.
Ως κακα πλεῖςα πολει δυσνομια παρεχει. Solon.

Δυσνομος.
—Αυτίκα δεινοὶ
Εσσονται θαλαμοι νυμφῶν διὰ δυσνομα φῦλα. Sibyl. l. 7.
SYN. Ανομος, κακονομος, παρανομος.

Δυσνοος.
Τον τῆδε δυσνυν και τον ευμενῆ πολει. Soph. An. 218.
SYN. Δυσμενὴς, εχθρός.

Δυσνοςτος.
Δυσνοςτον αυτοῖς νοςτον εμϐαλεῖν θελω. Eur. Tr. 75.

Δυσνυμφος.
Νυμφαιον, οιμοι δυσνυμφον. Ib. I. T. 216.
SYN. Δυσγαμος. κακονυμφος.

Δυσξυμϐλητος.
Κεῖνος δε δυσξυμϐλητον εξηνεγκ' επο. Eur. Dan. 10.

SYN.

SYN. Δυσξυμβολος, δυσνοητος, δυσἐκμαρτος, δυσεξερευνητος.

Δυσξυνετος.
Οτε δυσξυνετυ ξυνετὸς μελος εγνως
Σφιγγός.—Eur. Ph. 1529
SYN. Ασυνετος, ασαφὴς, δυσνοητος, δυσερμηνευτος.

Δυσοδοπαιπαλος.
Λαχη θεῶν—δυσοδοπαιπαλα
Δερκομενοισι και δυσομματοις ὁμῶς. Aesc. Eum. 390.
SYN. Δυσπαραβατος, δυσξυνετος. τραχύς.

Δυσοδμος.
—Δυσοδμοις θηρσὶ συγκοιμωμενοις. Lyc. 849.
SYN. Δυσοσμος. δυσωδης, οζωδης. βαρυοδμος, βαρυοσμος, κακοσμος, προσωδης, μυδοεις.

Δυσοιζω.
—Τι λασκων ὁ δυσοιζων. Eur. R. 724.
SYN. Δυσφορῶ, δυσχεραινω, ὑποπἶευω. φοβεομαι.

Δυσοιμος.
Δυσοιμυ τυχας. Aesc. Ch. 945.
SYN. Δυσπορευτος, δυσοδος.

Δυσοισἶος. Vid. Δυσφορος.
—Πολλῶν δ' ελεξεν
Δυσοισἶων πονων ἄθλα. Soph. Ph. 514.

Δυσομβρος.
—Και δυσομβρα φευγειν βελη. Ib. An. 365.

Δυσομιλος.
Δυσεδρος και δυσομιλος. Aesc. Ag. 756.
SYN. Δυσομιλητος, αμειλικτος, ακοινωνητος. δυσπροσιτος, δυσεντευκτος.

Δυσοργος.
—Ανὴρ δυσοργος εν γηρα βαρύς. Soph. Aj 1036.
SYN. Βαρυθυμος, οξυχολος.

Δυσορνις.
Η δυσορνις ἅδε
Ξυναυλια δορος. Aesc. S. T. 845.

Δυσορφναιος.
Δυσορφναια δ' αμφὶ τρυχη
Τάδε σκοτι' αμειβομαι.—Eur. Ph. 337.
SYN. Δυσορφνὴς, μελαγχιμος, μελανοφόρος. μελας. αφανής.

Δυσοσμια.
—Βοῆς τε και δυσοσμιας γεμων. Soph. Ph. 897.
SYN. Δυσωδια, βρῶμος.

Δυσουρισἶος.
Ιω σκοτυ κνεφος εμὸν,—
—Αδαμασἶον και δυσουρισἶον. Ib. Oed. T. 1339.
SYN. Δυσπεριοδευτος, ατελευτητος.

Δυσπαθεων, Δυσπαθής.
Ουδὲν γαρ νεμεσητὸν ὑπερ τεκνυ γοαασθαι
Μητέρι δυσπαθεοντος—Mosch. 4. 84.
—Και γαρ τα Πυθοκραντα, δυσπαθῆ δ' ὁμῶς.
Aesc. Ag. 1264.
SYN. Δυσποτμος, κακοπαθής.—Δυσἶλητος.

Δυσπαλαισἶος, Δυσπαλής.
Ω δυσπαλαισἶον γῆρας—Eur. Supp. 1108.
—Δυσπαλὲς δὲ γινεται. Pind. P. 4.
SYN. Δυσμαχος. ακαταπαλαισἶος, δυσχερὴς, αργαλέος, ακαταγωνισἶος, δυσμεταχειρισἶος. σκλήρος. δυσἶυχής.

Δυσπαλαμος
—Δυσπαλαμοι δολοι. Aesc. Eum. 882.
SYN. Δυσἶεχνος, κακοτεχνος, δυσχερής.

Δυσπαλεομαι
—Μεσα δυσπαλεῖται δηα. Ib. 562.

Δυσπαραβυλος.
Δυσπαραβυλοισι φρεσί. Aesc. Supp. 113.
SYN. Δυσβυλος, αβυλος.

Δυσπαραιτητος.
Διὸς γαρ δυσπαραιτητοι φρενες. Aesc. Pr. 34.
SYN. Απαραιτητος, αμετατρεπἶος, αμειλικος, χαλεπός.

Δυσπαρακολυθητος.
Δύσπαρακολυθητον δε πραγμ' εσθ' ἡ τυχη.
Sent
SYN. Δυσξυνετος. δυσνοητος.

Δυσπαρευνος.
Τα δυσπαρευνα λεκτρον.—Soph. Tr. 804.
SYN. Απαισιος, δυσποτμος.

Δυσπαρηγορος, Δυσπαρθελκτος.
—Και δυσπαρηγοροι βροτοῖς. Aesc. Eum. 387.
Εν δυσπαρθελκτοις—οικτοις. Ib. Supp. 391.
SYN. Δυσπαραμυθητος, δυσπαρηγορητος.

Δυσπαρις.
Δυσπαρι, εἶδος αριστε.—Il. γ. 39.

Δυσπεμπἶος.
Δυσπεμπἶος εξω συγγονων Ερινυων. Aesc. Ag. 1199.
SYN. Αχαριστος.

Δυσπεμφελος.
—Ει και δυσπεμφελος ειη. Il π. 748.
SYN. Δυσαρεστος, δυσκινητος, δυσἶαραχος. δυσχειμερος. δυσπειθής, χαλεπὸς, μεμψιμοιρος.

Δυσπενθής.
—Εκ δολυ—δυσπενθέος. Pind. P. 11.
SYN. Πολυπενθὴς, πολυθρηνος.

Δυσπερατος.
Τον αμηχανιας εχυσα
Δυσπερατον αιῶνα.—Eur. M. 648.
SYN. Δυσοδος, δυσδιεξοδος, δυσπορευτος. δυσπαριτος.

Δυσπετής.
—Μαθεῖν γαρ, εγγὺς ων, υ δυσπετής. Soph. Aj. 1065.

SYN. Δυσχερὴς, δυσκολος.

Δυσπετῶς.

Η δυσπετῶς αν τὺς εμὺς αθλὺς φεροις. Aesc. Pr. 771.

Δυσπινὴς

—Ειτ' ελυσε δυσπινῶς ςολάς. Soph. Oed. C. 1688.

SYN. Αυχμηρὸς, πιναρὸς, ρυπαρὸς.

Δυσπημα.

Πεμπειν δε δυσπηματ' αμηχανως εμοί. Aesc. Eum 484.

Δυσπλαιος

Φραζε τᾳ δυσπλανῳ παρθενῳ. Aesc. Pr. 609.

SYN. Αλητης, αλῆτις.

Δυσπλῆτις.

—Εις ναπας δυσπλητιδας —Lyc. 1452.

SYN. Καταπληκ]ική. τραχεῖα, δασπλῆτις.

Δυσπνοος, Δυσπνυς.

—Δυσπνοοις Θρησσαις—πνοαις. Soph. An. 595.

Δυσπνυς ικανω κῦφον εξαρας ποδα. Ib. 230.

SYN. Δυσαὴς, δυσπνοϊκὸς. υπερασθμος.

Δυσπολεμητος, Δυσπολεμος.

Πρακ]ορά τε σκοπειν δυσπολεμητον. Aesc. Supp. 657.

Δυσπολεμον δη γενος τῶν Περσῶν. Aesch. P. 1088.

SYN. Δυσμαχος—δυσυχὴς ἡ κακωθεὶς πολεμῳ.

Δυσπονὴς. Δυσπονος, Δυσπονητος.

Δυσπονέος καματοιο.—Od. ε. 493.

Ω πονοι βροτῶν δυσπονοι. Soph. An. 1288.

Τὴν δυσπονητον ἐξετ' αμφ' εμοὶ τροφὴν. Soph. Oed. C. 1685.

SYN. Πολυπονος, ατρυπονος. πολυκμητος. αλγεινὸς.

Δυσποτμος.

—Ισθι δυσποτμος γεγώς. Soph. Oed. T. 1205.

Δυσποτμε, μεινον, Αδωνι.—Bion. 1. 44.

SYN. Δυσυχης, δυσαμμορος, αθλιος.

Δυσποτος.

Βοσκαν φεροιμαν πωματος δυσποτυ. Aesc. Eum. 266.

Δυσπραγειν.

Τῷ δυσπραγῦντι δ' επιςεναχειν

Πᾶς τις ετοιμος—Aesc. Ag. 799.

SYN. Δυσυχειν.

Δυσπραξια, Δυσπραγια.

Οιμοι κελευθυ, τῆς τ' εμῆς δυσπραξιας. Soph. Oed. C. 1464.

SYN. Δυσυχια, δυσημερια, λαβη.

Δυσπροσιτος.

Δυσπροσιτος εσω τε κλειθρων σπανιος. Eur. I. A. 345.

SYN. Δυσομιλος, δυσπροσπελαςος, δυσσυμβατος, δυσπροσοδος, δυσεντευκ]ος, απεντευκτος.

Δυσπροσοιςος.

Το δυσπροσοιςον κἀπροσηγορον ςομα. Soph. Oed. C. 1342.

SYN. Δυσπροσιτος. δυσοις]ος.

Δυσπροσοπ]ος.

—Δυσπροσοπ]' ονειρατα. Soph. El. 462.

SYN. Δυσθεατος.

Δυσπροσωπος.

—Μηδέ μυ καρα

Τὸ δυσπροσωπον εισορῶν ατιμασης. Soph. Oed. C. 250.

Δυσσεβεια. Δυσσεβιη.

—Το δ' ευσεβὲς

Τῆς δυσσεβειας ανθελῦ. Eur. Cyc. 310.

—Και δυσσεβιη αλεγεινὴ. Sibyl. l. 1.

SYN. Δυσσεβημα, ασεβεια, θεοσεχθρια.

EPITH. Ὑπεροπλος.

Δυσσεβειν.

Αλλ' ουδ' ιδαχθῶ δῆτα δυσσεβῶν; — Soph. Tr. 1261.

SYN. Ανοσιυργειν, θεοβλαβειν. ασεπ]ειν.

Δυσσεβὴς. Vid. Αθεος.

Πῶς δῆτ' εκεινῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χαριν; Ib. An. 520.

Δυσσοος,

Ω μοι εγὼ τί παθω; τί ο δυσσοος;—Theoc. 3. 24.

EXP. Κακοδαιμων δυσχερως σωζομενος.

Δυσαλας, Δυςηνος, Δυσλημων.

Τὴν δυσαλαιναν δαῖτα—Soph. El. 286.

Εκτορ, εγὼ δυςηνος—Il. χ. 477.

Νηπιοι ανθρωποι, δυσλημονες—Hom. A. 532.

SYN. Δυσυχὴς, δυσμορος, αθλιος.

Δυσεκμαρτος.

Ιχνος παλαιᾶς δυσεκμαρτον αιτιας. Soph. Oed. T. 109.

SYN. Δυσξυμβλητος. δυσευρετος, δυσζητητος. δυσκαταληπ]ος, δυσκατεργαςος, αφανὴς.

Δυσεκνος.

—Δυσεκνον παιδυργιαν. Ib. 1271.

EXP. Παιδας δυσπαιδας.

Δυσερπὴς,

—Πολλὰ δυσερπῆ κακά. Aesc. Ch. 275.

SYN. Δυσφιλὴς. αηδὴς.

Δυσηρητος.

Καλλος δυσηρητον εφυ παιδων τεκεεσσι. Phoc. 205.

SYN. Δυσφυλακτος, αφρυρητος.

Δυσοκειν.

Ωδέ ε δυσοκεσασα κακας ωδῖνας ανετλαν. Mos. 4. 87.

Δυσοχὴς

Δυσοκὴς, Δυσοκος.
—Μηδ' ὅθι δειλαὶ
Δυσοκέες μογεουσιν αλετρίδες—Call. 4. 242.
Η τὴν αμορφον Λυγκα, δυσοκον δακος. Eur. Fr.

Δυσονος.
—Και 'παθεν δυσονα κηδεα. Aesc. S. T. 992.
SYN. Δυσπενθὴς γοερός.

Δυσοπαστος.
Φοιβε μ' υπηλθε δυσοπαστ' αινιγματα. Eur. Supp. 138.
SYN. Δυσεκμαρτος, δυσυπονοητος.

Δυσραπεζος.
Χαρμοναῖσιν ανδροβρῶσι δυσραπεζοι. Eur. Her. f. 385.

Δυστραπελος.
Πᾶ κεῖται ὁ δυστραπελος—Αιας; Soph Aj 925.
SYN. Δυσκολος, δυσκινητος, δυσχερὴς, δυσμεταθετος, αμετατρεπτος. δυστροπος. αμορφος.

Δυστροπος.
Τᾳ δυστροπῳ γυναικῶν Αρμονιᾳ—Eur. Hipp. 161.
SYN. Δυστραπελος. σκληρὸς. δυσαρκτος, ανηκοος.—αχρηστος. σκολιὸς, δυσαρεστος.

Δυσυχεω.
Πολλοὶ γυναικῶν δυσυχῦσιν εἵνεκεν. Sent.
Εξ ἡδονῆς γαρ φυεται το δυσυχεῖν. Sent.
SYN. Ενδυσυχεω, δυσπραγεω, δυσκληρεω. τολυπευω.—κακῶς πραττειν.

Δυσυχημα, Δυσυχια.
Νομιζε κοινὰ παντα δυσυχηματα. Sent.
Αχαλινων σοματων
Ανομυ τ' αφροσυνας
Το τελος δυσυχια. Eur. B. 387.
SYN. Ατυχια, δυσποτμια, δυσπραγια, δυσπραξια, δυσηνια. ανολβια. κακοδαιμονια, κακοπαθεια, κακοπαθημα. οἶζυς, οτλος, τληπαθεια, ταλαιπωρια. θλιψις, κακωσις, αναγκη.

Δυσυχὴς.
Δεῖ τὺς μεν εἶναι δυσυχεῖς, τὺς δ' ευτυχεῖς. Sent.
SYN. Ατυχὴς, αθλιος, δυστηνὸς.

Δυσφατος.
Τᾳ δ' επιφοβῳ δυσφατῳ κλαγγᾷ
Μελοτυπεῖς.—Aesc. Ag. 1161
SYN. Δυσλεκτος ασαφὴς, αινιγματωδης.

Δυσφημεω.
Τί με δυσφημεῖς; Eur. Hec. 183.
SYN. Λοιδορεω. βλασφημεω. διαβαλλω ελεγχολογεω. σχετλιαζω. διαφημιζω, διακωδωνιζω. εφελκομαι.

Δυσφημια.
Κατεῖχ' αεὶ πᾶν σρατοπεδον δυσφημίαις. Soph. Ph. 10.
SYN. Βλασφημια, καταρα, αρα. λοιδορια.

ΕΡΙΤΗ. Θυμοδακὴς, κερτομος, φιλολοιδορος.

Δυσφημος.
Μηδ' απὸ δυσφημοιο ταφυ απονοσησαντα. Hes. ε. 733.
SYN. Αποφημος, απαισιος. βλασφημος.—κακηγορος, κακολόγος, κακορρημων, λοιδορος, απλοεπὴς.
Ριγισοιο δολυ και αρης σομα τοῖο βεβυσαι—
Γλῶσσαν αεὶ δολοεσσαν εχει περιφορτον ανιης,
Λευκανιῃ δ' οιχθεντι ταφῳ πανομοιιὸς εσι.—
Γλωσσῃ ερευγομενοι κραδιης αθεμισιον ὕβριν. Apollin.

Δυσφιλὴς.
—Τῆς ὁ δυσφιλὴς
Γερων γεροντι συγκατῳκηκεν πονος. Soph Oed. C. 1323.
SYN. Ανερασος, δυσερπὴς.

Δυσφορεω.
—Ει δοκῶ
Πολλοῖσι θρηνοις δυσφορεῖν ὑμῖν αγαν. Ib. El. 257.
SYN. Αλυκτεω, αλασεω, αγανακτεω. βαρυνομαι, πικραινομαι.

Δυσφορητος, Δυσφορος.
Σὴν σαρκὰ δυσφορητον αμφεξει καλῶς. Eur. Cyc. 343.
—Λεγω γαρ και τὰ δυσφορ', ει τυχοι
Κατ' ορθὸν εξελθόντα, παντ' αν ευτυχεῖν. Soph. Oed. T 87.
SYN. Αφορητος, αφερτος, δυσφερτος, δυσκομισος. δυσλητος, ατλητος. δυσοισος, δυσυποισος. δυσαχθὴς, αινὸς, αβασακτος, βαρύς. χαλεπός.

Δυσφορμιγξ.
—Δυσφορμιγγα ξεινων αἱμασσυσ' αταν. Eur. I. T. 224.
SYN Γοερὸς, δυσθρηνητος.

Δυσφρονεω.
Αιψ' ὅγε δυσφρονεων επιληθεται—Hes. θ. 102.
SYN. Λυπεομαι, βαρυνομαι, δυσανασχετεω, δυσθυμεω.

Δυσφροσυνη.
—Και ελυσατο δυσφροσυναων. Hes. θ. 528.
SYN. Λυπη, ανια, δυσθυμια. ὑπερωδυνια.

Δυσφρων.
Ω μοι δυσφρονος ατας. Soph. Oed. C. 200.
SYN. Αλγεινὸς, δυσζυμος.

Δυσφυλακτος.
—Δυσφυλακτ' αιτῃ κακα. Eur. Ph. 941.
SYN. Αφυκτος, απαραιτητος. δυσκρος.

Δυσχειμερος, Δυσχιμος.
Οι περὶ Δωδωνην δυσχειμερον οικι' εθεντο. Il. β. 750.

Ειρξαι

Ειρξαι νεοσσῶν ὡς δρακοντα δυσχιμον. Aesc. S. T. 509.
SYN. Δυσχειμος, δυσχειμων, δυσχειμεριος, δυσπεμφελος—λευγαλεος. αγριος.
Δυσχειρωμα.
—Αντιπαλῳ δυσχειρωμα δρακοντι. Soph. An. 128.
Δυσχεραινω.
Η δυσχερανανθ', ἡ κατοικτισαντα πως. Ib. Oed. C. 1347.
SYN. Ανιαω, προσισαμαι,—διαπορουμαι.—βαρυνομαι—αγανακτεω, φθονεω.—μυσαττομαι. δεινοπαθεω. μισεω. απειθεω. ὑπερηφανεω.
Δυσχερεια.
—Δυσχερεια μεν
—Πολλη τουδε του φορηματος. Ib. Ph. 479.
SYN. Δυσκολια, δυσεργια, δυστροπια, κακοτροπια, χαλεποτης, ανια.
Δυσχερης.
Μη τῳ θανοντι τουτο δυσχερες ποιω. Ib. Aj. 1412.
SYN. Αλεγεινος, δεινος, δυσανεγωγος, δυσφορος, αχθεινος, δυσαντητος, αργαλεος. δυσηρης εργωδης.—δυσληπτος. απειθης.
Δυσχλαινα.
Δυσχλαινα τ' αμορφος—Eur. Hec. 239.
SYN. Δυσειμονια.
Δυσχορτος.
Δυσχορτους οικους ναιω. Eur. Iph. T. 219.
SYN. Δυσθαλης, ανδης.
Δυσωδης, Vid. Δυσοδμος.
Πως—νυν ουκ ειμι σοι
Χωλος, δυσωδης;—Soph. Ph. 1060.
Δυσωνυμος.
Προσθεν γαρ μιν μοιρα δυσωνυμος αμφεκαλυψεν. Il μ. 116.
SYN. Δυσποτμος, αποφημος, χαλεπος, κακωνυμος.
Δυσωρεω, Δυσωρεομαι.
Ως δε κυνες περι μηλα δυσωρησονται εν αυλῃ. Il. κ. 183.
SYN. Δυσφυλακτεω.
Δυω, Δυομαι.
Ει δε κ' ατερ δωρων πολεμον φθισηνορα δυης. Il. ι. 600.
—Νερτερα δυσαν χθονι. Eur. Her. f. 335.
Αλλα κατα σταθμους δυεται—Il ε. 140.
SYN. Κατερχομαι. κρυπτομαι. επιδυω. ὑποδυνω.
Δυωδεκαβοιος.
Τον δε δυωδεκαβοιον ενι σφισι τιον Αχαιοι. Il. ψ. 703.
EXP. Δωδεκα βοων αξιον.

Δωδεκακρουνος.
Δωδεκακρουνον στομα. Suid.
Δωδεκατος.
Δωδεκατος τ' αροτος. Soph. Tr. 838.
SYN. Δυωκαιδεκατος, δωδεκαριθμος.
Δωδων, Δωδωνη.
Ως την παλαιαν φηγον αυδησαι ποτε
Δωδωνι δισσων εκ πελειαδων εφη. Ib. 175.
Την αιπυνωτον αμφι Δωδωνην.—Aesc. Pr. 829.
Δωδωναιος.
Ζευ ανα, Δωδωναιε, Πελασγικε, τηλοθι ναιων,
Δωδωνης μεδεων δυσχειμερου—Il. π. 233.
Δωμα, Δω, Poet. Vid. Δομος, μελαθρον.
Τιπτε Θετι, τανυπεπλε, ἱκανεις ἡμετερον δω. Il. σ. 385.
—Θαλαμον, και δωμα, και αυλην. Il. ζ. 316.
EPITH. Αγλαον, αγακλυτον, κλυτον, απυδμητον, ὑψηλον, ευκτιτον, ευπηκτον, λιπαρον, κνισσηεν, θεοτερπες, ουρανομηκες, πολυκτεανον, πολυχρυσον, πολυσταφυλον, ολβιον, περικαλλες, ευυδρον, πυκινον, φιλον.
PHR. Αφνειον βιοτοιο.
Κυριδιον, μαλα καλον, επιπλειον βιοτοιο.
Ωστε γαρ ηελιου αιγλη πελεν ηε σεληνης,
Δωμα καθ' ὑψερεφες Μενελαου κυδαλιμοιο. Hom.
Διος Δω.
—Διος ποτι χαλκοβατες δω. Il. α. 426.
SYN. Ολυμπος, Ολυμπια δωματα.
Χρυσεα, μαρμαιροντα τε τευχαται, αφθιτα αιει.
Χαλκου τε στεροπην, και δωματα ηχηεντα,
Χρυσου τ', ηλεκτρου τε, και αργυρου, ηδ' ελεφαντος,
Ζηνος που τοιηδε γ' Ολυμπιου ενδοθεν αυλη. Hom.
Αϊδος Δω. Vid. Αϊδης.
Αλλ' αυτως αλαλημαι αν ευρυπυλες Αϊδος δω. Il. ψ. 74.
Δωματιον.
Αιθερα Διος δωματιον—Ar. R 100.
SYN. Οικιδιον, οικαριον, οικισκη.
Δωματιτις
—Δωματιτιν ἑστιαν. Aesc. Ag. 977.
Δωμαω. Δωμαομαι. Vid. Δεμω.
Ου σημα δωμησαντες.—Lyc. 719.
—Εδωμησαντο δε σημα. Orph. 568.
Δωρημα, Δωρεα, Δωτινη.
Στεργοι δε με σωφροσυνη
Δωρημα καλλιστον θεων. Eur. M. 637.
Ουτος δ' εκεινου τηνδε δωρεαν εχων. Soph. Aj. 1051.
—Ηε και αλλως δωσει δωτινην—Od. ι. 268.
Δωρον.
—Θοαντι δε δωρον εδωκεν. Il. ψ. 745.

SYN. Δομα, δοσις, δὼς, γερας, καρπωμα, χαρισμα, χαριστηριον· δανός.

EPITH. Αγλαὸν, αγλαοτιμον, αρεστὸν, αμβροτον, αγαπὸν, αγαυὸν, γαμηλιον, ερατὸν, ερικυδὲς, αρχεγονον, θνητὸν, θυμῆρες, μελινδὲς, μενοεικὲς, μειλιχον, κῦφον, μεγαλαυχὲς, μεγαλωνυμον, κυδῆεν, ξεινηΐον, καλλιμον, ολβιον, θεσπεσιον, περικαλλὲς, ποθητὸν, πολυλλιτον, πλανὸν, παυσικακον, τιμηεν, φαιδρὸν, φυσιζοον, φιλαγαθον, φιλιον, φιλοπαιγμον, φεραυγὲς, φερεσβιον, χαρίεν, σπανιστον, χρυσοφαὲς. δυσδωρον.

Δωρεομαι.

Δωρεῖται Μορσων τὰν αμνίδα—Theoc. 5. 139.

SYN. Δεξιοομαι. διδωμι. χαριζομαι. βραβευω, γεραιρω.

Δωρητός.

Δωρητοὶ τε πελοντο παραρρητοίτ᾽ επεεσσι. Il. ι. 522.

—Αρχῆς ὕνεκ᾽, ἣν εμοὶ πολις

Δωρητὸν, υκ αιτητον εισεχειρισε. Soph. Oed. T. 392.

EXP. Τοῖς δωροις πειθομενος.—ὁ δῶρα λαμβανων.—τὸ ὡς δῶρον διδομενον.

Δωρικὸς, Δωριος.

Δωρικὰς τε τριγλυφας. Eur. Or. 1318.

—Και Δωριον ὑδωρ. Mosch. 3. 1.

Δωρίς.

—Και ωλετο Δωρὶς αοιδά. Ib. 12.

Δωροδοκεω.

Αιτεῖ, ταραττει, δωροδοκεῖ. Ar. Eq. 66.

Δωρόδοκος

Δωροδοκοισιν επ᾽ ανθεσιν ἵζων. Ib. 402.

SYN. Δεξιδωρος.

Δωροφάγος.

—Δωροφαγυς βασιλῆας. Hes. ε. 39.

SYN. Δωροβόρος, δωροληπτης.

Δωροφόρος.

—Ανδρες δωροφόροι. Pind.

Δωτειρα,

—Δικη δωτειρα δικαιων. Arat. Φ. 113.

Δωτὴρ, Δωτωρ. Vid. Δοτήρ.

—Θεοὶ δωτῆρες εαων. Od. Θ. 325.

Ερμεια,—δῶτορ εαων. Ib. 335.

ΕΑΓΗ, pro αγη ab αγνυμι vel Αγω.
—Ως δη πολλα περι ροπαλ αμφις εαγη. Il. λ. 558.
Νυν δε μοι εν χειρεσσι εαγη ξιφος—Il. γ. 367.
Εαδοτα pro ηδοτα.—κ. λ.
—Τοισι δε πασιν εαδοτα μυθον εειπεν. Il. ι. 173.
Εανος, (Adj.) ωσει ρεανος Sch.
Πεπλον μεν κατεχευεν εανον, πατρος επ' ουδει. Il. ε. 734.
—Εανω λιτι καλυψαν Il. ψ. 254.
Λιτι καλυψαμενη εανω—Orph. 875.
SYN. Ισχυρος, τρυφερος χαυνος, ευρυς, πλατυς, αβροχιτων. αποικιλος. λεπτος, λεπταλεος, απαλος.
Εανος, Poet. Ειανος (Subst.)
Χειρι δε νεκταρεου εανου ετιναξε λαβουσα. Il. γ. 385.
Ειανου απταμενη—Il. π. 9.
SYN. Πεπλον, αμπεχονη, εσθος, ιματιον.
ΕΡΙΤΗ. Αμβροσιος, αργης, φαεινος, βαθυκολπος, λεπταλεος, ευωδης, πολυκμητος.
Εαρ, Poet. Ειαρ, Ηρ.
—Εαρος δ' επιγιγνεται ωρη. Il. ζ. 148.
—Ειαρι πρωτω. Theoc. 12. 30.
Ηρος εν ωρα χαιρων—Ar. N. 1004.
ΕΡΙΤΗ. Ανθεμοεν, αιολον, ημεροθαλες, ηδυ, ερσηεν, δροσερον, γλυκερον, ευκραες, ευτροφον, κυκνον, καλον, πολυδενδρεον, πολυανθες, πολιον, στεφανηφορον, υγρον.
Ειαρι χρυσειω, κρυερων νεφεων ελατηρι
Οπποτε γαια βροτοισι φυτηκομεουσι γεγηθεν.
Οπποτε και καλυκεσσι, και ανθεσιν αμματα λυει.
—Γλαγοεντος εν ειαρος ωρη. Opp.
—Φοινικανθεμου ηρος ακμα. Pind.
Χειματος ηνεμοεντος απ' αιθερος οιχομενοιο,
Πορφυρεη μειδησε φερανθεος ειαρος ωρη.
Γαια δε κυανεη χλοερην εστεψατο ποιην,
Και φυτα θηλησαντα νεοις εκομισε πετηλοις
Οι δ' απαλην πινοντες αεξιφυτου δροσον ηους
Λειμωνες γελοωσιν ανοιγομενοιο ροδοιο. κ. λ. Ep. l. 1. ult.
Η δη μεν Ζεφυροισι μεμυκοτα κολπον ανοιγει
Ειαρος ευλειμων θελξινοοιο χαρις.
—Ηρος πολυανθεμος ωρη Ep.
Ιδε, πως εαρος φανεντος
Χαριτες ροδα βρυουσιν. κ. λ. Anac. 37.
—Παντ' ειαρος αδεα βλαστει. Bion.
Εαρ, Poet. Ειαρ.
—Το δ' εκ μελαν ειαρ εδαπτεν. Call. Fr.
—Η ορχαδος ειαρ ελαιας. Nic.
SYN. Αιμα.—λιπος.

Εαρινος, Poet. Ειαρινος, Ηρινος.
Εν ανθεσιν ειαρινοισιν. Il. β. 89.
Ως ανεμος νεφελας αιψα διεσκεδασεν Ηρινος,—Solon. 1. 19
SYN. Εαρτερος, ηρινος, ηεριος.
Ειαροτερπης. Vid. Νυμφαι.
Ειαροτροφος.
Λειμωνιον ειαροτροφεων πεπταμενα πεταλα. Mosc. 2. 67.
Εαυτος
Ειπε, τι παγχαλεπον τελεθει; το γνωναι εαυτου
Ειπε, τι ρηιδιον; μωμεισθαι πραγματα αλλων.
Εαω
—Αλλα μ' εασατε. Il. ...
Ουκ εαα Κρονιδης—Il. θ. 414.
—Μιν εγω πολεμιζειν ουκ ειασκον. Il. ε. 802.
SYN. Συγχωρεω, εγχωρεω, αφιημι.—εφιημι, παριημι, ανατιθημι επιτρεπω διδωμι.—παραπεμπω—αναπαυομαι, αποτασσομαι, διαγγελλω.

Ε Β.

ΕΒΔΟΜΑΓΕΤΗΣ.
Τας δ' εβδομας ο σεμνος εβδομαγετας
Αναξ Απολλων ειλετο. Aesc. S. T. 806.
Εβδομακις
Εβδομακις περι Δηλον. Call. 4. 251.
Εβδομας
Επτα δε νυν και γλωσσαν εν εβδομασι μεγ' αριστος (al. ενι εβδομαδεσσιν αριστος.) Solon. 11.
Εβδοματος,
Εν τη δ' εβδοματη ρινω σχετο—Il. η. 248.
Εβδομος.
—Εγω δε τοι εβδομος ειμι. Il. ω. 399.
—Και εβδομη, ιερον ημαρ Hes. ε. 768.
Εβενος, Εβελος
Ω Εβενος, ω χρυσος—Theoc. 15. 123.
Εβραιοι.
Ηξει πορθησων λαων γενος ακριτα φυλα,
Εβραιων εθνος—Sibyl. l. 8.
Μουνοι Χαλδαιοι σοφιαν λαχον, ηδ' αρ Εβραιοι
Αυτογενεθλον ανακτα σεβιζομενοι θεον αγνως.
Apoll. ap. Euseb.
SYN. Ιουδαιος, Ισακιδαι, Αβραμιται. Σολυμηιοι.

ΕΡΙΤΗ.

ΕΡΙΤΗ. Αναιδέες, αινομανεῖς, αφειδητοι. — πισοὶ, εκλεκτοί.
Εϐρος. Nom. Fl.
Εϐρον παρ' ποταμὸν τετραμμένος —Theoc. 7. 112.
ΕΡΙΤΗ. Θρηΐκιος, αργυρορρυτης.

Ε Γ

Εγγασριμυθος.
—Μωρῶν απατας εγγασριμυθων. Sib. l. 3.
SYN. Εγγαστρίλης, εγγαστριμαντις, στερνομαντις.
Εγγεινομαι Poet.
Ευλὰς εγγεινωνται—Il. τ. 26.
SYN. Εγγενναω.—εγγιγνομαι.
Εγγειος.
Οδὸν περασας ὥσπερ εγγειον δρομον. Suid.
SYN. Γαιηϊος, εγγαιος, εγγεος.
Εγγελαστὴς, Vid Γελαστής.
Ουκ εγγελαστὴς των ὁμιλεντων—Eur. Hipp. 1000.
Εγγελαω
—Εγγελῶσα τοῖς πασχμενοις. Soph El. 279.
—Καθ' ἡμῶν εγγελῶν ἁϐρυνεται. Ib. Oed. C. 1404.
SYN. Επιγελαω, επεγγελαω, καταγελαω.
Εγγενετης, Εγγενής.
Δαιμοσιν εγγενεται;—Ap. 4. 1549.
Ιω πονος εγγενὴς. Aesc. Ch. 464.
—Εγγενὲς αἷμα. Sibyl l. 3.
SYN. Αυθιγενὴς, επιγενὴς, συγγενὴς, ὁμαιμος.
Εγγενῶς.
—Ειπερ εγγενῶς ετι—Soph. Oed. T. 1248.
SYN. Γνησιως.
Εγγονος.
—Τα φιλτατ' εγγονων εμοῖν. Ib. 1485.
SYN. Επιγονος, αμμαμος.
Εγγλωττογαστωρ.
—Πανῦργον εγγλωττογαστορων γενος. Ar. Av. 1696.
Εγγλωττοτυπεω.
Και νικησας ἡμῖν μεγαλως
Εγγλωττοτυπεῖν παρεδωκας. Ib. Eq. 779.
SYN. Σεμνολογεω, μεγαληγορεω.
Εγγραφω, Εγγραφομαι.
Ην εγγραφε σὺ μνημοσιν δελτοις φρενῶν. Aesc. Pr. 788.
SYN. Προσεγγραφω, παρεγγραφω, επιγραφω. —προσγραφω, γραφω. —εγγλυφω. —προσαπτω, εγκατατασσω, ανατιθημι, προστιθημι. εγκολαπτω, επιχαραττω.
Εγγυαλιζω.
—Τότε τοι κρατος εγγυαλιξει. Il. λ. 207.
SYN. Εγχειριζω, διδωμι, παρεχω, χαριζομαι.
Εγγυαω, Εγγυαομαι.
Αλλ' αγε μὲν τοι, νη Δί', εγγυᾶς σύ μοι—Ar. Pl. 1203.
—Εγγυασομαι μη—Pind Ol. 11.
SYN. Ανεγγυαω, παρεγγυαομαι, ἀναδεχομαι. εκδιδωμι, μνηστευομαι, αντιφωνεω. ασφαλιζομαι.—γενναω.
Εγγυη.
Δειλαί τοι δειλῶν γε και εγγυαὶ εγγυαασθαι. Od. θ 350.
Εγγυην φευγειν δε Θαλης Μιλησιος ηυδα. Ep. l. 3.
SYN. Εγγυησις, διεγγυησις, εξεγγυησις, εξεγγυημα, ὁμολογια. αναδοχή.
Εγγυητής.
Αλλ' εγγυητάς σοι καταστησω δυο
Αξιοχρεως. Ar. Ecc. 1056.
SYN. Εγγυος, ὑπεγγυος, αναδοχεὺς, αναδοχος.
Εγγύθεν, Εγγύθι, Εγγύς.
—Εγγύθεν ελθών. Il. ε. 72.
—Εγγύθι ταφρον. Il. η. 341.
Και ρ' εγγὺς στηην—Il. γ. 344.
SYN. Παρεγγυς, συνεγγυς, ενεγγυς, πλησίον. παραπλησίον, συσαδὴν, συσαδὸν, ὁμοῦ, ὁμοσε, πελας, σχεδόν. αγχι, αγχόθι. εμπελαδὸν, εμπλην.
Εγειρω.
—Ον Αργυροτοξος εγειρεν. Il. ε. 517.
SYN. Ανεγειρω, διεγειρω, επεγειρω, εκζωπυρεω, διασπευδω, επισπερχω, παροξυνω, εποτρυνω, παρορμαω, παρακελευομαι, εγκελευω, συντεινω, κινεω, ορινω, ορνυμι, ανορνυμι, ορω, ανορω, εκριπιζω. κατασκευαζω.—ζωγρεω. ανιστημι.
Εγερσιμος.
—Γλυκερὸν και εγερσιμον ὕπνον. Theoc. 24. 7.
Εγερτί.
Φρερεῖν εγερτί. Eur. Rh. 524.
Εγκαθαρμοζω.
Εγκαθαρμοσαι λαϐοντας
Τυτονί τον αυχένα. Ar. L. 684.
SYN. Αρμοζω τετραγωνιζω.
Εγκαθεζομαι, Εγκαθημαι, Εγκαθιζω—ομαι.
Μηδ' ακων εγκαθεδεῖται. Ib. R. 1571.
Εν ταῖς γυναιξὶν εγκαθεζομενος λαθρα. Ib. Th. 191.

—Κρυπτὸς

—Κρυπ7ος εγκαθημενος. Ib. 607.
—Θρονος, ὦ ποτε Κρηθεΐδας
Εγκαθιζων —Pind. P. 4
Ην δ' εγκαθιζωμεσθα προτεραι.—Ar. Ec. 98.
—Ναόν Κυπριδος Εγκαθισατο. Eur. Hip. 31.
SYN. Επικαθημαι, επικαθιζω, εφεζομαι, εφημαι, ενῆμαι, ενεδριαω, ενιδρυομαι, ενιδρυνω, ενθακεω, επιθοαζω, ενεζομαι, ενιζω, ενιζανω, εφιζανω εγκρυπ7ομαι, εγκαθιδρυω.
Εγκαθευδω.
Ουκ ετ' εργον εγκαθευδειν.—Ar. L. 615.
SYN. Επικαθευδω, εγκοιμαομαι, επικοιμαομαι, επευναζομαι, ραδιουργῶ, καταρραθυμῶμαι, καταδαρθω, εγκαταδαρθανω, ενευδω, ενικνωσσω.
Εγκαθηβαω.
Ως εγκαθηβᾶν πολλ' εχεις ευδαιμονα. Eur. Hip. 1096.
SYN. Ενηβαζομαι, ηβαω.
Εγκαθισημι.
Ακη βροτοῖς θεῶν εγκαταστῆσαί τινα. Ib. Andr. 269.
SYN. Διατιθημι, καθισημι, παρεντιθημι, ενιημι.
Εγκαθοραω. Vid. Καθοραω.
Χαιρουσ'—εγκαθορα πολιν. Anac. 59. 6.
Εγκαθυβριζω
—Ταῖς σαῖς εγκαθυβριζειν τρυφαῖς. Eur. Tro. 997.
SYN. Γαυροω, θρασυνομαι, υπερφρονεω.
Εγκαλεω.
Εγκαλῶν δέ μοι φονιε πατρῴος. Soph. El. 780.
SYN. Δικαζομαι, κλητευω, προσεγκαλεω, επικαλεω, αιτιαομαι, επαιτιαομαι, κατηγορεω, ενδεικνυμαι, ενιπ7ω.—εγκλησιν, καταδικην, εισαγω.
Εγκαλυπ7ω.
Ος εγκεκαλύφθαι φής. Ar. Pl. 714.
SYN. Επικαλυπ7ω, κατακαλυπ7ω, εγκρυπτω, εμπυκαζω.—εγκαλυπ7ομαι, διατρεπομαι αισχυνομαι.
Εγκαναχεω.
—Ο δ' εγκαναχησατο κοχλῳ. Theoc. 9. 27.
(—Ακρατον εγκαναξόν μοι πολύν. Ar. Eq. 105.)
SYN. Ενηχεω, επηχεω, κατηχεω. (—εγχεω, ενσεισω. εκπινω. εκφορεω.)
Εγκαπ7ω.
Σιγῶμεν εγκαψαντες αιθερα γναθοις. Eur. Cyc. 625.
Ολην ενεκαψε.—Ar. Pa. 7
SYN Αποχναυω, δαρδαπ7ω, περιδαρδαπτομαι, κατατρωγω, ανακαπ7ω, επεγκαπ7ω.

Εγκαρπος.
—Τελη τ' εγκαρπα Κηναιῳ Διί. Soph. Tr. 242.
SYN. Εγκαρπης, ευκαρπος, πολυκαρπος, επικαρπιος.
Εγκαρτερεω.
Εγκαρτερεῖς δη θανατον.—Eur. Andr. 261.
SYN. Διακαρτερεω, καρτερεω, εμμενω, αναμενω.
Εγκατα τα.
—Και εγκατα παντα λαφυσσει. Il. λ. 176.
SYN. Εντερα, ενδινα, εντοσθια, εντοσθιδια, εγκοιλια, σπλαγχνα, ενδυΐα.
Εγκαταζευγνυμι.
—Νεας πωλας νοοισιν εγκαταζευξας τροποις. Soph. Aj. 747
SYN. Συναρμοζω, συντιθημι.
Εγκατακειμαι.
—Κλισμῷ βασιληΐῳ εγκατακεῖσθαι. Theog. 1191.
SYN. Ανακειμαι. εγκαθημαι, προσιζανω.
Εγκατακλειστος. Vid. Εγκλειω
—Νιν εγκατακλειστον δομοις. Eur. Dan. 39.
Εγκατακλινω—ομαι.
Ωσπερ Σισυφαν εγκατακλιθῆναι μαλθακήν. Ar. Av. 122.
SYN. Κατακλινω, εγκλινω.—ανακλινομαι.
Εγκατακρινω.
Θρασεῖ δ' εγκατακρινων—Ib. R. 334.
SYN. Κατακρινω, ανακρινω, εγκρινω.
Εγκατακρυπ7ω.
Κῦδος μαρανθὲν εγκατακρυψας ζοφῳ. Lyc. 1231.
SYN. Αποκρυπ7ω, εγκρυπ7ω, κατακρυπ7ω.
Εγκαταλεγω.
—Τά μοι θεὸς εγκαταλεξε. Sibyl. l. 3.
SYN. Ενδιδασκω, εγκαταλογιζομαι, εξαριθμεω, καταλεγω, ανακρινω, εξεταζω, προσαγομαι. εγκατοικοδομεω.
Εγκαταλειπω.
—Ετερον παῖδ' εγκαταλειπων. Hes. ε. 376.
SYN. Απολειπω, εγκαταλιμπανω.
Εγκαταμιγνυμι.
—Και τευτος εγκαταμίξας. Ar. L. 581.
SYN. Αναμιγνυμι, διαμιγνυμι, εντιθημι, εγκατατιθημι. εγκεραννυμι.
Εγκατανυω.
Ουρανῷ εγκατενυσσεν εφεσιον αθανατοισι. Ap. 3. 116.
SYN. Καθαναω, κατοικιζω, εγκατοικιζω.
Εγκαταπηγνυμι.
—Ξιφος—Κυλεῷ εγκατεπηξα.—Od. λ. 96.
SYN. Καταπηγνυμι, εμπηγνυμι, εντιθημι.
Εγκατας-

Εγκαταράπ]ω.
Μηρῷ εγκατεραψάς Βακχον—Orph. H.
SYN. Εῤῥαπ]ω, επιῤῥαπ]ω, καταῤῥαπ]ω.
Εγκατασκηπ]ω.
—Εγκατασκηψον βελος. Soph. Tr. 1103.
SYN. Ενσκηπ]ω, εισβαλλω—λεηλατεω.
Εγκατατιθημι.
—Σφ εγκατθετο κολπῳ. Il. ξ. 223.
SYN. Κατατιθημι, εντιθημι, ανατιθημι, εγκρυπ]ω, εγκαταμιγνυμι, εγκαταπηγνυμι.
Εγκατιλλωπ]ω.
—Ὑμῖν εγκατιλλωψας μεγα. Aesc. Eum. 113.
SYN. Χλευαζω, κατιλλωπ]ω, εγκαταμυκ]ηριζω.
Εγκατοικεω. Vid. Ενοικεω.
Εξ ὧν κενοῖσιν εγκατοικησεις δομοις. Eur. Fr.
Εγκατοικιζω.
Πατρῷ αγαλματ' εγκατοικιεῖ θεῶν. Lyc. 1262.
SYN. Εγκαταναω, ενοικιζω.
Εγκαρος.
Ου γαρ λελειπ]αι τῶν εμῶν ουδ' εγκαρος. Suid.
EXP. Τὸ ελαχιςον.
SYN. Πυρνος, ψωμιον, ψωμὸς.—ςομιον.
Εγκειμαι
—Επεὶ ουκ εγκεισεαι αυτοῖς. Il. χ. 513.
SYN. Εγκατακειμαι, επικειμαι, εγκελλω, ενισαμαι. εφισαμαι, παρισαμαι, ενεχομαι, επερχομαι, εγγιζω, εγκλινω—ασχολεομαι.
Εγκελαδος. Nom. pr.
Εγκελαδόν τ' επεδησας—Hom. B. 275.
Επ' Εγκελαδῳ δε καρηνῳ
Ηἔρα θερμαινων ελελιζετο πυρσὸς αλητης·
Αλλά μιν ουκ εδαμασσε—κ. λ. Nonn. I. 48.
Εγκελευω, Εγκελευομαι.
—Μηδὲν εγκελευσ' αγαν. Aesc. Pr. 73.
•SYN. Επεγκελευω, κελευω. επικελευω, παρακελευω, προςασσω.—εγειρω, παρακαλεω.
Εγκεντρίς.
—Δεδοικα τας εγκεντρίδας. Ar. V. 425.
SYN. Κεντρον, ογκος. πλῆκτρον, ἧλος, σκολοψ, μυωψ. καρφίον, γραφεῖον.—ακανθα.
Εγκεραννυμι, Εγκεραννυω.
Οινόν τ' εγκερασασα πιεῖν—Il. θ. 189.
Τρεῖς γαρ μονους κρατῆρας εγκεραννυω
Τοῖς ευ φρονῦσι. Sent. Eub.
SYN. Εγκατακεραννυω, εγκυκαω, εγχεω, εγκαταμιγνυμι, αναταρασσω.
Εγκερτομεω.
—Και ματην εγκερτομῶν. Eur. I. A. 1006.
SYN. Κερτομεω. αποσκωπ]ω, εμπαιζω.
Εγκεφαλός.
—Βελος δ' εις εγκεφαλον δῦ. Il. θ. 85.
SYN. Εγκαρ εγκαρος, ακαρός. μυελός.

Εγκιθαριζω.
—Μεσῳ ηματι εγκιθαριζεν. Hom. M. 17.
SYN. Κιθαριζω, φορμιζω.
Εγκιλικιζω.
Αεὶ ποθ' ἡμῖν εγκιλικιζουσιν οι θεοί. Suid.
SYN. Κακοποιῶ, κακοηθευομαι.
Εγκλειω. Ενικλειω.
—Ει μη γλῶσσαν εγκλεισοι φοβος. Soph. Ant. 511.
Λιμῷ μιν κεῖν' ἦμαρ ενικλεισαντες εχουσιν. Ap. 2. 1031.
SYN. Αποκλειω, διακλειω, κατακλειω, εγκατακλειω, περικλειω, εγκαθειργω.
Εγκινεω.
Ανήρ τις ἡμῖν εςιν εγκινυμενος. Ar. Fr.
SYN. Ταρασσω, εμποδιζω.
Εγκιρνημι, Εγκιρναω.
Εγκιρνατω τίς μιν. γλυκὺν
Κωμου προφαταν. Pind. Nem. 2.
SYN. Συγκιρναω, αρμοζω, ρυθμιζω, εγκεραννυω.
Εγκλημα.
Εγκλημα μικρὸν αιτιαν θ' ετοιμασας. Soph. Tr. 365.
SYN. Εγκλησις, επικλημα, κατηγορια. επηγορια, κατηγορια. απαγωγὴ, εναγωγη, ενδειξις, ὑποκρισις, επιβολη, εισαγγελια. κατεγγελια, γραφὴ, αιτιαμα, αιτιασις. μεμψις, καταμεμψις, προκλησις, εξαιτησις. πλαῖσμα.
Εγκληρος.
—Ουθ' ὑμεναιων Εγκληρον—Ib. An. 825.
Τοις ισοθεοις εγκληρα λαχειν. Ib. 848.
—Πῖαρ εγκληρον χθονὸς. Lyc. 1060.
SYN. Μετοχος—κοινός, ὁμοιος.—διαδεκ]ωρ. επικληρος, πλυσιος.
Εγκλιδόν.
Εγκλιδὸν εζομενη—Hom. XXII. 3.
Εγκλινω, Εγκλινομαι
Εγκλινων δ' εκυλινδε—Hom. V. 119.
—Επεὶ πονος ὑμμι μαλιςα
Τρωων και Λυκιων εγκεκλιται—Il. ζ. 78.
SYN. Εγκατακλινω, επικλινω, παρακατακλινω, παρακλινω, ὑποκλινω, επιρρεπω, εναγκωνιζω. εγκειμαι, επικειμαι, επερειδομαι, εγκυπ]ω, επικυπ]ω, προκυπ]ω—νευω.
Εγκοιμαομαι Vid. Εγκαθευδω.
Δοραῖς δε μηλων τυμβος εγκοιμωμενοις
Χρησει καθ' ὑπνον πᾶσι νημερτῆ φατιν. Lyc. 1050.
Εγκοισυρῦμαι.
Σεμνὴν, τρυφῶσαν, εγκεκοισυρωμενην. Ar. N. 48.
SYN. Αβρυνομαι. περισσῶς κοσμεομαι.

Εγκολλαβιζω, Εγκολαβεω.
—Αυτὸν ενεκολαβησάς. Ib Eq. 263.
SYN. Καταπινω. προσκρυω.
Εγκομβοω.
—Την επωμίδα
Πτυξας διπλῶς ανωθεν ενεκομβωσαμην. Apoll.
SYN. Ενδεω. ενειλεω.—σολιζομαι.
Εγκονεω.
—Εσορεσαν δοιω λεχε' εγκονεουσαι. Il. ω. 648.
SYN. Κατεγκονεω, ενεργεω. σπευδω, κατασπευδω, επειγομαι, κατεπείγομαι, ταχυνω, επιταχυνω, ωκυνω.
Εγκονητι.
Και—Θετιν κατεμαρψεν εγκονητί. Pind. N. 3.
SYN. Μογερῶς, επιπονως, μοχθηρῶς, επωδυνως. ταχεως.
Εγκορδυλεω.
Εν πεντε σισυραις εγκεκορδυλημένος. Ar. N. 10.
SYN. Εγκρυπτω, εντυλιττω, ενειλεω.
Εγκορυπτω, Εγκορυπτομαι.
Πληγὴν αθαμβὴς κριος εγκορυψεται. Lyc. 558.
SYN. Κορυπτω.—εντεινω.
Εγκοσμεω.
Εγκοσμεῖτε τὰ τευχεα—Od. ο. 218.
SYN. Διακοσμεω, κατακοσμεω, διαταττω, διαστοιχιζω, ευθετιζω, ευτρεπιζω.
Εγκοτεω.
—Τοῖς κλάυσι τ' εγκοτεῖν. Aesc. Ch 39.
SYN. Αγανακτεω.
Εγκοτος.
Εγκοτον δίυγας. Ib. 391.
SYN. Επικοτος, οργίλος, εχθρὸς, ενδιαθετος.
Εγκυράς.
Αμφιβάλλει εγκυράδι. Aesc. Fr.
Εγκραζω. Vid. Ανακραζω.
Ου γαρ αν τοσουτονι
Ενεκραγες ημῖν ουδὲν ηδικημενη. Ar. Pl 428.
Εγκρατεια.
Υπερ εγκρατειας τοῖς νοσοῦσιν ου σφοδρα
Παντες λαλοῦσιν—Philem. 11.
SYN. Επικρατεια, σαοφροσυνη, σωφροσυνη, ασκησις, μετριοτης, συμμετρια, αποχὴ, αποσχεσις.
Εγκρατεως.
Ηγχον δ' εγκρατεως.—Theoc. 25. 266.
SYN. Εγκρατεῖς, ἶφι, κρατερῶς. καθεκτῶς, σωφρονως.
Εγκρατὴς.
—Ναὸς ἐσις εγκρατὴς—Soph. An. 726.
Ει δ' εγκρατεῖς φευγουσιν.—Ib. Oed. C. 10.
SYN. Επικρατὴς κραταιὸς. επισχὼν, εποχος, επιτυχὴς. επηβολος.—σωφρων.

Εγκροτεω.
Αειδον δ' αρα πᾶσαι ες ἓν μελος εγκροτεοισαι
Ποσσὶ περιπλεκτοις.—Theoc. 18. 7.
SYN. Ανακροτεω, εγκρουω. προσκρυω.
Εγκρυω.
—Εγκρουων—και παιζων. Ar. R. 377.
EXP. Βαινων ευρυθμως
SYN. Εγκατακρουω, εκβαλλω. εγκαταπηγνυμι.
Εγκρυπτω.
—Δαλον σποδιῇ ενεκρυψε μελαινῃ. Od. ε. 488.
SYN. Εγκαλυπτω, επικαλυπτω, συγκαλυπτω, αποκρυπτω, επιρεφω.
Εγκρυφιαζω.
—Ελεληθεις εγκρυφιαζων. Ar. Eq. 819.
SYN. Εμφωλευω, αποκρυπτω.
Εγκυκαω, Εγκυκαομαι. Vid Εγκεραννυμι.
—Εγκοκῶσαν αλφιτῳ θεονα. Lyc. 674.
Τα πραγματ' εγκυκάσθαι. Ar. A. 937.
Εγκυκλεω
Αλλ' εγκυκλοῦντ' οφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεών.
Eur. I. T. 76
—Ουκ οἶδ' ὅποι εγκεκυκλῆσαι. Ar. V. 697.
SYN. Αναςρεφω. μεταβαλλω.
Εγκυκλον.
(Εἶδος γυναικειυ φορηματος)
Φερ' εγκυκλον. Ib. Th. 268.
Εγκυκλοω.
—Ωσπερ φωνή με τίς εγκεκυκλωται. Ib.V. 394.
SYN. Κυκλοω, περιαγω, κατακυκλοω, περικλειω.
Εγκυμων.
Μηδέ τις ἢ αλοχῳ εγκυμονι χεῖρα βαληται.
Phocyl. 174.
SYN. Εγκυος, κυῶν, εγκυμονεων, κυοφόρος, κυμάς.—πλεος, αναμεσος.—γονιμος, εγκαρπος.
—εμβριθὴς.—εντοκος.
Εγκυπτω.
Εβλεψεν οὖν ταυρηδὸν εγκυψας κατω. Ar. R. 816.
SYN. Επικυπτω, κατακυπτω. καταβλεπω.
Εγκυρω, Εγκυρεω.
—Πυκινῇς ενεκυρσε φαλαγξι. Il. ν. 145.
SYN. Εντυγχανω, περιτυγχανω, εμπιπτω, προσπιπτω, επιδιδρασκω, επιτρεχω, κυρεω.
Εγκυτι.
—Το δ' εγκυτι τεκνον εκερσω. Call. Suid.
SYN. Εγγὺς, εν χρῷ, εν χρωτί.
Εγκωμιον. Vid. Αἶνος.
Υπερ σεαυτῦ μη φρασης εγκωμια. Sent.
Εγρεμαχης.
—Τον εγρεμαχαν Θησέα. Soph. Oed. C. 1109.
SYN.

SYN. Εγρεμαχος, εγρεσιμαχος, αρηϊος, μενε-πτολεμος.

Εγρεσικωμος. Vid. Βακχος.

Εγρηγορεω, Εγρησσω.

Κειτ' εγρηγορεων.—Od. υ. 6.

Τιπτ' αυτ' εγρησσεις—Ib. 33.

SYN. Γρηγορεω, αγρυπνεω, διαγρυπνεω, νηφω.

PHR. Ου κνεφας ηδυμος υπνος αναιδεε δαμναται οσσε. Ap.

Εχειν αγρυπνον οπωπην. Apollin.

Εγρηγορος

Εγρηγορος φρουρημα γης καθισαμαι. Aesc. Eum. 709.

SYN. Ευγρηγορος, ακοιμητος, αγρυπνος, νηφαλεος.

Εγρηγορτι.

Αλλ' εγρηγορτι συν τευχεσιν ειατο παντες. Il. κ. 182

SYN. Εγρηγορως, εγρηγωροτως.

Εγρομαι.

Εγρετο δ' εξ υπνυ—Il. β. 41.

SYN. Εξεγρομαι, επεγρομαι, ανισαμαι, ανεγειρομαι, διεγειρομαι, εξανισαμαι.

PHR. Οφθαλμοις ληθαιον αμεργομενος πτερον υπνυ Nonn.

Υπνον απ' οφθαλμων βαλλειν. Apoll.

—Εμε δε γλυκυς υπνος ανηκεν. Hom.

Εγχαινω, Εγχασκω.

—Μη γαρ εγχαινη ποτε. Ar. A. 220.

—Μη τυτυς εγχασκειν σοι σομφαζοντας. Ib. V. 721.

SYN. Καταγελαω.—αναχαινω, αμφιχαινω.

Εγχεζω.

Ποππυζυσι, κεγκεχοδασι με—Ar. V. 624.

SYN. Χεζω, επιχεζω, αποπατεω.

Εγχεια.

Σειοντ' εγχειας—Il. γ. 345.

Εγχεσι δ' εκεκασο—Il. β. 530.

SYN. Δορυ, εγχος.—ευτοξια.

EPITH. Αμαιμακετος, ευηκης, μακρα, ταμεσιχρως, χαλκηρης.

Εγχεσιβρομος.

—Κορα τ' εγχεσιβρομω—Pind. Ol. 7.

Εγχεικεραυνος.

—Ζηνος εγχεικεραυνυ παις. Ib. 8.

Εγχειρεω

Αλλ' εγχειρει τον πρεσβυτην—Ar. N. 476.

SYN. Επιχειρεω, επαποδυομαι, εφισαμαι, επερχομαι, μεταχειριζω, αντιλαμβανομαι, αναιρεομαι. τολμαω.

Εγχειρημα.

—Μωρον εσι τεγχειρημα σε. Soph. Oed. T. 548.

SYN. Επιχειρημα, επιβολη, εισβολη, εμβολη, προβολη, ορμημα, μηχαρ, μηχανη, μηχανημα, επιθεσις, επιλευσις, φιλοτιμημα, χειρισμος. εγχειρησις, επιχειρησις, επιτηδευμα, τολμημα, πειρα.—εκδοσις. αρχη.

Εγχειρητης.

Καινων εργων τ' εγχειρητης. Ar. Av. 258.

SYN. Αιτιος, εγχειριτης.

Εγχειριδιος.

Συν τοις δ' ικετων εγχειριδιοις Ιεροστεπτοισι κλαδοισι. Aesch. Supp. 22.

Εγχελειος.

Οπτατε τα 'γχελεια. Ar. A 1042.

Εγχελυς.

Τον μεν αρ' εγχελυες τε και ιχθυες αμφεπενοντο. Il. φ. 203.

SYN. Εγχελις, εγχελιον.

—Εγχελυας, σκολιην ωδινα ρεεθρων. Nonn.

Εγχεσιμορος, Εγχεσιμωρος, Εγχεσπαλος.

—Και εγχεσιμοροις Αιθιοπεσσι. Pind. Nem. 3.

—Και Αρκαδες εγχεσιμωροι. Il. η. 134.

—Εγχεσπαλοι ανδρες εασιν. Il, β. 131.

SYN. Εγχεσιπαλλος, εγχειμαργος, εγχεσιμαργος, αρηιος, δυρικλυτος, δορυπαλος, αιχμαχος πολεμικος.

Εγχεω.

—Εν δ' οινον εχευε. Od. γ. 4.

Τον το πιειν εγχευντα—Theoc. 10. 53.

Εγχει δη σπονδην.—Ar. Pa. 1102.

SYN. Επεγχεω, εγχυω, εισχεω, επισχεω, καταχεω. αποβρεχω, επιβρεχω, εγχυματιζω, εμβαλλω.—κιρναω.—απαρχομαι.

Εγχλαινοω.

Εσθητα προσροπαιον εγχλαινυμενος. Lyc. 974.

Εγχος.

—Ειλετο δ' αλκιμον εγχος. Il γ. 338.

SYN. Εγχεια, δορυ.—ξιφος.

EPITH. Αγασονον, αμαιμακετον, αμειλιχον, αμφιγυον, ανεμοτρεφες, αρηιον, ακαμπες, βριθυ, δηιον, δεινον, δεκαπηχυ, δολιχον, δολιχοσκιον, εκηβολος, ζακοτον. θοον, θυριον, λοιγιον, μακρον, μειλινον, καλλινικον, οξυοεν, οκρυοεν, οβριμον, ομβριμον, πελωριον, περιμηκετον, πανολιον, σπερχνον, σαδαιον, σιβαρον, φοινικοσολον, χαλκεον.—γαμβροκτονον. θερμον, ναυμαχον, παχυ, τηλεπορον, τηλεβολον, τανυφυλλον, λαοσσοον.

Εγχος εχ' ενδεκαπηχυ· παροιθε δε λαμπετο δυρος

Αιχμη χαλκειη, περι δε χρυσεος θεε πορκης. Hom.

Metaph. Ουδ' ενι φροντιδος εγχος

Ωι τις αλεξεται. Soph. Oed. T. 178.

Εγχριμπτω,

Εγχριμπτω, Εγχειπτω.
Τῷ συ μαλ' εγχριμψας—Il. ψ. 334.
Ασπιδα εγχριμφθεις. Il. η. 272.
—Αλλα ζωὴν ενιχριμφθε τα πυλησιν. Il. ρ.405.
SYN. Χριμπτω, εμπελαζω, προσπελαζω, προσεγγιζω, προσριζω—επερειδομαι—αφικνεομαι—εμπιπτω. ψαυω.

Εγχριστος.
—Φαρμακον—ετ' εγχριστον—ετ' επιπαστον. Theo. 11. 2.
SYN. Επιχριστος, καταχριστος.

Εγχριω.
Ψευδηγοροις φημαισιν εγχρισας επη. Lyc.1455.
SYN. Επιχριω, εγχροω, εγχρωννυω, διαχριω, καταχριω, εναλειφω, επαλειφω, εμπλαττω,—εγκεντριζω τυπτω.

Εγχυλος.
Εγχυλα δ' ατρεμα και δροσωδη την σχεσιν. Alex. apud. Athen.

Εγχυτριζω.
—Ον όπως αισχυνεις, εγχυτριεις. Ar. V. 288.
SYN. Φονευω, αποκτεινω. βλαπτω.

Εγχωριος. Εγχωρος.
Ει γάρ τοι και χρῆμ' εγχωριον αλλο γενηται. Hes. ε 342.
Νομοις ἑπεσθαι τοῖσιν εγχωροις καλὸν. Sent.
SYN. Επιχωριος, ενεσιος, οικεῖος, πατριος. εντοπος. ιθαγενης.

Ε Δ

ΕΔΑΝΟΣ.
—Ελαιῳ—Αμβροσιῳ, εδανῷ. Il. ξ. 172.
SYN. Ηδυς, γλυκυς, ίμεροεις, μειλιχος.—ευωδης. ευοσμος.—βρωσιμος.

Εδαρ, Ειδαρ.
Ουδέ θ' αλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ εδουσι. Od. λ. 122.
SYN. Εδεσμα, βρῶμα, βρῶσις, βορά, βοσις. αρμαλια.
EPITH. Αμβροσιον, ανθινον, σῖον, χθονοτρεφές.

Εδαφος.
Οσσον τίς τ' εδαφος νηος τορνωσεται—Od. ε. 249.
SYN. Δαπεδον—ἕδος. ευγειον.—πυθμήν—εδεθλιον.

Εδεθλιον, Εδεθλον.
Η, και υπὸ χρυσειον εδεθλιον ἷζε—Call. 4. 228.
—Τόδε πρωτιστον εδεθλον. Ib 2. 72.
SYN. Εδαφος, ἱδρασμα, ἱδρυσμα, ἑδρα, βαθρον, θεμεθλον, πρεμνον, κρηπὶς, καταβολὴ, υποθεμα.

Εδεσμα, Εδητυς.
—Και εδεσμασι παντοδαποῖσι. Hom. B. 31.
—Καὶ εδητυος εξ ερον εντο. Il. α. 469.
SYN. Εδαρ, εδωδη, τροφή—ευωχια. σιταλη.

Εδεστος.
—Αλλ' εδεστὸν εξ αυτῦ φθινει. Soph. Tr. 690.
SYN. Βρωτὸς, βρωσιμος, εδωδιμος, τρωξιμος.

Εδνα, Εεδνα, Εεδνα, Εδνον.
—Και ἕδνα διδοντες. Od. λ. 116.
—Και αρτυνεειν εεδνα. Od. α. 227.
Και τί μοι ἕδνον αγεις γαμω αξιον, ην επινευσω. Theoc. 27. 32.
SYN. Νυμφια τα, κατεγγυητικά, φερνὴ, μνηστεια—χαρισμα.
EPITH. Απειρεσια, μυρια, θεσπεσια.

Εδναομαι, Εδνῦμαι, Εεδνῦμαι. Εδνοω.
Εδνασομαί τε θυγατέρα—Eur. Hel. 39.
—Ως κ' αυτὸς εεδνωσαιτο θυγατρα. Od. β. 53.
Ημῖν τοι Λευκιππος ἑας ἑδνωσε θυγατρας. Theoc. 22. 147.
SYN. Προικιζω. κατεγγυαω.

Εδνωτης, Εεδνωτης.
—Επεὶ ουτοι εεδνωταὶ κακοὶ ειμέν. Il. ν. 382.
SYN. Προικοδοτης, προικιστής.—εκυρὸς, κηδεστής. πενθερός. εγγυητης νυμφιῳ.

Εδος
—Θεοὶ δ' ἁμα παντες ανεσταν
Εξ ἑδεων.—Il. α. 534.
Ημεῖς και Θηβης ἑδος είλομεν—Il δ. 406.
SYN. Εδρα. καθεδρα—ἱδρυμα. εδαφος. ἱδρασμα—τεμενος.—αγαλμα.—διατριβὴ.—φροντισμα. ἑρα.
EPITH. Ασφαλὲς, αιπυ. αστειον. γναμπτον, ευορμον, ευεργον. θεῖον, καλὸν, κλυτὸν. μεγαλαυχον, πολυχαλκον, ὑψεδον—βαρυβρομον, φιλοτησιον, ψαμαθῶδες.

Εδρα.
—Και αλλοθι δηομεν ἑδρην. Od. π. 44.
Ες τὴν ἑδραντε.—Ar. Eq. 1402.
Ου γαρ ηδ' ἑδρα σμικρῦ λογυ. Soph. Oed. C. 1225.
—Αγυριν τε και ἑδρας. Od. γ. 31.
—Ουχ ἑδρας ακμή. Soph. Aj. 812.
—Ναυλιχυς λιπων ἑδρας. Ib. 460.
—Ως' εχειν, ἑδραν. Ib. Tr. 1168.
SYN. Εδος, καθεδρα, συνεδρα, καθεσις. καθισμὸς, ἑδωλιον, ἑδρανον, ἑδρασμα, θῶκος, θρονος.

θρονος.—θρᾶνος.—βαθρόν.—προεδρια, συνεδρια.
—σαθμός.—αναπαυσις.—σφιγκτήρ.
EPITH. Ατερμων, αυπνε, γονυπετής, βωμιος, ευλαχες, ευκυκλος, ευθριγκος, εμπορος, θεομιστής, μονοικητος, νεοπηγής, ηνεμος, κυαναυγέτις, καλλιπωλος, ορκωμοτος, πολυτιμητος, τριποδήϊς, τρίποδήϊος, ὑπερδιος, χαλκοπεδος, χρυσηλατες.

Εδραῖος.
Εἰ τις ἐν τοποις ἑδραῖος—Ar. Th. 671.
Καθήσ' ἑδραία.—Eur.
SYN. Βαναυσος, διφρὶς, φιλοθακος. ἑδρικος, ἑδρανὸς, ἑδριχὸς,—ευσαθής. σαθηρὸς, ασαλευτος.

Εδρανον, Εδρασμα.
Αλλ' ανα ἐξ εδρανων—Soph. Aj. 194.
Αρχαιοπλυτα πατρὸς εις ἑδρασματα. Ib. El. 1409.
—Εδωλια. Suid.
SYN. Εδος, ἑδρα, ἑδραιωμα.—βασις.—οικημα.

Εδριαω. Εδριαομαι.
Εδριασι παρὰ γ' αυτὸν Αλεξανδρος φιλα ειδὼς. Theoc. 17. 19.
—Και ἑδριαασθαι ανωγον. Od. γ. 35.
SYN. Εζομαι, ἡμαι, καθεζομαι, θακεω.

Εδροςρόφος
—Εδροςρόφοι Αργόθεν ανδρες. Theoc. 24. 109.

Εδω, Εδομαι.
—Οι αρυρης καρπὸν εδεσιν. Il ζ. 142.
Μυελὸν οἶον ἔδεσκε.—Il. χ. 501.
Ουτιν εγὼ πυματον εδομαι—Od. ι 369.
SYN Βρωσκω, εσθιω, φαγομαι. σιτεομαι, ερεπτομαι, βροχω, βρυχω.—αναλισκω.

Εδωδη. Vid. Εδεσμα Εδαρ.
—Παρὰ δὲ σφισι βαλλετ' εδωδην. Il. θ. 504.
EPITH. Αβρωτος, αμειλιχος, αμοχθος, γλυκερά, ερατεινή, εμψυχος, ευαντητος, θυμηρὴς. ἡδεῖα, μενοεικής, πλακος, πολυολβος.

Εδωλια τά.
—Ναυτικοῖς εδωλιοις. Soph. Aj. 1293.
SYN. Εδρασματα, καθισματα, ὑποςρωματα, καταςρωματα, σελματα, ζυγα.

E Z

EZOMAI.
—Ουδὲ τις ετλη Εζεσθαι. Il. σ. 247.
—Επὶ κρανας δ' ἐτιν' ωμφω
Εσδομενοι,—τοιάδ' αειδον. Theoc. 6. 4.
SYN. Εδριαω, καθεζομαι.

E Θ

EΘAΣ.
Και ταχὺς ηελιος περὶ κοσμον ὅπως εθὰς ελθη. Zoroaſ.
SYN. Εθημων, εθιμος, φιλος, συνηθης. ηθάς.

Εθειρα, Εθειράς.
—Περισσειοντο δ' εθειραι. Il. τ. 382.
—Μιανθησαν δὲ εθειραι. Il. π. 795.
Κυανεαι δ' εγενοντο εθειράδες αμφὶ γενειον. Od. π. 176.
SYN. Κομη, φοβη, βοςρυχος, θρὶξ.
EPITH. Απαλὴ, ακερσικομος, θυοεσσα, λιπαρά, ξανθὴ, μελιχρυσος, πολυςρεπτος, περισσοκομος, πυρσὴ, πολιά, τρηχεια, χρυσεη.—βαςρυσμηριγξ, εχιδναια, πολυκαμπής.

Εθειραζω.
Καλὸν εθειραζοντες—Theoc. 1. 34.
SYN. Κομαω, κομοτροφεω. αγαλλω.

Εθελω.
Αλλὰ και ὡς εθελω—Il. 116.
Ουκ εθελεσκε μαχην απὸ τειχεος ορνυμεν Εκτωρ. Il. ι. 353.
Ουδ' εθελε προρεειν,—Il. φ. 366.
SYN. Θελω, βυλομαι.—δυναμαι.

Εθελημός.
—Οι δ' εθελημοὶ
Ησυχοι εργα νεμοντο—Heſ. ε. 118.
SYN. Αυθαιρετος, εθελημων. εθελοντὴρ.—ἡσυχος. προθυμος.

Εθημων.
—Περ εθημονος ελπίδι ιυμφης. Muſ. 312.
SYN. Εθὰς, εθιμος, συνηθης, νομιμος.—συντροφος. εμπειρος, προθυμος.

Εθιζω, Ειθιζω.
Μηδ' αλογιςως σαυτὸν εχειν περὶ μηδὲν εθιζε. Pyth. 14.
Ειθιζε δὲ διαιταν εχειν καθαρειον, αθρυπτον. Ib. 35.
SYN. Ενεθιζω, κατεθιζω, συνεθιζω, προσεθιζω.—εφισαμαι.

Εθνος.
Δυσετ' Αχαιῶν εθνος,—Il. ρ. 552.
Ορνιθων εθνος.—Il. ο. 691.
Και τότ' εθνος μεγαλειο θεῦ—Sibyl. 3.
SYN. Γενεα, γενος, φυλον. πλῆθος. λαός.
EPITH. Αλλοδαπον, αφνειὸν, ατασθαλον, βαρβαροφωνον, ἐλασιππον, μιαρὸν, μεγα, πολυπῆμον, πολυσπερὲς, ταχυποτμον.

Εθος.

Οσσα παρ' ανθρωποις τρωγειν εθος.—Hom. B. 34.

SYN. Εθημοσυνη, εθισμα, εθισμὸς, συνηθεια. —σημειον.—νομος αγραφος.

Εθω,

—Εθων Οινῆος αλωήν. Il. ι. 536.

Η ε μαλισ' ειωθε κακῆς αδικησι πελαζειν. Il. ε. 766

EXP. Εξ εθους κατατετριχων και βλαπτων.

SYN. Εθιζομαι, συνεθιζομαι.—νομιζομαι.—φιλεω.—ερεθιζω.

E I

ΕΙΑΜΕΝΗ.

Αι ρα τ' εν ειαμενῃ ελεος μεγαλοιο νεμονται. Il. ο. 631.

EXP. Εν καθυγρω και ποωδει χωριω.

SYN. Λειμων, χορτοκοπειον.

Ειβω, Ειβομαι. (Poet.)

—Επ' οφρυσι δακρυον εἶβε. Od. δ. 154.

Των και απο βλεφαρων ερος ειβετο—Hes. θ. 910.

SYN. Λειβω, κλαιω, σταζω τηκομαι.

Ειδαλιμος.

—Γυναικας—Τεσσαρας ειδαλιμας—Od. ω. 278.

SYN. Ευειδής, ευμορφος, ευπροσωπος, ευπρεπης, ὡραῖος.—καλος.

Ειδεω (inus.) Ειδω, Ειδομαι. Ειδομαι.

Ειδησεις δε και αυτος ενι φρεσιν—Od. η. 327.

—Οφρ' εὖ ειδω. Il. α. 515.

Υψιπολην δ' εισαντο καταφθιμενοιο Θοαντος

Τηλυγετην γεγαυιαν αναστρεφει—Ap. 1. 718.

Παντα δ' εν εισατο αστρα—Il. θ. 555.

Τῇ μεν ειδομενη—Od. ζ. 24.

SYN. Εξαπειδω, μανθανω, γινωσκω, οἶδα, ισημι, θεαομαι, επισταμαι, διαγνωσκω, υπολαμβανω.—φαινομαι. βλεπω. εικω. ικελω.—ερμαω.

Ειδοθεη.

Πρωτέος ιφθιμου θυγατηρ αλιοιο γεροντος

Ειδοθεη—Od. δ. 366.

Ειδος.

—Εἶδός τε, μεγεθ'ς τε. Il. ζ. 58.

Η σον το κλεινὸν εἶδος Ηλεκτρας τόδε; Soph. El 1183.

—Κρατερῆ, μεγαλῃ εικυῖαι. Hes. θ. 153.

SYN. Ιδεα, σχῆμα, προσχημα, ινδαλμα. μορφή. ωρα. τυπος.—ειδησις.—προσωπον. σωμα.—πλασμα.—τροπος.—πνευμα.—χρωμα.

EPITH. Αγαστὸν, περιπρεπὲς, αγλαὸν, αγλαομορφον, αγαυὸν, αιόλον, αμβροτον, ακοσμον, αρχεγονον, αστειον, γελοῖον, γαμηλιον, δολοπλόκον, ερασμιον, επηρατον, εσθλον, θεοεικελον, ιερὸν, καλὸν, καλλιμον, μαχλον, μεταστροπον, νοθον, πολυηρατον, πολυδαιδαλον, μελανοχροον, χρυσεον.

Ειδωλον.

Αυταρ ὁ ειδωλον τεῦξε—Il. ε. 449.

Μηδὲ ματην ειδωλα σεβε—Sibyl. 2.

Ειδωλον αλλως—Soph. Ph 970.

SYN. Αγαλμα, βρετας, εικὼν, εικασμα, εκτυπωμα.—ὁμοιωμα, φασμα.—φαντασια. σκια.

EPITH. Αμαυρὸν, αμυδρὸν, απευθὲς, αλαλον, απνοον, αδρανὲς, καθαρὸν, μιλτοχριστον, πηλινον, λιθοξεστον, ορφναῖον.

Ανδρομεων αλαπαδνα, σοφῶν δαιδαλματα χειρῶν Apollin.

Εξ ιδιων δε κοπων και ατασθαλιων επινοιῶν

Ανθρωποι δεξαντο θεὺς ξυλινυς, λιθινυς τε,

Χαλκῦςτε, χρυσεῦςτε, καὶ αργυρεοςτε ματαιως,

Αψυχυς, κωφυς, κ. λ. Sibyl. l. 5.

Ειδωλολατραι.

EPITH. Ασεβεῖς, αιμοχαρεῖς, δολιοι, διγλωσσοι, κενοὶ, κακοηθεῖς, λεκτροκλῶπαι, ψευδεῖς.

Ειδωλοθυτον.

—Ειδωλοθυτον δ' απεχεσθαι. Sibyl. l. 2.

Ειδωλοπλαστος.

Ειδωλοπλαστω προσαιταξαντα ξιθει. Lyc. 173.

SYN. Φαντασιωδης, προσποιητος.

Ειθαρ.

—Εἶθαρ δε δορυ χροὸς αντεπορησεν. Il. ε. 337.

SYN. Ευθεως, αυτικα, παραχρῆμα.

Εικαζω.

Ημῖν μεν εικαζουσι—Soph. Oed. T. 412.

Αλωπεκιοισι τες στρατιωτας ηκασεν. Ar. Eq. 1072.

SYN. Απεικαζω, επεικαζω, παρεικαζω, σημαινομαι, συμβαλλω, τεκμαιρομαι.—ομοιοω, αφομοιοῦμαι.—αντεικαζω. εκτυπω.—σκωπτω. εικοβολεω.

Εικαθω.

—Τοῖς κρατοῦσι δ' εικαθειν. Soph. El 398.

SYN. Εικω, υπερχω, υπακυω, υπεικω, παραχωρεω.

Εικαῖος.

Εικαῖα γομφοις προσεστερηγμενην. Lyc. 748.

SYN. Αβελος, αγοραῖος, ματαιος, φαῦλος. ανωφελής, αργὸς, μωρὸς.

Εικάς.

Εικάδι δ' εν μεγαλῳ—Hes. ε. 790.

Εικασμα.

Δαιμοσιν εχθρὸν εικασμα—Aesc. S. T. 529.

SYN.

SYN. Απεικασμα. εικελον. εοικα. εικελον.
—εικασια, εικασμος, σοχασμος.
Εικαςος. Vid. Εικας.
Μορφη μαλις' εικαςον.—Soph. Tr. 712.
Εικελος.
—Παρεσραθεν εικελος αυτω. Od. υ. 88.
SYN. Εικελος, επιεικελος, προσεικελος, εναλιγκιος, ομοιος.
Εικελονειρος.
Απτηνες, εφημεριοι, ταλαοι
Βροτοι, ανερες εικελονειροι. Ar. Av. 684.
Εική.
Εφυρον εική παντα—Aesch. Pr. 449.
SYN. Αφραδεως, αλλως, ματην.
Εικοβολεω.
—Οἶον ατειρής γλωσσ' εικοβολει. Eur. Fr.
SYN. [illegible]
Εικὸς τό.
—Τῦ γαρ εικότος περα. Soph. Oed. T. 74.
—Οἷς μεν εικὸς ἦν φρονεῖν τάδε. Ib. C. 355.
SYN. Πρεπον, καθηκον, προσηκον, ακολουθον, ευλογον.
Εικοσι, Εείκοσι, Εικοσιν.
—Και εικοσι και [illegible] Il. λ. 25.
Αιθωνας δε λεβητας εικοσι.—Il. ι. 123.
—Και εικατι τυτόθε μάλα. Theoc. 4. 10.
Εικοσαβοιον.
—Αγοντες εεικοσαβοιον ἕκαςος. Od. χ. 57.
Εικοσορος.
—Νηὸς εεικοσοροιο μελαινης. Od. ι. 322.
SYN. Εικοσακωπος, εικοσηρετμος.
Εικοςός.
—Τόδε εικοςὸν ετος εςιν. Il. ω. 765.
—Ηδη γαρ οι εεικοςὸν ετος εςιν. Od. τ. 222.
Εικοσιμετρος.
—Τριποδ'—εικοσιμετρον. Il. ψ. 264.
Εικοσινηριτος.
—Και εικοσινηριτ' αποινα. Il. χ. 349.
SYN. Εικοσαριθμος, εικοσαπλασιων.
Εικοτως. (Adv.)
Πολις το δ' ηραν εικοτως κατηνυσεν. Soph. Oed. C. 445.
SYN. Δικαιως, ενδικως, αξιως, κατ' αξιαν, ευλογως, προσηκοντως.
Εικω, Εικομαι.
—Μηδ' εικετε χαρμης. Il. δ. 509.
—Τῃτ' εικαι αυχην ανδρων. Il. μ. 48.
Τοις [illegible] ειξεις.—Ar. N. 997.
SYN. Υπεικω, υποχωρεω, αποχωρεω, παραχωρεω, αναχωρεω, υποτασσομαι, εξιςαμαι, υπεξιςαμαι, παραχωρεω, ομοιοω, ηττωμαι, ελαττουμαι, αλλοιουμαι. εικαθω. [illegible]ομοιουμαι, ομοιαζω, εικαζω, ινδαλλομαι.

Εικων, Εικὼ.
Εικων δε βασιλευς εςιν εμψυχος θεȣ. Menand.
—Θηρὸς εχθιςη δακος
Εικω φεροντα πολεμιας επ' ασπίδος. Aesc. S.T. 505.
—Ιν' εικὼς εθηκας αν Διὸς χαρις. Eur. Hel. 76.
SYN. Ειδος, μορφη, ειγμα, απεικονισμα. εκμαγμα, εκμαγειον, δεικελον, χαρακτηρ, δεικηλον, τυπος, εκτυπωμα, εισφραγισμα, εμφερεια, εικασμα, οψις.
EPITH. Απνοος, αρχετυπος, αφθιτος, απατηλιος, δολοπλοκος, επιπλοπος, εγχλοος, μιμηλη, μαρμαρεη, περικαλλης, περιτροχος, ταυροφυης, κεροεσσα, σκιοεσσα, χαλκοτυπος, χρυσοπλαςος.
Εικων αγραφος αγραφȣ μορφωματος. Naz.
—Ακηρασιοιο πομαιολον εικονα κοσμȣ. Ep.
Εικώς.
Τῷ εικὼς ηϊξεν—Il. φ 254.
SYN. Αλιγκιος, εοικως, εικελος, εικαςος, ευλογος, ακολȣθος.
Ειλαπιναζω Vid. Δαινυμαι.
Ειλαπιναζȣσι, πινȣσι τε αιθοπα οἶνον. Od. ρ. 536.
Ειλαπιναςης. Vid. Δαιτυμων.
—Πεζῆτε συνετοι ειλαπιναςαι. Tryph. 599.
Ειλαπινη Vid. Δαὶς Εορτη
Ειλαπινας δαινυντο—Il. ψ. 201.
EPITH. Επιδημιος, διψας, θυμηδης, πανημεριος, κυπελλομαχος.
Εἶλαρ.
Κυματος εἶλαρ εμεν.—Od. ε. 257.
SYN. Αμυντηριον, αλεξημα, προβολη, επαλξις, επιτειχισμα, επιτειχισμος, ερυμα, φυλαγμα, φυλακη, ασφαλεια.
Ειλειθυια, Ελειθυια, Ειλειθυιαι Ελευθω. Vid. Αρτεμις.
Προθυραια Ηρη.
Μογοςοκοι Ειλειθυιαι
Ηρης θυγατερας πικρας ωδινας εχȣσαι. Il. λ. 270.
Χ' ἅτις Ελειθυια τεκεν χερα—Call 6. 132.
Εἶπαν Ελειθυια ιεσεν μελος—Ib. 4. 257.
—Μοχθον Ελευθȣς Εκφυγες —Ep.
EPITH. Διαζωνος, μητροπολος. Ευατιη.
PHR. Αρηγων θηλυτεραων. Nonn.
—Παρεδρος Μοιρων βαρυφρονων (al. βαθυζωνων.)
—Παῖς μεγαλοσθενεος Ηρης,—γενετειρα τεκνων: Pind.
Ειλεω, Εἰλω, Ειλλω.
—Ειλει δε θοῷ αταλαντος Αρηϊ Εκθωρ—Il 215:
—Ηυτερ αελλαι Χειμεριαι ειλεωσιν—Il 6. 294.
—Ιπποι τε και ανδρες Ειλομενοι—Il. β. 215.
Μη

Μη νῦν περὶ σαυτὸν εἴλλετην γνωμην. Ar. N. 759.
SYN. Συνειλεω, συναγω, συναθροιζω, συνωθεω, συνελαυνω, επισυλλεγω, επεγειρειν, στενοχωρεω, στενοω, συγκλειω, συγκατακλειω, αποκλειω, συνειργω, συνεχω. ενειλεω. κατειλεω. ελισσω. ανελιττω. συστρεφω, στρεφω.

Ειλημα. Vid. Ἑλυμα.

Νεοπλυτον εἴλημα.

Κακῆς ασπίδος. Anac. 62. 8.

Ειλιγγος. Ειλιγμός.

Νειόθεν ειλιγγοισιν επηορος εξανιεῦσα Ap. 4. 142.

Ειλιγμοῖς τε ποδῶν κονιη κεφαλην αφικανει. Orph. H.

SYN. Ειλησις, συστροφη, δινη, δῖνος—σκοτοδινος, σκοτοδινιασις.

Ειλιπες.

Βουσιν επ' εἰλιποδεσσι—Il. ζ. 424.

SYN. Ειλιποδης.

Ελισσω, Ειλυμα κ λ. Vid. Ἑλισσω. Ἑλυμα.

Ειλιτενής.

—Και εἰλιτενης αγρωστις. Theoc. 13. 42.

EXP. Εν τοῖς ἕλεσι γινομενη.

Ειλυθμός, Ειλυός.

Ενθ' ειλυθμὸν εχεσκεν—Nic.

Θῆρες δ' ειλυυς τε κατα ζυλοχυς τε λιπόντες. Ap. 1. 1144.

SYN. Σπηλαιον. σπεος. κευθμων. φωλεός. καταδυσις (τῶν θηρῶν)

Ειλυφαζω. Ειλυφαω.

Παντη τε κλονεων ανεμος φλογα ειλυφαζει. Il. υ. 492.

Παντη τ' ειλυφοων ανεμος φερει—Il. λ. 156.

Τῆλε δ' απ' αιθομενων δαΐδων σελας ειλυφαζε. Hes. α. 275.

SYN. Ειλεω, αναστρεφω, συστρεφω, ταρασσω. δινεω. τινασσω. συνεγω, ιχνευω.

Ειλυω.

Εκ κεφαλης εἴλυτο διαμπερὲς ες ποδας ακρυς. Il. π. 640.

SYN. Ειλεω. ἑλισσω. καλυπτω, εγκρυπτομαι. ἑρπυζω, τετραποδιζω. κακυργεω.

Εἷμα.

Εἷμα δ' εχ' αμφ' ωμοισι δαφοινεόν—Il. σ. 538.

SYN. Αμπεχονη, ἱματιον, ενδυμα, ειλυμα.

ΕΡΙΘΗ. Αμβροτον, βασιλῆϊον, διαλαμπὲς, θυῶδες, επηρατον, εξημοιβὸν, ισοχεσον, καλὸν, λυγρὸν, καθαρὸν, πολυδαιδαλον, σαρκοφάγον, σιγαλόεν, νεοπλυτον, τηλαυγὲς, τιμῆεν, υφαντὸν, φοινικόεν, χαρίεν.

Ειμαρμένος.

Τοιαῦτ' εφραζε πρὸς θεῶν ειμαρμένα. Soph. Tr. 172.

SYN. Ειμαρτὸς, πεπρωμενος.

Ειμενος.

Ω τὸν αεὶ κατα γᾶς σκοτον ειμένος. Ib. Oed. C. 1776.

SYN. Επηρεφης, ενδεδυμένος.

Ειμί.

Οὔτοι φερτερος ειμι σεθεν—Il. α. 186.

SYN. Υπαρχω, γινομαι, πελω, πελομαι, τελεθω.—τυγχανω.—εχω.

Εἶμι.

Νῦν δ' εἶμι Φθιηνδε—Ib. 169.

SYN. Βαινω, πορευομαι, οιχνεω, νεισομαι, μολεω.

Εινατηρ, Ειναταιρ (ἡ τῦ αδελφῦ γυνή)

—Ἡ εινατερων εὐπεπλων. Il. ζ. 378.

Εινατιος. Vid. Ειληθω.

Εινατιην ὁμοδελφον επ' ωδινεσσιν ιδῦσα. Call. Fr.

Εινοσιφυλλος.

Και Νήριτον εινοσιφυλλον. Il β. 632.

SYN. Βαθυφυλλος, πολυφυλλος, φυλλωδης.

Ειργω. Εεργω, Εργαθω, Εεργαθω.

Τῆλέ με ειργυσι ψυχαί.—Il. ψ. 72.

Τις γαρ εσθ' ὁ ταῦτά σ' ειργων; Ar. V. 333.

—Ως ὅτε μητηρ Παιδὸς εεργει μυῖαν—Il. δ. 131.

Παντα δ' απο πλευρῶν χρεα εργαθεν.—Il. λ. 437.

Τα μεν σ' οκνῶ χαιρυσαν εργαθειν—Soph. El. 1283.

SYN. Απειργω, ανειργω, κατειργω, αποκλειω. απειργαθω, απωθεω. χωριζω, κωλυω, παυω, κατεχω.

Ειργω. Ἑργω, Εεργω.

Τας μεν αρα ἔρξαν—Od. ξ. 411.

—Και Αλεισιον εντος εεργει. Il. β. 617.

SYN. Εγκλειω, εναποκλειω, καθειργω, ειργνυμι. φυλαττω.

Ειρεα.

Ειρεας αθανατων—Hes. θ. 804.

SYN. Αγορα, ὁμιλια.

Ειρεσος.

Ειρεσιν εισανιγυσι—Od θ. 529.

SYN. Δυλεια, αιχμαλωσια.

Ειρεσιωνη.

Ωσπερ παλαιαν ειρεσιωνη κανεσεται. Ar. Pl. 1055.

EXP. Κλαδος ελαιας εριοις πεπλεγμένος.

Ειρεσιωνη σῦκα φερει, και πιονας αρτυς,

Και μελι εν κοτυλη, και ελαιον ὑπαλειψασθαι,

Και κυλικ' εὔζωρον.—Ib. Schol.

Ειρηναῖος.

—Ειρηναῖος διαιτη—Ib. Eq. 802.

SYN. Ειρηνικὸς, ειρηνοποιὸς, ἡσυχιος.

Ειρηνη. Vid. Ησυχια.
Ὡς ποτ' επ' ειρηνης.—Il. ϐ. 797.
SYN. Ατρατεια, ησυχια, διαλλαγη, ὁμονοια, ὁμοφροσυνη,—χορος. τελος.
ΕΡΙΤΗ. Αναιμακτος, αγλαοτιμος, ατιναχτος, γαληνος, βιοσσοος, ζωαρκης, σθεναρα, ερατη, σαοπτολις, χαριεσσα, πολυολϐος. βαθυπλουτος. μινυωριος, ησυχιος.
PHR. Ειρηνης δεσμὸς ἀριπρεπέος. Naz.
Ειρηνην, πολυκαρπον εὔφρονα, βοτρυοδωρον. Muf.
—Κοσμῳ παντι ποθεινοτατην. Ib.
—Ποθεων κουροτρόφον ολϐιοδῶτιν. Orph.
Τικτει δε θνατοῖσιν ειρηνα μεγάλα
Πλοῦτον, και μελιγλωσσων αοιδᾶν ανθεα·
Δαιδαλεων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αιθεται βοῶν
Ξανθᾷ φλογὶ μηρια, τῶν ευτριχων τε μηλων·
Γυμνασιων τε νεοις αυλῶν τε και κωμων μελει.—
Ουκετι σαλπιγγων κτυπος, ουδὲ συλᾶται μελιφρων ὕπνος
Ἀπὸ βλεφαρων αμὸν ὅς θαλπει κεαρ.
Συμποσιων δ' ερατῶν βριθοντ' αγυιαὶ
Παιδικοί θ' ὕμνοι φλεγονται. Bacchyl.
Ειρηνη.
Ω σεμνοτατη βασιλεια θεα
Ποτνι' Ειρηνη
Δεσποινα χορῶν, δεσποινα γαμων.—Ar. Pa. 975.
ΕΡΙΤΗ. Πολυτιμητος, τεθαλυια —Θεῶν καλλιστη. Eur.
Η θεῶν πασῶν μεγιστη, και φιλαμπελωτατη. Ar.
Εν τᾷδε δ' Ευνομια ναιει, κασιγνηται τε—
Ασφαλης Δικα, και ὁμοτροπος Ειρανα. Pind.
Φιλεῖ δ' ολϐοδοτειραν ειρηναν, κουροτρόφον θεάν. Eur.
Ειριον, Εἶρος, Ἔρεον.
—Και ειριον αμφὶς ανελκει. Il. μ. 434.
Ηλακατη τετανυστο ιοδνεφὲς εἶρος εχουσα. Od. δ. 134.
Αλκιππη δε ταπητα φερεν μαλακοῦ εριοιο. Ib. 124.
SYN. Λῆνος, ποκος, πεκος, μαλλὸς, ταλασιὸν.
ΕΡΙΤΗ. Πιτυώδες, ροδόεν.
Ειροκομος.
Γρηΐ δε—ειροκομῳ—Od. γ. 387.
SYN. Εριουργὸς, εριθος, ειροπόνος, ταλασιουργός.
Ειροπόκος.
—Επ' ειροκοποις οἴεσσι. Il. ε. 137.
SYN. Εριοφόρος, εριωδης, μαλλοφόρος, μαλλωτὸς, δασυμαλλος.
Ειρκτέον.
Αλλ' ειρκτέον τάδ' εστίν.—Soph. Aj. 1267.
Ειρκτή.
Σκοτιαις κρυπτὸν εν ειρκταῖς. Eur. B. 549.
SYN. Ερκτη, ειργμὸς, δεσμος, δεσμοτηριον, κεραμος, κολαστηριον, οικημα, φυλακη, ασφαλεια.
Ειρω.
—Ορμον, χρυσεον, ηλεκτροισιν εερμένον—Od σ. 295.
SYN. Ανειρω, ενειρω, πλεκω, εμπλεκω, συρραπτω, συναπτω.
Ειρω, inuf.—f. Ερω, Poet. Ερεω. Præt. Ειρηκα.
Τοι γὰρ εγὼν ερεω—Il. α. 76.
—Προφρονεως ερεω επος—Il. ε. 816.
Ειρηκα μεν νῦν ταῦτα,—Soph. El. 73.
Ειρεῦσαι τά τ' εοντα, τά τ' εσσομενα —Hef. Θ. 38.
SYN. Λεγω. ερομαι. αγγελλω, κελευω.
Ειρωνευομαι.
Ηκουσας αυτῆς οἷον ειρωνευεται. Ar. Av. 1211.
SYN. Επειρωνευω, κατειρωνευομαι, αποποιεομαι, αποπροσποιοῦμαι. ὑποκρινομαι, καθυποκρινομαι, ὑποστελλομαι. χλευαζω. ψευδολογεω.
Ειρωνικως.
Οἷαν προφασιν καθῆκεν ὡς ειρωνικῶς. Ib. V. 174.
Εις, Poet. Εεις.
—Εις δέ τις αρχὸς ανὴρ βουληφόρος εστω. Il. α. 144.
—Οφθαλμὸς εεις επεκειτο μετωπῳ. Hef. Θ. 145.
Εισαγγελλω.
Το πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εισαγγελλεται. Ar. Th. 604.
SYN. Προσαγγελλω. ενδεικνυω, διαϐαλλω, προϐαλλομαι, συκοφαντεω, μηνυω, αποφαινω.
Εισαγειρω, Εσαγειρομαι.
—Νεον δ' εσαγειρατο θυμόν. Il ο. 240.
SYN. Αθροιζομαι, αγειρω, συλλεγω, συναγω, ανακτaομαι.
Εισαγω, Εισαναγω.
Οι δ' επεὶ εισαναγον κλυτὰ δωματα—Il. ω. 719.
Ειρον εισαναγουσι—Od. θ. 529.
SYN. Αναγω, εναγω, επαγω, επαναγω, παρεισαγω, παρεισδυω, ενδιδωμι, εισαφιημι, εισοικιζω, εισδεχομαι. αναπειθω.
Εισαθρεω, Εσαθρεω.
Εἰ που εσαθρησειεν Αλεξανδρον—Il. γ. 450.
SYN. Ειδω, θεαομαι, περιαθρεω, αποϐλεπω.
Εισαεὶ, Εισαιὲν, Vid. Αἰεὶ.
Χ' οἱ παντες εὖ ξυνοιεν εισαεὶ θεοί. Soph. Oed. T. 283.
Ο γὰρ εισαιὲν ὁρῶν κυκλος Διός.—Ib. C. 736.

Εισαΐσσω.
Ουδ' εισηξε δαδας εχυσα —Ar. N. 543.
SYN. Επαισσω. επιφερομαι, επερχομαι, εφορμαω εισπαιω.
Εισαιρω
—Χ' η τραπεζ' εσηρετο. Ib. R 521.
SYN. Εισφερω, προστιθημι, επαγω.
Εισαΐω. Εσαΐω. Εισακυω, Εσακυω.
—Ίνα Κρονος κασιν ηχ'ιν
Ασπιδος εισαΐοι.—Call. 1. 54.
—Ουδ' εσακυσε πολυτλας διος Οδυσσευς. Il. θ. 97.
SYN. Επακυω, διακυω, κατακυω, εξακυω, υπακυω.
Εισακοντιζω, Εσακοντιζω.
—Αιματος δ' αποῤῥοαὶ
Εις οἶδμ' εσηκοντιζον—Eur. Hel. 1604.
SYN. Επακοντιζω, εισαλλομαι.
Εισαλλομαι, Εσαλλομαι.
—Και τεῖχος εσᾶλτο. Il. ν. 679.
SYN. Εναλλομαι, εφαλλομαι, εισθορεω, επιθρωσκω, εισπηδαω, εμπιπτω.
Εισαναβαινω.
—Η κεν τοι ὁμὸν λεχος εισαναβαινοι Il. θ. 291.
SYN. Επιβαινω, αναβαινω.
Εισαναγκαζω, Εσαναγκαζω.
Τό. τε γάρ με ξυγγενὲς ἐτως εσαναγκαζει. Aesc. Pr. 289.
SYN. Αναγκαζω, εισκυκλεω.
Εισανδροω, Εσανδροω.
—Εισόκε Λῆμνον Παισὶν εσανδρωσῃ—Ap 1. 874.
EXP. Ανδρῶν πληρωσῃ.
Εισανειδω.
Ουρανὸν εισανιδων—Il. ω. 307.
SYN. Αναβλεπω, ανακυπτω, αποβλεπω. θαυμαζω.
Εισανειμι.
Ουρανὸν εισανιών.—Il. η. 423.
SYN. Ανειμι, αναβαινω.
Εισανεχω.
—Οι δὲ χθονὸς εισανεχυσαν
Ακτὴν εκ κολποιο μαλ' ευρεῖαν εσιδεσθαι
Φρασσαμενοι.—Ap. 1. 1360.
SYN. Εξεχω, επαιρομαι.
Εισαπαξ. Vid. Άπαξ.
Σαφ' ισθ', επείπερ εισαπαξ ξυνηνεσα. Soph. Ph. 123.
Εισαττω.
Μηδ' εις ορχηστρίδος εισαττειν—Ar. N. 992.
SYN. Εισειμι, εισερχομαι, εισπηδαω.
Εισαῦθις.
—Αλλ' εισαῦθις αναβεβλημεθα. Ib. Ecc. 974.
SYN. Εισοπισω, μετὰ ταῦτα, εις τὸ υςερον, ετυςερον, απ' αρτι.

Εισαφικανω, Εισαφικνεομαι. Vid. Αφικανω.
Λημνον δ' εισαφικανε πολιν —Il. ξ. 230.
—Πριν Ιλιον εισαφικεσθαι. Il. χ. 17.
Εισβαινω, Εσβαινω.
Οι δ' αἶψ' εισβαινον.—Od ι. 179.
Αυτοὶ δ' ιδρω πολλον απεννιζοντο θαλασσῃ
Εσβαντες —Il. κ. 573.
SYN. Αναβαινω, εσαβαινω. εισερχομαι, εισβαλλω.
Εισβαλλω.
—Εισεβαλλον εις ερκη κακά. Soph. Aj. 60.
—Εισεβαλλον ιππικαὶ πνοαί. Ib. El. 721.
SYN. Αναβαλλω, εμβαλλω, επιτιθεμαι, εφιςαμαι, εισερχομαι, εφοδευω, εισβιαζω, εισορεω. προσελαυνω, εισελαυνω.
Εισβιαζομαι.
Ο μεν γαρ ὢν εκ ασὸς, εισβιαζεται. Ar. Av. 33.
SYN. Εισωθεω.
Εισβλεπω, Εσβλεπω. Vid. Εισδερκω.
Η γαρ πρὰν ες ποντον εσεβλεπον.—Theoc. 6. 35.
Εισβολη, Εσβολη.
Συμπληγαδων πετρᾶν—εισβολάν. Eur. M. 1265.
Λεπτῶν τε κανονων εσβολας —Ar. R. 987.
SYN. Εμβολη, επιβολη, εισδρομη, καταδρομη, προσβολη, επελευσις, εισπομπη, εφορμησις.
Εισγραφω, Εισγραφομαι.
Σελλων εσελθὼν αλσος, εισεγραψαμην
Πρὸς τῆς πατρωας—δρυός. Soph. Tr. 1183.
SYN. Γραφω, συγγραφω, διαγραφω, καταγραφω.
Εισδερκω, Εισειδω, Εσειδω.
—Και εσεδρακον αυτην. Il. ω. 223.
Ηρη δ' εισειδε χρυσοθρονος οφθαλμοῖσι. Il. ξ. 153.
Χρυσδω τῦτ' εσιδεῖν—Theoc. 8. 11.
SYN. Δερκω, επιδερκομαι, επισκοπεω, εισοραω. εισβλεπω, επιβλεπω, εμβλεπω, διοπτευω, εποπτευω, επισκεπτω, εισλευσσω.
Εισδεχομαι.
Μήτ' εισδεχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινά. Soph. Oed. T. 246.
SYN. Επεισδεχομαι, αναδεχομαι, ενδεχομαι.
Εισδοχή.
Αινῶ μὲν ὖν τῦδ' ανδρὸς εισδοχὰς δομων. Eur. El. 396.
SYN. Αποδοχὴ, ὑποδοχὴ, καταδοχή.
Εισδυμι.
—Εισδὺς γάρ ποτε
Ουκ εἶχεν εις τὴν οικιαν, ὐδὲν λαβεῖν. Ar. Pl. 205.

SYN.

SYN. Εισδυω. εισδυομαι, εισδυνω, δυω, εισερχομαι, διαδυμι, διαδυομαι, παραδυομαι.

Εισειμι. Vid. Εισερχομαι.

—Ουδ' Αχιλῆος Οφθαλμὸς εισειμι.—Il. ω. 461.

Εισελαυνω

Ενθ' οιγ' εισελασαν—Od. γ. 113.

SYN. Υποχωρεω, εισφερομαι, εναγομαι, επαγομαι, διατεινομαι, υποτεινομαι, επεξελαυνω, επεξαγομαι, εισερχομαι. εισπιπτω. εφιππαζομαι.

Εισελκυω.

Εισελκυσας γάρ μ' εις το βυλευτηριον. Ar. A. 378.

SYN. Εφελκω, εφελκυω, προσελκυω, εισερυω.

Εισεπειτα, Εσεπειτα

Τά τ' εσεπειτα—Soph. Aj. 35.

SYN. Επειτα, μεταπειτα, μετοπισθεν, εις τὑπιον.

Εισεπομαι.

—Οἵ μοι Πυλον εις ἅμ' ἕποντο Od ο 540.

SYN. Εφεπομαι, ανακολυθεω, επακολυθεω, επιδιωκω.

Εισερρεω, Εσερρεω.

—Οχληράγ' εισηρηκας λιαν—Ar. Th 1084.

SYN. Εισβαινω, εισερχομαι, εισπηδαω.

Εισερυω, Εισερυομαι.

Νῆα μὲν ωρμισαμεν κοῖλον σπεος εισερυσαντες. Od. μ 317.

SYN. Εισελκυω, εισαγω, επισυρω.

Εισερχομαι, Εσερχομαι.

Αλλ' εισερχεο τειχος—Il. χ. 56.

Σελλων εσελθων αλσος.—Soph. Tr. 1182.

SYN. Επεισερχομαι, επερχομαι, μετερχομαι, επειμι, εισειμι, επιβαινω, εμβαινω, εισβαινω. εισδυω, επεισδυω, εισδυνω, εισδυομαι, εισπορευομαι, εισφοιταω, διοιχνεω, εισοιχνεω.

Εισηγεομαι.

Ιωμεν εισηγῦ σὺ λαβὰν ημᾶς.—Ar. Av. 648.

SYN. Εισαγω, παρεισαγω, συμβυλευω, νυθετεω, παραινω, αναπειθω ενισαμαι. ηγεομαι, προηγεομαι, καθηγεομαι υφηγεομαι, προερχομαι, ηγηλαζω—καταρχω, υπαρχω. παρακαλεω. αναπτυσσω.

Εισθορεω, Εσθορεω.

—Πρὶν εμὸν εσθορεῖν δομον. Aesc. S. T. 460.

—Ο δ' αρ' εσθορε φαιδιμος Εκτωρ. Il. μ. 462.

SYN. Επιθορεω, ενθορεω, εισπηδαω.

Εισιζω, Εισιζομαι, Εσιζομαι.

Ταρβει, επειδὰν πρῶτον εσιζηται λοχον ανδρῶν. Il. ν. 285.

SYN. Καθιζω, καθιζομαι, καθισημι. καθεζομαι.

Εισιθμη.

Λεπτὴ δ' εισιθμη—Od. ζ. 263.

SYN. Εισοδος, διοδος, εισδυσις, εμβασις.—αγυιά. ρυμή.

Εισιπτημι, Εισιπταμαι.

Κοιλην εισεπτατο πετρην. Il. φ. 494.

SYN. Εισπετομαι, επιπεταομαι. εισπιπτω.

Εισικνεομαι.

—Εισικνυμενη βελει

Βυκολυ πτεροεντος.—Aesc. Supp. 565.

SYN. Καθικνεομαι. (l. εξιχνυμενη.—εισιδυμενη P.)

Εισκαλεω, Εσκαλεω. Vid. Προσκαλεω.

Εσκαλεσασα τεὸν ποτὶ τῦτο μελαθρον —Theoc. 2 132.

Εισκαταβαινω, Εσκαταβαινω.

—Μεγαν ορχατον εσκαταβαινων. Od. ω. 221.

SYN. Καταβαινω, εισβαινω.

Εισκελλω.

Ποιαν δε χωραν εισεκελσαμεν σκαφει. Ar. Th. 885.

SYN. Εποκελλω, επερχομαι, καθορμιζω. προσεγγιζω. παραβαλλω.

Εισκηρυττω.

—Όσων γαρ εισεκηρυξαν βραβῆς

Δρομων διαυλων πενταεθλα.—Soph. El. 692.

SYN. Κηρυττω, ανακηρυττω, επικηρυττω, προκηρυττω προσκαλεω.

Εισκομιζω, Εσκομιζω, Εισκομιζομαι.

Χορτον δ' εσκομισαι, και συρφετον.—Hes. ε. 605.

SYN. Προσκομιζω, παρακομιζω, εισαγω, επαγω, απαγομαι. εποχεω. εισφερω.

Εισκυκλεω.

—Απορά γ' ἡμῖν πραγματα

Δαιμων τις εισκεκυκληκεν εις την οικιαν. Ar. V. 1466. (al. εισκεκληκεν)

Εισω τὶς ὡς ταχιστά μ' εισκυκλησατω. Ib. Th. 272.

SYN. Επεισκυκλεω, εγκυκλεω, εισαγω, εισφερω, επισυναπτω, εισκυλιω. κατασποδεω, περιερχομαι.

Εισκυλιω.

—Και εισεκυλισσε θαλασσῃ. Call. 4. 33.

SYN. Αποκυλιω, κατακυλιω, εγκυλιω, επικυλιω, αποκυλιζω, εισκυκλεω, επικυκλεω. προσκυκλεω, ενειλεω, ενειλω, περιειλω, εντυλιττω.

Εΐσκω, Poet.

Αρνειω μιν εγωγε εΐσκω—Il. γ. 197.

Οἷον δ' αθανατων τιν' εΐσκομεν ανδρασι πῆμα—εφεῖναι. Theoc. 25 199.

SYN. Εικαζω, απεικαζω, παρεικαζω, ὁμοιοω, αφομοιοω, ἰκελοω, παραβαλλω.

Εισκωμαζω.

Εισκωμαζω.
Αγυλλαν Αυσονῖτιν εισεκωμασαν. Lyc. 1355.
SYN. Κωμαζω, επεισκωμαζω, επικωμαζω. καταφερομαι, εμβαλλω.
Εισλευσσω, Εσλευσσω.
Τὸ γὰρ εσλευσσειν οικεῖα παθη,
Μηδενὸς αλλυ παραπραξαντος,
Μεγαλας οδυνας ὑποτεινει. Soph. Aj. 262.
SYN. Αποβλεπω, διασκεπτομαι, εισδερκω, θεαομαι.
Εισμασσω, Εσμασσω, Εσμασσομαι.
—Μαλα γαρ με θανὼν εσεμασσατο θυμόν. Il. ρ. 564.
SYN. Απομασσω, αναπομασσομαι, καθαπτω, λυπεω, προστριβομαι.
Εισνοεω.
—Φιλον πατέρ' εισενοησεν. Il. ω. 700.
—Ωριωνα πέλωριον εισενοησα. Od. λ. 571.
SYN. Αισθανομαι, εφοραω. εισαθρεω.
Εισοδος.
—Αραιὴ δ' εισοδός εςιν. Od. κ. 90.
SYN. Εισιθμη.—επεισοδος, επιβασις, αφιξις, προσοδος, εισπλοος.—ελευσις. εισφορά.
Εισοικεω, Εσοικεω.
Τιμων μισανθρωπος εσοικεω—Call. Ep. 3.
SYN. Ενοικεω, κατοικεω. ενναω. μετοικεω.
Εισοικησις.
—Προσκυσαντες την εσω
Λοιπον εισοικησιν—Soph. Ph. 541.
SYN. Οικησις. ἑςια. ενοικησις. εισαγωγή.
Εισοικιζω, Εσοικιζω, Εισοικιζομαι.
—Εχθὲς εισῳκισμεθα. Ar. Pa. 259.
SYN. Ενοικιζω, κατοικιζω, συνοικιζω. εισαγω, εισφερω.
Εισοιχνεω. Vid. Εισερχομαι.
Ουδέ μιν εισοιχνεῦσι κυνηγέται.—Od. ι. 120.
Εισοκε, Εισοκεν. Poet.
Εισόκε σ' η αλοχον ποιησεται.—Il. γ. 409.
—Εισόκεν ἄςυ μεγα Πριαμοιο ἑλωμεν. Il. β. 332.
SYN. Εως αν, ες' αν, μεσφα, οφρα, αχρι, αχρις, αχρις αν, αχρις αν ὖ, αχριπερ αν, αχρις ὖ. μεχρι, μεχρις αν.
Εισοπισω.
Ποιει δ' εισοπισω θαλερον γονον—Hom. V. 104.
SYN. Εισαυθις, μετὰ τῦτο, εισεπειτα, εφεξῆς, τὸν μεταπειτα χρονον.
Εισοπτομαι, Εσοπτομαι, Εισοραω, Εσοραω.
—Και εσοψομαι οφθαλμοῖσι
Πατρίδ' εμάν.—Il. ε. 212.
Ιππυς τ' εισοροων—Ib. 183.
—Ουκ εσορῆτε—Κοματαν; Theoc. 5. 4.
SYN. Οραω, βλεπω, εμβλεπω, επιβλεπω. εισδερκω, θεαομαι, εφοραω, καθοραω, ενοραω, επισκοπεω. περισκοπεω.
Εισορμαω, Εισορμαομαι.
—Εξαιφνης σφ' ἐρῶ
Τον Ηρακλειον θαλαμον εισορμωμενην. Soph. Tr. 930.
SYN. Εφορμαω, ενορυω, επαΐσσω, εισθρωσκω. εισπαιω.
Εἶσος Poet. pro Ισος.
—Ουδέ τι θυμὸς εδευετο δαιτὸς εἶσης. Il. α. 468.
Εισπαιω.
Βοῶν γαρ εισεπαισεν Οιδιπυς—Soph. Oed. T. 1275.
SYN. Επεισπαιω. εισορμαω, εισαΐσσω, αΐσσω, εμβαλλω εισπιπτω.
Εισπεμπω.
Μαντιν μὲν ὖν κακῦργον εισπεμψας.—Ib. 714.
SYN. Αφιημι, επαφιημι, εμβαλλω. ὑποπεμπω, προσβιβαζω. εισφερω.
Εισπεραω.
Χαλκίδα τ' εισεπερησα—Hes. ε. 653.
SYN. Διαπεραω. περαιοω. διαβαινω, διερχομαι, παροδευω.
Εισπηδαω, Εσπηδαω.
Ως ὅτ' εις τας ιππαγωγὺς
Εισεπηδων ανδρικῶς. Ar. Eq. 596.
—Κὐκ ανεπτως εσπηδησας εφλυαρει. Ib. 542.
SYN. Επεισπηδαω, εμπηδαω, επιπηδαω, αντιπηδαω, εισθορεω, εισερρεω, εισαλλομαι, εισερχομαι.
Εισπιπτω.
Ενθ' εισπεσων—Soph. Aj. 55.
SYN. Επεισπιπτω, εμπιπτω, επιπιπτω. καταπιπτω. κατολισθαινω, καταρρεω, εμβαλλω, εσβαλλω, εισπαιω, εισορμαω.
Εισπλεω.
—Τον ὑμεναιον, ὃν δομοις
Ανορμον εισεπλευσας ευπλοιας τυχών. Ib. Oed. T. 431.
SYN. Προσπλεω, επιπλεω. εισκελλω.
Εισπνηλης, Εισπνιλος.
Μεμβλετο δ' εισπνηλαις, ὁππότε κῦρος ἰοι. Call. Fr.
—Ο μὲν ὖν εσπνιλος.—Theoc. 12. 13.
EXP. Ὁ ερωμενος, φιλος, αἴτης.
Ειστρεχω.
—Βαθὺν δ' εισεδραμε φάσιν. Theoc. 13. 23.
SYN. Επιτρεχω, επιθεω, συγκυρεω, επιδιδρασκω, εμπιπτω, εμβαλλω.
Εισφερω, Εισφορεω, Εισφερομαι, Εισφρεω.
—Πολλὰς δέ τε δρυκας εισφερεται.—Il. λ. 495.
—Και εσφορεον μελαν ὕδωρ. Od. ζ. 91.

Ως ηνίκ' αν λεγωσιν εκ εισφρησομεν. Ar. V. 887.
SYN. Επιφερω, επιφορεω, εκφερω, προσφερω, επαγω, προσαγω, επεισαγω, εισαγω, αναλαμβανω, εισβαλλω, επιβαλλω, επεισκυκλεω, εισδεχομαι, επισυναπτω, εισκομιζω, παρακομιζω.

Εισφοιταω. Vid. Εισερχομαι.
Αλλ' επστ', επστ', ε γαρ εισαπαξ ερω,
Χρη τες γε νυν εχοντας, οις εςιν γυνη,
Προς την εν οικοις αλοχον εισφοιταν εαν
Γυναικας, αυται γαρ διδασκαλοι κακων. Eur. Andr. 945.

Εισχειριζω.
—Αρχης ενεκ', ην εμοι πολις
Δωρητον εκ αιτητον εισεχειρισε. Soph. Oed. T. 392.
SYN. Εγχειριζω. ενδιδωμι.

Εισω, Εσω.
—Μη πως τις απαγγειλησι και εισω. Od. δ. 775.
—Ουδε τιν' αλλον
Πλησιον εσω μισγεσθαι εασομεν—Ib. σ. 49.
SYN. Ενδοθι, ενδοθεν, ενδοι, ενδον, εντος.

Εισωποι.
Εισωποι δ' εγενοντο νεων—Il. ο. 653.
EXP. Εν οψει τας ναυς εβλεπον. al. Εναντιοι. εσωτεροι γενομενοι.—αντιπροσωποι.

Ειτα.
—Ειτα τι τετο; Ar. N. 346.
SYN. Αρα; μη; αλλα μη;—ομως.—επειτα.

E K

Εκαβη.
Τησιν δ' αυθ' Εκαβη αδινε εξηρχε γοοιο. Il. ω. 747.
EPITH. Αιολοδακρυς, τλημων, πολυτλημων, παναθλια, μογερα, τρυφερα Κισσηϊς, Επωπις.
PHR.—Ταλαινα σκυλαξ. Lyc.
Ανασσα των πολυχρυσων Φρυγων.
—Πριαμε τε μεγ' ολβιε δαμαρ.
—Ευτεχνωτατην δε σε
Πασων γυναικων δυστυχεστατην ορω
Απαιδ', ανανδρον, απολιν, εξεφθαρμενην. Eur.

Εκαεργος.
—Εκαεργος Απολλω. Il. α. 479.
SYN. Εκηβολος, μακροβολος, ευσκοπος, ιοχεαιρος, αφητωρ.

Εκαμηδη.
Εισοκε θερμα λοετρα ευπλοκαμος Εκαμηδη Θερμηνη.—Il. ξ. 6.

Εκαθεν, Εκας, Εκαστερω, Εκαστατω.
—Εκαθεν δε τε φαινεται αυγη. Il. β. 456.
—Εκας επλατο πικρος οϊςος. Il. ψ. 592.
Ειπερ και μαλα πολλον εκαστερω ες' Ευβοιης. Od. η. 321.
Των γαρ νηες εασιν εκαστατω—Il. κ. 113.
SYN. Αποθεν, αποπρο, αποπροθι, αποπροθεν, αποσταδα, αποσταδον, μακραν, μακροθεν, πορρω, πορρωθεν, πορρωτερω. πορρωτατω, απωτερω, απωτατω, τηλε, τηλισα, τηλοτατω.

Εκαςος.
—Εβαν οικονδε εκαςος. Il. α. 606.
SYN. Εκαςος τις, πας εκαςος, οι καθ' εκαςον.

Εκαςοτε.
Των εν τριχων εκαςοθ' η μεν ακμαια
Ετιλλεν, ας ευρισκε λευκανθιζεσας. Suid.
SYN. Παρεκαςα.—αει.—θαμινα.—ωσαυτως.—αυθις και αυθις.

Εκατερθε, Εκατερθεν.
Ως οι μεν ρ' εκατερθε καθειατο—Il. υ. 153.
Τω δ' ετερω εκατερθεν ιτην—Od. ι. 430.
SYN. Αμφοτερωθεν, εκατερωθεν, διαμπαξ, κεχωρισμενως.

Εκαταιος.—Εκαταιον.
Ωσπερ Εκαταιον πανταχε προ των θυρων. Ar. V. 800.
EXP. Εκατης ιερον, αγαλμα.

Εκατη.
Αςερια δ'—Εκατην τεκε, την περι παντων
Ζευς Κρονιδης τιμησε· πορεν δε οι αγλαα δωρα
Μοιραν εχειν γαιης τε, και ατρυγετοιο θαλασσης,
Η δε και αςερ εντος υπ' ερανε εμμορε τιμης,—
Εν τ' αγορη λαοισι μεταπρεπει, η κ' εθελησιν,
Ηδ' οποτ' ες πολεμον φθισηνορα θωρησσονται
Ανερες, ενθα θεα παραγινεται, οισκ' εθελησι,
Νικην προφρονεως οπασαι, και κυδος ορεξαι·
Εν τε δικη βασιλευσι παρ' αιδοιοισι καθιζει.
κ. λ. Hes. θ. 411.
SYN. Αρτεμις. Σεληνη.
EPITH. Μενογενης, κυδνη, δασπλητις, πολυωνυμος, νυχια, κυνοσφαγης, τριμορφος, τριαυχην, φωσφορος Φηραια, Περσηϊς.
PHR. Περσεως παρθενος.—Δαδοφορε νυκτος θυγατηρ. Lyc.
Βριμω νυκτιπολος, χθονιη, ενεροισιν ανασσα.
Βριμω κικλησκων Εκατην, επαρωγον αεθλων.
Κευθμων εξ υπατων δεινη θεος αντεβολησεν
Ιεροις Αισονιδαο· περιξ δε μιν εςεφανωντο
Σμερδαλεοι δρυϊνοισι μετα πτορθοισι δρακοντες.
Στραπτε δ' απειρεσιον δαϊδων σελας. αμφι δε τηνγε
Οξειη υλακη χθονιοι κυνες εφθεγγοντο. κ. λ. Apoll.
—Συν δ' αιολομορφος ικανε
Τρισσοκαρηνος ιδειν, ολοον τερας, ετι δαητον,

Ταρταρόπαις Ἑκάτη· λαιῶ δ' ἀρ ἐπισσυθεν ὤμω
Ἵππος χαιτηεις, κατὰ δεξιὰ δ' ἦεν αθρῆσαι
Λυσσῶπις σκυλακη, μεσση δ' εφυ αγριομορφος.—
κ. λ. Orph.

Τᾶ χθονια δ' Εκατα, τὰν και σκυλακες τρομεοντι
Ερχομεναν νεκυων ανα τ' ηρία και μελαν αἷμα.
Theoc.

Ειναδιαν Εκατην κλήζω, τριοδῖτιν ερατεινήν,
Ουρανιαν, χθονιαν τε, και ειναλιαν, κροκοπεπλον
Τυμβιδιαν, ψυχαῖς νεκυων μετὰ βακχευουσαν.
Περσειαν σκυλακῖτιν, αμαιμακετον βασιλειαν,
Ταυροπόλον, παντος κοσμε κλειδῦχον ανασσαν,
Ηγεμονην, νυμφην, κουροτρόφον, ουρεσιφοιτιν, κ. λ.
Orph. H.

Εκατηβελετης, Εκατηβόλος, Εκατος. Vid. Εκηβολος.
—Εκατηβελεταο ανακτος. Il. α. 75.
—Εκατηβολυ Απολλωνος. Ib. 370.
—Θεοπροπιας Εκατοιο. Ib. 385.

Εκατι. Vid. Ἑκητι.
Αστρων δ' ἑκατι.—Lyc. 60.

Εκατογχειρ, Εκατογχειρος.
Ως ἑκατογχειρον καλεσασ' ες μακρὸν Ολυμπον
Ον Βριαρεων καλευσι Θεοί—Il. α. 402.

Εκατογκεφαλος, Εκατοντακεφαλος.
—Εκατογκεφαλυ βαφαῖς Υδρας. Eur. Her. F. 1188.
Εχιδνα δ' ἑκατοντακεφαλος.—Ar. R. 476.
SYN. Εκατογκαρηνος, ἑκατοντακαρηνος. Pind.

Εκατομβη.
—Ες δ' εκατομβην Βῦσε Θεῷ.—Il α. 309.
EPITH. Αγια, αγακλυτος, κλειτή, εξαιτος, πολυκνισσος, ἱερά, τελησσα.

Εκατομβοιος.
—Εκατομβοιος δε ἑκαςος Il. ζ. 449.
EXP. Εκατον βοῶν τιμῆς αξιος.

Εκατομπολις.
—Οι Κρητην ἑκατομπολιν αμφενεμοντο. Ib. 649.

Εκατομπυς, Ἑκατομποδος.
Ποιησαν δε πυρὴν εκατομποδον—Il. ψ. 164.
(Sch. Εκατομπεδος.)

Εκατομπυλος, Ἑκατονταπυλος.
Αιθ' ἑκατομπυλοί εισι—Il. ι. 383.

Εκατόν.
Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρειων Αγαμεμνων. Il. β. 576.

Εκατονζυγος.
—Ουδ' αν νηυς ἑκατονζυγος αχθος αροιτο. Il. υ. 247.
SYN. Εκατοντορος.

Εκατονταετής.
—Εγκυρσας ἑκατονταετει βιοτᾷ. Pind. P. 4.

Εκατονταλαντος.
Φευξει γραφὰς ἑκατονταλαντους τετταρας. Ar. Eq. 440.

Εκατοντοργυιος, Ἑκατονταοργυιος.
Τὸ δε μῆκός εςι—ἑκατοντοργυιον—Ib. Av. 1131.

Εκατοντάς.
Τρεῖς μὲν αἱ πολιων ἑκατοντάδες ωδιδμηνται.
Theoc. 17. 82.
SYN. Εκατοςύς.

Εκατοςός.
—Καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοςάς. Ar. V. 656.

Εκβαζω.
Αλλ' η τὸ χαιρειν μᾶλλον εκβαζει λεγων. Aesc. Ag. 507.

Εκβαινω
Εκ δε και αυτοὶ βαῖνον επὶ ρηγμῖνι θαλασσης.
Il. α. 437.
—Ευτοχως τα πραγματ' εκβεβηκεν.—Ar. Ecc. 502.
SYN. Επεκβαινω. εξερχομαι.—εκπαιω, εκπιπτω.

Εκβακχευω, Εκβακχευομαι.
Ει μή σ' Απολλων εξεβακχευσε φρενας. Eur. Tr. 408.
Πρασεβαν δρομάς εξ εμῶν
Οικων εκβακχευσαμενα. Ib. Supp. 1001.
SYN. Βακχευω, αναβακχευομαι —εκμαινω. εκταρασσω, ασμενως εορταζω.

Εκβαλλω.
—Οδιον μεγαν εκβαλε διφρυ. Il. ε. 39.
SYN. Αναρριπτω, αναρριπιζω, εκριπτω, αφιημι. εκδιωκω, εξελαυνω, εκβρασσω, εξιαλλω, εκδυω, εκτινασσω, εκσειω, εκτριβω, αποσφαλλω, εκκρυω. απωθεω. φυγαδευω.

Εκβασιος.
Ενθ' οίγ' Εκβασιῳ βωμὸν θεσαν Απολλωνι. Ap. 1. 966.

Εκβασις.
Εκβασις ῦ πη φαινεθ' ἁλὸς πολιοιο θυραζε. Od. ε. 410.
SYN. Παρηκβασις, καταβασις, εξοδος, εκλυσις, εξελευσις, αποβασις, αφιξις, περατωσις. τελος. εκβλαςησις.

Εκβατανα τὰ.
—Συσων, ηδ' Εκβαταναν. Aesch. Pers. 16.

Εκβατηρια.
Εις Βεβρυχων ρηψειεν εκβατηρια. Lyc. 516.
(Sch. Εκβασις. αιγιαλός.)

Εκβιαζω.
Ω τοξον, φιλον
Χερῶν εκβεβιασμένον. Soph. Ph. 1157.
SYN. Εξαιρεω. ἐξαθεω.

Εκβιβαζω.
Εκβιβασον εκ τῦ βυτομυ τὸ γρυθιον. A.. A. 663.
SYN.

SYN. Εξαγω, εξαγαγω, εξαιτεω, εκκαλεω. αινω. δοκιμαζω.

Εκβλαστεω.

Κενη γαρ εξεβλαστεν.—Eur. Fr.

SYN. Εκβλαστανω, αποβλαστανω, εκφυομαι.

Εκβλητος.

Εκβλητον, η πεσημα φοινιου δορος; Eur. Hec. 697.

SYN. Εκβεβλημένος. αποβλητος. εκβολος.

Εκβοαω.

Ου γαρ σθενω τοσουτους

Ερωτας εκβοῆσαι. Anac. 33. 19.

SYN. Αναβοαω, ανακραζω, εκφωνεω. βοαω.

Εκβολβιζω.

Α λεμβαν αυτὸς εξαπατῶν, εκβολβιω Ar. Pa. 1123.

SYN. Εξορυττω.

Εκβολή.

—Ου δικελλης εκβολή.—Soph. An. 256.

—Κἀκβολὰς νεώς. Eur. I. T. 1424.

SYN. Αποβολη, καταβολη, εκβασις, εξοδος, εξελασις, εξυλη, εξωθησις, εκπεμψις, εξαποστολη, εξορια, εκπομπη, αφεσις, απολυσις, εξαναστασις. εκρηγμα, εκρηξις.—εκπτωσις.

Εκβολος.

—Και εκβολα λυματα δαιτός. Call. 6 116.

SYN. Αποβλητος, εκβλητος. εκπεσόν.

Εκβρασσω.

—Φοῖβον εκβρασσων ὕδωρ. Lyc. 1009.

SYN. Εκβαλλω, εκριπτω. εκπτυω. απορριπτω.

Εκβρονταομαι.

—Κἀξεβροντηθη σθενος. Aesc. Pr. 362.

SYN. Εμβρονταομαι.

Εκβρυχαομαι.

Οι δὲ στεναγμὸν ἡδὺν εκβρυχωμενοι. Eur. I. T. 1390.

SYN. Βρυχαομαι. εξερευγομαι.

Εκβρωμα.

—Ωστε πριονος

Εκβρωματ' αν βλεψειας εν τομῇ ξυλου. Soph. Tr. 713.

SYN. Βρῶμα. τὸ τρωξιμον.

Εκγαυροομαι. Vid. Γαυροομαι.

Τό, τ' αξιωμα τ' ανδρὸς εκγεγαυρωμενος. Eur. I. A 101.

Εκγελαω.

Εκ δ' εγελασσε πατήρ.—Il. ζ. 471.

SYN. Εκκαγχαζω, ανακαγχαζω, γελαω.

Εκγενετης. Vid. Εκγονος.

Δεσποταις αμιλλα,

Ιλιας ἔσα κορα, Λακεδαιμονος εκγενεταισι. Eur. Andr. 128.

Εκγινόμαι.

Οι Διὸς εξεγενοντο—Il. ε. 637.

SYN. Εκφυομαι, αναφυομαι, ανακυπτω.

Εκγονος.

Τυδεος εκγονός εσσι—Ib. 813.

—Εκγονον Τενθρηδόνος. Lyc. 899.

SYN. Παῖς, ὑιὸς, ἶνις. εγγονος, απογονος, επιγονος, εκγενετης.

Εκγραφω, Εκγραφομαι.

Η Μορσιμου τις ῥῆσιν εξεγραψατο. Ar. R. 151.

SYN. Απογραφω, μεταγραφω, καταγραφω. μνημονευω.

Εκγρηγορεω.

Τουτὶ τὸ κακὸν ου φαῦλον εξεγρηγορεν. Ib. Av. 1413.

SYN. Εξεγειρομαι, εκνηφω.

Εκδακρυω.

Ποῖ' εκδακρυσαι;—Soph. Ph. 281.

SYN. Επιδακρυω, αποθρηνεω, ολοφυρομαι.

Εκδεκτωρ. Vid. Αντιδελος.

Εκδερκομαι.

Ουτέ τοι οξυτατον κεφαλῆς εκδερκεται οσσε. Il. ψ 477.

SYN. Δερκομαι, εκθεαομαι, αποβλεπω, επιβλεπω, προβλεπω. διακυπτω.

Εκδερω.

Θᾶσσον δε βυρσαν εξεδειρεν—Eur. El. 824.

SYN. Δερω, αποδερω, εκδερματιζω. δερμυλλω.

Εκδεχομαι.

—Οι δὲ σακος εξεδεχοντο. Il. ν. 710.

SYN. Αναδεχομαι, διαδεχομαι, αναλαμβανω. προσδεχομαι.—απειργω.—εικω, ὑπολαμβανω.—προσδοκαω, παραμενω.

Εκδεω.

Εκδεον ημιονων—Il ψ. 121.

SYN. Εκδεσμευω, αναδεω, εξαρταω.

Εκδηλος.

—'Ιν' εκδηλος μετὰ πᾶσιν

Αργειοισι γενοιτο.—Il. ε. 2.

SYN. Διαδηλος, φανερὸς, αποβλεπτος, ὑπερεχων.

Εκδημεω.

Θεωρὸς—εκδημῶν—Soph. Oed. T. 114.

SYN. Αποδημεω—θυραζω—αναχωρεω.

Εκδημος.

Ερῶσ' ερωτ' εκδημον.—Eur. Hipp. 32.

SYN. Αποδημος, απὼν, αποτερος.

Εκδιαβαινω. Vid. Διαβαινω.

Ταφρον δ' εκδιαβαντες ορυκτήν.—Il. κ. 198.

Εκδιδαγμα.

—Οἷον δ' εκδιδαγμα κερκίδος. Eur. Io 1419.

SYN.

SYN. Προπαιδευμα, στοιχειωσις.
Εκδιδασκω.
Ταῦτα μεν εξεδιδασκον—Bion. 3. 9.
SYN. Διδασκω, αναδιδασκω, εκπαιδευω. εκμυσοω.
Εκδιδρασκω. Vid. Αποφευγω.
Ο δ' εξεδιδρασκε δια τε τῶν υδρορροῶν. Ar. V. 126.
Εκδιδωμι.
—Και κτημαθ' αμ' αυτῃ Εκδοτε—Il. γ. 459.
SYN. Αποδιδωμι, αναδιδωμι, ενδιδωμι, προφερω.—εκδιδασκομαι.—αποτεπιζω.—εισπιπτω—προδιδωμι.
Εκδικαζω.
Πατερων θανοντων εκδικαζοντες φονον. Eur. Supp. 1215.
SYN. Δικαζω, επιδικαζω, επικρινω, εκδικεω, τιμωρεω.
Εκδικητής. Vid. Αμυντωρ.
Τοῦ φθιμενε πατρὸς εκδικατάν. Ib. 1152.
Εκδικος.
—Εχει θεὸς εκδικον ομμα Hom. B. 96.
Ου γαρ φιλοῦσιν ανδρας εκδικους τρεφειν. Soph. Oed C. 975.
SYN. Αποινοδικος, αμυντικός.—εκδικητής.—αδικος. εκνομος.—δικασιμος.
Εκδικως
—Παθόντες εὖ κακοῖσί μ' εκδικως. Aesch. Pr. 975.
SYN. Αδικως, παρανομως.
Εκδιωκω Vid. Εκβαλλω.
Αεὶ τὸ λυπῦν εκδιωκε τοῦ βιου. Sent.
Εκδυνω. Εκδυω, Εκδυομαι.
—Μαλακὸν δ' εκδυνε χιτῶνα. Od. α. 437.
—Ιδὲ ειματα σιγαλοεντα Εκδυε—Hom. V. 166.
—Νῶϊν δ' εκδῦμεν ολεθρον. Il. π. 99.
Τευχεά τ' εξεδυοντο.—Il. γ. 114.
—Οπως μη 'κδυσεται. Ar. V. 141.
—Εκδῦναι κακῶν. Eur.
SYN. Αποδυω, αποδυομαι. διαφευγω. εξειμι, εξερχομαι, αναδυομαι. λωπιζω.
Εκεῖ, Εκεῖθι.
Οδοῦ κχταρχειν τῆς εκεῖ. Soph. Oed. C. 1074.
Εκεῖ γὰρ αιὲν κεισομαι.—Ib. An. 76.
—Οφρ' αν εκεῖθι Δαῖτα φλωχευῃ.—Od. ρ. 10.
SYN. Εκεισε. αυτόθι. αυτε, τῇδε, τῇδ' αυτοῦ, εκεινῇ. μακρὰν πορρω.
Εκεῖθεν.
Τε 'κεῖθεν αλσες τοῦδε—Soph. Oed. C. 518.
SYN. Εκεινοθεν, ενθένδε—τηνῶθε.
Εκεῖνος.
—Ανεσιός εστιν εκεῖνος
Ος πολεμε ερατει επιδημιε—Il. ι. 63.
SYN. Αυτὸς, κεῖνος.

Εκεχειρια.
Αλλ' εὗρον αν σ' υπεχοντα τὴν εκεχειριαν. Ar. Pa. 908.
SYN. Ανοχὴ, ανακωχὴ, διακωχὴ. διαλυσις, σπονδὴ. φιλια. συνθηκη. αργια, ανεσις, αναπαυσις, ενδοσις, αφεσις, σχολή.
Εκζεω.
Εκζεσειν γαρ Οιδιπε κατευγματα. Aesch. S. T. 715.
SYN. Αναζεω, υπερζεω, βρασσω, αναβραττομαι, εκβρασσομαι, αναφλυω, υπερφλυζω. εκβραζω. αποβραζω.
Εκζωπυρεω.
Τον πολεμον εξωπυρησετε—Ar. Pa. 309.
SYN. Αναζωπυρεω, ανακτω, εξεγειρω, ανεγειρω.
Εκηβολια.
Ουδὲ εκηβολιαι—Il. ε. 54.
SYN. Ευστοχια, μακροβολια.
Εκηβολος.
Τενεκ' αρ αλγε' εδωκεν Εκηβόλος—Il. α. 96.
SYN. Εκατηβόλος, εκατηβελετης, εκατος, τοξικὸς, ευστοχος, ευστοχωτατος, μακροβολος.
Εκηλος.
—Οι δὲ εκηλοι Τερπονται—Il. ε. 759.
SYN. Ευκηλος, ησυχος, ησυχιος. μιστοπραγμων. αθορυβος, αταραχος, ηρεμος, ηρεμαιος, πρᾶος.
Εκητι.
—Διὸς μεγαλοιο εκητι. Hes. ε. 4.
Ερμειαο εκητι διακτορε—Od. ο. 318.
SYN. Εκατι ενεκα, χαριν, αμφὶ, δια, επὶ, παρά—αυθαιρετως.
Εκθαμνιζω.
Μή μοι πολιν γε πρυμνόθεν πανωλεθρον Εκθαμνισητε—Aesc. S. T. 72.
SYN. Εκπρεμνιζω, εκθεμελιοω, απορριζοω, εκριζοω, εκμοχλευω, εκσπαω, εκπορθεω.
Εκθεαομαι, Vid. Εκδερχομαι, Αποβλεπω.
Ουκ ἦν τὸ κεινης εκθεασασθαι κακόν. Soph. Oed. T. 1276.
Εκθεριζω.
Την γλῶσσαν. ὡς ὁ Τηρεὺς
Εκεῖνος, εκθεριξω. Anac. 12 7.
SYN. Αποθεριζω. εξαμαω, διαμαω.
Εκθεσφατα τά.
—Επεὶ κτε θεῶν εκθεσφατα ηδη. Il. ι. 64.
SYN. Θεσφατα, θεοφατα, χρηστηρια. μαντευματα.
Εκθηριοομαι.
Εκθηριωθεισ' οφεος αλλαξει τυπον. Eur. B. 1329.
SYN. Αποθηριῦμαι, εξαγριαομαι, εξαγριῦμαι.

Εκθνησκω.

Εκθνησκω. Vid. Αποθνησκω.
Χειρας ανασχομενοι γελω εκθανον—Od. σ. 99.
Εκθοιναομαι.
Κελαινοβρωτον δ' ἧπαρ εκθοινησεται. Aesc. Pr. 1024.
SYN. Θοιναομαι, καταθοιναομαι, κατατρωγω.—δαινυμαι.
Εκθορεω.
Πατροκλος δ'—εκθορε διφρε. Il. π. 427.
—Αυταρ Απολλων Αντιος εξεθορε—Il. φ. 539.
SYN. Εξαλλομαι, εκπηδαω, εκθρωσκω.
Εκθροεω.
—Ος σφῷιν θανατον εξ αμφοῖν θροεῖ. Soph. Oed. C. 1490.
SYN. Εξαγγελλω, εκφαινω, αποφαινω, προσημαινω.
Εκθρωσκω.
—Κραδιη δε μοι εξω
Στηθεων εκθρωσκει—Il. κ. 95.
SYN. Αποθρωσκω. εκθορεω, αναπαλλω, αναπηδαω—εκτρεχω, εκφευγω.
Εκθυμιαω.
—Κἀξεθυμια Σμυρνης ἱδρῶτα—Eur. I. 1174.
SYN. Αποθυμιαω, αναθυμιαω. εξατμιζομαι. διαπνεω.
Εκθυμος.
Τοιαῦτ' ελεξε καρθ' ὑπ' εκθυμε φρενος. Aesch. P. 372.
SYN. Ευθυμος, ὑπερθυμος, προθυμος, προφρων.
Εκθυσιαζω.
—Μοσχων τ' αγελας εριμυκων
Εκθυσιαζοντες—Sibyl. l. 5.
Εκθυω. Vid. Θυω.
Τε θηρὸς εκθύσεις την αυτε κορην. Soph. El. 574.
Εκκαθαιρω.
Ουρὺς τ' εξεκαθαιρον—Il. β. 153.
SYN. Ανακαθαιρω, αποκαθαιρω, αποματτω, περιματτω, αποκλυζω, καταπλυνω.
Εκκαιδεκαδωρος
Τε κερα εκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκαδωρα πεφυκει. Il. δ. 109.
Εκκαιω, Εκκαιομαι.
Και πασας πολιας ποταμὺς θ' άμα, ηδὲ θαλασσας
Εκκαυση—Sibyl. l. 4.
SYN. Εκφλεγω, εκπυροω, αποκαιω, καταφλεγω. ανθρακιζω.
Εκκαλαμαομαι.
Και παππαζεσ' άμα τῇ γλωττῃ
Τριωβολον εκκαλαμαται. Ar. V. 607.
SYN. Εξαγω, εφελκω, επισυρομαι, ὑποσπαω.

Εκκαλεω, Εκκαλεομαι.
Δμωὰς δ' εκκελασας λῦσαι κελετο—Il. ω. 582.
Ερμῆς δε ψυχὰς Κυλληνιος εξεκαλεῖτο
Ανδρῶν μνηστηρων.—Od. ω. 1.
SYN. Ανακαλεω, προκαλεω, εκπροκαλεομαι, παρακαλεω, κατακαλεω, επαγω. παρορμαω.
Εκκαλυπτω, Εκκαλυπτομαι.
Εκ δε καλυψαμενοι;—Od. κ. 179.
Ιθ' εκκαλυψον, ὡς ιδω τὸ πᾶν κακόν. Soph. Aj. 1022.
SYN. Αποκαλυπτω, αποστεγαζω. αποσκεπαζω, ανακαλυπτω, αναφαινω.
Εκκαρπιζω. Εκκαρπιζομαι
Ατης αρυρα θανατον εκκαρπιζεται. Aesc. S. T. 607.
SYN Καρπολογεω. οπωριζομαι. εκφυω.
Εκκατειδω (inus.)
Περγαμε εκκατιδων.—Il. δ. 508.
SYN. Αποσκοπεω, αποβλεπω, κατειδω.
Εκκατεφαλλομαι.
Ουρανε εκκατεπαλτο δι' αιθερος—Il. τ. 351.
SYN. Καθαλλομαι, καταπηδαω, αποθρωσκω.
Εκκαυλιζω.
—Και τὺς καυλὺς
Τῶν ευθυνῶν εκκαυλιζων. Ar. Eq. 822.
SYN. Αποκαυλιζω, αναιρεω, ανασπαω. αποκλαω.
Εκκαυμα.
Το μὴ ειδέναι σὲ μηδὲν, ὧν ἁμαρτανεις,
Εκκαυμα τολμης ἱκανὸν εςι και θρασυς Eur. Fr.
SYN. Υπεκκαιμα, ζωπυρον. κινητηριον, εκκαυσις, εκπρησις, εκπυρωσις.
Εκκαυχαομαι.
—Ὧν νιν ὥνεκα κλαιειν
Ζῆν' εξεκαυχωνθ', ὅτι γαμυς εψευσατο. Eur. B. 31.
SYN. Καυχαομαι, εγκαυχαω, καυχεω.
Εκκειμαι.
Μηροὶ καλυπτῆς εξεκειντο πιμελῆς. Soph. An. 1023.
SYN. Εκτιθεμαι, εκπιπτω, προκειμαι, κεῖμαι.
Εκκενοω.
Επεὶ γλυκυν εξεκενωσαν
Θυμὸν ες ευρειαν σχεδιαν συγγυ Αχεροντος. Theoc. 16. 40.
SYN Αποκενοω, απογεμιζω. αλαπαζω, εξαλαπαζω, ὑπαλαπαζω, εξαρυω.
Εκκεραϊζω.
—Τὰς ἱερὸν εκκεραιζεις. Call. 6. 50.
SYN. Αναρπαζω, αφαρπαζω, εκπορθῶ, εκθαμνιζω.

Εκκηραινω.
Υπνος πονος τε κυριοι συνωμόται
Δεινῆς δρακαινης εξεκηραναν μενος. Aesc. Eum. 128.
SYN. Παραιρεομαι, αφαιρεω.
Εκκηρυσσω.
—Κάξεκηρυσσετο
Αυτὸς προς αυτῦ καλλινικος—Eur. Herc. f. 960.
SYN. Αφοριζω, εξοριζω, εξελαυνω, εκβαλλω. εξαγγελλω.
Εκκινεω.
Ουτως αναιδῶς εξεκίνησας τόδε
Το ῥῆμα; Soph. Oed. T. 362.
Συ γάρ μ' απευνασθέντος εκκινεῖς κακῦ. Ib. Tr. 1258.
SYN. Εκφερω, εκδίωκω, εκκαλεω, εξεγειρω. αναταρατ]ω.
Εκκιω. Vid. Εξερχομαι.
—Εκ δ' ὑὸς Δολιυ κιεν, ὡς εκελευσεν. Od. ω. 491.
Εκκλεπ]ω.
—Ο δ' εξεκλεψεν Αρηα. Il. ε. 390.
SYN. Διακλεπ]ω, αναγω, ὑφαγω, εκκομιζω.
Εκκλησια.
Ισοὶ, γυναικῶν εργα, κὐκ εκκλησιαι. Sent.
SYN. Αγορὰ, ὁμηγυρις, συναγωγὴ, συνοδος.
Νυμφα Θεῦ, μεγα χαῖρ', Εκκλησια—Cyr.
Χ ἡ τῶν ευσεβεων γενετειρ' Εκκλησια, ἥδε
Παντων τῶν πισων κεδνὴ εῦσα τροφός. Dolsc.
Εκκλησιαζω.
Εκκλησιαζειν προβατα συγκαθημενα. Ar. V. 32.
SYN. Εξεκκλησιαζω, δημηγορεω, αγοραομαι, εκλεγω, συναθροιζω. Εκκλησιαν συλλεγω, ποιῶ, αποδίδωμι.
Εκκλητος.
—Πορευει δ' αυτὸν εκκλητων ἄπο. Eur. Or. 947.
E X P. Απὸ τῆς εκκλησιας.
SYN. Αποκλητος, επικλητος, εγκλητὸς, συγκλητος.
Εκκλυω.
Ηὲ τιν' αγγελιην Φθιης εξεκλυες;—Il. π. 13.
SYN. Εξακυω, εισακυω, ακυω.
Εκκναισεω.
Τρυγονες εκκναισεῦντι, πλα]υασδοισαι ἅπαν]α. Theoc. 15. 88.
SYN. Εκκναιω, αποκναιω.—διαλεγω. (Sch.)
Εκκοβαλικευομαι.
Ωσπερεὶ γεροντας ἡμᾶς
Εκκοβαλικευεται. Ar. Eq. 270.
SYN. Ληστευω, απαταω, παραλογιζομαι.
Εκκοκκιζω.
Λησεις σεαυτῦ τὰς πολεις εκκοκκισας. Ib. Pa. 62.

SYN. Ερημοω. εκτιναξαω, συντριβω, εκκλαω. εκβαλλω. περθω.—εκτιλλω, ανασπαω.
Εκκολυμβαω.
Ως' εκκολυμβᾶν ναός.—Eur. Hel. 1625.
SYN. Αποκολυμβαω, απονηχομαι, εκνηχομαι. καταφερομαι.
Εκκομιζω, Εκκομιζομαι.
—Εκκομισαί τε με.—Il. ε. 359.
SYN. Επικομιζω, επιμελομαι, εκφερω, κατ-αγω, εκκρινω. εξελαυνω.
Εκκομψευομαι.
Εκκεκομψευσαι. πονηρὸν
Γλωσσ' επιφθόνον σοφή. Eur. I. A. 333.
SYN. Κατακομψευομαι, σ]ωμυλλω.
Εκκοπ]ω.
Τον παλαι εκκοψαντα πετρην—Sibyl. l. 5.
SYN. Διακοπ]ω, επικοπ]ω, περικοπ]ω, ὑποκοπ]ω, κατακοπ]ω. εκκρυω, εκκολαπ]ω. εκθλιβω, αποθλιβω, αναιρεω εκκνιζω.—νικαω.—καταλυω, εκπορθεω, διαφθειρω.
Εκκορεω.
Καταθυ τὸ κορημα· μὴ 'κκορει τὴν Ελλάδα. Ar. Pa 59.
SYN. Παρακορεω, απομα]]ω, εκσαρεω, αφανιζω.—φθειρω.
Εκκορυφοω.
—Ετερόν τοι εγὼ λογον εκκορυφωσω. Hes. ε. 106.
SYN. Αναπ]υσσω, ειπεῖν συνελόντι, ἁπλῶς. —κεφαλαιοω, ανακεφαλαιοω.—βλασολογεω.
Εκκρεμαμαι, Εκκρημναμαι.
—Εκκρημνασθε πατρωων πεπλων. Herc. f. 520.
SYN. Εκκρεμαννυμαι, εξαρταομαι. κατακρεμαμαι.
Εκκρινω,
Αρετῇ τε πρῶτος εκκριθεὶς ςρατευματος. Soph. P. 1471.
SYN. Αποκρινω, εκπροκρινω, προκρινω. εκλεγω, εξαιρεω αφοριζω, εκκινεω, χωριζω, εκχωριζω, εξαλειφω εκριπ]ω.
Εκκριτος. Vid. Εκλεκ]ος
—Εκκριτον δωρημα—Soph. Aj. 1320.
Εκκρυσος.
—Λαμπρὸν εκκρυσον δεμας. Aesc. S. T. 548.
SYN. Καταπληκτος, εκθαμβος. φρικτός.
Εκκυβισαω
—Πρὸς γῆν εκκυβισωντων βια. Eur. Supp. 692.
SYN. Κυβισαω, κατακρημνιζομαι.
Εκκυκλεω.
Αλλ' εκκυκλησομαι.—Ar. A. 408.
SYN. Εκκαλυπ]ω. εκκυλιω, εξελιτ]ω.
Εκκυλινδω, Εκκυλινδεω, Εκκυλιω, Εκκυλιζω.
Μεσης απηνης ευθὺς εκκυλινδεται. Soph. Oed. T. 831.

Αυτὸς

Αυτὸς δ' εκ διφροιο παρὰ τροχα εξεκυλισθη. Il. ζ. 42.
SYN. Αποκυλιω, αποκυλινδεω, εκκυκλεω.
Εκκυνηγετεω
Την νυμφαγωγὸν εκκυνηγετῶν τροπιν Lyc. 1025.
—Τις ημᾶς εκκυνηγετεῖ ποτμος. Eur. I. 1422.
SYN. Κυνηγεω, θηρευω, εκθηρασμαι. εξερευναω, εξεταζω.
Εκκωφαω. Εκκωφοω.
Οςις ημῶν τὰς Αθηνας
Εκκεκωφηκας βοῶν. Ar. Eq. 312.
Αρ' εις το καλλος εκκεκωφωται ξιφη; Eur. Or. 1292.
SYN. Κωφὸν ποιω. διαμαλασσω.
Εκλαγχανω.
—Κακῶν—μερος εξελαχον. Ar. Th. 1080.
Οπως πατρωας τυμβον εκλαχοι χθονός. Soph. El. 762.
SYN. Διαλαγχανω, λαγχανω, εκμειρω, εκμειρομαι, εντυγχανω.
Εκλακτιζω, Εκλακτιζομαι.
Σκελος ερανιον γ' εκλακτιζων. Ar. V. 1483.
Και τὸ Φρυνιχειον κλακτισατω τις—Ib 1516.
SYN. Λακτιζων. αποβαλλω.
Εκλαλεω.
Τὸ δ' εκλαλεῖν, κθ' ηδονῆς μεν απτεται. Eur. Fr.
SYN Εξαγορευω, εκθρυλλω, εκφερω, παραφθεγγομαι, δημοσιευω, φλυαρεω.
Εκλαμπω.
Ουθ' ηλιε τηλαυγὲς ακτινων σελας
Τοιῦτον εξελαμψεν—Ar. Av. 1708.
SYN. Αναλαμπω, απολαμπω, επιλαμπω.
Εκλανθανομαι.
Αλκῆς εξελαθοντο—Il. π. 602.
SYN Απεκλανθανομαι, αμνημονεω.
Εκλανθανω. Εκληθω.
—Και εκλελαθον κιθαριςύν. Il. β. 600.
Εκλαπαζω
Πωλικων θ' εδωλιων υπερκομπω
Δορί ποτ' εκλαπαξαι. Aesc. S. T. 462.
SYN. Εξαρπαζω, εκπορθεω, λαπαζω.
Εκλαπτω, Εκλαπτομαι.
Και πρόςγ' ακρατον εγχεας
Αμυςι εξελαψα. Ar. A 1227.
Τον ζωμὸν—εκλαψεται. Ib. Pa. 885.
SYN. Λαπτω, αμπωτιζω, εκπινω, εκροφεω, εξαντλαω.
Εκλαχαινω.
Χθαμαλωτέρον εξελαχαινον Στειρης—Ap 1. 374.
SYN. Λαχαινω, εξορυττω, κατασκαπτω.
Εκλειπω. Εκλιμπανω.
—Αλλά μ' εταῖρος Εκλειπει—Theog. 936.

—Ηνίχ' εξελιμπανον
Δομες πατρωες—Eur. M. 800.
SYN. Απολειπω, εκπρολειπω, καταλειπω. παραλειπω, ελλειπω. αποτεμπω. υςερεω.
Εκλεκτος.
Πιςες τ' εκλεκτες Εβραιες—Sibyl. l. 3.
SYN. Επιλεκτος, απολεκτος, αίρετος, εξαιρετος, εκκριτος, επικριτος, προκριτος.
Εκλησις. Vid. Αμνημοσυνη
—Κασιγνητων τε φονοιο
Εκλησιν θεωμεν—Od. ω. 484.
Εκλογιζομαι.
Αρ' εκλογιζομαι γε πρὸς τὸ δυσμενὲς
Μᾶλλον φρενας, τεδ' οντος εχὶ δυσμενες; Eur. Hec. 744.
SYN. Υπολαμβανω, λογιζομαι.
Εκλογος. Aesc. Fr.
SYN. Διηγησις.
Εκλοχευω, Εκλοχευομαι.
—Ουθ' Ελληνὶς, ετε βαρβαρος
Τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν εκλοχευεται. Eur. Hel. 265.
Ουκ αδακρυτος εκλοχευη. Ib. Ion. 1458.
SYN. Αποτικτω, εκτικτω, ωδινω.
Εκλυσις.
Δεσμε αναγκαις πειρωμενοι εκλυσιν ευρεῖν. Theoc. 24. 33.
SYN. Διαλυσις, καταλυσις, παραλυσις, ανεσις, αφεσις, αφαιρεσις, απαλλαγὴ, απαλλαξις, ρυσις. ατονια. ασθενεια. λειποθυμια —λυτηριον, εκλυτηριον.
Εκλυτηριον.
—Τι τοῖς δ' αςοῖσιν εκλυτηριον. Soph. Oed. C. 400
SYN. Λυτηριον. εκλυσις. ρυσις.
Εκλυτος.
Συρετο δὲ πρυμνοῖσιν επ' ιχθυσιν εκλυτος ερῶ. Tryph. 81.
SYN. Διαλυτος, ανετος, ανειμένος. ανευρος, ανανδρος.
Εκλυω, Εκλυομαι.
—Καυχενας ιππων
Εκλυον ιδρωντας, επεὶ πολεμε εκορεσθεν. Ar. Pa. 1282.
—Σε κακῶν εκλυσομαι, ηδὲ σαωζω Od. ι. 286.
SYN Απολυω, απεκλυω, λυω, εξαρπαζω. αφαιρεω. απαλλαττω, ελευθεροω ισχναινω, απασθενεω. εκλειπω ελλειπω, αποκαμνω.
Εκλωβεω. Vid. Λωβευω.
—Μολις δ' ερῶ
Α'γωγ' υπ' αυτῶν εξελωβηθην μολων. Soph. P. 333.

Εκλωπιζω.

Εκλωπιζω.
—Εκ δ' ελωπισε
Πλευραν απασαν, ωλενην τε—Ib. Tr. 942.
SYN. Γυμνοω. εκδυω. εκδερω. εξανθιζω, λωποδυτεω.

Εκμαγμα.
Λεων σοι γεγονεν, αυτ' εκμαγμα σόν. Ar.Th. 521.
SYN. Εἶγμα, εικὼν, απεικασμα, αφομοιωμα, εκτυπωμα, εκσφραγισμα, απεικονισμα, εκμακτρον. εκμαγειον.

Εκμαινω, Εκμαινομαι.
Κἠμὲ γαρ ο Κρατιδας—εκμαινει.—Theoc.5 90.
Οι μεν καλὴν Κυβηβην—
Λεγουσιν εκμανῆναι. Anac. 13. 4.
SYN. Μαινω, εκβακχευω.—μαινομαι, εκβακχευομαι, εκμαργοομαι.

Εκμακτρον. Vid. Εκμαγμα.
Πῶς δ' αν γενοιτ' αν εν κραταιλεῳ πεδῳ
Γαιας, ποδῶν εκμακτρον;—Eur. El. 535.

Εκμανθανω. Vid. Μανθανω.
—Τους φυσαντας εκμαθεῖν θελων. Eur. Ph. 34.

Εκμαραινω, Εκμαραινομαι.
Αλλ' αὔτως απαλῷ ποτὶ παχεῖ εξεμαρανθη. Theoc. 3. 30.
SYN. Μαραινω, εκτηκω.—εκσηπομαι, εκκακεω, εκκαμνω.

Εκμαργοομαι. Vid. Εκμαινομαι.
Εξεμαργωθης φρενας. Eur. Tro. 992.

Εκμαρτυρεω. Vid. Μαρτυρεω.
Εκμαρτυρησον πρὲμοσας—Aesch. Ag. 1205.

Εκμασσω, Εκμασσομαι.
—Ποδῶν εκμασσεται ιχνη. Theoc. 17. 122.
Οιμας μελῳδοῦ μητρὸς εκμεμαγμενας. Lyc.713.
SYN. Αποσμαω, αποματτω.—εκτυποω, εκφραζω, εκμιμεομαι.

Εκμαστευω.
Τετραυματισμένον γαρ ὡς κυων νεβρὸν,
Πρὸς αἷμα και σταλαγμὸν εκμαστευομεν. Aesch. Eum. 247.
SYN. Μαστευω, ερευναω, εξερευναω.

Εκμειρω, Εκμειρομαι. Vid. Εκλαγχανω.
—Θεων εξεμμορε τιμῆς. Od. ε. 335.

Εκμελεταω. Vid. Μελεταω.
Ταῦτα πονει, ταῦτ' εκμελετα—Pyth. 45.

Εκμετρεω, Εκμετρεομαι. Vid. Μετρεω.
Την Κορινθιαν
Αστροις—εκμετρουμενος χθονα. Soph. Oed. T. 814.

Εκμιμεομαι.
Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν εκμιμουμενη. Lyc. 7.
SYN. Μιμεομαι, απομιμεομαι, εκμασσομαι, εκμορφοω.—εκτυποω, αποτυποω, εκχαραττω. ὁμοιοω.

Εκμολεω. Vid. Εξερχομαι.
Εκμολεν ἶσος Αρηϊ—Il. λ. 603.

Εκμυσοω.
Διονυσος ἡμᾶς εξεμυσωσεν τάδε. Eur. B. 823.
SYN. Μυσοω, εκδιδασκω.

Εκμοχθεω. Vid. Εξαντλεω.
—Πονων τε σῶν
Ους εξεμοχθεις περιπολῶν καθ' Ελλάδα. Ib. I. T. 1455.
Ος τῷ τυραννῳ πλειον' εκμοχθῇ βιον. Ib. Supp. 451.

Εκμοχλευω.
Εντευθεν εκμοχλευσετ', ενθένδ' εγὼ
Συνεκμοχλευσω.—Ar. L. 430.
SYN. Μοχλευω. εκριζοω, απορριζοω, εκθεμελιοω, πρεμνιζω.

Εκμυζαω, Εκμυζεω.
Αἷμ' εκμυζησας—Il. δ. 218.
SYN. Εκπιεζω, εκπιαινω, εκθλιβω, εκχυλιζω, εκθηλαζω. μυζαω, μυζω.

Εκναυσθλοω. Vid Ναυσθλοω.
Λιγεια δ' εις Τιρειναν εκναυσθλωσεται. Lyc.726.
EXP. Το εκριφῆναι ὑπο τῶν κυματων. al. εκπλευσαι.

Εκναω.
—Εκ δε κρηνη ναει, αμφὶ δε λειμών. Od. ζ. 292. (Siber.)
SYN. Εκρεω, εκφερομαι.

Εκνεμομαι
Ουκ αψορρον εκνεμῇ ποδα; Soph. Aj 369.
SYN. Εξαγω. εκπορευομαι.—εκβοσκομαι.

Εκνευω.
—Εξενευσ' αποστῆναι προσω. Eur. I. T. 1330.
Ανὴρ ὁδ' ουκ ετ' αυτὸς, εκνευει παλιν. Ib Ph. 937.
SYN. Νευω, επινευω, απονευω.—προκυπτω.—αναχωρεω, μεταστρεφομαι. παραιτεω. απαλλαττομαι, εξαρνος γινομαι.

Εκνεω, Εκνευω.
—Ωστε μή ποτ' εκνεῦσαι παλιν. Ib. Hipp. 823.
—Πῶς αν εκνεῦσαι δοκοῖς. Ib. 470.
SYN. Εκνηχομαι, εκκολυμβαω. αναδυομαι. εκτρεπομαι. εκφευγω.

Εκνηφω. Vid. Νηφω.
Κ' ου θελετ' εκνῆψαι, και σωφρονα πρὸς νοον ελθεῖν. Sibyl l. 1.

Εκνιπτω. Εκνιπτομαι.
Μετρ' όταν εκνιψησθε μυσος θειοισι καθαρμοῖς. Orph. 1230.
SYN. Απονιπτω, εκπλυνω. εκκλυζω, εκκνιζω. αποματτω. καθαιρω.

Εκνομιος, Εκνομως.
Και γαρ εκνομιως μ' ησχυνετο. Ar. Pl. 982.

Λεγεις εμῶντ' ανθρωπον εκνομιωτατα. Ib. 993.
—Εκνομως ὕμνον ὑμνεῖν επευχεται. Aesc. Ag. 1483.
SYN. Εκτοπως, αμετρως, μεγαλως, ὑπερβαλλοντως, εξαλλως.

Εκνοσεω. Vid Νοσεω.
—Ου ζωοντε μαχης εκνοστησαντε. Il. ε. 157.

Εκοντί.
—Μητ' επιορκησης, μήτ' αγνῶς, μήτε ἑκοντί. Phocyl. 14.
SYN. Εθελοντί, αυτοματην, αυτοματὶ, αυτοματως, εκουσιως, εθελοντην, εθελοντηδὸν, εθελαιως, προῖκα, εξεπιτηδες.

Εκυσιος.
—Μεθησει ζῶν ἑκουσιῳ τροπῳ. Eur. M. 751.
SYN. Εκων, εθελουσιος, εθελοντης, αυτεπαγγελτος, αυθαιρετος.

Εκπαγλα, Εκπαγλως.
Α δ' ευηρετμος εκπαγκλ' ἁλια χερσὶ παραπ]ομενα πλατα θρωσκει. Soph. Oed. C. 749.
Και εκπαγλως απολεσσαν. Il. α. 268.
SYN. Μεγαλωσὶ, θαυμαςῶς, θαυμασιως, εκπληκ]ικῶς, εκπλαγως, ανυπερβλητως, ὑπερφυως, φοβερῶς, ισχυρως, εξοχα, περιτ]α.

Εκπαγλος.
Λαομεδων εκπαγλος—Il. φ. 452.
SYN. Ατυζηλὸς, δριμὺς, εξοχος, εκπληκ]ικὸς, καταπληκ]ικὸς, θαυμαςὸς, φοβερός.

Εκπαγλεομαι.
—Πατέρα μεν σὸν εκπαγλεμενος. Eur. Or. 888.
SYN. Θαυμαζω, αιδεομαι, εκπλητ]ομαι.

Εκπαιδευμα.
Συ, τ' ω μελαινης νυκτὸς εκπαιδευμ', Υπνε. Ib. B. 597.
SYN. Ομιλητής—παιδευμα.

Εκπαιδευω. Vid. Παιδευω.
Ας δη Προβλασος εξεπαιδευσε θρασύς. Lyc. 577.

Εκπαιφασσω.
Ουδ' εκπαιφασσειν.—Il ε. 803.
SYN. Ενθυσιαω, εκμαινομαι.

Εκπατασσω.
—Σύ γέ τις φρενας εκπεπαταγμένος εσσι. Od. σ. 326.
SYN. Ατυζω, εκπλητ]ω, πατασσω.

Εκπατιος.
—Οἵγ' εκπατιοις
Αλγεσι παιδων, ὕπατοι λεχεων
Στροφοδινῦνται. Aesc. Ag. 49.
EXP. Εξω τῆς ὁδῦ, εξω τῆς οικιας αυτῶν.

Εκπειθω. Vid. Πειθω.
Η γάρ πρὶν αυτὸν εξεπεισ' απαιδια. Soph. Oed. T. 1043.

Εκπειραζω, Εκπειραω, Εκπειραομαι. Vid. Πειραζω.
—Η 'κπειρᾷ λεγειν; Ib. 368.
Καί συ τοσῦτο πρῶτον εκπειρασομαι. Ar. Eq. 1231.

Εκπελει.
Ου γαρ εκπελει
Φρονεῖν μεγ', ὅςις δυλός εςι τῶν πελας. Soph. An. 485.
SYN. Εξεςι, πελει, εμπρεπει, επιπρεπει.

Εκπεμπω.
—Πολεμυ εκπεμπε νεεσθαι Il. φ. 598.
SYN. Αποπεμπω, εξαποςελλω, εξελαυνω, εκγυμνοω, περιβαλλομαι.

Εκπεραμα.
Τριτον τόδ' εκπεραμα δωματων καλῶ. Aesc. Ch. 653.
EXP. Τον διακονον τον εισιοντα και εξιοντα πρὸς τας αποκρισεις.

Εκπεραω.
Λαῖτμα μεγ' εκπερόωσιν—Od. η. 35.
SYN. Διεκπεραω, διαβαινω, διαπλεω, διανηχομαι, διαδυομαι, μεταβιβαζω, αναβιβαζω, παρερχομαι, περαω.

Εκπερδικιζω.
Ως παρ' ἡμῖν ὐδὲν αισχρὸν
Εςιν εκπερδικισαι. Ar. Av. 769.
EXP. Φευγειν.

Εκπερθω.
Εκ δὲ πολιν περσεν Κιλικων—Il. ζ. 415.
SYN. Εκπορθεω, διαπερθω, ανατρεπω, περθω, λαμβανω, εκπιπ]ω.

Εκπεταννυμι. Εκπεταζω.
Τα δ' ὦτα γάρ συ—εξεπεταννυτο. Ar. Eq. 1394.
Και σ]εφος εξεπετασσε γαμηλιον—Bion. 1. 88.
SYN. Πεταω, πεταζω, πεταννυω, αναπεταζω, αναπ]υσσω, αιθυσσω, εκτανυω, εκτεινω, εμπεταννυμι.

Εκπετησιμος. Vid. Πτεροεις. Πτηνός.
Επὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς εκπετησιμυς
Παντας ποιηση τυς πελαργιδεῖς—Ar. Av. 1357.

Εκπηδαω.
Ωσθ' ἡδεως ευδυσαν εκπηδᾶν εμὲ
Φοβῳ, φιλαι, ταρβῦσαν—Soph. Tr. 178.
SYN. Εξαλλομαι, εξορκω, εκθορεω, αναπηδαω, ανακηκιω.

Εκπηδημα. Vid. Πηδημα.
Ὕψος κρεῖσσον εκπηδηματος. Aesc. Ag. 1385.

Εκπηνιζω.
—Ὅς αυτῦ τημερον
Εκπηνιεῖται ταυτα προσκελευμενος. Ar. R. 586.
EXP. Εξελκυσει απὸ τῦ πηνιυ—εκμυρισσε]αι. Hes.

Εκπιμπλημι. Vid. Πιμπλημι. Εκπληθω.
—Πεδια δ' εξεπιμπλασαν Φευγοντες—Eur. Ph. 1479.
Εκπινω.
Ανθουσα μ' εξεπινες—Soph. An. 538.
SYN. Επεκπινω, καταπινω, εκροφεω, απορροφεω.
Εκπιπτω.
—Ταχέες δ' εκπιπτον οϊστοι. Il. φ. 492.
Λογων ματαιων ουνεκ' εκπεσῃ χθονός. Eur. M. 450.
SYN. Εκπιτνεω, αποπιπτω, απορρεω, εκδρυω, αποφερομαι. αποτυγχανομαι. εκβαλλομαι, εξωθεομαι.
Εκπλεθρος.
—Ανελκων κῶλον εκπλεθρον δρομυ,
Ταχὺς βαδιστὴς τερμονων αρθηπτετο Ib. 1181.
EXP. Μεγα πηδημα, υπερβαινον πλεθρυ μετρον.
Εκπλειος, Εκπλεος. Vid. Πληρης.
Νεκταρος εκπλειυς—αδυτυς. Hom. M. 248.
Εκπλεω, Εκπλωω.
Εκπλευσας, υγιης επανηλθ', εμὸς ηλικιώτας. Theoc. 14. 54.
Αλλ' ότε πετρας Πληγάδας εξεπλωομεν—Ap. 2. 645.
SYN. Αποπλεω, διαπλεω, εξοκελλω, αφορμεω, εξαναγομαι. πλεω.—παρατρεπω.
Εκπληθυνω, Vid. Πληθυνω.
Ακταὶ δε νεκρῶν χοιράδες τ' εκπληθυνεν. Aesc. P. 421. (Ald. επληθυνον.)
Εκπληθω,
—Ωστε σ' εκπλῆσαι χαρας. Eur. Ph. 171.
—Πολλα δὲ Φιλημαπ' εξεπλησε—Ib. Or. 462.
SYN. Εκπιμπλημι, εκπληροω, αναπληθω, πληθω, αναπληροω, συμπληθυνω.—επισωρευω.—εκτελεω—εκτιω.
Εκπληροω. Vid. Πληροω, Αναπληροω.
Βοιωτὸς αλλος δεκατον εκπληρῶν οχον. Soph. El. 710.
Εκπληξις.
Μηδὲ θορυβον, μηδ' εκπληξιν
Ξεῖναι ξειναις παρεχωμεν. Eur. I. A. 604.
SYN. Καταπληξις. εμπληξια, πτοησις, συστολὴ, ταραχὴ. αναισθησια. φοβος.
Εκπλησσω
Εκ γαρ με πλησσυσι παρημένοι.—Od. σ. 230.
SYN. Αποπλησσω. καταπλησσω, εκπτησσω, εκπτοιεω, εκτοεω. εκδειμαινω. εκδεματοω, ατυζω, εκφοβεω, θορυβεω, εκταρασσω, διαταρασσω, διαγω, συστελλω, περιτρεπω, καταβαλλω εμβροντιαω. πλησσω.

Εκπλυνω. Vid Εκνιπτω.
Οναιο μεν γ' αν εἰ τις εκπλυνειέ σε. Ar. Pl. 1063.
Εκπλυτος.
Μητροκτόνον μιασμα δ' εκπλυτον πελει. Aesc. Eum. 281.
SYN. Εκκεκαθαρμενος, εκλελυμενος.
Εκπνεω.
—Υφ' ȣ̃ Φονεως αρ' εξεπνευσας.—Soph. Aj. 1045.
SYN. Εκφυσαω, αποπνεω, αποψυχω.—αποθνησκω.—εξατμιζομαι.
Εκπνοὰ.
Ουδ' ομμα χραινειν θανασιμοισιν εκπνοαῖς. Eur. Hipp. 1438.
SYN. Εκπνοια, αποπνοια, εκπνευσις, αναπνοὴ αποφορὰ. ατμὶς.
Εκποδὼν.
—Αγετέ μ' εκποδὼν. Soph. An. 1327.
SYN. Εκάς. αποθεν, πορρωθεν. αφανης.
Εκποκιζω. Vid Εκτιλλω.
Αλλ' εκποκιῶ συ τὰς ποκάδας. Ar. Th. 574.
EXP. Τὰς τριχας εκσπαω.
Εκπονεω.
Τȣ̃θ' ότι πρὰν εν ορει τὸ μελυδριον εξεπονασα. Theoc. 7. 51.
Κἠμὲ μαλθακον εξεπονασε σιδαρευ. Ib. 29. 24.
Τον ά Θετις τεκε και Χειρων εξεπονασεν. Eur. I. A. 209.
SYN. Εξεργαζομαι, εκπρασσω, εκπαιδευω, επασκεω, σπȣδαζω.
Εκπορευω.
Εκπορευετ' Ιοκαστην δομων. Ib. Ph. 1075.
SYN. Εξαγω
Εκπορθεω.
Και πᾶσαν αἶαν εξεπορθησαν δορί. Lyc. 1339.
SYN. Εκπερθω, εκπολιορκῶ, εκπολεμεω, καταπολεμεω, χερσοω, ηττaομαι, εκθαμνιζω.
Εκπορθητωρ.
—Πολεος εκπορθητορες. Eur. Supp. 1223.
SYN. Πορθητὴς, δῃωτὴς, λυμαντὴρ, κεραϊστὴς. αλαστωρ.
Εκπορθμευομαι.
Μενελαος αυτὴν εκπεπορθμευται χθονός. Eur. Hel. 1533.
SYN. Εξαγω. εκφορεω, εκκομιζω.
Εκποριζω. Vid. Ποριζω.
Πάντ' εκποριζει, πλὴν το μη νοσεῖν εμέ. Soph. Ph. 302.
Εκποταομαι, Εκποτεομαι.
Ουδ' επὶ χρυσεοις Ορμοις εκπεποταμαι. Ib. El. 177.
—Πᾶ τὰς φρενας εκπεποτασαι; Theoc. 2. 19.

Ως δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς εκποτεονται.
Il τ. 357.
SYN. Εξιπlαμαι, εκπετομαι, εκπlημι, αφιπlαμαι.
Εκπρασσω.
Ω τάδ' εκπραξαι μελει. Soph. Oed. T. 385.
Ου γάρ τις αυτὸν—κεραυνὸς εξεπραξεν. Ib. C. 1730.
SYN. Εκπονεω, εκποιεω.—εξαιρω, αναιρω.
Εκπρεπής.
Εκπρεπε' εν πολλοῖσι και εξοχον ἡρωεσσιν. Il. ϛ. 483.
SYN. Ευπρεπὴς, μεγαλοπρεπὴς, διαπρεπὴς, πρεπων, διασημος, αγαῖος, εξαιρετος, καλὸς, αστεῖος, κομψὸς, ὡραῖος, εκδηλος.
Εκπριαμαι.
Ποσυ θελεις, εφην, σοὶ
Τὸ τευχθὲν εκπριωμαι; Anac. 10. 5.
SYN. Πριαμαι. απαλλατlω. καταδωροδοκεω.
Εκπροθυμεομαι.
Τι δ' εκπροθυμῆ τῶν δ' απαλλαχθαι γαμων;
Eur. Ph. 1706.
SYN. Προθυμεομαι, επιθυμεω.
Εκπροιημι.
Ταν αενναον παγὰν εκπροιεῖσαι. Ion. 119.
SYN. Εξανιημι, αφιημι. εκπεμπω.
Εκπροκαλεομαι. Vid. Εκκαλεω, Προκαλεομαι
Εκπροκαλεσσαμενη μεγαρων—Od. ϛ. 400.
Εκπροκρινω Vid. Εκκρινω. Προκρινω.
Πολεως εκπροκριθεισ' εμᾶς. Eur Ph. 222.
Εκπρολειπω. Vid. Εκλειπω Προλειπω
—Κοῖλον λοχον εκπρολιποντες. Od. θ. 515.
Εκπρορεω. Vid. Εκρεω. Προρεω.
—Ὅθι τοι τριψαντι γαλακτος
Εκπρορεει λευκοῖο πανεικελος ενδοθεν ιχώρ.
Orph. L.
Εκπροτιμαω Vid Προτιμαω.
Τοιῶδε μεντοι σ' εκπροτιμησασ' εγὼ
Νομῳ—Soph. An. 925.
Εκπροχεω. Vid. Εκχεω
—Χλοερὸς εκπροχεων πλοκαμος. Ep.
Εκπlησσω.
—Οικων μ' ὥς' ορειν
Θαμβει τῶδ' εξεπlαξας. Eur. Hec. 178.
Εκπlοεω. Vid. Εκπλησσω Πτοεω.
Εξεπlοηθη—Ib. Cyc. 184.
Εκπlυω.
—Στοματος δ' εξεπlυσεν ἅλμην. Od. ε 322.
SYN Αποπlυω. εκχρεμπlομαι.
Εκπυνθανομαι. Εκπευθομαι.
—Σχεδὸν ειδέμεν εκ τε πυθεσθαι
Ηὲ φυλασσονται νῆες—Il. κ. 308.
Ειδ' Αχιλεὺς ε ταυτα θεῶν εκπευσεται αμφῆς.
Il. υ. 129.
Σκαιῶς γαρ αυτῦ και χαλεπῶς εκπυνθανει. Ar. Pl. 60.
SYN. Πυνθανομαι, ακουομαι, εξερεινω, ερωταω. ανακρινω. ανιστορεω, επερομαι.
Εκπυροω, Εκπυροομαι.
—Λυτῶν τ' εκπυρῦσι σωματα. Eur. Tro. 301.
SYN. Εκκαιω, εκθερμαινω, διαθερμαινω, επιθερμαινω, διακαιω, πυροω, πυροομαι.
Εκπωμα.
Αυτοξυλόν γ' εκπωμα—Soph. Ph. 35.
SYN. Εκπομα, ποτηριον, κυαθος, αρυςήρ. φιαλη
Εκραβδιζω.
Εκ τῆς πολεως επικλινεις
Εκραβδιζειν τῦς μοχθηρὲς. Ar. L. 576.
Εκραινω.
Κομης δε λευκὸν μυελὸν εκραινει μεσυ
Κρατὸς διασπαρέντος—Soph. Tr 794.
SYN. Εκρεω, Εκβλυζω, εκχεω, αποχεω. απορραινω, περιρραινω.
Εκρεω.
—Εκ δ' αἷμα μελαν ρεε—Il. ψ. 655.
SYN. Απορρεω. εκπρορεω. εκριπlομαι, εκφερομαι. εκπιπlω.—εξοχετευω.
Εκρηγνυμι.
Νευρὴν δ' εξερρηξε νεοστροφον—Il. ο. 469.
SYN Αναρρηγνυμι, καταρρηγνυμι διορυσσω.
Εκροφεω. Vid. Εκπινω
—Οτιὴ μονος τον ζωμὸν εκροφησεις. Ar. Eq. 359.
Εκσαλασσω,
—Τηνδε δε θυμῷ
Εξεσαλαξας ὅλην θαμβεῖ φαντασιην Ep.
Εκσαλευω.
Εκσαλευσον αυτὸ.—Ar. L. 1027.
SYN. Εκκινεω, μετακινεω, εξελκω, εκφερω, εξωθεω ανασαλευω εκσειω.
Εκσαωζω. Εκσαζω. Εκσωζομαι.
—Και εξεσαωσε θαλασσης Od. δ. 501.
—Τυμβος δ' αυτο. εκσωσει μορυ Lyc. 613.
—Κλῶνας ὡς εκσωζεται Soph An. 724.
SYN. Αναζωζω, διασαζω, σωζω.
Εκσειω.
Εκσεσεισαι χαμάζε—Ar A 343.
SYN. Αποσειω, αποσυφελιζω. εκβαλλω, εκτινασσω. εκκινεω, εκσαλασσω, εκσαλευω.
Εκσημαινω
Ποθεν τῦτ' εξεσημηνας κακὸν. Soph. El. 1197.
SYN. Αποσημαινω. αποσημειοω, αποδεικνυμι σημαινω. χαρακlηριζω
Εκσκεδαννυμι. Εκσκεδαζω. Vid Σκεδαννυμι.
Τὴν ειρηνην εξεσκεδασας.—Ar. Eq. 792.

Εκσοβεω.
Εκχυτον εκ ϛερνων εξεσοβησα νοσν. Ep. l. 7.
SYN. Εξωθεω, απωθεω, εκδιωκω, εξελαυνω, εκσπαω. εκταρασσω.
Εκσπαω
—Εξεσπασε μειλιχον εγχος. Il. ζ. 65.
SYN. Αποσπαω, ανασπαω, αφελκω, απωθεω, εξαιρεομαι, αποτιλλω, εκτιλλω. εκσοβεω.
Εκσπενδω. Vid. Σπενδω.
Πασί τ' εκσπενδειν λεγει. Eur. I. 1193.
Εκϛελλω.
—Γερονας,—αἶσιν εξεϛελλετο. Soph. Oed. T. 1292.
SYN. Επικοσμεω, εξασκεω.—εκπεμπω.—ϛεφω.
Εκϛεφω.
Ικτηριυς κλαδοισιν εξεϛεμμενοι. Ib. 3.
Παντας δε βωμυς—εξεϛεψε. Eur. Alc. 168.
SYN. Επιϛεφω, ϛεφω, αποϛεφω, κοσμεω, εκϛελλω.—εκκενοω.—τον ϛεφανον αφαρπαζειν.
Εκϛρεφω.
Βοθρυ τ' εξεϛρεψε—Il. ρ. 58.
Εκϛρεψον ὡς ταχιϛα τυς σαυτυ τροπυς. Ar. N. 88.
SYN. Αναϛρεφω, επιϛρεφω, καταϛρεφω, μεῖαβαλλω, μεταλλαττω.
Εκσυομαι
Ως ειπὼν πυλεων εξεσσυτο φαιδιμος Εκτωρ. Il. η. 1.
SYN. Εξερχομαι, εξορμαω.
Εκσωρευω, Vid. Σωρευω.
Νεκροὶ δε νεκροῖς εξεσωρευονθ' ὁμυ. Eur. Ph. 1212.
Εκταδην, Εκταδον.
Τώδ' εκταδην σοι κεῖσθον αλληλοιν πελας. Ib. 1726.
Εκταδιος.
Χλαῖναν—Διπλῆν, εκταδιην. Il κ. 134.
SYN. Εκτεταμένος, ευρὺς, πλατὺς, μεγας.—εκτενὴς, ορθὸς, ταναὸς, τετανός.
Εκταμνω. Vid. Εκτεμνω
Ιὺς τ' εκταμνειν—Il. λ. 515.
Εκτανυω, Εκτεινω.
Και εξετανυσσ' επὶ γαιῃ. Il. ρ. 58.
—Μειζον' εκτενῶ λογον. Soph. Tr. 692.
SYN. Ανατεινω, προτεινω, απεκτεινω, επεκτεινω, παρατεινω, διατεινω, εκπεταννυμι, ορεγνυμί, περισπαω, τανυω, προσανυω, ταζω, σπιζω ἁπλοω, αναπλοω.
Εκτειχιζω.
—Αρα θαυμαζεις ότι
Ουτω τὸ τεῖχος εκτετειχισαι ταχὺ; Ar. Av. 1165.
SYN. Τειχοποιεω, διατειχιζω.
Εκτελευταω.
Κεῖνός ορνις εκτελευτασει μεγαλαν πολιων ματροπολιν
Θηραν γενεσθαι —Pind. P 4.
Τοιαῦτ' εφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμενα
Τῶν Ηρακλειων εκτελευτᾶσθαι πονων. Soph. Tr. 173.
Εκτελεω.
Ουδέ τοι εκτελευσιν ὑποσχεσιν—Il. ϐ. 286.
SYN. Παρεκτελεω, επιτελεω, εκτελειοω, τελειοω, τελεω, καταρτιζω, πληροω, ανυω.
Εκτελειος, Εκτελής.
—Εκ δε τελειον
Συμβολον αθανατων ποιησομαι—Hom. M. 523.
Εκτελέα βριθειν—Hes ε. 464.
SYN. Εντελὴς, παντελὴς, τελειος, εντελεχὴς.—αποφορά.
Εκτεμνω.
Μηρὺς τ' εξεταμον—Il. α. 460.
SYN. Διεκτεμνω, εκτεμνω, εκκολαπτω, ανασπαω.
Εκτεύς.
Οἶσθ' ὧν απολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα. Ar. Ecc. 542.
Εκτηκω, Εκτηκομαι.
—Εκτετηκα καρδιαν
Θρηνοισι μητρὸς τηνδ' ετ' εκτηκω γοοις.—Eur. Hec. 431.
Δακρυοις γεροντ' οφθαλμὸν εκτηκω—Ib. Or. 528.
SYN. Ανατηκω, αποτηκω, διατηκω, κατατηκω, τηκω. καταπιπτω, διαρρεομαι.—δαμαζω, ισχναινω αποτρυω.
Εκτιθημι, Εκτιθεμαι.
Ενθά οἱ εκθεῖσαι πυκινὸν λεχος—Od. ψ. 179.
Διδωσι βυκολοισιν εκθεῖναι βρεφος. Eur. Ph. 25.
SYN. Αποτιθημι, εκβαλλω, αναδεικνυμι, κατατιθημι. συνταττω. εξηγεομαι. ανατιθεμαι.
Εκτιλλω.
—Κομην Πωγωνά τ' εκτετιλμένος. Anac 62. 17.
SYN. Αποτιλλω, κατατιλλω, παρατιλλω, εκποκιζω, αποκνιζω, αποσπαω, εκτινασσω.
Εκτιμαω. Vid. Τιμαω.
—Αὖθις εκτετιμηνται πλεον. Soph. El. 64.
Εκτιμος.
Εκτίμυς ισχυσα πτερυγας
Οξυτονων γοων. Ib. 244.
SYN. Ατιμος.
Εκτινασσω.
Εκ δὲ τιναχθεν οδόντες.—Il. π. 348.
SYN. Αποτινασσω, ανατινασσω, εκσειω, εκκινεω, αποκινεω, εκτριβω, εκσαλευω, εκκρυω.
Εκτινω

Εκτινω, Εκτιω.
Πατρῷον εκτινεις τιν' ἆθλον. Soph. An. 868.
—Ενδικως γαρ εκτισῃ ποσιν. Eur. M. 267.
SYN. Εκτιννυω, αποτινω, αποτιω, εκλυω, αποτιννυω. αποτιννυμι. αναματ]ω, αποδιδωμι.
—κατατιθημι —καταβαλλω.—τινω.
Εκτοθεν, Εκτοθι, Εκτος, Εκτοσθεν, Εκτοσθε, Εκτοσε.
—Εκτοθεν αλλων Μνηςηρων —Od. α. 132.
—Θοαων εκτοθι νηῶν. Il. ο. 391.
Εκτος απὸ κλισιης—Il κ. 151.
Τειχεος εκτοσθεν μιμνειν. Il. ι. 548.
—Πολιος εκτοσθε θαλασσης. Od. χ. 385.
—Δορυ δ' εκβαλον εκτοσε χειρός Il. ξ. 277.
SYN. Αποθεν, εξω, εξοθεν, παρεκ, παρεξ.
Εκτολυπευω
—Χαλεπὸν πονον εκτολυπευσας. Hes. α. 44.
SYN. Εκτελεω, εργαζομαι, πληροω. τολυπευω (al εκτολμησας.)
Εκτοξευω.
Καὶ συ τὸ σῶφρον εξετοξευσε φρενός. Eur. Andr. 365.
—Νομιζων εκτετοξεῦσθαι βιον. Ar. Pl. 34.
SYN. Εκπιπ]ω. εκκενοω, εξαντλαω, απαντλαω απεργαζομαι.
Εκτοπιος, Εκτοπος.
Εκτοπιαν φλογα πηματος. Soph. Oed. T. 174.
Εκτοπιος συθεις,—Ib. C 119.
Συ δε τωνδ' εδρανων παλιν εκτοπος.—Ib. 238.
—Αγκραν εκτοπον λαῶν. Ib. Tr. 32.
SYN. Ξενος, αλλοκοτος, ὑπερορίος ατοπος, αφυης, αμετρος, εκνομος, ανωμαλος, βιαιος, μεγας, αφορητος. παρηλλαγμένος.
Εκτοπως.
Αρκτος φιλεῖν ανθρωπον εκτοπως ευχει. Suid.
SYN. Μεγαλως, απρεπῶς, παρηλλαγμενως, αφορητως, ὑπερβαλλοντως, κραταιῶς.
Εκτορεω.
Αιων' εξετορησεν ορεσκωοιο χελωνης. Hom. M. 42.
SYN Αφαρπαζω, εφελκω.
'Εκτος.
Εκτον δ' αὖτ' Οδυσῆα—Il. ϛ. 407.
SYN. Εκταῖος.
Εκτραπελος.
—Γιγνονται δ' εκτραπελοισι νομος Theog. 290.
SYN. Κακὸς. πονηρὸς. αποτροπος, φευκτὸς, σκληρὸς, θηριωδης. αμουσος. αισχρός. ςρεβλός.
Εκτραχηλιζω.
—'Ιν' εκεῖθεν εκτραχηλισθῇ πεσών. Ar Pl. 70.
SYN. Αποτραχηλιζω εκσπονδυλιζω, καλαπρηνιζω —εξεπαιρω.
Εκτρεπω. Εκτρεπομαι.
Και πρὸς τε ποιμνας εκτρεπω,—Soph. Aj. 53.
—Τήν τε δρῶσαν εκτρεπεις. Ib. El. 352.
Οι δ' εξετρεποντο —Ar. Pl. 838.
SYN. Αποτρεπω. μεταβαλλω, παρακλινω.
Εκτρεφω, Εκτρεφομαι
Ὦ 'ναισχυντέ σ' εξεθρεψα,—Ar. N. 1383.
—Και εξεθρεψατο βρωτοῖς Hom B 30
SYN. Ανατρεφω. τρεφω αναγω, εκτιθευω, εκτιθηνεω, εκτιθηνευω. εκπαιδευω.
Εκτρεχω.
—Εκ δὲ θυραζε Εδραμον—Il. σ. 29.
SYN. Εκθεω, επεκθεω, επεκτρεχω, παρεκτρεχω, κατατρεχω, εκτροχαζω.
Εκτριβω.
Κακὸν κακῶς νιν αμοιρον εκτριψαι βιον. Soph. Oed. T. 256.
—Σῦ γαρ εκ εςι βροτων
Κακιον ὅςις εκτριβησεταί ποτε. Ib. 436.
SYN. Διατριβω, αποτριβω, επιτριβω, κατατριβω, τριβω, εκτρυχοω, εκτρυχομαι, εκλεαινω, αποσμηχω. φθειρω.
Εκτροπή.
—Νεκρὲς θαπ]ειν — λαοφορυς πρὸς εκτροπας. Eur. Rh. 881.
SYN. Παροδος. παρατροπη, ατραπιτός. εκβασις, παρεκβασις, εξαλλαγη, αφυια. περιπλοκή. προφασις. χωρισμὸς.
Εκτροφή.
—Και γαρ εκτροφαὶ καλαί. Eur. Dan. 104.
SYN. Ανατροφη, αγωγη, αναγωγη, τιθηνησις.
Εκτρυπαω.
Αλλ' εκτετρυπηκεν λαθῦσά μ' ενδοθεν. Ar. Ecc. 337.
EXP. Εξελθεῖν λεληθοτως.
SYN. Διατρυπα., διορυτ]ω.—διερευναω.
Εκτρωγω, Εκτρωγομαι.
—Μη τὴν βαλανον εκτρωξεται. Ib. V. 156.
SYN. Εξεδω. κατεδω, κατατρωγω, αποτρωγω
Εκτυφλοω Vid Τυφλοω.
— Και εξετυφλε παρὰ μικρὸν. Hom. B. 235.
Εκτωρ
Τρωσι μεν ηγεμονευε μεγας κορυθαιολος Εκτωρ Πριαμιδης.—Il. ϛ 816.
EPITH. Ανδροφόνος, αγχεμαχος, αδεης, θρασὺς, επισκοπος, κλυτὸς, διος, ιπποδαμος, οβριμος, πελωριος. μεγαθυμος. θοὸς, θεοεικελος, διιος. δυςμνος, χαλκοκορυςὴς, χαλκεομιτωρ. Φρυγιος
PHR. Εκτωρ υἱὲ Πριαμοιο. Διῒ μῆτιν αταλαντος.
—Διῒ φιλος —σθενεῖ βλεμεαινων.—
—Ποιμένα λαῶν—κρατερὸν μηςωρα φοβοιο.—
Dddd —Βοὴν

—Βοὴν αγαθὸς.—μοθυ αχορητος.

Γοργυς ομματ' εχων, ηδὲ βροτολοιγυ Αρηος. Hom.

—Τροιας αμαχον αςραβη κιονα. Pind.

Θεοδομυ τειχεος ἕρχος ερυμνοτερον. Ep.

—Κανασραῖον μεγαν

Εγχωριον Γιγαντα δυσμενων μοχλόν. Lyc.

Εκτωρ (Met. Κωλυτής.)

Πευκης οδόντας, ἑκτορας πλημμυρίδος. Lyc. 100.

Εκτορεος, Εκτορειος.

Εκτορεον δε χιτωνα—Il. ϛ. 416.

Επεὶ γαρ ἡμᾶς ειασσ' Εκτορεια χείρ. Eur. Rh. 762.

Εκτοριδης.

Εκτοριδην αγαπητον—(Sc. Αςυανακτα.) Il. ζ. 401.

Εκυρα,

Αιδοιης ἑκυρῆς οπὸς εκλυον.—Il χ. 451.

SYN. Πενθερά. (ανδρὸς μητηρ)

Εκυρος,

Η ἑκυρὴ, ἑκυρὸς δε πατὴρ ὡς ηπιος αιεί. Il. ω. 770.

SYN. Γαμβρὸς, ἐδνωτής, κηδεςὴς, πενθερός. ανδρὸς πατήρ.

Εκφαιδρυνω.

Σταγόνα δ' εκ παρηΐδων

Γλωσση δρακοντος ἐξεφαιδρυνον χροός. Eur B. 767.

SYN. Επιφαιδρυνω, φαιδρυνω, απομασσω, εκκαθαιρω.

Εκφαινω,

Εκτ' εφανεν πᾶσαι σκοπιαί.—Il. π. 299.

Σημερον ανδρα φοωσδε μογοςόκος Ειλειθυια

Εκφανει—Ib τ 104.

—Τὸ Πυθικὸν Θευ

Μαντεῖον ἐξεφηνεν—Soph Oed. T 251.

SYN Εκφαινομαι, διαφαινομαι —εκδιδωμι, εκφερω, αποφαινω, φανεροποιῶ, δηλοω. φαινω.

Εκφατνωμα.

—Λεσβιον εκφατνωμα—Aesc. Fr.

SYN. Φατνωμα, οροφή.

Εκφατως.

—Εκφατως τιοντας Υμεναιον.—Aesc. Ag. 715.

SYN Αμετρως, εκτοπως.

Εκφερω, Εκφερομαι

Νηῶν δ' εκφερ' αεθλα—Il. ψ. 259.

Οι κὲ ιιν ἐξοισουσι —Ib. 675.

—Ως ες ορθον εκφερει Μαντευματα—Soph. Oed. C 1488.

Μεγα τὶ σθενος ἁ

Κυπρις εκφερεται νικας αεί Ib. Tr. 505.

SYN. Εκφορεω, εκφρεω, εκκομιζω, εξαγω, επαγω, προφερω, προφερομαι, παραφερω, προκομιζω, προχειριζομαι. δημευω, εξαγορευω. εκθρυλλεω, προτεινω εκφαινω, εκφημι.—παρεχομαι —εξαιρω, επικομπαζω.

Εκφευγω.

Εξ αὖ νῦν εφυγες θανατον —Il υ 449.

SYN. Εκφυγγανω, εκπροφευγω, ὑπεκφευγω, αποφευγω.

Εκφημι.

Ουδέ τι εκφασθαι δυνατο επος—Od. κ 246.

SYN Εξειπεῖν, εκφαινω, εκφερω, εξαυδαω, εκφραζω.—αποφημι.

Εκφθειρομαι.

Εχθὲς δε μετὰ ταῦτ' εκφθαρείς—Ar. Pa. 71.

EXP. Εξερχομαι. (επι κακῳ)

Εκφθιω, Εκφθιομαι. Vid Φθιω. Αποφθιω.

Ου γάρ πω νηῶν ἐξεφθιτο οἶνος ερυθρός. Od. ι. 163.

Εκφλεγω Vid Εκκαιω

—Αυτὸς ἐξεφλεξε την πολιν. Ar. Pa. 607.

Εκφλυσσω, Εκφλυζω.

Ουκ εχει εκφλυξαι τοσσον γεαρ. ὁσσον ορεχθεῖ. Ap i 275.

SYN. Αναφλυζω, εκφλυνδανω, φλυω, εκζεω. —ἐξειπεῖν.

Εκφοβεομαι.

Ων οὕνεκ' εκφοβῃ με,—Soph. Oed C. 273.

Ποιας δε και γυναικὸς εκφοβεῖσθ' ὕπερ; Ib. T. 1008

SYN. Αποφριτ]ω. αποςυγεω.—αποδειλιαω, απεῤῥιγεω. περιφοβεομαι, φοβεομαι, καταδειδω, εκπληττομαι. εκθαμβεω.

Εκφοινισσω Vid. Φοινισσω

—Πωλοι δέ νιν

Χηλαῖς τενοντας ἐξεφοινισσον ποδῶν. Eur. Ph. 42.

Εκφορά

Οτε μειρακιον ἦν, τυς αωρυς ηλεων'

Νυνὶ δ' όταν γεροντος εκφορά ιδω,

Κλαιω' προς εμὲ γάρ ετι ταῦτα κεῖν' ὁδυ. Apollod

SYN Εκκομιδη. κατακομιδη, ταφη, κηδευμα —εκφορησις, εκτοπισμὸς, ἐξορισμὸς. ἐξορισις, ἐξαγωγή. εκκρισις.—εξαρσις, επαρσις.—ἐξαγορευσις αφαιρεσις

Εκφορεω, Εκφρεω. Εκφερω. Vid. Εκφερω

—Τοὶ δ' εκφόρεον και αναγκη Od. χ. 451.

—Ουκ ετ' αυτὸν ἐξεφρησομεν. Ar V. 125.

—Ουκ εκφρησετ' ; ω μιαρωτατε. Ib. 156.

Εκφορος.

Ει δ' εκφορός σοι συμφορά πρὸς αρσενας. Eur. Hipp. 295.

Των

Των δυσσεβεντων δ' εκφορωτερα τελοις. Aesc. Eum 913.
—Αλλ' εκ εκφορα. Ar. Pl. 1139.
SYN. Παραφορος, εκφαντος, εξακεστος, εκπυστος.—εκφερομενος, (οργης.)

Εκφροντιζω.
Εκφροντισον τι των σεαυτε πραγματων. Ar. N. 695.
SYN. Επινοεω, επισκεπτομαι, βελευομαι, φροντιζω.

Εκφρων
Εκφρονα κικλησκοντες.—Sibyl. l. 1.
SYN. Αφρων, παραφρων, αβελος, μωρ'ς.

Εκφυγγανω. Vid Εκφευγω
—Και δυας εκφυγγανω. Aesc. Pr. 524.

Εκφυλασσω.
Ρυε με κακφυλασσε—Soph. Oed. C. 289.
SYN. Διαφυλασσω, συνδιαφυλασσω, επιφυλασσω, φυλασσω, διατηρεω.

Εκφυσαω, Εκφυσιαω
Εκφυσητε γαρ τοσετον πολεμον.—Ar. Pa. 609.
Κακφυσιων οξειαν αἵματος σφαγήν. Aesc. Ag. 1398.
SYN. Εκκινεω, ταρασσω.—εκπνεω, φυσαω.

Εκφυω. Εκφυμι.
—Τίς δε μ' εκφυει βροτων; Soph. Oed. T. 445.
Τοιόσδε δ' εκφύς.—Ib 1103.
—Έρνος αυχένος εκπεφυκαι. Il. λ. 40.
SYN. Φυω, τικτω, εκγινομαι, εκφυομαι, εκβλαστεω, ανακυπτω, εκγενναομαι, επαυξανομαι.

Εκχαυνοω.
Ουδ' εστιν, αυτην όστις εκχαυνων λογοις. Eur. Supp. 412
SYN. Εκμαλαττω, εκμαλθακοω, χαυνοω, εκκινεω.

Εκχεω. Εκχυω.
Οινον δ' εκ κρητηρος—εκχεον.—Il. γ. 296.
—Τα γαρ πρεσθ' εκχυτο παντα. Od. τ. 504.
SYN. Εκπροχεω, προχεω περιχεω, αποχεω, σπενδω.—απαντλαω, εκτηκω.

Εκχραω.
Ος μοι τα πολλ' εκειν' ότ' εξεχρη κακά. Soph. Oed. C. 88
SYN. Εκφωνεω, εκφημι. χραω.

Εκχορευομαι
Αν τί ποτ' Αρτεμις εξεχορευσατο. Eur. Hec. 387.

Εκχωρεω
Χειμωνες εκχωρεσιν ευκαρπω θερει. Soph. Aj. 680.
SYN. Αποχωρεω, απερχομαι, εξερχομαι.

Εκών.
—Εκών αεκοντί γε θυμῳ. Il. δ. 43.

SYN. Θελων, εκεσιος, αναναγκαστος, αυθαιρετος.

E Λ

ΕΛΑΙΑ.
—Και ελαῖαι τηλεθοωσαι. Od. η. 116.
Οἷον δέ τρεφει ερνος ανηρ εριθηλὲς ελαιης,
Χωρω εν οιοπολω, όθ' άλις αναβεβρυχεν ύδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τό δέ τε πνοιαὶ δονεεσι
Παντοιων ανεμων, καί τε βρυει ανθεϊ λευκῳ. Il. ρ. 52.
SYN. Ελαα, ελαΐς. Αθηναΐς.
EPITH. Αγλαομορφος, αγλαοχερως, αγρεάς, απετηλος, αβρά, Ατθίς, ἱερὰ, ικεσια, γλαυκωπὸς, ευκτεατος, θαλερα, καλη, παλεα, ευχαῖτις, εὐρραθμιγξ, ευωδης, κοτινηφόρος, καρποφόρος, παρθενική, λιπαρα, σκληρα, φθινοπωρὶς, τανυφυλλος. Vid ελαιον.
PHR. Γλαυκας παιδοτροφε φυλλον ελαιας.
Φυτευμ' αχειρωτον, αυτοποιόν.—Soph.
Παλλαδος άγνὸν αγαλμα.—Γλαυκη χλοη. Eur.
Αιτωλὸς ανὴρ ὑψόθεν,
Αμφὶ κομαισι βαλοι γλαυκοχροα κοσμον ελαιας.—
Φυλλοι ελαιων χρυσεοι. Pind.

Ελαηεις, Ελαιοεις,
—Λαζεο φλοιὸν ελαιηεντα κροτωνος. Nic.
Ελαιαεσσα νηδύς. Soph Fr.

Ελαιηρὸς, Ελαΐνεος, Ελαΐνος.
Ελαιηρὰ δροσος. Ep.
—Ροπαλον—χλωρὸν, ελαΐνεον.—Od. ι. 320.
Στειλειὸν περικαλλὲς, ελαΐνον.—Ib. ε. 236.

Ελαιον.
—Καθυπερθεν επιρρεει, ηύτ' ελαιον: Il. β. 754.
SYN. Αλειφαρ.
EPITH. Αμβροτον, αιγλῆεν. αργῆεν, ηδυ, ευαγές, ευθησαυρον, ευωδες, κηωδες, λιπαρὸν, πιον. θυόεν, ροδόεν, ὑγρὸν.
PHR—Αλειψατο δε λιπ' ελαιῳ,
Αμβροσιω, εδανω.—Hom.
—Πολυκμητε πιαρ ελαιης. Apollin.
Πιονες ὑγροτοκοιο γοναὶ—ελαιης. Nonn.

Ελαιολογος.
Νῦν δ' ώσπερ ελαιολόγοι, χωρεῖθ'
Άμα τῷ τον μισθον εχοντι. Ar. V. 710.
SYN. Ελαΐσης, ελαιωτήρ.

Ελαιοφόρος
Ω τον ελαιοφόρον οχθον εχων. Eur. Her. F. 1178.

Ελαιοφυής.
Α—τὸν ελαιοφυῆ παγον θασσει. Ib. I. 1480.

Ελαΐς. Vid. Ελαια.
Και περὶ το χωριον ἁπαν ελαΐδας εν κυκλῳ. Ar. A. 997.
Ἔλανδρος.
—Ἕλανδρος, ἑλεπ]ολις. Aesc. Ag. 698.
Ελασιβροντες.
—Ελασιβροντ' αναρρηγνὺς επη. Ar. Eq. 623.
Ελασιππος. Vid Νυξ.
Ελασσων, Ελατ]ων Vid. Ελαχύς.
Ουτε μεζον', ουτ' ελασσονα. Soph Tr. 328.
Σθενεις δ' ελατ]ων των εναντιων χεροῖν. Ib. El. 1004.
SYN. Μικροτερος, μειων, ολιζων. χειρων, χερειων, φαυλοτερος —ἧτ]ον, μεῖον.
Ελασρεω.
Ζευγεα δινευοντες ελασρεον ενθα και ενθα Il. σ. 543.
Ζανὸς ελασρηθεὶς γυοπαγεῖ νιφάδι. Ep. 1 6.
SYN. Ελαυνω, κινεω, ανακινεω.—βιαζομαι, δεινοπαθεω.
Ελατη.
Εις ελατην αναβας περιμηκετον.—Il. ξ. 287.
EPITH. Μακεδνὴ, παχεῖα, ὑψηλὴ, ὑψικομος, ὑψιλοφος, ουρανομηκης, σιβαρὰ, περιμετρος, ὑπερλοφος, ευξεστη, τανυφλοιος.
Ελατήρ.
Η Γοργολόφα σ' εκελευε τυτυὶ φαγεῖν
Ελατῆρος.—Ar. Eq. 1179.
SYN. Πεμμα, πεπ]α. μαζα. πλακοῦς. (παὶ τὸ πλατὺ)
Ελατήρ.
—Ελατῆρί τε κῦδος. Il. δ. 145.
—Αλκμᾶνα. λυρης ελατῆρα Λακαινης. Ep. 1. 6.
—Ελατὴρ ὑπερτατε βροντᾶς. Pind. Ol. 4.
SYN. Ηνιοχος, ἱππηλατης, ἁρματηλατης—κωπηλατης, ερετης.—κρουσὴς—κινητής.—αγωγεὺς, απαγωγὸς, διωκ]ὴς, βασανιςὴς, εξοριςὴς, εξολοθρευτὴς, αφανιςής.
EPITH. Κραταιὸς, ακορητὸς, ἱμασθλης.
Ελατηριον.
Μῦσος πᾶν ελασῃ καθαρμοῖς
Απαν ελατηριον. Aesc. Ch. 968.
EXP. Το καθαρτικὸν φαρμακον.
Ελατινος, Ειλατινος.
—Θυρην δ' εχε μοῦνος επιβλὴς
Ειλατινος.—Il. ω 454.
Ελατιονιδης.
Ισχυ' ἁμ' αντιθεῳ Ελατιονιδῃ ευιππῳ. Hom. A. 210
Ελατρεύς. Nom. pr.
Δισκῳ δ' αυ παντων προφερεςατος ἦεν Ελατρεύς. Od. θ. 129.

Ελαυνω, Ελαυνομαι.
Τὰς Ευμηλος ελαυνε—Il. β 764.
—Αςυ δ' ελαυνετε νῆα μελαιναν. Od. ο. 503.
Ρυσι' ελαυνομενος—Il λ 673.
SYN. Ελαω, ελαςρεω, διελαυνω, προσελαυνω, απελαυνω, προελαυνω. παρελαυνω, εξελαυνω, συνελαυνω, αγω, επαγω, διεξαγω. προαγω, κεντεω, νυσσω, αικιζω, επισπερχω, επιχερτομεω, καταπονεω. διωκω, επειγω. εκσειω.—ἱππευω.—ερεσσω.—διφρηλατεω.—κινεω.—πα]ασσω. ορυτ]ω.
Ελαφηβολια.
Μηδ' ελαφηβολίης.—Call. 3 262.
Ελαφηβόλος.
—Ελαφηβόλος ανήρ. Il. σ. 319.
Αρτεμιν Ορτυγιαν, ελαφηβόλον. Soph. Tr. 218.
SYN. Κυνηγος, αγρευτήρ.
Ελαφοκτόνος
—Τᾶς ελαφοκ]ονου Θεᾶς κοραν—Eur. I. T. 1113.
Ελαφος.
Θηησαντ' ελαφον· μαλα γαρ μεγα θηρίον ἦεν. Od. κ 180.
SYN. Ελλος. κεμας, νεβρός.
EPITH. Βαθυκερως, κεραος, βριθυκερως, ὑψικερως, χρυσοκερως. τανυκραιρος, αελλοπος, ορειδρομος, μακροπόρος, πιων, τετρακορωνος, πυκνοσικτος, σικτοπους, βαλιὰ, θοὴ, ταχεῖα, φυζακινὴ, ωκεῖα, κραιπνὴ, αγροτερα, δαιδαλεα, λιποσθενής. Μαιναλια.
Ναι μην ωκυποδων ελαφων γενος ετρεφεν αἶα,
Ευκεραον, μεγαλωπὸν, αριπρεπὲς, αιολονωτον,
Στικτὸν, αριζηλον, ποταμηπόρον, ὑψικαρηνον,
Πιαλέον νωτοις, και λεπ]αλέον κωλοισι·
Ουτιδανὴ δειρὴ, και βαιοτατη παλιν κρὴ,
Τετραδυμοι ρῖνες, πισυρες πνοιῇσι διαυλοι,
Αβληχρὴ κραδιη, και θυμὸς εσωθεν αναλκις.
Opp.
Ελαφειη κερας.
Σκεπ]εο, και θνητον εχων ελαφοιο πελαζε
Αθανατοισι κερας ποτὶ γαρ νοός κραινουσιν
Μειδιαει, φυσιος πολυδαιδαλα εργον ιδοντες
Εκ κεφαλῆς ελαφοιο. κ. λ. Orph. L.
Ελαφριζω.
—Επ' εμεῖο Μοῦνοι ελαφριζουσι;—Call. 4. 115.
—Ελαφριζεσκε δε κουρην. Mosch. 2. 126.
SYN. Ελαφρυνω, απελαφρυνω, επελαφρυνω, επελαφριζω, κουφιζω, επαιρω, ανασπῶ. παρασκευαζομαι. (ραδιως.)
Ελαφρός.
Γυῖα δ' εθηκεν ελαφρά.—Il. ε. 122.
—Η μαλ' ελαφρος ανήρ.—Il. π. 745.
SYN. Κοῦφος, ευκινητος, ευςροφος, ευςραφὴς, ευαλὴς,

ευσαλὴς, ευαγὴς, ευαγητος, ευσκαρθμος. πολυσκαρθμος, ανεμιος, ανεμιαῖος. ανεμιδιος, ὑποπ7εροι, ῥαδιος, χαλαρὸς, ωκύς. ψιλὸς, ελαῖος. θηρικὸς. αλτικὸς, ελαφρετης, κινδαξ, σκιναξ, ευζασακτος.

Ελαφρως.

—Τά οἱ πλωοιεν ελαφρῶς. Od. ε 240.

SYN Κυφως, ευκινητως, — ευτελῶς. αφροντιστως. επιλεγδην. φαυλως.

Ελαχυς, Ελαχιςος Vid. Ελασσων.

—Ελαχεια δε φαινεται υρη. Nic.

—Δωσει γερας εκ ελαχιστον Hom. M. 570.

SYN. Βαιὸς, μικρὸς.—ἠκιςος, ολιγιςος, βραχυτατος. σμικρ·τατος. υς ερος, εσχατος

Ελαω. Poet pro Ελαυνω.

Ευθυπόρον δ' ελαων —Hom. M. 342.

Ελβετιν.

Και μελαν Ελβετινης πιζομαχοιο νεφος. Musu.

Ελδομαι, Poet Εελδομαι.

—Τάτ' ελδεται ὄσκ' επιδευής. Il. ε 481.

—Ως εθελω και εελδομαι—Od. ε 219.

SYN. Επιθυμεω, ἱμειρω, ἱμειρομαι, γλιχομαι, εραμαι, εραιζω, ἱεμαι. ισχαναω, λιλαιομαι. λιπ7ω, χατιζω. οργαω μετερχομαι θελω.

Ελδωρ, Poet. Εελδωρ.

—Τόδέ μοι κρηηνον εελδωρ Il. α. 41.

SYN. Επιθυμια, επιθυμησις, επιθυμημα, ποθος. ποθὴ επιποθησις, επιποθια, ερωὴ, εφεσις, ἵμερος. βελημα.

EPITH. Ατρεπ7ον, αναυδητον, θυμηδὲς.

Ελεαιρω.

Ὅς σευ ανευθεν εων μεγα κηδεται, ἠδ' ελεαιρει. Il. ζ. 27.

Τὸν δ' ἐλεαιρεσκον μακαρες θεοὶ.—Il. ω. 23.

SYN. Ελεῶ, κατελεῶ, οικτειρω, οικτιζω, σπλαγχνιζομαι.

PHR. Οικτον εχω, λαμβανω. Εχω δ' οικ7ν. Ελεος εισερχεται με.

Ελεας, Ελεια

Και ελεᾷ, και βασκα. Ar. Av. 886.

Ελεια μικρὸν φωνῇ αγαθ.ν. Call Fr.

Ελεγος.

Τὰς εκ ευμεσε μολπᾶς βοᾶν

Αλυροις ελεγοις. Eur. I. T. 146.

SYN. Θρῆνος. μονῳδια μῦθος. ῳδή.

Ελεγχειη.

—Μοι πρῶτος ελεγχειην αναθησει. χ. 100.

SYN. Ονειδος, επιτιμησις, ενιπὴ, ὁμοκλὴ. ελεγχος. μεμψις. αισχυνὴ.

EPITH. Αλεγεινὴ

Ελεγχὴς.

Ερρετε λωβητῆρες, ελεγχέες.—Il. ω. 239.

SYN. Επονειδιςος, ελεγχηεις, ελεγχιςος, επιμωμητος.

Ελεγχος.

—Δη γαρ ελεγχος Εσσεται. ει—Il. ν. 314.

Νῦν δ' εις ελεγχον εξιων, ὁρῶ βροτοῖς

Τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα πανθ' ἡγεμενην. Soph. Ph. 100.

—Φιλων ελεγχον αψευδεςατον. Eur. Her. F. 59.

SYN. Αισχυνη, ονειδος. διαπειρα, αφορμὴ, επιβολὴ. αποδειξις ανασκευὴ. ανακρισις, εξετασις, καταληψις, γνωρισις, διαγνωρισις ελεγχειη.

EPITH. Αλυκτος, κρατερὸς, πικρὸς, πολυϊδρις, συγγενὴς.

Ελεγχω.

—Τῶν μὴ σύγε μῦθον ελεγξης. Il. ι 518.

—Εργα δε χεῖρας ελεγχει Suid

Μη μ' ελεγχε πλειόσιν λογοις. Soph. El. 1369.

SYN. Απελεγχω, διελεγχω, εξελεγχω, κατελεγχω, μωμαομαι, ατιμαζω, ανευθυνω, διευθυνω, ανας ευαζω, καταγινωσκω κατεχω. αποςρεφομαι. ανακρινω. βασανιζω, βασανευω, φανεροποιω, καταφωραω —ερομαι.—κακολογεω.

Ελεδωνη

—Ὅτ' ανοςεος (ελεδωνη) ὃν πόδα τενδει Hes. ε 522.

Ελεεινος, Ελεεινοτερος. Ελεεινοτατος.

—Παρος περ εων ελεεινός. Od. τ. 253.

Εσ·ὶπτ' ελεεινήν—Ar A. 412.

—Εγὼ δ' ελεεινοτερός περ Il ω 504.

Τῆς δ' ελεεινοτατῳ αχεϊ φθινυθουσι παρειαι. Od. θ 530.

SYN. Οικτρὸς, ολοφυδνὸς, σχετλιος, ταλαιπωρος

Ελεεινῶς, Ελεεινᾶς, Ελεεινά.

Τλῆναί σ' ελεινως ὧδε τἀμὰ πηματα. Soph. Ph 891.

Ωιμωζεν δ' ελεεινὰ πατηρ—Il. χ 408

SYN. Οικτρῶς, αθλιως, ταλαιπωρως, δυςυχῶς.

Ελεεω Vid Ελεαιρω.

—Συ δε μ' αιδεο, και μ' ελεησον. Il. φ. 74.

Ελεημοσυνη.

Αντ' ελεημοσυνης—Call. 1. 152.

Ος δ' ελεημοσυνην παρεχει—Sibyl. l. 2.

SYN. Ελεος. ερανος.

Ελεημων.

—Ουδέ μοι αυτῇ

Θυμὸς ενι ςηθεσσι σιδηρεος, αλλ' ελεημων. Od. ε. 191.

SYN. Ἐλεητικός, ευσπλαγχνος, πολυελεος, οικτιρμων, φιλοικτιρμων.

Ελεητύς.

—Επεὶ ουτις επισχεσις. ουδ' ελεητυς,

Αλλοτριων χαρισασθαι, επεὶ παρα πολλα ἑκαστῳ. Od. ρ. 451.

SYN. Ελεος, οἶκτος, οικτισμα.

Ελειθυια. Vid. Ειλειθυια.

Ελειος

—'Ελειον δαπεδον. Ar. R. 355.

SYN. Ελωδης, λιμναῖος, τελματωδης, τελματαῖος.

Ελειοβατης.

Και ελειοβαται ναῶν ερεται. Aesc. Pers. 39.

Ελειονόμος.

Νυμφαι ελειονόμοι ποταμηΐδες—Ap. 3. 1218.

SYN. Ελειογενης, ελειοτροφος, ελεοθρεπτος.

Ελελεῦ, Ελελελεῦ. (Θρηνῶδες επιφθεγμα. al. πολεμικόν)

Ωρα ταχυνειν, Ελελεῦ. Suid.

Ελελεῦ χωρει.—Ar. Av. 363.

Ελελελεῦ. Aesc. Pr. 876.

Ελελιζω, Ελελιζομαι.

Ελελιζομενη διεροις μελεσι. Ar. Av. 213.

—Μεγας δ' ελελιζετ' Ολυμπος. Hom. XXXVII. 3.

SYN. Θρηνεω, ολολυζω.—ελελιττομαι.

Ελελιττω.

—Μεγαν δ' ελελιξεν Ολυμπον. Il. α. 530.

SYN. Κινεω, σειω, διασειω, συνελιττω, περιδινεω. τινασσω. επιστρεφω, συστρεφω.

Ελελιχθων. Vid. Ενοσιχθων.

Τίν τ', ελεσιχθον

Ποσειδᾶν,—προσερχεται. Pind. P. 6.

Ελενη.

Αργειη δ' Ελενη μετ' αρα δμωῇσι γυναιξὶν

Ηϊε, και αμφιπολοισι περικλυτα εργα κελευε. Il. ζ. 323.

SYN. Αινολεκτρος, θηλυπατις, δολια, δολομητις, ηΰκομος, ευπατειρα. ευειδης, ελικῶπις, ελικοβλεφαρος, λευκωλενος, λιγυθροος, χρυσεα, κυδαλιμη, καλλικομος, καλλισφυρος, καλλιπλοκαμος, καλλιπαρηος, ρηγεδανη, τανυπεπλος, πολυκυδης, πολυδακρυτος, πολυστονος, πολυηρατος, πολυκτονος, πολυπονος. λειπονατωρ, λειπογαμος. Ραμνυσις. Λακαινα.

PHR. Δῖα γυναικῶν. Διὸς εκγεγαυῖα, κυρη.

—Κυων κακομηχανος, οκρυοεσσα Hom.

—Γοδοχρως Ελενα Λακεδαιμονι κοσμος. Theoc.

Μαρμαρυσα θεραπναιη τότε νυμφη. Tryph.

Η Τυνδαρὶς γαρ εἶδος ευπρεπεστατη.

Δια το τᾶς ορνιθογονυ ομμα

Κυνοπτερον καλλοσυνας

Ανδας σκυμνε δυσελενας. Eur.

Αντιθεη Ελενη χαριτων επιειμενη αἶδος. Cal.

Τῆς πενταλεκτρου θυιαδος πλειωνιας.

—Πεφναια κυων

Ην τοργος ὑγροφοιτος εκλοχευεται. Lyc.

—Ροδοπηχυν ὁμοφρονα Τυνδαρεων. Ep.

Ελενος.

Πριαμιδης Ελενος, οιωνοπολων ὀχ' αριστος. Il. ζ. 76.

EPITH. Αριστομαντις.

PHR.—Βην δ' Ελενοιο ανακτος. Hom.

—Αντιθεω Ελενοιο κλυτὸς νοος.—Cal.

—Βαρυζηλοιο θεοπροπιης Ελενοιο.

—Ελενοιο μετηλυδος ομφητῆρος. Tryph.

Ελεοθρεπτος, Vid. Ελειονομος

—Ελεοθρεπτον τε σελινον. Il. β. 776.

Ελεόν, Ελεός, Ειλεός.

—Καθελ' αυτὸ τὐλεόν.—Ar. Eq. 152:

—Και αν ἐλεοῖσιν εχευε. Il. ι 215.

EXP. Τὸ μαγειρικὸν τραπεζιον.

Ελεος.

Ως Αχιλευς ελεον μεν απωλεσεν—Il. ω. 44.

SYN. Ελεητὸς, οἶκτος, κατοικτισις. κατοικτειρις, οικτιρμός. σπλαγχνον.

Ελεπτολις. Vid. 'Ελανδρος.

Ελεσπίς.

Πισεά τε πρελιπὼν καὶ ελεσπίδας—Ap. 1. 1266.

EXP. Πετρωδης, al. ἑλωδης, al. συμφυτος, E M. λεπτωδης, τοπος.

Ελετός

Ανδρὸς δε ψυχη παλιν ελθειν, ουτε λεϊστη,

Ουθ' ἑλετη, επεὶ αρ κεν αμειψεται ἑρκος οδοντων. Il. ι. 409.

SYN. Ληπτὸς (παλιν.) ευλαβής. αἱρετος.

Ελευθερια.

Στησαμενοι κρητῆρας ελευθεριης. εραταωῆς. Tryph. 407.

SYN. Ελευθεριοτης, αυταρχια. αυτονομια, εξουσια, αυτεξουσιοτης, αδεια.—δαψιλεια. ευγενεια, γενναιοτης, φιλανθρωπια.

EPITH. Ατρεστος θεοδμητος.

Αβρὸν αδελωτυ φεγγος ελευθεριης. Ep.

Ελευθεριος.

Ουδε ποτ' εκ δουλης τεκνον ελευθεριον. Theog. 528.

SYN. Γενναῖος, ελευθεροπρεπης. ευδαπανος, δαψιλης, μεγαλοδωρος—Ελευθεριωτης.

Ελευθερίς.

—Σκιωδης ενθ' Ελευθερὶς πετρα. Eur. Supp. 759.

Ελευθεροπραξια.

—Ελευθεροπραξια δ' εσαι. Sibyl. l. 2.

SYN. Αδεια, θαρρησια, αθεσις, αυθαδεια.

Ελευθερος.
—Ελευθερον ἦμαρ απηρας. Il. ζ. 455.
SYN. Αυτονομος, αυταρχος, αυθαιρετος, αυτεξεσιος, αδεσποτος, αυτογνωμων, ανηνιος. αφετος. ελευθεριος.

Ελευθερως.
—Και γελᾶν ελευθερως Soph. El. 1313.
SYN. Αδεῶς, αφετως, ασελγῶς, ανεμποδιστως —ελευθεριως, ελευθεροπρεπῶς, γενναιως, ευγενῶς. φιλοτιμως.

Ελευθεροςομεω.
Αγαν δ' ελευθεροςομεῖς. Aesc. Pr. 180.
SYN. Εξελευθεροςομεω, αθυροςομεω, αθυρογλωττεω, παρρησιαζομαι. σοβαρῶς φθεγγομαι.

Ελευθεροςομος.
Σαφῆ δ' ακυεις εξ ελευθεροςομε
Γλωσσης.—Ib. Supp 955.
SYN. Αθυρογλωττος, αθυροςομος, αδολεσχος.

Ελευθεροω.
—Πᾶν ελευθεροῦ ςομα. Soph. Oed. T. 705.
SYN. Απελυθροω, εξελευθεροω, αφιημαι, απαλλαττω, απολυω λυτροω.

Ελευθω. Vid. Ειλειθυια.

Ελευσινια.
—Μεδεις δε παγκοινυ Ελευσινιας. Ib. An. 1132.

Ελεφαιρω, Ελεφαιρομαι.
Οιδ' ελεφαιρονται επι' ακραιαντα φεροντες. Od. τ. 565.
—Ελεφαιρετο φῦλ' ανθρωπων. Hes. θ. 330.
SYN. Απαταω, βλαπτω, πλαναω, αδικεω.

Ελεφας.
Ηνία λευκ' ελεφαντι χαμαὶ πεσον —Il. ε. 583.
EPITH. Ευχτεανος, νεοπρισος, πολυμοχθος, λευκὸς, τιμηεις.
PHR. Ελεφαντινον οςεῦ.

Ελεφας.
Μητέρα Ταπροβανην Ασιηγενεων ελεφαντων. Dionys. 593.
EPITH. Ακαμπτοποδης, αερσιποδης, αμετροβιος, ηλιβατος, σθεναρὸς, ορεσσινόμος, ερημονόμος, ορθοποδης, ὑψιλοφοι, ταυροκερηνος, σιδηροφόρος, ὁπλοφόρος, ὁμοζυγής. κῦφα βιβὰς.
PHR.—Δεμας κρατερῦ ελεφαντος. Naz.
Θὴρ κελαινορρινος.—ὑπερβιον αχθος.
Ουκ ετι πυργωθεις ὁ φαλαγγομαχας επὶ δηριν
Ασχετος ὁρμαινει μυριοδυς ελεφας. Ep.
—Φαινς κεν ιδων ελεφαντα
Η κορυφὴν ορεος παραπειγετον, η νεφος αινὸν
Χεῦμα φερον δειλοῖσι βροτοῖς επὶ χερσὸν οδευειν. Opp.

Ελεφαντινος, Ελεφαντοδετος.
—Ελεφαντινον ωχετο διφρον. Theoc. 24. 99.
Ελεφαντοδετων—δομων. Eur. I. A. 582.

SYN. Ελεφαντειος, ελεφαντοκολλητος, ελεφαντοειδής.

Ελεφηνωρ.
—Ελεφηνωρ, οζος Αρηος,
Χαλκωδοντιαδης, μεγαθυμων αρχὸς Αβαντων. Il. β. 540.
Παπποκτονος δ' Οθρωνὸν οικησει λυκος. Lyc.

Ελη, Ειλη.
—Ην εξεχη ειλη κατ' ορθρον.—Ar. V. 769.
EXP. Η τῦ ηλιυ αυγὴ, θερμασια.

Ελικη.
—Και αμφ' Ελικην ευρειαν. Il. β. 574.
EPITH. Αγχιαλος, περιηγής.

Ελικοβλεφαρος.
Χαιρ' ἑλικοβλεφαρε.—Hom. V. 19.
SYN. Καλλιβλεφαρος, ἑλικῶπις, ελικωψ.

Ελικοδρομος. Vid. Σεληνη.

Ελικὸς, Ελικτὸς, Ἑλικοεις, Ειλικοεις.
—Ελικωτατον ὑδωρ Αισηπυ—Call. ap. Steph.
—Πασας κεραεσσιν ἑλικτὰς. Hom. M. 192.
—Ασπισιν ειλικοεσσαις. Nic.
SYN Ελικοειδὴς, ἑλιγματωδης, ευκαμπὴς, ςρεπτὸς, ςρεβλὸς, ςροβελὸς, κοχλιωδης, ευςροφος.—μελας. ἑλιξ.

Ελικων.
—Μυσων χορὸν εξ Ελικωνος. Hom. B. 1.
EPITH. Ζαθεος, μελισσηεις, μελισσοβοτος, ἡμερος, ξανθὸς, ευρυχορος, ὑψηλὸς. Βοιωτὸς.
PHR. Πιεριкὸς δομος.

Ελικωνιαδες. Vid Μῦσαι
Μυσαων Ελικωνιαδων.—κ. λ. Hes. θ. 1.

Ελικωνὶς,
Ιππω επὶ κρηνα Ελικωνίδι—Call. 5. 71.

Ελικωνιος.
—Ελικωνιον αμφὶ ανακτα. Il υ. 404.

Ελικωψ, Ελικῶπις
—Ἑλικωπες Αχαιοί. Il. α. 389.
—Δομεναι ἑλικωπιδα κυρην. Ib. 98.
SYN. Ελικοβλεφαρος, μελανοφθαλμος, ευοφθαλμος. ευπρεπής.

Ελινος.
—Σπωρην εκ ψιθιης ἑλινοιο
Κειροντες θλιβυσι—Nic.
SYN. Κλαδος, αμπελος.

Ελινυω, Ελλινυω.
Τεκνον, ελιννυσον —Call. 6 48.
Ως' ελλινυσοντ' εργαζεσθαι αγαλματα—Pind. N 5.
SYN. Αναλιννυω, αναπαυομαι, σχολαζω, οκνεω, ραδιυργεω, ησυχαζω, δηθυνω βραδυνω. αμελεω. ηρεμιζω.—διατριβω, εγχρονιζω. αργεω.

Ελιξ.
Πορπας τε, γναμπ]ας θ' ἕλικας.—Il. σ. 401.
Καρπῳ ἕλιξ ειλειται αγαλλομενα κροκοεντι. Theoc 1. 31.
—Και ειλιποδας ἕλικας βους. Il ι. 462.
—Ελιξ χρονος. Nonn.
—'Ελιξ πλοκαμος Ep.
SYN. Ψελλιον.—ειλυμα—δινος.—συστροφη, ἑλικοειδης, ἑλιγμὸς, περικυλινδησις.—ἑλικὸς. ἑλικοκερατος, ἑλιξοκερως—μελας.—νεος καλός.
Ελισων.
—Ναοντος επ' οχθαις αμφ' Ελισωντος. Theoc. 25. 9.
Ελισσω. Ελιτ]ω. Ειλισσω.
Οἶσθα γαρ εὖ περὶ τερμαθ' ἑλισσέμεν.—Il. ψ. 309.
—Και περὶ γυῖα μακρὺς ειλιξαν ἱμάντας. Theoc. 22. 81.
SYN Γιλεω, ενειλεω, περιειλεω, ειλυφαω. επελισσω, αναστρεφω, καμπ]ω, εγκυκλοω, συμπλεκω, πλεκω.—ψευδομαι.
Ελιχρυσος.
Κισσὸς ἑλιχρυσῳ κεκονισμένος—Ib. 1. 30.
SYN. Ελειοχρυσος.
Ελκαινω. Vid Ελκοω.
—Φονῳ (φοβῳ P.)
Τῷ προσθεν ἑλκαινοντι—Aesch Ch 843.
Ελκεσιπεπλος, Ελκεχιτων.
—Και τρωαδας ἑλκεσιπεπλους. Il. ζ. 442.
—Και Ιαονες ἑλκεχιτωνες. Il. ν. 685.
SYN. Ταιυπεπλος.
Ελκεω, Ελκω, Ελκυω, Ειλκυω.
Ελκησεσ' αικῶς Il. χ. 336.
Ελκε δ' επιστρεψας.—Il. γ. 370.
—Ταχέες κυνες ἑλκυσωσιν. Il. ρ. 558.
SYN. Ανελκω, ερυω, επισυρω, παρασυρω, σπαρασσω, αποσπαω, ελκυσαζω. βιαομαι.
Ελκηδον.
Πύξ τε και ἑλκηδόν.—Hes. α. 302.
SYN Επισεσυρμενως.
Ελκημα
—Κρᾶτα δ' ανοσιον τεμων
Ριψω κυνῶν ἕλκημα—Eur. Her. F. 568.
Ελκηθμός.
Πρίν γ' ετι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθεσθαι. Il ζ. 465.
SYN. Ελκυσμὸς, ανδραποδισμὸς, αιχμαλωσια, ἕλκησις, ἕλξις, ῥῦμα, συρσις, σπαραγμὸς. βια.
Ελκος.
Ελκος δ' ιητὴρ επιμασσεται—Il. δ. 190.
SYN. Τραῦμα, τρῶμα. απελος.

EPITH. Αργαλέον, αναλθὲς, ανιηρὸν, αγριον, αμειλιχον, ασχετον, εμπεδον, κρυπ]ὸν, καρτερὸν, μελαν, λυγρὸν, κακὸν, ουλομενον, ολοὸν, εχθιστον, λοιγιον, επωδυνον, ὑπερβιον, φοινιον, ὑποκαρδιον, ποτικαρδιον.
Ελκοποιὸς.
Ουδ' ἑλκοποιὰ γινεται τα σωματα. Aesc S. T. 404.
Ελκοω.
Εμνησας ὅ μου φρενας ἥλκωσεν Eur. Alc. 888.
SYN. Αφελκοω, εξελκοω, ἑλκαινω, ἑλκοποιεω, τραυματιζω.
Ελκυσαζω Vid 'Ελκεω.
—Μή μιν αποδρυφοι ἑλκυσαζων. Il. ψ. 187.
Ελκυδριον.
Τα 'ν τοῖσιν αντικνημιοισιν
'Ελκυδρια περιαλειφειν Ar. Eq 903.
SYN. Ελκυδιον.—καδισσος, καλπη.
Ελλας.
—Ηδ' Ελλαδα καλλιγυναικα. Il. β. 683.
SYN. Αχαϊα.
EPITH. Ανιππος, μεγαλαυχος, μυθοτόκος, ευρυχορος, ευχωρος, δοριμανης, κλεινὴ, τριταλαινα, ευϊππος, κουροτρόφος, σοφή.
'Ελλεβορος, 'Ελλεβορος.
—Πῖθ' ἑλλεβορον. Ar. V. 1380.
Καρφεα τ' τ' ελλεβορου μελανοχροος.—Nic.
SYN. Καρπίς
Ελλεδανὸς, Ειλεδάνος.
—Εν ελλεδανοῖσι δεοντο. Il. σ. 553.
SYN. Δεσμὸς, σχοῖνος.
Ελλειμα.
—Φορων ελλειματα. Synes.
SYN. Καταλειμμα, περιλειμμα, ὑπολειμμα, λοιπὰς—αλιπημα.
Ελλειπω
—Ου μην Τρωσι γ' ενελειπεν. Hom. A. 213.
SYN. Εχλειπω, επιλειπω, απειμι, εκκαμνω.—παραλειπω, απολειπω, καταλειπω.
Ελλη,
Γλαυκὸν αναπ]υσσοντες ὕδωρ Αθαμαντίδος Ελλης Tryph. 211.
—Στεινωπὸν ὕδωρ Αθαμαντίδος Ελλης Dionys.
—Και Αιολίδος πορον Ελλης. Coluth.
—Πορθμὸν Αθαμαντίδος Ελλης. Aesc.
Ελλησποντος. (Vid. Ξερξης.)
—Παρ' αγαρροον Ελλησποντον. Il. μ. 30.
EPITH. Απειρων, βαρυδηπος, ευρὺς, πλατὺς, ιχθυοεις
Δινη πορφυροντα δινευσαν Ελλησποντον. Ap.
Ελλην.
—Και Ελληνες, και Αχαιοί. Il. β. 684
—Ελληνες

—Ελληνες ὑπερφιαλοι και αναγνοι. Sibyl.
SYN. Ελληνικὸς, Ελληνιος, Γραϊκὸς, Αχαιὸς.

Ελλανὶς.
—Χθονὸς μολοντ' απὸ Ελλανίδος. Soph. Aj. 426.

Ελληνοδίκης.
Ατρεκὴς Ελλανοδίκας—Pind. Ol. 3
EXP. [Εν τοῖς Ελλησιν] ὁ κριτὴς, ὁ βραβευτής.

Ελλοπιευω.
—Οσον σθενος ελλοπιευειν. Theoc. 1. 42.
SYN. Ελλοπιευω. ἁλιευω, γριπευω. ιχθυαω.

Ελλὸς.
—Κυων εχε ποικίλον ελλὸν. Od. τ. 228.
—'Ελλοῖς ιχθύσιν διαφθοραν. Soph Aj. 1314.
SYN. Νεβρὸς, ελαφος, κεμὰς.—αφωνος, ελλοψ.

Ελλοψ.
—Ελλοπος μυνδα δικην. Lyc. 1375.
Κεντρῳ δυσαλθὴς ἔλλοπος Σαρδωνικῆς. Ib. 796.
SYN. Ιχθὺς. λεπιδωτὸς —αφωνος, ἐλλὸς.—δασὺς, τραχὺς, ποικίλος.

Ελλοφόνος.
Ελλοφόνον Βριτομαρτιν—Call. 3. 190.

Ελλοχιζω.
—Θαμνων δ' ελλοχιζομεν φοβαις. Eur. B. 721.
SYN. Ελλοχαω, προλοχιζω, λοχαω, εφεδρευω, ενεδρευω.

Ελος.
—Ελος κάτα βυκολεοντο Il. υ. 221.
SYN. Λιμνὴ, τῖφος.—χεῖλος ποταμῦ. [Hes.]
EPITH. Δασκιον.

Ελος.
—Ελος τ' εφαλον πτολιεθρον. Il. β. 584.

Ελπηνωρ.
Ελπηνωρ δε τις εσκε νεωτατος, ὐδέ τι λιην
Αλκιμος εν πολεμῳ, ὐτε φρεσὶν ᾗσιν αρηρὼς. κ λ. Od. κ. 552.

Ελπιζω.
Ελπιζε παντα μεχρι γηρως, θνητὸς ὤν. Sent.
Θηρὰς σφε τον δυστηνον ελπιζει κλαειν. Eur. I. 348.
Δυσαναν ελπιζυσαν αἶσαν. Soph. Tr. 113.
SYN. Επελπιζω, ελπομαι, επελπομαι, προσδοκαω.—νομιζω —φοβεομαι.
PHR. Ου γαρ ελπιδων εσω βεβηκα—Eur.
Ελπίδας εχειν, λαβεῖν —εν ελπίδι εἶναι—
Παρηγορειν ελπίδα βοσκειν Nonn.
Φαναῖς θυμὸν αλδαινειν ευφροσυναις. Aesch.

Ελπὶς, Ελπωρη.
—Ετι γαρ και ελπιδος αἶσα Od. π. 101.
Ελπωρὴ τοι επειτα φιλυς τ' ιδεειν—Ib. η. 76.
—Προσῆλθεν ελπὶς, ἣν φοβυμενη —Eur. Or. 857
SYN. Ελπισμα, προσδοκια.—δεος.—ὑπονοια, [vid. εμπατεω.]—δοκησις.
EPITH. Αμυδρὰ, αριδεικετος, αεξωυσα, αλυκτος. απρηκτος, ασφαλὴς, αλλοπροσαλλος, ευαγγελος. γλυκεῖα, θαρσαλεα, θεοπειθὴς, κυφὴ, κυδιανειρα. ματιδιη, ὐρανια σαθερὰ. παναγηραος, ονειρατη, πολυπλαγκτος, προκελευθος. φυσιζοος, τρεφυσα, μελιχρὰ, παρηγορος, δολομηχανος. κενεαυχὴς. Κυπριδια. αιωνιος, αχρηστος, αναιδὴς, οκνηρὰ, ψυχρὰ, λεπτὴ, φθονερά.
PHR. Αυτοδιδακτος εσωθεν θυμὸς—
Εχει Ελπίδος φιλον θρασος. Aesch
Ελπὶς δε παντας καλλεσιν θεῃ τρεφει
Απρηκτον ορμαινοντας —κ λ. Simon.
Κενεᾶν δ' ελπιδων χαῦνον τελος.
Χρὴ δ' αγαθᾶν Ελπίδ' ανδρὶ μελειν. Pind.
—Εν δομοῖσι Βακχειας καλῆς
Ιατρος Ελπὶς ἦν.—Aesch.
Ουτος δ' ανὴρ αριςος, ὅςις ελπίσιν
Πεποιθεν αιεὶ· τὸ δ' απορεῖν, ανδρὸς κακῦ. Eur.
Αι δ' ελπίδες βοσκυσι τὺς κενὲς βροτῶν
Ανὴρ ατυχῶν δε σωζεται ταῖς ελπίσιν. Sent.
Αι δ' ελπίδες βοσκυσι φυγάδας, ὡς λογος.
Εχυσιν αφροδιτην τιν' ἡδεῖαν κακῶν. Eur.
Αλλ' οἱ ελπωρη μεν εην εναλιγκιος αυρῃ.
Ελπὶς δ' υ σαθερὴ σαινει φρενας ὐτ' ονειρος Opp.

Ελπομαι. Vid. Ελπιζω
Ει τινα πυ Δαναῶν ετι ελπεται εξαπατησειν: Il. ι. 371.
Ελπεσθαι χρὴ παντ'· επεὶ υκ ἔς' ὐδὲν αελπτον. Sent.

Ελπω.
Παντας μέν ῥ' ελπει —Od. β 91.
EXP Αγειν εις ελπίδα.

Ελυμα, Ειλυμα
—Γυην—εν ελυματι πηξας. Hes. ε. 428.
Εἴ τι πυ ειλυμα σπειρων εχες—Od ζ. 179.
SYN. Γυδρυον. ρυμὸς, ςηριγμα.—εχετλη.—ενειλυμα, ελυτρον. σκεπασμα. ἱματιον.

Ελυτρον
—Τῦ δορατος αφελκυσομαι τὐλυτρον. Ar. A. 1119
SYN. Θηκη, καλυμμα, σκεπασμα, περιβλημα, εκπετασμα. ελυμα, ελυςρον, ανειλημα, ειλιγμα, προβολὴ, εἶμα, εγκαλυμμα, επικαλυμμα.—δερμα.

Ελωρ, 'Ελωριον
—'Ελωρ και κῦρμα γενησθε. Il. ε. 488.
—'Ελωρ δηΐοισι λιπσιεν. Ib, 667.
—Αυτὺς δ' ἑλωρια τεῦχε κυνεσσιν. Il. α. 4.
SYN Αγρα, αγρευμα.—αναιρεμα, σπαραγμα, ἁρπαγμα, ἑλκυσμα, βρῶμα. θοινη.

Ελω (inus) Vid. Αιρεω.
—Φυλακον δ' ἑλε Λήϊτος ἥρως. Il. ζ. 35.

—Θηξῆς ἕδος εἵλομεν ἐπλαπύλοιο. Il. δ. 406.
Ει δ᾽ ἐ κ᾽ εγω τὸν ἑλω—Il. η. 81.
SYN. Λαμβανω, νικεω, κρατεω, κατεχω, πιαζω. πορθεω.

Ελωρος.
Ελωρος ενθα ψυχρὸν εκβαλλει ποτον. Lyc. 1033.

E M

EMBAΔIA, Vid Εμβας.
Τοῖς δ᾽ εμβαδιοις τι χρησεται—Ar Pl. 942.
Εμβαδόν.
Εμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος. Il. ο. 505.
E X P. Πεζῆ βαινοντες.
Εμβαινω.
—Πολέες δ᾽ εμβαινον Επειοί Il. β 619.
—Γῆς δὲ μὴ μβαινης ὁρων. Soph. Oed C. 413.
SYN. Εισερχομαι. αφικνεομαι. ὑποβαινω, αναβαινω. επεμβαινω, επιβαινω, επερχομαι, εμβαλλω.
Εμβαλλω.
—Γλυκὺν ἵμερὸν εμβαλε θυμῷ Il γ. 139.
—Εβαλλε θρονοις ενι ρηγεα καλα. Od. κ 352.
Εμβαλλε χειρὸς πιστιν. Εμβαλλω μενειν. Soph. Ph. 829.
SYN. Επιβαλλω. παραβαλλω, επεμβαλλω, παρεμβαλλω, εισβαλλω, προσβαλλω. εντιθημι, ενιημι, εμβαινω. καταντaω. απερχομαι—αφιημι. εντινασσω κατακλινω.
Εμβαπ]ω
Ενεβαψεν εις τον κηρὸν αυτῆς τω πόδε. Ar. N. 150.
SYN. Αποβαπ]ω, καταβαπ]ω, καταδυνω, εμβαπ]ιζω εγχρωζω
Εμβας
Εμβάδα χρυσειην γε τιταινομενην πτερυγεσσι. Orph. 591
SYN. Εμβαδιον, εμβατης, αρβυλη, μαρὶς, πεδιλον, κοθορνὸς, σκριβας
Εμβασιλευω Vid Βασιλευω. Αρχω.
—Οθ᾽ αρ᾽ Αδρηστος πρῶτ᾽ εμβασιλευεν Il β.572.
—Ὁ δ᾽ ερανῷ εμβασιλευει. Hes. θ. 71.
Εμβασις.
—Ὑπαί τις αρβυλας
Λυοι ταχος πρόδ λον εμβασιν ποδός. Aesc. Ag. 953.
—Η πλευρὰν, η διχηλὸν εμβασιν. Eur. B 739.
SYN. Βαδισις, εισοδος.—ποὺς, βασις.—ασαμινθος, εμβατή.

Εμβατευω, Εμβατεω, Εμβατευμαι.
Μήτ᾽ εμβατευειν πατρίδος.—Soph. Oed. T. 844.
—Ιν ὁ Βακχειωτας αεὶ
Διονυσσος εμβατευει Ib. C 712.
—Ακτὰς εμβατησονται λεπράς. Lyc. 642.
SYN. Επιβαινω, επεμβαινω, εισερχομαι, αἰκροβατεω. κατεχω, καρπῦμαι.—ζητεω.
Εμβλεπω.
Ποῖ γαρ ποτ᾽ εμβλεψασα—Soph. El. 1002.
SYN. Επιβλεπω, αποβλεπω, προσβλεπω, εσαθρεω, εισοραω, αφοραω ὑφοραω. συνοραω, ατενιζω, καθοπ]ευω, σκοπεω, θεαομαι.
Εμβολή.
—Δαμασθεις ναΐοισιν εμβολαῖς Aesch P 279.
SYN. Εισβολὴ. καταβολὴ, παρεμβολὴ. εμβολισμὸς. ὁρμὴ. αναρρηξις. επιρρηξις, εισδρομή—εισοδος—παρενθεσις.—εμβολον.
Εμβολον. Εμβολα τά.
Επεὶ δ᾽ εμβολε
Κρεμασαν αγκυρας ὑπερθεν Pind. P. 4.
Εμβολα χαλκογενεια. φιλοπλοα ναῶν,
Ακτιακε πολεμε κειμεθα μαρτυρια Ep. I. 6.
SYN. Εμβολος, χαλκωμα.—μοχλοί.—εμβολαί.—ασφαλεια.
Εμβραχυ
Αλλα μοι δοκεῖ τολοιπὸν
Τῶν πολιτῶν εμβραχυ Ar. V. 1115.
SYN Βραχὺ καθαπαξ, ἁπλῶς, ὅλως, συντομως—ελαχιστ]ν
Εμβρεμω. Εμβρεμομαι.
Ανεμοιο δε δεινὸς αητης
Ιστιω εμβρεμεται.—Il. ο 627.
SYN Ενηχεω. πνεω, βρεμω, εμβριμαομαι.—εμπιπ]ω, εμφυσαω.
Εμβριμαω.
Ιππες εν αμπυκτῆρσιν εμβριμωμενας. Aesch. S. Γ. 467.
SYN. Εμβρεμω, επαπειλεω. επιτιμαω—προστασσω.
Εμβροντητος
—Ω ᾽μβροντητε σύ Ar. Ecc. 788.
SYN. Επιβροντητος, αποπληκτος.—αφρων—μαινομενος.
Εμβρυον.
—Και ὑπ᾽ εμβρυον ἧκεν ἑκαστη Od. ι. 245.
Συν διπλοῖς εμβρυοι, Aesch. Eum. 948.
SYN. Επιγονὴ κυημα νεογνος.
Εμβυω.
Ενεβυσαμεν ρακι ισι—Ar. V 128.
SYN. Βυω—επιστομιζω.—πληροω.—καλυπ]ω.
Εμμανης.
—Τοιαῦτα δ᾽ εμμανὴς βοᾷ—Soph. El. 296.
SYN.

SYN. Μανικὸς, μανιώδης, εμπληκτος, εκφρων, εκθυμος. οργίλος.

Εμματεω.

Κεντρον γαρ πληγῃ περικαλλιπεν εμματευσα. Nic.

EXP. Ενεργῦσα.

Εμματεως

—Ο δ' αρ' εμματεως απορυσε. Il. ε 836.

SYN. Ενεργως. ταχεως, ετοιμως, προθυμως, σπυδαιως.

Εμμασσω, Εμμασσομαι, Εμματευω.

—Οἷς τινι χαλεπὴν εμμαξεαι οργήν. Call. 3. 124.

—Τα δ' αθροα νειόθι βρασσοις

Εμματεων ετ' απεπλη —Nic. Al. 137.

SYN Εμβαλλω —ενεργεω, ενλαμβανομαι. —ψηλαφαω φιλονεικεω, ὁρμαω.

Εμμελεια.

Και μὴν ἡμεῖς επιθυμῦμεν

Παρὰ σοφοῖν ανδροῖν ακῦσαι

Τινὰ λογων εμμελειαν. Ar. R. 924.

SYN. Ευρυθμια, ευαρμοσια, εκπρεπεια.— συμμετρια.—τραγικὴ ορχησις.

Εμμελής.

Ὡς εμμελής τ' εγεντο κἀπιδεξιως

Επεά τε ποιεῖν, πρὸς λυραν τ' αειδειν. Theoc. Ep. 19 5.

—Πολὺ γαρ εμμελεστερον. Ar. Ecc 802.

SYN. Ακριβὴς, τελειος.—μυσικὸς—ευρυθμος, εναρμονιος, ευαρμοστος, ἁρμοδιος. κομψὸς, ευφυὴς.—επιδεξιος.—συνετὸς, σωφρονικὸς, κοσμιος, καθηκων. προσηνης.

Εμμελῶς, Εμμελεως.

Χρὴ γαρ Θαργηλιοις εμμελῶς διοικεῖν. Anac. 135.

Εμμελέως κραιπνοῖσι πεδον ρησσωσι ποδεσσιν. Ap. 1. 539.

SYN. Προθυμως, συνετως, ἁρμοδιως, ρυθμικῶς, συμμετρως. ευπρεπῶς, κοσμιως.

Εμμεμαως.

Αυτὰρ ὁ εμμεμαὼς βαθειης εξαλλεται αυλῆς. Il. ε. 142.

SYN. Μεμαὼς, ευθυμος, φαιδρὸς, προφρων.

Εμμενὴς, Εμμενεως.

— Διωχετον εμμενὲς αιεί. Il. κ. 364.

Εμμενεως εμαχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμινας. Hes. Θ. 712

SYN. Επιμονως, αδιαλειπτως, βεβαιως, επισταδον, ευσταθῶς. ερρωμενως, ευθυμως. συνεχῶς. βιαιως, προθυμως.

Εμμενω

—Μονοι τ' εμμενοντες ορθῷ νομῳ. Soph. Aj. 350

SYN. Επιμενω, διαμενω, επιδιαμενω, καταμενω, παραμενω, παρμενω, διαγινομαι. διαρκεω. αρεσκομαι.

Εμμηνος.

—Τρεῖς ὅλυς—εμμηνυς χρονυς. Soph. Oed. T. 1157.

Αρμαλιὴν εμμηνον εμετρησαντο πενεσαι. Theoc. 16 35.

SYN. Εμμηνιος, επιμηνιος, καταμηνιος, μηναῖος.

Εμμιγνυμι, Εμμιγνυω

Αυταρκει ταχ' εμμιξειν βοᾷ. Soph. Oed. C. 1112.

SYN. Αναμιγνυμι.—εμπλεκω.—συναρμοττω. —συμπνεω.

Εμμοτος.

Ιω δυσκαταπαυστον αλγος

Δωμασιν εμμοτον. Aesch. Ch 469.

SYN. Τραυματιας, νοσωδης. (Hes.)—(qu. μοτοις θεραπευτέον)

Εμμοχθος.

—Ες αἴδαν καταλυσυσ' εμμοχθον

Βιοτον, αιῶνός τε πονυς. Eur. Supp. 1004.

SYN Επιμοχθος, εμπεδομοχθος, πολυπονος, επιπονος, μοχθηρὸς, αθλιος.

Εμπα, Εμπας. Εμπης.

—Εμπα δε λεξον τῦτο—Call. Ep. 17.

Αλλ' εμπας εν τοῖς στεφανοις—Theoc. 10. 29.

Πρῆξαι δ' εμπης υτι δυνησεαι—Il. α. 562.

Δυστηνον εμπης—Soph. Aj. 122.

—Επει υκ εφαμην ριγωσέμεν εμπης. Od. ξ. 481.

SYN. Ὁμως.—παντως.—Αλλ' υν.

Εμπαζομαι.

Ουτε θεοπροπιης εμπαζομαι.—Od. α. 415.

SYN. Επιστρεφομαι, επιμελῦμαι, προσμελῦμαι. αναβαλλομαι, εντρεπομαι, εντιθεμαι, μηδομαι, οθευω. κομιζω. σεβομαι, φροντιζω.

Εμπαιζω.

—Αμαχος γαρ εμπαιζει

Θεὸς Αφροδιτα Soph. An. 810.

SYN. Προσπαιζω. καταπαίζω, εγκαταπαίζω, εγκερτομεω, επιχλευαζω, εντρυφαω, επισκωπτω, διασυρω ὑβριζω, μωκιζω, φενακιζω, εξαπαταω. καταμωκαω.

Εμπαιος

—Κακῶν εμπαιος αλητης. Od. φ. 400.

—Ουδέ τι εργων

Εμπαιον, υδὲ βιης.—Ib υ. 379.

Εμπαιοις τυχαισι συμπνεων. Aesc Ag. 195.

SYN. Εμπειρος, ειδὼς, επιστημων, αιμων.— εμπεσών.

Εμπαιω.

—Εμπαιει τί μοι

Ψυχῆ συνηθες ομμα—Soph. El. 908.

SYN.

SYN. Επερχομαι. εμβαλλω. εγχαραττω.
Εμπαλιν.
—Κατα δ' εμπαλιν αυτῦς εβαινεν. Hom. M. 78.
SYN. . Αψ, εις τἔμπαλιν, εις τἔπισω, εναντιον, κατοπισθεν.
Εμπαξ.
—Τροφῆς αοκνον εμπακα—Soph. Aj. 564.
SYN. Φροντιςής, επιμελητής, τροφεύς, επιτροπος, προςατης, κηδεμων.
Εμπασσω.
—Πολεας δ' ενεπασσεν αεθλυς. Il. γ. 126
SYN Παρεμπασσω, προσπασσω. εμβαλλω, εμποικιλλω, επιρραινω, εγκατασπειρω, επισκεδαννυμι.
Εμπατεω.
Ου μοι φοβυ μελαθρον ελπις εμπατεῖν. Aesch. Ag. 1443.
SYN. Εισερχομαι.
Εμπεδομοχθος. Vid. Εμμοχθος.
Εχει δ' απαλαμον βιον
Τὖτον εμπεδομοχθον. Pind. Ol. 1.
Εμπεδος.
—Βιη δέ τοι εμπεδος εςι. Il. δ. 314.
SYN. Βεβαιος, ἑδραῖος, ασφαλής. ισχυρός, επιτελής, αληθής, ακινητος.
Εμπεδως.
—Εμπεδως ειρηκέναι. Soph. Tr. 494.
SYN. Αληθῶς, ακριβῶς, αναμφιβολως.—βεβαιως.
Εμπεδοσθενής.
Ει γὰρ σφίσιν εμπεδοσθενέα βιοτον ἁρμοσαις. Pind. N. 7.
SYN. Αγασθενής, ευσθενής, καλλισθενής, μεγαλοσθενής. βεβαιος.
Εμπεδοω, Εμπεδοομαι.
Ταῦτ' εμπεδῦσα μεν—Ar. L. 233.
Υμεῖς δ' επομεῖσθε ταῦτα κἀμπεδωσετε. Ib. 211.
SYN. Εξεμπεδοω, προσεμπεδοω, βεβαιοω, διαβεβαιοω. εκβεβαιοω, ασφαλιζομαι. διδασκω. ςηριζω. πιςῦμαι.
Εμπειραμος, Εμπεραμος, Poet. pro Εμπειρος.
—Μητηρ ἡ παλης εμπειραμος. Lyc. 1196.
—Νηῶν εμπεραμυς —Call. 1. 71.
Εμπεραμως.
—Εμπεραμως ετριψατο λιτὰ λαβοῖσα Χειμαῖα. Ib 5 25.
SYN. Εμπειρως, ειδημονως, επιςαμενως.
Εμπειρια.
Εμπειρια γαρ τῆς απειριας κρατεῖ. Eur. Fr.
SYN Διαπειρα. δαημοσυνη.
Εμπειρος. Vid. Δαημων, Εμπαιος.
Ως τοῖσιν εμπειροισιν και τὰς ξυμφορας
Ζωσας ὁρῶ μαλιςα των βυλευματων. Soph. Oed. T. 44.
—Ου γαμων εμπειρος—Ib. C 785.
Εμπειρω.
Σπλαγχνα δ' ἀρ εμπειραντες.—Il. β. 426.
SYN. Αναπειρω, διαπειρω. εμπηγνυω.
Εμπελαδὸν, Εμπελαδην. Vid. Εγγύς.
Εςιν εμπελαδὸν —Hes. 732.
Εμπελαζω, Εμπελαω.
Μηδέ ποτ' εμπελασειν πυκινῷ δομῳ.—Hom M. 520.
Πῦ δ' εμπελαζεις τανδρὶ, και παρεςασαι;
Soph. Tr. 761.
SYN. Πελαζω. προσεγγιζω. εφικνεομαι, πλησιαζω εντυγχανω. συγγινομαι.
Εμπελατειρα. Vid. Ἑταιρη.
Τῦς αυτῷ σκολιυς εμπελατειρα τεκεν. Call. Fr.
Εμπερονημα.
—Μαλα τοι το καταπτυχὲς εμπερονημα
Τῦτο πρεπει.—Theoc. 15. 34.
SYN. Διπλοΐς
Εμπηγνυμι, Εμπηγνυω.
Εν δε μετωπῳ πῆξε.—Il. δ. 460.
Λογχη τις εμπεπηγέ μοι δι' οςεων—Ar. A. 1224.
Ουχ ανησω, πριν αν σχοῖνος αυτοῖσιν ἀτ' εμπαγῶ.—Ib. 229.
SYN. Ενερειδω, καταπηγνυμι. εμπειρω— εκπηγνυμι, συμπηγνυμι, επιπηγνυμι.
Εμπιμπλημι, Εμπιπλημι. Εμπιπλαω.
Και τυς κοφινυς ἁπαντας εμπιπλη—Ar. Av. 1310.
—Και εμπιπληθι ρεεθρα
Υδατος εκ πηγεων—Il. φ. 311.
SYN Διεμπιπλημι, αναπιπλημι, αναπληθω.—κορεννυω, κορεομαι. γεμω.
Εμπιμπρημι, Εμπιπρημι. Εμπιπραω Vid. Εμπρηθω.
Εμπιπραναι χρὴ τὰς θυρας.—Ar. L. 311.
Εμπινω, Εμπινομαι.
—Η ἀλα πιχὶδν ομιλαδον, η ἀλδς αχνην
Εμπισαις—Nic.
—Οξει δ' εμπισαιο—Ib.
Εμπιεῖν εμοιγ' αρεσκει,—Ar. Pa. 1143.
SYN. Καταπινω, ελλαμβανω, εισδεχομαι. ποτιζω. βρεχω.
Εμπιπτω, Εμπιτνεω.
—Ο δ' ὑπτιος εμπεσε πετρη. Il. δ. 108.
Οτ' αλλοτ' αλλον εμπιτνῶν ςρατηλατων. Soph. Aj 58.
SYN. Εισπιπτω, επιπιπτω, προσπιπτω, εκεμπιπτω. επιτυγχανω, συμβαινω, εγχυρω, επιχυρω. επιδιδρασκω, επιτρεχω, εισβαλλω, εγγιζω.
Εμπις
Τὰς οξυςομυς εμπίδας. Ar. Av. 245.
SYN. Κωνωψ.

Εμπλεκω,

Εμπλεκω, Ενιπλεκω.
Εμπλεξας καλυκεσσι και ευοδμοισι σελινοις. Theoc 3. 23.
—Χειρα δ' εμπλεξασ' εμήν. Eur. Or. 262.
Ποιη ενιπλεξω σε;—Call. 4. 29.
SYN. Επιπλεκω, περιπλεκω, διαπλεκω, καταπλεκω, εγκαταπλεκω, περιβαλλω, ενδεω, πλεγματευω, υφαινω, παρυφαινω, ενειρω. εμμιγνυμι.
Εμπλεος, Εμπλειος, Ενιπλειος, Ενιπλεος.
Καί ρα παρὰ σκαιοῖο βραχιονος εμπλεον ολπην. Call. Fr.
—Σοί τε γαρ ομμα
Εμπλεον η δι' εμε σωζειν. Soph. Tr. 1037.
—Φαρετραν Ιῶν εμπλειην—Theoc. 25. 207.
—Μαλα καλὸν, ενιπλειον βιοτοιο. Od. τ 580.
—Ενιπλεον ῷ ὑπὸ μαζῳ—Ap 3 119.
SYN. Εμπλεως, μεσος, γεμων, πλεος, διακορος.—αδην
Εμπληθω. Ενιπληθω.
Δωδεκα δ' εμπλησεν—Od. ζ. 353.
Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ενιπλησεις οδυνάων. Ib. τ. 117.
SYN. Αναπληθω, εμπληροω, εμπιμπλημι, γεμιζω. εμφορεω.
Εμπληκτος.
Τοιοίδε μεντοι φῶτες εμπληκτοι βροτῶν. Soph. Aj 1375.
SYN. Αποπληκτος, εκπληκτος, καταπληξ, παραπληξ, αναισθητος. κῶφος, ευμεταβλητος, ευμεταθετος. αφρων. μαινομενος.
Εμπλην.
Βοιωτων δ' εμπλην—Il β 526
SYN. Εμπελαδὸν, πλησιον, εγγυς.—εμπης. πλήν
Εμπλησσω. Εμπληττω. Ενιπλησσω.
Η κερτομός με θεῶ τις εμπλησσει χαρα; Eur. Alc. 1135
—Και ταφρῳ ενιπληξωμεν ορυκτῇ, Il μ. 72.
SYN. Εκπληττω, ατυζω—εμπιπτω, εμβαλλω, επισκηπτω. ενισκηπτω.
Εμπνεω. Εμπνειω, Poet
—Τῷ δ' εμπνευσε μενος γλαυκῶπις Αθήνη. Il. κ. 482.
Αλλὰ μαλ' εμπνειοντε μεταφρενῳ. Il. ρ 502.
SYN. Επιπνεω, εισπνεω, καταπνεω, καταφυσαω, εμφυσαω, φυσαω, πνευσιαω, ζῶ πνεω. —εραω. ποθεω.
Εμπνοος, Εμπνυς
—Μεταπειτα πλασεν παλιν εμπνοον εργον. Sib. l. 1
Εμπνους δὲ Δαιτεὺς ἦπατων—Lyc 35.
SYN. Πνευσὸς, εμψυχος, εμβιος, ζωός.

Εμποδιζω, Εμποδιζομαι.
Αλλα χ' αι σοφαί
Γνῶμαι—εμποδιζονται θαμά. Soph. Ph. 437.
—Το θεῖον ενεποδιζε με. Ar. Av 966.
SYN. Αναποδιζω, παραποδιζω, διακωλυω, καταβαλλω. μασσαομαι.
Εμποδών.
Κακὸν δὲ ποῖον εμποδὼν— Soph. Oed. T. 128.
Ως παρὼν τά γ' εμποδων οχλεῖς.—Ib. 453.
SYN. Εμποδιον.—επιπολῆς, παρὰ ποδας.
Εμποθεν
—Εμὶν δὲ τῶ βωκολιασδευ
Εμποθεν αλλωθεν δὲ ποτικεκλοιτο Μεναλκας. Theoc. 9. 6.
SYN. Ποθεν.—al. εμπροσθεν.—ενθάδε.
Εμποιεω.
Εν δ' αυτοῖσι πυλας ενεποιεον—Il. η 438.
Τρωγλας τ' εμποιησαν—Hom. B. 182.
SYN. Ενεργαζομαι, εντιθημι, προστιθημι, εμβαλλω, εμφορεω.—ποιεω, πρασσω.—κλιχομαι.
Εμπολαῖος
Ερμ' εμπολαῖε—Ar. A. 816.
SYN. Αγοραῖος, εμπορικὸς, πραγματευτὴς. εμπορος.
Εμπολαω, Εμπολεω. Εμπολαομαι.
—Βιοτον πολὺν εμπολοωντο. Od. ο. 455.
—Και γαρ ὑστερῳ τό γ' εὖ
Πρασσειν επεὶ πυθοιτο, κερδος εμπολᾷ. Soph. Tr. 93
SYN. Απεμπολεω, εξεμπολαω, διεμπολαω, εμπωλεω, πραγματευομαι, εμπορεω, εμπορευομαι, αγοραζω. πριαμαι, ωνεομαι. κερδαινω, πωλεω πορiζω.—περιερχομαι. περιποιεω. προδιδωμι—κατεργαζομαι. (Soph Aj 993. Steph.)
Εμπολη. Εμπολημα
—Βορᾶς χρηζοντες εμπολὴν λαβεῖν. Eur. C. 233.
Λωβητὸν εμπολημα τῆς εμῆς φρενός. Soph. Tr. 547.
SYN Απεμπολη, εμπορια ωνιον τὸ (το τῆς πραγματειας κερδος. εμπορικὸς φορτος.)
Εμπολητὸς
Ουδ' ὁ 'μπολητὸς Σισυφε Λαερτιῳ. Ib. Ph. 422.
SYN. Ωνητὸς, πραθείς.
Εμπολις
—Σοὶ μὲν εμπολιν
Ουκ οντα συγγενῆ δε—Ib. Oed. C. 1218.
SYN. Συμπολιτης, εμφυλιος.
Εμπορευομαι
Ποῖ δ' εμπορευη;—Soph. El. 407.
—Ξενην επὶ—γαιαν εμπορευσεται Ib. Oed. T 464.

SYN. Πορευομαι, απερχομαι.—εμπορευω, εξαγοραζω, αντικαταλλασσομαι· εμπολαω, εμπωλεω.

Εμπορια.
Ευτ' αν επ' εμπορίην τρεψης αεσιφρονα θυμον. Hes. ε 644.
Ταστ' εμποριας τας κερδαλεας.—Ar. Av. 595.
SYN. Εμπορευμα, εμπολη, εμπολημα, αγορασμα, αγορασια, αγορασις, πανηγυρισμος, καπηλεια, πραγματεια.

Εμπορικός.
—Εμπορικα χρηματα διεμπολαν. Ib. A. 972.
SYN. Αγοραῖος, εμπολαῖος.

Εμπορος.
—Πολλα δ' εμπορων επη
Φιλεῖ πλανᾶσθαι.—Soph. Oed. C. 307.
SYN. Οδοιπόρος, οδίτης.—εμπολευς, μεταβολευς, παλιγκαπηλος, χρηματιστης, εμπολαῖος, πραγματευτης.

Εμπουσα.
Εμπουσα τοινυν γ' εςί.—Ar. N. 295.
Η μπουσα φευδη.—Ib. 307.
Εξ αἵματος φλυκταιναν εμφιεσμενη. Ib. Ecc. 1049.
SYN. Ονοσκελις, μορμολυκειον. φαντασμα.

Εμπρεπω.
Ορων σε πολλοῖς εμπρεπουσαν αλγεσι. Soph. El. 1193.
SYN. Επιπρεπω, μεταπρεπω, διαπρεπω, εξεχω.

Εμπρηθω, Ενιπρηθω.
Αυτας τ' εμπρησειν μαλερου πυρος—Il. ι. 242.
—Και ενιπρησαι πυρι νηας. Il. μ. 198.
—Οτε νηας ενεπρησεν πυρι χηλεω. Il. χ. 374.
Εν δ' ανεμος πρησεν μεσον ιστιον—Il. α. 481.
SYN. Αναπρηθω, ανακαιω, εμπιμπρημι, εμπυρευω, πρηθω—φυσαω, εμφυσαω.

Εμπρησμος,
—Και εξολεκοντα τε γενεαν
Ανθρωπων μαλα πασαν υπ' εμπρησμου μεγαλοιο. Sibyl. l. 4.
SYN. Εμπρησις, εμπυρωσις, εμπυρισμος, εμπυρευμα, εγκαυμα, επικαυσις, υποκαυσις, αποκαυσις, αποκαυμα, φλογμος, καταφλεξις, πυρπολησις. πυρκαιά.

Εμπτυχαζω.
—Νοος δ' οι εμπετυχασαι. Mosch. 1. 15.
SYN. Εγκαλυπτω, καλυπτω, σκεπαζω, πυκαζω.

Εμπνυος.
Τηνδε τ' εμπνυον βασιν. Soph. Ph. 1418.
SYN Διαπνυος, υποπνυος, πνωδης, πνοωδης, διυγρος.

Εμπυρευω.
Την τε φλογα εμπυρευων. Ar. Pa. 1137.
SYN. Εμπυριζω, εμπρηθω, εμφλεγω, εμπιμπρημι, ζωπυρεω, πυρευω, αναπρηθω.

Εμπυριβητος.
—Μεγαν τριποδ' εμπυριβητην. Il. ψ. 702.

Εμπυρος, Εμπυρα τα.
Ηνικα αστραψη το νεον θεου εμπυρον ομμα. Sibyl. l. 6.
—Εσυστερον εμπυρα καυσει. Call. 5. 107.
—Τῳ φερεις ταδ' εμπυρα; Soph. El. 407.
SYN. Καταπυρος, διαπυρος, εκπυρος, πυροεις, πυροειδης, πυρπος, πυρωδης. φλεγυρος, θαλυκρος, θερμος.—θυμα, ιερειον.—(η δια πυρος μαντεια)

Εμπωλεω. Vid. Εμπολαω.
—Αλλ' ουδεν ημπωληκα πω. Ar. Pa. 366. Steph.

Εμφαινω.
Τεχν' εμφανεντ' αελπτα—Soph. Oed. C. 1182. (Η ει φανεντ' Sch.)
SYN. Επιφαινω, προϊσταμαι, εμφανιζω, παρεμφαινω, αποφαινω, μηνυω, σημαινω. δηλοω, αναδεικνυμι, ενδεικνυμι, πιφαυσκω, φανεροποιεω.

Εμφανης.
—Κατ' ημαρ τεμφανες το νυν τοδε. Soph. Aj. 764.
SYN. Εκφανης, καταφανης, επιφανης, περιφανης, συμφανης, προφανης. φανερος, φαιδρος, φωτεινος, εναργης, επιλαμπης, σαφης. τηλαυγης.

Εμφανως.
Ανωγεν ημας Φοιβος εμφανως—Ib. Oed. T. 96.
SYN. Σαφως, φανερως, εναργως, διαρρηδην.—καταφανως, διαφανως.

Εμφερης, Vid. Αλιγκιος.
Κατ' αυτον εισιδων τις εμφερης εμοι. Ib. Aj. 1171.

Εμφερω.
—Ουθ' ος αιεν εμφερεις σύ μοι
Φωνης πατρωας.—Ib. Oed. C. 1044.
SYN. Επιφερω, προφερω. προσεικαζω.—εμφορεω.

Εμφοβος.
—Αι γαρ εμφοβοι Θεαι σφ' εχουσι—Ib 39.
SYN. Εκφοβος, επιφοβος, περιφοβος. φοβερος.

Εμφορβιοω.
Ουτω χορευ' ειδον εμπεφορβιωμενον. Ar. Pa. 862.

Εμφορεω, Εμφορεομαι.
Οι δε κορωνησιν ικελοι περι νηα μελαιναν
Κυμασιν εμφορεοντο—Od. μ. 419
SYN. Εμφερω, εισφερω, επιφερω, καταφερω. εμπλαταω.

εμπλησθω. εντεινω.—εμπληθομαι, χορτυομαι. —απολαυω. χορταζω.

Εμφρων.

Εμφρων μολις πως ξυν χρονῳ καθισαται. Soph. Aj. 306.

SYN. Εννους, νουνεχής, εμφρων, ευκαρδιος. φρονιμος, επιφρων, δαιφρων.

Εμφυλιος, Εμφυλος.

—Θειτο μαχην εμφυλιον ανδρων. Theoc. 22. 200.

—Μήτε γῆς εμφυλιε

Δορὶ κρατῆσαι—Soph. C. 1450.

—Και εμφυλιε πολεμοιο. Sibyl. l. 8.

—Ανδρα κατακτας Εμφυλον—Od. ο 273.

SYN. Ομοφυλος, συμφυλετης. ὁμοεθνής, δημοτης, φρατωρ. εμπολις.—συγγενής.—επιδημιος.

Εμφυρω.

—Βωλον εμπεφυρμενην. Lyc. 1380.

SYN. Αναφυρω, συμφυρω, διαφυραω, φυρω. —ισχραινω. εναποβρεχω.

Εμφυσαω.

Αυλητρὶς ενεφυσησεν—Ar. V. 1214.

SYN. Αναφυσαω, επιφυσαω. εκφυσαω. εμπνευματεω, διογκοω.

Εμφυτος.

—Κεντρα μελισσαις

Εμφυτον αλκαρ εδωκε—Phocyl. 121.

SYN. Εμφυς, συμφυς, συμφυτος, φυσικὸς, συγγενικὸς, αυτοφυὴς, αυθιγενὴς, εγγενὴς, γνησιος.

Εμφυω.

—Θεὸς δέ μοι εν φρεσὶν οιμας

Παντοιας ενεφυσεν—Od. χ 348.

SYN. Εντικτω, επιγενναω, εγγινομαι, εμφυομαι, επιφυομαι.—εμφυτευω, ενσπειρω.

Εμψυχος.

Εμψυχ', εκ ανυφαντά.—Theoc. 15. 83.

Εικων δε βασιλεύς εστιν εμψυχος Θεῦ. Sent.

—Αλλ' εμψυχον ηγεμαι νεκρον. Soph. An. 1181.

SYN. Εμβιος, ψυχικὸς, εμπνοος. εναιμος. ζωος.

E N

ΕΝΑΓΗΣ.

Τον εναγῆ φιλον μήποτ' εν αιτια

Σύν γ' αφανεῖ λογῳ ατιμον βαλεῖν. Soph. Oed. T. 670.

SYN. Σεβασμιος, αγνὸς, ευαγής.—αλιτηριος, εξαγιστος, πονηρὸς, μυσαρος, ακαθαρτὸς, καταρατος.

Εναγκαλισμα.

—Τερπνὸν εναγκαλισμα συγγονων. Lyc. 308.

SYN. Αγκαλισμα, ασπασμός.

Εναγχος.

Οχλος γαρ, ὥσπερ εναγχος εισηλθεν πολιν. Eur. Ph. 206. (Valc.)

Το δ' εναγχος εχ απαντες ημεῖς ωμνυμεν. Ar. Ecc. 818.

SYN. Αρτι, αρτιως, νυνι.—φρωην, προσφατως, εγγύς.

Εναγω.

Αμφι δε γαῖαν εναξε—Od. φ 122.

SYN. Εισαγω, επαγω, εισφερω, εμβιβαζω. κινεω. αναπειθω, εισηγεομαι.—εισαγγελλω, διαβαλλω, ανθυπαγω. προτρεπομαι.

Εναγωνιος. Vid. Ερμης.

Εναγωνιος τοινυν γ' εσομαι.—Ar. Pl. 1162.

SYN. Αγωνιος. αγωνοθετης, αγωναρχης.—δικανικὸς.—εντρομος.

Εναιρω, Εναιρομαι. Ενναιρω.

Ἠέ συ γ' ανδρας εναιρε—Il. κ. 481.

Μηριονης δε Φερεκλον ενηρατο—Il. ε. 59.

Ενναιρειν βατραχυς βλεμεαινων.—Hom. B. 266.

SYN. Εξεναιρω, κατεναιρω, αποκτεινω, φονευω. διαφθειρω. σκυλευω, ενθλιβω. εναριζω. αφανιζω. αισχυνω.

Εναισιμος.

—Ορνιθες—ουδέ τε παντες εναισιμοι—Od. β. 182.

—Εναισιμα σηματα φαινων. Il. β. 353.

—Ουκ αν τας τοι. ανηρ ος εναισιμος ειη. Il. ζ. 521.

SYN. Καθηκων, συμφερων, αγαθὸς, συνετος, εμπρεπὴς, δικαιος.—μαντικός. αισιος, εναισιος, ηδυς, καλὸς, αληθής.

Εναισιμον, Εναισιμως.

—Ουδ' ηλθον εναισιμον ὡς εκελευες. Ib. 519.

—Αλλ' εναισιμως φερε. Eur. Alc. 1087.

SYN. Καθηκοντως, πρεποντως, προσηκοντως, δικαιως, ευκαιρως.

Εναισιος. Vid. Εναισιμος.

Εναισιε δὲ συντυχοιμι. Soph. Oed. C. 1552.

Εναιχμαζω

Αυθις δ' εναιχμασυσιν αυτανεψιοι. Lyc. 546.

SYN. Ενισχυω, αγωνιζομαι, πολεμεω.

Εναιωρεω.

Πολυν θαλασσῃ χρονον εναιωρυμένον. Eur. C. 696.

SYN. Αιωρεω, υπεραιωρεω.

Εναχις, Ενναχις.

Εινάκις ανδρεσσιν ηρξα—Od. ξ. 230.

Εναλιγκιος. Vid. Αλιγκιος

Βῆ δ' ιμεν αστεροπῇ εναλιγκιος.—Il. ν. 242.

Εναλλαξ

Εναλλαξ.
Πολλῶν δ' εναλλαξ πηματων απαρξεται. Lyc. 1409.
SYN. Επαλλαξ, αμοιβαιως, αμοιβαδην, επαμοιβαδον, αμοιβαδις, εναμοιβαδις, επαμοιβαδις, εναλλαγδην, καταλλαγδην, παραλλαξ.—πρωθυςερον.
Εναλλασσω, εναλλαττω.
Νυν δ' εναλλαξεν θεος
Την τῦδ' ὑβριν προς μηλα—πεσεῖς. Soph. Aj. 1079.
SYN. Παραλλαττω, μεταλλαττω, ενδιαλλαττω, διαμειβομαι.
Εναλλομαι.
—Ὡς κενταυρικῶς Ενηλατο —Ar. R. 39.
SYN. Εφαλλομαι, επιπηδαω, εμπηδαω, αλλομαι.
Εναλος, Εναλιος, Ειναλιος.
Και Μιλητον εχεις, εναλον πολιν.—Hom. A. 180.
Νησυς ειναλιας εργαζετο—Call. 4. 32.
SYN. Αλιος, παραλιος, εφαλιος. αγχιαλος.
Εναλλος.
Παντα δ' εναλλα γενοιτο—Theoc. 1. 134.
SYN. Αντιθετος, ανταῖος. παλιντροπος. εναντιος.
Εναμελγω.
Γαυλοί τε σκαφίδες τε—τοις εναμελγεν. Od. ι. 223.
SYN. Αμελγω.
Εναμοιβαδις. Vid. Εναλλαξ.
Τῶν δ' εναμοιβαδὶς αυτοὶ ενισχεθεν αμφοτερωθεν. Ap. 1. 380.
Εναντα.
—Εναντα Ποσειδαωνος ανακτος. Il. υ. 67.
Εναντι.
—Τὸν δ' εναντι προσβλεπω νεκρόν. Soph. An. 1307.
SYN. Αντα, απεναντι, αντικρυς, αντωπαδις, εμπροσθεν, επιπροσθεν. εναντιον, προπαροιθεν. ὑπαιθα.
Εναντιβιος, Εναντιβιον.
—Και εναντιβιον μαχεσασθαι. Il θ. 168.
SYN. Αντιβιος, αντιπαλος—εναντιος.—εναντα.
Εναντιωομαι.
Οὐχ εςι ληςαῖς πνεῦμ' εναντιυμενον. Soph. Ph. 652.
SYN. Αντεπιβαινω, αντιφεριζω. αντικαθιςαμαι.
Εναντιος.
Πατροκλος δὲ οἱ οἶος εναντιος ἧςο σιωπῆ. Il. ι. 190.

Ακταὶ δε προβλῆτες εναντιαι αλληλῃσιν. Od κ. 89.
SYN. Αντιοφρων, ανταῖος, αντικειμενος, αντιθετος. ὑπεναντιος.
Εναποπατεω.
Εναποπατεῖν γαρ ες' επιτηδειος πανυ. Ar. Pa. 1227.
SYN. Εμπεριπατεω, συνδιατριβω. εναποψυχω.
Εναποτιω.
—Εναποτῖσαι χρηματα. Ib. Av. 38.
SYN. Αποτιω, αποδιδωμι.
Εναποψυχω.
Μηδ' επὶ κρηναων προῶν—
Μηδ' εναποψυχειν—Hes ε. 757.
SYN. Εναπεπατεω, εναποβιοω, εναποθνησκω.—αποουραω.
Εναπτω.
Σχιζα γυν ενημμενη—Ar. Pa. 1031.
—Διφθεραν ενημμενος. Ib. N. 72.
SYN. Αναπτω, εφαπτω, εναυω, αναχαιω—ενδυομαι.
Εναρα τα.
Πολλ' εναρα Τρωων—Il υ. 268.
SYN. Σκῦλα, τα, λαφυρα. ὁπλα.
Εναργής.
—Χαλεποὶ δε θεοὶ φαινεσθαι εναργεῖς. Il υ. 131.
SYN. Φανερὸς, εμφανης, δῆλος, αριδηλος, σαφής. βεβαιος, ασφαλης.
Εναργῶς.
Κλυεις' εναργῶς, ὥσπερ εισορᾷς εμέ. Soph. El. 884.
SYN. Εμφανῶς, τρανῶς. φανερῶς, επιδηλως, σαφῶς, αναφανδον, εκφαδην.
Εναριζω.
Ενθ' ὅγε τυς εναριζε—Il. ε. 155.
Αγε μες καὶ τοῦτ' εναριζον. Soph. Oed. C. 1814.
SYN. Εξεναριζω, εναιρω, αποσυλαω, αφοπλιζω. σκυλευω, φονευω.—συκοφαντεω.
Εναριθμεω
Ὠ γενεαὶ βροτῶν, ὡς ὑμᾶς ισα και το μηδὲν
Ζωσας εναριθμῶ; Soph. Oed T. 1211.
SYN. Επαριθμεω, καταριθμεω, μεταριθμεω. συντατιω.
Εναριθμιος.
Ουτέ ποτ' εν πολεμῳ εναριθμιος—Il. β 202.
Αθ' επ' εμεῦ ζωοῖς εναριθμιος ωφελες ἦμες. Theoc. 7. 86.
SYN. Εναριθμητος, μεταριθμιος.—αριζηλος.

Εναριμβρετος.

Εναριμβροτος.
—Εναριμβροτον αμμενας—Μεμνονα.—Pind. P. 6.
SYN. Φθισιμβροτος, βροτολοιγὸς, ανδροφόνος.
Εναρμοζω.
—Σφονδυλοις τ' ενηρμοσεν. Eur. Ph. 1435.
Δωριω φωνὰν εναρμοξαι πεδιλω. Pind. Ol. 3.
SYN. Αρμοζω, προσαρμοζω, συναρμοζω, ςυθμιζω, ευθετιζω, εφαρμοτ]ω. εγχριμπ]ω. επεχω.
Εναρμονιος.
—Κοσμυ τον εναρμονιον δρομον ἑλκων. Orph. H.
SYN. Εναρμονικὸς, ευαρμοςος, εμμελής.
Εναρφορος pro Εναρηφόρος, Εναροφορος.
—Εν δε και αυτὸς εναρφορος υλιος Αρης. Hef. α. 192.
SYN. Συλητὴς, σκυλευτής.
Εναςπιδοω, Ενασπιδοομαι.
—Ουχ εναςπιδωσομαι. Ar. A. 367.
SYN. Ὑπασπιζω.
Ενατος. Εινατος, Εινατος.
—Ατὰρ μητὴρ ενατη ἦν, ἡ τεκε τεκνα. Il. ς. 313.
Εναυγαζω.
Και πῦρ εναυγαζυσαν αιςωτηριον. Lyc. 71.
SYN. Εσαυγαζω, εμβλεπω. αυγαζω.
Εναυλιζω.
Στεπ]ή γε φυλλὰς ὡς εναυλιζοντί τῳ. Soph. Ph. 33.
SYN. Επαυλιζομαι, καταυλιζομαι, αυλιζομαι, επιςαθμευω, ενιαυω, εναυλοχεω, ενοικιζω.
Εναυλος.
Εναυλον, η θυραῖον. Ib. 159.
—Ὡςε λεοντας εναυλυς. Eur. Ph. 1600.
SYN. Συνοικος, ενοικος, ενεδρος. (ὁ εντος τῆς αυλης.
Εναυλος.
—Θεῶν χαριεντας εναυλυς. Hef. θ. 129.
—Κατὰ σκιοεντας εναυλυς. Hom. V. 74.
—Καθ' ὑληεντας εναυλυς. Hom. XXV. 8.
SYN. Αυλὴ, εναυλιον, ενοικησις.—σπεος.—μυχὸς.
Εναυλος.
—Παντας δ' οροθυνεν εναυλυς. Il. φ. 312.
—Εναυλυς πλησειαν νεκυων.—Il. π. 71.
SYN. Διωρυγὴ. ποταμὸς (ὁ διὰ ςενῦ ρεων.)
Εναυλοχεω. Vid. Εναυλιζομαι.
—Εξῆς εναυλοχει.—Eur. I. A. 249.
Εναυσμα.
—Πᾶσιν ζωοῖσιν εναυσμα. Orph. H.
SYN. Ὑπεκκαυμα, ζωπυρον, εμπυρευμα. φανὸς.

Εναφυσσων, Ειναφυσσων,
—Ειναφυσσωνα ςολον. Lyc. 101.
EXP. Εννεαρμενον, μοναρμενον. (al. θῖνα φυσσωνα)
Ενγναμπ]ω.
Εν δε γονυ γναμψεν—Il. φ. 731.
SYN. Αναγναμπ]ω, επιγναμ]ω, εγκαμπ]ω.
Ενδαις.
Σπονδαι δ' ες το πᾶν ενδαιδες οικων. Aesch. Eum. 1047.
EXP. Μετὰ λαμπαδων.
Ενδακνω. Vid. Δακνω.
Αιδ' ενδακῦσαι ςομια—γναθοις. Eur. Hipp. 1223.
Ενδακρυω. Vid. Δακρυω.
Ως' ενδακρυειν γ' ομμασιν χάρᾶς ὑπο. Aesch. Ag. 550.
Ενδαπιος.
—Η γαρ εφκει Ενδαπιη—Mosch. 2. 11.
SYN. Επιγενὴς, αυθιγενὴς, εγχωριος.
Ενδατεομαι.
—Βελεα θελοιμ' αν
Αδαμας' ενδατεῖσθαι Soph. Oed. T. 214.
—Λεκτρον ενδατυμενος
Σῦ τῆς ταλαινης—Ib. Tr. 804.
SYN. Δατεομαι, διαδιδωμι, μεριζομαι.—(ενδιατριβω, ενδιαιταομαι.—λοιδορεω, μεμφομαι, επαραομαι. Sch.)
Ενδεὴς.
—Ουδὲν ενδεὲς ποιυμενος. Ib. Ph. 379.
—Στρατηλατυ
Χρηςῦ τὰ κρεισσω μηδε τἀνδιᾶ λεγειν. Ib. Oed. C. 1495.
SYN. Επιδεὴς, εκδεὴς, εκλειπὴς, ελλιπὴς, ελλειπὴς, επιλειπὴς. αἶρος.—ατελής. ελατ]ων.
Ενδεικνυμι.
—Πρίν γ' αν ενδειξω τί δρῶ. Ib. 49.
Πηλειδη μεν εγω ενδειξομαι.—Il. τ. 83.
SYN. Δεικνυμι, σημαινω, απολογεομαι. εντιπασσω. εντελεω.
Ενδεκα.
Τῶν ἦρχ' Αδμητοιο φιλος παῖς ἑνδεκα νηῶν. Il. β. 713.
Ενδεκαπηχυς.
Εγχος εχ' ενδεκαπηχυ—Il. θ. 494.
Ενδεκεταῖος, Ενδεκατος.
—Εραμαι σχεδὸν ενδεκεταῖος. Theoc. 10. 12.
—Ηδε δέ μοι νῦν Ηὼς ἑνδεκατη—Il. φ. 156.
Ενδεξιοομαι.
—Και πατὴρ εμὸς
Ενδεξιυσθω βωμόν.—Eur. I. A. 1473.
SYN. Δεξιοομαι, εναγκαλιζομαι.

Ενδεξια.
—Θεοῖς ενδεξια πᾶσιν Οινοχοει —Il. α. 597.
E X P. Απὸ τῶν δεξιων μερῶν αρξαμενος.
Ενδεξιος.
Ω δε σὺ μὴ πνευσης ενδεξιος—Call. Ep. 13.
S Y N. Επιδεξιος· αισιος, καλὸς.
Ενδεω.
Ζεύς με μεγα Κρονιδης ατη ενεδησε βαρειη. Il. ς. 111
—Αμφω δε βαρεῖ ενεδησατο δεσμῷ. Theoc. 24. 27.
S Y N. Αναδεω, αποδεω, αμφιδεω, επιδεω, καταδεω, περιδεω, προσδεω, εμπλεκω, εμβαλλω.
Ενδεω.
—Ενδεῶς ωδενος. Eur.
S Y N. Ενδεομαι, δεομαι.—ασθενεω, ελλειπω.
Ενδεχομαι.
Αλλ' ει μεν ενδεχεσθε—Eur. Herac. 550.
S Y N. Αποδεχομαι. εισδεχομαι, επιδεχομαι, καταδεχομαι, παραδεχομαι, δεχομαι. συνιημι. πειθομαι. παραλαμβανω
Ενδηλος. Vid. Δῆλος.
—Αρ' ενδηλα και σαφῆ λεγω; An. 411.
Ενδιαομαι, Ενδιαω.
—Ακτῆρες δ' ενδιαονται. Hom. XXXI. 6.
Ενθα δ' ανὴρ ὑπεροπλος ενημενος ενδιαασκε. Theoc. 22. 44.
—Ομμασι μονοις
Θελγομαι, οἷς ελπὶς μειλιχος ενδιαει. Ep. Suid.
S Y N. Ενδιαζω, μεσημβριαω.—αιθριοκοιτεω.—ενδιαγω, ενδιατριβω, ενειμι.
Ενδιαθρυπτω.
—Επεὶ τύ μοι ενδιαθρυπτῃ. Theoc. 3. 36.
S Y N. Απονοεω, εμβλακευω, σπαταλαω, τρυφαω, κατατρυφαω, εντρυφαω.
Ενδιατριβω.
Τοῖς τ' αρχαιοις ενδιατριβειν,
Τῦτ' εσθ' ὃ μαλιστα δεδοικα. Ar. Ecc. 581.
S Y N. Ενδιαγω, διατριβω, επιμενω, εμμενω, ενδιαιταομαι, ενιαυω.
Ενδιδωμι.
Ακων εμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ενεδιδυν. Ib. Pl. 781.
Μαλακὸν δ' ενδωσετε μηδέν. Ib. 488.
S Y N. Εκδιδωμι, επιδιδωμι, παραδιδωμι, ὑποδιδωμι, ὑποσημαινω. παρεχω. εικω.—εισαγω — ανιημι. — εγχειριζομαι.—ὁριζω, προστασσω.
Ενδιϊημι.
—Οι δε νομῆες Αυτως ενδιεσαν—Il. σ. 584.
E X P. Ενεκελευοντο, παρορμῶντες επιβαλλον.
S Y N. Εφιημι, επαφιημι, εποτρυνω, επιδιωκω. σπευδαζω.

Ενδικος.
Τίς μοι φανεῖται πιστις ενδικος;—Soph. Oed. T. 1433.
Τῷ μεμμηριξαντι τὰ μὴνδικα—Call. Ep. 13.
S Y N. Δικαιος. ευπροσωπος.
Ενδικως.
—Δεδωκας' ενδικως ὗτοι τάδε. Soph. Ph. 376.
S Y N. Δικαιως, καλῶς, εοικοτως, αξιως, αληθῶς.
Ενδινεω. Vid. Δινεω.
—Και ὡς ετυμ' ενδινεῦντι. Theoc. 15. 82.
Ενδινα τά Vid: Εγκατα.
Ψαυσῃ δ' ενδινων—Il. ↓. 806.
E X P. Τῶν εντὸς ὁπλων μελῶν.
Ενδιον.
Ενδιον αυτορριζον ιρεσσαυλοιο μελαθρυ.
Ενδιον αιπυδμητον ακερσεκομων Γαλιλαιων. Nonn.
Ενδιον ευφροσυνης.—Ενδιον ειδωλων.—Ep.
S Y N. Διατριβή, ενοικησις, εναυλος.
Ενδιον, το.
Οσσον ες ενδιόν κεν εὔζωνος ὁλκὰς ανυσσαι. Ap. 1. 603.
Τῷ δ' ὑπὸ ταὶ νυμφαι ποτὶ τἄνδιον ἐψιοωντο. Call. 6. 39.
S Y N. Τὸ μεσημβριον, μεσημβρια.
Ενδιος.
Ενδιοι νικομεσθ' ἱερὸν ροον Αλφειοιο, Il. λ. 725.
Ενδιος δ' ὁ γερων ἦλθ' εξ ἁλος —Od. δ. 450.
Ποιμένας ενδιυς πεφυλαγμένος,—Theoc. 16. 95.
S Y N. Μεσημβρινός. ὑπαιθριος. λαμπρός.
Ενδοθεν, Ενδοθι, Ενδον, Ενδοι.
Ζηνός πυ τοιηδε γ' Ολυμπιυ ενδοθεν αυλή. Od. δ. 74.
—Σὺ δ' ενδοθι θυμον αμυξεις. Il. α. 243.
—Εσι γαρ ενδον χαλκός τε, χρυσός τε —Il. κ. 378.
—Ενδοῖ πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν ὤπ' αποκλαξας. Theoc. 15. 77.
S Y N Εντος, εσω, εισω.
Ενδομαχης.
Ενδομαχας ἅτ' αλεκτωρ. Pind Ol. 12.
Ενδομυχος.
—Τὸ δ' Ερωτος εμὸ φλεγει ενδομυχον πῦρ. Mos. 246.
—Ετεγχθη κρᾶτ' ενδομυχον πλαγῆσι νοτυ. Soph. P. 1503.
S Y N. Μυχατος, ενδοτατος, εσωτατος, αποκρυφος. κατοικος. σκοτεινός.
Ενδοξος.
Εις οικυς αγεται, χρημασι πειθομενος.
Ενδοξος κακοδοξον.—Theog. 195.

S Y N.

SYN. Επιδοξος, ευδοξος, προσδοκιμος, αγακλυτος.

Ενδυπεω.

—Επὶ δ' ενδυπησαν Αθηναιη τε και Ηρη. Il. λ 45.

Αντρῳ δ' ενδυπησε πεσεσα—Od. ο. 478.

SYN. Επικλυπεω, επιβρονταω δυπεω.

Ενδρακοντοω.

Ενδρακοντωθεις εγὼ Κτενῶ νιν.—Aesch. Ch. 547.

Ενδρομιδες.

Αιτέ μοι ενδρομιδας—εὖ κομεοιεν. Call. 3. 16.

SYN. Ὑποδηματα τα.—

Ενδροσος. Vid Δροσερός

—Ενδροσόν τ' εχω Ευνήν.—Aesch. Ag. 12.

Ενδρυον. Ενδρυος

Ενδρυον ἑλκοντων μεσαβῳ—Hes. ε. 467.

SYN. Ελυμα αροτρον.

Ενδυκεως.

Ετρεφε τ' ενδυκεως.—Il. ψ. 90.

SYN. Επιμελῶς, σπουδαιως, οτραλεως, ανακῶς. αξιως φιλοτιμως. φιλοφρονως.

Ενδυμιων.

Ζαλωτὸς μεν εμὶν ὁ τον ατροπον ὑπνον ιαυων Ενδυμιων—Theoc. 3 50.

EPITH. Σοφὸς, ἁβροκόμος, Λατμιος.

PHR. Ακοιμητος νομεύς. Nonn. Σεληνης ερωμενος.—

Ενδυμιων δὲ τίς ἦν; ὁ βουκόλος ὃν ποτε Σελανα Βωκολεοντα φιλασεν; απ' ωλυμπω δε μολοῖσα Λατμιον εν ναπος ἦλθε, και εις ενα παιδὶ καθευδε. Theoc.

Ενδυναστευω.

—Εκεινοις ενδυναστευσαι εγω. Aesc. P. 693.

SYN. Δυναστευω, αρχω. προτερευω.

Ενδυνω. Ενδυω, Ενδυομαι, Ενδυμι. Vid Δυνω.

—Μαλακὸν δ' ενδυνε χιτῶνα. Il ς. 42.

—Και εν τευχεσσι δυοντο Od. ω. 495.

Ηδε χιτῶν' ενδῦσα Διός.—Il. ε. 736.

Ενδυσυχεω Vid. Δυσυχεω

Ενδυσυχῆσαι δεινὸν ευφρονης κνεφας. Eur. Ph. 744.

Ενδυτον. Vid. Εσθής.

Ενδυτα, και ξανθὸς εκρέμασεν πλοκαμως. Ep. Suid.

Ενδυτὴρ,

—Τον ενδυτῆρα πεπλον—Soph. Tr. 687.

Ενδυτος

Φοινικοβαπτοις ενδυτοις εσθημασι. Aesc. Eum. 1031.

Ενεδρος.

—Λεγ'. αυλας

Ποιας ενεδρος ναιει. Soph. Ph. 154.

SYN. Ενοικος, φαυλος.

Ενεζομαι. Vid: Εγκαθεζομαι.

—Το δ' ενεζομενοι Στεγος αρχαῖον. Aesc. P. 140.

Ενειδω (inus.)

Απορα πυκινοῖς ενιδεῖν παθη. Soph. Ph. 875.

SYN. Εμβλεπω, ενορῶ. προβλεπω, προιδεῖν.

Ενειμι.

Οικοι ενεσι γοος—Il. ω. 240.

SYN. Προσειμι, ενυπαρχω, εναποκειμαι.

Ενεκα, Ενεκεν, Ειρεκα.

Ως δή τοῦδ' ἑνεκα—Il. α. 110.

—Αγλαιης δ' ἑνεκεν κομεεσιν ανακτες. Od. ρ. 310

—Μαχησομαι εινεκα κερης. Il. α. 298.

SYN. Χαριν, αμφὶ, διὰ, επὶ, παρά.

Ενενηκοντα.

Τῷ δ' ενενηκοντα γλαφυραὶ νεες εστιχοωντο. Il. ϐ. 602.

Ενεπω, Εννεπω.

—Διὸς δε σφ' εννεπε μυθον. Il. θ. 412.

SYN. Ειπειν, λεγω, απαγγελλω.

Ενεργεω.

—Κατελαμβανον, ὅμως εναργει. Theoc. 4. 61.

SYN. Ενεργῦμαι, ενεργαζομαι, απεργαζομαι.

Ενερειδω.

Οι μεν μοχλον—εν ακρῳ

Οφθαλμῷ ενερεισαν.—Od ι. 383.

SYN. Εμπηγνυμι, επιβαρεω, επερειδω, ανερειδω, στηριζω. εμβαλλω, ενιημι.

Ενερευγω.

Τυρῦ χακισον αρτιως ενηρυγεν. Ar. V. 908.

SYN. Ανερευγω, εξερευγομαι, επερευγομαι, προσερευγω.

Ενερθε, Ενερθεν.

Μαιμωωσι δ' ενερθε ποδες, και χεῖρες ὑπερθεν. Il. ν. 75

—Αγχῶνος ενερθεν. Il. λ. 252.

SYN Νερθε, νερθεν, ὑπενερθε, ὑποκατωθεν, κατω, ὑπό.

Ενεροι.

—Αΐδης ενεροισιν ανασσων. Il. ο. 188.

Παραγενται γαρ ενερων

Δηλιοπτης αρωγὸς—Soph. El. 1497.

SYN. Νεκροὶ, οἱ ὑπο γῆν, οἱ νερτεροι, χθονιοὶ, θεοὶ.

Ενερτερος

—Ενερτερος ουρανιωνων. Il. ε. 898.

SYN. Νερτερος, κατωτερος.

Ενεσια, Εννεσια.

Τῷ σ' οἴω κεινης τάδε πασχειν εννεσιῃσιν. Il. ε. 8.

Γαιης εννεσιῃσι πολυφραδεεσσι δολωθεις. Hes. θ. 494.

SYN.

SYN. Βυλησις, βυλη, συμβυλη, εννοια. ενθυσια. διανοησις.

Ενετη.

Χρυσειοις δ' ενετῆσι κατα σῆθος περονᾶτο. Il. ξ. 180.

SYN. Περονη, πορπη, λαβίς.

Ενευδω. Vid. Εγκαθευδω.

Χλαῖναν μεν συνελων και κατα τοῖσιν ενευδεν. Od. υ. 95.

Ενευναιος.

Χητει ενευναιων—Od. π 35.

Εσορεσεν δ' επὶ δερμα ιονθαδος αγρις αιγὸς
Αυτῦ ενευναιον, μεγα και δασύ—Ib. ξ. 51.

SYN. Ενευνιος, εγκοιτιος, εγκοιτερος.—περιβολαιον.

Ενεχυραζω, Ενεχυραζομαι.

—Τα χρηματ' ενεχυραζομαι. Ar. N. 240.

SYN. Εγχυραζω. εγχυριαζω, ενεχυριαζω, ὑποτιθημι. ρυσιαζομαι, ιερυσιαζω, κατενεχυραζω.

Ενεχυρον.

Ουχ ενεχυρον τιθησιν ἡ μιαρωτατη. Ib. Pl. 451.

SYN. Ενεγχυρον, εγχυρον, ασφαλισμα, αποτιμημα, αποτιμον, πισον, ρυσιον, ὑποβολον, ὑποθηκη. αρραβων.

Ενεχομαι.

—Ενεχεται γῦν μοι σφοδρα. Ib. Ecc. 357.

SYN. Προσεχομαι, κατεχομαι, προσανεχω.

Ενζευγνυμι.

—Καί νιν αρθρα κεῖνος ενζευξας ποδοιν. Soph. Oed. T. 737.

Αυτοματοι βοες ὑμμιν ενιζευχθέντες αρυραις
Γειοτομον νειοῖο διειρυσσυσιν αροτρον. Ap. 1. 686.

SYN. Εγκαταζευγνυμι, συναπτω, ζευγνυμι.

Ενη, Ενη. Vid. Ενος.

Πρωτον ἑνη, τετρας τε, και ἑβδομη, ἱερον ἠμαρ. Hes. ε. 768.

—Ες' αυριον, ες' ενηφι. Ib. 408.

—Και ἑναν, και ες αῶ. Theoc. 18. 14.

—Συ πολιος αν ἑνη. Ar. Av. 610.

Ενηεια.

Νῦν τις ενηεις Πατροκλῆος δειλοῖο
Μνησασθω—Il. ρ. 670.

SYN. Προσηνεια, πραοτης, αγανοφροσυνη.

Ενηής.

—Ενηεα τε κρατερόν τε. Ib 204.

SYN. Πρᾶος, προσηνης, αγανοφρων, αγανὸς, ηδυς, ευμενης, φιλοφρων, σωφρων, αγαθὸς, συνετὸς, επιεικης.

Ενηλατα, τα.

—Αξονων τ' ενηλατα. Eur. Hipp. 1235.

Κλιμακος αμειβων ξεσ' ενηλατων βαθρα. Eur. Ph. 1196.

SYN. Πασσαλίσκοι, οχαὶ (αμαξαδονιαι.) τα ορθα ξυλα, ενθα ελαυνεται τα βαθρα κλιμακος.

Ενηλυσιος.

—Αρυρων ενηλυσιων—Aesc. Fr.

EXP. Κατασκηφθεὶς.—εμβροντητος.

Ενημαι. Vid. Εγκαθεζομαι.

—Ιν' ενημεθα παντες αριςοι. Od. δ. 272.

Ενθα

Ως ὁ μεν ενθα καθεζετ' επι θρονυ—Il. α. 536.

Ενθα και ενθα πετονται—Il. β. 462.

SYN. Ενθαδε, ενθαδι, ενταυθοῖ, ενταῦθα, κἀκεισε.—ὅπυ.—

Ενθαδε, Ενθαδί.

—Και ηγομεν ενθαδε παντα. Il. α. 367.

Τοιαῦτα ταυθαδ' εςιν.—Soph. Tr. 960.

Ηλθε μετα νῶν ενθαδί. Ar Pl. 54.

SYN. Ενθα, εκεισε, δεῦρο, αυτόσε, ὧδε.

Ενθακεω Vid. Εγκαθεζομαι.

Τοῖς σοῖς πανορχοις—ενθακεῖν θρονοις. Soph. Oed. C. 1358.

Ενθακησις.

—Εν ψυχει μεν ἠλα διπλῆ
Παρεςιν ενθακησις—Ib. Ph. 18.

SYN. Καθεδρα, ἑδρα.

Ενθεν, Ενθενδε

—Γενος δέ μοι ενθεν ὁθεν σοι. Il. δ. 58.

Εξελαεν ενθενδε κυνας—Il. θ. 527.

SYN. Εκειθεν, αυτόθεν, εντεῦθεν.

Ενθεος.

Παυεσκε μεν γαρ ενθεως γυναῖκας.—Soph. An. 975.

SYN. Δαιμονιος, θεῖος, ενθεαςικὸς, κατοχος, εμμανης, θεομανὴς, θεοφορητος, θεοληπτὸς. ενδοξος, εντιμος.

Ενθεως.

Θεὺς σεβε και παντα πραξεις ενθεως. Sent.

SYN. Ευσεβῶς, θεοσεβῶς, θεοφιλῶς, ὁσιως, ἁγιως. εμμανῶς.

Ενθεοτιμος,

—Και ευχαῖς ενθεοτιμοις. Sibyl. l. 5.

SYN. Ευσεβὴς, ὁσιος, θεοφιλος.

Ενθερμαινω.

—Ειπερ εντεθερμανται ποθῳ. Soph. Tr. 372.

SYN. Εκθερμαινω, επιθερμαινω, διαθερμαινω, εκκαιω.

Ενθεσις.

—Εκβαλοις την ενθεσιν. Ar. Eq. 403.

SYN. Τροφη, ακολος, ψωμὸς.—παρεμβολη, παρενθεσις, παρενθηκη.

Ενθηρος

Ενθηρυ ποδὸς—Soph. Ph. 708.

SYN. Θηροδηκτος.—θηριος, θηριωδης.

Ενθνησκω

Ενθνησκω.
—Ενθανεῖν μονον. Ib. Oed. C. 824.
SYN. Επιθνησκω, αποθνησκω, εναποθνησκω, εναποδύω.

Ενθορεω.
Αυτὰρ ὁ λαμπομενος πυρὶ παντοθεν ενθορ' ὁμιλῳ. Il. ο 623.
SYN. Εισθορεω. επενθορεω, επιθορεω, εναλλομαι, εφαλλομαι, αναλλομαι, εισπηδαω, επιθρωσκω, ενορμαω.

Ενθορὸς.
Πολλάν τ' ορει πῦρ εξ ἑνος
Σπερματος ενθορὸν αἴστωσεν ὕλαν. Pind. P. 3.

Ενθυσιαω.
Ενθυσιωσας τῇ πυρωσει τῆς μεθης. Suid.
SYN. Ενθυσιαζω, ενθεαζω, επιθεαζω, θεοφορεομαι, εμμαινομαι, εξανεγειρομαι, θαυμαζω, ὁρμαω.

Ενθριῦσθαι:
—Αλλ' ουκ εντεθριῶσθαι πρεπει. Ar. L. 664.
SYN. Ενσκευαζομαι, εντυλισσομαι.

Ενθροος. Vid. Φυσις.

Ενθρυλλιζω.
—Ενεθρυλλισεν τῷ δεσποτῃ. Ib. Th. 348.
SYN. Ενθρυλλεω ενιψιθυριζω, επιψιθυριζω, διαφημιζω. κατειπειν.

Ενθρωσκω.
—Φελλον ενθρωσκων πνοαῖς. Lyc. 756.
SYN. Αναθρωσκω, επενθρωσκω, επιθρωσκω, ενθορεω.

Ενθυμεομαι.
Τῦ μεν θανόντος ουκ αν ενθυμοιμεθα. Simon.
SYN. Επισκεπτομαι, λογιζομαι. ανασκοπεω, διανοεω, εξευρισκω—πλασσω, ανιστορεω.

Ενθυμημα, Ενθυμησις.
Ταρϐεῖν μεν, ὦ γεραιὲ, τἀνθυμηματα
Πολλή γ' αναγκη τ' απὸ σοῦ.—Soph Oed.C 296.
Εχεις γαρ ου βιαια τἀνθυμηματα. Ib. 1263.
Νεανιας τε και πενης, σοφὸς δ' ἁμα,
Ταῦτ' εις ἓν ελθοντ' αξι' ενθυμησεως. Eur. Fr.
SYN. Ελεγχος, αφορμὴ, κατασκευασμα, σκευωρημα, πλασμα, σκεψις, μῦθος, σοφισμα, λῆρος.—επινοια, διανοια, ενθυμιον. διαληψις, επιμελεια, γνῶσις, θεωρια, μελετησις, πραγματεια.

Ενθυμιος.
Ενθυμιοις ευναῖς τ' ανανδρωτοις. Soph. Tr. 111.
Τὶ δ' εστὶ σοι τοῦτ'—ενθυμιον; Ib. Oed. T. 758.
Μη δή τοι κεῖνός γε λιην ενθυμιος εστω. Od. ν. 421.
SYN. Καταθυμιος, πολυφροντιστος, μεριμνητικὸς. σεμνὸς. απορος.

Ενιαυσιος.
Σῦν ἱερευσαντες ενιαυσιον—Od. π. 454.
SYN. Ενιαυσιαῖος, ετησιος, ετειος, αυτοετης, ενετειος.

Ενιαυτὸς.
Εννεα δε βεϐαασι Διὸς μεγαλου ενιαυτοί.—Il β. 134.
SYN. Ενος, ετος, λυκαϐας, ὧρος.
EPITH. Αυχμηρὸς, αελλοποδης, εγρεμοθος, πολυγλαγὴς, πολυσπερὴς, πλουτοδοτης, περιτελλομενος, τελεσφόρος, φιλοκτιστος, παλιννοστος.
PHR. Δωδεκαμηνος χρονος. Δωδεκατος αροτος. Soph.
Ενιαυτου κυκλος. Eur.
—Δυο και δεκα κυκλα Σεληνης—
Τετρατοροιο χρονου στροφαλιγξ. Nonn:

Ενιαυω.
Ενθα δ' ανὴρ ενιαυε πελωριος—Od. ι. 187.
SYN. Εναυλιζομαι, ενδιαιταομαι, εμμενω, διατριϐω.

Ενιϐλαπτω.
Τῇ ὅγ' ενιϐλαφθεις, πεσεν ὕπτιος—Il. ο. 647.
SYN. Αποϐλαπτω.—προσκοπτω, εμποδιζομαι.

Ενιδρυνω, Ενιδρυω, Ενιδρυμι.
Τον Συρακοσσαις ενιδρυνται πελωριστοι πολει. Theoc. Ep. 17.
Τοῖος ανὴρ πλατεεσσιν ενιδρυται πεδιοισι. Ib. 17. 102.
SYN. Εγκαθιδρυω, ιδρυω, ενιστημι.

Ενιζω. Vid. Εγκαθεζομαι.
—Και θακους ενιζεσαν—Eur. Hel. 1114.

Ενιημι.
—Τον περὶ παντων
Ζεὺς ενεηκε πονοισι διαμπερές—Il. κ. 89.
SYN. Αφιημι. εναφιημι, εμπηγνυμι, εμϐαλλω, εναποτιθημι. εγκελευομαι.

Ενιπνες.
Τῷ δ' Ενιπῆες εποντο,—Il. β. 749.

Ενικαταϐαλλω.
—Μεσῃ δ' ενικαϐϐαλε δινῃ. Ap. 1. 1239.
SYN. Καταϐαλλω, εμϐαλλω. καταδυω.

Ενικλαω.
Αιεὶ γάρ μοι εωθεν ενικλᾷν ὅ, τὶ νοησω. Il. θ. 408.
SYN. Επεκλυω, επιθραυω, εμποδιζω.

Ενικνωσσω. Vid. Εγκαθευδω.
Τῆμος ὑπωροφιοισιν ενικνωσσουσα δομοισι
Φοινικος θυγατηρ.—Mosch. 2. 6.

Ενικρινω, Εγκρινω.
—Της μεν αναγει
Πιοσυνη και κῆδος ενικριθῆναι ὁμιλῳ. Ap. 1. 48.
SYN. Εισδεχομαι, προσδεχομαι, προσλαμϐανω, εισποιεω, εναριθμεω.

 Ενιπεὺς

Ενιπευς.
Η ποταμȣ ηρασσατ' Ενιπῆος θειοιο. Od. λ. 237.
Και ρ' επ' Ενιπῆος πωλεσκετο καλὰ ρεεθρα. Ib. 239.
Ενιπή.
Αιδεσθεὶς βασιλῆος ενιπὴν αιδοιοιο. Il. δ. 402.
SYN. Επιπληξις, μεμψις, επιτιμησις, ελεγχειν, ὁμοχλή, απειλή. λοιδορια. οργή. ψοφος. πληγή.
EPITH. Αργαλεα, αλιτοξενος, κρυερά, δριμεῖα, κρατερὰ, εκπαγλος, κλομενη, σμερδαλέα, φλογοεσσα.
Ενιπλαζω, Ενιπlω, Ενισσω.
Χωετ' ενιπlαζων.—Ap. 1. 492.
Μή με, γυναι, χαλεποῖσιν ονειδεσι θυμὸν ενιπlε. Il. γ. 438.
—Τον δ' ενενιπlε Μενοιτιȣ αλκιμος ὑός. Il. π. 626.
—Και γάσι κερδιον ειη
Εκπαγλοις επεεσσιν ενισσέμεν—Il. ο. 198.
Χερσὶν πεπληγὼς, και ονειδειοισιν ενισσων. Il. χ. 497.
—Νοον και μητιν ενιψει. Il. η. 447.
SYN. Κατηγορεω, μεμφομαι, διαμεμφομαι, διαβαλλω, εγκαλεω, καταιτιαομαι, επιπληπlω, εμπληπlω, επιτιμαω, καταβοαω, επιψοφεω, λοιδορεω, περιψοφεω, ψεγω, ονειδιζω, ενισπω. λεγω, τυπlω, κακοω.
Ενιπlυσσω.
—Μεσσοισιν ενιπlυξας εριφοισι. Orph. L.
SYN. Επιπlυσσω, συμπlυσσω. εμπλεκω.
Ενισκελλω.
Μητι ενισκηλῃ νεαρὸν σκιναρ—Nic.
Ενισκηπlω.
—Όπποτ' ανιας
Ακαματοι πραπιδεσσιν ενισκηψωσιν ερωτες. Ap. 3. 764.
SYN. Αναοκηπlω, επισκηπlω, κατασκηπlω, προσερειδω. ενορμαω. εμπηγνυμι.
Ενισκιμπlω.
Ει κεν ενισκιμψῃς κυρῃ βελος Αιητεω. Ap. 3. 153.
SYN. Ενεργεω, επιβαλλω, ενισκηπlω.
Ενισπω.
Ειμέν τις τον ονειρον Αχαιων αλλος ενισπε. Il. β. 80.
—Πρῶτον δ' Ικεταονιδην ενενισπεν. Il. ο. 546.
SYN. Ενισπεω, λεγω.—ενιπlω, ενιπlαζω.
Ενιστημι.
Οσαι τὸ πρᾶγμα τȣτ' ενεστησαντο—Ar. L. 268.
SYN. Προαιρεομαι, παρεμβαλλω, ενιδρυω.
Ενιφερβομαι.
Ουκ οἷος σαθμοῖς ενιφερβεται—Mosc. 2. 80.
SYN. Αποφερβομαι, επιβοσκομαι.

Ενκlερεϊζω. Vid. Κτερεϊζω. Θαπlω.
Τυμβῳ ενεκlερεϊξαν,—Ap. 1. 1060.
Εννα.
—Τριοπῳ θ' ὅσον, ὀκκόσον Εννα. Call. 6. 31.
Ενναετηρος, Ενναετης, Ειναετης, Εινετης.
—Βοι δ' ενναετηρω. Hes. ε. 434.
Ενναετες δε θεῶν απομειρεται—Ib. θ. 801.
—Ειναετες χαλκευον δαιδαλα πολλά. Il. σ. 400.
Πασας Εινετεας—Call. 3. 14.
Ειναετηρ, Ενναετης, Ειναετειρα.
—Ποντοιο βαθυρροȣ ειναετῆρες. Mosch. 2. 119.
Τον θρασὺν ὑψικομων ενναετην δοναχων. Ep. Suid.
Ηχὼ ερημαιης ενναετειρα ναπης. Ep. l. 3.
SYN. Ναιετης, ναετης, οικητωρ.—ενναετις.
Ενναετιζομαι, Ειναετιζομαι.
Ειναετιζομεναι, κεραελκέες, (βοες.) Call. 3. 179.
Ενναιω.
—Εκει
Χωρας αλαστωρ ὑμὸς ενναιων αεί. Soph. Oed C. 820.
—Εν δ' ανδρες ναιεσι πολυρρηνες.—Il ι. 154.
SYN. Ενοικεω, κατοικεω, εναυλιζομαι.
Εννάκις, Εινάκις.
Εινάκις ανδρασιν ἦρξα.—Od. ξ. 230.
Εννανυχες, Εινανυχες.
Εινανυχες δε μοι αμφ' αυτῷ παρὰ νυκlας ιαυον. Il. ι. 466.
Εννέα
Εννέα δὴ βεβαασι Διὸς μεγαλȣ ενιαυτοί. Il. β. 134.
Εννεαβοιος.
—Εκατομβοι' εννεαβοιων. Il. ζ. 236.
Εννεακαιδεκα.
Εννεακαιδεκα μέν μοι ιῆς εκ νηδύος ἦσαν. Il. ω. 496.
Εννεαμυκλος.
Εσιν μοι Μαγνης εννεαμυκλος ονος. Call. Fr.
Εννεαπηχυς, Εινεαπηχυς.
Εκ δ' εφερον ζυγοδεσμον ἁμα ζυγῷ εννεαπηχυ. Il. ω. 270.
—Και εννεαπηχεες ἦσαν. Od. λ. 310.
Πειθεῖν τον ειναπηχυν,—Lyc 860.
Εννεαφθογγος, Εννεαφθωνος.
Απαν τε Μωσᾶν εννεαφθογγον μελος. Eur. Fr.
Συριγγ' ἀν εποιησα καλὰν εγὼ εννεαφωνον. Theoc. 8. 18.
Εννεαχιλος.
Όσσον τ' εννεαχιλοι επιαχον.—Il. ε. 860.
Εννεοργυιος.
—Μῆκός γε γενεσθην εννεοργυιοι. Od. λ. 311.
Εννεοτlευω. Vid. Νεοτlευω.
—Εν τε τοις βαλλαντιοις
Εννεοτlευσασι—Ar. Av. 1108.

Εννεωρος

Εννεωρος.
Εννεωρος βασιλευε Διὸς μεγαλυ οαριςὺς. Od. τ. 179.
S Y N. Ενναετής.
Εννηκοντα.
— Και εννηκοντα πολησ. Ib. 174.
Εννημαρ.
Εννῆμαρ μεν ανὰ ςρατὸν ῴχετο κῆλα Θεοῖο. Il. α. 53.
Εννοεω
Αλλ᾽ εννοεῖν χρὴ τῦτο,—Soph. An. 61.
S Y N. Διανοεω, επινοεω, ενθυμεομαι, λογιζομαι, σκεπ]ομαι, αισθανομαι, προσεχω, τηρεω.
Εννομος. Nom. pr.
—Και Εννομον οιωνιςήν. Il. ρ. 218.
Εννομος.
Ουτ᾽ εννομ᾽ ὤπες—Soph. Oed. T. 330.
Βροτοὶ δ᾽ οἱ γᾶς τότ᾽ ησαν εννομοι. Aesc. Supp. 574.
S Y N. Δικαιος, νομιμος, ενθεσμος.—ενοικος, οικητωρ.
Εννοσιγαιος, Εννοσιδας. Vid. Ποσειδαων.
—Ευχομενῳ γαιηοχῳ Εννοσιγαιῳ. Il. ι. 183.
Γαιαοχε παῖς αφθιτε Εννοσιδα. Pind. P. 4.
S Y N. Ενόσιχθων, σεισιχθων, ελελιχθων.
Εννοτιος.
Αυραις εννοτιαις,—Eur. I. T. 433.
S Y N. Νοτιος, τυφωνικὸς.—διερὸς, διυγρος.
Εννοος. Εννυς.
—Ουδ᾽ ὅποῖ᾽ ανὴρ
Εννυς, τὰ καινὰ τοῖς παλαι τεκμαιρεται. Soph. Oed. T. 935.
S Y N Εμφρων, συνετος, αγχινοος, δαΐφρων, σοφος.
Εννυμι.
—Αργυφεον φᾶρος μεγα εννυτο Νυμφη. Od ε. 230.
S Y N. Αμφιεννυμι, επιεννυμι, περιδυω, ενδυω, αμπεχω.
Εννυχευω.
Ος εν μαλακαῖς παρειαῖς
Νεανιδος εννυχευεις. Soph. An. 795.
S Y N. Παρακοιμάωμαι, παραυλιζομαι, διατριβω.
Εννυχιος, Εννυχος.
—Εννυχιοις μαχαναις. Ib. Aj. 181.
Εννυχιων αναξ Αιδωνεῦ. Ib Oed. C. 1628.
Ουδ᾽ε τον εννυχον Αΐδαν. Ib. Tr. 509.
Τί πότ᾽ αιρομαι εννυχος ὑτωσί. Eur. Hec. 68.
S Y N. Νυκτερησιος, νυχιος, αυτονυχιος.—εν σκοτῳ διατριβων.
Ενοδια, Ειροδια, Ενοδῖτις.
Αιτησαντες Ενοδιαν Θεὸν.—Soph. An. 1213.

Ειροδια θυγατερ Δαματρος, ἃ τῶν
Νυκτιπολων εφοδων ανασσεις. Eur. I. 1048.
Μειλιχιαν Ενοδῖτιν,—Orph. H.
Vid. Εκατη, Περσεφονη, Αρτεμις.
Ενοδιος, Ειροδιος.
Ερμεω αζομενος δεινὴν οπιν ειροδιοιο. Theoc. 25. 4.
—Σφηκεσσιν εοικότες—Ειροδιοισι—Il. π. 260.
Ενοικεω.
—Τήνδ᾽ ενοικησεις πολιν. Soph. Oed. C. 1603.
S Y N. Εγκατοικεω, κατοικεω, εποικεω, ενοικιζομαι, εναυλιζομαι, ενναιω, επισκηνοω, επιτοπιζω.
Ενοικιος, Ενοικος, Εννοικος
Ενοικιυ δ᾽ ορνιθος υ λεγω μαχαν. Aesch. Eum. 869.
Ω πατρας Θηβης ενοικοι—Soph. Oed. T. 1545.
S Y N. Συνοικος, οικεῖος, ενεςιος, συνεςιος, εφεςιος, ὁμεςιος, ὁμωροφος, ὁμωροφιος, ὑπορροφιος, ὑποςεγος, συσκηνος, ὁμοφυλος. εγχωριος, εννομος, ναετης. εντοπιος.
Ενοινοχοεω. Vid. Οινοχοεω.
Οἶνον ενοινοχοεῦντες ενὶ χρυσεοις δεπαεσσιν. Od. γ 472.
Ενοπη Nom. pr.
Καρδαμυλην, Ενοπην τε—Il. ι 292.
Ενοπη
—Τοτε δ᾽ αμφὶ μαχη ενοπή τε δεδηει. Il. μ. 35.
Θεσπεσιη δ᾽ ενοπὴ γενετ᾽ ασπετος—Hom. A. 360.
Φοιβε τ᾽ ασοφοι γλωσσης ενοπαί. Eur. El. 1302.
S Y N. Αϋτμὴ, βοὴ, φωνη, μαχη, κλαγγή.
E P I T H. Αποτροπιος, νυχια.
Ενοπλιζω. Vid. Οπλιζω.
Σωματα κοσμησαντες ενοπλισθωμεν ἅπαντες. Hom. B 152.
Στερρὰν ενοπλισυσιν ωλεναις πλατην. Lyc. 205.
Ενοπλιος, Ενοπλος
Πρῶτα μὲν εν σακεεσσιν ενοπλιον—Call. 3. 241.
Ουτω μεν μυες ἦσαν ενοπλοι—Hom. B. 131.
Κατ᾽ ενοπλιον, χ᾽ ὁποῖος αὖ κατὰ δακτυλον. Ar. N. 651.
S Y N. Πανοπλος, ευοπλος—ὁπλιςής.—(εἶδος ρυθμῦ.)
Ενοπ]ρον. Vid. Εσοπ]ρον.
Χρυσεων ενοπ]ρων
Λευσσυσ᾽ ατερμονας εις αυγάς. Eur Hec 924.
Ενοραω.
Η μεγ᾽ ενορῶ βλεμμ᾽ εν ορνιθων γενει. Ar. Av. 163.
S Y N. Εφοραω, καθοραω, δοκευω, εμβλεπω.

Ενορκος. Vid. Διωμοτος.
—Ουτ' ενορκος ουδενί. Soph. Ph. 73.
Ενορνω. Vid. Εποργω, Ορνω.
—Η οϊεσσι κακά φρονεων ενορνση. Il. κ. 486.
Ενορχης, Ενορχος, Ενορχις.
Και παϊδ' ενορχην —Ar. Eq. 1382.
Πεντηκοντα δ' ενορχα παρ' αυτόθι μῆλ' ἱερευσειν. Il. ψ 147.
—Σερφον ενορχιν σφαγιαζειν. Ar. Av. 570.
SYN. Αρσην.
Ενορω.
—Αναλκιδα φυζαν ενορσας. Il. ο. 62.
—Τῆσιν δε γοον πασησιν ενωρσεν. Il. ζ. 499.
SYN. Ανορω, ἐξορω, διεγειρω.—εμβαλλω, ενορεω.
Ἔνος, Ἕννος.
Ες την ἑνην τε και νεαν.—Ar. N. 1224.
SYN. Παλαιός. ἐναεινος, ενιαυσιος.—ενιαυτός. επετειος.
Ενοσις.
—Ενοσις δ' ἱκανε βαρεῖα. Hes. Θ. 681.
SYN. Σεῖσις, κινησις. μιξις.
Ενοσιχθων. Vid. Εννοσιγαιος.
—Ενοσιχθονι κυανοχαιτη. Od. γ. 6.
Ενοχλεω.
—Ουδ' ἱνα νυκτὸς ὁδοιπορεοντ' ενοχλησω. Mosc. 7. 7.
SYN. Διοχλεω, διενοχλεω, παρενοχλεω, οχλεω. κακοω, ανιαω, επιταραττω, περισυρω, ὑποκρνω, διακοπτω.
Ενριγοω. Vid Ριγοω.
—Αλλ' ενερριγωσ' ετη τριακαιδεκα. Ar. Pl. 847.
Ενσαροω, Vid Σαροω.
Ποντε δ' αυπνος ενσαρωμενος μυχοῖς. Lyc. 753.
Ενσειω.
Οξὺν δι' ωτων κελαδον ενσεισας—Soph. El. 739.
SYN. Επισειω, εμφορεω, εμβαλλω. σειω.
Ενσκευαζω. Ενσκευαζομαι.
Ενσκευασασθαι μ' οἷον αθλιωτατον. Ar A. 435.
—Και δεῖπνον τις ενσκευαζετο. Ib. 1095
SYN. Διασκευαζω, κατασκευαζω, σκευαζω, ευτρεπιζω, διακοσμεω. καθοπλιζω.
Ενσπονδος.
Ηξει δομες τουσδ', ὥστ' σ' εκπλῆσαι χαρᾶς Ενσπονδος.—Eur. Ph. 176.
EXP. Φιλικὸς, σπονδαῖς ησφαλισμένος.
SYN. Ὁμοσπονδος, ὑποσπονδος, ὁμαιχμος, συμμαχος.
Ενσταζω, Ενσταλαζω.
Ει δή τοι σῦ πατρὸς ενεσακται μενος ηΰ. Od. ϐ. 271.
Εις τον καλαμίσκον ενσταλαξον τουτονί. Ar. A. 1033.

SYN. Επισταζω, επισταλαζω, κατασταλαζω, εντιθημι.
Ενστηριζω.
—Η δ' ὑπερ αυτῆ Γαιη ενεστηρικτο—Il. φ. 168.
Ποντῳ ενεστηρικται—Call. 4. 13.
SYN. Εμπηγνυμι, επερειδω. διαστηριζω, διερειδω, διασφαλιζω.
Ενστρεφω Vid. Στρεφω.
—Ενθα τε μηρὸς Ισχιῳ ενστρέφεται. Il. ε. 306.
Ενστροφος.
—Εν δὲ στροφος ἦεν αορτήρ. Od. ρ. 198.
SYN. Στροϐελὸς, στρεϐλὸς, ἑλικὸς
Ενστυφω. Vid Στυφω.
—Και ενστυφον ποτὸν οξυς. Nic.
Ενσχερω.
—Λαζοντο δὲ χερσὶν ερετμὰ Ενσχερὼ εζομενοι—Ap. 1. 912.
SYN. Σχερὼ, εφεξῆς. ευτακτως.
Εντανυω, Vid. Εντεινω.
—Ουδέ τι τοξον εΰξοον εντανυουσιν. Od. φ. 326.
Ενταυθα.
Ενταῦθα πεμψειν,—Soph. El. 382.
SYN. Ενταυθοῖ, εκεῖσε.
Ενταφια, τα.
—Ενταφια χεροῖν φερουσαν—Ib. 328.
SYN. Εναγισματα, επικτερεα, χοαί.
Εντεα, τά.
Ως δ' αὔτως Μενελαος αρηϊος εντε' εδυνεν. Il. γ. 339.
—Αμφιπολοι δ' επεκοσμεον εντεα δαιτὸς. Od. η. 232.
SYN. Οπλα, τευχεα.—σκευή.
EPITH. Αρηϊα, αλεγεινά, ακαμαντα. αἱματοεντα. δαιδαλέα, ποικίλα, μαρμαιροντα, παμφανοωντα, χαλκεα.
Εντεινω, Εντεινομαι.
Διφρος δὲ χρυσεοισι και αργυρεοισιν ἱμᾶσιν Εντεταται.—Il. ε. 728.
Εντειναμενες τὴν ἁρμονιαν,—Ar. N. 965.
SYN. Αποτεινω, διατεινω, εκτεινω, επιτεινω, παρατεινω, εκτανυω, επιτανυω, κατανυω, προστανυω, εντανυω, επεντανυω.
Εντελὴς
—Τὸ δ' εντελὲς ᾧ κ' επινευση Παλλας—Call. 5. 131.
SYN. Βεϐαιος, τελειος, εντελεχὴς, αυτοτελὴς, ὁλοκληρος. εντιμος.
Εντελλω. Vid Επιτελλω.
Πῶς; τάντεταλμεν' ε δικαιον εκτελεῖν. Eur. Ph. 1676.
Εντεμνω.
Τηνε τόδ' αντιμολπον εντεμνων ακος. Aesch. Ag. 17.

SYN.

SYN. Κατασκαπτω —ανατιθημι.—αποτεμνω, εκτεμνω, κατατεμνω. υποτεμνω, εγκοπτω, επικοπτω. εγκολαπτω, εγχαραττω.—εναγιζω.

Εντενές, Adv.
—Η δ' ες πελαγος πεφορητο Εντενές.—Ap. 2. 935.
SYN. Εκτενῶς, εντονως, συντονως.

Εντερον, Εντερα τά. Vid. Εγκατα.
—Εὔστρεφὲς εντερον οιός. Od φ. 408.
—Διὰ δ' εντερα χαλκὸς Ηφυσε.—Il. ν. 508.

Εντεροneια
—Επεμψέ σοι
Εις τας τριηρεις εντερονειαν ὁ θεός. Ar.Eq.1182.
SYN. Εντεριωνη, εντεριωνίς.—εγκοιλια τά. μυελος.

Εντεσιεργός.
—Ἡμιονας κρατερωνυχας εντεσιεργούς. Il. ω. 277.
SYN. Ὑποζυγιος.

Εντεῦθεν, Εντευθενί. Vid. Ενθεν.
Αλλ' εμοὶ ουκ εντεῦθεν οἴομαι αινὸν ονειρον. Od. τ. 568.
Αγε δὴ τὶ νῶν εντευθενὶ ποιητέον. Ar. Pa. 921.

Εντευτλανοω.
Σὺ χωρὶς—εντετευτλανωμενης. Ar. A. 889.

Εντηκω, Εντηκομαι.
Μῖσός τε γαρ παλαιον εντετηκέ μοι. Soph. El. 1324
SYN. Επιτηκω, προστηκω, κατατηκω, καταμαραινομαι. εμπηγνυμι.—προστριβομαι.

Εντιθημι.
—Τιθει δ' ενὶ δαιδαλα πολλα. Il. ξ. 179
Εν δέ οἱ ασκὸν εθηκε θεὰ μελανος οινοιο. Od. ε. 265.
SYN. Επιτιθημι, κατατιθημι, προσιθημι, επιβαλλω, ενιημι, ενειρω. ενδιδωμι.

Εντικτω
—Νοσον αρχαιαν εν τῇ πολει εντετοχυῖαν. Ar. V. 649.
SYN. Επιγενναω, εμφυω. εμβαλλω.

Εντιμος.
—Τοις ενερθεν εντιμον νεκροῖς. Soph An. 25.
SYN. Τιμιος, ευρυτιμος, πολυτιμος, ενδοξος. τιμηεις, εριτιμος.

Εντολή.
Κεινῳ τ' εμὴν αγγειλατ' εντολήν.—Ib. El. 568.
SYN. Ενταλμα, το εντεταλμενον, κελευσμα, ὁρισμὸς, επιστολή—επιτροπή. εφημοσυνη.

Εντοκος.
Τοῦ Σκυριου δρακοντος εντοκον λεχώ. Lyc. 185.
SYN. Εγκυμων, εγκυος.

Εντομή
Στονοεντος εντομᾶ σιδηρω. Soph. Tr. 903.

SYN. Τομή, τμῆσις, επικοπή, εγκοπή.—τραῦμα —εγχαραξις.

Εντομος
—Υπὸ κνεφας εντομα μηλων Κεῖαν.—Ap.1.587.
EXP. Τα σφαγια τὰ τοῖς νεκροῖς εναγιζομενα.
SYN. Αποτομος, εντομιας, εκτομιας.—ενορχος.

Εντονος.
—Ὑφ' ἥπατος σπλαγχνον εντονον φερων. Eur. Hip. 118.
—Εντονο; Αχαρνική. Ar. A. 666.
SYN. Εντενής. ισχυρὸς, δεινὸς, δριμὺς, συντονος, επιτεχνὸς, οξὺς, λεπτογνωμων.

Εντοπιος, Εντοπος.
Προσβάθ' ὧδε, βᾶτ' εντοπιοι. Soph. Oed. C. 885.
—Εἴ τις εντοπος. Ib. 1527.
—Ανδρα δ' ουδέν' εντοπον. Ib. Ph. 283.
SYN. Εγχωριος, ενδαπιος, πατριωτης, ενοικος, ενεδρος, εγγενής —τοπικός.

Εντος, Εντοσθε. Εντοσθεν.
—Λιμένος πολυβενθέος εντὸς ἵκοντο. Il. α. 432.
—Και Αλεισιον εντὸς εεργει. Il. β. 617.
—Κοιλης εντοσθε μεσοδμης. Od. β. 424.
Δυροδοκης εντοσθεν εὔξοε —Ib. α. 128.
SYN. Εντοσθε, ενδοθεν, εσω.

Εντρεπω, Εντρεπομαι.
—Ουδέ νυ σοί περ
Εντρεπεται φιλον ἦτορ—Il. ο. 554.
—Ουδὲν εντρεπη Εμοῦ γε —Soph. El. 521.
SYN. Επιτρεπω, επιστρεφω. εγκλινω, καμπτω. —αζομαι, αιδοῦμαι.—φροντιζω.

Εντρεφω.
—Ος Σκυρῳ μοὶ εντρεφεται φιλος ὑός. Il. τ.326.
SYN. Επιτρεφω, ανατρεφω.

Εντρεχω.
—Και εντρεχοι αγλαὰ γυῖα Il. τ. 385.
SYN. Επιτρεχω, επιδιδρασκω, επικινεω, εγκειμαι. εναρμοζω.

Εντριβής.
Αμηχανον δε παντὸς ανδρος εκμαθεῖν
Ψυχήν τε και φρονημα. και γνωμην, πριν ἂν
Αρχαῖς τε καὶ νομοισιν εντριβὴς φανῇ. Soph. An. 183.
SYN. Συνηθης, εθημων, τριβακὸς, τριβων.

Εντριβω, Εντριβομαι
—Κἄν τε τριψαι τῷ Θανατῳ μελημα. Ar. Ecc. 899.
Ει γαρ καθημεθ' ενδον εντετριμμεναι. Ib. L. 149
SYN Τριβω, επισμηχω, επίχριω.—ανατριβω, κατατριβω—καλλωπιζω, ψιμμυθιοω.

Kkkk Εντριτωνιζω.

Εντριτωνιζω.
Η τριτογενὴς γαρ αυτὸν ενετριτωνισε. Ib. Ag. 1186.

Εντροπαλιζομαι.
—Αλοχος δε φιλη οἶκόνδε βεβηκει,
Εντροπαλιζομενη,—Il. ζ. 496.
S Y N. Επιςρεφομαι, παραλλασσω. ὑφοραω.

Εντροπη.
Η και δοκειτε τῦ τυφλῦ τιν' εντροπὴν
Η φροντίδ' ἕξειν; Soph. Oed. C. 303.
S Y N. Ευλαβεια, διατροπὴ, αισχυνη, αιδώς.

Εντροπιη.
Παῖδ' ολίγον, δολιης' ειλυμένον εντροπιῃσι. Hom. M. 245.
S Y N. Διπλοη, πανεργια, στροφή. δολος.

Εντροφος.
Συ γάρ με μοχθῳ τῷδ' εθηκας εντροφον. Ib. 1427.
—Παλαιᾶ μὲν εντροφος ἁμερᾳ. Ib. Aj. 628.
S Y N. Συντροφος, εντεθραμμένος.

Εντρωγω.
—Ροφησον, εντραγ', εχε τριωβολον. Ar. Eq. 51.
S Y N. Παρεντρωγω, παρατρωγω, τρωγω.

Εντυγχανω.
Τοιυτοις γαρ κακοῖς εντυγχανω. Soph. Aj. 493.
S Y N. Επιτυγχανω, περιπιπτω, προσερχομαι, προσυγχανω, οαριζω, συνομιλεω, αφικνεομαι, καρποομαι, φθανω. αναγινωσκω.

Εντυλισσω, Εντυλιττω.
Κατεκειτο δ' αυτὴν εντυλιξασ' ἡσυχῆ. Ar. Pl. 692.
S Y N. Εγκυλινδεω, εγκυλιζω, ενειλεω, περιειλεω, επικυλιω, επικυκλεω, ενδεσμεω, εμπλεκω, περιβαλλω.

Εντυνω, Εντυω.
—Δεπας δ' εντυνον ἑκαστῳ. Il. ι. 203.
—Καί οἱ λεχος εντυνον Ὡραι. Mosch. 2. 160.
—Ἰν' εντυνεσκε θεα λεχος Ηφαιςοιο. Ap. 3. 40.
—Χρυσαμπυχας εντυεν ἱππυς. Il. ε. 720.
S Y N. Επεντυνω, επεντυω, ετοιμαζω, συντασσω, κατασκευαζω, παρασκευαζω, ευτρεπιζω, εξαρτυω, κελευω, σπευδω, κοσμεω, ὁπλιζω.

Εντυπας, Adv.
Εντυπας εν χλαινῃ κεκαλυμμένος.—Il. ω. 163.
E X P. Ὡςε μονον τον τῶν μελῶν τυπον φαινεσθαι.

Εντυπος.
Οςε τριηκοσιης κερεης λαχεν εντυπον αρχὴν,
Κελτος ορειοβατης,—Sibyl. l. 5.

Εντυφω.
Και σὺ προσθεὶς Αισχινην εντυφε τὸν Σελαρτιυ. Ar. V. 457.
S Y N. Ανακαιω, τυφω. αναθαλπω.

Ενυαλιος.
—Αταλαντος Ενυαλιῳ ανεριφοντῃ. Il. ϐ. 651.
Η χαλκοθωραξ, η τιν' Ενυαλιος
Μομφὰν εχων. Soph. Aj 179. (Vid. Sch.)
S Y N Αρης.—πολεμικός.

Ενυβριζω.
Φρασον παλιν μοι πραγμ' οτῳ σ' ενυβρισαν. Soph. Ph. 345.
S Y N. Εφυβριζω, καθυβριζω, ὑβριζω, αικιζω, εκπλησσω, ασελγαινω, γαυριαω. εμπαροινεω.

Ενυδροβιος,
Και πολιὸν χηνῶν ζεῦγος ενυδροβιων. Ep. Suid.
S Y N. Ὑδατοτρεφὴς.

Ενυδρος.
Νυμφαι τ' ενυδροι λειμωνιάδες. Soph. Ph. 1500.
Ναματ' ενυδρα,—Eur. Ph. 673.
S Y N. Καθυδρος. ὑδρηλος, ευυδρος, εφυδρος.

Ενυεύς.
Σκῦρον ἑλὼν αιπεῖαν Ενυῆος πτολιεθρον. Il. ι. 664.

Ενυπνιον. Vid. Ονειρον.
Ιδόντι τοιῦτον ενυπνιον.—Ar. V. 25.
E P I T H. Θεοπνευςον.

Ενυπνιον, Adv.
—Θεῖός μοι ενυπνιον ἦλθεν ὀνειρος. Il. ϐ. 56.
E X P. Κατὰ τὺς ὑπνυς.

Ενυφαντος
Εμψυχ', υκ ενυφαντά.—Theoc. 15. 83.

Ενυω.
—Ἡρχε δ' αρα σφιν Αρης και ποτνι' Ενυώ. Il. ε. 592.
E P I T H. Ακοριτος, απτοητος, αντιπειραια, αμπελοεσσα, βαρυμηνις, γαμηλιος, μαχημων, θῦρις, θυελληεσσα, κροκοπεπλος, καρτεροθυμος, κρατερα, λυγρα, πτολιπορθος, θυας. βαρβαροφωνος, αυτοελικτος, ςονοεσσα, εσπερια. λοξη, νυχια, τολμηεσσα, ουξηλις, ευρυθμος, ὑδατοεσσα, πυροεσσα, χαλκοχιτων, χαραδρηεσσα, τετραζυγος, ευοπλος. Βακχίας.
P H R.—Πονων ακορητος Ενυώ. Nonn.
Γηραλεη—Φονων ακορητος Ενυώ
Αιματος ακριτοιο μεθης επικωμος Ενυώ,
Κυματι παφλαζυσα πολυφλοισβυ πολεμοιο. Try.
—Ολοὴ δ' ανὰ μεσσον Ενυώ
Στρωφᾶτ' αλγινοεντι λυθρῳ πεπαλαγμενη ωμυς,
Και χερας, εκ δέ οἱ αινὸς απὸ μελεων ρεεν ἱδρώς.
—Νεφος αμπεχεν ωμοις
Αιματόεν, φοιτα δε μεγα κλονευσα κυδοιμόν·
Τὴν δὲ Φοβος και Δεῖμος αταρβέες αμφεπενοντο
Πατροια-

Πατροκασιγνητην κρατεροφρονα κυδαινοντες·
Τευχεα δ' εξ αδαμαντος εχεν πεπαλαγμένα λυθρῳ·
Παλλε δὲ λαγιον εγχος ες ηέρα,—κ. λ. Cal.
Ενωμοτος. Vid. Διωμοτος.
—Ενωμοτος θεῶν. Eur.
Ενωπαδὶς, Ενωπῆ, Ενωπιδιως.
—Στονοεντα δ' ενωπαδὶς εκφατο μῦθον. Ap. 4. 355.
—Ενωπαδὶς αμμι φανεῖσαι. Ib. 1415.
—Ως ει τι κακὸν ρεξεσαν ενωπῆ. Il. ε. 374.
—Μιν ενωπιδιως εσιδεσκεν Od. ψ. 94.
SYN Ενωπαδιως, ενωπιον, ενωπιως, αντιον, εμπροσθεν, φανερῶς, κατ' οψιν, εν οψει.
Ενωπια τά.
Αρματα δ' εκλιναν προς ενωπια παμφανοωντα. Il θ 435.
Ενωπιος.
Η μὰν πολλακις ὔμμιν ενωπιος αμφοτεροισιν
Αυτὸς εγὼν τάδ' ειπα,—Theoc. 22. 152.

Ε Ξ

ΕΞΑΓΑΓΩ. Εξαγω.
—Μαχης εξηγαγε θῦρον Αρηα. Il. ε. 35.
Αλλ αγε,—Πατροκλεις, εξαγε κεριην. Il. α. 337.
SYN. Εκφερω, εκκομιζω, αναγω, απαγω, εναγω, επεξαγω, προαγω, εξαιτεω, εξελαυνω, εξωθεω. εκβαλλω.—αναπραττομαι, εισπραττω, παροξυνω —κατεργαζομαι.
Εξαγγελλω. Εξαγγελλομαι.
Ερμεια εξηγγειλεν —Il. ε. 390.
—Ων δ' εξαγγελλεται. Soph. Oed. T. 148.
SYN. Απαγγελλω, ερμηνευω. φατιζω επαγγελλομαι. παρακαλεω, δεομαι. εξαγορευω.
Εξαγγελος.
—Κακῶν εξαγγελος εργων. Orph. H. 14.
SYN. Αγγελος, μηνυτης, εκφαντωρ.
Εξαγιζω.
Πολλὰς δε πολλῶν εξαγισθέντας δομων. Aesc. Ag. 650.
SYN. Εξοριζω, εξαγω.
Εξαγιστος.
Α δ' εξαγιστα, μηδε κινεῖται λογῳ,
Αυτὸς μαθησῃ,—Soph. Oed. C. 1596.
SYN. Εναγὴς, επαρατος. πονηρὸς, ακαθαρτὸς, μιαρος —καθαρὸς. αγής.
Εξαγκωνιζω.
—Εξαγκωνισω. Ar. Ecc. 259.
EXP. Τὰς αγκῶνας ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ποιησω.

Εξαγορευω.
—Ἡ δὲ εκαστη
Ον γονον εξαγορευεν—Od. λ 233.
SYN. Εξιστορεω, εξηγεομαι, εκλαλεω, εξομολογοῦμαι, εξαγγελλω. φανεροω.
Εξαγριοω.
Ουτ' εξοδὸν διδόντες, ανδρα δυστυχῆ
Εξηγριωσαν.—Eur. Ph. 893.
SYN. Απαγριοω, εξαγριαινω, διαγριαινω, εκθηριζω, εκτραχυνω, εκκινεω.
Εξαγωγιμος.
Αλλαι παρ' αλλων εισὶν εξαγωγιμοι. Eur. Fr.
SYN. Εξοριος, εξοριστος.
Εξαειρω.
Εκ δη κτηματ' αειραν ἅ οἱ Φαιηκες αγαυοὶ
Ωπασαν οικαδ' ιοντι—Od. ν. 120.
SYN. Εξεπαιρω, ὑπεραιρω, αειρω.
Εξαετες.
—Και εξαετες παραμίμνων. Od. γ. 115.
Εξαθροιζω, Εξαθροιζομαι.
—Αλλά νιν παλιν
Κυνηγὸς ὥσει, παῖς σοι εξαθροιζεται. Eur. Ph. 1186.
SYN. Συναθροιζω, συναγω, συλλεγω, αναλεγομαι. αθροιζω.
Εξαινυμαι.
—Εκ δ' αινυτο θυμόν. Il. δ. 531.
SYN. Αποαινυμαι, παραινυμαι. αφαιρεω, εξαιρεω, εξαιρεομαι. απαλλαττω.
Εξαιρετος.
—Πολλαὶ δε γυναῖκες
Εισὶν ενὶ κλισιης εξαιρετοι—Il. ς. 227.
SYN. Επιλεκτος, εκκριτος, εξοχος, εκλεκτος, διαπρεπὴς, διασημος, ευειδὴς, ευδοξος, ευδηλος. ιδιος.
Εξαιρεω, Εξαιροῦμαι.
—Εκ γάρ οἱ φρενας ειλετο μητιετα Ζεύς. Il. ί. 377.
—Καί μοι μαλα τυγχανε παντα
Τῶν εξαιρευμην μενοεικεα—Od. ξ. 232.
SYN. Εξαινυμαι, εξαγω, εκλεγω, εκκρινω, διακρινω.—εκτιθημι.—λαμβανω. αποκομιζω.—εκβασανιζω. εκβιαζομαι. εξαφαιρεομαι. εξαιρω.
Εξαιρω.
Πολλῶν δ' εξαιρει θυμὸν ες αμπλακιην. Theog. 630.
Αλλ' ηδοναῖς αμοχθον εξαιρει βιον. Soph. Tr. 150.
Τὰ Λαΐε θεσφατ' εξαιρουσιν—Ib. Oed. T. 926.
SYN. Επαιρω, ὑπαιρω, ὑψοω, εξαειρω, εκκομιζω, προαγω. ανατρεπω, εκβαλλω, αφανιζω, ανασκευαζω, αναζευγνυμι. εξαιρεω.

Εξαισιος.
—Θετιδος δ' εξαισιον αρὴν
Πασαν επικρηνειε—Il. c. 598.
SYN. Απαισιος, δυσοιωνιστος, δυσαντητος.—εκδικος. απρεπής.—μεγας υπερμετρος.

Εξαΐσσω.
Εκ δε τω αΐξαντε,—Il. μ. 145.
SYN. Αναΐσσω. απαΐσσω, επαΐσσω, καταΐσσω, εξερχομαι, εξορμαω, εκθορεω, προαλλομαι, αΐσσω.

Εξαΐσοω.
—Ος πᾶν εξαΐσωσει γενος. Aesc. Pr. 669.
SYN. Διαΐσοω. αΐσοω, εκπορθεω, αφανιζω.

Εξαιτεω, Εξαιτεομαι.
Φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς εγχος εξαιτῶν πορεῖν. Soph. Oed. T. 1278.
—Πρῶτον γὰρ τόδ' εξαιτησομαι. Eur. Herac. 476.
SYN. Απαιτεω. επιθυμῶ, προσδεομαι, αιτεω, εκλιπαρεω, προσλιπαρεω. αξιοω. δυσωπεω. παρακαλεω.

Εξαιτος, pro Εξαιρετος.
Οινον δ' εξαιτον, μελινδέα,—Il. μ. 320.

Εξαιφνης.
—Πολιν ανδρῶν
Ορμενον εξαιφνης φλεγεθει,—Il. ρ. 738.
SYN. Αιφνης. αιφνιδιον, αιφνιδιως, εξαπινα, εξαπιναιως. εξαπινης, αδοκητως. απροσπτως. παραχρημα. εξεπιδρομῆς.

Εξακεω, Εξακεομαι.
Εξακεσας. ψυχὴν δε πονων απὸ τῶνδε σαωσεις. Pyth. 66.
—Αι δ' εξακεονται οπισσω. Il. ι. 503.
SYN. Εξιαομαι, αποθεραπευω, επαλθεω, εξιλασκομαι. καταρτιζω.

Εξακεσις.
—Εξακεσεις τε νοσων. Ar. R. 1065.
SYN. Ακεσμα, ακος, θεραπεια, ιατρεια, ιατρευσις.

Ἑξακι.
Χαῖρε βαρυσκιμπων επιτακτα μεν ἑξακι δοιά. Call. Fr.

Εξακοντιζω.
Και ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τάδ' εξηκοντισα. Eur. Supp. 456.
Αλλὰ γαρ τὶ τῆς Οδυσσεως
Εξακοντιζω πονους; Ib. Tro. 444.
SYN. Ακοντιζω.—απαγγελλω. εκτοξευομαι.

Εξακυω.
Δηχθεὶς πρὸς ἃ 'ξηκουσεν—Soph. Ph. 382.
SYN. Εισακυω, κατακυω, επακυω, υπακυω, ακυω.

Εξακριβοω.
—Κάξακριβῶσαι λογον. Ib. Tr. 433.
SYN. Διακριβοω, απακριβοω. εξακριβαζω, ακριβοω. ρινεω, καταρρινοω, εκρινοω, ερευνοω, εξιχνιαζω.

Εξακριζω.
—Εξακριζετ' αιθέρα Πτεροις. Eur. Or. 275.
SYN. Ακριζω. τὸ ακρον κοπ]ω. τὰ ακρα επιπορευομαι.—επ' ακροισι θαμιζω.

Εξαλαοω. Vid. Αλαοω.
—Τον ανὴρ κακὸς εξαλαωσε. Od. ι. 453.

Εξαλαπαζω.
—Τροιην ευτειχεον εξαλαπαξαι. Il. α. 129.
SYN. Εκκενοω, εκπορθεω, αφανιζω, αλαπαζω.

Εξαλειπ]ρον.
Ὑπεχ' ὡδε δευρο τὐξαλειπ]ρον,—Ar. A. 1062.

Εξαλειφω, Εξαλειφομαι.
Ουκ αν δυναιμην εξαλειψασθαι φρενός. Eur. Hec. 588.
SYN. Απαλειφω, διαλειφω, διαγραφω, εκκρινω, οβελιζω. εξαφανιζω.

Εξαλευω, Εξαλευομαι, Εξαλεομαι
Μῆνιν βαρεῖαν εξαλευσωμαι θεᾶς. Soph. Aj. 665.
Φραζεο δ' ὅππως χεῖρας εμὰς σοος εξαλεοιο. Ap. 1. 490.
—Εκ τ' αλεοντο. Il. σ. 586.
SYN. Εξαλυσκω, υπαλυσκω. υπεξαλυσκω, απαλευομαι, υπαλευομαι, εκπηδαω, φυλασσομαι, εκκλινω, διαφευγω, αποφευγω, αλεομαι.

Εξαλιω.
Απαγε τον ἱππον εξαλισας οικαδε. Ar. N. 32.
SYN. Εκκυλιω, εξελισσω. εκκομιζω.

Εξαλλασσω. Εξαλλατ]ω. Εξαλλασσομαι.
Αισχρὸν γαρ ανδρα τῦ μακρῦ χρηζειν βιυ,
Κακοῖσιν ὅςις μηδὲν εξαλλασσεται. Soph. Aj. 474.
Εξαλλαγεὶς γαρ τῦ παρεςῶτος πονυ. Eur. Ph. 1431.
SYN. Απαλλατ]ω, διαλλατ]ω. εναλλατ]ω, καταλλατ]ω, εξαπαλλατ]ω. μεταλλατ]ω, υπαλλατ]ω. τρεπω, μεταβαλλω. διαφερω. διαβαινω. αμειβομαι, εξαμειβω.

Εξαλλομαι.
Αυταρ ὁ εμμεμαὼς βαθεως εξαλλεται αυλῆς. Il. ε. 142.
SYN. Αφαλλομαι, καθαλλομαι, υπεραλλομαι, εισαλλομαι, εκπηδαω, ανασκιρταω.

Εξαλυσκω, Εξαλυω. Vid. Εξαλευω.
Πᾶ ποτ' εξαλυξω τυχας; Eur. Hipp. 673.
—Οι δὲ θυραζε κακὸν μορον εξαλυοντες. Hom. VI. 51.

Εξαμαρτανω.

Εξαμαρτανω.
Η δεινὸν εὖ λεγουσαν εξαμαρτανειν. Soph. El. 1045.
Δὶς εξαμαρτεῖν ταυτὸν, ουκ ανδρὸς σοφοῦ. Sent.
SYN. Αφαμαρτανω, διαμαρτανω, παρα-μαρτανω, αμαρτανω, πλημμελεω, αποτυγ-χανω, παραλλαττω.
Εξαμαρτια.
Και μην ιση νῷν εστι ἡ ᾽ξαμαρτια. Soph. An. 564.
SYN. Αμαρτια, διαμαρτημα, αποτυχια.
Εξαμαω.
Σπειρων μονον προσεῖδε κἀξαμῶν ἁπαξ. Soph. Tr. 33.
Γενυς ἁπαντος ριζαν εξημημένος. Ib. Aj. 1197.
SYN. Απαμαομαι, διαμαω, αποκοπτω, εκ-καρπιζομαι, εξαννω, εκφερω, αφαιρεω.
Εξαμβλοω.
Και φροντίδ᾽ εξημβλωκας—Ar. N. 137.
SYN. Εξαμβλισκω, εξαμβλοω, εξαμβλωσκω, αποκυνισκομαι, εκτιτρωσκω, αμβλυνω, εξωθεω, εκβαλλω, διαφθειρω.
Εξαμβροτω. (σοχαςικῶς Posui.)
Γαιας εξαμβροσαι (εξαμβλῶσαι, εξαμβλῦσαι. P). Φαιδρὸν ἁλιυ σελας. Aesc. Eum. 928.
Εξαμειβω, Εξαμειβομαι.
Ενθα φονῳ φονος εξαμειβων. Eur. Or. 814.
Ει μὴ ᾽ξαμειψει χωρὶς ομματων εμῶν. Ib. 272.
SYN. Διαμειβομαι, επαμειβομαι, εξαλλασ-σω. αφιςημι.—ανταμειβομαι. αμειβομαι, δια-δεχομαι, εκτελεω.
Εξαμελγω.
Ουλαισιν εξημελξας ευτραφὲς γαλα. Aesc. Ch. 898.
Πληρωμα τυρῶν εςὶν εξημελγμένον. Eur. Cyc. 208.
SYN. Εκθλιβω, εκματτομαι. αμελγω.
Εξαμηχανεω.
Ει μη τι τουτων εξαμηχανησομεν. Ib. Hera. 496.
EXP. ᾽Εκ τινος αμηχανιας αλλαττομαι, vel εξαπαλλαττω. Æm. Port. (—αντιμηχανησο-μεν. B.)
Εξαμιλλαομαι.
᾽Ες᾽ αν ομματος
Οψις Κυκλωπος εξαμιλληθῇ πυρί. Ib. Cyc. 624.
—Αἱ τονδ᾽ εξαμιλλῶνται φοβῳ. Ib. Or. 38.
Εξαμιλλῶνται σε γῆς. Ib. 431.
SYN. Εξελαυνω, εκβαλλω. επιδιωκω.
Εξαμπρευω.
Χ᾽ ὁπως ποτ᾽ εξαμπρευσωμεν
Τοῦτ᾽ ανευ κανθηλιυ. Ar. L. 289.
SYN. Αμπρευω, ἑλκω.

Εξαμυνω, Εξαμυνομαι.
Αις τὰς ἁπασας εξαμυνονται νοσυς. Aesch. Pr. 482.
SYN. Καταγωνιζομαι, απαμυνομαι, αμυνω.
Εξαναβαινω.
Παρθένος εξαναβᾶσα.—Sibyl. l. 5.
SYN. Αναβαινω.
Εξαναγκαζω. Vid. Αναγκαζω.
Αλλ᾽ ει τὸ θακημ᾽ εξαναγκαζει—Soph. Oed. C. 1243.
Εξαναδυομαι, Εξαναδυμι, Εξαναδυνω.
Κυματος εξαναδὺς,—Od. ε. 438.
—Πολιῆς ἁλὸς εξαναδῦσαι. Il. δ. 405.
SYN. Αναδυω, ανερχομαι, αποδιδρασκω, απολεγομαι, επιφαινομαι.
Εξαναζεω.
Τοιόνδε Τυφὼς εξαναζεσει χολον. Aesc. Pr. 370.
SYN. Αναζεω, αναδιδωμι.
Εξαναλισκω.
Ουπως θελοντος εξαναλῶσαι γενος. Ib. Ag. 687.
SYN. Καταναλισκω, εκπορθεω, εξαλαπαζω, εκριζοω, εξαπολλυμι.
Εξαναλυω.
Αψ εθελεις θανατοιο δυσηχέος εξαναλυσαι. Il. π. 442.
SYN. Αναλυω, εκλυω, ελευθεροω, εξανιημι.
Εξαναπτω.
Αλλοι δε πλεκτὰς εξανῆπτον αγκυρας. Eur. I. T. 1408.
SYN. Αναπτω, εξαπτω, εναπτω, προσαπτω. εξαρταω.
Εξανασπαω.
—Επ᾽ ωμοις γηγενὴς ολην πολιν
Φερων, μοχλοισιν εξανασπασας βιᾳ. Ib. Ph. 1149.
SYN. Ανασπαω, εκσπαω, εκριζοω, απωθεω.
Εξαναςρεφω.
Δαιμονων θ᾽ ἱδρυματα
Προρριζα φυρδην εξανεςραπται βαθρων. Aesc. P. 814.
SYN. Αναςρεφω, ανατρεπω, αποσκευαζομαι.
Εξανατελλω.
Τοῖο δὲ φοινηεντος αφ᾽ αἱματος εξανατελλεν Ορνις.—Mosc. 2. 58.
SYN. Ανατελλω, επανατελλω, τελλω. φυο-μαι. εξανιςαμαι.
Εξαναφανδόν. Vid. Αναφανδόν.
—Ερεω δέ τοι εξαναφανδόν. Od. υ. 48.
Εξανδροομαι.
—Πυρσαις γενυσιν εξανδρυμενος. Eur. Ph. 32.
SYN. Ανδροομαι, ανδριζομαι.

Εξανειμι.
Ακρης εξανιων δονακων,—Hom. XVIII. 15.
SYN. Εξειμι, εξερχομαι, εξαποβαινω.
Εξανεμοω, Εξανεμȣμαι
Εξηνεμωσε ταμ' Αλεξανδρȣ λεχη Eur. Hel. 32.
Εξηνεμωθην μωρια—Ib. Andr. 938.
SYN. Εξανεμιζω, ανεμιζω, εκλικμαω, εκκενοω.—επαιρομαι, ξηραινομαι.
Εξανευρισκω.
Οἷα κἀξανευρισκεις λεγειν; Soph. P. 1017.
SYN. Ανευρισκω, εξευρισκω, εφευρισκω.
Εξανεχω. Εξανεχομαι.
Μεγας και ὑπειροχος αγκων
Εξανεχει γαιης.—Ap. 2. 370.
Η τȣς εμȣς τις παῖδας εξανέξεται
Φθιας τυραννȣς οντας,—Eur. Andr. 200.
SYN. Εξεχω, αναφαινομαι. ανεχω.—ανεχομαι, εαω.
Εξανθιζω.
—Αι καθημεθ' εξηνθισμεναι. Ar. L. 43.
EXP. Ανθη φερουσαι. ανθεσι κεκοσμημεναι.—al. τὸ βαπ]ειν, χρωμασιν ανθηροις χρωματιζειν, και κοσμεῖν.—al. ξανθιζειν.
Εξανιημι.
Παντοιην ευπρηστον αϋτμην εξανιεῖσαι. Il. σ. 471.
SYN. Αφιημι, εξαφιημι, αναπεμπω, εκπεμπω, εξαποστελλω. ανιημι, αναδιδωμι, εξαναλυω.
Εξανιστημι, Εξανισταμαι.
Η τȣς θανόντας εξαναστησω ποτέ. Soph. El. 946.
—Τ'εξανισταναι πολεως.—Ib Oed. C. 48.
—Ευθὺς εξανισταμαι. Ib Ph 371.
SYN. Ανιστημι. αιεγειρεω. μετεξανιστημι, μετοικιζω.—ανισταμαι, εξαναστελλω.
Εξανοιγω
Ειτ' εξανοιγε μηχανας τὰς Σισυφȣ. Ar. Av. 390.
SYN. Εξοιγω, ανοιγω, διοιγω, εκφερω,
Εξανορθοω.
Συ γαρ ταμ' εξανορθωσας μονος, Eur. Al. 1148.
SYN. Ανορθοω, διορθοω.
Εξαντλεω.
—Εξαντλεῖν γοȣς. Eur.
SYN. Εξαρυω, εκμοχθεω.
Εξαντης.
Ω Ζεῦ, γενεσθαι τῆσδε μ' εξαντην νοσȣ. E. M.
EXP. Αβλαβὴς, ὑγιὴς—μαινομενος.
Εξανυω.
Η θην σ' εξανυω.—Il. υ 452.
—Θετιδος δ' εξηνυσε βȣλὰς. Il. θ. 370.
SYN. Διανυω, επανυω, κατανυω, τελεω, πληροω, εκπληροω: φονευω κατεργαζομαι.—επὶ τελος αγω.

Εξαπαλλατ]ω, Εξαπαλλατ]ομαι, Εξαπαλλαγω.
Ταλαινης εξαπαλλαξαι ζωης. Eur. Hec. 1115.
Αλυπος ατης εξαπαλλαχθησεται. Soph. El. 1008.
SYN. Εξαλλατ]ω, απερχομαι, απολυομαι, εκπορθεω, εκκενοω.
Εξαπαταω.
—Εμὲ δ' εξαπατησεν Αθηνη. Il. χ. 299.
Εκ γὰρ δή μ' απατησε και ηλιτεν,—Il. ι. 375.
SYN. Απαταω, διαπαιζω, καταπαιζω. κατειρωνευομαι, διακρȣω, τεχναζω. σοφιζομαι, ψευδομαι, χλευαζω, δελεαζω, φενακιζω, εγκαταλαμβανω, πλεονεκτεω, ὑπερτεινω, εκκοβαλικευομαι, εξαπαφαω.
PHR. Κλεψινοοις οαροις απατηλιον ιαχε φωνὴν
Λαȣ κλεψινοοισι παραπλαζει φρενα μυθοις. Non.
Εξαπατη.
Παρθενιȣς τ' οαρȣς, μειδηματα τ' εξαπατας τε. Hes. θ. 205.
SYN. Απατη, μυκτηρισμὸς. προπηλακισμὸς, εμπαιγμα, εμπαιγμὸς. κερτομια.
Εξαπατυλλω,
Ου θωπευων, ȣθ' ὑποτεινων
Μισθȣς, ȣτ' εξαπατυλλων. Ar. A. 658.
Εξαπαφαω. Εξαπαφισκω, Εξαπαφω, Εξαπαφομαι. Vid. Εξαπαταω.
Ουνεκά μιν κρηνη καλλιρροος εξαπαφησε. Hom. A. 376.
—Διὸς νοον εξαπαφισκων. Hes. θ. 537.
Αι κέν σ' εξαπαφω,—Od ψ. 79
Οππως εξαπαφοιτο Διὸς νοον—Il. ξ. 160.
Εξαπειδω
—Εξαπειδομεν τον ανδρα—Soph. Oed. C. 1719.
SYN Ειδω, ειδομαι, απειδω, ενειδω, επειδω, διαειδω, προσειδω, αποβλεπω.
Ἐξαπεζος.
Μυρμων τον ἐξαπεζον ανδρωσας στρατόν. Lyc. 176.
Εξαπιναῖος.
Γεντο γαρ εξαπιναῖα Πανακείδος εργα μελισσης. Call. 1. 50.
SYN. Αιφνιδιος, απροσδοκητος.
Εξαπινης. Vid. Εξαιφνης.
Ελθόντ' εξαπινης—Il. ε. 91.
Εξαπλοω.
Υπ]ιος δ' εξηπλωτο, νεκρὸν δεμας,—Hom B 105.
SYN. Εκτεινω, εκτανυω, εκπεταννυμι, διαπλυσσω, παρεμφαινω.
Εξαποβαινω.
Και εξαπεβησαν εταῖροι Νηὸς.—Od. μ. 306.
SYN. Αποβαινω, καταβαινω, εκβαινω. επεκβαινω, εξανειμι.

Εξαποδιω

Εξαποδιω, Εξαποδιομαι.
—Αιχεν Αρηα
Λυγρων πεπληγυῖα μαχης εξαποδιωμαι, Il. ε. 763.
SYN. Αποδιω, αποδιωκω, εξωθεω, εξελαυνω.
Εξαποδυνω.
Ειματα δ' εξαπεδυνε—Od. ε. 372.
SYN Αποδυω, εκδυομαι.
Εξαπολλυμι, Εξαπολλυμαι.
Τον αιτιον δ' εξαπολλὺς μορε. Aesc. Ch. 837.
Νυν δε δὴ εξαπολωλε δομων κειμηλια καλά. Il. σ 290
SYN. Απολλυμι, απολλυμαι. εξαποφθειρω.
Εξαπονεομαι.
—Σοον δ' ανενευσε μαχης εξαπονεεσθαι. Il. π. 252.
SYN. Απονεομαι, ανερχομαι.
Εξαπονιζω.
Τῶ ποδας εξαπενιζεν,—Od. τ. 387.
SYN. Απονιζομαι, απονιπτομαι, διανιπτω, εκνιπτω, κατανιπτω.
Εξαποξυνω.
Ον φασγανῳ τῷδ' εξαποξυνας ακρον. Eur. Cyc. 455.
SYN. Εξοξυνω, εποξυνω, αποξυνω.
Εξαποτινω
Ουτω κεν τῆς μητρὸς εριννύας εξαποτινοις. Il. φ. 412.
SYN. Αποτινω, εκτιω, εκτιομαι.
Εξαποφθειρω.
—Εγω δυσνηος εξαποφθερῶ. Soph. Tr. 726.
SYN. Αποφθειρω, αποφθιω, εκφθειρομαι, εξαπολλυμι.
Εξαπρυμνος.
Τὸν εξαπρυμνον,—Lyc. 1347.
Εξαπτω, Εξαπτομαι
—Βοεις εξῆπτεν ἱμάντας. Il. χ. 397.
Ιππων εξαπτων—Il ω. 51.
Παντες δ' εξαπτεσθε θεοί.—Il θ 20.
SYN. Αναπτω, εφαπτω, καθαπτω, προσαπτω, εξαρταω, επιλαμβανω, αποκρεμαμαι, εξαρταομαι.
Εξαπτω
Πῦρ ευδον ηδη τὸ πρὶν εξαπτων φλογι. Lyc. 1363.
SYN. Αναπτω, εναπτω, εφαπτω.
Εξαπωθεω.
Κἐτ' εισιόντας ςρατοπεδ' εξαπωσατε. Eur. R. 811.
SYN. Απωθεω, εξωθεω, κατωθεω, εξελαυνω.
Εξαρασσω, Εξαρασσω.
Ουδ' ει χολωθεὶς εξαραξειεν λιθῳ
Οδοντας.—Simon. 17.
—Αλλ' ευθὺς εξαρασσω
Πολλοις κακοῖς κἀισχροῖσι,—Ar. N. 1377.

SYN. Διαρρηγνυμι, καταβαλλω, εκβαλλω, εκκρουω, κρουω, συντριβω, εκπλησσω, πληττω, λοιδορω.
Εξαργεομαι,
—Ουκετ εξαργυμενα—Soph. Ph. 563.
SYN. Αεργεω, καταργεω, απαναρκᾶμαι, αναβολὴν εχειν.
Εξαργματα.
—Εξαργματα ταμνε θανόντος,
Τρὶς δ' απελειξε φονε, τρὶς δ' εξ αγος επτυσ' οδοντων,
Η θεμις αυθεντησι δολοκτασιας ιλαεσθαι. Ap. 4. 478.
SYN. Απαργματα. ακρωτηρια τά.
Εξαριθμεω
—Εξαριθμησας γονὰς
Συὸς κελαινης,—Lyc. 1255.
SYN. Αναριθμεω, διαριθμεω, επαριθμεω.
Εξαρκεω.
Ταῖς τηλικαῖς δε σμικρὸς εξαρκεῖ λογος. Soph. Oed. C. 1178.
—Εξαρκεων κτεατεσσι—Pind Ol. 5.
SYN. Αρκεω. αρκεομαι, απαρκεω. επαρκεω, αυταρκεω, αρεσκομαι, εκποιεω, πληροφορεω. εξισχυω.
Εξαρκὴς.
—Πλῦτος εξαρκὴς δομοις. Aesc. P. 237.
Εγώ τε τἀνδον εξαρκῆ τιθῶ. Soph. Tr. 338.
SYN Διαρκὴς, αυταρκὴς, ευαρκὴς, αρκιος.
Εξαρκουντως.
—Ηρισηται δ' εξαρκουντως. Ar. R. 380.
SYN. Αρκουντως, αυταρκως, επαρκουντως, ἱκανῶς αρεσκοντως, αγαπητῶς.
Εξαρνεομαι
—Ου γαρ εξαρνυμεθα. Eur. Andr. 436.
SYN. Αρνεομαι. εξαρνός ειμι.
Εξαρνητικὸς,
Νῦν μεν γ' ιδεῖν ὡ πρᾶτον εξαρνητικός. Ar. N. 1174.
EXP. Αρνεῖσθαι δυναμενος.
Εξαρνος
Νῦν δε διά τῦτ' εξαρνον εἶναι διανοεῖ. Ib. 1232.
SYN. Αρνητικός. ενσατης
Εξαρπαζω.
Φῶτ' εξαρπαξασα νεώς.—Od μ. 100.
SYN. Αφαρπαζω, εξαιρεομαι.—εξορμαω.
Εξαρταομαι.
—Βιαζῃ χειρὸς εξαρτωμενη; Eur. Hipp 325.
SYN. Αναρταομαι, απαρταομαι, επαρταω, παραρταω. εξαπτομαι. εκκρεμαμαι
Εξαρτυω, Εξαρτυομαι
Οικεῖος ηδη πολεμος εξαρτυεται. Ib. Her. 420.

—Οιον

—Οιον. εξαρτυεται.
Γαμον 'γαμων—Aesc. Pr. 907.
SYN. Αναρτυω, καταρτυω, συναρτυω, εξαρτιζω. καταρτιζω, επεντυνω.—ταριχευω.—εκπληροω. ετοιμαζω.

Εξαρυω.
Κεινων κακ' εξηρυκε βυλευων σαφως. Soph. Ph. 428.
SYN. Εκφραζω, εκτοξευομαι, — εξαντλεω, εξαφυω.

Εξαρχης, Adv.
—Ηνπερ ειχες εξαρχης παλιν. Ar. R. 600.
SYN. Αρχην, απ' αρχης, αρχηθεν, καταρχας. πρωτιςα.

Εξαρχος, Εξαρχων.
—Παρα δ' εισαν αοιδες,
Θρηνων εξαρχυς,—Il. ω. 721.
SYN. Αρχος, ηγεμων, επιςατης, αρχηγετης. κορυφαιος, χοροςατης.

Εξαρχω. Εξαρχομαι. Vid. Αρχω.
Βυλας τ' εξαρχων αγαθας —Il. ς. 273.
Μολπης εξαρχοντες—Il. σ. 605.

Εξασκεω.
—Οικυς δε μεν εξησκησαν Παντοιως—Sibyl. l. 1.
SYN. Ενσκευαζω, διασκευαζω, επικοσμεω, διακοσμεω, εξεργαζομαι.

Εξαςραπ]ω, Εξαςραπ]ομαι.
Ως ο μεν εξηςραπ]ε φοβω, και καλλει πολλω
Ευρυς θ' υψηλος τε.—Tryph. 101.
SYN. Απαςραπ]ω, αςραπ]ω, απολαμπω.

Εξατιμαζω.
Και μη 'ξατιμαζητον,—Soph. Oed. C. 1443.
SYN. Ατιμαζω, καταφρονεω.

Εξαυδαω.
Εξαυδα, μη κευθε νοω—Il. α. 363.
SYN. Εκφραζω, εξειπειν, εξεννεπω, εκφωνεω, εξερεω, αποφθεγγομαι, λεγω.

Εξαυςηρ,—Aesc. E. M.
SYN. Κρεαγρα. αρπαγη. λυκος.

Εξαυτις.
Πηλειδης δ' εξαυτις αταρτηροις επεεσσιν
Ατρειδην προσεειπε—Il. α. 223.
SYN Εξαυθις, παραχρημα, ευθεως, παραντικα, εκ δευτερυ.

Εξαυτομολεω.
Ως εξαυτομολω προς υμας. Ar. N. 1102.
SYN. Απαυτομολεω, αυτομολεω. διαφευγω.

Εξαυχεω.
Ου γαρ ποτ', ω παι, τυτ' αν εξηυχησ' εγω. Soph. Ph. 890.
Σχολη ποθ' ηξειν δευρ' αν εξηυχυν εγω. Ib An. 396.

SYN. Υπεραυχεω, υψαυχεω.—γαυριαζω.—θαρσεω.—σεμνυνομαι.

Εξαφαιρεομαι.
—Εισοκε πασων
Ψυχας εξαφελοισθε—Od. χ. 444.
—Αλλα τυθ' ο δυςυχης
Δαιμων ο σος τε κ'αμος εξαφειλετο. Soph. El. 1163.
SYN. Αφαιρεω, αποαιρεομαι, εξαιρεω, εξαιρεομαι, αγω.

Εξαφανιζω.
—Και πυρι πολλω Εξαφανισθηση—Sibyl. l. 8.
SYN. Αφανιζω, εξαλειφω.

Εξαφιημι
Αλλ' εξαφειται τυδε. Soph. Tr. 72.
SYN. Αφιημι, διαφιημι, απαλλατ]ω.

Εξαφιςαμαι.
Και των παλαιων εξαφιςαμαι λογων. Eur. I. A. 479.
SYN. Αφιςαμαι, εξαπαλλατ]ομαι, εξαλλατ]ομαι, αποςατεω.

Εξαφριζομαι.
Πριν αιματηρον εξαφριζεσθαι μενος. Aesc. Ag. 1076.
SYN. Απαφριζω, επαφριζω.

Εξαφυω.
Οινον δε φθινυθυσιν υπερβιον εξαφυοντες. Od. ξ 95.
SYN. Διαφυσσω, εξαρυω, εξαντλεω.

Εξεγρομαι, pro Εξεγειρομαι. Vid. Εγρομαι.
Και τοτ' αρ' εξεγροντο,—Theoc. 24. 21.

Εξεδω, Εξεδομαι
Εξεδεται σε τυφον,—Ar. Eq. 1029.
SYN. Εδομαι, κατεδω, διαβιβρωσκω, εξεσθιω.

Εξεδρα.
Τυς δ' εν εξεδραισι. Eur. Or. 1464.
SYN. Αφεδρων.—καπηλειον.—εξεδριον.

Εξεδρος.
Ως υκ εξεδρος αλλ' εντοπος ανηρ. Soph. Ph. 215.
Εξεδροι φρενων λογοι. Eur.
Ορνις εξεδρον χωραν εχων. Ar. Av. 276.
SYN. Αναςατος, εξοριςος. τηλωπος.—αναισιος.

Εξειδεω, Εξειδω. (inus.)
Αρ' εξηδεις οσον ην κερδος
Σιγη κευθειν,—Soph. Tr. 1005.
—Ο δ' επειτα μεγ' εξιδεν οφθαλμοισιν. Il. υ. 342.
SYN. Αισθανομαι, επιγινωσκω, εξεπιςαμαι, εφοραω, επιβλεπω.

Εξειδως.

Εξειδως.
—Παντα δ' εξειδως φρασω. Eur. Ph. 95.
—Ὑφ' ἡμων ουδεν εξειδως πλεον. Soph. Oed. T. 37
SYN. Ειδως, ειδημων, δαημων.
Εξειης pro Ἑξῆς.
Εξειης εστησαν—περὶ βωμὸν. Il. α 448.
Εξεικαζω.
—Κεραυνὸν, ουδὲν εξεικασμένον
Μεσημβρινοισι θαλπεσιν τοῖς ἡλιου. Aesc. S. T. 431.
SYN. Απεικαζω, εξομοιοω, εκματτω, διατυποω, εικονιζω, απομιμεομαι.
Εξειλυω.
Τὼ δ' εξειλυσθέντες επὶ χθονί—Theoc. 24. 17.
SYN. Προσειλεω, εκκυλιω, προκυλιω, προκυλινδεω.
Εξειμι Εξεω. Εξειω. inus.) Vid. Εξερχομαι.
Τοῖς εξειμι θυραζε—Od υ 367.
Ωιξαν δε θυρας εκ δ' ηϊον,—Il. ψ 370.
Εξειπω. Vid. Εξαυδαω
Εξειπω και παντα διιξομαι—Il. ι 61.
Εξειργω
Χρονυ γαρ ἀν σοι καιρὸν εξειργοι λογος. Soph. El 1305
SYN. Απειργω. διειργω, ανειργω, κωλυω. αφαιρεομαι—ανατρεπω.
Εξειρω
Τὴν γλῶτταν εξειραντες αυτϋ—Ar. Eq 377.
SYN. Εξελκω, ανασπαω εξωθεω.
Εξελαυνω. Εξελαω
—Καλλιτριχας ιππυς
Εξελασε Τρωων—Il ε 324.
Εξελααν ενθεν δε κυνας,—Il θ 527.
SYN. Απελαυνω, απειργω. αποδιωκω, εξαγω. εξοριζω. εξολοθρευω εξοστρακιζω, φυγαδευω αποθεω. αποτρεπω, εξελισσω.
Εξελεγχω
—Καί μ' εξελεγξον ειπών. Ar. N. 1058
SYN Ελεγχω. απελεγχω. διελεγχω. κατελεγχω—καταλαμβανω—προσλαμβανω—καταδικαζομαι κατακρατεω, ευνικαω διαλυω, αντιλεγω.—εκφαυλιζω. εκποιπευω. φανεροποιεω.
Εξελευθεροστομεω Vid. Ελευθεροστομεω.
—Καξελευθεροστομεῖς Soph. Aj. 1275.
Εξελισσω.
—Εξηλικας εμέ γ' εκ τῶν εμῶν. Ar. N. 33.
SYN Ανελισσω. εξελαυνω, εκβαλλω, εξωθεω, αποκυλιω. εκκυλιω. εκκυλιζω, κινεω.
Εξελκω.
Πηνιον εξελκϋσα παρεκ μιτον—Il. ψ 762.
SYN Εξελκυω. αφελκω. εξαιρω. εκσυρω. εξερυω, εξειρω, εξαγω.—εκτεινω, εκμηρυομαι.

Εξεμεω.
Ητοι ὅτ' εξεμεσειε,—Od μ. 237.
SYN. Απεμεω εκκενοομαι
Εξεμπολαω. Εξεμπολεω. Vid. Εμπολεω.
Εξεμπολημαι, κἀκπεφορτισμαι παλαι. Soph. An. 1048.
Εξεμπολησω κερδος,—Ib. Ph. 306.
Εξεναιρω, Vid Εναιρω.
Κυκνον τ' εξεναρεῖν—Hes. α. 329.
Εξεναριζω Vid. Εναριζω.
—Και Αντιφον εξεναριξεν. Il. λ. 101.
—Συ δέ με τριτος εξεναριζεις. Il. π. 850.
Εξεπαδω. Εξεπαδομαι.
Εξεπαδονται φυσιν. Soph. Oed. C. 1258.
SYN. Επαειδω, καταπραΰνω, εκπραΰνω.
Εξεπαιρω.
Τας θεοῖς εχθρὰς γυναῖκας
Εξεπαιρωσιν δολω. Ar. L 624.
SYN. Επαιρω, παροξυνω, επισπερχω. προτρεπω. πειθω
Εξεπευχομαι Vid. Επευχομαι.
—Καξεπευξασθαι βροτων. Soph. Ph. 677.
Εξεπισαμαι
Εκ τωνδε τϋτυς εξεπισαμαι καλῶς. Ib. An. 299
SYN. Επισαμαι. ακριβῶς γινωσκω. εμπειρως εχω αναμιμνησκω.
Εξεπιτηδες
—Δικασας εξεπιτηδες ἡ πολις
Αρχειν καθιστησιν,—Ar. Pl. 917.
SYN. Επιτηδες.—ανεπιτηδειως. αεργῶς, ματην
Εξεπωθεω Εξεπωθω.
Ως εμϋ γε τῷ ξυλῳ τον
Ὦμον εξεπιωκατον. Ar. L. 291.
SYN. Επωθεω, επωθιζω, θλιβω, πιεζω, βαρυνω.
Εξεραω.
—Λιθυς χαμαζε πρῶτον εξερασατε. Ib A. 340.
SYN Εκβαλλω. απορριπτω, εκκενοω.
Εξεργαζομαι, Εξεργαζομαι.
Ο παρ' ἡλικιαν νεϛ μισος εξεργαζεται. Sent.
—Τϋξειργασμενον Ελεξα πᾶν.—Soph Aj. 315.
SYN Απεργαζομαι, επεξεργαζομαι. διεργαζομαι. κατεργαζομαι. επιτελεω. διαπραττομαι. διαπονεω, εκποιεω. εξασκεω. τολοπευω, φιλοπονεομαι, περιεπω, επικοσμεω, καλλωπιζομαι. διαξεω
Εξερεειν ω, Εξερεεινομαι.
Πρῶτος δ' εξερεεινεν αναξ—Il. ι. 668.
—Πορκας ἀ δς εξερεειν ων Od. μ. 259.
—Και εξερεεινετο μυθῳ. Il. κ. 81.

SYN. Εξερεω, ανερωταω, ανακρινω, διαζητεω, εξερευναω, διασκεπτομαι.

Εξερεθιζω Vid Ερεθιζω.
—Παρ' αἶσαν εξερεθιζων. Pind. P. 8.

Εξερειπω, Εξερειπομαι.
Ως δ' ὅθ' ὑπαι ριπης πατρὸς Διὸς εξεριπη δρῦς. Il. ξ. 414.
—Οι δ' αυχενας εξεριποντες. Hes. α. 174.
SYN. Ερειπω — εκπιπτω — καταβαλλω — εκκαθαιρω — εκπεμπτω — ερειπια εκβαλλω.

Εξερευγω, Εξερευγομαι.
Γειτων δ' ὁ Λαρις εξερευγεται ποτῳ. Lyc. 725.
SYN. Ανερευγω, απερευγομαι, κατερευγω.

Εξερευναω.
Τί δ' εξερευνᾷς;—Soph. El. 1106.
SYN. Ανερευναω, διερευναω, διεξερευναω, εξεταζω, εξερεεινω.

Εξερεω, Εξερεομαι, Εξερομαι, Εξειρομαι.
Αλλ' εκ τοι ερεω—Il. α. 204.
—Εκ τ' ερεοντο. Od. κ 63.
Αιδὼς δ' αὖ νεον ανδρα γεραιτερον εξερεεσθαι. Od. γ. 24.
—Διὸς δ' εξειρετο βυλήν. Il. υ. 15.
SYN. Εξαυδαω—εξερεεινω.

Εξερημοω. Vid. Ερημοω.
—Κἀξερημῶσαι γενος. Soph. El. 1016.

Εξεριναζω.
—Αλλυς εξεριναζεις λογῳ. Ib. Fr.
SYN. Εριναζω, ερινοω.

Εξεριστής.
Ουδ' εξεριστὴς τῶν λογων—Eur. Supp. 894.
SYN. Εριστης, φιλονεικος, αντιδικος, αντιλογος.

Εξερπυζω, Εξερπω.
—Τῷ ἡδονῆς εξερπυσῃ θυραζε. Ar. V. 272.
—Ταῦτ' αν εξερπων ταλας
Εμηχανωμην.—Soph. Ph. 297.
SYN. Διεξερπυζω, διεξερπω, ανερπω, αφερπω, εκσυρομαι, εξερχομαι, βαδιζω—αναδιδωμι.

Εξερυκω Vid. Ερυκω.
—Ουτος γαρ τάγε
Κεἰ μη κἀκ' εξηρ κε βυλευων σαφῶς. Ib. 428.
(Κἀξεκηρυξε, Sch.)

Εξερυω, Εξειρυω.
Ρυμῦ εξερυοι.—Il. κ. 505.
—Βελος ωκὺ διαμπερες εξερυσ' ωμυ. Il ε. 112.
—Τυς δ' εξειρυσσαν Αχαιοί. Il. ν. 194.
—Τοξον—Μηριονης εξειρυσε χειρ'ς. Il. ψ. 870.
SYN. Εξελκω, εξαρυω. αφανιζω.

Εξερχομαι.
Εξελθῶν μεμαῶτα πυλαων—Il. χ. 413.
Εξῆλθον αεθλ' αγωνων. Soph. Tr. 513.

SYN. Επεξερχομαι, εξειμι, εκφοιταω, εκμολεω, εξοιχομαι, εκπορευομαι, εξοδευω, εκκιω, εκβαινω, επεκβαινω, εκβαλλομαι, επερχομαι, τελεομαι, διανυω αγωνιζομαι.

Εξερωεω
Αι δ' εξηρωησαν,—Il. ψ. 468.
—Μεσσης εξηρωησε κελευθυ. Theoc. 25. 189.
SYN. Απερωεω, ερωεω, απερχομαι. εξηκω.

Εξεσθω.
Λιχνιας εξεσθοντας αρχαιαν φυσιν. Aesch. Ch. 279.
SYN. Ανεσθιω, απεσθιω, διεσθιω, εξεδομαι κατεδω.

Εξεσια.
—Ὁ οἱ Θρῇκες πορον ανδρες
Εξεσιην ελθοντι—Il. ω. 235.
SYN. Πρεσβεια, εκπεμψις (δημοσια) δημηγορια. απαιτησις, χρηματα.

Εξεταζω.
Εξετασαι τε φιλυς, ὅντιν' εχυσι νοον. Theog. 1010.
Ου μαν εξηταξα—Theoc. 14 28.
SYN. Εταζω. αντεξεταζω, ανταζω, διεξεταζω, δοκιμαζω, εξερευναω, επιζητεω, ανακρινω, περισκεπτομαι. σκεπτομαι, επινοεω, περιφραζομαι. επιλογιζομαι. διακριβυμαι. εξευρισκω. συναριθμεω, μετρεω. αναπολεω.

Εξετης, Ἑξάετης.
Οιδ' εξετει σοι τραυλισαντι πιθομενος. Ar. N. 860.

Εξετι τῦ.
Εξετι τῦ ὅτε—Il. ι. 106.
SYN. Εως τῦ νῦν απ' εκεινυ τῦ χρονυ.

Εξευλαβεομαι. Vid. Ευλαβεομαι
—Τῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
Εξευλαβῦνται, μη φιλοις τευχειν εριν. Eur. Andr 644.

Εξευμαριζω.
—Συμφορας δε τας εμὰς
Εξευμαριζων Ib Her. F. 18
Νυν ὗν τίν' ελπίδ', η πεδον σωτηριας
Εξευμαριζῃ, πρεσβυ;—Ib 81.
SYN. Ευμαριζω, εκπραΰνω, εξημεροω, εξευμενιζω, εξευτρεπιζω, πειθω.

Εξευρημα.
Κρεοντος η συ ταῦτα τα 'ξευρηματα. Soph. Oed. T. 386.
SYN. Μηχανημα, πλασμα.

Εξευρισκω, Εξευρω. Εξευρομαι.
Ειποθεν εξευροι.—Il. σ. 322.
—Γαστρὶ μεν τα συμφορα
Τοξον τοδ' εξευρισκε—Soph. Ph. 291.

Πυγμαχῳ

Πυγμαχοι εξευροντο παλαισματα συμφορα τεχνα. Theoc 24. 112.
SYN Ευρισκω ανευρισκω, προσεξευρισκω, εξανευρισκω, επεξευρισκω, καταλαμβανω, επιμηχαναομαι, τεχναζομαι, συμπλαττω, πραγματευομαι, ενθυμεομαι
Εξευτρεπιζω Vid. Ευτρεπιζω.
—Τὰν δομοις δ' ἡμα χρεων
Εξευτρεπιζειν.—Eur El. 75.
Εξεφιεμαι. Vid. Εφιεμαι
Εκεῖνον ειργειν Τεῦκρος εξεφιεται. Soph Aj. 806.
Εξεχω
—Ην εξεχη Ειλη κατ' ορθρον—Ar. V 768.
SYN. Εξισχω, προανεχω, ανεχω, ανισχω, επιτελλομαι, ανατελλω, αναφαινομαι. εξεχομαι.
Εξηβος.
—Και τον ελλειποντ' ετι
Ηβης ακμαιας, και τον εξηβον χρονω. Aesch. S. T. 11.
SYN. Αφηβος, παρηβος, εξεφηβος.
Εξηγεομαι
Τῶν δ' εξηγεισθω.—Il. ε. 806.
Προς γαρ κακῶ τε και βαρυψυχω γονης
Τοιάσδ' ἀεὶ πότ' ανδρὸς εξηγεῖτ' εχειν. Soph. Aj 320.
SYN. Ηγεομαι, αφηγεομαι, διηγεομαι, διεξηγεομαι, ἑρμηνευω.
Εξηκοντα.
Εξηκοντα νεῶν,—Il. ε. 587.
Εξηκω
Οτ' ὗκ τοιαυτην ἡμῖν εξηκεις ὁδὸν. Soph. El. 1331.
SYN. Πορευομαι, απερχομαι, παροιχομαι, παρερχομαι, εξερχομαι.
Εξηλατος
Ασπίδα.—χαλκειην, εξηλατον, ἣν αρα χαλκεὺς Ηλασεν,—Il μ. 295.
SYN Εξαπτυχος. (εξ ελασματων κατασκευασθεῖσαν.) ευπαιστος.
Εξῆμαρ.
Εξῆμαρ μὲν ὁμως πλεομεν.—Od. κ 80.
Εξημεροω Vid Ημεροω.
Εξημερῶσαι γαιαν.—Herc. F. 20.
Εξημοιβος
Ειματά τ' εξημοιβά.—Od θ. 249.
EXP. Αλλοτε αλλο αμειβομενα.—αλλακτος. ἑτερος.
Εξηπεροπευω Vid. Ηπεροπευω.
Κάξηπεροπευειν, και φιλεῖν, και μη φιλεῖν. Ar. L. 840.
Εξῆς.
Εξῆς πυναζοντο παρὰ ρηγμῖνι θαλασσης. Od. δ 449
SYN. Εξειης. εφεξῆς, καθεξῆς. σοιχηδὸν.—μετα ταυτα, εκ τυτυ, λοιπὸν. ενθεν, εντεῦθεν.
Εξιδιω.
Ουκ αν εξιδισειν εις θοιματιον. Ar. Av. 792.
SYN. Εκτιλαω, αποπατεω.—αφιδροω, εξιδροω
Εξιδρυω.
Στῆσόν με κἀξίδρυσον,—Soph. Oed. C. 11.
SYN. Αφιδρυω, ενιδρυω.
Εξιημι, Εξιεμαι
—Επεὶ ποσιος και εδητυος εξ ερον ἕντο. Il. 469.
SYN. Επεξιημι, αποτιθημι, εκβαλλω.
Εξιθυνω. Vid. Ιθυνω.
Αλλ' ὥσε ςαθμη δορυ νηΐον εξιθυνει. Il. ο. 410.
Εξικετευω.
Εξικετευσε, τῆς εμῆς χειρὸς θιγών. Ib. Oed. T. 779.
SYN. Καθικετευω, καταδεομαι, καταπειθω, εκλιπαρεω, παρακαλεω, ἱκετευω.
Εξικνεομαι, Εξικω.
—Θεῶν δ' εξικετο θωκυς. Il. θ. 439.
Τα παντ' αν εξικοι σαφῆ. Soph. Oed T. 1206.
SYN. Αφικνεομαι —καταλαμβανω.—εξαρκεω. χωρεω. αποβαινω.
Εξιναω.
Φαλαινα δυσμισητος εξινωμενη. Lyc. 841.
SYN. Εκκενοω, εκςραγγιζω, εκνευροω.
Εξιπταμαι. Vid. Αφιπταμαι.
—Ψυχὴ δε μελεων εξεπτη. Hom. B. 210.
Εξις.
—Όφρα ιδωμεν Έξιν παιδὸς εμοῖο—Orph 389.
SYN. Σχεσις, καταςασις, καταςημα, διαθεσις, σκευή.
Εξισοω.
—Μητρὶ δ' ουδὲν εξισοῖ. Soph. El. 1200.
—Φυλοπις υκετ' εξι
σῦται φιλοτασιω διαιτα. Ib. 1079.
SYN. Ανισοω, εξανισοω. ανιςαζω, απισοω, επιςαζω, εξομαλιζω, απευθυνω, ισαπρατ|ω, ιςαζω, ισοω
Εξιςημι—Εξιςαμαι.
Φρονῦντα γάρ νιν υκ αν εξεςην ιδεῖν. Soph. Aj. 82.
Εξιςαται δε νυκτὸς αιανῆς κυκλος. Ib. 681.
—Καρδιας δ' εξιςαμαι. Ib. An. 1117.
—Ουδ', ὁς αν βλαςῇ, μενει
Νῦς τοῖς κακῶς πραττυσιν αλλ' εξιςαται. Γ 570.
SYN. Αφιςαμαι, ὑπεξιςαμαι, ὑπανιςαμ μεθιςαμαι,—εκπληττομαι, εξαλλαττομαι, δ

φθειρομ

φθειρομαι, αμαυρῦμαι, εκνοσφιζομαι, παραχωρεω, υποχωρεω, εκχωρεω, μαινομαι.

Εξισορεω

Εξισορῆσαι σῶν ὁδὸν βȣλευματων. Eur. Hec. 743.

SYN. Ανισορεω, αναζητεω, διηγεομαι, συνθανομαι, ερωταω μανθανω.

Εξιχνοσκοπεω, Εξιχνοσκοπȣ̃μαι, Εξιχνευω.

—Ιππȣς νομάδας εξιχνοσκοπῶν. Soph Tr. 275.

—Διωκων κἀξιχνοσκοπȣμενος Ib. Aj. 1016.

Οι δ' ανα πολιν σειχοντες, εξιχνευσατε

Τον θηλυμορφον ξενον—Eur. B 352.

SYN. Ιχνοσκοπεω, ιξιχνιαζω, ανιχνευω, ιχνευω. εξερευναω, αναζητεω.

Εξμεδιμνος.

Εξμεδιμνον κυψελην απωλεσαν. Ar. Pa. 630.

Εξογκοω.

Εν ᾗ ταλαιναν μητερ' εξογκȣν ταφῳ. Eur. Or. 402.

SYN. Ογκοω.—καταχωννυμι, καλυπτω, θαπτω.—υψοω. μεγαλυνω.

Εξογκωμα.

Λαϊνοισι τ' εξογκωμασι. Eur. Herc. F. 1332.

SYN. Τυμβος, χῶμα.—ογκος.

Εξοδαω, Εξοδεω

—Μη τάδ' εξοδᾶν εγω

Ξενοισι χρηματα—Eur. C. 266.

SYN. Οδαω, εξεμπολαω, εκπορευομαι, εξοδευω.

Εξοδοιπορεω

Πριν ȣν τιν' ανδρῶν εξοδοιπορεῖν σεγης. Soph. El. 20.

SYN. Εξοδευω, εξερχομαι.

Εξοδος.

—Προς θυρῶνος εξοδοις. Ib. 330.

—Ὡς επ' εξοδῳ. Ib. Tr. 541.

—Εξοδȣς ἑρπειν κενας Ib. Aj. 287.

Αυριον γ' εσθ' ἡ 'ξοδος Ar Pa. 1181.

—Εξοδον πυλησ' απιȣ̃σιν. Ib V 580.

SYN. Εκβασις, αφοδευσις, εξιθνη, αφιξις, εξελευσις, εξηλυσις, εκβολη εκδρομη, παρεκβασις. εκφορα. τελος (βιȣ)—ανατολη.

Εξοδιος.

Τȣς εξοδȣς ὑμῖν ἰν' αυλῶ τȣς νομȣς. Suid.

EXP. Αυληματα, δι ὧν εξῄεσαν οἱ χοροί.

Εξοδυναομαι.

Μη σ' εξοδυνηθεὶς

Δρασῃ τι ματαιον. Eur. Cyc 657.

Εξοζω. Vid. Οζω.

Και κακὸν εξοσδȣς.—Theoc. 2. 10.

Εξοιδεω

—Γεροντα τε

Πληγαῖς προσωπον φαλακρὸν εξῳδηκότα. Eur. Cyc. 226.

SYN. Εξοιδαινω, εξογκοομαι, απογκοομαι, προβλαστω, οιδεω.

Εξοικησιμος.

—Ειπερ εσί γ' εξοικησιμος. Soph. Oed. C. 27.

SYN. Ενοικησιμος, οικητὸς.

Εξοικιζω, Εξοικιζομαι.

Εξῳκισε τ' οικων γαμος ȣ γαμος. Eur. Hec. 947.

Εξῳκισαντο δ' οἱ θεοί.—Ar. Pa. 202.

SYN. Εξοριζω, εκφερω, εκβαλλω, μετοικιζομαι.

Εξοικοδομεω.

Εξῳκοδομηταί σοι το τεῖχος—Ib. Av. 1124.

SYN. Αποικοδομεω.—οικοδομεω.

Εξοιμωζω. Vid. Οιμωζω.

Ο δ' ευθὺς εξῳμωζεν οιμωγὰς λυγρὰς. Soph. Aj. 317.

Εξοινωμενος. Vid Οινοω.

Λυπρως νιν ειδοιμ' αν εξοινωμενας. Eur. B 812.

SYN. Οινωμενος, διοινωμενος.

Εξοιχνεω, Εξοιχομαι. Vid. Εξερχομαι.

Ανερες εξοιχνευσι συν ιπποισιν και οχεσφι. Il. ι. 384.

Ουτ' ες Αθηναιης εξοιχεται—Il. ζ. 384.

Εξοκελλω

Ο τε πλȣ̃τος εξωκειλε τον κεκτημένον

Εις ετερον ἦθος, ȣκ εν ᾧ τὸ προσθεν ἦν. Menand.

SYN. Εποκελλω, προσοκελλω, προσβαλλω, εκβαλλομαι, εξορμαω, εκτρεχω. αποβαινω, εκπιπτω, κατολισθαινω.

Εξολισθαινω, Εξολισθεω.

Οπως σιδηρον εξολισθαινοι ματην. Eur. Ph. 1405.

Εκ δ' ε οι ἧπαρ ολισθεν,—Il υ. 470

SYN. Εκπιπτω, απολισθαινω, ολισθαινω.

Εξολλυμι, Vid. Απολλυμι, Ολλυμι

Τȣς ζεὺς εξολεσειε πριν ἡμῖν πῆμα γενεσθαι. Od. υ 59.

Εξολοθρευω.

Και θυμὸς τεκνοις αιωνιος εξολοθρευσει. Sibyl. l. 3.

SYN. Εξολλυμι, διαφθειρω, εξελαυνω.

Εξολολυζω. Vid Ολολυζω.

Δεινὸν δ' εξολολυξε—Hom. B. 100.

Εξομιλεω Vid Ὁμιλεω

Στεφανων δ' ȣ μια χροα

Περι σὸν κρατα ταχ' εξομιλησει. Eur Cyc. 516.

Ου καλὸν εν οχλῳ σ' εξομιλεῖσθαι σρατȣ̃. Ib. I. A. 735.

Εξομιλος.

Ξενων γαρ εξομιλος ἦδέ τις βασις. Soph Tr. 981.

SYN. Ανομιλητος, δυσομιλος, εκφυλος, αποτροπος, ξενος.

Εξομμαζω.

Εξομμαῖοω.
Ημας δ' ε Πολυϐε παιδ' ερειπαντες πεδω
Εξομματεμεν, και διολλυμεν κορας. Eur. Fr.
Εξωμματωται, και λελαμπρυνται κορας. Ar. Pl. 635.
SYN. Εκτυφλοω—ομματοω.
Εξομνυμι.
—Η 'ξομῆ το μη ειδεναι: Soph. An. 541.
SYN. Εξομνυμαι. απομνυμι.—απαγορευω, (παντελῶς) αρνεομαι.
Εξομόθεν, Vid. Ομόθεν.
—Δοιὰς δ' αρ ὑπηλυθε θαμνες
Εξομόθεν πεφυῶτας.—Od ε. 477.
Εξομοιοω
—Κἀξομοιῦσθαι φυσιν. Soph. Aj. 549.
SYN. Ομοιοω—εκτυποω.
Εξομοργνυμι.
Α γὰ ρυτοῖς νασμοῖσιν εξομορξομαι. Eur. Hipp. 653.
SYN. Ομοργνυμι. απομοργνυμι, εκμοργνυμι, προσμοργνυμι, αποματτω, εκματτομαι. αφοσιοομαι.
Εξον.
—Νῦν δ' εξὸν πατρὸς
Παντων αριςε παῖδα κεκλῆσθαι—Soph. El. 367.
SYN. Παρὸν, ενὸν.
Εξονειδιζω. Vid. Ονειδιζω.
Τοιαδ' εξονειδιζει κακά Ib. 290.
Εξονομαζω, Εξονομαινω Vid. Ονομαζω.
—Επος τ' εφατ', εκ τ' ονομαζε. Il. α. 361:
Ως μοι και τόνδ' ανδρα πελωριον εξονομηνης. Il. γ. 166.
Εξονομακλήδην Vid. Ονομακλήδην.
Εξονομακληδην ονομαζων ανδρα εκαςον Il. χ. 415.
Εξοπιθεν, pro Εξοπισθεν, Εξοπισω. Vid. Οπιθεν.
Πεζὺς δ' εξοπιθεν ςῆσεν—Il. θ. 298.
Αυτὰρ ὅγ' εξοπισω ανεχαζετο—Il. λ. 461.
Εξοπλιζω.
—Πλαν δ' υπιν εξοπλιζει
Ταν απονον δαιμονιων. Aesc. Supp. 104.
SYN. Αφοπλιζω.—εφοπλιζω, οπλιζω.
Εξοπταω. Vid. Οπταω.
—Και καθαρπασας
Λαϐρῳ μαχαιρᾳ σαρκας, εξωπτα πυρί. Eur. Cyc. 402.
Εξοργιζω. Εξοργιζομαι.
—Τετε χαριν εξωργισμαι. Hom. B. 184.
SYN. Οργιζω, οργιζομαι.—εκθυμοω.—εις οργην εμϐαλλω.
Εξορθοω. Εξορθῦμαι.
—Τον σὸν εξορθε βιον. Soph. An. 83.
SYN. Ανορθοω, επανορθῦμαι, διορθοω, ορθοω.
Εξοριζω.
Εξοριζεται κακὸν, εδε μελλει, Eur Hipp 1381.
SYN. Οριζω—αφοριζω υπεροριζω, εξελαυνω, εκδιωκω, φυγαδευω εξοςρακιζω
Εξορινω.
Σὺ δ' εξορινας νηπιοις ὑλαγμασιν. Aesch. Ag. 1640.
SYN. Εξερεθω, εξερεθιζω, ορινω.
Εξορμαω.
—Μη σε λαθησι
Κεῖσ' εξορμησασα—Od μ 221.
Ηυθηκεν, εξωρμηκεν—Soph r 1105.
—Κῦφον εξορμᾶν ποδα. Ar. Th. 666.
SYN. Ανορμαω. αφορμαω. παρορμαω, παρεκϐαινω, εξερχομαι, διαρρασσω. ορμαω. ορμαινω. παροξυνω. επαγω. προαγω. παρακινεω, επειγω. εκθορω, εξαρπαζω. εκπηδαω. εκτρεχω.
Εξορμενιζω
Κἀξορμενιζει, κὐκ επισχολαζεται. Soph. Fr.
Εξορμιζω
Πελας γαι—φιλοισι σοῖς
Εξορμισαι σὸν ποδα—Eur. Ph 863.
SYN. Αφορμεω. αφορμιζω, εφορμιζω. εξορμαω.
Εξορμος.
Κρητας εξορμος ανήρ. Eur. Hipp. 156.
EXP. Εκ κρητης ορμησας.
Εξορυω.
—Παριος δ' ε θοῶς εκ κλῆρος ορυσεν. Il. γ. 327.
SYN Εκπηδαω, εκθορεω. ανορεω. επορεω.
Εξορω. Vid. Ορω.
—Εξῶρτο νεεσθαι. Apoll.
Εξοτρυνω.
Ος μ' εξοτρυνει παιδ' εμὸν πεῖσαι λιταις. Eur. Supp. 24.
SYN. Εκπειθω, οτρυνω.
Εξυσια.
Την τῶν κρατεντων μαθε φερειν εξυσιαν. Sent.
SYN. Δυναμις, αδεια, ευπορια, παρασκευη. κῦρος. δικη. αξιωμα.
Εξοφελλω.
—Και εξωφελλεν εεδνα. Od. ο. 18.
SYN. Εποφελλω, οφελλω, αυξω.
Εξοχα, Εξοχως.
—Εξοχα γάρ μιν εφιλατο Παλλας Αθηνη Il. ε. 61.
Την εξοχως Γραικοῖσιν εξυμνημενην Lyc. 1195.
SYN. Εξαιρετως, διαφορως, διαφεροντως, εκπαγλως, πανυ, ὑπερϐαλλοντως, ὑπερφυῶς, ὑπερκαλῶς, μεγαλως. διακριδὸν, δεινῶς, γενναιως.
Εξοχος.
Οντινα μεν βασιλῆα και εξοχον ανδρα κιχειη Il. ϐ. 188.

Μήτ' αρετὴν ευχυ—εξοχος εἶναι,
Μήτ' αφενος' μϋνον δ' ανδρὶ γενοιτο τυχη.
Theog. 130
SYN Εξαιρετος, πανεξοχος. διαφορος, περιττος, υπειροχος. πανυπειροχος. υπερβλητος. υπερεχων, προεχων, υπερφυης, προφερης. γενναιος, δεινος, καλος, αριστος, εναριστος, ενδοξος, εκπρεπης, κρατιστος—φερτατος, εξοχωτατος.—κατα κλεος εξοχος αλλων.
Εξυβριζω.
Ταδ' εξυβριζει,—Soph. El. 295.
SYN. Υβριζω,—γαυριαω, τυφυμαι. καταστηνιαω, κατατρυφαω, ασωτευομαι—υπερβαλλω.—παρασπονδεω αδικεω
Εξυλακτεω.
Τον μυθοπλαστην εξυλακτησει γοον. Lyc. 764.
SYN Φλυαρεω απαγγελλω υλακτεω.
Εξυμνεω V .. εξοχως
Αντολιαι δυσιες τε θευ κλεος εξυμνησαν. Sibyl. I 5.
SYN. Ανυμνεω, εφυμνεω, καθυμνεω, υμνεω, επιπαιωνιζω.
Εξυπαλυξις Vid Υπαλυξις.
Ου γαρ οἱ εξυπαλυξις οιζυροιο πονοιο. Orph. 682
Εξυπανισημι.
Σμωδιξ αιματοεσσα μεταφρενε εξυπανεστη. Il. β 267
SYN. Εξανισημι.
Εξυπειπεῖν
—Τί μοι τουδ' εξυπειπας εισορᾶν. Eur. B 1264.
SYN. Υπειπεῖν. επιτελλω, υποτιθημι.
Εξυπερθε
Τόδ' εξυπερθε—Soph Ph. 29.
SYN. Υπερθε. ανωθεν.
Εξυπηρετεω Vid Υπηρετεω.
—Κλυοντες εξυπηρετησομεν, Ib. Tr. 1172.
Εξυπτιαζω
Εξυπτιαζων ονομα Πολυνεικυς βιαν. Aesc S. T. 583.
SYN. Αναλυω, αναπτυσσω, ετυμολογω—υπτιαζω.
Εξυφαινω.
Πεπλον—ὃν εξυφηνα καμυσα
Εκ ροδανης λεπτης.—Hom. B 180.
SYN. Διυφαινω, υφαινω. κατασκευαζω. εκτελεω
Εξυφασμα.
Κερκιδος ότῳ γνοιης αν εξυφασμα σης. Eur. El. 539.
SYN. Υφασμα, ιστος.
Εξωθεω.
Εκ δ' ὦσε γληνην,—Il. ξ. 494.
Γῆς εξωσειν—Soph. Oed C. 1361.
SYN. Αποθεω. εξωθιζω, παρωθεω, αποσυφελιζω, εκβαλλω. εξελαυνω. απελαυνω, διαχρωομαι.
Εξωλης.
Εξωλης απολοιο—Ar. Pa. 1072.
Ουδὲν πεφυκε ζῶον εξωλεστερον Ib. Pl. 443.
SYN Πανωλης, πανολεθρος, πανωλεθρος, προωλης, παρωλης, ολοος δυσηνος.
Εξωμιζω
Εξωμισασαις τὸν ἑτερον βραχιονα. Ib. Ecc. 267.
EXP. Ακρι τῶν ωμων γυμνωθεισαις
Εξωμις
Κεξωμιδων, ἃς ὗτος αυτοῖς ημπολα. Ib V. 442.
EXP Ιμάτιον δολιχὸν και ἑτερομασχαλον.
Εξωμοσια.
Εξωμοσια δ' ουκ ἐστιν—Ib. Ecc. 1018.
SYN. Απωμασια αρνησις (μεθ' ὁρκυ.)
Εξωπιος.
—Χρονιζων δωματων εξωπιος. Eur. M. 624.
SYN. Αφεστικως, αφεστως.
Εξωριαζω.
Εξωριαζειν γαρ πατρὸς λογυς βαρυ Aesc. Pr. 17.
EXP. Εξω ὠρας και φροντιδος ποιεῖσθαι.
SYN Εξαμελεω, ακηδεω, αωρεω, ευωριαζω, ολιγωρεω, παρακυω
Εξωρος
—Μανθανω δ' ὁθ' ὑνεκα
Εξωρα πρασσω, κὐκ εμοὶ προσεικότα. Soph. El 620.
EXP Ου κατὰ τὴν εαυτῦ ὡραν.
SYN Αωρος, ακαιρος. παλαιὸς. υπερωρος, υπερωριος, υπερημερος. εξιτηλος. ἐξαστης.
Εξωστης.
—Ηνίχ' εξωστης Αρης
Εφαυσε λαιφη τῆσδε γῆς μεγας πνεων. Eur. Rh 322
SYN. Διωκτης, ελατὴρ. εξωστὴρ.—οσειμος.

Ε Ο

ΕΟΙΚΩΣ.
—Ο δ' ηϊε νυκτι εοικώς. Il. α. 47.
SYN. Προσεοικως, εικελος, αλιγκιος, παραπλησιος, εικως προσεικώς. προσφορος.
Εορταζω.
Ου δεινὰ μη 'ξεῖναι με, μηδ' εορτασαι. Ar. A. 1078
SYN. Διορταζω, ενεορταζω, συνεορταζω, σχολαζω. τελεω. επιθειαζω.

PHR.

PHR. Σχολὴν, ησυχιαν, απραξιαν, αγειν.
—Χοροστάδας ἦγον εορτας. Call.

Εορτή.
—Επεὶ και πᾶσιν ἑορτή. Od. υ. 156.
—Αργοις αἰὲν ἑορτά. Theoc. 15. 26.
SYN. Εορτασμα, τελετὴ, πανηγυρις, ἱερομηνια ειλαπινη.
EPITH. Αγνὴ, αρτιχορευτος, χορεσὰς, αγρυπνος, λυσιπονος πλεισομβροτος. θεοφιλὴς, μαχλὴ, ἱερὰ ευκελαδος, ετησιος, μυσ]ιπόλος, Κυπριδια, Διονυσια.
PHR. Εορτασιμος ἑορτασικὴ ἡμερα.
—Πανδημιον ἦμαρ ἑορτᾶς. Ep.
Θυσιάδες ὧραι—μεθεορτοι ἡμεραι.
Οργια μυσιπολευε φιλοκροτα θυὰς ἑορτή.
Θεσπεσιης αρχαῖον εκαινισε θεσμὸν ἑορτῆς
—Μηλοφαγοιο προαγ]ελον ἦμαρ ἑορτῆς. Nonn.

Ἑός.
—Οθ' ἑὸς δομος αμφεκαλυψεν
Κεῖσέ με νοσ]ησαντα.—Od. ο 119.
—Ἑοῖσι λελειψομαι εν μεγαροισι. Ap. 1. 285.
Οιον ἑῆς ψυχῆς αλεγων ὕπερ.—Ib. 2. 636.
Δοιοι γάρ τε πιθοι κατακειαται εν Διὸς ουδει
Δωρων οἷα διδωσι, κακῶν, ἕτερος δε ἑαων. Il. ω 528.
SYN. Ὁς, εμὸς, σὸς, ιδιος, σφεος, σφετερος.—αγαθά τα.

E Π

ΕΠΑΓΑΙΟΜΑΙ.
Ουνεκεν ὀυκ οἱ εγωγε κακῇ επαγαιομαι ατη. Ap. 3. 470.

Επαγαλλομαι.
Μηδ' επαγαλλομενος πολεμω,—Il. π. 91.
SYN. Αγαλλομαι, αγαιομαι, τερπομαι, επιχαιρω, χαιρω. επαγλαΐζομαι.

Επαγ]ελλω, Επαγ]ελλομαι.
—Μήπως τις επαγ]ειλησι και εισω. Od. δ. 775.
SYN. Απαγ]ελλω, καταγ]ελλω, παραγγελλω. κελευω. διηγορευω. εξαγορευω, ὁμολογεω. επικαλεω, αξιοω, επιτασσω.—ανεγ]ευαω, διεγ]ευαομαι.—παρακαλεω επισελλω.

Επαγειρω.
Λαὸς δ' ουκ επεοικε παλιλλογα ταῦτ' επαγειρειν. Il α. 126.
SYN. Αγειρω, διαγειρω. εναγειρω, συναγειρω, επαθροιζω, επισυναθροιζω.

Επαγλαΐζομαι.
—Ουδέ ἑ φημὶ
Δηρὸν επαγλαϊεισθαι.—Il. σ. 133.

SYN. Γαυριαω, αγαλλιαομαι, ἐπαγαλλομαι εξυβριζω.

Επαγχεω.
Το γαρ εμὸν θροῶ παθος επαγχεασα. Aesc. Ag. 1146.
SYN. Αναμιγνυμι, συναναμιγνυμι, συγκεραννυμι.

Επαγω, Επαγομαι.
Ὡς επαγοντες επῆσαν—Od τ. 445.
SYN. Εισαγω, εισφερω, επεισφερω, επιφερω, προσφερω, κατεπαγω, επιτιθημι, προσαιρεομαι, παραπεμπω—εποκελλω, εξοκελλω. προσβαλλω, πυκνοω.—επισπερχω, παραπειθω, εφελκυω. επαειρω.—εφελκομαι.

Επαγωγος.
—Μανιας επαγωγὸν ομοκλαν. Aes: Fr.
SYN. Αγωγὸς, προσπομπος. επιβυλος. αναγωγος, καταγωγεύς,

Επαδω, Επαειδω
—Γραιας δομον, ἁτις επᾷδεν. Theoc. 2. 91.
—Επηεισαν δε λοχειη
Μυσαων ορνιθες, αοιδοταται πετεηνῶν. Cal. 4. 252.
SYN. Προσαδω, καταδω, ανταδω, κατεπαδω, καταειδω,—παραγ]ελλω. γοητευω, φαρμακιζομαι.

Επαειρω:
—Αμαξαων επαειραν. Il. η. 426.
—Κρατευταων επαειρας Il. ι. 214.
SYN. Αναειρω, εξαειρω, επαιρω, επιτιθημι, οηκοω. επαγω. ανακυφιζω.

Επαεξω.
—Θεὸς δ' επὶ εργον αεξει. Od. ξ. 65.
SYN. Αεξω, αυξω, επαυξω, παραυξω,

Επαθλον.
Και σκηπ]' επαθλα τῆσδε λαμβανει χθονὸς. Eur. Ph. 52.
SYN. Νικητηριον. αεθλον.

Επαιαζω.
Αιαζω τον Αδωνιν επαιαζουσιν Ερωτες. Bion. 1. 6.
SYN. Εποιμωζω, επιδακρυω, επολολυζω.

Επαιγιζω.
Λαβρον επαιγιζοντα δι' αιθέρος—Od. ο. 293.
SYN. Επαΐσσω. επικαταπνεω. μεγα, σφοδρῶς, πνεω.—επικαταιγιζω, αποσκιπ]ω.

Επαιδεομαι
Ου επαιδεσθησομαί γε
Προσπεσειν τὸν σὸν γονυ. Eur. I. A. 900.
Σὺ δ' ουκ επαιδῇ τῶνδε χωρὶς ει φρονεῖς. Soph. An. 516.
SYN. Αιδεομαι, επαισχυνομαι, εντρεπομαι, φοβεομαι.

Επαινεσις.

Επαινεσις.
Αργεῖ ονειδη, και Φρυγῶν επαίνεσεις. Eur. Tro. 418.

Επαινος. Vid Αἶνος.
Φιλων επαινον μᾶλλον η σαυτȣ λεγε. Sent.

Επαινεω.
Ερδ· ατάρ ȣ τοι παντες επαινεομεν θεοὶ αλλοι. Il δ. 29.
SYN. Συνεπαινεω, καταινεω, συναινεω—συγκατατιθημι.—επευφημεω. ευφημιζω επιφωνεω, επισημαινομαι. αποδεχομαι.—επιδοκιμαζω. εγκωμιαζω. καυχαομαι.

Επαινός.
—Και επαινὴν Περσεφονειαν. Il. ι. 565.
SYN. Φοϐερός.—διασημος, επιδοξος, ενδοξος.

Επαιρω.
Επαιρε δὴ σὺ θυματα—Soph. El. 636.
—Επαιρων βλεφαρα—Ib. Oed. T. 1299.
Ηδη και πτερυγεσσιν επαιρομαι—Theog. 1093.
SYN Εξεπαιρω, εξαιρω, ὑπαιρω, διαιρω, αιρω. επαειρω, ὑψοω. ανισχω, ανακυφιζω, απορθοω. αναπειθω, ερεθιζω.

Επαισθανομαι.
Οθ' ὁνεκ' ὀυδὲν τῶνδ' επαισθανη κακῶν. Soph. Aj. 553.
SYN. Αισθανομαι, επιγνωμι, επινοεω, επαΐω.

Επαΐσσω.
Τρὶς μεν επῆϊξαν, τρὶς δε σχεδον ωρμηθησαν. Il. ψ. 817.
SYN. Καταΐσσω, εισαΐσσω, εφορμαω, εισϐαλλω, επιπιπτω, επερχομαι, επισκηπτω. επεργω, επιφερομαι, καταφερομαι, επιθεω, επιδιωκω. αποπληττω.

Επαισχυνομαι.
—Ουδ' επαισχυνεσθε, γῆς
Ουτω νοσȣσης—Soph. Oed T. 647.
SYN. Αισχυνομαι, επαιδεομαι.

Επαιτεω, Επαιτεομαι.
Αλλȣς επαιτῶ τον καθ' ἡμεραν βιον. Ib. C. 1429.
—Ου γάρ ὡς
Εν δυσμενεια γ' ȣσ' επαιτεῖται τοδε. Ib. El. 1130.
SYN. Απαιτεω, προσαιτεω, αιτεω, αιτιζω, ερανιζω.

Επαιτιαομαι. Vid. Αιτιαομαι.
—Ων επαιτιᾷ με δρᾶν. Ib. Oed. T. 657.

Επαιτιος.
Οὔ τι μοι ὑμμες ὑπαιτιοι, αλλ' Αγαμεμνων. Il. α. 335.
SYN. Υπαιτιος, υπευθυνος, ὑποδικος, επιψογος, επιμεμφης, επιμεμπτος, αιτιος.

Επαΐω.
Την βαρϐαρον γαρ γλῶσσαν ȣκ επαΐω. Soph. Aj. 1280.
SYN. Αΐω, επαισθανομαι, επικλυω, επακȣω, ακȣω, αντιλαμϐανομαι.

Επακολȣθεω.
Αρ εστι τῶν ανδρῶν τις ἡμῖν ὅστις επακολȣθεῖ; Ar. Ecc. 477.
SYN. Ακολȣθεω, εξακολȣθεω, συνακολȣθεω, ἑπομαι, συνεπομαι, μετερχομαι.

Επακȣω.
Ηελιος θ' ος παντ' εφορᾷς καὶ παντ' επακȣεις. Il. γ 277.
Και νυ δικης επακȣε—Hes. ε. 273.
SYN. Εισακȣω, κατακȣω, εξακȣω, υπακȣω, επαΐω.

Επακȣός.
—Αγορῆς επακȣὸν εοντα. Ib 29.
SYN. Επηκοος, ακȣσὴς, ωτακȣσὴς, ακροατής.

Επακριζω.
Επεὶ δε πολλῶν αἱματων επηκρισε. Aesc. Ch. 932.
SYN. Εξανυω. επ' ακρον ερχομαι.

Επακτήρ.
Ανδρες επακτῆρες,—Il ρ. 135.
SYN. Κυνηγὸς, κυνηγετης.
Αιθων επακτὴρ καγχαλῶν αγρευματι. Lyc.

Επακτιος.
Ενθα δ' επακτιον οἶκον Αγηνοριδης εχε Φινεύς. Ap. 2. 178.
SYN. Παρακτιος, παραθαλασσιος. θαλασσιος, αιγιαλωδης.

Επακτος.
Στρατὸν λαϐὼν επακτόν,—Soph. Tr. 263.
—Πλȣτος ὁ λαχὼν ποιμένα επακτὸν
Αλλοτριον θνασ οντι συγγενεστατος. Pind. Ol. 10.
SYN. Συμμαχικὸς. εισποιητος, αλλοτριος, ȣκ ιδιος. αυθαιρετος. ξενος, εισαγωγιμος.

Επαλαομαι
Οστις δη μαλα πολλὰ παθῃ και πόλλ' επαληθῃ. Od. ο. 400.
SYN. Αλαομαι, απαλαομαι, αποπλαναομαι, περιφερομαι.

Επαλαστεω. Vid. Αλαστεω.
Τον δ' επαλαστησασα προσηυδα Παλλας Αθηνη. Ib. α. 252.

Επαλειφω.
—Επὶ δ' κατ' αλειψαι ἑταιρων. Ib. μ. 47.
SYN. Καταλειφω, περιαλειφω, εναλειφω, προσαλειφω, αλειφω, επιχριω.—γυμναζω.

Επαλεξεω.
Τῷ δ' επαλεξησων Σῶκος κιεν—Il. λ. 428.
SYN. Επικȣρεω, βοηθεω, αλεξεω, επαμυνω.

Επαλετρευω.
—Ιαονες εμπεδον αιεὶ
Πανδημιοιο μυλης πελανȣς επαλετρευȣσιν. Ap. 1. 1077.

SYN.

SYN. Αλεω, αληθω, αλετρευω.

Επαλινδεω.

Ιχνια γαρ νυχιοισιν επηλινδητ' ανεμοισι
Κινυμενης αμαθυ.—Ap 4. 1463.

SYN. Εναλινδεω, εκκαλυπτω.

Επαλκής.

Οταν δ' αὖτ' επαλκὴς θρασέα—Aesc. Ch. 413. (επαλκὲς. P.)

SYN. Μεγαλαλκὴς, παναλκής. ισχυροποιὸς.

Επαλλασσω.

Πεῖραρ επαλλαξαντες, επ' αμφοτεροισι τανυσσαν. Il ν. 359.

SYN. Παραλλαττω, εναλλαττω, υπαλλαττω. επιπλεκω καταπιμπλημι. επιλεγω.

Επαλξις.

—Και ερειπον επαλξεις. Il. μ 258.

SYN. Προμαχὼν (τῦ τειχεος) πλεςωμα. ελας

EPITH. Καλὴ, χρυσεια.

Επαλπνος.

—Ουτε νοσος ὁμῶς
Επαλπνος εν Πυθιαδι χριθη. Pind. P. 8.

SYN. Επιτερπὴς, ἡδύς.

Επαμαξευω.

Και χερσος αρρωξ, ουδ' επημαξευμενη
Τροχοισιν—Soph. An. 257.

SYN. Καθαμαξευω.

Επαμαομαι.

—Αφαρ δ' ευνὴν εφαμησατο χερσὶ φιλῃσιν. Od. ε. 482.

SYN. Επισπαω, επισωρευω, επιβαλλω. ανακινεω.

Επαμβατὴρ.

Σαρκῶν επαμβατῆρας αγριας γναθους. Aesch. Ch. 278.

SYN. Επιβατης, αναβατης.

Επαμειβομαι.

Τευχεα δ' αλληλοις επαμειψομεν.—Il ζ. 230.
—Νικη δ' επαμειβεται ανδρας. Ib. 339.

SYN. Διαμειβομαι, παραμειβομαι, αμειβομαι, καταλλασσω. ανταλλασσομαι, αντιδιδωμι.—εξ αμοιβῆς παραγιγνομαι.

Επαμμενω. Vid. Επαναμενω.

Επαμοιβαδις.

—Ως αρα πυκνοὶ
Αλληλοισιν εφυν επαμοιβαδις.—Od. ε. 481.

SYN. Επαμοιβαδὸν, εναμοιβαδὶς, εναλλαξ, εναλλαγδην, πολυπλοκως.

Επαμοιβιος, Επαμοιβὸς. Vid. Επημοιβὸς.

—Επαμοιβια εργα
Θησειν ανθρωποισι—Hom. M. 513.
Αλλῳ δ' εμπεδον αλλος ὁμῶς επαμοιβὸς αρηγειν. Ap. 2. 1077.

SYN. Αμοιβος, επαλληλος, αμοιβαῖος. επηλλαγμενος

Επαμπηγνυμι, pro Επαναπηγνυμι.

Δυρατ' επαμπηξασθαι.—Orph 317.

SYN. Αναπηγνυμι, διαπηγνυμι, εμπηγνυμι, συμπηγνυμι, συναπτω.

Επαμυντωρ.

—Εσθλαί τοι τυτω γ' επαμυντορε—Od. π. 263.

SYN. Αμυντωρ, αλεξητὴρ.

Επαμυνω.

Προφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδαων, επαμυναι. Il ξ. 357.

SYN. Προσαμυνω, συναμυνω, αμυνω, επαρκεω. επαλεξεω, επιβοηθεω, επαρηγω, προϊσαμαι.

Επαμφερω, pro Επαναφερω.

Μήτι θεοῖς τυτων μοῖραν επαμφερετε. Solon. 3. 2.

SYN. Μεταφερω, παραφερω, επαναφερομαι, επανακομιζω. μεταγω, προστιθημι, απαγγελλω, επαναλαμβανω.

Επὰν, Επὴν Vid. Επεί.

Γῆρας επὰν μεν απῇ πᾶς ευχεται· ην δε ποτ' ελθῃ,
Μεμφεται, εστι δ' αεὶ κρεῖσσον οφειλομενον. Ep. 1. 2.
—Επὴν κεκαμω πολεμιζων. Il. α. 168.

Επαναβαλλω, Επαναβαλλομαι.

Και θοιματια τἀνδρεια, τἀπερ εκλεψατε,
Επαναβαλλεσθε,—Ar. Ecc. 276.

SYN. Περισολιζω, επιβαλλω, περιβαλλω, αναβαλλω, υπερβαλλομαι, υπερτιθημι, ανατιθεμαι.

Επαναβοαω.

—Θαμὶν επαναβοῶντες. Ib. Pl. 292.

SYN. Αναβοαω, επιβοαω, παραβοαω, επιφθεγγομαι.

Επαναγκαζω.

—Αλλ' επαναγκαζει νιν
Διὸς χαλινὸς προς βιαν πρασσειν τάδε. Aesc. Pr. 673.

SYN. Εξαναγκαζω, εισαναγκαζω, αναγκαζω.

Επαναγορευω.

Τῇδε μὲν τοι θ' ἡμερα μαλισθ' επαναγορευεται. Ar. Av. 1072.

EXP. Αναγορευω, ανακηρυττω.

Επαναδιπλαζω.

Τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλόν τε και δυσευρετον
Επαναδιπλαζε, και σαφῶς εκμανθανε. Aesch. Pr. 816

SYN. Αναδιπλοω. αναδιπλασιαζω, επιδιπλοω, επαναφερω. αναλαμβανω.

Επαναιρεμαι.
—Κἀπαναιρεῦνται δορυ Soph. Oed. C. 437.
SYN. Επαιρω (κατ' αλληλων,) εξαιρεομαι, επιλαμβανω —αναιρεω.
Επαναιρομαι.
—Αλλ' επαναιρε. Ar. Eq. 781.
SYN. Επεγειρομαι, εγειρομαι, επανισαμαι.
Επανακρεω.
Το δεῖν' επανακρεσαι παλιν —Ib. Av. 649.
SYN. Ανακρεω, επανακαμπτω, ὑποστρεφω, επαναβαινω.
Επαναμενω.
Αλλ' επαναμεινόν μ' ολίγον εισελθὼν χρονον. Ib. N. 801.
Αλλὰ μη τορως τεκμηρον
Ο, τι μ' επαμμενει παθεῖν. Aesc. Pr. 606.
SYN. Αναμενω, απομενω, εμμενω, επιμενω, περιμενω, προσμενω, παραμενω. αποκειμαι.
Επαναπηδαω. Vid. Επιπηδαω.
—Ειθ' ἔτος επαναπηδᾷ. Ar. N. 1378.
Επαναστασις.
—Κἀπαναστασεις θρονων. Soph. An. 539.
SYN. Αναστασις, εξαναστασις, επισυστασις, επανεγερσις, διαστασις, επαναστημα.
Επαναφυσαω.
—Επαναφυσα Περσικόν. Ar. Th. 1186.
SYN. Αναφυσαω, εμφυσαω, συμφυσαω, αναπνεω —αειδω.
Επαναχωρεω. Vid Επανερχομαι.
—Επαναχωρησω παλιν. Ib. Ecc. 28.
Επανειμι. Vid. Επανερχομαι.
Ιαχων καναχὰν επανεισιν. Soph. Tr. 652.
Επανερομαι, Επανειρομαι.
Ταδε σ' επανερομαι. Aesc. P. 977.
SYN. Ανερομαι, ανειρομαι, ανερωταω, αναγορευω.
Επανερχομαι.
—Η Πυρρος ἀπὸ Τροιας επανελθὼν. Theoc. 15. 140.
—Επανερχομενοι δε θαλασσῃ,
Καί με λιθοις ολεσουσιν—Sibyl. l. 7.
SYN. Ανερχομαι, απερχομαι, επαναχωρεω, επαναστρεφω, επαναβαινω, επανακαμπτω, επανειμι, επανηκω.—επερχομαι, διερχομαι.—αναπλυσσω.—οἱ επισσομενοι.
Επανθεω, Επανθιαω.
—Πολλὰς δε και ὡς ροδα κισσος επανθεῖ. Theoc. 5. 131.
—Ουδε περ ὅσσον επανθιοωντας ιυλυς
Αντελλων—Apoll. 3. 519.
SYN. Εξανθεω, απανθεω.—απολαμπω.—βλαστεω.

Επανθρακίς.
Ηνίκ' επανθρακίδες ὦσι παρακειμεναι. Ar. Av. 670.
EXP. Λεπτοὶ ιχθύες οπτοί.
Επανισημι, Επανισαμαι.
Οι δ' επανεστησαν—Il. β. 85.
—Αλλ' επανιστω. Ar. Pl. 539.
Επανισαμενοι τοις δημοτικοισιν ορνεοις. Ib. Av. 1583.
SYN. Ανισημι, εξανισημι—ανισαμαι, εξανισαμαι, προσανισαμαι, διανισαμαι, ὑπανισαμαι.
Επανορθοω.
—Επανορθωσαιμεν αν ὑμᾶς. Ar. L. 528.
SYN. Επανορθοῦμαι, ανορθοω, κατορθοω, εξορθοω.
Επαντανυω.
Τψι σ' επαντανυσας,—Od. χ. 467.
SYN. Εκτανυω, εντανυω, κατταννω, προστανυω, ανατεινω, εκτεινω.
Επαντελλω, pro Επανατελλω.
Οἷα τε λευκοπαρηος επαντελλυσα σεληνη. Mus. 57.
—Ποδὸς ιχνος επαντελλων. Eur Ph 105.
SYN. Ανατελλω, ὑπερτελλω, εξαναδυομαι, εξανισχω.—επαναγω, αναβιβαζω, αναφερω.
Επαντια.
Οι τότ' επαντια σεῖο τ' Ιαονες αθρόοι εἶεν. Hom. Ap. 152. (al. Ος τοτ' απαντιασει', ότ' Ιαονες.)
Επανυω Vid. Εξανυω
—Ουδε ποτέ σφιν Νικη επηνυσθη—Hes. α. 311.
Επανωθε. Vid. Πεισανδρος.
Επαξιος.
Ατρεκεως ἱερειαν επαξιον εὕρατο Κυπρις. Mus. 66.
SYN. Αξιος, αξιοπρεπὴς, ἁρμοδιος.
Επαξιως.
Επαξιως γαρ φοῖβος, αξιως δε συ
Προς τῦ θανοντος τήνδ' εθεσθ' επιστροφήν. Soph. Oed. T. 133.
SYN. Αξιως, καταξιως, ενδικως, κατ' αξιαν.
Επαξιοω.
Και φιλως επαξιοῖ
Δικαιαν χαριν παρασχεῖν παθῶν. Ib. C 1567.
Επαξιῶ σε δαιμον οντ' εξειδεναι. Ib. El. 660.
SYN. Αξιοω, επιζητεω, παρακαλεω.
Επαξονιος.
Θαλψας εν πυρὶ πρῶτον επαξονιῳ κυκλα διφρυ. Theoc. 25. 249.
Επαοιδῆ.
—Επαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
Εσχεθον—Od. τ. 457.

SYN.

SYN. Επῳδὴ, επασμα, γοητεια, γοητευμα, φαρμακεια, τερθρεια.
EPITH. Μαλακή.

Επαοιδός.
Ου μαντεῖς, ε φαρμακέας, ε μην επαοιδέες. Sib. l. 3.
SYN. Επῳδὸς, γοης, φαρμακὸς, τερθρεύς.

Επαπειλεω.
—Τὴν πρῶτον επηπειλησ' Αχιλλῆϊ. Il. α 319.
SYN. Απειλεω, καταπειλεω, διαπειλεω, εμβριμαομαι, κατομνυμι.

Επαποδυομαι.
Αλλ' επαποδυωμεθ' ανθρωποι τυτωὶ τῷ πραγματι. Ar. L. 616.
SYN. Εγχειριζω, εγχειρεω, εφισαμαι, παρασκευαζω (εαυτόν.)

Επαπορεω.
Δειλαιος, ὡ; ες πολλά γ' επαπορεῖν εχω. Soph. Tr. 1259.
SYN. Απορῶ, απορεμαι, διαπορῶ, διαπορεμαι, εξαπορεω.

Επαπυω. Επηπυω.
Λαοὶ δ' αμφοτεροισιν επηπυον,—Il. σ. 502.
SYN. Επεργεω. επαΰτεω. βοαω, επιβοαω.

Επαρά. Vid. Αρά.
—Θεοὶ δ' ετελειον επαράς. Il. ι. 456.

Επαρασιμος.
Σπερματα μη κλεπτειν· επαρασιμος, ὁσις αρῆται. Phocyl. 16.
SYN. Απαρατος, επαρατος, καταρατος, επικαταρατος, αρασιμος, απευκτος.

Επαργεμος.
Αιδὼς γαρ εν λεχθεῖσιν εκ επαργεμες
Λογες τιθησιν—Aesc. Ch. 663. (νῦν επ—P.)
SYN. Σκοτεινὸς,—ασημος· ουκ οξυωπός. τυφλός.

Επαρδευω.
—Επαρδευσει δε βροτοῖσι: Sibyl. l. 5.
SYN. Διαρδω, επαρδω, καταρδω, προσαρδω, αρδευω.

Επαρηγω.
Μητηρ ὡς, Οδυσῆϊ παρισαται, ηδ' επαρηγει. Il. ψ. 783.
SYN. Επαλεξεω. επαμυνω, συναρηγω, αρηγω.

Επαρηγών. Vid. Επαρωγός.
—Πολεῦς δ' επαρηγονες αλλοι. Ap. 1. 1039.

Επαρισερα, Adv.
—Επαρισερ' ὑτως αμπεχη; Ar. Av. 1566.
Επαρισερ' εμαθες, ὦ πονηρὲ, γραμματα. Athen. l. 3. c. 23.
SYN. Επαρισερως, σκαιῶς. ευωνυμως.

Επαρκεια, Επαρκεσις.
Και δὴ τίν' ἡμᾶς εις επαρκειαν καλεῖς; Eur. Hec. 757.
—Και γενες επαρκεσιν. Soph. Oed. C. 460.
SYN. Βοηθεια, επιβοηθεια, επικερια, αμυνη, αλκαρ, αρωγή. πορισμός.

Επαρκεω.
—Ουδέ τι οἱ τογ' επηρκεσε λυγρον ολεθρον. Il. ζ. 873.
Ουτέ τι Τηλεμαχος τόγ' επηρκεσεν,—Od. ρ. 568.
Φιλοις επαρκεῖν—Eur. Hec. 984.
SYN. Απειργω, απελαυνω, επαμυνω ὑπηρετεω, διαρκεω, εξαρκεω, παρεχω, πορiζω, εκποριζω, ὑποτιθημι, ὑπεργεω.

Επαρκυντως. Vid. Εξαρκυντως.
Ου ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ' επαρκυντως δέ μοι. Soph. El. 356.

Επαρμα.
Αν χρυσοφορῇς, τῦτο τυχης εσὶν επαρμα. Sent.
SYN. Επαρσις, αρσις, εξαρμα. εξαρσις. διαρμα, αιωρημα, αυθαδεια, ὑπερηφανια.

Επαρερος.
Βυλοιμην κ' επαρερος εὼν θητευέμεν αλλῳ. Od. λ. 488.
SYN. Αγροτης. κηπερός. θής. επιγειος.

Επαρτής.
—Και επαρτεες εισὶν ἑταῖροι. Od. θ. 151.
SYN. Ετοιμος, επηρης, ευτρεπὴς, προχειρος, εξηρτισμένος.

Επαρτιζω.
Αλλ' αὔτως αγορῆθεν επαρτιζοντο νεεσθαι
Σπερχομενοι—Ap. 1. 877.
SYN. Διαχωριζω.—απαρτιζω, εξαρτιζω, καταρτιζω.

Επαρτυω
Αυτίκ' επηρτυε πῶμα —Od. θ. 441.
SYN. Αναρτυω. εξαρτυω, καταρτυω, συναρτυω, αρτυω, αρτυνω, ἁρμοζω, εφαρμοζω, αρω, επαρω.

Επαρχομαι.
—Επαρξαμενοι δεπαεσσιν. Il. α. 477.
SYN. Απαρχομαι, εξαρχομαι, εναρχομαι; καταρχομαι, αρχομαι, ενισαμαι, επιβαλλομαι.

Επαρω.
—Πυκινὰς δὲ θυρας σαθμοῖσιν επῆρσεν. Il. ξ. 337.
—Μια δε κληῒς επαρηρει. Il. μ. 456.
Οπλα δ' επαρμενα παντα τεῷ εγκατθεο οικῳ. Hes. ε. 625.
SYN. Αρω, ἁρμοζω, εφαρμοζω, εναρμοζω.

Επαρωγή.
—Ατὰρ μετεπειτά γ' αρισηων επαρωγῇ. Ap. 1. 302.
SYN. Αρωγή. ελκηθμός.

Επαρωγός

Επαρωγός.
Ου γαρ εγὼν επαρωγός.—Od. λ 497.
SYN. Αρωγὸς αλεξητηρ, βοηθὸς, επικυρος, επαρηγών.
Επασκεω.
—Επασκησω κλυταῖς Ηρωα τιμαῖς. Pind. N. 9.
—Επησκηται δέ οἱ αυλὴ
Τοιχῳ και θριγγοῖσι—Od ρ. 266.
SYN. Διασκεω, εξασκεω, κατασκεω, διακοσμεω, κατακοσμεω.—σέβομαι, ἁγνευω.
Επασσυτερος.
—Οι δέ νυ λαοὶ Θνῆσκον επασσυτεροι—Il. α. 383.
SYN. Συνεχὴς, πυκνὸς, επαλληλος,—νητός. αμηρυτος.
Επασσυτεροτριβης.
Επασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ορεγματα. Aesch. Ch. 424.
EXP. Αλλεπαλληλον κ̓λυπεν ποιῦντα.
Επαυλιον.
—Ξυνὸν γαρ επαυλιον εσχεν ἅπασιν. Call. Suid.
SYN. Αυλιον, επαυλιον, εναυλὸς, επαυλος, καλυβη. μανδρα, κλισιον.
EPITH. Αβληχὲς, αμυκητον.
Επαυλειος.
Τις επαυλειοισι θυραις θασσει; Ar. V. 1473.
Επαυλις, Επαυλος.
Δημυ απορνυμενοι λαοὶ περθεσκον επαυλεις. Ap. 1. 800.
—Εισόκε παντας ενιπλησωσιν επαυλυς. Od. ψ. 358.
SYN. Αυλὴ, επαυλιον, εναυλος. καλυβη, κλισια, οικιον, μονὴ, μανδρα, στεγη, επαυλισμα ἑδρα.
Επαυρεω, Επαυρισκω, Επαυρισκομαι, Επαυρομαι.
—Παρος χρόα λευκὸν επαυρεῖν. Il. λ. 572.
—Ἵνα παντες επαυρωνται βασιλῆος. Il. α. 410.
—Τῦ δέ τε πολλοὶ επαυρισκοντ' ανθρωποι. Il. ν. 733.
—Μή πυ τι κακὸν και μεῖζον επαυρῃς. Od. σ. 106.
Πολλάκι και συμπασα πολις κακῦ ανδρὸς επαυρεῖ. Hes. ε. 238.
SYN. Επαυριζω, εφαπτομαι, επιθιγω—απολαυνω, επαπολαυνω, απολαμβανω, επιτυγχανω, επιψαυω, επιτελεω—δικας διδωμι.
Επαυτεω.
—Επηΰτησε δε λαὸς. Cal. 2. 102.
—Βεβρυχε δ' επαΰτεον.—Theoc. 22. 91.
SYN. Αναΰω, ανακραζω, επιβοχω, επαπυω, επαΰω, επιθωΰσσω.
Επαυχειος.
Φερειν δ' ελαφρῶς
Επαυχειον λαβοντα
Ζυγὸν, αρηγει—Pind. P. 2.
SYN. Επαυχενιος, παραυχενιος. περιαυχενιος.
Επαυχεω.
Ως κάμ' επαυχῶ τῆσδε τῆς φημης ἄπο. Soph. El. 65.
Ους Μῆδοι καθελοντες επαυχησυσι θροοισιν. Sibyl. l. 4.
Επαυχησας δε τοῖσι τοῖς λογοις. Ar. Av. 627.
SYN. Εξαυχεω, ὑπεραυχεω, αυχεω. μεγαφρονεω. θαρρεω επευχομαι.
Επαυω. Vid. Επαΰτεω.
Κἀν απιων τόδε μοι τρὶς επαΰσον, Ω φιλε κεῖσαι. Theoc. 23. 44.
Επαφαυαινω.
Ὥς' επαφαυανθῶν.
Παναθηναιοισι γελῶν.—Ar. R. 1121.
SYN. Επιξηραινω, αφανιζω.
Επαφαω, Επαφαομαι. Vid. Επαφος.
Εν δ' ἦν Ζεὺς επαφωμενος ηρέμα χειρὶ θεειῃ
Πορτιος ειναλιης.—Mosch. 2. 50.
SYN. Αμφαφαω, εφαπτομαι, επιψαυω.
Επαφη.
Τῆς οιστροδονυ βοὸς εξ επαφῆς. Aesch. Supp. 18.
SYN. Αψις, συναψις, συναφὴ, ψηλαφημα, ψηλαφησις, προσαφή.
Επαφος.
Ενταῦθα δή σε Ζεὺς τιθησιν εμφρονα,
Επαφῶν αταρβεῖ χειρὶ, και θιγων μονον
Επωνυμον δε τῶν Διὸς γεννηματων
Τεξεις κελαινὸν Επαφον—Aesc. Pr. 850.
Επαφριζω.
Αλλ' ὅταν αχηση πολιὰς βυθὸς, ἅ τε θαλασσα
Κυρτὸν επαφριζῃ. τά τε κυματα παντα μεμηνῃ,
Ες χθονα παπταινω και δενδρεα, τὰν δ' ἅλα φευγω. Mosc. 5.
SYN. Αφριζω, απαφριζω, εξαφριζω.
Επαφυω, Επαφυσσω.
—Επειτα δε θερμὸν επηφυσεν—Od. τ. 388.
SYN. Διαφυσσω, εξαφυω, αντλεω.
Επαχθής.
—Και ρηματων επαχθῶν. Ar. R. 971.
SYN. Βαρὺς, αλγεινὸς, αηδὴς, επιφθονος, επιπονος. αληθής.
Επεγγελαω
—Τοῖς θανῦσί τοι
Φιλῦσι παντες κειμενοις επεγγελᾶν. Soph. Aj. 1008.
SYN. Διαγγελαω, εγγελαω, καταγελαω, προσκαταγελαω, επιγελαω.

Επεγειρω:

Επεγειρω.
Μυσω τηνδ' επεγειρε—Od. χ. 431.
SYN. Ανεγειρω, διεγειρω, εξεγειρω, εγειρω, ανακινεω.
Επεγκαπ7ω
Εχε νῦν επεγκαψον λαβὼν ταδί. Ar. Eq. 491.
SYN. Επιφαγεῖν, εγκαπ7ω, αποκαπ7ω.
Επεγκαγχαζω.
Επεγκαγχαζων τῦ δεδυπ'τος μορυ. Lyc. 285.
SYN. Εγκαγχαζω, επικαγχαζω, επιγελαω.
Επεγκελευω Vid. Εγκελευω
Αλλ' εν επεγκελευε.—Eur. Cyc. 524.
Επεγκολαπ7ω.
—Τὰς δ' ὁ λυμεων
Επεγκολαπ7ειν αστενακτος αινεσει. Lyc. 782.
SYN Εγκολαπ7ω, εγγλυφω, εγχαρατ7ω, εγκοπ7ω.
Επεγρομαι. Vid. Εγρομαι.
—Και επεγρετο πρωτα. Theoc. 24. 34.
Επεγχεω
—Εγὼ δ' επεγχεων
Αλλην επ' αλλη—Eur. Cyc. 422.
SYN Επεγχυω, επιχεω, εγχεω.
Επεὶ, Επειη, Επειδαν, Επειδὴ. Vid. Επαν.
Οι δ' επεὶ ὖν ηγερθεν,—Il. α. 57.
—Επεί χ' ἴομεν πολεμοιο Il. τ. 402.
—Επειὴ πολὺ φερτερον ἐτως. Il. δ. 307.
—Επειδὰν πρῶτον ισκηται λοχον ανδρῶν Il. ν. 285
—Επειδὴ πρῶτα τομὴν εν ορεσσι λελοιπεν. Il. α 156.
SYN Επ' αν, επεὶ αν, ὁπηνίκα, ὅτε, ὅτι, επειδήπερ, ὅταν, ὁπόταν, επεὶ περ.
Επειγεύς.
Υιὸς Αγακληος μεγαθυμυ, δῖος Επειγεὺς
Ος ρ' εν Βυδειῳ ευναιομενῳ ηνασσε. Il. π. 571.
Επειγω, Επειγομαι.
—Αναγκαιη γαρ επειγει. Il. ζ 85.
—Μή τις πριν επειγεσθω οἶκόν δε νεεσθαι. Il. β. 354.
SYN. Κατεπειγω, καταγω, καθελκω, καλαπερχω, επισπερχω, διωκω, διωθεω, ελαυνω, καταπονεω, βαρεω, σπυδαζω, σπευδω, σπευδομαι, επισπευδω, ερεθιζω, ανιαω.
Επειδω.
—Ιδων επὶ οινοπα ποντον. Il ψ. 143.
Επεῖδες, ὦ ματαια, τήνδ' ὕβριν; Soph. Tr. 904.
SYN Προσειδω, κατειδω, εφοραω, θεαομαι.
Επεικαζω
—Ὡς επεικασαι. Soph. Oed. C. 149.
—Ως επεικαζειν εμέ Ib. Tr 1236.
—Επεικαζων κυρω. Ib. El. 665.

SYN. Εικαζω. τεκμηριον ποιῦμαι.
Επεικελος.
—Επεικελος αθανατοισιν Od. ο. 413.
SYN. Εικελος, αλιγκιος, εοικώς.
Επεικτης
—Τοις επεικταις αγγελοις, Suid.
EXP. Ο κατεπειγων.
Επειμι.
Αλλ' ητοι μεν εγὼ πολυδενδρεον αγρον επειμι. Od ψ 359.
—Πρίν μέν και γῆρας επεισιν. Il. α. 29.
SYN Επερχομαι, καταλαμβανω.
Επειμι
Μηκέτ' επειτ' Οδυσῆϊ καρη ωμοισιν επειη. Il. β. 259.
Ασπαστοτατη δ' επέην ρινὸς βοὸς.—Il. υ. 276.
SYN. Επιγινομαι, επιμενω, επικειμαι.
Επειοι.
Ταῦθ' υπερηφανεοντες Επειοὶ χαλκοχιτωνες,
Ημέας ὑβριζοντες, ατασθαλα μηχανοωντο. Il. λ. 694.
EPITH. Μεγαθυμοι, αγχεμαχοι, φαιδιμοεντες.
Επειος.
—Ανὴρ ηΰς τε μεγας τε
Ειδὼς πυγμαχιης, ὡς Πανοπῆος Επειός. Il. ψ. 665.
EPITH. Αρηΐφιλος, εὔμηλιος, αγλαομητις, δῖος.
Επειπεῖν.
—Πᾶς τις επειπεω
Ψογον αλλοτριοις ευτυκτος. Aesc. Supp. 979.
SYN. Προσεπειπεῖν, προσειπειν, επαυδαω.—επιβαλλω
Επεισαγμα. (al Επισαγμα.)
Δεινὸν δε τὐπεισαγμα τῦ νοσηματος. Soph. P. 767.
SYN. Επεισοδος, προσθηκη, επιδοσις.
Επεισακτος.
—Ουδ' επεισακτον γενος. Eur. I. 590.
SYN Επεισαγωγιμος, εισαγωγιμος, επεισοδιος, επεισοδιωδης, εξωτικός, επικτητος, επηλευσικὸς επιβλητος, επιρρυτος, προεγγραπ7ος, παρεγγραπ7ος αλλοτριος.
Επεισοδιον.
—Και ψυχης ανθος, επεισοδια. Ep. l. 7.
EXP. Το εις φερομενον τῷ δραματι, ἔξω τῆς ὑποθεσεως ὀν.—Το εξαγωνιον απαξ πρᾶγμα.
Επεισοδος. Vid. Εισοδος.
—Τῆς εμῆς επεισοδυ. Soph. Oed. C. 763.
Επεισπαιω Vid. Εισπαιω.
Ημῖν γαρ αγαθῶν σωρὸς εις την οικιαν
Επεισπεπαικεν υδὲν ηδικηκόσιν. Ar Pl. 805.

Pppp Επεισπηδαω.

Επεισπηδαω, Vid. Εισπηδαω, Επιπηδαω.
Εγω δ' επεισπηδων γε την
Βυλην βια κυκησω. Ib. Eq. 362.
Επεισφερω, Επεισφρεω. Vid. Εισφερω.
Χρεια δε ποια τονδ' επεισφερεις λογον. Ib. Th. 1174.
—Γοργωπες οφεις
Επεισεφρησε σπαργανοισι τοις εμοις. Eur. Herc. F. 1267.
Επειτα, poet Ηπειτα.
Πολλα δ' επειτ' απανευθε κιων ηρᾶθ' ὁ γεραιος. Il. α. 35.
Φραζεσθω δ' ηπειτα κατα φρενα, και κατα θυμον. Il. ο. 163.
Τον δ' ημειβετ' επειτα ποδαρκης δῖος Οδυσσευς. Il. α 121.
S Y N. Ειτα, επι δε, μετα δε, μετα ταυτα, καθεξης, τεντευθεν, τοτε, τηνικα, επειτε, επειτοι.
Επεκεινα.
—Τεπεκεινα τησδε γης. Eur. Hipp. 1199.
S Y N. Ὑπερεκεινα, αντικρυ, απεναντι, αυτοθι, υπεραιω περαν παρεκει, ανωτερω, εξωτερω.
Επεκπινω. Vid. Εκπινω.
Επεκπιων γαλακτος αμφορεα—Eur. Cyc. 326.
Επεκφευγω.
Ενθεν δ' ες Λυρνησσον επεκφυγες,—Il. υ 191.
S Y N. Ὑποφευγω, αποφευγω, εκφευγω.
Επελαυνω.
—Πολεες γαρ επ' αυτῷ χαλκον ελασσαν. Il. ω. 421.
S Y N. Εποκελλω, επιτιθημι, επαγω, επιπεμπω.
Επελισσω, Επελισσομαι.
Αφραδεως επι πολλον ελισσεται ενθα και ενθα. Il. ψ. 320.
S Y N. Ελισσω, αναστρεφω, επιτρεχω.
Επελπιζω. Επελπομαι. Vid. Ελπιζω, Ελπομαι.
—Η σον οικησειν δομον,
Εγκληρον ευνην προσβαλων, επηλπισα; Eur. Hipp. 1011.
Ηρη μη δη παντας εμυς επιελπεο μυθυς
Ειδησειν.—Il. α. 545.
Επεμβαινω.
Ουδε επεμβεβαως υψηρεφεος θαλαμοιο. Il. ι: 578.
—Σης επεμβαινων χθονος. Soph. Oed. C 979.
—Κατ' εμυ τακομενας
Μᾶλλον επεμβαση Ib. El. 839.
S Y.N. Επιβαινω, εμβαινω, επεισβαινω, αναβαινω, επιπιπτω, εφηδομαι, επικερτομεω, επιθλιβω.

Ε Π

Επεμβαλλω.
—Προσθεν γαρ επεμβαλε πῶμα πιθοιο. Hes. ε. 98.
—Επει δε τησδε γης
Σωτῆρα σαυτον τῷ δ' επεμβαλλεις λογῳ. Soph. Oed. C. 476.
S Y N Εμβαλλω, παρεντιθημι.—επελαυνω, επαγω—εισπιπτω.—υπισχνεομαι.
Επεμβατης.
Δεξιον γαρ ιπποπειρην
Ουκ εχεις επεμβατην. Anac. 60. 12.
—Επεμβαται ιχνεσι κωφοις. Orph. H.
—Αρματων τ' επεμβατην. Eur. Supp. 585.
S Y N. Εμβατης, επιβατης. αμβατης, αναβατης, ιπποβατης, εποχος, εποχυμενος, επεμβητηρ, επιβητωρ.
Επεμπιπτω.
Τι δῆτα ποιμναις την δ' επεμπιπτει βασιν; Soph. Aj. 42.
S Y N. Επεμβαλλω, εφορμαω, εισπιπτω, εμπιπτω, επιπιπτω, ενορυω.
Επενδιδωμι Vid. Επιδιδωμι.
—Και πεπτωκοτι
Τριτην επενδιδωμι—Aesc. Ag. 1395.
Επενδυπεω.
—Επι δ' εγδυπησαν Αθηναιη τε και Ηρη. Il λ. 45.
S Y N. Επιδυπεω, επικτυπεω, επιβρονταω.
Επενδυτης
—Αποπλυνεις τ' επενδυτας. Soph. Fr.
S Y N. Αμφιεσμα, χιτωνισκος.
Επενθορεω. Vid. Ενθορεω, Επιπηδαω.
—Επενθορεσ' ατα. Soph. Tr. 934.
Επενθρωσκω. Vid. Ενθρωσκω, Επιθρωσκω.
Ενοπλος γαρ επ' αυτον επενθρωσκει. Ib Oed. T. 477
Επεντεινω, Επεντεινομαι.
Μη νυν ανῶμεν, αλλ' επεντεινωμεν ανδρικωτερον Ar. Pa. 514.
—Ωσπερ εἶχ' επενταθεις. Soph. An. 1249.
S Y N. Επεντανυω, επιτεινω, προτεινω, προσεχω, εντεινω
Επεντελλω.
Τι δῆτ' αν αλλῳ τυτ' επεντελλοις ετι; Ib. 224.
S Y N. Εντελλω, εντελλομαι, επιτελλω, προστασσω.
Επεντυνω, Επεντυνομαι, Επεντυω. Vid. Εντυνω.
—Επ' αυτοις χεῖρ επεντυνοντ' εμην. Soph. Aj. 451.
—Και επεντυνονται αεθλα. Od. ω. 89.
Αλλα συ μεν νῦν νῶϊν επεντυε μωνυχας ιππυς. Il. θ. 374.

Επεξειμι.
—Αλλὰ πάντ' επεξιτόν,—Ar. R. 1149.
SYN. Επιβαινω, επειμι—εξειμι—επερχομαι. διεξειμι.—προσεχω, διακονεω—επεξερχομαι, αντιπειμι.

Επεξεργαζομαι.
Αι, Αι, ολωλότ' ανδρ' επεξειργασω Soph An. 1298.
SYN. Επισφαττω. εξεργαζομαι, προσεπεξεργαζομαι.

Επεξερχομαι.
Η καταπειλῶν ὡδ' επεξερχη θρασυς. Ib. 763.
SYN. Επεξειμι, επερχομαι, εκδικεω.

Επεξιακχαζω.
Αλωσιμον παιάν' επεξιακχασας Aesc. S. T. 641.
SYN. Εκβοαω, επαλαλαζω, αδω, ιαχαζω.

Επερειδω.
—Επερεισε δε Παλλὰς Αθηνη
Νειατον ες κενεῶνα—Il. ε. 856.
—Επερεισε δε ἶν' απελεθρον. Il. η. 269.
SYN. Απερειδω, επαπερειδω, διερειδω, ενερειδω, συνερειδω. επιστηριζω, βεβαιῶμαι, ισχυριζω. επιβαρεω, εμπηγνυμι.

Επερεφω.
—Ειποτέ τοι χαριεντ' επὶ νηὸν ερεψα. Il. α. 39.
SYN. Ερεφω, οροφοω, στεφανοω, επισκευαζω, επικοσμεω. επιστεγω.

Επερομαι, Επειρομαι, Επειρομαι.
Επερησομαι τι μικρ' ν.—Ar. L 98.
SYN. Επερωταω, επιζητεω, ερομαι.

Επερυω, Επειρυω.
—Θυρην δ' επερυσε κορωνη. Od. α 441.
SYN Επαγω. προσαγομαι, εφελκυω, επισυρω, επισπαω.

Επερχομαι.
Αυτὰρ εγὼν αγρόνδ' επελευσομαι—Od. ο. 503.
—Ειθ' επελθοις ἁπαντά μοι σαφῶς Ar Eq 615.
SYN. Εισερχομαι, επεισερχομαι, προσερχομαι, επιπορευομαι, μετειμι, επειμι, αναβαινω, επιβαινω, επεκβαινω, εφικνεομαι, επιβατευω, επιφοιταω, εφοδευω, επιβαλλομαι, εισβαλλομαι, επιστευομαι, επιτιθεμαι, επιμολεω, επιχειρεω, εφισαμαι, προσισαμαι, ὑφισαμαι. εφορμαω, επιχειρεω, αρχομαι, καταρχομαι, επεξερχομαι, διεξερχομαι, διεξειμι.

Επεσβολεω.
Επεσβολησας λυγρὰ—Lyc 130.
SYN. Αποσκωπτω, λοιδορεω, επικερτομεω.

Επεσβολια.
—Και φοβερῆς ιὸς επεσβολιης. Ep. l. 1.
—Επεσβολιας αναφαινειν. Od δ. 159.
EXP. Τὰς τῶν επων εισβολὰς, και αρχὰς.
SYN. Φλυαρια, λοιδορια, κακηγορια, πολυλογια, κακολογια.

Επεσβολος.
Ος τον λωβητῆρα επεσβόλον εσχ' αγοραων. Il. β. 275.
SYN. Λοιδορος, κακηγόρος, φλυαρὸς, προγλωσσος, αταρτηρος.

Επεσσομενοι.
—Επεσσομενοις δε γενωμεθα πᾶσιν αοιδή. Theoc. 12. 11.
SYN. Μεταγενεστεροι. εσομενοι, επιγεινομενοι, εγγονοι, επιγονοι, οἱ επειτα, ὑστερον, μεθ' ἡμᾶς, ὑστεροι.

Επετειος, Επετησιος.
Μοιραων δ' ετι κεῖσε θυη επετεια δεχονται. Ap. 4. 1217.
Ταων ε ποτε καρπὸς απολλυται, εδ' επιλειπει
Χειματος, εδε θερευς επετησιος,—Od η. 118.
SYN. Ετειος, ετησιος, ενιαυσιος, επηετανος.

Επετης, Επέτις
Πολυφιλον επεταν. Pind. P. 5.
—Η οἱ επέτις πελε κεριζεσα. Ap. 3. 666.
SYN. Ακολεθος, αμφιπολος, θεραπων.

Επευαδω. Vid. Ευαδω
Ου γαρ εμοῖς το᾽ εεσσιν επευαδεν,—Mus. 180.

Επευαζω. Vid. Ευαζω.
Βακχιακὰς ανὰ νυκτας επευαζεσα ανακτα. Orph H

Επευφημεω Vid. Ευφημεω.
Ενθ' αλλοι μεν παντες επευφημησαν Αχαιοί. Il. α. 22.

Επευχομαι.
Αρχομενος πρῶτον, Μεσῶν χορον εξ Ελικωνος
Ελθεῖν εις εμὸν ἦτορ επευχομαι—Hom. B. 2.
Ος μ' εβαλε φθαμενός, και επευχεται,—Il. ε. 119.
—Μη 'πευξη πετρα. Soph. Ph. 1322.
SYN. Ευχομαι.—μεγαλαυχεω, αυχεω.—επαραομαι, εξευχομαι.

Επεχω Επισχω.
—Ου πολὺν
Χρονον μ' επισχον μή με ναυστολῶν ταχύ. Soph. Ph. 352.
—Καλυψε δε χωρον ἅπαντα
Οσσον επεῖχε νεκυς.—Il. ψ. 190.
Αυτὰρ ὁ Πατροκλω επεχε κρατερωνυχας ἵππες. Il π. 732.
Τῶ κεν επισχοιης λιπαρὲς ποδας.—Il ξ. 241.
SYN. Επανισχω, κατεχω, αναστελλω, κωλυω, κρατεω.—αναβαλλομαι. προσεχω, ὑπεχω, προσαγω—επευθυνω—αποδιδωμι,—επερειδω. επικειμαι, επιμενω—τυγχανω.—επιβαινω, ενορεω.

ορθω — διωκω — καταλαμβανω — φυλασσω — εχω

Επηβολος.

Γυναιξὶ νοος οικωφελεεσσι σος επηβολος. Theoc. 28. 2.

—Ου γαρ νηὸς επηβολος, ουδ' ερεταων. Od. ϐ. 319.

SYN. Επιβολος, επιτευκτικὸς, επιτυχὴς, εγκρατὴς, μετοχος, ασφαλὴς, εμπειρος, επισατης, δεσποτης επιτηδειος.

Επηγκενιδες.

—Αταρ μακρῆσιν επηγκενιδεσσι τελευτα. Od. ε. 253.

EXP. Σανίδες, εκ πρωρᾶς εις πρυμναν τεταμεναι.

Επηετανος.

—Επεὶ ου κομιδὴ κατὰ νῆα

Ηεν επηετανος,—Il. ϑ. 233.

SYN. Ευπορος — επετειος, επετησιος — συνεχὴς, αδιαλειπτος.

Επηκοος. Vid. Επακοος.

—Τίς επακοος εσσεται αμῶν; Theoc. 8. 25.

Επηλυξ.

Ουτοι σιωπῆ την πετραν επηλυγα

Λαβόντες, έσηκασι.—Eur. Cyc. 676.

SYN. Λυγαῖος, ηλυγαῖος, ορφναῖος, σκοτεινὸς, σκιοεις.

Επηλυς, Επηλυτος.

Εσωσαν ὁμοτιμοι επηλυδες εν πολιταις. Phocyl. 35.

—Ελθετ' επηλυδες αὖθις. Soph. Ph. 1219.

—Το θεοῦ φοβερὸν και επηλυτον ὕδωρ. Sib. l. 1.

SYN. Ξενος, αποφυλιος, παροικος, εποικος, προσηλυτος, μετηλυς, επηλυτης, παρεπιδημος. —ατιμητος.—αυτοματος. ακολουθος.

Επηλυσια, Επηλυσις.

Η γαρ επηλυσιης πολυπημονος εσσεαι αιχμά. Hom M. 37.

Μη πλεξηγων τρομεοι τις επηλυσιν—Ep. l. 7.

—Επηλυσιν οφρ' αλεοιτο Φαριον —Suid.

SYN. Ηλυσις, επελευσις, εφοδος, επιδρομὴ, αφιξις, εκπεμψις —επαοιδὴ. επαγωγὴ.

Επηματιος.

—Και ουτις ανηλυθε δεῦρο γυναικῶν

Τρωων, αἱ το παροιθεν επηματιαι αγερονται. Ap. 3. 894.

SYN. Ηματτος. ημερινὸς.

Επημοιβος. Vid. Επαμοιβος.

—Δοιοὶ δ' εντοσθεν οχῆες

Εἶχον επημοιβοί.—Il. μ. 456.

—Επημοιβοί τε χιτῶνες. Od. ξ. 513.

EXP. Επ' αμοιβῆς αλληλοις επικειμενοι.—

Ἁς αμειψασθαί τις δυναται.—εναλλαγμένος. παραλληλος.

Επηορος. Vid. Μετεωρος.

Νειόθεν ειλιγγοισιν επηορος εξανιὖσα. Ap. 4. 142.

Επηρατος.

—Αλλ' ου δαιτὸς επηρατου εργα μεμηλεν. Il. ι. 228.

SYN. Ερασινὸς. ερατεινὸς, επηρασος, ευηρατος, επηρανος, καλὸς, ἡδύς.

Επηρετμος.

—Ηδη μέν τοι εϋκνημιδες ἑταῖροι

Ειατ' επηρετμοι,—Od ϐ 403.

Ου γάρ οἱ παρα νῆες επηρετμοι, και ἑταῖροι. Il. δ. 559.

SYN. Επηρης. επικωπος —ἑτοιμοι ερεσσειν. —νῆες, αἷς εισὶν ερετμοί.

Επηρεφὴς.

—Κρημνοὶ γαρ επηρεφέες περὶ πᾶσαν

Εσασαν αμφοτερωθεν—Il. μ. 54.

Ενθεν μεν γαρ πετραι επηρεφέες—Od. μ. 59.

—Φηγοῖσιν επηρεφὲς ακροτατῃσιν. Ap. 1. 1121.

SYN. Κατηρεφὴς, συνηρεφὴς, ὑψηρεφὴς, ὑψηλὸς, μεγας, καταφερὴς, επικεχραμενος, πυκνὸς, επισεγος, κατασεγος, συσκιος.

Επηριτος.

Ειμι γαρ εξ Αλυβαντος, ὅθι κλυτὰ δωματα ναιω,

Υἱὸς Αφειδαντος Πολυπημονιδαο ανακτος

Αυτὰρ εμοί γ' ονομ' εσὶν Επηριτος.—Od. ω. 305.

Επητὴς, Vid. Ευγλωσσος, Ευγλωσσια.

Ουνεκ' επητης τ' εσσὶ, καὶ αγχινοος, και εχεφρων. Od. ν. 332.

—Επητῆ δ' ανδρὶ εοικας Il. σ. 127.

SYN. Ευεπης, λογιος, συνετὸς, ευλογισὸς, ευγνωμων, αληθὴς, δικαιος, σωφρων. πρᾶος.

PHR. Εχων θελξιφρονα πειθώ. Nonn.

—Παρισατο Παλλὰς Αθηνη

Ανδρὸς επιχρισα μελιχρῷ νεκταρι φωνήν. Try.

Επητεια, Επητὺς.

—Η γαρ εοικας

Εκ μορφῆς αγανῆσιν επητειῃσι κεκασθαι. Ap. 3. 1006.

—Ου γάρ τευ επητύες αντιβολησεις. Od. φ. 306.

SYN. Επισημα, φρονησις, ευγλωσσια. επαινησις.

EPITH. Ερατὴ, ηρωὶς ευθηκτος, φρενοθελγής.

Επητριμος.

Δραγματα δ' αλλα μετ' ογμον επητριμα πιπτε εραζε. Il. σ. 552.

SYN. Επαλληλος, πυκνὸς. συνεπτυγμενος.

Επηχεω.

Επηχεω.
Φυτὸν ευθαλὲς δ' επηχεῖ. Anac. 172. 19.
—Απας δ' επηχησε ϛρατος. Eur. I. A. 1584.
SYN. Εξηχεω, κατηχεω, ανηχεω, ὑπηχεω, κατηχεω, αντηχεω, επιβρεμω, επιψοφεω.
Επιαλλω, Επιαλλομαι
Αλλ' ὅγ' αναΐξας ἑταροις επὶ χεῖρας ιαλλε Od. ι. 288.
—Ουτος γαρ επιηλεν τάδε εργα Ib. χ. 49.
SYN Εισιαλλω, εφιημι, επιβαλλω, εμβαλλω, επιτιθημι, επεκτεινω.
Επιανδανω.
—Εμοὶ δ' επιανδανει ἔτως. Il. η 407.
—Τοῖσιν δ' επιηνδανε μῦθος. Od. ν. 16.
SYN. Επαρεσκω, συναρεσκω, ανδανω.
Επιαυω.
—Ἧισι συβωτης
Εσθλὸς εὼν επιαυεν—Od. ο ult. (al. ενιαυεν)
SYN. Ενιαυω, περιαυω, επικοιμαομαι.
Επιαχω.
—Οι δ' αρα παντες επιαχον υἷες Αχαιῶν. Il. η. 403.
SYN. Επιβοαω, επαΰω, επαΰτεω, ανακραζω.
Επιβαθρον. Vid Ναυλον.
—Αλλ' επιβαθρον εγὼν εθελυσά γε δοιην. Od ο. 448.
EXP. Μισθὸν, ὃ εϛι ναῦλον, τῆς επιβασεως τῆς νεώς.
Επιβαινω.
—Πέσαι αναιδεσιν επέβησαν. Od χ 424.
—Τοι δ' επὶ πυργων βαῖνον. Il. ι 585.
Οι δ' επ' επαλξεις βαῖνον—Il. μ 375.
SYN. Αναβαινω, εμβαινω, επεμβαινω, εισβαινω, προσβαινω, επερχομαι, μετερχομαι, επισυμβαινω, εντυγχανω, ενορμαω, εισβαλλω, επιβασκω, επιβατευω.
Επιβαλλω, Επιβαλλομαι.
—Επὶ δε κρικον ἑϛορι βαλλον Il. ω. 272.
—Ας επεβαλλον Κειρομενοι—Il. ψ 135.
Η δε Φερας επεβαλλεν—Od ο 296.
—Οθ' επι μεγα βαλλετο κῶας. Od. χ. 58.
Μήτις νῦν εναρων επιβαλλομενος—Il. ζ 68.
SYN. Εισβαλλω, εμβαλλω, προσβαλλω, περιβαλλω, επαναβαλλομαι, προσεμβαλλω, επιτιθημι, επιμετρεω, προσεπιδιδωμι, επιρριπτω, παραζευγνυμι, προσειμι, επερχομαι, επιχειρεω, επαγω, προστριβομαι, απειλεω, επιθυμεω, αντιποιεομαι, προσηκω, ζημιοομαι
Επιβασκω
—Κακῶν επιβασκεμεν υἷας Αχαιῶν. Il. β. 234.
SYN. Επαγω, εναγω—επιβαινω.
Επιβδα.
Τραχεῖαν ἑρπονταν προς επιβδαν δ' ὁμως. Pind. P. 4.
EXP. Η μεθεορτος ἡμερα.
Επιβαϛαζω.
—Κἀπιβαϛασας χερεῖν. Eur. Cyc. 378.
SYN. Διαβαϛαζω, ὑποβαϛαζω, βαϛαζω, ανακυφιζω, φερω.
Επιβητηρ, Επιβητωρ. Vid. Εμβατης.
—Τυνδαριδαι, ταχεων επιβητορες ἱππων. Hom. XVI.
—Συῶν τ' επιβητορα καπρον. Od. λ. 130.
Επιβλεπω.
—Και δολιχὰς θῖνας επιβλεπετε. Call. Fr.
—Και τυχαις επιβλεπων. Soph. Oed. T. 1547.
SYN Εμβλεπω, επιδερκομαι, επισκοπεω, επισκεπτομαι, εφοραω, επιλευσσω, επιοσσομαι, εποπτευω, εποπτάομαι, εποπταω, αποβλεπω.
Επιβλής.
—Θυρην δ' εχε μῦνος επιβλής. Il. ω 453
SYN. Μοχλὸς, (ὁ τῇ θυρα επιβαλλομενος) οχεὺς δοκὸς κλεῖθρον.
Επιβοαω, επιβοῶμαι.
—Κἀπιβοα το Μυσιον. Aesc. P. 1059.
—Κἀπιβοᾶται Θεμιν ευκταιαν. Eur. M. 168.
—Σε γαρ πρωτην εν Ολυμπῳ
Παντων αθανατων επιβωσομεθα—Il. κ. 463.
SYN. Αναβοαω, επαναβοαω, εμβοαω, ανακραζω, επιχαλεω, επικαλεομαι, επικλεω, επιβωτρεω, επιαχω, επιφθεγγομαι, επικελαδεω.
Επιβοντος, Επιβωτος.
—Και μ' επιβωτον
Κατὰ γειτονας ποιησεις. Anac. 88.
SYN. Διαβοντος, περιβοντος, πολυθρυλλητος, πολυφημος, δυσφημος.
Επιβολή.
Ταυτης επιβολὴν ψηφιει μιαν μονην. Ar V. 766.
SYN. Ζημια (επιτιμιον) εισβολὴ, επιθεσις.—παραθεσις. εννοια, επιχειρησις, εγχειρησις.—προκαταρξις.—εισφορά. εγγραφή. ὁρμή.
Επιβοσκω. Επιβοσκομαι
Ου τευτλοις χλωροῖς επιβοσκομαι—Hom. B 54.
SYN. Εκβοσκω, αποβοσκομαι, καταβοσκω, βοσκω, επιφαγεῖν
Επιβυκολιον. Vid. Βυκολια.
Τοσσ' αιὲ μετοπισθε βοῶν επιβυκολι' ηει. Theoc. 25. 95.
Επιβυκόλος. Vid. Βυκόλος.
—Ελαση δε βοῶν επιβυκόλος ανήρ. Od. γ. 422.
Επιβυλευω.
Οταν ταχύς τις ὑπιβυλευων λαθρα. Soph. Oed T. 626.
SYN. Εφεδρευω, ενεδρευω, λοχιζω, προλοχιζω, λοχαω, σκευωρεω, ὑποκαθημαι, βυλευω.
Επιβυλευτής, Επιβυλος.
Κἀπιβολευτῦ ϛρατῦ. Soph. Aj. 737.

—Αδελφεων

—Αδελφειων επιβϗλοι. Sibyl. l. 1.
Τίς γάρ αν κατεπαυσεν Η-
ρας νοσυς επιβϗλυς; Aesc. Supp. 595.
SYN. Ενεδρευτὴς, εφεδρος, ενεδρος, εγκαθετος, λοχιτης, ὀδυρός, εχθρός.

Επιβϗλια
—Αντιτειν' επιβϗλια—Pind. N. 4.
SYN. Επιβϗλὴ, επιβϗλευμα, επιβϗλευσις, κακοβϗλια, λοχος, επιβολὴ, εγχειρημα.

Επιβρεμω, Επιβρεμομαι, Επιβριμαομαι.
—Τὸ δ' επιβρεμει ις ανεμοιο. Il. ρ 739.
Δεινον επιβρεμεται Θρηϊκια χελιδων. Ar. R. 692.
—Η μεν απασαις
Δεινὸν επιβριμάτο λεχωϊσιν.—Call. 4 56.
SYN. Εμβρεμω, περιβρεμω, βρεμω, ψοφεω, επηχεω, προσφρυαττω.

Επιβριθὴς.
Παντὶ χρονῳ δ' επιβριθεῖς. Aesc. Eum. 968.
SYN. Εμβριθὴς, υπερβριθὴς, βριθὺς, βαρὺς, δεινὸς, χαλεπός.

Επιβριθω.
—Οτ' επιβριση Διὸς ομβρος. Il. ε 91.
SYN Καταβριθω, περιβριθω, εμβριθω, διαβριθω, αποβριθω, βριθω, βαρεω, επιβαρεω, επιβαρυνω, καταβαρυνω, επισκηπτομαι, ενσκηπτω.

Επιβροντητος. Vid Εμβροντητος.
Ως ὁ στρατηγὸς ὀυπιβροντητος μολων. Soph. Aj. 1403.

Επιβρυχω. Vid. Βρυχω.
Δαιομενοι πυρὶ πολλῷ επιβρυξϗσιν οδϗσι. Sibyl. l. 2.

Επιβρυω.
Οσσ' εαρος ληγοντος επιβρυει αν λειμῶνας. Theo. 22. 43
SYN. Επισχυω, επιβαρεω, βρυω.

Επιβυω. Vid. Βυω.
Το σομ' επιβυσας κερμασιν τῶν ρητορων. Ar. Pl. 379.
SYN. Εμβυω, εμπληθω, γεμιζω, σκεπαζω, επικαλυπτω, εμφραττω.

Επιβωμιος.
Σελαγεῖτο δ' αν αστυ
Πῦρ επιβωμιον Αργειων. Eur. El. 715.

Επιβωστρεω. Vid. Επιβοαω.
Η πϗ τον χαροπὸν Γανυμηδεα πολλ' επιβωστρεῖ. Theoc. 12. 35.

Επιβωτωρ. Vid. Βοτηρ.
Ανδρὶ δεμας εικυῖα νεῳ επιβωτορι μηλων. Od. ν. 222.

Επιγαμεω. Vid. Γαμεω.
—Ου γαρ επεγαμει ποσει ποσιν. Eur. Or. 588.

Επιγαμος.
Θυγατηρ επιγαμος, κἀν ὅλως μηδὲν λαλῆ,
Διά τϗ σιωπᾶν πλεῖστα περὶ αυτῆς λεγει. Men.
SYN. Επακμος.—γαμϗ ωραια.—ακμαια.—πατρῶος.

Επιγελαω.
—Γελασαν δ' επὶ παντες Αχαιοί. Il. ψ 840.
—Οι δ' αρα παντες επ' αυτῷ ἡδὺ γελασσαν. Ib. 784.
SYN. Εγγελαω, εκγελαω. καταγελαω. επικαγχαζω, επισκωπτω, επιτωθαζω. επεγχασκω, διαπαιζω, διαμωκαομαι, καταμωκαομαι, επισκιρταομαι, επειρωνευομαι, επιχλευαζω, επιχλευαζομαι επιχαιρω, εφηδομαι, εντρυφαω, επιλωβευω.

Επιγεινομαι, Επιγινομαι.
—Ωδε πϗ αμμι
Ζεὺς επιγεινομενοισιν ἱει κακοτητα βαρεῖαν. Il. κ. 71.
—Οσον τ' επὶ δϗρὸς ερωὴ Γινεται.—Il ο. 359.
—Εαρος δ' επιγιγνεται ὡρη. Il. ζ. 148.
SYN. Γινομαι. γενναομαι, παραφυομαι, προσφυομαι, εφισαμαι, επερχομαι, εφικνεομαι, ανισχω, συναυξομαι. επιδιδωμι.

Επιγλωσσαω, Επιγλωσσαομαι.
Συ θὴν ἃ χρηζεις, ταῦτ' επιγλωσσᾷ Διός. Aesc. Pr. 927.
Περὶ τῶν Αθηνῶν δ' ϗκ επιγλωττησομαι
Τοιϗτον ϗδεν.—Ar. L. 37.
SYN. Επιφωνιζομαι, καταβοαω, κατηγορεω, φλυαρεω, επιλαλεω.

Επιγναμπτω.
—Επεγναμψεν γαρ ἅπαντας. Il. β. 14.
Τιμην, ἡτ' αλλων περ επιγναμπτει φρενας εσθλῶν. Il. ι. 510.
SYN. Επικαμπτω, εγκαμπτω, κατακαμπτω, επιπειθω, αναπειθω, πραυνω, επικατακλαω.

Επιγνωμι, Επιγινωσκω.
Αι κ' εμ' επιγνοιη,—Od. ω 216.
—Οπως μητηρ σε μὴ 'πιγνωσεται
Φαιδρῷ προσωπῳ,—Soph. El. 1309.
SYN. Γινωσκω, αναγινωσκω, αισθανομαι, επισαμαι, μετανοεω, μανθανω, γνωριζω.

Επιγνωμων.
—Επιγνωμων δέ τοι ειμὶ
Ασχαλααν, ὁτε δή γε και ευφροσυνης κορος εσθ.
Mosch. 4. 70.
SYN. Συγγινωσκων, συγγνωμων.—κριτης, επισκοπος, εποπτης.

Επιγονος, Pr. (Επιγονος, Vid. Επισσομενοι.)
—Επιγονοι δ' αν Ελλαδα
Κληθέντες, ωδὰς ὑστεροισι θησετε. Eur. Sup. 1224.

Επιγυνιδιον

Επιγυνιδιον, (Adv.)
Ται δ' επιγυνιδιον
Θηκαμεναι βρεφος αυταις. Pind. P. 9.
Επιγυνίς.
—Μεγαλην επιγυνίδα θεῖτο. Od. ρ. 225.
SYN. Μηρὸς, μηριον, ισχιον. (το ὑπερανω τῦ γονατος)
EPITH. Λευκή.
Επιγραβδην.
Τῷ δ' ετερῳ μιν πῆχυν επιγραβδην βαλε χειρός. Il. φ. 166.
SYN. Λιγδην, επιλιγδην, ελαφρῶς, κυφως, επιψαυδην.
Επιγραμμα
—Αισχρὸν τὠπιγραμμ' εν Ελλάδι. Eur. Tro. 1191.
Πᾶν καλὸν ες' επιγραμμα το διςιχον, ην δε παρελθης
Τυς τρεῖς, ραψωδεῖς, κὐκ επιγραμμα λεγεις. Ep. l. 1.
SYN. Επιγραφή.—προγραμμα, προσωνυμια, προσχημα, επικλησις.
Επιγραφω.
Ος μιν επιγραψας κυνεη βαλε φαιδιμος Αιας. Il η' 187.
Ακροτατον δ' αρ οϊςὸς επεγραψε χροα φωτός. Il. δ. 139.
SYN. Εγγραφω, αναγραφω, παραγραφω, ὑπογραφω.—διϊσχυριζω.—καθαπτομαι, επιξεω.—επιτελεω, επιχαρασσω.
Επιδακρυον Vid. Δακρυον.
Βλεψον εμῶν βλεφαρων επιδακρυον,—Eur. Supp. 284. (al. επὶ δακρυον.)
Επιδακρυω.
Κἀπιδακρυειν αντιβολυντων. Ar. V. 879.
SYN. Καταδακρυω, κατολοφυρομαι, δακρυω, επιθρηνεω, επικωκυω.
Επιδαιομαι.
—Μεγαν δ' επιδαιομαι ὁρκον. Hom. M. 383.
SYN. Παρατιθεμαι—επιγινωσκω.
Επιδαισιος
Ουρανὸν ὐκ εμεγηραν εχειν επιδαισιον οἶκον. Call. 1. 59.
SYN. Επικοινος. ὐ μεριςὸς. (al. μεμερισμένος)
Επιδαυρος.
—Και αμπελοεντ' Επιδαυρον. Il. β. 561.
Επιδειελος. Vid. Δειελος.
Ειναὶ δ' ἡ μεσση επιδειελα, λωϊον ἦμαρ. Hes. ε. 808.
Επιδεικνυμι, Επιδεικνυω, Επιδεικνυμαι.
Οτε δὴ κατῆλθ' Ευριπιδης, επεδεικνυτο
Τοῖς λωποδυταις,—Ar. R. 783.
SYN. Αναγινωσκω, (επιδεικτιαω,) προφαινομαι, αναδεικνυμαι, αποδεικνυμι, ὑποδεικνυω, φανεροποιῶ. επιδειξιν. δεῖγμα, συμβολον, εκφερω, παρεχω—αποδειξιν, πεῖραν διδωμι.
Επιδειξις.
Τῶδ' εις επιδειξιν. Ar. N. 268.
SYN. Δειξις, ενδειξις, αποδειξις, επιδειγμα, δεῖγμα, αναγνωσις.
Επιδειπνεω, Vid. Δειπνεω.
Θυσας, επιδειπνεῖς. Ib. Eq. 1137.
Επιδεμνιος.
Επιδεμνιος ὡς πεσοιμ' ες ευνάν. Eur. Hec. 926.
Επιδεξια (Adv.)
Αςραπτων επιδεξια—Il. β. 353.
SYN. Επιδεξιως, αισιως, επιτηδειως.
Επιδεξιος.
Γυμνὸς ων πληγεὶς ὑπ' αυτῦ παντα τ' επιδεξια Ar. Av. 1493.
SYN. Ενδεξιος, περιδεξιος.—αισιος—προχειρος, επιτηδειος, ευφυής, σοφος, εμπειρος, ακριβής, κῦφος, ἡδὺς, δεινὸς, ευπορος. ευπροαιρετος. καλὸς, αγαθὸς, ευμορφος.
Επιδερκομαι.
—Ουδε ποτ' αυτυς
Ηελιος φαεθων επιδερκεται ακτινεσσιν. Od. λ. 16.
SYN. Εισδερκω, καταδερκομαι, επιβλεπω.
Επιδεσμος.
—Εν ταχει επιδεσμον' επριω.—Ar. V. 1431.
SYN. Δεσμος, δεσις, επιδεσις, προδεσις, τελαμὼν, σπαργανον, περιζωσρα. [ὁ επὶ τῆ πληγῆ δεσμός.]
Επιδευής.
—Δαιτὸς μεν εἴσης ὐκ επιδευεῖς. Il. ι. 225.
—Τάτ' ελδεται ὅς κ' επιδευής Il. ε. 481.
—Ινα μή τι δικης επιδευὴς εχησθα. Il. τ. 180.
SYN. Ενδεης, ενδεης, κατενδεής, ὑποδεής, χρεῖος, απορος, ελλιπής, ατελής.
Επιδευομαι.
Η ὐχ αλις ὅτ]ι μαχης επιδευομαι;—Il. ψ. 670.
SYN. Αποδεω, ενδεομαι, προσδεομαι, ὑποδεομαι, ελαττῦμαι, λειπομαι, καθυςερεω, απορεω.
Επιδηλος. Vid. Δῆλος.
Ουδείς τοι παντ' εςὶ πανολβιος Αλλ' ὁ μὲν εσθλὸς
Τολμᾷ εχειν το κακὸν, κ' ὐκ επιδηλός ὁμως. Theog 442.
Επιδημευω, Επιδημεω.
Ου μεν γάρ τι θαμ' αγρὸν επερχεαι, ὐδὲ νομῆας,
Αλλ' επιδημευεις.—Od. π. 28.
Τῦ Φοιβῦ—επιδημησαντος. Call. 2. 13.
SYN. Ενεπιδημεω, ενδημεω, οικυρεω, μετειμι, παροικῶ. αφικνεομαι, φαινομαι.

Επιδημιος,

Επιδημιος, Επιδημος.
Ος πολεμȣ εραται επιδημιȣ, οκρυοεντος. Il. ι. 64.
—Οφρ' ετι κεῖνος ανὴρ επιδημιος ηεν. Od. α. 233.
Μιλητῳ επιδημε —Call. 3 226.
SYN. Πανδημιος, πανδημος, μεταδημιος, δημοσιος. δημιος, επιδημικὸς, εμφυλιος, κοινός.
Επιδιδωμι.
—Οσσ' ȣπω τις εῇ επεδωκε θυγατρι. Il. ι. 148.
SYN. Επενδιδωμι. προσεπιδιδωμι, προσδιδωμι, επεκδιδωμι, προιεμαι, αυξανομαι.
Επιδιζομαι, Επιδιζημαι. Vid. Διζημαι.
—Φιλας δ' επιδιζεθ' ἑταιρας. Mosch. 2. 28.
Επιδινεω, Επιδινεομαι.
Ριψ' επιδινησας.—Il γ 378.
Αυτάρ εμοὶ τόδε θυμὸς ενὶ ςηθεσσι φιλοισι
Πολλ' επιδινεῖται.—Od. υ. 218.
SYN. Συςρεφω, συσσειω, δινεω.
Επιδιφριας.
—Παρ αυτῷ δ' ωκεες ἱπποι
Εξ επιδιφριαδος πυματης ἱμᾶσι δεδεντο. Il. κ. 475.
SYN. Αντυξ.
Επιδιφριος.
—Δῶρα φερὼν επιδιφρια θειω. Od. ο. 75.
SYN.—Item, Αργὸς, γυναικωδής.
Επιδιχα. Vid. Διχα.
Ενθα πρυμνοις αγορᾶς
Επιδιχα κεῖται θανών. Pind. P. 5.
Επιδοιαζω.
—Πολεας δ' επεδοιασα βελὸς. Ap. 3. 21.
SYN. Ενδοιαζω, δοιαζω, αμφισβητεω, νομιζω. μερμηριζω, σκεπτομαι.
Επιδορπιος.
—Ὑδωρ επιδορπιον εισω. Theoc. 13. 36.
SYN. Μεταδορπιος, προσδορπιος.
Επιδοσις
Προς τας επιδοσεις τῶν ξιφων και τῶν λιθων. Suid.
SYN. Εκδοσις, διαδοσις, επιδοχὴ, επεισαγμα. αυξησις, επιθηκη, προσθηκη, χαρισμα. διογκωσις.
Επιδρομὴ, Επιδρομια.
—Ἰλιȣ τ' επιδρομάς. Eur. I. A. 1597.
—Αξενȣς τ' επιδρομάς. Ib. Hel. 421.
—Ηδὲ βοτηρων
Αυλια δυσκελαδοισιν επιδρομιησι δαΐξαι. Ap. 3. 593.
SYN. Εισδρομὴ, καταδρομὴ, επηλυσις, προσδρομημα, επεμβασις, επισυςασις, επιβολὴ, εμβολή.
Επιδρομαδην.
Πνευμασιν αντισπαςοις επιδρομαδην καταγυσαι. Orph. H.

SYN. Δρομαδην, δρομαιως, δρομικῶς, εξεπιδρομῆς.
Επιδρομαω.
Επιδρομῶσ' ὅτι θανατος απῆ. Aesc. Supp. 130.
SYN. Επιτρεχω, επιδιδρασκω, εμπιπτω, εμβαλλω.
Επιδρομος.
—Και επιδρομον επλετο τεῖχος. Il. ζ. 434.
SYN. Αμβατος, κατωφερὴς, ευαλωτος, ευπροσοδος, ευπροσιτος.
Επιδυω, Επιδυνω. Vid. Δυω, Δυομαι.
Μη πριν επ' ἠελιον δυναι.—Il. β. 413.
Επιεικελος.
—Επιεικελον αθανατοισι. Il. α. 265.
SYN. Εικελος, ὁμοιος, αλιγκιος.
Επιεικής.
Τυμβον δ' ȣ μαλα πολλὸν εγὼ πονεεσθαι ανωγα
Αλλ' επιεικέα τοῖον —Il. ψ. 246.
—Βοῶν επιεικέ' αμοιβήν. Od. μ. 382.
Αλλ' ὅν μέν κ' επιεικὲς ακȣεμεν,—Il. α. 547.
SYN. Εικὸς, κατεικὴς, ισος, ὁμαλος, δικαιος, μετριος, ολίγος, πρᾶος, ευγνωμων αρεςος. πρεπων, προσηκων, καθηκων, αγαθὸς. επεικτός.
Επιεικῶς.
Τȣτὶ μεν επιεικῶς σύγ' εξετισασαι. Ar. V. 1241.
SYN. Ευγνωμονως. μεσως, μετριως, συμμετρως, ὁμαλῶς, καλῶς, κομιδῆ, παντελῶς, λιαν πανυ, παραδοξως, ἱκανῶς. πρεπον.
Επιεικτος,
Μητρός τοι μενος εςὶν αασχετον, ȣκ επιεικτὸν. Il ε. 892.
SYN. Εικτικὸς, ευεικτος, κατεικὴς, ευυποχωρητος, ὑποχωρητος, ευενδοτος, ευκαταπληκτος, επιεικής.
Επιεννυμι. Vid. Εννυμι.
—Επὶ δε νεφελην ἑσσαντο. Il. ξ. 350.
Αιὲν αναιδειην επιειμένος —Il. ι. 372.
Επιζαρεω.
—Ως δ' επιζαρει
Σφίγξ ἁρπαγαῖσι πολιν.—Eur. Ph. 45.
Παιονας τ' επεζαρει: Ib Rh. 441.
SYN. Επιβαρεω, επικειμαι, κακοποιεω.
Επιζαφελος.
—Ὁτε κέν τιν επιζαφελος χολος ἱκοι. Il. ι. 521.
SYN. Επιζαφελὴς, ζαφελὴς, θυριος, δεινὸς, σφοδρὸς, ζαθερὴς, ισχυρὸς, θυμωδης, χαλεπὸς.
Επιζαφελως
—Αλλ' αιὲν επιζαφελῶς χαλεπαινω. Ib. 512.
SYN. Ζαφελῶς, επιμενως, αυξημενως, σφοδρῶς, δεινῶς.
Επιζεω.
Νεσσȣ—δολομυθα κεντρα
Επιζεσαντα—Soph. Tr. 853.

—Ουδ'

—Ουδ' επιζεῖν τω χολόν. Ar. Th. 475.
Δεινόν τι ϖῆμα Πριαμίδαις επιζεσε. Eur. Hec. 581.
SYN. Αναζεω, εκζεω, υπερζεω, ζεω, ανακαχλαζω, διαθερμαινω, επαιρομαι, επερχομαι.

Επιζευγνυμι, Επιζευγνυω.
Χεῖρας επιζευξαντα μεσοις βοεοισιν ιμᾶσιν. Theoc 22. 3.
SYN. Συζευγνυω, επιτιθημι, προστιθημι, προσαγω, προστατlω.

Επιζηλος.
Ο δ' αφθονητος δ' ουκ επιζηλος πελει. Aesc. Ag. 948.
SYN. Αγαζηλος, αριζηλος, ευζηλος, πολυζηλος, ζηλωτος, μακαρ.

Επιημυω. Vid. Ημυω.
—Επί τ' ημυει ασταχυεσσιν. Il. β. 148.
SYN. Επικατακλινω.

Επιηρανος. Επιηρος.
Ουδέ τι μοι ποδανιπlρα ποδῶν επιηρανα θυμῷ. Od. τ. 343.
Μητρὶ φιλῃ επιηρα φερων—Il. α. 572.
SYN. Επηρατος, εραννος, ίμεροεις, αγαπητός, επηρατος, ερατος, Θυμηρης, προσηνής, κεχαρισμένος, ηρανος, ερασμιος, επιθυμιος, επιθυμητης, επιηρος.

Επιθαρσυνω. Vid. Θαρσυνω.
Τὸνδ' επιθαρσυνων προσεφη ξανθὸς Μενελαος. Il. δ. 183

Επιθαυμαζω.
Χρῆ γαρ επιθαυμαζειν τι τον διδασκαλον. Ar. N. 1146.
SYN. Αποθαυμαζω, υπερθαυμαζω, θαυμαζω, επιτιμαω, αξιουμαι.

Επιθηκη.
Πλειων μεν πλειονων μελετη, μειζων δ' επιθηκη. Hes. ε. 378.
SYN. Προσθηκη, παρενθηκη, επιδοσις, επαυξη, επαυξησις, προσαυξησις, προσθεσις, επιβλημα, παραθεμα, παραθεσις, παρεργημα, παραφερνή.

Επιθημα.
Η, και φαρμακων επιθηματα καλ' ανεωγει. Il. ω. 228.
SYN. Επιπlυγμα, επικαλυμμα, καλυμμα, πῶμα, επιθεμα, προβολή, σκεπας, αναθημα.

Επιθοαζω.
Ταδε θρηνω, καπιθοαζω. Eur. M. 1409.
SYN. Θοαζω, ταχυνω, επισευομαι, εξορμαομαι, επικειμαι, εγκαθεζομαι.

Επιθορεω.
Ως επί σοι, Μελανιππε, θορ' Αντιλοχος μενεχαρμης. Il. ο. 582.
SYN. Ενθορεω, επιπηδαω, επιθρωσκω.

Επιθρωσκω.
Τυμβῳ επιθρωσκων Μενελαου—Il. δ. 177.
Νηὸς επιθρωσκων.—Il. θ. 515.
SYN. Επενθρωσκω, ενθρωσκω, επιπηδαω, εφαλλομαι, επιθορεω.

Επιθυμεω.
Ωφελα μεν χωρεῖν κατὰ τὸν τεὸν ῶν επιθυμεις. Theoc. 14. 57.
SYN. Επευχομαι, επιποθεω, επιμαιομαι, ιμειρομαι, μαιμαω, επιμαιμαω, αναμαιμαω, ορεγομαι, ελδομαι, προθυμεομαι, μενεαινω, διψαω, κισσαω.
PHR. Ποθω βεβολημενος οιστρῳ. Mus.
—Ποθῳ αγχιστρευεσθαι. Lyc.

Επιθυμητειρα.
—Αμαζονίδες πολεμου επιθυμητειρας. Call. 3. 237.

Επιθυμια.
Ηδ' ύλην πρωτης αισχρῶν δωτειραν άπαντων,
Ην επιθυμια ήνιοχεῖ μαργοῖσι χαλινοις. Suid.
Παντων μεν πρωτιστα κακῶν επιθυμιη εστιν. Timon.
SYN. Προθυμια, επιθυμησις, επιθυμημα, επιποθησις, ορμησις, ορμη, ποθος, εφεσις, πλεονεξια, φαιδροτης, ευφροσυνη, ίμερος, ορεξις, ερως, μνημοσυνη, απαλγεια.
EPITH. Ασχημων, αισχρος.

Επιθυμιαμα.
—Κἀπιθυμιαματα. Soph. Oed. T. 932.
SYN. Θυμιαμα, θυαμα, θυημα, αναθυμιαμα, θυωμα, θῦμα.

Επιθυνω.
—Μαλα δ' εμπεδον ευ αραρυῖαν
Τυκτην εξ αδαμαντος επιθυνεσκεν εχετλην. Ap. 3. 1324.
SYN. Επανορθοῦμαι, ιθυνω.

Επιθυω.
Τρῶες επιθυουσι μαλιστα δε φαιδιμος Εκτωρ. Il. σ. 175.
SYN. Επιφερομαι, επισσυμαι, όρμαω, επιθεω, ενορυω, προσκοπlω.

Επιθωΰσσω.
Η μην κελευσω, κἀπιθωΰξω γε πρός, Aesc. Pr. 73.
SYN. Θωΰσσω, αναθωΰσσω, κραυγαζω, επεμβριμαομαι, επαϋτεω.

Επιΐδμων, Επιΐστωρ. Vid. Ιδμων, Ἵστωρ.
—Εον κυνα τον πασης επιΐδμονα θηρης. Suid.
Φῶθ' Ηρακλῆα, μεγαλων επιΐστορα εργων. Od. φ. 26.

Επικαγχλαζω.
—Αμφὶ δε κῦμα
Λαβρον αειρομενον πετραις επικαγχλαζεσκεν. Ap. 4. 944.

SYN. Επικαγχαζω, ανακαγχαζω, (επιθραυομαι) επιγελαω.

Επικαθεζομαι. Επικαθημαι. Επικαθιζω.

Εφ' οις αν ετος επικαθεζηται μονος. Ar. Pl. 185.
Αλλ' επὶ σοί τοι, και τοῖς σοῖσιν
Πολλη πολλη 'πικαθοιτο. Ib. R. 1078.
—Και επὶ κλησὶ καθιζον. Od ι. 103.

SYN. Εγκαθεζομαι, εγκαθημαι, ανακαθιζω, εγκαθιζω, εγκαθιζομαι, εφιζομαι, συγκαθημαι, ενιζανω, εφιζανω, καθιζανω, συνιζανω, επισχομαι.—εποκελλω.

Επικαινω.

Αυτῶν πολιτων μη 'πικαινοντων νομους
Κακαῖς επιρροαῖσι.—Aesc. Eum. 696.

SYN. Κατακαινω. (al. παρεισαγω, εγκαινιζω.)

Επικαιρος, Επικαιρον. (Adv)

Α μη 'πικαιρα μηδὲ συμφεροντα. Soph. Oed. T. 894.
Τριποδ' αμφιπυρον λουτρῶν όσιων
Θεσθ' επικαιρον.—Ib. Aj. 1423.

SYN. Ευκαιρος, εγκαιρος, προσκαιρος, καιριος, ωφελιμος.—επικαιρως.

Επικαιω.

—Θεῷ δ' επὶ μηρια καίων. Od. γ. 9.

SYN. Ανακαιω, αποκαιω, κατακαιω, προσκαιω, συγκαιω, εγκαιω, καιω, επιφλεγω, προσφλεγω, αιθαλοω, διαθειοω, κνισσαω, προστεφομαι.

Επικαλεω, Επικαλεομαι.

Ηῶθεν δε γεροντας επὶ πλεονας καλεσαντες. Od. η. 189.

SYN. Εγκαλεω, προσκαλεω, καλεω, κατακαλεω, ανακαλεω, επικλειω, επιβοαω.—μεταπεμπω.—αιτιαομαι, μεμφομαι, ονειδιζω, κατηγορεω.—επονομαζω.

Επικαμπυλος.

—Οσε φυτα σκαπτεις επικαμπυλος ωμους. Hom. M. 90.

SYN. Επικαμπης, ανακαμπης, επικαμπιος, αγκυλος, καμπυλος, πολυκαμπης, ελικοειδης, γυρος.

Επικαρ. al. Επὶ καρ.

Εξ ορεων επικαρ.—Il. π. 392.

Επικαρσιος.

Αι μεν επειτ' εφεροντ' επικαρσιαι,—Od. ι. 70.

SYN. Καρσιος, εγκαρσιος, πλαγιος, λεχριος.

Επικαστη.

Μητέρα τ' Οιδιποδαο ιδον καλὴν Επικαστην. Od. λ. 270. Vid. Ιοκαστη.

Επικειμαι.

—Θυραι δ' επεκειντο φαειναί. Od. ζ. 19.

SYN. Εγκειμαι, κατακειμαι, προσκειμαι, παρακειμαι, ύπερκειμαι, επιτιθεμαι, επιφερομαι, εφισαμαι, επισκηπτω, διαιθυσσω, επεχω, ανεχω.

Επικειρω.

—Επεὶ νυ πρωτας επικερσε φαλαγγας. Il. π. 394.

SYN. Αποκειρω, κατακειρω, αποτεμνω, διαφθειρω, διακοπτω.

Επικελαδεω.

—Επι δε Τρῶες κελαδησαν. Il. θ. 542.

SYN. Κελαδεω, επιθορυβεω, επιβοαω.

Επικελευω, Επικελευομαι.

—Και παντα λεὼν συγχαιρειν, κἀπικελευειν: Ar Pa. 1317.

SYN. Κατακελευω, διακελευομαι, εγκελευω, εγκελευομαι, παρακελευω, συμπαρακελευω, παραινεω, προτρεπω, παρεγγυαω.

Επικεχοδως.

Επικεχοδὼς εγωγε φασιανικός. Ib. Av. 68.

Επικελλω.

Ηπειρῳ επεκελσεν—Od ν. 114.
—Πρὶν νῆας εϋσσελμους επικελσαι. Ib. ι. 148.

SYN. Κελλω, οκελλω, εποκελλω, ὁρμαω.

Επικεραννυμι.

Οινον επικρῆσαι—Od. η. 164.

SYN. Εγκεραννυμι, συγκεραννυμι, εγχεω, επιχεω.

Επικερτομεω.

Τὸν δ' επικερτομεων προσεφης—Il. π. 744.

SYN. Διακερτομεω, κατακερτομεω, κερτομεω, επιχλευαζω, επιλοιδορεω, επιτωθαζω, επηρεαζομαι, επισκωπτω, επιχαιρω, εγχελεω, διασυρω, οιστρηλατεω.

Επικευθω.

—Προφρονεως ερεω επος, ουδ' επικευσω. Il. ε. 816.

SYN. Επικρυπτω, αποκρυπτω.

Επικηρυκευμα.

—Κἀπικηρυκευμασιν
Ουκ αν πιθοιο.—Eur. M. 738.

SYN. Κηρυκεια, κηρυκευμα, πρεσβευμα.

Επικηρυκευομαι.

—Ταυτ' επικηρυκευομαι. Ar. Th. 1173.

SYN. Διακηρυκευομαι, προσκηρυσσομαι. [δια κηρυκος λεγω]

Επικηρυσσω.

Πυργοις επεμβας κἀπικηρυχθεὶς χθονί. Aesch. S. T. 640.

SYN. Κηρυσσω, ανακηρυττω, αναγορευω.—επαρκεω.

Επικιδνημι, Επικιδναμαι.

Αξιε, ου καλλιστον ύδωρ επικιδναται αιαν. Il. ζ. 850.

SYN. Σκεδαω, κεδαζω, διασκεδαζω, κατασκεδαζω.

σκεδαζω — επιρρεω, επικλυζω. — επισκιρπιζομαι, εφορμαομαι.
Επικινδυνως.
Ως παντα δεινως, κἀπικινδυνως βροτοῖς. Soph. Ph. 508.
SYN. Επισφαλᾶς.
Επικλαιω.
— Σε δ' επικλαιειν υϛερον. Ar. Th. 1072.
SYN. Κλαιω, ανακλαιω, επιθρηνεω, εποδυρομαι, επιδακρυω.
Επικλαυτος.
Κελαδεῖ δ' επικλαυτον αηδονιον Νομον. — Ib. R. 695.
SYN. Ευκλαυτος, πολυκλαυτος, αιακτὸς, γοερὸς, θρηνητικός.
Επικλειω.
Την γαρ αοιδὴν μᾶλλον επικλειυσ' ανθρωποι Od α. 351.
SYN. Κλειω, περιβοαω, ευλογεω, επικαλεω, επιφημιζω.
Επικληρος.
Κἂν αποθνησκων ὁ πατὴρ τῳ, δῷ
Καταλιπὼν παῖδ' επικληρον. Ar. V. 581.
SYN. Κληρονόμος, μονοκληρονόμος — αιδναῖος.
Επικληροω.
— Το πρῶτον επεκληρωσαν αρηγειν. Call. 3. 23.
SYN. Διακληροω, προσκληροω, κληροω, επικλωθω.
Επικλημα.
Κατηγορεῖτο τ' επικλημα τὕτό μιν. Soph. Oed. T. 537.
SYN. Εγκλημα, αιτιαμα, κατηγορια, αμαρτημα.
Επικλησις.
— Τον επικλησιν Κορυνητην. Il η 138.
Αυτὰρ επικλησιν Ρωφ. — Il. π. 177.
SYN. Ομωνυμια, επωνυμια. ανακλησις — φημη — αισχυνη.
Επικλητος.
— Των επικλητων δεῦρο, — Ar Pa. 1265.
SYN. Προσκλητὸς, παρακλητὸς, συνηγορος, προσλητὸς, επιξενος.
Επικλινής.
— Επικλινὲς τε ταλαντον. Call (Steph)
SYN. Περικλινής, επιρρεπης, επιφορος. καταχλινής, καταρροπος, κατωφερὴς, καταφρανής, πρανής.
Επικλιντρον. (εἶδος κοσμιυ.)
Το τ' επικλιντρον αποβαλοις. Ar. Ecc. 902.
SYN. Ανακλιτον, ανακλιντρον, κλισιη, δεσμιον, λεκτρον.
Επικλινω.
— Αἶα δε Χολχὶς
Ποντυ και γαιης επικεκλιται εσχατιῆσιν. Ap. 2. 420.

SYN. Αποκλινω, εγκλινω, προσκλινω, επικειμαι, επιπιπτω, προσρεπω.
Επικλονεω.
Νευσὶν επικλονεονται, — Il σ. 7.
SYN. Διακλονεω, συγκλονεω, κλονεω.
Επικλοπος.
Ηπεροπευτ' εμεν και επικλοπον — Od. λ 363.
Αλλά τις αρτιεπὴς και επικλοπος επλεο μυθων. Il. χ. 281.
— Κυνεον τε νοον και επικλοπον ηθος. Hes. ε. 67.
SYN. Κλεπτής — κερδαλεος, δολομητις, απατεων, παραλογιϛικὸς. — δολερός. ασυνετος. πανῦργος.
Επικλυζω.
— Οθι κυματ' επ' ηϊονος κλυζεσκον. Il. ψ. 6.
Κυμασι πορφυρεοις επεκλυζετο — Hom. B. 68.
Ουκ αν τοσῶνδε κῦμ' επικλυσειν κακων. Lyc. 228.
— Ὅτε νῆας επικλυζωσιν αελλαι. Sibyl. l. 5.
SYN. Κλυζω, κατακλυζω, προσκλυζω, συγκλυζω, ὑποκλυζω, επικυμαινω, καταβαλλω. επιδαψιλευω.
Επικλυω. Vid. Επαΐω, Κλυω.
— Επεὶ παντ' αἶνον επεκλυε Νηλειδαο. Il. ψ. 652.
Επικλωθω, Επικλωθομαι.
— Ὥτε Κρονιων
Ολβον επικλωσῃ — Od δ. 208.
Ως γαρ επεκλωσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι. Il. ω. 525.
Ως νηματα ξηνασ', επεκλωσεν θεα
Ερις, (al. ερις) — Eur. Or. 12.
SYN. Κλωθω, επικατακλωθω, επικληροω, κυροω, επαγαγω, επινεω, προσταττω, επιμοιραομαι, διαμοιραομαι. — ειμαρμένον ποιεῖν.
Επικναω.
— Αλλ' επικνῶ το σιλφιον. Ar. Av. 1581.
SYN. Κναω, κναιω, κνηθω, επικνηθω, διαφθειρω, επιβαλλω, επικνιζω.
Επικνιζω.
Αλλ' αροτρῳ βραχὺ βῶλον επικνιζεσι χαρασσων. Ep Suid.
SYN. Κνιζω, επικναιω, δακνω.
Επικοινος.
— Επικοινον ἐῦσαν αμφὶ παῖδ' Αχιλλεως. Eur. Andr. 124.
SYN. Κοινωνὸς, συγγονωνός. μετοχος.
Επικοκκυσρια.
Ηχὼ λογων αντῳδὸς επικοκκυσρια. Ar. Th. 1068.
EXP. Επικοκκυζεσα, αντεπαδεσα.
Επικοπτω.
— Βῦν επικοψων. Od. γ. 443.

SYN.

SYN. Εγκοπ]ω, ανακοπ]ω, κατακοπ]ω, συγκοπ]ω, κοπ]ω, επικολαπ]ω, επιτεμνω, ασθενοω, καταπιεζω. επιπλησσω. καταπαιω. τυποω. επιχαρατ]ω, σχιζω.

Επικοτος.

Επ' ανδρὶ δηΐοις επικοτῳ σεβας. Aesc. Ch. 626.

SYN. Εγκοτος, ζακοτος, περιοργής φοβερός. —επιμομφος.

Επικοτως.

—Ο δ' επικοτως αεὶ
Θεμενος αγναμπ]ον νοον. Ib. Pr. 162.

SYN. Παλιγκοτως, οργιλως, δυσκολως, δυσθυμως, επισρεφως.

Επικρια, Επικυρησις.

—Κεινης αρωγης, κἀπικυρίας ςρατῦ. Ib. Per. 733.

—Κἀπικυρησιν κακῶν. Eur. Andr. 28.

SYN. Αλκαρ, αλεξητηριον, βοηθεια, βοηθημα, αρωγή, αντιληψις.

Επικυρεω.

Και παντες Περσῶν βασιλῆς επικυρησυσι. Sibyl. l. 3.

SYN. Συνεπικυρεω, επαμυνω, αμυνω, επιβοηθεω.

Επικυρος, Επικυροι.

—Και Δαρδανοι, ηδ' επικυροι. Il. γ. 456.

Και γαρ εγὼν επικυρος εών.—Ib. 188.

SYN. Βοηθὸς, αλεξητήρ.—παρεδρος, συμμαχος.

EPITH. Μικρός.—αγχεμαχοι, εχεσπαλοι, κλειτοὶ, τηλεκλυτοι, πολυγλωσσοι, σθενεροὶ, ὑπερμενεῖς.

Επικυρειος.

Εξ Επικυρειων ατομων—Ep. l. 2.

Επικυρος. Nom. pr. Vid. Ατομος.

Επικυφιζω.

Ηδη και νεοτης επικυφιζει νοον ανδρῶν,
Πολλῶν δ' εξαιρει θυμὸν ες αμπλακιήν. Theog. 630.

SYN. Ανακυφιζω, αναβαςαζω, ελαφρυνω.

Επικραιαινω, Επικραινω.

—Και νῦν μοι επικρηηνον εελδωρ. Il. α. 455.

—Ουδ' αρα πώ οἱ επεκραιαινε Κρόνιων. Il. β. 419.

Παντας επικραινυσα θεὺς.—Hom. M. 528.

SYN. Επιτελεω, κραιαινω, κραινω.

Επικραδαω.

Ηρωας χειρεσσιν επικραδαοντας ερετμα. Ap. 1. 552.

SYN. Ανακραδαω, ανακραδαινω, διακραδαινω, συγκραδαινω, συνεπικραδαινω, κραδαινω. ανασειω.

Επικρανον.

Βαρύ μοι κεφαλῆς επικρανον εχειν. Eur. Hipp. 201.

SYN. Κρηδεμνον, κεφαλοδεσμιον, κεκρυφαλος, κρανος, προσκεφαλαιον, καλυμμα, κορυς.

Επικρατεω.

Οσσοι γαρ νηεσσιν επικρατευσιν αριςοι. Il. κ. 214

SYN. Κρατεω, αποκρατεω, κατισχυω, κατεχω, ὑπερεχω, περιεχομαι, επιτυγχανω. αρχω, εκνικαω.

Επικρατεως.

—Τρωων νεφος αμφεβεβηκε
Νηυσὶν επικρατεως.—Il. π. 67.

—Νεῶν απὸ λοιγον αμυνων
Εμπεσ' επικρατεως—Ib. 81.

SYN. Επικρατῶς, κρατερῶς, δυνατως, ισχυρῶς, ἶφι, ενεργῶς, εντονως.

Επικρατης, Nom. pr

Αναξ ὑπηνης Επικρατες σακεσφόρε. Suid.

Επικρεμαω, Επικρεμαμαι

Αλλ' ὁ μεν αυτὸς τῖσε κακὸν χρεος· ὃς δε φιλοισιν
Ατην εξοπισω παισὶν επικρεμασεν. Theog. 206.

Ξυνὸς επεὶ παντεσσιν επικρεμαθ' ἧμιν ολεθρος. Ap. 3. 483.

SYN. Αποκρεμαω, αποκρεμαμαι, κρεμαω, κρεμαμαι, επαρταω, επαρταομαι, επικειμαι.

Επικριδόν.

—Επικριδὸν ἱρευσαντο Μῆλα—Ap. 2. 302.

SYN. Δεοντως, προσηκοντως, ορθῶς, κατὰ θεσμὸν —επιλεγδην, επιλεκτως, λογαδην.

Επικριον. Vid. Ικριον.

—Και επικριον αρμενον αυτῷ. Od. ε. 254.

Επικρυω.

—Μᾶλλον επικρυσεις σύγε (τον ἧλον) Ar. Th. 1013.

SYN. Εγκρυω, προσκρυω, εμπηγνυμι, εμβαλλω, επιπατασσω, επιτιθημι.

Επικρυφος. Vid. Κρυπ]ός.

—Και επικρυφον οἶμον. Pind. Ol. 8.

Επικρωζω

Μη πειθε, φθονεραὶ γὰρ επικρωζυσι κορῶναι. Ar. Eq. 1047.

SYN. Κρωζω. επιβοαω, επικραζω.

Επικταομαι.

Ξυμμαρτυρας ὑμμ' επικτῶμαι. Soph. An. 858.

SYN. Προσκ]αομαι, κατακ]αομαι, κ]αομαι, επικαλεω.

Επικ]εινω

—Τι αλκη τον θανοντ' επικ]ανεῖν; Ib. 1042.

SYN. Κτεινω, αποκ]εινω, κατακ]εινω.

Επικ]ησις

Καλὴ γαρ ἡ 'πικ]ησις.—Ib. Ph. 1382.

SYN.

SYN. Κτησις, κτημα, επιρρυσις, προσθηκη, επιζευξις, οικειωσις.

Επικτητος, Nom. pr.

Δυλος Επικτητος γενομην, και σωμ' αναπηρος,
Και πενιην Ιρος, και φιλος αθανατοις. Ep. I. 3.
Μητιν Επικτητοιο τεῳ ενι κατθεο θυμῳ. Ib. l. 1.

Επικυπτω.

Αμφω ὁμῶ ξυνιϛαι επικυπτον,—Ap. 2. 566:
Πας δ' επεκυπτησ' Ολυμπος. Ar. Av. 781.
SYN. Επηχεω, επεγδυπεω, επιδυπεω, καταδυπεω, διαψοφεω, επιψοφεω.

Επικυμαινω.

Η δ' επικυμαινυσα μετηορος αυχενι κυρτῳ. Tryph. 66.
SYN. Επικυματιζω, εκκυμαινω.

Επικυρτοω.

—Επὶ δε ζωνησι δρακοντε
Δοιω απηωρευντ' επικυρτωοντε καρηνα. Hes. α. 234.
SYN. Κυρτοω, αγκυλοω, κατακαμπτω.

Επικυρω.

Ωϛε λεων εχαρη μεγαλῳ επι σωματι κυρσας. Il. γ. 23.
Αιν επ' αυχενι κυρε φαεινῦ δυρὸς ακωκῃ. Il. ψ. 821.
SYN. Κυρω, κυρομαι, αντικυρω, εγκυρω, εγκυρεω, πρόσκυρω, εγγιζω, επιτυγχανω, καθικνεομαι.

Επικωκυω.

—Κἀπικωκυω πατρὸς
Την δυσαλαιναν δαῖτα—Soph. El. 285.
SYN. Ανακωκυω, επιδακρυω, επιθρηνεω.

Επικωλυω. Vid. Κωλυω.

Τίς εϛαι μ' ὑ 'πικωλυσων τάδε; Soph. Ph. 1271.

Επικωμαζω.

Ει μεν ἑκων αρχεαν επεκωμασα—Call. Ep. 17.
Οϛις επι παντ' αγαθ' εχοντας επικωμασας. Ar. A. 979.
SYN. Εισκωμαζω, επεισκωμαζω, κωμαζω, επιφερομαι, χλευαζω, μυκτηριζω, ορχεομαι, αναβακχευω.—επιδημεω.

Επικωμιος.

Θελοντες αγαγεῖν επικωμιαν
Ανδρῶν κλυτὰν οπα. Pind. P. 10.
SYN. Εγκωμιαϛικὸς, αινετικὸς, επαινετικὸς, επαινετηριος, πανηγυρικὸς.

Επικωμος.

Αιματος ακρητοιο μεθης επικωμος Ενυω. Tryph. 552.
SYN: Κωμαϛης, θοινητωρ, συγχαιρων. ὑβριϛὴς.

Επικωπος.

Σχοινος,—οδυνηρος, επικωπος. Ar. A. 230.

SYN. Ναυτικὸς. ξιφηρης. κωπηρης.—επικωπαϛήρ.

Επιλαβή.

Πολυμιτων πεπλων
Τ' επιλαβὰς εμῶν. Aesc. Supp. 440.
SYN. Επιληψις, ληψις, καταληψις, αντιλαβὴ, εσβολὴ. επελασις, επιθεσις.

Επιλαγχανω, Επιλαγχανομαι.

Επιλελογχε πυματον
Ακρατὲς, απροσομιλον Γηρας,—Soph. Oed. C. 1299.
SYN. Μεταλαγχανω, επερχομαι, αναβαινω, εφιϛαμαι, κληροομαι, τυγχανω, περιτυγχανω.

Επιλαζυμαι.

—Σιωπω, κἀπιλαζυμαι ϛομα. Eur. Andr. 249.
SYN. Λαζυμαι. επισχω.

Επιλαμβανω, Επιλαμβανομαι.

Τοσσα μεν ὁρμαινυσαν επελλαβε νηδυμος ὑπνος. Od. δ. 793.
Κἀν τῦτο μη 'πιλαβηται. Ar. L. 596.
SYN. Καταλαμβανω, προλαμβανω, προκαταλαμβανω, εκλαμβανω, φθανω. προσλαμβανω, προσδεχομαι, εφαπτομαι, μεταλαμβανω, διαδεχομαι, επιβαινω. επιτυγχανω. παραλαμβανω επαρχομαι. δρασσομαι. ευρισκω. περιποιῦμαι. κρατεω.

Επιλαμπω.

Ηελιος δ' επελαμψε.—Il. ρ. 650.
SYN. Απολαμπω, ελλαμπω, καταλαμπω, λαμπω. περιαυγαζω. ελλαμπρυνομαι, προσιλλω, ακτινοβολεω, εμφαινομαι, επιφαινομαι.

Επιλανθανομαι, Επιληθομαι. Vid. Λανθανομαι.

—Ουδ' ο γερων δολιης επιληθετο τεχνης. Od. δ. 455.

Επιλεγω, Επιλεγομαι.

—Επὶ δε ξυλα πολλα λεγεσθε. Il. δ. 507.
SYN. Λεγω, συλλεγω, συλλεγομαι, αναλεγω, απολεγω, εκλεγω, καταλεγω, καταλεγομαι, προσκαταλεγω, προσεπιλεγω, προαιρεομαι, προαιρεομαι, εγκρινω, εναλλασσω.—αναγνωμι, αναλογιζω.—ανακεφαλαιοω.

Επιλειβω. Vid. Λειβω.

—Ανιϛαμενοι δ' επιλειβον. Od. γ. 341:

Επιλειπω.

—Ουδ' επιλειπει
Χειματος, ὑδε θερευς—Od. η. 117.
—Επὶ δε πλεῖον ελελειπτο
Αργιοδοντος ὑός—Ib. θ. 475.
SYN. Απολειπω, ελλειπω, ελλειπομαι, καταλειπω, παρερχομαι.

Επιλεπω.

Δαφνης αγλαὸν οζον ἑλων, επελεψε σιδηρῳ
Αρμενον εν παλαμῃ,—Hom. M. 109.

SYN. Λεπω, απολεπω, απολεπιζω.

Επιλευσσω.

Τοσσον τίς τ' επιλευσσει οσον τ' επὶ λααν ἱησιν. Il. γ. 12.

SYN. Βλεπω, προϐλεπω, επιϐλεπω.

Επιληθω.

—Εις οἶνον βαλε φαρμακον, ενθεν επινον,

Νηπενθές τ' αχολόν τε, κακῶν επιλῆθον απαντων. Od. δ. 222.

SYN. Εκληθαινω.

Επιληκεω.

—Κῦροι δ' επιληκεον αλλοι

Εσαότες κατ' αγῶνα—Od. θ. 379.

SYN. Απολημεω, ληκεω. ανακροτεω, επικροτεω.

Επιληνιος.

Μεγα τον Θεὸν κροτῦντες

Επιληνιοισιν ὕμνοις. Anac. 52. 8.

SYN. Επιληναιος.

Επιληπῖος

—Κἀπιληπῖος ευρεθη. Soph. An. 412.

SYN. Αυτοφωρος. επιληψιμος. ὑπαιτιος.

Επιλησις.

Καματων δ' επιλησιν φαραχοι. Pind. P. 1.

SYN. Εκλησις, επιλησμοση, επιλησμη, επιλησμοσυνη, λησμοσυνη.

Επιλησμων, Επιλησμοτατος.

—Κἀπιλησμων, και βραδύς. Ar. N. 129.

—Επιλησμων πανυ. Ib. 485.

Επιλησμοτατον, και σκαιοτατον γεροντιον. Ib. 788.

SYN. Αμνημων, ληθαῖος.

Επιλιγδην, Επιλλιγδην.

Βλῆτο γαρ ὦμον δυρὶ, προσω τετραμμενος αιεὶ,

Ακρον επιλιγδην—Il. ρ. 599.

SYN. Ανωθεν, ανω, λιγδην, επιγραϐδην.—ασθενῶς, ατονως, αμενηνῶς, αμαυρῶς.

Επιλλιζω.

Ουκ αΐεις ὅτι δή μοι επιλλιζῦσιν ἅπαντες. Od. σ. 11.

SYN. Διανευω, (τοῖς ομμασι) καταμωκαομαι, επεγγελαω, ενιλλω, κατιλλαινω.

Επιλογχος.

Επιλογχον εχυσ' εν χεῖρι βελος. Eur. Hipp. 222.

EXP. Γαισὸν, ὁλοσιδηρον δόρυ.

Επιλοιπος.

Ως τἀπιλοιπα τῶν λογων σὺ μεν κλυοις, Soph. Ph 24.

Αμεραι δ' επιλοιποι

Μαρτυρες σοφωτατοι. Pind. Ol. 1.

SYN. Λοιπός—επεσσομενος.

Επιλυσις.

Φοϐυ επιλυσιν διδυ. Aesc. S. T. 135.

Ε Π

SYN. Διαλυσις, εκλυσις, απαλλαγὴ, καταϐολή.

Επιλωϐευω.

Οι δ' επιλωϐευον, και εκερτομεον επεεσσιν. Od. ϐ. 323.

SYN. Απολωϐαω, επισκωπῖω, ὑϐριζω, επιγελαω, επιτιμαω.

Επιμαζιος.

—Επιμαζια νηματα μιτρης. Tryph. 336.

SYN. Ὑπομασιος, ὑπομαζιος—επιμασιδιος.

Επιμαιμαω. Vid. Μαιμαω, Επιθυμεω.

—Κἀπιμαιμῶσαι μαχης. Lyc. 301.

Επιμαινομαι.

Τῷδε γυνὴ Προιτυ επιμηνατο—Il. ζ. 160.

SYN. Ὑπερμαινομαι, περιμαινομαι, εμμαινομαι, μαινομαι.

Επιμανδαλωτος.

Το περιπεταστον κἀπιμανδαλωτον ἀν. Ar. A. 1200.

Επιμαιομαι.

Ηρη δε μαστιγι θοῶς επεμαιετ' αρ ἵππυς. Il. ε. 748.

—Ατὰρ χειρεσσι νεων, επιμαιεο νοςυ

Γαιης Φαιηκων,—Od. ε. 344.

SYN. Εφαπῖομαι, επιψαυω, επειγω, προθυμοποιῶ, εφιεμαι, επιμαιμαω, μαιομαι, επιζητεω, επιθυμεω.

Επιμαρτυρομαι.

Κἄπειτ' επισχὼν ολίγον επιμαρτυρομαι. Ar. N. 495.

SYN. Μαρτυρομαι, διαμαρτυρομαι, προσλιπαρεω, εκλιπαρεω, επισκηπῖω, ἱκετευω, παρακαλῶ.

Επιμαρτυρ, Επιμαρτυρος. Vid. Μαρτυρ.

Ειπὲ θεά, κρυφιων επιμαρτυρα λυχνον ερωτων. Mus. 1.

—Ζεὺς δ' αμμ' επιμαρτυρος εςω. Il. η. 76.

Επιμασσομαι.

Ελκος δ' ιητηρ επιμασσεται,—Il. δ. 190.

Ως αρα μιν φαμενη ραϐδῳ επεμασσατ' Αθηνη. Od. ν. 429.

SYN. Απομασσω, προσμασσω, εφαπῖομαι, ἁπῖομαι, ψηλαφαω, συνταρασσω.

Επιμασιδιος.

Ον ελιπον επιμασιδιον. Eur. I. T. 231.

SYN. Επιμαζιος, επιμασιος, ὑπομαςιος, απομασιδιος, επιτιτθιος, ὑποτιτθιος, θηλαζων, θηλαμικος, γαλαθηνὸς, νηπιος.

Επιμαςος.

Οιον μὲν τινα τῦτον εχεις επιμαςον αλητην,

Σιτυ και οινυ κεχρημένον.—Od. υ. 377.

EXP., Επιμαςευοντα, επιζητῦντα.—επαιτης, απαςος, πεινὸς. επιληπῖος, σκληρός. ενδεής.

Επιμαδαω,

Επιμειδαω, Επιμειδιαω.
Τὸνδ' επιμειδησας προσεφη κρειων Αγαμεμνων. Il. δ. 356.
—Εφ' ἱμερτῷ προσωπῳ
Αιεὶ μειδιαει,—Hom. IX. 3.
SYN. Διαμειδιαω, προσμειδιῶ, ὑπομειδιῶ, μειδαω, μειδιαω, γελαω.
Επιμειλια. Vid. Μειλια.
—Εγὼ δ' επιμειλια δωσω
Πολλὰ μαλ', ὅσσ' ὑπω τις ἑῇ επεδωκε θυγατρι. Il. ι. 147.
Επιμελεια.
Τῆς επιμελειας παντα δȣλα γιγνεται. Sent.
SYN. Επιστασις, επιστασια, επιτροπὴ, κηδεμονια, διοικησις, θεραπευσια, θεραπεια, σπȣδὴ, ευτρεχεια, ακριβεια, επιτηδευσις, επισπερχεια, ασκησις, ενδελεχισμὸς, ενδελεχεια, επιμονὴ, συνεχεια, προσεδρια, αγχινοια, ευφυΐα, φιλοπονια, φιλεργια, φροντὶς, παρημοσυνη, προνοια, προσεξις, φιληκοΐα.
Επιμελητης.
Τῶν τῆς πολεως ειμ' επιμελητης πραγματων. Ar. Pl. 908.
SYN. Φροντιςὴς, εποπ]ης, εφορος, θεραπευ]ης, διαθετης, διοικητὴς, εμπαξ, επικομος, επικρατὴς, επιτ]ροπος, επιπολος, κηδεμων, πολυπραγμων.
Επιμελομαι.
Ψυχῆς επιμελȣ τῆς σεαυτȣ, καθὰ δυνη. Sent.
SYN. Επιμελȣμαι, μελομαι, προσμελȣμαι, μηδομαι, περισπαζω, επιςρεφομαι, πολυωρεω, εξακριβοω, προσλιπαρεω, προσμενω, διατελεω. —επιμελειαν εχω, ποιȣμαι.
Επιμελπω.
Αἰδα τ' εχθρὸν Παιᾶν' επιμελπειν. Aesc. S. T. 875.
SYN. Μελπω, επαδω, προσαδω. επιληκεω.
Επιμελως.
—Ελθοντ' εις νοσον
Τον εχοντα ταυτην εθεραπευσεν επιμελῶς. Men.
SYN. Επιςρεφεως, περιεργως, λιπαρῶς, πολυπραγμονως, ισχυρῶς, σφοδρῶς, ακριβῶς, απαρτιως, ευδυκεως, συνεχὲς. σπȣδαιως.
Επιμεμφομαι.
Ειτ' αρ' ὅγ' ευχωλης επιμεμφεται.—Il. α. 65.
Ουτε κασιγνητοις επιμεμφομαι.—Od. π. 115.
SYN. Καταμεμφομαι, απομεμφομαι, μεμψιμοιρεω, μωμαομαι, εγκαλεω, αιτιαομαι, επαιτιαομαι. αποδυρομαι, χλευαζομαι.—επιζητεω.
Επιμενω,. Επιμενομαι.
Αλλ' αγε νῦν επιμεινον αρηΐα τευχεα δυω. Il. ζ. 340.
Ενθα περ επιμεμονεν. Soph. Ph. 521.
SYN. Αναμενω, απομενω, διαμενω, εμμενω, καταμενω, περιμενω, προσμενω, επιμιμνω, μενω. επεχω.—προθυμεομαι, ὁρμαομαι.
Επιμεςος.
—Ταῖσι δε Δηὼ
Δωσεῖ παντ' επιμεςα, και ὡς ποτὶ νηὸν ἱκων]αι. Call. 6. 134.
SYN. Περιτ]ὸς, περιπλεως, επιπλεως, περιπληθης, πληρης, ὑπερπλεως, αναμεςος, διαμεςος, εμμεςος.
Επιμετρεω.
—Εγὼ δε τοι εκ αποδωσω,
Ουδ' επιμετρησω.—Hes. ε. 385.
SYN. Προσεπιμετρεω, προσμετρεω, επιβαλλω, επιχορηγεω.
Επιμετρον.
—Εχων δ' επιμετρον απῆνθον. Theoc. 12. 26.
SYN. Επιβλημα, επιθεμα.
Επιμηδομαι.
—Δολον δ' επεμηδετο πατρί. Od. δ. 437.
SYN. Μηδομαι, μηχαναομαι, τεχναομαι, διαζητεω, εξευρισκω, επινοεω.
Επιμηθεὺς.
—Αμαρτινοόν τ' Επιμηθεα,
Ος κακὸν εξ αρχῆς γενετ' ανδρασιν αλφηςῆσι. Hes. θ. 512.
EPITH. Οψινοος.
Επιμηθὴς.
Θηριον ανθρωποισι μετεμμεναι ὡς επιμηθὴς. Theoc. 25. 79.
SYN. Εντεχνος, σοφὸς, δεινὸς, πανȣργος, δαΐφρων.
Επιμηλὰς.
—Ουδε κεν αἶγες
Δευοιντο βρεφεων επιμηλαδες,—Call. 2. 51.
EXP. Αι μετὰ τῶν μηλων νεμομεναι.
Επιμηνιω. Vid. Μηνιω.
—Αιεὶ γαρ Πριαμῳ επεμηνιε διῳ. Il. ν. 460.
Επιμικτος.
Γνωτὴ τοι πενιη—
Παντη γαρ τελασσον εχει, παντη δ' επιμικ]ος. Theog. 269.
SYN. Προσμικτος. συμμικτος.
Επιμιμνησκομαι, Επιμναομαι.
Αμφω κ' αὖτις ιοντες επιμνησαιμεθα χαρμης. Il. ρ. 103.
Τȣ ὅγ' επιμνησθεὶς.—Od. α. 31.
SYN. Απομιμνησκομαι, απομναομαι, αναμναομαι, αναμιμνησκομαι, μναομαι.
Επιμιμνω, Vid. Επιμενω.
Ως και εμοὶ τόδε εργον αεξεται, ᾧ επιμιμνω. Od. ξ. 66.

Επιμίξ.

Επιμιξ. Vid. Μιγδα.
Τρωες ορνονται επιμιξ ιπποι τε και αυτοί. Il. λ. 525.
Επιμιξις.
Εχθαιρουσι δε παντες—(κωτίλον ανθρωπον)
—Αναγκαιη δ' επιμιξις
Ανδρὸς τοιουτου συμποσιῳ τελεθει. Theog. 297.
SYN. Επιμιξια, κοινωνια, συμβολαιον, ὁμιλια, συνδιατριβή, εντυχια, αναμιξις, προσμιξις.
Επιμισγομαι.
Αιεὶ μεν Τρωεσσ' επιμισγομαι.—Il. κ. 548.
SYN. Συμμισγομαι, μισγομαι, ὁμιλεω, κοινωνεω, συνειμι.
Επιμοιραομαι.
Γαῖαν επιμοιρᾶσθαι αταρχευτοις νεκυεσσι Phoc. 94.
SYN. Επιμεριζω, απομειρομαι, επινεμω.
Επιμολεω. Vid. Επερχομαι.
—Νοσος—αγακλειτον Ηρακλέ' επεμολε—Soph. Tr. 868.
Επιμολος.
Δοριπονα κάκ' εκτρεποντες γᾶς
Προς επιμολους.—Aesc. S. T. 635.
ΕΚΡ. Τους επελθοντας (εχθρούς.)
SYN. Αποφυλιος, παρεπιδημος, ξενος.
Επιμομφή.
Ομως δε λῦσαι δυνατος οξει-
αν επιμομφὰν ὁ τοκος ανδρῶν. Pind. Ol. 10.
SYN. Μομφή, μῶμος, επιτιμησις, λοιδορια, μεμψις.
Επιμομφος.
—Κἀπιμομφος εἶ φιλοῖς. Eur. Rh. 327.
SYN. Φιλομεμφής, φιλομωμος, φιλοψογος, επιτιμητής, επικοτος, ψεκτης.
Επιμυσσω, Επιμυττω.
—Αι δ' επιμυξαν Αθηναιη τε και Ηρη Il. δ. 20.
SYN. Εκμυκτηριζω, γογγυζω, επιγογγυζω, επιστεναζω, επιμυζω, διαφαυλιζω.
Επιμυω.
—Επιμυω γέ τοι. Ar. V. 928.
SYN. Καταμυω, απομυω, μυω, επινευω, κλειω.
Επιμωμητός.
Η δ' επιμωμητή.—Hes. ε. 13.
SYN. Επιμεμπτος, επιμωμος, επιμεμφής, επιψογος, επιρρητος, επισφατος, ὑπαιτιος, επονειδιστος, ελεγχής, ψεκτος, ψογερός.
Επινασσω.
Ως αἱ τραπεζαι γ' εισιν επινενασμεναι
Αγαθῶν ἁπαντων,—Ar. Ecc. 836.
SYN. Νασσω, πληροω, αναπληθω, επιπαττω.
Επινασιος.
Αλλὰ Θρηΐκης επινασιοι ηπειροιο
Πυροφορους αρουσι γυας—Ap. 1. 795.
SYN. Μετοικος, μετανασης.—φυγάς, απολις.
Επινεμω
Αυτομεδων δ' αρα σιτον ἑλὼν επενειμε τραπεζῃ
Καλοῖς εν κανεοισιν.—Il. ω 626.
SYN. Διανεμω, κατανεμω, επιμεριζω, επιμοιραομαι.
Επινευω.
—Εμῶ δ' επενευσα καρητι. Il. ο. 75.
SYN. Συνεπινευω, κατανευω, διανευομαι, προσνευω, συννευω, νευω, συναινεω, παραινιττομαι, ὑπαινιττομαι.
Επινεω, Επινηω, Επινηνεω.
Νεκροὺς πυρκαϊῆς επενηνεον αχνυμενοι κῆρ. Il. η. 428.
SYN. Νεω, νηω, κατανηω, παρανηω, επιπαρανηω, επισωρευω, συναθροιζω.—επινεομαι.
Επινεω.
—Υστεροι αὖτε τὰ πεισεται ἁσσα οἱ Αἶσα
Γεινομενῳ επενησε λινῳ,—Il υ. 128.
SYN. Νεω, επικλωθω.
Επινηχυτος.
Πεπλῳ παρκαταθηκα θεοῖς επινηχυτα δῶρα.
Orph. 310.
SYN. Νηχυτος. (al. εμμετρος.)
Επινηχω, Επινηχομαι.
—Μεσσῳ δ' επινηχετο ποντῳ. Hom. B. 106.
SYN. Επινεω, εισνεω, αναννηχομαι, αποννηχομαι, ὑπερνηχομαι, προσνηχομαι, παρανηχομαι, εννηχομαι, επικυματιζω, επιπολαζω, επιπλεω, επιφερομαι.
Επινικιον.
Τουτων ενεγκὼν παντα τἀπινικια. Soph. El. 694.
SYN. Νικητηριον, (ἆθλον, ᾆσμα.) βραβεῖον, επιχειρια τά.
Επινικιος, Επινικος.
Επινικιῳ σθενει τον ευ-
αγρον τελειῶσαι δὴ λοχον. Soph. Oed. C. 1144.
—Φρασαι χειρῶν αωτον Ελλανοδικαις επινικον.
Pind. Ol. 8.
SYN. Νικητηριος, τροπαιοφόρος.
Επινισσομαι.
Ενθ' ἁ καλὰ παῖς επινισσεται.—Theoc. 8. 43.
SYN. Αφικνεομαι, εισερχομαι, προσερχομαι, μετειμι.
Επινοεω.
Ευ γ' επινοησας αυτὸ, και σοφιστικῶς. Ar. Av. 1510.
SYN. Νοεω, διανοεομαι, εννοεω, περινοεω, επιστρεφω,

προνοεω, επιμηδομαι, διαζητεω, πορίζω, μηχανaομαι φραζομαι.

Επινοια.

—Τίν' επινοιαν εσχεθες; Eur. Ph. 421.

—Κοινη γαρ επ' ευτυχιαισιν
Ερχεται γλωσσης επινοια,—Ar. Ecc. 570.

Ψευδει γαρ ἡ 'πινοια τὴν γνωμην. Soph. An. 395.

SYN. Επινοημα, εννοια, εννοημα, επινοησις, περινοια, διανοια, σκῆψις, εξευρημα, μηχανημα, ευμηχανια, επιστρεφεια, σοφισμα, ευτεχνια, επιτηδευμα, γνωμη—ἡ επῖσα γνωμη.

EPITH. Αμηχανὴς, ατασθαλος, θαυμαστὴ, καινὴ, ασεωτατη.

Επινυμφιδιος.

—Ουτ' επινυμφιδιος
Πω μέ τις ὕμνος ὕμνησεν. Ib 823.

SYN. Επιθαλαμιος, γαμιος, γαμικός.

Επινυσσω.

—Με και αλλο τεὴ επινυσσεν εφετμη. Il. ξ. 249.

SYN. Νυσσω—παιδευω, νυθετεω, σωφρονιζω. διδασκω.

Επινωμαω.

—Ουδὲ τίν' αὐτῷ
Παιᾶνα κακῶν επινωμᾷν. Soph. Ph. 169.

SYN. Επινεμω, εξευρισκω, επιμηδομαι, επισκοπεω.

Επινωτιζω.

Ξανθον κρατ' επινωτισας. Eur. Herc. F. 362.

SYN. Εφορμαω.

Επινωτιος.

Ως εμ' επιπλωσας επινωτιον ἦγεν ες οἶκον. Hom. B. 79.

SYN. Επωμαδιος, νωτόφορος.

Επιξεινοω, Επιξενοω.

Ηδ' ως Λημνιαδεσσιν επιξεινῦντο γυναιξίν. Ap. 2. 766.

Επιξενῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανυμενη. Aesc. Ag. 1329.

SYN. Ξενοω, καταξενοω, φιλιοω. μαρτυρομαι.—πορευομαι.

Επιξηνος. (ὁ μαγειρικὸς κορμος)

'Υπὲρ επιξηνυ θελησω
Τὴν κεφαλὴν εχὼν, λεγειν. Ar. A. 317.

SYN. Επικορμιον, επικοπον.

Επιξυνος. Vid. Ξυνος.

Μεσς' εν χερσὶν εχοντες επιξυνῳ εν αρυρη. Il. μ. 422.

Επιξυνοω. Επιξυνῦμαι.

Η δ' οτε κηρυκεσσιν επιξυνωσατο μυθυς. Ap 4. 436.

Οιον ἐῇ κακὸν εργον επιξυνωσατο βυλῃ. Ib. 3. 1161

SYN. Επικοινοω, κοινοω, ὁμοψηφιζομαι.

Επιοινιος.

Τίς δ' αρετῇ πινυτ' επιοινιον ἆθλον ἑλεσθαι; Theog. 965.

Επιοινοχοευω. Vid. Οινοχοευω.

Και τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς επιοινοχοευοιεν. Hom. V 205.

Επομνυμι, Επομνυμαι.

—Και επὶ μεγαν ὁρκον ομῦμαι. Il. α. 233.

SYN. Προσομνυμι, κατομνυμι, διομνυμαι, ομνυμι.

Επιοπτομαι, Επιοσσομαι.

Ει δ' αγε τὺς αν εγὼν επιοψομαι.—Il. ι. 167.

Τὼ δ' επιοσσομενω θανατον και φυζαν ἑταιρων. Il. ρ. 381.

SYN. Επικρινω, επιλεγω, κατοπτομαι, προσοπτομαι, προσπτομαι, επιβλεπω, εφοραω, προσαγορευω, επισημαινομαι.

Επιορκεω.

Μητ' επιορκησης, μητ' αγνῶς, μητε ἑκοντί. Phocyl. 14.

Ουδ' επιορκησω προς δαιμονας.—Il. τ. 188.

SYN. Ενεπιορκεω, παρορκεω, ψευδορκεω.

Επιορκον (Adv.) Επιορκον,—επιορκος.

Ως φατο και ρ' επιορκον απωμοσε—Il. κ. 332.

Ει δέ τι τῶνδ' επιορκον, εμοὶ θεοὶ αλγεα δοιεν. Il. τ. 264.

Ορκον τιννυμενας· τὸν Ερις τεκε πῆμ' επιορκοις. Hes. ε. 802.

SYN. Επιορκως—επιορκιον, επιορκια.—ψευδορκος, ψευδορκιος, επιορκητικός.

Επιυρα τά.

Αλλ' οτε δή ρ' απεην οσσον τ' επιυρα πελονται
Ημιονων,—Il. κ. 351.

SYN. Ορια, ὁρμημασα.—διαστασις, διαστημα, το μεταξυ.

Επιυρος. Vid. Φυλαξ.

Ος πρῶτος Μινωα τεκε Κρητῃ επιυρον. Il. ν. 450.

Επιπαγχυ, Vid. Πανυ, Παντως.

Δωροφαγοι, σκολιῶν δε δικων επιπαγχυ λαθεσθε Hes ε 262.

Επιπαμφαλαω Vid Παμφαλαω

Πολλ' επιπαμφαλοωντες ὁμυ.—Ap. 2. 127.

Επιπαλλω.

—Τάτ' εν χεροῖν παλιντον' εν εργῳ βελη
'πιπαλλων Αρης—Aesc. Ch. 160.

SYN. Αναπαλλω, διαπαλλω, εμπαλλω, παλλω. κληροω.

Επιπασσω.

Τῷ δ' επὶ Παίηων οδυνηφατα φαρμακα πασσων. Il. ε. 401.

SYN. Διαπασσω, εμπασσω, καταπασσω, παρα-

παραπασσω, περιπασσω, προσπασσω, συμπασσω, πασσω, καταβρεχω, επιβαλλω.

Επιπαστος.

—Λειχων ἐπιπαστα. Ar Eq. 1087.

E X P. Τα επιπασσομενα τῳ ετνει αλευρα.

Επιπειθω, Επιπειθομαι,

—Πατροκλος δε φιλῳ επεπειθεθ' ἑταιρῳ Il. α. 345.

S Y N. Πειθω.—πιστευω.

Επιπελομαι

Νουσος επὶ στυγερὴ πελεται δειλοῖσι βροτοῖσι. Od. ο. 407.

—Τάτ' επ' ανθρωποισι πελονται. Ib. ν. 60.

Αλλ' ὅτε δ' ογδοόν μοι επιπλομενον ετος ἦλθε. Ib. η. 261.

S Y N. Περιπελομαι, επερχομαι, παραγινομαι, παρατελλομαι, επιφερομαι, εφεπομαι.

Επιπεμπω.

—Ειτε σιτια
Τίς τῆς τεχνεως μᾶλλον επιπεμψειεν αν. Ar. Ecc. 235.

S Y N. Αναπεμπω, αποπεμπω, προσπεμπω, ὑπερπεμπω, εφιημι. επιπροΐημι, επιβαλλω. ανιημι, αναχαλαω.

Επιπεραω.

—Τὸ δ' ουδ' επὶ νῆες εἶσαι
Ωκυποροι περοωσιν.—Od. ι. 175.

S Y N. Διαπεραω, εκπεραω, περαω, διαβαινω.

Επιπετομαι.

—Καθ' ὁμιλον επιπτεσθαι μενεαινεν. Il. δ. 126.
Και θαυμαστ' επεπτομεσθα. Ar. Av. 1471.

S Y N. Επιπεταομαι, παραπετομαι, προσπετομαι, εφιπταμαι, εφαπτομαι.

Επιπετοω.

—Κλειτὰς οιων εκατομβας
Επιτοσσαις θεῳ ρεζοντας. Pind. P. 10.

S Y N. Πετοω, επιπιπτω, επιτυγχανω, καταλαμβανω. (al. pro επιτοσσαις.)

Επιπηγνυμι.

—Δορυ δ' εν κραδιῃ επεπηγει. Il. ν. 442.

S Y N. Επιπησσω, εμπηγνυμι.

Επιπηδαω.

—Αγριως αυτοῖς επιπηδᾷς. Ar. V. 703.

S Y N. Εμπηδαω, επεισπηδαω, εισπηδαω, επεμπηδαω, παραπηδαω, προσπηδαω, επαναπηδαω, ενορουω, εναλλομαι, προσβαλλομαι, εφαλλομαι, ανθισαμαι, επενθορεω, επερχομαι, επιπιπτω, επιβαλλομαι.

Επιπιλνημι, Επιπιλναμαι.

—Ουδὲ χιὼν επιπιλναται.—Il. ζ. 44.

S Y N. Πιλνημι, εμπελαζω, προσπλαζω, προσπελαζω, πελαω.

Επιπινω.

—Και επ' ακρητον γαλα πινων. Od. ι. 297.

S Y N. Εμπινω, εκπινω, καταπινω.

Επιπιπτω.

—Ουδε οἱ ὕπνος επὶ βλεφαροῖσιν επιπτε. Od. ε. 271.

S Y N. Εισπιπτω, παρεισπιπτω, εμπιπτω, προσπιπτω, επιρρασσω, επεμβαινω, ενορουω, συμπλεκομαι, επιτυγχανω.

Επιπλαζομαι.

Ποντον επιπλαγχθεὶς.—Od. θ. 14.

S Y N. Εμπλαζομαι, περιπλαναομαι, περινοστεω.

Επιπλαταγεω.

Τοῖς μεν επεπλαταγησα,—Theoc. 9. 22.

S Y N. Επικροτεω, ανακροτεω, πλαταγεω.

Επιπλεω, Επιπλωω. Επιπλωμι.

—Επεπλεον ὑγρὰ κελευθα. Il. α. 312.
Ποντον επιπλωσας. Il. γ 47.
—Ποντον επεπλως—Od. γ. 15.

S Y N. Εισπλεω, καταπλεω, προσπλεω, εμπλεω, πλεω, επιπολαζω. προσπλωω, καταπλωω.

Επιπλησσω.

Τοξῳ επιπλησσων,—Il. κ. 500.
Ἑκτορ, αἰεὶ μέν πως μοι επιπλησσεις αγορῆσιν. Il. μ. 211.

S Y N. Αποπλησσω, εμπλησσω, πλησσω. ελαυνω, ὑβριζω, κολαζω, επιτιμαω, ενιπτω, νεικεω, κακιζω, λοιδορεομαι.

Επιπνειω, Επιπνεω.

Αἱ δ' αλλαι μαψ αὖραι επιπνείουσι θαλασσαν. Hes. θ. 872.
—Και επιπνευσωσιν αῆται. Od. ι. 139.

S Y N. Εισπνεω, αποπνεω, εμπνεω, καταπνεω, προσπνεω, πνεω, εμφυσαω.—αφιεμαι.

Επιπνοια.

—Ιυιν τ' ανθονομου τᾶς προγονου
Βοὸς εξ επιπνοιας ζηνὸς εφαψιν. Aesc. Supp. 45.

S Y N. Εμπνοια, εισπνοὴ, εμπνευσις, επιπνευσις, εμπνευματωσις, προσπνευμα, επιθειασμὸς, κατακωχή.

Επιποδιος.

—Ος αγριας πεδας
Επιποδιας μ' από τε φονου
Ερρυτο κἀνεσωσεν.—Soph. Oed. T. 1368.

Επιποιμην. Vid. Ποιμην.

—Θεαὶ δ' επιποιμένες εισὶν
Νυμφαι εὐπλοκαμοι,—Od. μ. 131.

Επιπολαζω.

Ταυτην ανοιαν επιπολαζουσαν,—Alex. 2. 7.

S Y N. Επινεω, επινηχομαι, επιπλεω, επισχυω. ανισχω.

Επιπολῆς (Επιπολή)

Τῆς γραὸς επιπολῆς ενεστιν αἱ χυτραι. Ar. Pl. 1208.

S Y N.

SYN. Ανω, επανω, εξεπιπολῆς, επιπολαιως, λεγδην. (επιφανεια)

Επιπολας.

Ιω, φιλος, συ μεν εμὸς

Επιπολος ετι μονιμος. Soph. Oed. T. 1345.

SYN. Περιπολων.—επιμελητὴς, επιτροπος.

Επιπονος.

Ανθρωπός εστι ζῶον επιπονον φυσει. Tim.

—Επιπονῳ—μορφῳ. Soph. Oed. C. 1630.

SYN. Δραστηριος, χαματηρὸς, πονηρὸς.

Επιπορπὶς, Vid. Πορπη.

Χρυσεα τῷ 'πολλωνι, το τ' ενδυτον, ἡ τ' επιπορπὶς. Call. 2. 32.

Επιπρεπω, Επιπρεπει.

Ουδ' ετι τοι δειλοισιν επιπρεπει εισοραασθαι

Ειδος και μεγεθος· βασιλῆϊ γαρ ανδρὶ εοικας. Od. ω. 251

SYN. Εμπρεπω, μεταπρεπω, πρεπω, πρεπει.

Επιπρο.

—Ας ὄγ' επιπρὸ

Θελγομενας φορμιγγι κατηγαγε Πιερίηθεν. Ap. 1. 30.

SYN. Διηνεκῶς, ενδελεχῶς, μακρῶς.

Επιπροθεω.

Αιὲν επιπροθεοντες—Ib. 582.

SYN. Προπορευομαι, ὁδοιπορεῦμαι.

Επιπροϊαλλω.

Η σφωϊν πρῶτον μὲν επιπροϊαλλε τραπεζαν. Il: λ. 627.

SYN. Προτεινω, παρατιθημι, προϊαλλω.

Επιπροιημι.

Ανδρας δε λισσεσθαι επιπροεηκεν αριστες. Il. ι. 516.

SYN. Προιημι, επιπεμπω.

Επιπρομολεω. Vid. Προμολεω.

—Την δ' ετις αφνω

Μυρομενην μεσσηγὺς επιπρομολεσ' ενοησεν

Δμωαων.—Ap. 3. 665.

Επιπροπιπτω.

—Οφρα βαθεῖαν

Νηδὺν φορβάδι ἴσος επιπροπεσων εκορεσθη. Ib 4. 1449.

SYN. Προσεπιπιπτω, προπιπτω, επιπιπτω.

Επιπροσβαλλω.

Δαρδανιην δε λιποντες, επιπροσεβαλλον Αβυδῳ. Ib. 1. 931.

SYN. Επιβαλλω, προσβαλλομαι, επερχομαι.

Επιπροσθε, Επιπροσθεν.

Και μὴ 'πιπροσθε τῶν εμῶν τυς σὺς λογυς

Θῆς.—Eur. Supp 514.

SYN. Εμπροσθεν, απεναντι, προσθε.

Επιπροφαινω.

—Εσθλὸς μεν επιπροφανεντας ενισπεῖν

Οιωνὺς.—Ap. 3. 916.

SYN. Επιφαινω, προφαινω, προσφαινομαι.

Επιπροφερω. Vid Προφερω.

Λαιὸν επιπροφερων ταρσὸν ποδὸς.—Ib. 4. 1519.

Επιπροχεω.

—Εν πεταλοισι

Θρῆνον επιπροχευσα, χεει μελιγηρυν αοιδὴν. Hom. XVIII. 18.

SYN. Εκχεω, προχεω.

Επιπταιρω.

Ουκ ὁρααις, ὃ μοι ἠὸς επεπταρε πᾶσιν επεσσιν. Od. ρ. 545.

SYN. Επιπταρνυμαι. πταιρω.

Επιπωλεομαι, Επιπολεομαι.

Αυτὸς δε κτιλος ὡς επιπωλεῖται στιχας ανδρῶν. Il. γ. 196.

SYN. Αμφιπολεομαι, περιπολεομαι, επερχομαι, επιπορευομαι.

Επιπωταομαι.

—Επιπωτωμην ὑπερ ἁλμης. Ep. l. 1.

SYN. Επιπετομαι, επιποταομαι, παραπετομαι.

Επιρηγνυμι, Επιρησσω.

—Τον τρεῖς μεν επιρρησσεσκον Αχαιοί. Il. ω. 454.

Πυλας δ' ὅπως εσηλθ', επιρρηξας εσω. Soph. Oed. T. 1267.

SYN. Κλειω.—αναρρηγνυμι, απορρηγνυμι.—επιβαλλω, επικρυω, μετατιθεμαι.

Επιρραινω.

Ξανθῷ πορφυροπεζαν επιρρηνας τριχα χρυσῷ. Tryph. 65.

SYN. Ραινω, διαρραινω, αποραινω, καταρραινω, προσραινω, αιωναω, καταιοναω, παραπασσω, προσπασσω, ραντιζω, επιρραντιζω, ψακαζω, δευω, επιψεκαζω, καταψεκαζω, διυγραινω, διαβρεχω, επιδροσιζω, επινοτιζω.

Επιρρεζω.

—Οθι παντες επιρρεζεσκον ὁδῖται. Od. ρ. 211.

SYN. Επιθυω, ρεζω.

Επιρρεπω.

Ημῖν δ' αιπὺς ολεθρος επιρρεπη.—Il. ξ. 99.

Ζεὺς γαρ τοι το ταλαντον επιρρεπει αλλοτε αλλῳ. Theog. 157.

SYN. Ρεπω, καταρρεπω, καταφερομαι, κατακλινομαι, προκυπτω. επιβαρεω, επικρατεω.

Επιρρεω.

Αλλά τε μιν καθυπερθεν επιρρεει, ηὖτ' ελαιον. Il. β. 754.

—Τα δ' επιρρεεν εθνεα πεζων. Il. λ. 723.

SYN. Επινεω, επιπολαζω, επιτηχω, επιβρυω. παρεισρεω, πλεοναζω, εποχετευω.

Επιρρηδην.

—Καί ρ' αὖτις επιρρηδην μετεειπεν. Ap. 2. 642.

SYN.

SYN. Διαῤῥηδην, σαφως, αναφανδον.—ονομακληδην.

Επιῤῥην.
Ος τοτε Κανθον επεφνεν επιῤῥηνεσσιν ἑοισιν. Ib. 4. 1497. (f. επὶ ῥηνεσσιν.)

Επιῤῥιπτω, Επιῤῥιπτεω.
—Οτε μοι πλεῖστοι χαλκηρεα δουρα
Τρωες επιῤῥιψαν περὶ Πηλειωνι θανόντες. Od. ε. 310.
SYN. Επιβαλλω, επιφερω.

Επιῤῥοή.
Κακων τοσουτων ουχ ὁρᾳς επιῤῥοάς; Eur. Andr. 349.
SYN. Επιῤῥοια, επιῤῥυσις, εισροος. προσθεσις, ευπορια, αφθονια, δαψιλεια, πλεονασμός.

Επιῤῥοθεω.
Επιῤῥοθησαν δ' οἱ μεν, ὡς καλως λεγοι,
Οι δ' ουκ επῃνουν—Eur. Or. 899.
SYN. Θορυβεω. επαινεω. επηχεω, επιβοαω.

Επιῤῥοθος.
—Τοιη οἱ επιῤῥοθος ἦεν Αθηνη. Il. δ. 390.
Εγερτὶ κινων ανδρ' ανηρ επιῤῥοθοις
Κακοῖσιν.—Soph. An. 419.
SYN. Βοηθὸς. επιταῤῥοθος, συμμαχος, ονησιμος, ισχυρός. επασσυτερος. (Sch. λοιδοροις, ὑβριστικοῖς)

Επιῤῥοιζεω, Επιῤῥοιζω.
Και ταυτα μεν μιτοισι χαλκεων παλαι
Στρομβων επιῤῥοιζουσι γηραιαὶ κοραι. Lyc. 585.
Η και τοιαυτας τωδ' επιῤῥοιζεῖς φυγας; Aesch. Eum. 427.
SYN. Επινηθω. προσκυλιζω.—επιβαλλω.—επιπιεζω, επισειω, επεγκελευω.

Επιῤῥυζω.
Επι των εχθρων τιν' επιῤῥυξας.—Ar. V. 703.
SYN. Επισιζω, εφορμαω.

Επιῤῥυομαι.
Επταπυλον εδος επιῤῥυου. Aesch. S. T. 171.
SYN. Ρυομαι, ερυομαι, βοηθεω, επαμυνω.

Επιῤῥυτος.
Καρπόν τε γαιας και βροτων επιῤῥυτον. Ib. Eum. 910.
SYN. Καταῤῥυτος, ευπορος, επικλητος.

Επιῤῥωννυμι, (Επιῤῥωομαι, inuf)
Αμβρόσιαι δ' αρα χαῖται επεῤῥωσαντο ανακτος
Κρατὸς απ' αθανατοιο· μεγαν δ' ελελιξεν Ολυμπον. Il. α 529.
Τῇσι δὲ δωδεκα πασαι επεῤῥωοντο γυναῖκες. Od. υ. 107.
SYN. Ρωννυμι, επισειομαι, κινεομαι, ενεργεω. (ἐῤῥωμενως.)—ενισχυω, συνισχυω, ισχυροποιω, κατασκευαζω, σθενοω, επικυροω, στηριζω, κρατυνω, αναθαρσυνω.

Επισειω, Επισσειω.
Την μαλ' επισσειων, φοβεειν ἥρωας Αχαιούς. Il. ο. 230.
Ω μῆτερ, ἱκετευω σε μὴ 'πισειε μοι
Τας αἱματωπους και δρακοντωδεις κορας. Eur. Or. 255.
SYN. Εντεινω, επανατεινομαι, επιῤῥωννυμι, επιφερω, ανασειω, προσρεβομαι. επανω κινεω, επισευομαι. εκφοβεω.

Επισευω, Επισσευω, Επισσευομαι, Επισυομαι (inuf.)
Αινειαν δ' επεσευεν απὸ χθονὸς ὑψόσ' αειρας. Il. υ. 325.
Η ετι μοι και κῆτος επισσευη μεγα δαιμων. Od. ε. 421.
Νῆα επεσσευοντο.—Od. γ. 19.
—Επεσσυοντο γυναῖκας. Ap. 1. 805.
—Το τεταρτον επεσσυτο δαιμονι ἶσος. Il. ε. 438.
SYN. Εφορμαω, ὁρμαω, διωκω, σπερχω, επισπερχομαι, θυνω, επειγω, κατεπειγω. επιθυμεω. επακολουθεω. εποργεω.

Επισημαινω, Επισημαινομαι.
—Κἀπισημανθησεται
Κεινου κεκλῆσθαι λαὸς ονομ' επωνυμος. Eur. Ion. 1593.
SYN. Ενσημαινομαι, επισημειουμαι, αποσημαινω, σημειοω, κατασημαινομαι, ανακροτεω, καταχροτεω, επισφραγιζω, χαρακτηριζω, βεβαιοω, επισημαινομαι, επιφωνεω.

Επισημος.
Δεινὸς χαρακτὴρ, κἀπισημος εν βροτοῖς
Εσθλων γενεσθαι.—Eur. Hec. 378.
SYN. Διασημος, περισημος, παρασημος, ευσημος, διαδηλος, καταδηλος, ευγνωστος, επιφατος επιῤῥητος, επιφανὴς, ενδοξος.

Επισιζω.
—Καθ' ὁταν ουτός γ' επισιζῃ. Ar. V. 702.
EXP. Επαφιεναι τους κυνας. Vid. επιῤῥυζω.

Επισκαζω. Vid. Σκαζω.
Γηραϊ δη ρικνοισιν επισκαζουσα ποδεσσιν. Ap. 1. 669.

Επισκεπτομαι.
Ναυται επισκεψαντο—Call. 4. 43.
SYN. Επισκοπεω, εφοραω, καθοραω, επιβλεπω, περισκοπεω, θεαομαι. αναθεωρεω, λογιζομαι, αναλογιζομαι, ενθυμεομαι, μετοπαω. σκεπτομαι.

Επισκεπω.
Φαρεῖ πολλάκι λυχνον επεσκεπεν.—Muf. 258.
SYN. Επικαλυπτω, επιρεφω. περισκεπω, σκεπω, σκεπαζω.

Επισκευαζω.
Το δεῖπνον αυτοῖς εσ' επισκευασμενον. Ar. Ecc. 1139.

SYN.

SYN. Παρασκευάζω, [illegible], σκευάζω, ευτρεπίζω, επιφορτίζω, επισάττω.

Επισκηνος.

—Μηδ' επισκήνους γόους δακρυε. Soph. Aj. 580.

EXP. Αμπρεπεῖς. μεγάλως, οἷς ἐπὶ τῇ σκηνῇ. —επιταφιους, εξοδιους

Επισκηπτω, Επισκηπτομαι.

Υμιν τε κοινη τηνδ' επισκηπτω χαριν. Ib. 567.

Ως αιτιαν γε τῶνδε κακεινων εχων

Προς της θανουσης τηνδ' επισκηπτω μολειν. Ib. An. 1319.

SYN. Αποσκηπτω, ενσκηπτω, κατασκηπτω, σκηπτω, εντελλομαι, αντελλομαι, παρεγγυω, προσταττω, παραινεω, επιτιμαω, επιπλησσω, προσεγκαλω, επαρασμαι, μεμφομαι, επιγραφομαι.

Επισκιος

Ανακτα δ' αυτον ομματων επισκιον,

Χειρ' αντεχοντα κρατος.—Soph. Oed. C. 1721.

EXP. Τη χειρι σκεποντα τους οφθαλμους.

SYN. Υποσκιος, συσκιος, κατασκιος, παλισκιος, σκιερος.

Επισκοπεω

Τι δη ποτ' ὦ ξεν', ὧδ' επισκοπων στενεις; Ib. El. 1190.

Ωστε θνητον οντ', εκεινην την τελευταιαν ιδειν

Ημεραν επισκοπουντα, μηδεν' ολβιζειν, πριν αν

Τερμα τε βιε περαση, μηδεν αλγεινον παθων. Ib. Oed. T. ult.

SYN. Επισκεπτομαι, κατανοεω, φραζομαι, αποσκεπω, τηρεω, ιστορεω, σκεπτομαι.

Επισκοπος. Vid. Επιτιμητης.

—Η τιν' εταιρον

Οτρυνεις Τρωεσσιν επισκοπον; —Il. κ. 38.

—Και επισκοπον εμμεν' οισιν. Theoc. 24. 105.

—Τε νεκρε τ' επισκοποι. Soph. An. 223.

SYN. Κατασκοπος, εποπτης, εφορος, [illegible], φυλαξ, επιμελητης, επιγνωμων.

Επισκοπος.

Βοωντος ατης τηνδ' επισκοπον μελος. Ib. Aj. 991.

—SYN. Ευστοχος, επιτυχης, ευτυχης, [illegible].

Επισκυζω, Επισκυζομαι.

—Οφρα και αλλοι επισκυζωνται Αχαιοι. Il. ι. 370.

SYN. Οργαινω, εξοργιζω, παροργιζω, οργιζομαι.

Επισκυνιον.

Παν δε τ' επισκυνιον κατω ελκεται οσσε καλυπτων. Il. ρ 136.

Τοιον επισκυνιον βλοσυρω επικειτο προσωπω. Theoc. 24. 116.

SYN. Ιφυς, οφρυς. (δερμα, το συνοφρυωμα τε μετωπε.)

Επισμαω.

Τι γαρ ετος ημας εκ επισμη των κακων. Ar. Th. 396.

SYN. Επιχριω, επιπασσω, επιρραινω, καταπλυνω, εμβαλλω, επιχεω, αποσμαω, σμαω, επισμηχω, επιτριβω.

Επισμυγερος.

Παρ δ' Αχλυς [illegible] επισμυγερη τε και αινη. Hes. α. 264.

SYN. Σμυγερος, επιπονος, πολυπονος, οιζυρος, εκταγεις.

Επισμυγερως.

Αλλ' ητοι κεινος μεν επισμυγερως απετισεν. Od. γ. 195.

SYN. Επιπονως, ελεεινως, οικτρως, αθλιως, δυστυχως.

Επισπαστηρ.

Και κρουσε [illegible] επισπαστηρα βολοιο. Ep. 1. 6.

Επισπαστος.

—Μη πε τις επισπαστον κακον ευρη. Od. ω. 461.

SYN. Εκουσιος, αυθαιρετος, αυτοπαρακτος.

Επισπαω, Επισπαομαι.

—Πεποιθα τετ' επισπασειν κλεος. Soph. Aj. 780.

—Εχθραν επισπασαμην. Ep.

SYN. Εφελκυω, επισυρω, επαγω, προσαγομαι, επιτυγχανω, εντυγχανω, λαμβανω, μεταλαμβανω, [illegible].

Επισπεῖν. Poët.

—Θανατον και ποτμον επισπειν. Il. η 52.

SYN. Επιδιωκω, επακολουθεω, καταλαμβανω, επισταομαι, εφεπομαι.

Επισπενδω. Vid. Σπενδω.

—Επισπεισας δε το δακρυ. Theoc. 23. 38.

Οσσον επισπευσαι σοι, [illegible]. Ep. 1. 1.

Επισπερχω.

Κυδος επισπερχων —Il. ψ. 430.

SYN. Κατασπερχω, σπερχω, επισπουδαζω, [illegible], επισπευδομαι, επειγω, κατεπειγω, επιταχυνω, προσβαλλω, προσχρεω, επιταραττω, επισπευδω.

Επισπευδω.

—[illegible] επισπευδοιεν οδιταν. Theoc. 16. 93.

—Αλλ' [illegible]. Soph. El. 469.

SYN. Διασπευδω, κατασπευδω, σπευδω, [illegible]

Επισπορια.
—Και επισπορμην αλεασθαι. Hef. ε. 444.
SYN. Επισπορα. εμφυτεια, εμβλημα.
Επισπορος.
Στεργειν τα πισα τωνδε τυς επισπορυς. Aesc. Eum. 676.
SYN. Αποσπορος, απογονος, εκγονος.
Επισσυτος.
Εννεπε τις φοβει σε
Φημα, γυναι, φρενας επισσυτος; Eur. Hipp. 574.
SYN. Βιαιος, εξαλος. (αφορμησασα. Sch.)
Επισαδον.
Νωμησεν δ' αρα πασιν επισαδον—Od. ν. 54.
SYN. Επισαμενως—βεβαιως, εμμενεως, ευσαθως, ευτονως, επιμονως.
Επισαθμαομαι.
Ουκ εχω προσεικασαι
Παντ' επισαθμωμενος. Aesc. Ag. 172.
SYN. Διασαθμαομαι, ερευναω, εξεταζω, σαθμωμαι.
Επισαμαι.
Νυν δ' ετ' αρ' πη διεσθαι επισαμαι—Od. γ. 207.
—Επισαμενοι πολεμοιο. Il. ζ. 611.
SYN. Εξεπισαμαι, γινωσκω, μανθανω, δυναμαι, εκμελεταω. εμπειρως εχω. νομιζω. οιομαι.
Επισαμενως.
Μισυλλον τ' αρ' επισαμενως—Il. π 307.
SYN. Επισαδον, ειδημονως, επισημονως, ευφυως, ευμαθως, εμπεραμως, εμπειρως, συνετως, περιφραδεως. δυνατως.
Επισασις.
Πολλας γαρ εσχον φροντιδων επισασεις. Soph. An. 231.
SYN. Επισασια, προσασια, ενσασις, επινοια, λογισμος. επισκεψις, επισκοπη, εφορια, εποπτεια, θεωρια, προσβολη, επιθεσις, επαρχια, παραμονη.
Επισατεω.
Ενταυθ' ορειοις ποιμνιοις επισατων. Ib. Oed. T. 1047.
SYN. Προσατεω, προισαμαι, εξηγεομαι, επαρχω.
Επισατης.
—Θυματος δ' επισατης,
Ιερευς τ' επεση τυδε, παις Αχιλλεως. Eur. Hec. 223.
Καιρος γαρ—εργυ παντος εσ' επισατης. Soph. El. 76.
—Εξ οικυ σφ επισατηνδ' αλλ' δοιης. Od. ρ. 455.
SYN. Προσατης, δισπος, επαρχος, υπαρχος, ηγεμων. μεταιτης, επαιτης. διδασκαλος. προστης.
Επισαχυω.
Ισον τυ χαρκεινω επισαχυεσκον ιυλοι. Ap. 1 972.
SYN. Σταχυωμαι, υποσαχυομαι.
Επισειβω. Vid. Στειβω.
—Ουδε σ' Ενυω
Ουδ' Αϊδης, ουδ' ιπποι επισειβυσιν Αρηος. Call. 4. 277.
Επισειχω. Vid. Επερχομαι.
—Κανεμων αηματα
Ευηλιως πνεοντ' επισειχειν χθονα. Aesc. Eum. 909.
Επισελλω.
Ενθ' αυτ' αγγελιην επι Τυδη σειλαν Αχαιοι. Il. δ. 384.
—Νυν επισελλει σαφως. Soph. Oed. T. 106.
SYN. Αποσελλω, διασελλω, σελλω, εντελλομαι, υποτιθεμαι.—προσελλω, προαγω.
Επισεναχω, Επισεναχομαι. Επισοναχεω, Επισοναχιζω, Επισοναχω, Επισεναχιζω, Επισεναζω, Επισενω
—Επι δε σεναχον το γυναικες. Il. τ. 301.
—Επεσοναχησε δε λιμνη. Il. ω. 79.
Δεινα δ' επισοναχιζε—Hom. B. 72.
Ικτηρες επισοναχυσι. Soph. Oed. T. 195.
—Επισεναχιζε δε γαια. Hef. Θ. 843.
Και τι—ωδ' επισεναζετε. Aesc. P. 729.
—Επι δ' εσενε δημος απειρων. Il. ω 776.
—Ποτερ' αν επισενω; Soph. Tr. 964.
SYN. Ανασεναζω, κατασεναχω. κατασενω, μετασενω, ανοιμωζω, εξαθυμεω, σεναζω.
Επισεφης.
—Κρατηρας επισεφεας οινοιο. Il. Θ. 232.
SYN. Αμφισεφης (πληρεις, υπερχειλεις.)
Επισεφω, Επισεφομαι.
—Τασδε δυσμενεις χοας
Ουκ αν ποθ, ον γ' εκτεινε, τωδ' επεσεφε. Soph. El. 443.
Κεροι δε κρατηρας επισεψαντο ποτοιο. Il. ι. 175.
SYN. Στεφω, ανασεφομαι—επικοσμεω—πληροω.
Επισηλοω.
Αρχαιης ω θινος επεσηλωμενον αχθος. Ep. l. 3.
Επισημη.
Και λογον ορθον εδωκεν, επισημην τ' εδιδαξεν. Sibyl. l 8.
Την ενεχω γαρ αυτ' επισημην εγω. Soph. Tr. 342.
SYN. Επισημοσυνη, δαημοσυνη. τεχνοσυνη, γνωσις.

Επισημων

Επισημων.
Αυτὸς μεν γαρ επισημων βελῃ τε νοῳ τε. Od. π. 374.
SYN. Ειδὼς, ειδημων, επισαμενος, νοημων, νοερὸς, δαημων, σοφὸς, μνηστωρ.
Επισιον.
—Πᾶσιν γαρ επισιόν εστιν ἑκαςῳ. Od. ζ 265.
EXP. Επoικιον, σκηνη. νεωριον. σκαφος. (ςρατιωτικὸν καταλυμα Suid.)
Επισιος, pro Εφεσιος.
Πινεσα τὴν επισιον (κυλικα.) Anac. 73.
Επισοβεω (q Επισομεω.)
Μή μιν κερτομεουσαι επισοβεωσι γυναῖκες. Ap. 3. 663.
SYN. Λοιδορεω, χλευαζω, μωμαομαι, ὑβριζω, επισομεω.
Επισολαδην.
—Επισολαδην δε χιτῶνας
Εςαλαται.—Hes. α 287.
SYN. Ευκοσμως, καλῶς, λαμπρῶς, χαριεντως—συντομως.
Επισολή.
Και νυν οιας εκεινε
Επισολας κομιζω. Anac. 9. 16.
Πεμπει με σοὶ φεροντα τάσγ' επισολας. Soph. Aj. 792.
SYN. Γραμμα, γραμματιον, λογοι, δελτος.—εντολὴ, επιταγὴ, επισκηψις.
Επισομιζω.
—Τες εμὲς εχθρὲς επισομιζειν. Ar. Eq. 841.
SYN. Αποσομοω, κατασομιζω, κατασιγαζω, αποφραττω, εμποδιζω, κατασχεῖν ελεγχω.
Επιςρατευω, Επιςρατευομαι.
Νυκτωρ επεςρατευσεν.—Soph. Aj. 1075.
Οι τηνδ' επεςρατευσαν Ελληνες πολιν. Eur. Tro. 22.
Διπλῆν γαρ αυτῇ πῆμ' επεςρατευετο. Ib. M. 1185.
SYN. Αντιςρατευω, εισβαλλω, εμβαλλω, εξορμαω, πολεμεω.
Επιςρεπτὸς.
Τεκνων τε κελευθοις
Επιςρεπτὸν αιῶνα κλισσας. Aesc. Ch. 348.
SYN Επιςρεπτικὸς. ζηλωτος.
Επιςρεφω, Επιςρεφομαι.
Ως πρὸς τί πισιν τήνδ' αγαν επιςρεφεις; Soph. Tr. 1198.
Ελκε δ' επιςρεψας μετ' εϋκνημιδας Αχαιες. Il. γ 370.
Γαιαν επιςρεφεται—Hes Θ. 753.
Πακτη επιςρεφεται θηρῶν ολεκεσα γενεθλην. Hom. XXVI. 10.

SYN. Αντιςρεφω, μεταςρεφω, συςρεφω, ὑποςρεφω, εκςρεφω, αναςρεφω, επαναςρεφω, επανερχομαι, επαγω, επιςρωφαω—πλανωμαι.
Επιςροφαδην.
Κτεῖνε δ' επιςροφαδην—Il. κ. 483.
SYN. Επιςρεφεως, ενεργως, ευτονως, ισχυρῶς, επιμελῶς, ἶφι, σπεδαιως. (μετ' επιςροφῆς)
Επιςροφή.
Προ τῦ θανόντος τήνδ' εθεσθ' επιςροφήν. Soph. Oed. T. 134.
Μυριων επιςροφαὶ κακῶν. Ib Oed. C. 555.
SYN. Αναςροφὴ, προςροφη, ςροφή.—σπεδὴ, μελετη.—συναθροισις, πλῆθος—δινη.—τιμωρια.—διατριβὴ, διαιτα.
Επιςροφος.
—Και κεῖνος επιςροφος ἦν ανθρωπων. Od. α. 177.
—Επιςροφον ὅρμον εχεσα. Dion. 75.
EXP. Ενεργῶν, και ποιεμενος την εις αλλες επιςροφήν.—αγαπωμενος—φιλοξενος,—Eust—Οὗ λογον εποιεῦντο παντες ανθρωποι.—συναναςρεφομενος επερχομενος, επιδημῶν. Sch.—αντιςροφος. επικαμπής.
Επιςρωφαω.
—Επιςρωφῶσι πολῆας. Od. ρ. 486.
—Ποθεν γῆς τῆσδ' επιςρωφᾷ πεδον. Eur. M. 666.
SYN. Επιςρεφομαι, ενδιατριβω, επερχομαι.
Επισφραγιζω Vid. Σφραγιζω.
Σοι κλεος ὁππότε δῆμος επεσφρηγιζε θανόντι. Ep. l. 5.
Επισφυριον.
—Αργυρεοισιν επισφυριοις αραρυιας. Il. γ. 331.
EXP. Ταις τῶν σφυρῶν πορπαις.
Επισχεδὸν. Vid. Σχεδὸν.
Και ῥα γ' αναΐσσεσιν επισχεδὸν ερχομενοιο. Hom. A 3.
Επισχερὼ Vid. Εφεξῆς.
Αυτοί τε κλεινωμεθ' επισχερώ.—Il. λ. 667.
Επισχεσια.
—Ουδέ τιν' αλλην
Μυθε ποιησασθαι επισχεσιην εδυνασθε, Od φ. 71.
SYN. Προφασις, αναβολή επισχεσις.
Επισχεσις.
—Επεὶ ετις επισχεσις, εδ' ελεητὺς
Αλλοτριων χαρισασθαι—Od. ρ 451.
SYN. Κωλυσις, εποχὴ. εφεξις, καθεξις, κατάσχεσις. σχεσις. κατοχὴ. φειδὼ επισχεσια.
Επισχολαζομαι.
Καξορμενιζει. κὰν επισχολαζεται. Soph. Fr.
SYN. Σχολαζω, αποσχολαζω.

Επισωτρον,

Επισωτρον, Επισσωτρον
Χαλκε' επισσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ιδεσθαι. Il. ε 725.
Ε Χ Ρ. Τα επανω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ. η χαλκᾶ. —Κανθοί.

Επιτακτος.
Χαῖρε. Βαρυσκίμπων επιτακτα μεν εξακι δοια
Εκ δ' αὖτ' αγρεσιης πολλακι πολλα καμων. Call. Fr 22.

Επιτανυω. Vid. Επιτεινω.
—Επὶ δε κλιΐδ' ετανυσσεν ἱμαντι Od. α 442.

Επιταρροθος. Vid. Επιρροθος
—Τοιη τοι εγὼν επιταρροθος ἦα. Il. ε. 808.

Επιτασσω
—Συρακοσιαις επιτασσεις. Theoc. 15. 90.
S Y N. Ανατασσω, προσασσω, συντασσω, διατασσω, επισκηπτω, ανασσω, επιτελλω.

Επιτεγγω. Vid. Τεγγω.
'Ροδον ὡς γενοιτο, νεκταρ
Επιτεγξας, ανετειλεν
Αγερωχον εξ ακαιθης
Φυτον αμβροτον Λυαιου. Anac. 53. 40.

Επιτεινω.
Ως μεν τῶν επὶ ἶσα μαχη τετατο πτολεμός τε. Il. ο. 413.
S Y N. Εντεινω, αποτεινω, εκτεινω, κατατεινω, παρατεινω, συντεινω, τεινω, απεκτεινομαι, επιτανυω.—αυξομαι, μεγαλυνω, μακρυνω επιρρωννυομαι.

Επιτελλω, Επιτελλομαι
—Κρατερὸν δ' επὶ μῦθον ετελλε. Il. α. 25
Παντα μαλ' ατρεκεως αγορευεμεν ὡς επιτελλω. Il. ζ. 10.
—Σοι δε μαλιστ' επιτελλομαι ὧδε γε ρεξαι. Ib. 802.
S Y N. Εντελλω, προσασσω, επιτασσω, παραγγελλω, λεγω. ανατελλω.

Επιτεμνω.
Μη 'πιταμης ταν χεῖρα καταπρίων τὸ κυμινον. Theoc. 10. 55.
S Y N. Κατατεμνω, διατεμνω, συντεμνω, σχιζω, επικοπτω, περικοπτω, βραχυνω, εμπριω, διαιρεω.

Επιτερπης, Επιτερπνος.
—Εχει δ' επιτερπέα χῶρον. Hom. A. 413.
Τουτων ουδεν τοι αλλ' επιτερπνοτερον. Theog. 1062 (al. επι τερπνοτερον.)
S Y N. Τερπνος, ευτερπης.—φιληδης.—ομιλητικος.

Επιτερπομαι. Vid. Τερπομαι.
Αλλος γαρ τ' αλλοισιν ανηρ επιτερπεται εργοις. Od. ξ. 228.

Μή ποτε παρ κλαιουσι καθεζομενοι γελαωμεν
Τοις αὐτῶν αγαθοις, Κυρν', επιτερπομενοι. Theog. 1218.

Επιτερσαινω. Vid. Τερσαινω.
Αι μεν τ' ηελίῳ ψαμαθοις επιτερσαινονται. Ap. 4. 607.

Επιτετμω.
—Ον κεατεσσιν ἐοῖς επὶ γῆρας ετετμε. Od. α. 218.

Επιτηθη.
Αυτη δ' εκεινη προτερον εξηπιστατο
Παρα τῆς επιτηθης.—Ε. Μ.
Ε Χ Ρ. Η του πατρὸς, και τῆς μητρὸς μητηρ.

Επιτηδειος, Επιτηδης.
Αλλ' ει ξυνειναι μη 'πιτηδεια κυρεις (κυρει Valc.) Eur. Andr. 205.
S Y N. Χρησιμος, προσηκων, ικανὸς, επαρκης: επιδεξιος, προφορος, προφυης, προσφιλης, ευθετος, ευσχημων, ετοιμος, αρμοδιος, ευαρμοστος, οικειος. φιλος. ευνους. συνηθης. πρεπων, επισταμενος.

Επιτηδες.
Ες δ' ερετας επιτηδες αγειρομεν—Il. α. 142.
Ω εφαμαν επιταδες—Theoc. 7. 42.
S Y N. Εξεπιτηδες, εξεπιτηδους, προκριτως, κατα επιτηδευσιν σπουδην, προαιρεσιν, εκ προνοιας, προαιρεσεως, παρασκευης.—σπουδη, επισπερχως, επιστροφαδην, επιμελως, προθυμως, εκουσιως, αρμοδιως, ευαρμοστως, ευθετως, ευρυθμως, ευμηχανως, ενδεξιως, προσηκοντως, προσφορως, εμμελεως, αρτιως.—οικειως, επιτηδειως.

Επιτηδευσις.
Βιοτου δ' ατρεκεις επιτηδευσεις
Φασὶ σφαλλειν πλεον η τερπειν. Eur. Hipp. 261.
S Y N. Σπουδη, επιμελεια, μελετη, προθυμια.—επιτηδευμα, μαθησις, ασκησις.

Επιτηδευω.
Πολλη γ' αναγκη κἀπιτηδευειν κακα. Soph. El. 311.
S Y N. Σπουδαζω, επιχειρῶ, μηχανασμαι, προθυμεομαι—εν σπουδῇ τιθεμαι.

Επιτιθημι.
—Οἷα και ηδιν
Ζευς επὶ εργα τιθησι—Od. ϑ. 245.
Θησειν γαρ ετ' εμελλεν επ' αλγεα τε στοναχας τε Il. ζ. 39.
—Πετρην επεθηκε θυρῃσιν. Od. ι. 243.
S Y N. Ανατιθημι. εντιθημι. προστιθημι, εγκατατιθημι, κατατιθημι. επιβαλλω, προσαγω, εγχριμπτω, επεχω, επανιστημι, επιπροσθεω, προσδιδωμι, αναβιβαζω, εμπλασσω. αποπεμπω.

Επιτιλαω

Επιτιλαω.
Υπὸ τοῦ δέυς δὲ τῆς μαριλης μοι συχνὴν
Ο λαρχος επετιλησεν, ὥσπερ σηπια. Ar. A. 350.
SYN. Εντιλαω, κατατιλαω, προσ]ιλαω, τιλαω, αποπατεω.

Επιτιμαω.
Πυκτῃ δ' επιτιμᾷν ὐδὲν εργον μαχομενῳ. Phil.
SYN. Υπερτιμαω, βαρυτιμαω, επιλαμβανομαι, επιθεραπευω.—ενιπ]ω, επιπληπ]ω, εγκαλεω—επικλεω τιμωρεομαι.

Επιτιμητὴρ, Επιτιμητης, Επιτιμητωρ.
Ως δ' ὅτε μεσοπολων εργων απὸ παῖδες ιωσιν,
Αθρὸοι, οι δ' αρ' οπισθεν επισκοποι εγγὺς ἑπον]αι,
Αιδῦς τε, πραπίδων τε, νου τ' επιτιμητῆρες
Πρεσβυτατοι, γῆρας γαρ εναισιμον ανδρα τιθησιν. Opp α.
Ως ἐπιτιμητής γε τῶν εργων βαρύς. Aesc. Pr. 77.
Ζεὺς δ' επιτιμητωρ ἱκεταων τε ξεινων τε. Od. ι. 270.
SYN. Παιδευτὴς, διορθωτὴς, επανορθωτὴς, σωφρονιςὴς, ψεκ]ης. λοιδορητής.—βοηθὸς, αμυντωρ, τιμωρὸς, ενδικος.

Επιτιμια.
Αλλ' ες Ορεςυ ταῦτα τα 'πιτιμια. Soph. El. 921.
Και δεῖξον ανθρωποισι τὰ 'πιτιμια
Τῆς δυσσεβειας οἷα δαρῦνται Θεοί. Ib. 1398.
SYN. Γερας, τιμὴ, ευπορια—τιμωρια, δικη, ποινή.—επιχειρα τά.

Επιτιμος.
Κἀπιτιμυς, και πολιτας.—Ar. R. 714.
SYN. Εντιμος, επιτιμιος, αξιοτιμος, τιμηεις, τιμητός. πλυσιος.

Επιτιτθιος. Vid. Επιμαςιδιος.
Ητοι αρ ὡς ειδοντ' επιτιτθιον Ηρακλῆα. Theoc. 24. 53.

Επιτλημι
Τῷ τοι επιτλητω κραδιη μυθοισιν εμοῖσιν. Il. τ. 220.
SYN. Ανατλημι, διατλαω, τλαω, ὑπομενω, απομενω, επιτολμαω.

Επιτολμαω.
Αλλ' επετολμησε, φρεσὶ δ' εσχετο—Od. ρ. 238.
SYN. Τολμαω—επιτλημι—επιβυλευομαι.

Επιτονος
—Αυτὰρ επ' αυτῷ
Επιτονος βεβλητο, βοὸς ερινοῖο τετευχώς Od. μ. 423
SYN. Ιμας. (ὁ τῶν κερατων δεσμός.)

Επιτοξαζομαι
Τῷ δ' επιτοξαζοντο καρηκομοωντες Αχαιοί. Il. γ 79.
SYN. Επακοντιζω, τοξευω. ςοχαζομαι. εφορμαω.

Επιτρεπω, Επιτρεπαω.
—Επεὶ υ μεν επιτρεπε γηραϊ λυγρῷ. Il. κ. 79.
—Τρῶσιν γαρ επιτραπεωσι φυλασσειν Ib. 421.
Ει μὲν δή μοι κῦδος επιτρωπᾶτε μελεσθαι. Ap. 1. 351.
SYN. Ανατιθημι, αφιημι, εφιημι, διδωμι, παραδιδωμι, χαριζομαι—εντελλομαι.—ὁμολογεω.—καταπιςευω. εγχειριζω. ὑποχωρεω.

Επιτρεχω.
Οι δὲ μεγα ιαχοντες επεδραμον υἷες Αχαιῶν. Il. ξ. 421.
Ιπποις ωκυποδεσσιν επετρεχον—Il. ψ. 504.
Καρφαλέον δὲ οἱ ασπὶς επιθρεξαντος αυσεν
Εγχεος.—Il. ν. 409.
—Λευκὴ δ' επιδεδρομεν αιγλη. Od. ζ 45.
SYN. Διατρεχω. εντρεχω. προσ]ρεχω, κα]ατρεχω, επιτροχαω, επιτροχαζω, επιθεω, επιδιδρασκω. επεκθεω. επιβαλλω. εισβαλλω, προσπιπ]ω. προσαρασσω. εφαπτω, επερχομαι.

Επιτριβω.
Νοσος μ' επιτριψεν ἱππικὴ, δεινὴ φαγεῖν. Ar. N. 242.
SYN. Κατατριβω, παρατριβω, ανατριβω, αποτριβω. προσ]ριβω, εντριβω, παρορμαω, εντεινω, επιφερω, επιβαλλω, προσβαλλω, ανιαω, θλιβω, καταψαω.

Επιτριπ]ος.
Η τἀπιτριπ]ον κιναδος εξηρυ μ' ὅπυ; Soph. Aj. 103.
Ως σεμνὸς ὐπιτριπ]ος.—Ar. Pl. 276.
SYN. Εξωλὴς, πανῦργος, πονηρός.

Επιτροπευω.
—Θαυμαζω δ' ὅπως
Τον δῆμον οἷός τ' ειμ' επιτροπευειν εγώ Ar. Eq. 212.
SYN. Επιςατεω. εφιςημι, διοικεω, κηδομαι, κατευθυνω, ὑπηρετεω, επιμελεομαι.

Επιτροπος.
Θεὸς επιτροπος εὼν—Pind. Ol. 1.
SYN. Διοικητὴς. επιμελητὴς, μελετωρ, μελεδωνευς, φροντιςὴς, κηδεμὼν, προςατης.

Επιτροχαδην.
Ητοι μεν Μενελαος επιτροχαδην αγορευε. Il. γ. 213.
SYN. Εσπευσμενως, ηπειγμενως, ταχεως. συντομως. κεφαλαιωδῶς

Επιτροχαω Vid. Επιτρεχω.
Ειθαρ επιτροχαων.—Ap. 4. 1606.

Επιτυγχανω.
Μετριυ γαρ ανδρὸς υκ επετυχες πωποτε. Ar. Pl. 245.
SYN. Εντυγχανω, κατατυγχανω, περιτυγχανω,

τυγχανω, τυγχανω, αποκλαομαι, απολαυομαι, λαγχανω. κατευθυνω. κατευθυκτεω.
Επιτυμβιδιος, Επιτυμβιος.
Ουδ' επιτυμβιδιαι Κορυδαλλίδες ηλαινονται. Theoc. 7. 23.
Διπαις τοῖς επιτυμβιδιοις
Θρῆνος ανασκευαζει. Aesc. Ch. 332.
—Κἀπιτυμβια Χοὰς εδωκα—Soph. An. 913.
Επιτυφω.
Οπως αν ανὴρ επιτυφῇ μαλιςά μυ. Ar. L. 221.
SYN. Επικαιω, εκπυρσω.
Επιφαινω, Επιφαινομαι.
Στιγματα δ' ὡς επεφαντο ιδεῖν δεινοῖσι δρακυσι Κυανεα κατὰ νῶτα—Hes. α. 167.
SYN. Προσφαινομαι, διαφαινομαι, παραφαινομαι, εμφαινομαι, φαινομαι, διαειδομαι, επιλαμπω, εμπομπευω, διαγνωριζω.—επιβαινω, επιφαυσκω.
Επιφαντος.
Ουκ ολομεναν υβριζεις
Αλλ' επιφαντον. Soph. An. 853.
SYN. Εμβιος.—επιφανὴς.
Επιφαυσκω, Επιφαυσκομαι.
—Επιφαυσκομενος τὰ ἄκηλα. Hom. A. 444.
SYN. Επιφωσκω, αποφαινω, εκφαινω, εμφαινω, επιφαινω, επιδεικνυμι. ανατελλω.
Επιφερω.
Οι πρὶν επ' αλληλοισι φερον πολυδακρυν αρηα. Il. γ. 132.
Σοι κοιλης παρὰ νηυσὶ βαρειας χεῖρας εποισει. Il. α. 89.
SYN. Εισφερω, προσφερω, εκφερω, επαγω, προσαγω, επιφορεω, επιβαλλω, καταδικαζω, κατηγορεω, διασυρω, προσηκω.
Επιφημι.
Ουδ' ὅτι κεινῳ παῖδ' επεφησα Eur. I. A. 130.
SYN. Επαγγελλομαι, αναδεχομαι, εγγυαω, υπισχομαι.
Επιφθεγγομαι.
Εγὼ δ' επιφθεγγομαι κεκλαυμενα. Aesc. Ch. 455.
SYN. Προσφθεγγομαι, προσφωνεω, επιφωνεω, επιβοαω.
Επιφθημι, Επιφθανω.
Τρωγλοδυτην πετρῳ μυλοειδεῖ τρῶσεν επιφθάς. Hom. B. 211.
SYN. Παραφθανω, προφθανω, υποφθανω, φθανω.
Επιφθονεω Vid. Φθονεω.
Ωδε κ' επιφθονεοίς, ὀδέ τοι παλιν ἐςιν οπισσω. Od. λ. 148.
Επιφθονος.
Πολλαὶ γὰρ ἡμῶν αἱ μὲν εισ' επιφθονοι. Eur. Hec. 1192.
Σοφὴ γὰρ ὖσα, τοῖς μὲν ειμ' επιφθονος. Ib. M. 303.
SYN. Ζηλωτὸς, επαινετὸς.—φθονυμενος.—νεμεσητός.—επιμεμπτος.
Επιφθυζω.
Και λεγ' επιφθυσδοισα —Theoc 2. 62
SYN. Επιπτυω, προσπτυω, εμπτυω, επιψιθυριζω, επαδω (ἡσυχᾶς.)
Επιφλεγω.
Ηΰτε πῦρ αΐδηλον επιφλεγει ασπετον ὕλην. Il. β. 455.
SYN. Επικαιω, φλεγω.
Επιφλυω.
Τοῖα φατις, και τυς πριν επιφλυειν μακαρεσσι Υιας Αλωϊάδας.—Ap. 1. 481
SYN. Φλυω, φλυαρεω, λοιδορεω.
Επιφονος. Vid. Φονιος.
Ορχησμοῖς τ' επιφονοις ποδός. Aesc. Eum. 373.
Επιφορβεω.
Ενθ' επεὶ εὖ βοτανης επεφορβεῖς. βυς εριμυκυς. Hom. M. 105.
SYN. Φερβω, βοσκω, επιβοσκω.
Επιφορεω.
Οσυς ανωθεν επιφορησε τῶν λιθων. Ar. Pa. 224.
SYN. Συμφορεω, συσσωρευω, επισωρευω, επιβαλλω, επιφερω.
Επιφορος.
Παις ὁ Μαιας επιφορωτατὸς
Πραξιν υριαν θελων. Aesc. Ch. 811.
SYN. Ευμενὴς.—λογικὸς.—εγκυμων.—ευεπιφορος, καταφορος, καταφερὴς, κατωφερὴς, επισφαλὴς. ὁρμητικός.
Επιφραζω, Επιφραζομαι.
—Ινα γάρ σφιν επιφραδον ηγερεεσθαι. Il. κ. 127.
—Και επιφρασσαιατο βυλὴν. Il β. 282.
Δολιην δε κακὴν επεφρασσατο βυλην. Hes. θ. 260.
SYN. Παραγγελλω, επαγγελλω, δηλοω, διασαφεω.—επινοεω. επιγνωμι, ενθυμεομαι, επισκεπτομαι. διαλογιζομαι. μηχαναομαι.
Επιφρονεω.
—Ως σύ περ αυτὴ επιφρονεως αγορευεις. Od. τ. 385.
SYN. Εὔφρονεω, φρονεω. νῦν εχω.
Επιφροσυνη.
Ει μη επιφροσυνην δῶκε γλαυκωπις Αθηνη. Od. ε. 437.
SYN. Πολυφροσυνη, σωφροσυνη, φρονησις, φραδμοσυνη, φραδιη, ευβυλια, μῆτις, πινυτὴ, πινυτης, προμηθεια, επιλογισμὸς, συνεσις, πυκνοτης. πυκιναὶ φρενες. (Hom.)

Επιφρυρος.

Επιφρυρος.
Ξιφος δ' εμῆς θυγατρὸς επιφρυρον δερη. Eur. Or. 1613.
E X P. Επικειμενος. επι τετῳ φρυρυμενος.
Επιφρων.
—Και επιφρονα βυλήν. Od. π 242.
S Y N. Εμφρων, νυνεχής. δαΐφρων. περισσοφρων, πολυφρων, σαοφρων, πυκινοφρων, φρονιμος, συνετός.
Επιφυλιος.
—Κἀπιφυλις χθονός. Eur. I. 1577.
Επιφυλλίς.
Επιφυλλίδες ταυτ' εςι, και ςωμυλματα,
Χελιδονων μυσεῖα —Ar. R. 92.
E X P. Τα επικειμενα τοις μεγαλοις βοτρυσι βοτρυδια. Τα εν τοις βοτρυσιν εν αρχῇ περιτ]ωματα.—ραγολογια.—λαλος, πιθανολογος.
Επιφυσαω.
Τοῖς επιφυσιωσιν ακιφρονες ασπαλιῆες. Num. ult.
—Η γαςὴρ γαρ επιφυσητό μυ. Ar. Pl. 6-9
S Y N. Αναφυσαω, εμφυσαω, φυσαω —επεγχαινω —διογκοω, εξογκοομαι, χαυνοομαι, εξοιδεω, επαιρομαι.
Επιχαιρω.
Σε μεν ευπρασσοντ' επιχαιρω. Soph. Aj. 136.
S Y N. Περιχαιρω. συγχαιρω, ὑπερχαιρω, χαιρω, εφηδομαι, επιγαννυμαι.
Επιχαλαω.
—Και πικραῖς Δυαισιν υδεν επιχαλᾷς. Aesc. Pr. 179
S Y N. Αποχαλαω, αναχαλαω, χαλαω, αποδιδωμι. ενδιδωμι, επικαμπ]ομαι.
Επιχαλκευω.
—Ενεκα τετων επιχαλκευειν παρεχοιμ' αν. Ar. N 921.
S Y N. Αποχαλκευω, παιδευομαι: επεξεργαζομαι.
Επιχαρής.
—Οτῳ τάδ' επιχαρῆ. Aesc. Pr. 160.
E X P. Χαρας αξια. επιχαρτα.
Επιχαρις.
Ουδ' επιχαρις αρης. Ib. S. T. 916.
S Y N Ευχαρις, ευχαριςος, ευαρεςος, χαριεις, χαριεργος, αγαπητος, ἡδὺς, ευειδής, επιτερπής.
Επιχαριτως.
—Επιχαριτως αν γ', ὦ ξενε. Ar. A. 867.
S Y N. Χαριεντως, αςειως. ςωμυλως.
Επιχαριτ]α. pro Επιχαριζε
—Επιχαριτ]ά τῷ ξενῳ. Ib. 884.
Επιχαρμα.
Η ῥά γέ τοι, μυσαρη, καὶ τὶν επιχαρμα τέθυγμαι; Theoc. 2. 20.

Ουδ' επ' ονειδεσιν, υδ' επιχαρμασιν. Eur. Ph. 1581.
S Y N. Καταγελως, εμπαιγμα, χλευασμα —συγχαρμα, επιχαρσις. ευχαρια.
Επιχαρμος. Nom. pr
—Χωνὴρ ὁ ταν κωμωδιαν
Εὑρὼν Επιχαρμος. Theoc. Ep. 17.
Επιχαρτος.
Εχθροῖς επιχαρτα πεπονθα. Aesc. Pr. 158.
—Ως επιχαρτον
Τελεως αεκυσιον εργον Soph. Tr. 1278.
S Y N. Επιχαρής.—ευφροσυνος. καταγελαςος.
Επιχειλής.
Ος εποιησεν τὴν πολιν ἡμῶν
Μεςὴν, εὑρὼν επιχειλῆ Ar. Eq 811.
S Y N. Ενδεής επιπολαιος αμοιρος.
Επιχειρα. Επιχειρια τά.
—Μεμναμενοις τελεῖν επιχειρα. Theoc. Ep 17. 8.
Ουτε ξιφεων επιχειρα λαχυσα. Soph. An. 831.
S Y N. Επαθλα, νικητηρια, επιτιμια —τιμωρια
Επιχειρεω.
Ενθ' οἱ μεν δειπνῳ επιχειρεον.—Od. ω. 385.
S Y N. Εγχειρεω, ετοιμαζω, επιβαλλομαι, επερχομαι, σπευδαζω.—συλλογιζω.—επιτηρεω. τολμαω.
Επιχεζω. Επιχεζομαι. Vid. Εγχεζω.
Ιδε γ' επιχεσεῖ. Ar. L. 442.
Επιχεω. Επιχεομαι, Επιχυω, Επιχυνω.
—Και αμφιπολον ταμιην ωτρυν' ὁ γεραιὸς
Χερσὶν ὕδωρ επιχεῦαι ακηρατον.—Il. ω. 303.
—Επὶ δε Τρῶες τε και Εκτωρ
Ηχῇ θεσπεσίῃ βελεα σ]εροεντα χεοντο. Il. θ. 159.
—Τοι δ' επεχυντο. Il. ο 654.
S Y N. Προσχεω, επεγχεω, επεκχεω, προσχυω, εγχεω, εισχεω, καταχεω, επιβρεχω, επιβαλλω.
Επιχθονιος.
—Οι νῦν βροτοί εισιν επιχθονιοι—Il. α. 272.
S Y N. Επιγειος, γαιῖος, χθονιος, χθονοστιβής.
Επιχνοαω. Vid. Χνοαω.
—Λευκῇσιν επιχνοαυσαι εθειραις. Ap. 1. 672.
Επιχραω.
Ως Δαναοὶ Τρωεσσιν επιχραον—Il. π 356.
S Y N. Εφορμαω, επιπιπ]ω, επερχομαι.
Επιχριω.
—Επιχριόντες αλοιφῃ. Od φ. 179.
S Y N. Καταχριω, διαχριω, εγχριω, χριω, επαλειφω.
Επιχωρεω.
Το μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς απιςῦσιν τάδε. Soph. An. 225.

S Y N.

S Y N. Συγχωρεω, προσχωρεω, παραχωρεω, επιτρεπω, εφιημι. συμπαθεω.—επιγνωμονεω.

Επιχωριος.

Ουκουν επιχωριόν τι πρᾶγμ' εργαζεται. Ar. Pl. 342.

—Επιχωριον Ερνος. Theoc. 27. 11.

S Y N. Εγχωριος, συμφυτος. αυθιγενης, οικογενης, ὁμογλωσσος.

Επιψαυω.

—Ος τ' ολίγον περ επιψαυει πραπιδεσσιν. Od. θ. 547.

S Y N. Προσψαυω, παραψαυω, εφαπτομαι, ψηλαφαω. επιθιγω.

Επιψεκαζω.

Τον θεον δ' επιψεκαζειν—Ar. Pa. 1141.

S Y N. Καταψεκαζω, επιδροσιζω, επιβρεχω. —κατασταζω, κατειβομαι.

Επιψευδομαι.

Ανθρωποι θεὸν ἐιπον, επεψευσαντο δε μαντιν. Sibyl. l. 7.

S Y N. Αποψευδομαι, διαψευδομαι, προσψευδομαι, καταψευδομαι, ψευδομαι, ψευδολογεω, προσποιεομαι.

Επιψογος.

—Μακαρεσσιν επιψογον αιναν ιαπτει. Rhi.

S Y N. Επιληψιμος, επιληπτος, καταμεμπτος, επιμεμφης, μωμητος.

Επιψοφεω.

—Επιψοφεον δε φαρετραι. Call. 3. 247.

S Y N. Επηχεω, ψοφεω.

Επιωγή.

Δικταιην ὁρμοιο κατερχομενοι επιωγήν. Ap. 4. 1640.

Ου γαρ εσαν λιμενες νηῶν οχοι, ουδ' επιωγαί. Od. ε. 404.

E X P. Αι εξοχαὶ, καὶ οἱ πλατεῖς αιγιαλοί. οι παραθαλασσιοι τοποι.

Εποιγμευω.

Κυκλον εποιγμευουσιν αλημονες ορχηθμοῖο. Tryph 345.

Εποιγμιος.

Ταν οἶν, ὦ Δαματερ Εποιγμιε—Ep. Suid.

Εποικεω.

Ξενην εποικησαντες οθνειαν κονιν. Lyc. 926.

S Y N. Επιδημεω. μετοικεω. ενοικεω.

Εποικος.

Αλλ' ἁπερ ειτις εποικος αναξια

Οικονομῶ θαλαμους πατρός. Soph El. 191.

S Y N. Ενοικος, εγκατοικος, μετοικος, συνοικος. επιχωριος.

Εποικτειρω. Vid. Οικτειρω.

—Ουτ' εποικτειρειν τινά. Ib. Ph. 1358.

Εποικτιζω. Vid. Οικτιζω.

- Θεαμα δ' εισοψει ταχα

Τοιουτον οἷον και στυγοῦντ' εποικτισαι. Ib. Oed. T. 1319.

Εποιχομαι.

Ουρῆας μὲν πρῶτον επῴχετο —Il. α. 50.

Αυτίκα δε μνηστῆρας επῴχετο ισοθεος φώς. Od. α. 324.

—Και αμφιπολοισι κελευε

Εργον εποιχεσθαι—Il ζ. 492.

S Y N. Επειμι, επερχομαι, εισερχομαι, περιερχομαι, επιπορευομαι, επιτελεω.

Επολολυζω

Νῦν αρ αξιόν γε πᾶσιν εστὶν επολολυξαι. Ar. Eq 613.

S Y N. Ολολυζω, επιθρηνεω, επικωκυω, επευφημιζω.—ευχομαι, ευφημεω.

Επομαι, Poet. Εσπομαι.

—Θεοὶ δ' ἅμα παντες ἑποντai. Il α. 424.

Σπεῖο μοι ὡς οτε πατρὶ ἅμ' εσπεο Τυδεῖ διῳ. Il. κ. 285.

S Y N. Συνεπομαι, ακολουθεω, συνακολουθεω, επακολουθεω.

Επομβρεω. Vid. Ομβρεω.

Ειπερ επομβρηθῇ το αργυριον ὁσσον αποχρη. Ep. l. 2.

Επομβρια.

Ωστε μήτ' αυχμὸν πιεζειν,

Μήτ' αγαν γ' επομβριαν. Ar. N. 1118.

S Y N. Ομβρος, ἰκμασια, ὑγρασια, ὑγροτης.

—Και περιε ροος ομβρε

Ηέρα κυμαινων επεπαφλασε γειτονι μητη.—

Και ποθεν αστεα παντα κατεκλυσεν αετιος Ζεύς.

—Οτε τριτατε χυσις ομβρε

Κυμασι πυργωθεισα κατεκλυσεν εδρανα κοσμε. Nonn.

—Ζηνὸς χαχλαζων νασμὸς. Lyc.

Επομνυμι, Επομνυμαι, Επομνυω.

—Και επὶ μεγαν ὁρκον ὀμεμαι. Il. κ. 132.

Μητε θεὲς επιορκον επομνυθι—Theog. 1195.

—Ορκὸν γαρ εγὼ τον επωμοσα ταρβῶ. Theoc. 21. 62.

S Y N. Ορκοω, εφορκοω, εφορκιζω, κατομνυμι, προσομνυμι, ομνυμι.

Επομφαλιον

Μεσσον επομφαλιον.—Il. η. 267.

E X P. Τὸ επικειμενον τῷ τῆς ασπίδος ομφαλῳ.

Επονειδιζω

Στιγματα μὴ γραψῃς, επονειδιζων θεραποντα. Phocyl. 212.

S Y N. Προσονειδιζω, κατονειδιζω, εξονειδιζω, ονειδιζω.

Επονειδιςος.
Τίς πᾶσι τὔνομα τὠπονείδιςον βροτοῖς
Ουκ οἶδε Λαμιας τῆς Λιϐυςικῆς γενος. Eur. Fr.
SYN. Ονειδιςος, ονειδειος, επιμεμπτος, επιϐωτος.
Επονομαζω.
Τυνεκα οἱ Δι' επωνομοσανθ', ὅτι οἷ διεπεμφθη. Sibyl. l. 3.
Την δυςαλαιναν δαῖτ' επωνομασμενην. Soph. El. 286.
SYN. Προσονομαζω, κατονομαζω, ονομαζω.
Εποπιζω, Εποπιζομαι.
—Διὸς δ' εποπιζεο μῆνιν. Od. ε. 146.
SYN. Εντρεπομαι. επιςρεφομαι, κατασκευαζω, φυλασσω. οπιζομαι.
Εποπτεύω. Vid Οπτεύω
Αλλ' ὕδατι σπενδοντες εποπτων εγκατα πανῖα. Od. μ. 363
Εποπτευω, Εποπτευομαι.
Εργα τ' εποπτευειν—Hef. ε. 765.
Εργα τ' εποπτευεσκε—Od. π. 140.
Οικτρὸν γαρ, οικτρὸν κἀπ' εποψομαι φαος. Lyc. 304.
SYN. Επιϐλεπω, ὑπολαμϐανω, νομιζω. θεωριζω.
Εποπτὴρ, Εποπτης.
—Εποπτῆρας λιτῶν—Aesc. S. T. 646.
Πυθῶνας αιπεινᾶς ὁμοκλαροις εποπταις. Pind. N. 9.
SYN. Δίοπος, κατοπτης, εποψιος, επισκοπος, εφορος, τιμητης, μυστης, εξεταςης, επιτηρητης, πληρωτης, επακουςης, επιμελητης. θεατης.
Επορνιαζω.
—Οπε πολεσσιν
Ερως επορνιαζει. Anac. 32. 23.
SYN Ὀργιαζω, τελεω (Διονυσω).
Επορεγομαι.
Ενθ' επορεξαμενος μεγαθυμε Τυδέος ὑὸς
Ακρην ουτασε χεῖρα—Il. ε. 336.
—Στιϐαρῇ εποὀρεξατο χειρὶ
Νηῒς ελκαιαιο—Ap. 1. 1313.
SYN. Προτεινω (την χεῖρα) εκτεινω, επιλαμϐανω.
Επορθοϐοαω.
—Ινα πατρὶ γοους
Νυχιυς επορθοϐοασω. Eur. El. 142.
Επορνυμι, Επορνυω.
—Λιπαρῇσι τ' επορνυμενος λαγονεσσιν. Hom. B. 220.
—Οι δε λυκοι ὡς
Αλληλοις επορυσαν—Il. δ. 472.
—Επὶ δε γλυκὺς ὕπνος ορυσεν. Ib. ψ. 232.
SYN. Ενορνυω, εφορμαω, επερχομαι, επιπηδαω.
Εποραω, Εποραομαι.
Ωρσεν επι ζαῆν ανεμον περιλαγεγερετα Ζεύς. Od. μ. 313.
—Επι δ' ανερες εσθλοὶ οροντο. Od. γ 471.
SYN. Ορμω, εξορμαω, παρορμαω, επαΐσσω.
Επος.
Προφρων τετληκας ειπεῖν επος ὅ,ττι νοησεις. Il. α. 543.
—Ιδῶν διὰ δικας πᾶν επος. Aesc. Ch. 786.
SYN. Λογος, μῦθος, ῥῆμα, φάσις, χρησμός. στιχος, αοιδὴ, μετρον, μελος, λογος εμμετρος.—πρᾶγμα.
EPITH. Αταρτηρὸν, αντιϐιον, ακοσμον, αισχρὸν, αποθυμιον, αινιγματῶδες, ασημαντον, δεινὸν, εκπαγλον, δολιον, θυμαλγὲς, ἱμερόεν, ἱερὸν, δυσφημον, λευγαλέον, ςυγερὸν, θυμηδὲς, θυμῆρες, κερτομιον, μαλακὸν, μειλιχιον, νηκερδὲς, ολοφυδνὸν, ονειδιον, πτερόεν, πυκινὸν, πολυπλανὲς, πολυθρυλλητον, ςερόεν, ὑπερφιαλον, πικρὸν, ἡδυθροον, λοξὸν, κοῦφον, μελιγλωσσον, χαμαιπετὲς, αςπαςὸν, θαρςαλέον, κομψὸν, αἴσιον, αποϐλητον, κακὸν, νημερτὲς, ῥᾳδιον, τηΰσιον, ακρααντον, προχλυτον, αγανὸν, χαλεπὸν, χολωτὸν, ευφημον, θεοπρεπὲς, ταχυμυθον.
PHR.—Επεα νιφαδέσσιν εοικότα χειμεριῃσι. Hom.
Εποτοτυζω. Vid. Οτοτυζω.
Αλλος αλλ' επωτοτυζε
Διαδοχαῖς ανὰ πολιν. Eur. Ph. 1055.
Εποτρυνω.
Η νυ και αυτῶν θυμὸς εποτρυνει και ανωγει. Il. ζ. 439.
SYN. Οτρυνω, παροτρυνω, εξοτρυνω, παροξυνω, παρορμαω, εποραω.
Επουρανιος. Vid. Ουρανιος.
Ουδὲ γαρ ουδὲ Δρυαντὸς ὑὸς κρατερὸς Λυκοοργος
Δὴν ἦν, ὅς ρα θεοῖσιν επουρανιοισιν εριζεν. Ib. 131.
Επουριζω.
Ουδ' αἱματηρὸν πνεῦμ' επουρισασα τῷ
Ατμῷ κατισχναινουσα νηδύος πυρί. Aesc. Eum. 137.
Αλλ' ουτε ταυτη σοι φρονημ' επουρισας. Eur. Andr. 610.
SYN. Επουριαζω, εφορμαω—ιημι.—σειχω—επιτελεω. αποπεμπω.
Επουρος.
Ειθ' ανεμοεσσά τις
Γενοιτ' επουρος ἑςιῶτις αὔρα. Soph. Tr. 971.
Παλισσυτον δραμημα νωτισαι
Πατρας επουρον—Ib. Oed. T. 203.
SYN. Ουριας—αιθριος.

Εποχεω.
Μη μεν τοις ἱπποισιν ανηρ εποχησεται αλλος. Il. κ 330.
SYN. Οχεω. επιβαινω.
Εποχος. Vid. Επεμβατης.
—Ναῶν τ' εποχυς. Aesc. Eum. 54.
Εποψ.
Ουδ' εποπας κιχηλαι.—Theoc. 5. 137.
Εποψιμος, Εποψιος.
Ουδ' ακυστον ωδ' εποψιμον. Soph. Oed. T. 1335.
—Δημητρος εις εποψιον
Παγον μολυσα.—Ib. C. 1671.
—Θεοί τ' εποψιοι. Ib. Ph. 1068.
—Λωβην τ' εμεναι και εποψιον αλλων. Il. γ. 42.
SYN. Ορατος, περιβλεπτος, λευσὸς, φανερός. —εποπτης.
Επτα.
Οι δὲ μοι ἑπτὰ κασιγνητοι εσαν εν μεγαροισιν. Il. ζ 421.
Επταβοειος, Επταβοιος.
—Σακος αιόλον επταβοειον. Il. η. 222.
—Επταβοιον αρρηκτον σακος. Soph. Aj. 577.
SYN. Επταβυρσος, ἑπταπτυχος.
Επταετης,—Επταετες. (Adv.) Επετης, Επετις.
Επταετες δ' ηνασσε πολυχρυσοιο Μυκηνης. Od. γ 305.
Ος ἑπετης ὢν, υκ εφυσε φρατορας. Ar. R. 421.
—Επέτιν ὗσαν. Ib. Th. 487.
Επτακαιδεκα.
Επτακαιδεκα μεν πλεεν ηματα—Od. ε. 278.
Επταλογχον.
—Τον ἑπταλογχον—σολον. Soph. Oed. 1370.
Επταμιτος.
Πατρην ἑπταμιτῳ τειχισας εν κιθαρῃ. Ep. l. 1.
Επταμυχος.
Επταμυχον Βορεαο παρα σπεος—Call. 4. 65.
SYN. Πολυμυχος.
Επταποδης.
Θρῆνυν εφ' ἑπταποδην,—Il. ο. 729.
Επταπορος. Nom. pr.
Ρησος θ', Επταπορός τε.—Ib. μ. 20.
Επταπορος.
Αιθέρος ἑπταποροις επὶ τειρεσιν—Hom. VII. 7.
Επταπυλος
—Θηβης εδος—επταπυλοιο. Il. δ. 406.
Επταπυργος.
Επταπυργος ἅδε γᾶ. Eur. Ph. 254.
Επταστολος.
Επταστολον πυργωμα Καδμειων ἔπι. Ib. Supp. 1221.
Επταστομος.
—Αμφ' ἑπταστομυς Πυλας—Ib. 401.

Επτατονος.
Καθ' ἑπτατον'ν τ' ορειαν χελυν. Ib. Alc. 451.
SYN. Επταχορδος.
Επταφαης, Vid. Αστέρες.
Επταχα.
Και τα μεν ἑπταχα παντα διεμοιρᾶτο δαΐζων. Od. ξ 434.
Επυλλιον.
Επυλλιων Ευριπιδυ.—Ar. Pa. 531.
SYN. Ρηματιον, ρηματισκιον. στιχιδιον.
Εργω.
Ουχ ὁρααις οἷον Δολοπος περι τευχε' επεισιν; Il. ο. 555.
Τον δ' εὗρ εν θαλαμῳ περικαλλέα τευχε' ἕποντα. Il ζ 321.
SYN. Εργαζομαι, ενεργεω, ασχολῦμαι, επιμελῦμαι, εντρεπιζω. διοικῶ—λεγω.—ἕπομαι.
Επωαζω, Επωζω.
—Επωζε, χαραδριον μιμυμένος. Ar. Av. 267.
Επὶ τῷδ' επωαζυσαν εκλεπειν καλὸν. Crat. ap. Athen.
(al.) Επὶ τῷδ' επωζυσ' ὡς αν εκλεψῃς καλόν. (Valc. ad Ph. 447.)
SYN. Επικαθευδω, επισυναζομαί, επικειμαι. θαλπω.
Επωδη, Vid. Επαοιδή.
—Ου προς ιατρῦ σοφῦ
Θρηνεῖν επῳδὰς πρὸς τομῶντι πηματι. Soph. Aj. 583.
Επωδινω. Vid. Ωδινω.
Τοσσον επωδινυσα Εκηβολον ἱκετο Λητω. Hom. A 45.
Επωδός.
—Και δυσπραξια
Ληφθεὶς, επῳδός ετι τῷ πεπρωμενῳ. Menand.
Μορφῆς επῳδὸν η τὶ τῆς εμῆς ερεῖς; Eur. Hec. 1275.
SYN. Επαοιδός.—επωνυμος.
Επωλενιος.
—Επωλενιον κιθαριζων. Hom. M. 432.
SYN. Τπαγκαλος.
Επωμαδιος.
Τυφλὸς γαρ λιπογυιον επωμαδιον βαρὸς αιρων
Ταῖς κεινυ γλωσσαις ατραπον ορθοβατει. Ep. l. 1.
Επωμαδον.
—Ζῆθος μεν επωμαδὸν ηερταζεν
Ουρεος ηλιβατοιο καρη—Ap. 1. 738.
SYN. Κατωμαδον.
Επωμίς.
Εις ἑτερην Βριαρῆος επωμίδα κινυμενοιο. Call. 4. 143.

Λαβῦσα

Δαϲῦσα πέπλους ἐξ ακρας επωμίδος. Eur. Hec. 556.
SYN. Ὦμος. ακρωμια, ακρωμιον.—(εἶδος ενδυματος.)

Επωμοτος. Vid. Διωμοτος.
Ομνυμ' εγωγε Ζῆν' εχων επωμοτον. Soph. Tr. 1204.
—Επωμοτος λεγων. Ib. 434.

Επωνυμια.
—Και δέ σε κεινης
Κρηταέες καλεουσιν επωνυμιαν από νυμφης. Call. 3. 205.
SYN. Ομωνυμια, επικλησις. παρωνυμια.

Επωνυμος.
Αλκυονην καλεεσκον επωνυμον—Il. ι. 558.
SYN. Συνωνυμος, ομωνυμος.

Επωπή.
Ματέρος ανθονομους επωπάς. Aesc. Supp. 548.

Επωπίς.
—Θησεται σ' επωπίδα. Lyc. 1176.
SYN. Θεραπαινίς.

Επωπαω. Vid. Επιβλεπω.
Ως πολλ' επωπᾷς.—Aesc. Ch. 691.

Επωρυω.
Πολλὰ δ' επωρυσαν ανὴρ εσιδηροτομησεν. Ep. l. 1.
SYN. Ολολυζω. ωρυω.

Επωφελεω.
—Οι δ' επωφελεῖν
Οι τοῦ πατρὸς τῷ πατρὶ δυναμενοι, τὸ δρᾷν
Ουκ ηθελησαν.—Soph. Oed. C. 454.
SYN. Προσωφελεω, ωφελεω, ονημι.

Επωφελημα. Vid. Ωφελημα.
—Καί τι και βορᾶς
Επωφελημα σμικρόν.—Ib. Ph. 278.

Επωφελιμος.
Πραέσι δ' εἶκε λογοις, εργοισι τ' επωφελιμοισι. Pythag. 6.
SYN. Επωφελὴς, κατωφελὴς, ωφελιμος, χρησιμος.

Ε Ρ

ΕΡΑΖΕ, Εραζδε.
—Νιφάδες δ' ὡς πίπτον εραζε. Il. μ. 156.
Ορπακες βραβυλοισι καταβριθοντες εραζδε. Theoc. 7. 146.
SYN. Χεροονδε. χαμαί.

Εραμαι. Vid. Εραω.
Ως σεο νυν εραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ. Il. γ. 446.

Εραnίζω.
Πηρὸς ο μεν γυιοις, ὁ δ' αρ ομμασιν' αμφότεροι δε
Εις αυτους το τυχης ενδεὲς ηρανισαν. Ep. l. 1.
SYN. Συλλεγω, συναγω, συνερανιζω, αντερανιζομαι.

Εραννός.
—Πεδιον Καλυδῶνος εραννοῖς. Il. ι 573.
SYN. Επηρατος, πολυηρανος, ερατεινός. ευθαλής. ερατὸς, επιθυμητός. καλός. ηδύς. τιμιος.

Ερανος.
—Επεὶ ουκ ερανος τάδ' εστίν. Od. α. 226.
EXP. Τὸ από συμβολῆς δεῖπνον.
SYN. Ερανιον, εισφορὰ, συνεισφορὰ, συντελεια, συμβολὴ, συλλογὴ, εμπολή. δαιτη. χαρις. μισθός. εντολή.
EPITH. Πολυθυτον.—ρυσια ψυχῆς δῶρα. Ep.

Ερασινιδης, Nom. pr.
Ει κατεστρατηγησεν γε μετ' Ερασινιδου. Ar. R. 1227.

Ερασμιος.
Κεῖνος ὁ ταῖς αγελαῖσιν ερασμιος ουκετι μελπει. Mosc. 3. 20.
SYN. Αγαπητὸς, επηρατὸς, ποθεινὸς, ερατεινὸς, ζηλωτὸς, επιδοξος, τιμιος, φιλος, προσφιλὴς, επιθυμητος.

Εραστὴς
Γερων εραστὴς, εσχατη κακὴ τυχη. Sent.
Ουκ αν γενοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν·
Αλλ' ουτ' εραστὴς τῆσδε τῆς γνωμης εφυν. Soph. Oed. T. 609
SYN. Φιλητὴς, φιλητωρ, φιλικὸς, φιλητικὸς, φιλος, επιθυμητὴς, εισπνηλης, ζηλωτής.
EPITH. Πολυχρυσος.

Ερατεινὸς, Vid. Εραννὸς. Αγαπητός.
—Αραιθυρεην τ' ερατεινήν. Il. β. 571.
Ενθ' ερατεινοτατος ποταμῶν Αλφειὸς οδευει. Dion. 410.
Ουδ' αρ εμελλ' ἑταροισι φανεὶς ερατεινὸς εσεσθαι. Od. ι. 230.

Ερατιζω.
—Ο δε κρειων ερατιζων Ιθυει—Il. λ. 550.
SYN. Εραω, επιθυμεω, εφιεμαι.

Ερατοπλοκαμος Vid. Περσεφονη.

Ερατος. Vid. Εραννὸς, Αγαπητός.
Μή μοι δῶρ' ερατὰ προφερε χρυσῆς Αφροδιτης. Il. γ. 64.

Ερατοσθενης.
Ακρα μεριμνησας Ερατοσθενες.—Ep. l. 3.

Ερατὼ Vid. Μοῦσαι.
Υμνους αθανατων Ερατὼ πολυτερπέας εὗρε. Ep. l. 1.

Ειποτε τερψινοοιο φιλος φορμιγγος ακϰσεις,
Την Ερατω θαυμαζε τοσης ευρητορα τεχνης. Ib.

Ερατωπις.
Οι πολιν αιπεινην Νυμφης ερατωπιδος Ηβης
Ναιετε—Hom. XXXIII 2.
SYN. Αγλαωπις, αγανωπις, ευωψ, ευωπις, καλλιπροσωπος.

Εραω. Εραομαι.
Ερᾷ δε Λαϊς ϰ διά σε Φιλωνιδϰ; Ar. Pl. 179.
Φυλοπιδος μεγα εργον, ἕης το πρίν γ᾽ εραασθε. Il. π. 208.
SYN Εραμαι, ερατιζω, εφιεμαι, επιθυμεω, αγαπαω
PHR.—Θερμὸς γαρ ερως αυτῶ με καταιθει. Theoc.
—Γλυκερῷ δε κατειβετο θυμὸν ανιη. Apoll.
Vid Ερως. Αγαπαω.

Εργαζομαι, Ειργαζομαι.
—Κελευσέ τε εργαζεσθαι. Il. σ. 469.
—Ενθα κεν εργα αεικέα εργαζοιο Il. ω. 733.
Οισίν τε χρυσὸν ειργαζετο—Od. γ. 435.
—Οι γλαυκὴν δυσπεμφελον εργαζονται. Hes. Θ. 440.
SYN. Ενεργαζομαι, κατεργαζομαι, απεργαζομαι, εναπεργαζομαι, διεργαζομαι, επεργαζομαι, αυτεργεω, ενεργεω. μογεω. αναζητεω. χρηματιζομαι. φιλοκερδεω, τευχω, διαπραττομαι, επιτελεω. απαλλαττομαι.

Εργαλεῖον
Τὰ δ᾽ εργαλεῖα, τοῖσι τετρηνας βρετας. Lyc. 948.
SYN. Οργανον, σκεῦος, σκευὴ, τεῦχος.

Εργασια.
Εργασιην φθεγγϰσα δυνπαθον—Hom. M. 483.
SYN. Εργον, ενεργεια, δημιϰργια, δημιϰργημα, σκευὴ, κατασκευὴ, χειρϰργημα, επιτηδευσις, πραξις, σπϰδὴ. μοχθος. θρησκεια. θητεια, θεραπευμα, ὑπηρεσια, επιμελεια, καλλωπισμὸς. κερδος.
EPITH. Πολυμοχθος.

Εργασιμος.
Και σοφιας, αρετῆς τε, και εργασιμϰ θρασυτητος. Orph. H.
SYN. Φιλοπονος, πολυκμητος, τυκτός. ειργασμένος.

Εργαςὴρ. Εργατης. Εργάτις. Εργατινης.
Εργαςὴρ, κοσμοιο μερος.—Ib.
Αλλ᾽ ασημος οὐργατης τις ἦν. Soph. An. 258.
Γλῶσσαν μεν αργὸν, χεῖρα δ᾽ ἔχον εργάτιν. Ib. Pn. 98
Ου γαρ εργατιν τρεφω Τὴν Μϰσαν—Call. Fr.
Εργατιναι, τοὶ δ᾽ αμφὶ σιδηρεα εργα μελονται. Ap. 2 376.

SYN. Εργολάβος, χειρῶναξ, χερνητης, αγρωστης, γηπονος, ρεκτης, ρεκτὴς, πρηκτὴρ, σκευαςὴς, μηχανητὴς, ποιητὴς.—εργαςικὸς, δραςηριος.

Εργαςηριον
Πρὸς γαρ τὸ γῆρας, ὥσπερ εργαςηριον,
Απαντα τἀνθρωπεια προσφοιτᾷ κακά. Antiph. p.
SYN. Δημιϰργεῖον, δεσμωτηριον, κυφων.

Ἕργμα.
Προς ἕργμα τυμβοχωστον ερχομαι—Soph. An. 860.
SYN. Ερμα, περιφραγμα, κωλυμα.

Εργμα. Vid. Εργον.
Ειδότες εργματα καλά.—Hom. XXVIII. 12.
EPITH. Νικηφόρον, αγερωχον.

Εργολαβεω.
Χερσὶν οἰζυραῖς ηργολαβησε ταφον. Ep. l. 3. (al. ηρμολογησε.)

Εργον.
Ει δή σοι πᾶν εργον ὑπειξομαι—Il. α. 299.
Ουκ αρετᾷ κακα εργα.—Od. θ. 329.
—Και ανδρῶν πιονα εργα. Il. μ. 283.
SYN. Εργμα, κατεργον, πρᾶγμα, πρᾶξις, επιχειρημα, τολμημα, ποιημα, δρᾶμα.—γεωργια.—παρασκευη. (τϰ πολεμϰ)
EPITH. Αργαλέον, αγλαὸν, αμειλιχον, αοιδιμον, αφθιτον, αναπυςον, καλὸν, επιεικες, ευσεβὲς, θεοδοτον, θεσκελον, θεοδμητον, θεοςυγὲς, ενδοξον, βροτειον, επιχθονιον, κακονυμφιον, κρατερὸν, καρτερὸν, νικηφόρον, κλυτὸν, περικλυτον, τεχνῆεν, μϰσοπόλον, μεγαλαυχὲς, φιλοτησιον, τροπαιϰχον, φιλοξενον, αεικὲς, αεικελιον, αησυλον, αισιμον, αμηχανον, αμφαδὸν, ανσχετον, αντιτον, αρισημον, βιαιον, γελαςὸν, ενδεξιον, επαμοιβιον, ἱμερόεν, λεπτὸν, λογιον, μερμερον, παλιντιτον, πατρωιον, περικαλλὲς, πολεμηϊον, πονηρὸν, σχετλιον, χαρίεν, ακραανlον, αρρεκτον, μεγα, παγχαλκεον, πολεμοκλονον, ανηνυςον, ατελευτον, αγαθὸν, φιλον, θεῖον, ερατεινὸν.—θαυματα εργα. Hom.

Εργοπονος.
—Οττι μεν ανὴρ
Εργοπονος χαλκευσε παρ᾽ εσχαρεωνι θαασσων. Ep. l. 5.

Εργωλη
Πολλά γε τήνγε λιτῆσιν αποστρεψαι εργωλας
Αισονιδης γυναζετο—Ap. 1. 1132.
SYN. Εργωδια.

Ερδω. Vid. Ρεζω.
Ερδον δ᾽ Απολλωνι τεληεσσας ἑκατομβας. Il. α. 315.
Ερδειν ὅττι κε κεῖνος εποτρυνη και ανωγη. Il. ο. 148.

Ος

Ος κακὰ πολλ' ἐρδ'εσκεν εθων Οινηος αλωήν· Il. ι. 536.

Ερεβεννός.

Τὸν δ' ε κατ' οφθαλμῶν ερεβεννὴ νὺξ εκαλυψεν. Il. ε. 6 9.

—Δια νεφεων ερεβεννῶν. Il. χ. 309.

SYN. Σκοτεινὸς, ερεμνός.

Ερεβινθος. (ειδ'ος οσπρια.)

—Κυαμοι μελανοχροες η ερεβινθοι. Il. ν. 589.

—Και ακμαζων ερεβινθος. Ep. l. 1.

Ερεβοδιφαω.

Ουτοι δ' ερεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Ταρταρον. Ar. N. 191.

SYN. Ερευναζω, εξεταζω.

Ερεβος, Ερεμβος.

Βητην εις ερεβος Σαρπηδ'ονος εσθλοὶ ἑταῖροι. Il. π. 327.

—Ερεμβος, Ω φαεινὸν ὡς εμοί. Soph. Aj. 394.

SYN. Σκοτος, ζοφος, νὺξ, αδης.

EPITH. Κυανεον, μεταμωνιον, μελαμφαές.

PHR. Μελαντειχης δ'ομος Περσεφονης. Pind.

Ερεεινω, Ερεεινομαι.

—Τιη γενεην ερεεινεις; Il. π. 145.

—Αφαρ δ' ερεεινετο μυθῳ. Od. ρ. 305.

SYN. Ερομαι, ανερωταω, ερωταω, ανακρινω.

Ερεθιζω, Ερεθω.

Αλλ' ιθι, μή μ' ερεθιζε, σαωτερος ὥς κε νεηαι. Il. α. 32.

—Οταν μ' ερεθησιν ονειδ'ειοις επεεσσιν. Ib. 519.

SYN. Ανερεθιζω, διερεθιζω, εξερεθιζω, επερεθιζω, κατερεθιζω, ερισμαινω, λυπεω, παροξυνω, κινεω, επειγω, συγκλονεω, μηνυομαι, κατεπειγω, παραθηγω, παροργιζω, εξοργιζω, παρορμαω, εξορμαω, προτρεπω, προπηλακιζω, σκωπτω, παιζω, διαμαχομαι.

Ερεθισμα.

Ευκηλαδων τε χοραῶν ερεθισματα Ar. N. 311.

SYN. Ερεθισμος, επερεθισμὸς, παροργισμὸς, παραπικρασμὸς, ερεθμός.—εφεσις.

Ερειδω, Ερειδομαι.

Ασπις αρ' ασπίδ' ερειδε, κορυς κορυν, ανερα δ' ανήρ. Il. ν. 131.

Εγχει ερειδ'ομενοι κιον αθρόοι,—Il. ξ. 38.

Κρημνὸς ερειδ'ων —Ar. Eq. 625.

SYN. Επερειδω, προσερειδω, διερειδω, κατερειδω, συνερειδω, συνεπερειδω, απερειδομαι, ὑπερειδομαι, πειρω, εμπεδοω, αντιλαμβανομαι, επιχειμαι, εισβαλλω, σκηριπτομαι, ισχυριζομαι, στηριζω, βασαζω. αφιημι.

Ερεικη. Ερικη. (δενδρον θαμνώδες)

—Ος τὰς ερεικας

Τινας τὰς παρὰ τίν ξυλοχισδεται.—Theoc. 5. 64.

'Λαζεο δ' ανθεμοεσσαν αφαρ τανυφυλλον ερικην,

Ηντε μελισσαῖος περιβοσκεται κλαμος ερπων. Nic Th.

Ερεικω, Ερικω.

Δὴ τότε γ' αὖον αὖσεν ερεικομενος περὶ δουρί. Il. ν. 441.

Ηρικε δ' ιπποδασεια κορυς—Il. ρ. 295.

SYN. Κατερεικω, αγνυμι, θλαω, καταθραυω—ρηγνυμι, σχιζω, διασχιζομαι.—εσθιω.

Ερειὸς.

—Κακὰ παιγνια, παντες ερειοί. Theoc. 15. 50.

SYN. Φρισικος, φιλερις, δυσερις, φιλαιτιος, φιλονεικος.

Ερειπιον.

Αγαῖσι κωπῶν, θραυμασίν τ' ερειπιων Aesch. P. 425.

SYN. Οικοπεδον. (τὰ περιπτωματα τῶν οικων.)

Ερειπω.

—Και ερειπον επαλξεις. Il. μ. 258.

Γνὺξ δ' εριπ' οιμωξας—Il. ν. 68.

SYN. Εξερειπω, κατερειπω, συνεριπω, καταβαλλω, καταστρεφω, διαφθειρω.—πιπτω.

Ερεισμα.

Ερεισμ' Αθηνῶν—Soph. Oed. C. 59.

SYN. Υπερεισμα, ασφαλισμα, κραταιωμα, πεῖσμα, βεβαιωσις, στηριγμα, βαθρον, στερεωμα, ἕρμα, εχμα, οχὴ, χαρακιον, προβλημα, στυλος, κιων.

EPITH. Ασυφηλικτον.

Ερεψιμος.

—Πᾶν δ' ερεψιμον στεγος. Eur. I. T. 48.

SYN. Πτωσιμος, ευπτωτος, ευκαταπτωτος, φθαρτὸς, επικηρος, εφημεριος, ασθενής.

Ερεψιτοιχος.

—Ιω δωματων Ερεψιτοιχοι—Aesc. S. T. 887.

SYN. Ανατροπεὺς, καθαιρετης, ανασατήρ.

Ερεμβοὶ, (οἱ Αραβες)

Λυπρὸν ορεσχωων αναφαινεται ὗδας Ερεμβῶν,

Οι βιον εν πετρησι κατωρυχεεσσιν εθεντο.

Γυμνοι, και κτεανων επιδευέες—Dion. 963.

Ερεμνος.

Αυτὸς επισσειησιν ερεμνὴν αιγίδα πᾶσι. Il. δ. 167.

—Ερεμνῃ λαιλαπι ἶσοι. Il μ. 375.

SYN. Ερεβεννὸς, ερεβωδης, σκοτεινὸς, κελαινὸς. φοβερὸς.

Ερεπτω, Ερεπτομαι.

—Ασοργος ανὴρ, εμὸν αιτον ερεπτων. Nonn.

Λωτον ερεπτομενοι,—Il β. 776.

SYN. Εσθιω, εδομαι, βρωσκω.—ερεφω.

Ερεσια, Ειρεσια.

—Υπ' ειρεσιης αλεγεινῆς. Od. κ. 78.

SYN. Καπηλασια.
EPITH. Θοα, μογερα.

Ερεσσω.
—Οι δὲ προπεσοντες ερεσσον. Od. ι. 490.
Τοιας απεσσουσιν απειλας. Soph. Aj. 251.
Ερεσσετ' αμφὶ κρατὶ πομπιμον χεροῖν.
Πιτυλον,—Aesch S. T. 862.
SYN. Ερετμοω, διερεσσω, περιερετ]ω, κωπηλατεω, ελαυνω.—ευτονως κινεω.
—Κωπησιν αλὸς ρηγμῖνα θαλασσης
Τυπ]ετε—Hom.

Ερετης.
Ες δ' ερετας επετηδὲς αγειρομεν—Il. α. 142.
SYN. Ναυλατης, κωπηλατης, ελατὴρ, κωπηρης, προσκωπος.
EPITH. Αλιεὺς, εξαιτος.

Ερετμὸν. Ερετμὸς
—Πῆξαι δ' επὶ τυμβῳ ερετμὸν. Od. λ. 77.
Ηρτυναντο δ' ερετμὰ τροποῖς εν δερματινοισι. Ib. δ. 782.
SYN. Ελατη, κωπη, σπαθη. πλατη.
EPITH. Αντιτυπον, αμοιβαῖον, ακυμαντον, αφροκομον, θοὸν, ευῆρες, ευξεστον, ελατινον, δολιχόν.
PHR. Νηὸς πτερόν. Hom. Νηὸς ιμασθλη. Ep.

Ερευγω, Ερευγομαι.
Ως αρα τόν γ' ερυγοντα λιπ' οστέα θυμὸς αγηνωρ. Il. υ. 406.
Ροχθει γαρ μεγα κῦμα ποτι ξερὸν ηπειροιο
Δεινὸν ερευγομενον.—Od. ε. 403.
SYN. Ανερευγω, επερευγω, ενερευγω, κατερευγω. ερυγγανω.—βοαω, αυχεω, εγκαμιαζω.—αναβαλλω.—βρυχομαι μυκαομαι.—πτυω.

Ερευθαλιων.
—Οτε δῖον Ερευθαλιωνα κατεκταν. Il. δ. 319.
Τοῖσι δ' Ερευθαλιων προμος ιστατο, ισοθεος φώς. Il. η. 136.

Ερευθεύς.
—Η αμ' Ερευθεῖ. Hom. A. 211.

Ερευθηεις. Vid. Ερευθος, Ερυθρός.

Ερευθος.
Αιδῶς ύγρὸν ερευθος αποσταζουσα προσωπω. Mus. 173.
Τῆς μεν ηΐτερόν κεν επ' ηελιον ανιοντα
Οσσε βαλοις, η κεῖνο μεταβλεψειας ερευθος.
Δη γάρ τοι μεσση μεν ερευθηεσσα τετυκτο,
Ακρα δε πορφυρεη παντη πελεν.—Ap. 1. 726.
SYN. Ερυθροτης, ερυθημα, τὸ ανερευθές.—Αιδώς.—ανθος
PHR.—Γλυκερὸν δέ οἱ αμφὶ παρειὰς
Χροιῆ θαλλεν ερευθος.—
—Θερμὸν δε παρηΐδας εἷλεν ερευθος. Apoll.

Ερευθω, Ερυθαινω.
—Ο δέ θ' αἱματι γαῖαν ερευθων
Πυθεται—Il. λ. 394.
—Της δε καλυπ]ρην
Αργυφεην και πεπλον αλευομενης ερυθυνεν. Ap. 4. 475.
SYN. Ερυθραινω, φοινισσω, επιφοινιζω, ερυθαινω, ξανθιζω.

Ερευναω.
Πολλὰ δέ τ' αγχε' επῆλθε μετ' ανέρος ιχνί' ερευνῶν. Il σ. 321.
Μηποτε τον παρεόντα μεθεὶς φιλον, αλλον ερευνα. Theog. 1147.
SYN. Ανερευναω, διερευναω, εξερευναω, διεξερευναω, διφαω, εξεταζω, αναζητεω, ιχνευω, μαστευω, ρινηλατεω, πολυπραγμονεω, με]αλλαω. ανακρινω.

Ερεφω.
—Αταρ καθυπερθεν ερεψαν. Il. ω. 450.
Κισσῷ τ' ερεψομεσθα.—Eur. B. 323.
SYN. Επερεφω, κατερεφω. στεγαζω, σκεπαζω, οροφοω, σκιαζω, πυκαζω, κρυπ]ω, καλυπτω.—στεφω. κοσμεω.

Ερεχθειδαι.
—Γενεας χθονιων απ' Ερεχθειδων. Soph. Aj. 202.
—Αρχαιογονων Ερεχθειδων. Ib. An. 993.
Ερεχθειδαι το παλαιὸν ολβιοι,
Και θεῶν παῖδες μακαρων. Eur. M. 824.

Ερεχθεύς.
Δῆμον Ερεχθῆος μεγαλητορος, ὅν ποτ' Αθηνη
Θρεψε Διὸς θυγατηρ, τεκε δε ζειδωρος Αρουρα
Καδδ' εν Αθηνησ' εἷσεν ἑῷ ενὶ πιονι νηῷ. Il. β. 548.
EPITH. Αγλαπαις, ποικιλομητις, ταχυβουλος, σιδηρεος, πληξιππος, ωκύς.
PHR—Αθηναιων στρατιης προμος.—
—Μοθων ακορητος Ερεχθευς.—
Τόν ποτε πυρσοφοροιο κατὰ πτυχα παρθενεῶνος
Παρθένος αυτολοχευτος ανετρεφεν αρσενι μαζῷ. Nonn. vid. l. 13,—27.—29.

Ερεχθω.
—Και αλγεσι θυμὸν ερεχθων. Od. ε. 83.
Νῆα θοὴν ιθυνει ερεχθομενην ανεμοισι. Il. ψ. 317.
SYN. Διακοπ]ω, βαρυνω, σαλευω, ταρασσω. ελαυνω, οχλεω.

Ερεω.
Τοιγαρ εγὼ ερεω—Il. α. 76.
Παντων Αργειων ερεων γενεην τε τοκον τε. Ib. η. 128.
SYN. Εξερεω, λεγω, απαγγελλω.—ερευναω, ζητεω, σημαινω, επερωταω.

Ερμαῖος,

Ερημαῖος.
Ουκετ' ερημαιαισιν υπὸ δρυσὶν ἵμερος αδω. Mosc. 3 21.
SYN. Φιλερημος, ερημάς, ερημοπλανης.—ερημος.
Ερημαζω.
Αμφω ερημαζεσκον, αποπλαγθέντες ἑταιρων. Theoc. 22. 35.
Ερμαφρόδιτος.
Ιστατο δ' ἑρμαφρόδιτος επηρατος, ου' όλος ανηρ
Ουτε γυνη, μικτον γαρ εην βρετας.—Ep. l. 5.
Ερημιάς.
—Ση ερημιάς, ουκετι πιστή. Theoc. 27. 62.
SYN. Μονηρης.
Ερημια, Ερημος, Ερημαια, Ερημοσυνη.
—Αβατον εις ερημιαν. Aesc. Pr. 2.
Ναιεταω μαλα παιπαλοεσσαν ερημον. Dolsc.
Ουτ' απ' ερημαιης θηροτροφοιο λοφων. Ib.
—Θηροβοτη πετρινον ερημοσυνης. Ep. l. 1.
ΕΡΤΙΗ. Ορειας, αυσαλεα, ευρωα, πετρηεσσα, δολιχη, θηροκόμος, αγραυλος, καρατόμος.
Ερημος.
—Τα δ' ερημα φοβειται. Il. ε. 140.
Ως ιδε χῶρον ερημον—Il. κ. 520.
Πατρὸς δ' ερημας. Soph. Oed. C. 1796.
—Αλλ' ερημας (αμπελους) φυθ'
Ουτω ραδιως τρυγησειν. Ar. V. 632. Prov.
Ολβιος οστις ερημον εχει βιον, ου δ' επιμικτον. Naz.
SYN. Ερημαῖος, ερημιτης, ερημικός, μονηρης, απανθρωπος, χῆρος, ηρημωμένος, ορφανος.
Ερημοκομης.
Τῆ μεν ερημοκομης κεῖται κορση—Ep. l. 3.
Ερημονομος, Ερημοπλανης, Ερημοφιλος. (Vid. αυδός.)
Ιλατ' ερημονόμοι κουραὶ Θεαί.—Ap. 4 1333.
—Ερημοπλαναν Κορυβαντα. Orph. H.
Ερημολαλος. Vid. Τεττιγξ.
Ερημοω
Γαῖαν ερημωσει—Sibyl. l. 8.
—Σῶμ' ερημωσας εμον. Eur. Hec. 31.
SYN. Απερημοω, εξερημοω, εκπορθεω, αφανιζω, μονοω, χηροω, μεθιημι, καταλειπω
Ερημωτης.
—Ταυρον
Τον πριν ερημωταν θηρα Μακηδονιας. Ep. l. 6.
SYN. Ερημοποιός, δηωτης, κεραϊστης, εκπορθητής, λυμαντήρ.
Ερηνοβοσκος.—Soph. Fr. E. M.
SYN. Προβατοβοσκος.
Ερητυω.
Υμεῖς δ' αλλοθεν αλλος ερητυετ' επεσσιν. Il. β. 75.
—Επεεσσιν ερητυε φῶτα ἑκαστον. Ib. 164.
—Ερητυσειε τε θυμον. Il. α. 192.

—Ερητυσασκε δ' υλαγμῦ. Theoc. 25. 75.
SYN. Απερητυω, κατερητυω, κατεχω, επισχω, κωλυω, πραΰνω, ησυχαζω, παρασκευαζω.
Εριαυχην.
—Δυω τ' εριαυχενας ιππυς. Il. κ 305.
SYN. Ερισφαραγος, μεγαλοτραχηλος, γαῦρος.
Εριβοια.
Τελαμῶνι δ' αξει, μητρί τ' Εριβοια—Soph. Aj. 570.
Εριβρεμετης, Εριβρομος.
Ζηνὸς εριβρεμετεω χαλεπὴν εδδεισατε μῆνιν. Il. ν. 623.
Ειμὶ δ' εγὼ Διονυσος εριβρομος,—Hom. VI. 56.
SYN. Υψιβρεμετης, βαρυβρομος, βρονταῖος, εριδυπος, εριγδυπος, τραχυφωνος.
Εριβρυχης, Εριβρυχος, Vid. Εριμυκος.
Ταυρυ εριβρυχεω μενος ασχετον οσσαν αγαυρυ. Hes. Θ. 832.
—Εριβρυχων παυσαμενη κελαδων. Suid. Ep.
Εριβωλαξ, Εριβωλος.
—Εν Φθιη εριβωλακι βωτιανειρη. Il. α. 155.
—Κατὰ Τροιην εριβωλον. Ib. ι. 329.
SYN. Μεγαλοβωλος, ἁδροβωλος, ευγειος, ευκαρπος, λιπαρός.
Εριβωτης. Nom. pr.
—Και αλκηεις Εριβωτης. Ap. 1. 71.
—Ευκλεης Εριβωτης. Ib. 73.
Εριγδυπος, Εριδυπος.
Ορκια δε Ζευς ιστω εριγδυπος, ποσις Ηρης. Il. η. 411.
—Και αιθυσης εριδυπυ. Il. ω. 323.
SYN. Εριβρομος, βρομωδης, πολυηχος, ευηχος, εριηχος, ηχηεις, ηχωδης, μεγαλοηχος, μεγαλοκτυπος, μεγαλοψοφος, βομβηεις, ευθροος, πολυσμαραγος, ερισμαραγος, εριδυπος.
Εριδαινω, Εριδεω, Εριδῦμαι. Vid. Εριζω.
Αυτως γὰρ επεεσσ' εριδαινεμεν,—Il. β 342.
—Αργαλέον δε
Ποσσὶν εριδδησασθαι Αχαιοῖς,—Il. ψ. 792.
Εριδινης
Καπνὸν ερευγομενη εριδινέα φαντάδι ριπῆ. Tryp. 224.
SYN. Περιδινής, ταχυδινής, δινηεις.
Εριδμαινω.
Κῦροι εριδμαινυσι φιληματος ακρα φερεσθαι. Theoc. 12 31.
—Ους παῖδες εριδμαινυσιν εθοντες. Il. π. 260.
SYN. Εριζω, ερεθιζω.
Εριδμητος.
Ερις, εριδματος ανδρὸς οϊζύς. Aesc. Ag. 1470.
Εριζω, Εριζομαι.
—Ποσὶ δ' υπως εστιν εριζων Il. ν. 325.
—Ωι ουτις τοι εριζεται ενθάδε γ' ανήρ. Il. ε. 172.
SYN.

SYN. Συνεριζω, αντεριζω, εριδαινω, εριδω, εριθευω, νεικεω, φιλονεικεω, ζυγομαχεω, διαφερομαι, αμιλλαομαι, εγκαλεω, εναντιωμαι, λοιδορεω, επιμεμφομαι.—διαδικαζομαι, αμφισβητεω, εξισεμαι.

Εριηκοος.

—Και λεπῆς εριηκοον εμμεν' αοιδῆς. Orph. L.

SYN. Ευηκοος, υπηκοος, φιλυπηκοος, ευπειθής.

Εριηρ, Εριηρος.

—Κομισαν δ' εριηρες ἑταῖροι. Il. γ. 378

—Μαλα μέντοι εγὼν εριηρος ἑταῖρος Il. δ. 266.

—Εριηρον αοιδόν. Od. α. 346.

SYN. Επιτηδειος, σπουδαῖος, ὁμοφρων, ὁμοψυχος, θυμηρης, προθυμος, ευαρμοςος, εναρμοςος—εραταινὸς, επήρατος, αγαθὸς, ευχαριςος, μεγαλωφελής.

Εριθακις, Nom. pr.

—Ἁ Μερμνωνος Εριθακις ἁ μελανοχρως. Theoc. 3. 35.

Εριθηλής.

—Μυρικης τ' εριθηλέας οζους. Il. κ. 467.

SYN. Εριθαλης, εριθαλλὴς, ευθαλὴς, αειθαλλὴς, παυν θαλλων.

Εριθος.

—Ενθα δ' εριθοι
Ημων οξειας δρεπανας εν χερσὶν εχοντες. Il. σ. 550.

—Και ατεκνον εριθον. Hes ε. 600.

—Χαλεπὴ δ' ὑποπορ]ις εριθος. Ib 601.

SYN. Συνεριθος, εριεργὸς, ειροκόμος.—γεωργός.—θὴς, θῆσσα. εργατης. μισθωτός.

Εριθυμος.

—Και ανθρωποις εριθυμοις. Orph. Fr.

SYN. Προθυμος, θυμωδης, ευτολμος.

Εριχλαυτος Vid. Πολυθρηνος.

Ει και εριχλαυτων τηλ' εθανες γονεων. Ep. l. 3.

Εριχτυπος, Vid. Εριγδουπος, Εριβρομος.

—Και εριχ]υπον Εννοσιγαιον. Hes. Θ. 456.

Εριχυδής.

—Θεῶν εριχυδέα δῶρα Il. γ. 65.

SYN. Επικυδὴς, προσκυδὴς, ὑπερκυδὴς, κυδιμος, ενδοξος, αγλαὸς, αγαυὸς, αγερωχος, αριπρεπὴς, σεμνὸς, αγακλυτος, εριτιμος, φαιδιμος, κλυτοφημος, ευδοκιμος.

Εριχυμων.

Βοσκομενοι λαγιναν
Εριχυμονα φερβοντο γενναν. Aesc. Ag. 121.

SYN. Πολυχυμων, αριχυμων, πολυχυματος.

Εριλαμπής.

Αλλὰ θεοὶ σοφιη; εριλαμπέος ἡγεμονῆες. Orph. Fr.

SYN. Υπερλαμπρος, λαμπρὸς, αγλαός.

Εριμυκος

—Βοῶν ὑπὸ ποσσ' εριμυκων. Il. υ. 497.

SYN. Εριβρυχος, μεγαλοφωνος, μεγαλομυκητης, ερυγμηλος, ταναιμυκης.—εριγδουπος.

Ερινεὸς, Εριυεὸν, Ερινὸν, Ερινὸς, Ερινάς.

—Παρὰ σκοπιην, και εριυεὸν ηνεμοεντα. Il. χ. 145.

—Ορπηκας—ερινεῦ ευκεατοιο. Theoc. 25. 248.

—Εκ χειρῶν εφυγεν τανυφλοιος ερινὸς. Ib. 250.

Η αυτῆς κοκκυγας ερινάδος.—Nic. Th.

Εριννὺς, Εριννύες

—Τῆς δ' ηεροφοῖτις Εριννὺς
Εκλυεν εξ Ερεβευσφιν, αμειλιχον ἦτορ εχουσα. Il. ι. 567.

—Στυγερὰς δ' επεκέκλετ' Εριννῦς. Ib 454.

SYN. Αλαςωρ, κακοποιὸς, καταχθονιος δαιμων.—ποιναί.

EPITH. Ατασθαλος, βοοσυφρων, βλοσυρῶπις, πανδαματωρ, θῆρις, ηλιτοποινος, ςονοεσσα, νηλεησ, οξεια, μελαναιγις, ἱκεσια, χαμαιπετης, ὑςεροπους, ποικιλομορφος, ταρταρια, νυμφοκλαυτος κραταιαὶ, ομβριμοθυμοι, σμερδαλεαι, μνημονες, αργαλεαι, ολετειραι, κυνωπιδες, αγναμπ]οι, αινοδοτειραι.

PHR.—Θεὰ δασπλῆτις Εριννύς. Hom.

—Εν ηερι φοιτάς.—εν ορεσι φοιτάς.

Σειραμενη βαρυδουπος εχιδνηεσσαν ἱμασθλην
Και κεφαλην ελελιξε δρακοντειων δε κομαων
Φρικτὰ τινασσομενων επεσυριςε λοιγιος ηχώ. Nonn.

Ηξει δε και πολυπους, και πολυχειρ,
Ἁ δεινοῖς κρυπ]ομενα λοχοις,
Χαλκοπους Εριννὺς.

Καλῶ δε αρωγὺς τὰς αεί τε παρθενους,
Αεί τ' ὁρωσας παντα τὰν βροτοῖς παθη.

Σεμνὰς Εριννῦς, τανυποδας.

Ιτ' ω ταχειαι ποινιμοι τ' Εριννύες.

—Σεμναὶ θεῶν παῖδες. Soph.

—Αιματωποὶ και δρακοντωδεις Κοραι. Eur.

Γοργῶπες, ενερων ἱερειαι, δειναὶ θεαί.

Ορα, φυλαξαι μητρὸς εγκοτους κυνας. Aesc.

Τισσιφονητε, και Αληκτὼ, και δῖα Μεγαιρα,
Πευκαις αζαλεαις φονιον σελας αϊσσεσαι.—
Δειναὶ, θαμβητειραι. απηνέες, απεροσορατοι. Orph. Vid. Ευμενίδες.

Εριον, Vid. Ειριον.

Εριοπωλικως.

—Εριοπωλικως
Υγρὸν ποιησας τεπος—Ar. R. 1433.

Ερμηνης, Ερμειος, Ερμειος.

—Ηδ' εριυνης Ερμειας—Il. υ. 34.

—Ερμειος Ερμης. Ib. 72.

SYN.

SYN. Μεγαλωφελής, παγχρυσος, ονησιμος, αγαθός. μεγας. χθονιος.

Εριπλευρος.

Εμβαλλων τ' εριπλευρῳ φυᾷ
Κεντρον αιανές.—Pind. P. 4.

Εριπνη.

Και δη Καυκασιων ορεων αντελλον εριπναι. Ap. 2. 1251.

SYN. Απορρωξ, εξοχὴ, κορυφὴ, κρημνός. οροσπηλαιον.

EPITH. Ερημάς, ηλιβατος, αφραγής, αστιβής, προβλής, κραναὴ, διαειδης, πυρισφηγιστος, πελωρίς.

Ερις.

Εριν λιπῦσαι, Λαογμον, ηδὲ Τηλαμον. Lyc. 1333.

Ερις.

—Εριδα ξυναγοντες Αρηος. Il. ε. 861.
—Ὃς ῥ' εριν ὦρσε κακὴν επιδευτερον αὖτις. Od. γ. 161.

SYN. Αγὼν, δῆρις, ερισμα, διαφορὰ, διαστασις, δικη, εγκλημα, κρισις, φιλονεικια, διχοστασια, αντιλογια, αντιρρησις, αμφισβητησις.

EPITH. Απρηκτὸς, αινὴ, αλεγεινὴ Αρηΐος, αμφηριστος, θυμοβορος, ἑτεροθροος, απρηυτος, βαρεια, βεβριθυια, κρατερὴ, λυγρὰ, κλομενη, λευγαλεα, ολοὴ, διχομητις, δυσαυλὲς, πικρὰ, χαλκειος, χαλεπὴ, αφιλαβυλος, λυσσῶσα, δυσδαιμων, σμερδαλεα.

Ερις.

—Και Ερις αμοτον μεμαυῖα. Il. δ. 440.

EPITH. Αργαλεα, κακομηχανος, κακοχαρτος, πολυστονος, σχετλια, καρτεροθυμος, συγερὰ, εγρεκυδοιμος. ακηρατος, αλγεσιδωρος, πανδολετωρ, απρηυντος, φοιταλεα, συναεθλος, λαοσσοος.

PHR.—Ερις πτολεμοιο τιθηνη. Nonn.
Δεινὴ Ερις πεποτητο κορυσσουσα κλονον ανδρων. Hes.
—Αλγινοεσσα δ' Ερις μεγα μαιμωωσα. Ib.
—Νυκτὸς θυγατηρ ερεβεννης. Ib.
—Ουρανομηκες αναστησασα καρηνον. Tryph.
Αρεος ανδροφονοιο κασιγνητη, ἑταρητε.
Ητ' ολιγη μεν πρῶτα κορυσσεται, αυτὰρ επειτα
Ουρανῷ εστηριξε καρη, και επὶ χθονὶ βαινει. Hom.
Ζευς δ' Εριδα προΐαλλε θοὰς επὶ νῆας Αχαιῶν
Αργαλεην, πολεμοιο τερας μετὰ χερσὶν εχουσαν. Ib.
—Βαρυζηλοισιν Ερις πληγῇσι δαμεῖσα. κ. λ. Coluth.

Εριςθενής.

Εκτωρ, Ος Διὸς ευχετ' ερισθενέος παῖς εἶναι. Il. ν. 54.

SYN. Αγασθενὴς, αεισθενὴς, ευρυσθενὴς, ευσθενης, καλλισθενὴς, μεγαλοσθενὴς, πανσθενὴς, σθεναρός.

Ερισμα. Vid. Ερις.

—Μη τῦτό γε νεῖκος οπισσω
Σοὶ και εμοὶ μεγ' ερισμα μετ' αμφοτεροισι γενοιτο. Il. δ. 38.

Ερισμαραγος. Vid. Εριβρομος, Εριγδυπος.

Αυτὰρ ερισμαραγοιο Διὸς κλειτοὶ επικυροὶ. Hes. θ. 815.

Εριςαφυλος.

—Ηδ' αμπελοι, αἵτε φερυσιν
Οινον εριςαφυλον, καί σφιν Διὸς ομβρος αεξει. Od. ι. 111.

Εριςός.

—Τὰ δε, τοῖς δυνατοῖς
Ουκ εριςὰ πλαθειν. Soph. El. 222.

SYN. Επηριςος.

Ερισφαραγος.

—Κιων πολυηρατον αλσος
Αγνὸν ερισφαραγυ Γαιηοχυ—Hom. M. 187.

SYN. Ερισμαραγος, εριβρομος, εριγδυπος.

Ερισχηλος.

—Ερισχηλοις κορυνηταις. E. M.

SYN. Λοιδορος.

Εριτιμος.

Αιγίδ' εχυσ' εριτιμον, αγηραον—Il. β. 447.
Ουδέ κεν ακτημων εριτιμοιο χρυσοιο. Il. ι. 126.

SYN. Εντιμος, μεγαλοτιμος, βαρυτιμος, αγλαοτιμος, πολυτιμος, ενδοξος, τιμιος.

Εριφος.

Ως δε λυκοι αρνεσσιν επεχραον, η εριφοισι. Il. π. 352.

SYN. Αιγιδιον.

EPITH. Λεπτὸς, μικρὸς, πολιός.

Εριφυλη.

—Στυγερήν τ' Εριφυλην
Η χρυσὸν φιλυ ανδρὸς εδεξατο τιμηεντα. Od. λ. 325.

Ερεχθευς.

—Τον καλευσιν Ερεχθεα· και γαρ εκεινυ
Αιμα φερει περιπυςον Ερεχθέος, ὃν ποτε μαζῷ
Παρθενικῷ φυγοδεμνος ανετραφε Παλλὰς αμητωρ
Λαθριον αγρυπνῳ πεφυλαγμενον αιθοπι λυχνῳ. Nonn. l. 27.

Εριχθονιος.

Δαρδανος αῦ τεκεθ' υἱὸν Εριχθονιον βασιλῆα. Il. υ 219.
Τρῶα δ' Εριχθονιος τεκετο Τρωεσσιν ανακτα. Ib. 230.

Εριωλή.

Ουτ' ανεμων εριωλαὶ ανεσαθεν—Ap. 4. 1[illegible]

5 A

SYN. Καταιγὶς, αελλα, τυφων. πνοή (E M.) ανεμων συςροφή. (Hef.)

Εριωλη

Ουκυν εριωλην δητ' εχρην ταυτην καλεῖν,
Ελαιοτερόν γ' η καυνακην—Ar. V. 1143.

E X P. Εριων απολειαν.

Εριῶπις. Nom. pr.

Γνωτὸν μητρυιῆς Εριωπιδος, ἣν εχ' Οιλεύς. Il. ν. 697.

Ερκειος, Ερκιος.

—Διὸς μεγαλυ ποτὶ βωμὸν Ερκειυ—Od. χ. 334.
—Ζηνὸς Ερκιυ—Soph. An. 493.

Ερκιον, Ερκος.

—Και ὑπερθορον ἑρκιον αυλῆς. Il. ι. 472.
—Και αμυμομος ἑρκεος αυλῆς. Od. χ. 442.
—Αιας ὦρτο πελωριος, ἑρκος Αχαιῶν. Il. η. 211.

SYN. Περιφραγμα, φραγμὸς, τεῖχος, περιτειχισμα, θριγκὸς, ἑρκανη, ἑρκατος, ὀρκανη. ταξις. ασφαλεια—δικ]υον—ὁπλον.

EPITH. Απειρὸν, αρραγὲς, αρηϊον, ανεκβατον, καρχαρον, κατηρεφὲς, ποιμνηϊον, καρτερὸν, σιδαρὸν, οβριμον, ποδηνεκὲς, ὑψηλον, ευπυργον, πανυπλεκτον, δολιον, χρυσοδετον, παμποικιλον

PHR. Πτολεμοιο δυσηχέος ατρομον ἑρκος. Cal.
Εχυροῖς ἑρκεσιν ειργειν
Αμαχον κῦμα θαλασσης. Aesch.

Ἑρμα

—Ιδν—μελαιναων ἑρμ' οδυναων. Il. δ. 117.
—Επεί σφισιν ἑρμα ποληος
Εσκε, και αλλοδαπὸς περ εών.—Il. π. 549.
Ερμα]α δ' Ευρυδυμαν]ι δυω θεραποντες ενεικαν,
Τριγληνα, μοροεντα· χαρις απελαμπετο πολλή.
Od. σ 296.

SYN. Ερμα, ερεισμα, λιθος (μεγας)—βαρος.—εδραιωμα, ασφαλισμα.—βαςαγμα, σ]ηριγμα,—καθερματα, εναντια. ελλοβια.—τα πετρωδη θαλασσης μερη.

EPITH. Ακλινὲς, αρραγὲς, ευποιητον. ασημον.

Ερμαῖος.

—Οθι Ερμαῖος λοφος εςίν. Od. π. 471.

SYN. Ερμαϊκός.

Ερματιζω, Ἑρματιζομαι.

—Ου γαρ τῶν τροπων πειρωμενοι
Νυμφας ες οικυς ἑρματιζονται βροτοί Eur. Fr.

SYN. Ερμαζω, ἑδραζω, ςηριζω. μαλασσω.

Ερματιτης.

Τον ἑρματιτην νηὸς εκβαλὼν πετρον. Lyc. 618.

Ερμηνευμα.

—Ερμηνευμα Νηρῆδος γαμων. Eur. Andr. 46.

SYN. Ερμηνεια, αναπ]υξις, διηγησις, εξηγησις. ὑφηγησις, δηλωσις, τρανοτης, εκφρασις, μεταφρασις, διευκρινησις· τεκμηριον, μηνυμα.

Ερμηνευς.

—Μανθανοντί σοι
Τορυισιν ἑρμηνευσιν ευπρεπῶς λεγων. Aesc. Ag. 625.

SYN. Ερμηνευτὴς, σαφηνιςὴς. εξηγητὴς, ὑφηγητης, μεταφραςὴς, προξενος, ὑποφητης.

Ερμηνευω.

Οπως τί δρασῃ, θυγατερ, ἑρμηνευέ μοι. Soph. Oed. C 411.

SYN. Αφερμηνευω, διερμηνευω, εξερμηνευω, μεθερμηνευω, διασαφεω, σαφηνιζω, εξηγεομαι, μεταφραζω, παραφραζω, προφητευω, ὑποφητευω, ὑπολαμβανω. φωτιζω.

Ερμης, Ερμειας, Ερμειας, Ερμαων.

Τῷ ικελος πολεεσσιν οχησατο κυμασιν Ερμῆς. Od. ε. 54.
Αι]α δ' αρ Ερμειαν, ὑὸν φιλον, αντιον ηυδα. Il. ω. 333.

EPITH. Αγλαὸς, αιμύλος, αιμυλομητης, ποικιλομητης, δολομητης, πολυμητις, ακακησιος, ακακητης, αγωνιος, αγοραῖος, ευπ]ερος, ευχολος, εριυνης, εὔσκοπος, θεσκελος, εὐρραπις, θοὸς, κρατὺς, κυδιμος, κλεψιφρων, κλυτὸς, κλυτοεργος, λογιος, λαοσσοος, αλεξικακος, βοοσσόος, βυκλοπος, π]εροπυς, πανυπ]ερος, τανυσιπ]ερος, χρυσοπ]ερος, ωκυπ]ερος, οιοπολος, χαριδωτης. ωκυπεδιλος, ςροφαῖος, εμπολαῖος, παλιγκαπηλος, δολιος, ἡγεμονιος, ὁδιος, ειοδιος, νομιος, σῶκος, σοφὸς, ταχυγυιος, φερεσπονδος, τρισαριςος, χρυσορραπις, ωκυπετης, φωριος, φαεσφόρος, θεσμιος. κερδῷος, πολυτροπος. χαρμοφρων. Λαφριος, Μαιηϊος, Ελικωνιος Κυλληνιος.

PHR.—Τονδε τον Διὸς τροχιν,
Τον τῦ τυραννυ τῦ νευ διακονον Aesc.
Ερμην ὑμνει Μῦσα Διὸς και Μαιαδος ὑὸν,
Κυλληνης μεδεοντα, και Αρκαδιης πολυμηλυ.
Αγ]ελον αθανατων εριυνιον,—
Ληϊςηρ', ελατῆρα βοῶν, ἡγητορ' ονειρων,
Νυκτὸς οπωπητῆρα, πυληδόκον—
—Μαιης εριχυδέος ὑός.
Ω πεπον, ηπεροπευτα, δολοφραδὲς,—
Αρχὸς φηλητεων κεκλησεαι ηματα παντα.
—Σπαργανιῶτα, Διὸς και Μαιαδος ὑὲ
Βυφόνε. μηχανιῶτα, πονευμενε δαιτὸς ἑταῖρε.
—Θεῶν εριυνιε δαῖμον. Hom.
Ουρανιος κηρυξ—γλωσσης ἡγεμονεὺς σοφῆς.—
Ιθυντωρ φωνῆς Nonn.
Πᾶν γενος ανθρωπων καταγει ψυχοςολος Ερμῆς. Tryph
—Τετραγλωχιν, μηλοσσόε Μαιαδος υἱέ. Ep.
Τον π]ηνον Ερμῆν, τῶν θεῶν ὑπηρετην,

Τον

Τον Αρκαδιων ανακτα, τον βοηλατην,
Εσῶτα τῶνδε γυμνασιων επισκοπον. Ib.
Νωνακριατης τρικεφαλος φαιδρὸς θεὸς Lyc.
Πομπαῖον Ερμην χθονιον—Soph.
Τον ωκυπων Μαιάδος γονον. Eur.
—Διὸς αγγελε, Μαιαδος υἱὲ,
Παγκρατὲς ἦτορ εχων, εναγωνιε, κοιρανε θνητῶν,
Ευφρων, ποικιλοϐυλε, διακτορε, Αργειφοντα,
Πτηνοπεδιλε, φιλανδρε, λογυ θνητοῖσι προφῆτα,
Γυμνάσιν ὃς χαιρεις, δολιαις τ' απαταις, τροφιῦχε·
Ερμηνεῦ παντων, κερδεμπορε, λυσιμεριμνε·
Κηρυκιατα, μακαρ, εριυνιε, ποικιλομυθε,
Εργασιαις επαρωγὲ, φιλε θνητοῖς εν αναγκαις.—
Ος ψυχὰς θνητῶν καταγεις ὑπὸ νερτερα γαιης—
Ευϊερῳ ραϐδῳ θελγων ὑπνοδωτιδι παντα,
Και παλιν ὑπνωοντας εγειρεις· σοὶ γαρ εδωκε
Τιμὴν Φερσεφονεια θεὰ κατὰ Ταρταρον ευρύν.
Orph. H.

Ερμιδιον.
—Λισσομαι σ' ὦ 'ρμιδιον. Ar. Pa. 381.

Ερμίν.
Αμφὶ δ' αρ ἑρμῖσιν χεε δεσματα κυκλῳ ἁπαντη.
Od. θ. 278.
SYN. Ερμὶς, κλινοπυς. ἑρμινιον.

Ερμιονη.
—Ελενη δε θεοι γονον ὑκ ετ' εφαινον,
Εξ ἐ δὴ τὸ πρῶτον εγεινατο παῖδ' ερατεινὴν
Ερμιονην, ἣ εἶδος εχε χρυσῆς Αφροδιτης. Od. δ. 14.

Ερμοκοπιδης.
Τῶν Ερμοκοπιδῶν μήτις ὑμῶν οψεται. Ar. L. 1096.

Ερμος.
—Και Ερμῳ δινηεντι. Il. υ. 329.
EPITH. Δονακωδης, εὔρρειτης, πολυψηφις. Λυδός.
—Ροαὶ πολυηχέος Ερμυ. Cal.

Ερμωνασσα.
—Και ευκλιτος Ερμωνασσα,
Ενθα τε ναιεταυσιν Ιωνιδος εκγονοι αιης. Dion. 552.

Ερνεσιπεπλος. Vid. Βακχος.

Ερνος.
Οἷον δε τρεφει ερνος ανηρ εριθηλὲς ελαιης,
Καλὸν, τηλεθάον,—Il. ρ. 58.
SYN. Φυτὸν, φυτάς. κλαδος, βλαστημα, στελεχος.
EPITH. Επηρατον, ερασὸν, δονακοτρεφὲς, γνησιον, περικαλλὲς, πορφυρεον, χλοηφόρον. καλλιπετηλον, θηηγενὲς, επιχωριον, περισκεπές.
—Λευκαν, Ηρακλέος ἱερὸν ερνος.
—Λυκαν τ' ολοφωϊον ερνος. Theoc.
—Τανυφλοιε ελατης αμφιπλεκες ερνος. Orph.
Χρυσειον δ' εκομισσε γενεθλιον ερνος ελαιης. Call.
—Επὶ χλοεροῖς εριθηλέος ερνεσι τευχας. Ep.
Τηλεθαον, καλὸν ερνος, αειθαλὲς, αγλαοκαρπον.

Ερξειων.
Εγω δ' εχων σκυπφον, Ερξιωνι
Τῷ λευκολοφῳ μεσὸν εξεπινον. Anac. 85.

Εροεις. Vid. Αγαπητος.
Χαῖρε φυη εροεσσα, χοροιτυπε, δαιτὸς εταιρη.
Hom. M. 31.

Ερομαι. Vid. Ανακρινω, Ερωταω.
Αλλ' εθελω σε, φεριστε, περὶ ξεινοιο ερεσθαι. Od. α. 405.

Ερος, pro Ερως.
Τῇ δ' Ερος ὡμαρτησε, και Ιμερος ἕσπετο καλὸς.
Hes. Θ. 201.
Ηδ' Ερος ος καλλιςος εν αθανατοισι θεοῖσι,
Λυσιμελης, παντων τε θεῶν παντων τ' ανθρωπων,
Δαμναται εν ςηθεσσι νοον, και επιφρονα βυλην.
Ib. 121.

Ερος.
—Επεὶ ποσιος και εδητύος εξ ερον ἕντο. Il. α. 469.
Ου γαρ πωποτέ μ' ὧδε θεᾶς ερος υδὲ γυναικὸς
Θυμὸν ενι ςηθεσσι περιπροχυθεὶς εδαμασσεν. Il. ξ. 315.
EPITH. Τρηχύς.

Ερπετος, 'Ερπετα τα.
Παντα δε γινομενος πειρησεται ὁσσ' επὶ γαῖαν
Ερπετα γινονται.—Od. δ. 419.
Οθεν πεφευγὼς ἑρπετῶν δεινὴν μαχην
Δρακοντομορφων,—Lyc. 1042.
SYN. Ερπυςικός. ερπυςήρ. οφις.

Ερπις.
Ερπιν τε ρεζειν.—Ib. 579.
SYN. Χαλις, οἶνος.

Ερπυζω. Vid. 'Ερπω
Ερπυζων παρὰ πυρκαϊὴν.—Il. ψ. 225.

Ερπυλλον, 'Ερπυλλος.
Η δ' ιον, ἡ δ' ερπυλλον απαινυτο.—Mosc. 2. 66.
EPITH. Κεροειδὲς, καταπυκνον, νομαῖον.

Ερπυςηρ, Ερπυςής.
Εισεται ηδ' οφεων ιὸν σβεσαι ἑρπυςηρων. Orph. L.
—Τῆς δ' απατης τον επαιτιον ἑρπυςῆρα. Sibyl. l. 1.
—Ηδὲ δρακοντας Ερπυςας—Ib.
SYN. Ερπηςης, ἑρπετος, ςιγερπης, χαμερπής.

Ερπω.
Παντων ὁσσα τε γαῖαν επιπνειει τε και ἑρπει. Il. ρ. 447.
Προς γαρ τον εχονθ' ὁ φθονος ἑρπει. Soph. Aj 157.

Ερπε

Ερπε ποτ' Αγχισαν—Theoc. 1. 106.
SYN. Ερπυζω, εφερπω, τεινω. βαδιζω.

Ερραος.
Ουκ ατμενως εμαρψεν ερραν σκυτος. Lyc. 1316.
SYN. Ερρωος. κριός. καπρος.

Ερριγω. Vid. Ριγεω.
Οφρα τις ερριγησι και οψιγονων ανθρωπων. Il. γ. 353.

Ερρω, Ερρομαι.
Ερρε, κακὴ γληνη—Il. θ. 164.
—Αυτὰρ ὁ ερρων
Πλησιον ενθα Θετις περ, επὶ θρονε ἷζε φαεινε. Il. σ. 421.
—Αλλα ἕκηλος Ερρετω—Ib. ι. 377.
SYN. Απερρω, εξερρω. απολλυμαι. φθειρομαι. απερχομαι.

Ερση.
—Χωρὶς δε μετασσαι
Χωρίς δ' αυθ' ερσαι.—Od. ι. 222.
SYN Αρς—(αρνες,—απαλαὶ, και νεογνοὶ, και δροσωδεις. Sch.)

Ερση, Εερση.
—Αιεὶ δ' ομβρος εχει, τεθαλυῖά τε ἐρση. Od. ν. 245.
—Κατὰ δ' ὑψοθεν ἧκεν εερσας
Αιματι μυδαλεας—Il. λ. 53.
SYN. Δροσος, νοτια, ὁμιχλή.
EPITH. Αμβροσιη, νοτια, σιγηλὴ ευυδρος χλωρα. ανθεμοεσσα, αεξιφυτος, αφνειὸς, αερσιποτητος, Βακχιας, αμεθυσος, γλαγοεσσα, γαλαξαιη, εαρινὴ, αμπελοεσσα, ευραθαμιγξ, ευοδμος, δενδραιη, διψὰς, ζωογονος, ζειδωρος, ιοβολος.

Ερσηεις, Εερσηεις.
Νῦν δέ μοι ερσηεις, και προσφατος εν μεγαροισι Κεῖσαι,—Il. ω. 757.
SYN. Ερσαῖος, ἐρσωδης, δροσερός.—ευυγρος.—αμολυντος.—απαλὸς, νεαρός. καλός.

Ερυαλος.
Αυτὰρ επετ' Ερυαλον επεσσυμενον βαλε πετρῳ. Il. π. 411.

Ερυγγανω. Vid. Ερευγω.
Ερυγγανω γῦν αυτὸν ἡδεως εγώ. Eur. Cyc. 521.

Ερυγμηλος.
Ταῦρον ερυγμηλον εχετην—Il. σ. 580.
SYN. Εριμυκος.—Ερευγομενος την τροφήν.

Ερευθαινω
—Η δ' εγκλιδον οσσε βαλεσα
Παρθενικας ερυθηνε παρειδας.—Ap. 1. 791.
SYN. Ερευθω.—μολυνω. βαπτω.

Ερυθαινομαι.
Ερυθαινετο δ' αἵματι γαια. Il. κ 484.

SYN. Ερευθομαι, ερυθραινομαι, κατερυθραινομαι. ερυθιαω. φοινισσομαι. μελαινομαι.

Ερυθεια.
—Βοοτροφον αμφ' Ερυθειαν. Dionys. 558.

Ερυθηΐς.
Εσπερη, αιγυρος· πτελεη δ' Ερυθηΐς εγεντο. Ap. 4. 1427.

Ερυθημα. Vid. Ερευθος.
Ουδ' ὑπὸ τοῖσι βλεφαροις
Φοινικ' ερυθημα προσωπε
Αιδομενα, φερομαι, βακχα νεκυων. Eur. Ph. 1510.
PHR. Εμφυτον οινωπεσι παρηΐσι πορφυρεον πῦρ. Nonn.

Ερυθιαω.
Παρθενικὴ δ' αφθογγος επὶ χθονα πῆξεν οπωπὴν, Αιδοῖ ερυθιοωσαν ὑποκλεπτεσα παρειήν. Muf. 161.
SYN. Ερυθριαω, ερευθιαω, ερυθαινομαι. αισχυνομαι. εντρεπομαι, καταδυνομαι.

Ερυθραί.
—Και ειλεσιον, και Ερυθράς. Il. β. 499.

Ερυθρός.
—Χρυσὸν και χαλκὸν ερυθρόν. Il, ι. 365.
—Οἶνος ερυθρος. Od. μ. 163.
SYN. Ερευθὴς, ερευθηεις, ενερευθὴς, ερυθραῖος, ερευθιας, ερυθοχροος, φλογεος, φοινικεος. αιθαλεις, δαφοινός. μελας. ξανθὸς, πυρρός.

Ερυθροπυς, (εἶδος ορνεε)
—Ερυθροπυς, κεβληπυρις. Ar. Av. 304.

Ερυκω, Ερυκακεω, Ερυκακω. Ερυκανω.
—Και ερυκέμεν ευρυοπα Ζῆν', Il. θ. 206.
—Ολιγος δ' ετι χῶρος ερυκει. Il. κ. 161.
—Σὺ δὲ τεσδε μεν ωκέας ἱππες
Αυτε ερυκακεειν—Il. ε. 262.
Αλλ' ὄγε τὲς μεν ἐὲς ερυκακε μωνυχας ἱππες· Ib. 321.
Ευρυλοχος δέ μοι οἶος ερυκακε παντας ἑταιρες. Od. κ. 429.
SYN. Απερυκω, διερυκω, κατερυκω, ειργω, απειργω. διειργω. κωλυω, κατεχω.

Ερυμα.
Μιτρης θ' ἣν εφορει ερυμα χροὸς, ἕρκος ακοντων. Il. δ. 137.
Προς ερυμα Τρωων—Soph. Aj. 467.
—Λογος δ' ερυμ' ανθρωποισι. Phocyl. 121.
SYN. Φυλαγμα, φυλακὴ, ασφαλεια, ασφαλισμα, ασφαλισις, τεῖχος, επιτειχισμα, επιτειχισμὸς, πολιχνιον, φρουρα, φρουριον, καλυμμα, οχυρωμα, εχυρωμα, ευερκεια, ερυμνοτης.

Ερυμανθιος.
Ερυμανθιον τε θῆρα—Soph. Tr. 1113.

Ερυμανθος.

Ερυμανθος.
—Η Ερυμανθον. Od. ζ. 103.
Ερυμας. Nom. pr.
Ιδομενεὺς δ' Ερυμαντα κατὰ σομα νηλέϊ χαλκῷ Νυξε.—Il. π. 345.
Ερυμνός.
Κειναι μεν πυργοισι περισκεπτεεσσιν ερυμναί. Call. 4. 23.
Τις τῶνδ' ερυμνῶν δωματων εχει κρατος; Ar. Th. 878.
SYN. Ησφαλισμένος, ισχυρὸς, μεγας, ὑψηλός. σκοτεινός
Ερυμνονωτος. Vid. παγυρος.
Ερυξ.
Αιπεινάν τ' Ερυκα.—Theoc. 15. 101.
Ερυξις.
Εγὼ δε τον Φιλοξενυ γ' φημην Ερυξιν ἐιναι. Ar. R. 965.
Ερυσαρματος.
Πολλοὶ δ' εν ταφρῳ ερυσαρματες ωκέας ἱπποι. Il. π. 370.
Ερυσιβη, Ερυσσιβη.
—Και αιθεριην ερυσιβην. Orph. L.
SYN Μιλτος.—(κονιορτωδης φθορα σιτυ Sch.)
Ερυσιπτολις.
Ποτνι' Αθηναιη, ερυσιπτολι,—Il. ζ. 305.
SYN. Σωσιπολις, πολισσοος.
Ερυσιχθων.
—Ερυσιχθονα δ' ηλασε καπρος
Πινδον αν ευαγκειαν—Call. 6. 82.
Ερυσός.
Κνλεῶν ερυσὰ—ξιφη. Soph Aj 741.
SYN. Ελκτὸς, συρτὸς, ρυτός.
Ερυτος. Nom. pr.
—Ερμειαο
Τιέες, εὖ δεδαωτε δολυς, Ερυτος και Εχιων. Ap. 1. 52.
Ερυω, Ειρυω, Ερυομαι, Ειρυομαι
—Μαλα δέ σφισιν ελπετο θυμὸς
Νεκρὸν ὑπ' Αιαντος ερυειν Τελαμωνιαδαο. Il. ρ. 235
Ρινὸν απ' οστεοφιν ερυσαι—Od ξ. 134.
—Ειρυτο δε ασυ και αυτές. Il ω 499.
Χρὴ μεν σφωΐτερόν γε θεὰ επος ειρυσασθαι. Il. α. 216.
Η δ' ουκ εγχος ερυτο—Od ω 523.
Αλλ' ουκ οιωνοισιν ερυσσατο χῆρα μελαιναν. Il. ζ 859.
SYN. Ελκω, ανελκυω, συρω—φυλασσω, σωζω, αμυνω. τηρεω. κωλυω. ελευθεροω. εκφευγω. —κατεχω, κρατέω.
Ερχατοω.
—Εν δε ἑκασῳ
Πεντακοντα συες χαμαιευνάδες ερχατοωντο. Od. ξ. 15.

SYN. Εμφρατ]ω, καθειργω, κατακλειω.
Ερχομαι.
Ερχομαι οφρ' Αχιλῆι δαΐφρονι μυθον ενισπω. Il. λ 838.
Ερχομαι, ειτι τοι εγχος ενὶ κλισιησι λελειπ]αι Οισομενος—Il. ν. 256.
SYN. Βαινω, πορευομαι, εἶμι. παραγινομαι, ποτινισσομαι.
Ερωδιὸν, (εἶδος ορνεα.)
Τοῖσι δε δεξιον ἧκεν ερωδιὸν,—Il. κ. 274.
Ερωεω
—Μηδε τ' ερωει. Il. β. 179.
—Οι δ' ηρωησαν οπισσω Ατρειδεω.—Il. ψ. 1133.
Αλλοτε δηποτε μᾶλλον ερωῆσαι πολεμοιο. Il. ν. 776.
—Εσσυμενον περ ερωησαιτ' απὸ νηων. Ib. 57.
SYN Υπερωεω. εξερωεω, συγχωρεω, υποχωρεω. παυω αμελεω, μενω, ησυχαζω μειοω, καταγνυμι. απειργω, αμυνω. θοαζω. καταψαιρω, ρεω, επισσυμαι.
Ερωή.
—Αυτὰρ βελεων απερυχοι ερωήν. Od. δ. 542.
—Πυρὸς δηιοιο ερωήν. Ib. π. 127.
—Πολεμυ δ' ου γινετ' ερωή. Ib. 302
—Ο δ' ουκ ὑπεμεινεν ερωην. Ib. ξ. 488.
SYN. Ορμή, διωξις, αναφορά, πνοή, ησυχια. αναπαυσις, αποδρασις, φυγή, ρεῦσις, αποχωρησις.—ισχύς.
ΕΡΓΙΗ. Αδαμασος, αφυκτος, αγριος, δριμεῖα, χρυσεσσα. ἱμεροεις, πυροεσσα. παλιμπλαγκτος. πολυπικρος, πολυθυρος, πολυπ]οιητος. πολυπλανὴς, σροφὰς, τροχαλὴ, ὑψιποτητος.
Γηγενέος—ολοῦον οἶσρον ερωῆς. Proc.
Ερωμανής.
Οτ]ι πελε ξυνεριθος ερωμανεων οδυνεων. Muf. 11.
SYN. Δυσερως, ερωτομανής. ερωτικός.
Ερωμανια
Υβρις εμὴν ερεθει μᾶλλον ερωμανιην. Ep. l. 7.
SYN. Ερωτομανια. παραφροσυνη.
Ερως.
Ου γάρ πώ ποτε μ' ὧδε ερως φρενας αμφεκαλυψεν. Il γ. 442.
SYN. Αγαπη, επιθυμια, προθυμια, ποθος, παθος, λυσσα, μανια, ἱμερος, ευνοια, φιλοτης, φιλια.
ΕΡΙΓΗ. Αναθεκτος, αμετρος, αφροντισος, αφυκτος, αιθομενος, ακαματος, αναγωγιος, αγανὸς, αλγινοεις, θρασυς, βαθὺς, γλυκὺς, δεινὸς, θερμὸς, ενθερμος. θρασὺς, θηλυκρατὴς, ακορητος, αφυλακτος, ακιχητος, αυτοδιδακτος. μαλακὸς, μαργὸς, κῦος, κηφηνος, επαρσιος, κρυφιος, λοιμηρὸς, ἱμεροεις, ζυγιος, ὗλος, ὁμαλὸς, παντορεκτης, πολυανθὴς, παρθενικὸς, πυροεις,

 ακοιμητος,

ακοσμητος, ατεκμαρτος, απεξηγηητος, αχορευτος, αγηρασος, σοφὸς, τελεσφόρος, σχετλιος, ὑγρὸς, χθονιος. αλεγεινός.

PHR. Ὑποκαρδιον ἕλκος.—Πνοιαὶ Αφροδιτης. Eur.

—Ψυχῆς σχολαζουσης παθος.—Οιστροφορου Παφιης θεσμός Ep.

Παρθενιον φιλτρον.—αθυρματα Πουλυγενειης. Op.

—Στεργηθρα φρενων. Orph. Ποθων ιυγγες. Nonn.

Πορφυρος ιϋγξ. Lyc.

Γονῆς πρωτισπορος αρχή. Nonn.

Θελξινοων—μελιφρονα θεσμὸν ερωτων.

—Γλυκυπικρον θεσμὸν ερωτων. Mus.

—Μουσικὸν δ' αρα

Ερως διδασκει, κἀν αμουσος ἦν το πρίν. Eur.

Ου γαρ ερως θεός εσι, παθος δ' αΐδηλον απαντων. Phocyl.

Σχετλι' ερως, μεγα πημα, μεγα συγος ανθρωποισι,

Εκ σεθεν ουλομεναι τ' εριδες στοναχαί τε γοοί τε,

Αλγεα τ' αλλ' επι τοῖσιν απειρονα τετρηχασι. Apoll.

Ερως.

Νῦν εγνων τον Ερωτα, βαρὺς Θεός. ἦ ρα λεαινας Μασδον εθηλαζε, δρυμῷ τέ μιν ετρεφε ματηρ. Theoc. 3. 15.

ΕΡΙΤΗ. Αμηχανος, αργαλέος, αιπηρὸς, αιθὸς, αερσιποτητος, ατηρὴς, ασεμφης, αδονητος, αμφιθαλὴς, αβρονομος, ἁβρὸς, αβροχιτων, αγρευτὴρ, βροτολοιγος, βιημαχος, βιοσσοος, βαρυμηνις, δεινὸς, δριμὺς, ευτεχνητος, λιγυφθογγος, θειος, λαβρὸς, νυμφοκόμος, πτολεμος, κλεπτὴς, κλυμενος, μαργὸς, μαιδιοων, θελξιφρων, ἑκηβόλος. δυσαντητος, εγρεκυδοιμος, πικρὸς, πτηνος, ευπτερυξ, τανυπτερος, ποικιλοπτερος, σεμνὸς, σκυλοχαρὴς, γλυκυδωρος, τοξευτὴρ, τοξοβόλος, τοξοτης, τοξοφόρος, χρυσοκομης, χρυσοχαιτης, χρυσοπτερος, ηεροφοιτης, ὑγροκελευθος, ποντοπορος, απροσιτος, αδαμαστος, αιολομητις, αγρευτὴρ, λαγωβόλος, ελαφρονοος.

PHR. Κυβερνητῆρα γενεθλης.—Γαμοστολος ορνις ερωτων.—Ευφροσυνης κηρυξ. Nonn. Σωφροσυνης ὑβριστης. φρενοκλοπος, ληστὴς λογισμοῦ. Ep.

Ανδρα γαρ αιολομητις Ερως βελεεσσι δαμαζει,

Και παλιν ανερος ἑλκος ακεσσεται, οἷσι δ' ανασσει,

Αυτος ὁ πανδαματωρ βουληφορος εσὶ βροτοῖσι. Mus.

—Κυθερειης κῦρον θαλαμηπολον Col.

Σχετλι' Ερως, δολομητα, θεῶν καλλιστε μεν οσσοις

Εισιδεειν, αλγιστε δ' ὁτε κραδιην ερεθιζεις.—

Ομβριμ' Ερως, ποσος εσσι, ποση σέθεν απλετος αλκή; κ. λ. Opp.

—Διφυῆ, περιωπέα, κυδρὸν Ερωτα,

Νυκτὸς αειγνητης πατέρα κλυτόν.—Orph.

Ευδεις αγρυπνους επαγων θνητοῖσι μεριμνας.

Εσι δ' ὁ παις γλυκυδακρυς, αειλαλος, ωκὺς, αθαμβὴς,

Σιμα γελῶν, πτεροεις, νῶτα φαρετροφόρος. Ep.

Πανδαματωρ, αδαμασε, βιοσσόε. συγχρονε κοσμου.

Αρμονιης κοσμοιο φερεσβιον ηνιοχῆα. Nonn.

Ερως δυνασαι συ κακὸν ανθρωποις μεγα. Cyr.

Ερως, Ερως, ὁς κατ' ομματων

Σταζεις ποθον, εισαγων γλυκειαν

Ψυχαῖς χαριν, οἷς επισρατευση—

Ουτε γαρ πυρὸς, ου-

τ' ασρων ὑπερτερον βελος

Οἷον τὸ τᾶς Αφροδιτας

Ιησιν εκ χερῶν Ερως ὁ Διὸς παις.—

Ερωτα δε τον τυραννον ανδρῶν

Τὸν τᾶς Αφροδιτας

Φιλτατων θαλαμων

Κληδ' οὐχον, ου σεβιζομεν,

Περθοντα και δια πασης

Ιόντα συμφορας θνατοῖς, ὁταν ελθη.

Θελγει δ' Ερως, ᾧ μαινομενα κραδια

Πτανὸς εφορμασει, χρυσοφαὴς,

Φυσιν ορεσκοων σκυλακων,—Ανδρας τε. Eur.

Ερως ανικατε μαχαν,

Ερως, ὁς εν κτημασι πιπτεις,

Ος εν μαλακαῖς παρειαῖς

Νεανιδος εννυχευεις. κ. λ. Soph. An. 795.

Ο δ' αμφιθαλὴς Ερως χρυσοπτερος ηνιας

Ευθυνε παλιντονους, Ζηνὸς παροχος γαμων,

Τῆς τ' ευδαιμονος Ηρης. Aristoph.

Τοιως αγριε δαιμον εχεις πυροεντας οϊσους,

Πευκεδανους, μαλερους, φθισιφρονας, οισρηεντας,

Τηκεδονα πνειοντας, αναλθεας—κ. λ. Opp.

Κικλησκω μεγαν, ἁγνὸν, ερασμιον, ἡδὺν Ερωτα,

Τοξαλκῆ, πτεροεντα, πυριδρομον, ευδρομον ὁρμῇ,

Ευπαλαμον, διφυῆ, παντων κληῗδας εχοντα,

Αιθέρος ουρανιου, ποντου, χθονὸς—κ. λ. Orph. H.

Πρεσβυτατόν τε και αυτοτελῆ πολυμητιν Ερωτα. Ib.

Εσι δ' ὁ παῖς περισαμος εν εικόσι πᾶσι μαθοις νιν.

Χρῶτα μεν ου λευκὸς, πυρὶ δ' ικελος· ομματα δ' αυτῷ

Δριμύλα και φλογοεντα. κακαὶ φρενες, ἁδὺ λαλημα. κ. λ.

—Δολιον βρεφος, αγρια παισδει.—

Και πτερoεις ὡσον ορνις εφιπταται αλλοτ' επ' αλλους

Ανερας ηδὲ γυναῖκας, επὶ σπλαγχνοις δε καθηται.

Τοξον

Τοξον εχει μαλακον βαιον. κ. λ.

Ην δε λεγη, λαβε ταυτα, χαριζομαι οσσα μοι ὅπλα,

Μή τι θιγης, πλανα δωρα, τα γαρ πυρὶ παντα βεβαπται. Mosch.

Ερωταριον.

Και κο παιδικὸς μικρὸν ερωταριον. Ep. l. 2.

Ερωταω.

Ηρωτησε πρῶτα μεν αυτός. Ar. Av. 648.

SYN. Ανερωταω, διερωταω, επερωταω, ερομαι, ανακρινω, ἱκετευω, δεομαι, ευχομαι. παρακαλεω. ευθυνω. διαπυνθανομαι.

Ερωτιάς.

Νυμφαι ερωτιαδες—Ep. l. 4.

Ερωτικός, Ερωτυλος.

Ευγνωμων. φιλομουσος, ερωτικὸς, εις ακρον ἀδύς. Theoc. 14. 61.

Τι γαρ φερω περισσως

Ερωτικοὺς οδοντας. Ib. 30. 36.

Αλλά μοι αυτὸς αειδεν ερωτυλα—Bion. 3. 10.

SYN. Ερασής.—φιλικός. επιθυμητικός.

Ερωτις.

Τηναν ταν κυανοφρυν ερωτίδα, τας ποτ' εκνισθη. Theoc. 4. 59.

Ερωτογραφος.

—Καί τι μετρον ερωτογραφον. Ep. l. 3.

Ερωτοτόκος.

Θυμὸν ερωτοτοκοισι παραπλαξας ενὶ μυθοις. Muf 159.

Ερωτοπλοεω.

Ομμασι συμπειθει παντας ερωτοπλοεῖν. Ep. l. 7.

Ε Σ

ΕΣΑΧΡΙ. Vid. Μεχρι.

—Και εσαχρι Μυριης. Ap. 1. 604.

Εσηλυσια.

—Κρινων καιρὸν εσηλυσιης. Ep. l. 4.

Εσθημα. Εσθος, Εσθής.

—Εσιδω δ' εσθηματα. Soph. El. 270.

—Τῦ δ' ουτι μελαντερον επλετο εσθος. Il ω 94.

Εσθής τ' εν χηλοῖσιν—Od. ζ. 339.

SYN. Αμπεχονη, εσθησις, πεπλον, φᾶρος, χιτων, ἱματιον, ενδυτον.

EPITH. φοινικοβαπτον, καλὸν, λεπτουργές, ευειμον, σακκιον, ὑφανταδιντον.—φαεινή, ὑφαντή, μαλακή, αργυφής, πολυχρυσος, πορφυρεα, θεσπεσιος, τερμιοεσσα, πολυτιμητος, ποιμενια.

PHR.—Στολμος χρωτός. Eur.

Ψυχραι ευδιαιὸν φαρμακον αυρᾶν. Pind.

Εσθιω, Εσθω.

Τυς ἅμα σοι παντας πῦρ εσθιει—Il. ψ 182.

—Νυμφη δ' ετιθει παρα πᾶσαν εδωδὴν,

Εσθειν και πινειν, οἷα βροτοὶ ανδρες εδουσιν. Od. ε 197.

SYN. Κατεσθιω, συνεσθιω, εδομαι, επισιτιζομαι, καταδειπνεω, διατρωγω, δαινυμαι, βρωσκω.

Νυν δὴ και σιτυ πασαμην, και αιθοπα οἶνον

Λαυκανιης καθεηκα.—Hom.

Δαματρος ακτᾶς δεμας ἁγνὸς ισχειν. Eur.

Εσθλός.

Εσθλὸν δ' ουδέ τι εῖπας επος.—Il. α. 108.

Ηδ' ὅσκ' εσθλὸς εησι.—Il. ζ. 366.

SYN. Αγαθός. ανδρεῖος, κρατερός.

Εσθλοδοτης.

Φιλον εσθλοδοταν. Synef. 4.

Εσμός.

Συλλεγοντες γαρ καθ' ἑσμὺς,

Ὥσπερεὶ τ' ανθρηνια Ar. V. 1108.

Εσμὸς γυναικων.—Ib. L 354.

Γαλακτος ἑσμὺς εἶχον—Eur. B. 709

SYN. Σμῆνος, πλῆθος, οχλος, ευπορια.

SYN. Εὔπτερος, βαρυκαρδιος, δυσμαχος, εχεφρων, θεοφρων, συμπλόκος, δολοπλόκος, δηΐος, θρασὺς, λιθοσσόος, φιλοφορτιος, φιλεμπορος, κορυνηφόρος, βομβητὴς, μεγαπληθὴς, αιολοφυλος, αλλοφυὴς, αφθογγος, αλητης, ετεροπτολις, θαλαμηπόλος.

Εσοπτρον.

Λαβὼν εσοπτρον, αθρει

Κομας μεν ουκετ' ουσας. Anac. 11. 3.

SYN. Ενοπτρον, κατοπτρον.

Ου χροος αντιτυποιο διαυγεϊ μαρτυρι χαλκῷ

Μιμηλῆς εγελασσεν ες απνοον εἶδος οπωπῆς,

Καλλος ἑὸν κρινουσα.—

—Και ποτε χαλκὸν εχουσα διαυγέα τερπετο κουρη

Καλλεος αντιτυποιο δικασπόλον· αυτοματῳ δε

Σιγαλεῳ κηρυκι τυπον θεησατο μορφῆς,

Ψευδαλέον σκιοεντα δεμας κρινουσα κατοπτρῳ.

Μιμηλὴν δ' εγελασσεν ες εικονα —Nonn.

Εσπερα.

—Δὴ γαρ μεμβλωκε μαλιστα

Ημαρ. αταρ ταχα τοι ποτὶ ἑσπερα ρίγιον εσαι. Od. ρ 191.

SYN. Δειλη, δειελη, οψια, βουλυτος, ευη, εσπεριη.

Ηελιος μεν αποθεν ερεμνην δυετο γαῖαν,

Εσπεριος νεατας ὑπὲρ ακριας Αιθιοπηων.—

Ημος δ' αγρόθεν εῖσι φυτοσκάφος, η τις αροτρεὺς

Ασπασιως εις αὖλιν ἑὴν, δορποιο χατιζων. Apol.

Και σκιοεις ὅτε κνεφος ανεδραμε γειτονος ορφνης. Nonn.

Εσπερα.

Εσπερη. Vid. Ερυθηΐς.
Εσπερος.
Οἷος δ' αστὴρ εἶσι μετ' αστρασι νυκτὸς αμολγῷ
Εσπερος, ὃς καλλιςος εν ερανῷ ἵςαται αςήρ. Il. χ. 317.
SYN. Εσπερα — εσπεριος.
EPITH. Μελας, χρυσεος.
PHR. Εωσφόρος, φωσφορος, Κυθερηΐος, αςήρ.
—Λιποφεγγέος αγγελος ορφνης. Nonn.
Αςὴρ ὡς αριδηλος απ ερανὸν αιγληεντα. Cal.
—Οὖλος εθειραις Εσπερος. Call.
Εσπερε, τᾶς ερατας χρυσεον φαος Αφρογενειας;
Εσπερε. κυανεας ἱερὸν φιλε νυκτὸς αγαλμα, κ. λ. Mosch 7.
Φεγγος ανασειλασα κατηΐεν ες δυσιν ηώς.
Εκ περατης δ' ανεφαινε βαθυσκιος Εσπερος αςήρ.
Ημας δ' ηελιος μεν εδυ, ανα δ' ηλυθεν αςὴρ
Αυλιος, ὅστ' ανεπαυσεν οἰζυρὸς αροτῆρας. Ap.
Εσπεριος, Εσπερος.
Εσπεριος δ' αν επειτα λοεσσαμενος ποταμοιο. Il. φ 560.
—Προς εσπερυς τοπυς. Aesc. Pr. 348.
SYN. Εσπερινος, εφεσπερος, δυτικὸς, δειελινος, οψιος.
Εσπερίδες.
Εσπερίδας θ', αἷς μῆλα περην κλυτε ωκεανοιο
Χρυσεα καλὰ μελυσι, φεροντά τε δενδρεα καρπόν. Hef. θ. 215.
Εσπεριδων μηλοσπορον ακταν. Eur. Hipp. 742.
EPITH. Λιγυφωνοι.
Εσσην.
Ου σε θεῶν εσσῆνα παλοι θεσαν—Call. ι. 66.
SYN. Βασιλεὺς, (τῶν μελισσων.) ἡγεμών.
Εσσυμενως.
—Ὡς εσσυμενως εμαχοντο. Il. ο. 698.
SYN. Σπεδαιως, ταχεως, προθυμως, επιςροφαδην, ηπειγμενως.
Εςηκω
—Τόθ' ἑςηκει ενὶ θαμνῳ. Od χ. 469.
SYN. Ιςαμαι, διαμενω, εμμενω.
Εςια, Ιςιη.
Εςιη τ' Οδυσῆος αμυμονος ἣν αφικανω. Od. ξ. 159.
—Πατρωαθ' ἑςια κατεσκαφη. Eur. Hec. 22.
SYN. Εσχαρα, εσχαρεων, παρεςια, πυροδαισιον. οικια βωμὸς.
EPITH. Πανοΐζυς, μακαιρα.
Εςια
Και τὰν βῶν εφαγεν τὰν Εςια ετρεφε ματηρ. Call. 6. 109
Εςια ευδυνατοιο Κρονυ θυγατερ, βασιλεια,
Η μεσον οἶκον εχεις πυρὸς αεναοιο μεγιςυ—
Αΐδιε, πολύμορφε, ποθεινοτατη, χλοομορφε,
Μειδιοωσα μακαιρα,—κ. λ. Orph. H.
Εςιαμα, Εςιασις.
Τα Ταντάλυ θεοῖσιν εςιαματα
Απιςα κρινω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ. Eur. I. T. 388.
Ηδ' εςιασις, ισχάδες, και ςεμφυλα. Alex. ap. Athen. l. 4.
SYN. Δαιτη—προσκλησις, προκλησις, επαγωγή.
Εςιαω.
Και νῦν εγὼ μὲν εν δομοισιν ἑςιῶ
Ξενον, πανεργον κλῶπα,—Eur. Alc. 775.
SYN. Ενεςιαω, συνεςιαω, ευωχεω, δαιτυμι. τρεφω. ευφραινω. αριςοποιῶ,
Εςωρ.
—Επὶ δε κρικον ἕςορι βαλλον. Il. ω. 172. (al. εκτορι, οἷον εχετορι.)
EXP. Πασσαλίσκος. E. M. σφὴν, γομφος, εμβολος, ςυλος. Hef.
Εσυςερον. Vid. Εισαῦθις.
Ποσσα μεν ἁ Καδμηΐς εσυςερον εμπυρα καυσει. Call. 5. 107.
Εσχαρα, Εσχαρεων.
Οσσαι γαρ Τρωων πυρὸς εσχαραι—Il. κ. 418.
Η μεν επ' εσχαρῃ ἧςο συν αμφιπολοισι γυναιξίν. Od. ζ. 52.
Οισετε πῦρ ὅτι θᾶσσον απ' εσχαρεῶνος ἑλόντες. Theoc. 24. 48.
—Εσχαρην κρεηδόκον. Ep. l. 6.
SYN. Εσχαρὶς, εσχαριον, εςια. ανθρακιςηριον. ςυπος. μαγειρικὸν εργαλεῖον.
Εσχαριος.
Ηριπεν εσχαριε λαβρον επ' ἆσθμα πυρός. Ep. l. 3.
Εσχατιά.
—Εσχατιαὶ δὲ
Αρνα νεον βοσκοντι—Theoc. 13. 25.
Μεχρι πρὸς εσχατιὰς πολυπιδακος αιπεινης. Ib. 25. 31.
Ναῖον δ' εσχατιὴν Φθιης—Il. ι 480.
SYN. Ακρον, το εσχατον, ὑςατον, περας — χωρίον. αγρὸς, η. το εσχατον τῦ αγρυ.—ερημια, τελευταια.
Εσχατιος, Εσχατος.
Εσχατιης μοιρης—Ep.
—Τοί ρ' εσχατοι νῆας εϊσας Ειρυαν—Il. θ. 225.
SYN. Εξωτατος, ακροτατος. ὑςατος, πανυςατος, πυματος. νεατος, κατωτατος. ταπεινοτατος. τελευταῖος.
Εσχατοεις.
—Ανθηδόνα τ' εσχατοωσαν. Il. β. 408. (al. εσχατοωσαν.)

Εσχατιαω

Εσχατιαω.
—Ει τινά πε δηΐων ἑλοι εσχατιῶντα. Il. κ. 206.
SYN. Εσχατευω, εσχατιζω, ὑπολειπομαι, πλαναομαι.
Εσχατως.
—Φοϐεμαι σ' εσχατως. Menand.
SYN. Ακρως. ὑστατως. ὑπερϐαλλοντως.

E T

ΕΤΑΙΡΑ. Εταρα.
—Φυζα, φοϐε κρυοεντος ἑταιρη. Il. ι. 2.
—Εταιρα δ' εσα πανεργος. Ep. l. 1.
—Κασιγνητη, ἑταρη τε. Il. δ. 441.
SYN. Συνεργος, φιλη, γυνη.—εταιρὶς, εταιρισρια, χαμεταιρα, χαμεταιρὶς, χαμαιτυπη, κασαλϐὰς, μαχλὰς, πορνη, βασσαρα, εμπελατειρα.
EPITH. Λιγυφωνος. φιλη, ἡλιξ, οιετης, ϑυμηρης, ευπατερεια.—μισθοφόρος. vid. Μαχλάς.
Εταιρεια, Εταιρια.
Θεντο μετ' αλληλοισιν εταιρειην μυε » . Suid.
Βροτῶν απισος εσθ' ἑταιρειας λιμην. Soph. Aj. 692.
—Εταιρειαν σεϐων. Eur. Or. 1084.
SYN. Εταιρησις, συσσιτια, συμμαχια, κοινωνια. φιλια. ὁμονοια.—ταγμα. μαχλοσυνη.
Εταιρειος.
Ον παρος ἀριζηλον ἑταιρειη φιλοτητι Hom. M. 58
SYN. Εταιριος, ἑταιρικὸς, ἑταιρηΐος. πορνικός.
Εταιρεω.
—Ηταιρηκοτος. Ar. Pa. 11.
SYN Καταπορνευω.—εμπορευομαι.
Εταιριζω, Ἑταριζω, Εταριζομαι.
—Σοι γάρ τε μαλισά γε φιλτατόν εσιν
Ανδρὶ εταιρισσαι—Il. ω. 335.
Η τινά πε Τρωων ἑταρισσαιτο μεγαθυμων. Il. ν. 456.
SYN. Προσεταιριζω, συνεταιρεμαι. συνδιοικεω. βοηθεω. συνεργεω.
Εταῖρος. Ἑταρος.
—Πολέες δ' αμφ' αυτὸν ἑταῖροι. Il. ϐ. 417.
Οψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ανὴρ ιδεν—Il. ρ. 466.
—Πολλοὶ τε και εσθλοὶ
Λαοὶ ἑποντ' ἑταροι,—Il. ν. 710.
SYN. Συζυγος, συμμαχος, συσσιτος, συμπρακτωρ. κοινωνος, φιλος, εθὰς. ετης. συνεριθος, συνεργὸς, ϑεραπων, γνωσὸς, ευμενετης, ενοικος, οικεῖος, επιτηδειος, ερασὴς, παρανυμφος, ὁμοσπονδος, οπὸς.—ιδιος.
EPITH. Δῖος, εριηρ, εννὴς, πισὸς, ὑπερθυμος, κακὸς, φιλος, φιλοεργος, ϑαλασσοπόνος, συνδορπος, ὁμοσοφιος, τετιμένος, ευκνημις, πατρωϊος, αεκων, απημων, αμιτροχιτων, επαρ ς, αγχεμαχος, αντιθεος, λυγρὸς, ιφθιμος.
Ετεοκληειος.
—Κατὰ δῶμα βιης Ετεοκληειης. Il. δ. 386.
Ετεοκλῆς
Ανθ' ὧν Ετεοκλῆς ων φυσει νεωτερος,
Γῆς εξωσεν,—Soph. Oed. C. 1360.
Ετεοκλος.
—Τριτος δ' Ετεοκλος Αργεῖος γεγως. Ib. 1381.
Ετεὸν, Vid. Ετυμως.
Ει ετεὸν Καλχας μαντευεται—Il. ϐ. 300.
Ετεια Adv.
—Και δυσθλοισιν Παρθενοπην βοαν
Ετεια Κυδανεσιν—Lyc. 721.
SYN. Αμφιετεὶ, αμφιετες, ανὰ πᾶν ετος, κατ' ετος, παρ' ετος ἑκασον, οσα ετη, πρὸς ετης.
Ετειος.
Φρερᾶς ετειας μῆκος,—Aesc. Ag. 2.
SYN. Επετειος, ετησιος.—αυτοετης.
Ετεραλκής.
—Μαχης ἑτεραλκέα νικην. Il. η. 26.
Αρης ἑτεραλκὴς. Aesc. Per. 956.
SYN. Ετερορρεπὴς, ἑτεροκλινής.—νικηφόρος.
Ετερημερος.
Αλλοτε μεν ζωεσ' ἑτερημεροι,—Od. λ. 302.
Ετερογναθος.
—Ετερογναθος ἱππος. F. M.
SYN. Σκληροςομος.—απληςος.
Ετεροζηλως.
—Ως ἑτεροζηλως διεδασσαο μοιραν. Hes. θ. 544.
Ετεροζυγος.
Σταθμὸν μη κρυειν ἑτεροζυγον, αλλ' ισον ἑλκειν. Phocyl. 13.
Ετεροπνοος.
Ετεροπνους εναυλες. Anac. 49. 4.
Ετερορρεπὴς, Ετερορροπος.
—Τάδ' επισκοπεῖ
Ζεὺς ἑτερορρεπής—Aesc. Supp. 408.
—Φερομεν δε δεῶν ἑτερορροπα δῶρα
Αφραδεει κραδιη,—Suid.
SYN. Ετεροκλινὴς, ἑτεραλκής. καταρρεπής.
Ετερος.
—Ει γεν ἑτερός γε φυγησιν Il. ε. 258.
—Ετεροι δε μεθ' ὑλην Il. η. 418.
SYN Αλλος, αλλοῖος, ετεροιος.—ὁ μεν, ὁ δὲ, ὁ δέ τις.

Ἑτεροτροπος.
Επὶ κακὸν ἑτεροτροπον—Ar. Th. 731.
Ετεροφρων.
Ως ειπὼν εκελευσεν αγειν ἑτεροφρονα κερην
Κευθμὸν εσω θαλαμοιο,—Tryph. 430.
SYN. Αφρων.—ἑτερογνωμων.
Ετεροφωνος, Ετεροφθογγος.
Ετεροφωνῳ στρατῷ. Aesch. S. T. 176,
Ζώων ἑτεροφθογγων. Synes. 3.
SYN. Αλλογλωσσος, αλλοφωνος. ασυμφωνος.
Ετερωθεν, Ετερωθι, Ετερωσε.
Ατρειδης δ' ἑτερωθεν εμηνιε—Il. α. 247.
—Και ει χ' ἑτερωθι πυθηαι. Il. ε. 351.
—Νεκυν ἑτερωσ' ερυοντα. Il. δ. 492.
SYN. Αλλοσε, αλλαχοσε, αλλαχόθεν, αλλη. αλλοθι. εκ τῦ εναντιυ. εξεναντιας.
Ετεωνεύς.
—Ο δ' ε προμολων ιδετο κρειων Ετεωνεὺς,
Οτρηρὸς θεραπων Μενελαυ—Od. δ. 22.
Αγχιμολος δέ οἱ ἦλθε Βοηθοιδης Ετεωνεὺς. Ib. ο. 95.
Ετεωνος.
Πολυκνημόν τ' Ετεωνόν. Il. β. 497.
Ετης.
Η μεν πολλα ἐται και ανεψιοι αμφὶς εόντες. Il. ι. 460.
SYN. Εταῖρος.—πολιτης.
Ετησιος.
Συ μεν, φιλη χελιδων
Ετησιη μολῦσα
Θερει πλεκεις καλιήν. Anac. 33. 2.
SYN. Επετησιος, ετειος, ενιαυσιος.
Ετητυμια. Vid. Αληθεια.
Μαρτυς ετητυμιης πανθελγέος ανδρασιν ειην. Nonn.
Ετητυμον Adv. Vid. Ετυμως.
Τῇ σ' οἴω κατανεῦσαι ετητυμον—Il. α. 558.
Ετητυμος. Vid. Αληθής.
—Ου γάρ οἱ τις ετητυμος αγγελος ελθών. Il. χ. 438.
Ετι.
—Ηδ' ετι δωσει. Il. α. 96.
Μη μ' ετι νῦν κατερυκε,—Od. α. 315
SYN. Εις ἐτι, ετι μὲν, ετι και νῦν, προσετι, μεχρι νῦν, ἑως.—πλεον.—εισαῦθις.
Ετνηρυσις.
—Αναδος δεῦρο την ετνηρυσιν. Ar. A. 244.
SYN. Ζωμαρυσρον. δοιδυξ. ζωμηρυσις.
Ετνος.
Ιν' ετνος καταχεω τῦ 'λατῆρος τετυι. Ib. 245.
SYN. Αθαρα. οσπριον.
Ετοιμαζω, Ετοιμαζομαι.
Αυταρ εμοὶ γερας αυτίχ' ετοιμασατ', οφρα μὴ οἶος
Αργειων αγεραστος εω,—Il. α. 118.

SYN. Προτοιμαζω, σχεδιαζω, ευτρεπιζω, κατασκευαζω, προκαθιστημι.
Ετοιμος.
Αυτίκα γάρ τοι επειτα μεθ' Εκτορα ποτμος ἑτοῖμος. Il. σ. 96.
SYN. Επαρτὴς, προχειρος.—προθυμος. μεμαὼς, εθελεργὸς, ταχὺς, ευτροπος, ευχερής.
Ετος. Vid. Ενιαυτος.
Ηδη γαρ νῦν μοι τόδ' εικοστὸν ετος εςίν. Il. ω. 765.
Επτὰ σχεδόν τι καρπιμυς ετῶν κυκλυς. Eur. Hel. 111.
EPITH. Αμβολιεργον, πολυπλαγκτον, λιπαρόν.
Ετυμος. Vid. Αληθης.
Ψευσομαι, η ετυμον ερεω;—Il. κ. 534.
Ετυμως.
Οθνειων φιλοτητας αναινεω, πρὶν κεν απ' αλλων
Ειδειης ετυμως μελεδηματα και νοον αυτῶν. Naum. 52.
SYN. Ετεὸν, ετυμον, ετητυμως, αληθινως, αληθῶς, ατεχνως, ατρεκεως, ατρεκῶς, νημερτὲς, νημερτεως, νητρεκῶς, οντως, αδιαψευστως.
Ετωσια, Adv.
—Ετωσια μοχθιζοντι. Theoc. 7. 48.
SYN. Ματην, φρυδως, μαψιδιως, αυτως. ετός.
Ετωσιος.
—Εκ δέ μοι εγχος
Ηΐχθη παλαμηφιν ετωσιον, ὑδ' εβαλόν μιν. Il. γ. 368.
SYN. Ματαιος, αχρηστος. ανηνυτος, απρακτος.
Ετωσιοεργος.
Ου γαρ ετωσιοεργὸς ανὴρ πιμπλησι καλιὴν. Hes. ε. 409.
SYN. Αεργὸς, αμβολιεργος, φυγεργὸς. αεργηνής.

E Y

EY.
—Ευ δ' οικαδ' ἱκεσθαι. Il. α. 19.
SYN. Καλῶς, ορθῶς, χρησιμως, ευτυχως, ισχυρῶς.
Ευα.
—Τυτῳ εποιησατο Ευαν αγητην
Κυριδιην αλοχον' ἣν δὴ πορεν εν Παραδεισῳ
Τυτῳ συνναιειν—Sibyl. l. 1.
Ευαγγελιζομαι, Ευαγγελιζω.
Ευαγγελισασθαι πρῶτον ὑμῖν βυλομαι. Ar. Eq. 640.

SYN.

S Y N. Αγγελλω.

Ευαγγελιον.

—Ευαγγελιον δὲ μοι εϛω. Od. ξ. 152.

—Απορρητων ευαγγελιων ὑποϛητης. Scip.

E X P. Αγαθῆς αγγελιας δῶρον.—κηρυγμα, μηνυμα.

—Μυθȣς σοί τε συντομωτατȣς
Κλυειν, εμοί τε τῶδε καλλιϛȣς φερω. Eur.

Ευαγγελος.

Ευαγγελοι γενοισθε, πραξαντες καλῶς. Eur. M. 975.

Ευαγγελος μεν, ὥσπερ ἡ παροιμια,
Εως γενοιτο μητρὸς ευφρονης παρα. Aesc. Ag. 273.

Ευαγεω.

Αυτὸς δ' ευαγεοιμι, και ευαγεεσσιν ἁδοιμι. Theoc. 26. 30.

S Y N. Αγιευω, καθαρευω, ἁγιϛευω, ευσεβεω.

Ευαγεως.

Ευαγεως ἱερῶ ανα διπλοα μηρια βωμῶ
Καῖον,—Ap. 2. 701.

S Y N. Αγιως, ὁσιως, καθαρῶς, ἁγνῶς.

Ευαγής.

—Ευαγεων δε και ευαγεεσσιν μελοιμην. Call. 4. 98.

S Y N. Αγνὸς, καθαρὸς, ὁσιος, ευσεβὴς, ἁγιος.

Ευαγητος.

Δροσερὰν φυσιν ευαγητον. Ar. N. 276.

E X P. Πανταχȣ̃ φερομενην, ȣ λαμπράν.

Ευαγκαλος.

—Αχθος ȣκ ευαγκαλον. Aesc. Pa. 350.

S Y N. Ευφορητος, ανασχετος.

Ευαγκεια.

Πινδȣ αν' ευαγκειαν,—Call. 6. 83.

Ευαγορη, Nom pr.

Λειαγορη τε, και Ευαγορη,—Hes. Ͽ. 257.

Ευαγορια.

Σύν τ' ευαγορια, σύν τ' ευγμασι, σύν τ' ολολυγαῖς. Call. 5. 139.

S Y N. Επιχαρμα, φιλοφροσυνη.

Ευαγρεω.

Καί σφι δὸς ευαγρεῖν ἠερα, γαῖαν, ὕδωρ. Ep. l. 6.

Ευαγρια.

Ανθ' ὧν ευαγριην—Ib.

Ευαγρος.

Επινικιῳ σθενει τον ευ·
αγρον τελειῶσαι δὴ λοχον. Soph. Oed. C. 1145.

S Y N. Ευαλωτος, ευλαβὴς, ἁλωσιμος.

Ευαζω, Ευαζομαι, Εὐϊαζω.

Αβροτων επεων ευαζοντων—Soph. An. 1149.

Τον Βακχιον ευαζομενα Ͽεόν. Eur. B. 67.

Μακαριος, ὃς εὐϊαζει. Ib. Cyc. 493.

S Y N. Ανευαζω, επευαζω, ὑμνεω. Ͽρηνεω. επιφθεγγομαι.

Ευαής.

Χωρῳ εν ευαεϊ, και ευτροχαλῳ εν αλωῇ. Hes. ε. 597.

S Y N. Ηνεμοεις, ὑπηνεμιος. ευπνοος. ευανεμος.

Ευαθλος.

Μητέρες ευαθλων γεραων, φρενες,—Ep. l. 5.

Λαμπωνος ευαθλȣ γενεας ὑπὲρ—Pind. Isth. 6.

Ευαιμων, Ευαιμονιδης. Vid. Ευρυπυλος.

Ευαινητος

—Ευαινητος Ορφευς. Pind. P. 4.

Ευαιων. Nom. pr.

—Ευαιων ὁ δεξιωτατος, Ar. Ecc. 408.

Ευαιων.

—Και ευαιων Εκαεργη Call. 4. 292.

Ολβιαν ερεει σὲ, και ευαιωνα γενεσθαι. Ib. 5. 117.

S Y N. Ευδαίμων, μακαρ. ευαγηρως ευμοιρος.

Ευαΐως.

Ευαΐως επινικι' εῦαι.—Ar. Ecc. 1173.

S Y N. Ευμοιρως. μακαριως.

Ευακοεω.

Καρβαναν δ' αυδὰν Ευακοεῖς. Aesc. Supp. 125.

S Y N. Εννοεω, αισθανομαι.

Ευαμπελος. Vid. Βακχος.

Ευανδρια.

Αλλ' ȣκ ενεϛι ϛεφανος, ȣδ' ευανδρια. Eur. Fr.

S Y N. Πολυανδρια—αγηνορια, ανδρια.

Ευανδρος.

—Πολιν κ' ευανδρον εχοιτε. Call. Fr.

S Y N. Πολυανδρος, ανδρεῖος. ευηνωρ.

Ευανεμος. Vid. Ευηνεμος.

Εν ευανεμοις βασσαις. Soph. Aj. 198.

Τῆδε γαρ πλοον ευανεμον ατευμεθα παρ Διὸς. Theoc. 28. 5.

Ευανθεμος, Ευανθής.

Προς ευανθεμον δ', ὅτε φυὰν
Λαχναι νιν μελαν γενειον ερέφον. Pind. Ol. 1.

—Πυκασαι τ' γενυν ευανθεϊ λαχνη. Od. λ. 319.

S Y N. Ευαθαλης, ανθεμόεις, πολυανθής.

Ευανθης.

Ὅν μοι εδωκε Μαρων, Ευανθεος ὑός. Od. ι. 197.

Ευανταω.

—Και ευαντησον αοιδῇ. Call. 3. ult.

S Y N. Ιλαω, ἱληκι· ἱλεως, ευμενὴς, ὦναι.

Ευαντής, Ευαντητος.

—Χθονιην ευαντέα δῶναι εφορμήν. Ap. 4. 148.

Κλειδȣχ', ευαντητε, φιλοτροφε,—Orph. H.

S Y N. Ευαπαντητος, ευεξιλαϛος.—ευθετος. κοινός.

Ευαρεϛος.

Ευαρκ]ος.
Εν ηνιχισι δ' εἶχεν ευαρκ]ον σωμα. Aesc. P. 193.
SYN. Ευηκοος, υπηκοος, ευηκτος, ευπειθης, πειθηνιος.—ευαρχος.
Ευαρματος
Ευαρματος ἱερων—Pind. P. 2.
Θηβας τ' ευαρματυ αλσος.—Soph. An. 857.
Ευαρμοςος.
Ευαρμοςοις εν καλαμοις. Eur. El 702.
SYN Ευσυνθετος, ευθετος, αρμοδιος, εναρμονιος, επιτηδειος.
Ευαρνος
Καί τις απ' ευαρνοιο καταχραινοιτο γαλακ]ος. Ep. l. 3.
Ευαροτρος.
Τμηξας ευαροτρυ ραχιν οργαδος—Ep. l. 6.
Ευαρχος.
Στερρῷ τυπεντα κλειδας ευαρχυ μυλῳ. Lyc. 233.
SYN. Αρχος. ευαρκ]ος.
Ευάς.
—Βακχυ τροφον, Ευάδα κυρην. Orph. H.
Ευασμα.
—Καλλιχυ]υπον ευασμα Βακχαν. Eur. B. 129.
SYN. Ευασμος. θριαμβος, αλαλαγμος.
Ευαςερος. Vid Σεληνη
Ευαςὴρ, Ευαςής. Vid. Βακχος, Σιληνος.
—Και Ευαςῆρι Λυαιω. Ep. l. 6.
Ευαςειρα. Vid. Νυμφαι.
Ευβατος.
—Ου γαρ ευβατος πετρα. Aesc. Pr. 717.
SYN. Ευπαλος, ευπορος.
Ευβοια.
—Οι ναιυσι περην ἱερῆς Ευβοιης. Il. β. 536.
EPITH. Ημαθοεσσα, αμπελοεσσα, ναυσικλειτη, χαλκωδων. Αβαντις.
Ευβοιηθεν.
Κανθος δ' Ευβοιηθεν Αβαντιαδης επεγηνεεν Orph. 139.
Ευβοΐς. Ευβοιΐς.
Ευβοΐδα χωραν—Soph. Tr. 74.
Ακτή τις ες' Ευβοιΐς, ενθ' ὁριζεται
Βωμυς τελη τ' εγκαρπα Κηναιῳ Διΐ. Ib. 242.
Ευβοος. Ευβυς.
Ουδ' ευβυν σε εσεσθαι οἴομαι, υδ' ευμηλον. Hom. A 54.
Ευβοσια.
Πρoῖκα δ' εχει πολλὴν εξ ἁλος ευβοσιην. Ep l. 2.
SYN. Τροφὴ. ευφορια.
Ευβοςρυχος
—Σοβεις ευβοςρυχον αιγλην. Ep l. 7.
Ευβοτος.
Ευβοτος, ευμηλος,—Od. o. 405.
Αλλ' αγε και τυ τὸν ευβοτον αμνὸν ερειδε. Theoc. 5. 24.
SYN. Βυλοτος, ζαβοτος, πολυβοτος, μηλοβοτος, ευνομος, ευφορβος. ευτραφής. ευτροφος, ευανθης.
Ευβοτρυς, Ευβοτρυος.
Ες την ευβοτρυν Πεπαρηθον—Soph. Ph. 555.
Υπ' αμπελον, ευπεταλον,
Ευβοτρυον, κομῶσαν. Anac. 18. 17.
SYN. Βοτρυοεις. βοτρυωδης.
Ευβυλευς.
—Ευβυλῆος Αιματος εκγεγαῶσαν—Orph. H.
Ευβυλια.
Τυχης τα θνητῶν πραγματ', υκ ευβυλιας. Sent.
Ευψυχιαν εσπευσας αντ' ευβυλιας. Eur. Supp. 161.
SYN. Επιφροσυνη. ευλογια. φρονησις, συνεσις.
Ευβυλος.
Και βραδὺς ευβυλος εἷλεν ταχὺν ανδρα διωκων. Theog. 329.
Αρειος ευβυλον παγον—Soph. Oed. C. 1001.
SYN. Ευπολυβυλος, ευμητης, ευμητις, πολυβυλος, δαΐφρων, συνετος, φρονιμος, πεπνυμενος.—αγορητής.
PHR.—Πινυτῆσιν αρηραμένος φρεσὶ θυμόν.
Οσκ επιςατο ᾗσιν ενὶ φρεσὶν αρτια βαζειν.
Βαθειαν αλοκα δια φρενὸς καρπυμενος.
Εξ ἧς τα κεδνα βλαςανει βυλευματα.
Ευ πραπιδων οιακα νεμων. Aesc.
Ευβυλως.
—Ην γαρ ευβυλως εχων. Aesc. Ch. 694.
Ευβυριος.
Ασυ κατ' ευβυριον—Σ. M.
SYN. Ευοικος.
Ευγαληνος.
Οι δ' ὅσα γρωνυς ευγαληνα χειμαδος
Ναῦται λιαζον—Lyc. 20.
SYN. Γαληνος. γαληνιος, ευδιος.
Ευγαμος.
—Αλλ' τε Κυπρις Ευγαμον. Ep. l. 1.
Ευγενεια.
—Τας δ' ευγενειας Πλεον ὑπερβαλλων—Eur. Herc. F. 696.
SYN. Γενναιοτης, ευδοξια. ευπρεπεια, το γενναῖον, ευγενές.
Ευγενειος, Ηὑγενειος.
Δῶσε γαρ ὡς ειδεν οψιν αμφιλιχον ηὑγενειον. Hom. XVIII. 19
SYN. Ευρυγενειος, βαθυγενειος, ευπωγων.
Ευγενης, Ευγενετης, Ηὑγενής. Ευγενετειρα.
—Και ευγενεός τε γένους. Hom. V. 230.
Ιππυς ευγενέας—Phocyl. 190.

Η των

Η τῶν παροιθεν ευγενετᾶν ἑτερος
Ετλα κακων τοσων δ' αἱματος ἀμεριν
Τοιάδ' αχεα φανερά; Eur. Ph. 1534.
Και Θεμις ηϋγενής,—Hom. IV. 94.
Ευγενετειρα Τυχη—Ep.
SYN. Γενναῖος, γεννάδας, ευγενειὸς, διογενὴς, ευπατρίδας, αριςογονος, ελευθερος, ευδοκιμος, ανδρεῖος. ευγεγονως.
PHR. Θεῶν αἷμα λαχων. Hom.—Πανεξοχον αἷμα λελογχώς. Orph.

Ευγηθης. Ευγηθητος.
—Ευγαθεῖ κελαδῳ—Eur. Herc. F. 792.
Και Ἐῦμ' ϰκ ευγαθητον Ετικεν—Eur. I. T. 212.
SYN. Αγαςὸς, μεγηρατος, τερπνὸς. ἡδὺς.

Ευγηρυς. Vid. Ευγλωσσος.
· Φθεγξωμεθ' ευγηρυν εμὰν αοιδάν. Ar. R. 215.

Ευγλαγος.
Ευγλαγον Ἐαλος. Lyc. 307.
SYN. Ευανατροφος, γαλαθηνὸς, Ἐαλερὸς.

Ευγληνος.
Κυκνοισιν ινδαλθεντες ευγληνοις δομήν. Ib. 597.
SYN. Ευοφθαλμος, ευωπὸς, ευδερκὴς, περιγληνος.

Ευγλυπ7ος. Ευγλυφὴς. Vid. Ευποιητος.
Ευγλυπ7ῳ επι βωμῷ. Ep. l. 5.
—Ευγλυφεας καλαμϰς. Ep. l. 6.

Ευγλωσσια.
Ευγλωσσια δε πολλάκις πεισθεὶς ανὴρ
Δικαια λεξας, ἧσσον ευγλωσσϰ φερει. Eur. Fr.
SYN. Δεινολογια. ευφραδια, επητυς, αγορητυς, ευεπεια, ευρημοσυνη λογιοτης, ςωμυλια.

Ευγλωσσος. Ευγλωτ7ος. Vid. Ηδυεπης.
Θρασὺς, ευγλωτ7ος, τολμηρὸς ετης,
Βδελυρὸς, ψευδων συγκολλητης,
Ευρεσιεπης, περιτριμμα δικων,
—Κροταλον—ειρων, γλοιὸς, αλαζων, κ. λ. Ar. N. 444.
SYN. Ευφθογγος, ευφραδὴς, ευφωνος, ευλαλος, ευςομος, ευθυρρημων, ευεπης, ευμολπος, μελιγλωσσος, καλλιφθογγος, βαθυγλωσσος, ςωμύλος, ελλογιμος, λογιος, φραςικὸς, ἡδυεπης.

Ευγμα.
Και δή οἱ Μεντωρ μεν εβη κενα ευγματα ειπων. Od. χ. 249.
· SYN. Ευχὴ, προσευχή—εὖχος. καυχημα.

Ευγναμπ7ος. Vid. Ευκαμπὴς.
—Κληῖσιν εΰγναμπ7οις αραρυῖαι. Od. σ. 293.

Ευγνωμονως.
Ορᾶθ' ὅσοι νομιζετ' ϰκ εἶναι Θεὸν,
Δὶς εξαμαρτανοντες ϰκ ευγνωμενως
Εςιν γαρ, εςιν—κ λ. Eur. Fr.
SYN. Ευχαριςως, αρεσκοντως, ευϛϰλως.

Ευγνωμων.
Ευγνωμων, φιλομϰσος, ερωτικὸς, εις ακρον ἀδὺς. Theoc. 14. 61.
SYN. Ευφρων, ευνὸος, επιεικὴς, απλοος, ευϛϰλος.

Ευγνωτος. Ευγνωςος.
—Ευγνωςος
Εμοὶ ξυνεις διὰ παντὸς ευφρων. Soph. Aj 715.
SYN. Ευεπιγνωςος, φανερὸς, δῆλος, ευσυνοπ7ος, ευθεωρητος, ευσυμϐλητος.

Ευγομφος.
—Αναπ7υξαντες ευγομφϰς πυλας. Eur. I. T. 1286.

Ευγραφὴς.
Ευγραφέος τεχνης οργανον—Ep. l. 6.

Ευγυρος.
—Ου κατ' ευγυρον παλην. Ep. l. 3.

Ευδαιμονεω.
Ουκ εςιν ὅςις πάντ' ανὴρ ευδαιμονεῖ. Phil.
SYN. Ευτυχεω, ευθενεω, ευημερεω, ευοδρομεῶ. καλῶς, εὖ, ευτυχῶς, πραττω, φερομαι.

Ευδαιμονια.
—Δὸς δ' αμμι τυχην ευδαιμονιην τε Hom. X.
SYN. Ευτυχια. ευπραγια. ευπραξια, ευπολιμια, ευκληρια, ευθενια, ευθενεια, ευεςὼ, ευηγεσια, ευερμια, ευημερια, ευημερημα, ολϐος, πανολϐια, πλῦτος, αγαθὴ τυχη, μακαριοτης.

Ευδαιμονιζω. Vid. Μακαριζω.
Ευκλεια δ' οἷς μὲν ες' αληθειας ϋπο,
Ευδαιμονιζω—Eur. Andr. 322.

Ευδαιμονως. Ευδαιμονικως.
Η ζῆν αλυπως, η Ἐανεῖν ευδαιμονως. Sent.
Ευδαιμονικως γ' ὁ πρεσϐυτης—
Τανῦν τάδε πραττει. Ar. Pa. 856.
SYN. Ευτυχῶς, δεξιως, μακαριως, αταλαιπωρως.

Ευδαιμων.
Των ευδαιμων τε και ολϐιος, ὃς τάδε παντα
Ειδὼς εργαζηται, αναιτιος αθανατοισιν. Hesi. ε. 824.
SYN. Ευτυχὴς, ευποτμος, ευμοιρος, ευπραγὴς, ευκληρος. ευερμὴς, ευημερος, ολϐιοδαιμων, πολϐιος, ολϐιος, αταλαιπωρος, μοιρηγενὴς, μακαριος, πλϰσιος, ευκτημων.

Ευδακρυτος.
Ουκ ἧσσον ευδακρυτά μοι λεγεις τάδε. Aesc. Ch. 179.
SYN. Αριδακρυτος, πολυδακρυτος. αξιοθρηνος, πολυθρηνος.

Ευδανω.
—Ενθα Τυφῶνς δαμας.

Κευθμῶνος αἰνολεκτρον ευδανει μυχόν. Lyc. 1354.
SYN. Επευναζομαι, επικαθευδω, ευδω.

Ευδειελος.
Οι νεμομεσθ' Ιθακην ευδειελον—Il. β. 167.
EXP. Ευ προς δειλην κειμενην—ευδηλος.
SYN. Αιθριος, πανηλιος, ευδιος. επιφανής.

Ευδεινός.
Ευδεινοῖς ἁπαλοῖσι γαληνιοωσα δρομοισι. Orph. H.

Ευδειπνος.
—Ινα δ' ευδειπνοι
Δαῖτες, τί ματην τεινουσι βοάν. Eur. M. 200.
SYN. Ευθοινος δαψιλής. πολυτελής.

Ευδηλος.
Πεπληγμεθ' ευδηλα γαρ. Aesc. Per. 1013.
SYN. Αριδηλος, καταδηλος, δῆλος, ευοπτος, ευδιοπτος, καταφανής.

Ευδια.
Ο νικῶν δε, λοιπὸν αμφὶ βιοτον,
Εχει μελιτοεσσαν ευδιαν. Pind. Ol. 1.
Χειμὼν μεταβαλλει ραδιως εις ευδιαν. Sent.
SYN. Αιθρη, γαληνη, ευαερια. νηνεμια.—αβροχια.—ευημερια.—αλεα.

Ευδιανος, Ευδιεινος.
Και ψυχρᾶν ὁπότ' ευδιανον φαρμακον αυρᾶν Πελλανα φερε. Pind. Ol. 9.
SYN. Αλεξανεμος. ευδιος.

Ευδιαω.
—Επιπνευσειε δ' αητης
Μειλιχος, ῷ κ' επὶ ποντον ελευσομεθ' ευδιοωντες. Ap. 1. 424.
SYN. Ενευδιαω, ευδιαζομαι, παρευδιαζομαι, γαληνιαω, γαληνιζω.

Ευδικια.
—Βασιλῆος αμυμονος, ὅστε θεουδὴς
Ανδρεσσιν εν πολλοῖσι και ιφθιμοισιν ανασσων,
Ευδικιας ανεχησι—Od. τ. 111.
SYN. Δικη, δικαιοσυνη, δικαιοπραγια, θεμις.
EPITH. Ερατεινη, λαθικηδής.

Ευδινητος.
Τρυπανα τ' ευδινητα—Ep. Suid.
SYN. Ευστροφος, ευκινητος.—ευαγητος.

Ευδιος.
—Σημαινουσα τὰ πρὸς πλοον ευδια παντα. Theoc. 22. 22.
—Εκ δ' ανεμοιο
Ευδιοι εκλυζοντο τινασσομενης ἁλὸς ακραι, Ap. 1. 521.
SYN. Ευδιεινος. ὑπευδιος, αιθριος, γαληνός, ευδειελος. ακυμαντος.

Ευδμητος.
—Εὐδμητον περὶ βωμόν. Il. α. 448.
—Και εὔδμητῳ τελαμωνι. Il. η. 304.
SYN. Ευκτιστος, ευκτιτος, ευποιητος, ευπηκτος, ευτυκτος. ευεργής.

Ευδοκιμεω, Ευδοκιμεομαι.
Αλλ' ὁ μὲν ευδοκιμεῖν πειρωμενος, ου προνοησας,
Εις μεγαλην ατην και χαλεπὴν επεσε. Theog. 587.
SYN. Ὑπερευδοκιμεω. ευδοξεω, επιφημιζομαι, κλεομαι, ελλαμπρυνομαι. ευδοκιμος γινομαι.

Ευδοκιμητος, Ευδοκιμος.
—Και τις ανὴρ μονος ευδοκιμητος ελειφθη. Sibyl. l. 3.
Ευδοκιμος ὁ Διὸς ινις—Eur. Andr. 798.
SYN. Επαινετος, υποδεκτος. διαθρυλλητος, γνωριμος, ευδοξος. γενναῖος. ευπροσωπος, ευπαραδεκτος.

Ευδοξεω. Vid. Ευδοκιμεω.
Τίς δὴ μετ' αυτὸν αλλος ευδοξεῖ στρατοῦ; Eur. Rh. 496.

Ευδοξια.
Ουκ εστιν ουδὲν πιστον, ουτ' ευδοξια. Ib. Hec. 955.
Συγγενεῖ δέ τις ευδοξια μεγα βριθει. Pind. N. 3.
SYN. Ευκλεια, ευφημια, επιδοξοτης, πανδοξια.

Ευδοξος.
—Αλλα βαρβαρον λεχος
Προς γῆρας ουκ ευδοξον εξεβαινέ σοι. Eur. M. 592.
SYN. Ενδοξος, πολυδοξος, ευκλεης, ευπρεπης, εξαιρετος, ερικυδὴς, ευδοκιμος.

Ευδρακης.
Ως παντων εν νοσῳ ευδρακὴς
Ὑπνος αϋπνος λευσσειν. Soph. Ph. 868.

Ευδρομος.
—Και νηῶν ευδρομον ὁρμήν. Orph. H.
SYN. Ευδρομιας, ταχὺς, ελαφρός.

Ευδροσος. Vid. Δροσερός.
—Ευδροσους τε γῆς τοπους εχετε—Ar. Av. 246.
—Ευδροσοι παγαί. Eur. I. A. 1517.

Ευδυκεως. al. Ενδυκεως.
Η μεν σ' ευδυκεως απεπεμπομεν—Od. κ. 65.

Ευδυνατος.
—Και ευδυνατον Πλουτωνα. Orph. H.
SYN. Δυνατὸς, ισχυρὸς, αλκιμος, εγκρατής.

Ευδω. Vid. Ὑπνοω.
Ου χρὴ παννυχιον εὕδειν βουληφόρον ανδρα. Il. β. 24.
Ευδεσκ' εν λεκτροισιν, εν αγκαλιδεσσι τιθηνης. Il. χ. 503.
Ως ουποθ' εὕδει λυπρά σου κηρυγματα. Eur. Hec. 660.

SYN.

SYN. Καθευδω, αποκοιμαομαι, βριζω, δαρθανω, ηρεμεω.
—Ευδον παννυχιοι μαλακῷ δεδμημένοι ὑπνῳ.
—Τι παννυχον ὑπνον αωτεῖς; Hom.
—Βαθὺν ὑπνον ιαυειν. Opp.
Εις πλευρον αυτοκυλιςος εσυρετο γειτονος ὑπνυ. Nonn.
—Ευδεν ανω νευοντι προσωπῳ,
Ὑπναλεω μυκτῆρι μεθυσφαλες ἆσθμα τιταινων.
Ει ποτε μειλιχον ὑπνον εμοῖς υποδεξομαι οσσοις. Appollin.

Ευδωρος. Nom. pr.
Τῆς δ' ἑτερης Ευδωρος αρηῖος ηγεμονευε,
Παρθενιος, τον ετικτε χορῳ καλὴ Πολυμηλη,—
Ευδωρον, περὶ μεν θειειν ταχὺν, ηδὲ μαχητην. Il π. 186.

Ευδωρος.
Αφνειαῖς τ' αγαπῃσι, και ευδωροις παλαμῃσι. Sibyl. l. 8.
SYN. Πολυδωρος, μεγαλοδωρος, ευδαπανος.

Ευεανος.
—Και ευεανος Δημητηρ. Mosch. 4. 75.
SYN. Ευειμων, ευειματος, ευπεπλος, καλλιπεπλος, αβροχιτων, ευςολος, ευζωνος.

Ευεδρος.
—Κατεβαινεν Ὑλας ευεδρον ες Αργω. Theoc. 13. 21.
SYN. Εδραῖος, ασφαλὴς, βεβαιος, εχυρὸς.

Ευειδὴς.
Μιχθεὶς αλλοδαποισι, γυναῖκ' ευειδε' ανῆγες. Il. γ. 48.
SYN. Ευμορφος. ευσχημων, ευπρεπης, καλὸς, ζακαλλὴς, περικαλλὴς.—ωραια, λιπαρη, αριπρεπὴς, τεθαλυῖα. εἶδος αριςη. Αφροδιτης εἶδος εχυσα. Ιχελη χρυσῇ Αφροδιτῃ.

Ευεθειρα.
Κλῦθί μευ γεροντος, ευεθειρα, χρυσοπεπλε κυρα. Anac. 115.
SYN. Καλλιερα, ηὔκομος.

Ευειματεω, Ευιματεω.
Αν ευιματῆς, ταῦτα πρὸ σῦ προβατιον εἶχεν. Sotad.

Ευειμων, Vid. Ευεανος.
Εδοξατην μοι δυο γυναῖκ' ευειμονε. Aesc. P. 181.

Ευειρος.
—Αργῆτ' οιὸς ευειρῳ ποκῳ. Soph. Tr. 688.

Ευελπις.
Ευελπίς ειμι τῶνδε σ' εκ δεσμων ετι
Λυθεντα, μηδὲν μεῖον ισχυσειν Διός. Aesc. Pr. 508.
SYN. Ευελπιςος.

Ευεξια.
Και μὴν ὁσοι μεν σαρκὸς εις ευεξιαν
Ασκῦσι βιοτον, ην σφαλῶσι χρηματων
Κακοὶ πολῖται.—Eur. Fr.
SYN. Ευπελια, ευρωςια, ὑγιεια, ευθεσια. ευφυΐα.—δεξιοτης.

Ευεξοδος.
—Εςι δ' ὐκ ευεξοδον. Aesc. P. 690.
SYN. Ευεκβατος.

Ευεπεια, Ευεπια.
Ευεπιην ασκεῖν, ἡτις μαλα παντας ονησει. Phoc. 116.
Τῆς ευεπειας ἑνεκα,—Soph. Oed. T. 951.
SYN. Ευφραδια, ευρημοσυνη, ευηγορια. ευγλωσσια, επητύς. καλὴ φρασις.
EPITH. Ερατη, ευθικτος, ισηριθμος, ἡρωΐς, ςιβαρὰ, φρενοθελγὴς.
PHR.—Γλωσσης αεναοιο θεορρυτος ομβρος. Non.
Μεγα κῦμα μελισταγεος νιφετοιο. Tryph.
Και επεα νιφαδεσσιν εοικότα χειμεριῃσιν.
Γλωσσῃ Νεςορος αντιθευ.—Hom.
Πειθῦς πραΰλογυ αωτος. Synes.

Ευεργεσια.
Ως κακοεργιης ευεργεσιη μεγ' αμεινων. Od. χ. 374.
SYN. Ευποιΐα, φιλευποιΐα, ευπραγια, αγαθοποιΐα, αγαθοεργια, ευεργετημα, φιλοφροσυνη, ερανος, χαρις.—ευλογια, ελευθεριοτης.

Ευεργετεω.
Γονεῖς δε τιμα, και φιλυς ευεργετει. Sent.
SYN. Ευποιῶ, ευδραω, αγαθοποιῶ, αγαθοεργεω, χαριζομαι.

Ευεργετης, Ευερκὴς, Ευεργετις.
Φιλοις ανδρα μᾶλλον
Ευεργεταν πραπισιν,—Pind. Ol. 2.
Εκόντι τοινυν πρεπει
νοῳ τον ευεργεταν ὑπαντιασαι. Ib. P. 5.
—Ανταποδῦναι
Τιμυς ευεργεταις—Ep. I. 1.
—Τὴν εμὴν ευεργέτιν προδοντα—Eur. Alc. 1068.
SYN. Ευεργὸς, ευεργὴς, ευεργετικὸς, κηδεμὼν. αγαθοποιὸς, αγαθοεργος, ευποιῶν, φιλανθρωπος, αγαθὸς, χρηςός.

Ευεργὴς.
—Ευεργεος εκπεσε διφρυ. Il. ε. 585.
SYN. Ευτυκτος, ευδμητος.—ευεργετης.

Ευεργὸς
—Και ἥ κ' ευεργὸς εησιν. Od. λ. 433.
—Τῦτο το λαῖον
Ευεργὸν τ' ειη, και χρησιμον ὅτ]ι μαλιςα. Theoc. 10. 43.
SYN. Ευεργετης. ευεργὴς, επιδεξιος, σωφρων.

Ευερκὴς.

Ευερκής.
—Ὑπ' αιθυση ευερκέος αυλῆς. Il. ι. 468.
SYN. Ευτειχης, ευφυλακτος, ασφαλής.
Ευερνης.
Δαφναν τ' ευερνέα,—Eur. I. T. 1100.
SYN. Ερνωδης, οζωδης, πολυοζος, κλαδωδης, πολυκλαδος, ευμηκης, ευσελεχος, ευθαλής.
Ευερος.
Ει τινα πολιν φρασειας ἡμῖν ευερον. Ar. Av. 121.
SYN. Ευεριος.—μαλακός.
Ευεστιος.
Ισιν ω νησων, ευεστιε, χαῖρε μετ αυτή. Call. 4. 325.
SYN. Ευοικος.
Ευεστώ.
Μητ' εν κακοῖσι, μητ' εν ευεστοῖ φιλη
Ξυνοικος ειην τῷ γυναικειῳ γενει. Aesc S. T. 193.
SYN. Ευδαιμονια, ευετηρια, ευτυχια. ευθυμια, ευθηνια. κατασασις.
Ευζαω, Ευζωω.
Οισιν τ' ευζωουσι και αφνειοὶ καλεονται. Od. τ. 79.
Δαρὸν εὖζωειν, και ἐρᾷν φαος ηελιοιο. Hom. V. 105.
SYN. Καλῶς, ἡδεως ζαω. ευημερεω.
Ευζωὰ.
Ιερὸν ευζωᾶς αυτον. Pind. P. 4.
Ευζυγος.
Οι δ' εκ νηὸς βαντες εὔζυγυ ηπειρόνδε. Od. γ. 116.
SYN. Ευκαθεδρες, ευσσελμος.
Ευζωνος.
Χωομενον κατα θυμὸν εὔζωνοιο γυναικὸς. Il. α. 429.
SYN. Ευζωσος, ευμιτρος, ευστολος. βαθυζωνος, καλλιζωνος.—ευειδής—ευοπλος, ευοπλος, ευσαλής, προχειρος.—ευτονος.
Ευζωρος.
Πινει μελαίνης μητρὸς ευζωρον μεθυ. Eur. Alc. 767.
SYN. Ακρατος. ευκερασος.
Ευηγενής.
Αυτοκασιγνητον ευηγενέος Σωκοιο. Il. λ. 427.
SYN. Ευγενής.—εὖ αρχομενος.
Ευηγεσια
Τικτει δ' εμπεδα μῆλα, θαλασσα δε παρεχει θει ιχθυς,
Εξ ευηγεσιης—Od. τ. 114.
SYN. Ευδαιμονια—ευαρχια.
Ευηθης, Ευηθεσατα, Adv.
Σφαξαι κελευσας θυγατέρ' ευηθεσατα. Eur. Andr. 625.

SYN. Μωρὸς, απλοος, ανοητος.—ευηθικῶς. ανοητως.
Ευηθια.
—Αλλ' αντωφελῆς
Ευηθιᾳ κατ' οἶκον ιδρυται γυνή. Eu. Hipp. 639.
Μοχθον περισσον, κυφονων τ' ευηθιαν. Aesc. Pr. 383.
SYN. Αβελια, μωρια, σκαιοτης, ηπιεια.—απλοτης, ακακια, αφελεια, ειλικρινεια, ακηρασια.
Ευηθικῶς.
—Ὡς ευηθικῶς. Ar. Ecc. 517.
SYN. Ευηθῶς, αβελως, αγνωμονως, αφραδεως, εκφρονως, ανοητως, ηλιθιως. ατοπως. εκτοπως. σκαιῶς, ακεραιως, ακακως, απλῶς, αρχαιως, αφελῶς, απειροκαλως.
Ευηκης
Ως αιχμῆς απελαμπ' ευηκεος,—Il χ. 319.
SYN. Οξυτατος. ευθηκτος, περιηκής.
Ευηκοος. Vid. Ευπειθής.
Αμφω γαρ θνατοῖς ευακοοι—Ep. I. 1.
Ευηλακατος.
Ως ευαλακατος, Θευγενὶς εν δαμοτισιν πελη. Theoc. 28. 22.
Ευηλιος.
Γαῖαν, ἅ νιν ευηλιοισι
Δεῖξεν αιθέρος πνοιαῖς. Eur. Ph. 689.
SYN. Ευειλος, ευηλος, ευηλος, πρόσηλος, προσηλιος, ευδιεινος. καθαρός.
Ευηλιως.
—Κάνεμων τ' αηματα
Ευηλιως πνεοντ' επιστειχειν χθονα. Aesc. Eum. 909.
Ευημερεω.
Και ταῖσι Θηβαις ει ταννῦν ευημερεῖ. Soph. Oed. C. 643.
SYN. Κατευημερεω, ευκληρεω, ευθηνεω, ευθενεω, ευποτμεω, ευτυχεω, διευτυχεω, ευοδοῦμαι—αυξανω.—εὖ ζαω.
Ευημερια
—Νῦν δ' αὖτις αρχαιας επεβησε ποτμος
συγγενὴς ευαμεριας—Pind Isthm. 1.
SYN. Ευδια, αιθρη—ευδαιμονια, ευπραξια.
Ευημερος.
—Πάρα λευκὸν ευαμερον φαος—Soph. Aj 719.
Ευημερον προσωπον. Ar. Av. 1322.
SYN. Ευτυχής.—γαληνὸς, ευμενής, ἡμερος.
Ευηνεμος, Vid. Ευανεμος.
—Λιμένας ἦλθες ες ευηνεμους. Eur. Andr. 749.
SYN. Ευδιεινος, αχειμαστος.—ευριος.—ευαής—καλός.
Ευηνιη. Vid. Κλεοπατρη.

Ευπορια.
Αιτησων πολιν ευα-
νοριαισι τανδε κλυταις δαιδαλλων. Pind. Ol. 5.
—Ευανορια θεων. Eur. Herc. F. 407.
Ευανοραπολις.
—Μελιτε δ' ευανοραπολιν καταβρεχων. Pind. Ol. 10.
Ευηνος.
Ος τον βαθυρρυν ποταμον Ευηνον βροτους
Μισθυ 'πορευε χερσιν, Soph. Tr. 568.
Ευηνος.
Τιεας Ευηνοιο Σελητιαδαο ανακτος. Il. β. 693.
Ευηνωρ.
—Βαλεν δ' Ευηνορα διον. Cal. I. 2.
—Ευηνορα χαλκεομιτρην. Ib. I. 1.
Ευηνοριδης.
Τηλεμαχος δ' Ευηνοριδην Λειωκριτον ουτα. Od. χ. 294.
Ευηνωρ.
—Φερον δ' ευηνορα οινον. Od. δ. 622.
—Φερον δ' ευηνορα χαλκον. Ib. ν. 19.
EXP. Τον ανδρειαν παρεχοντα.
SYN. Αγηνωρ, υψηνωρ, ευανδρος, κυδιανειρος, αγαθος, ευδυνατος, ευθαρσης, ονησιμος.
Ευηρατος.
Πελοπος παρ ευηρατων σταθμων,—Pind. Ol. 5.
SYN. Μεγηρατος, πολυηρατος, επηρατος, περιποθητος, ερατεινος.
Ευηρετμος.
Α δ' ευηρετμος εκπαγλ' αλια χερσι παραπτομενα πλατα θρωσκει. Soph. Oed. C. 748.
Ευηρειδης Nom. pr.
Μαντι Ευηρειδα,—Theoc. 24. 70.
Ευηρης.
Ουδ' ευηρε' ερετμα, τα τε πτερα νηυσι πελονται. Od. λ. 124.
EXP. Καλως ερεσσομενος.
SYN. Ευχειρης, ευαγωγος.—ευτυκτος.
Ευηχης. Ευηχητος.
—Οτ' ευηχης Τριτωνος
Ηθεα κυρεων μορμυσσεται—Call. 4. 296.
—Ευηχητα δ' αλμυρον επι ποντον. Eur. Hipp. 1272.
SYN. Ευηχος, ευκελαδος, ευθροος, πολυθροος, ηχηεις, ερικτυπος, ευφωνος, ευρημος, ευκροτος, ευφθογγος.
Ευθαλασσος.
Αυχημα μεγιστον,
Ευιππον, ευπωλον, ευθαλασσον. Soph. Oed. C. 743.
Ευθαλης, Ευθαλλης,
—Ευθαλες δ' επηχει. Anac. 172 19.

Ευθαλλης, ευκταιοτατη, θνητων αναπαυμα. Orph. H.
SYN. Αειθαλης, εριθαλης, εριθαλλης, εριθηλης, ιμεροθαλλης, ευερνης, ευανθης, επακμος, τεθαλως, τηλεθοων, χλωρος, αβρος.
Ευθαλπιαω.
Ως ευθαλπιοων χρυσοθρονον ηω ικηται. Od. τ. 319.
Ευθαρσεω.
Μενοντες ευθαρσειτε,—Aesc. S. T. 34.
SYN. Θαρσεω, επιθαρσεω, καταθαρσεω, θρασυνομαι.
Ευθαρσης.
—Δοτηρ ευθαρσεος ηβης. Hom. VII. 9.
SYN. Ευτολμος, ευηνωρ, ευκαρδιος, αδεης, θρασυς, ευθυμος, προθυμος.
Ευθαρσως.
Προς ταυτ' αμειβυ, και λεγ' ευθαρσως εμοι. Aesc. Supp. 257.
SYN. Θαρσαλεως, τεθαρρηκοτως, θρασεως.
Ευθεμεθλος, Ηυθεμεθλος.
Γαιαν παμμητειραν αεισομαι ηυθεμεθλον. Hom. XXIX.
SYN. Υψιθεμεθλος, ευδμητος.
Ευθενεω.
Αστοισιν ευθενυντα μη καμνειν χρονω. Aesc. Eum. 911.
SYN. Ευθηνεω. πλυτεω, ευδαιμονεω.
Ευθετιζω.
Τω δ' αυτ' οστεα λευκα βοος δολιη επι τεχνη
Ευθετισας κατεθηκε,—Hes. Θ. 541.
SYN. Ευθετεω, διευθετεω, κοσμεω, διατασσω, τασσω, εναρμοζω, συναρμοζω, συσκευαζω, συντιθημι, συμπλεκω—επιτηδευομαι.
Ευθετος.
Αντηνορος σποδυ
Γεμιζων τυς λεβητας ευθετυ. Aesc. Ag. 453.
SYN. Ευσυνθετος, ευαρμοστος, αρμοδιος, ευρυθμος. ευποιητος, ευθημων, ευσταλης.
Ευθηκτος, Ευθηγης.
Τυπεις σκεπαρνω κογχον ευθηκτω μεσον. Lyc. 1105.
Τρηχαλεην τε λιθον, δοναχων ευθηγεα κοσμυ. Ep. I. 6.
SYN. Ευηκης.
Ευθηλημων.
—Τον ευθηλημονα μοσχον. Ep. Suid.
SYN. Ευτραφης, ευτροφος, πιμελης.
Ευθηλεω.
—Χοιρον και μαλ' ευθηλυμενον, Aesc. Fr.
Ευθηλος.
Ευθηλοι δε τρεφοντο βοες. Eur. I. A. 579.
SYN. Μαοθωτος, μεγαλομασθος.

Ευθημοσυνη.
—Ευθημοσυνη γαρ αριςη. Hes. ε 469.
SYN. Ταξις, ευταξια. διακοσμος. ευαρμοσια, ευρυθμια, εμμελεια, επιμελεια, επιτηδευμα, καταλληλοτης.
Ευθημων.
Τοῖσι δε φορμιζων ευθημονι μελπεν αοιδῇ. Ap. 1. 569.
Δωματων ευθημονες. Aesc. Eum. 82.
SYN. Ευποιητος, ευθετος, ευσχημων —υπηρετης, ὑπηρέτις.
Ευθηρατος, Ευθηρος.
Διὸς ἵμερος ϰκ ευθηρατος ετυχθη. Aesc. Supp. 90.
—Απ' ευθηρϰ λινον αγρης. Ep. l. 6.
SYN. Ευληβής, ευαλωτος, ευσυλληπτος, καταληπτος, ευθυληπτος, ευκολος.
Ευθικτος.
—Ευθικτϰ παιγνιον ευεπιης. Ep. l. 6.
Ευθνησιμος.
—Αιματων ευθνησιμων
Απορρυεντων—Aesc Ag. 1302.
SYN. Ευθανατος.
Ευθοινος, Vid. Ευδειπνος.
Εξεις ὁμοιας χειρὸς ευθοινον γερας. Ib. Eum. 255
EXP. Καλην ευωχιαν εχων.
Ευθριγκος.
— Ευθριγκοί θ' ἕδραι. Eur. Hel. 70.
Ευθριξ.
—Ευτριχας ὡπλισαθ' ἵππϰς. Il. Ψ. 301.
SYN. Ευτριχος. ευκομος. ευπλοκαμος, καλλιθριξ, καλλιτριχος, καταβοςρυχος, χαιτηεις. ευςεφανος. καλός.
Ευθρονος.
Εςαότες παρ οχεσφιν, εὔθρονον ηῶ μιμνον. Il. Θ. ult.
SYN. Χρυσοθρονος.
Εὔθροος.
Ορνιθων επιβαθρον εὔθροον—Ep. l. 4.
Ευθυγλωσσος.
Εν παντα δε νομον ευθυγλωσ-
σος ανὴρ προφερει. Pind. P. 2.
SYN. Αληθινος, αψευδής, απλοος, ετυμηγορος, ετυμοθροος, αληθοεπής, ευγνωμων, επιεικής.
Ευθυδικος.
Οικων γαρ ευθυδικων,
Καλλιπαις ποτμος αιει. Aesc. Ag. 770.
SYN. Δικαιος, επιεικής, ευδοκιμος. ευλογος.
Ευθυμαχος.
—Και ευθυμαχων πολιταν. Simon.
SYN. Αρηϊος, αγηνωρ, μενεπτολεμος.

Ευθυμενης.
Επ' Ευθυμενϰς Αρχοντος.—Ar. A. 67.
Ευθυμεω.
—Και ες νεωτ' ευθυμησαις. Theoc. 15. 143.
SYN. Επευθυμεω, φιλοφρονῦμαι, φελικῶς εχειν.—ευφραινομαι.
Ευθυμια.
Ροαὶ δ' αλλοτ' αλλαι
Ευθυμιᾶν τε μέτα καὶ
Πονων ες ανδρας εβαν. Pind. Ol. 2.
SYN Προθυμια, αλυπια, αμεριμνια, αφοβια, φαιδροτης, ευεςώ ευθυμοσυνη, χαρα.
Ευθυμος.
Οιά τε ὧ ανκῆι αναξ ευθυμος εδωκεν
Οικόν τε κλῆρόν τε —Od. ξ. 63.
SYN. Προθυμος, προφρων, φαιδρός, φιλοπονος. φιλοφρων, ευνοος, ευγνωμων ευψυχος, καλοψυχος ευφρων, ευθυφρων, ευκαρδιος. ευμενής.
Ευθυμως.
Στησομεν ευθυμως το μυοκλονον ὧδε τροπαιον. Hom. B 158.
SYN. Προθυμως, επιτερπως, εμμενεως, ἑτοιμως, φαιδρῶς.
Ευθυνη.
Ως ετ' ευθυνας εμοὶ δωσϰσιν,—Ar. Pa. 1187.
SYN. Δικη, τιμωρια, εξετασις, εγκλημα.
Ευθυνος. Ευθυντηρ,
—Ευθυνος βαρύς. Aesc. Per. 830.
Ευθυντῆρα κακης ὕβριος ὑμετερης. Theog. 40.
SYN. Ευθυντὴς, δικαςὴς, διορθωτὴς, επανορθωτής. κυβερνητης. χρεωςης.
Ευθυντηρια.
—Και δι' ευθυντηριας. Eur. I. T. 1356.
SYN. Κατευθυντηρια.—πηδαλιον.
Ευθυντηριος.
—Εχοντα σκῆπτρον ευθυντηριον. Aesc. P. 766.
SYN. Κυβερνητικὸς, κυβερνητηριος.
Ευθυνω.
Εμοι γαρ, ὅςις πᾶσαν ευθυνων πολιν
Μη τῶν αριςων ἅπτεται βϰλευματων,
Αλλ' εκ φοβϰ τϰ γλωσσαν εγκλεισας εχει,
Κακιςος εἶναι νῦν τε και παλαι δοκεῖ. Soph. An. 184.
SYN. Απευθυνω. διευθυνω, επευθυνω, κατευθυνω, ανευθυνω. ιθυνω, διϊθυνω, κατελεγχω—ορθοω—εξεταζω.—ὁρμαω.—ζημιοω. κρινω, δικαζω—προςιμαω.—ρυθμιζω, συμποδηγῶ, συντεινω, ςοχαζομαι.
Ευθυπνοος.
Ευθυπνον Ζεφυροιο πομπαῖ—Pind. N. 7.

Ευθυπορευω.

Ευθυπομπος.
—Πατριαν ειπερ καθ' οδον νιν ευθυπομπος
Αιων ταις μεγαλαις δεδωκε
Κοσμον Αθαναις,—Ib. N. 2.
Ευθυπορεω.
—Επει υβριος εχθραν
Οδον ευθυπορει Ib. Ol. 7.
Ευθυπόρος, Ευθυπόρον, Adv.
Ευθυπόρον δ' ελάων,—Hom. M 342.
S Y N. Ευθυβολος, ευθυτενής.
Ευθυρσος.
Ναρθηκά τε πισον αϊδαν
Ελαβεν, ευθυρσον—Eur. B. 1156.
Ευθύς
—Συν ευθειη Θεῶν δικη αθανατων. Theog. 330.
S Y N. Ορθός, φανερός, δικαιος, αψευστος.
Ευθύς, Ευθύ, (Adv)
—Πεσεν ὑπτιος ευθὺς ες ὑδωρ. Hom. B. 86.
Ες λιμνην αυτὺς συν εντεσιν ευθὺ βαλωμεν. Ib. 156.
S Y N. Ευθεως, παραυτίκα, παραχρημα, κατευθυ, επ' ευθειας, κατ' ευθεῖαν, ορθήν.—εν αρχη—ασκεπτως. αψευδεως. ατρεπτως. κατὰ σταθμην.
Ευθυτομος.
Ευθυτομον τε κατεθηκεν—οδον—Pind. P. 5.
Ευθυτονος.
Σταδιον μεν αριστευσεν ευθυτονον, Ib. Ol. 10.
Ευθυφρων. Vid. Ευθυμος.
Επ' ευθυφρονι πομπῇ. Aesc. Eum. 1038.
Ευθωρηκος.
Ειμι μεν ευθωρηκος Ενυαλιε πολεμιστης. Ep. l. 1.
Ευΐαχος.
—Ευιαχων ιχνελατην θιασον. Ep. l. 4.
Ευιερος. Vid. Τελετη.
Ευιματεω.
Αν ευιματῆς,—Sotad. 3.
Ευίος.
—Ευϊόν τε πῦρ. Soph. An. 976.
Οποτα Βακχον Ευιον, Ib. Oed. T. 220.
Και γυναιξιν Ευϊοις. Eur. Ph. 670.
Ευιππος, Nom. pr.
Ιφέα τ', Ευιππόν τε,—Il. π. 417.
Ευιππος.
Ευιππε—τᾶσδε χωρας—Soph. Oed. C. 700.
S Y N. Πολυιππος, κλυτιππος, ιπποβατης, ιπποβατης, ιππικός.
Ευκαιρος. Vid. Καιριος.
—Τι σοι λεγειν
Ευκαιρόν εστιν,—Ib. 32.
Ευκαματος. Vid. Πομπηϊος.
Ευκαμπής.
Εν ποιη δρεπανον μεν εγὼν ευκαμπὲς εχοιμι. Od. σ. 367.

S Y N. Ευγναμπτος. γναμπτος, ευκαμπτος, πολυκαμπης, πολυκαμπτος, πολυελικτος, ευστρεπτος.—ευπειθής.
Ευκαρδιος.
—Ως τ' εφυν ευκαρδιος. Soph. Ph. 542.
S Y N. Ευθαρσης, θρασυς, κρατερός, αγηνωρ, φρενηρης, φρονιμος, αρτιφρων, εμφρων, θυμοσοφος. ευθυμος, προθυμος. ευψυχος.
Ευκαρδιως.
—Παρεξω γαρ δερην ευκαρδιως. Eur. I. A. 1560.
S Y N. Ευψυχως, προθυμως, νεανικῶς, θυμοσοφως.
Ευκαρπος.
Εκ σέο δ' ευπαιδές τε και εὔκαρποι τελεθουσι. Hom. XXIX. 5.
Χειμῶνες εκχωροῦσιν ευκαρπῳ θερει. Soph. Aj. 680.
S Y N. Καρποφόρος. καρποτόκος, καρπογόνος, καρποτρεφος, φερεκαρπος, αγλαοκαρπος, καλλικαρπος, πολυκαρπος, πολυγονος, πολυτόκος, πολυφόρος, ευφόρος, ζαφορος, φορος, γονιμος, πυροφόρος, εριβωλος, ζειδωρος, ευγειος, ευθενής.
Ευκαταλεγω.
—Ὁ δ' αρα σφίσιν ευκατελεξεν. Od. τ. 464.
Ευκαταφρόνητος.
Ευκαταφρονητόν εστι σιγηρός τροπος. Sent.
S Y N. Ευφαυλιστος. αμελητέος, ολιγωρητέος.
Ευκεατος.
Κεδρυ τ' ευκεατοιο,—Od. ε. 60.
S Y N. Ευκεατος, ευσχιστος, σχιστος, ευκλαστος. ξηρός, ευκαυστος.
Ευκελαδος.
Ευκελαδων τε χορων ερεθισματα. Ar. N. 311.
S Y N. Ευμουσος. ηδυς ευηχης.
Ευκερως, Ευκεραος.
—Την επταπορῳ παρα Νειλῳ
Εκ βοος ευκεραοιο παλιν μεταμειψε γυναικα. Mosch. 2 52.
—Ευκερων τ' αγραν. Soph. Aj. 297.
S Y N. Ευκραιρος.
Ευκηλητειρα.
—Παιδων ευκηλητειρα. Hes. ε. 462.
S Y N. Ησυχαστρια, κατευναστρια.
Ευκηλος.
Αλλὰ μαλ' ευκηλος τα φραζεαι όσσ' εθελησθα. Il. α. 554.
Μητ', ει τῳ προσκειμαι χρησῶ
Ξυνναιοιμ' ευκηλος,—Soph. El. 243.
S Y N. Ησυχιος, ευπρεπης, ευομιλος, πραος. —τασιμος.
Ευκηλως.
Εντυπας ευκηλως ειλημενοι—Ap. 2. 863.

Ευκηλος.

Ευκηλος.
Εισαιθρακωσας πυθμεν' ευκηλον δρυος. E. M.
SYN. Ευσχιστος. ευκαυστος.

Ευκιων.
Ουκ εν ταις ζαθεαις Αθαναις
Ευκιονες ησαν αυλαι. Eur. Ion. 185.

Ευκλεης, Ευκλεης
Ω φιλοι, ου μαν ημιν ευκλεες απονεεσθαι. Il. ρ. 415.
Ου μεν ευκλειως γε συν αθανατοις γυναιξιν. Ap. 1. 869.
SYN. Επικλεης, αγακλεης, περικλεης, ενδοξος, ευδοξος. ευπρεπης. αιδημων, ονομαστος. ευειδης.

Ευκλεια, Ευκλειη.
—Ουτω γαρ κεν μοι ευκλειη τ' αρετη τε
Ειη επ' ανθρωπους—Od. ξ. 402.
SYN. Δοξα, κλεος, ευδοξια, ευφημια.
EPITH. Ερατεινη, κυδιανειρα, πολυυμνος.

Ευκλειζω.
Αυτος δ' εν προμαχοισι πεσων φιλον ωλεσε θυμον,
Αστυ τε και λαους, και πατερ' ευκλεισας. Tyrt. 1. 24.
SYN. Κλειζω, κλεω. καλλυνω.

Ευκλειως, Ευκλεως.
Ηε κεν αυτω ολεσθαι ευκλειως προ πολιος. Il. χ. 110.
—Ευκλεως απωλετο. Aesc. P. 328.
SYN. Ενδοξως.

Ευκληις.
Οσση δ' υψοροφοιο δομοιο θαλαμοιο τετυκται
Ανερος αφνειοιο ευκληις αραρυια.
Τοσσ' αρα τε εκατερθεν εσαν πτερα.—Il. ω. 318.
SYN. Ευκλειστος. ασφαλης.

Ευκληρεω.
Χαιρω νιν συν κληρον, ον ευκληρησας εν αθλοις. Ep. l. 2.

Ευκλωστος.
—Και ευκλωστοιο χιτωνος. Hom. A. 203.

Ευκνημις.
—Και αλλοι ευκνημιδες Αχαιοι. Il. α. 17.
SYN. Ενοπλος.

Ευκοινομητις.
—Ταν πτολιν κραινοι,
Προμαθευς ευκοινομητις αρχα. Aesc. Supp. 708.
EXP. Αρχη υπο των κοινων πραττομενη.

Ευκολος.
Ο δ' ευκολος μεν ενθαδ', ευκολος δ' εκει. Ar. R. 82.
—Μηδ' ευκολος εστι πολιταις. Ib. 362.
SYN. Απλοικος, ελευθεριος, ευπετης, ευμαρης, ευχερης, αφελης, πραος. επιτηδειος. ευκοπος. ραδιος.

Ευκολως.
Ως ευκολως πιπτουσιν αι λαμπραι τυχαι. Sent.
SYN. Ευπετως, ευχερως, ευμαρως, ευμαρεως, ραδιως, ανεπαχθως, ευκαταφορως. ευτρεπως. ευκινητως, μαλθακως.

Ευκολπος.
Κυπριδος ευκολποιο—Ep. l. 5.

Ευκομεω, Ευκομιζω, Ευκομιζομαι.
—Ται δ' ευκομεουσιν εδωδη. Ap. 2. 1015.
Μετρω δ' ευκομισασθαι εν αγγεσιν—Hes. ε. 598.
SYN. Κομεω. κομιζω, εκκομιζω, επικομιζω, επιμελουμαι, εντρεπομαι, πολυωρεω. ταμιευω.

Ευκομος, Ηυκομος. Vid. Ευπλοκαμος.
—Τον ηυκομος τεκε Λητω. Il. α. 36.

Ευκομπος.
Ποδος αρχεχορου πληγαις Φρυγιαις
Ευκομπους εξηρχον θεους. Eur. Tro. 151.

Ευκοσμια
—Θαυμ' ιδειν ευκοσμιας. Eur. B 692.
SYN. Ευπρεπεια. ευσχημοσυνη. κοσμος, κοσμιοτης. καλλος. κυδος. το πρεπον, καλον, δεον, προσηκον

Ευκοσμος, Ευκοσμητος.
Ου μα ταδ' αθανατων ευκοσμητα προθυραια
Hom. M 384.
SYN. Ευθετος, ευσχημων, ευρυθμος. ευαρμοστος, κομψος, ευσολος, ευπρεπης.

Ευκοσμως.
Ως ευκοσμως ειπεν—Od. φ. 123.
SYN. Κοσμιως, ευκοσμως, κατα κοσμον, ευσχημονως, ευπρεπως, ευαρμοστως, καλως, ευσταλως, πρεποντως, καθηκοντως.

Ευκραης
Αντιον ευκραεος ανεμου τρι(ψ)αντα προσωπον. Hes. ε. 592.
SYN. Ευκρατος, ευκερατος.

Ευκραιρος. Vid. Ευκερως.
Οστις ο παις αμα βουσιν ευκραιρησιν οπηδει. Hom. M. 209.

Ευκρας.
Βροτοισιν ευκρας ου γενοιτ' αν ηδεως. Eur. Fr.
SYN. Ευκεφαλος, ευκρατος.—βουκεφαλος.

Ευκρατης. Nom. pr.
Αστηρ Ευκρατης αφανης
Ευθυ των κυρηβιων. Ar. Eq. 254.

Ευκρεκτος. Vid. Ευηχης.
—Υπαι φορμιγγος ευκρεκτου και αοιδης. Ap. 4. 1194.

Ευκρηνος.
—Κελαριζον ευκρηνου δια πετρης. Ep. l. 4.

Ευκρητος.

Ευκρητος.
Κυπριδος ευκρητι—Ep. I. 6.
Ευκριθος.
—Μαλα γάρ σφισι πιονι μετρω
Α δαιμων ευκριθον απεπληρωσεν αλωάν. Theoc. 7. 34.
Ευκρινης.
Τῆμος δ' ευκρινέες τ' αὖραι,—Hes. ε. 668.
SYN. Ειλικρινής, ευσυνθετης, ευτακτος. ακεραιος. ευχερής, ευμερής, ημερος, σαφής.
Εὔκρινω.
Καί σφι συῶν τον αριςον εὔκρινας αποπεμπω. Od. ξ. 108.
—Παντας αμ ηγεμονεσσιν Αχιλλεὺς
Στῆσεν εὔκρινας,—Il. π. 199.
SYN. Αποκρινω, εκκρινω, διακρινω, διευκρινῶ. διατασσω.
Ευκριτος. Nom. pr.
Ως χρονος ανικ' εγώ τε και Ευκριτος ες τον Αλεντα
Ειρπομες εκ πολιος—Theoc. 7. 1.
Ευκριτος.
Ουκ ευκριτον το κρῖμα· μή μ' αἱροῦ κριτήν. Aesc. Supp. 402.
Ευκροχαλος.
—Ευκροχαλυ ποταμοιο. Nonn. D.
Ευκροταλος.
—Εὔκροταλον συξενειν πλαταγην. Ep. I. 6.
Ευκροτητος.
Επὶ τ' ευκροτητυ χαλκεως αρδην προχυ
Χοαῖσι τρισπονδοισι τον νεκυν στεφει. Soph. An. 437.
SYN. Επιβοητος, περιβοητος, αμφιβοητος, πολυφατος, ενδοξος, περικλυτος, ευκλεής.
Ευκρυπτος.
Σχισθεντα δ' εκ ευκρυπτα γινεται τάδε. Aesc. Ag. 632.
Ευκταιος.
Ευκταῖα φαμεν, η 'πὸ μαντειας τινος; Soph. Tr. 249.
Ευθαλλης, ευκταιοτατη,—Orph. H.
SYN. Ευκτός, πολυτιμος, ευχῆς αξιος.
Ευκτημων.
—Προγονων ευκτημονα ζαθεαν αγυιάν. Pind. N. 7.
SYN. Ευκτεανος, ευεικυης, πλυσιος, ευδαιμων.
Ευκτιμενος, Ευκτιτος. Vid. Ευδμητος.
—Μιλητον τ' ευκτιμενον πτολιεθρον. Il. β. 501.
—Και ευκτιτον Αιπυ. Ib. 592.
Ευκτος.
—Οφρ' ετι μαλλον
Τρωσὶ μεν ευκτὰ γενηται,—Il. ξ. 98.
SYN. Επιθυμητικος, επιθυμητος, επευκτος.—ευχῆς αξιος.
Ευκυκλος, Ευκυκλωτος.
Ασπίδας ευκυκλυς,—Il. ε. 453.
Τ' ψηλην, ευκυκλον—απηνην. Od. ζ. 58.
—Ευκυκλωτον ασπίδα. Ar. Fr.
SYN. Περιφερής, εγκυκλος.—ευτροχος.—εγκυκλιος, ευρυθμος. στρογγύλος.
Ευκυκλως.
Γναμπτὸν ευκυκλως ταναὴν ραχιν—Orph. L.
Ευκυλιξ.
Ιθῦναι κοινὴν ευκυλικα λαλιην. Ep. I. 3.
Ευκυρεω.
—Κακὸς υ κεκλησθεὶς ευ κυρησας—Aesc. S. T. 705.
SYN. Ευδιαγω, ευτυχεω.
Ευλαβεια.
Τὴν δ' Ευλαβειαν, χρησιμωτατην θεῶν,
Προσευξομέσθα,—Eur. Ph. 799.
Ευλαβεια, Ευλαβιη.
—Εν γαρ τῷ μαθεῖν
Ενεστιν η 'υλαβεια των ποιυμενων. Soph. Oed. C. 117.
Η δ' ευλαβεια σκοτον εχει καθ' Ελλάδα
Το διαβιῶναι μονον αεὶ θηρωμενη. Eur. Fr.
—Ουδ' ευλαβιης εςὶ περὶ πλεονος. Theog. 118.
SYN. Εννοια, σκεψις, περισκεψις, φυλακὴ, προφυλακὴ.—καθαροτης, ευσεβεια.—φοβος, δειλια. σεμνοτης.
Ευλαβεομαι.
Ιθ', ευλαβηθητι—Soph. Oed. T. 47.
—Ευλαβῦ δε μη φανης κακὸς γεγώς. Ib. Tr. 1145.
SYN. Εξευλαβεομαι, διευλαβεομαι, επευλαβεομαι, φυλασσω, εξαλυσσω. φευγω. φοβεομαι. οτ'ευομαι.
Ευλαβεςερως.
—Ευλαβεςερως εμαρταμεσθα—Eur I. T. 1735.
SYN. φρονιμως, ασφαλῶς, ευςοχως.
Ευλαγής.
—Και ευλαγέος Μελιβοιης. Orph. 165.
Ευλαιγξ.
—Ευλαϊγγα σορόν—Ep. I. 3.
Ευλαί.
—Ουδέ τι οἱ χρως σηπεται, ουδε μιν ευλαὶ
Εσθυσ', αἵ ρά τε φῶτας αρηΐφατυς κατεδυσιν. Il. ω. 414.
SYN. Σκωληκες. Κακὰ θηρία. Suid.
ΕΡΙΓΗ. Αἰόλαι, ποικιλαι, ευκινητοι.
Ευλειμος, Ευλειμων.
Σιγησε δ' αιθὴρ, σῖγα δ' ευλειμος νατη
Φύλλ' ειχε—Eur. B. 1082.

Ου γάρ τις νήσων ἱππήλατος, ουδ' ευλείμων. Od. δ. 607.

Ευλαλος. Vid. Απολλων.

Ευλαλε, τερυγελλος, ευστομε, μακροφαρυγξ. Ep. l. 2.

Ευλαχανος.

Θῆκε μεν ευλαχανον,—Ep. l. 3.

Ευλεκτρος.

Νικᾷ δ' εναργὴς βλεφαρων Ιμερος ευλεκτρυ Νυμφας. Soph. An. 807.

—Ευλεκτρος Κυπρις—Ib. Tr. 524.

Ευλεχής.

Αντί τοι ευλεχέος θαλαμυ,—Ep. l. 3.

Ευληρα τα. Vid. Ηνια.

—Εν δ' αυτὸς εχων ευληρα βεβηκε. Il. ψ. 481.

Ευλιβανος.

—Ευλιβανυ Συριης εδος—Orph. H.

Ευλιθος.

—Εν σκιερῷ λιπαρῷ μυχῷ, ευλιθῳ αντρῳ. Ib.

Ευλιμενος.

Πεμποντες ευλιμενυς Περσεων οικων Ελεναν επ' ακτάς. Eur. Hel. 1480.

SYN. Ευορμος, λιμενωδης, αχειμαστος.

Ευλιπής.

Κροκαι δε Μηνιῶν ευλιπῆ γελγισματα Τηρυσιν,—Lyc. 874.

SYN. Λιπαρὸς, πιων.

Ευλογεω.

Οσσοι δ' επ' εσχουσι μεγαν θεὸν ευλογεοντες. Sibyl. l. 4.

Μη μ' ευλογειτω τεκνα τις κλεινοντ' εμά. Eur. Ph. 984.

SYN. Ευφημιζω, ευφημεω, επαινεω, κλειω, αναμελπω, ὑμνεω, εγκωμιαζω.

Ευλογια.

Υγιεντα δ' ει τις ολβον αρδει, εξαρκεων κτεατεσσι, και Ευλογιαν προστιθεὶς, μη ματευ-ση θεὸς γενέσθαι. Pind. Ol 5.

SYN. Ευφημια, κηρυγμα, αἶνος, επαινος, αναρρησις, αναγορευσις.

EPITH. Αγηραντος, μειλιχια, θεσπεσιος.

PHR. Ευλογια φορμιγγι συναορος. Pind.

Ευλογος.

Προς ταυτ' εκεινον σωφρονεῖν κεχρημενοι, Πινυσκετ' ευλογοισι νεθετημασι Ληξαι θεοβλαβῦνθ' υπερκομπῳ θρασει. Aesc. P. 832.

SYN. Συνετος, φρονιμος.

Ευλογως.

Εμῦ δ' ανακτος ευλογως επωνυμον Γενος—Ib. Supp. 260.

SYN. Συνετως, επιτηδειως, καλῶς, εικοτως, πιθανῶς.

Ευλοφος.

Στυγνὰς απειλὰς ευλοφω κατω φερων. Lyc. 776.

SYN. Ευτονος, ανδρικός.—ευπειθής—γενναῖος.

Ευλοχος.

Τὴν δ' ευλοχον—Αρτεμιν—Eur. Hipp. 166.

PHR. Ωδίνων επαρωγός. Orph. vid. Αρτεμις.

Ευλυρης, Ευλυρος.

Ευλυρας Απολλων—Eur. Alc. 581.

—Ευλυροι τε Μῦσαι. Ar. R. 231.

SYN. Ευφορμιγξ.—λιγυρὸς, ωδικὸς, μυσικός.

Ευλυτος.

Ευλυτα δ' εἶναι στεργηθρα φρενῶν. Eur. Hipp. 256.

SYN. Διαλυτος, εκλυτος, διασπαστος.

Ευμαθης

Ως ευμαθές συ, κἂν αποπτος ᾖς, ὅμως Φωνημ' ακεω,—Soph. Aj. 15.

SYN. Ευληπτος, ευθηρατος, νοητός.—διδακτός, πιθανός, ευπειθής.

Ευμαθια, Ευμαθεια.

Ευμαθιην ηπειτα διδυς εμε—Call. Ep. 25.

SYN. Φιλομαθεια, συνεσις.

EPITH. Πινυτοφρων.

Ευμαιος.

—Ουδ' αρ' Αθηνη Ληθεν απὸ σταθμοῖο κιων Ευμαιος ὑφορβὸς. Od. π. 156.

Ευμαρεια, Ευμαρια.

Ουχ ευμαρεια χρωμενος πολλῇ,—Soph. Tr. 196.

Ευρισκον υδεν πλην ανιᾶσθαι παρον Τυτυ δὲ πολλὴν ευμαρειαν,—Ib. Ph. 287.

SYN. Ευχερεια, ευκοσμια, ευκολια, ευκαιρια, ευπετεια, ευπορια.—ησυχια, απονια.

Ευμαρής.

Κρονος γαρ ευμαρης θεός. Soph. El. 180.

Δυλης ζατυσης ευμαρῦς χειρωματος. Aesc. Ag. 1335.

Ευ μεν κειμενον ανδρα κακῶς θεμεν ευμαρες εστιν Ευ δε θεμεν το κακῶς κειμενον, αργαλέον. Theog. 844.

SYN. Ευχερης, ῥᾴδιος, ευκολος.—ελαφρός, ευαγκαλος—δῆλος. λαμπρός.

Ευμαρεως. Vid. Ευκολως.

Ευμαρεως τοι χρῆμα θεοὶ δοσαν—Ib. 463.

Ευμαρης. Nom. pr.

Ευμαρα δὲ τὰς αἶγας ὁρῆς, φιλε, τῶ Συβαριτα. Theoc. 5. 73.

Ευμαρίς.

Βαρβαροις εν ευμαρισιν. Eur. Or. 1376.

SYN. Υποδημα (σανδαλιον.)

Ευμεγεθης.

Λιθον ευμεγεθη πρὸς τῇ κεφαλῇ. Ar. Pl. 543.

SYN.

SYN. Παμμεγεθης, πελωριος, ευμηκης, ευογκος.

Ευμειδής.
—Ευμειδής τε και ἱλαος—Call. 3. 129.
Ευμειδης τε πελοιτο και ηπιος—Ap. 4. 714.
SYN. Ευπροσωπος, ευθυμος, φαιδρός.

Ευμελιας, Εϋμελιης.
—Και λαὸς εϋμελιω Πριαμοιο. Il. ζ. 185.
SYN. Ανδρεῖος, πολεμικός. ευμορφος. ευοπλος.

Ευμενεια.
Τίς δῆτ' αν ανδρὸς ευμενειαν εκβαλοι
Τοιοῦδε;—Soph. Oed. C. 658.
SYN. Ευνοια δεξιωσις, ευγνωμοσυνη. επιεικεια, προσηνεια. πρευμενεια. φιλια. διαλλαγὴ, συγχωρησις.

Ευμενετης, Vid. Ευμενής.
—Πολλ' αλγεα δυσμενεεσσι,
Χαρματα δ' ευμενετῃσι—Od. ζ. 185.

Ευμενεω.
—Οι μηδ' οἰδε θανοντί περ ευμενεοιεν. Ap. 2. 260.
—Ευμενεειν τε και αρκεσσαι χατεουσι. Ib. 1127.
Βελτερον, αντ' εχθρῦ τυχεειν φιλυ ευμενεοντος. Phocyl. 135.
SYN. Ευνοεω, ευγνωμονεω. ευιλατευω.

Ευμενεως, Ευμενως.
—Αἶει δ' ευμενεως ὁ Θεός. Theoc. Ep. 4. ult.
SYN. Ευγνωμονως, ευνοϊκως, φιλοφρονως, φιλοστοργως, πρᾳως, ἡμερως, ηπιως, επιεικῶς, ελευθεριως, χρηςῶς, ευνοςατα.

Ευμενής.
Αιτ' εμὶν ἱλαοί τε και ευμενέες τελεθοιεν. Theoc. 5. 18.
Και μακαρ, ευμενὲς ἦτορ εχων,—Hom. XXI. 7.
SYN. Ευμενετης, ευμενεων, ευνοος, ευεργετης, ελευθεριος, επιεικὴς, ευιλατος, πρᾶος, χρηςὸς, μετριος, αγαθὸς, μειλιχος. σπυδαῖος.

Ευμενίδες. Vid. Ερινυες.
Δρομαδες ὦ πτεροφόροι
Ποτνιάδες θεαί,—
Μελαγχρῶτες Ευμενίδες' αἵ τε τὸν
Ταναὸν αιθὲρ' αμπαλλεσθ', αἵματος
Τινυμεναι δικαν, τινυμεναι φονον. Eur. Or. 321.
EPTIH. Ποτνιαι, δεινῶπες, σεμναὶ, μελαμπεπλοι, πολυμορφοι, μεγαλωνυμαι.
PHR. Ανωνυμοι θεαι. Eur. Εμφοβοι θεαὶ, Γῆς τε σκοτυ κοραι. Soph.
Βροτοσκόποι Μαινάδες—
Νυκτὸς αιανη τεκνα.—Παντομισῆ κνωδαλα ςτυγη θεῶν.—Κἀξ ομματων ςαζυσιν αἷμα δυσφιλές. Aesch.
Κλυτε Θεαι παντιμοι, εριβρομοι, ευρασειραι,
Τισιφόνη τε και Αλληκτω, και δῖα Μεγαιρα.
Νυκτεριαι, μυχιαι,—
Λυσσηρεις, αγερωχοι, επαυγαζυσαι αναγκαις,
Θηροπεπλοι, τιμαροὶ, εριςθενέες βαρυαλγεῖς,
Αΐδιοι χθονιαι φοβεραὶ κοραι, αιολομορφοι,
Ηεριαι, αφανεῖς, ωκυδρομοι ὡς τε νοημα—
Αγναὶ θυγατέρες μεγαλοιο Διὸς χθονιοιο,—
Τῶν αδικων τιμωροὶ εφεςηκυῖαι αναγκῃ,
Κυανοχρωτοι ανασσαι, απαςραπ]υσαι απ' οσσων
Δεινὴν ανταυγῆ φαεος σαρκοφθόρον αιγλην.
Αΐδιοι, δεινῶπες, αποςροφοι, αυτοκρατειραι,
Λυσιμελεις, οιςρῳ βλοσυροννυχιαι, πολυποτμοι,
Νυκτεριαι κῦραι, οφιοπλοκαμοι, φοβερῶπες.—Orph H.

Ευματρος.
—Βακτρον—επηρεφέος κοτινοιο,
Ευμετρον—Theoc. 25. 209.
SYN. Μετριος, συμμετρος. ευρυθμος.

Ευμηδης. Nom. pr.
—Δολων Ευμηδέος ὑὸς,
Κηρυκος θειοιο,—Il. κ. 314.

Ευμηκης.
Ευμηκεις βελοναι,—Hom. B. 129.
SYN. Προμηκης, περιμηκης, επιμηκης, πολυμηκης, ὑπερμηκης, ευμεγεθὴς, βλωθρός.

Ευμηλος. Nom. pr.
Ωρτο πολὺ πρῶτος μεν αναξ ανδρῶν Ευμηλος,
Αδμητυ φιλος ὑὸς, ὃς ιπποσυνῃ εκεκαςο. Il. ψ. 288.

Ευμηλος. Vid. Ευβοος.
SYN. Πολυμηλος, πολυθρεμμων.

Ευμητις. Vid. Συνετος.
Ευμητιν (θειη) Παλλας.—Ep. l. 1.

Ευμηχανια.
—Ευμηχανιαν γαρ εφανης Ισθμιοις
υμετερας αρετὰς ὑμνῳ διωκειν. Pind. Isth. 4.
SYN Υπορια. παρασκευὴ. αγχινοια, επινοια, επιμελεια, φιλοτεχνια.

Ευμηχανος.
—Ευμηχανοι δε και τελειοι—Aesc. Eum. 384.
Κἀκ τῶν αμηχανων πορυς ευμηχανυς ποριζων. Ar. Eq. 756.
SYN. Αγχινοος, ευσυνετος, εντρεχὴς, επιςρεφὴς, φιλοτεχνὸς, περιεργος, δραςηριος, επιτελεςικός.

Ευμιτος.
Υφηνα και τοδ' εἶδος ευμιτοις πλοκαῖς. Eur. I. T. 817.
SYN. Πολυμιτος, λεπ]οτατος. ευπηνος.

Ευμιτρος, Vid Ευζωνος.
—Και ευμιτροιο χιτῶνος. Mosc. 4. 98.

Ευμνηςος.
Αλλ' ευμναςον ανδρὸς
Δεῖμα φερυσαν ὁδῦ—Soph Tr. 109.

Ευμοιρος.

Ευμοιρος.
Ευμοιροι δ' εγενοντο και ακλέες ουποτ' εκεῖνοι.
Call. 4. 295.
SYN. Ευφημος. ευδαιμων.
Ευμολπεω.
Ευμολπει κατα χερσὶν εχων λιγυφωνον εταιρην.
Hom. M. 475.
SYN. Αειδω, συναδω, μελπομαι.
Ευμολπια.
SYN. Ευφωνια, ευϋμνια.
Ευμολπιδαι.
Προσπολων Ευμολπιδᾶν. Soph. Oed. C. 1108.
Ευμολπος.
Αυταρ αοιδὸν εθηκε, και αμφω χεῖρας επλαξε
Πυξινα εν φορμιγγι Φιλαμμονιδας Ευμολπος.
Theoc. 24. 108.
Ευμορφια.
Εριδι συγερᾶ—Ευμορφιας, Eur. Andr. 279.
—Κομποι και λογων ευμορφιαι Ib Cyc. 317.
SYN. Ευσχημοσυνη, ευπρεπεια, καλλος. Κυπρις. κομψοτης.
Ευμορφος.
Παιδὸς δ' ευμορφυ φρυρεῖν νεοτησιον ὡρην. Phocyl. 201.
SYN. Ευειδὴς, ευσχημων, μορφηεις, καλλιμορφος, περικαλλης.
Ευμυσια.
Ει ζωην, μετ' ευμυσιας,
Αιεὶ δ' εν σεφανοισιν ειην. Eur. Herc. F. 676.
Παῦσαι δ' αοιδᾶν, πραγματων δ' ευμυσιαν
Ασκει—Ib. Fr.
SYN. Φιλολογια φιλομαθεια.
Ευμυσος.
Τᾶς υκ ευμυσυ μολπᾶς βοαν
Αλυροις ελεγοις. Ib. I. T. 145.
SYN. Εκπρεπὴς, επιχαρις.—φιλομυσος, πολυμυσος, φιλολογος, φιλομαθὴς.
Ευμυκος.
—Ευμυκων αυλια βυκολιων. Ep. l. 1.
Ευμυλια.
Ευμυλιη δ' εχ' Ολυμπον αγαννιφον—Hom. M. 325.
SYN. Βαξις, φημη.
Ευναζω. Ευναζομαι. Ευναω, Ευναομαι.
Ενθά σ' εγὼν αγαγυσα άμ' ηοῖ φαινομενηφι,
Ευνασω εξειης—Od. δ. 408.
Εξειης δ' ευνησε, βαλεν δ' επὶ δερμα ἑκασῳ. Ib. 440.
Αυτὰρ ὁ εν προδρομῳ ευναζετο δῖος Οδυσσευς.
Ib υ. 1.
—Τῆς δ' ευνησε γοον—Ib. δ. 758.
—Θεὰ βροτῳ ευνηθεισα. Il. ϐ. 821.

SYN. Απευναζω, κατευνασω. κατευναζω, κατευναζομαι, ὑπευναω, συνευναω, συγκαθευδω, παρακοιμαομαι, ευδω. κοιμαω. κοιμιζω. καταπαυω.
Ευναιεταω, Ευνκιομαι. Vid. Ναιω, Ναιεταω.
—Δομυς ευναιεταοντας. Od φ 242.
—Πολεις ευναιεταωσας. Il. ϐ. 648.
—Τρωων—ευναιομενον πτολιεθρον. Ib. α. 164.
Ευναιος.
Ομβρος δ' απ' ευναιυτος υρανυ πεσὼν
Ελυσε γαῖαν,—Aesc. Fr.
Ευναῖος.
Ευναιυς οαρισμὑς. Call. Fr.
Λυπα δ' ὑπερ παθεων
Ευναια δεδεται ψυχα. Eur. Hipp. 160.
Ιλιῳ αιπεινα Παρις υ γαμον, αλλά τιν' αταν
Ηγαγετ' ευναιαν εις θαλαμυς Ελεναν. Ib. Andr. 104.
Ευναῖος ειη δραπετην σεγην εχων. Soph. Fr.
EXP. Εν ευνῇ. εις ευνὴν κατακλινων. συγκοιτος. ευνυνος.—εγκεκρυμμενος.
Ευνασὴρ. Ευνητηρ. Ευνητωρ, Ευνετης.
Γυαὶ γαρ ευνασῆρας ωμναμοι τριπλαις
Πηναις κατεκλωσαντο δηναιᾶς Αλος. Lyc. 144.
Τον αιχμηεντα θῦρον ευνητῆρα—Aesc. P. 138.
Πρὸς αλλον ευνατορα' Eur. Andr. 1040.
Ιπποσυνα Διὸς ευνετα Ib. Or. 1401.
SYN. Ευνασωρ, εὐνις, ανὴρ. συγκοιτος, ακοιτης. ὁμευνετης.
Ευνασηριον, Ευνατηριον. Vid. Ευνή.
Καθεζετ' εν μεσοισιν ευνασηριοις. Soph. Tr. 935.
Και το Δαρειυ τὲ χάμυ
Κοινὸν ευνατηριὸν. Aesc. Perf. 160.
Ευνὴ, Ευναια.
Εκ δ' ευνὰς εϐαλον—Il. α 436.
Υψόθι νῆ' εκελευσεν επ' ευναιησιν ερυσσαι. Ap. 2. 1286.
SYN. Αγκυρα.
Ευνὴ.
Ενθ' ιομεν κειοντες, επεὶ νύ τοι εναδεν ευνὴ. Il. ξ. 340.
—Τρωων φυλακαί τε και ευναί. Il. κ. 408.
SYN. Κοιτη, κοῖτος, λεκτρον, λεχος. θαλαμος. ευνασηριον. κλισια. διατριϐὴ αυτὸς ταφος.
EPITH. Ακριτος, ασρωτος, αποτροπος, αφθιτος, αϐροχιτων. αναεδνος, αναγκαιη. γαμηλιος, γλυκερὰ, ηδεῖα, ευγναμπτος. ευγαμος, ευπαρθενος, δυσπαρθενος, ευοδμος. θαλαμηπόλος, θαλαμηῖος. νυμφοπολος. λαθριὸς. κρυφια, κοιλὰς, κλοπια, νοθη. μαχλὰς, μαλακὴ, περικαλλὴς, πολυηρατος, πολυχηδὴς, πολυλλιτος. παντοτε.

παντοισχυης, παντερπης, παναιολος, παιδοσπορος, σκυλακοτροφος, ταυρωπις, υπεραιος, τελεσσιγαμος, φερειος, φιλοτησιος, φωλας, φιλοπτολεμος, ομοφρων, σπειρειη, μινυθαδια, αλιπορφυρος, νεκταρεα, διιπετης, επικλοπος, ερημας, ευρεια, βροτεα.

Ευνημα

Απαιδες εσμεν χρονι' εχοντ' ευνηματα. Eur. I. 304.

Ευνηος.

—Τας προεηκεν Ιησονιδης Ευνηος,
Τον ρ' ετεχ' Υψιπυλη υπ' Ιησονι ποιμενι λαων. Il. η. 468.

Ευνητειρα, Ευνητρια, Ευνις.

Λεχεων Διος ευνατειραν—Aesc. Pr. 895.
—Ως εμ' ουποτε
Δεξεσθ' ετ' εν κοιταισι ταισδ' ευνητριαν. Soph. Tr. 939.
Ξυν Ηρακλει το πρωτον ευνις εσπομην. Ib. 572.

SYN. Ευνητις, ακοιτις, γυνη.

Ευνητειρα.

—Αν ομιλον επηλυθεν ευνητειρα
Νυξ εργων ανδρεσσι.—Ap. 4. 1058.

SYN. Καταπαυστιμος.

Ευνις.

Ος μ' υιων πολλων τε και εσθλων ευνιν εθηκε. Il. χ. 44.

SYN. Χηρος, ενδεης, ερημος.—ανηρ, γυνη.

Ευννητος.

Καδ δ' ελιπον δυο φαρε', ευννητον τε χιτωνα. Il. ω. 580.

EXP. Καλως νενησμενον, λεπτον: ευυφης.

Ευνεικα, Ευνικα.

—Και Ευνεικη ροδοπηχυς. Hes. Θ. 247.
Ευνικα, και Μαλις, εαρ θ' ορωσα Νυχεια. Theoc. 13. 45.

Ευνοα, Nom. pr.

—Ορη διφρον Ευνοα αυτη. Theoc. 15. 2.

Ευνοεω.

—Ευνοειν δ' υμιν αμα. Soph. Aj. 698.
Συ δ' η κατ' οικους ευνοων ετυγχανες;—Eur. Dan. 64.

SYN. Ευγνωμονεω, ιλασκομαι, συμπραττω, συντιθεμαι, συναινεω, ευφημεω.—ιλαος, ευνους, ευμενης, ειμι.

Ευνοια.

—Εικος δ' εστιν ευνοιαν σ' εχειν. Eur. M. 345.

SYN. Ευγνωμοσυνη, ευμενεια, φιλοφροσυνη, φιλοστοργια, στοργη, αγαπη, φιλανθρωπια, σπουδη, ιλασμος, προθυμια, προσηνεια, ευφυμια, γνησιοτης, φιλια.

Ευνομια.

Αυτοι δ' ευνομιησι πολιν κατα καλλιγυναικα
Κοιρανεουσ', ολβος δε πολυς και πλουτος οπηδει. Hom. XXIX. 11.

SYN. Ευτηρια, ευθηνια, καλοπραγια, δικαιοσυνη, ειρηνη.

EPITH. Ερατεινη, αχραντος, απολεμος, εριθηλης, κουροτροφος.

Ευνομια.

Θυγατερες Ζηνος τε και Ευνομιης βαθυκολπου. Orph. H. Χαριτων.
Αν Θεμις θυγατηρ τε οι
Σωτειρα λελογχεν
Μεγαλοδοξος Ευνομια. Pind. Ol. 9.

Ευνομιος.

—Ευνομιη πημα θεοπτολεμου. Cyr.

Ευνομος.

—Μοιραν δ' ευνομον
αιτεω σε παισιν δαρον Αι-
τναιων οπαζειν. Pind. N. 9.

Ευνοος, Ευνους.

Λυπην γαρ ευνους ουδε θεραπευειν λογος. Menand.
—Οστις αν ευνους εμοι Eur. Fr.
Ευνουστατον τωδ' ανδρι—Soph Aj. 833.

SYN. Ευνοικος, ευμενης, ευγνωμων, προφρων, φιλοφρων, φιλοστοργος, ετης, δεξιος, ιλαος, αριστονοος, ευμενετης, βοηθος, σπουδαστης, συμπρακτωρ, παρακλητος φιλος, γνησιος, συνετος.

Ευνουχος.

Ευνουχος ημιν ηλθεν εσκευασμενος. Ar. A. 121.

SYN. Ευνουχιας, εκτομιας, εξευνουχος, σπαδων, βακηλος, υποτομος, ευλυτος, ανανδρος, Γαλλος.

Ευνωμας.

—Αιεν ευνωμα χρονω τρυχομενος, Soph. Aj. 608.

SYN. Ευκαμπτος.

Ευξεινος, Ευξενος. Vid. Ξενικος.

—Οφρ' επελασσαν
Αυτις ευξεινοισι Δολιοσιν—Ap. 1. 1018.
Αγ' αυτον εις ανδρωνας ευξενους δομων. Aesch. Ch. 710.

Ευξεινως.

—Ευξεινως αρεσαντο. Ap. 1. 963.

SYN. Ξενιως, φιλοξενως.

Ευξεινος ποντος.

Ποντον επ' Ευξεινον προχεων καλλιρροον υδωρ. Call. 1. 6.
Ισθμος Κασπιης τε και Ευξεινοιο θαλασσης
Κεινον δ' Ευρωπης Ασιης θ' ορον αυδαξαντο. Dion. 22. 696
—Υπερ ποροι Ευξεινοιο. Ib. 541.

Εὔξεϛος. Ευξοος.
—Εὔξεϛησ' ελατησι
Ποντον ελαυνοντες,—Il. η. 5.
Ιδρωσει δέ τευ ἱππος εὔξοον ἁρμα τιταινων. Il. ϛ. 390.
SYN. Ευξοος. ξεϛὸς. ξυϛος, γλαφυρός. καλῶς ἐξεσμένος. εὖ κατασκευασμενος.
Ευογκος.
Ευογκος ἐιναι γαςρὶ μη πληρυμενη. Eur. Fr.
SYN. Ευςαλής. ευϐαςαντος.
Ευοδοω.
Σφῷιν δ' ευοδοιη Ζεύς,—Soph. Oed. C. 1500.
SYN. Κατευοδοω—ευδαιμονιζω.
Ευοδια.
Πρῶτα μεν ευοδιαν αγαθὴν απιοντι ποιητῆ,
Κὲς φαος ορνυμενῳ δοτε, Δαιμονες,—Ar. R. 1576.
EXP. Ευκολιαν περὶ τὴν οδὸν—ευτυχια. ευπορια.
Ευοδμος.
—Σὺν ευοδμοις ακραλιπῆ ςεφανοις. Call. Ep. 9.
SYN. Ευοσμος, πολυοδμος, οδμωδης, οδμηρος; ευωδης. θυοεις, θυηεις, κηωεις. ἡδυπνοος, ευπνοος, αρωματωδης.
Ευοι.
Ιδε μ' ανατaρασσει
Ευοῖ μ' ὁ κισσός,—Soph. Tr. 223.
Ευοικος. Ευδηλος.
Ως ευδηλος, ως ευοικος ἦν. Athen. l. 6.
Ευοινιϛος.
—Ευοινιϛοις ἐπὶ λοιϐαῖς, Orph 601.
Ευολϐος, Vid. Ευδαιμων
Πεμποις ευολϐον βιοτε τελος αιεν αμεμπτον. Orph. H.
Τιν' εκ των ευολϐων Αργει βασιλεων, Eur. I. T. 189.
Ευοπλος.
Ασπιδοφερμονα θιασον, ευοπλον. Eur. Ph. 813.
—Ευοπλος γαρ ει. Ar. A. 592.
SYN. Πανοπλος, ἐξοπλος, ενοπλος.
Ευοργησια.
Πρὸς σοφῦ γαρ ανδρὸς, ασκεῖν
Σωφρον' ευοργησιαν. Eur. B. 641.
SYN. Ευτροπια, πρᾳοτης.
Ευορκεω.
Τὴν εμὴν ψυχὴν κατωμοσ',
Ἡν αν ευορκοῖμ' εγὼ. Ib. Or. 1548.
Ευορκησια, Ευορκια, Ευορκωμα.
Ος την εμὴν πεποιθεν ευορκησια
Ψυχὴν κρατησειν.—Eur. Hipp. 1039.
Θεῶν, οἵτινες εχαιρον ευορκιαις. Pind. Ol. 2.
Πιςὰ δ' ευορκωματα. Aesç. Ch. 901.
Ευορκος.
Ουδέ τις ευορκυ χαρις εσσεται, ετε δικαιυ. Hes. ε. 188.
SYN. Αληθὴς, ευσεϐύς. ευγνωμων, επιεικής.
Ευορμος.
—Πιμπλᾶσι μυχὸς λιμενος ευορμυ. Il. φ 23.
SYN. Ευλιμενος, λιμενωδης, αχειμαςος, φυξιμος. επιτηδειος.
Ευοσμια.
Λαμπει δ' αγγεὺς βωμὸς ατμιζων πυρὶ
Σμυρνης ςαλαγμοῖς βαρϐαρων ευοσμιας. Soph. Fr.
SYN. Ευωδια.
Ευοφρυς.
—Ευοφρυς, ευπλοκαμος. Ep. l. 7.
Ευοχθεω.
Ος δέ κεν ευοχθῆσι, θεὸς δ' επὶ ολϐον οπαζη. Rhian.
SYN. Ευφραινομαι. ευτυχεω. ευθυμεω.
Ευοχθος.
Ποτνια Γη—τοῖς μεν φωτῶν ευοχθος ετυχθης
Τοῖσι δε δυςϐωλος και τρηχεῖ' οἷς εχολωθης. Hom. XLII.
SYN. Ευμενής. φαιδρός. ευφρων.
Ευοψος.
Αγορὰν ιδεῖν ευοψον, ευπορεῦντι μεν
Ηδιςον' αν δ' απόρῃ τις, αθλιωτατον. Timoc.
SYN. Πολυοψος.
Ευπαγής
—Βακτρον—Ευπαγὲς, αυτοφλοιον;—Theoc. 25. 208.
SYN. Ευπηκτος, ευκμητος. παγιος.
Ευπαιδευσια.
Βραϐεῖον αρετῆς εςιν ευπαιδευσια. Sent.
Ευπαιδια.
—Ω μακαριε τῆς ευπαιδιας. Ar. V. 1503.
Οταν εμὰ τυραννος ευπαιδιαν
Ποσιν εχοντ' ιδω. Eur. Ion. 678.
SYN. Καλλιπαιδια, ευτεκνια. τεκος. ευτοκια.
Ευπαις.
Εκ σεο δ' ευπαιδές τε και ευκαρποι τελεθυσι Hom. XXIX. 5.
Ευπαις ποτ' ὖσα, νῦν δε γραῦς, απαις θ' ἁμα. Eur. Hec 809
SYN. Κλυτοπαις. πολυπαις, αγλαοπαις, ευτεκνος.
Ευπαλαμος, Ευπαλαμνος.
Και τεκτονες ευπαλαμων ὑμνων. Ar. Eq. 529.
Ευπαλαμνον μεριμναν Aesc Ag. 1539.
SYN. Ευτεχνος, κατατεχνος, ὑπερτεχνος, ευποιητος. επιδεξιος. ευχειρ, ευχειρος. σθεναρός.

Ευπαλὴς

Ευπαλης.
—Επεὶ μετόπισθεν αεθλυς
Ευπαλέας τελέεσθαι Αγηνορίδης φατο Φινεύς. Ap. 2. 620.
Ευπαλεως
Ευπαλεως κυρης ὑπο δινεσι κεκρααντα. Ib. 4. 193.
Ευπαραγωγος.
Αλλ' ευπαραγωγος εἶ. Ar. Eq. 1112.
SYN. Ευαπατητος, ευεξαπατητος, ἁπλοϊκὸς, ευπειθής. ευπαροιστος.
Ευπαρηος.
Ευπαραυ κρᾶτα συλησας Μεδοισας. Pind. P. 12.
Ευπαρθενος.
Αρτεμι,—ευπαρθενε—Ep. l. 6.
Ποτνι', ευπαρθενε Διρκα. Eur. B. 520.
Ευπασχω.
Τον ευπαθονθ' ὑπ' εμῦ παλιν αντευποιεῖν. Ar. Pl. 1030.
SYN. Ευεργετῦμαι. αγαθὸν πασχειν.
Ευπατερεια, Ευπατρις, Ευπατριδης, Ευπατερειος.
Την οδὸν ἣν Ελενην περ ανηγαγεν ευπατερειαν. Il. ζ. 292.
Τίς αν ευπατρις ὧδε βλαστοῖ; Soph. El. 1087.
Ως εξ ευπατριδᾶν εις ευπατριδας παλιν ευθη. Theoc. 18. 53.
Αι κατ' ερανὸν
Ναιετ' ευπατερειαν αυλάν. Eur. Hipp. 67.
SYN. Οβριμοπατρη—ευπατωρ, ευγενής.
Ευπειστος, Ευπειθης, Ευπιθής.
—Περὶ γὰρ σε νῦν
Ευπειστα λεγει—Soph. Aj. 151.
—Τῶν γαρ ηθαδων
Φιλων νεοι μολόντες ευπειθεστεροι. Eur. Andr. 819.
Παντως γαρ ε πεισεις νιν—Ου γαρ ευπιθής. Aesc. Pr 333.
SYN. Ευπιστος.—πεισηριος, πειθημων.—ταχυπειθὴς, κατάπειθὴς, πιθανος, εριηκοος, ευηκοος, ευκαμπὴς, ευκινητος, ευτρεπτος, ευηνιος, ευεικτος, ευαγωγος, ευπαραγωγος, ευχερὴς, ευαρχος, κατεικὴς, ὑποχειριος. ευμυθητος, πειθηνιος.
Ευπεμπελος.
Αυταὶ δ' εχυσαι μοιραν υκ ευπεμπελον. Aesc. Eum. 479.
SYN. Ευχερὴς, ευαρεστος, ευπαραιτητος.
Ευπενθερος.
—Χαιρεις, ευπενθερε γαμβρέ. Theoc. 18. 49.
Ευπεπλος Vid. Ευεανος.
Ανέρες ευπεπλῳ Δαματερι δαῖτα τελεῦντι. Theoc. 7. 32.
—Αχαιϊαδων ευπεπλων. Il. ε. 424.
Ευπερικαλυπτον
Κἂν γαρ πεση τις εξ ελαττονος μετρυ,
Ευπερικαλυπτον εχε την δυσπραξιαν. Apoll.
SYN. Ευκρυπτος.
Ευπεταλος.
Ὑπ' αμπελον ευπεταλον, Anac. 18. 16.
SYN. Καλλιπετηλος, καλλιφυλλος, βαθυφυλλος, ευβοτρυς.
Ευπετεια. Vid. Ευμαρεια.
Τα μεν πυλωρῶν κλῆθρά μ' εισεδεξατο
Δι' ευπετειας,—Eur. Ph. 271.
Ευπετὴς, Vid. Ευκολος.
Ουδὲν ανευ καματυ πελει ανδράσιν ευπετὲς εργον. Phocyl. 151.
Ευπετρος.
—Σὺν δὲ, θυειαν Ευπετρον,—Ep. l. 6.
Ευπετῶς.
Τα μεν τις εῦ λεξειεν ευπετῶς εχειν. Aesc. Ag. 561.
SYN. Ευπετεως, ευκολως. ακονητί, απονητὶ, απονως.
Ευπηκτος. Vid. Ευδμητος.
—Ενὶ μεγαρῳ ευπηκτῳ. Il. β. 661.
Πεπλων—ευπηκτοις ὑφαῖς. Eur. I. T. 312.
SYN. Ευδμητος.—ευνητος. συμπηκτος. ευπαγὴς. ευπηνος.
Ευπηληξ.
—Ευπηληκος Αθηναιης επὶ δηρί.—Ep. l. 6.
SYN. Ευκορυθος.
Ευπηνος.
Ταῦτ' ἓν ὑφηνασ' οἶσθ' εν ευπηνοις ὑφαῖς; Eur. I. T. 814.
SYN. Ευμιτος, ευνητος, ευπηκτος.
Ευπιστως.
Ευπιστως δε τιμὰν
Δαιμονας εχεις σεβισαι. Ar. Th. 111.
Ευπηχυς.
—Μνᾶται δ' ευπηχυν Αθηνην. Rhian. 14.
SYN. Καλλιπηχυς.
Ευπιων.
—Πλωοντα συν εκ ευπιονι φορτῳ, Ep. l. 3.
Ευπλειος.
—Κὰδ δ' αρα πηρην
Θῆκεν ευπλειην,—Od. ρ. 467.
SYN. Εμπλεος. ευπλειος, εκπλεος, περιπλεος, καταπλεος. παμπληθὴς. ευπληρωτος.
Ευπλεκὴς, Ευπλεκτος.
Τῆς εκατὸν θυσανοι παγχρυσεοι ηερέθοντο,
Παντες ευπλεκέες,—Il. β. 449.
Σειρας τ' ευπλεκτυς,—Il. ψ. 115.
SYN. Ευνητος, ευεργεπτος.

Ευπλοια.
Ει δε κεν ευπλοιην δωη κλυτὸς Εννοσιγαιος. Il. ι. 362.
SYN. Πλȣ̃ς ȣριος, καλός. γαληνη. ευοδια.
EPITH. Ακυμαντος.

Ευπλοκαμις, Ευπλοκαμος.
—Αι παρος ἦσαν ἐϋπλοκαμῖδες Αχαιαί. Od. ζ. 119.
Τρωαὶ ευπλοκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλασκονται. Il. ζ. 380.
SYN. Καλλιπλοκαμος, βαθυπλοκαμος, ερασιπλοκαμος. ιοπλοκαμος, ευκομος, ηΰκομος, πολυκομος, ευθριξ. ευτριχος, ευβοστρυχος, ευχαιτης, αμφικομος, κομητης.

Ευπλοος.
—Και ευπλοον ὁρμον ἱκοιτο. Theoc. 7. 62.

Ευπλυνὴς.
Τῶν οἱ ἑκαςος φᾶρος εὔπλυνὲς, ηδὲ χιτῶνα. Od. θ. 392.

Ευπνοος. Vid. Ευοδμος.
Η ὁπότ' εκ λειμῶνος εὔπνοα λειρια κερσοι. Mosch. 2. 32.

Ευποιεω.
—Κακὸν δὲ χρηματων οντων ἁλις.
Φειδοῖ πονηρᾷ μηδὲν' ευποιεῖν βροτῶν. Eur. Fr.
SYN. Ευεργετεω, ευδραω, χαριζομαι, αγαθοποιῶ.

Ευποιητος.
Ειματα τ' ευποιητα τά οἱ Φαιῆκες εδωκαν. Od. ν. 369.
SYN. Ευτυκτος, ευπαγης, ευπηκτος, ευτμητος, ευξεςος, ευξοος, ευπλεκτος, ευδινητος, ευκολλητος, ευςρεπτος, ευτορνος, ευτρητος, ευγλυπτος.

Ευποικιλος.
—Σκιερῆς ευποικιλον ανθος οπωρης. Ep. I. 6.

Ευποκος.
Μηλων φλεοντων ευποκοις νομευμασιν. Aesch. Ag. 1425. (l. ευποοις. P.)
SYN. Ευρρινος—ευβοτος.—ευπεκτος.

Ευπολεμος. Vid. Αρης.
Νηλῆος ευπολεμοιο πατερ,—Hom. VII. 4.
SYN. Ευπτολεμος, καλιπτολεμος, μενεπτολεμος, φιλοπτολεμος. ευπαλαμος. ευτυχής.

Ευπολις.
Ευπολις μεν τὸν Μαρικᾶν πρώτιςον παρειλκυσεν. Ar. N. 553.

Ευπολυβολος. Vid. Βακχος.

Ευπομπος.
Ευπομπω τυχη. Aesc. Eum. 93.
Ταυῦν δ' ευπομπος.
Ει δυναιο. γινε. Soph. Oed. T. 715.
EXP. Αγαθὸς ὁδηγός.

Ευπορεω, Ευπορεομαι.
Οταν ευπορῶν γας αισχρὰ πρατ]η πραγματα.
Τι τȣ̃τον απορησαντ' αν ȣκ οιει ποιεῖν; Antiph.
SYN. Ευημερεω, ευθηνεω. δυναμαι. ιχω. περισσευω, δαψιλευομαι, εμπιμπλαμαι, γεμω. επιτυγχανω, καταλαμβανω. πλȣτεω, ευχαιρεομαι. εξευπορεω, προσευπορεω.

Ευποριζω.
—Ην ευποριςῃ Ευριπιδης. Ar. Ecc. 820.
SYN. Εκποριζω, εξευρισκω, ποριζω, επινοεω.

Ευπορος.
—Και γλῶσσαν ευπορον δοτε. Ib. Eq. 634.
Χρηματα ποριζειν ευπορωτατον γυνή. Ib. Ecc. 236.
SYN. Οξὺς, ευχερὴς, επιδεξιος—πορευσιμος, ευοδος.—αδινος, λαβρὸς, δαψιλὴς, αφθονος, ζαπλυτος. περισσος, χυδαῖος, περιουσιος. αμφιλαφὴς. πλȣσιος.

Ευπορως.
Ουκεν Ατρεῖδαι τȣ̃τ' ετλησαν ευπορως. Soph. Ph. 893.
SYN. Ραδιως, ευπετῶς, ευχερῶς.—λιπαρως, αφθονως, λαβρῶς, δαψιλῶς, φιλοτιμως, αδην.

Ευποτμος. Vid. Ευδαιμων.
—Πατρὸς φιλȣ—ευποτμου
Αιῶνα φιλως ετιμα. Aesc. Ag. 253.

Ευποτος.
—Ευποτόν τε Κερχνειας ρεος. Ib. Pr. 677.
SYN. Ηδυποτος.

Ευπȣς.
—Καὶ ευποδα δηΐωνυν Αρτεμιδος—Call. Fr.
SYN. Καλόπȣς, κραταιπȣς.

Ευπραγια, Ευπραξια, Ευπραξις.
—Πολλαὶ δ' ὁδοὶ συν θεοῖς ευπραγιας. Pind. Ol. 8.
Μεταδος φιλοισι σοῖσι σῆς ευπραξιας. Eur. Or. 450.
Πελοιτο δ' ευ τἀπὶ τȣτοις ευπραξις, Aesc. Ag. 263.
SYN. Ευδαιμονια, ευτυχια.—ευποιϊα, αγαθοεργια, ευεργετημα.

Ευπρασσω.
Ει δε συν πονῳ τις ευπρασσοι,—Pind. Ol. 11.
—Οι κατ' αγῶνας εὐπρησσεσκον ἑκαςα. Od. θ 259.
SYN. Ευδαιμονεω, ευπραγεω, ευποιῶ, αγαθεργῶ, ευοδιαγω. κατευθυνω.

Ευπρεπὴς, Ευπρεπτος. Vid. Εκπρεπης.
Ο λευκασπις ορνυται λαὸς ευπρεπὴς, επὶ πολιν διωκων Aesch. Ag. 90.
—Πᾶσα δ' ἡ 'πικαρια Ευπρεπτος—Ib Supp. 729.
—Ευπρεπὴς ιδειν. Ar. Th. 199.

Ευπρησος.

Ευπρηστος.
Παντοιην ευπρηστον αυτμην εξανιεισαι. Il. σ. 471.
SYN. Ευφυσητος.—ευφλεκτος, ευπυρωτος, ευκαης.

Ευπροσηγορος.
—Δεχεσθαι ευπροσηγορω φρενι. Eur. Alc. 783:
Εν δ' ευπροσηγοριαισιν εστι τις χαρις. Sent.
SYN. Φιλοπροσηγορος, φιλοφρων, φιλοσυνηθης, φιλανθρωπος. ευπροσοδος. ευαπαντητος, ευπροσιτος, προσπλατος, ευδιαλεκτος, ομιλητικος, ευμενης.

Ευπροσοιστος.
Ουκ εστιν ατης ευπροσοιστος εκβασις. Eur. M. 279.
SYN. Ευεπιβουλευτος. ευφορος, ευφορητος.—ευπορος. ευαντητος.

Ευπροσωπος
Δεξαιτ' αν ευπροσωπος,—Soph. Aj. 1008.
SYN. Ευπροσηγορος. ευπροσωπος. ευειδης, ευμορφος, ευειδης. ευπρεπης. ωραιος.

Ευπρυμνης.
—Ευπρυμνη φρενος χαριν. Aesch. Supp. 996.

Ευπρυμνος.
—Ενθα τε νηας
Ειρυατ' ευπρυμνοι πολιης επι θινι θαλασσης Il δ. 248.

Ευπτερος.
—Ος δ' ευπτερον αγε φαρετρην. Bion. 1. 82.
—Κυκν' εκ γυναικων ευπτερων της Κοισυρας. Ar. N. 798.
SYN. Πτερωτος, τανυπτερος. ωκυπτερος. ευφορος. ευγενης.

Ευπτερυγος.
Πιτνατε δ' ευπτερυγων λεπταλεας [illegible]
Ep. 1. 1.

Ευπυργος.
Εισοκεν η υμεις Τροιην ευπυργον ελητε. Il. η. 71.
SYN. Καλλιπυργος, πολυπυργος.

Ευπωγων. Vid. Βαθυπωγων
Και τραγος ευπωγων—Ep. 1. 2.

Ευπωλος.
Ιλιον ες ευπωλον—Il. ε. 551.
SYN. Ευιππος.—ωκυπορος.

Ευραγιαι, Vid. Ευμενιδες.

Ευραξ.
Στη δ' ευραξ συν δουρι λαθων Αγαμεμνονα διον. Il λ. 251.
EXP. Εκ πλαγιου (al. πλευραξ)

Ευρεσιτειχης. Vid. Αθηνη.

Ευρετης.
—Αι δε σοφαι ευρεται αρμονιας. Ep. 1. 4.

Ευρημα.
Τι τηδ' αν ευρημ' ευρεν ευτυχεστερον. Eur. M. 553.
SYN. Ευρεμα, ευρεσις, ανευρεσις, εξευρημα, μηχανη, επιτηδευμα. βουλευμα. επινοημα, επιτυχια.

Ευρρην, Ευρρηνος.
Ουδε Φεραις Αδμητος ευρρηνεσσιν ανασσεν. Ap. 1. 49.
Παμπαν ευρρηνος τε και εικοσος—Ib. 3. 1085.
SYN. Πολυπροβατος. πολυμηλος, ευμηλος, πολυαρς, πολυρρην, πολυρρηνος.

Ευρησιεπης.
Ευρησιεπης, περιτριμμα δικων, Ar. N. 446.
Ειην ευρησιεπης αναγεισθαι
Προσφορος εν Μοισαν διφρω. Pind. Ol. 9.
SYN. Ευρεσιλογος, ευρεσιλογιας, ευρησιλογων, καινολογος, ευγλωσσος.—μυθηρικης, χλευαστης.

Ευρητωρ.
—Τοσης ευρητορα τεχνης. Ep. 1. 1.
SYN. Αλφηστης, ευρετης, εφευρετης.

Ευριν, Ευρινος
Εοικεν ευριν ως θηρ κυνος δικην. Aesc. Ag 1102.
Κυνος Λακαινης ως τις ευρινος βασις. Soph. Aj. 8.
SYN. Καλορρινος, ευοσφρητος.

Ευριπιδης
Ου σον μνημα τοδ' εστ', Ευριπιδη, αλλα συ τουδε,
Τη ση γαρ δοξη μνημα τοδ' αμπεχεται. Paus. in Att.
EPITH. Καταχρυσος. γλυκυτατος—σοφωτατος, γνωμοτυπος, σαυρργος, [illegible] χωλοποιος. ρακιοσυρραπταδης, στωμυλιοσυλλεκταδης.
Τον σκηνη μελιγηρυν αηδονα χαιρων Αθηναι
Τον σοφιη τραγικην μιξαμενον χαριτα—κ. λ. Ep 1. 3.

Ευριπιδιον.
Ευριπιδιον γλυκυτατον, ω φιλτατον. Ar. A. 474.

Ευριπος.
Ενθεν δ' Ευριπου [illegible]—Hom. A. 222.
—Συ δε [illegible] νοιο παρ οξυν
Εδραμες [illegible] υριποιο πορον καναχηδα ρεοντας. Call.
—Ευριποιο πολυπλαγκτοιο ρεεθρα. Naz.

Ευρισκω
Ει περ γαρ χ' ευρησει παρ' αυτοισι βατειρας ανδρας. Il. ι 302
SYN. Ανευρισκω, εξευρισκω. εφευρισκω. εξαλφω, αλφαινω. φανεροω, επιφωραω. καταλαμβανω.

Ευροιζητος.
—Οτ' ευροιζητος επ' ωμοις Ιος—Ep. 1. 4.

Ευρος
—Κυματα [illegible] τα μεν τ' Ευρος τε Νοτος τε
Ωρορ' επαιξας πατρος Διος εκ νεφελαων. Il. β. 145.

Ευροιο τρηχεῖαι και ανπεσσα καταιγὶς. Ep. 1. 3.

SYN. Απηλιωτης.

EPITH. Λιγὺς, εριπνευσος, κακὸς, κραιπνὸς.

Ευρος.

Μεταξὺ δ' αλλὰ δι' ολιγυ

Ταινὰ, πυργος εν ευρει. Aesc. S. T. 769.

SYN. Ευρυτης, πλατος, μεγεθος, υπεροχὴ.

Ευρραφὴς.

Εν δέ μοι αλφιτα χεῦσον εὐρραφεεσσι δοροῖσιν. Od. β. 354.

SYN. Πολυρραφὴς, πολυρραφος, πολυρραπτος.

Ευρρὴς, Ευρρεὸς, Ευρρειτης, Ευρροος, Ευρρειεις.

Ειωθως λυεσθαι εὐρρεῖος ποταμοῖο. Il. ζ. 508.

—Σατνιοεντος εὐρρειταο παρ' οχθας. Ib. 34.

—Ποταμὸς περ εὔρροος αργυροδινης. Ib. φ. 130.

Αμφὶ τον ευρρυν Ευρωταν. Eur. Hec. 649.

—Υια Μελητος εὐρρειντος. Ep. 1. 5.

SYN. Ευροος, ευρυρεεθρος.

Ευρυαγυια.

—Τρωων πολιν ευρυαγυιαν. Il. β. 12.

SYN. Πλατυαμφοδος, μεγαλη.

Ευρυαλη

Σθεινώ τ' Ευρυαλη τε, Μεδυσα τε, λυγρα παθουσα. Hes. Θ. 276.

Ευρυαλος Nom. pr.

Αν δε και Ευρυαλος βροτολοιγῷ ἶσος Αρηϊ. Od. θ. 115.

EPITH. Μενεχαρμὴς.

PHR.—Ισοθεος φὼς

Μηκιστεως υἱὸς Ταλαϊονιδαο ανακτος. Hom.

Ευρυανασσα. Vid. Ευρυκρειων.

—Ως αμῖν μεγαλα θεὸς ευρυανασσα. Call. 6. 122.

Ευρυβατης.

Κηρυξ Ευρυβατης Ιθακήσιος.—Il. β. 184.

Γυρὸς εν ὤμοισι, μελανοχροος, ουλοκαρηνος Hom.

Ευρυβιη.

Ευρυβιην τ', αδαμαντος ενὶ φρεσὶ θυμὸν εχουσαν. Hes. Θ. 239.

Ευρυβιης.

Ευρυβιης αἰδης—Ep. K 3.

Ευρυδαμας.

Υἱας Ευρυδαμαντος ονειροπολοιο γεροντος. Il. ε. 149.

Ηδὲ και Ευρυδαμας Κτιμενου παῖς αγχι δὲ λιμνης

Ξυνιαδος Κτιμενην Δολοπηΐδα ναιεταασκεν. Ap. 1. 67.

Ευρυδικη.

—Και αιδοιη παρακοιτις

Νεστορος Ευρυδικη, πρεσβα Κλυμενοιο θυγατρῶν. Od. γ. 452.

Ευρυδικη.

—Ορμηταινειαν Ευρυδικης εμῆς

Δαμαρτα την Κρεοντος—Soph. An. 1194.

Ευρυθεμεθλος.

Κεινο δε τοι μετεπειτα περὶ βρετας ευρυθεμεθλον Δωμηθη—Call. 3. 248.

Ευρυθμος.

Νυν δ' ευρυθμους ποταμιασιν τ' αληθεια

Κλεπτουσιν, ὡς μη δοκεῖν α' χρῆ δοκεῖν. Eur. Fr.

SYN. Ευθετος, ευσυνθετος, ευαρμοστος, εμμελὴς, αρμοδιος, ὁμαυλος. ρυθμικὸς.

Ευρυθμως.

—Θες δη τον αγκῶν' ευρυθμως, καθ' εκπι. Eur. Cyc. 560.

SYN. Ευθετως, ευσυνθετως, ευαρμοστως, εμμελῶς, κομψῶς.

Ευρυκερως.

—Την δ' ωδε προσεφωνει ευρυκερως βῦς. Mosc. 2. 149.

SYN. Ευκεραος, κεραὸς, κεροαλκὴς.

Ευρυκλεια.

—Δαΐδας φερε κεδν' ειδυια

Ευρυκλει', Ωπος θυγατηρ Πεισηνοριδαο. Od. α. 429.

—Φιλη τροφὸς Ευρυκλεια. Ib. β. 361.

—Περιφρων Ευρυκλεια. Ib. τ. 357.

Ευρυκολπος.

Ομφαλον ευρυκολπου χθονὸς—Pind. N. 7.

Ευρυκρειων.

Ηρως Ατρειδης ευρυκρειων Αγαμεμνων. Il. α. 102.

SYN. Ευρυσθενὴς, ευρυβιης. ευρυμεδων.

Ευρυλοχος.

Εκ δ' εθορε κλῆρος μεγαλητορος Ευρυλοχοιο. Od. κ. 207.

EPITH. Θεοειδὴς.

Ευρυμαχος.

Ευρυμαχον, Πολυβοιο δαΐφρονος αγλαὸν υἱον,

Τον νυν ἶσα θεῷ Ιθακησιοι εισορoωσι. Od. ο. 518.

Αντινοος δε καθηστο και Ευρυμαχος θεοειδὴς,

Αρχοὶ μνηστηρων, αρετῇ δ' εσαν εξοχ' αριστοι. Ib. δ. 628.

Ευρυμεδουσα.

Γρηῦς Απειραιη θαλαμηπολος Ευρυμεδουσα. Od. η. 8.

Ευρυμεδων. (Vid. Περιβοια.

Ευρυμεδων.

Νεστορεας μεν επειθ' ἱππυς θεραποντε κομειτην

Ιφθιμοι Σθενελὸς τε και Ευρυμεδων αγαπηνωρ. Il. θ. 114.

PHR.—Υιος Πτολεμαιυ Πειραϊδαο. Hom.

Ευρυμεδων.

Ευρυμεδων.
—Ποταμοιο παρὰ ῥοον Ευρυμεδοντος
Ενθα συνοχβονισι Διωναιην ιλαονται. Dion. 852.
Ευρυμενής.
Τειχεος ευρυμενῆς,—Orph. 985.
Ευρυμετωπος.
—Βοῶν ἴων, ευρυμετωπον. Il. κ. 292.
SYN. Πλατυμετωπος. μεγαλωπὴς.
Ευρυμιδης.
Εσκε τις ενθάδε μαντις ανὴρ ηΰς τε μεγας τε,
Τηλεμος Ευρυμιδης, ὃς μαντοσυνη εκεκαστο.
Και μαντευομενος κατεγηρα Κυκλωπεσσιν. Od. ι. 509.
Ευρυνομη.
Ευρυνομη θυγατηρ αψορροου Ωκεανοιο. Il. σ. 399.
Ευρυνομη.
Τοισιν δ' Ευρυνομη θαλαμηπόλος ηγεμονευεν.
Ερχομενοισι λεχοσδε. δαος μετὰ χερσὶν εχουσα. Od. ψ. 293.
Ευρυνομος.
—Και ὁ μεν μνηςῆρσιν ὁμιλει
Ευρυνομος.—Ib. ϛ 22.
Ευρυνω.
Λειηναν δε χορον, καλὸν δ' ευρυναν αγῶνα. Ib. θ. 260.
SYN. Διευρυνω, αντευρυνω, ευριζω, μηκυνω, πλατυνω, μεγαθυνω, αυξανω.
Ευρυνωτος.
—Ου γαρ οἱ πλατεῖς
Ουδ' ευρυνωτοι φῶτες ασφαλεςεροι. Soph. Aj. 1268.
SYN. Πολυνωτος.
Ευρυοδειος.
—Απὸ χθονὸς ευρυοδειης. Il. π. 635.
SYN. Μεγαλαμφοδος, πλατὺς ευρυπορος.
Ευρυοπης, Ευρυοψ, Ευρυωψ.
Αυτος δε χρύσειον επὶ θρονον ευρυοπα Ζεὺς
Εζετο. τῷ δ' ὑπὸ ποσσι μεγας πελεμιζετ' Ολυμπος. Il. θ. 442.
Ευρεν δ' ευρυοπα Κρονιδην—
SYN. Μεγαλοφωνος, εριγδουπος.—μεγαλοφθαλμος, πανδερκὴς.
Ευρυπεδος.
—Γαιης ευρυπεδοιο βαθος. Ep. l. 4.
Ευρυπορος.
—Ωςε μεγα κῦμα θαλασσης ευρυποροιο. Il. ο. 381.
SYN. Ευρυχωρος, ευρυοδειος. ευρυτενὴς.
Ευρυπρωκτια.
—Κ' ευρυπρωκτιαν. Ar. V. 1065.
Ευρυπρωκτος.
—Το μη ευρυπρωκτος ειναι. Ib. N. 1080.

Ευρυπυλη.
Ξανθη δ' Ευρυπυλη μελει
Ο περιφορητος Αρτεμων. Anac. 62. 1.
Ευρυπυλὴς.
—Αν ευρυπυλὲς Αΐδος δω. Il. ψ. 74.
SYN. Ευρυπυλος.
Ευρυπυλος.
Και Κων Ευρυπυλοιο πολιν,—Il. β. 677.
EPITH. Αγαπηνωρ, αταρβὴς, δαΐφρων, κρατεροφρων. διοτρεφὴς. ερικυδὴς. θρασυχαρμης. μεγαθυμος, θεοειδὴς, λαοσσοος, πεπνυμενος.
PHR. Διογενὴς Ευαιμονιδης—Ευαιμονος αγλαος υἱος. Hom
—Μαχης ακορητον εοντα. Call.
Ευρυρεεθρος. Vid. Ευρροος.
—Αξιος ευρυρεεθρος. Il. φ. 141.
Ευρὺς.
—Επ' ευρέα νῶτα θαλασσης. Il. β. 159.
SYN. Πλατὺς, μεγας, ευρυτενὴς, ευρυχωρος.
Ευρυτερως.
— πως αν ευρυτέρως εχη. Ar. L. 420.
Ευρυσακης.
Αλλ' αυτὸ μοι συ, παῖ, λαβὼν επωνυμον
Ευρυσακες, ισχε διὰ πολυρραφη ςρεφων
Πορπακος επταβοιον αρρηκτον σακος. Soph. Aj. 576.
Ευρυσθενὴς.
Ω ποποι Εννοσιγαι' ευρυσθενὲς.—Il. η. 455.
SYN. Μεγαλοσθενὴς, μεγαλοδυναμος, ευρυκρειων.
Ευρυσθεὺς.
Ηδη ανὴρ γεγον' εσθλὸς ὃς Αργειοισιν αναξει,
Ευρυσθεὺς, Σθενελοιο παις Περσηϊαδαο. Il. τ. 123.
EPITH. Αλιτημενος.
Ευρυσορος.
Ευρυσορον περὶ σῆμα—Ep l. 3.
Ευρυςερνος.
—Και ευρυςερνον Αθαναν. Theoc. 18. 36.
SYN. Ευρυςηθης.
Ευρυτειος.
Την Ευρυτειαν—ερχεται πολιν. Soph. Tr. 264.
Την Ευρυτειαν—παρθενον. Ib. 1235.
Ευρυτιδης. Vid. Ιφιτος.
Ευρυτιμος. Vid. Εντιμος.
—Ευρυτιμε ποτὶ δῶμα Διός. Pind. Ol. 13
Ευρυτιων.
—Και κενταυρὸν αγακλυτὸν Ευρυτιωνα. Od. φ. 295.
Ευρυτος.
—Ευρυτον παρὰ κρηνην,—Eur. I. A. 420.
Ευρυτος.

Ευρυτος.
Ουθ' Ηρακλῆϊ, ετ' Ευρυτω Οιχαλιῆϊ,
Οι ρα και αθανατοισιν εριζεσκον περὶ τοξων.
Τῶ ρα και αιψ' εθανεν μεγας Ευρυτος,—κ. λ. Od. θ. 224.
Ευρυτος, εκ πατερων μεγαλας αφνειὸς αρυρας. Theoc.
Ευρυφαεσσα Vid. Φαεθων.
Γῆμε γαρ Ευρυφαεσσαν αγακλειτην Υπεριων
Αυτοκασιγνητην, ἥ οἱ τεκε καλλιμα τεκνα
Ηῶ τε ροδοπηχυν, εϋπλοκαμόν τε Σεληνην,
Ηελιόν τ' ακαμαντα—Hom. XXX. 4.
Ευρυφαρετρης
—Ευρυφαρετρας—Απολλων. Pind. P. 9.
Ευρυφυής.
—Ηδ' ευρυφυὲς κρι λευκόν. Od. δ. 604.
E X P. Επιπολυ φυομενον.
Ευρυχαιτης.
Ευρυχαιταν—Διονυσον—Pind. Isth. 7.
Ευρυχορος, Ευρυχωρος.
—Δι' Ελλαδος ευρυχοροιο. Il. ι. 474.
Ευρυχωρυ—Σπαρτας—Pind. N. 1.
S Y N. Πλατὺς, μεγας.—καλλιχορος.
Ευρωγὴς.
Πετταδα τῆς ςαφυλῆς ευρωγία—Ep. l. 6.
Ευρωδης.
Ανα ταν ευρωδη Τροιαν. Soph. Aj. 1210.
S Y N. Σκοτεινὸς, αερωδης, σεσατός. sch. ευρυοδης Johnf.
Ευρωεις.
—Ενθα βροτοῖς τον αειμνηςον
Ταφον ευρωεντα καθεξει. Ib. 1186.
Οικια—σμερδαλε', ευρωεντα—Il. υ. 65.
S Y N. Ευρωδης, σαπρὸς, σαθρὸς, μαρασμωδης.—σκοτεινὸς ευρὺς.
Ευρωπη, Poet. Ευρωπεια.
Ουχ ὕτω νωτοισιν εβασασε φορτον ερωτος
Ταῦρος, ὅτ' Ευρωπην δια κυματος ἦγ' επὶ Κρήτην. Hom B. 78.
—Αινυμφα δ' Ευρωπειη
Μητηρ τελεφαεσσα περικλυτον ωπασε δῶρον
φοινικος θυγατηρ—Mosch. 2. 7. 41.
E P I T H. Περικαλλης, αμυμων, λιποπατρις, κεροεσσα. Ταυρεια. Τυρια.
Παρθενος Ευρωπη βοεων επεβησατο νωτων
Χερσι κερας κρατεισα και υ χατεισα χαλινῦ.—
Και σκαφος ἦεν ερωτος ὁ τηλικος. ὦ μεγα θαῦμα,
Παρθενος ηνιοχευε τον αιθερος ηνιοχῆα. Nonn.
Τον ποτ' Ευρωπα Τιτυυ θυγατηρ
Τικτε Καφισῦ παρ' οχθαις. Pind.
Ευρωπη Ευρωπεια, Ευρωπια.
Η δ' οσοι Ευρωπην τε και αμφιρυτας κατὰ νησυς
Χρησομενοι,—Hom. A. 251.

—Ρεα τερμα κιχησεαι Ευρωπειης. Dion. 280.
Ασιαδας τε γῆς, Ευρωπιας τε. Eur. I. 1586.
Ευρὼς.
Και συριγξ Ευρῶτι παλυνεται,—Theoc. 4. 28.
S Y N. Αζη, σαπροτης, σῆψις, σηπεδὼν, μυξα, μαρανσις, μαρασμὸς. νοτια, ὑγροτης σεσηπυῖα. πρασινωδης ὁμιχλη.
Ευρωτης, Nom. Fl.
—Παρ' Ευρωταο ρεεθροις. Theoc. 18. 23.
E P I T H. Δονακοτροφος, δονακοχλοος, καλλιδοναξ, καλλιροος, εὔρροος, γονοεις, δινεεις, Μεσηνιος.
Ευρωτιαω.
Εμοι γαρ ἦν αγροικος ἥδιςος βιος,
Ευρωτιῶν, ακορητος, εικῆ κειμενος,
Βρυων μελιτταις, και προβατοις, και ςεμφυλοις. Ar. N. 44.
S Y N. Ιδροω. σηπομαι, σαπριζω.
Εὒς, Ηὒς.
—Εὒς παῖς Αγχισαο.—Il. β. 819.
Τληπολεμος—ηΰς τε μεγας τε. Ib. 653.
S Y N. Πλατὺς, μεγας, ισχυρὸς, γενναῖος. αγαθὸς, καλὸς, ευτυχὴς.
Ευσεβεια, Ευσεβια
—Ου γαρ ευσεβεια συνθνησκει βροτοις. Soph. Ph. 1489.
Την ευσεβιαν σεβισασα. Ib. An. 955.
S Y N. Θεοσεβεια. φιλοθεΐα, θεωδεια, θεοφροσυνη, ευλαβεια, ευσεβημα, ὁσιοτης, θρησκεια, θεολατρεια.—γνῶσις τῦ Θεῦ
E P I T H. Ερατεινὴ, εριτιμος
Ευσεβὴς
Ευσεβεων δ' ανδρῶν γενος εφθιτοι, υδὲ θεμιςας
Ουκέτι γιγνωσκυσ', υδὲ μὲν ευσεβιας. Theog. 1137.
S Y N. Θεοσεβὴς, ὅσιος, υρανοφρων, ευθεοτιμος. ευλαβὴς, θρησκευτὴς, φιλοθρησκος.
P H R.—Οισι μεμηλεν ακηρατος αιὲν αταρπος.
Οις νοος ἱμειρεσκε θεῦ κατὰ θεσμὸν οδευειν.
Ηθεσιν εσσυμενοι καθ' ὁδὸς.—Apollin.
Ιχνεσιν απλανεεσσιν ιὼν.—
Αζυγεες κοσμοιο περιφρονες.—Naz.
Ευσεβεω
Αλλ' οφρα τις ζωη και ὁρᾷ φαος ηελιοιο,
Ευσεβεων περὶ θεὺς ελπίδα προσμενετω. Ib. 1140.
S Y N. Θεοσεβεω ευαγεω, θεοφιλεω.
Ευσεβεως, Ευσεβῶς Vid. Ενθεως.
Βελεο δ' ευσεβεως ολιγοις συν χρημασιν οικεῖν,
Η πλυτεῖν αδικως χρηματα πασσαμενος. Ib. 145.

Τοῖς εν γενει γαρ τὰ 'γγενῆ μαλισθ' ὁρᾶν
Μονοις τ' αχκαν ευσεβως εχει κακά. Soph Oed. T. 1444.

Ευσελμος.
—Ευσσελμω ενὶ νηΐ. Od. ξ. 315.
SYN. Ευκαθεδρος. ευζυγος. ευκωπος. ευσανιδωτος.

Ευσεπτος.
Ει μοι ξυνειη φεροντι μοῖρα τὰν
Ευσεπτον αγνειαν λογων
Εργων τε παντων.—Soph Oed T 883.
SYN Σεβασμιος, σεμνὸς, σεπτος, θεοσεπτος, αποβλεπτος.

Ευσημος
Ευσημόν τε φασμα ναυβαταις. Eur. I. A. 252.
SYN. Επισημος. διασημος,—ευτυχης, δεξιος. φαιδρὸς ευδηλος. φανερός.

Ευσθενεια.
SYN Δυναμις. ισχυς.

Ευσθενεω.
Ως μη τιν' οἶκον ευσθενεῖν ανευ σεθεν. Aesc. Eum 898 (Is ευθενεῖν. P)
SYN. Ισχυω. ευθηνεω.

Ευσθενής Nom pr.
Ευσθενέος τὸ μνᾶμα—Theoc Ep. 2. 1.

Ευσιπυος Vid οχληρων
Θεῖας ευσιπυους εξ ολιγησιπυων. Suid.

Ευσκαρθμος
Τον δ' ες Αχαιῶν νῆας εὔσκαρθμοι φερον ἵπποι. Il. ν. 31
SYN. Ευσκαριςος. ευκινητος. ωκυς, ταχύς.

Ευσκευω.
Ουτω μεν ευσκευοῦμεν—Soph Aj 134.
SYN. Παρασκευαζομαι. ευςελλομαι.

Ευσκιαςος, Ευσκιός.
—Κοιταν δ' εχει
Νερθεν ευσκιαστον αἰὲν Soph Oed. C 1784.
Αιγειροι πτελεαι τε εὔσκιον αλσος εφαινον. Theoc. 7 8.
SYN. Βαθυσκιος, δασυσκιος, επισκιός, κατασκιος, συσκιος, σκιερ.ς.

Ευσκοπος.
—Ευσκοπον Αργειφοντην. Il ω 24.
Τοξοις—ευσκοποις Aesc Ch 692.
SYN. Πρόσκοπος, εποπτήρ—ευαφορος, ευθεωρητος.—συνετὸς—ευοχος.

Ευσκωλος
Ην' αϊδρυτος αβατοισιν ευσκωλοισι.—Ar L. 809.

Ευσοος
—Δυ' αδελφω, ευσοα τεκνα. Theoc 24. 8.
SYN. Σῶος. αβλαβής. υσθενής.

Ευσπειρής, Ευσπειρος.
—Τον ευσπειρῆ δε δρακοντα. Ep. Suid.

Θηλυχῖταν, ασκητὶς εὐσπειροισι κορυμβοις. Ep. 1. 6.

Ευσπλαγχνια.
—Τῆς εμῆς ευσπλαγχνιας. Eur. Rh. 192.
SYN Ευτολμια.—ευθυμια.—ελεος, σπλαγχνον.

Ευσπορος.
Οσαι' ευσπορυς αγρων γυας νεμεσθε—Ar. Av. 231.
SYN. Ευφορος. ευταχος.

Ευσσωρος.
Υιὸν Ευσσωρυ Ακαμαντα.—Il. ζ. 8.

Ευςαθής.
—Περὶ τοῖχον εὐςαθέος μεγαροιο Il σ. 374.
SYN Ευτακτος. ευποιητος εδραῖος απλῶς. σταθερός. βεβαιος. εμπεδος. παραμονος, επιμονος. μονοτροπος, εμβριθὴς, εμμενής.

Ευςαλής.
—Γηροιτο δε
Πλ.ς κριὸς τε και ευςαλής. Soph Ph. 793
Αλλ' ευςαλῆ και λεκτὸν αρῶμεν δολον. Aesc. P. 97.
EXP. Καλῶς εςαλμένος. καλῶς ευςολισμένος.
SYN. Κῦφος. ατρεμής. επιδεξιος—ευςολος.

Ευςερος.
—πὶ δ' ετερπον αικησαντες
Τίεον εὔςερης οικια.νιὸς ερυσθαι. Ap 1. 401.
SYN Ευτρατης.

Ευςελλω. Ευςολιζω
Νῆας εὔςειλαντα σὺν αντιθεοις ἑταροισιν. Od. ξ 247.
Πεντηκοντα νῆας ειδομαν
Σημειοις ευςολισμενας. Eur I A. 255
SYN. Παρασκευαζω, καταςελλω ευτρεπιζω.

Ευςεφανος.
—Εὐςεφανος Κελαδεινή. Il φ. 511
SYN. Ευςεφής. ευςεφιος, καλλικρηδεμνος.—ευτειχισος—ευκοσμος.

Ευςεφιος (Βακχος.)
Ευςεφιος μ' εδαμασσεν ὁμῶ και πρωῖος ὕπνος. Ep. 1 1.

Ευςιβής, Ευςιπτος.
Ευςιβὲς αιθυαις ιχθυβολοισι λεπας Ep Suid.
Ενθ' αυ Τυνδαρεδης μεν εὔςιπτον θετο φᾶρος. Ap 2. 30
SYN. Τετριμμένος. ευςρεπτος. ευπιλητος.

Ευςολος.
Οσσον ες ευδιον κεν εὔςολος ὁλκὰς ανυσσαι. Ib. 1. 603.
Επ' ευςολυ ταχειας νεὼς. Soph. Ph 523.
SYN. Ευςολισμένος, ευςαλής. ευκοσμος. ευειμων.

5 I Ευςομεω.

Ευςομεω.

Εισω κατ' αυτὸν ευςομῦσ' αηδονες. Ib. Oed. C. 18.

SYN. Ευςομεω, ευφθογγεω, αδω (ευφωνως.) ςρογγυλιζω.—ευφημεω.

Ευςομος.

Ευςομ' εχε. Ib. Ph. 202.

Ευλαλε, πρηυγελως, ευςομε, μακροφαρυγξ. Ep. l. 2.

SYN. Ευφημος, ευλαλος, ευγλωτ]ος—ευρυςομος.—ευπροσωπος.—ευκαμπης.—ευχυλος.

Ευςοχια.

Και ε κυνηλασιην τε και ευςοχιην εδιδαξας. Call. 3. 217.

SYN. Ευτοξια, ευτυχια. οξυδερκεια.

Παισι λιθοβλητε παιγνιον ευςοχιης. Ep.

Ευςοχος.

—Τῳδ' αν ευςοχῳ πετρῳ. Eur. Hel. 75.

Λογχαις τ' ακοντιςηρες ευςοχωτατοι. Ib. Ph. 142.

SYN. Εκατηβελετης. ευθυβολος. ευμηχανος, αγχινοος, ευσυνετος, πολυδερκης, οξυδερκης.

Ευςρα.

Εν ταῖσιν ευςραις κονδυλοις ημωλ]ομην. Ar. Eq. 1233.

SYN. Φλογιςρα. μαγειρεῖον, μαδιςηριον.—κριθη (ορεινη)—βοθρος, βοθυνος.

Ευςρεπ]ος. Ευςρεφης. Ευςροφος.

Ελκον δ' ιςια λευκα ευςρεπ]οισι βοευσιν. Od. C. 426.

Ος οι ευςρεφεα νευρὴν εν αμυμονι τοξῳ

Ρῆξ' επὶ τῳ ερυοντι—Il. a. 464.

Αυτην δε ξυνεδησεν ευςροφῳ οιὸς αωτῳ. Ib. v. 599.

Δωδεκ' ευςροφωτατοισι ναυσὶν.—Eur. I A. 293.

SYN. Ευπλεκης, ευπλεκτος, ςρεβλὸς, ευςραβης, ευςραφης, ευκαμπης, αγκιςροφος, ευπεριςροφος, πολυςροφος, πολυτροπος, ευπεριαγωγὸς, ευκινητος ευτροχος, ευτραπελος.

Ευςροφαλιγξ.

—Εδινησεν δ' ευςροφαλιγγα κομαν. Ep. l. 6.

Ευςροφως.

Λευκῆς χροιας τεθριππον ελκων ευςροφως. Ep. l. 5.

Ευςρωτος.

Ες λεχος ευςρωτον.—Hom. V. 158.

Ευςυλος.

—Ευςυλων ναων—Eur. I. T. 128.

Ευσυμβλητος.

Ηδ' ουκ ετ' ευξυμβλητος ἡ χρησμῳδια. Aesch. Pr. 774.

SYN. Νοητὸς, ευγνωςος. ευσυνετος.

Ευσυμβολος.

Ευξυμβολον τοδ' εςι παντὶ δοξασαι. Ib. 168.

SYN. Ευελπις]ος. ευχερης. ευπροσηγορος.

Ευσυνετος.

Ευξυνετον ξυνετοῖσι βοαν. Eur. I. T. 1092.

SYN. Ευσυμβλητος.—ευπαιδευτος. ευςοχος, σοφὸς, συνετὸς.

Ευσφυρος.

—Και ευσφυρῳ Αμφιτριτη. Hes. Θ. 254.

SYN. Καλλισφυρος, τανυσφυρος. αργυροπεζα. ευπεζος.

Ευσχημονεω.

Αμελῦντα τῦ ζῆν ουκ εςιν ευσχημονεῖν. Sent.

SYN. Εκπρεπω. εὖ ζαω. σεμνυνομαι.

Ευσχημονως. Ευσχημως.

Πᾶς ουν καταπεσων.—Ευσχημονως. Ar. V. 1205.

Πολλὴν προνοιαν εἶχεν ευσχημως πεσεῖν. Eur. Hec. 567.

SYN. Πρεποντως, προσηκοντως, ευπρεπῶς, δικαιως, ἁρμοδιως, αρμοζοντως, καλῶς ευκοσμως, ευτακτως, ευςαλῶς, ὡραιως.

Ευσχημων.

—Λογων ευσχημονων. Eur. Hipp. 490.

Ως και σὺ μη νῦν εις εμ' ευσχημων γενῃ. Ib. M. 584.

SYN. Ευσχημος, ευπρεπης, διαπρεπὴς, καλὸς, κοσμιος, σεμνὸς. εντιμος, επισημος, επιεικης, ευτακτος.

Ευσχιδης.

Και λιθος ευσχιδεων θηγαλεος καλαμων. Ep. I. 6.

Ευσωματεω.

—Τι γαρ δεῖ δειλὸν οντ' ευσωματεῖν; Eur. And. 765.

—Ευσωματεῖ γαρ και σφριγᾷ. Ar. N. 797.

SYN. Ευεκτεω, ευρωςεω, υγιαινω. εὖ εχω.

Ευσωτρος.

—Ευσσωτρος απ' απηνης. Hes. ε. 273.

SYN. Ευδρομος ευκυκλος.

Ευτακτος.

Ευτακτον εἶναι τ' αλλοτρια δειπνῦντα δεῖ. Sent.

SYN. Επιεικης, ευπρεπὴς, ευσχημων, συμμετρος, ευςαθης, κοσμιος. εγκρατης, ευλογιςος.

Ευτακτως

—Βαδιζειν—εν ὁδοῖς ευτακτως. Ar. N. 961.

SYN Ευσχημονως, ευθετως, καθεςηκοτως, ευμεθοδως, ςοιχηδὸν, ἑξῆς. τακ]ικῶς, εν ταξει, κατα ταξιν.

Ευτε, Ηὖτε.

Ευτ' αν Αιγισθος μολῃ. Soph. El. 629.

Ηὖτε βοὺς αγεληφι μεγ' εξοχος—Il. C. 480.

SYN. Οποταν, ημος, επειδη. επειδὴ. ὥσπερ. καθάπερ.

Ευτειχης. Ευτειχεος. Ευτειχητος.

—Πολιν ευτειχεα περσας. Il. π. 57.

—Τρωων

—Τροιην ευτειχεον εξαλαπαξαι. Il. α. 129.
Ος πασης Φρυγιης ευτειχητοιο ανασσεν. Hom. V. 112.
SYN. Ευτειχιστος, ευερκής.

Ευτεκνια. Vid. Ευπαιδια.
—Δοιη Λατώ κουροτρόφος ὔμμιν
Ευτεκνιαν.—Theoc. 18. 51.

Ευτεκνος.
Η γαρ τεκνσα τονδε πατρὶς ευτεκνος. Eur. Her. F. 1405.
SYN. Ευπαις ευφορος, ευτοκος, πολυγονος.

Ευτελεια, Ευτελια.
Κἀπ' ευτελειᾳ—Ar. R. 408.
Χαῖρε θεὰ δέσποιν' ανδρῶν αγαθῶν αγαπημα,
Ευτελιη, κλεινῆς εκγονε σωφροσυνης. Ep. I 1.
SYN. Σμικροπρεπεια, αφελεια, εικαιοτης, φαυλοτης, ταπεινωσις, ολιγαρκια, φειδώ. λεπτοτης, λεπτομερεια, ισχνοτης, ψιλοτης.

Ευτελής.
Εγὼ δ' ανοητος, ευτελὴς ὑπερβολῆ. Menandr.
SYN. Φειδωλὸς, γλισχρος, ολιγοδαπανος. εικαῖος, μηδαμινὸς, αφελὴς, φαῦλος, αγελαῖος.

Ευτελιζω.
Βελος ηυτελιζ' Ερωτος. Anac. 45. 10.
SYN. Εξευτελιζω, εκφαυλιζω, ατιζω.

Ευτερπη. Vid. Μῦσαι.
Ευτερπη τραγικοῖο χορῦ πολυηχεα φωνὴν.
Ευτερπη δονακεσσι πολυτρητοισι λιγαινει,
Πνεῦμα σοφῆς οχετηγὸν επισπειρυσα μελισσης. Ep. l. 1.

Ευτερπής.
—Υμνων ευτερπὲς ανθος. Pind. Ol. 6.
—Ευτερπέα κοσμον αοιδῆς. Orph. 250.

Ευτεχνητος.
—Τον ευτεχνητον ερωτα. Ep. l. 6.

Ευτεχνια.
Ος λιθον ες ματιην ηγαγεν ευτεχνιη. Ep. l 4.

Ευτμητος. Vid. Ευποιητος.
Ιππυς μεν κατεδησεν ευτμητοισιν ιμᾶσι. Il. κ. 567.
SYN. Ευτομος.

Ευτοκια.
Συμπασχεις ωδῖσι, και ευτοκιησι γεγηθας. Orph. H.
SYN. Πολυτοκια, πολυγονια, ευκαρπια, ευπαιδια.

Ευτολμια.
Ουτοι θρασος τόδ' εστιν, ὐδ' ευτολμία,
Φιλυς κακῶς δρασαντ' εναντιον βλεπειν. Eur. M 469.
SYN. Ευσπλαγχνια. θυμωσις, θρασυτης, παραστασις, παραστημα, ευψυχια.

Ευτολμος.
Ευτολμος εἶναι κρινε, τολμηρὸς δὲ μή. Sent.
SYN. Ευψυχος, ευθυμος, προθυμος, θρασυσπλαγχνος, ευσπλαγχνος, ζαμενής.

Ευτολμως.
—Πρὸς βωμὸν ευτολμως πατεῖς. Aesc. Ag. 1308.
SYN. Ευψυχως, ευθυμως, προθυμως, θυμοειδως.

Ευτονος.
—Μελος ευτονον—Ar. A 674.
SYN. Ευμελης, ευρωστος, ευσθενής, ευλοφος, ευμενής, γενναῖος.

Ευτονως.
—Ος ευτονως—Ib. Pl 1096.
SYN. Ευσαλῶς, επιστρεφαδην, ευρωστως, ισχυρῶς.

Ευτορνος. Vid. Ευποιητος.
Ιτυός τ' εν ευτορνοισι περιδρομοις—Eur. Tro. 1197.

Ευτραπεζος.
Ορᾶς τον ευτραπεζον, ὡς ἡδὺς βιος. Eur. Fr.

Ευτραπελος.
Ουτε λογον ευτραπελον, Ar. V. 467.
SYN. Αστεῖος, αιμυλιος, χαριεις. καλλιεπής. μιμολογος.—κῦφος, μωρὸς, απαιδευτος, γελοιωδης.

Ευτραφής, Ευτρεφής.
Ιδοιμι δ' ὑμᾶς ευτραφεῖς ἥβης τελος—Eur. M. 920.
Ουλοισιν εξημελξας ευτραφὲς γαλα. Aesc. Ch. 898.
Αρσενες οἶες ἦσαν εὔτρεφέες, δασυμαλλοι. Od. ι. 425.
SYN. Ευθρεπτος, ευπαιδευτος ἁπαλοτραφής, ζατρεφής, σιτευτὸς, πιων—θρεπτηριος. ζωδωρος.—πιαλέος.

Ευτρεπιζω, Ευτρεπιζομαι.
Αλλ' ευτρεπιζε φασγανα,—Eur. Or 951.
SYN. Εξευτρεπιζω. κατευτρεπιζω, παρευτρεπιζω. ετοιμαζω, εξαρτυω εξευμαριζω. κατασκευαζω, εντυνω. επικοσμεω. ευτρεπὴς ποιῶ.

Ευτρεπής.
—Παρεστι λαιμὸς ευτρεπὴς ὅδε. Ib. Hec. 563.
Καλλιχορον αμφὶ σεμνὸν ευτρεπης ὅδε. Ib. Supp. 392.
SYN. Ετοιμος επηρης, επαρτὴς, προχειρος. δικαιος.

Ευτρεφω.
Οι μ' εν σφοῖσι δομοισιν εὔτρεφον, ηδ' ατιταλλον. Il. ξ 202.
SYN. Αναγω, ανατρεφω.

Ευτρητος

Ευτρητος, Vid. Ευποιητος.
Εν δ' αρα ερματα ηκεν ευτρητοισι λοβοισι, Ib. 182.
Ευτριαινης. Vid. Ποσειδων.
Απυει βαρυκτυπον Ευτριαιναν. Pind. Ol. 1.
Ευτριχος, Vid. Ευθριξ.
Αφρον κατεσταζ' ευτριχυ γενειαδος Eur. Herc.F.
Ευτροπια.
Κραιπνον τοι σοφιη γιγνεται ευτροπιης. Theog. 218.
SYN. Επιεικεια, χρηστοτης.
Ευτροχαλος.
Τριβεμεναι κρι λευκον ευτροχαλω εν αλωη. Il. υ. 496.
SYN. Ισοπεδος.—περιφερης. περιτροχος—πολυτροχαλος. ευτροχος. ευκυκλος. ταχινος.
Ευτροχος.
Ζευς δε πατηρ Ιδηθεν ευτροχον αρμα και ιππυς Ολυμπονδ' εδιωκε,—Il. θ. 438.
SYN. Τροχερος, ευφορος, ελαφρος. ευδρομος. ευτροχαλος.
Ευτυκος.
—Πυρ μεν τοι υπο σποδω ευτυκον εσω. Theoc. 24. 86.
Ευτυκτος. Vid. Ευποιητος.
Κρατι δ' επ' ιφθιμω κυνεην ευτυκτον εθηκεν. Il. γ. 336.
Ευτυχεω.
Αλλ' ει πεπαυται, καρτ' αν ευτυχειν δοκω. Soph Aj. 263.
Την δ' εκ μελιττης· την τις ευτυχει λαβων. Sim. 83.
EXP. Ενευτυχεω, ευμοιρεω, ευδαιμονεω—επιτυγχανομαι.
PHR. Μειδιαει βιοτοιο γαληνιοων ενι ποντω Ep.
Αιεν επ' ολβιοις κραδιην πολυγηθεα βοσκων. Apollin.
Ευτυχημα. Ευτυχια. Vid. Ευδαιμονια. Τυχη.
Πολλοις ο Δαιμων, υ κατ' ευνοιαν φερων
Μεγαλα διδωσιν ευτυχηματ', αλλ' ινα
Τας συμφορας λαβωσιν εμφανεστερας. Eur. Fr.
Ου τινα φημι θεων ατερ ολβιον,—
Ουδε τον αυτον αει βεβαιαι δομον
Ευτυχια—Eur. Herac. 611.
Ευτυχης. Vid. Ευδαιμων.
Το ζην αλυπως ανδρος εστιν ευτυχυς. Sent.
—Η γαρ ευτυχης
Συν τω θεω φανειμιθ' η πεπλωκιτες—Soph. Oed. T. 145.
Ω παι, γενοιο πατρος ευτυχεστερος. Ib. Aj. 550.
Ευτυχως.
—Ευτυχως μεν, αλλ' ομως
Τα των τεκοντων ομμαθ' ηδιστον βλεπειν. Ib. Oed. T. 1017.
SYN. Ευδαιμονως, μακαριως, αταλαιπωρως, δεξιως.
Ευτυχις Nom. pr.
—Γοργοι δος ταν χερα μοι, λαβε και τυ
Ευνοα Ευτυχιδος—Theoc. 15. 67.
Ευυαλος.
—Ευυαλοις φιαλαις. Ep. l. 2.
Ευυδρος.
—Μελλεν δε μαλ' ευυδρος καλεεσθαι. Call. 1. 20.
SYN. Ενυδρος, καθυδρος, πολυυδρος, υδρηλος.
Ευυμνος.
Πως γαρ σ' υμνησω παντως ευυμνον εοντα. Hom. A. 19.
SYN. Πολυυμνος, υπερυμνητος, αμφιβοητος.
Ευυφης.
—Τονδε γ' ευυφη πεπλον Soph. Tr. 611.
SYN. Ευυφαντος, ευνητος. ισχυεργης.
Ευφαρετρης.
Τον ευφαρετραν Απολλωνα—Ib. 212.
Ευφεγγης. Vid. Περσεφονη.
—Ευφεγγεος αστερες αρκτυ. Ap. 3. 1194.
SYN. Πολυφεγγης, ζαφεγγης, καλλιφεγγης, παμφεγγης, λαμπρος.
Ευφημεω.
Φερτε δε χερσιν υδωρ, ευφημησαι τε κελεσθε. Il. ι 171.
SYN. Επευφημεω, ευφημιζω. ευηγορεω, ευλογεω, ευχομεω. επαινεω. σεβιζω. σιωπαω.
Ευφημια, Ευφημοσυνη.
Ευφημιαν νυν ισχε—Soph. Tr. 181.
—Τηδ' ευφημοσυνη κοινον ηυσεν
Ες φιλυς αραγδην. Ib. Ph. 1172.
—Ορθαν αγεις ευφημοσυναν—Pind. P. 6.
SYN. Ευφημισμος, ευλογια. ευλογημα, αναφωνησις. επιφωνημα, επιβοημα, φιλοτιμια. ευδοκιμησις. ευθετημα. σιωπη.
Ευφημος. Nom pr.
Ευφημος δ' αρχος Κικονων ην αιχμηταων,
Υιος Τροιζηνοιο διατρεφεος Κεαδαο. Il. β. 846.
Ευφημος
—Το τας ευφημυ στομα φροντιδος—Soph. Oed. C. 130.
SYN. Ευωνυμος, ευνοιωνιστος, αισιος.—σιωπηλος.—ευσεβης.
Ευφημως.
Ευφαμως κατεθεντο νεοδρεπτων επι βωμων. Theoc. 26. 8.

SYN.

SYN. Ευσεβεως, εντιμως, τιμιως, φιλοτιμως, ενδοξως, καλως, ηδεως.

Ευφητης.

—Αναξ ανδρων Ευφητης. Il. ο. 532.

Ευφθογγος. Vid. Ευηχης.

Χαιρω δ' ευφθογγον χερσι λυρην οχεων. Theog. 534.

Ευφιλης, Ευφιλητος.

—Ευφιλη χερα. Aesc. Ag. 34.

—Πολιν, αν ποτ' ευφιληταν εθε. Ib. S. T. 110.

SYN. Τριφιλητος, προσφιλης, φιλικος, φιλητος, αγαπητος.

Ευφιλοπαις

Αμερον, ευφιλοπαιδα. Ib. 730.

Ευφορβος

—Δαρδανος ανηρ.

Πανθοιδης Ευφορβος ος ηλικιην εκεκαστο

Εγχει θ' ιπποσυνη τε, ποδεσσι τε καρπαλιμοισι. Il. π. 808.

EPITH. Βουκολιδης, Θηρητηρ, Δουρικλυτος, εραστπλοκαμος, ευπλοκαμος, περικαλλης.

PHR.—Πανθου υιον ευμμελιην. Τρωων αριστον.

—ειδος αμωμητον.—Hom.

Ευφορητος.

Πολυχωστον αν εχες

Ταφον διαποντια γας

Δωμασιν ευφορητον. Aesc. Ch. 352.

SYN. Ευφορος, φορητος, υποιστος, ευαγκαλος,

—ευτυχης. (Sch.)

Ευφορος.

Ευφορος ηδε, ταχεια, περιδρομος, ειδος αριστη. Phocyl.

SYN. Κουφη, ελαφρος, ευτροχος—ευφορητος. φορος, ζαφορος, ευκαρπος, ευπορος, ευθαλης, πιων.

Ευφραδεως.

Ω, συ μαλ' ευφραδεως πεπνυμενα παντ' αγορευεις. Od. τ. 352.

SYN. Επιφραδεως, σαφως, χαριεντως, πανυ καλως, κοσμιως, ευκοσμως, εκπρεπως, ευκλεως, εμφρονως, ευτεχνως, σωφρονως, συνετως, ευνετως.

Ευφραινω.

Και ευφρην' επεεσσι—Il. ω 102.

Ευφρανεειν αλοχον τε φιλην και νηπιον υιον. Il. ε. 688

SYN. Φαιδρυνω, φαιδροω, ιλαροω, ιλαρυνω, ηδυνω, ηδομαι, επιτερπω, θελγω, ιαινω, ψυχαγωγεω.

PHR. Μελιγκωστοις παιδας επαοιδαισι θελγειν.

Ειρηνασθαι γλυκυ ναμα, και κασι και πραπιδεσσι. Opp.

Ευφρασος.

Οφρα κεν εκ τοιδων περ εχοις ευφρασον οπωπην. Dion. 171.

Ευφρατης, Ευφρητης.

Αυταρ ευρρειταο παρ' οχθαις Ευφρηταο. Opp. κυν. δ.

—Συρτηγενεος κελαδοντι

Υδασιν Ευφρηταο διαινομενον ζαθεοισι. Orp. L.

Ασσυριε ποταμοιο μεγας ροος,—Call.

Ευφρονεω.

Ος σφιν ευφρονεων αγορησατο.—Il. α 73.

SYN. Φιλοφρονεομαι. καλως φρονεω, νοεων.

Ευφρονη. Vid Νυξ

—Μακραι γαρ επιρροθοι ευφρονας εισι. Hes. ε. II 558.

Μελαινα τ' αστρων εκλελοιπεν ευφρονη. Soph. El. 19

—Δεινην ευφρονης κνεφας. Eur. Ph. 744.

Ευφρονως.

—Ελαπιναζεσιν ευφρονως. Pind. P. 10.

SYN. Ηδεως, ιλαρως, τερπνως, αγανως, ευθυμως.

Ευφροσυνη.

Η οταν Ευφροσυνη μεν εχη κατα δημον απαντα. Od. ι. 6.

SYN. Γανος, ευθυμοσυνη, ευθυμια, ευφρασια, ηδυπαθεια, θαλεια, αβροσυνη, αβροτης, Βακχεια.

EPITH. Ερατη, γλυκερα, γλυκεια, λιπαρα, καλλιστεφανος, ολβιομοιρος.

Ευφροσυνη

Ποτνι' Αγλαια, φιλησιμολπε

τ' Ευφροσυνα, θεων κρατιστου παιδες. Pind. Ol. 14

Αριστος ευφροσυνα

πονων κεκριμενων ιατρος. Ib.

Αγλαιη τε Θαλεια και Ευφροσυνη πολυολβε. Orph. Vid Χαριτες.

Ευφρων, Ευφροσυνος.

—Ειπερ τις ετι νυν δαινυται ευφρων. Il. ο. 99.

Αρνε δυω, και οινον ευφρονα.—Il. γ. 246.

Προς με—ευφροσυνον γεγονας. Ep. I. 7.

SYN. Ευθυμος, ευφρονεων. εχεφρων, ευφραινομενος, ευφραντικος, ηδυς, αιδεσιμος ιλαρος, καλοφρων.

Ευφυης.

—Μιανθην αιματι μηροι

Ευφυεες—Il. δ. 147

—Πτελεην—Ευφυεα, μεγαλην—Il. φ. 243.

SYN. Μεγας ισχυρος, καλος.—ευεπιχειρητος, αγχινοος, επιεικης, νοερος, φιλεργος δραστηριος, ευστοχος, πολυδαιδαλος, επιτηδειος.

Ευφυλακτος.
Εὐ ευφυλακτα δ' εσί —Eur. Herc. F. 201.
SYN. Ασφαλής. ευφυκτος.

Ευφυλλος.
Ευφυλλον δαφνης.—Eur. I. T. 1247.
SYN. Εριφυλλος, βαθυφυλλος, καλλιφυλλος, πολυφυλλος, πυκνοφυλλος, τανυφυλλος, ευπεταλος.

Ευφωνος.
Λαβεσα κηρυκαιναν ευφωνόν τινα. Ar. Ecc. 708.
SYN. Μεγαλοφωνος, γλυκυφωνος, ηδυφωνος. ευηχής.

Ευχαιτης. Vid. Βακχος.

Ευχαλκος.
Αξινην εὔχαλκον, ελαΐνω αμφὶ πελεκκω. Il. ν. 612.

Ευχαρις.
—Ει δ' άλις ελθοι Κυπρις, εκ αλλα θεὸς
Ευχαρις έτω. Eur. M. 632.
SYN. Χαριεις, επιχαρις, ευαρεστος, επηρατος, αγαπητὸς, ηδὺς, ευτραπελος.

Ευχαριστως.
Ταν ευχαριστως εχεσαν Πολιν,—Ib. Herac. 380.
SYN. Χαριεντως, επιχαριτως. αρεσκοντως. ευγνωμονως.

Ευχειρ.
Ευχειρα, δεξιογυιον,—Pind. Ol. 9.
—Ανδρὸς ευχειρος τεχνη. Soph. Oed C. 485.
SYN. Ευχειρος, δαιδαλοχειρ, βριαροχειρ, θρασυχειρ. ανδρειος. ισχυρὸς.

Ευχειρωτος.
—Ευχειρωτον Ελληνων σρατόν. Aesc. P. 452.
SYN. Ευνικητος. ασθενὴς. ευδιαλυτος.

Ευχερής.
Ορα συ μη νῦν μεν τίς ευχερὴς παρῆς. Soph. Ph. 526.
SYN. Ευκολος. ευπετής. κῦφος. ευαγωγὸς, ευηνης, επιεικής, ευκαταπαλαιςος, ευκαταγωνιςος, ευπαλής. πρᾶος. ρᾳδιος.

Ευχερῶς. Vid. Ευκολως.
Πειρῶ τυχης αγνωμον ευχερῶς φερειν. Sept.

Ευχεταομαι. Vid. Ευχομαι.
Χειρας ανάσχοντες μεγαλ' ευχετοωντο έκαςος. Il. θ. 347.

Ευχή.
Αυτὰρ επὴν ευχῆσι λιση κλυτὰ εθνεα νεκρῶν. Od. κ. 526.
Ευχῆς δικαιας εκ ανηκοος θεός. Sent.
SYN. Προσευχὴ. ευχωλὴ. δεησις. λιπαρησεις. ύποσχεσις. ταγμα.
EPITH. Αχαιὴ. απαυςος, αμετρος, καιριος, ευθεοτιμος. φιλοτιμος, ευαγὴς, πολυλλιςος, λυτηριος, όσια, μειλιχος, θεσπεσια.

Ευχηνωρ.
Ην δέ τις Ευχηνωρ Πολυΐδε μαντιος υἱὸς
Αφνειός τ' αγαθός τε, Κορινθόθι οικια ναιων,
Ος ρ' εὖ ειδὼς κῆρ' ολοὴν, επὶ νηὸς εβαινε. Il. ν. 663.

Ευχιλος.
—Αντι δ' ευχιλε καπης. Lyc. 95.
SYN. Ευχορτος. ευτροφος.

Ευχλοος.
Τὸ δ' ευχλοε Δημητρος εις εποψιον
Παγον μολοντε,—Soph. Oed. C. 1671.
SYN. Αγχλωρος, ευχλωρος. σιτοφόρος, φερεσβιος.

Ευχομαι.
Ταυτης τοι γενεῆς τε και αἵματος ευχομαι ειναι. Il. ζ. 211.
Ως εφατ' ευχομενος,—Ib α. 43.
SYN. Επευχομαι, προσευχομαι, δεομαι, ἱκετευω. καυχαομαι. ευφραινομαι. ποθεω, επιθυμεω, αιρῦμαι.
PHR. Ευχετο χεῖρ' ορεγων εις ουρανὸν αστεροεντα.
Πολλὰ μαλ' αθανατοισιν ες αιθέρα χεῖρας αειρων
Ευχομενοι.—Hom.

Ευχορδος.
—Ευχορδον εγειρε λυραν. Pind. N. 10.

Ευχος.
Ευχος εμοὶ δωσειν,—Il. ε. 654.
—Και αγλαὸν εὖχος αρεσθαι. Il. η. 203.
SYN. Δοξα, κλεος, τιμὴ. καυχημα. βελησις. νικη. ευχωλη
EPITH. Αγλαον, εμπεδον, ασφαλιςον, αοιδιμον, αληγὲς, αςειτον, αφθιτον, αγηραον, αριζηλον, απρεαμαχον, αγωνιον, γλυκερὸν μεγαλοπρεπὲς. βασιλικον, ευκλεὲς, ευγενὲς, επαξιον, γεραρὸν, επιτυμβιον, φερωνυμον, θεσπεσιον.

Ευχροος, Ευχροὴς, Ευχρως.
Ταμνων δερμα βοειον ευχροὲς—Od. ξ. 24.
Ευχρῶν γε θ' αἷμα καταπυτίζει καλῶς. Ar. L. 205.

Ευχρυσος.
Α τον μεγαν Πακτωλὸν ευχρυσον νεμεις. Soph. Ph. 397.

Ευχωλη.
Κανδ' εκ ευχωλην Πριαμῳ και Τρωσὶ λιποιεν. Il. ϐ. 160.
SYN. Ευχὴ. καυχησις, εὖχος. θυσια.
EPITH. Αχαταφορον.

Ευψυχια.
Ποθεν ποθ' οἵδ' ευσπλαγχνον ευψυχια
Θνητῶν εφυσαν;—Eur. Supp. 841.
—Νῦν αγὼν ευψυχιας. Ib. M. 403.
SYN. Μεγαλοψυχια, μεγαλοφροσυνη, μεγαλοφροσυνη.

λοφροσυνη, μεγαλονοια, ευγνωμοσυνη, ευτολμια, ανδρεια.

Ευψυχος.
Πολλῶν νεων γαρ κἀν γερων ευψυχος ᾖ,
Κρεισσων—Ib. Andr. 764.
SYN. Ευτολμος, θυμοειδης, θυμολεων, θαρσαλέος, τολμηρός. ευγνωμων, ευθυμος, ευφρων. ἱλαρός.

Ευω.
Παντα δέ οἱ βλεφαρ' αμφὶ και οφρύας εὗσεν αὐτμή. Od. ι. 389.
—Σιαλος δ' εὕοντας εν αυλῇ. Ib. ξ. 300.
SYN. Καιω. φλογιζω, οπ]αω.

Ευωδης. Vid Ευοδμος.
—Εν θαλαμῳ ευωδεῖ, κηωεντι. Il. γ. 382.

Ευωλενος.
—Ο δε ταν ευωλενον
Θρεψατο παῖδα Κυρανας. Pind. P. 9.

Ευωνυμεὼς.
Δοι δέ μιν ευθυδικων Ευωνυμεων ενὶ δημῳ
Ναιειν, αἰῶνος μοῖραν εχοντ' αγαθῆς. Anac. Ep.

Ευωνυμος.
Γεινατο δ' Αστερειν ευωνυμον,—Hes. θ. 409.
—Πτῆσιν οιωνων σκεθρῶς·
Διωρισ', οιτινές τε δεξιοι φυσιν,
Ευωνυμοί τε,—Aesc. Pr. 489.
SYN. Ευσημος, επισημος. αριστερος.

Ευωπις, Ευῶπις, Ευωπὸς, Ευωψ.
Ω χρυσεα θυγατερ Διὸς ευῶπα. Soph. Oed T. 198.
—Ιδοι τ' ευωπιδα κυρην. Od. ζ. 113.
Μορφῇ μεν ουκ ευωπὸς, ανδρεῖος δ' ανήρ. Eur. Or. 916.
Τέγγεσ' ευῶπα παρειάν. Soph. An. 536.
SYN. Ευειδης, ευμορφος. ευοφθαλμος. φιλος.

Ευωπελια (Ευπτελια E. M.)
Εντ' ευωπελια,—Call. Fr.
SYN. Ευετηρια, ευθένια.

Ευωρος.
Ουδέ τοι ευωροι θυεων. E. M.
SYN. Απαραφυλακ]οι, αμελής. καταφρονητικός. ακαιρος. ωριος.

Ευωχεω, Ευωχεομαι.
Ευωχειων δ' ιξεαι πολιον εαρ,—Hes. ε. 475.
Ευωχεῖσθαι μετὰ τῶν παιδων. Ar. Pl. 614.
SYN. Ευφραινομαι. δαινυμι, εστιαω. χαιρω.

Ε Φ.

Εφαλλομαι, Poet. Επαλλομαι. Vid. Επιπηδαω.
Ενθα οἱ ὑὸς επᾶλτο Πυλαιμενεος βασιλῆος. Il. ν. 643.
—Επαλλετο δ' ὑψόθι χαιρων
Κυροσυνα.—Theoc. 24. 56.

Εφαλος.
Κηρινθόν τ' εφαλον,—Il. β. 538.
SYN. Εφαλιος, παραθαλασσιος, επιθαλασσιος, αγχιαλος.

Εφανδανω.
Ηελιῳ, ἦ ρα θεοῖσιν εφηνδανε μητιοωσι. Il. η. 45.
SYN. Ανδανω, ἁδω, αρεσκω.

Εφαπλοω.
Αμφ' αυτῇ χρυσειον εφαπλωσαντες αυτον. Orp. 1333.
SYN. Εκτεινω, αναπ]υσσω.

Εφαπ]ω.
—Τρωεσσι δε κηδε' εφηπ]αι. Il. β.
Μη καθελοι μιν αιων, ποτμος εφαψας. Pind. Ol. 9.
SYN. Εναπ]ω, εξαπ]ω, καθαπ]ω, προσαπ]ω. —επαρταω.—(επικειμαι)

Εφαπ]ομαι.
Αυτάρ επην χειρεσσιν εφαψεαι ηπειροιο. Od. ε. 348.
SYN. Απ]ομαι, καθαπ]ομαι, ψηλαφαω—προσηκω τυγχανω προσεγγιζω. επιθιγγανω. —εγχειρεω —αντεχομαι.

Εφαπ]ωρ.
Και ζεύς γ' εφαπ]ωρ χειρὶ— Aesc. Supp. 318.

Εφαρμοζω
Ει οἱ εφαρμοσσειε και εντρεχοι αγλαα γυῖα. Il. τ. 385.
SYN. Αρμοζω, αναρμοζω, καθαρμοζω, συναρμοζω, συναπ]ομαι, συμπιπ]ω.—εντρεχω.

Εφεδρευω.
—Ος ξιφηρης τῇδ' εφεδρευεις κορῃ. Eur. Or. 1665.
SYN. Ενεδρευω, επιβυλευω, επιτιθεμαι, εφεζομαι —ενεδρας τεχ]αινομαι.

Εφεδρος.
Μανθανω μεν φρονων εφεδρος τις.
Τραχὺς δε παλιγκοτοις εφεδρος. Pind. N. 4.
—Εφεδρος δ' ἱπποτας μεν ἱπποταις,
Εταξ', οπλιτας δ' ασπιδηφορους ισους. Eur. Ph. 1142.
SYN. Ενεδρευτής. επικυριχός. επιτεταγμένος. διαδοχος. εποχος. ανταγωνιστης.

Εφεζομαι.
—Αυτὸς μεν εφεζετο Περγαμῳ ακρῃ. Il. ε. 460.
SYN. Εγκαθεζομαι, επικαθεζομαι. εφιζάνω, εφεδρευω. επικειμαι. εφιζω. επαλλατ]ομαι.

Εφελκω, Εφελκομαι, Εφελκυω, Εφελκυομαι.
—Αυτὸς γαρ εφελκεται ανδρα σιδηρος. Od. π. 294.

Μῶσαν

Μῶσαν δ' οθνειαν ηποτ' εφελκυσαιμην. Theoc. Ep. 22.
SYN. Προσελκυω, επισπαω, εισαγω, εξαγω, προαγω, συγκαταγω, δημαγωγω, κατακαλεω, προσκαλεω, προσιεμαι, εισποιεω, μεταπεμπομαι. δελεαζω, θηραω.
Εφεξης, Εφεξειης.
Τον βαθυν οινοποτην Ερασιξενον, ἡ δὶς εφεξῆς Ακρατε προποθεισ' ωχετ' εχεσα κυλιξ. Call. Ep. 9.
—Εισεπερησαν παντες εφεξειης—Orph. 355.
SYN. Εφισης, επισχερω.
Εφεπομαι. Εφεσπομαι.
—Επὶ δ' εψονται θεοὶ αλλοι. Il δ. 63.
—Επι δ' εσπονται θεοὶ αλλοι. Od μ. 349.
—Αις εγωγ' εφεψομαι. Soph. An. 647.
SYN. Επακολεθεω, κατακολεθεω, επιφερομαι, υποτασσομαι.
Εφεπω
Τοσσες δ' ανθρωπες εφεπεν—Il υ. 357.
Και δη αγρην εφεπεσκον—Od. μ. 330.
SYN. Διωκω, επιδιωκω, επερχομαι. θηρευω. διατριβω. διεπω
Εφερπυω, Εφερπυζω, Εφερπω.
—Πολυς δ' εξ ερανε ομβρος
Νυκτὸς εφερπυσας.—Theoc. 22. 15.
Εφ' ἣν επιθυμῶν δαιμονιως εφερπυσαι. Ar. Pl. 675.
—Τα δε Καρνεα και δὴ εφερπει. Theoc. 5. 82.
SYN. Καθερπω, προσερπω, εισερπυζω, παρερπυζω, παρεισπιπτω, παρεισδυομαι, παρεισερχομαι, επερχομαι, παραγινομαι.
Εφεσος.
Εις Εφεσοιο πυλας.—Sibyl. L. 5.
Παρραλιην Εφεσον μεγαλην πολιν Ιοχεαιρης. Dion. 827.
Ενθεον αρχαιης Εφεσε κλεος,—Ep.
Ες πολιν Ανδροκλοιο, θοῶν βασιληαν Ιωνων, Τὰν δορι και Μεσαις αιπυτατην Εφεσον. Ib. l. 4.
Εφεσπερος. Vid. Εσπεριος.
Η πετρην εφεσπερον
Πετρας νιφαδος πελασι;—Soph. Oed. C. 1114.
Εφεστιος.
—Προς τ' Εφεστιε Διὸς. Ib. Aj. 492.
Εφεστιος.
Τρῶας μεν λεξασθαι εφεστιοι ὅσσοι εασιν. Il. β. 125.
Εζομεσθ' εφεστιοι. Soph. Oed. T. 32.
SYN. Ενοικος, συνοικος. αυτοχθων. πολιτης. ἱδρυτης.
Εφεστρις. Vid. Χλαῖνα.
—Και η παγχρυσος εφεστρις. Ep. l. 2.

Εφεται.
Οχυροῖσι πεποιθὼς
Στυφελοις εφεταις. Aesc. Per. 78.
SYN. Ηγεμόνες, τοξοται.—εφοροι. δικαςαί.
Εφετμη.
Ηδη γάρ με και αλλα τεῇ επινυσσεν εφετμή. Il. ξ. 249.
SYN. Εντολὴ, επιςολὴ, κελευσμα, ενθεσια, προσαξις, προσαγμα, εφημοσυνη.
ΕΡΙΤΗ. Απλαγης, εραπὴ, κρυερὰ, σοφή.
Εφευρετής
—Βακχον του εφευρετα χορειας. Anac. 41. 3.
SYN. Ευρετωρ, αλφηςής.
Εφευρισκω.
—Ουτέ τιν αλλην
Μῆτιν εφευρισκω.—Od. τ. 158.
SYN. Ανευρισκω. εξευρισκω, ευρισκω καταλαμβανω. επιζητεω, μεταδιωκω.
Εφεψιαομαι.
—Ατὰρ τεθνεωτι γ' εφεψιοωνται απαντες. Od. τ. 331.
—Κακεινω εφεψιοωντο γυναῖκες. Ib 370.
SYN. Εψιαομαι. εμπαιζω, επισκωπτω.
Εφηβαω
Θυτ' εν τροφαῖσιν, ετ' εφηβησαντο πω. Aesch. S. T. 671.
SYN. Καθηβαω, εγκαθηβαω. εφηβευω, ἡβαω.
PHR. Εις ἥβην ὁρμαομαι, εις τες εφηβες εξερχομαι.—Vid. Ηβη.
Εφηβεια.
Ουδ' ες εφηβειην ελθων τελος—Ep. l. 3.
SYN. Νεοτης. ακμη (της ἡλικιας.)
Εφηβικός
—Αλλ' επὶ νεκρῷ
Ειματα παντ' εμιανεν εφαβικά—Theoc 23. 56.
Εφηβος.
—Καλὸν δ' εκτεινεν εφαβον. Ib. 60.
SYN. Ενηβος, προσηβος, πεαθηβης, ἡβητὴρ, ηΐθεος.
Εφηκω.
Και μην ὅδ' αναξ αυτὸς εφηκει. Soph. Aj. 1271.
SYN. Ηκω, αφηκω. προσηκω, παρηκω. εφικνεομαι.
Εφημαι.
Ποντε θινὸς εφημενος. Ib. Ph. 1152.
SYN. Εφεζομαι, εγκαθεζομαι.
Εφημερος, Εφημεριος.
—Ως εφημεροι τυχαι. Eur. Herac 866.
Ουκ αν εφημεριός γε βαλοι κατὰ δακρυ παρειῶν. Od. δ 223
SYN. Καθημερινος, ημερησιος. μικροβιος, μινυνθαδιὸς. θνητός.

Εφημιος.
—Ταρασσων φρενιμιοις εφημιοις. Aesc. Ag. 1225. (εμοὶ εμβληθεῖσι).
Εφημοσυνη
Αλλ' ωδ' ὡς Μενελαυ εφημοσυνης αμελησε. Il. ρ. 697.
SYN. Εφετμη, κελευσις, εντολη.
EPITH. Αλεγεινή.
Εφιαλλω.
Τῷ καὶ οἱ γῆρας μεν επι δηναιον ιαλλεν. Ap. 2. 183.
SYN. Επιπεμπω, εφιημι, επιβαλλω, εισβαλλω. επιχειρεω.
Εφιαλτης.
—Ωτος κρατερος τ' Εφιαλτης
Παῖδες Αλωηος—Il. ε. 385.
Ωτόν τ' αντιθεον, τηλεκλειτόν τ' Εφιαλτην,
Ους δη μηκιστους θρεψε ζειδωρος αρουρα,
Και πολυ καλλιστους μετά γε κλυτὸν Ωριωνα.
Od. λ. 309.
Εφιζανω, Εφιζω.
Ὑπνος επὶ βλεφαροισιν εφιζανε,—Il. κ. 26.
Νεστωρ αὖ τότ' εφιζε Γερηνιος, οὖρος Αχαιῶν. Od. γ. 411.
—Ενθα δε δαιτρὸς εφιζεσκεν χρεα πολλα. Ib. ρ. 331.
SYN. Ενιζω, ενιζανω, καθιζανω, εγκαθιζομαι, προσιζω, προσιζανω, εγκαθεζομαι, επικαθεζομαι, επικαθημαι. καταλαμβανω.
Εφιεμαι
Ὑμῖν δ' ανδρὶ ἑκαστῳ εφιεμενος τάδε μυθεῖ. Od. υ. 7.
Τι μοι τῶν δυσφορων εφιει. Soph. El. 144.
Ταλλ' εγω σ' εφιεμαι. Ib. Aj. 112.
Νηὸς αποπρὸ μεθεντες εφιεμεν—Ap. 2. 329.
SYN. Εντελλομαι. επιτρεπω, υποτιθεμαι.—επιθυμεω. θηραω—εαω.—ενδιδωμι.—καταλαμβανω.
Εφιημι.
—Αργυφεοισι πολυσονα κηδε' εφηκεν. Ib. α. 445.
Και μην εφιημι—Soph. El. 558.
SYN. Αφιημι, ενιημι, επιπεμπω, επιβαλλω.—παριημι ανιημι. επιτρεπω, χαλαω. εφιεμαι. προσιεμαι.
Εφικανω. Εφικνεομαι.
Χαλεπὸν δ' επὶ γῆρας ἱκανει. Od. λ. 195.
—Αμα δ' αλληλων εφικοντο. Il. ψ. 613.
SYN. Εφηκω, επερχομαι. αφικνεομαι. παροξυνω. καταλαμβανω αφικνεομαι. διϊκνεομαι καθικνεομαι. διατεινομαι φθανω.—παραγινομαι.
Εφιμειρω. Vid. Ιμειρω.
Ουκ αν εγὼ κατ' Ολυμπον εφιμειρω θεὸς εἶναι. Mus. 80.

Εφιμερος.
Νοσφιν ατερ φιλοτητος εφιμερε,—Hes. α. 15.
—Εφιμερον ὑμνον αειδειν. Theog. 987.
SYN. Ιμερτὸς, ἱμεροεις, πανιμερος, επηρατος, ποθεινός.
Εφιππος.
—Παρος Κλυδων' εφιππον,—Soph. El. 735.
SYN. Εφιππιος. ιππαιος, ἱππικός, πωλικός. ἱπποτης.
Εφιπταμαι.
Ως αρα οἱ εικοντι επεπτατο δεξιος ορνις. Il. ν. 821.
SYN. Εισιπταμαι, προσιπτημι, ὑπεριπτημι, προσπετομαι, επιπετομαι.
Εφιστημι.
—Πρίν μοι τυχη
Τοιαδ' επιστη—Soph. Oed. T. 796.
Εξ οὗγε χοροῖσιν εφεστηκε
Τρυγικοῖς ὁ διδασκαλος ἡμῶν. Ar. A. 628.
SYN. Εφισαμαι—ενιστημι, καθιστημι, παριστημι, προστιθημι. επεχω, προσεχω, προσκειμαι, προιστημι εφισταω, ορίζω. ανατελλω, κατεχω επαγω.
Εφισαμαι.
Κεναῖς δ' εφισαμαι τραπεζαις. Soph. El. 194.
Τῷ δ' εφεστατον πελας. Ib. 1418.
Οἱός τε πολλοις προβατιοις εφεσταναι. Ar. V. 949.
SYN. Παρισαμαι, ενισαμαι, εγκειμαι, αφικνεομαι, επερχομαι. περιτυγχανω παρειμι. κατασπερχω εφιστημι.—ανθισαμαι.—επιπολαζω.—επαποδυομαι—αναμενω.—επιβαλλομαι.—καθισαμαι, εγκαθισαμαι.
Εφοδευω, ἡ φοδευομαι.
Εφοδευεται, κωδωνοφορεῖται πανταχῆ. Ar. Av. 1160.
SYN. Διοδευω. περιοδευω. πειραω. επιτρεχω. κατασκοπεω.
Εφοδιον.
Εφοδιον εις το γῆρας αιεὶ κατατιθει. Sent.
SYN. Οδαῖον. τροφη. σῖτος, σιτηρεσιον. ηῖα τα.
Εφοδος. Vid. Ενοδια.
Ημετεραις εφοδοις μελανειμοσιν. Aesc. Eum. 372.
SYN. Οδὸς, παροδος, προσοδος, αφιξις. παρουσια—ορμη. εφαλσις. επιδρομη—αφοδος.—μεθοδος.—παρεισδυη—διεξοδος. αναπτυχή. επισκευη. επιχειρημα. επιθεσις—παρουσια. βλαβη.
Εφολκαιον.
Ξεσὸν εφολκαιον καταβάς.—Od. ξ. 350.
SYN. Πηδαλιον—εφολκιον.

Εφολκίς.—Εφολκια τά.
—Εμαυτῶ σ' αθλιαν εφολκίδα. Eur. Andr. 199.
Ολπη μοι και πηρη, εφολκια.—Ep. 1. 6.
SYN. Εφολκιον, σκαφίδιον, πλοιαριον, λεμ-
βος. εφολκαιον.—τα επιπλα, αγωγιμα.
Εφολκός.
—Μηδ' εφολκος εν λογω. Aesc. Supp. 209.
Ων μεν πρωτα γ' εφολκὸς ῆν.—Ar. V. 268.
SYN. Εκτεινής, μακρός.—ελκομενος, ύστερος,
—ελκυστικός. επαγωγός, πιθανός.
Εφομαρτεω.
Αλλ' εφομαρτειτον και σπευδετον.—Il. θ. 191.
SYN. Συνομαρτεω, παρομαρτεω, ακολουθεω.
επακολουθεω. επισπευδω, επιδιωκω.
Εφοπλιζω.
Οππότε δαῖτα γερυσιν εφοπλιζοιμεν Αχαιοί.
Il. δ. 344.
—Εοῖσιν εφωπλισε παισίν
Αυτὰς ἡμιθεοις. Opp. l. 3.
SYN. Παρασκευαζω.—καθοπλιζω. ετοιμαζω.
Εφοραω.
Ηελιός θ' ὃς παντ' εφορας, και παντ' επακουεις.
Il. γ. 277.
SYN. Επειδω, επιβλεπω. παπταινω, προσ-
λευσσω, καθοραω, επισκοπεω, εφορευω, απο-
βλεπω.
Εφορευω.
Ειλετο χωρας εφορευειν Aesc. Per. 7.
SYN. Επισκοπεω, περισκοπεω, περισκεπτο-
μαι, θεαομαι. εφοραω. εποπτευω.
Εφορμαινω. Εφορμαω, Εφορμαομαι.
Ως αν εφορμαινουσα φεροις γλυκερωτατον εὖχος.
Orph. H.
—Στενοεντας εφορμησασθαι αεθλους. Hes. α. 127.
Ος μοι εφορμησας ανεμους κατεδυσε κελευθους.
Od. η. 271.
SYN. Αφορμαω, εξορμαω, προσορμαω, παρ-
ορμαω, επιτρεχω, εγκατασκηπτω. εποτρυνω,
ενοραω. επερχομαι.
Εφορμή.
—Μια δ' οιη γιγνετ' εφορμή. Od. χ. 130.
SYN. Εφορμησις. ὁρμή, εφαλσις, επιβολη,
εσβολή. ὁρμησις, παρορμησις.
Εφυβριζω.
—Γερας δε μοι ὃς περ εδωκεν
Αυτὸς εφυβριζων ἑλετο—Il. ι. 368.
SYN. Ενυβριζω εξυβριζω, καθυβριζω, περι-
υβριζω, ὑβριζω, αἰκιζω.
Εφυβριστήρ.
—Εφυβριστῆρες ιαμβους. Ep. 1 3.
Εφυδρος. Vid. Ενυδρος
—Αυτὰρ αει Ζεφυρος μεγας αιεν εφυδρος. Od.
ξ. 458.

Εφυδριας. Vid. Νυμφαι.
Εφυμνεω.
—Προς ταυτ' εφυμνειτω Διὸς Soph. An. 659.
Τοιαυτ' εφυμνῶν πολλακις,—Ib. Oed. T. 1298.
—Σοὶ κακὰς
Πραξεις εφυμνησασα τῷ παιδοκτονῳ Ib. 1313.
SYN. Υμνεω, ανυμνεω, εξυμνεω, καθυμνεω,
ανοιμωζω. επαδω. δυσφημεω, καταραομαι.
Εφυμνιον.
Ιη Ιη Παιῆον, ακουομεν. ἕνεκα τῦτο
Δελφὸς τοι πρωτιστον εφυμνιον εὕρετο λαός. Call.
2. 98.
Ενθεν δη τόδε καλὸν εφυμνιον επλετο Φοιβῳ. Ap.
2. 715.
EXP. Το επὶ τῷ ὕμνῳ ᾆσμα.
Εφυπερθε, Εφυπερθεν.
—Οθεν ες εφυπερθε τανυσσε. Il. ι. 213.
SYN. Υπερθεν, καθυπερθεν, ὑπεραν.
Εφυπνιδιος.
Κατθετ' εφυπνιδιων χηραμενην λαλαγην. Ep.
l. 3.
Εφυροι, Εφυραιοι.
Τὼ μεν αρ εκ Θρηκης Εφυρυς μετα θωρησσεσθον.
Il. ν. 301.
—Πολυκληρων Εφυραιων. Theoc. 16. 83.
Εφυρα.
Εστι πολις Εφυρη μυχῳ Αργεος ιπποβοτοιο. Il.
ζ 152.
—Αν εξ Εφυρας κτισσε ποτ' Αρχιας. Theoc.
28. 17.
SYN. Κορινθος (Vid sch ad. Il. ν. 301.)
Εφωριος.
Ως ἡ λευκοπτερος εγὼ και εφωριος—Ep. l. 1.
SYN. Πεπειρος.—ευκαιριος.

E X

Εχεγγυος.
Αλλ' ὡσπερ ελαβες τὸν ἱκετην εχεγγυον.
Soph. Oed. C 286.
SYN. Φερεγγυος. εγγυητής. αξιοχρεως, αξιο-
πιστος ασφαλής.
Εχεθυμος.
Ουνεκα οἱ καλὴ θυγατηρ, αταρ ουκ εχεθυμος.
Od. θ. 320.
SYN. Εννοος, εχεφρων, σωφρων, εγκρατής.
Εχεκλῆς
Την μεν Εχεκλῆος κρατερὸν μενος Ακτοριδαο
Ηγαγετο προς δωματ' επεὶ πορε μυρία εδνα.
Il. π. 189.

Εχεπωλος

Εχεκλος.
—Αγηνορος ἑὸν Εχεκλον. Il. π. 474.
Εχεκτεανος. Vid. Πλουσιος.
—Ὅθι τ' ανδρες εχεκτεανοι ναιουσιν. Rhian.
Εχετλις.
Μη τινας αντιπνοους Δαναοις
Χρονιας εχενηΐδας απλοιας τευξη. Aesch. Ag. 153.
Αγκυραν τ'—εχενηΐδα δεσμον αελλης. Ep. l. 6.
Εκλυες εινάλιον εχενηΐδα, φως επι ποντω
Ιχθυς βαιός, αναλκις επεχραε πολλακι ναυταις
Αψ' ανασειραζων —Nonn. l. 21.
SYN.—Ναυκρατής.—μυραινα, βδελλα.
Εχενηος Nom. pr.
—Γερων ἥρως Εχενηος
Ος δη Φαιηκων ανδρων προγενεστερος ἦεν,
Και μυθοισι κεκαστο, παλαιά τε πολλά τε ειδώς.
Od. η. 155.
Εχεπευκής.
—Αυτοῖσι βελος εχεπευκὲς αφιεις. Il. α. 51.
SYN. Πικρος, θανατηφορος.
Εχεπωλος.
Εσθλὸν ενὶ προμαχοισι Θαλυσιαδην Εχεπωλον. Il. δ. 458.
—Αγχισιαδης Εχεπωλος. Il. ψ. 296.
SYN. Ἱππικὸς, ἱπποτροφος.
Εχεστονος.
—Περὶ δ' ιον εχεστονον ἔθεεν εδησα. Theoc. 25. 213.
SYN. Αγαστονος, βαρυστονος, ολεθριος.
Εχετης.
Pind.
SYN Εχης, πλουσιος.
Εχετλη. (τυ αροτρυ το κρατηρια.)
—Ακρον εχετλης
Χειρὶ λαβὼν ὅρπηκα—Hes. ε. 465.
—Μαλα δ' εμπεδον εὖ αραρυῖαν
Τυκτὴν εξ αδαμαντος επιθυνεσκεν εχετλην. Ap. 3. 1324.
SYN Αροτριαμαι, αυλαξ.
Εχεφρονεω.
—Εν σπουδῇ πειθει εχεφρονεειν. Ep. l. 4.
Εχεφροσυνη.
Και κυδος αγγελλει βενθος εχεφροσυνης. Ep. l. 4.
SYN. Συνεσις.
Εχεφρων.
—Επειὴ οστις αγαθὸς κ'ι εχεφρων,
Την αυτε φιλεει και κηδεται, ὡς και εγὼ την
Εκ θυμε φιλεον, δεριχτητην περ εουσαν. Il. ι. 341
SYN. Περιφρων, ευφρων, δαΐφρων, πολυφρων, εχεθυμος, πυκομηδης, ταχυμητωρ, πολυβουλος, συνετός.

Εχετος.
Εις Εχετον βασιληα βροτων δηλημονα παντων. Od. σ. 84
Εχθαιρω.
Ηδη γαρ Πριαμε γενεην ηχθηρε Κρονιων. Il. υ. 306.
Ουδ' αυ τοσοῦτον εχθος εχθαιρω σ' εγω. Soph. El. 1034.
SYN. Απεχθαιρω, κατεχθραινω, εχθραινω, εχθω, μισεω, αποστυγεω—εχθρως, απεχθως, εχθ. διακειμαι, εγκοτως, δυσμενως.
Εχθὲς, Vid. Χθὲς.
Ου γάρ τι νῦν γε κἀχθὲς αλλ' αεί ποτε. Soph. An. 462.
Εχθεστικος
—Της εχθεστικης διαγωγης. Ep. l. 1.
Εχθιον, Εχθιστος.
Βυλης γαρ ουδὲν εστιν εχθιον κακης. Ib. Fl. 1053.
Εχθιστος δέ μοι εσσι διοτρεφεων βασιληων. Il. α. 176.
Εχθοδοπεω.
—Οτ' εμ' εχθοδοπησαι ερισεις Ηρῃ —Ib. 518.
SYN. Εχθομαι, απεχθομαι, εχθαιρομαι εχθραινομαι, απεχθανομαι, εχθρευω, διεχθρευω, στυγεομαι—διαφερομαι, εριζω.
Εχθοδοπὸς, Vid Απεχθὴς.
Στυγνὸν δε φῶτ' εχθοδοπον. Soph. Ph. 1265.
Εχθος, Εχθρα.
Μεσσω δ' αμφοτερων μητισομαι εχθεα λυγρα. Il. γ. 416.
Αθανατον εχθραν μη φυλαττε, θνητὸς ὤν. Sent.
SYN. Εχθημα, απεχθημα, μισημα, μισος, απεχθεια, δυσμενεια, κυνισκακια. φονος.
EPITH. Απαυστον, αθεμιστιον, βαρυλογον, ολοιον.—ακαματος, βεβαια, μεγαλη, προσποιητη, κοινη.
Εχθραινω. Vid. Εχθαιρω.
Ει ταῦτα λεξεις, εχθρανη μεν εξ εμοῦ. Soph. An. 93.
Εχθραντέος.
Εγὼ δ' επισαμαι γαρ αρτιως ὅτι
Ο τ' εχθρος ημιν, ες τοσονδ' εχθαρτέος,
Ως και φιλησων αὖθις—Ib. Aj. 688.
Εχθροδαιμων.
Τὶς εχθροδαιμων μᾶλλον αν γενοιτ' ανήρ; Ib. Oed. T. 835
SYN. Θεομισης, θεοστυγής.
Εχθροξενος.
Δομοις καλεισθαι τις εμοὺς εχθροξενους. Eur. Alc. 568.
SYN. Αξενος, κακοξενος.

Εχθρὸς,

Εχθρὸς, Vid. Απεχθής.

Εχθρὸς γάρ μοι κεινος ὁμως αΐδαο πυλησιν.
Ος χ' ἑτερον μεν κευθει ενὶ φρεσὶν, αλλο δε βαζει.
Il. ι. 312.
—Ος πενιη εικων απατηλια βαζει. Od. ξ. 156.

Εχθρος.
Λογον παρ' εχθρου μηποθ' ἡγηση φιλον. Sent.
SYN. Δηιος, δυσμενης, αντιπαλος, πολεμιος, αντιβιος, εκδικητης.
EPITH. Ατασθαλος, βαρβαροφωνος, βαρβαροθυμος, βασκανος, κρυερος, κενεαυχης, πευκεδανος, συνοικος, ολομενος, ριγεδανος, χαμαισυρτος, ὑψηνορεων.

Εχθω, Εχθομαι. Vid Εχθαιρω, Εχθοδοπεω.
Ως Μουσαι τον αοιδον, ὁ μη Πιμπλειαν αειδει
Εχθουσιν, τας Φοιβος ὁτις Δηλοιο λαθηται. Call. 4. 8.
—Ου γαρ οΐω
Παγχυ θεοῖς μακαρεσσι γονην Αρκεισιαδαο
Εχθεσθαι,—Od. δ. 756.

Εχιδνα, Εχις.
—Εχιος τε. και αινοπληγος εχιδνης. Nic. Th.
—Τησδ' ανδροφθορυ
Πληγεντ' εχιδνης αγριω χαραγματι. Soph. Ph. 270.
SYN. Οφις, δακος.
EPITH. Δυσειδης, πολια. κυρραια, φοινια. —πικρος, φολκεις, ιοβολος, ἑκατοντακεφαλος.

Εχιδνα. Nom. pr.
—Θεην κρατεροφρον' Εχιδναν. Hes Θ 297.
Ηδ' ερυτ' ειν Αριμοισιν ὑπο χθονα λυγρη Εχιδνα
Αθανατος νυμφη, και αγηρατος ηματα παντα. Ib. 304.

Εχιδναιος.
Ζωος εχιδναιον νερθεν αγων δακετον Call. Fr.

Εχινάδες, Εχιναι
Νησων, ἁς καλεουσιν Εχινάδας,—Dion. 435.
—Εχιναων θ' ἱεραων
Νησων, αἱ ναιουσι περην ἁλος Ηλιδος αντα. Il. β. 625.

Εχινος.
—Και σκευοντες εχινοι. Opp. ἁλ. α.
Φραξαμενος πυκινησιν ὑπο προβοληισιν ακανθης
Ειλειται σφαιρηδον ὑφ' ἑρκεϊ γυῖα φυλασσων,
Ενδοθεν ερπυζων.—Ib β.
SYN. Χοιρογρυλλος, ακανθοχοιρος, ὑστριξ.
EPITH. Ακανθοφορος. δειλος. οξυκομος. τρηχυς
Οξεσι λαχνηεντα δεμας κεντροισιν εχινον
Ραγολογον γλυκεων σιντορα θηλοπεδων,
Σφαιρηδον ραφυλησιν επιτροχαοντα,—Ep.
Κωμαυλος τον εχινον ιδων επὶ νωτα φεροντα
Ραγας, ανεκλεινεν τωδ' επὶ θηλοπεδω. Ib.

Εχιος, Nom. pr.
Μηκιστευς Εχιοιο παις,—Il. θ. 333.

Εχιων.
Πενθευς ὁ Εχιων
Εφυτευσε χθονιος. Eur. B. 540.

Εχμα.
Στηλας τε προβλητας εμοχλεον, ἁς αρ' Αχαιοι
Πρωτας εν γαιη θεσαν εμμεναι εχματα πυργων.
Il. μ. 260.
SYN. Ερεισμα. κωλυμα. στηριγμα.

Εχυρος.
Εχυροῖς ἑρκεσιν ειργειν
Αμαχον κυμα θαλασσης. Aesc. Per. 89.
SYN. Βεβαιος, αρρηκτος, στερεος, ασφαλης.

Εχω.
Στεμματ' εχων εν χερσιν εκηβολυ Απολλωνος.
Il α. 14.
Η μ' ἑξει παρα νηυσὶ κορωνισιν—Ib. ι. 605.
—Εχει δ' αλοχον θυμαρεα—Ib. 336.
Αλλ' ασεμφες εχεσκεν,—Ib. γ. 219.
—Θυμον εχων επι εργω. Hes.
—Δια δ' ανδιχα θυμον εχουσιν. Ib. ε. 13.
Κρυψαντες γαρ εχουσι θεοὶ βιον ανθρωποισι. Ib. 42.
—Και κιονες ὑψος' εχοντες. Od. τ. 38.
Νωλεμεως εχεμεν,—Il. ε. 492.
—Σχεθε δ' οσσε γοοιο Od. δ. 758.
Χρυσειαι δε μιν ειχον —Επτα πυλαι—Hes. α. 272.
—Φοβον δ' εχε μωνυχας ἱππυς. Il θ. 139.
—Θεοὶ οἱ Ολυμπον εχουσι. Ib. ε. 404.
—Γους τουσδε—εχων Soph. Aj 320.
—Αδαης δ' εχειν μυριον αχθος. Ib. Ph. 1197.
Και μονας αρχειν εχων. Ib Oed. C. 266.
Ως λογος αιεν εχει. Ib. 1643.
Πανυργιαις εδειξεν ανθρωποις εχων. Ib. An. 305.
—Τοῖς δε κεδεν αντειπειν εχω. Aesc Pr. 51.
SYN. Κατεχω, κρατεω, κωλυω. επεχω, προσεχω. ὑπεχω. ανεχω. ανεχομαι αντεχω. παρεχω, περιεχω. αμυνω. ελαυνω. ναιω. φερω. προφερω. επισαμαι. ειμί. διακειμαι. δυναμαι. κ. λ.

Ε Ψ

ΕΨΗΤΟΣ,
Ουδεις ουδε σκοροδ' κεφαλην τοῖς ἑψητοῖσι διδωσι. Ar. V 677.
EXP. Ιχθυδιοις,

Εψω, Εψω.
—Τας φακος ἑψειν. Theoc. 10 44.

Η

Τί κέ τις, ανωνυμον γῆρας, εἰ σκοτῳ
Καθημενος ἕψοι ματαν;—Pind. Ol. 1.
SYN. [illegible] εξεψαι. [illegible] [illegible] [illegible]
μαγειρευω. [illegible] [illegible]

Εψιαομαι. —
—[illegible] [illegible] εψιαασθαι
[illegible] [illegible]—Od. ρ. 429.
SYN. Συμπαιζω, παιζω, συνεψιαζω. ευφραινομαι, χαιρω. γελαω.

Ε Ω

Ε Ω inus.—Vid. εἰμι.—ειμί.—εννυμι.
—Κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι. Od. τ. 72.

Εωθεν. Vid. Ηωθεν
—Ειχον—Παντ' αγαθ' εωθεν ευθύς.—Ar. Pl. 1122.

Εωθινὸς, Ἑῷος. Ἑωιος.
Προσδοκῶν εωθινὴν
Ζευξειν πρὸς αλκὴν—Eur. Rh. 771.
Ως ημιν ηδη λαμπρὸν ηλιου σελας,
Εῷα κινεῖ φθεγματ' ορνιθων σαφη. Soph. El. 8.
SYN. Ορθριος, πρῶτος, ηῷος. υπηοιος, ανατολιος, ανατολικός.

Εωλος.
—Εωλον [illegible] [illegible] Κυπρις. Lyc. 112.
SYN. Χθεσινὸς, προτεραῖος, χθιζὸς. αρχαῖος. σαθρός.—ψυχρός. ματαιος.

Εωρα.
Πλεκταῖς εωραις εμπεπλεγμενην—Soph. Oed. T. 1287.
SYN. Κρεμασις, μεταρσις, ὑψωσις.

Εως Vid. Ηώς.
—Ισασι δ' ως [illegible] [illegible]
Η καλλιφεγγὴς Κεφαλον εις θεοὺς Εως. Eur. Hipp. 455.

Εως.
Εως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατα φρενα και κατὰ θυμόν. Il. α. 193.
SYN. Εως αν, εν ῳ, εν ὅσῳ, αχρις ου.

Εωσφορος.
Ημος δ' εωσφόρος εἶσι φοως ερεων επὶ γαῖαν. Il. ψ. 226.
—λαμπει, εωσφόρος θαητὸς ὡς αστροις εν αλλοις. Pind. Isth. 4.
SYN. Φωσφόρος. Εσπερος. ανατολικὸς, πρωϊνος αστηρ.
Εωσφόρος ο διακτορος ἁμερας. Synes.

ΖΑΓΚΛΗ, Ζαγκλον.
—Υπὸ ζαγκλῃσι περιξεσθεισαν οπωρην
Κειροντες—Nic.
Κεκρυπται δε γυιη ζαγκλον υποχθονιη. Call. Fr.
SYN. Δρεπανον.

Ζαγκλη.
—Ζαγκλης δρεπανηΐδος αστυ. Nic.

Ζαγρεύς.
Υιεα Διωνυσου ζαγρέα γειναμενη. Call.
SYN. Διονυσος (χθονιος.)—αγρευτὴς.

Ζαής.
—Νιφαδες ὡς πιπτον εραζε
Ας τ' ανεμος ζαὴς, νεφεα σκιοεντα δονησας,
Ταρφειας κατεχευεν επὶ χθονὶ.—Il. μ. 157.
SYN. Βιαιος. ισχυρὸς, λαμπρὸς, πολὺς, μεγας, μεγαλως πνεων εξωσης.

Ζαθεος.
Κιλλαν τε ζαθεην,—Il. α. 38.

SYN. (Αγαν, πανυ,) θεῖος, ηγαθεος (pro αγαθεος.) ευαγὴς. ἁγιος, ευδαιμων, μεγαλοτιμος, θαυμαςὸς.

Ζαθερὴς
—Ζαθερεῖ καυματι θαλπομενος. Ep. I. 6.
SYN. Διαθερμος, πολυθερμος, θερμὸς, αιθων, ζαφλεγὴς.

Ζακορος.
Η ατε κερνοφόρος ζακορος βωμιστρια Ρειης. Nic.
—Επίθες τὸ πῦρ ἡ ζακορος. Menand.
SYN. Ναοφυλαξ. υπηρετης, ὑπηρέτις. διακορος. νεωκορος.

Ζακοτος.
Φαιης κεν ζακοτόν τινα εμμεναι, αφρονά θ' αυτως. Il. γ. 220.
SYN. Πανωργίλος, ζαχολος, οξυχολος.

Ζακυνθος.
—Και ὑληεντι Ζακυνθῳ. Od. α. 246.
—Καλὰ πολις ἁ Ζακυνθος. Theoc. 4. 32.

 Ζαλευκος

Ζαλευκος.
Ζαλευκοι ταυροι δε Διος παρα βωμον αγεσθων. Sibyl.

Ζαλαω.
—Αμφι δε γυιοις
Χειμερινη ζαλωσα περιξ βεβρυθε χαλαζα. Nic.
SYN. Κυμαινω, κλυδονιζομαι, ταραττομαι. σαλευω.

Ζαλη, Ζαλος.
Τοιονδε Τυφως εξαναζεσει χολον
Θερμοις απλητου βελεσι πυρπνου ζαλης. Aesch. Pr. 371.
Οι δ' ανιαραις αντικυρσαντες ζαλαις. Pind. Ol. 12.
—Εκ ποταμοιο λιπων ζαλον ειλυοεντα. Nic.
SYN. Συστροφη, ταραχη, αελλα. ανεμος. χαλαζα ανεμος λαβρος. πνευμα θορυβωδες.—κυμα βορβορωδες.—χειμων, χειμασια.
EPITH. Πυριδειπνος.

Ζαμενεω.
—Και ζαμενησει, και ηρισεν ω παραχοιτη. Hes. Θ 92.
SYN. Διοργιζομαι, απομηνιζω. δυσμενεω. εκβιαζομαι.

Ζαμενης.
—Θεων ζαμενεστατε παντων. Hom. A. 307.
—Εν δε κυδοιμος
Δεινος τε ζαμενης τε Δολιονιω πεσε δημω. Ap. 1. 1029.
SYN. (Αγαν) ισχυρος, βιαιος, σφοδρος, οργιλος, λαιδορος, δυσμενης. εμψυχος, ευψυχος.

Ζαπληθης.
Πυρραν ζαπληθη δασκιον γενειαδα—Aesc. P. 316.
Στησιχορον ζαπληθες αμετρητον στομα Μουσης. Ep.
SYN. Πολυπληθης, παμπληθης, μυριοπληθης, πολυς, αμετρος, απειρος.

Ζαπλουτος.
Μηδ' ει ζαπλουτους οιεται φερνας δομοις. Eur. Andr. 1282.
SYN. Μεγαλοπλουτος, βαθυπλουτος, ευπλουτος, καλλιπλουτος, παμπλουσιος, υπερπλουσιος, διαπλουτος, ευπορος.

Ζαπυρος.
—Ελικες δ' εκλαμπουσι
Στεροπης ζαπυροι,—Aesc. Pr. 1083.
SYN. Πολυπυρος, διαπυρος, εμπυρος, καπυρος, καταπυρος, υπερπυρος, ζαφλεγης.

Ζαραξ.
—Και μυχουρε χοιραδων Ζαραξ. Lyc. 373.

Ζατρεφης.
Ταυρων ζατρεφεων—Il. η. 223.

SYN. (Αγαν) ευτραφης.

Ζαφλεγης.
Δενδρεω, οι φυλλοισιν εοικοτες, αλλοτε μεν τε
Ζαφλεγεες τελεθουσιν αρουρης καρπον εδοντες,
Αλλοτε δ' αυ φθινυθουσιν ακηριοι—Il. φ. 465.
SYN. (Μεγαλως) ενθερμος, ενεργης, δραστηριος. λαμπρος. πολυφλογος, ζαπυρος, διαφλεγης.

Ζαχολος. Vid. Βακχος.

Ζαχρειης.
Ζαχρειων ανεμων, οι τε νεφεα σκιοεντα
Πνοιησιν λιγυρησι διασκιδνασιν αεντες. Il. ε. 525. (ζαχρηων. Eustath. r.)
SYN. (Αγαν) χρειωδης —ζαης.

Ζαχρηης.
Ζαχρηεις τελεθουσι κατα κρατερας υσμινας. Il. μ 347.
SYN. (Αγαν) βαρυς, βιαιος, μεγας, ισχυρος, ευχρηστος.

Ζαχρυσος.
Ω χλιδανη, ζαχρυσε, Λατινιδος εκγονε Ρωμης Παρθενε,—Sibyl. l. 3.
Αρεος ζαχρυσε Θρηκιας πελτης αναξ. Eur. Rh. 370.
SYN. Πολυχρυσος. ζαπλουτος. διαχρυσος.

Ζαω, Ζημι. Poet. Ζωω.
Ζην βουλομενος, μη πραττε θανατου αξια. Sent.
Η ζω βιον μοχθηρον,—Soph. El. 601.
Ζωει δ' Αιακιδης Πηλευς μετα Μυρμιδονεσσι. Il. π 15.
Ηθελον Χειρωνα—ζωειν τον αποιχομενον. Pind. P. 3.
SYN. Βιοω, βιωμι, βιοτευω.—βλεπω.—αναζαω.

Z E

ZEIA', Ζεα. (ειδος κριθης)
Παρ δ' εβαλον ζειας,—Od. δ. 41.
SYN. Σιτος.

Ζειδωρος.
—Τεκε δε ζειδωρος Αρουρα. Il. β. 548.
SYN. Βιοδωρος, φερεσβιος, φυσιζοος, κουροτροφος, τροφιμος. ευτραφης.

Ζελεια.
—Ιερης εις αστυ Ζελειης. Il. δ. 103.

Ζευγαριον.
Οιδ' αυ κορακες των ζευγαριων—Ar. Av. 583.

Ζευγητις.
—Επ' Αμφρυσω ζευγητιδας ετρεφεν ιππους. Cal. 2. 48.

Ζευγλη.

Ζευγλη.

Ζευγλης εξεριπῦσα παρὰ ζυγὸν αμφοτερωθεν. Il. ρ. 440.

SYN. Ζεῦγος, ζυγός.

EPITH. Αροτροπονος, δυλειος, δυσλοφος, χαλκεια.

Ζευγληθεν, Ζευγληφι.

—Θοῆ συναρασσε κορωνη ζευγληθεν—Ap. 3. 1318.

Σοι δ' Αμνισιάδες μεν ὑπὸ ζευγληφι λυθεισας Ψηχουσιν κεμαδάς—Call. 3. 162.

Ζευγμα.

Εις εἰ αναγκης ζευγματ' εμπεπλακαμεν. Eur. I. A. 443.

SYN. Ζευξις, συζυγια, συζευξις, ζυγωμα, συναφὴ, συνθεσις, ἁρμογὴ

Ζευγνυμι. Ζευγνυω.

Ιππους ζευγνυμεναι.—Il. γ. 260.

SYN. Επιζευγνυμι, καταζευγνυμι, ὑποζευγνυμι, συζευγνυω, εγκαταζευγνυμι, συναπτω, συνιστημι, ὑποτασσω.

Ζεῦγος. Vid. Ζυγος.

—Πολλοὶ δ' αρετῆρες εν αυτῇ

Ζευγεα δινευοντες ελαστρεον ενθα καὶ ενθα. Il. σ. 543.

Ζευκτειρα. Vid. Αφροδιτη.

Ζευκτηριος, Ζευκτηρια.

Τοιονδε Τροια περιβαλὼν ζευκτηριον. Aesc. Ag. 538.

—Γεφυραν εν δυοιν ζευκτηριαν. Ib P. 738.

Ζεῦξις.

Ζευξιδος ἡ χροιη τε καὶ ἡ χαρις—Ep. l. 4.

Ζεύς.

Ζεὺς αγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δυναται γαρ ἁπαντα. Od δ. 237.

SYN. Κρονιδης, Κρονιων, Ερεχθεύς.

EPITH. Αρχιγενεθλος, αυτοτοκος, αγλαὸς, αγαυὸς, αλεξικακος, ἁγνὸς, ἀλιγδουπος, αιθριος, αιγιοχος, αινὸς, αθανατος, αργικεραυνος, αριζηλος, ακαματος, αντιπατρος, αμειλιχος, αργὴς, βαρυκτυπος, βαρυγδουπος, γενεταῖος, ερισθενὴς, εριβρεμετης, εγισμαραγος, βαρυοπης, ευρυοψ, ευρυτιμος, εκηβολος, κρειων, αναξ, επωψιος, εμβυθιος, εγχεικεραυνιος, μοριος, μειλιχος, μεγασθενὴς, μεγαλοβρεμετης, μεγας, νεφεληγερετης, ικμαῖος, μητιοεις, μητιετης, ομβριος, ορσικτυπος, ορσινεφὴς, κριος, προφρων, πελωριος, πρευμενὴς, παγκρατης, πολυτιμητος, πολυτοκος, πολιεκτιτος, πανσθενεος, στεροπηγερετης, σχετλιος, τελεσφορος, τερπικεραυνος, κεραυνοβροντης, τανυσιπτερος, ὑπατος καὶ αριστος, ὑψιζυγος, ὑψινεφὴς, ὑψιβρεμετης, ὑπερμενης,

ὑπερθυμος, ὑψιστος, χαμαιζηλος, φοινικοστεροπης. Δωδωναῖος, Πελασγικὸς, Ιδαῖος, Δικταῖος, Λυκαῖος, Πανομφαιος, καταχθονιος, ικετησιος, σωτὴρ, εταιριος, ἑρκειος, δικασπολος, Σινωπιτης, ξενιος, ευξεινος, ξενιος, φυξιος, καθαρσιος, ορκιος, Ηλαῖος, Γοργυλιτης, Ταμιευς, Κρονιος, Αιτναιος, γενεθλιος, Αμμων, ελευθερος, μηστωρ.

Εφεσιος Νεμεαῖος, Νεμεος, αγωνιος, Τροπαῖος Πατρῷος, αγοραῖος, Θεσπρωτὸς, ὁμογνιος, Ελλανιος, Φραγιος, Αυσωνιος, Λιβυς, Φρυγιος,

—αινεφελος, αθικτος, ακρουχος, ἑσπεριος, αεθλητηρ, γιγαντοφονος, αιολοβροντης, βυθιος, δολοπλοκος, κυκνος, κλεψιγαμος, θεοταυρος, επικλοπος, γαμοκλοπος, θηλυμανὴς, γυναικοφιλης, παιδοτοκος, ζωοτοκος, ομβροτοκος, υετιος, πυροεις, πυρσοφορος, φιλοτεκνος, χρυσοπατωρ.

Ζεῦ πατερ, Ιδηθεν μεδεων, κυδιστε, μεγιστε.

Ζεῦ κυδιστε, μεγιστε, κελαινεφὲς, αιθερι ναιων

—Πατὴρ ανδρῶν τε θεῶν τε.—Ολυμπιος αστεροπητής.—Δία Κρονιωνα ανακτα —Ταμιης πολεμοιο —Ζῆν' ὑπατον Κρονιδην —

Κρονιδης ὑψιζυγος, αιθερι ναιων.—

—Εριγδουπος ποσις Ηρης.

—Ουκ ανδρεσσι νοηματα παντα τελευτᾷ.

—Αρετὴν ανδρεσσιν οφελλει τε μινυθει τε.

—Επιτιμητωρ ικεταων τε ξεινων τε.

Ου γαρ επὶ ψευδεσσι πατὴρ Ζεὺς εσσετ' αρωγός.

—Ζεὺς δ' αμπης παντ' ιθυνει. Hom.

—Αεὶ μεγαν, αιὲν ανακτα,

Πηλαγονων ελατῆρα, δικασπόλον ουρανιδησι.

Χαῖρε μεγα Κρονιδη πανυπερτατε, δῶτορ εαων,

Δῶτορ απημονιης—Call.

—Διὸς μεγα βωλευοντος. Theoc.

Ευρυμεδων Κρονιδης γαιηοχος.—Opp.

Ζεύς, αθανατων βασιλεύς.

Παῖ Ρεας, ἑδος Ολυμπυ νεμων.

—Ελατὴρ ὑπερτατε βροντᾶς

Ακαμαντοποδος Ζεῦ. Pind.

Ιω Ζεῦ παντάρχε θεῶν παντοπτα. Soph.

Αναξ ανακτων, μακαρων μακαρτατος. Aesc.

Ὑψιμεδοντα θεῶν Ζῆνα τυραννον. Arist.

—Ακοντιστηρα κεραυνῶ. Nonn.

—Κρονιδην σεισιχθονα, κυανοχαιτην. Orph.

Ζεῦ πολυτιμε, Ζεῦ αφθιτε.—

Ζεῦ Κρονιε, σκηπτῦχε, καταιβάτα, οβριμοθυμε. Παντογενεθλ', αρχη παντων, παντων τε τελευτή. Σεισιχθων, αυξητα, καθαρσιε παντο τιναχτα, Αστραπαῖε, βρονταῖε, κεραυνιε, φυταλμιε Ζεῦ Κλῦθι μευ αιολομορφε—κ.λ. Orph. H.

Ζεὺς πρῶτος γενετο, Ζεὺς αρχικεραυνος.

Ζεὺς πνοιὴ παντων Ζεὺς ακαματυ πυρὸς ὁρμή.

Ζεὺς ποντυ ριζα. Ζεὺς Ηλιος, ηδὲ σεληνη.

Ζεὺς

Ζευς βασιλευς. Ζευς αρχη απαντων.—Il. Fr.

Ζεφυριτις.

Αρξαμενοι πλευρης Ζεφυριτιδος εκ Βορεαο. Dion. 346.

Ζεφυριος.

Ζεφυριη πνειουσα τα μεν φυει, αλλα δε πεσσει. Od. η. 119. (Sub. αυρα, πνοη)

SYN. Ζεφυρικος.

Ζεφυρος.

Ως δ' ανεμοι δυο ποντον ορινετον ιχθυοεντα
Βορεης, και Ζεφυρος, τω τε Θρηκηθεν αητον
Ελθοντ' εξαπινης—Il. ι. 5.

SYN. Αργεστης.

EPITH. Αιθριος, αεξιφυτος, εαρινος, δυσαης, λαβρος, νεφεληγερετης, πολυηχης, λαιψηρος, ευσταθης, κραιπνος, ηδυς, μαλακος, χαριεις. κελαδεινος.

PHR. Υπο ζεφυροιο ιωης—Πνοιη υπο Ζεφυρου
—Ζεφυροιο λιγυπνειοντας αητας.
Κελληγους Ζεφυρος μεγαλη συν λαιλαπι θυων.
—Ζεφυρου μενος υγρον αεντος.
Ακραη ζεφυρον κελαδοντ' επι οινοπα ποντον.
—Ζεφυρος μεγας αιεν εφυδρος. Hom.
—Ζεφυρου πνειοντος εερσην. Call.
Κυμα δε θηλυνει πρηυγελως Ζεφυρος.
Πρηυς επιπνειων αμφιδονει Ζεφυρος.
—Ζεφυροιο πλουτοκου υγρον αημα.
Τω παντων ανεμων πιοτατω Ζεφυρω. Ep.
Ευθυπνοου Ζεφυροιο πομπαι. Pind.
Αυραι ποντογενεις Ζεφυριτιδες, ηεροφοιται,
Ηδυπνοοι, ψιθυραι, καματου αναπαυσιν εχουσαι,
Ειαριναι, λειμωνιαδες, πεποθημεναι, ορμοις,
Ευρουσαι ναυσι τρυφερον πορον ηερα κουφον,
Ηεριαι, αφανεις, κουφοπτεροι, αερομορφοι. Orp. H.
—Ζεφυρος δε περιθλιβων θροον αυλου
Ειαρινοις δονακεσσι μελιζετο. θηλυς αητης
Η δε χελιδονιων ανεμων τερψιμβροτον αυρην
Επλυε φυσιοωσα, φιλοζεφυρου δε καρηνου
Ειαρινην δροσοεντι κομην μιτρωσατο δεσμω. Nonn.

Ζεω.

—Εμοι δ' αραρ εζεσεν αιμα. Theoc. 20. 45.
Ως δε λεβης ζει ενδον επειγομενος πυρι πολλω. Il. φ. 362.

SYN. Αναζεω, επιζεω, βραζω, φλυω. αφριζω.
—οιδαινομαι, ακμαζω.

Z H

ZΗΘΟΣ.
—Κερην Ζηθοιο ανακτος. Od. τ. 523.

Ζηλαιοεις. Ζηλοδοτηρ. Vid. Βακχος.

Ζηλημων, Ζηλοτυπος, Ζηλομανης.

Σχετλιοι εστε θεοι, ζηλημονες εξοχον αλλων. Od. ε. 118.
Ουτω σφοδρα ζηλοτυπος ο νεανισκος ην. Ar. Pl. 1019.
—Ζηλομανες το κολασμα—Ep l. 7.

SYN. Ζηλωτης, φθονερος, ζηλαιος, βαρυζηλος. εφιμερτολος, φιλοφθονος.

Ζηλος.

Ωσπερ τε ζηλω τε βαρυφρονι δαιμονι θυων. Opp.
—Ζηλοιο παναλγεος ητορ. Ib.

Ζηλος, Ζηλοσυνη, Ζηλωμα.

Εχουσα ζηλον ου σμικρον γαμων. Eur. Hec. 352.
Ανθ' οσου ζηλου τρεφει. Soph. Aj. 503.
Ηρης αφραδμοσυνη—ή ραι εφυιε
Ζηλοσυνη—Hom. Ap. 100.
—Και πατρος ζηλωματων. Eur. I. T. 379.

SYN. Ζηλωσις, ζηλοτυπια, φιλονεικια, φθονος: —μακαρισμος, ευδαιμονια —μιμησις.

EPITH. Βαρυς, βαρυφρων, δυσπαλαιστος, κακοχαρτος, λυγρος, συγγενης, ερωτικος, πικρος, δικασπολος, εμφρων, λευγαλεος, εραστος, μεμπτος, υποκαρδιος, υπερβολος.

PHR.—Λυσσης αναιδεος εταιρος. Opp.
—Πυρος δριμεια εροιη.
Θυμοβορον ζαλου κεντρον εχουσα νοον. Ep.

Ζηλοω.

—Ζηλοι δε τε γειτονα γειτων. Hes. ε. 23.
Ουδ' αν προσειποιμ' ουδε σε ζηλω,—Eur. Or. 520.
—Σε και νυν τουτο γε ζηλουν εχω. Soph. Aj. 552.
Ζαλοι μ', ω Παιαν, και τακεται,—Theoc. 6. 27.

SYN. Ζηλευω, φιλονεικεω, μεγαιρω, φιλοτιμεομαι, διαζηλοτυπεω, επιζηλοτυπεω, ζηλοτυπεω. μιμεομαι, επαινεω. μακαριζω. φθονεω. εξισοω. μεταδιωκω. επιθυμεω.

Ζηλωμα. Vid. Ζηλος.

Κηδεα και τα νεα ζηλωματα—Ep. l. 3.

Ζηλωτος.

Ζηλωτος, οστις ηυτυχησεν εις τεκνα. Eur. Or. 541.
Ζηλωτατον βιον—διαξεις. Ar. N. 465.

SYN. Μακαριστος, επαινετος.

Ζημια.

—Πολλοισι γαρ
Κερδη πονηρα ζημιαν ημειψατο. Eur. Cyc. 311.

SYN. Ζημιωμα, βλαβη, ατη. επιβολη. προστιμημα, επιτιμιον, τιμωρια, ποινη. δικη, καταδικη. επιζημιον. θωη. εκτισις.

Ζημιοω.

Εζημιωσε πατερα; πεπτωκεν, ηδη. Eur. Or. 577.

SYN.

SYN. Προσζημιοω. τιμαομαι, προστιμαω, τιμωρεομαι. βλαπτω. καταισχυνομαι.—κατακρινω. καταδικαζω.—αναιρεω.

Ζωοδοτηρ.—Ζηνοφρων. Vid. Απολλων.

Ζηνοποσειδων.

—Ζηνοποσειδωνος ξενε. Athen. l. 8.

Ζηρινθος, al. Ζηρυνθος.

Ζηρινθον αντρον της κυνοσφαγυς θευ. Lyc. 77.

Ζηρυνθιας.

Μορφη προσεικησασα την Ζηρυνθιαν. Ib. 449.

Ζητευω, Ζητεω.

Η ως το πρωτον χρηστηριον ανθρωποισι

Ζητευων κατα γαιαν ιδης—Hom A. 215.

—Εμε δ' εξοχα παντων Ζητει.—Il. ξ. 258.

Ζητων γαρ ευρον θοιματιον απωλεσα. Prov.

SYN. Αναζητεω. συζητεω, επιζητεω, διζω, διζημαι, μαιομαι, ματευω. μεθιεπω. μεταλλαω, περιερχομαι, ποριζω. ερευνω, βυλομαι.

Ζητημα.

—Το δε ζητημα τε πεμψαντος ην

Φοιβε τοδ' εκσκοπειν—Soph. Oed. T. 287.

Ζητησις.

Ανδρος κατα ζητησιν η πομπην τινα. Ib. Tr. 55.

SYN. Ερωτημα, ερωτησις. θεωρημα, προβλημα, θεσις, βασανος.—επιζητησις, εξετασις, ερευνα. ανακρισις. βασανισμος, δοκιμασια.

Ζητης.

Ζητης και Καλαϊς τε Βορηϊοι υιες ικοντο

Ους ποτ' Ερεχθηϊς Βορεη τεκεν Ωρειθυια

Εσχατιη Θρηκης δυσχειμερε—κ. λ. Ap. 1. 211.

Ζητης και Καλαϊς, δισσοι παιδες αθανατοιιν. Orph. 220.

Ζητητεος.

Ζητητεαι γαρ ετι—Ar. Th. 611.

Ζητρειον.

—Ως μοι δοκεις

Ειναι το προθυρον τετο βασανιστηριον,

Τινδ' αιαν ζητρειον, η κακον μεγα. E. M.

SYN. Μυλων, δεσμωτηριον, ζωγρειον, ζωτειον.

Ζ Ο

Ζ ΟΦΟΕΙΣ, Ζοφοειδης.

—Ζοφοεντ' υπο Ταρταρον [illegible] Sibyl. l. 2. [illegible]

—Νυκτος ζοφοειδεα πεπλον. Orph. H. [illegible]

SYN. Ζοφωδης, ζοφερος, ζοφοειδης, [illegible] αϊδνος, αχλυωδης, γνοφωδης, ορφνωδης, σκοτεινος.

Ζοφος.

—Ου γαρ τ' ιδμεν οπη ζοφος, υδ' οπη ηως. Od. κ. 190.

—Υπο ζοφω ηερεντος. Il. φ. 56.

SYN. Αχλυς, ορφνη, σκοτος.—ζοφωσις, αμαυρωσις, επισκοτησις.—δυσις. ομιχλη. δυσθυμια.

EPITH. Αργαλεος, αινος, αινομορος, αμηχανος, ευρυς, οκρυοεις, σκοτοεις.

Δειελινον κλινοντος υπο ζοφον ηελιοιο. Apoll.

Ζ Υ

Ζ ΥΓΑΣΤΡΟΝ.

Καθηκα συμπτυξασ' αλαμπες ηλιω

Κοιλω ζυγαστρω δωρον—Soph Tr. 705.

SYN. Σορος, κιβωτος, ζυγαστρος, ζυγαστριον.—σταθμη

Ζυγηφορος. Ζυγοφορος.

Εντυνεθ' ιππυς αρμασι ζυγηφορυς. Eur. Hipp. 1183.

Ζυγιος.

Ουτ' αυτος, υθ' ο ζυγιος,—(sc. ιππος.) Ar. N. 122.

Ηρη και ζυγιη, Διος ευνετις.—Ap. 4. 96.

SYN. Υποζυγιος, ζευκτος, ζυγιμος. ζυγωθεις συζυξ, συζυγος, γαμικος.

Ζυγοδεσμον (ο τε ζυγε αναφορευς.)

Εκ δ' εφερον ζυγοδεσμον αμα ζυγω εννεαπηχυ Il ω 270.

SYN. Ζευγλοδεσμον, σπαρτη.

Ζυγοποιος.

Τις δ' εσθ' ημιν των σων αρετων

Η ζυγοποιων ετι χρεια; Athen. l. 2.

Ζυγος, Ζυγα τα.

—Επι δ' αργυρεος ζυγος ηεν. Il. ι. 187.

—Υπο δε ζυγον ηγαγεν Ηρη. Il. ε. 731.

—Υπο ζυγα δησα ερυσας. Od. ι. 99.

SYN. Ζευγλη, ζευγος, ζυγον.—πλαστιγξ.—σταθμος. ο αυχην της κιθαρας.—καθετηρ. τελμα.

EPITH. Αμφιπλεκτος, [illegible] δυσβασταχτος, δυσμαχος, δουλιος, δυλιον, ευξοος, νεονυμφος, πολυκληεις επαυχενιος, τετραορος, ταλαεργος, αργυρεος χρυσειος.—

Καδδ' απο πασσαλοφιν ζυγον ηρεον ημιονειον.

Πυξινον ομφαλοεν, ευ οιηκεσσιν αρηρος. Hom.

Ζυγοω.

Ηρως ζυγωσας ευσθενεστατα θρασει

[illegible]

SYN. Συζευγνυμι, συναρμοζω.—κλειω κατεχω. δαμαω.

5 N Ζυγωθριζω

Ζυγωθριζω.
Κινησον αυτον αὖθις, καὶ ζυγωθρισον. Ar. N. 743.
SYN. Ανακρινω, σαθμαομαι, ζυγοςατεω, ισοω, συναρμοτ]ω, συμπηγνυμι.
Ζυγωτὸς, Vid. Ζυγιος
Λιβυες ζυγωτῶν ἁρματων επιςαται. Soph. El. 704.
Ζυμη. Ζυμωμα.
Ουκ εν πυκναιη ζυμη ὀρμᾶν κακοεργων. Possel.
Μη μεν δη ζυμωμα κακὸν χθονος αἶρα κηδοι. Nic.
SYN. Φυραμα.

ZΩ

ΖΩΑΓΡΙΑ.
Παντα Θετι καλλιπλοκαμω ζωαγρια τινειν. Il. σ. 407.
EXP. Τα τῆς ζωῆς χαριςηρια.
Ζωαρκὴς.
—Και δῶμεν εχειν ζωαρκέα πνοιήν. Sibyl. l. 8.
SYN. Ζωοδωρος, βιοθρέμμων, ζωογόνος. ζωοποιὸς. ζωτικὸς, φυσιζοος φυσιζωος.
Ζωγραφια.
Ζωγράφιας τυποειδέας. Sibyl l. 3.
SYN. Γραφή.
Ζωγράφος, Ζωογράφος. Vid. Γραφεύς.
Αγε, ζωγράφων αριςε
Ροδεης κοιρανε τεχνης. Anac. 28. 1.
Ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γραμματ' εγραψαν. Theoc. 15. 80.
EPITH. Κλυτοτεχνος.
Ζωγρεω.
—Περὶ δε πνοιὴ Βορεαο
Ζωγρει επιπνειουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν. Il. ε. 698
—Ζωγρεῖτ' αυτὰρ εγὼν αμα λυσομαι—Il. κ. 378.
Ζωγρῆσαι παλινορσον ακινητον δεμας ανδρων. Apollin.
SYN. Ζωοω, ζωοποιῶ, ευθαλῆ ποιῶ. ζωπυρεω. ζωογονεω. ανιςημι, ανεγειρω, ανορθοω. ζῶον φυλασσω, αγρευω, εγειρω.
Εμπνοον εψυχωσε δεμας παλιναυξέι νεκρῷ. Nonn.
Εκ δε ταφου φθιμενους βιοτῆς μετὰ φεγγος αγειρειν. Apollin.
Ζωδιον.
Η δι' ελεφαντος, η σμαραγδυ ζωδια, Philem.
SYN. Ζωδάριον, ζωῦφιον.

Ζωδιακος.
Ζωδιακην περὶ νυσσαν ατερμονα κυκλον οδευει;
Τικτων μετρα Κρονοιο, και οικόθεν οἶκον αμειβων.
Και τελεσας ενα κυκλον, ὁλον λυκαβαν]α κομιζω. Nonn.
SYN. Ζωοφόρος, ζωΐδιος.
PHR. Κυκλος αςεροφεγγής, γλαφυρός. Ib.
Ζωή.
Ανθρωπε, ζωῆς περιφειδεο. μηδὲ παρ ὡρην
Ναυτίλος ισθι· ὡς ου πολὺς ανδρὶ βιος. Theoc. Ep 9.
Η γάρ οἱ ζωή γ' ἦν ασπετος,—Od. ξ. 96.
—Το γαρ ἥμισυ τᾶς ζωΐας εχω. Theoc. 29. 5.
SYN. Βιος,—ευπορια, κτῆσις, ουσια.
EPITH. Αμβροσιη, αμεριμνος, αλγινοεσσα, γονιμος, ελαφρη, εμφυτος, λυγρὰ, λυπρά, λυσσωδης, πενθαλεα, παντροφος, καθαρά, κραιπνα, παλινορσος, μενοεικης, επιμοχθος, νοερά, επωδυνος, μακροχρονιος, ολβιοθυμος, πολυκρατος, γαιοτρεφής. θρεπ]ειρα, πραεῖα. αει—μενουσα.
—Ζωὴν παμμητορα κοσμυ. Nonn.
Ζωθαλμιος.
Αλλοτε δ' αλλον εποπ]ευει χάρις ζωθαλμιος. Pind. Ol. 7.
SYN. Ζωσιμος, βρωσιμος.
Ζῶμα.
Ζῶμά τε και μιτρη την χαλκηες καμον ανδρες. Il. δ. 187.
—Σακος οἶον εχων και ζῶμα φαεινόν. Od. ξ. 482.
SYN. Ταινια. ζωνη. ζωςηρ, περιζωμα, υποζωμα. ἀζωςος χιτων—θωραξ.
Ζωμευμα
—Και φημ' εξαγειν—τριηρεσι ζωμευματα—Ar. Eq. 279.
EXP. Τα των νεῶν χρειωδη. ὑποζωματα. αρτυματα.
Ζωμηρυσις. (μαγειρικὸν εργαλεῖον)
Ζωμηρυσιν τε την λεπτα αφηλύγον. Ep. l. 6.
Ζωμιδιον.
Χ' ὥσπερ βροντῆ το ζωμίδιον παταγεῖ.—Ar. N. 388.
SYN. Ζωμιον, ψωμιον.
Ζωμοποιῶ.
Ζωμοποιῶ θερμὸν ιχθὺν Επαναπλατ]ων—Athen. l. 3.
Ζωμός.
—Εν πυρι φερης
Αρτυε αν, αλλ' ου ζωμόν.—Menand.
Ζωναῖος. Η [illegible]
Οι ζωναῖοι, αστ]αζοντες. Spanh. 3.

Ζωνη.
Αρεϊ δε ζωνην,—Il. 6. 479.
Οσσα τ᾽ απὸ ζωνης εις εσχατον Ωριωνα. Arat.
SYN. Ζωσηρ, ζωμα, διαζωμα, περιζωμα, ζωσμα τελαμων,—δυναμις, αξιωμα
EPITH. Δερματινη, παρθενια, φοινικοχροκος.
Ζωσατο δε ζωνην εκατὸν θυσανοις αραρυῖαν.
—Περὶ δε ζωνην βαλετ᾽ ιξύι
Καλὴν, χρυσειην,—Hom.
Ζωνιον.
Μολις γαρ ευρον εν σκοτω το ζωνιον. Ar. L. 72.
Ζωννυμι, Ζωννυω.
—Αργεϊης—ζωννυσθαι ανωγει. Il λ. 15.
SYN. Περιζωννυω, αναζωννυμι, διαζωννυω, καταζωννυμι, περιζωννυμι, ενδυομαι, καθοπλιζω, κυκλοω, θριγκοω, στεφανοω.
Ζωογονος.
Ζωογόνοι πνοιαί.—Orph. H.
SYN. Ζωοποιὸς, ζωοδωρος. ζωαρκὴς. ζωφυτος.
Ζωον.
Γαῖα δ᾽ ετι ζωοισιν αγαλλεται [illegible]
Naz.
EPITH. Αλογιστον, αλογον, λογικὸν, ποικιλομορφον, εμψυχον, ετερόφθογγον.
Ζωοπλαστεω.
Ος ζωοπλαστων ανδρας εξ αχρω παδος. Lyc. 844
SYN. Εξεικαζω, εκτυπεω.
Ζωὸς, Ζοὸς, Ζώς.
Ζωὸς εὼν,—Il. ε. 699.
Αιθ᾽ επ᾽ εμεῦ ζωοῖς [illegible]
Theoc. 7. 86.
Ουδ᾽ εγω πατερα [illegible] ζωὸν εμὸς. Il. 2. 5.
Η κεν ζὼς αμενηνος [illegible] χαλκοιο τυπῃσι. Il. ε. 887.
SYN. Ζῶν, εμπνοος, εμβιος, εμψυχος.
Ζωοτεμνω.
—Περιμηκεα ταῦρον
Ζωοταμων—Orph. 313.

Ζωοτοκος.
—Η γαρ απασαι
Ζωοτοκοι τ᾽ ἦσαν περιωσια θηλυτοκοί τε. Theoc. 25. 125.
Ζωπυρεω.
Ορᾶς αν αὖ συ ζωπυρεῖς νεικη πα; Eur. El. 1121.
Ει νη τὼ θεὼ με ζωπυρησεις. Ar. L 683.
SYN. Αναζωπυρεω, εκζωπυρεω, ζωπυροω, ζωπυριζω, εκκαιω, αναπτω, ανεγειρω. ζωγρεω εξυπνιζω.
Ζωπυριων. Nom. pr.
Θαρσει, Ζωπυριὼν, γλυκερὸν τεκος,—Theoc. 15. 13.
Ζωροποτεω.
Και γαρ ὁ Θρηικιην μεν απηχατο χανδὸν αμυστιν
Ζωροποτεῖν—Call. Fr.
Ζωροποτης.
Καλλεος ακρητου ζωροποται θρασέες. Ep. l. 7.
Ζωρὸς, Ζωροτερος.
Ηέ τοι εις αυτην ζωρὸν μεθυ θαρσαλέον κῆρ
Οιδανει εν στηθεσσι θεὸς γ᾽ ανεηκεν ατυζων;
Ap. 1. 477.
Ζωροτερον δε κεραιε,—Il. ι. 203.
SYN. Ακρατος, ευζωρος.—ζωτικωτερος, ενεργης, ταχύς.
Ζωσμὸς.
Κυκλον δ᾽ εν γυιοις, και εν ζωσμοῖς εφυλαστε.
Sibyl. l. 3.
Ζωσὴρ.
—Εν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ελασσε. Il. δ. 539.
SYN. Ζωνη, τελαμων, θωραξ.
EPITH. Αρηιος, αναιδὴς, βενθεος, πλεκτὸς, παρθενιος, δαιδαλεος, παναιολος, φοινικοφαεινὸς.
Ζωστηροκλεπτης. (Θησευς.)
Ζωστηροκλεπτης νεῖκος ωρινεν δυηλῶν. Lyc. 1329.
Ζῶστρον. Vid. Ζωμα.
Ζῶστρά τε, και πεπλους,—Od. ζ. 38.
Ζωφυτος.
Αλφεσιβοιον ὕδωρ, ενθεν δ᾽ εξομενον
Ζωφυτον αἷμα βροτοῖσι θαλλει. Aesc. Supp. 864.
SYN. Ζωογόνος. ζωτικὸς.

ΗΒΑΙΟΣ. (Ἡβαιόν. Adv.)
—Επει ε οι φρενες εδ' ηβαιαι. Il. ξ. 141.
Τρωσιν αναβλησις κακȣ εσσεται, εδ' ηβαιον. Il. β. 380.
SYN. Βαιος.—ελαχιςον, ολιγοχρονιον.

Ηβαω, Poet. Ηβωω. Vid. Ηβη.
Θππότ' αν ηβηση,—Od. α. 41.
Ημερις ηβωωσα, τεθηλει δε ςαφυλῃσι. Il. ε. 69.
SYN. Ηβασκω, ηβυλλιαω, εφηβαω. αταλλω. ευθηνεω. θαλλω. νεαζω. ευνηχεομαι. τριχουακμαζω.

Ηβη.
Ον ποτμον γοοωσα, λιπȣσ' αδροτητα και ηβην. Il. π. 857.
SYN. Εφηβεια, εφηβοτης, προτηβεια, νεοτης, ηλικια. ακμη.
EPITH. Αγλαος, αγλαοκαρπος, αρπαλεα, αχαλινος, υπεροπλος, γυιαρκης, αρτιτελεςος, αλεξικακος, ευανθεμος, ευθαρσης, ερατη, θαλερη, μυριοςεφανος, νεαρη, ηλιξ, πολυηρατος, πολυγηθης, πρωταγριος, σωφρων, πεθαινιος, αφρων, γυμαλεα.
PHR. Πρȣτος υπηνητη τȣπερ χαριεςατη ηβη.
Και δ' εχει ηβης ανθος, ὅ,τε κρατος εςι μεγιςον.
—Επει ρ' ηβης εριχυδεος ικετο μετρον. Hom.
—Ηβης αγλαον ανθος εχων. Theogn.
—Τερεν ανθος εχων εριχυδεος ηβης. Hes.
—Μετρα τελεσας φερεν πολυχυδεος ηβης.
Συμπαντος ηεραν πεχαρισμενος ανθεμον ηβης. Non.
—Χαριν νεοθηλεος ηβης. Apollin.
Τερπνας δ' επει χρυσοςεφανου
Λαβεν καρπον ηβας.
Σον δ' ανθος ηβας αρτι κυμαινον. Pind.

Ηβη.
—Μετα δε σφισι ποτνια Ηβη
Νεκταρ εωνοχοει.—Il. δ. 2.
EPITH. Καλλισφυρος, λευκοπτερυξ, καλλιθειρα, τιμησσα, χρυσοπεδιλος, χρυσοςεφανος, αμβροτος. οινοχοȣσα.
Παιδα Διος μεγαλοιο και Ηρης χρυσοπεδιλȣ. Hom.

Ηβητηρ, Ηβητης, Ηβητωρ.
Ου καλον ηβητηρες'—Ep. I. 7.
—Ηβητηρες.
Ηβηται θαλησι, παραιβολα κερτομεοντιν. Hom. M. 56.
Κιχλας δ' εξεις ηβητηρας υψιπετηας. Athen. I. 4.
SYN. Εφηβος, αιζηος, ηλιξ.

Ηβυλλιαζω. Vid. Ηβαω.
Ηβυλλιωσαι, καρτι παρατετιλμεναι. Ar. R. 519.

ΗΓΑΘΕΟΣ. Vid. Ζαθεος.
Εν Πυλω ηγαθεη,—Il. α. 252.

Ηγανον. (pro Τηγανον.)
Χειρα τ' ει ηγανοβαφεν. Anac. 180.

Ηγελοχος.
Εξεςι δ', ωσπερ Ηγελοχος, ημῖν λεγειν·
Εκ κυματων γαρ αυθις αυ γαλην' ορω. Ar. R. 305.

Ηγεμονευμα.
Αγεμονευμα νεκροισι πολυςονον. Eur. Ph. 1514.

Ηγεμονη, Vid. Ηγητειρα.
—Συ γαρ πολιοȣχος ηγεμονη.
Ηγεμονην,—Call. 3. 227.

Ηγεμονιος.
Αλλ' ηγεμονιον—Ar. Pl. 1160.

Ηγεμονευς, Ηγεμων.
Πατρωΐη ημετερης, Ζεῦ παγκρατες ηγεμονευς.
Procl.
Οἵτινες ηγεμονες Δαναων και κοιρανοι ησαν. Il. β. 487.
SYN. Ηγετης, ηγητης, ηγητηρ, ηγητωρ, καθηγητης, υφηγητης, αρχος, αρχηγετης, αρχων, βασιλευς.
EPITH. Θεσπεσιος, αγακλειτος, υψιςος.

Ηγεμονευω. Ηγεομαι.
Λοκροισιν δ' ηγεμονευεν Οϊληος ταχυς Αιας. Il. β. 527.
Συμπαντων δ' ηγειτο βοην αγαθος Διομηδης. Ib. 567.
SYN. Αφηγεομαι, εξηγεομαι, επηγεομαι, καθηγεομαι, προηγεομαι, υφηγεομαι, αρχω. οδηγεω. ποδηγεω.

Ηγεομαι.
Τις ουκ αν υμας ανδρας ηγησαιθ' οραν; Ar. Ecc. 101.
SYN. Νομιζω, λογιζομαι. δοκιμαζω. υπολαμβανω, προκρινομαι.

Ηγερεθομαι. Ηγερεθομαι. Poet. pro Αγειρομαι.
—Ινα γαρ σφιν επεφραδεν ηγερεθεσθαι. Il. κ. 127.
—Αμφι δε μιν Κρητων αγοι ηγερεθονται. Il. γ. 231.

Ηγηλαζω

Ηγηλαζω.

Νυν μεν δη μαλα παγχυ κακος κακον ηγηλαζει. Od. ρ. 217.

SYN. Ηγεομαι, αγω, φερω, ελαυνω, διαγω, υπομενω, οδηγεω, αρχω, θεραπευω, επιμελλομαι.

Ηγητειρα.

Εργων ηγητειρα, Orp. H.

SYN. Ηγετις, κραντειρα, ανασσα.

Ηγητηρ. Ηγητης, Ηγητωρ.

Αθικτος ηγητηρος.—Soph. Oed. C. 1591.

Δεινον δ' αυσας ως υφ' ηγητου τινος Ib. Oed. T. 1283.

—Μυσων ηγητορα καρτεροθυμων. Il. ξ. 512.

SYN. Οδηγος, αγωγος, ηγεμων.

EPITH. Φιλος, ιθυμος.

Η Δ

Ηδαεις.

Αλλ' ηδεως εμοιγε καλγεινως εμοι.—Soph. An. 442.

SYN. Τερπνως, ευτερπως, αλυπως, ηδονικως, ικανως, ευφρονως, ευθυμως, ασπασιως, φιλοφρονως.

Ηδη.

—Πολλα τοι σμικροι λογοι.

Εσφηλαν ηδη, και κατωρθωσαν βροτους. Ib. El. 418.

Αυταρ εγων επι νηα θοην κατελευσομαι ηδη. Od. α. 303.

SYN. Παλαι, νυν.

Ηδομαι.

Ως ηδομαι και τερπομαι και βουλομαι χορευσαι. Ar. Pl. 288.

SYN. Εφηδομαι, ενηδομαι, υπερηδομαι, ευφραινομαι, τερπομαι, ενασμενιζω, αρεσκομαι, χαιρω.

Ηδονη.

Η γαρ παρακαιρος ηδονη τικτει βλαβην. Menan.

Εξ ηδονης γαρ φυεται το δυστυχειν. Sent.

SYN. Φιληδια, φιληδονια, γανος, τερψις, τρυφη, ηδος, ηδυπαθεια, ευπαθεια, μαλακια, επιθυμια.

EPITH. Αδυμβολος, πολυδακρυς, αισχρα. —Κακη, δολερα. Nonn. Αφροδισιαιτος, βιος. Phil.

Ηδος.

—Ουδε τι δαιτος

Εσθλης εσσεται ηδος επει τα χερειονα νικα. Il. α. 576.

Αλλα τι μυθων ηδος;—Ap. 1. 1294.

SYN. Ηδονη, ωφελεια, ασος.

Ηδυβοης.

Ανα δε Βακχεια συντονα

Κερασαν αδυβοα φρυγιων

Αυλων πνευματα.—Eur. H. καρ.

SYN. Ηδυθροος, ηδυμελης, ευηχης.

Ηδυγελως. Vid. Παι.

—Πολυκροτοι, ηδυγελωτα. Hom. XXXVIII. 37.

SYN. Πραυγελως, φιλομμειδης.

Ηδυεπης, Ηδυλογος.

Ηδυεπεις κουραι Κρονιδεω Διος, ιστορες ωδης. Ib. XXXI. 2.

Κοπις ηδυλογος, δημοχαριστης. Eur. Hec. 134.

SYN. Ηδυφωνος, μελιγηρυς, μελιγλωσσος, ευγλωττος, λιγυρος, πολυμυθος, θελξιμυθος, γλυκυφωνος, ιμεροφωνος, αειπης, ηδυπνους, —Ηδυ, φωνουσα, θροος, ειπειν, λεγειν.

Ηδυθροος, Ηδυμελης.

Παιδι μολπαν ηδυθροον πνεοντα.—Eur. El. 703.

Τινα δ' ηδυμελη συμφωνον απδοσε Mουσαν. Ar. Av. 660.

SYN. Ηδυβοης, ηδυπνοος, ηδυθρος.

Ηδυληπτος.

Εις ηδυληπτον ιλξιν. P. Sil.

Ηδυμος.

—Προκαλευμενος ηδυμον υπνον. Hom. M. 241.

SYN. Νηδυμος, ηδυς.

Ηδυπαθημα.

Σαρκος δ' ηδυπαθημα φιλον τελος ανδρασιν αλλοις. Ep. l. 1.

Ηδυπαθης.

Εν τοις δ' εχουσιν ηδυπαθης σπουδη ... Eur. Din. 95.

SYN. Φιληδονος, τρυφερος, ακολαστος.

Ηδυπνοος. (Vid Ζεφυρος) Ηδυπνους.

Αδυπνοων—ονειρατων. Soph. El. 483.

Ισιας ηδυπνοεις.—Ep. l. 7.

Ηδυπολις.

Βασανω δ' ηδυπολις. Soph. Oed. T. 510.

Ηδυποτης, Vid. Βακχος.

Ηδυποτος.

—Πιθοι οινοιο παλαιου ηδυποτοιο. Od. β. 340.

Ηδυπροσωπος Vid. Ωραι.

Χονδρος δ' ηδυπροσωπος,—Athen. l. 4.

Ηδυς. Ηδιων, Ηδιστος.

Και τοτε με κνισσης αμφηλυθεν ηδυς αυτμη. Od. μ. 369.

Και μηποτ' αυτης μαλλον ηδιω φαγοι Ar. Pl. 3.

—Υπνος,—νηγρετος, ηδιστος.—Od. ν. 80.

SYN. Αγανος, γλυκυς, μειλιχος, ευηδης, επιχαρις, ευφραντος.

 Ηδυσμα

Ηδυσμα.
Επειτα ταῖς αρυαις εδιδεν ηδυσματα. Ar. Eq. 675.
SYN. Ηδυσμὸς, ηδυτης, γλυκυτης, γλυκ. σμα, γλυκασμὸς, γλυκανσις, ευοσμια, βρῶμα. αρτυμα.
Ηδυφαής. Vid. Ηλεκτρος.
Ηδωνοί.
Εως δ' Ηδωνων μεν εν ωρεσι χειματι μεσσω. Theoc. 7. 111.

Η Ε.

ΗΕΛΙΟΣ. Vid. Ηλιος.
Ηέρεθομαι, Αερεθομαι.
Αιεὶ δ' οπλοτερων ανδρων φρενες ηερεθονται. Il. γ. 108.
EXP. Ουκ εισιν σταθεραὶ, αλλ' αβεβαιοι.
SYN. Αιωρεομαι, αιρομαι, κρεμαμαι.—ταθροιζομαι. πλαναομαι, διασειομαι. ερεθιζομαι, επαιρομαι.
Ηὴρ, Vid. Αὴρ. κ. λ.
Ηέρα ἑσσαμενω—Il. ξ. 282.
SYN. Ομιχλη, σκοτος αορασια.
Ηεριος.
Ηεριαι δ' αρα ταιγε κακὴν εριδα προφερονται. Il. γ. 7.
SYN. Αεριος. εωθινὸς, ορθρινος.
Ηεριβοια.
Ει μη μητρυιη περικαλλὴς Ηεριβοια
Ερμεια εξηγγειλεν,—Il. ε. 389.
Ηερόθεν.
—Μη το λοετρον
Ηερόθεν πιπτον Ικαριον τελεσης. Ep. l. 4.
Ηεροειδης, Ηεροεις.
Οσσον δ' ηεροειδὲς ανὴρ ιδεν οφθαλμοῖσιν
Ημενος εν σκοπιη,—Il. ε. 770.
—Ες ταρταρον ηεροεντα. Il. θ. 13.
SYN. Αερωδης. ομιχλωδης, σκοτεινὸς, κελαινεφης, ζοφωδης.
Ηερομηκης.
—Ηερομηκες επὶ ολυμπος αλσεῖ πολλῷ. Orph. 922.
Ηεροπλαγκτος, Vid. Αερες.
Ηεροφαντης, Ηεροφοιτος, Ηεροφοῖτις.
—Ζεφυριτιδες ηεροφοῖται. Orph. H.
Ολβον εκαςω γαῖα θεὸς φυσιν ηεροφοιτον. Phocyl. 118.
—Ηεροφοιτις Ερινυυς. Il. ι. 567.
SYN. Αορατος.

Ηεροφωνος.
Σκηπτρα δε κηρυκων εν χερσ' εχον ηεροφωνων. Il. σ. 505.
EXP. Τον αερα πληττοντων τῇ φωνῃ.—μεγαλοφωνος.
Ηετιων.
—Ες Θηβην ιερὴν πολιν Ηετιωνος. Il. α. 366.
EPITH. Αντιθεος. μεγαλητωρ. αμυμων. θρασυς, ρεμμος.
PHR.—Βιην ερικυδεος Ηετιωνος.

Η Θ.

ΗΘΑΣ.
—Ηθὰς ειμί πως
Των τῶνδε μυθων—Soph. El. 374.
—Τῶν γαρ ηθαδων
Φιλων νεοι μολοντες, ευμαθεστεροι. Eur. Andr. 818.
SYN. Εθὰς, ετης, συνηθης, οικειος, εντοπιος, χωριτης, ημερος.
Ηθεῖος.
Τιπτ' ουτως, ηθεῖε, κορυσσεαι;—Il. κ. 37.
Τιπτε μοι, ηθειη κεφαλὴ, δευρ' ειληλυθας; Il. ψ. 94.
EXP. Ηθικη προσφωνησις νεωτερυ προς πρεσβυτερον.
SYN. Σεμνὸς, πολυσεμνος, αγλαοτιμος.—θεῖος, ηγαθεος καλὸς.—συγγενης, φιλος.—θεσιος.
Ηθμὸς.
—Η κυαθον,
Η χαλκηλατον ηθμὸν πεπωκαν
Τοισδε τοῖς εποποιοῖς. Eur. Fr.
SYN. Κοσκινος.—ηθανιον, ηθμαριον, διυλιςηρ.—ταλαρος.
Ηθος
—Μετα τ' ηθεα και νομον ἱππων. Il. ζ. 511.
EXP. Τυς συνηθεις τοπυς.
SYN. Ενοικησις, επαυλις.
Ηθος.
Εν δε θεμεν κυνεόν τε νοον και επικλοπον ηθος
Ερμειην ηνωγε,—Hes. ε. 67.
SYN. Εθος, τροπος, φύη, φυσις.
EPITH. Αςοργον. απλανὲς. βαρβαρον. αγρειον, ευσεβὲς, λαγνιον, ἱμεροεν, περιαλλον. κεδνον, κιβδηλον. κυβαλιμον, μεταπροπον, πιστὸν, ποικιλον, πατρωιον, παιδοκομον, πολυτροπον, φιλοκλεπτον.

Η Ι

ΗΙΟΝ, Ηϊα τα.
—Λυκαν τ' ηϊα τελονται. Il. γ.
—ην δε και ηια
Καρφηρ... Od. ε 266.
Ως δ' ανεμος ζαης ηϊων θημωνα τιναξη
Καρφαλεων. Il.
SYN. Εφοδιον.—βρωματα—αχυρα. (Hesych.)
Ηΐθεος, ηθεος.
Παρθενος ηϊθεος τ' οαριζετον αλληλοιιν. Il. χ. 127.
Παρθενικαι δε και ηϊθεοι αταλα φρονεοντες. Il. σ 567.
—Ου γάρ εστ ηθεος Eur. Ph. 962.
SYN. Αιζηος—αγαμος.
EPITH. Απαλοψυχος, θαλεθων, θαλερος.
PHR. Κουροσετ' αρτιγενειον εχων χνοον.—
Ισον πε χαλκεινω επισαχυσσκον νεφος.
—Ετι χνοαοντας ιουλους
Αντελλων, ετι φαιδρος εν ομμασι,—Apoll.
Πωγωνι... εξανθουμενος—Eur.
Ηϊος.
Ενθά σε, ηϊε Φοίβε, θεαι λουον ύδατι καλῳ.
Hom. Ap. 120.
SYN. Ευσκοπος, εκηβολος, ...ανιστης.
Ηιων, Ηιν.
Αυτις ... ηϊονα μεγαλην ... ψαμαθωδε...
Il. η 462.
... ηλθες επ' ηιονος—Hom. R. 13.
SYN. Ακτη, αιγιαλος, οχθη ψαμμος.
EPITH. Αλικλυστος, αγρυπνος, αντιπεφθμος, σλαθρα, βαθεια, βαρυδουπος, ερημαια, τραφερα, εναλια, ... πολυψαμαθος, πολυρροιβος, πολυκλαυστος, πορφυρεα, φυκιοεσσα, ψαφαρα
Ηιοεις, Ηιονιευς, Ηιονιος.
—Επ' ηιοεντι Σκαμανδρω. Il. ε 36.
Ηιονιον τόδε σημα—Ep.
SYN. Αιγιαλωδης, αφρωδης.

Η Κ

ΗΚΑ.
—Απεσταστικα γεροντα. Il. ... 508.
Ηκα ... προσεειπεν ... Il. γ 155.

SYN. Ηρέμα, ήσυχως, πρᾳως.
Ηκιστα.
—Δυοκαιδεκα βους ενι νηῳ
... ηκεστας ιερευσεμεν—Il. ζ 94.
SYN. Ακεντητος, αδαμαστος.
Ηκιστος. Vid. Ελαχιστος.
Ηκιστος δ' ην αυτος ... εν αγωνι. Il. ψ 531.
EXP. Παντων ... ασθενης, αισχιστος.
Ηκω.
Και γαρ εγων επικουρος εων, μαλα τηλοθεν ηκω. Il. ε 478.
SYN. Καθηκω, ερχομαι—παραγινομαι.

Η Λ

ΗΛΑΙΝΩ, Ηλαινομαι.
Τωρα και ηλαινων αλαπαζεμεν ηπιαλησε, ... 251.
Ουδ' επιτυμβιδιοι κορυδαλίδες ηλαινοντι. Theoc. 7. 23.
SYN. Μωραινω.—ρεμβομαι, πλανaομαι. ηλασαζω.
Ηλακατη, Ηλακατα.
Ίσον τ' ηλακατην τε,—Il. ζ. 491.
Αι δ' ίσες ύφωσι και ηλακατα στρωφωσιν. Od. η 105.
—Ω φιλεριθ αλακατα, δωρον Αθαναας. Theoc. ... 28.
Καδ δ' αυτε λινα χεθον επ' ηλακατην ερυσθεντες. Ap. 1. 565.
SYN. Ατρακτος.—δοναξ.—βελος.—(το λεπτοτατον μερος του ίσου ύπερ ...)
EPITH. Αποχλαινος, δολιχη, χρυσή,—ιλιπορφυρα.
Εργατα ... νηματος ηλακατα. Ep.
Ηλασκαζω, Ηλασκω.
—Εστιν ... ερημοχλης ιππος
Παντοιη δ' ρομη αση ύπο ... ηλασκαζει. Il. σ. 281.
Αιτε κατα σταθμον ... ηλασκουσιν. Il. β. 470.
SYN. Ηλαινομαι, πλανaομαι, περιερχομαι, εκκλινω,—αποδιδρασκω. ελαυνω.
Ηλεκτρα.
Ω ... δυστανοτατας
Ηλεκτρα ... —Soph. El. 122.
Η σον το κλεινον ειδος Ηλεκτρας τοδε; Ib. 1183.
EPITH. Αγχιαλος, δυσανος, ... βαθυπεπλος, ροδοπηχυς, Ατλαντις.

Ηλεκτρος

Ηλεκτρος, Ηλεκτρον.
Χρυσεον ὁρμον εχων, μετα δ' ηλεκτροισιν εερτο.
Od. ο 459.
Τῶν δε παρα προχοῆσι, ... εξχυθε ...
Ηδυφαης ηλεκτρος αεξεται, εια τις αυγη
Μηνης αρχομενης — Dion. 327.
EPITH. Δαιδαλ. χρυσαυγης.

Ηλεκτρα.
Εκπιπτουσι τῶν ηλεκτρων. — Ar. Eq. 529.
EXP. Τῶν κλινῶν.

Ηλεκτρινος.
— Το δ' ὡς αλεκτρινον ὑδωρ
Εξ αμαρας ... — Call. 6 28.

Ηλεκτροφαης.
— Δακρυων τας ηλεκτροφαεῖς αυγας. Eur. Hipp. 741.

Ηλεκτρυωνη.
Ζευς δ' αγαλλομενος συν εὐσφυρῳ Ηλεκτρυωνη.
Hes. α 86.

Ηλεκτρυων.
Κτεινας Ηλεκτρυωνα, βοῶν ἑνεκ' ευρυμετωπων.
Ib. 82.

Ηλεκτωρ Vid. Ηλιος.
— Ωτ' ηλεκτωρ εβεβηκει
Χαγχαλοων, ταχεες δε ποδες φερον — Il. ζ 513.
Τευχεσι παμφαινων ὑπεριων. Il. τ. 398.

Ηλεματος. Vid. Ηλιθιος.
— Ταῦτα δ' αμυδρα
Ειδωλα ψυχῆς ηλεματοισι μεθες. Ep. I. 10.

Ηλεματως.
Τῶ και ὅτ' ηλεματως Κολχοι μαθον αιτιοωντες.
Ap. 4. 1206.
SYN Ευηθικῶς. ματαιως. αυτως.

Ηλεος, Ηλεὸς.
— Ονος γαρ ανωγει
Ηλεος, ὁς τ' εφηκε πολυφρονα περ μαλ' αεισαι.
Od. ξ 464.
— Φρενας ηλεε ... Ib. β. 243.
Μαινομενε, φρενας ηλε, διεφθορας — Il. ο 128.
SYN. Ηλεματος, ανοητος, μωρος, ματαιος, ηλιθιος. — ...

Ηλεῦ.
Ως ὁποτ' Ηλειοισι και ἡμιν νεικος ετυχθη. Il. λ 670.

Ηλιαδες. Vid. Φαεθων.
— Αμφι δε κουραι
Ηλιαδες ταναῆσιν εφημεναι αιγειροισιν
Μυρονται κινυρον μελεαι γοον· εκ δε φαεινας
Ηλεκτρου λιβαδας βλεφαρων προχεουσιν εραζε.
Ap. 4. 604.
SYN. Φαεθοντιαδες. Φαεθοντος αδελφαι.

Ηλιαζω, Ηλιαζομαι.
— Αλλ' ουκ εθ' ἡλιαζεις. Ar. L. 380.
— Ηλιαζει προς ἡλιον. Ib. V. 769.
— Εν Αρκαδια πεντωβολον ἡλιαζεσθαι. Ib. Eq. 795.
SYN. Ειλεω, αλιθερεω, ἡλιοω, ἡλιῶμαι. δικαζω.

Ηλιαια.
— Κατιοντ' εν Ηλιαια
Βλεποντα καλλιδηντα ... οι δικασαι. Ib. 894.
EXP. Το μεγα δικαστηριον εν τῇ Αττικῇ.

Ηλιας.
Αρπαγος Ηλιας διφρον ελαστηρ πυρος — Nonn. ...

Ηλιαστης. (δικαστης εν Ηλιαια)
Ω γεροντες Ηλιασται ...
Φρατορες τριωβολου. Ar. Eq. 255.

Ηλιαστικος.
Ου πρωτον οὐδεν ελαβον ἡλιαστικον. Ib. N. 863.

Ηλιβατος.
— Ηλιβατος πετρη και διαπρυσιη. Il. ο 273.
SYN. Υψηλος, μεγαλη, αβατος, απροσβατος, ὑψηλαφος, ὑπερεχων, βαθυτατος.

Ηλιθα.
— Φυλλων γαρ ην χυσις ἡλιθα πολλη. Od. ε 483.
SYN. Αθροως, δαψιλῶς, σφοδρα, προσηκοντως, ὁμοῦ, μαλα, πανυ.

Ηλιθιαζω.
— Εγω δ' εχων ταυτ' ηλιθιαζω. Ar. Eq. 1121.
SYN. Ανοηταινω, ανοηταιτω, μωραινω, ληρεω.

Ηλιθιος.
Ηλιθιος ... Eur. Cyc. 536.
SYN. Αναισθητος, μωρος, αφρων, ηλεματος, σκληρος, ματαιος.

Ηλιθιοω.
Μη φρενας ὑμῶν ηλιθιωτη.
Βροντης μυκημ' αστραψαντος. Aesc. Pr. 1060.
SYN. Ατιμαζω, ... παραπληξ ...

Ηλικια.
— Ος ἡλικιην εκεκαστο. Il. π 808.
SYN. Γενεα νεοτης, ... ακμη, χρονος.
EPITH. Ευανθης, ... ιμεροεσσα, ... σαιδρα, χλωρα.

Ηλικιωτης.
Εκπλευσας, ὑγιης επανηλθ', εμος ἡλικιωτας.
Theoc 14 54.
SYN. Ηλιξ, ισηλιξ, ὁμηλιξ, συνηλιξ, ὁμοχρονος, συμπρακτωρ.

Ηλικος.
— Μικρον ἡλικος ... Ar. ...
SYN. Οσος, ποσος, ισιος, ...

Ηλιξ. Vid. Ηλικιωτης.
Ηλικες, ισοφοροι, των τε σθενος εκ αλαπαδνον. Od. σ. 372.

Ηλιοβλητος.
—Περσων θ' ηλιοβλητες πλακας. Eur. B. 14.

Ηλιοκαυστος.
—Συρας καλευντι τυ παντες
Ισχναν, αλιοκαυστον.—Theoc. 10. 27.

Ηλιοστερής.
Κρατι δ' ηλιοστερης
Κυνη προσωπα Θεσσαλις νιν αμπεχει. Soph. Oed. C. 318.
SYN. Σκιαστικος—πλατυπιλος.

Ηλιοστιβής.
Προς αντολας φλογωπας ηλιοστιβεις. Aesc. Pr. 791.

Ηλιος, Poet. Ηελιος.
—Αφαρ δε οι αγγελος ηλθεν Ηλιος. Od. θ. 271.
Ημος δ' ηελιος κατεδυ και επι κνεφας ηλθε. Il. α. 475.
Ηδη γαρ φρασδη παντ' αλιον αμμι δεδυκειν. Theoc. 1. 102.
SYN. Ηλεκτωρ. Μιθρης. Υπεριων. Σειριος. Φοιβος. Φαεθων. Φωσφορος. Παιαν.
EPITH. Ατειρης. αρχεσιφωτος, αιγληεις, αφαυρος, αζαλεος αστροχιτων, βαρυμηνις, γλαυκοφεγγης, ευρυοπης, ζειδωρος, φυτηκομος, καθαρος, θειλατος, λαμπομενος. λιπαροζωνος, μαρμαιρων, μαλερος, μεσημβριοων, ολβιος, οξυς, παμφαινων, πανομφαιος, πανοψιος, πανεργος, πυριφεγγης, πυριδρομος, εμπυρος, πυριστεφης, παλιστρεπτος, τηλεφανης, Σειριος, σειριοεις, φαεσιμβροτος, τερψιμβροτος. χρυσεος, χρυσοφαης, φαεθων, φλογερος, φανερος, φαεσφορος, φαεινος, φυτλων, υψιδρομος, υψιπορος, υψιφανης.
Αστρα μεν ημαυρωσε και ιερα κυκλα Σεληνης·
Αξονα δινησας εμπυρος ηελιος.
Ηλεκτωρ Υπεριων.—Ηελιε τ' αυγη
Υπεριονιδαο αναικτος.
—Ος παντ' εφορα, και παντ' επακουει. Hom.
—Ηελιοιο φαος πανδερκεος. Cal.
Πυραυγης διοκος. Sibyl. Πετρα πυρος. Eur.
Η τον Θοραιον. Πτωον, Ωριτην Θεον. Lyc.
Οξειων ο γενεθλιος ακτινων πατηρ.
Φαυσιβροτος δαιμων Υπεριονιδας.
—Πυριπνεοντων αρχος ιππων. Αστηρ ερανιος. Pind.
Κλυθι πυρος νοερου βασιλευ Χρυσηνιε Τιταν.
Κλυθι φαος ταμια, ζωαρχιε ω ανα πηγης.
—Θεων αριστος.—Ψυχων αναγωγευς.—
Εικων παγγενεταο θεου.—Procl.
Αυτος εγω στεφανηδον ολον πολον αρμασι τεμνω.
Ουρανιων ελικων πολυκαμπεα κυκλα διωκων.
Μετρα χρονε πισυρεσι φερων κυκλωμενα ωραις, κ. λ.
—Δυωδεκαμηνος οδιτης.—καρπων κοιρανος.—
—Ορχαμος κοσμε—ταμιης, αναξ πυρος.—
—Βροτεοιο βιε ποιμην δολιχοσκιος.—
Παμφαες αιθερος ομμα. Nonn.
—Πανοπτην κυκλον ηλιε. Aesch.
Ω καλλιφεγγες ηλιε σελας.—Eur.
Συ δ', ω τον αιπυν ερανον διφρηλατων. Soph.
Ηελιε γλυκυδερκες ιδε φαος εξοχα λαμπει. Sib.
Κλυθι μακαρ, πανδερκες εχων αιωνιον ομμα,
Τιταν χρυσαυγης, υπεριων, ερανιον φως.
Αυτοφυης, ακαμα, ζωων ηδεια προσοψι·
Δεξιε μεν γενετωρ Ηες, ευωνυμε Νυκτος.
Κρασιν εχων ωρων, τετραβαμοσι ποσσι χορευων.
Ευδρομε, ροιζητωρ, πυροεις, φαιδρωπε, διφρευτα.—
Ευσεβεσιν καθοδηγε καλων, ζαμενης ασεβεσι·
Χρυσολυρη, κοσμε τον εναρμονιον δρομον ελκων.
Εργων σημαντωρ αγαθων, ωροτροφε κερε
Κοσμοκρατωρ, συριγκτα, πυριδρομε, κυκλοελικτε,
Φωσφορε αιολοδεικτε, φερεσβιε, καρπιμε, Παιαν·
Αιθαλοεις, αμιαντε χρονε πατερ· αθανατε Ζευ·
Ευδιε, πασιφαη, κοσμε το περιδρομον ομμα,
Σβεννυμενον λαμπον τε καλαις ακτισι φαειναις.
Δεικτα δικαιοσυνης, φιλοναματε, δεσποτα κοσμε.
Πιστοφυλαξ, αιει πανυπερτατε, πασιν αρωγε
Ομμα δικαιοσυνης, ζωης φως ω ελασιππε,
Συν λιγυρη μαστιγι τετραορον αρμα διωκων. Orph. H.
Φωτος γενετην, ομματολαμπη.
Τας γινομενας και φθειρομενας·
Ταμιαν υλας—αγνων αστρων πρυτανιν.
—Νοερου τυπον αισθητον.
Αγαθων παροχον εγκοσμογενων. Synes.

Ηλιε εκλειψις.
—Επει ζοφος ηματι μεσσω
Ατρειδης τετανυστο κελαινιοωντι δε πεπλω·
Κρυπτομενον Φαεθοντα μεσημβριας ειχεν ομιχλη·
Κλεπτομενης δ' ακτινος επισκιοωντο κολωναι, κ. λ. Nonn. l. 38.

Ηλις.
Ουδ' οσσοι ναιεσι προς Ηλιδος ιπποβοτοιο. Od. φ. 347.
EPITH. Ιππηλατος, δια, ευρυχορος, ευδιφρος, πολυπαμμων.

Ηλιτομηνος.
—Και ηλιτομηνον εοντα. Il. τ. 118.
SYN. Επταμηνιαιος, επταμηνος, προωρος.

Ηλιτοποινος.
—Και ηλιτοποινον Εριννυν. Orph. 1361.

Ηλιωτις, Ηελιωτις.
Ακτιν' ες ηλιωτιν—Soph. Tr. 710.

—Απ' ποντιδος αιγλης, Ep. 1. 9.

Ηλιωσα.

—Κομας—τα μεν πρόσθεν μελαινας,
Τὰ δ' ες ακρον ἡλιωσας. Anac. 29. 5.
SYN. Ηλιωδης, ξανθή, χρυσοῦ.

Ηλος.

Χρυσειοις ἡλοισι πεπαρμένον,—Il. λ. 632.
Κρατεροῖς αδαμαντος ἁλοις. Pind. P. 4.
SYN. Γομφος.
EPITH. Οξυτορος.

Ηλυγη.

Ουκ ἰδόντες υδὲν, ει μη
Τῆς δικης την ηλυγην. Ar. A. 684.
SYN. Σκια, σκοτος, επισκιασμός.

Ηλυσιον.

Αλλά σ' ες Ηλυσιον πεδιον και πειρατα γαιης
Αθανατοι πεμψυσιν, ὅθι ξανθὸς Ραδαμανθυς·
Τῇ περ ῥήϊστη βιοτὴ πελει ανθρωποισιν·
Ου νιφετὸς, υτ' αρ χειμων πολυς, υτε ποτ' ομβρος,
Αλλ' αιεὶ Ζεφυροιο λιγυπνειοντας αητας
Ωκεανος ανιησιν, αναψυχειν ανθρωπυς. Od. δ. 563.
Ισον δε νυκ]εσσιν αιεὶ
Ισα δ' εν αμεραις αλι-
ον εχοντες, απονεστερον
Εσθλοὶ νεμονται βιοτον—
—Ενθα μακαρων νᾶσον ωκεανίδες
αὖραι περιπνευσιν, αν-
θεμα και χρυσυ φλεγει, κ. λ. Pind. Ol. 2.
Ανθεμοεσσα Ραδαμανθυος αυλη.
Ηλυσιε λειμωνος αλσεα.—Nonn.
Ηλυσιῳ πεδιῳ ὅθι οἱ πελε κυματα μακρὰ
Λιμνης αεναυ Αχερυσιάδος βαθυκολπυ—
Ενθα πελει τριδος αθανατος μεγαλοιο θεοῖο
Και τρισσαι πηγαὶ οινε, μελιτός τε γαλακ]ος·
Γαια δ' ιση παντων—καρπυς τοτὲ πλειονας αιει
Αυτοματη, κοινοί τε βιοι, και πλῦτος αμοιρος·
Ου γαρ πλωχος εκεῖ, υ πλυσιος υδὲ τυραννος.—
Κὴν ετ' ερει τις ὅλως νυξ ηλθεν, η αυριον εσται,—
Ουκ εαρ, υχι θερος, υ χειμων υ μετοπωρον,
Ου γαμος, υ θανατος, κ. λ. Sibyl. l. 2.

Ηλυσις.

—Επειγω βραδυπυν
Ηλυσιν αρθρων προτιθεῖσα. Eur. Hec. 66.
—Πρεσβυς υστερῳ ποδὶ
Πικραν διωκων ηλυσιν—Ib. Herc. F. 1041.
SYN. Πορεια, βασις, ελευσις, αφιξις, εφοδος, ὁδος, συνοδος.

Η Μ

Ημαθια.

Και Ημαθιην ερατεινὴν. Il. ξ 226.
EPITH. Πολυμηλος.

Ημαθιων.

—Και Ημαθιωνα ανακτα. Hes. Θ. 985.

Ημαθοεις, Ημαθοεις, Ημαθόεις το.

—Ος ρα Πυλοιο αναξ ην ημαθοεντος. Il. ϛ. 77.
Ει ημαθόεις αὐρῶν·
Το τῆς ὅλης θαλασσης. Anac. 32. 3.
SYN. Ψαμμωδης, ψαμμωδης.—τραχὺς.—ψαμαθος.

Ημαι.

Αλλ' ἧμαι παρὰ νηυσιν ετωσιον αχθος αρυρης.
Il. σ. 104.
SYN. Καθημαι, αποκαθημαι, επικαθημαι, ἕζομαι.

Ηματιος, Ηματη, Adv.

—Τον κῦας Αχαιων
Ηματιαι θρηικηθεν επ' ευρεα ποντον αγυσι. Il. ι. 72.
Ενθα και ηματιη μεν, ὑφαινεσκεν μεγαν ἱστον.
Od. ϛ 104.
SYN. Ἡμερινὸς, καθημερινός.—επ' ηματι, επ' ἦμαρ. ἦμαρ.

Ημεδαπος, pro Ἡμετερος.

Η απὸ Ασσυριων ημεδαπη στρατιή. Call. Fr.

Ημερα, Ημαρ.

Ως νῦν ἡμερα ἥδε κακὸν φερει Αργειοισιν. Il. λ. 293.
Τι γαρ παρ' ἦμαρ ἡμερα τερπειν εχει,
Προσθεῖσα, κάναθεῖσα τῦ γε κατθανεῖν; Soph. Aj. 475.
—Ουδέ ποτ' ἦμαρ Παυσονται καματυ—Hes. ε. 174.
SYN. Φῶς, φαος, λυκη, ηώς.—πανῆμαρ.
EPITH. Καλλιφεγγὴς, πεδαρχης, πολυφθορὸς, λευκοπ]ερος, λευκοπωλος, λαμπαδῦχος—αισιμον, γλυκερὸν, δυλιον, ερασμιον, ρυσιμον, ελευθερον, ευδιον, λαμπροπεπὲς, ολεθριον, ορφανικὸν, μορσιμον, τηλὲς, πολυολβον, πολυφιλον, πολυσεμνον, φαεσιμβροτον, φωσφόρον.
PHR. Ηλιυ ακτὶς, φῶς.—Διὸς φεγγος. Ηελιοιο δεδορκος. Eur.
Χρυσεας αμερας βλεφαρον.—Τροχαι αμιλλητηρες ηλιυ. Soph.
Δρομος Ηὗς. Nonn.—Αλιυ παῖς. Pind.

Ημερινος.

Ημερευω.
—Νυν δ' εκηλα σοι
Των τησδ' απειλων ουνεχ' ημερευσομεν. Soph. El. 789.
Αλλ' εσθ' ο καιρος ημερευοντας ξενους
Μακρας κελευθου, τυγχανειν τα προσφορα. Aesc: Ch. 708.
SYN. Διημερευω, συνημερευω.—δι' ημερας καμνειν.
Ημερησιος.
Ω χαιρε. λαμπτηρ νυκτος, ημερησιον
Φαος πιφαυσκων,—Aesc. Ag. 22.
SYN. Ημεριος, καθημεριος, μεθημερινος, μονημερος, μονημεριος, αμφημερος.—ηματιος, ημερινος, πανημεριος.
Ημερις.
—Τετανυστο περι σπειους γλαφυροιο
Ημερις ηβωωσα.—Od. ε. 69.
—Ημεριδος ορχον—Ar. A. 996.
SYN. Αμπελος, οινη (ειδος λεπτοφλοιου δρυος. Eusth.)
EPITH. Καλλιφυτος.
Ημερι πανθελκτειρα, μεθυτροφε, μητερ οπωρης. Ep.
Ημεροθαλης.
—Ημεροθαλες εαρ—Ep. l. 1.
Ημεροκοιτος.
Μη ποτε σ' ημεροκοιτος ανηρ απο χρηματ' εληται. Hes. ε. 603.
SYN. Νυκτοκλεπτης, κλεπτης.
Ημερολεγδον.
Τοκεες τ' αλοχοι θ' ημερολεγδον
Τεινοντα χρονον τρεμονται. Aesc. P. 63.
EXP. Τον εκ των ημερων καταριθμουμενον.
Ημερος.
Αιετος, αργην χηνα φερων ονυχεσσι πελωρον
Ημερον εξ αυλης.—Od. ο. 162.
SYN. Ηθας, υποχειριος, χειροηθης, τιθασσος, συναιθρωπιζων, πραος.
Ημεροσκοπος.
Ο πρωτος δ' ο πρωτος ημιν ημεροσκοπος
Δεικνυσι,—Soph. An. 259.
Λαθων κολακας φυλακας ημεροσκοπους. Ar. Av. 1174.
SYN. Ημεροφυλαξ. φρουρος.
Ημεροφαντος.
Οναρ ημεροφαντον αλαινει.—Aesc. Ag. 82.
Ημετερειος, Ημετερος.
Ουτε γαρ ημετερειον, ουτε καλον. Anac. 122.
Ημετερος θεραπων,—Il. π. 244.
SYN. Νωιτερος, ημος.
Ημι, pro φημι.
Η, και κυανεησιν επ' οφρυσι νευσε Κρονιων. Il. α. 528.

Παι, ημι, παι.—Ar. N. 1143.
Ημιβρεχης.
—Θερμας ημιβρεχεις εφυγον. Ep. l. 2.
Ημιβρως, Ημιβρωτος.
Αιχμη δ' ημιβρωτι—Ep. l. 6.
—Τῳ ημιβρωτον οδοντα. Ib.
Ημιγενειος.
Πυρρος, ο δ' ημιγενειος.—Theoc. 6. 3.
Ημιδαης,—Vid. Σκυβαλον.
Ημιδαης δ' αρα νηυς λιπετ' αυτοθι—Il. π. 294.
SYN. Ημικαυστος. ημιφλεκτος, ημιπυρωτος.—ημιβρωτος.—ημιτομος.
Ημιδιπλοιδιον. (το γυναικειον ιματιον)
Τουτι το της γυναικος ημιδιπλοιδιον. Ar. Ecc. 318.
Ημιδουλος.
Παιδας δ' εγω μεν γνησιους ετικτον αν,
Η δ' ημιδουλους τοις εμοις, νοθαγενεις. Eur. Andr. 942.
Ημιεκτεον, Ημιεκτον.
Εγω μεν ουδεν προτερον ημιεκτεω. Ar. N. 643.
Ημιθεος.
—Και ημιθεων γενος ανδρων. Il. μ. 23.
SYN. Ημιθνητος. ηρως.
Ημιθηλυς.
Τον ημιθηλυν Αττιν. Anac. 13. 2.
SYN. Ημιγυνος, ημιγυναιξ.—ημιανθρωπος, ημιανδρος, ανδρογυνος, ευνουχος.
Ημιθνης, Ημιθνητος.
Οι μεν αρ' ημιθνητες, επει ταν ποτνιαν ειδον. Call. 6. 60.
Τοις ημιθνητοις διπτυχοις Λαπερσιοις. Lyc. 511.
SYN. Ημιθανης, ημιζωος, ψυχορραγων.—ημιθεος.
Ημιθραυστος.
Συν ημιθραυστοις κριοις—Ib. 378.
SYN. Ημικλαστος.
Ημικακως.
Αλλ' ημικακως εβοσκομην. Ar. Th. 456.
SYN. Μετριως.
Ημικρης (Μενελαος.)
—Ημικρητα βαρβαρον. Lyc. 150.
Ημικραιρα.
Την ημικραιραν την ετεραν ψιλην εχων. Ar. Th. 234.
SYN. Ημικρανον, ημικεφαλον, ημικεφαλιον, ημικεφαλαιον.
Ημιλεπτος.
Ο δ' ημιλεπτος ηδη. Anac. 33. 10.
Ημιλιγδος.
—Ασπις ημιλιγδος, ως συνχωμα τι. Soph. Fr.
Ημινιρος. (ο κορακινος)
Ιερος Σκυθαισιν ημινιρον ηδονην. Sop. ap. Athen.
Ημιονειος.

Ημιονειος.
Καδδ' απὸ πασσαλοφιν ζυγὸν ηρεον ἡμιονειον.
Il. ω. 268.
Ημιονος.
Προσθε μεν ἡμιονοι ἑλκον τετρακυκλον απηνην.
Ib. 324.
SYN. Ορεὺς, ωρεύς, αςραβη.
EPITH. Αγροτερος, αδμής.
Ζεῦξαν δ' ἡμιονυς, κρατερωνυχας, εντεσιεργύς.
—Κρατερὸν μενος αμφιβαλοντες.
Ημιονον ταλαεργὸν αγων κατεδησ' εν αγῶνι,
Εξετ', αδμητην, ἡτ' αλγιςη δαμασασθαι. Hom.
Ημιοπος.
—Τερενων Ημιοπων υπ' αυλῶν ορχεῖσθαι. Anac. 82.
EXP. Αυλὸς ελασσων τυ τελειυ.
Ημιπελεκκον, Ἡμιπελεκον.
Καδδ' ετιθει δεκα μεν πελεκεας, δεκα δ' ἡμιπελεκκα.
EXP. Αξινη μονοςομος.
Ημιπλήξ.
Τήν τε θεοῖς πελεκεσσιν ετ' ἡμιπλῆγα λιπόντες
Υλοτόμοι δρυμοιο κατηλυθον—Ap. 4. 1683.
Ημιπνοος, Ἡμιπνυς.
Τρωξαρτης δ' ὡς ειδεν εθ' ἡμιπνυν προπεσοντα.
Hom. B 249.
SYN. Ημιζωος, ἡμιψυχος, ἡμιθνής.
Ημιπυρωτος Vid Ημιδαής
—Ημιπυρωτα λειψανα—Ep l. 3.
Ημισπαςος.
Κυπρι, τον ἡμισπαςον απὸ κροκεων εμε πασῶν.
Ep. l. 1.
Ημισυς.
Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἡμισυ πασης. Il. ζ. 192.
Νηπιοι, υδ' ισασιν ὅσῳ πλεον ἡμισυ παντός.
Hef.
SYN. Ημικυμα, ἡμιτελεια, ἡμιτομια.
Ημιταλαντον.
Ημιταλαντον δε χρυσυ λασθῆι εθηκε. Il. ψ. 751.
Ημιτελεςος, Ἡμιτελης.
Θυ γαρ θηλυτερας δεμας ωπασεν ἡμιτελεςον
Μορφην, οφρα και αλλα περὶ χροὶ τεχνησαιντο.
Naum 64.
Και δομος ἡμιτελής—Il. β. 701.
SYN. Ατελὴς, ατελειωτος, ἡμιεργες.
Ημιτομος.
Ισα τ' επ' αλληλοισι κερα ανετελλε καρηνυ,
Αντυγος ἡμιτομυ κεραῆς ἅτε κυκλα σεληνης.
Mosch. 2. 88.
SYN. Ημιδαής.
Ημιτυβιον.
Επειτα καθαρὸν ἡμιτυβιον λαβών. Ar. Pl. 729.

SYN. Σουδαριον.—ρακος ἡμιτριβές.—κοινῶς το οἷον εκμαγεῖον—δικρασσον φακιολιον.
Ημιφαης
—Εν ἡμιφαεῖ λαρνακι γυμνα μενει. Ep. l. 3.
Ημιφλεκτος.
—Μελαθρον Αυτως ἡμιφλεκτον—Theoc. 2. 133.
SYN. Ημιδαὴς, ἡμικαυτος.
Ημος.
Ημος δ' ηελιος κατεδυ—Il. α. 475.
SYN. Ηνικα, ὅτε.
Ημυοεις.
Καρχορον ημυοεντα—Nic.
EXP. Μεμυκοτα, κεκλεισμένον.
Ημυω, Αμυω.
Ως ἑτερωσ' ἡμυσε καρη πηληκι βαρυνθεν. Il. θ. 308.
—Αμυοντα χαμαζε. Hef. E. M.
SYN. Επικλινω, κατακλινω, πιπτω.
Ημων. Vid. Ακοντιςής.
—Καὶ ε' ἡμονες ανδρες ανεςαν. Il. ψ. 886.

H N

Ηνεκης. (Ηνεκὴς, Ηνεκεως, Adv) Vid: Διηνεκής.
—Ηνεκεεσσι τριβεσι πανανπασιν εδωδης. Nic.
—Τοτ' ηνεκες εν πυρι θαλψας. Ib.
Ηνεμοεις, pro Ανεμοεις.
—Και ηνεμοεσσαν Ενισπην. Il. β. 606.
—Και τιγριδες ηνεμοεσσαι. Opp. l. 3.
—Και ηνεμοεν φρονημα,—Soph. An. 360.
SYN. Ηνεμωδης.—ὑψηλος.—προσηνεμος.—ποδηνεμος.—μεταρσιος.
Ηνι. Dor. pro Ιδε.
Ηνὶ δέ τοι το δεπας—Theoc. 1. 149.
Ηνια, Ηνιον.
Τυτῳ παραδωσω τῆς Πυκνὸς τας ἡνιας. Ar. Eq. 1106.
Νεςωρ δ' εν χειρεσσι λαβ' ἡνία σιγαλοεντα. Il. θ. 116.
SYN. Χαλινὸς, λῶρον, ρυταγωγεὺς, ρυτὴρ, ρυτά τα, ευληρα τά—παρηορια—εξωςια.
EPITH. Χρυσονωτες,—φοινικὸεν, λευκόν.
Ηνικα. Vid. Ὁποταν.
Ηνίκα δ' ὁρμηθέντες εφ' ἡμέας εξελθωσιν Hom. B. 154.
Ηνιοπευς.
Υιὸν ὑπερθυμυ Θηβαιυ Ηνιοπῆα. Il. θ. 120.
Ηνιοςροφεω, Vid. Ηνιοχεω.
Ος ἁρμα λευκὸν ηνιοςροφεῖ βεβώς. Eur. Ph. 177.

Ηνιοςροφος, Ηνιοχευς, Ηνιοχος.
Γηυς δ' ουξ Αθηνων δεινος ηνιοςροφος
Εξω παραςπα, κ'ανακωχευει, παρεις
Κλυδων' εφιππον,—Soph. El. 733.
—Θρασυν Εκτορος ηνιοχηα. Il. Θ. 312.
—Ηνιοχος δ' ιμασιν καλλιτριχας ιππυς
Νηας επι γλαφυρας—Il. λ. 280.
SYN. Τριηνιοχος, άρματηλατης.
EPITH. Αφειδης, βοοσσοος, οπισθοπορος, παλινδινητος, βαρυδυπος, ταχυεργος, κακος.
PHR. Φιλον πυρος ηνιοχηα. Tryph —Αιγιδος ηνιοχος. Arist.
—Χερων τε και ισχυος ανιοχος. Pind.—Κιθαρας δεξιος ηνιοχος.—παλαισμοσυνης δεξιος ανιοχος Ep.
Θηροφονυ μαςιγος αφειδεα ροιζον ιαλλων,
—Ηλαυνεν αελλησσαν απηνην. Nonn.
Ηνιοχευω, Ηνιοχεω.
—Ο μεν νοθος ηνιοχευεν. Il. λ. 103.
Πνευματα δ' ηνιοχει περι τ' ηερα και περι χευμα. Orph.
SYN. Ηνιοςροφεω, ηνιοποιεω. άρματευω.—διευθυνω, ιθυνω.
PHR. Ιθυς εχειν θοον άρμα και ωκυποδων σθενος ιππων.
—Ευπλεκεων δ' επι διφρων
Ηνιοχοι βεβαωτες εφιεσαν ωκεας ιππυς
Ρυτα χαλαινοντες—Hes.
—Μαςιγι θοως επεμαιετ' αρ' ιππυς.
Μαςιγι λιγυρη, ιμασιν καλλιτριχας ιππυς.
—Μαςιγι κατωμαδον ηλασεν ιππυς.
Ιπποι, τυς ό γερων εφεπων μαςιγι κελευε
Καρπαλιμως κατα αςυ.—Hom.
Ηνιοχη.
—Και Ηνιοχην τανυπεπλον. Hes α. 83.
Ηνις.
Σοι γαρ εγω ρεξω βυν ηνιν,—Il κ. 292.
SYN. Ενιαυσιος, τελειος, νεος, πορταξ, ακεντριςος (Βυς)
Ηνορεα. Vid. Ανδρεια.
—Ηνορεη πισυνοι και καρτει χειρων. Il. Θ. 226.
EPITH. Ερατεινη, αριςοπονος, κρατερα, υπεροπλος, υπερφιαλος, υποπ]ερος.
Ηνοπιδης Vid Σατνιος.
Ηνοψ. Vid. Σατνιος.
Ηνοψ.
—Ζεσσεν υδωρ ενι ηνοπι χαλκω. Il. σ. 349.
SYN. Λαμπρος, διαυγης—ευηχος.
Ηνυςρον, Ενυςρον.
Εγω δε γ' ηνυςρον βοος—καταβροχθισας—Ar. Eq 355.
EXP. Ἡ κατω κοιλια.

H O

ΗΟΙΟΣ. Vid. Ηωος.
Πρωι δ' υπ' ηοιοι συν τευχεσι θωρηχθεν]ες.
Il. Θ. 530.
Αωιον αυτον παντες εκαλυν αςερα. Ar Pa. 837.
Πασαν δ' ηοιην μενομεν τετληοτι θυμω. Od. δ. 447.

H Π

ΗΠΑΟΜΑΙ.
—Και κοσκινον ηπησασθαι. Aristoph. Fr.
SYN. Ακεομαι, καταρτιζω, ραπ]ω.
Ηπαρ.
Εν δε οι ηπατι πηξε θοον βελος,—Od. χ. 83.
EPITH. Κελαινοβρωτον, βιοσσοον, παλιμφυες.
Ηπατεργος.
Τον ηπατεργον,—Lyc. 839.
Ηπεδανος.
Ηπεδανος δε νυ τοι θεραπων, βραδεες δε τοι ιπποι. Il. Θ. 104.
SYN. Ασθενης, ατεχνος. χωλος. ανοητος, αλθιος, ασυνετος, ανοισθητος.
Ηπειρογενης.
—Οι τ' επιπαν ηπειρογενες
Κατεχυσιν εθνος—Aesc. Per. 42.
Ηπειρος
Ηπειρον ναιοντες—
Ηλθον επειθ' όσα φυλλα και ανθεα γινεται ώρη. Od ι 49.
EPITH. Μελαινα, πορτιτροφος. απειριτος, βαθεια, πιων, εριβωλαξ, πολυληϊος, ύληεσσα, δολιχαιγιος.
Ηπειρος.
Οι τ' Ηπειρον εχον,—Il. β. 635.
Ηπειρωτις.
Δεινη γαρ Ηπειρωτις εις τα τοιαδε
Ψυχη γυναικων, ών επισχησω σ' εγω. Eur. Andr. 159.
Ηπερ.
Αλλ' ήπερ αυτος την δικην διωρισω. Suid
—Ηπερ οι αλλοι ατυζομενοι φοβεοντο. Il. ζ. 41.
SYN. Ωσπερ, καθοτι.—όπη.
Ηπεροπευμα.
Συμποσιων ερεθισμα, γυναικων ηπεροπευμα. Ep.

Ηπεροπεὺς, Ηπεροπευτὴς, Ηπεροπός.
Ηπεροπῆα τ' εμεν και επικλοπεν—Od. λ. 363.
Δυσπαρι εἶδος αρισε, γυναιμανὲς, ηπεροπευτά. Il. γ 39.
Βυλεται απεροπὸς ἡμῖν εἶναι. Anac. 123.
SYN. Ψευσὴς, δολοφραδὴς, απατηλός. ὑπερηφανος.

Ηπεροπευω.
—Τί με ταυτα λιλαιεαι ηπεροπευειν; Ib. 399.
SYN. Εξηπεροπευω, συνηπεροπευω, απαταω.

Ηπητής.
—Ο δ' ηπητής μοι επεση. Hom. B. 183.
SYN. Ακεσὴς, ραπῆης, σκυτεύς.

Ηπιαλεω.
Ηπιαλῶν γαρ οικαδ' εξ
Ιππασιας βαδιζων. Ar. A. 1163.
EXP. Ο ριγοπυρετῳ περιπεσών.

Ηπιαλος, Ηπιαλης, Ηπιολος.
Ανδρ' αγαθὸν πενιη παντων δαμνησι μαλιςα,
Και γηρως πολιυ, Κυρνε, και ηπιαλυ. Theog. 173.
SYN. Ριγοπυρετος. (το τῦ πυρετῦ κρυος.) επιαλτης.

Ηπιοδωρος, Ηπιοδωτης, Ηπιοθυμος.
Ενθα οἱ ηπιοδωρος εναντιη ηλυθε μητηρ. Il. ζ. 251.
—Ασκληπιον ηπιοδωτην. Orph. H.
—Μοῖραι—μαλακοφρονες, ηπιοθυμοι. Orph. H.

Ηπιος.
—Εθελω δέ τοι ηπιος εἶναι. Il. θ. 40.
—Επί τ' ηπια φαρμακα πασσειν. Il. λ. 515.
SYN. Ηπιοθυμος, ηπιοχειρ, ηπιοδωρος, πρᾶος, προσηνης, πρεφρων, μειλιχιος, εὐπροσηγορος, χρησολόγος, αιμύλος, επαγωγὸς, λιπαρός.

Ηπιοχειρ. Vid. Απολλων.

Ηπιοχειρος.
—Και ηπιοχειρον ὑγειαν. Orph. H.

Ηπυ.
Ηπυ καγχαλοωσι καρηκομοωντες Αχαιοί. Il. γ. 43.
SYN. Ουτως δη, γιν, δῆτα, δηπυ.

Ηπυτης.
Στάς εν μεσσοισιν μετεφωνεεν ηπύτα κηρυξ. Il. η 384.
SYN. Απυτης, κρακῆικὸς, φωνητικὸς, μεγαφωνος, ευφωνος — φωνητὴς, κρακῆης, βοητής.

Ηπυτιδης, Vid. Περιφας.
EXP. Ο Ηπυτυ παῖς.—ἢ, ηπυτης, φωνητικός.

Ηπυω. Vid. Απυω.
Κοχλοισιν τανυοῖς γαμιον μελος ηπυοντες. Mos. 2. 120.

Η Ρ

ΗΡ. Vid. Εαρ, Ηρι.

Ηρα.
Ηρη πρεσβα θεα, θυγατηρ μεγαλοιο Κρονοιο. Il. ε. 721.
SYN. Ευνω.—αήρ.
EPITH. Ατλοεπὴς, αμειλικτος, αυτογένος, αμηχανος, αλλοπροσαλλος, ασυνέχος, βαρυθυμος, βαρυζηλος, βαρυμηνις, γλαυκῶπις, βαρυκλυτος, ηΰκομος, λευκωλενος, κλυτὴ, κελαδεινὴ, μεγαλοσθενὴς, μισονοθος, ζηλημων, ζηλομανὴς, πολυμηχανος, πρωτοθρονος, χρυσοθρονος, χρυσοπεδιλος, χρυσηλακατος, φερεσβιος, θαλαμηπόλος, ζευξιδια, Βακχιας, Αργολις, Αργεια, Λακινιας, Ρησκυνθις, Ιμβρασια, Πελασγὶς, Πελασγιας, Ιναχίς.
πανδαματειρα, δολοφρονεουσα, δολομητις, ποικιλομητις, δολοπλοκος, δυσμηχανος, δολορραφὴς, δολοπλανὴς, απατηλιος, δυσμαχος, πανεποψιος, πολεμητοκὸς, κακοεργὴς, ταυρῶπις, ὑψαυχην, ωκυπεδιλος.
PHR.—Βοῶπις ποτνια Ηρη.
—Μεμαυῖ εριδος και αυτης.
—Νυμφης ερατωπιδος Ηρης.
—Ηεροφοιτις Ερινυς. Hom.
Μητηρ αθανατοιο πυρὸς φαεσιβροτος Ηρη. Tryph.
Ηρη δ' αςεροφοιτον εδυσατο κυκλον Ολυμπυ.
Και ταχινὴ πακλευκον ἑὴν επεκοσμεε μορφην. κ. λ. Nonn. l. 32.
Ως πλερον, ηὲ νοημα δι' αιθέρος εδραμεν Ηρη. Ib.
Ηρη τε ζυγιη Διὸς ευνέτις.—Apoll.
—Χαλεπὴ θεός.—Σαμυ μεδευσα.—Ep.
Αιθέρος ορχαμος. Nonn. Θεῶν βασιλεια. Pind.
—Ες Ηρας τεμενος ακραιας θεῦ. Eur.
Κυανεοις κολποισιν ενημενη, αερομορφε.
Ηρα παμβασιλεια, Διὸς συλλεκτρε μακαιρα.—
Ομβρων μὲν διερῶν, ανεμων τροφὲ, παντογενεθλε.
Χωρὶς γαρ σεθεν υδὲν ὅλως ζωης φυσιν εγνω. Orph. H.
—Ην τεκε Ρειη,
Αθανατην βασιλειαν. ὑπειροχον εἶδος εχυσαν
Ζηνὸς εριγδυποιο κασιγνητην αλοχον τε
Κυδρὴν, ἣν παντες μακαρες μετὰ μακρὸν Ολυμπον
Αζομενοι τιυσιν ὁμῶς Διϊ τερπικεραυνῳ. Hom.

Ηρακλῆς.
Επειδὴ Διὸς υἱὸν αφικετο καρτεροθυμον,
Φῶθ' Ηρακλῆα, μεγαλων επιΐσορα εργων. Od. φ. 26.

SYN.

SYN. Αλκειδης, Αμφιτρυωνιαδης.
EPITH. Αριδεικετος, αταρβης, αλεξικακος, αρισαεθλος, αεθλοφορος, αρισομαχος, ατρεςος, βριαρος, βιβοιτης, δαμαληφαγος, δαιφρων, εριχυδης, ευσκοπος, θυμολεων, θρασυμεμνων, θρασυς, θρασυμαχος, θειος, ηρως, μεγαλοφρων, μυριομοχθος, βαρυμοχθος, κρατεροφρων, κρατερος, λεοντομαχης, λεοντοχλαινος, λεοντοπαλης, λιπονευτης, ομβριμος, οξυχειρ, οινοβαρης, πολυπονος, πολυτιμητος, πελωριος, παντελετης, πανδαματωρ, σεροπεπλος, συμμαχος, λαοσσοος, τρισελληνος, τοξοφορος, ταλαεργος, ταυροφονος, υπερβιος, χαλκασπις, κηραμυντης, θηροχλαινος, καρτεραιχμης, κυνοκλοπος, ζωστηροκλεπτης, μορσιμος, δωδεκαεθλος.
Θηβαιγενης, Τιρυνθιος, Μηκιςευς, Καδμογενης.
PHR. Βιη Ηρακληη. Hom.—Μενος ομβριμον Ηρακληος. Orph.
—Διος αλκιμος υιος, Διος θρασυκαρδιος υιος.—
—Διος ταλακαρδιος υιος.—
—Αμφιτρυωνιαδης ακορητος αυτης. Hes.
—Αμφιτρυωνος ο χαλκεοκαρδιος υιος.
—Βιη τε πολυφρονος Ηρακληος. Theoc.
Και θηροχλαινου σπιδν αμησε λυκη.
Τρισεσπερε λεοντος—Lyc.
—Πολυμοχθοτερος, πολυπλαγκτοτερος τε θνατων.
Ευδοκιμος Διος Ινις. Eur.
Σεμνον θαλος Αλκαιδαν. Pind.
Μορφαν βραχυς, ψυχαν δ' ακαμπτος, κ. λ Ib. Isth. 1.
Πρωτα μεν, εν Νεμεη βριαρον κατεπεφνε λεοντα. κ. λ. Ep. l. 4. c. 8.
Ηρακλες ομβριμοθυμε, μεγασθενες, αλκιμε Τιταν,
Καρτεροχειρ, αδαμαστε, βρυων αθλοισι κραταιοις,
Αιολομορφε, χρονου πατερ, αιδιε τε, ευφρων.
Αρρητ', αγριοθυμε, πολυλλιτε, παντοδυναστα.
Παγκρατες ητορ εχων, και καρτος, τοξοτα, μαντι,
Παμφαγε, παγγενετωρ, παντων υπερτατε πασιν αρωγε.
Αυτοφυης, ακαμας, γαιης βλαστημα φεριστον.—
Δωδεκ' απ' αντολιων αχρι δυσμων αθλα διηρπων.
Αθανατοις πολυπειρος, απειριτος, ασυφηλικτος. κ λ. Orph. H.
Ηρακλην δε σε Φοιβος επωνυμον εξονομαζει
Ηρα γαρ ανθρωποισι φερων, κλεος αφθιτον εξεις. Suid.
Ος πριν μεν κατα γαιαν αθεσπατον, ηδε θαλασσαν,
Πλαζομενος πομπησιν υπ' Ευρυσθηος ανακτος,
Πολλα μεν αυτος ερεξεν ατασθαλα, πολλα δ' ανετλη.
Νυν δ' ηδη κατα καλον εδος νιφοεντος Ολυμπου
Ναιει τερπομενος και εχει καλλισφυρον Ηβην. Hom
Ηρακλειοξανθιας.
Και βλεψον εις τον Ηρακλειοξανθιαν. Ar. B. 502.
Ηρακλειδης, Ηρακλεως, Ηρακληειος Vid Τληπολεμος.
Οι δ' Ηρακλεους χειρας φυγον,—Hom. XLVII. 18.
Ηρακλειτος.
Τον βιον Ηρακλειτε, πολυ πλεον ηπερ οτ' εζης
Δακρυε· νυν ο βιος εσ' ελεεινοτερος. Ep l. 1.
Θεοεικελος ανηρ
—Ενθεον αρχαιης Εφεσου κλεος,—Ib. l. 5.
Ηραια.
Εστιν δε προπαροιθε κλυτης Χαλκηδονος ακρα
Ηραια· φαιης κεν ιδων βαθυδινεα παντη
Εμμεναι—κ. λ. E. M.
Ηρανος.
Και μιν εων μηλων θεσαν ηρανον—Ap 2. 515.
SYN. Προςατης, παραςατης, βοηθος, αρηγων, επαρχος, αρχων, βασιλευς, διοπος, φυλαξ επιηρανος, σρατηγος.
Ηρεμα, Ηρεμει (Adv)
Εν δ' ην Ζευς επαφωμενος ηρεμα χειρι θεαιη
Πορτιος ειναλιης.—Mosch. 2 50.
Αλλ' ηρεμει σιγησαντες ακροασωμεθα. Ar. B. 318.
SYN. Ηρεμεως, ηρεμαιως, πρᾳως, ατρεμας, ατρεμα, ιλαρως, ησυχη, ησυχως, βαδην, σχολαιως, βραδεως, επιλιγδην, κατα μικρον.
Ηρεμια.
Ησυχιῃ χαιρουσα, και ηρεμιῃ πολυυπνῳ. Orp. H:
SYN. Ησυχια, ατρεμια.
Ηρι. Vid. Ηωθεν.
Αλλα μαλ' ηρι νεονται,—Od. υ. 156.
Ηριγενης, Ηριγενεια. Vid. Ηως.
—Ου μετα δηροι—Ηριγενης—εφαανθη. Ap. 2. 452.
Ημος δ' Ηριγενεια φανη ροδοδακτυλος Ηως. Il. α 477.
Φαιδρα τε μειδιοωσα θεει κλυτος Ηριγενεια. Opp.
Ουδ' υπο μαρμαρυγῃ θαλερωπιδος Ηριγενειης. Ep l. 3.
Ηριγονη.
Αυτοφονῳ σροφαλιγγι μεταρσιος ωλεσε κουρη.
Αυταρ ο μουνος εμιμνε κυων παρα γειτονι τυμβῳ,
Ηριγονης υπ' ερωτι, θελημονι δ' ωλετο ποτμῳ.
Ζευς δε πατηρ ελεαιρεν, εν ασεροεντι δε κυκλῳ
Ηριγονην σηριξε λεοντειῳ παρα γειτονι. κ λ. Non. l. 47.
EPITH. Σταχυωδης.

Ηριδανὸς.
—Παρ' οχθας Ηριδανοιο. Hom. B. 20.
Οτ|ι φιλοις ναετησι ρυηφενεων απὸ δενδρων
Ηλιαδων ηλεκτρα φερχυγέα δωρα κυλινδει.
—Εν αςεροεντι δε κυκλῳ
Ηριδανε πυροεντος ἑλισσεται αγκύλον ὕδωρ.
Nonn.
ΕΡΙΤΗ. Αγκύλος, αςεροφοιτος, αςεροεις, βαθυδινης, καλλιροος, πολυκλυςος, φεραυγής. αιωνιος.
Ηριννα.
Παρθενικὴν νεαοιδὸν εν ὑπνοπολοισὶ μελισσαν
Ηρινναν, Μυσων ανθεα δρεψαμενην
Αδης εις ὑμεναιον ανηρπασεν.—κ. λ.
Παυροεπὴς Ηριννα, και ε πολυμυθος αοιδαῖς,
Αλλ' ελαχεν Μυσας τῦτο το βαιον επος. κ. λ.
Ep. l. 3. c. 25.
Ηριον.
—Ενθ' αρ' Αχιλλευς
Φρασσατο Πατροκλῳ μεγα ηριον, ηδὲ οἱ αυτῷ.
Il. ψ. 126.
SYN Ταφος, μνῆμα (κατὰ γῆν.)
ΕΡΙΤΗ. Δυσδακρυτον.
Ηριπολη. Vid. Ηώς.
—Ουδὲ φαεινῆς
Φεγγος ιδων εθελω χρυσεην ηριπολης. Ep. l. 7.
Ηροδοτος.
Ηροδοτος Μυσας ὑπεδεξατο τῇδ' αι' ἑκαςη
Αντι φιλοξενιης βιβλον εδωκε μιην. Ep. l. 2.
Ιάδος αρχαιης ις ορινς πρυτανιν. Ep.
Ηρος, Ηρα τα.
Θυμῷ ῆρα φεροντες αρεσαν' οἱ δε μαχονται. Il. ξ. 132.
ΕΧΡ. Κεχαρισμενα τά.—επιηρος, επηρανος.
Ηρυγγιον. Ηρυγγον (λαχανον ακανθωδες.)
Λευκάδος ηρυγγε—αθεραΐδα ριζαν. Nic.
Ηρὼ.
Ηρὼ μεν χαριεσσα, διοτρεφὲς αἷμα λαχῦσα,
Κυπριδος ἦν ιερεια, κ. λ. Muf 30.
Μαρμαρυγὴν χαριεντος απαςραπ|εσα προσωπε,
Οιά τε λευκοπαρηος επαντελλουσα σεληνη. Ib.
ΕΡΙΤΗ. Δυσμορος, ἑλκεσιπεπλος, ευςεφανος, νυκ|ιγαμος, περικαλλὴς, φαεσφόρος. Συςυκε.
Ηρωδης.
Ουλιὸν Ηρωδην παιδοκ|όνον,—Naz.
ΕΡΙΤΗ. Δεινὸς, λαμπρὸς, κρειων.
—Αναξ αγριος δεινὰ φρεσὶ βυσσοδομευων. Cyr.
—Βαρβαροφρων πεπεδημένος ορχηθμοῖσι.
—Βασιλῆϊ βροτῶν δηλημονι παντων.
—Γαλιλαιων κοιρατος ανδρῶν. Sibyl.
Ηρωϊνη, Ηρωνη, Ηρωΐς, Ηρῷσσα. Ηρωΐσσα.
—Χαλκιδπης ἱερὸν μυχον Ηρωΐνης. Call. 4. 161.

—Μων ηρωαί τινές εισιν; Ar. N. 314.
Δεσποιναι Λιβυης ηρωΐδες.—Ib. Fr.
Ηρῷσσαι Λιβυης τιμηοροι, αἱ ποτ' Αθηνην
Ημος ὅτ' εκ πατρὸς κεφαλῆς θορε παμφαινουσα,
Αντομεναι Τριτωνος εφ' ὕδασι χυτλωσαντο Ap. 4. 1309
Ηρωον, Ηρωιον.
Θηρῷον εἴ πως εκκομισαις το τῦ Λυκε. Ar. V. 815.
Ηρῷος, Ηρωΐς.
—Ους ετι παντας
Εννασται τιμαῖς ηρωΐσι κυδαινουσιν. Ap. 2. 1048.
SYN. Ηρωικὸς, ηρωικὰ.
Ηρως, Ηρωες.
Ηρως Πρωτεσιλαος αρηΐος,—Il. ϐ. 708.
Ηρωες Δαναοὶ,—Ib. 256.
Και γαρ ηρωων αγαθοὶ πολεμισαὶ
Λογον εκερδανεν, κλεονται
Δ' εν τε φορμιγγεσσιν εν αυλῶν τε παμφωναις ὁμοκλαις μυριαν χρονον.—
Pind.
ΕΡΙΤΗ. Αγλαοὶ, ομβριμος, μεγαθυμος, λαοσσοος, λαοσοβὴς, δυνατος, μεγας, βαρυμηνιος, ολβιοι, κρατεροὶ, ἀταρβεῖς, θαρσαλέοι, αιχμηταὶ, παλαιγενέες, ωγυγιοι, ἀντιθεοι, αθανατοις ικελοι.
Ανδρῶν Ηρωων θεῖον γενος, οἱ καλεονται
Ημιθεοι,—Hef—Κυδιεν γενος Ηρωων. Synef.

Η Σ.

Ησαιας.
Ησαΐας πολυΐδριςεπεγραφε θεσπίδι βιβλῳ.
Nonn.
Ησιοδος.
Αι νύ ποθ' Ησιοδον καλὴν εδιδαξαν αοιδὴν,
Αρνας ποιμαινονθ' Ελικῶνος ὕπο ζαθεοιο.
Τονδὲ δὲ με πρωτιςα θεαὶ προς μῦθον εειπον
Μῦσαι Ολυμπιαδες,—Hef. Θ. 22.
—Ησιοδος δε (κατεδειξε)
Γῆς εργασιας, καρπῶν ὥρας, αροτυς.—Ar. R. 1065.
Ασκραῖος Μυσῶν πρεσβυς—
Ελλάδος ευρυχορε ςεφανος και κοσμος αοιδῆς.—
Ο πρεσβυς καθαρῶν γευσαμενος λιβαδων. κ. λ.
Ep. l. 3. c. 25.
Ησσαομαι, Ηττωμαι.
—Πικρῦ δ' ερωτος ητ|ηθησομαι. Eur. Hipp. 727.

SYN.

SYN. Εξηττῶμαι, ελαττῦμαι, λειπομαι, υποκυπτω· ἡσσων ειμι.

Ησσητεα.

Κυτοι γυναικὸς υδαμως ησσητεα. Soph. An. 689.

Ησσων. Ηττων. Vid. Χειροτερος

Αλλ' ὁσον ἡσσων ειμι, τοσον σεο φερτερος ειην. Il. π. 722.

Κἀκεινος ὡς ἡττων ερωτὸς εςι,—Ar. N. 1077.

Ησυχιδαι.

Νηφαλια γαρ τῆσιν αει μελιηδέας ωπας

Αντειραι καιειν ελλαχον Ησυχιδαις Call. Fr.

Ησυχαζω.

—Φασγανον δε προς δερη

Βαλοντες, ἡσυχαζετε,—Eur. Or. 1354.

Αυταρ ὁς ἡσυχασας παλιν ηματα—Sibyl. l. 1.

SYN. Ηρεμεω, ατρεμεω, αναπαυομαι, ιαυω, ευδω,—κοπαζω, σιγαω—αρεσκομαι—ἡσυχιαν αγω, εχω.

Ησυχαῖος, Ἡσυχιος, Ἡσυχος, Ἡσυχιμος. Vid. Εκηλος.

Τοῖς δ' ἡσυχαια, τοῖσδε θατερυ τροπυ Eur. M. 304.

Τα δ' εμφανῶς πρασσυσαν ἡσυχαιτεραν. Aesc. Eum. 223.

Ησυχιον δ' αρα μιν πολεμυ εκπεμπε νεεσθαι. Hom. φ. 598.

Ει μή μ' εασηθ' ἡσυχον, μαχυμεθα. Ar. V. 190.

Και γνῶ τρεφειν την γλωσσαν ἡσυχωτεραν Soph. An 1101.

—Ασυχιμον ἀμεραν—Pind. Ol. 2.

Ησυχια.

—Ησυχια δ' αν εμοὶ και μαλλον ετ' ειη. Od. σ. 22.

SYN. Αναπαυμα. ερωὴ. ευκηλια. ευμαρια. το ἡσυχον. πραοτης ευθυμια. ηπιοτης, αταραξια. γαληνη σιγή.

EPITH. Ερατεινὴ μεσημβρινὴ ευοπλος, συμφωνος, φιλοπολις.

PHR. Τῆς αγχινοφρονος ἡσυχιας ευημερον προσωπον. Aristoph.—Νυκτὸς εταιρη. Tryph.

Φιλοφρον Ησυχια, Δικας

ω μεγιςοπολι

Θυγατερ, βυλᾶν τε και πολεμων

Εχοισα κλαῖδας ὑπερτατας—

Τυ δ' ὁπποταν τις αμειλιχον

Καρδια κοτον ε-

νελαση τραχεια δυσμενεων

υπαντιαξαισα,

Κρατει τιθεῖς ὕβριν εν αντλῳ. Pind. P. 8.

Ησυχιως. Ησυχῆ.

Ησυχιως και επειτα διακρινεεσθαι οἴω. Hom. M. 437.

Κατεκειτο δ' αὐτὴν εντυλιξας ἡσυχῆ. Ar. Pl. 692.

SYN. Ησυχως, ησυχα, ηρεμα, ατρεμα. ευμενως, ἡμερως, ειρηναιως, ειρηνικῶς, προσηνῶς, αγανῶς, πραως, ευπαρηγορητως, ηκα.

Η Τ

HΤΟΡ.

—Τι σφῶιν ενὶ φρεσὶ μαινεται ἦτορ. Il. θ. 413.

SYN. Ψυχὴ, θυμὸς, κεαρ, ςῆθος.

EPITH. Αλκιμον, αμειλιχον, απαλὸν, ατρομον, αγριον, αλαπαδνὸν, αγλαὸν, αφθιτον, αιόλον, δολιον, γυναιμανὲς, εμπεδον, ευμενὲς, επιρροπον, θεοπροπον, θαρσαλέον μελαν, κελαινὸν, κρατερὸν, μενεδηιον, νηλεὲς, ἐλεον, μιαιφονον, ολεθριον, ομβριμον, παναμειλιχον, πολυωδυνον, παγκρατὲς, σιδηρειον, χαλκῦν, φιλον, φιλοδεμνιον, ὑπερβιον, βεβλαμμένον, δεδαϊγμένον.

Ητριον

Ουτ' ενι δαιδαλεω πυκινωτερον ητριον ιςῷ

Κερκιδι συμπλεξασα μακρῶν εταμ' εκ καλεωτων. Theoc. 18. 33.

Ητρια ιππειοιο—Nic.

SYN. Υφασμα. ιςιον. ςημων.—ὑπαρ

Ητρον.

—Το γαρ ητρον της χυτρας ελακτισεν. Ar. Th. 516.

SYN. Ελυτρον, επιπετασμα (τῆς χυτρας) ὑπογαςριον. εντεριωνη.

Η Υ

HΥΣ. κ. λ. Vid. Εὺς.

Η Φ

HΦΑΙΣΤΟΣ.

—Το μεν Ηφαιςος καμε τευχων. Il. ς. 101.

SYN. Τιταν, Προμηθεὺς.

EPITH. Αμφιγυηεις, κυλλοποδιων, αιθων, αιθαλοεις, βραδυσκελὴς, βραδὺς, βαρυγυνος, απατωρ,

ατχτωρ, γυιοχλόπος, εριβρομος, ειλιποδης, ευπαλαμας, ζηλομανής, κλυτοτεχνης, κλυτοεργος, κλυτομητις, δαημων, κλυτὸς, περικλυτος, πολυμητις, πολυφρων, πευκαεις, πυρσοφόρος, σελασφόρος, τεχνηεις, πολυτεχνης, χαλαιπυς, αριστοπονος, χαλκεύς.

Αιτναῖος, Λιπαραιος.

—Σθενεῖ βλεμεαινων

Ηφαιστος ρικνὸς ποδας—Hom.

Ηφαιστυ μαλεροῖο περιζειοντος αϋτμῆ.

—Ηφαιστον εὔφρονα χαλκεοτεχνην. Cal.

Ω πατερ εργοπονοιο πυριπνοε, κοιρανε τεχνης. Nonn.

Ηφαιστ', οβριμοθυμε, μεγασθενὲς, ακαματον πῦρ,

Λαμπομενε φλογιαις αυραις φαεσιμβροτε δαῖμον,

Φωσφορε, καρτεροχειρ, αιωνιε, τεχνοδιαιτε,

Εργαστηρ, κοσμοιο μερος, στοιχεῖον αμεμφὲς,

Παμφάγε, πανδαματωρ, πανυπερτατε, παντοδιαιτε,

Αιθηρ, ἥλιος, αστρα, σεληνη, φῶς αμιαντον.—

Παντα δ' οἶκον εχεις, πᾶσαν πολιν, εθνεα παντα,

Σώματα τε θνητῶν οικεῖς πολυολβε, κραταιὲ. κ. λ. Orph. H.

Ηφαιστοπονος, Ηφαιστοτευκτος.

—Οπλων Ηφαιστοπονον. Eur. I A. 1072.

Ω Λημνια χθὼν, και το παγκρατὲς σελας

Ηφαιστοτευκτον—Soph. Ph. 1013.

Η Χ

ΗΧΕΩ.

—Ηχεῖ δε καρη νιφοεντος Ολυμπυ. Hes. Θ. 42.

SYN. Αντηχεω, περιηχεω, καναχεω, απυω, βοαω, φωνεω, ψοφεω.—ἦχον ιαλλειν.

Ηχὴ, Ηχος.

Ηχὴ δ'—ικετ' αιθερα και Διὸς αυγάς. Il. ν ult.

Ουκέτι συριξει σαλπιγξ πολεμοκλονον ἦχον. Sibyl.

SYN. Καναχὴ, κτυπος, κροτος, βρομος, παταγημα, δῦπος, φωνὴ, εκφωνησις, κραυγὴ, ψοφος.

EPITH. Βαρβαρος, βαρυβρομος, θεσπεσια, συναυλος, βλοσυρὰ, επινικιος, ξεινοσσοος, λαοσσόος, λιθοσσόος, κυνοσσόος, ετεροθροος, αλλοθροος, ετεροκτυπος, χαλκοθροος, ασημαντος, αγχιπεφης, αστατος, Πανιὰς, εγερσιμοθος, απερεισιος, απλετος, αγειρατος, αρτιφιλη, ελιξ, χαλκοκροτος. —εναρμόνιος, ομβριμος, φρικτοβοας, πολεμοκλονος, φοβερὸς, εριβρομος, εριδουπος, εορτασιος, λιγυς, απλόος, θυριος, λογιας, Ευΐος.

Ηχηεις.

—Θαλασσα τε ηχηεσσα. Il. α. 157.

SYN. Ηχωδης, ηχετικὸς, ηχητικὸς, ευηχος, εριδουπος, θορυβωδης.

Ηχητὴς, Ηχετης.

—Και ηχετα τεττιξ

Δενδρεω εφεζομενος λιγυρὴν καταχευετ' αοιδὴν. Hes. ε. 580.

—Υπο δε κηροπλαστος οτοβει

Δοναξ ὑπνοδόταν νομον—Aesc. Pr. 556.

SYN. Πολυηχητος, εμμελής.

Ηχι. Vid. Ὁπη

Ηχι ροας Σιμοεις συμβαλλετον ηδε Σκαμανδρος. Il. ε. 774.

Ηχω.

Κορυφὴν δε περιστενει ερεος Ηχώ. Hom: XVIII. 21.

SYN. Φωνὴ, βοὴ.

EPITH. Ἀσιγητος, απατηλιος, αντιτυπος, διδυμοκτυπος, διδυμοθροος, δευτεροφωνος, δικτυπος, λαλος, ἐπταστομος, συνθροος, βαρυδυπος, νεκυοσσόος, εννυχος, αθηητος, ορεσσαυλος, ορεσιδρομος, ὁμογλωσσος, ποτνιὰς, πολυστονος, ποικιλομορφος, τρηχεῖα, ασαφος, αιθριος, ὑπωροφιη, ψυχοσολος, φιλαγραυλος, φιλοπαρθενος, φιλοκερτομος.

PHR. Α δ' αθυροστομος Αχω τηλεφανὴς

Πικρᾶς οιμωγας ὑποκειται. Soph.

—Ου γαρ ἥσυχος

Πετρας ορειας παῖς λελακ' ανα σρατὸν

Ηχω διδυσα θορυβον.—Eur.

Μυνη δ' ηνεμοεσσα, βοην αδιδακτος εῦσα,

Ιδαιων ορεων αντιθροος ιαχεν Ηχώ. Cal.

Κυρη δ' ὑστεροφωνος ορεσσαυλων απὸ λειμων

Πετραιοις στοματεσσιν αμειβομενη κτυπον αυλῶν,

Μιμηλη χρεμετιζε μελος πολεμηῖον Ηχώ.

—Και ασαθεον δρομον Ηχῦς

Και κτυπον ὑστεροφωνον ασιγητοιο θεαινης.

—Και ὑστεροφωνον αοιδην

Φθογγῳ μαινομενῳ μυκησατο δυσθροος Ηχώ.

Αντιτυπον θρασυν ἦχον αμειβομενη Διονυσε. Nonn.

Ηχὼ λογων αντῳδὸς επικεκλυσμια. Arist.

Αρκαδικα θεός ειμι, παρὰ προθυροις δε Λυαιω

Ναιω, φθεγγομενον μῦθον αμειβομενά.

—Ευπλοκαμος δεινη θεος αυδηεσσα

Ποιμενιαν ευγλωσσος αν' οργάδα μελπεται Ηχώ.

Αντιθρουν πλανοῖς ὑστεροφωνον οπα.

—Πετρηεσσαν.—Πανὸς εταιρην,

Αντιτυπον φθογγὴν εμπαλιν ασομενην.

Λαλαγευσαν εν αλσεσιν αγροτιν Ηχω

—Μιμολόγον, φωνῆς τρυγα, ρηματος ουράν.—

Παντοιαν

Παντοιων ςοματων λαλον εικόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παιγνιον, ὅσσα λεγεις· ταῦτα κλυων, απιθι.
Ηχω ερημαιης ευναστηρα ναπης. Ep.

Η Ω

ΗΩΘΕΝ. Vid. Εωθ.ν.
Ηῶθεν δ' Ιδαῖος ιτω κοιλας επὶ νῆας. Il. η 372.
SYN. Πρωϊ, πρωϊας, εις ἐω, ορθρου περὶ ορθρον, ἠρι.
Ηω, Vid. Ηιων.
Ηῷος Vid. Ηωῖος.
Ηῷοι Μελανιππον εθαπ]ομεν,—Call. Ep 25.
SYN. Ηοῖος, εωθινὸς, ορθριος,
Ηωσφορος. Vid. Εωσφορος.
Ηως Vid. Ορθρος.
—Ηως ὅτε δῖα φανειη. Il. ω. 417.
Φεγγος αναςειλασα κατηϊεν ες δυσιν ηως. Musæ. 110.
SYN. Εως. ηριγενεια, ηεριπολη. αιγλη. αυγη, φαῦσις, ανατολη. δειλη. ορθρος. ἡμερα.
EPITH. Αφθιτος, αιγληεσσα, αμβρατος, αμβροσια, ακροφανης, αμαιμακετη, αεξιφυτος, εγερσιμοθος, βεᾶτις, γλαυκη, διζυγος, δνοφερη, ευσμαραγξ, εὔθρονος, εὔπλοκαμος, καλη θεσκελος, θαλαμηπολος, εκηβολος, ιερα, καθαρα, θαλερῶπις, λευκιππος, ιππότις, μονοπωλος, λευκαινουσα, λαμπετις, λιμενοσκοπος, δυσκωμος, ποτνια, πολυςονος, παλινδρομος, κυκλας, ροδοειδης, ροδοπηχυς, ροδοπεπλος, ροδοσφυρος, τελεσσιμορος, φαεσιμβροτος, φαεινη, φαεσφορος, φαιδιμος, φλογερα, χρυσοθρονος, χρυσοπεδιλος, χοροτερπης, ηριγενης, αργετις, χιονοπεζα, χελιδονια, γαληναιη δροσερα.
PHR. Λευκον προσωπον αὐς. Eur.
Ακροφανης, δροσεραῖσι βολαις πορφυρεεν Ηώς.
—Ηὼς επικυρος αναγκης Nonn.
Ημος δ' ηριγενεια φανη ροδοδακ]υλος Ηώς.
Ηὼς μεν κροκοπεπλος εκιδνατο πᾶσαν επ' αιαν.
Ηὼς μεν κροκοπεπλος απ' ωκεανοιο ροαων
Ωρνυθ' ιν' αθανατοῖσι φοως φερει, ηδὲ βροτοῖσι. Hom.
—Φαος πολυδερκέος Ηὼς. Hes.
Αλλ' επειδη ρ' ηπορασε ροδοσφυρος Ηριγενεια·
—Θεσπεσια δε προς ουρανον ηλυθεν Ηώς. Cal.
—Ηδη ωκεανὸν τρεχον ιπποι
Αὼ ταν ροδοπαχυν απ' ωκεανοιο φερουσαι. Theoc.
—Αι αντολαις ερωη περ]ιμβροτος Ηώς,
Ηδὺ φαος θνητοῖσι και αθανατοισι φερουσα.—
Η δε κατ' ορφναιοιο πολυ χρυσηνιος ηώς
Αντολιην ανοιγεν, εδεχυτο δ' ιπαιδος ερεθρον.
Τῆμος δ' αυτολιησιν εγηρετο φωσφορος αιγλή. Orph.
Αυταρ ὅτ' αιγληεσσα φαεινοῖς ομμασιν ηὼς
Πηλιου αιπεινας ιδεν ακριας,—
Ημος δ' ουρανοθεν χαροπη υπολαμπεται ηὼς
Εκ περατων ανιουσα, διαγλαυσσουσι δ' αταρποι,
Και πεδια δροσοεντα φαεινη λαμπεται αιγλη.—
Ημος δ' ηελιος δροσερας επελαμψε κολωνας
Εξ περατων ανιων, ηγειρε δε μηλοβοτηρας—
Ηὼς δ' αμβροσιησιν ανερχομενη φαεεσσι
Λυε κελαινην νυκτα δι' ηερος· αι δ' εγελασσαν
Ηϊονες νησοιο και ερσηεσσαι απωθεν
Ατραπιτοὶ, πεδιων· εν δε θροος εσχεν αγυιαις. Ap.
Αρτι δε λυσιπονοιο τιναξαμενη πτερον υπνου
Αντολιης αὐξε θυρας ροδοδακ]υλος Ηώς. Nonn.
Ηὼς δ' ωκεανοιο ροον και λεκτρα λιπουσα
Τιθωνου πρεσβυν μεγαν ουρανον· αμφὶ δε παντη
Κιδνατο παμφανοωσα, γελασσε δε γαια και αιθηρ Cal.
Κρᾶθε δε θνητοῖς φαεσιμβροτον ἦμαρ αγουσα
Ηως λαμπροφαης, ερυθαινομενη κατα κοσμον,
Αγγελιεια θεου Τιτανος αγνε μεγαλοιο,—
Εργων ορνυτειρα, βιε προπολε θνητοῖσιν—
Ηνικα τον γλυκυν υπνον απο βλεφαρων αποσεισης·
Πᾶς γε βροτος γηθει, πᾶν ερπετον, αλλα τε φυλα
Τετραποδων πτηνων τε και ειναλιων πολυεθνων·
Παντα γαρ εργασιμον βιοτον θνητοῖσι πορίζεις. Orph. H.

ΘΑΛΑΣΣΩ, Θασσω.
—Λιπε δε θρονον ενθα θασσε. Il. ο. 124.
Θασσυσ' επ' ακταις.—Eur. Hec. 36.
—Α κυκλοεντ' αγορᾶς θρονον—θασσει. Soph. Oed. T. 168.
SYN. Θααζω, θακεω, καθεζομαι.—καρτερεω. διατρίβω—σπευδω.
Θαιρός
Ρῆξε δ' απ' αμφοτερυς θαιρὲς—Il. μ. 459.
SYN. Στροφεὺς (τῆς θυρας,) σἶροφιγξ. γίγγλυμὸς, ερεθυρη—αξων.
Θακεω.
Θακει δε προστροπαιος,—Soph. Aj 1192.
Αγοραῖσι θακεῖ,—Ib. Oed. T. 20.
SYN Θακευω, θασσω, θααζω, θωκεω, εζομαι.
Θακημα,
Αλλ' ει το θακημ' εξαναγκαζει,—Ib. Oed. C. 1243.
Τω γὰρ τε σου θακημα, και τυς σου θρονυς Κρατῦσιν,—Ib. 1445.
Θακος.
—Θακοισιν ει τινα βλεπεις
Η πρὸς βεβηλοις, η πρὸς αλσεσιν θεῶν. Ib. 9.
SYN. Θῶκος, θωκος, θρονος, καθεδρα.
Θαλαμη, Θαλααι.
Πυλυποδες δ' εν εμοὶ θαλαμας, φωκαί τε μελαιναι
Οικια ποιησονται,—Hom. A 77.
SYN. Θαλαμος, κοιτη, κοιτὸν.—δωματιον, οικισκὸς—τρωγλη. μυξαι.
Θαλαμαξ
Και προσπαρδοιη γ' ες το στομα τῷ θαλαμακι
Ar R. 1106.
EXP. Ὁ κωπηλατῶν εν τῷ κατω μερει τῆς τριηρυς.
Θαλαμευμα.
Ω θαλαμευμα κυρηταν. Eur. B. 120.
SYN. Ὁμοσκηνια, συνοικημα, συνοικια.
Θαλαμια
Την δὶ διεις τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιας Ar. Pa 1231.
EXP. Η οπὴ δι' ἧς εξερχεται ἡ κωπη.—ἡ κατω τῆς νεὼς τρωγλη.
Θαλαμιος.
—Θαλαμιων τροπυμενων. Ib. A 552.
SYN. Ναυτὴς, ερετής.
Θαλαμηπολος.
—Δαιε δε οἱ πῦρ
Γρηὺς Απειραιη θαλαμηπόλος Ευρυμεδυσα. Od. η. 8.

SYN. Θαλαμευτρία.—κατευνασὴς, κατακοιμιστὴς, εγκοιμητηριος.
Θαλαμος.
Βη δ' ιμεν εκ θαλαμοιο—Od. ϐ. 5.
—Θαλαμον γνωτυς τε λιπυσα. Il. γ. 174.
Ο δ' ὑψοροφον θαλαμον κατεβησατο πατρὸς
Ευρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς και χαλκὸς εκειτο
Εσθής τ' εν χηλοῖσιν,—κ. λ. Od. ϐ. 338.
SYN. Θαλαμη λεκτρον. κοιτη. μυχος. οικος. ταμεῖον.—γαμος.
EPITH. Αγλαὸς, αμβροσιος, γλαφερὸς, γαμηλιος, ευπηκτος, ευπηγὴς, ευσταθὴς, ευλεχὴς, ευωδης, θυωδης, ερατεινὸς, επταμυχος. κηωεις, κεδρινος, κυπαρισσοτρόφος, κυριδιος, νυμφιδιος. μινυνθαδιος, κλυτὸς, νεογραπτος, λυσικαμος. μεγαλοκευθὴς, πολυδαιδαλος, πολυκλειστος, πολυκτεανος, πολυχρυσος, υπωροφος, τεγεος, ὑψηρεφὴς, ὑψηλὸς, χαλκελατος. νεος, πολυκμητος, ευκα ποιητος.
Θαλασσα. Vid Ωκεανος. Τηθυς.
Γηθοσυνη δε θαλασσα διΐσατο—Il. ν. 29.
SYN. Αλς, ποντος, Αμφιτριτη, Νηρευς, Ωκεανος.
EPITH. Ακαμαντος, ατρυγετος, αθεσφατος, ακαματος, αγχιβαθὴς, αμετροβαθὴς, απειρεσια, αμετρητος. αλιρροθιος, ασιγητος, αγρια, αμειλιχος ακυμαντος, αχειμων, ατεκμαρτος, αξεινος; βαρυγδυπος. βαθυπλυτος, γλαυκη, γαληναια, δια. δυσπεμφελος, δυσηχὴς. δυσμαχεα, ευρυπορος, ευρεῖα, ευρυχορος. ευωδης, εριμαραγος. εριγδυπος, ηχηεσσα, κυανεη, πολιη. ιχθυοεσσα, πικρά. πυλυκλαυτη. ολοη, εριβρομεση πολυσἶροιβος, πολυρροιζος, πολυρροθιος, πολυσμαραγος, πολυφλοισβος, πολυρροιος, πολυκλυστος, περικλυστος, πολυπλοιτος. περικλεισθεισα πολυδινητος, στερεὰ, τρηχεῖα, ὑγροπορος, ὑγρὰ. τελεσσιγονος, χειμερια, χαροπὴ, χαλεπὴ, ψαμαθωδης, τλημων, κακοθυμος, παμφαεσσα. δολιχη, κακοξεινος, θαλλοσπιλος. νηυσιν επιδρομος.
PHR—Επ' ευρεα νῶτα θαλασσης.
—Ὡς κυματα μακρὰ θαλασσης.
—Ὑγρὰ,—ιχθυοεντα κελευθα Hom.
—Αλμυρὰ κελευθα.—πολιης ἁλος ασπετον ὑδωρ. Theoc.
Χαῖρε—θαλασσα γλυκορροε, σωσιανειρα. Cyr.
Θαλατ]αν ειδεῖν μειδιωσαν, ευ εχει Allramp.
Φλοῖσβος θαλασσης πραγματων δηλοι κλονον Ib.
Ερισμαραγοιο βιη ποντυ Apollin. Νηρέος αυλὰ. Nonn.

Γλαυκὰς

Γλαυκᾶς επ' οιδμα λιμνας. Aristoph.
Κῦμ' ἀκλυστον ἁλμας. Eur. Hipp.

Θαλασσαιος, Θαλασσιος, Θαλατ]ιος.
—Λιτανευσε θαλασσαιην Αφροδιτην. Muf. 320.
—Επει ἐ σφι θαλασσια εργα μεμηλει. Il. 6. 614.
Ηδη γάρ με κικλησκε θαλατ]ιος οικαδε νεκρὸς. Theog. 1237.
SYN. Επιθαλασσιος, θαλασσιδιος, ἁλιος, εναλιος, ποντιος, πελαγιος.

Θαλασσογενης.
Τὲς τε θαλασσογενεῖς,—Athen. l. 3.

Θαλασσοκρατεω.
Ουκ ετι ναυκληρῶν, αλλὰ θαλασσοκρατῶν. Ep. l. 2.

Θαλατ]οκοπεω.
Τι θαλατ]οκοπεῖς και πλατυγιζεις; Ar. Eq. 827.
SYN. Ματαιολογεω, φλυαρεω, θορυβεω, ταρασσομαι.

Θαλασσοπλαγκ]ος.
Θαλασσοπλαγκ]ον—Eur. Hec. 781.

Θαλασσοπαις.
Θαλασσοπαις—διμορφος θεὸς. Lyc. 892.

Θαλασσοπληκ]ος.
Θαλασσοπληκ]ον νῆσον—Aesc P. 367.

Θαλασσοπορεω. Vid. Ποντοπορεω.
Ατρομος ἰόνιν τερμα θαλασσοπορει. Ep. l. 1.

Θαλασσοπορος.
Και τυχὸν πλωτῆρα θαλασσοπορον ὑμεναιον. Muf. 2.

Θαλεθω. Vid. Θαλλω.
Πολλοὶ δὲ συες θαλεθοντες αλοιφῇ. Il. ι. 463.
Ως δε ροδον θαλεθεσκεν εν ειαρι—Ep. l. 2.

Θαλεια, Θαλια, Vid Μῦσαι.
Κωμικὸν εὗρε Θαλεια βιον τε και ηθεα χεδνα. Ep. l. 1.
Κωμικὸν αμφιεπω Θαλιη μελος—Ib.

Θαλεια. Vid. Νυμφαι.
—Γλαυκη τε, Θαλεια τε, Κυμοδοκη τε. Il. σ. 39.
—Σπειὼ τε θεὴ, Θαλιη τ' ερόεσσα. Hef. θ. 245.

Θαλερος, Θαλερὸς.
—Τιθεντο δὲ πάντα θαλερὰ. Il. ν. 475.
—Θαλερὸν δὲ οἱ εκπεσε δακρυ. Il. 6. 266.
—Συ δε μοι θαλερὸς παρακοιτης. Il. ζ. 430.
SYN. Ευθαλης, εριθαλης, τηλεθων, χλωρὸς, νεος, καθαρὸς, ακμαῖος, ἁδρὸς, ὑγρὸς, θερμὸς. Ταχὺς—ισχυρὸς, φυσιζοος, ευφραντικος.

Θαλερομματος. Vid. Βοῶπις.
Θαλερωπις. Vid. Ηριγενεια.

Θαλῆς.
Τὸνδε Θαλῆν Μιλητος Ιὰς θρεψασ' ανεδειξεν
Αστρολογων παντων πρεσβυτατον σοφιη. Ep. l. 3.
EPITH. Σοφὸς, πολυφροντιστος.

Θαλια, Θαλεια.
Τερπομενοι κιθαρη, και ερατῇ θαλιη. Theog. 776.
Ος μοι τηλυγετος τρεφεται θαλιῃ ενὶ πολλῇ. Il. ι. 143.
SYN. Ευωχια, εορτὴ, ευτραπελια. ευπορια, ευδαιμονια, ευθηνια, ακμη, ευφροσυνη, πανηγυρις.
EPITH. Ευφαντος, ζειδωρος, κισσοφόρος, τερπνὴ.

Θαλλος.
—Τὸν γαρ ελαιας
Τον θαλλον τρωγοντι—Theoc. 4 45.
Ικτῆρι θαλλῳ προσπιτνῦσ' εμὸν γονυ. Eur. Supp. 10.
Θαλλόν τ' εριφοισι φορῆναι. Od. ρ. 224.
SYN. Θαλος, θαλος, θαλλια, κλαδος, κλῆμα (τῆς ελαιας) ακρεμὼν, φυλλον.

Θαλλοφόρος.
Θαλλοφοροι καλοιμεθα,—Ar. V. 542.

Θαλλω.
—Θαλε γαρ ποθος ὑγρὸς επελθὼν. Hom. XVIII. 33.
Θαλλοντα—πηματα.—Soph El 262.
SYN. Θαλεω, θαλεθω, θηλεω, θαλεθω, τηλεθω, τηλεθαω, χλοαω, χλοαζω, χλοηκομεω, χλοηφορεω, χλοριζω, χλοανθεω, ανθεω, αναθαλλω. βλαστανω. αυξανω. ευθηνεω.

Θαλος, Θαλεα τα.
Κλαυσομαι εν λεχεεσσι φιλον θαλος, ὃν τεκεν αυτή. Il. χ. 87.
Την μεν εγὼ θαλεεσσιν ανετρεφον—Ep. l. 6.
SYN. Θαλλος, βλαστημα. ερνος. τεκος. φυτον (πᾶν νεον)—τρυφαὶ. τα αγαθα, (θαλλειν ποιοῦντα.)
EPITH. Αμβροτον, περισπεπτητον, αγλαοτιμον, ευγλαγον, κρατερὸν.

Θαλπιαω.
Ως κ' εὖ θαλπιοων χρυσοθρονον ἦω ἱκηται. Il. τ. 319.
SYN. Θαλπομαι, θερμαινομαι, αλεαινομαι.

Θαλπνὸς.
—Μηδ' ἁλιε σκοπει
αλλο θαλπνοτερον—αστρον. Pind. Ol. 1.
SYN. Θερμὸς.—λαμπρὸς.

Θαλπος.
—Καί νιν ε θαλπος θεῦ—κλονεῖ. Soph. Tr. 149.
Τῶν συ θαλπος υκ ὑπεκδραμῇ. Ib. An. 1098.

SYN.

SYN. Καῦμα, αἶθος, ἑλη, εμπρησμὸς. θερμοτης.

Θαλπτηριον.
Σανδαλα μεν τα ποδων θαλπτηρια—Ep. Suid.

Θαλπω.
Οφρα νεοι θαλποντες, επιχριοντες αλοιφῇ,
Τοξε πειρωμεσθα,—Od. φ. 179.
—Ως δ' εθαλπετο. Soph. El. Tr. 710.
—Αικε με θαλφθῇ λογοις. Ar. Eq. 120.
SYN. Αναθαλπω, διαθαλπω, καταθαλπω, περιθαλπω, ὑποθαλπω, αθυσσω, εκκαιω, θερμαινω, θαλυνω.—εξαπαταω.

Θαλπωρή.
Μᾶλλον θαλπωρή, και θαρσαλεωτερον εσται.
Il. κ. 223.
EXP. Θαλψις, μαλαγμα, μαλθαξις, διαπλασμα, χαρα, ἡδονη, παραμυθια, σωτηρια, ελπις, ασφαλεια.

Θαλυκρός.
—Και το θαλυκρὸν
Κεῖνο κατημβλυνθη κεντρον ερωμανιης. Ep. I. 7.
SYN. Ιταμὸς, λαμπρὸς βλοσυρὸς, αναιδὴς, χλωρὸς, θερμὸς.

Θαλυσια.
Χωσαμενη, ὅ οἱ ουτι θαλυσια γουνῷ αλωῆς
Οινευς ρεξε,—Il. ι. 530.
EXP. Τας ὑπερ ευθαλιας και ευφοριας των καρπῶν θυσιας.

Θαλυσιαδης. Vid. Εχεπωλος.

Θαλυσιάς.
—Α δ' ὁδὸς ἁδε θαλυσιὰς—Theoc. 7. 31.

Θαμα, Θαμάκις, Θαμινὰ.
—Οφρ' ανεχοιτο θαμὰ θρωσκοντας οἴστὲς. Il. ο. 470.
Ευαγων τιμὰ χαριτεσσί τε και
Τυνδαριδαις θαμάκις. Pind. N. 10.
—Αλλ' αι τεκνω θαμὶν αναβαινοντε. Arist. Pl. 292.
SYN. Θαμινῶς, πυκνῶς, πολλάκις, συχνῶς, συχνάκις, πλειστάκις, τα πλεῖστα, συνεχῶς, πανύ τοι.

Θαμβεω.
—Λαοι δ' αὖ θηεῦντό τε θαμβευντό τε. Il. ψ. 728.
—Και εθαμβεον αυτόν. Od. ρ. 367.
SYN. Εκθαμβεω, εκθαμβεομαι, επιθαμβεω, καταθαμβεω, φοβεομαι, εκπλησσομαι, καταπλησσομαι, αιμαισθητεω, επιθαυμαζω.—εκπλησσω.
Τον δ' ὡς θαμβεις ιδοντας αμηχανον, ουδέ τις ετλη
Αντιον αυγησασθαι ες ομματα καλὰ θεοῖο.
Ap.

Θαμβητειραι.
Ερινυες—δειναι, θαμβητειραι,—Orph. 971.

Θαμβητός.
Απιστα και θαμβητὰ—Lyc. 552.
SYN. Αγαστὸς, παραδοξος.

Θαμβος.
—Θαμβος δ' εχεν εισορωντας Il. γ 342.
SYN. Θαυμασμὸς, εκπληξις, πτοησις, εκστασις, αναισθησια δεῖμα. θαῦμα.
EPITH. Αμηχανον, δυσφορον, τερπνὸν.

Θαμειὸς, Θαμὴς, Θαμινὸς.
—Αιεὶ δε πυραι νεκυων καιοντο θαμειαί. Il. α. 52.
—Θαμέες γαρ ακοντες
Αντιοι αΐσσουσι—Il. λ' 551.
—Θαμιναὶ γαρ ες ὑστερον ειλαπίναι τοι. Call. 6. 65.
SYN. Πυκινὸς, πυκνὸς, συχνὸς, συνεχὴς, αθροος, αδινὸς.

Θαμιζω.
—Παρος γε μεν ουτι θαμιζεις. Il. σ 385.
SYN. Πυκναζω, συχναζω, παρεδρευω, προσανεχω, επιχωριαζω, συχνα φοιταω, πολὺς διατριβω, πυκνας παραγινομαι, συνεχῶς ερχομαι, —ατοχαλειπω.

Θαμνος.
—Ειπερ τε λαθησι καταπτηξας ὑπο θαμνῳ. Il. χ. 191.
Θαμνοις εν πυκινοισι καταδραθω,—Od. ε. 477.
SYN. Θαμνιον, θαμνων, ὑλημα, τοπος συμφυτος, θαμνωδης, ὑλωδης.—λοχμὴ, ριζα—βατοι, ρωπηια.
EPITH. Αμφικομος, αυαλέος, αζαλέος, λασιος, παλιναυξης, μακρακαρπης, τανυφυλλος, σκιερὸς, χλωερὸς, θαλεθων, αχμηρος.

Θαμνομηκης.
Και θαμνομηκης ραβδος—Athen. l. 10.

Θαμυρις.
—Και Δωριον, ενθα τε Μοῦσαι
Αντομεναι Θαμυριν τον Θρηϊκα παῦσαν αοιδῆς.
Il. β. 595.
Κειτῳ σοφιστῇ Θρηκὶ, κατυφλωσαμεν
Θαμυριν, ὃς ημῶν πολλ' εδεινασεν τεχνην. Eur. Rh. 925.

Θανασιμος, Θανατηφόρος, Θανατοεις, Θανατηγός.
Το σανφερωμ' ερημα, θανασιμον πεπλον. Soph. Tr. 771.
Αδου θανασιμους οικητορας. Ib. Aj 517.
Τῶν δη κὰκ στοματος χεῖται θανατηφόρος ιὸς. Sibyl. l. 1.
Ιω φρενῶν δυσφρονων ἁμαρτηματα
Στερεὰ, θανατοεντα—Soph. An. 1276.
Θανατηγὸν καλη χυτραν φερει. Athen. l. 9.

SYN.

SYN. Θανατωδης, θανατικος, επιθανατος, δυσθανατος, ευθυθανατος, ολεθριος, φονικος, θεοφοιτος, μορσιμος, μοιριμος, τευχεδανος, εχετευχης, νεκρωδης, τηξιμελης, κατακαιριος.—πικρος.

Θανατος.
—Ουδε κε τις θανατον και κηρας αλυξαι. Od. ρ 547.
Παντες μεν στυγεροι θανατοι δειλοισι βροτοισι. Ib μ 341.
SYN. Κηρ. μοιρα, μορος, ποτμος, τελευτη. θνησις, καταλυσις, αποσβεσις, διαφθορα, τεκμωρ, απαλλαγη, καταστροφη (του βιου) το χρεων.
EPITH. Αβληχρος, αινος, ατλητος, αντλητος, αργαλεος, αλυπος, αιπυς, βροτοεις, γλυκερος, δυσηχης, δυσηλεγης, δρατειος, ευθανατος, λευγαλεος, λυσιμελης, κρυφιος, καθαρος, κακος, μελας, μαλακος, λαθιφθογγος, οικτρος, οικτιστος, ομοιιος, πορφυρεος, οκρυοεις, μαιμιδιος, στονοεις, στυγερος, σκιοεις, τανηλεγης, δολερος, πικρος, κυανεος, λιθειος, θεογνωτος, χαλκειος, χαλκεος θυμοραϊστης.
PHR. Τελος θανατοιο.—Νυξ ερεβεννη, μελαινα, μελαινη, μακρα Hom.
—Νυξ αχαρτος Aesc.
Χαλκεος υπνος Hom.
Αιωνιος υπνος Orph.
Λοισθιον ιχνιον ωρης δυσαστυτον—Nonn.
Ωρη ανεγγυος. Anac.
Εσχατιης λιτα μοιρης. Ep.—Χθονιαι πυλαι. Synes.
Θανατοιο μελαν νεφος. Theoc. Η πανυστατη οδος Soph.
Νηλεες ημαρ, μορσιμον ημαρ. Hom.
Αδου μελαινα νυκτερος τ' αναγκα. Eur.

Θανατος.
Ω Θανατε, Θανατε, πως αει καλουμενος,
Ουτω κατ' ημαρ, ου δυνη μολειν ποτε. Soph. Ph. 810.
SYN. Αιδης. Ερμης
EPITH. Αναιδης, βροτολοιγος, αντλητος, ασοργος.
—Θανατον εισορω πελας
Ιερη θανοντων, ος νιν εις Αδου δομους
Μελλων καταξειν.—Δαιμονων ο κοιρανος.
—Ανακτα τον μελαμπεπλον νεκρων. Eur.
—Τον ησυχιης γενετηρα. Ep. I 1.
Κλυθι μευ, ος παντων θνητων οιηκα κρατυνεις —
Κοινος μεν παντων, αδικος δ' ενιοισιν υπαρχων,
Εν ταχυτητι βιου παυσων νεοηλικας ακμας.
Ουτε γαρ ευχαις σου πειθει μενος, ουτε λιταισιν. κ. λ. Orph. H.

Θανατηφορια.
Δακνει δ' ουκ αλλως η θανατηφορειην. Ep. I. 7.

Θαπτω
Θαπτε με οττι ταχιστα πυλας αϊδαο περησω. Il. ψ 71.
SYN. Καταθαπτω, ενθαπτω, ενταφιαζω, τυμβευω, εντυμβευω, κτερειζω, συγκτερειζω, ταρχυω, ταρχευω, κηδευω καταχρυπτω (γη.)

Θαργηλια. (εορτη Αθηναιων.)
Χρη γαρ Θαργηλιοις
Εμμελως δισκειν. Anac 135.

Θαρραλεος, Θαρσαλεος.
Πολλακις εν βιοτω και θαρραλεοισιν απιστειν. Phocyl. 112.
Αιχμητην—και θαρσαλεον πολεμιστην. Il. ε. 602.
SYN. Θαρσυς, θρασυς, θαρσηεις, θαρσυνος, θαρρων, ευθαρσης, περιθαρσης, θρασυσπλαγχνος, ευτολμος, ευψυχος, πισυνος, ανδρειος, τολμηρος, προπετης ραδιος.

Θαρραλεως, Θαρσαλεως.
—Ο θαρσαλεως αγορευε. Od α 382.
SYN. Θρασεως, ευθαρσως, ευτολμως, ανδρειως, τολμηρως, απηλεγεως, φιλοκινδυνως, φιλοκινδυνως ραδιως.

Θαρρω, Θαρσεω.
—Και ταυτα σοι
Δρασαντι θαρρων αν παρασταιμην εγω. Soph. Oed. C. 504.
Και τοτε δη θαρσησε,—Il. α 92.
Θαρσει χειρα γεροντος—Apoll.
SYN. Επιθαρρεω, ενθαρρεω, καταθαρρεω, αποθαρσεω, εκθαρσεω, καταθαρσεω, επαυχεω, ευθυμεω, θρασυνομαι, αποθρασυνομαι, τολμαω, πειθομαι, πιστευω. μη φοβεομαι. αναζωπυρεομαι κομταζω. επαιρομαι.

Θαρσος. Θαρρος.
—Τυδειδη Διομηδεϊ Παλλας Αθηνη
Δωκε μενος και θαρσος,—Il. ε. 2.
SYN. Θρασος. θρασυτης, τολμη, ευτολμια, καρτερια, καταφρονημα, ανδρια, πεποιθησις.
EPITH. Αντον, αατον, ατρομον, αινον, ασειστον, ατρεπτον, αρειμανες, ασπασιον, αλογον, δολερον, δυσμαχον, ευψυχον, νυκτιφρεντον, ολοον, τολμηεν, υπερβιον, περιωσιον, ευπιθες.
PHR. Αταρβητον νοημα. Call.

Θαρσυνος. Vid. Θαρραλεος.
Θαρσυνος οιωνω,—Il. ν. 823.

Θαρσυνω.
—Θαρσυνε τε μυθω. Il. κ. 190.
Τους μαλα θαρσυνεσκε παρισταμενος επεεσσιν. Il δ. 233.

SYN.

SYN. Επιθαρσυνω, παραθαρσυνω, ψυχοω, εμψυχοω. προτρεπω.

Θαρσυνομαι, Θρασυνομαι.

—Οιος ἂν θρασυνεται. Ar. R. 870.

SYN. Καταθρασυνομαι, τολμαω, θαρρεω.

Θασιος,

Ει Θασιον (οἶνον) ενεχεις—Ar. Pl. 1022.

Θασος.

—Ωγυγιη τε Θασος Δημητερος ακτή. Dion. 523.

Θᾶσσον.

—Ορρά κε θᾶσσον εγειρομεν οξὺν Αρηα. Il. γ. 440.

SYN. Ωκίον, ωκυτερον, ταχυτερον, ταχιον, διὰ ταχεs. μᾶλλον.

Θασσων, Θαττων.

Θασσονας ἱππων—καλλιτριχας ἱππυς. Il. ν. 819.

SYN. Ωκιων, ωκυτερος, ταχιων, ταχυτερος.

Θασσω Vid. Θαασσω, Θακεω.

Θατερος.

Δυοιν δε μοιραιν θατερα πεπληξεται. Eur. Hipp. 894.

SYN. Εκατερος.

Θαῦμα.

—Θαῦμα ιδεσθαι. Il. ε. 725.

—Η μεγα θαῦμα τόδ' οφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι. Il ν 99.

SYN. Μεγαλυργημα.—θαυμασμός εκπληξις. ξενισμα.

EPITH. Δεινὸν, πελωριον, πολυτροπον, ετεροτροπον, πολυειδὲς, πολυφαρμακον, φρικτὸν.

PHR. Θεσκελον εργον. Nonn. Μεγαλαυχὲς εργον. Apol. in.

Θαυμαζω, Θαυμαινω.

Θαυμαζεν πυρὰ πολλὰ τὰ καιετο Ιλιοθι πρὸ. Il. κ. 12.

—Το δε θαυμαζεσκον ἅπαντες. Od. τ. 229.

Αγχοσιη δ' ὁρόων εφραζετο θαυμαινέν τε. Hom. V. 84.

SYN. Επιθαυμαζω, ὑπερθαυμαζω, αποθαυμαζω, επαινῶ, θεαομαι, αγαζομαι, καταγινωσκω.—εκπλησσομαι, θαυματιζομαι, εκπαγλεομαι. θεωρεω. μανθανω.

PHR. Θαῦμα μ' ελαμβανε—Arist.

Θαῦμα μ' εχει—Hom.

Θαυμασιος, Θαυμαστὸς.

Θαυμασιην γαρ τήνδε νικησατην οσσαν ακυω. Hom. M. 442.

Ουδεν θαυμαστὸν, Πολυπαιδη· ουδὲ γαρ ὁ Ζευς Ουθ' ὕων παντας ανδανει, ουδ' ανεχων Theog. 25.

SYN. Αγητὸς, θαμβητὸς, παραδοξος, εκπαγλος, θεσκελος. φοβερός.

Θαψινος.

Γυναιξι κλητευειν εοικως θαψινη. Ar. V. 1404.

SYN. Ωχρὸς, χρυσοειδὴς, ξανθὸς.

Θαψος.

Καὶ μαν χρὼς μεν ὁμοῖος εγινετο πολλάκι θαψῳ. Theoc. 2. 88.

EXP. Σκυθαριον, Σκυθικὸν ξυλον.

Θαω (inuſ.) Θαομαι.

—Γυναῖκά τε θησατο μαζὸν. H. ω 58. (τεθησατο E M.)

SYN. Θηλαζω.—ποιῶ.—διδασκω.

Θ Ε

ΘΕΑ, Θεαινα, Θεός.

—Θεὰ δέ σε γεινατο μητηρ. Il. α. 280

—Παντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θεαιναι. Il. θ. 5.

—φρεσὶ δ' αθανατην θεὸν εγνω. Od. α. 420.

EPITH. Αιδοια, ατιμοτατη, δεινὴ, κυδρὰ, σεμνὴ.

Θεαιτητος.

Ηλθε Θεαιτητος καθαρὰν ὁδὸν· ει δ' επὶ κισσον τον τεον, υχ αὐτα, Βακχε, κελευθος αγει. Ep. l. 1.

Θεακτωρ.

Παθος τ' ουδὲν αταρπον τελεθει

Θεακτωρ Πειθοῖ. Aeſc. Supp. 1048.

Θεα, Θεαμα.

Παρεςι δῆτα και μαλ' αζηλος θεα. Soph El. 1482.

Καλὸν θεαμα δ' εςὶν ευ πρατ]ων φιλος. Sent.

Ω των ἁπαντων δὴ θεαματων εμοὶ

Αλγιςον, ὧν προσεῖδον οφθαλμοῖς εγώ. Soph. Aj. 1011.

Αιολικόν τι θαημα,—Theoc 1. 56.

SYN. Θεατρον, θεωρημα. οψις. ὁραμα.

EPITH. Λυπρὸν.

Θεαομαι, Ion. Θηεομαι.

Θεᾶσθε παντες αθλιον δεμας Soph. Tr. 1096.

Ενθα σ]ας θηεῖτο Διωτρεφος Αργειφοντης. Od. ε. 75.

—Πολέες τε θηησαιντο. Il. ε. 682.

SYN. Καταθεαομαι. διαθεαομαι, διασκοπεομαι, θεωρεω. αναβλεπ]ω.

Θεανω.

—Πυκα δ' ετρεφε δῖα Θεανὼ. Il. ε. 70.

—Θεανω

—Θεανὼ καλλιπαρηος
Κισσηΐς, αλοχος Αντηνορος ἱπποδαμοιο
Την γαρ Τρῶες εθηκαν Αθηναιης ἱερειαν. Il. ζ. 298.
ΕΡΙΤΗ. Απειρογαμος, αδμητος, αριστοδιν, αμερσινοος, αθηητος, βαρυζηλος, δρακοντοκομος, ευκαρπος, ευχολπος, λυσιτόκος, μελανιζωνος ξεινοδόκος, πολισσουχος, τελεσσιγαμος, φιλοσκυλαξ. Κυβελητις Nonn.
Θεατὴς, Θηητὴρ, Θεαμων.
Ποτερα θεατὴς, η χαριν μαντευματων. Eur. I. 301.
Η τις θηητὴρ, και επικλοπος επλετο τοξων. Od. φ. 397.
Τερπωλη δ' απελειπε θαυμενας—Ep l. 5.
SYN. Θεωρὸς, θηητωρ, εποπτης, θεωρητικός.
Θεατὸς, Θαυτὸς, Θηητός.
Ουτοι θεατός.—Soph. Aj. 927.
Αυτος δ' ω; θαυτος—Theoc. 15 84.
—Σκηπτρον, δαφνης εριθηλεος οζον,—Θαητόν. Hes. θ. 31.
SYN. Αξιοθεατος, περιβλεπτος, οπτὸς, ερατὸς, εκλεκτος. θεωρητός.
Θεατροκοπεω.
Οτις παμμυσω φθογγῳ μελωδιας ὑμνει
Θεατροκοπων,—Sibyl. l. 5.
Θεατρομορφος.
Θεατρομορφῳ προς κλιτει γεωλοφῳ. Lyc. 600.
Θειον, Θεῖον, Θηΐον.
Δαινὴ δε φλὸξ ὦρτο θειου καιομενοιο. Il. θ. 135.
Ηνεγκεν δ' αρα πῦρ και θηϊον—Od. χ. 493.
SYN. Θειαφὸς, θειαφιον. κεραυνιον πῦρ.
ΕΡΙΤΗ. Καθαρὸν, φλογερὸν, απυρον.
Θειοω, Θειοω, Θηϊοω.
Οισε θεειον, γρηῦ, κακῶν ακος, οἶσε δέ μοι πῦρ
Οφρα θεειωσω μεγαρον—Ib. 482.
SYN. Διαθειοω. καπνιζω. καθαιρω. θυμιαω.
Θειγενὴς, Θεογενὴς, Θεογεννὴς, Θεογονος.
—Θειγενεων οχ' αριστε. Orph. L.
Αλλα θεὸς τοι και θεογεννής. Soph. An. 845.
—Θεογονων γαμων—Eur. Or. 346.
SYN. Θεογεννητος, θεοτοκος. δῖος.
Θειλατος.
Θειλατον μαντευμα δαιμον. Soph. Oed. T. 1011.
SYN. Θεοπεμπτος, θεοδοτος, θεῖος.
Θειμοσυνη.
Ωμοσε μη γνῶναι τηνδε θειμοσυνην. Ep. l. 1.
SYN. Θεσμα.
Θεια.
Ματερ ἁλιε πολυωνυμε Θεια. Pind. Isth 5.
Θειλοπεδον, pro ειλοπεδον.
Της ἑτερον μεν θειλοπεδον λευρῷ ενι χωρῳ
Τερσεται ηελιῳ—Od. η. 124.
—Εριστιφυλων παντόθι θαλοπεδων. Ep. l. 4.
Θειω Vid. Θεινω.
—Ο δ' υπ' κατος αυχενα θεινε. Il. π. 339.
SYN. Τυπτω. πλησσω. κοπτω. παιω. μαστιγοω. κτεινω.
Θειοποιεω, Θεοποιω.
—Γαλας και κνωδαλα θειοποιοῦντες. Sibyl. l.
Θεῖος.
Ω θεῖ', ἦ μαλα δη—Hes. α. 103.
SYN. Πατραδελφος, πατροκασιγνητος, πατρως.
Θεῖος, Θεῖιος.
—Θεῖός μοι ενυπνιον ἦλθεν ονειρος. Il β. 56.
Κρινειν ουκ επεοικε θεηΐα εργα βροτοισι. Bion.
SYN. Αντιθεος, θεοεικελος, θεσπεσιος, δῖος. φιλοτερπής. ορθὸς. θαυμαστος. θειλατος. θεοπεμπτος.
Θειοδμος.
Ηρειψαν κατά γῆς θειοδμητον ελεφαντον Ep. l. 1.
Θελγεσιμυθος Vid Απολλων.
Θελγητρον, Θελκτηριον, Θελκτρον.
Ω φιλον ὕπνε θελγητρον, επικουρε νοσου. Eur. Or. 211.
—Ενθα δέ οἱ θελκτηρια παντα τετυκτο. Il. ξ. 215.
—Θεῶν θελκτηριον εἶναι. Od. θ. 509.
—Και θελκτροισι τοῖσδ' εφ' Ηρακλεῖ. Soph. Tr. 594.
SYN. Θελγμα. κηλημα. κηλησις, καταπραϋνσις, μειλιγμα, δελεαρ. φιλτρον. χαρά.
Θελγω.
—Ραβδον τῇ τ' ανδρῶν ομματα θελγει. Il. ω. 343.
—Αυταρ Αχαιῶν Θελγε νοον—Il. μ. 255.
SYN. Καταθελγω μειλισσω, καταπραΰνω, κηλεω. τερπω θαλπω. αγαπαω.—απαταω, ὑπαγομαι, βλαπτω, κακοω, σκοτιζω, αμαυροω. κοιμιζω.
Θελεος, Θελημων.—Θελημὸς.
Βαιη ταχα Θελεος αθελεος. Aesc. Supp. 869.
—Θελημονα ποιησαντο εφετμην—Ap. 2. 559.
Θελεμον πῶμα. Aesch. Supp. 1034.
SYN. Θελων, ἑκών. αυθαιρετος, προθυμος.—οικτρὸς. ἥσυχος.
Θελεσιλλα,
Ηριννας,—Θελεσιλλαν αγακλέα,—Ep. l. 1.
Θελημα.
Αρκεῖ εν μεγαλοις και το θελημα μονον. Ep.
SYN. Θελησις, βελημα, εελδωρ.
Θελκτὴρ, Θελκτις.
—Κακῶν θελκτὴρ' οδυνααν. Hom. XV. 4.
—Τοῖόν σφιν ενελλειπε θελκτιν αοιδήν. Ap. 1. 515.

5 T　　　SYN.

SYN. Θελκτήριος, κηλητικός,—θελκτειρα.

Θελξιμϐροτος,

Χειλεσιν αειδων θελξιμϐροτον ατρεμας ωδήν. Orph. L.

Θελξινοος, Θελξιφρων. Vid. Απολλων.

Θελξινοοις φιλτροισι—Ep. l. 6.

Ινα θελξιφρονες νεμονται θνατοῖσιν ερωτες. Eur. B. 402.

SYN. Θελκτήριος, θελκτρος, κηλητικός, πανθελγής, φρενοθελγής.

Θέλω.

Ηὲ θελεις, οφρ' αυτὸς εχῃς γεραs;—Il. α. 133.

SYN Εθελω, βυλομαι, ευδοκεω, προθυμεω, χρηζω.—δυναμαι.

PHR.—Θυμὸς ενὶ σθηθεσσιν ανωγει. Hom.

Θεμεθλον, Θεμειλιον. Θεμελιον

—Κατ' οφθαλμοιο θεμεθλα. Il ξ 493.

—Σεμνὰ δικης θεμεθλα. Solon.

—Ἐκ δ' αρα παντα θεμειλια κυμασι πεμπε. Il. μ 28.

SYN. Βασις, βαθρον, εδεθλιον, ἕδρα. ριζα—θεμηλον, θελυμνον.

EPITH. Αρραγὲς, ακλινὲς, αδονητον, αιθαλόεν, εὔκλωστον, εριϐωλον, ερισθενὲς, ευρὺ, ὑγρὸν.

Ως επὶ θεμελιῳ σθερρῷ τε και ασυφελικτῳ.

Ως τι ερειδομενον σθιϐαροῖς οχυροις τε θεμεθλοις. Dolsc.

Θεμελιος.

—Θεμελιυς καταπεπωκυῖας λιθυς. Ar. Av. 1137.

Θεμιζω

Αλλ' εμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμενυς Οργας—Pind. P. 4

EXP. Μαστιγοω, νομοθετεω.

Θεμις, Θεμιστες.

Πρῶτα δ' εγων επεσιν πειρησομαι ἣ θεμὶς εσί. Il. ϐ. 73.

—Ος ουτινα οἶδε θεμιστα. Ib. ε 761.

—Λιπαρὰς τελεῦσι θεμιστας. Ib. ι. 156.

SYN. Δικη, νομος, δικαιοσυνη. το δικαιον, θεμιτὸν, εναγὲς, ὅσιον.—φοροι, τελεα. χρησμοὶ, νομοι.

EPITH. Αγνοτελὴς, ιθεῖα, πασιμελυσα, σκολιά.

Αρρηκτυς αγανησι τελεσφορησι θεμισας. Apol.

Θεμις. Vid. Δικαιοσυνη. Νεμεσις.

Μη με, Θεα Θεμι, ταῦτα διειρεο—Il. ο. 93.

EPITH. Αιδοια, αλεξικακος, καλλιπαρηος, λιπαρὰ. κλυτή. πανδερκής, πρεσϐειρα, ευϐυλος. ορθοϐυλος, ἱερὰ. Ευκταια, Ορκια,

Ενθα σωτειρα Διὸς ξενιυ

Παρεδρος ασκεῖται Θεμις. Pind.

Τῆς δ' ειλια θυγατρὸς ιχναιας βραϐευς. Lyc.

Ικεσια Θεμις Διὸς Κλαριυ. Aesc.

Ουρανοπαιδ' αγνὴν καλεω Θεμιν ευπατερειαν,

Γαιης το βλαστημα νεον, καλυκωπιδα κυρην.—

Παντιμ', αγλαομορφε, σεϐασμιε, νυκτοπολευτε.—

Εκ σεο και τιμαὶ μακαρων μυστηρια θ' αγνὰ κ. λ. Orph. H.

Θεμιπλεκτος.

Θεμιπλεκτοις—σθεφανοις. Pind. N. 9.

Θεμισκυρειος.

Ενθα Θεμισκυρειαι Αμαζονες ωπλιζοντο. Ap. 2. 997.

—Επι δε σθομα Θερμωδοντος

Κολπῳ ευδιοωντι Θεμισκυρειον υπ' ακρην

Μυρεται. ευρειης διαειμενος ηπειροιο. Ib. 371.

Θεμισκοπος. Θεμισκρεων

Ηρωϊαις δε πομπαῖς

Θεμισκοπον οικεῖν εοντα πολυθυτοις. Pind. N. 7.

—Βατιαδᾶν δομυς θεμισκρεοντων. Ib. P. 5.

Θεμιστευω.

—Θεμιστευει δε ἕκαστος

Παιδων ηδ' αλοχων—Od. ι. 114.

SYN. Δικαζω. αρχω. δικαιοδοτεω.—μαντευομαι. χρησμωδεω.

Θεμιστειος, Θεμιτός.

Θεμιστεῖον ἐς αμφεπει σκᾶπτρον—Pind. Ol. 1.

Ου θεμιτον,—ποτ' ανδρα κισσας ερειδειν. Theoc. 5. 136.

SYN. Θεμιστὸς, δικαιος, νομιμος, εννομος.

Θεμιστοκλής.

Τῦτο Θεμιστοκλεῖ κενὸν ηριον εισατο Μαγνης Λαος, ὅτ' εκ Μηδων πατριδα ρυσαμενος;—Ep. l. 3.

Αϐροτινον Θρῆσσα γυνὴ γενος· αλλὰ τεκεσθαι Τον μεγαν Ελλησιν φασὶ Θεμιστοκλεα. Ath. 13.

Θεμιστονοη

Τας πολιας βαψασα Θεμιστονοα τρικορωνος,

Γιγνεται εξαπινης υ νεα, αλλὰ Ρεα. Ep. l. 2.

Θεμιστοσυνη. Vid. Δικαιοσυνη.

Η και Φοίϐῳ ανακτα θεμιστοσυνας εδιδαξα. Orph. H.

Θεμιστῦχος.

—Θεμιστυχων βασιληων. Ap. 4. 347.

Θεμοω

—Θεμωσε δε χερσον ικεσθαι. Od. ι. 486.

EXP. Εδγισαι επειησε, ηναγκασε.—θαμιζω. εγγιζω.

Θεναρ.

Πρυμνὸν ὕπερ θεναρος.—Il. ε. 339.

SYN. Γυαλον, αγοστος. (το κοῖλον τῆς χειρὸς)

Θεινω.

—Η και ποσσὶ θεινων σκελος—Theoc. 22. 66.

Θεινε δ' ονειδει μαντιν—Aesc. S. T. 388.

SYN. Θεινω, παιω. αστεροιδω. τυπτω. κοπτω.

Θεοϐλαϐεια

Θεοβλαβεω.
Λυξαι θεοβλαβεῦνθ' υπερκομπῳ θρασει. Aesc. P. 833.
EXP. Την εκ τῶν θεῶν βλαβην πασχοντα:

Θεογλωσσος.
Τας δε θεογλωσσους βλικαν εθρεψα γυναικας. Ep. l. 1.

Θεογνις, (χιων)
Ο δ' αν Θεογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ. Ar. Th. 177.

Θεογνις.
—Θεογνιδος εστιν επη
Του Μεγαρεως, παντας δε κατ' ανθρωπους ονομαστου. Theog 22.

Θεοδεγμων.
—Θεοδεγμονα πυγήν. Athen. l. 1.

Θεοδερκής.
Αλλα παντα τιθεὶς ταν θεοδερκῆ. Synes. 3.

Θεοδιφής.
Τας θεοδιφῶς βλαπτειν ορμας. Ib. 4.

Θεοδμητος, Θεοκτιστος, Θεοκτιτος.
—Θεοδμητων επι πυργων. Il. θ. 519.
Και θεοκτιστον λιθων βωμοῖο θηκαρ Pind. P. 4.
Η Τροιην περσασα θεοκτιτον—Ep. l 1.
SYN. Θεοκμητος, θεοποιητος, θεοτευκτος. θεοκατασκευαστος.

Θεοδοκος.
—Οικων θεοδοκων υπερτελής. Eur. I. 1549. (Scal. al. θεοδοτων.)

Θεοδοτος.
—Θεοδοτων εργων καθαρὰν κελευθον. Pind. Isth. 5.

Θεοδωρος.
Τυμβον εχω Θεοδωρος επ' ελπίδι κρεισσονι μοιρης,
Ολβιος εν καματοις, ολβιος εν θανατῳ. Ep. l. 3.

Θεοθεν.
—Θεόθεν δ' ουκ εσ' αλεασθαι. Od π. 447.
SYN.—Ουρανοθεν, θεσπεσιως.

Θεοειδης, θεοεικελος, Θεικελος.
—Πολυξεινος θεοειδής. Il. β. 623.
—Θεοεικελ' Αχιλλεῦ. Il. α. 131.
Οκα μεν επ' Αρταμιτιῳ προχροον θεικελος, Ar. L. 1254.
SYN. Θεοεικελος, θεῖος, ισοθεος, ηγαθεος, αντιθεος. καλός.
PHR. Διϊ ικελος, Θεοῖς επιεικελος. Διΐ μῆτιν αταλαντος. Θεόφιν μηστωρ αταλαντος. Θεοῖς εναλιγκιος αλκήν.

Θεοκυμων.
Θεοκυμονος γαρ άγνα
Σοφιας αχραντος ωδίς. Synes.

Θεοκλυτεω.
Θεοκλυτεῖ δ' αδικα παθοῦσα. Eur. M. 207.
SYN. Προσκυνεω. επικαλεομαι.

Θεοκλυτος,
—Λιταῖς τε θεοκλυτοις απυσαι. Aesc. S. T. 146.
SYN. Θεοτιμος.

Θεοκοιρανος.
Θεοκοιρανων τοκηων. Synes.

Θεοκραντος.
Τι τῶνδ' ου θεοκραντον εστιν; Aesc. Ag. 1497.

Θεοκριτος.
Αλλος ὁ Χίος· εγὼ δὴ Θεοκριτος, ὃς τάδε γραψα
Εις από των πολλῶν ειμι Συρηκοσιων,
Υιὸς Πραξαγοραο περικλειτῆς τε Φιλινης·
Μοῦσαν δ' οθνειην ουποτ' εφελκυσαμην. Theoc. Ep. ult. Vid. Ολυμπιονικης.

Θεολαμπής.
Ευχὰς τὰς θεολαμπεῖς. Synes. 4.

Θεομανής.
—Θεομανεῖ λυσσῃ δαμείς. Eur. Or. 843.
SYN. Θεοπεμπτος, θεῖος, ενθεος, θεοπνευστος, θεοφορητος, θεορτος,—θεορφητος.

Θεομαχεω.
Το θεομαχεῖν γαρ απολιποῦσ', ὃ σου κρατεῖ: Eur. I. A 1409.
SYN. Δυσσεβεω.

Θεομισής.
—Αιεὶ δῆτα θεομισὴς εφυς. Ar. Av. 1547.
SYN. Θεοστυγής; δυσσεβής.

Θεομορής, Θεομοριος, Θεομοιρος.
Βασιλῆα δε θεῶν
Ηρωων δαπεδον αν τέδε.
Γαρυεμεν θευμορίᾳ οπί Pind. N. 7.
Η νύ σε θευμορίη περιδεδρομεν άψεα ποσσος. Ap. 3. 676.
Ω θεομορ' Αρκεσιλα. Pind. P. 5.
SYN. Θεομορος, θεοδοτος, θειος, σωφρων.

Θεομηστωρ.
Θεομηστωρ δ' εκικλησκετο
Περσαις, θεομηστωρ δ' εσκεν Aesc. P. 656.
SYN. Θεομητις, θεοσοφος, θεοφρων.

Θεομορια, Θευμορια.
—Χαλεπῆ δ' ηντεο θευμορίῃ. Call. Ep. 3.
SYN. Απαρχή. οσια.

Θεομυσής.
Ορῶ δ' επ' ομφαλῳ μεν ανδρα θεομυσῆ. Ib. Eum. 40.
SYN. Μυσος, μυσαρος; θεομισης.

Θεονοη.
Την θεσπιῳδὸν Θεονοην χρῄζων ιδεῖν. Eur. Hel. 144.

Θεοπεμπτος.
—Εν ηγεμοσιν θεοπεμπτοις. Sibyl. l. 3.
SYN. Θεομορής, θεῖος, θεορτος, θεορρυτος.

Θεοπλαστος.

Θεοπλαστος.
—Θεοπλαστον εχοντες αν. εικονα μορφῆς. Sibyl. l. 2.

Θεοπνευστός.
Τῆς δε θεοπνευστȣ σοφιης λογος εςὶν αριςος. Phoc. 122.
SYN. Θεοδοτος. θεοδιδακτος. θεολεκτος.

Θεοπομπος.
Θεοπομποι—τιμαί. Pind. P. 4.

Θεοπαυστος.
—Ηνίχ' ως ἦν θεοπαυστά μȣ λεχη. Eur. Tro. 953.

Θεοπροπεω. Vid. Μαντευομαι.
Και νῦν εν Δαναοῖσι θεοπροπεων αγορευεις. Il. α. 109.

Θεοπροπια, Θεοπροπιον.
Ευχομενος Δαναοῖσι θεοπροπιας αναφαινεις. Ib. 87.
—Ειπε θεοπροπιον ὅ,τι οἶσθα. Ib. 85.
SYN. Θεσπισμα, μαντεια, μαντευμα. λογιον θεσφατον θεοχρηστον.
EPITH. Πολυϊδμων.

Θεοπροπος.
Ωδε χ' ὑποκρινοιτο θεοπροπος, ὃς σαφα θυμῷ
Ειδειη τεραων,—Il. μ. 228.
—Τέκνα τα θεοπροπον-
τας παλαιφατȣ προνοιας Soph. Tr. 825.
SYN. Θεοπρεπὴς, θεῖος.—μαντις, προφητης.

Θεοπτυστος. Vid Θεοστυγὴς
Ολωλεν ανδρῶν συν θεοπτυστῳ γενει. Aesc. S. T. 610.

Θεοπυρος.
Τα δ' ἑσπερα νῶτ' ελαυνει
Θερμα φλογὶ θεοπυρῳ. Eur. El. 732.

Θεορρητος.
—Θεορρητῳ τινι μετρῳ, Ep. l. 1.

Θεορτος.
Θεορτῳ συν ολβῳ. Pind. Ol. 2
Θεορτον ȣ βροτειον,—Aesc. Pr. 764.
SYN. Θεοσδοτος, θεοπεμπτος, θεοσυτος. θεοτευκτος. θεοφορος, θεοφορητος, θεῖος.

Θεός.
—Εχει Θεὸς ενδικον ὄμμα. Hom. B 96.
EPITH. Αιγληεις, αδρανης, αυτοφυτος, αειζωων, αειζωος, αλεξικακος, ανεξικακος, αοσσητηρ, αλεξημορος, αλεξητὴρ, αμυντωρ, αστροχιτων, αργικεραυνος, αγκυλομητης, αιωνιος, ζωοδωρος, ελεημων, κρατερὸς, νεαρὸς, μεγασθενὴς, μεγακυδὴς, μεγας, παγκρατης, παγγενετης, παντοκρατωρ, παντεποπτης, παναιτιος, πανεργατης, πολυλλιτος, πολυολβος, πολυεληεις, πολυμερριμνος, πολυαινος, αφθαρτος, αλιτροπων, οβριμοεργος, ευσυμπαθητος, ευσπλαγχνος, μακροθυμος, μειλιχοθυμος, πρηΰνοος, συμμαχος, συναεθλος, σκηπτȣχος, συσιχθων, ιθυδικος, ιθυκριτης, επικȣρος, νεκρεγερτης, τηλυγετος, ὑπεραγαθος, ὑπερμενὴς, ὑπερασπιςὴς, ὑψιβρεμετης, ὑψιθρονος, ὑψιμεδων, ὑψιγενεθλος, ὑψινεφὴς, ὑψιθωκος, φαεσφορος, φερεζωος, φιλανθρωπος, φιλαγαθος, φιλοσοφος, επιτροπος, ορθωτὴρ, μεγα κρατεων. μεγαλεργος, τετρασυλλαβος. Κυδιστος. κελαινεφὴς, ευυμνος, κοσμοτεχνης.

Εις Θεός εςι Μοναρχος, αθεσφατος, αιθερι ναιων,
Αυτοφυὴς, αορατος, ὁρῶν μονος αυτὸς απαντα. Sibyl.

Εις Θεός εςι, σοφὸς, δυνατός θ' ἅμα και πολυολβος. Phocyl.

—Αἴναρ τεχνημονι κοσμȣ. Nonn.
Τον δημιȣργὸν τῶν χρονων. Phil.
Θεὸς Πατηρ νȣς εςιν αναρχος φυσις,
Αληπτος, απροσιτὸς, αρρητος λογοις.
Ποιητης ȣρανȣ και γῆς,—Niceph
—Αρχεγονοιο θεȣ, ὑπατοιο τε παντων
Αμβροτ', αμορ' αρχῆς, και μεταπεπτε θεός.
Τον λιαν χρηςὸν, και γλυκὺν οντα θεόν.
Ω ελεημοσυνης πηγὴ θεὸς ευμενης τε.
Ω κοσμȣ πρυτανι, πρωτευτι, επιψιε παντων.
Ω σῶτερ μεροπων. χαῖρε, φεριςε θεός.
Αυτογενεθλε Θεὸς, κοσμȣργὲ, κυβερνῆτε παντων,
Πανταγαθ', ευμενετὴς, γλυκυθυμε,—κ. λ.
Ως σοφὸς, ὡς πολυφρων Θεὸς εςιν ὁ παντα γινωσκων. Dolsc.
Δεῖ ςεργειν γενετῆρα σοφὸν Θεὸν αιὲν εοντα
—Θεὸν τον επισκοπον ἡμῶν,
Υψιςον, γνωςην, πανεποπτην, μαρτυρα παντων,
Παντοτρόφον, κτιςην, κ. λ.
—Θνητων ὁ δικασπολος,—ὁ δικαιοκριτης τε μοναρχος.
—Σαβαωθ, Αδωναῖος. ὑψικεραυνος.
—Επȣρανιοιο και αφθαρτοιο θεοῖο.
Αυτοφυὴς, αδιδακτος, αμητωρ, αςυφελικτος,
Εἷς Θεὸς, ὃς μονος εςιν ὑπερμεγεθὴς, αγενητος. Sib.
Ω πατερ ἡμετερε, χρυσοθρονε. αιθερι ναιων. Pol.
—Ποιμην κοσμȣ.—πανεπισκοπε, δῶτορ εαων.
Ιχνεσιν αθανατοις ιερα δημιȣργηματα τευχων,
Σπερχομενων ανεμων πτερυγων επὶ μακρα βιβασκων. Apollin.
Ριζα κοσμȣ.—κεντρον οντων.—Αυτοσσυτος αρχὴ.
Ενοτητων ἑνὰς αγνή. Μοναδων μονάς τε πρωτη.
Τῶν αρχεγονων αμφιφανὸς φῶς.—πατηρ αυτοπατωρ.
—Παγὰ σοφιας. Ατρεκεια σοφα.—ομμα παντων—
Κεκαλυμμενε νȣ ιδιαις αυγαῖς—κλεινων
σφαιρωτὰς αςρων. κ. λ. Syn.
—Θεον αφθιτον εξυμνȣντες
Αυτὸν τον γενετηρα, τον αιθερι γεγαῶτα.

Τον

Τον πρυτανιν παντων, τον αληθεα, τον βασιληα,
Ψυχοτροφον γενετηρα, θεον μεγαν, αιεν εοντα.
Sibyl.

Θεοι

Εργον αεξουσιν μακαρες Θεοι, ῳ επιμιμνω. Od. ο 371.

SYN. Αθανατοι, κρατεοντες, Ολυμπιοι, Ουρανιοι.

EPITH. Αθανατοι, αειγενεται, ακηδεες, αγαυοι, αριγνωτοι, ατειρεες, αιδιοι, ευδαιμονες, διογενεες, μακαρες, κρανιοι, επουρανιοι, ευσθενεες, μειλιχιοι, πανδερκεες, ιφθιμοι, νεποδες, πληρουντες, καθαροι, εγχωριοι, φιλοι, λευκοπωλοι, πολιουχοι, οἱ ενερθε, χθονιοι, νερτεροι, Αλιτροι, ανδροφονοι, ανδρογυνοι, αρπαγες, ημιδραποντες, θηρες, θηριμιγεες, μοιχοι, χεροντες, επιορκον ομεντες, κ. λ. Gr. Naz.

—Θεοι ρεια ζωοντες.—αιεν εοντες.

—Ολυμπια δωματ' εχοντες.

Σχετλιοι εστε θεοι δηλημονες —

—Θεοι διχα θυμον εχοντες.—

—Χαλεποι δε θεοι φαινεσθαι εναργεις. Hom.

—Θεοι δωτηρες εαων. Hes.

Θεοι.

Πατρωοι, πατριοι, γενεθλιοι, εγγενεις, ὁμογνιοι, κατοικιδιοι, κτησιοι, μυχιοι, ερκιοι.

Θεοσδοτος

Χρηματα δ' ουκ αρπακτα· θεοσδοτα πολλον αμεινω. Hes. ε. 318.

SYN. Θεοδοτος, θεοδοσιος, θεοπεμπτος, θεορτος, θεορρυτος, θεοσσυτος, θειος.

Θεοσεβης, Θεοσεπτωρ. Θεοσεπτος

Ει ταις Αθηναις φασι θεοσεβεστατας, Soph. Oed. C. 264.

Ον ὁ σεμνος εγω, και θεοσεπτωρ. Eur. Hipp. 1364.

Ηθος φωνης ἁμα και βροντης
Μυκησαμενης θεοσεπτε Ar. N 291.

SYN Ευσεβης, θεοφιλος, φιλοθεος, θεοφρων, θεοφοβος. θεοπειθης,—μυησιθεος, θεοειδης, θειδης.—θειος.—θεοτιμητος. θεοφιλης. δικαιος.

Θεοσυτος, Θεοσσυτος, Vid. Θεορτος

Θεοσυτος, η βροτειος.—Aesc. Pr. 116.

Θεοσσυτον δε νοσον—Ib. 598.

Θεοσεχθρια Vid. Δυσσεβεια.

—Και θεωρε θεοσεχθρια. Ar. V. 416.

Θεοσυγης, Θεοσυγητος

Ως δ' ην ἑτοιμα παντα τῳ θεοσυγει Eur. Cyc. 395.

Θεοσυγητῳ δ' αχει
Βροτων ατιμωθεν οιχεται γενος. Aesch. Ch. 633.

SYN. Θεμμισης, θεομισης, θεομισητος, θεομυσης, θεοπτυστος.

Θεοταυρος.

Πη με φερεις, θεοταυρε; Mosch. 2. 131.

Θεοτερπης.

—Θεοτερπεϊ θεσμῳ. Nonn.

Θεοτυκτος. Vid. Θεορτος. Θεοδμητος.

Παντων δ' ἡγητηρα κατεστησεν θεοτευκτον. Sib. l. 1.

Θεοτης.

Πνευμα, το δη θεοτητος αειδιος εστιν αποῤῥωξ. Naz.

EPITH. Καθαρα, ὑψηλη, τρισσοφαης.

Θεοτιμος, Nom pr.

Αμπελοι,—τας εφυτευσ' ὁ γερων
Ουρεος εν βησσῃσι θεοισι φιλος Θεοτιμος. Theog. 877.

Θεοτιμητος, Θεοτιμος.

Θεοτιμητος δ' οικος ἱκανει. Aesc Ag. 1346.

Αθανατων θεοτιμε θεων μητηρ τροφε παντων, Orph. H.

SYN. Θεοφιλης. θεοσεπτος.

Θεοτρεπτος.

Θεοτρεπτα ταδ' αυ φερομεν—Ib. Perf. 907.

Θευδεια. Vid. Ευσεβεια

—Ος περι παντων
Ξειων μειλιχιη τε, θευδειη τ' εκεκασο. Ap. 3. 586.

Θευδης, Vid Θεοσεβης.

—Και σφι νοος εστι θεουδης. Od ζ. 121.

—Θευδεα θυμον εχοντα. Ib τ 364.

Θεοφιλης, Vid. Θεοσεβης Θεοσεπτος.

Θεοφιλης ἑορτης. Ar. R 446.

Θεοφιν. Vid Θεσπεσιως

—Επει εκ θεοφιν πολεμιζει. Il. ρ 101.

Θεοφορητος, Vid. Θεορτος, Θεομανης.

Φρενομανης τις ει θεοφορητος,—Aesc. Ag. 1149.

Θεοφραδης.

—Γενετηρα θεοφραδεος Πολυϊδου. Ep. l. 5.

Θεοφρων.

Τικτε θεοφρονα κουρον. Pind. Ol. 6.

SYN. Θεομηστωρ, θεοβολος, θεοσεβης, θεομητις.

Θεραπναι, Θεραπνα.

Και Πηλιαδες Θεραπναι. Eur. Herc. F. 390.

—Τυψιπεδον Θεραπνας εδος. Pind. Isth. 1.

Θεραπναῖος.

Τον μαρμαιρουσα Θεραπναιη τοτε Νυμφη. Tryp. 511.

Θεραπαινις, Θεραπαινη, Θεραπινη.

Δεσποιν' ὁποια, και τοιαι θεραπαινιδες. Prov.

Ταν ζαθεαν θεραπναν. Eur. Tro. 1070.

Κυραι Δηλιάδες Εκατηβελεταο θεραπναι. Hom. Ap. 157. (al. θεραπαιναι)
SYN. Θεραπις, εγκονις, παιδισκη, δουλη.

Θεραπεια, Θεραπευμα.
Φιλον δε θεραπειαισιν ανδρ' ευεργετων. Eur. I. T. 314.
Ποδα σον τυφλον α θεραπευμασιν
Αιεν εμοχθει,—Eur. Ph. 1576.
SYN. Θεραπευσια, θωπεια, υπηρεσια. δρησμοσυνη. εργασια.—ακεσμα.—θυσια, ικετεια.—επιμελεια.—ακολουθια. πελατεια.—ενδοσις. χαρις.

Θεραπευω.
Ουνεκ' αρ εκ χ ω πατρι χαριζομενος θεραπευεν. Od. γ. 265.
SYN. Αποθεραπευω, εκθεραπευω, υπηρετεω, υπεργεω, δουλευω. ακεομαι. επαλθεω. αγαλλω.

Θεραποντίς.
—Θεραποντίδα φερνήν. Aesc. Supp 983.

Θεραπων, Θεραψ.
—Μηριονης θεραπων εϋς Ιδομενηος. Il. ψ. 528.
—Νιν θεραπες ηγον εκ φονου. Eur. Supp. 762.
SYN. Επετης, οικετης, υπηρετης, ακολουθος, δουλος. ομιλητηρ.
EPITH. Αγαθος, αντιθεος, ιφθιμος, αγχεμαχος, ανδρογιγας, αγαυος, αρηϊθοος, αριστοπονος, ευσθενης, στρηρος, θοος, πιστος, φιλος. υπερθυμος. γηθοσυνος. ηνιοχος, ηπεδανος
Και δοιω θεραποντε δαημονε δαιτροσυναων
Φοιβου—Μουσαων,—Αρηος θεραποντες. Hom.

Θερειος
Ημος οτ' ηελιοιο θερειταταί εστι κελευθος. Arat.
SYN. Θερινος.

Θερειποτος.
—Τας θερειποτους γυας. Lyc. 847.

Θερεω. Vid. Θερω.

Θεριζω, Θεριζομαι.
Τους πυρους αν και τας κριθας
Εν τοις πεδιοις εθεριζον. Ar. Av. 506.
—Καρπον Δηους θερισασθαι. Ib Pl. 515.
SYN. Ενθεριζω, (το θερος διαγω.)—εκθεριζω, αποθεριζω, αποθριζω, παραθεριζω, αμαω. καταβαλλω.

Θερισμος.
—Φερε σταχυν, οισε θερισμον. Call. 6. 137.
SYN Θερος. καλαμητομια.

Θεριστήρ, Vid. Αμητήρ.
—Τον θεριστηρος ξυρου. Lyc. 840.

Θεριστριον. (θερινον ιματιον.)
—Διχα μευ το θεριστριον ηδη Ευχισαι—Theoc. 15. 69.

Θερμαινω, Θερμαινομαι. Θερμω, Θερμομαι, Θερμοω.
Εως θερμαινοιτο,—Od. ι. 376.
Εισοκε θερμα λοετρα ευπλοκαμος Εκαμηδη
Θερμηνη—Il. ξ. 7.
Οσις κεναῖσιν ελπισιν θερμαινεται. Soph. Aj. 478.
—Θερμετο δ' υδωρ. Il. σ. 348.
—Θερμετε δ' υδωρ. Od. θ. 426.
Τεθερμασθαι γε χωραν φαινεται. Ar. L. 1081.
SYN. Θερμαζω. διαθερμαινω, αιθυσσω. θαλπω.—ασθμαινω. βαπτιζω.
Ψυχρον επ' ανθρακοεντι δεμας θερμαινετο πυρσω
—Εθερμαινοντο δε κυκλω
Ανθρακιην στορεσαντες
—Ιδρωοντα πυραυγεϊ καυματος ατμω. Nonn.
Ασθμαινοντα προσοις θερμος φιλα γυια.—Ep.

Θερμαυστρα.
Θερμαυστραί τε βρεμουσιν υφ' Ηφαιστεια πυραγρη. Call. 4. 144.
SYN. Θερμαστρα. καμινος.

Θερμερωπις.
—Ταν θερμερωπιν αιδω. Aesc. Pr. 134.
(Al. θεμερωπις. (—θρασεια. Hesych.)—θερμαινουσα την ωπα. E. M.)

Θερμοβλυστρος.
Το θερμοβλυστρον ρειθρον. P. Sil.

Θερμοβολος.
Ω θερμοβολον τραχηλον εξυρημενε. Ar A. 119.
(ubi Sch. Ω θερμοβολον σπλαγχνον. Eur. Med.—sed non extat.—vid. v. 109.)

Θερμοκυαμος.
—Θερμοκυαμους, σταφυλια. Athen. l. 2.

Θερμολυτεω.
—Ου—μεθυειν τον ανδρα χρη
Τον αγαθον, κου θερμολυτειν. α συ ποιεις; Ib. l. 1.

Θερμονους Vid. Θερμουργος.
Εγω δε θερμονους ταχ' εμπεδω βαλω. Aesch. Ag. 1181.

Θερμοπυλαι.
—Κατα στομα Θερμοπυλαων
Παρνησσου νιφοεντος υπο πτυχι—Dion. 438.

Θερμος.
—Τον δ' αιμα περιρρεε θερμον εοντα. Od. λ. 388.
—Ανα δ' αμπνυτο θερμος αυτμη. Hom M. 110.
Θερμος, ανηρ.—θερμον εργον—Ar. V. 913. Pl. 415.
SYN. Ενθερμος, διαθερμος, παραθερμος, πολυθερμος, διαπυρος, εμπυρος, πυροεις, θερμωδης, επιθαλπης, ζαθερης, διατινθαλεος, μαλερος. παραδοξος. θερμουργος.

Θερμουργος
Γελα δε δαιμων επ' ανδρι θερμουργω. Aesch Eum. 563.

SYN.

SYN. Θερμουργς, τολμηρὸς, θρασὺς, προπέτης, δεινὸς, αδικος, μεθυσος.

Θερμωδων Vid. Θεμισκυρειος.
Ενθ' Αμαζονιδεσσιν απ' ορεος Αρμενιοιο
Λευκὸν ὕδωρ προΐησιν Ενυαλιος Θερμωδων, κ.λ. Dion. 774.
EPITH. Ευρυπορος, αργυροειδης.
Τῷ δ' ουτις ποταμῶν εναλιγκιος, ουδε ρεεθρα
Τοσσ' επὶ γαιαν ιησι πολυξ ἔθεν ανδιχα βαλλων. Ap.

Θερος.
Αυτὰρ επην ελθησι θερος—Od. λ. 191.
—Ος το γηγενὲς
Δρακοντος εσπειρ' οφεος εν γαια θερος. Eur. B. 1025.
Εσθλὸν σοι το θερος μαντευομαι —Ep.
SYN. Θερεια —Θερμη—Θερισμὸς
EPITH. Αγλαοκαρπον. αυχμηρὸν, ζαθεον, ερατὸν, καλὸν, λευκὸν πιον, ξηρὸν σαχυηκομον, ευσαχυ, φρυγον, φλογερὸν, φιλοκαρποφόρον, διψιον, πυρὸεν, πυραυγὲς, αζαλέον.
PHR.—Θερεος καματωδεος ὥρη. Hes.
—Θερεος ευθαλπέος ωρη. Cal.
—Αυαλεη θερεος πυρόεσσαν αυτμήν. Nic.
—Θεραγενέος δρομος ὥρης.
—Φλοξ διψαδος ὥρης
—Διψαλεοιο πυραυγέϊ καυματος ατμῷ.
Αλλη ἀμα γνωτῇσι Θαλυσιας εσιχεν Ωρη
Και σαχυν ακροκομοισι περιφρισσοντα κορυμβοις
Δεξιτερῃ κυφιζε, και οξυτομου γονον αρπης,
Αγγελον αμητοιο—κ λ. Nonn. l. 11.

Θερσιλοχος.
—Μεδοντά τε Θερσιλοχον τε. Il. ρ. 216.

Θερσιτης.
Θερσιτης δ' ετι μῶνος αμετροεπης εκολωα,
Ος ρ' επεα φρεσιν ᾗσιν ακοσμά τε πολλά τε ηδη
—Αισχισος δε ανὴρ ὑπο Ιλιον ἦλθε·
Φολκὸς εην, χωλὸς δ' έτερον ποδα, τὼ δέ οἱ ωμω
Κυρτω, επὶ σῆθος συνοχωκοτε αυτὰρ ὕπερθε
Φοξὸς εην κεφαλὴν ψεδνὴ δ' επενηνοθε λαχνη. Il. β. 212.
EPITH. Πειθηκομορφος, Αιτωλός.
Θερσιτ' ακριτομυθε, λιγὺς περ εὼν αγορητής. Hom.
—Θερσιταο λυγρὸν δεμας κτιδανοιο. Cal.
—Αλλα Θερσιτης τις ἦν,
Ος ουκ αν ειλετ' εισαπαξ ειπὼν ὅπε
Μηδεὶς εῴη—Soph.

Θερω, Θερεω, Θερομαι.
—Ασσοτερω πυρὸς ἑλκετο διφρον,—
Θερσομενος—Od. τ. 506.
—Θεροντος, η φλεγοντος—Naz.
Αυτίκ' επεί κε πυρος θερεαι, αλεείνε γυνηται. Od. ρ. 22.
—Μη ταχα αστυ πυρὸς δηιοιο θερηται. Il. ζ. 331.
SYN. Θερμαινω, θερμαινομαι, καιομαι—ακεομαι (Nic.)

Θεσις
—Και ἡ σπλαγχνων θεσις εσίν. Orph. 34.
Ιν αἱ θεσεις γιγνοιντο τῇ νουμηνια. Ar. N. 1193.
SYN. Θεμα, καταθεσις, διαθεσις, εισποιησις, καθεσις, αποβολη, ὑποληψις (παραδοξος)—αἱ δικαι και αἱ μεταβολαὶ των πρυτανειων. δικαστηρια.

Θεσκελος, Θεσκελον (Adv.)
—Ινα θεσκελα εργα ιδηαι. Il. γ. 130.
—Ἔικτο δε θεσκελον αυτῷ. Il. ψ. 107.
SYN. Θεῖος, θαυμασὸς. θεσπεσιος, αμβροτος, θεοεικελος.

Θεσμιος
Ου τινα θεσμιον εσιν αφορμηθεντα νεεσθαι
Ανδρῶν οθνειων,—Ap. 2. 12.
—Θεῶν δ' αὖ Πανθυτα θεσμια Εξηνυσα—Soph. Aj. 722.
SYN. Νομιμος, ενθεσμος, γνησιος.

Θεσμοδοτειρα.
—Και αμυμονα θεσμοδοτειραν. Orph. H.

Θεσμοθετης.
—Ηπειλησε γαρ ὁ θεσμοθετης—Ar. Eq. 290.
SYN. Θεσμοφορος, νομοθετης, νομοφυλαξ. αρχων.

Θεσμοποιεω.
Τι θεσμοποιεῖς επὶ ταλαιπωρῳ νεκρῳ; Eur. Ph. 1673.
SYN. Νομοθετεω, θεσμοθετεω, θεσμοφορεω, νομον τιθημι, γραφω, εισφερω, εισηγεομαι.—θεσπιζω.

Θεσμοπολος.
Ει δέ σε θεσμοπολοιο μεληδονος εργον ερυκει. Ep. l. 7.

Θεσμός.
Ασπασιοι λεκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο. Od. ψ. 295.
SYN. Νομος, θεμισες, το θεσμιον, νομιμον.—θεσμοθεσια.—παιδευμα.—επιτηδευμα.—προαιρεσις.
EPITH. Απημων, ἁγιος, αχραντος, αρχεγονος, ατρεπτος, αλωφητος, ακιβδηλος, αεικης, ακηρασιος, αειμνησος, αθεος, α αμπης, αλεξικακος, γαμηλιος, ερσεις, ισοτυξ, θεοτερπης, ιθυπορος, ηϊθεος, μενοφυλοπις, λυσιπονος, πειθημων, απυντωρ, φιλοπαιγμων, ορεξιος, φρενοθελγης, φιλοσοργος.

—Θελξινοων

Θελξινοων αγαπαζε μελιφρονα θεσμὸν ερωτων. Musæ.

Θεσμοσυνη

Τὰν πολυκυδισε μναμονα θεσμοσυνας. Ep. l. 3.

Θεσμοφοριον.

—Ως το της εκκλησιας

Σημεῖον εν τω θεσμοφοριῳ φαινεται. Ar. Th. 285.

Τα θεσμοφορι' αγεσιν, ὥσπερ και προτε Ib Ecc. 222.

Θεσμοφορος Vid. Θεσμοθετης.

Και Δηω σεμνὴν ωμοσε θεσμοφορον. Ep Suid.

Θεσπια. Θεσπιαι.

Θεσπειαν, Γραῖαν τε,—Il. β. 498.

Θεσπεσιος

—Απὸ βηλε θεσπεσιοιο. Il. α. 591.

S Y N. Θεῖος, θαυμαστὸς, θεσκελος. σεμνὸς.

Θεσπεσιως.

—Ως τοτ' Αχαιοὶ

Θεσπεσιως εφοβηθεν ὑφ' Εκτορι και Διῒ πατρί. Il. ο 637.

S Y N. Θειως, θεόθεν, θεόφιν. κατὰ θεῖον, θεΐκως.

Θεσπιαδες. Vid. Νυμφαι

Φρυνη τον πτεροεντα, τον ευτεχνητον Ερωτα

Μισθὸν ὑπὲρ τεκνων ανθετο Θεσπιάσιν. Ep. l. 6.

Θεσπιδαής.

Παντη γαρ περι τειχος ορωρει θεσπιδαὲς πῦρ. Il. μ. 177.

S Y N. Θεῖος.—περικαὴς, περιφλεγής.

Θεσπιεπεια.

Ἁ θεσπιεπεια—Δελφις πετρα—Soph. Oed. T. 471.

S Y N. Χρησμῳδός.

Θεσπιζω.

Χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις απῴχετο θεσπιξασα. Theoc. 15. 63.

S Y N. Αποθεσπιζω, επιθεσπιζω, προθεσπιζω, θεσπιωδεω, φοιβαζω, αποφοιβαζω, μαντευομαι, προφητευω, χρησμολογεω.—οριζω, νομοθετεω. προστασσω.

Θεσπις.

—Φρεσι συνθετο θεσπιν αοιδὴν Od. α 328.

Η και θεσπιν αοιδὸν —Ib ρ. 385.

S Y N. Θεσφατος, θεσπιωδὸς, θεῖος.—ἡδύς. αληθής. αγαθὸς. ισχυρός. θαυμαστός —θυσια.

Θεσπισμα.

Ταδ' ἓν παρόντα συλλαβὼν θεσπισματα Soph. Oed T. 990.

S Y N. Επιθεσπισμος, λογιον, μαντεῖον, μαντευμα, χρησμὸς. θεῶν δογμα. τὰ θεσφατα.

Θεσπιωδεω.

—Φοῖβον ανθρωποις μονον

Χρην θεσπιωδεῖν, ὃς δεδοικεν εδένα. Eur. Ph. 976.

S Y N. Χρησμολογεω, θεσπιζω, μαντευομαι.

Θεσπιωδὸς, Θεσπιαοιδὸς.

Τι δ' ομφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν εσαλης; Ib. M. 668

S Y N. Θεσπις, μαντικὸς. λογιος, χρησμολόγος. χρησμῳδός θεσφατηλόγος, μαντις.

Θεσπρωτὸς.

—Ινα—θωκὸς—εστι Θεσπρωτε Διὸς. Aesc Pr. 830.

Θεσπρωτὸν ὕδας.—Eur. Ph. 993.

Γαιη Θεσπρωτων—Od ξ. 315.

Θεσσαλια

Αψ δ' επὶ Θεσσαλιην ποδας ετρεπε—Call. 4 103.

Εμπυρος ἥκων εκ Θετταλιας—Ar. Pl. 521.

E P I T H. Ευπωλος, πωλοτρόφος, δυσνυμφος, μακαιρα,

—Τὰν Λαπιθᾶν μητέρα Θεσσαλιην. Ep.

Θεσσαλικὸς. Θεσσαλος, Θεσσαλις.

Θεσσαλικε Κλεονικε ταλαν,—Call. Ep. 3.

Θεσσαλε υἷε δυω Ηρακλειδαο ανακτος. Il. β. 679.

Νυμφαι Θεσσαλίδες, ποταμε γενος—Call. 4 109.

Θεσσαλονικη

Σοί με Θρηΐκιης σκυληφορε Θεσσαλονικη.

Μητηρ η πασης πεμψε Μακεδονιης. Ep. l. 1.

Θεστιάς.

—Αρσενα τεκνα Κορης Θεστιάδος—Theoc. 22 5.

Θεστορεῖος, Θεστοριδης

Τε Θεστορειε μαντεως—Soph. Aj 812.

Καλχας Θεστοριδης—Il. α 69.

Θεστωρ.

—Ὁδε Θεστορα Ηνοπος ὑὸν

—Εγχεῖ νυξε παραστάς. Il. π 401.

Θεσφατος, τα θεσφατα

Και τοτε δὴ ρ' αυτοῖο παλιν χυτο θεσφατος αήρ. Od η. 143.

Ως γαρ θεσφατόν εστι —Il. θ. 477.

Ω ποποι ἦ μαλα δή με παλαιφατα θεσφαθ' ικανει. Od ι. 507.

S Y N. Θεσφατος, θεῖος, θεσκελος, θεοδοτος. θεομοιρος αισιμος —θεσπισματα, χρησμοί.

—Ηκει τῷδ' επ' ανδρὶ θεσφατος

Βιε τελευτὴ, κὦνετ' ες αποστροφή. Soph.

Θεσφατηλογος. Vid. Θεσπιωδὸς.

—Θεσφατηλογος

Πιστὴ ξυνευνος,—Aesc. Ag 1450.

Θετιδεως.

Θετιδειος.
—Θεσσαλὸς δ' ἑ νιν λεως
Θεταδειον αυδᾷ—Eur. Ag. 19.
Θετις.
Αργυροπεζα Θετις, θυγατηρ ἁλιοιο γεροντος. Il. α. 538.
Και την Θετιν εγημε
Δια το σωφρονειν ὁ Πηλεύς. Ar. N. 1063.
EPITH. Αλια, αγλαοπεπλος, αιολοδακρυς, αχεοδεμνος, αργυρεα, δαλη, δυσαριστοτοκεια, βαθυκολπος, θαλασσαια, ηϋκομος, θοα, ευπατρις, ευπλοκαμος, κυανοκρηδεμνος, ὑγροκελευθος, παρθενοκτονος, ποντια, ποτνια, σοφη, σεμνη, τανυπεπλος, φυγοδεμνος, φιλοπαρθενος, φερεσβιος.
—Θετιδος καλλιπλοκαμη ἁλοσυδνης.
—Δῖα θεαων.—Hom.
Αυτοκασιγνητον λευκωλενον Αμφιτριτης. Col.
Αγλαοκαρπον Νηρεως θυγατρα Pind.
Θευγενις, Θεογενις.
Ως ευαλακατος Θευγενις ω γαμοτισιν πελη. Theoc. 28. 22.
Θευχαριλας.
—Θευχαριλα Θρᾶσσα τροφὸς ἁ μαχαριτις. Ib. ε. 70.
Θεω. Poet. Θεειω. Vid. Τρεχω.
Βῆ δε θεειν, απὸ δε χλαιναν βαλε—Il. β. 183.
—Θεειν δ' ανεμοισιν ὁμοῖοι. Il. β. 437.
Ακρον επι ρηγμῖνος ἁλὸς πολιοιο θεεσκον. Il. υ. 229.
PHR—Νικαις δε θεων Θρηΐκιον Βορεην. Tyrt.
Κεῖνος ανὴρ και ποντε επι γλαυκοιο θεεσκεν
Οιδματος, ουδε θοας βαπτεν ποδας, αλλ' οσον ακροις
Ιχνεσι τεγγομενος διερη πεφορητο κελευθω. Ap.
—Θυελληεντι μεταρσιος αλματι ταρσων,
Ποσσὶ μεν ωκυτεροισι παρεσχεν ιθμα λαγωῶ
—Ηεριησι επετρεχε συνδρομος αυραις. Nonn.
Θεωρεω.
Πυθευς δ' αλιβατε πετρας απο παντ' εθεωρει.
SYN. Αναθεωρεω, επιθεωρεω, αποθεωρεω, παραθεωρεω, ὑποθεωρεω, αποσκοπευω, διασκεπτομαι, κατασκοπεω, περιφρονεω, περιεργαζομαι.
Θεωρια.
Αλλην δ' ακουσον δυσχερῆ θεωριαν. Aesc. Pr. 801.
SYN. Θεωρησις, σκεψις, διασκεψις.—θεωρημα θεα, οψις.
Θεωρικός.
Και πεπλωματ' ου θεωρικά. Eur. Supp. 97.
EXP. Παντα τα εις θεῶν τίμην και εορτην διδομενα.

Θεωρὶς, (ναῦς.)
Ενθεν αειζωοντα θεωρίδος ἱερὰ Φοιβω
Κεκροπιδαι πεμπουσι τοπηια νηὸς εκεινης. Theoc. 4. 314.
Θεωρός.
Ου γαρ τι μ' ὡς θεωρὸν αξιοῖ δομος
Πυλας ανοιξας ευφρονως προσεννεπειν. Eur. Hipp. 792.
Ανδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς αφ ἑστιας. Soph. Oed. C. 426.
SYN. Θεατής. θεωρητικός. θεοπρόπος. (ὁ εις το χρηστηριον πορευομενος.) θεωρητής, εποπτης.

Θ Η.

ΘΗΒΑΓΕΝΗΣ, Θηβαιγενής.
Οφρ' Ηρακλῆος Θηβαγενέος κλεος ειη
Πλεῖον ετ' ἠ τὸ πάροιθεν—Hes θ 530.
—Πολυνεικει τε τῷ Θηβαιγενεῖ. Eur. Supp. 136.
Θηβαῖος.
—Θηβαιε Τειρεσιαο. Od κ. 492.
SYN. Καδμογενής. Θηβαιγενής. Θηβαϊκός.
Θηβαῖος.
Υἱὸν ὑπερθυμε Θηβαιε Ηνιοπῆα. Il. θ. 120.
Θηβη. Θηβαι.
—Ουδ' Αλκμηνης ενὶ Θηβη Il. ξ. 323.
Αγγελος ες Θηβας—Il. δ. 804.
SYN. Θηβαὶς (γη)
EPITH. Απυργωτος. αφνειή. ζαθεη, λυροκλιτος, λυροδμητος, λιπαρὰ, ευστεφανος, ευτειχης, ευιππος, ευπυργος, ευρυχορος, ερικυδὴς, κουροτροφος, ἱερά, πολυηρατος, πολυαρματος, φιλαρματος, ὑποπλακιη, ἑπταπυλος, καλλιχορος, χρυσασπις, ωγυγια, Ασσυρια, Καδμεια.
—Ιερὴν πολιν Ηετιωνος.
—Θηβης ἑδος ἑπταπυλοιο. Hom.
Επταπυργος γαῖα —Επταπυλα τειχη—
Καδμε χθὼν —Ισμηνε πολις —
Επτασομον πυργωμα Θηβαιας χθονὸς.
Βακχᾶν μητροπολιν Θηβαν. Eur.
Θηβην ωγυγιην εκατομπυλον, ενθα γεγηθως
Μεμνων αντελλεσαν ἑὴν ασπαζεται Ηω. Dion.
—Και ἱερὸν αστυ πολισσας
Αιγυπτιης εκαλεσσεν ὁμωνυμον αστεϊ Θηβης. Nonn.
Ηρακλῆος ολβια αυλά. Pind.
Θηγαλεος.
Και πυρὶ θηγαλεω οξυταγεῖς σταλικας, Ep.
Θηγανη.
Σιδηροβρωτι θηγανη—Soph. Aj. 831.
SYN. Ακονη.

Θηγω.
Θηγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπ]ῇσι γενυσσιν. Il. λ. 416.
SYN. Επιθηγω, καταθηγω, παραθηγω, ὑποθηγω, ακοναω, παρακοναω, οξυνω.

Θηκη.
Θηκην ἱερὰν ἣν παντος εχει. Soph. Oed. C. 1846.
Και περιςεφῆ κυκλῳ
Παντων ὅσ' εστιν ανθεων θηκην πατρός. Soph. El. 902.
SYN. Αποθηκη, σορος, χῶμα, τυμβος, ταμιειον. ζωοθηκη.

Θηκτός.
Θηκ]ῷ σιδηρῳ δῶμα διαλαχειν τόδε. Eur. Ph. 68.
SYN. Οξυθηκτος, οξὺς, ηκονημένος.

Θηλαζω.
—Η ρα λεαινης
Μασθὸν εθηλαζε, δρυμῷ τέ μιν ετρεφε ματηρ. Theoc. 3. 16.
SYN. Θηλαζω, τιθηνεω, τιτθευω, γαλακ]ε-χεω, γαλακ]οτροφεω. επεχω μασδν, θηλην—μυζαω, αμυζω, αμελγω.
Κουρος υπ' εκ μαζοιο τιθηνης
Χειλεσιν αυτ' ερυει γλυκερὸν γλαγος,—Opp.
—Και εις ςομα παιδὸς ιαλλε
Αθλιβεων γλαγοεσσαν ανεβλυεν ικμαδα μαζων. Nonn.
Εκ δεχεται μαζῶν ςαγόνας—Ep.

Θηλαμων.
Αι Αι, ταλαινα θηλαμων—Lyc. 31.
SYN. Τροφεὺς, τροφὸς, τιθηνη, θηλαςρια, θηλώ.

Θηλεω. Vid. Θαλλω.
Αμφὶ δε λειμῶνες μαλακοὶ ιου ηδὲ σελινου
Θηλεον,—Od. ε. 73.

Θηλή. Vid. Μαζός.
—Ακεσσιπονοιο δε θηλῆς
Θεσπεσιη ροθιαμιζι δεμας ιχωρι σαζει κυανω. Nón. l. 35.
EPITH. Γαλακτοφόρος, ευπεταλ]ος.

Θηλοπεδον. Vid. Εχῖνος.

Θηλυγενής.
Του θηλυγενοῦ ςολον—Aesch. Supp. 29.
SYN. Γυναικεῖος. θηλυκός. θηλυσπορος.

Θηλυγλωσσος. Vid. Νεσσις.

Θηλυδριωδης.
Ωι ἡδυ το μελος—
Και θηλυδριῶδες.—Ar. Th. 138.
SYN. Θηλυδριας. θηλυνυς.

Θηλυκρατης.
Θηλυκρατης απερωτος ερως παρανικᾷ
Κνωδαλων τε και βροτῶν. Aesch. Ch. 598.

Θηλυκ]ονος.
—Θηλυκ]ονῳ αρει δαμεντων—Aesc. Pr. 859.

Θηλυμανής.
—Και κροταλων θηλυμανεῖς ότοβοι. Ep. l. 4.

Θηλυμορφος.
Τον θηλυμορφον ξενον.—Eur. B. 353.

Θηλυμελης.
Θηλυμελεῖς τ' Αλκμᾶνος αηδόνες—Ep. l. 1.

Θηλυνους. Θηλυφρων.
—Θηλυνους γενησομαι. Aesc. Pr. 1002.
—Γυναικῶν θηλυφρων εξευρηματα. Ar. Ecc. 110.
SYN. Θηλυδριας, θηλυδριωδης. θηλυμιτρης, γυναικομιμος, ανανδρος, αλκιπαδνος, αμαχος, θηλυκὸς, θῆλυς, γυναικειος.

Θηλυνω.
—Εθηλυνθην ςτομα
Προς τῆσδε τῆς γυναικός—Soph. Aj. 660.
SYN. Αποθηλυνω, διαθηλυνω, εκθηλυνω, καταλαγνευω. γυναικοω. κηλεω.

Θηλυπαις—Θηλυτοχος.
Τῆς θηλυπαιδος, και τριανορος κορης. Lyc. 851.
Ζωοτόκοι τ' ησαν περιωσια, θηλυτόκοι τε. Theoc. 25. 125.

Θηλυπους.
Αναψυχουσι θηλυπουν βασιν: Eur. I. A. 421.

Θῆλυς, Θηλεια, Θηλυ, Θηλυτερα.
—Θῆλύν τε μελαιναν. Od. κ. 527.
Ηρη θῆλυς εουσα—Il. τ. 97.
Θῆλυν—οιν—Il. κ. 216.
Μήτε τις ουν θηλεια θεός.—Il. θ. 7.
—Ὑπο ζυγὸν θηλεας ιππους. Il. ε. 269.
Το σῶμα δ' εν γυναιξὶ θηλειαις πρεπον. Eur. Or. 1210.
Θηλυτεραι δε γυναικες—Il. θ. 520.
Θηλυτερη μ' εδαμασσε, τον ου κλεινε δηιος Εκ]ωρ: Ep.
Μορφα θηλυτεραισι πελει καλὸν, ανδρι δ' αλκά. Bion.
SYN. Το θῆλυ, γυνὴ, δ]ητη. θηλυκὸς, θηλυδριας. θηλυδριωδης
EPITH. Αφαυρὴ, ασθενὴς, απαλοψυχος. απαλοχροος, ροδοχροος, αρχεκακος. δυσφρων, ευχρους, γλυκυφωνος, παιδοτόκος, σωφρων, υπερρηνος, ισοπονος, πικροθυμος.

Θηλυσπορος, Vid. Θηλυγενής.
Γεννα—Θηλυσπορος—Aesc. Pr. 853.

Θηλυφανης.
Θηλυφανὲς παραδοξον εθαυμασσαμεν ειδος αλλο,
Εκλαιε κλεπ]ων, κλεπ]ομενος ελεᾶν. Ep. l. 2.

Θηλυχιτων, Vid. Ευσπειρος.

Θημων.
Ως δ' ανεμος ζαὴς ηΐων θημῶνα τιναξῃ. Od. ε. 368.

SYN.

SYN. Θὶν, αἰγιαλὸς, ψάμμος.

Θὴν.

Ου θὴν μιν παλιν αὖτις [illegible]—Il. β. 276.

Πηλεὺς θήν μοι επειτα—Il. ι 394.

SYN. Δη, vel. Expletiva.

Θὴρ Æol. φὴρ.

Ητοι [illegible] Il. φ 485.

Φηρσὶν ορεσκωοισι—Il. α 268.

SYN. Θηρίον. ζῶον (αλογον) κῆνος

EPITH. [illegible] αιμοτος, αμαιμακετος, ανθρωποφαγος, ακαμπὴς, αργαλέος, αμείλιχος, [illegible], αἰθροδίτης, βλοσυρὸς, βρυχαλέος, βαλιος, βριαρὸς, δαφοινὸς, ενυαλιος, θοὸς, [illegible], [illegible], ιοβόρος, μηλοφαγος, [illegible], λασιαυχην, κρατερὸς, κραταιὸς κρατεροφρων, κερατοφόρος, ορεσσινόμος, ορεσπλανὴς, ορεσκῷος, ορεσαυλος, ναετης, ολοιμενος, πελωρος, σαρκοφάγος, σκολιὸς, σμερδαλέος, τετραπος, υλαῖος, υλλτροφος, υληκοιτης, υπερηνωρ, υπερφιαλος, χαραδραῖος, ωμοβορος, μονοφορβος, [illegible], αιολοβαλος, ηΰγενειος, φιλοσκοπελος, κρισιφοιτος, ταρβαλέος.

—[illegible], μεγακητεα θῆρα. Naz.

Θηρα.

Βὰν ρ' ιμεν ες θηρην ημὲν κυνες, ηδὲ και αυτοὶ Υἱεες Αυτολυκε.—Od. τ. 429.

SYN. Θηρευσις, κυνηγεσια θηρευτικὴ, θηρευμα, θηραμα, αγρευμα, ιχνηλασια, ιχνευσις

EPITH. Ασπασια, αγλαοδωρος, αργαλεα, αλιος, δυσαγρὴς, εριχυδὴς, επιδορπιος, ιχθυοεσσα, κρατερὰ, επιλλοπες, μογερὰ, μενοεικὴς, ομογλωσσος.

Ου γαρ τις κεντροισὶ δαμεὶς αγρης ερατεινῆς,

Αυθις εκων λειψειεν, κ λ.—Opp

[illegible] αγρης. Nonn.

Θηραμα.

[illegible] θηραμα—Eur Or 834.

SYN. Θηρευμα, αγρευμα, αγρα, θηραγρα, ευρεμα.

Θηρασιμος.

Ηξεσι θηρευσοντες ε θηρασιμες Γαμυς—Aesc. Pr. 857.

SYN. Θηρευσιμος, θηρευτὸς, θηρευτικός.

Θηρατεον.

Θηρατέ ἐν γενοιτ' αν, ειπερ ὧδ' εχει. Soph. Ph. 117.

Θηραγρετης, θηρατὴς, Θηρευτής.

Ω Βακχε θηραγρετα.—Eur. B. 1018.

—Θηρατὰ λογων φιλομυστα. Ar. N. 357.

—Τοι δ' ωκυποδας λαγὸς ηρευν Ανδρὲς θηρευταὶ—Hes α. 303.

SYN. Θηρητής.—επιθυμητής.

Θηραω, Θηραομαι.

Αρχὴν δε θηρᾶν ε πρεπει ταμήχανα. Soph. An. 92.

Πολλης ανοιας και το θηρᾶσθαι κενα. Ib El. 1060.

Και μ' ες εθηρων προσθε. θηρασασαι νῦν. Ib. Oed. C 981.

SYN. Θηρευω.—επιτηρεω αγρεω. σκευωρεομαι. ζητεω. μηχαναομαι.

Θηρειος.

—Ουτε θηρειος βια. Ib Tr. 1076.

SYN. Θηριωδης, θηριος.

Θηρευτικὸς, Θηρευτὸς.

Ο μεν ιππον αγαθὸν, ὁ δε κυνας θηρευτικὰς (αιτεῖ) Ar. Pl. 157.

Εν κυσὶ θηρευτῆσι—Il λ. 325.

SYN. Ιχνευτικὸς, εξεταστικὸς, θηρατικὸς, θηρευσιμος, αγρευτικὸς, κυνηγετικὸς.—θηρασιμος, αλωσιμος.

Θηρευω. Θηρευομαι.

Ως μιν θηρευοντ' ελασεν σῦς λευκῷ οδόντι. Od. τ. 465.

SYN. Θηραω, εκθηραομαι, κυνηγετεω, αγρευω, αγρωσσω.

Θηρὸς ανιχνευεν σκολιην βασιν εξερεεινων

Ρινὸς υπ' αγγελιη νημερτεῖ—Opp.

Δικτυον εκθρωσκοντα πολυπλοκον αρτι λαγωὸν

Σεῦε κυων θηρητῆς ιχνεσιν ωκυποδην. Ep. 1. 1.

Θηρητηρ. Θηρητωρ. Θηρητειρα.

—Σκαμανδριον, αιμονα θηρης—

Εσθλὸν θηρητῆρα· διδαξε γαρ Αρτεμις αυτὴ

Βαλλειν αγρια παντα τα τε τρεφει ουρεσιν υλη. Il. ε. 51.

Ανδρὸς θηρητῆρος εναντιον.—Il. φ. 574.

Πολλεῶν εκ πολιων θηρητορας ανδρας αγειρας. Il ι. 540

Ιζει θηρητειρα παρ' ιχνεσιν—Call 4. 230.

SYN. Θηρατης, κυναγὸς, κυνηγετης, αγρευτης, επακτὴρ—κυνηγέτις

Αρτεμιδος δωροισι κεκασμενος, αλκιμος ανὴρ. Opp.

—Θηροφονων τις ανὴρ δεδαημένος εργων. Hes.

Θηρικλῆς

Ω γαῖα, κεραμῖτίς σε Θηρικλῆς ποτε

Ετευξε κοιλης λαγόνος ευρυνας βαθος. Ath. 11.

Θηρικλειος.

Και Θηρικλειος τις κυλιξ αλειφατον κυπελλον

Εχεσα χρυσὲν—Ib.

Θηριμαχος

Ο Κρὴς Θηριμαχος—Ep. 1. 6.

Θηριον.

—Μαλα γαρ μεγα θηρίον ηεν. Od. κ. 171.

Θηριων τ' αγριων εθνη. Soph. An. 351.

SYN.

SYN. Θήρ· αγριον τοι.
Θηριωδης. το θηριωδες.
Το θηριωδες τυτο και μιαιφονον.
SYN. Θηρειος, αγριος, παραφόρος.—θηριώδης.
Θηροβολεω.
—Θηροβολυντα πληνοις ιοις,—Soph. Ph. 166.
Θηροβόρος.
Μηδε τι θηροβόρον δαιτα κρεας,—Phocyl. 137.
Θηροβοτος.
—Θηροβοτυ πρεμνον ερημοσυνης. Ep. l. 1.
Θηροθυμος.
Ιδ' αυ προσωπον θηροθυμον,—Ep. l. 3.
Θηροκτόνος, Θηροφόνος, Θηρολετης.
Ω θηροκτόν' Αρτεμι,—Eur. I. A. 1570.
Αρτεμι θηροφονη,—Theog. 11.
—Και βαρυπυς οζος ὁ θηρολετης. Ep. l. 4.
Θηρομικτος.
—Ἡ δε δαιμονι
Τῷ θηρομικτῳ σκυλακα γενναῖον τεκοῦ. Lyc. 963.
Θηρονομος.
Νωτα τε θηρονομυ φερβομεναν Φολοης. Ep. l. 6.
Θηροπεπλος, Θηροχλαινος.
Θηροπεπλοι, τιμωροὶ, (Ευμενίδες) Orph. H.
Και θηροχλαινυ σηκὸν ωμησυ λυκυ. Lyc. 871.
Θηροπλαστος.
Θηροπλαστον—Δρακαιναν—Lyc. 673.
Θηροσκόπος.
—Θηροσκόπος Ιοχεαιρα Hom XXVI 12.
Θηροτοκος.
—Αγκεσι θηροτοκοις. Ep. l. 6.
Θηροτρόφος.
—Θυροτρόφε ὑγροκελευθε (θαλασσα) Orph. H.
Θηρότροφος.
Ταν απο θηροτροφυ,—Eur. Ph. 837.
Θηροτυπος.
Θηροτυποις μορφαῖς,—Orph. H.
Θηροσυνη.
Τον τραγον εκ δισσας αγετο θηροσυνας. Ep. l. 6.
Θηρων.
Τον πατρικὸν πλῦτον νεος ων Θηρων ὁ Μενιππυ
Αισχρῶς εις ακρατῶς εξεχεεν δαπανας. Ep. l. 1.
Θης.
Θητές τε δρῶες τε—Ol. δ. 644.
SYN. Θητεὺς, θητικὸς, δμὼς, δῦλος. μισθωτὸς. παρασιτος.
Θησαυρισμα.
Κειν το θησαυρισμα σημαινεις τόδε. Soph. P. 37.
SYN. Θησαυρος.—αποθηκη.
Θησαυρὸς.
Γλωσσης τοι θησαυρὸς εν ανθρωποισιν αριςος
Φειδωλῆς, πλειςη δε χαρις κατὰ μετρον ιυσης.
Hes. ε 717.

SYN. Θησαυρισμα· γαζα.
Θησεῖδαι.
Δεινὰ δε Θησειδᾶν ακμὰ. Soph. Oed. C. 1121.
SYN. Αθηναῖοι.
Θησεῖον.
Εις το Θησεῖον πλευσαις,—Ar Ec. 1309.
EXP. Τεμενος τυ Θησεῦ· ὁ τοῖς οικεταις ασυλον ἦν. η. ναὸς τυ Θησεως.
Θησειοτριψ. Aristoph E. M.
Θησεύς.
Θησέα τ' Αιγειδην, επιεικελον αθανατοισι. Il. α. 265.
—Ος περὶ παντας Ερεχθειδας εκεκασο. Ap 1. 101.
EPITH. Αγαυὸς, αμυμων, αμειλιχος, αγριος, επικλοπος, ζωςηροκλεπτης, καλλινικος, ιμεροεις, ορχαπατης.
Θῆσσα, Θῆττα.
Θῆσσαν τραπεζαν αινεσαι,—Eur. Alc. 2.
SYN. Θητικὴ, μισθωτικὴ, ευτελὴς, δυλικὴ.
—δυλη.
Θητεια.
—Κάπὶ θητεια πλανὴς Soph. Oed T. 1048.
SYN. Παραμονὴ, δυλεια. μισθὸς. μισθωσις, μισθοδυλεια.
Θητευω.
—Θητευσαμεν εις ενιαυτον
Μισθῷ επὶ ρητῷ—Il. φ 445.
SYN. Δυλευω, εργαζομαι μισθῷ.

Θ Ι

ΘΙΑΖΩ, Θιασευομαι.
Εθιασε σ', ἢ πᾶς τάδ' αυδᾶς; Eur. I. 5?
Και θιασευεται ψυχην Ib. B. 75.
SYN. Μυεω, ενθεαζω, αφοσιοω—χορευω. εξαρχομαι—μαινομαι.
Θιασος.
Τρεῖς θιασως ες ορος τρεῖς αγαγον αυταὶ εοῖσαι. Theoc. 26. 2.
Θιασον ευαυλον,—Eur. Ph. 813. (θιασμον E M.)
SYN. Χορος συνωχια· ερανος. οργιαζων οχλος.
EPITH. Στεφανηφόρος, νομιος, δρομαῖος,—ακηρατος.
Θιασωτης.
Τον εμὸν—θιασωταν Eur B. 548.
Οσιυς ες θιασωτας. Ar. R. 330.
SYN. Χορευτὴς, ερανιςὴς, συνθιασωτης.
Θιγγανω. Θιγω.
Μη θιγγανειν μυ μηδένα—Eur. Hec. 603.
—Πᾶσι δ' ἦν φοβος θιγειν Νεκρῦ—Ib. M. 1202.
S.Y N.

SYN. Επιθιγω, παραθιγω, προσθιγγανω, απ7ομαι, εφαπ7ομαι, εγγιζω, ψαυω.

Θιν, Θίς.

—Παρὰ θῖν' ἁλος ατρυγετοιο. Il α. 327.

—Θινὸς εμβολὰς ἀλος. Aesc.

SYN. Αιγιαλὸς.—σωρὸς. θημων.

EPITH. Βαθὺς, δυσανεμος, κελαινὴ, ερημὸς, περιμηκης, σ7ρεπ7ὴ, φυκιεις, φοινικοεις.

Θῖνα δ' ανα πρασοεσσαν ὑπὸ χλοεραῖς βοτανησι. Opp.

Θὶν, Θὶς. Vid. Θημων:

Θῖνες δε νεκρῶν—Aesc P. 820.

—Πολὺς δ' αμφ' οστεοφιν θὶς

Ανδρῶν πυθομενων—Od. μ. 45.

Θισβη, Θισβαι.

—Πολυτρηρωνά τε Θισβην. Il. β. 502.

EPITH. Αλικρηπις.

Θισβη.

—Συ δε, Πυραμε, διζεο Θισβην. κ. λ. Nonn. l. 6.

Θ Λ

ΘΛΑΩ.

Θλασσε δε οἱ κοτυλην—Il. ε. 307.

SYN. Καταθλαω, συνθλαω, θραυω, περιθραυω, κλαω, αγνυμι, αποδαυλιζω, αρασσω, συγκρουω, συντριβω.

Θλιβω.

Μισθον μοχθησαντι διδου μη θλιβε πενητα. Phocyl. 17.

—Αλλ' ασυχα χειλεα θλιβειν. Theoc. 20. 4.

SYN. Διαθλιβω, αποθλιβω, επιθλιβω, καταθλιβω, εκθλιβω, παραθλιβω, προσθλιβω, ὑποθλιβω, πιεζω, προσταρασσω, στενοχωρεω. επιτριβω, κατατριβω, ανιαω, κακοω, ταπεινοω. ωθεω. σφιγγω. ιπουω. συστελλω.

Θ Ν

ΘΝΗΣΚΩ. Vid. Θανατος.

—Οι δε νυ λαοὶ

Θνῆσκον επασσυτεροι—Il. α. 383.

SYN. Αποθνησκω, καταθνησκω, διαλυομαι, εκπνεω, οιχομαι.

PHR. Τον βιον αποψυχω, καταστρεφω, τελευτω, μεταλλατ7ω.—του βιου αναπαυομαι, απολυομαι, μεθισαμαι—εκ τοῦδε του βιου αναχωρεω.

Θ Ο

Ενθενδε απειμι, εξειμι.—μοῖραν δεχομαι, εκπληροω, αναπληροω, αναπληθω.

—Τον δε σκοτος οσσ' εκαλυψε.

Θυμου δευομενον—

Ως αρα μιν ειποντα τελος θανατοιο καλυψε

Ψυχη δ' εκ ρεθεων π7αμενη αΐδος δε βεβηκει,

Ον ποτμον γοοωσα, λιπουσ' αδροτητα και ἡβην.

Hom.

Οπποτε πρῶτα θανωμες, ανακοοι εν χθονὶ κοιλᾳ

Ευδομες εὖ μαλα μακρον—ὑπνον. Mosch.

—Βιου βροτειου φευγειν γαινῖα δεσμα.

—Πινειν ὑδατα Ληθης.

Χαιρωνιδες ἡρπασαν αὖραι Nonn.

Ουκ ετι χρυσοχαλινον ὁρᾳ δρομον Ηελιοιο.

Ωχετο γαρ πυματαν εις Αχεροντος ὁδόν. Ep.

Θνητογενὴς,

Ημεις δε βροτοὶ και θνητογενεῖς. Soph. An. 846.

Θνητος, Θνητοι Vid Βροτοι. Ανθρωποι.

Ως θνητός τ' ειη, και εδοι Δημητερος ακτήν. Il. ν. 322.

Αθανατοί τε Θεοὶ, θνητοί τ' ανθρωποι. Od. ω. 64.

Θ Ο

ΘΟΑΖΩ.

Τινας ποθ' ἑδρας τάσδε μοι θοαζετε; Soph. Oed. T 2.

Ιππειαισι θοαζεις. Eur. Ph. 811.

SYN. Επιθοαζω, θασσω. καθεζομαι. ταχυνω. εκμαινομαι σπευδω. ταρατ7ω. τελεω. πλαναομαι. χορευω. κινεομαι. σκιρταω.

Θοας.

Τοῖσι δ' επειτ' αγορευε Θοας Ανδραιμονος ὑὸς,

Αιτωλῶν ὀχ' αριστος, επισαμενος μεν ακοντι,

Εσθλὸς δ' εν σταδιῃ.—Il ο. 281.

EPITH. Θεῖος, εριθυμος. Αιτωλὸς, Ανδραιμονιδης.

Οὗ γῆς ανασσει βαρβαροισι βαρβαρος

Θοας, ὁς ωκὺν ποδα τιθεὶς, ισον π7εροῖς,

Εις τουνομ' ἦλθε τοδε ποδωκειας χαριν. Eur.

Θοασμα

—Καλὸν Λυδοῖσι θοασμα. Orph. H.

SYN Εδρα, θακος.

Θοιματιδιον, Θοιματιον, pro ἱματιον.

Εκελευσεν τῇ μητρί τε θοιματιδιον. Ar. Pl. 986.

Καταθες ταχεως θοιματιον.—Ib. 927.

Θοινατηριον, Θοινητηριον. Vid. Θοινη.

Θοινάω, Θοινάομαι.
—Ες δ' αυτὺς προτερω αγε θοινηθηναι. Od. δ. 36.
—Δελφῖνες εθοινων ελλοπας ιχθῦς. Hes. α. 212.
SYN. Θοιναζω, εκθοιναω, καταθοιναω, πανθοιναω, ευωχεω, δαινυμαι. κατεσθιω.

Θοινη, Θοινημα, Θοινητηριον.
Ουδ' όσα πρὸς θοινην μεροπων τευχυσι μαγειροι. Hom. B. 40.
Θεὺς οισιν θοιναις ποτινισσομενα. Aesc. Pr. 530.
Οικτρότατα τε θοιναματα—Eur. Or. 812.
Στησω πετεινοῖς γυψὶ θοινατηριον. Ib. Rh. 515.
SYN. Τροφη, καταβρωμα, ευωχια, τρυφή. Δαίς.—θυσια.—αναλωμα.

Θοινητηρ, Θοινητωρ.
Ατρεως χαλεπυ θοινατῆρος. Aesc. Ag. 1511.
Θοινατορων όμιλος—Eur. I. 1206.
—Ὅλης θοινητορα χειρυ. Ep. l. 3.
SYN. Δαιταλεὺς, δαιτυμων. εδεστής.

Θολερός.
—Θολερῷ κειται χειμῶνι νοσησας. Soph. Aj. 206
Η ὑδατι νιζειν θολερὰν ιοειδεῖ πλινθον. Theoc. 16. 62.
SYN Θολωδης, θολός. ακαθαρτος, πηλωδης. ταραχωδης, οχλωδης. θορερὸς, τεταραγμένος, αδηλος. (Pr. 884.)

Θολερῶς.
Θολερως προβαινεις—E. M.
SYN. Αναςατως, τεταραγμενως.

Θολια.
Τὼμπεχανον φερε μοι, και τὰν θολιαν—Theoc. 15. 39.
SYN. Πῖλος, κεφαλῆς. σκιαδισκη, πεταλος.

Θόλος.
Μεσσηγύς τε θολυ και αμυμονος ερκεος αυλῆς. Od. χ. 442.
EXP. Στεγη οικημα κυκλοφερτον.

Θοός.
—Τῶν μεν Προθοος θοὸς ἡγεμονευε. Il. β. 758.
SYN. Ωκὺς, ωκυθοος, οξὺς, ταχὺς, δεινός. ισχυρός—μεγας.—ανδρεῖος.—ἑδραιος, ακινητος. κραιπνος.

Θοοω.
—Εγὼ δ' ἐθοωσα παραστας Ακρον,—Od. ι. 327.
SYN. Αποξυνω, θηγω.

Θοῶς.
—Παριος δε θοῶς εκ κληρος ορυρεν Il. γ 325.
SYN. Ταχεως, κυφως, ωκεως. ισχυρῶς. ασφαλῶς σφοδρως.

Θορεω, Θορω, Θρωσκω.
—Απο λεκτροιο θορῦσα. Od. ψ. 32.
Αυτὴ δ' εκ διφροιο χαμαὶ θορε—Il. θ 320.
—Λεκτρα θυρῶσαι βροτῶν. Lyc. 84.
SYN. Αποθορεω, ενθορεω, εισθορεω, καταθορεω, επιπηδαω, καταπηδαω, ὁρμαω, αφορμαω.

Θορικιος.
—Τῦτε Θορικιυ πετρυ. Soph. Oed. C. 1666.

Θορός.
Ραμφεσι δ' αγρωσσοντες ελλοπων θορύς. Lyc. 598.
SYN. Θορὴ, σπερμα.

Θορυβεω, Θορυβῦμαι.
—Ουκ ειασσαν θορυβῦντες
Ουδ' ολίγον καταμῦσαι,—Hom. B. 189.
Ὑπο τοιυτων ανδρῶν θορυβῦ. Soph. Aj 164.
SYN. Αναθορυβεω, επιθορυβεω, αποκροτεω, εκκροτεω, εκκροταλιζω, εκκραω. αποκραω. κελαδεω, οτοβεω, αντηχεω, παρενοχλεω, ταρασσω.

Θορυβος.
Τις αὖ παρ' αντροις θορυβος ἱσταται βοῆς; Soph. Ph. 1295.
SYN. Ταραχὴ, αλαλη, κελαδος, κυδοιμὸς, μοθος, κολοσυρτὸς, οτοβος.

Θορυβητικός.
Καταληπτικός τ' αριστα τῦ θορυβητικῦ. Ar. Eq. 1377.

Θυκυδιδης.
Τῷ γαρ εικὸς ανδρα κυφὸν, ἡλίκον Θυκυδιδην
Εξολεσθαι συμπλακέντα τῶν Σκυθῶν ερημιᾳ. Ib. A. 703.
Θυκυδιδης Ολορυ, Κεκροπιδης τε γενος. Ep.

Θυράς.
Θυραῖς—κυων. Lyc. 612.

Θυριος, Θῦρος, Θῦρις.
—Και φαλαγγα θυριαν. Lyc. 931.
—Θῦρος Αρης. Il ε. 507.
—Θυριος Αρης. Ep.
—Θῦριν επειμένοι αλκήν. Il. η. 164.
SYN. Θυραῖος, βιαιος, ανδρεῖος. θρασὺς, ισχυρὸς, ὁρμητικος, πολυαϊξ, ἰξαλος, ομβριμος. φοιταλέος, μεμαὼς, κῦφος, ροθιος. ευκινητος, ταχὺς, ενθυσιαςικὸς, πολεμικός. μεγας

Θυριομαντις.
Θυριομαντεις, ιατροτεχνας,—Ar. N. 331.
EXP. Οι σοφοί.

Θυριος Nom. pr.
Α δέ τοι ἁ ποιμνα τῷ Θυρίῳ ΕσΣυβαρι. Theoc. 5. 72.

Θυφρασος, pro Θρασυφρασος.
Αυσιςρατος, Θυφρασος, οἱ περὶ Φρυνιχον. Ar. V. 1293.

Θυωος. Vid. Θυωδης.
—Νυμφεων καλοὶ χοροὶ ηδὲ θοωκοι. Od. μ. 318.

Θωκα.

ωσα. Vid Πολυφημος.
—Θοωσα δέ μιν τεκε Νυμφη. Od. α 71.
Θοωτης.
Αιψα δ' επ' Αιαντα προϊει κηρυκα Θοωτην. Il. μ 342.

Θ Ρ

ΘΡΑΚΗ, Θρηκη, Θρηϊκια.
Ος τραφη εν Θρακη εριβωλακι μητερι μηλων. Il. λ 222.
Τω μεν αρ εκ Θρηκης—Il. ν 301.
Θρηϊκης αροσιν χιονωδεα ναιεταουσι. Ap. 1 826.
EPITH. Δυσχειμερος, ευπαλος, ἱπποτροφος, χιονωδης, Βιςονίς.
Θρακιςὶ.
—Ουδὲ Θρακιςὶ κεκαρμαι. Theoc. 14. 46.
Θρανευω.
Η βυρσα σε θρανευεται. Ar. Eq 368.
SYN. Εκτεινω, εκτανυω. συντριβω.
Θρανιτης, (ναυτικός.)
Υποςειοι μεν τ' αν ο θρανιτης λεὼς
Ο σωσιπολις—Ib. A 161.
SYN. Εμβατης, επιβατης.
Θρᾶνος, Θρανιον.
Αντι δε θρανος, σαμνε κεφαλην κατεαγοτος. Ar. Pl. 545.
—Απὸ καλω, και θρανε. Ib. R. 121.
SYN. Υποδιον, διφρος, διφριον, θρανιδιον, θρηνιτιον. θρῆνυς. θρονος. πασσαλος.
Θραυυσσω. Vid. Θραυω.
Οι παντα θραυξαντες ευτορνῳ σκαφει. Lyc. 664.
Θρασομαχής.
Θρασομαχᾶν τε λεοντων—Pind. N. 4.
Θρασος, Θρασυτης. Vid. Θαρσος
—Τον δ' υπερ εχει θρασος ουκετ' ιδηται
Εγγὺς εων,—Il. ξ 416.
—Και εργασιμε θρασυτητος. Orph. H.
SYN. Τολμη, αλκη, αυθαδεια, αγριοτης, απηνεια, χαλεποτης, προπετεια, αγερωχια. οξυτης. μαχη.
EPITH. Νικηφορητον, υπερκομπον.
Θρασσω, Θραττω.
—Καί τι με θρασσει φρενας. Eur. Rh 863.
SYN. Ταρασσω, κινεω, ενοχλεω, νυσσω.
Θρασυβυλος, Nom. pr.
Οπερ και Θρασυβυλω Διονυσιον εἶναι ὁμοιον. Ar. Pl. 550.
Θρασυγυιος.
—Νικαν Ισθμοῖ θρασυγυιον. Pind. P. 8.

Θρασυκαρδιος, Θρασυμηδης, Θρασυμητις, Θρασυμηχανος.
—Μαλα τις θρασυκαρδιος εςαι. Il. κ 41.
Αμφιαρηόν τε θρασυμηδεα—Pind. N. 9.
—Ο θρασυμητις Αρης. Ep 1 6.
—Θρασυμηχανος Ηρακλεης—Pind. Ol. 6.
Θρασυμεμνων, Vid. Θρασυς.
—Θρασυμεμνονα, θυμολεοντα. Ib. ε. 639.
Θρασυμηδης
—Και αντιθεος Θρασυμηδης. Od. γ. 414.
EPITH. Αγακλεης, αγακλειτὸς, ἱπποδαμος, διος, κρατερὸς, ευμμελιης, μενεπτολεμος.
—Νεςοριδην Θρασυμηδεα ποιμενα λαῶν.
—Νεςορος υἱὸς υπερθυμος Θρασυμηδης. Hom.
Θρασυμυθος, Vid. Θρασυςομος.
—Τέριν χορυ ματέρα θρασυμυθον. Pind. Ol. 13.
Θρασυπονος,
Ακμαί τ' ισχύος θρασυπονοι. Pind. Ol. 1.
Θρασύς
—Συν δ' ο θρασὺς ἕπετ' Οδυσσεύς. Od. κ. 436
—Τιπτε λιπὼν πολεμον θρασὺν ειληλυθας; Il. ζ 254.
SYN. Θαρσυς, θαρραλέος, αγηνωρ, ευτολμος, γενναῖος, τολμηρὸς, θρασυκαρδιος, θρασυμεμνων, θρασυσπλαγχνος, θρασυπονος. θρασυχειρ, θρασυμαχης, πολυθαρσης, καρτεροθυμος, παλαμναιος. αδεης, αταρμυκτος, αυθαδης, θυραῖος, παντεργὸς, ὑβριςὴς, παραθερμος, σκληρὸς, φιλοκινδυνος —ισχων περι θαρσυνον ἦτορ.
Θρασυσπλαγχνος.
—Κὰν θρασυσπλαγχνός τις ᾖ Eur. Hipp. 424.
Θρασυσπλαγχνως Vid. Θαρσαλεως.
—Ον θρασυσπλαγχνως σὲ χρη—Εκτεμεῖν.—Aesc. Pr. 729.
Θρασυνομαι Vid. Θαρσυνομαι.
Θρασυςομεω.
—Και λεγεις θρασυςομῶν. Soph. Ph. 384.
SYN. Ελευθεροςομεω, θρασυνομαι, παρρησιαζομαι.
Θρασιςομος.
Μεγας προφητης, ανοσιοισι συμμιγεὶς
Θρασυςομοισιν ανδρασι—Aesch. S. Γ. 618.
SYN. Θρασυμυθος, θρασυγλωττος, θρασυφωνος. λαιρὸς. ελευθεροςομος.
Θρασυχειρ. Vid. Θρασύς
Αιλιος, ὁ θρασυχειρ—Ep. 1. 3.
Θραυσαντυγης
—Ω τυχαι θραυσαντυγες
Ιππων εμῶν—Ar. N. 1267.
Θραυσμα
—Θραυσμασιν τ' ερειπιων, Aesc. Pers. 425.
SYN.

SYN Θραῦμα, θρυλλιγμα, αποκομμα, νευροσπασμα καταγμα.—φθορα.—θραῦσις, αρρωσια, πληγη, συντριβὴ θλασις, κλασις. λυπή οργή

Θραυω

—Εθραυσε δ' αξονος μεσας χνοας Soph. El. 747.

SYN. Αποθραυω, διαθραυω, καταθραυω, περιθραυω, συνθραυω, θραυσσω, θλαω λεπτυνω συντριβω

Θραω, Θραομαι (inus)

Θρησασθαι πλατανω γαιη ὑπο—Athen. l. 5.

SYN. Καθεζομαι.

Θρεμμα

—Ως εμαυτῷ θρεμμα θρεψαιμην εγώ. Soph. Oed T 1163

—Θρεμμα Λερναιας Υδρας. Ib. Tr. 583

SYN. Τροφιμος.—τὸ θρεπτόν.—βοτόν βοσκημα.—προβατον. τεκνον.

Θρεοκαρδιος.

—Θρεοκαρδιων ανδρων—Anac. 59. 5.

Θρεπτειρα

—Αλεξανδρεια κλυτὴ θρεπτειρα—Sibyl. l. 5.

SYN. Θρεπτρια, τροφὸς, τροφὶς, τιθηνη.

Θρεπτον, Θρεπτρον, Θρεπτηριον.

—Ουδε τοκεῦσι

Θρεπτα φιλοις απεδωκε.—Il. δ 478.

—Αλλα δε παντα παλαι θρεπτηρια πεσσω. Ap. 1. 283.

Τα της ταλαινης νηδυος θρεπτηρια. Soph. Oed. C 1328.

SYN Τροφεῖον. (το ὑπο της ανατροφῆς χαριστηριον)—τροφὴ, βρωμα.

Θρεττε. το (EXP. Το θαρσαλεον. θαρρεῖν)

Αλλ' ουκ ενι μοι το θρεττε.—Ar. Eq. 17.

Θρεω, Θρεομαι.

Θρεομαι φοβερὰ μεγάλ' αχη Aesc S. T. 78.

SYN. Θρηνεω οδυρομαι θροεω. ολοφυρομαι.

Θρηϊκιος, Θρῆσσος. Vid. Θρῆξ

—Ἱπποι—Θρηΐκιοι—Il κ 559.

—Κορυφῆς Σαμου ὑληεσσης Θρηϊκιης—Il. ν. 13.

Θρησσαις ὁταν ερεβος επιδραμη πνοαῖς. Soph. An. 596

Θρηνεω, Θρηνεομαι.

Μοῦσαι δ' εννεα πᾶσαι, αμειβομεναι οπὶ καλῇ, Θρηνεον.—Od ω 61.

Αλλ' ουδὲν εργον ταῦτα θρηνεῖσθαι ματην. Soph. Aj. 863.

SYN. Αποθρηνεω, επιθρηνεω, συνθρηνεω, καταθρηνεω, κατακωκυω, επιδακρυω, κατακλαιω, συγκλαιω, συνολοφυρομαι, επᾳδω, επιφωνεω, γοαω, θρηνωδεω.

Θρηνημα. Θρῆνος.

Αιδ' αὖ παρεισι τοῖς εμοῖς θρηνημασι

Φιλαι ξυνῳδοί. Eur. Or. 132.

—Παρὰ δ' εἷσαν αοιδους

Θρηνων εξαρχους, οἵτε στονοεσσαν αοιδην

Οι μεν αρ εθρηνεον, επὶ δε στεναχοντο γυναῖκες. Il. ω. 720.

SYN. Κλαῦθμος, οδυρμὸς, οιμωγὴ, ολοφυρμος, δακρυμα, στερνοτυπια

EPITH. Ουλιος, στυγερὸς, πολυφημος, πολυκαρηνος. πανοδυρτος.

Θρηνητηρ Θρηνητής.

Μυριανδυνοι θρηνητῆρος. Aesc. P 942.

Ου γαρ τοιοῦτος ωστε θρηνητοῦ τυχεῖν. Ib. Ag. 1084.

Θρῆνυς.

—Ὑπο δε θρῆνυς ποσὶν ἧεν. Il. σ. 390.

Θρῆνυν ὑφ' ἑπταποδην—Il ο 723.

SYN. Θρᾶνος—καθεδρα τῶν ερετῶν.

Θρηνωδεω Vid. Θρηνεω.

—Τήνδε θρηνῳδοῦσ' αεὶ Eur. I. A. 1176.

Θρᾷξ, Θρῆιξ, Θρῇκες, Θρηΐκιοι.

—Ηὲ Θρηκος Βορεαο Theoc 25. 91.

—Επὶ Θρηΐκος Αιμου. Call. 4 63.

—Ὁ οἱ Θρῇκες πορον ανδρες. Il. ω. 234.

Θρηΐκες οἱ δ' απανευθε νεηλυδες εσχατοι αλλων Ib. κ. 434.

EPITH. Αρηΐφιλοι, αμορφοὶ, ατασθαλοι, αταρτηροὶ, απηνέες, δεινοὶ, ἱπποπολοι, φιλιπποι, κρεοφάγοι, ὑβρισταί.

Ιω Θρηκης λογχοφορον, ενοπλον, ευιππον,

Αρει κατοχον γενος—Eur.

Θρησκευω.

Αντὶ Θεοῦ δε λιθους και κνωδαλα θρησκευοντες. Sibyl. l 5.

SYN. Σεβομαι, θεοσεβεω, ὑπηρετεω. προσδρευω.

Θριαζω. Eur. Soph. Fr.

SYN. Ενθουσιαζω φυλλολογεω.

Θριαί. (αἱ μαντικαι ψῆφοι)

Κεινου δε θριαὶ και μαντιες—Call. 2. 45.

Θριαμβος

Και συ θριαμβος εσῃ κοσμῳ και ονειδος ἁπαντων. Sibyl. 1. 8.

SYN Πομπη επινικιος, τροπαιοφόρος.

Θριγκιον.

Εκ δ' ηλθεν μεγαροιο παρεκ μεγα θριγκιον αυλῆς. Od. π. 165. (al. τειχιον)

Θριγκὸς, Θριγδὸς, Θριγχός.

—Περὶ δε θριγκὸς κυανοιο. Od. η. 87.

SYN. Θριγκωμα, τειχιον, αποτειχισμα, περιτειχισμα, περιβολας, περιφραγμα. σαυρωμα

μα —θωρακιον.—κορωνίς, κορυφή.—ελεφαντ (τῦ τειχυς.)

Θριγκοω.

—Και εθριγκωσεν αχερδω. Od. ξ. 10.

SYN. Περιθριγκοω, περιθριγκιζω, φραττω, αποσαυροω, περισαυροω—θωρακιζω.—επιγεισοω.

Θριδαξ, Θριδακινη

Και θριδακων κλων αφροφυῆ πεταλα Ep 1 2.

Θριδακας εσθειν σωματος δηλοῖ νοσον. Astram.

Μη παρατιθει μοί θριδακινας, ὦ γυναι. Athen.

SYN. Θριδακη. βρενθις.

Θριῆθεν.

Ευελπιδης Θριῆθεν. Ar. Av.

Θριναkια.

Θρινακια νησῳ,—Od. λ 106.

Θριναξ.

—Θριναξι βαθυν διακρινεαι αντλον. Nic.

Θρινακες διαστιλβῦσι προς τον ηλιον. Ar. Pa. 566.

—Φθειραθερῆ θρινακα Ep. Suid.

SYN. Δικελλα.—πτυον.—τριαινα.

Θριξ. Vid. Τριχες.

Θριξὶ δε παντα νεκυν καταεινυον,—Il. ψ. 135.

Ορθὰς δ' εν λοφιῇ φρισσει τριχας. αμφί τε δειρήν. Hes α. 391.

SYN. Πλοκαμος, κομη, χαιτη. λαχνη. τριχωσις. τριχωμα.

Θριοβολος.

Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ γε μαντιες ανδρες. Ep l. 1.

SYN. Χρησμῳδός. (ὁ απὸ ψηφυ μαντις.)

Θριον (τὰ φυλλα τῆς συκῆς.)

—Περὶ δε θρια πολλὰ πεφυκει. Theoc. 13. 40.

Δημῦ βοειυ θρῖον εξωπτημένον. Ar. 950.

Θριπηδεσος, Θριποβρωτος.

Εδιδαξε θριπηδεσ' εχειν σφαγιδια. Ib. Th. 434.

Τα δ' αλλα θριποβρωτος αψαυστος δομων

Σφραγὶς δοκευσει,—Lyc. 508.

Θροεω.

Ως πᾶσιν Αργειοισιν εισιδὰν θροῆς. Soph. Aj. 67.

SYN. Θρεομαι, θορυβεω, λεγω. φθεγγομαι, ψοφεω, ηχεω. εκπληττομαι.

Θρομβος.

Ωστ' εν γαλακτι θρομβον αἱματος σπασαι. Aesc. Ch. 531.

SYN. Θρομβωσις, κονδρος.—ογκος.

Θρομβωδης.

—Αναζεει θρομβωδεῖς αφροί. Soph. Tr. 715.

SYN. Θρομβοειδής φυσωδης.

Θρονιζω.

Θρονισόν με—φωτὸς εν αλχῇ. Synes. 3.

Θρονον.

—Εν δε θρονα ποικίλ' επασσε. Il χ. 441.

—Νῦν δε λαβοῖσα τὼ τὰ θρονα ταῦτα—

SYN. Ανθος ποικιλμα. φαρμακον.

Θρονος.

—Λιπε δε θρονον ενθα θαασσε. Il. ο. 124.

SYN. Θῶκος. εδρανον. ασαμινθος.

EPITH. Αφθιτος. αγλαδς, αιγληεις. αλευδὴς. βασιλήιος. δινωτὸς, ξεσὸς, εϋποιητος, ευλαϊγξ, ευρὺς. ηλιβατος. λιπαρὸς, μονοσκηπτρος, περικαλλὴς. πολυκυδηεις, ὑψηλὸς, χρυσοφαὴς, χρυσειος. φαεινὸς, σιγαλοεις.

—Καθισεν επὶ θρονυ αργυροηλυ,

Καλῦ, δαιδαλευ,—Hom.

Θροος.

Ου γαρ παντων ῆεν ὁμὸς θροος,—Il. δ. 437.

SYN. Ηχος. φωνὴ, φημη. θορυβος. λαλιά (ασημος) θρυλλημα, ψοφος. ψιθυρισμός.

Θρυαλιζω, Θρυλλεω, Θρυλεω.

Μαψ αὔτως κεν επειτα μετηορά τε θρυαλιζοι. Hom. M. 485.

—Μη μακρά, φιλα, θρυλεοιμι, Σελανα. Theoc. 2. 142.

Τὴν νυκτα θρυλλῶν.—Ar. Eq. 347.

SYN. Θρυλλιζω, αναθρυλλεω, ενθρυλλιζω, θρυαλλεω, λαλεω, ψιθαριζω βρενθυομαι.—επικομπαζω, μεγαληγορεω—ευδοκιμαζω, γνωριζω.—γνωριμον, ευδοκιμον, ποιῶ—κυκαω. ταρασσω. οχλεω.

Θρυαλλίς.

Οτι τῶν παχειῶν ενετιθεις θρυαλλιδων.. Ar. N. 59

—Βρενθηεις τε θρυαλλίς. Nic.

SYN. Θρυαλλιδιον, φλομος. ελλυχνιον, λυχνιος. ακτίς. εσχαρα. σπινθὴρ.

Θρυγανaω.

Θρυγανωσα τὴν θυραν. Ar. Ecc. 34.

SYN. Κνιζω, ανατριβω, κναω (ἡσυχως)

Θρυλλιγμα. Vid. Θραῦσμα

Θρυλλιγματων δεστροισι προσσεσηροτας. Lyc: 880.

Θρυλλισσω, Θρυλλιζω.

Βυβῶνος εν τορμαισι θρυλλιξας δεμας. Ib 487.

Θρυλλιχθη δε μετωπον εφ' οφρύσι—Il. ψ. 396.

SYN. Θραυω. συνθραυω. συντριβω.—ταρασσω.—αποσυρω, αποδρυπτω.

Θρυλλος.

—Ποθεν ἡ στασις η τίς ὁ θρυλλος. Hom. B 134.

SYN. Ψιθυρισμὸς, θροος, θορυβος, βοή. ὁμιλια.

Θρυοεις.
—Αιγυπ]ιοιο παρὰ θρυοεντας ιαμνες. Nic.
SYN. Θρυϊνος, φῦκος, (λιμναῖον)

Θρυον.
Πετρινα κατὰ θρυα πολυνιρεα. Eur. Hel. 1342.
SYN. Σχοῖνος.

Θρυοεσσα,
Εςι δέ τις Θρυοσσα πολις αιπεια κολωνη,
Τηλε απ' Αλφειῷ, νεατη Πυλε ημαθοεντος. Il. λ. 710.

Θρυον.
Και Θρυον Αλφειοῖο πορον, ευκ]ιμενον αιπύ. Hom. Ap. 422.

Θρυπ]ω.
Νεῖλος αναβλυζων ιερὰν ὅτε βωλακα θρυπ]ει. Theoc. 17. 80.
SYN. Αποθρυπ]ω, διαθρυπ]ω, ενθρυπ]ω, συνθρυπ]ω, ανακλαω, μαλασσω, μαλακιζω, βλακευω, χαυνοω κοπ]ω λεπ]υνω θραυω. κατακερματιζω —θρυπ]ομαι, φλυαρεω. σ]ρηνιαω.

Θρωσκω.
—Απὸ νευρηφι δ' οϊςοι Θρᾶσκον—Il. ο. 314.
SYN. Αναθρωσκω, αποθρωσκω, εκθρωσκω, επιθρωσκω, σκιρταω, θορεω, πηδαω, αποπηδαω. αφαλλομαι.

Θρωσμός.
—Επι θρωσμω πεδιοιο
SYN. Καλλικολωνη.—βενὸς, λοφος, γηλοφος, χῶμα.

Θ Υ

ΘΥΑ'Σ.
Θυάσιν ωμοβοροις ικελαι.—Ap. 1. 636.
—Συν Ναξιαις Θυασι προσπολοις. Ap. 1165.
Θυὰς ὡς, φοβον βλεπων. Aesc. S. T. 504.
SYN. Μαινάς. Βαχχη.

Θυὰς,
Αφρὸν ακοντιζουσι ες ηθνα θυάδες αὖραι. Nonn.
SYN. Ορμητικη.

Θυβρις. Θυμβρις.
—Ης διὰ μεσσης
Θυμβρις, ἑλισσομενος καθαρὸν ροον εις ἅλα βαλλει. Dion. 352.
EPITH. Κερατηφόρος. ωκυροης.
Θυμβρις, ὃς ἱμερτὴν αποτεμνεται ανδιχα Ρωμην,
Θυμβρις ευρρειτης, ποταμῶν βασιλευτατος αλλων. Dion.

—Καλὸν κατα Θυμβριδος ὑδωρ Theoc.
Κοιρανος Εσπεριων ποταμῶν,—Ep.

Θυγατηρ
—Θετις, θυγατηρ αλιοιο γεροντος. Il. α 538.
SYN. Παῖς, τεκος.
EPITH. Αμυμων, καλλιπαρηος, καλλιζωνος, τηλυγετος. δολοεσσα, καλὴ, κυδρα, ιφθιμη

Θυεια. Vid. 'Ολμος.
Αλλ' εν θυεια σ]ρογγυλη γ' ανεματ]ετο. Ar. N. 676.
Και τῦτον δικαρανον ἁλιτριβα συν δε θυειαν Ευπετρον—Ep. l. 6.

Θυειδιον.
—Λιθινον θυειδιον. Ar Pl. 710.
SYN. Ιγδιον, θυϊσκη, ὁλμίσκος.

Θυελλα. Vid. Αελλα.
Ισατ' αειρομενη ὥςε νεφος ηὲ θυελλα. Il. ψ. 366.
—Ανεμοιο θυελλα.
Η Νοτε, η Ζεφυροιο δυσαέος—Od μ. 288.
—Πυρός τ' ολοοῖο θυελλαι. Ib. 68.
EPITH. Ανεμοτραπος. αςαθὴς, ζαμενὴς, κακὴ, κραιπνὴ, σ]ονοεσσα, σμερδαλεα. χαλεπὴ.
—Δεινὴ ανεμοιο θυελλα. Arat.
—Πικρὴ βιοτοιο θυελλα. Naz.
—Αμειδέος ἄσθμα θυελλης. Apollin.
—Ενθα και ενθα φερει προθυελλα θυελλα
Αργαλεη.—Hes.
Ιχτο καταϊγδην δνοφερὴ τρομεεσα θυελλα. Orph.
Αἶψα δε ἦλθε
Κεκληγὼς Ζεφυρος μεγαλη συν λαιλαπι θυων
Ιςε δε προτονες ερρηξ' ανεμοιο θυελλα
Αμφοτερες ἱςὸς δ' οπισω πεσεν, ὅπλά τε παντα
Εις αντλον κατεχυθ'· ὁ δ' αρα πρυμνη ενὶ νηὶ
Πληξε κυβερνητεω κεφαλην,—
Ζευς δ' ἄμυδις βροντησε, και εμβαλε νηὶ κεραυνὸν
Η δ' ελελιχθη πᾶσα Διὸς πληγεισα κεραυνῷ,
Εν δε θεειε πλῆτο. πεσον δ' εκ νηὸς ἑταῖροι.
Hom. Od. μ.

Θυεςεῖος
—Τῶν Θυεςειων ρακων. Ar. A. 432.

Θυεςης,
—Ελιπε πολυαρνι Θυεςη. Il. β. 106.
Τα τ' επωνυμα δεῖπνα Θυεςε. Eur. Or. 1011.

Θυεςιαδης.
Οθι δωματα ναῖε Θυεςης
Το πρὶν, αταρ τοτ' εναιε Θυεςιαδης Αιγισθος.
Od. δ. 518

Θυμος

Θυηεσ.
—Ενθα δὲ αἱ τεμενος βωμός τε θυηεις Ib. Θ. 48.
SYN. Θυωδης, θυοεις, θυωεις, ευωδμος.
Θυηλή.
Ο δ' εν πυρὶ βαλλε θυηλάς. Il. ι 220.
—Φοινια δε χειρ Σταζει θυηλῆς Αρεος. Soph. El. 1446.
SYN. Απαρχή. ιεροποιια. θυσια.—Θυλακος.
EPITH. Ευαγής, βοοτιλος. θεοτερπής.
Θυηπολεω. Θυηπολεομαι. Vid. Θυω. Ἱερευω.
Ευαγγελιοισιν ελπισιν θυηπολεῖς. Aesc. Ag. 270.
Θυηπολεῖται δ' αστυ μαντεων ὑπο. Eur. Her. 402
Αιγισθος ενθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς. Ib. El. 665.
Θυηπολια.
Στησαμενοι παρὰ θῖνα θυηπολίην εμελοντο. Ap. ι 967
SYN. Ιερουργια, ἱεροποιία. θυσια—ἱερατεια, ἱεροσυνη. ἱερατευμα, επισκοπή, τελετή.
EPITH. Ερατεινη, σεμνή. ἱερά.
Θυηπολιον.
Προσθεν Πισαιη, ξεῖνε, θυηπολιον. Anth. 10.
Θυηπολος. Vid Ἱερευς.
Συν Καλχαντι τῷ θυηπολῳ. Eur. I. A. 746.
Θυηφάγος.
Θυηφάγον κοιμῶντες ευωδη φλογα. Aesch. Ag. 606.
Θυιζω, (al. Θυαζω.)
Αι δ' ὅτε μεν θυίεσωσιν,—Hom. M 557.
SYN. Θυω. βακχευω, μαινομαι.
Θυλακος. Θυλακιον
Ως αλφιτ' ουκ ενεστιν εν τῷ θυλακῳ. Ar. Pl. 763.
—Και ληκυθιον. και θυλακιον. Ar. R 1234.
SYN. Θυλαξ, αργυροθηκη. αρτοθηκη, βαλαντιον—φυσα—θυλακίσκος σακκιον, μαρσιπιον.
Θυλημα
Εγὼ δ' επὶ σπλαγχν' εἶμι και θυληματα. Ar. Pa. 1040.
EXP. Τα τοῖς θεοῖς επιθυομενα αλφιτα.—πεμμα.—απαρχαί.
Θῦμα.
Κὶ θῦμ' ουκ ευγαθητον Ετεκεν. Eur. I. T. 212.
SYN. Θυηπολιον, θύος, θυσιασμα, θυσια, καρπωμα, δωρημα. προσφορά, θυηλή, θυωμα. απαρχαί. χοαί. ἱερόν.
EPITH. Αναιμον, αἱμοφυρτον, μυελὸν, πυριφλεγεθὲν. θεοπρεπες
Θῦμ' αναιμακτον, Επεων λοιβάς. Synes.
Θυμαινω.
Δεινὰ δ' ες αλληλας δρακον ομμασι θυμηνασαι. Hes. α. 262.

SYN. Θυμεομαι, οργιζομαι, απομηνιζω.
Θυμαιτίς.
Εγὼ δε σισυραν φομην Θυμαιτίδα. Ar. V. 1133.
Θυμαλγής.
—Αλλ' επὶ νηυσὶ χολον θυμαλγέα πεσσει. Il. δ. 513.
Νυν δ' επὶ σκοτῳ βρεμει θυμαλγής.—Aesc. Ag. 1040.
SYN. Βαρυθυμος, θυμοβόρος, θυμοδακής, θυμοφθορος, θυμοραιστής. λυπηρός.
Θυμαλωψ.
Κἀγὼ σ' αποδείξω θυμαλωπα τημερον. Ar. Ach. 736.
SYN. Σπινθηρ. ξυλον καέν.
Θυμαρεω.
—Ως αυτὸς εθυμαρει Διονυσος. Theoc. 26. 9.
Θυμαρής, Θυμαρμενος, Θυμηρής.
—Εχει δ' αλοχον θυμαρεα, τῇ παριαυων Τερπεσθω,—Il. ι. 336.
—Οφρ' ελαφοισι ποτὸν θυμαρμενον εἰη. Call. 3. 167.
—Τι τοι θυμῆρες ακουσαι. Ap. 4. 29.
SYN. Καταθυμιος, ευχαρις. χαριεις, ἡδὺς, θυμηδής, γλυκυθυμος ευαρεστος.
Θυμβρα.
Πρὸς Θυμβρης δ' ελαχον Λυκιοι—Il. κ. 43.
Θυμβρεπιδειπνος. Θυμβροφάγος.
—Και θυμβρεπιδειπνε Ar N. 420
—Βλεπουσα θυμβροφάγον. Ib. A. 253.
EXP. Ευτελής, φαυλος, αγροικικὸς.
Θυμβρις. (ο και Τιβερις.) Vid. sup. Θυβρις.
Θυμελη.
—Προσαιτουσ' εμολον δεξιπυρους θεῶν Θυμελας —Eur. Supp. 65.
Επὶ Κυκλωπιαν ιεὶς θυμελας. Ib. I. A. 152.
SYN. Βωμός βῆμα. κῶμος.—ἡ αυλητική.
EPITH. Φιλοχροταλος χρυσηλατος.
Θυμεομαι
Η καρτα κἂν αλλοισι θυμοιμην ιδών. Soph. El. 1291.
SYN. Οργιζομαι, θυμαινω.
Θυμηγερεω.
Εκ δ' επεσον θυμηγερεων—Od. η 283.
SYN. Λειποψυχεω. την ψυχὴν συλλαμβανω, συναγω.
Θυμηδεω.
Ανὴρ δ' ὅταν μαλιστα θυμηδεῖν δοκῃ,—
Βυρσα μᾶλλον ες μαχην κορυσσεται. Sim. 2. 103.

Θυμηδής.

Θυμηδης. Vid. Θυμαρής.
Μή οἱ χρηματ' επειτα άλις θυμηδέ' εδωμεν. Od. π. 389.
Θυμιαμα.
Πολις δ' ὁμȣ μεν θυμιαματων γεμει. Soph. Oed T. 4.
SYN. Αναθυμιαμα, θυμιασις, επιθυμιαμα, θυωμα, θυημα, θυον, θυος—σ]ελεχος καπνȣ.
Θυμιαω.
Ει θυμιᾷ σε τις, πικρὸν τὄναρ πελει Astram.
SYN Αναθυμιαω, επιθυμιαω, ὑποθυμιαω, θειοω. θυοω, κνισσοω.
Θυμιδιον.
Αντὶ σιραιȣ μελιτος σμικρὸν
Τῷ θυμιδιῳ παραμιξας Ar. V. 873.
SYN. Ψυχιδιον, ψυχαριον.
Θυμιτης. Θυμιτιδης.
Αλας θυμιτας οισε.—Ib. A. 1098
—Περὶ θυμιτιδᾶν αλῶν. Ib. 772.
Θυμοβαρὴς
Σῆμα παρ' Αιαντειον επὶ Ροιτηΐσιν ακταῖς
Θυμοβαρὴς, Αρετα, μυρομαι ἑζομενα. Ep. l. 3.
SYN. Θυμαλγὴς, λυπηρὸς, αθυμος.
Θυμοβορεω.
Αλγεα θυμοβορεῖν—Hes. ε 797.
Θυμοβὸρος, Θυμοδακὴς Vid. Θυμαλγής.
Θυμοβορȣ εριδος μεγεῖ—Il. η. 210.
Θυμοδακὴς γαρ μῦθος,—Od. θ. 185.
Θυμολεαινα
Παρθενε θυμολεαινα,—Ep l. 7.
Θυμολεων. Vid Θρασυμεμνων.
SYN. Λεοντοψυχος, λεοντοθυμος, γενναῖος, κρατερὸς, ὑπερθυμος.
Θυμομαντις.
Ταῦτα θυμομαντις ὤν—Aesc. P. 224.
EXP. Απὸ λογισμȣ κρινων, καὶ απὸ ενθυμησεως, μαντις.
Θυμοπληθὴς
—Μη τις σὲ θυμοπληθής.
Δριμαργος ατα φερετω. Ib. S. T. 693.
SYN Θυμωδης, ακροχολος, μαινομενος.
Θύμος, Θύμον.
Ταυτὸν θυμὸν φαγοντες Ar. Pl. 253.
—Η θυμων ρικνὰ περικνιδια. Ep. l 1.
Θυμὸς.
Φευγε μαλ' ει τοι θυμὸς επεσσυται—Il. α. 173.
Θυμὸς δε μεγας εςι διοτρεφέος βασιλῆος. Il. β. 196.
SYN. Νȣς, ψυχὴ, ἦτορ—γνωμη, διαθεσις, διανοια, μενος, προαιρεσις, επιθυμια, οργὴ. λογισμὸς
EPITH. Αγηνωρ, αγριος, απηνὴς, αμυμων, ατρομος, αριςοπονος, αειφρων, αταρβὴς, Αρηϊος, αναιδὴς, αμειλιχος, αναλκις, αλληκ]ος, αστικος, αερικτος, ακαμπὴς, αμαιμακετος, ακηλητος, ατολμος, αιχμητὴς, ακηδὴς, νεοκηδὴς, βαρὺς, βαρυμηνις γλυκὺς, ευφρων, ελαφρὸς, θελξιφρων, θεειδὴς, βραδυπειθὴς, ζηλημων, θαρσαλέος, μαινολὴς, πορφυρων, ποινητωρ, κρατεροφρων, κρατερὸς, ἱλαος, ἴσος, μεγαλητωρ, μελιηδὴς, νηλὴς, ὁμοφρων, πολυτλημων, πολυγηθης, πολυηχὴς, πτεροεις, περιλυπος, περθαρσης, προφρων, πελωριος, σ]ιβοεις, σιδηρεος, τλητὸς, τλημων, τολμηεις, ὑπερφιαλος, ὑπερβιος, φιλοκερδὴς, ὑπερηνωρ, φρενηρὴς, φρενωδὴς, φθισηνωρ, ωκὺς, ωμοδακὴς, θεοδεγμων, ζαμενὴς, βαρυπημων, δριμὺς, κελαινωπης, σιδηροφρων, επ]αβοειος, κεντωρ, κῦφος, κακὸς, πινυτοφρων, ὑψηλοφρων, φιλοπαιγμιος, φιλος, φιλοτερπὴς, κεκαφηὼς, κεκαφηὼς, νεοπενθὴς, πολυπενθὴς, ταλαπενθὴς, φοινὸς, ελεημων, ολίγος, τετληὼς.
Θυμοραϊςης, Θυμοφθ:ρος
—Αμφὶ δέ οἱ θανατος χυτο θυμοραϊςής. Il. ν. 544.
Γραψας εν πινακι π]υκ]ῷ θυμοφθόρα πολλὰ Il. ζ. 169.
Θυμοσοφικὸς, Θυμοσοφος.
Πολὺ τι θυμοσοφικωτατον. Ar. V. 1271.
Θυμοσοφος εςιν φυσει. Ib. N. 875.
SYN. Ευμαθης, ευφυὴς, αγχινοος.
Θυμοφθορεω
—Ως δ' εγὼ θυμοφθορῶ. Soph. Tr. 145.
Θυμοω.
Θυμωθη δ' αρα κεῖνος,—Hom. B. 236.
SYN. Οργαινω, ὑποθηγω, ερεθιζω.
Θυμωμα
Λοιγιοις εμμανέσι θυμωμασι. Aesc. Eum. 863.
SYN. Θυμωσις, οργή.
Θυνεω. Θυνω.
Δελφῖνες τῆ και τῆ εθυνεον ιχθυαοντες. Hes. α. 210.
Θῦνε γαρ αμπεδιον ποταμῷ πληθοντι εοικὼς Il. ε. 87.
SYN. Ὁρμαω, διωκω, επεσσυμαι, κατεπειγομαι, φερομαι, κατασπευδω. τρεχω.
Θυνναζω.
Ειτα δ' ἑσπομεσθα θυνναζοντες εις τȣς θυλακȣς. Ar. V. 1083.
SYN. Θυννιζω. ἠλοω, κατακεντεω—παραλογιζομαι.
Θυνιὰς. Θυνιάς.
Θῆκεν επ' Αξεινοιο πολας Θυνηΐδος ακτῆς. Ap 2. 550.
—Βωμὸν δ' εκελευσα καμοντα
Θυνιάδος Νυμφης,—Ib. 484.

Θυνιάδ

Θυννάα.
Θυννάα θερμα καταφαγων—Ar. Eq. 353.
Θυννος. (Vid. ὑπηρετον.)
Ωπερ τὰς θυννας σκοπιαζεται Ολπις ὁ γριπεύς. Theoc. 3. 26.
Θυννοσκοπεω.
Κἀπὶ τῶν πετρων ανωθεν
Τὰς φορας θυννοσκοπῶν. Ar. Eq. 313.
Θυοδόκος.
Εξεβαλον εκτὸς θυοδοκων ανακτόρων. Eur. Andr. 1157.
Θυοεις, Vid. Θυηεις.
—Αμφὶ δέ μιν θυόεν νεφος εστεφανωτο. Il. ο. 153.
Θυον. Θυος
—Τηλόθι δ' οδμη
Κεδρε τ' ευκεατοιο, θυα τ' ανα νησον οδωδει. Od. ε. 60.
Λισσομ' ὑπερ θυεων και δαιμονος.—Od. ο. 261.
SYN. Θυα, θυΐα.—πεμμα.—αρωμα—θυμιαμα. θῦμα. ἱερὸν.
EPITH. Επετειον.
—Θυος μολπησι μεμηλος. Apollin.
—Γηθει δε σελας θηευμενος Ιδμων
Παντοσε λαμπομενον θυεων ἄπο, τοῖό τε λιγνὺν
Πορφυρεαις ελικεσσιν αναισιμον αϊσσεσαν. Ap.
Θυοσκινεω. Vid. Θυω.
Τινος αγγελιας
Πειθοῖ περιπεμπτα θυοσκινεῖς; Aesc. Ag. 87.
Θυοσκόος, Θυοσκόπος.
Η οι μαντιές εισι, θυοσκόοι, η ἱερῆες. Il. ω. 221.
SYN. Ιεροσκόπος, σπλαγχνοσκόπος, μαντις, λιβανομαντις, θυτης.
Θυοω. Vid. Θυμιαω.
—Τὸ ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν. Il. ξ. 172.
Θυρα.
Οσση δ' ὑψορόφοιο θυρη θαλαμοιο τετυκται
Ανέρος αφνειοῖο εὐκληῒς αραρυῖα. Il. ω. 317.
SYN. Θυρεος, πυλη, πυλεὼν, εισοδὸς, εμβολὴ, θυρετρον.
EPITH. Αρμοδια, ακληϊςος, αρραγὴς, αυλειος, ευκληϊς, ευερκὴς, θαλερὰ, κολλητὴ, πανδόκος, πολυγλυφὴς, ὑψηλὴ, φαεινὴ, χασμωμενη, χρυσεια, πυκινὴ, πυκινῶς—αραρυῖα.
—Επισκηται δέ οἱ αυλὴ
Τοιχῳ και θριγχοῖσι, θυραι δ' ευεργέες εισὶ
Δικλίδες, εκ ἄν τις μιν ανὴρ ὑπεροπλισσαιτο. Hom.
Θυραζε.
Εκ δ' αρα οἱ μηρε δορυ μειλινον ὦσε θυραζε. Il. ε. 694.
SYN. Εξω, εκτὸς. θυρηφι, θυραῖσιν.
Θυραῖος.
Μη τε θυραιαν γ' ἐσαν ασχυνειν φιλες. Soph. El. 520.
—Κἀν εγὼ θυραῖος ὦ. Eur. Hera. 343.
SYN. Θυραζε.—ξενος. αλλοτριος. εξωτικός.
Θυρεασπις.
Οιο' απὸ Λευκανων θυρεασπιδες,—Ep. 1. 6.
Θυρεος.
Αυτὰρ επειτ' επεθηκε θυρεον μεγαν ὑψόσ' αειρας, Οβριμον,—Od. ι. 240.]
SYN. Θυρα—μοχλολιθος.—ὁπλον.
Θυρετρον.
Και δὴ πε τὰ θυρετρα καλῷ ποδὶ Φοῖβος αρασσει. Call. 2. 3.
SYN. Θυρα, αραιοθυρα, θυρωμα.
Θυρηφι.
—Επεὶ βλαβερὸν το θυρηφι. Hom. M. 36.
SYN. Θυραζε, θυραθεν, εξωθεν.
Θυρις, Θυριον.
Εκ θυρίδος δε μολων Φαεθων—Ep. 1 4.
Αλλ' εξάψας δια τῆς θυριδος το καλωδιον—Ar. V. 378.
Ορᾷς το θυριον τετο; Ib.
SYN. Θυριδιον—φωςήρ. σαλαμβη.—οπὴ.
Θυροκοπεω.
Και θυροκοπῆσαι,—Ib. 1246.
SYN. Θυροκρεσεω.
Θυροκοπος.
Η θυρομαντὶς ειμι θυροκόπος φλεδων. Aesc. Ag. 1204.
SYN. Θυροκοπητης.
Θυροω.
Ουδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θυραις,—Ar. Av. 614.
Θυρσαζω.
—Βακχᾶν θυρσαδδωᾶν και παδδωᾶν. Ib. Li. 1315.
Θυρσαχθὴς, Vid. Βακχος.
Θυρσις.
Θυρσις οδ' ὡξ Αιτνας, και Θυρσιδος ἁδ' ἁ φωνά. Theoc. 1. 65.
Θυρσομανὴς. Vid. Βακχος.
Ουδ' ὑπο θυρσομανει νεβριδων μέτα δινευεις. Eur. Ph. 805.
Θύρσος, Θυρσον (Η Βακχικὴ ραβδος, η λαμπάς,)
Η τὸν θυρσον εχεσ', Ελικωνιάς.—Anac. 67.
Πανὶ Βιτων χιμαρον Νυμφαις ροδα, θυρσα Λυαιω, (εθηκε) Ep. 1. 6.
EPITH. Αμυντὴρ, ακοντιςὴρ, αλοιητὴρ, ανδροφόνος, απόλεμος, δολιχοσκιος, ελαφηβόλος, ευῖος, ηνεμοεις, εγερσιμοθος, κισσωδης, πηλὴς, κεντωρ, μιαιφόνος, νηοφθόρος, οινοψ, οξὺς, πολυπλοκος, πολυπλεκτος, μαχημων, ποινητωρ,
6 A ποιπνυων.

ῥηξηνωρ, ταμεσιχρως, φθισηνωρ, χαλκοφορος, ψευδημων,
—Πυ καλα θυρσων πηγματα— 1 Ep.
—Ὁμοζυγος αιθοπι κισσῳ.
—Φιλανθεμον εγχος Ενυυς.
—Μιμιφονον ειδον ερωτων. Nonn.
Θυρσοφορεω.
Ποτι Νυσσης—θυρσοφορεῖς. Eur. B. 557.
Θυρσοφόρος, Θυρσοτιναντης. Vid. Βακχος.
Βακχαι τε θυρσοφόροι Ib. Cyc. 64.
SYN. Θυρσομανής, θυρσαχθής.
Θυρών.
—Πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις. Soph. El. 330.
SYN. Αυλειον, αυλών.
Θυρωρός.
Και δη θυρωρῶν κτις αν φαιδρᾷ φρενὶ
Δεξαιτο—Aesc. Ch. 563
SYN. Πυλωρὸς, πυλαωρός. παρανυμφος.
Θυσανοεις.
Αμφι δ' αρ ωμοισιν βαλετ' αιγίδα θυσσανοεσσαν. Il. ε. 738.
SYN. Θυσανωδης, θυσανωτος, κροσσωτὸς, κορυμβωτὸς, πιζοφόρος.
Θυσανος.
Τῆς ἑκατὸν θυσανοι παγχρυσεοι ηερεθοντο. Il. β. 448.
SYN. Κροσσὸς, κορυμβος, κρασπεδον.
EPITH. Γναμπτὸς, φαεινὸς, ευπλεκης, παγχρυσεος.
Θυσθλον.
—Αι δ' ἅμα πᾶσαι
Θυσθλα χαμαὶ κατεχευαν,—Il. ζ. 134.
SYN. Κλαδος. θυρσος.—θῦμα.
Θυσια.
Κνισσῃ τερπομενοι και ειδεσμασιν εκ θυσιαων: Hom. B. 175.
SYN. Θῦμα, θυος, ἱερειον σπονδη. εισφορά.—ἑκατομβη.
EPITH. Αναιμακτος, αἱματοεσσα, αἱμορραντος, ευστεφανος, μυστὶς, ζωοφόρος, ἱεροπρεπης, φαεινη, χαροπὸς.—ολοκαυτος, παγκαρπιας, καρφομενη.—ειρηνικὴ, σωτηριος, χαριστηριος—ευδελεχὴς—ανοσιος, αθυτος, ανεορτος.—τεκνοφονος—εναιμος,—απορρητος, φρικωδης.
Θυσιμος.
Αλλ' ουδε θυσιμὸς εστιν αυτηὶ.—Ar. A. 784.
Θυστάς.
Ελληνικὸν νομισμα θυστάδος βοῆς. Aesc. S. T. 275.
Θυτήρ.
Θυτηρα καινῷ καινὸν εν πεπλωματι. Soph. Tr. 623.

SYN. Θυτης, ἱερεὺς, θυοσκοπος. σφαγεύς. μαντις.
Θυτηριον.
Θεᾳ φιλον προσφαγμα, και θυτηριον. Eur. I. T. 243.
SYN. Θυμιατηριον. θυσιαστηριον, βωμός.—θῦμα.
Θυω.
—Η γαρ ὅγ' ολοῇσι φρεσὶ θυει. Il. α. 342.
SYN. Θυΐζω, θυνεω, μαινομαι, σειομαι, ὁρμαω (ενθυσιωδως)
Θυω.
—Θεοῖσι δε θῦσαι ανωγει. Il. ι. 219.
SYN. Αποθυω, εκθυω, καταθυω, επιθυω, θυμιαω. απαρχομαι. θυσιαζω, ἱερευω, καθιερευω, σφαττω. σφαγιαζω, βεθυτεω. επιβωμια—ρεζω. ευωχεω. αγω.
Θυωδης.
Εκ δ' Ελενη θαλαμοιο θυωδεος ὑψοροφοιο Ηλυθεν,—Od. δ. 121.
SYN. Θυοεις. ευωδμος. τεθυμιαμένος.
Θυωνιχος.
Χαιρην πολλά τον ανδρα Θυωνιχον—Theoc. 14.
Θυωριτης.
Ως προσθε καλλυς τον θυωριτην τριπλαις. Lyc. 93.
SYN. Τραπεζιτης, αργυρογνωμων, κριτής.
Θυωρός.
—Ταὶ δε θυωρὸν
Εικατερες γαλοω τε μιαν φερε διφρα τιθειται. Call. 3. 134.
SYN. Θυωρὶς, τραπεζα.

Θ Ω

ΘΩΗ' Vid. Ζημια.
Τῷ δ' ἅμα τ' αργαλεην θωην αλεεινον Αχαιῶν. Il. ν. 669.
Θῶκος Poet. Θοωκος.
—Θεῶν δ' εξικετο θωκυς. Il. θ. 439.
—Ανακτορειοιο θοωκυ. Ep. I. 5.
SYN. Θρονος, καθεδρα, ἑδρα, συνεδρια, θακος.
EPITH. Αχαντος, ευαγης, ευδμητος, ευλαϊγξ, βριαρὸς, λαμπρος, λαϊνεος. θεσπεσιος, ορνιθοσκοπος, οφρυοεις, οιοπολος, θυμελικός. πολυδαιδαλος, πολυχρυσος, ὑψαυχην, φιλεπιωθής.
Θωμιγξ.
—Τοξικῆς δ' ἄπο
Θωμιγγος ιοὶ προσπιπτοντες ωλυσαν. Aes. Per. 461.
SYN.

SYN. Σχοινιον, (λεπτὸν) δεσμὸς. χορδὴ.
EPITH. Ανεκδρομος, δολιχὴ, κρατερὰ, λινοστροφος, χρυσηλατος.

Θωμιζω, Θωμισσω.
Πολλα δ' εν τουτω σκυτινα
Μαστιγι θωμιχθεὶς,—Anac. 62. 16.
SYN. Δεσμευω, επινυσσω, τυπτω, πλησσω, μαστιζω—πηδαω.

Θωμός.
Γραιας ερεικης θωμὸν αψαντες πυρί. Aesc. Ag. 303.
SYN. Σωρός. (ξυλων)

Θωπεια,
—Τουτο θωπεια λεγω. Eur. Or 669.
SYN. Κολακεια, κολασμὸς.—θεραπεια.

Θωπικός.
—Ως εστι θωπικαὶ φυσει. Ar. L 1036.
SYN. Θωπευτικὸς, θὼψ.

Θωπευμα.
Γλυκειαι δ' ἧσσον εις θωπευματα. Ib. Supp. 1113.
SYN. Κολακευμα, αρεσκευμα, θελγμα. θελκτηριον, κοβαλικευμα. προσπτυξις. ψηλαφησις.

Θωπευματιον.
Ως απὸ μικρῶν ευνις αυτῶ
Θωπευματιων γεγενησαι. Ar. Eq. 785.

Θωπευω, Θωπτω.
Καιρὸν θωπευοντες, επὴν κορεσασθαι εχωσιν. Phocyl. 88.
—Θῶπτε τον κρατουντ' αει. Aesc. Pr. 916.
SYN. Υποθωπευω, κολακευω, σαινω, αποσαινω, χαριτογλωσσεω, χαριεντιζομαι, μειλισσω, ὑπερχομαι, απαταω.
PHR—Αγανῆ μειλιξατο φωνῆ. Tryph.
—Ὑποσσαινειν αγανῆ οπι—Apoll.
Μειλιχιοις μαλα πολλὰ παραυδῆσαι επεεσσι. Cal.
Ὑπο γλυκαινειν ρηματιαις μαγειρικαῖς. Ar.
—Επεεσσι καθαπτεσθαι μαλακοῖσιν. Hom.

Θωρακειον, Θωρακιον.
Πληρουτε θωρακεια.—Aesc. S T. 32.
SYN. Επαλξις, τεῖχος.

Θωρηξ.
—Παλασσετο δ' αἵματι θωρηξ. Il. ε. 100.
—Θωρακα πολεμιστηριον. Ar. A. 1131
Νεανιαν θωρακα και βραχιονα. Eur. Herc. F. 1095.
SYN. Στῆθος.—χιτων—θριγκος πυργος.
EPITH. Δαιδαλέος, πολυδαιδαλος, παναιολος, πυκινὸς, νεοσμηκτος, σταδιος, φολιδωτὸς, χαλκεος, γυαλος, κραταιγυαλος, διπλοος, τριπλιχτος
—Και θωρῆκες λαμπρὸν γανοωντες.
—Θωρηκα περι στηθεσσιν εδυνε,
Ποικιλον αστεροεντα.—
—Θωρηκα φαεινοτερον πυρὸς αυγῆς. Hom.

Θωρησσω, Θωρησσομαι.
Θωρῆξαι ἑ κελευε καρηκομοωντας Αχαιοὺς. Il. ζ. 11.
Νυν δ' ητοι μεν εγὼ θωρηξομαι—Il. τ. 23.
SYN. Οπλιζομαι, καθοπλιζομαι, ετοιμαζομαι.—μεθυομαι.

Θωρυχιων.
Κἀν Θωρυχιων μη βυληται. Ar. R. 382.

Θώς.
Τρῶες εποντ', ὡσεί τε δαφοινοὶ θῶες ορεσφιν
Αμφ' ελαφον κεραὸν βεβλημένον—Il. λ. 474.
SYN. Πανθηριον.
EPITH. Αναιδὴς, σμερδαλέος, ὑπερφιαλος, ωμοραγος.

Θωϋκτήρ.
Καπρον θωϋκτῆρα—Ep. l. 4.

Θωΰσσω.
Ταδε θωΰσσων,—Eur. Hec. 112.
—Τήνδε θωΰσσει βοὴν. Soph. Aj. 335.
SYN. Αναθωΰσσω, επιθωΰσσω, αναβοαω. ὑλακτεω. μελπω. κηρυσσω. καλεω. ὁρμαω.

Θωυτὸς, pro Θαυμαστὸς.
—Τα δε δαιετο θωυτα εργα. Hes. α. 165.

I A

IA'.
Συρισγος ιὰν καταχυω. Eur. Rh. 553.
SYN. Ηχος, φωνὴ, βοὴ.

Ια τὰ, Vid. Ιὸς.

Ιαινω.
—Οιά τε θυμὸν αεὶ δμωεσσιν ιαινει. Od. ο. 378.
—Μαλα πυ σφίσι θυμος
Αιὲν εὐφροσυνησιν ιαινεται ἑνεκα σειο. Ib. ζ. 155.
Αμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ιηνατε—Ib. θ. 426.
SYN. Ευφραινω, εφηδυνω, ἱλαρυνω, αβρυνω, γανοω. διαχυω. κατατηκω. μαλακυνω.—θερμαινω.

Ιακωβ.
—Οθεν ποτὲ θεῖος Ιακωβ
Ρηξας ὑγρὰ θεμεθλα—Nonn.
EPITH. Αρσενοπαις. πινυτὸς, μεγαθυμὸς, μεγαλητωρ, φυτοεργος, Ισακιδης.

Ιακχαῖος.
Καλὸν Ιακχαῖον θηκαμενη σἱεφανον. Athen. l. 15.

Ιακχαζω
Οιωνοὶ, αφρασον ιακχαζοντες αοιδὴν. Orph. L.
SYN. Επιακχάζω, βοαω, λεγω, ανιαχω.

Ιακχος Vid. Βακχος.
Ιακχε, φιλοχορευτα συμπροπεμπέ με Ar. R. 405.
Αιδουσι γων τον Ιακχον, ὅνπερ Διαγορας. Ib. 323.
(EXP. Υμνος εις Διονυσον. (Suid.)

Ιαλεμιζω.
Ειδυῖαν φαλιον ταῦρον ιηλεμισαι. Call. Fr.
SYN. Θρηνεω, γοαω. ολοφυρομαι.

Ιαλεμος, (Καλλιοπης ὑὸς.)

Ιαλεμος.
Ιαλεμου ψυχροτερος. Prov.
Παννυχιαι ελεεινον ιηλεμον ωδυροντο. Ap. 4. 1304.
Α τις και Σπερχιν τον ιαλεμον ηρίσευσε. Theoc. 15. 98
SYN. Θρῆνος, επικηδιον—κακοδαιμων, ορφανος. δυσυχης.

Ιαλλω.
Τεῦκρος δ' αλλον οἶσον απὸ νευρῆφιν ιαλλεν. Il. θ. 309
Οι δ' επ' ονειαθ' ἑτοῖμα προκειμεναν χεῖρας ιαλλον Il. ι. 91.
—Μεταχρονιαι γαρ ιαλλον. Hes. θ. 269.
SYN. Εξιαλλω. επιαλλω, εκβαλλω, πεμπω, ἱημι, εκτεινω, ιαπτω. εφιεμαι—ἱπταμαι—διασμευω. επικαμπτω, κατακλειω.—εντυγχανω. παρεχω.

Ιαλμενος.
Ασκαλαφον καὶ Ιαλμενον υἷας Αρηος. Il. ι 82.

Ιαλτος.
Ιαλτὸς εκ δομων εβην. Aesc. Ch. 20.

Ιαμα.
—Καί περ ιαμα φερων. Ep. l. 2.
SYN. Ακεσμα.—ιασις.

Ιαμβιαζω, Ιαμβιζω.
Ιαμβιαζει βυπαλειον εις σἱυγος. Ep. l. 3.

Ιαμβεῖον, Ιαμβος, Ιαμβοί.
Εν τοις Ιαμβειοισι,—Ar. R. 1234.
Ιαμβον Ιππωνακἱος ανεμιμνησκομην. Ib. 674.
Αρχιλοχον—τον παλαι ποιητην
Τον τῶν Ιαμβων,—Theoc. Ep. 19.
—Και ηχηεντες ιαμβοι.
Θυμῦ, και φοβερῆς ιὸς επεσβολιης. Ep.
EPITH. Ακοντισῆρες, εφυβρισῆρες, λυσσῶντες.

Ιαμνοι, οἱ.
—Αιγυπἱοιο παρὰ θρυοεντας ιαμνους. Nic.
SYN. Ειαμεναὶ, πισεα.
EPITH. Λασιος, χλοαων.

Ιανειρα.
Περσηΐς τ', Ιανειρα τ', Ακαση τε—Hes. θ. 356.

Ιανθη.
—Ιανθη τ' Ηλεκτρη τε. Ib. 349.

Ιανος.
Και τριπροσωποφανε κυομ' εχοντα θεῦ. M. Mus.

Ιαολκὸς, Ιωλκὸς.
—Ες αφνειὰν Ιαολκόν. Theoc. 13. 19.
—Εν ευρυχορῳ Ιαολκῷ. Od. λ. 255.
Την Πηλιῶτιν εις Ιωλκον ικομην. Eur. M. 484.
EPITH. Ἱερὰ, κλειτὴ, εὐκτιμενη, πολυβοτρυς, Πελασγίς.

Ιαομαι.
—Μενοιτιυ αλκιμος ὑὸς
Ιᾶτ' Ευρυπυλον βεβλημένον,—Il. μ. 2.
Αρχην ιᾶσθαι πολὺ λωϊον, ηὲ τελευτην. Phocyl.
SYN. Εξιαομαι, ιατρευω, ακεομαι, θεραπευω—ὑπανταω.

Ιαονες. Vid. Ιωνες.

Ιαπετιονιδης. Vid. Προμηθευς.
Ιαπετιονιδη, παντων περὶ μηδεα ειδές. Hes. θ. 528.
Ιαπετιονιδη, παντων αριδεικετ' ανακτων. Ib. 543.

Ιαπετος.
—Ιν' Ιαπετος τε Κρονος τε
Ημενοι, ουτ' αυγῆς ὑπεριονος Ηελιοιο
Τερποντ', ουτ' ανεμοισι βαθὺς δέ τε Ταρταρος αμφίς. Il. θ. 478.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Αγηνως, αχλυοεις, ζοφοεις.

Ιαπετος.
Μηδ' Ιαπετον καλεσαντα. Ar. N. 994.
ΕΧΡ. Λῆρος, μωρὸς, αρχαῖος.

Ιαπτω.
Ως αν μὴ κλαιυσα κατὰ χροα καλὸν ιαπτῃς. Od. δ. 749.
Λογοις ιαπτων—Soph. Aj. 501.
SYN. Κατιαπτω, βλαπτω, διαφθειρω, αικιζομαι, ὑβριζω—ιπτω. ιαλλω. πεμπω. προιαπτω.—συναπτω.—νικαω φθειρω, σπαρασσω.

Ιαπυγες.
Φυλα τε Ιαπυγων τετανυσμένα μεσφ' Υριοιο. Dion. 379.

Ιαπυγιος.
—Ιηπυγιην επὶ γαῖαν. Ib. 91.

Ιαρδανος.
Φειᾶς παρ τειχεσσιν, Ιαρδανυ αμφὶ ρεεθρα. Il. η. 135.

Ιαροεις.
Κριυ τ' ιαροεντος—Man. 4. 275.

Ιάς. Vid. Ιωνια.
Εξ Ιάδος χωρης ἥξει στρὸν Ιταλινοῖ. Sibyl.

Ιασιδης.
Δμητορι Ιασιδη, ος Κυπρυ ἶφι ανασσεν. Od. ρ. 443.

Ιασιμον.
Ιασιμόν τε, και αγροτερυ σπερμεῖ ερεβινθυ. Nic.

Ιασιμος.
—Και σεαυτὸν υκ εχεις
Εὑρειν ὁποιοις φαρμακοις ιασιμος. Aesc. Pr. 474.
Δεινὴ γαρ ἡ θεος, αλλ' ὁμως ιασιμος. Eur. Or. 400.
SYN. Θεραπευσιμος, ευθεραπευτος, ευιατος, ιατὸς, ιατρευτὸς, ακεσιμος, ακεσός—ιατικος, ιατηριος.—ευμειλιχος.

Ιασις.
Ποθεν δ' αν εὑροις τῶν εμῶν σὺ πηματων
Αρηξιν, εἰς ιασιν υκ ενεσ' ιδειν. Soph. El. 882.
SYN. Ιαμα, ακεσμα.

Ιασιων.
Ως δ' ὁπότ' Ιασιωνι—Od. ε. 125.

Ιασος.
Ιασος αυτ' αρχὸς μεν Αθηναιων ετετυκτο,
Υιὸς δε Σφηλοιο καλεσκετο Βυκολιδαο. Il. π. 337.

Ιασος.
Ει παντες σε ιδοιεν αν Ιασον Αργος Αχαιοί. Od. σ. 245.
Ιασον Αργος, i e. Πελοποννησος.

Ιασπις.
Και γλαφυρὸν κομισας εαροχροον αἴκεν ιασπιν
ιερὰ ρεζοι τις, μακαρων ιαινεται ἦτορ. Orph.
SYN. Θυιτης (λιθος.)
ΕΡΙΤΗ. Διαυγαζυσα, γλαφυρὸς, ὑδατοεσσα, χλωρὸς, ὑαλῶπις.
—Ιδ' ηεροεσσαν Ιασπιν
Εχθρὴν Εμπυσισι, και αλλοις ειδωλοισι. Dion.
Και σε γαρ αθανατων φιλεει νοος, εκ δ' αρα βωμῶν
Ηὔτε περ κρυσταλλος, ανευ πυρὸς εκ φλογα πεμπεις·
Εν δε σοι αντιπαλον κειται μενος, κ. λ. Orph.
Τη μεν ξανθὸς Ιασπις επέβρεχε.—Nonn. l. 5.
Εντὰ βοῶν σφηγῖδα βραχὺς λιθος ειχεν ιασπις,
Ως ηδη πασας εμπνοα βοσκομενας. Ep. l. 4.

Ιασων, Ιησων.
Αλλ' Ηρη παρεπεμψεν, επεὶ φιλος ἦεν Ιησων. Od. μ. 72.
—Ως δε και αυτὸν Ιησονα γειναto μητηρ
Αλκιμεδη Κλυμενης Μινυηΐδος εκγεγαυῖα. Ap. 1. 232.
ΕΡΙΤΗ. Αρηϊος, αιχμητης, δῖος, καλὸς, μονοκρηπις, ξειναπατης, ψευδορκος.
—Και αγλαὸς Αισονος υἱός.
—Μινυαισι πανεξοχον αἷμα λελογχως.
Δεινοβιην ηρωα περικλυτον Αισονος υἷα.
Θεσσαλος Αισονιδης.—Orph.
—Κρηθεως αμναμος,—Lyc.
—Υπ' Ιησονι ποιμενι λαων. Hes.
—Ιωλκυ ξεῖνος. Pind.
Ταυρων πυρπνοων επισατης.
Τον εν λεχει προδοταν κακονυμφον. Eur.
Αλλ' ὅτε τὸ χρυσειον επλει μετα κῶας Ιησων.
Αισονιδας, οἱ δ' αυτω Αρισηες συνεποντο
Πασαν εκ πολιων προλελεγμένοι,—Theoc.

Ιησονιος.
—Ιησονιης απὸ νηὸς. Theoc. 22. 31.

Ιατὴρ, Ιατρὸς. Ιητὴρ, Ιητρὸς. Vid, Ασκληπιος. Μαχαων. Παιων. Νικιας.
Ελκὸς δ' ιητὴρ επιμασσεται, ηδ' επιθησει
Φαρμαχ', ἁκεν παυσησι μελαιναων οδυναων. Il. δ. 190.
Ιητρὸς δ' ἑκαςος επισαμενος περὶ παντων
Ανθρωπων· ἦ γαρ Παιηονός εισι γενεθλης. Ib. 231.
Ιατρὸς ὢν, και μαντις, ως φασιν, σοφός. Ar. Pl. 11.
SYN. Ιατροτεχνης, ακεσὴς, ακεσωρ, αλθευς, θεραπευτής.
ΕΡΙΤΗ. Αμυμων, περιφρων, πολυμηχανος, πολυφαρμακος, ζωαρκης.
Ιητηρ ασιδηρος εχεφρονα φαρμακα πασσων.
Ιητρὸς γαρ ανὴρ πολλων ανταξιος αλλων,
Ιυς τ' εκταμνειν, επί τ' ηπια φαρμακα πασσειν. Hom.

Αλλοι Παιᾶνος πολυφαρμακυ εργα εχοντες. Solon.
—Οἷα δη φιλῦσιν οἱ ιατροὶ λεγειν,
Τα φαῦλα μειζω, και τὰ δειν' υπερ φοβον
Πυργῦντες αὐτός. Mimn.
Πλεῖςα τροπαια νοσων σ͡ησας δηλοις υ͗γιειης.
Ουτος ακεςορινς κρυφιας ωῖξε κελευθυς.
Της Παιηονίδος πληθυομενος σοφιας.
Πᾶσαν εχων προγνωσιν εν αλγεσιν,—
Σεμνοπροσωπησας, και σοβαρευομενος. Ep.
Ιητῆρα—βροτῶν παιωνιον ανδρα. Man.
Ιατορια.
Τις γαρ αοιδὸς, τίς ὁ χειροτεχνης
Ιατοριας, ὃς τήνδ' ατην
Χωρὶς Ζηνὸς κατακηλησει; Soph. Tr. 1019.
SYN. Ιατρικη, παιωνὶς σοφια.
Ιατρευω, Vid. Ιατηρ.
Οσοι θελυσ' ιατρευειν καλῶς,
Προς τας διαιτας τῶν ενοικυντων πολιν,
Την γῆν ιδοντας, τας νοσυς σκοπεῖν χρεών. Eur. Fr.
SYN. Φαρμακευω. ιαομαι, ακεσομαι.
Ιατρικη.
Αςρολογικὴν, ιατρικὴν γεομετρικήν. Ath. 7.
Ιατρικῶς.
Απολλον, ὡς ιατρικῶς—Ath 9.
Ιατρομαντις,
Δεσμὸς δε και το γῆρας, αι τε νησιδες
Δυαι, διδασκειν εξοχωταται φρενῶν
Ιατρομαντεις. Aeic Ag. 1632.
Ιατροτεχνης, Vid. Ιατήρ.
Θυριομαντεις, ιατροτεχνας,—Ar. N. 331.
Ιαυθμός.
—Εν δε Γραικιταις πεπλοις
Κολπων ιαυθμὸς ηθάδας διζημενοι. Lyc. 606.
SYN. Κοιμητηριον, κοιτων. αυλιων—ὕπνος.
Ιαυω.
Αιπ' εθελωσ' επὶ νηυσὶν ιαυειν—Il. τ. 71.
Ζηνὸς γαρ τῦ αρισυ εν αγκοιησιν ιαυεις. Il ξ. 213.
Αλλ' ητοι νυκτας μεν ιαυεσκεν και αναγκῃ. Od. ε. 154.
SYN. Επιαυω, περιαυω, ενιαυω, διατριβω, ενδιατριβω, διαγω, αυλιζομαι, παννυχιζω, κοιμαομαι, καθευναζομαι. νυκτερευω. αναςρεφομαι. αναπαυομαι.
Ιαχεω, Ιαχω.
—Αμφὶ δε γαῖα
Σμερδαλέον ιαχησεν—Hom. XXVII. 11.
Λιγξε βιὸς, νευρὴ δε μεγ' ιαχεν, αλτο δ' οἶςος. Il. δ. 125.
Αργεῖοι δε μεγ' ιαχον,—Ib. 506.
Σμερδαλέα ιαχων. Ib. ε 302.

—Θεημαχον ἴαχε φωνήν Nonn.
SYN. Ηχεω—βοαω—θρηνεω.
Ιαχη, Ιαχος, Ιαχημα.
Ως τῶν μισγομενων γενετο ιαχή τε φοβος τε. Ib. 456.
Νυκτεριοισι χοροισι, πυριβρεμετοις ιαχοισι. Orph H.
Και Κορυβαντειων ιαχηματα χαλκεα ροπτρων. Ep Suid.
SYN. Κραυγη, βοὴ, φωνὴ, θρῆνος ἦχος—ῳδαι Διονυσιακαί.
ΕΡΙΤΗ. Δεινὴ, καλαμοεσσα, ἱμεροεσσα, θεσπεσιη.
Ιαων.
Η πολλὰς εφυπερθε σαρωνίδας υ͗γρὸς Ιαων Ηειρεν'—Call 1. 22.

I B

IΒΗΡΕΣ.
Αγχῦ σ͡ηλαων, μεγαθυμων εθνος Ιβηρων. Dion. 282
ΕΡΙΤΗ. Αγαυοὶ, αυχηεντες, αἱματοδιψάδες.
—Τριλλιςων εθνος Ιβηρων. Dion.
Αιθωνων μετεπειτα σακεσπαλον εθνος Ιβηρων. M. Muf.
Τοσσον Ιβηρες εασι θοοὶ ποδας ηνεμοεντας.
Ανέρες αγρωσσῆρι βιῃ κομοωντες Ιβηρες Orp.
Ιβηριδς.
Τῆς τε σιδηροτοκυ βωλος Ιβηριάδος. Ep. l. 1.
Ιβηρικὸς.
Ποντος μεν πρωτιςος Ιβηρικὸς αρχομενοισιν. Don. 69.
Ιβις.
Ιβις Λυκυργῳ,—Ar. Av. 1296.
Ιβυκος.
Ιβυκὸς εκεῖνος κ' Ανακρεων ὁ Τηΐος
Κ' Αλκαῖος, οἶπερ ἁρμονιαν εχυμισαν. Ar. Th. 168.
Λαμπει Στησιχορός τε και Ιβυκος.—Ep. l. 1.
Ιβυκε, Ληςαί σε κατεκτανον—κ. λ. Ep. l. 3.

I Γ

IΓΝΥΑ. Ιγνὺς.
Ηλθε, κατ' ιγνυην βεβολημένος οξέι χαλκῷ. Il. ν. 212.

—Ηύτε

—Ηῦτε τεκνον
Νηπιον, εν παλαμῃσι παρ γυνᾶσι λαῖφος αθυρων
Κειτο.—Hom. M. 152.
SYN. Αγκυλη. (τὸ οπισθεν τῦ γονατος)

Ι Δ

ΙΔΑ. Ιδη.
—Ενθεν γαρ ωρνυτο πᾶσα μεν Ιδη. Il. ν. 13.
ΕΡΙΤΗ. Δασκιος, ζαθεη, μακρα, μακεδνη, πολυδενδρος, υψηλη, υψικομος, ηνεμοεσσα, πολυπτυχος, Τευκρις, Κορυβαντις.
Ιδην—πολυπιδακα, μητερα θηρῶν.
Ιδης εν κορυφῃσι καθεζετο πιδηεσσης.
Ιδης εν κνημοισι πολυπτυχε υλαεσσης. Hom.
—Λασιης υπερ ακριας Ιδης. Call.
Ιδη καλλικομοισιν υπαὶ δρυσὶ τηλεθοωσα. Dion.
Ιδαῖος. Ιδηϊος.
—Απ' Ιδαιων ορεων κλυτε μητιετα Ζεύς. Il. θ. 170.
—Κρονιωνι—Ιδαιῳ. Il. ω. 291.
Φευγω προς πεδιον Ιδηϊον,—Il. φ. 558. (al. Ιληϊον)
Ιδαῖος.
Φηγεὺς Ιδαῖός τε, μαχης εὖ ειδότε πασης. Il. ε. 11.
ΕΡΙΤΗ. Δαΐφρων.—Κηρυξ πεπνυμενα μηδεα ειδώς.
Ιδαλιμος.
Ημος δὴ λεγει μενος οξέος ηελιοιο
Καυματος ιδαλιμε.—Hes. ε. 413.
SYN. Καυματωδης, πνιγωδης, ιδρωτικὸς—ωειδης διαυγης, καθαρὸς.
Ιδαλιος.
—Α Γολγόν τε και Ιδαλιον εφιλασας. Theoc. 15. 100.
Ιδας.
—Λυγκεὺς και ὁ καρτερὸς Ιδας. Ib. 22. 140.
Μεσσανιος Ιδας. Ib. 208.
Ιδε. pro Ηδέ.
—Ιδὲ πρὸ ὁδὲ εγενοντο. Il. δ. 382.
Ιδεα. Ειδεα.
Πολλακι γαρ γνωμην εξαπατατ' ιδεαι. Theog. 128.
—Πασας δ' ειδεας εξητασεν—Ar. Th. 443.
SYN. Εἶδος, σχῆμα, προσχημα θεωρια. μορφη. καλλος—ομοιοτης.
ΕΡΙΤΗ. Πολυμορφος, καινη.
Αλλοκοτοις ιδεαις μορφης τυπον εκπροφανεισα. Orph.

Ιδιος.
—Και τον νεκρὸν ᾖδεν
Αυλᾶς εξ ιδιας ηρτημένον—Theoc. 23. 54.
Δημιον, η ιδιον;—Il. δ. 314.
SYN. Οικεῖος, κυριος, σφετερος. ιδιωτικὸς, αποκληρος.
Ιδιω.
Ιδιον. ὡς ενοησα—Od. υ. 204.
SYN. Ιδρωω. αγωνιαω. δειδω.
Ιδιωτης.
Ου φροντιζων των ιδιωτῶν
Ουδενὸς, εἰ σοι χαριζοιμην. Ar. Eq. 773.
Ιθι νῦν προσευχε τοῖσιν ιδιωταῖς θεοῖς. Ib. R.
SYN. Πολιτης, αμαθης, αγραμματος, απειρος αγελαῖος—ιδιος. ενεδρος.
Ιδμοσυνη. Vid. Ιδρεια.
—Κοσμων επιϊσορας, η δια γραπτῶν
Ιδμοσυνης εριτιμοι—Man. 3. 324.
Ιδμων
Α η τοτ' Αβαντοις παῖς νοθος ηλυθε καρτερος Ιδμων
Τον ρ' υποκυσαμενη τεκεν Απολλωνι ανακτι
Αμβροσιον παρὰ χεῦμα Φερητιας αντιανειρα.
Τῳ και μαντοσυνην επορε και θεσφατον ομφην
Φοῖβος, ἵν' ανθρωποισιν αρηθεα μυθιζοιτο. Orph. 188.
—Αυτὸς δε θεοπροπιας εδιδαξεν,
Οιωνούς τ' αλεγειν, ηδ' εμπυρα σηματ' ιδεσθαι. Ap.
Ιδνοω
—Ο δ' ιδνωθη, θαλερὸν δέ οι εκπεσε δακρυ. Il. ϐ. 266.
SYN. Συστρεφω, καμπτω, συγκαμπτω, διατανυω.
Ιδομενευς.
Τον δ' αὖτ' Ιδομενεὺς Κρητῶν αγὸς αντιον ηυδα:
Il. δ. 265.
Ενθα μεσαιπολιος περ εὼν Δαναοῖσι κελευσας
Ιδομενεὺς, Τρωεσσιν επαλμενος εν φόβον ὦρσε. Il. ν. 362.
ΕΡΙΤΗ. Αγακλυτος, αριδεικετος, μεγας, αγαπηνωρ, εριθυμος, δαΐφρων.
—Ιδομενεὺς δουρικλυτος εγχεϊ μακρῷ.
—Ενι προμαχοις συὶ ἴκελος αλκήν.
—Ιδομενῆος αγαυῦ Δευκαλιδαο.
Ιδομενεῦ Κρητῶν βυληφόρε—
—Φλογι εικελον αλκην. Hom.
Ιδος.
Ιδει εν αιποτατῳ, ὁποτε χροα Σειριος αζει. Hes. α. 397.
—Αμφὶ δ' αρα σφιν
Ιδεῖ θαλπομένοισι μελαινεται αυαλέος χρώς.
Dion. 966.

SYN.

SYN. Θερος, ἱδρως.

Ἰδρεια, Ἰδρια.

—Ο δε ιδρειη πολεμοιο. Il. π. 359.

Αλλ' ιδρειη μεγαν ανδρα παρηλυθες,—Theoc. 22. 85.

SYN. Δαημοσυνη. ιδμοσυνη. ευμηχανια, επινοια, εμπειρια, σοφια.

Ἰδρις, Ἰδριτης

—Φαιηκες περι παντων ιδριες ανδρων
Νηα θοην ενι ποντω ελαυνεμεν—Il. η. 108.
Ιδριτα γαι γαιης, ιδριτα και πελαγευς. Ep. Suid.

SYN. Πολυιδρις, εμπειρος. συνετος, πυκνος, πυκινος, σοφος, εχεφρων, πολυβουλος, μαλα πεπνυμενος

Ἰδροω, Poet. Ἰδρωω.

Ιδρωσει δέ τευ ἱππος εὔξοον ἁρμα τιταινων. Il. ϐ. 390.
Οι δ' ἱππυς μιν λυσαν απο ζυγυ ιδρωοντας. Il. ι. 543.

SYN. Αφιδροω. ενιδροω, εξιδροω, καθιδροω, περιϊδροω, ιδιω. ὑγραινομαι

—Μοι κατα μεν χροιην ρεεν ασπετος ιδρως. Theoc.
—Νοτεων περι γυιοις
Ψυχροτερος νιφετοῖο βολῆς περιχευεται ἱδρως.
Αμφι δη ισδμηεις καματω περιλειβεται ιδρως. Nic.
—Κατα κροταφων αλις ιδρως Κηκιεν—Ap.
—Εκ δε μετωπυ
Ιδρως πιδυων, σῖηθος επισαλαει. Ep.

Ἰδρυμα

—Θεῶν δ' ἱδρυματα. Aesc. Ag. 347.

SYN. Αμφιδρυμα, ναὸς. ερεισμα. ἑδρα. καθισμα.

Ἰδρυω, Ἱδρυμι, Ἱδρυμαι.

Ως ειπυσ', ἱδρυσε θρονω ενι θῦρον Αρηα. Il. ο. 142.
Και πυ κλυεις νιν, τεκνον, ἱδρυσθαι χθονος; Soph Tr. 68
Ηρως Ηετιωνος επι σῖαθμον Αμφιπολιτεω
Ιδρυμαι, μικρῷ μικρος επι προθυρω. Call. Ep. 29.

SYN. Αφιδρυω, ενιδρυω, καθιδρυω. καθιδρυμαι, ενισημι. ἱζω. καθιζω. κοιταζω. ἑδραζω.

Ἰδρως.

—Κατα δε νοτιος ρεεν ιδρως
Ωμων και κεφαλῆς—Il. λ. 810.

SYN. Ἰδος. ιδρωσις.

EPITH. Αιματοεις. ασπετος, θερμος, ευκαματος, ραισηριος, μυδαλέος. θηροφονος

—Εκ δ' ε οι αινος απο μελεων ρεεν ιδρως. Cal.
Εκ μελεων λιπαρος και αθεσφατος ιδρως. Opp.
—Καματοιο προαγγελος ιδρως. Nonn.

Ι Ε

IEMAI.

Ιεμενον πολεμονδε.—Il. θ. 313.

SYN. Ορμαω, ὀρεω, επειμι.

Ἱεμαι.

Ιεμενοι πολεως,—Il. λ. 168.

SYN. Εφιεμαι, επιθυμεω. προθυμεομαι.

Ἱεραξ, Ἱρηξ.

Αυτὸς δ' ως' ιρηξ ὠκυπτερος ὦρτο πετεσθαι,
Ος ρα τ απ' αιγιλιπος πετρης περιμηκεος αρθεις
Ορμησει πεδιοιο διωκεμ ορνεον αλλο. Il. ν. 62.

SYN. Κιρκος. ασεριας.

EPITH. Ωμοβορος. πτερυγωκυς.

—Ωκυπετης ιρηξ. τανυσιπτερος ορνις. Hes.
Ωκέϊ φασσοφονω. ὁς τ' ωκισος πετεηνων.
—Ταχὺς αγγελος Απολλωνος. Hom.

Ἱερακισκος

Οξὺν ιερακισκον—Ar. Av. 1112.

Ἱερεια. Ἱερια. (Ἱερεῖτις. Aesc.)

Ωιτινι κεν Πυθῶνι θεὸς, χρησας ιερεια,
Ομφην σημηνη πιονος εξ αδυτυ. Theog. 805.
Σῶσόν με την σην ἱερειαν,—Eur. I. T. 1399.
—Αθηναιης ἱερειαν. Il. ζ. 300.

SYN. Ἱερὶς. ἱερη, θυτρια, αρητειρα.

Ἱερεῖον, Ἱερηϊον, Ἱερὸν, Ἱρον.

Ιθυσεν ἱερεῖόν τι σωθεὶς—Ar. Pl. 1181.
—Επει υκ ἱερηιον, υδε βοειην
Αρνυσθην, ἁ τε ποσσὶν αεθλια γινεται ανδρων.
Il. χ. 159.
Ἱερά τε ρεξαι—Od. ε. 102.
Ἱρὰ μηκισας—Il. ε 178.

SYN. Θυμα, σφαγιον, επιβωμιον. ευχωλη. ἱεροθυτα τα.

EPITH. Καλὸν

Ἱερεὺς, Ἱρεὺς, Ἱερῆες.

—Ἱερεὺς ἑκατηβολυ Απολλωνος. Il. α. 370.
Αιδεῖσθαι θ' ἱερῆα—Ιο. 23.
Ιρεὺς Ηφαισοιο—Il. ε. 10.
—Και αρνοφαγων ἱερηων. Nonn.

SYN. Αρητὴρ, μηλοθυτης, λινοβατης.—Αρχιερεὺς, ἱεροσκοπος, ἱεραρχης, ἱερονομος, ἱεροδιδασκαλος, ἱεροφαντης, ἱερομνημων, ἱεροφυλαξ.

EPITH. Θεοκλητοι, αγρυπνοι, ανιπτοποδες. Nonn.

Ἱερηπολια.

Επι σας σεπ]ας Ιερηπολιας,—Synes. 3.

Ἱερευω, Ἱεροω. Ἱρευομαι.

Αυτὰρ ὁ βῦν ιερευσεν—Il. ϐ. 402.
—Και ὡς ἱεροῖτο μελαινα. Sibyl.

Και

Και βυς ἱρευσασθαι—Od. τ 198.
SYN. Καθιερευω, θυω, ἱεροποιῶ, ἱερουργεω, ἱερατευω, ἱεραομαι. σφαττω, ερδω, ρεζω, μυεω, οργιαζω—αφιεροω, καθιεροω, οσιοω, αφοσιω.
Τυς δ' εταροι σφαξαν τε θοως, κ λ. Ap. 1. 432.

Ιερνίς.
Παρ δ' αρα νησον αμειβεν Ιερνίδα —Orph. 1179.

Ιερογλωσσος.
Των ιερογλωσσων Κλυτιδαν γενος ευχομαι ειναι. Ep.

Ιερος, Ἱρός.
—Ιερὺς κατὰ βωμὺς Il. β. 305.
—Ιερὸν μενος ηελιοιο. Hom. A. 371.
—Περὶ κῆρι τιεσκετο Ιλιος ἱρή Il. δ. 46.
—Ιερὸν ιχθὺν Il. π. 407.
SYN. Οσιος, αγαθὸς, σεμνὸς, ευαγης, αγιος. θειος. μεγας, θαυμασος.—(διερος, ανετος, ταχυς. E. M.)

Ιεροδοκος.
Ουπω ἱεροδοκα θεων λημματ' απ' ανδρὸς αγνυ. Aesc. Supp. 368.

Ιεροθυτος.
Μηδε τιν' ιεροθυτον—Ar. Av. 1266.

Ιεροκλεης.
Ιεροκλεες βελτιστε χρησμωδων αναξ Eup.

Ιερομηνια, pro Ιερονεμηνια.
Ιερομηνια Νεμεαδι. Pind. N. 3.

Ιερομνημονεω.
Τητες ιερομνημονειν. Ar. N. 624.

Ιεροσκόπος. Vid. Ιερεύς.
—Θεμιν δ' ἱεροσκόπον ανδρων. Orph. H.

Ιεροπρεπης.
—Θυσιαι ιεροπρεπεες τελεθουσιν
Ας αγαθοὶ ρεζυσι βροτοί.—Orph. L.
SYN. Μεγαλοπρεπης, πολυτελης, θεοπρεπης.

Ιεροστεπτος.
Συν τοισδ' ικετων εγχειριδιοις
Ιεροστεπτοισι κλαδοισι. Aesc. Supp. 23.

Ιεροσυλεω
Ειθ' ιεροσυλησας φερεις. Ar. V. 841.

Ιεροσυλος. Vid. Βωμολοχος.
Ετεροι δ' εισιν ιεροσυλοι, ρητορες,
Και συκοφανται,—Ib. Pl. 30.

Ιεροτροχος.
Ητ' επὶ ταυροφόρον ιεροτροχον αμμα τιταινεις. Orph. H.

Ιεροφοιτος. Vid. Στησιχορος.
Εκποθεν ιεροφοιτος επι στομασεσσιν αειδων
Λαθη εεζομενη λιγυρὴν ανεβαλλετο μολπην. Ep. l. 5.

Ιερων.
—Ιερων, προτεροις ισος ηρωεσσι. Theoc. 16. 80.
Υψηλὸν δ' Ιερωνι κλεος φερεσιεν αοιδοί. Ib. 98.

ΕΡΙΤΗ. Καλλινικος, ευαρματος.
Συρακοσιων ιπποχαρμαν βασιληα,—
Καθαρῳ σκαπτῳ διεπων
Αρτια μηδομενος.—
Παρ' Αιτναιον ξενον.
Ος Συρακοσαισι νεμει, βασιλευς
Πραυς αστοις, υ φθονεων αγαθοις,
Ξεινοις δὲ θαυμασὸς πατήρ. Pind.

Ιερωνυμος.
Αργειος αμαθης, αλλ' Ιερωνυμος σοφός. Ar. Ecc. 201.

Ιερωσυνη.
—Διδοται μαλισθ' ιερωσυνα Κωλῃ,—Ath. 9.
SYN. Ιεραρχια θυηπολη.

Ι Ζ

ΙΖΑΝΩ, Ἱζω, Ἱζομαι.
—Και ιζανεν ευρυν αγωνα. Il. ψ 258.
—Επει υ μοι επ' ομμασι νηδυμος υπνος Ιζανει, αλλα μελει πολεμοιο, - Il. κ 92.
Αλλα μετοκλαζει, και επ' αμφοτερυς ποδας ιζει. Ib. ν. 281.
Βυλὴν δε πρωτον μεγαθυμων ιζε γεροντων. Ib. β. 53.
Τῃ ρ' Αχιλευς ιζεσκε Διὶ φιλος,—Ib. ω 472.
SYN. Καθιζω, εγκαθιζω, καθιζανω, καθιδρυω. επικαθημαι. εζομαι, καθεζομαι. εμπιπτω.

Ι Η

ΙΗΙΟΣ. Vid. Απολλων.
Ιηιε Δαλιε Παιαν. Soph. Oed. T. 156.
—Ουτε τοισιν Ιηιων καματων
Ανεχουσι γυναικες. Ib. 182.
Ιηιον μελος Eur. Ph. 1053.
SYN. Τοξοτης—ιατήρ—θρηνητικος.

Ιηπαιηων, Ιη παιαν.
—Και Ιηπαιηον αειδειν. Hom. A. 500.
—Ως πραγοιεν Ιηπαιηονι δωρα. Ib. 272.
Αμφὶ δε δαιομενοις ευρυν χορον εστησαντο
Καλὸν Ιηπαιηον', Ιηπαιηονα Φοιβον
Μελπομενοι—Ap. 2. 704.
Ιὴ Ιὴ παιηον' ακυομεν—Call. 2. 97.
Ιη παιων, χαιρωμεν. Ar. Th. 318.

Ιημι.
—Ηκεν ιησιν. Il. ι. 697.
SYN. Απειμι, απερχομαι.

Ιημι.
Ως φασαν, ἱεῖσαι οπα καλλιμον—Od. μ. 192.
Αξιυ, ὁς καλλισον ὑδωρ επὶ γαῖαν ἱησιν. Il. φ. 158.
SYN. Αφιημι, ανιημι, ενιημι, εξιημι.
Ιηονια.
Ου χολυφῶν τρυφερῆς αςρον Ιηονιης. Ep. l. 4.
Ιηπυγιος.
—Τετανυσαι Ιηπυγιην επὶ γαῖαν. Dion. 91.
ΙΗΣΟΥΣ.
Ιυδαιων βασιλεὺς Γαλιλαῖος Ιησῦς. Nonn.
SYN. Μεσσιας, Χριςὸς, Λογος.
EPITH. Βιοσσόος, θεηγόρος, αμυμων, ταχυεργος:
PHR. Πρωτογόνος ὑ{ι}ὸς. ανθρωπυ ὑὸς.
Κοιρανος Εβραιων—σκηπῖῦχος Ιησῦς.
—Δι' ηρος ἦλθεν Ιησῦς
Κοιρανος ηνεμοφοιτος.—Nonn.
Σωτηρ Ιησῦ χριςε με, πλαςυργὲ μυ. Cyr.
Ω τῶν πολων παγκλυτος Ιησὺς αναξ. Naz.
Σοφια κοσμοτεχνῆτις—Πατρὸς μορφὴ, σφραγὶς, καλλος. Synef.
—Αμνὸς εχεθρων Παγξενταο θεῦ.—
Ραββὶν επυρανιων αδυτων ὑψιθρονε ποιμὴν. Non.
Παντοκρατωρ, αγενητε, και αρχὴ, και πατερ αρχῆς,
Υἱὸς αθανατοιο φαος μεγα.—Naz.
Πολυηρατε κυδιμε,
Σε μακαρ γονε παρθενυ, κ. λ. Cyr. Hymn.

I Θ

ΙΘΑΓΕΝΗΣ.
—Αλλά με ἶσον ιθαγενεεσσιν ετίμα
Καςωρ Υλακιδης,—Od. ξ 203.
Τεναγων τ' αριςος Βακτριων Ιθαγενης. Aesc. P. 306.
SYN. Εγχωριος, πολιτης. γνησιος, αυτοχθων. καθαρός.
Ιθαμενης. Vid. Σθενελαος.
Ιθακη.
Οι θ' Ιθακην ἔχον—Il. β. 632.
EPITH. Αμφιαλος, αιγιβοτος, ευδιελος, εὐκτιμενη, ὑπονηΐος, παιπαλοεσσα. ςἶειρα, φιλη.
Τρηχεῖ' αλλ' αγαθὴ κυροτρόφος,—Hom.
Τηδ' επι Νηριτινς Ιθακης εδος εςηρικται: Dion.
Η νησος κραναὴ Λαερτιαδαο πατρη. Ep.
Εν δ' Ιθακῃ υτ' αρ δρομοι ευρέες, υτέ τι λειμων
Αιγιβατος, και μαλλον επηρατος ἱπποβοτοιο.
Ου γάρ τις νησων ἱππηλατος, υδ' ευλειμων
Αιθ' αλὶ κεκλιαται. Ιθακη δε τε και περὶ πασων. Hom.
Ιθακησιος, Ιθακησιοι
Κηρυξ Ευρυβατης Ιθακησιος,—Il. β. 184.
Τον νῦν ἶσα θεῷ Ιθακησιοι εισορωσι. Od. ο. 519.
Ιθακος.
Την ποιησ' Ιθακος, και Νηριτος—Ib. ρ 207.
Ιθμα.
Αι δὲ βατην τρηρωσι πελειασιν ιθμαθ' ὁμοῖαι. Il. ε. 778.
SYN. Ιχνος, βῆμα, ὁρμημα. ὁρμή διαβημα.
Ιθυδικης.
Ουδὲ ποτ' ιθυδικαισι μετ' ανδρασι λιμὸς οπηδει,
Ουδ' ατη—Hes. ε. 228.
SYN. Ιθὺς, δικαιος.
Ιθυδρομος.
—Ιθυδρομόν τε Πριονα—Ep. l. 6.
Ιθυντηρ, Ιθυντωρ.
Ου βοες ιθυντῆρες αροτρευσυσιν αρυραν. Sibyl.l.2.
Ος καί με προεηκε μολειν ιθυντορα κοσμυ. Non.
SYN. Κυβερνητὴρ. οδηγός.—Χαλινος—πηδαλιον.—ὁρμηςὴρ.
Ιθυνω.
—Ζεὺς δ' εμπης παντ' ιθυνει. Il. ρ. 632.
SYN. Διϊθυνω, εξιθυνω, επιθυνω, κατιθυνω, ευθυνω, κατευθυνω, ορθοω, ὁρμαω. επιςατεω εξισοω. διοικεω.
Ιθυπ]ιων.
Δευτερος αῦτ' Αχιλευς μελιην ιθυπ]ιωνα
Αςεροπαιω εφηκε,—Il. φ. 169.
EXP. Επ' ευθειας φερομενην, ἰπ]αμενην.
Ιθυς, Ιθυτερος, Ιθυντατος.
—Ιθεῖα γαρ εςαι. Il. ψ. 580.
Τῶν δ' αγαθῶν αιεὶ πρηξιες ιθυτεραι. Theog. 1020.
—Ος μετὰ τοῖσι δικην ιθυντατα' ειπη. Il. σ. 508.
SYN. Δικαιος, ορθὸς, ευθὺς, ατρεπ]ος, αληθής. θαυμασος.
Ιθὺς, Ιθὺ, Adv.
Οι δε μενος χειρῶν ιθυς φερον—Il. ε 506.
—Επεὶ τετραπ]ο προς ιθὺ οἱ. υδ' αφαμαρτε. Ib. ξ. 403.
SYN. Ιθεως, ευθὺ, επ' ευθειας, ευθὺς, ορθῶς, δικαιως. αντικρυ.
Ιθυτενὴς, Vid. Μολιβαχθής.
Ιθυω.
Πολλὰ δ' αρ' ενθα και ενθ' ιθυσε μαχη πεδιοιο. Il. ζ. 2.
Οππη τ' ιθυει, τῇ τ' εικυσι ςιχες ανδρῶν. Il. μ. 48.
Ιθυει, αλλ' υτι πρησσει.—Il. λ. 551.

Δυσεμεναι

Δωσεμεναι ὃ κεν ἦσι μετα φρεσιν ιθυσαιν. Ap. 2. 952

SYN. Ενορμαω. εφορμαω, ὁρμαω, βυλομαι. φερομαι (επ' ευθειας)—εφιεμαι.

Ιθωμη.

—Και Ιθωμην κλωμακοεσσαν. Il. β. 729.

I K

IKANOΣ, Ἱκανωτατος.

Ως αλις ως αυτὰν ἱκανὸν γονυ'—Call. 6. 133.

Ἐξ ὥραι μοχθοις ἱκανωταται,—Ep l. 1.

SYN Εξαρκὴς, διαρκὴς, επιτηδειος, χρησιμος, δοκιμος, ευφυὴς. αξιος.

Ικανω, -ομαι.

—Μεγα πενθος Αχαιΐδα γαῖαν ἱκανει. Il. α. 254.

Τὔνεκα νῦν τὰ σὰ γυναθ' ἱκανομαι,—Ib. σ. 457.

SYN. Αφικανω, εισαφικανω, ἱκω, ἱκνεομαι, παραγινομαι, φθανω, καταλαμβανω.—ἱκετευω.

Ικαριος.

Ποντυ Ικαριοιο,—Il. β. 145.

Ικαρος.

Ικαρον ειναλιην, ὅθι ταυροπολοιο θεαῖο

Εωμοὶ κυισσηεντες αδευκεα καπνον εχυσι. Dion. 610.

Ικελος. Vid. Εικελος.

—Ενὶ προμαχοις συὶ ἰκελος αλκὴν. Il. δ. 253.

Νηχομενη ἰκελη—Mosch. 2. 47.

Ικελοω.

—Θηρσὶν κεινυς ικελωσας, Ep. l. 1.

SYN. Απεικαζω.

Ικεσια.

Μηδε μεν ἱκεσιην αγανοφρονα παγχυ παρελθοις. Apollin.

SYN. Ικετευμα. ἱκετεια. ἱκετευσις. ἱκετρια, ἱκετηρια. λιτη. αντιβολια, αντιβολησις. δεημα, δεησις. ποτνιασις, πρεσβεια, προσλιπαρησις, παρακλησις.

EPITH. Πολυδακρυος, πολυευκτος, ολιγοθηρα.

Ικεσιος.

Εξελθε τεκνον· ἱκεσιος σε λισσομαι. Soph. An. 1244.

—Ικεσιυς πεμπων λιτας.—Ib. Ph 501.

Νεῦσον προς αυτὺ Ζηνὸς ἱκεσιυ. Ib. 490.

SYN. Ικετικὸς, ἱκετηριος, ἱκτηριος, ἱκετησιος. ἱκετης.

Ικετευω.

Ες Πηλῆ' ἱκετευσε και ες Θετιν αργυροπεζαν. Il. π. 574.

SYN. Εξικετευω, καθικετευω, αντομαι. γονυπετεω, λιπαρεω. λισσομαι, προσκυνεω, προσπιπτω, πρεσβευω, μεσιτευω, ὑπερευχομαι, ὑπερεντυγχανω, ἱκομαι, δεομαι.

Ικεταδοκος.

Ικεταδοκυ γαρ τῆσδ' απὸ σκοπῆς ὁρῶ

Το πλοῖον —Aesc. Supp 721.

Ικετηρὶς.

—Κλυυσα λογων ἱκετηρίδα φωνήν. Orph. H.

Ικετης, Ικέτις.

—Ουδ' ἱκετας εμπαζεαι—Od. π. 423.

Αλλ' ελεαιρε αναξ. ἱκετης δέ τοι ευχομαι ειναι. Od ε. 450.

Ικέτις αφῖγμαι τοῖσδε συν κατευγμασιν Soph. Oed. T. 939.

SYN. Ικεσιος, ἱκετικὸς, ἱκτὴρ, προσικτωρ, γονυπετὴς, αιτητὴς, λιπαρὴς, δεητικὸς.—ἑδριτης, εφεσιος.—προσφυγος.

EPITH. Αιδοῖος, λυγρὸς, νηλεὴς, πρηνὴς.

Ικετηρια, Ικτηρια.

Ικετηριαν δε γονασιν εξαπτω σεθεν

Το σῶμα τεμόν—Eur. I. A 1216.

SYN. Ικετρια, ἱκτηριος κλαδος.

Ικετηριος, Ικτηριος, Ικετηρὶς, Vid. Ἱκεσιος.

Ικτηριοις κλαδοισιν εξεστεμμένοι. Soph. Oed. T. 3.

—Εν χεροιν εχων Ικτηριον θησαυρον—Ib. Aj. 1194.

Παντες σε προσκυνῦμεν οἵδ' ἱκτηριοι. Ib. Oed. T. 335.

—Σωζων μυσας ἱκετηρίδι φωνῆ. Orph. H.

Ικετησιος. Vid. Ικεσιος.

Ζεὺς σφεας τισαιτο ἱκετησιος ὅς τε και αλλυς

Ανθρωπυς εφορᾷ, και τινυται ὅστις ἁμαρτῃ. Od ν. 213.

Ικμαινω

Ως τῆς ικμαινοντο παρηΐδες—Ap. 4. 1066.

SYN. Υγραινω.

Ικμαλιος.

—Ην ποτε τεκτων

Ποιησ' Ικμαλιος—Od. τ. 57.

Ικμας.

—Αφαρ δέ τε ικμὰς εβη—Il. ρ. 392.

SYN. Νοτις, ὑγροτης, ὑγρασια. λιπαροτης. ατμὶς. σταγών.

EPITH. Αθλιβὴς, γλαγοεσσα, καταρρυτος, νεκταρεα. λειριοεσσα, ομπνιος.

Και χθονιαι γαιης πηγορρυτοι ἱκμάδες αγναί. Orph.

Ικμενος,

—Πολλα γαρ τοῖς ἰκμενοις

Επελλον αυτὸς—Soph. Ph. 500.

SYN. Πορευτικὸς.

Ικμενος,

Ικμενος,
Τοῖσιν δ' ικμενον ὖρον ιει εκαεργος Απολλων· Il. α. 479.
SYN. Υγρός.
Ικνεομαι, Ἱκομαι, Ἱκω.
Αςε' επ' ανθρωπων ιχνευμεναι—Od. ι. 128.
—Ο δέ κεν κεχολωσεται, ὅν κεν ἱκωμαι. Il. α. 139.
—Τι δὲ σε φρενας ικετο πενθος; Ib. 362.
Ενθεν δὴ νῦν δεῦρο τ.δ' ἱκω πηματα πασχων. Od ρ. 444.
Ταυτης ικνῦμαί σε—Eur. Or. 670.
SYN. Αφικνεομαι, εφικνεομαι, προικνεομαι, ερχομαι, επερχομαι, παραγινομαι, ὑφεμι, υφερχομαι.—ικετευω.
Ικριον
—Λιπε δ' ικρια νηὸς εἴσης. Il. ο. 729.
SYN. Επικριον, καταςρωμα, σανιδωμα. κεραια, καρχησιον, ςηριγμα, δικρανον—παντα τα απλῶς μετεωρα.
Ικταρ.
—Οι δε κεραυνοὶ
Ικταρ ἁμα βροντῇ κε και ασεροπῇ ποτεοντο. Hes. Θ 691.
SYN. Ταχιςα. πλησιον. εγγύς. αρτι. πυκινῶς. εξαπινης.
Ικτὴρ, Ικτης
Αλλοθεν αλλαι λυγρῶν πονων
Ικτῆρες επιςοναχῦσι Soph Oed. T. 195:
—Τῦσδ' αραντες ικτῆρας κλαδῦς. Ib. 143.
Ικτῆρι θαλλῷ προσπιτνῦσ' εμον γονυ. Eur. Sup. 10.
Αχλαινος ἱκτης, πηματων λυγρῶν κοτις. Lyc. 763.
SYN. Ικετης, ικετηριος. πτωχός. επηλυς.
Ικτὶν, Ικτῖνος (λυπη)
—Γλαῦκες, ικτῖνοι, λαγοί Soph. Fr.
Ικτινα παντοφθαλμον αρπαγα τρεφων. Ar. E.M.
Ικτιδεος.
Κρατὶ δ' επ' ικτιδεην κυνεην—Il. κ 335. (al. επὶ κτιδεην.)
Ικτὶς, Vid. Ιχνευτής.
Ικτίδας ενυδρις,—Ar. A. 880.
SYN. Κασωρ—γαλῆ αγρια.

I Λ

ΙΛΑ, Ιλη.
—Λεοντων α δαφοινες ιλα. Eur. Alc. 592.
—Παρα τοι καταθυμιος Ιλα. Call. 5. 33.
Ενθα μιν ευφρωνες ἱλαι
Συν καλαμοιο βοᾷ θεὸν δεχονται. Pind. N. 5.
SYN. Ειλη, αγελη. ταξις.—σπῆ.—συςημα, ςῖφος, κλαμὶς.
Ιλαδὸν,
—Εςιχοωντο Ιλαδὸν εις αγορὴν—Il. β. 93.
SYN. Αγεληδὸν, ςιχηδὸν, πασσυδιη, ὁμιληδὸν, αθροως, φαλαγγηδόν. κατα συςροφὰς, ιλας.
Ιλαμαι, Ἱλαομαι, Ἱλασκομαι. Vid. Ἱλημι.
—Χαιρε αναξ, ἵλαμαι δέ σ' αοιδῆ. Hom XX. 5.
Ενθάδε μιν ταυρειοις και αρνειοῖς ἱλαονται. Il. β. 550.
Οιδε πανημέριοι μολπῃ θεὸν ἱλασκοντο. Il. α. 472.
SYN. Εξιλαομαι, εξιλασκομαι. εξιλεοω, εξιλεῦμαι. εξευμενιζω, αρεσκω.—καθαιρω.
Ιλαος, Ἱλεως
Αυτίκ' επειθ' ἱλαος Ολυμπιος εσσεται ἡμῖν. Il. α. 583.
—Συ δ' ἱλαον ενθεο θυμὸν. Il. ι. 635.
Τον καιρὸν ευχυ παντοθ' ἱλεων εχειν. Sent.
—Ἱλεῳ φρενὶ Κοσμῳ τε χαιρων Soph Tr. 776.
SYN. Ευμενὴς, πρᾷος.—ιλαρὸς.
Ιλαρός.
Ιλαροὶ πίωμεν οἶνον. Anac 41. 26.
SYN. Ιλαρινος, φαιδρὸς, τερπνὸς. περιτερπης, ευθυμος, ευχαρις, περιχαρὴς, ἡδὺς, αγανὸς, αςεῖος, ευπροσιτος.
Ιλασμα, Ἱλασμὸς.
Δαιμοσι μειλιχιοισιν ἱλασματα—Sibyl.
Ιλασμὸς τε θεων—Orph 39.
SYN. Εξιλασμὸς, εξιλασις, ιλαςηρια ταπραοτης, ευμενεια. μειλιξις. συγχωρησις. διαλλαγὴ, καταλλαγή.
Ιλαςηρ.
Ιλαςῆρα βροτοις Υιὸν επεμψε Θεός. Ep. l. 6.
SYN. Ιλαςηριος, μεσιτης.
Ιλεος.
Ιλεον εκ οικησιν—Theoc 17. 9.
SYN. Ειλεος, ιλὺς. φωλεός.
Ιληκω, Ἱλημι, Ἱλαω, Ἱλασκω Vid. Ἱλαομαι.
Εικονας ἱληκοις δαρον οφειλομενος. Ep. l. 4.
Αλλα ανασσ', ἱληθι, διδαθι δέ μοι κλεος εσθλον. Od γ. 380.
Ιλαθι νῦν, φιλ' Αδωνι—Theoc. 15. 143.
Ει κεν Απολλων Ημῖν ἱληκησι.—Od. φ 365.
—Πρῶτος κελομην θεον ἱλασκεσθαι. Il α. 386.
SYN. Ιλεως, ευμενὴς ειναι.
Ιλιὰς,
Ιλιάδαι βασιλῆες—Eur. Andr. 1021.
Ιλιαδας τε μαχας,—Theoc. 22. 220.

—Και

—Και σελὰς Ιλιάδος. Ep. I. 3.

Ιλιακός.

—Μυθων δ' ἱστορες Ιλιακων. Ep. I. 1.

Ιλιγγιαω.

Και χθων εμπεδὸς ες', ιλιγγιωσι δ' απισοι. Naz.

Υπο τε δεες γαρ των οπλων ιλιγγιω. Ar. Av. 581.

SYN. Σκοτοδινιω—διαπορεμαι. κυκλῳ συςρεφομαι.

Ιλιγγος

Αμφὶ και ιλιγγοις δεμας αχθεται—Nic.

EXP. Σκοτος εκ τε περι την καρδιαν ςροφε.—απορια.

Ιλιονεύς.

—Αγαυε Ιλιονῆος Il. ξ. 501:

Ιλιήιος.

Φευγω προς πεδιον Ιληϊον—Il. φ 558.

Ιλιος. Vid. Τροιη

—Νυν ωλετο πασα κατ' ακρης

Ιλιος αιπεινή,—Il. ν. 773

EPITH. Αιθαλοεσσα, ευπυργος, ευτειχεος, ευπωλος, ερατεινή, ηνεμοεσσα, ιερά, οφρυοεσσα, Δαρδανιη.

PHR. Ιλιν—ευναιομενον πτολιεθρον. Hom.

—Ιλε ερικυδέος αςυ. Cal.

—Φρυγιον αςυ καλλιπωλον. Eur.

Ιλιον, αγλαον αςυ παλαι γεινων ἡρωων.

Ιλιον, ην επολισσε Ποσειδαων και Απολλων.

Ιλιον, ην αλαπαξαν Αθηναιη τε και Ηρη.

Ξανθῳ επ' ευρυ ρεοντι και Ιδαιῳ Σιμοεντι. Dion.

Ιλισσός.

—Ακταιοιο παρα ροον Ιλισσοῖο. Dion. 1023.

—Θεσπεσιυ ροον Ιλισσοῖο. Ib.

Ιλλας.

—Ως ὅτε βῦς τὸν τ' ὠρεσι βωκόλοι ανδρες

Ιλλασιν εκ εθελοντα βιη δησαντες αγεσιν. Il. ν. 572.

SYN. Δεσμὸς, σχοινιον.

Ιλλος.

Ιλλος γεγενημαι προσδοκων—Ar. Th. 859.

SYN. Στρεβλός, ςραβὸς, τυφλός.

Ιλλυριός

—Οι δε βαρβαροι θεοὶ

Πεινωντες ὥσπερ Ιλλυριοὶ κεκριγοτες. Ib. Av. 1520.

Ιλλυρίς.

Δεξιτερην κατα χειρα φαινεται Ιλλυρὶς αἶα. Dion. 96.

Ιλλω.

Τω μεν επὶ πρωτησι Μυκηναιων αγορησι

Δεσμοῖς ἰλλομενον μεγαλων απεθηκατο νωτων Ap. 1. 129.

—Ο δ' ιλλομενὸς περ ὁμιλῳ Ib. 2. 27.

SYN. Ενιλλω. κατιλλω, ὑπιλλω—δεω, δεσμευω—συνειλεω, συςρεφω.—συγκλειω. κρυπτω.

Ιλος

—Θεου παρὰ σηματι Ιλυ. Il. κ. 415.

Ιλυ Δαρδανιδαο, παλαιε δημογεροντος. Il. λ. 372.

Εν πεδιῳ Σιμοεντος, ὅθι Φρυγὸς ηρίον Ιλυ. Theoc.

Ιλυοεις

—Ιλυοεντος απὸ θρωσμὺς ποταμοῖο, Ap. 2. 825.

Ταρταρον ιλυοεσσαν—Nic.

SYN. Ιλυωδης, πηλωδης, πηλινος, τεναγωδης, τελματωδης, κοπρωδης, βορβορωδης, δεισαλεος. ωχρός.

Ιλυς.

Κεισεθ' ὑπ' ιλύος κεκαλυμμενα.—Il. φ. 318.

Πολλὰ δε καρφεα, τα δ' ιερυ περ εοντος,

Ιλυες εβαλοντο κινωπετα, —Call. 1. 25.

SYN. Βορβορος. πηλὸς, αφυσγετός.—ιλεος, φωλεός.—ὑποςαθμη, τρυξ.

I M

ΙΜΑΙΟΣ.

Αειδει καί πυ τὶς ανηρ ὑδαγωγὸς ἱμαῖον, (ᾆσμα) Call. Suid.

SYN. Επιμυλιος. επαντλιες επιωδος.

Ιμὰς

Αγχε δε μιν πολυκεςος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν. Il γ 371.

SYN. Λωρον. ἁμμα, ὁρμος. σφαιρωτήρ. δεσμὸς. κημός. μυρμηξ.

EPITH. Αυχενιος, αρραγὴς, βοεος, βοειος, καςὸς, εὔτμητος, εχιδνηεις. θοὸς, ὁμοπλεκης, προδετος, πωμαδιος, σκληρὸς, σκολιὸς, ςερεὸς, φαεινὸς, αργυρεος, χρυσεος.

—Ιμάντα βοὸς φοινικι φαεινόν. Hom.

Θηκε παροιθε ποδων δοιὼς εκατερθεν ἱμαντας

Ωμὺς, αζαλεως· περι δ' εῦ γ' εσανεςραφῶτες. Ap.

Ιμασθλη.

—Γεντο δ' ἱμασθλην

χρυσειην, ευτυκτον, ἐῦ τ' επεβησατο διφρε. Il. θ 43.

SYN. Σκυτηλη, σκυταλὶς. μαςιξ.

EPITH. Αφειδὴς, δαιδαλεα, ευπαιντος, ευκινητος, εχιδνηεσσα, καρχαλεα, ταρταρια, τριελικτος, πληξιππος, πυριφλεγεθων, ριγεδανὴ, ραδινή.

Ἱμαντοπεδη.
—Δεισας θηρὸς ἱμαντοπεδην. Ep. l. 1.
Ἱμασσω.
—Και σε πληγῆσιν ἱμασσω. Il. ο. 17.
SYN. Μαςιζω, παιω, πληττω, πατασσω.
Ἱματιον, Ἱματιδιον.
Τῷ δομεν ἱματιον καθαρον, και καινα πεδιλα. Ar Av. 974.
Εν τοῖσιν ἱματιδιοις—Ib. L 471.
SYN. Θοιματιον, εσθης, αμπεχονη.
Ἰμβριος.
Ἰμβριον αιχμητην, πολυϊππε Μεντορος υἱον·
Ναῖε δε Πηδαιον πριν ελθεῖν υἷας Αχαιῶν,
Κερην δε Πριαμοιο νοθην εχε Μηδεσικαςην. Il. ν. 171.
Ἴμβρος.
—Και Ἴμβρε παιπαλοεσσης. Ib. 33.
Ἴμβρος τ' ευκτιμενη—Hom. A. 36.
Ἱμερα.
Ἱμερα ανθ' ὑδατος ρειτω γαλα—Theoc. 5. 124.
EPITH. Υψικρημνος.
Ἱμειρω, Ἱμειρομαι.
Ψυχεος ἱμειρων κατελεξατο οινοβαρειων. Od κ. 555.
—Και ἧς ἱμειρεται αιης Od α. 41.
SYN. Εφιμειρω, επιθυμεω, ελδομαι. θελω.
Ἱμεροεις, Ἱμεροεςατος, Ἱμερόεν, (adv.)
Στηθεα θ' ἱμεροεντα, και ομματα μαρμαιροντα. Il. γ 397.
Πλεῦτε θεῶν καλλιςε, και ἱμεροεςατε παντων. Theog. 1113.
Τοῖσιν δ' εν μεσσοισι παῖς φορμιγγι λιγειῃ
Ἱμερόεν κιθαριζε—Il σ 570.
SYN. Ἱμερτὸς, εφιμερος, πανιμερος, επηρατος, ερασμιος, καλὸς, ποθεινὸς, χαριεις, ἡδὺς, φρενοθελγὴς.—επιθυμητικός. Suid.
Ἱμεροννες. Vid. Αδωνις.
Ἱμερος.
—Γλυκὺν ἱμερον εμβαλε θυμῳ. Il. γ. 139.
Μή ποτ', ὦ δεσποιν', επ' εμοὶ
Χρυσεων τοξων εφειης
Ἱμερῳ χρισασ' αφυκτον οἰςόν. Eur. M. 635.
SYN. Ποθος επιθυμια, ερος. Ερως.
EPITH. Απατηλιος, καλὸς. θρασυς, οξὺς, πανδαματωρ, ἡδύς.
Νικᾷ δ' εναργὴς βλεφαρων
Ἱμερος ευλεκτρε νυμφας,—Soph.
Ἱμεροφωνος.
—Χαριτων ἱμεροφωνων ἱερὸν φυτόν. Theoc. 28.7.
SYN. Γλυκυφωνος.
Ἱμερτὸς, Ἱμερος. Vid. Ἱμεροεις.
Οἱ τ' αμφ' ἱμερτὸν Τιταρησιον εργ' ενεμοντο Il. β. 751.

—Καλλος ἱμερωτατον. Ep.
Ἱμονια.
Αλλά συ μεν ἱμονιαν τιν' αποπατεῖς—Ar. Ecc. 351.
SYN. Σχοινιὸν, αντλητηριον.
Ἱμονιοςρόφος.
Ποθεν συνελεξας ἱμονιοςροφε μελη. Ib. R. 1332.
SYN. Σχοινοςρόφος. ευτελὴς.

I N

IN. Vid. Ις.
Ινα.
—Ινα χερσὶν ὑπ' Αινειαο δαμειη. Il. ε. 3653
SYN. Οφρα, ὅπως.
Ινα.
—Ιν' αθανατων εδος εςι. Ib. 360.
SYN. Οπε.
Ιναχὶς, Ιναχειος, Ιναχιδης.
—Ιναχὶς Ιω. Nonn l. 31.
Συ δ' Ιναχειὸν σπερμα—Aesc. Pr. 704.
—Νυμφοκομον Ιναχιδαις γαμον. Eur. I. A. 1087.
Ιναχος.
—Χρυσῷ τε και ανθεσιν ὑδατα μιξας
Ηξει φορβαιων Ιναχος εξ ορεων,
Τᾳ 'θανα το λοετρον αγων καλόν—Call. 5. 50.
EPITH. Ωχυρέεθρος.
Ιναχος.
—Και ειλαχεν Ιναχον Ηρη. Nonn. l. 47.
EPITH. Ευπαρθενος.
Ιναχος.
—Θυηπόλος Ηρης.
Ινδαλλομαι
Αλλος δ' ἡνιοχος ινδαλλέται—Il ψ. 460.
—Ινδαλλετο δέ σφισι πᾶσι. Ib ρ 213.
SYN. Φαινομαι, εικαζομαι, ὁμοιεμαι. καταφαινομαι. φανταζομαι, ανατυπεμαι, ειδαλλομαι. ςοχαζομαι.
Ινδιχος.
—Και τον Ινδιχον χρυσόν—Soph. An. 1050.
Ινδοὶ.
—Οππότε φῦλα κελαινων ωλεσεν Ινδῶν. Dion. 1161.
Θεσπεσιον λιποντες, εειδομενας δ' ὑακινθῳ
Πιοτατας φορεεσιν επὶ κρατεσφιν εθειρας. κ. λ. Ib. 1114.
EPITH. Αδιδακτοι, αφρονες, ἁβροβιοι, αντιποροι, αγηνορες, αιθοπες, αινομοροι, αρειμανεῖς, αμεμφεῖς, αβακχευτοι, ατινακτοι, ανητητοι, δασπλῆτες, δορυθρασεῖς, γηγενεῖς, γυναιμανεῖς, δολορραφεῖς, ετεροτροποι, ευπηληκες, κυανοχροες. κελαινοι,

κελαινοί, μειλιχιοι, ευκαρηνοί, ευκομοι, ὁμοζυγεις. μελαγχρωτες, μελαγοχροες, πολυσπερεις. εμφρονες, σιδηροφοροι, τολμηεντες, ὑψιλοφοι, ὑπερφιαλοι, φονιοι, χαλκοχιτωνες, χαμαιγενεις.

Ινδολετης. Vid. Βακχος.

Ινδός

Αλλά τοι εσπεριοις μεν ομβριος ὑδασιν Ινδὸς
Γαῖαν αποτμηγει—Dion. 1132.
—Ποταμε μεν απειρεσιε πελας Ινδε. Ib. 1137.

Ινίον.

Βεβληκει κεφαλῆς κατὰ ινίον οξεϊ δουρί. Il. ε. 73.
EXP. Το πλατυ νευρον, το καθῆκον απὸ της κεφαλῆς επὶ τον αυχένα.—κοτίς.—ις.

Ινις.

Φιλος Αστυαναξ, Εκτορος ινις. Eur. Tro. 570.
SYN. Υἱός. βρεφος. απογονος.—νεος, νηπιος.—

Ινω.

—Καδμε θυγάτηρ καλλισφυρος Ινὼ
Λευκοθεη, ἡ πρὶν μεν εην βροτος αυδηεσσα,
Νῦν γ' ἁλὸς εν πελαγεσσι θεῶν εξεμμορε τιμῆς. Od. ε 333.
EPITH. Αμβροτος, ακαμαντος, αγλαοπαις, ακηρυκτος, ασατος, βοοκραιρος, δυσγαμος, θαλασσανομος, κερασφορος, κεροτροφος, κυανοπεζα, καλλιτόκος, λυσσάς, οιστρηθεισα, ορεσιδρομος, πενθάς, ποντιάς, ποικιλοδακρυς, ποδηνεμος, μετανασιος, τλησιπονος, ὑγροβαφης, ὑδριάς, φιλοπαις. Αγηνορίς.
PHR. Μαῖα Διωνυσε—Αθαμαντος συγγαμος—Λευκοθεη κρατεεσα χυτῆς κληῖδι γαληνης. Non.
Ινω δε λευκοθεα, ποτνιαν
Ομοθαλαμε Νηρηΐδων—Pind.

Ινωπος.

—Υπ' Ινωποιο ρεεθροις. Hom. A. 18.
Χρυσῷ δε πλημμυρε βαθὺς Ινωπος ελιχθεις.
—Ινωποιο παρὰ ροον, ὅν τε βαθισον
Γαια τοτ' εξανιησιν, ὅτε πληθοντι ρεεθρῳ
Νειλος απὸ κρημνοῖο κατερχεται Αιθιοπῆος. Call.

I Ξ

ΙΞΑΛΟΣ.

—Ιξαλε αιγὸς Αγριε—Il δ. 125.
SYN. Χιμαρος.—πηδητικὸς, ὁρμητικὸς.—τελειος.—θορος, φοιταλεος.
EPITH. Δικερως, δασυκνεμος, δασυχαιτης.
Ιξαλος ευπωγων αιγὸς ποσις.—Ep.

Ιξευτηρ. Ιξευτης.

Αιθροτοκε τε γονῆς επιβητορας ιξευτῆρας. Man. 4. 359.

Ιξευτας ετι κῶρος, εν αλσεϊ δενδραεντι
Ορνεα θηρευων,—Bion. 2. 1.
Ιξευταῖς, καλαμοις,—Ep.
SYN. Ορνιθευτής—ιξευτικὸς, ιξιοεις, ιξωδης.
EPITH. Λαθροβόλος.
Ιξοφοροις δονακεσσιν επισπαστας ορνιθας.
Και ταναὺς ορνιθας απ' ηερος ειρυσασθαι. Opp.

Ιξοβολος.

Ιχθυοθηρευτάς τε και ιξοβολες δολοεργέε. Man. 4. 243.

Ιξιονιος.

Ουδ' ὁπότ' ηρασαμην Ιξιονιης αλοχοιο. Il. ξ. 317.

Ιξιων.

Λυσομενος χαλκεων Ιξιονα νειοθι δεσμῶν. Ap. 3. 62.
—Και τον ἁρματηλετην
Ιξιον' εν δεσμοῖσιν εκμιμησομαι. Eur. Herc. F. 1298.
Τον πελάταν λεκτρων Ποτε τε Διος Ιξιονα
Κατ' αμπυκα Δρομαδα δεσμιον,—Soph. Ph 688.

Ιξός.

Και δολιχαὶ θωμιγγες, ὑγρὸς τε μελιχροος ιξός.
Opp κυν α.
SYN. Ιξια. γλοιὸς—παγὶς (των σρεθιων.)—γλισχρος.
—Ορνιθων δηΐος ιξός. Opp.
Δρυς γαρ επ' ορνιθεσσι φερει τον αναρσιον ιξόν.
—Θηρευτην ουμασιν ιξὸν εχων. Ep.

Ιξοφόρος. Vid. Ιξευτής.

Ιξοφόροι δρυες—Soph. Fr.

Ιξὺς. Vid. Οσφύς.

—Περὶ δε ζωνην βαλετ' ιξύι. Od. κ. 544.
—Αμφί τε νῶτα και ιξύας,—Ap. 4. 1349.
EPITH. Ευταρσος.

I O

ΙΟΒΟΛΕΩ.

—Γοῖσι πελωρ τόδ' απεφθισεν ιοβολησας. Ap. 4. 1440.
SYN. Ακοντιζω.

Ιοβόλος

Πτηνοῖς τ' ιοβολοις κῆρας χαλεπὰς επιπεμπε.
Orph H.
SYN. Ιομιγης, ιοβόρος, ιωδης, σκορπιωδης, φαρμακοεις.

Ιοβοστρυχος.

—Ιοβοστρυχοισι Μοισαῖς. Pind Isth. 7.
SYN. Μελανοπλοκαμος (al. ιοπλοκαμοισι.)

Ιοδνεφής.
Ηλακατη τετανυσο ιοδνεφες εἶρος εχυσα. Od. δ. 135.
SYN. Μελας. πορφυρεος, ιοειδής.
Ιοδοκη.
Ιοδοκη τετανυσο κατωμαδον—Ap. 2. 681.
Νηπιε. πῦ πικρὴ πυρφόρος ιοδοκη ; Ep. l. 4.
SYN. Βελοθηκη, φαρετρη.
Ιοδόκος
—Ηδὲ φαρετρην Ιοδόκον—Od. φ 59.
Ιοειδής.
Ητε καθαλλομενη ιοειδέα ποντον ορινει. Il. λ. 298
SYN. Ιωδης, ιοδνεφής, μελας, μελανωδης. ανθηρός.
Ιοεις
Αυτὰρ ὁ τοξευτησι τιθει ιοεντα σιδηρον. Il. ψ 850.
SYN. Ιοειδής.
Ιοκαςη.
Ω φιλτατον γυναικὸς Ιοκαςης καρα. Soph. Oed. T. 969.
Ιολαος.
Ηρως, ω Ιολαε, βροτῶν πολυ φιλτατε παντων. Hes. α 78.
EPITH. Αρηΐφιλος, αμωμητος, αςπιςὴς, διογνητὸς, διοτρεφὴς. κρατερὸς, κυδαλιμος, θαρσαλέος, ιππομητις. ιφικλειδης.
Ο μεν γερων υκ ἔςιν Ιολαως ὁδε ;
Νεος μεθεςηκ' εκ γέροντος αὖθις αὖ Eur.
Ιολη.
Πατρὸς μεν ὖσα γενεσιν Ευρυτυ ποτὲ,
Ιολη καλεῖτο—Soph. Tr. 385.
Ιομιγής.
Νεβρος δ' ιομιγῆ θηλην σπασε.—Ep l. 1.
Ιομωρος,
Αργεῖοι ιομωροὶ,—Il. δ. 242.
Ιον
Αμφὶ δε λειμῶνες μαλακοὶ ιν ηδὲ σελινυ. Od. ε. 72.
Και τὸ ιον καλὸν εςιν εν εαρι, και ταχὺ γηρᾷ. Theoc. 23. 29.
SYN. Κυανανγὲς, μελαν, λευκὸν, φοινιον, ὑποδνφιον.
Ιονθάς
Εςορεσεν δ' επι δερμα ιονθαδος αγριυ αιγὸς. Od ξ. 50.
SYN. Νεος.—ταχύς.—δασύς.
Ιονια.
Ηντε και Ιονιην περιναιέται ηυδαξαντο. Dion. 94.
Ιονιος.
—Παρεσιο πρὸς αυγὰς Ιονιοιο. Ib. 487.

Ιοπη.
Αχρι δε και Ιοπης τεῖχος μεγα κυκλωσαντες. Sibyl. l. 5.
Ιοπλοκος. Vid. Βακχος.
Ιορδανης.
—Καλὸν ρειεθρον Ιορδανυ αργυροδινυ. Cyr.
Και τῦ Ιορδανεω απὸ καλλιρροιο ρεεθρων. Dolfe.
Ιός.
—Ουδε κεν ιὸν αποτριψας τινὶ δοιη. Theoc. 16. 17.
Ιος.
Ουκ ἂν τοι χραισμῃσι βιὸς και ταρφέες ιοὶ. Il. λ. 387.
SYN. Βελος. οἶςος.
EPITH. Αελλὴς. αλγινοεις, αμειλιχος. αναλθὴς, βαρὺς, ευγλωχιν, δολιχοσκιος, θανατηφόρος, λευγαλέος, λυγρὸς, καρτερὸς, κρυερὸς, μιαιφονος, οξὺς, ολοὸς, πολυςονος, πολυωδυνος, πτεροεις, ςυφελὸς, ταχὺς, χαλκηρὴς, χαλκοβαρὴς, φαρμακοεις, ωκὺς, ωκυμορος, τανυπτερυξ, τηλεβολος.
Ιος.
—Βαρὺν δ' εξεπτυσαν ιὸν. Theoc. 24. 19.
SYN. Φαρμακον, (δηλητηριον)
EPITH. Εχιδναῖος, θανατηφόρος, κακεργὸς, λευγαλέος, θυμοφθορος, γλυκὺς, ολοφωϊος, μελαγχολὸς, χολοεις, χολοιβορος, βροτοφθόρος, φθισηνωρ, ολεσιμβροτος, ωκυβόλος, ὑποκαρδιος.
Πευκεδανον, θανατοιο φιλον, ζαμενη χολον ιον.
—Λυσσητῆρι κυνὸς βεβολημένον ιῷ. Opp.
Ιος
Ου γαρ παντων ἦεν ὁμὸς θροος, υδ' ια γῆρυς. Il. δ. 437.
SYN. Εις, αυτὸς, μονος.
Ιοςεφανος.
Ειδος θαυμαζοντες ιοςεφανυ Κυθερειης. Hom. V. 18.
Ιοτης.
Μη δι' εμην ιοτητα Ποσειδαων ενοσιχθων
Πημαινει Τρῶας,—Il. ο. 41.
SYN. Γνωμη. βυλησις, βυλη, φροντις. θελησις. χαρις. ιοτητυς.
EPITH. Σοφή.
Ιοτυπής
Ιοτυπης Διὸς ορνις ετισατο Κρῆτα φαρετρης. Ep. l. 1.
Ιυδαια.
Αςεα δ' αυτησειν Ιυδαιης ερατεινῆς. Apollin.
Ιυδαια χαιρεσσα καλὴ πολις.—Sibyl.
EPITH. Θεογενης, παμπληθης.
Ιυδαιοι.
Εργοπονοι παλαμαι Ιυδαιων πολυμοχθοι. Cyr.
EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Αντιβιοι, θεοσυγεις, αχαριςοι, αλαςορες, μιαιφονοι, μεγαθυμοι, υπερηνορεοντες, υψινοοι.
Ιυδαιων μακαρων θειον γενος ϰρανιανων. Sibyl.
Ιυδαϊσμός.
Ιυδαϊσμὸς, χιλιων τ' ετῶν ληρηματα. Naz. 4.
Ιυδας.
—Νοσφι βεβηκε δυωδεκαριθμος Ιυδας. Nonn.
ΕΡΙΤΗ. Αναιδὴς, αβελτερος, αςοργος, αργυραμοιβὸς, δολοπλόκος, δολομητης, θρασὺς, θρασυχειρ, κακοτεχνος, κακοεργος, μιαιφονος, μαινολης, παγκακιςος, ποικιλομητης, κερδαλεοφρων.
Δηϊος, αλλοπροσαλλος, ὁμεςιος εςι μαθηταις,
Διαβολος νεος αλλος εν ὀψιγονοισιν ακυων. Nonn.
Αγνοτοκω Σιμωνος επικλοπον υἱὸν Ιυδαν.
—Θεοκλοπος Ισκαριωτης.
—Φιλοκλεπτοιο φονῆος. Nonn.
Αργυροδεκτης, δυςροτος μυςης,—
Αργυροφυλαξ αργυροτρωκτης πλεον.
Ερρ' αισχροποιὲ, φιλιας διαφθορεῦ.
Ατεμπολητης αισχρος εξ οπαονων.
Κλεπτην γαρ οντα, και θεῦ ϰαπτην φονῦ.
Απιςον, αθεον, παραιομον, αδικον. Naz.
Σχετλιος, ομβριμοεργος, ὃς ϰκ οθετ' αισυλα εργα.
—Παρισατο πομπὸς Ιυδας
Ος μεν αφαυροτατειω μινυνθαδιη χαριν εργυ
Τια Θεῦ παρεδωκε.—Nonn.
Ιυλιανὸς,
Δεινὸν Ιυλιανοῖο κρατος ψυχῶν ολετηρος. Naz.
Ρωμαιων βασιλεὺς Ιυλιανὸς θεοειδὴς, κ. λ. Suid.
Ιυλὶς, Ιυλος.
—Και ιυλίδα μαργον. Ath. l. 7.
—Ιυλίδα πετρηεσσαν, Ep l 3.
—Τοι μεν Ιυλοι,
Κεκληνται μελανες, γαιηφαγοι,—Ath. 7.
Ιυλος (ὑμνος)
—Καλὰς δ' ηειδεν ιυλυς. E M Lyc. 23. sch.
Ιυλος.
—Πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροταφοισιν Ιυλυς
Ανθῆσαι, πυκασαι τε γενυν ευανθεϊ λαχνη. Od. λ. 318.
SYN. Λαχνη πρωτογωνιον, χνοος. ὗλος.
ΕΡΙΤΗ. Αβρος. απαλὸς, νεοτρεφὴς, καλὸς, φρικτὸς, χνοαων. αρτιγενειος
Ισὸν πυ κακεινῳ επισταχυεσσιν ιυλοι. Ap.
Ιυλοπεζος.
—Αι δε παρθενοκτονον Θετιν
Ιυλοπεζοι θεινον ευωπες σπαθαις. Lyc. 23.
Ιυλιζω
Μηπω δ' ευςυεεσσιν ιυλιζων κροταφοισιν,
Αλκὴν πατρὸς εφαινε, νέος περ εὼν πολεμιςής. Tryph. 52.

SYN. Ηβαω, εφηβαω.
Ιοφων,
Ου, πριν γ' αν Ιοφῶντ' απολαβὼν αυτὸν μόνον
Ανευ Σοφοκλεως.- Ar. R. 78.
Ιοχεαιρα, Vid. Αρτεμις.
Νεικεσειν Ιοχεαιραν ονειδειοις επεεσσιν. Il. φ. 480.
SYN. Τοξότις.

I Π

ΙΠΝΙΟΣ, Vid. Ιπνός.
—Και ιπνια λυματ' αειρεν. Call. Suid.
Ιπνιτης
Θερμῶν ιπνιτων ευθ:ον—Ath. l. 3.
SYN. Εσχαριτης.
Ιπνοω.
Ιπτυμενος ριζαισιν Αιτναιας ὑπο. Aesc. Pr. 365.
SYN. Καιω—ιπτω
Ιπνος
Ο δ' ιπνὸς ἡμῖν εξαπινης ελεφαντινος. Ar. Pl. 816.
SYN. Μαγειρειον. καμινος, εσχαρα. φανος. καπνοδοχη. λαμπτὴρ κοπρια.
Ιποω.
Ιπυμενος ταῖς συμφοραις. Ib. Eq.
SYN. Θλιβω, πιεζω, βλαπτω, ιπτω.
Ιππα.
—Παρ' Ιππαν καλλιπαρῄον. Orph H.
Ιππαγωγὸς (ναῦς.)
—Εις τας ἱππαγωγὺς εισεπηδων ανδρικῶς. Ar. Eq. 596.
Ιππαζω, Ιππαζομαι,
Αντιλοχ' αφραδεως ἱππαζεαι—Il. ψ. 426.
SYN. Ιππευω, πωλοδαμνεω, οχεομαι.
Ιππαιχμος.
—Λαὸν ἱππαιχμον—Pind. N. 1.
Ιππαλεκτρυων.
Τον ξυθὸν ιππαλεκτρυόνα ζητῶν.—Ar. R. 963.
Ιππαλιδης. Vid Ἱπποτης
Καςωρ ιππαλιδας εδαεν,—Theoc. 24. 127.
Ιππαρχος.
Ηρεθη φυλαρχος, ειθ' ἱππαρχος. Ar. Av. 800.
SYN. Ιππαρχης, ἱππηγετης.
Ιππασιδης,
—Ο δ' αρ' Ιππασιδην χαροπ' ϰτασε δυρι. Il. λ. 426.
—Η δοιοῖσιν επευξεαι Ιππασιδαισι. Ib 431.
Ιππασος.
Ω Σῶχ' Ιππασυ υἱὲ δαϊφρονος ἱπποδαμοιο. Ib. 450.

Ἱππασια, Ἱππειη.
Ηπιαλῶν γαρ οικαδ' ἐξ
Ἱππασιας βαδιζων. Ar. A. 1163.
—Μωνυχα πωλον—ἱππειαισι ϑοαζεις. Eur. Ph 811.
SYN. Ἱππασις, ἱππευμα, ελασια, ελασις.
Ἱππειος, Ἱππιος, Ἱππικός.
Φατνη εφ' ιππειη.—Il. κ. 568.
Αι ταν ἱππιαν τιμῶσιν Αθαναν. Soph. Oed. C. 1125.
Μολις κατασχεθοντες ἱππικὸν δρομον. Ib. El. 756.
SYN. Πωλικὸς, εφιππειος, ἱππωδης.
Ἱππελατειρα. Vid. Αθηνη.
—Γιγαντων ἱππελατειρα. Orph. H.
Ἱππερος.
Αλλ' ἱππερόν μυ κατεχει των χρηματων. Ar. N. 74.
Ἱππευμα.
Ως μακρὸν ἱππευμα διωκεις, Ib. Th. 1075.
SYN. Ἱππασια. πορεια
Ἱππεὺς. Ἱππευτήρ Vid Ἱπποτης.
Πεζοί ϑ', ἱππῆές τε—Il. β. 810.
—αλλ' ϐκ ἀλὸς ἱππευτῆρα, Ep. l. 1.
Ἱππευω.
Ζεφυρϐ πνοαῖς ἱππευσαντος
Εν ϐρανῷ—Eur Ph. 221.
SYN. Ἱππαζω, ἱππαζομαι, εξιππαζω, ενιππευω, καθιππευω, κελητιζω, ελαυνω ἱππηλατεω.
PHR. Φαιδρὸν αερσιλοφοιο περι ραχιν ἡμενος ἱππϐ.
—Εις δρομον ἡνιοχευε ποδηνεμον ἱππον. Nonn.
Ἱππων ιθυνειε κυϐερνητῆρα χαλινόν.
—Θρασὺν ἱππον εεργων,
Ηνιοχος σκληρῆσιν αναγκαιησι χαλινϐ. Opp.
Ἱππηγετης
—Μελανθον—Ἱππηγετην. Lyc. 767.
Ἱππηδόν.
Τὰς δὲ κεχειρωμενας αγεσθαι
Νεας τε και παλαιὰς ἱππηδόν, Aesc. S T. 335.
Ἱππηκρηνη. Ἱπποκρηνη.
Η Ἱππϐκρηνης.—Hes ϑ. 6.
—Κρηνης Ελικωνίδος ενθεον ὕδωρ,
Τὸ πλανϐ πωλϐ προσθεν εκοψεν ονυξ. Ep 1 4.
Ιππω επὶ κρανᾳ Ελικωνίδι καλὰ ρεοισα, Call. 5. 71.
Καλὸν ὕδωρ αγαγεν ευαλδὲος Ἱππϐκρηνης Arat.
—Μελιςαγες ιππιον ὕδωρ. Nonn. ευεπες ὕδωρ.
Πηγασίδος κρηνης νενταρεαι λιϐαδες. Ep. l. 2.
Ἱππηλασιος. Ἱππηλατος
Οφρα δι' αυτων ἱππηλασιη ὁδὸς ειη. Il. η. 439.
Ου γαρ τις νησων ἱππηλατος,—Od. δ. 607.

Ηπιω μεν πρηξασα, και ως ἱππηλατοι ειη. Ib. ι. 242.
SYN. Ἱππασιμος.—πλατὺς, ευρυχωρος, λεῖος.
Ἱππηλατεω, Vid Ἱππευω.
—Ωσθ' ἱππηλατῶν Ar. 1443.
Ἱππηλατης. Vid Ἱπποτης.
—Γερων ἱππηλάτα Πηλεύς. Il. η. 125.
Ἱππημολγοι
—Και αγαυῶν Ἱππημολγων.
Γλακτοφαγων, αϐιωντε, δικαιοτατων ανθρωπων, Il. ν 5.
Ἱππιαναξ.
Διαΐξίν τ' ηδ' Αρσακην Ἱππιανακτας. Aesc. P. 1002.
Ἱππιοχαιτης,
—Ιδὲ λοφον ἱππιοχαιτην. Il. ζ. 469.
Ἱππιοχαρμης, Ἱπποχαρμης.
—Και Τρωΐλον ἱππιοχαρμην Il. ω. 257.
—Ἱπποχαρμαν βασιλῆα—Pind Ol. 1.
SYN. Φιλιππος, ἱππερασης, ἱπποτης.
Ἱπποϐαμων,
—Ἱπποϐαμονα σϊρατόν. Soph. Tr. 111.
SYN. Ἱππικός.
Ἱπποϐροτος.
Ἱπποϐροτης ωδῖνας—Lyc. 842.
Ἱπποϐοτης.
Ατρεως ἱπποϐότα. Eur. Or. 1003.
SYN. Ἱπποτης, ἱπποτρόφος, ἱπποκόμος, ἱππονόμος, ἱπποϐϐκόλος, ἱπποφορϐός.
Ἱπποϐοτος
Αργος ες ιπποϐοτον—Il. γ. 13.
SYN. Ἱπποτροφος.
Ἱπποϐϐκόλος, Vid Ἱπποϐοτης.
Πολυϐϐ δέ νιν λαϐόντες ἱπποϐϐκολοι. Eur. Ph. 28
Ἱππογνωμων
Εχω δε τϐτϐ ϑυμὸν ἱππογνωμονα. Aesc. Fr.
Ἱπποδαμας
Ἱπποδαμαντα—καθ' ἱππων αΐσσοντα. Il. υ. 401.
Ἱπποδαμεια.
—Σὺν δέ οἱ εσκε παραιϐατις Ἱπποδαμεια. Ap. 1 754
—Κλυτὸς Ἱπποδαμεια. Il β. 742.
—Παρθενον Πισατιδα Eur. I. T. 824.
Ἱπποδαμος Nom. pr.
—Ο δ' Ἱπποδαμϐ λειϐεται ϑειμενος. Ar. Eq. 327.
Ἱπποδαμος.
Καςορά ϑ' ἱπποδαμον,—Il γ. 237.
SYN. Ἱπποτης, ἱππικὸς, πολεμικός.
Ἱπποδασυς.
Κορυθας χαλκηρεας ἱπποδασειας. Il. ν. 714.

Ἱπποδιωκ.

Ιπποδεσμος, Ιπποδεσματα.
Ουθ' ἱπποδεσμων. ουτε κολλητων οχων
Μεταστρεφεσθαι,—Eur. Hipp 1225.
Ιπποδετης (ρυτὴρ)
Μεγαν ἱπποδετην ρυτῆρα λαβών. Soph. Aj. 241.
SYN. Ιμάς. αγωγεύς χαλινος.
Ιπποδιωκτης. Vid Ιπποτης
Και ο Θεσσαλος ἱπποδιωκτας. Theoc. 14 12.
Ιπποδρομιος
—Ευεργέται
Αρματων ιπποδρομιων κελαδῆσαι. Pind. Isth 1.
Ιπποδρομια.
—Μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομιαν αξετε. Ar. Pa. 899.
Ιπποδρομος.
—Λεῖος δ' ἱπποδρομος αμφίς. Il ψ 330.
Λαμπρὸν ἱπποδρομον βαινην, Eur. I. T. 1138.
Ιππόθεν.
Ιππόθεν εκχυμενοι,—Od. θ. 515.
Ιπποθοη, Ιππονοη.
Ιπποθοη τ' ερόεσσα, και Ιππονοη ροδοπηχυς. Hes θ. 251.
—Μετὰ δ' Ιπποθοην εραθυμον. Call. l. 1.
Ιπποθοος. Nom. pr.
Ιππόθοος δ' αγε φῦλα Πελασγων—Il. β. 840.
—Ληθοιο Πελασγυ φαιδιμος υίός. Il. ρ 288.
Ιπποκαιθαρος. Ar. Pa. 180.
Ιπποκελευθος. Vid. Ιπποτης.
—Πατροκλεις ἱπποκελευθε. Il. μ. 126.
Ιπποκομεω.
—Ἱπποκομεῖν μ' ηναγκασε. Ar. Pa. 73.
Ιπποκομος.
Ψαῦον δ' ἱπποκομοι κορυθες λαμπροῖσι φαλοισι
Νευοντων—Il ν. 132.
Ιπποκορυστης, Vid Ἱππότης.
—Και ανέρες ἱπποκορυσταί. Il β. 1.
Ιπποκοων
—Θρηκῶν βεληφόρον Ιπποκοωντα
Ρησυ ανεψιὸν εσθλὸν—Il. κ 518.
Ιπποκρατης.
Τοῖς Ιπποκρατευς ὑμιν εἰξεις—Ar. N. 997.
Θεσσαλὸς Ιπποκρατης Κῷος γενος ενθάδε κεῖται
Ουτο: ακεσορίης κρυείας οἶξε κελευθυς
Παιηων μεροπων Κωῖος Ιπποκρατης.
Ιητὴρ μεροπων Ιπποκρατες, αλλὰ και ἱππων.
Ος πλειςυς κρυεραῖσι μαραινομενυς ὑπὸ νυσοις
Φῶτας απεστρεψεν Περσεφονας θαλαμων Ep.
Ιπποκρατης φαος ἦν μεροπων, και σωστο λαων
Εθνεα, και νεκυων ἦν σπανις εν αἵδῃ.
Ιπποκρημνος.
Και ρηματ' ἱπποκρημνα. Ar. R. 960.
Ιπποκροτος.
Και γυμνασιων τῶν ἱπποκροτων. Eur. Hipp. 229.

Ιπποκροτον Σκυρωταν οδόν. Pind. Pyth. 5.
Ιππολοχος
—Και Ιππολοχον μενεχαρμην. Il. λ. 122.
Ιππολυτη
Πεζος εὼν ζωστῆρα φιλοπτολεμοιο κομιζων
Ιππολυτης—Ap l. 1.
—Αμαζων φιλιππος. Eur.
Τοξοδαμνον Ορθωσιαν. Lyc.
Ιππολυτος
—Θησεως παῖς, Αμαζονος τοκος
Ιππολυτος, αγνῦ Πιτθεως παιδευματα. Eur. Hipp. 11.
—Φανερωτατος ανὴρ Αθαναις. Ib.
Ιππομανης
Ιππομανὲς φυτόν εστι παρ' Αρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
Και πῶλοι μαινονται αν ωρεα και θοαὶ ἱπποι. Theoc. 2 48
Σε τον ιππομανῆ, Soph. Aj 143.
SYN. Ακρομανής.—πολεμικὸς, ιπποις επιμαινομενος
Ιππομαχος.
Ιππομαχον βαλε δουρί—Il. μ 189.
Ιππομεδων
Ουτος Μυκηναῖος μεν αυδᾶται γενος,
Λερναῖα δ' οικεῖ ναμαθ' Ιππομεδων αναξ. Eur. Ph 126.
Ιππομενης.
Ιππομενης ὁκα δὴ τὰν παρθενον ηθελε γᾶμαι
Μαλ' ενὶ χερσὶν ἑλὼν, δρομον ανυεν ἁδ' Αταλαντα
Ως ιδεν, ὡς εμανη,—Theoc. 3. 40.
Ιππομητις.
—Αμφ' Ιολαον ἱππομητιν. Pind. Isth. 7.
Ιππονικος
—Κὰξ Ιππονικυ Καλλιας. Ar. Av. 284.
Ιππονόμος. Vid Ιπποβοτης
Και βοτῆρας ιππονομυς. Soph. Aj. 232.
Ιππονοος.
—Και Ιππονοον μενεχαρμην. Il. λ. 303.
Ιππονωμας. Vid. Ιπποτης.
Τονδ' ιππονωμαν (Ηλιον) ὃς ὑπερλαμπροις ακτῖσιν κατεχει
γῆς πεδον, μεγας εν θεοῖς
Εν θνητοῖσι τε δαιμων. Ar. N. 572.
Ουδ' ιππονωμας, υδ' αγαλματων φυλαξ. Eur. Hipp. 1399
Ιπποπολος. Vid. Ἱππότης.
—Εφ' ιπποπολων Θρηκῶν ορεα νιφοεντα. Il. ξ. 297
Ιππος, Ιπποι.
Ιδρωσει δὲ τευ ἱππος εὔξοον αρμα τιταινων. Il. β. 390.

Ιπποι δ' οἱ φορεεσκον αμυμονα Πηλειωνα. Il. ϛ. 770.
SYN. Πῶλος.
EPITH. Αερσιπυς, αθλοφόρος, αιθων, αργιπυς, αελλοπυς, ατειρής, ακαμας, αλαμαντοπυς, αγλαός. αγαθός, αγηνωρ, αερσιλοφος, αελληεις, αλιτρεφης, αρπαξ, απειθής, ανικητος, ακοιμητος, αερσιποτητος, αιολοδειρος, αμβροτος, βραδύς, θοός, δεξιος, λυσσάς, θυελλοπυς, ξανθός, ερυσαρματος, επινικιος, εριαυχην, ευσκαρθμός, ευγενής, ενυαλιος, ευθριξ, ελαφροπυς, καλός, καλλιθριξ, κρατερωνυξ, κεντρηνεκής, κομοων, μεγαλητωρ, μεγαληνωρ, μωνυξ, λασιαυχην, οθριξ, ποδωκης, πηγός, πολεμηϊος, πτεροεις, πλαιός, ὑψιλοφος, υψηχής, σιεφανηφορος, σιδηροχαρμης, σιατός, τανυπτερυξ, ταχύς, χρυσαμπυξ, χαλκοπυς, χαιτηεις, ωκυπυς ωκύς, ωκυπετης, χαλκοκροτος, πολεμιστηριος, κυανοχαιτης, λευκοθριξ, καναχηπυς, κρατερός, κυανοθριξ, φερενικος, φιληνιος, φορβάς, χαλκοχιτων, γυμνάς, ὑγροπορος, σιδηροπυς, ὑψαυχην, ὀδοιπορος, περιγληνιος.
—Ομοζυγες, ζευγητιδες, τετρωροι, αεθλοφόροι, αιθωνες μαργοι, Θεσσαλοι, Θρηϊκιοι, Τρωϊοι, βαρβαροι, διζυγες, αθανατοι, υψηχέες, Πυληγενέες.
Λευκοτεροι χιονος, θειειν δ' ανεμοισιν ὁμοιοι Hom.
Ως ἱππον αποπ7υσηρα χαλινυ. Nιz.
Αιολος ποδας—μησωρα φοβοιο.
—Χρυσεησιν εθειρησιν κομοωντε Hom.
Θυμαινων, συναεθλος, αρηιος, ομβριμος ἱππος, κ. λ. Opp.
—Φρασσατο δ' ἱππον αριπρεπέα πρυχοντα,
Ος το μεν αλλο τοσον φοινιξ ἠν, εν δε μετωπω
Λευκον σημ' ετετυκτο περιτροχον ηυτε μηνη Hom.
Ο δ' επ' αυχενι γαῦρος αερθεις,
Εσπεται, αργηεντα δ' ενι σ7ομα7εσσι χαλινα.
Αμφις οδακταζοντι παραβληδην κροτεονται. Apoll.
Ιππος, (δερατεος.)
—Και ἱππυ κοσμον αεισον
Δυρατεω, τον Επειος εποιησεν συν Αθηνη,
Ον ποτ' ες ακροπολιν δολον ηγαγε δῖος Οδυσσεὺς
Ανδρων εμπλησας οἱ Ιλιον εξαλαπαξαν. Od. ϑ 403
EPITH. Μενεδηϊος, εγκυμων, αρηϊος, αρηϊφιλος, ευηνωρ, μογοτοκος, οβριμος, πολυχανδης, μεγακητης, κητωεις, περιμηκης, ευξοος, δολοεις.
PHR—Ιππηλατον εργον Αθηνης.
Τρωης εγθεν αγαλμα πελωριον ἱππον εποιει
—Τεχνηεντος—δεμας αιπον ἱππυ.
—Θειη απατηνορα τεχνην. Tryph.

Οτ' ελιπον ἱππον ερανια βρεμοντα,
Χρυσεοφαλαρον. ενοπλον,—Eur.
Αφθιτον εργον Επειυ—Ep.
Ιπποσσοης Ἱπποσοος.
—Ιπποσοας Ιολαος—Pind Isth. 5.
Τα μεν εν ἱπποσοαισιν ανδρασι
Μαρναμενον, τα δε εν πεζομαχαις. Ib. P. 2.
Λατυς ἱππασοα θυγατηρ—Ib Ol. 3.
Ιπποσυνη.
—Και ἱπποσυνας εδιδαξεν. Il. ψ 307.
SYN. Ἱππικη, (τεχνη, ανδρεια.)
Ιπποσασις
Αμφὶ μεν αελιε κνεφαιαν
Ιπποσασιν,—Eur. Alc. 603.
SYN Ιπποσασιη, ἱπποσασια—ἱππων.
Ιπποταδης. Vid. Αιολος.
Ιπποτεκτων.
Ο δ' ἱπποτεκτων Λαφριας εν αγκαλαις. Lyc. 930.
Ιπποτης.
—Γερηνιος ἱπποτα Νεσωρ. Il ϛ 336.
SYN. Ἱππευς. ἱππαλιδης, ἱππηλατης, ἱππιοχαρμης, ἱππευτὴρ, ἱππευτης, ἱπποβατης, ἱπποδαμος, ἱπποδιωκτης, ἱπποθοος, ἱπποκελευθος, ἱπποκορυστης, ἱππαστης, ἱππονωμας, ἱπποπόλος, εφιππος, δαμνιππος, διωξιππος, πληξιππος, ἐλασιππος, ταχυπωλος, κλυτοπωλος—ἱππικὸς—φυγάς.
PHR. Κεντωρ ἱππων.—Vid. ἱππευω.
Ιπποτιων.
—Και Ιπποτιωνα κατεκ7α. Il ξ 514.
Ιπποτοξοτης.
Τρισμυριες ιερακας ἱπποτοξοτας. Ar. Av. 1179.
Ιπποτροφια.
Ιπποτροφιας τε νομιζων. Pind. Isth. 2.
Ιπποτρόφος. Vid. Ἱπποβατης. Ἱπποφορβιος.
Ιπποτροφον ασυ το Προιτοιο,—Ib Nem. 10.
Ιππυρις.
Ιππυρὶς τρυφαλεια;—Η τ. 380.
Ιππυρος, (ιχθύς.)
—Η αρπευτὴν ἱππυρον. Ath. I 7.
Ιπποφορβιος.
Αγρων πελας τωνδ' ἱπποφορβιων ἐπι. Eur. El. 623
SYN. Ιπποτρόφος, ἱππηλατος
Ιππωναξ.
Ο μυσοποιὸς ενθαδ' Ιππωναξ κεῖται Theoc. Ep 21.
Ιππωνιος
Ιππωνιυ πρηῶνος εις Τηθυν κέρας. Lyc. 1069.
Ιπταμαι.
—Εκας επ7ατο πικρὸς οϊστός. Il ν 592.

SYN. Ιπ]ημι, πεταμαι, πετομαι, φεταομαι. ποτεομαι. π]ημι, αντπ]αμαι. αφιπ]αμαι.
PHR. Πτηνὸν ἄραι σῶμ' ες αιθέρος βαθὺ. Eur.
Ηεριοις ανεμοισι συνεμπορον οἶμον οδευειν.
Κυκλῶσαι βαλιησιν απηνεμιον π]ερὸν αυραις. Apollin.
Ευπ]ερον ιχνος ἑλισσων.
Νηχομενων π]ερυγων ετεροζυγι συνδρομος ολκῷ.
Ειρεσιης ανεμωδει νηχετο ταρσῷ. Nonn.
Ιπ]ω, Ιπ]ομαι.
Συ τονδε μηρὸν ιψαι; Theoc. 30. 19.
—Ταχα δ' ιψεται υιας Αχαιῶν. Il. β. 193.
SYN. Βλαπ]ω. καταικιζομαι.

Ι Ρ

ΙΡΑΙ αἱ.
Ιραων προπαροιθε καθημενοι—Il. ς. 531.
SYN. Αγορα, εκκλησια.
Ιρις.
Ιρις δ' εξειης καθαρὸν ροον εις ἅλα βαλλει. Dion. 783.
—Μετὰ τόνδ' αγχιρροος Ιρις
Μειοτερος λευκῆσιν ἑλισσεται εις ἅλα δινεις Ap. 2. 368.
Ιρις.
Τρεῖς εκατερθ' ιρισσιν εοικοτες, ἅς τε Κρονιων
Εν νεφεϊ σ]ηριξε τερας μεροπων αιθρωπων. Il. λ. 27.
Ιριδος αγλαὰ κυκλα πολυχροος—Nonn.
Ιρις.
Τρωσὶν δ' αγγελος ἦλθε ποδηνεμος ωκεα Ιρις. Il. β. 785.
EPITH. Δυσαγγελος, αελλησσα. αγλαοπηχυς, ευλοχος, ετεροχρως, πολυχρως, πορφυρεα. χρυσοπ]ερος, ταχεῖα.
—Ωρτο δ' Ιρις αελλόπος αγγελεουσα. Hom.
Θαυμαντος θυγατηρ ποδας ωκέα Ιρις
Αγγελιη πωλεῖται επ' ευρέα νῶτα θαλασσης. Hes.
Ιρι αεξιφυτε Ζεφυρε χρυσοπ]ερε νυμφη. Nonn.
Ιρος.
Ηλθε δ' επὶ π]ωχος πανδημιος, ὅς κατὰ ἄστυ
Πτωχευεσκ' Ιθακης, μετὰ δ' επρεπε γαστερι μαργη,
Αζηχὲς φαγέμεν και πιέμεν· υδέ οἱ ἦν ις
Ουδὲ βιη, εἶδος δε μαλα μεγας ἦν ὁρασθαι·
Αρναῖος δ' ονομ' εσκε το γαρ θετο ποτνια μητηρ
Εκ γενετης· Ιρον δε νεοι κικλησκον ἅπαντες,
Ουνεκ' απαγγελλεσκε κιων ὅτε πε τις ανωγοι. Od. σ. 6.

EPITH. Αλητης, αλητιβορος. π]ωχὸς, λιρος.
Ιεροσολυμα.
Ευαγεων ανεβαινεν ες ουρανον Ιεροσολυμων. Nonn.
EPITH. Ἱερὰ, μυσιπολα, τανυσκοπελα.
PHR. Ιερὴ Σολυμων πολις. Naz.
—Οπη δομος αιθέρι γειτων
Χιονεην αμαρυσσε λιθων ετεροχροον αυγὴν Nonn.
Σον διὰ τὸν νηὸν Σολυμη μεγαχυδὲ εν ἱερῷ Dolf.

Ι Σ

ΙΣ, Ιν.
Καιετο δ' ις ποταμοῖο,—Il. φ. 356.
Ινα ταμη διὰ πᾶσαν,—Il. ρ. 522.
—Σαρκας τε και οσέα ἶνες εχουσιν Od. λ. 218.
SYN. Ινιον, λοβος, φλέψ, νευρὰ, νεῦρον —δυναμις
EPITH. Λευκὴ, παχεῖα, αυχενιες, απελεθρος. κρατερὰ ἱερά.
Ισα (Adv) Vid Ισως.
Ισα φιλοισι τεκεσσι,—Il. ε. 71.
Ισαακ.
Σαρρας οψιτοκοιο τοκος. και ριζα γενεθλης. Naz
Ισαδελφος.
—Πυλαδης ισαδελφος ανὴρ Eur. Or. 1014.
Ισαζω, Ισασκομαι, Ισαιομαι.
—Και ειριον αμφὶς ανελκει
Ισαζεσ', ινα παισὶν αεικεα μισθὸν αρηται. Il. μ 435.
Ουνεκ' αρα Λητοῖ ισασκετο—Il ω 607.
—Την γευθμῷ μεν ισαιομενην μαθε ναρδῳ. Nic.
SYN. Ενισαζω. εξισαζω, παρισαζω, ισοω, ισαιω, ανισοω, εναντισοω, αντισοω, απισοω, εξισοω, παρισοω, ισοφαριζω.
Ισαῖος, Ισαιτερος.
—Και ασπίδος ειρεο μορφὰς Ισαιας—Nic.
—Τι τετων εσιν ισαιτερον πολει; Eur. Supp. 441.
SYN. Ὁμοιος. ισος.
Ισαμιλλος. (Ισαμιλλα Adv.)
—Κυων ισαμιλλα δραμεσα. Ep. I. 1.
Ισανεμος.
Τον ισανεμον τε ποδοῖν
Λαιψηροδρομον Αχιλῆα. Eur. I. A. 206.
SYN. Ποδηνεμος, αελλοπυς.
—Προιησιν εειδομενος ανεμοισι. Hom.
—Συνδρομος αυραις Apoll.
Ισανδρος.
Ισανδρον τε και Ιππολοχον—Il. ζ. 197.
6 F Ισαριθμος.

Ισαριθμος, Ισηριθμος.
—Η ισαριθμοι Τειρεσιν—Call. 4. 175.
Ισηριθμον δριπ]ειραν εν τοκοις καπρων. Lyc.1258.
—Ισηριθμυ συμβολον ευεπιης Ep. 1. 6.
Ισαυρις.
—Ισαυρίδας εἶχε μαχαιρας, Ep 1. 5.
Ισαυροφόνος
—Ισαυροφόνον μετα νικην, Ib. l. 4.
Ισηζυγος. Ισοζυγος.
—Ισηζυγον ημαρ ομιχλη. Suid.
Τιεα τιμησωσιν ισοζυγον ὦ γενετῆρι. Nonn.
SYN. Ισοζυξ. ισος
Ισημι
—Πολλοὶ δέ μιν ανδρες ισασιν. Il ζ. 151.
SYN. Ειδω. επισαμαι, γιγνωσκω.
Ισηρετμος
Αργειων—ισηρετμοι νᾶες. Eur. I. A. 242.
Ισθμιας.
—Νικης συμβολον Ισθμιάδος. Call. Fr.
Ισθμιος
Τυραννον αυτὸν ὠ 'πιχωριοι χθονὸς
Τῆς Ισθμιας σήσουσιν.—Soph. Oed T. 959.
SYN Ισθμικὸς, Ισθμιακός.—Κορινθιος.
Ισθμιον
Ισθμιον ηνεικεν θεραπων περικαλλὲς αγαλμα: Od σ 299.
SYN. Ορμος, περιτραχηλιος.—περισομιον—τραχηλος.
Ισθμόθι.
—Ισθμόθι, κὴν Νεμεᾳ. Ep. l. 6.
Ισθμὸς
Σκαιῃ δ' Αυσονιων παραπεπ]αται ασπετος ισθμος,
Πουλυτενὴς, τρισσῇσι περίδρομος αμφιτριταις. Dion. 98.
—Οσσον τ' επιμυρεται ισθμὸς
Χερσω επιπρηνης καταειμενος,—Ap. 1 938.
SYN. Λαιμός—σ]ενὴ γαῖα μεταξὺ δυο θαλασσων.
ΕΡΙΤΗ. 'Αλίζωνος, ασπετος, κλεινὴ, κλειτη. ποντια. πλατὺς. πουλυτενὴς. πιτυωδης, σ]ειδς. πολυτρητος Δωρια. Κορινθιος.
Ταν αλιερκέα Ισθμῦ δειραδα—Pind.
Ισις.
Συν σῇ μητρὶ θεᾷ μελανηφορῳ Ισιδι σεμνῃ. Orph
Ισιδι καρποτοκῳ, ταχυμηντορι, μυριομορφῳ. Ep. l. 4.
Ισχω
Αι κέ σε τῶ ισχοντες—Il. λ. 798.
Ισχειν εκασο ανήρ.—Od. χ 21
SYN. Εἴσκω, ὁμοιοω. εικαζω—λεγω.

Ισμα.
Ορνιθοπαιδος ισμα φοιβαζων ποτοῖς. Lyc. 731.
SYN. Ιδρυμα. κτισμα, ταφος.
Ισμαρικος
Ισμαρικῦ πνοιῇσιν ελαυνομεναι βορεαο. Dion. 113.
Ισμαρος.
—Ος Ισμαρον αμφιβεβηκει. Od. ι. 198.
Ισμηνη.
Ω κοινὸν αυταδελφον Ισμηνης καρα. Soph. An. 1.
Ισμηνια.
Ητε Θηβαια φιλη παῖς
Ευγενὴς Ισμηνια Ar L. 698.
Ισμηνιος.
Ισμηνιον δ' ονομαξεν,
αλαθεα μαντεων θῶκον. Pind. P. 11.
Ισμηνιος. (ποταμος Θηβων.)
— Μελαμ-ψηφιδος εχουσαι
Ισμηνῦ χέρα πατρὸς,—Call. 4. 77.
Ισμηνος.
Ανυμεναια δ' Ισμηνος εκηδευθη
Λυτροφορυ χλιδᾶς. Eur. Ph. 359.
Ισοδαιμων.
Υμνος δε τῶν αγαθῶν εργματων,
Βασιλευσιν ισοδαιμονα τευχει φῶτα. Pind. N. 4.
SYN. Ισοκληρος. ισομοιρος.—ισοθεος.
Ισοδρομος.
Ου μεν πολλὸν ανευθεν ισοδρομος—Dion. 120.
Ισοελκης. Vid Ισορροπος.
Καρδαμω αμμιγα ισοελκεῖ—Nic.
Ισοθεος. Vid Θεοεικελος.
—Ευρυαλος τριτατος κιεν ισοθεος φώς. Il. β. 565.
Ισοκεφαλος
— Κυρὸς—ισοκεφαλος. ευγυιος. Ath. 2.
Ισοκρατης. Vid. Ρητορικὸς
Χαιρε φαος ρητρης Ισοκρατες—Ep. l. 5.
Ισομητωρ
—Τυ δε θὲς γ' ισοματορα αμνόν. Theoc. 8. 14.
(l. λιπομαστορα,—Pierson)
Ισομοιρος, Ισομορος.
—Και γῆς ισομοριος αήρ Soph. El. 87.
—Ισομορον και ὁμῇ πεπρωμένον αισῃ. Il ο. 209.
SYN. Ισομερὴς, ισοκληρος. ισοδαιμων, ισοπαλὴς.
Ισομοιρεω.
Μη λαθέτω σε Κρονος ισομοιρήσας Αφροδίτῃ. Man. 5. 202.
Ισονειρος. Vid. Ολιγοδρανια.
Ισονεκυς.
Ισονεκυες ολομεσθα. Eur. Or. 200.

Ισοπαις.

Ισπαις
—Ισχυν
Ισοπαιδα νεμοντες επὶ σκηπ]ροις. Aesc. Ag. 75.
Ισοπαλαιστος.
Τον δέ νυ δεξιτερων νασμων πελας ισοπαλαιστον. Ep. l. 6.
Ισοπαλης,
Ωριστος ισοπαλης.—Theoc. 5. 30.
SYN. Ισοπαλος, ισοκληρος, ισος.
Ισοπεδον,—Ισοπεδος.
Οφρ' αν ἵκηται Ισοπεδον—Il. ν. 142.
EXP. Ισομαλον τοπον.—επιπεδος, ὁμαλὸς, λεῖος, λειωδης, πεδινὸς, πεδιαῖος—ισοχωρος.
Ισοπλατής.
Τοιχοις αμφοτερωθεν ισοπλατὲς,—Athen. l. 5.
Ισοπλατων.
—Νικοστρατον ισοπλατωνα, Ep. l. 2.
Ισοπρεσβυς.
Οτε γαρ νεαρὸς μυελος στερνων
Εντὸς ανασσων Ισοπρεσβυς, Aesc. Ag. 78.
Ισοπριος.
Κυλισθεὶς ὡς τις οιος ισοπριος.—Soph Fr.
Ισορροπις.
Ως αν ισορροπιαισιν αεὶ βιὸς εσθλὸς ὁδευοι
Θνητῶν ανθρωπων,—Orph. H.
SYN. Ισομοιριη, ισοστασιον.
Ισορροπος.
—Ην δ' αγὼν ισορροπος. Eur. Supp. 706.
SYN. Ισοβαρὴς, ισοστασιος, ισοταλαντος, αντιρροπος, ισομοιρος, ισοελκής.
Ισος. Ισος.
—Επεσσυτο δαιμονι ἶσος. Il ε. 438.
—Ισον και τȣτο τετυκται. Hes. ε. 749.
—Καλαὶ φρενες, αδὺ λαλημα
Ου γαρ ισον νοεει και φθεγγεται—Mosc. 1. 9.
SYN. Επισος. παρισος, εἶσος, αλιγκιος, επιεικὴς. ὁμαλὸς, αρτιος, ηλικιωτης. ισοφυὴς. ισοζυξ—καλὸς.
Ισοτελεσος.
Ουδ' ἔτι χορος Ισοτελεστος αἶδος. Soph. Oed C. 1285.
Ισοτης.
Και γαρ μετρ' ανθρωποισι, και μερη σταθμῶν
Ισοτης εταξε, καριθμον διωρισε. Eur. Ph. 555.
SYN. Ισομοιρια, ισονομια, ισοτιμια, ισοτιμημα, ισορροπια. φιλοτης. ὁμαλοτης, ενδοσις—ισον το.
Ισοφαριζω.
—Ουδέ τις οἱ δυναται μενος ισοφαριζειν Il ζ 101.
SYN. Εξισοομαι, ισαζω.
Ισοφορος
—Βοες—Ηλικες, ισοφοροι,—Od σ. 372.
Ισοχειλης.
Και ζωρον κρεμασας ισοχειλεα,—Ep. l. 6.

Ισοχνοος.
—Ισοχνοον αρτιγονοισιν. Ep. l. 1.
Ισοχρυσος.
Καν ισοχρυσος εη—Ath. l. 7.
Ισοψηφος.
Ου γαρ νικησθ', αλλ' ισοψηφος δικη
Εξηλθ' αληθῶς,—Aesch. Eum. 798.
Ισοψυχος.
Κρατος ισοψυχον εκ γυναικῶν
Καρδια δηκτὸν εμοὶ κρατυνεις. Ib. Ag. 1479.
Ισοω.
Δρομȣ δ' ισωσας τῇ φυσει τὰ τερματα. Soph. El. 688.
SYN. Ισαζω, εξομαλιζω. αναλογεω. ισοδυναμεω. ισορροπεω.
Ιστημι,
Ιστη δέ μεγα κῦμα,—Il. φ. 313.
—Κυανεην νεφελην εστησε Κρονιων. Od. ξ. 303.
Στῆσα δ' εν Αιγυπτίῳ ποταμῷ νεας—Ib. 259.
SYN. Ανιστημι, επανιστημι, ενιστημι, εφιστημι, καθιστημι, παριστημι, ανεγειρω, επεχω, κατεχω.
Ισαμαι.
Αλλ' αγε δευρο πεπον, παρ' εμ' ἱστασο—Il. λ. 314.
SYN. Εστηκω—ἱστημι.
Ιστια
—Πολυσταφυλον θ' Ιστιαιαν. Il. β. 537.
Ιστιογραφος.
Ανηρ—ιστιογραφος. Ar. Th. 942.
Ιστιον.
Ιστια μεν στειλαντο—Il α. 433.
SYN. Οθονη, ἀρμενον, λαῖφος, (νη̃ς.)—ὑφος. καλυμμα.
EPITH. Σαπρὸν, ακρον.
Νηὸς πτερα ποντοπορoιο λινοδετα. Eur.
Ιστοβευς, Ιστοβοη
Δαφνης δ' η πτελεης ακιωτατοι ιστοβοῆες. Hes. ε 433.
—Ιστοβοην τε. Ep. l. 6.
SYN. Εχετλη
Ιστοδοκη.
Ιστον δ' ἱστοδοκῃ πελασαν,—Il. α. 434.
Ισοκεραῖα.
Ακρην ισοκεραῖαν—Orph. 694.
SYN. Ικριον, επικριον.
Ιστοπεδη.
Ορθον εν ιστοπεδῃ—Od. μ. 51.
Ιστοπονος
—Και στυγερὰς φροντιδας ιστοπονων. Ep. l. 6.
Ιστορεω
Κακῶς το μελλον ἱστορῶν.—Aesc. Per. 454.
— Ιστορει τί σοι φιλον. Soph. El. 318.
SYN. Προβλεπω, νοεω, σκοπεω, θεαομαι.—μαρτυρε

μαρτυρεω. — ανακρινω. ανιςορεω, εφιςορεω, υπο πυνθανομαι. μανθανω, ερωταω, διηγουμαι. λογοποιω, συγγραφω. ζητεω.

Ιςορημα.
Μη φευκτὸν ἱςορημα. Anac. 18 9.
EXP. Το τορευτὸν, ut τορευμα Ep. 4 8.—al. θέα.

*Ιςορια.
—Ιςορια φρὴν εμπλεος. Naz.
SYN. Μυθος, συγγραφή. — συμφερτὴ σοφια. πολλῶν νοος.

Ιςος
Ιςὸν σῆσαμενοι, ανα δ' ιςια λευκ' ερυσαντες. Od μ 402.
EPITH Αμαιμακετος, ελατινος.

Ιςος (τὸ ὑφαντικὸν οργανον)
Εν δ' ιςοὶ λιθεοι περιμηκεες,—Od. ν. 107.

Ιςος.
Ιςὸν εποιχομενης μεγαν, αμβροτον, οἷα θεαων
Λεπτά τε και χαριεντα και αγλαὰ εργα πελονται Od. κ 222.
SYN. Υφασμα, παρυφή.
EPITH. Αγλαὸς, λιπεργὴς, καλλιφθογγος, πολυδαιδαλος, πολυκροτος, ὑψικαρηνος, λεπτὸς, περιμετρος.
—Η δε μεγαν ἱςὸν ὑφαινε
Διπλακα μαρμαρεην,—Hom.

Ιςοτονος
Ισοτονα πηνισματα. Ar. R. 1350.

Ιςοτριβης
Πισὴ ξυνευνος, ναυτιλων δε σελματων
Ιςοτριβης—Aesc. Ag 1452.

Ιςουργεω
Εκεῖ γὰρ οἱ μεν αρτενες κατὰ ςεγας
Θακουσιν ἱςουργουντες.—Soph. Oed. C. 353.
SYN. Υφαινω, ὑφαω, κροκιζω, πλεκω.

Ιςρος.
—Μαιανδρόν τε, και Ιςρον καλλιρεεθρον. Hes θ. 339.
Αγχι θαλασσης
Ευξινου. τοθι πασαν ερευγεται ὑδατος αχνην
Πεντατορὸς προχοῆσιν ἑλισσομενος περὶ Πευκην. Dion. 300.
EPITH. Ευρυρεων, ἱερὸς, κελαινος, ὑγροπαγής.

Ιςωρ.
Ισορα δ' Ατρειδην Αγαμεμνονα θειομεν αμφω. Il ψ 486.
Κᾀγὼ τοῦδ' ιςωρ, ὑπεριςωρ. Soph El 856.
SYN Μαρτυρ, κριτης, συνειδὼς, συνιςωρ, επιϊςωρ, επιγνωμων, γνωςὴς, γνωςὴρ, επιτημων εμπειρος. οικοφυλαξ.

Ισχαδοπωλις.
Εδεδιεκειτο την ισχαδοπωλιν,—Ar. L. 564.

Ισχαλέος.
Οἷόν τε κρομυοιο λοπον κατὰ ισχαλεοιο. Od. τ. 233.
SYN. Ισχναλέος, ισχνὸς, αζαλεος. λεπτὸς. ξηρός.

Ισχαναω, Ισχανω, Ισχω.
Τον δ' ουτ' αρ' τε γεφυραι εεργμεναι ισχανοωσι. Il. ε. 89.
—Αλλα θεος ισχανει ανδρας. Il. ξ. 387.
Η Αχιλῆ' ισχωσι,—Il. υ. 139.
Την δγ' ὑπὸ ζυγον ῆγε μεγα δρομε ισχανοωσαν. Il. ψ. 300
SYN. Επεχω, κατεχω, επικωλυω, λαμβανω, κρατεω. εξεχομαι, εκτεινομαι. επιθυμεω — κωλυω.

Ισχας, Ισχαδιον.
—Και απ' Αιγιλω ισχαδα τρωγεις
Αδειαν—Theoc. 1. 147.
Ισχαδια και τρωγαλια, Ar. Pl. 798.
SYN. Συκον.
EPITH. Αυη, Χελιδονιος, Ατ]ικη, Φρυγια, ηδυονειρος, ερυθρομελαινα.

Ισχιον.
Τῷ βαλεν Αινειαο κατ' ισχιον,—Il. ε. 305.
SYN. Γλουτος, κοτυλη, μηρός.
EPITH. Βαρυγυιον, κοῖλον.

Ισχναινω.
Οργῆς νοσουσης εισὶν ιατροι λογοι.
Εαν τις εν καιρῷ γε μαλθασσῃ κεαρ,
Και μη σφριγῶντα θυμὸν ισχναινῃ βιᾳ. Aesc. Pr. 300.
SYN. Ισχνοω, ισχαινω. απισχναινω, επισχναινω, παρισχναινω, ψιλοω, λεπ]υνω. διαλεπτυνω, σκελλω, ξυω, εκτηκω, περιαιρεω. ὑποκλινω. αποβρεχω.

Ισχνοπεδη.
—Και τριελικτον Ισχνοπεδην—Ep. l. 6.

Ισχνός.
Βομβυκα χαριεσσα, Συραν καλεοντι τυ παντες
Ισχνὰν, αλιοκαυςον—Theoc 10. 27.
SYN. Ενισχνος, κατισχνος. ὑπισχνος, αραιὸς, λεπ]ὸς, ασαρκος, εξιτηλος, σκληφρὸς, σφηκωδης — σαπρός.

Ισχυρὸς, Vid. Ισχυω.
Ως ανδρ' ἑλὼν μ' ισχυρὸν, εκ βιας αγει. Soph. Ph 568
SYN Σθεναρὸς, ερισθενὴς, ευσθενὴς, κρατερὸς, ιςφιμος, κραταιὸς, κρατερὸς. βληχρὸς. αρμαιος, αλκηεις. βεβαιος, επακμος, ςιβαρὸς, ευρωςος. ευτονος. μεγαλαλκης μεγας. βαθυς.

ΙσχυροβελὴςIσχυροβελὴς
Ερκος ισχυροβελὲς, Athen. l. 14.

Ισχύς.

Ισχύς. Vid. Αλκή.

Ισχύς τ' ηδὲ βιη και μηχαναι ησαν επ' εργοις. Hes. Θ. 146.

Ακμαὶ ισχύος θρασυπονοι. Pind. Ol. 1.

EPITH. Απλατος, απλετος, κρατερα, κρατεραλκης, υπερμεγεθης.

Ισχυω.

Ουτ' αρ Αθηναιης,—ουτε Αρηος

Ισχυσει βατραχοισιν αρηγεμεν αιπυν ολεθρον. Hom. B. 271.

SYN. Ενισχυω, επισχυω, κατισχυω, δυναμαι, ευσθενεω. σθενω.

PHR. Κυκλωπων μεν εχει μεγεθος τε βιην τε. Tyrt.

—Χαλκεα γυῖα, και αγναμπτον μενος. Orph.

—Πυρὶ χεῖρας εοικε, μενος δ' αιθωνι σιδηρῳ.

—Μεγαλη τε βιη και χεῖρες αaπτοι,

Εξ ωμων επεφυκον επι στιβαροῖσι μελεσσιν. Hes. α. 76.

Ισωνια.

Αλλ' αἶρέ μοι τουτόν γε της ισωνιας. Ar. Pa. 1226.

EXP. Της ισης τιμης.

Ισωνυμος.

Ματρωος δ' εκαλεσσέ νιν

Ισωνυμον εμμεν. Pind. Ol. 9.

Ισως.

Δεξαιτ' αν ευπροσωπος ἱλεώς τ' ισως. Soph. Aj. 1028.

Ισως γαρ ουκ ακηκοας. Ib. Ph. 612.

SYN. Επισης, εξισου, εξισως, ισάκις, ὁμαλως, ὁμοιως, αναλογως.—τυχὸν, ταχα που, ισως που.

I T

ITAΛIA.

Κλυτὰν ὃς αμφεπεις Ιταλιαν. Soph. An. 1131.

—Αὖε δε γειτων Ιταλιη.—Call. 3. 57.

EPITH. Ευρεῖα, κραναὴ, τεναγωδης, τελοφος.

Ιταλιδαι.

—Ευγενεταις γνωριμος Ιταλιδαις. Ep. l. 1.

Ιταλις.

Ιταλὶς ωκυμορους αμφεκαλυψε κονις. Ep. l. 3.

Ιταλός.

Ενθ' Ιταλῶν φῦλ' ες επ' ηπειροιο νεμονται. Dion 77.

—Πᾶσα χθὼν Ιταλὴ, και πασα Λατινη. Sibyl.

Αλλὰ σοὶ, Αινεια, στολος ιερὸς Ιταλον ηδη

Ορμον εχει, πατρης φρουριμιον ουρανιης. Ep. l. 1.

Ιταμος.

—Εχει δ' ιταμὸν το προσωπον. Mosch. 1. 12.

Ιταμαῖς ουσιν αεροφοιταις. Ar R. 1326.

SYN. Αναιδὴς, σκληρὸς, λαιδρὸς, κυνοθαρσὴς, αθελγὴς, θρασὺς, αναισχυντος, ισχυρὸς: ιτης.

Ιτεα.

Καιοντο πτελεαι τε και ιτέαι, ηδὲ μυρικαι. Il. φ. 350.

—Και ιτεαι ωλεσικαρποι. Od. κ. 510.

—Εξεις ὁμως

Εν ᾗ ταφησῃ χαλκονωτον ιτεαν. Eur. Tro. 1193.

SYN. Ιτυς, οισυα, οἶσος.—ασπίς.

Ιτεϊνος.

Αχθομενοι σακεεσσι βραχιονας ιτεϊνοισιν. Theoc. 16. 79.

SYN. Οισυϊνος.

Ιτης.

Θρασὺς, ευγλωττος τολμηρὸς, ιτης. Ar. N. 444.

SYN. Ιταμος, ιτητικὸς, ὁρμητικὸς, θουρος, προπετὴς, αδειλος, τολμηρὸς.

Ιτριον.

Ηριστησα μεν ιτριου

Λεπτοῦ μικρὸν αποκλας. Anac 65. 1.

—Πλακοῦντες σησαμουντες, ιτρια. Ar. A. 1092.

SYN. Ερεικον, ιτρον.—καπυρωδη πλασματα, πεμματα.

Ιτυλος, Ιτυς.

Παῖδ' ολοφυρομενη Ιτυλον φιλον, ὅν ποτε χαλκῷ

Κτεῖνε δι' αφραδιας, κοῦρον Ζηθοιο ανακτος. Od. τ. 522.

Τον εμὸν και σὸν πολυδακρυν Ιτυν

Ελελιζομενη διεροις μελεσι. Ar. Av. 212.

Ιτυμονευς.

Οτ' εγὼ κτανον Ιτυμονῆα

Εσθλὸν Υπειροχιδην, ὃς εν Ηλιδι ναιεταασκε. Il. λ. 671.

Ιτυς.

Τῶν ητοι χρυσεη ιτυς αφθιτος,—Il ε 724.

Ιτυός τ' ευτορναισι περιδρομοις—Eur. Ir. 1797.

SYN. Περιφερεια, αμβων, αψίς.

EPITH. Ευκυκλος, κυκλοεσσα, καμπυλοεσσα, τροχοεσσα.

Ιτων.

—Ιτωνά τε μητέρα μηλων. Il. β. 696.

I Υ

IΥΓΗ, Ιυγμός.

Τοσὴν τ' ιυγὴν και στονον σαυτου ποιεῖς; Soph. Ph. 759

Ιυγὴν μιμνουσι,—Nic.

—Τοι δὲ ρησσοντες ὁμαρτῆ

Μολπῆ τ' ιυγμῷ τε, ποσὶ σκαιροντες ἕποντο. Il. σ. 572.

 SYN.

SYN. Βοὴ. (οξεῖα.) συριγμα ἴυγξ.
EPITH. Βαρβαροφωνος.

Ἴυγξ.
Ἴυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τον ανδρα. Theoc. 2. 17.
SYN. Δελεαρ επιθυμια.—σειρῆνα.

Ἰυζω.
Πολλὰ μαλ' ἰύζουσιν αποπροθεν,—Il. ρ. 66.
SYN. Βοαω, προσφωνεω, λιγυφωνεω, κραζω, κραυγαζω.

Ἰυκτης
Πρᾶτος δ' ὦν αειδε λαχων ἰυκτα Μεναλκας. Theoc. 8. 30.
SYN. Αυλητὴς, συρικτής.

Ἴρις.
Ἶρις εὔζωνος, τὴν οἱ πορε δῖος Αχιλλευς. Il. ψ. 663.

Ιφιτειος.
Και τοξον Ιφιτειον. Anac. 31. 12.

Ιφιτιδης.
Ιφιτιδην Αρχεπτολεμον—Il. Θ. 128.

Ιφιτιων.
—Πρῶτον δ' ἑλεν Ιφιτιωνα
Εσθλὸν, Οτρυνειδην, πολεων ἡγητορα λαῶν
Ον νυμφη τεκε Νηῒς Οτρυντῆ πτολιπορθῳ. Il. υ. 382.

Ιφιτος.
Ιφιτον Ευρυτιδην, επιεικελον αθανατοισιν. Od. φ. 37.

Ι Φ

ΙΦΘΙΜΟΣ.
Ιφθιμος Πελαγων,—Il. ε. 695.
SYN. Κρατερὸς, γενναῖος εὺς, αλκιμος, ισχυρὸς, αγαθὸς, μεγας.

Ιφι
—Τενεδοιο τε ἶφι ανασσεις. Il. α. 38.
SYN. Ανδρειως, ισχυρῶς, ευγενναιως, οχυρῶς, ασφαλῶς, κραταιως, ευσαθῶς, πολεμιως. μεγαλως.

Ιφιας.
Ιφιὰς Αρτεμιδος πολυηοχυ αρητειρα. Ap. 1. 312.

Ιφιανασσα.
—Και Λαοδικη, και Ιφιανασσα. Il. ι. 145.

Ιφιγενεια. Ιφιγονη.
Χρυσοθεμις, Ιφιγενειά τε,—Eur. Or. 23.
Λευκὴν δειρην Ιφιγονης παρηΐδα. Ib. El. 1023.
EPITH. Ανυμφευτος, ψευδημων.

Ιφιγεννητος.
—Εκφαινε δε πυρὸς σελας ιφιγεννητυ. Orph.

Ιφιδαμας.
Ιφιδαμας Αντηνοριδης ἠΰστε, μεγας τε,
Ος τραφη εν Θρακη,—Il. λ 221.

Ιφικλεης, Ιφικλῆς, Ιφικλος. Vid. Ποδαρκης.
Και τότε δὴ μιν ελυσε βιη Ιφικληειη, Od. λ. 295.
—Ακραχολον Ιφικλῆα Theoc. 24. 60.
Ιφικλον δε ποδεσσι παρεδραμον εσθλὸν εοντα. Il. ψ. 636.
Ιφικλυ υἱὸς πολυμηλυ Φυλακιδαο. Il. β. 705.

Ιφιμεδεια
—Ιφιμεδειαν Αλωῆος παρακοιτιν. Od. λ. 304.

Ιφινοος.
Ιφινοον βαλε δυρι—Δεξιαδην—Il. η. 14.

Ιφιος.
—Βοας και ιφια μῆλα Il ε 556.
SYN. Λιπαρὸς, ευτραφής.

Ι Χ

ΙΧΘΥΑΩ. Vid. Αλιευω.
Αιεὶ γαρ περὶ νῆσον αλωμενοι ιχθυαασκον
Γναμπτοῖς αγκιστροισιν—Od. δ. 368.
Αυτὺ δ' ιχθυαα σκοπελον περι μαιμωωσα. Ib. μ. 95.

Ιχθυβολεὺς, Ιχθυβόλος, Vid. Αλιτωρ.

Ιχθυοθηρητὴρ, Ιχθυοθηρευτης. Vid. Ιξοβόλος.
Τῷ σφε και ιχθυβολῆες ἀλιπλοοι ενvασαντο. Call. 4. 15.
Ιχθυβολῳ μηχανᾷ. Aesc. S T. 134.
Ιχθυοθηρητῆρα Μενεσρατον ωλεσε αγρη. Ep. l. 3.
EPITH. Δελεαστεὺς, μοχθηρὸς, ὑγροβιος.

Ιχθυβολεω. Vid Αλιευω
Ετρεφεν ιχθυβολευντα.—Ep.

Ιχθυβορος.
—Καυηξιν η ιχθυβοροις λαρίδεσσι, Ep. l. 3.

Ιχθυδοκος.
—Ιχθυδοκυς σπυρίδας. Ep. l. 6.

Ιχθυηρὸς, Ιχθυοεις.
—Τὺς δε πινακισκυς τὺς πατρὺς,
Τυς ιχθυηρὺς, αργυρῦς παρεσθ' ὁρῶν Ar. Pl. 815.
Ως δ' ανεμοι δυο ποντον ορινετον ιχθυοεντα, Il. ι. 4.
SYN. Ιχθυωδης, ιχθυϊκός.

Ιχθυολυμης.
—Αρτυαι—ιχθυολῦμαι. Ar. Pl. 815.

Ιχθυπαγὴς,
—Αγκιστρων ιχθυπαγῆ σοματα, Ep. l. 6.

Ιχθυοπωλης.
Ωμην εγὼ τυς ιχθυοπωλας το προτερον
Ειναι πονηρὺς τυς Αθηνησιν μονυς,
Το δ' ὡς εοικε το γενος, ὥσπερ θηριον,
Επιβυλον εςι τῇ φυσει και πανταχῇ. Ath. 6.

Τον

Των δ' ἰχθυπωλων φιλοσοφωτερον γενος
Ουκ εστιν ουδεν, ουδε μαλλον ανοσιον. Ib.

Ιχθυς,
—Ως ὅτε τις φως
Πετρη επὶ προβλῆτι καθημενος, ἱερὸν ιχθυν
Εκ ποντοιο θυραζε λινῳ και ηνοπι χαλκῷ Il. π. 407.
SYN. Ελλοψ, ασπαλος, νεπυς.
EPITH. Απαλὸς, αλλομενος, ἀλιθρεμμων, αιόλος, αφθογγος, αναυδος, αφρασος, αγγεννος, ασπαιρων, αφωνητος, ανδροφαγος, ανθρωποφάγος, βυθιος, δαιδαλος, βοτανηφάγος, εναλεις, ναυτίλος, ηδυβορος, ηπιος, λιπογλωσσος, λαμπρὸς, κυβιστὴς, ορχηστὴρ, ολοφωιος, ολισθηρὸς, περιμηκετος, πελαγοροφος, ποντιος, σαρκιος, ὑγροπόρος, ὑπερφιαλος, αιολοφυλος, ωμηστὴς, ωοτόκος, ωοφόρος.
PHR. Ιχθυοεντα γενεθλα. Apollin.—Θαλασσης τεκνα Ath.—τῶν ὑδατων τροφιμοι. Theod. Νηχομενων νεποδων αγελαι. Synef. Ιχμαλεη αγελη —Nonn Φυλα Ποσειδαωνος εν αυλῇ. Op.
Εδνα Ποσειδαωνος ἁλιτροφα πωεα λιμνης
Δεχνυται, ιχθυοεντα πολυχροα δειπνα τραπεζης,
Ειναλεη Νηρῆος επισκαιροντα τραπεζῃ, Nonn.

Ιχναῖος.
Ιχναιη τε Θεμις.—Hom A. 94.

Ιχνελατης. Vid. Ευιαχος.

Ιχνευμων.
Δη ρα τοτ' ιχνευμων δολιην επὶ μῆτιν ὑφαινων,
Λοξοις οφθαλμοῖσιν απειρονα θῆρα δοκευει. Opp.
Ιχνεῦμον, μεγα θαῦμα μεγασθενὲς, αιολοβουλε.
Αλλ' ουκ ιχνευμων τότ' αρηϊος εν ψαμαθοισι. Ib.

Ιχνευτής.
Μορφη δ' ιχνευταο κινωπετου οἷον αμυδρης
Ικτίδος, ητ' ορνισι κατοικιδιοισιν ολεθρον
Μαινεται,—Ib.

Ιχνευω
Κεῖνον γαρ, ουδεν' αλλον, ιχνευω παλαι. Soph. Aj. 20.
SYN. Ιχναομαι, ανιχνευω, εξιχνευω, εξιχνιαζω, ιχνηλατεω, ιχνοσκοπεω, εξιχνοσκοπεω, εξερευναω, ζητεω, ονυχιζω.

Ιχνιον,
Ιχνια γαρ μετοπισθε ποδῶν ηδὲ κνημαων
Ρεῖ' εγιων απιόντος —Il. ν. 71.

Ιχνος.
Οι δ' ες βῆσσαν ἱκανον επακτῆρες· πρὸ δ' αρ' αυτῶν
Ιχνι' ερευνῶντες κυνες ηϊσαν—Od. τ. 436.
SYN. Πατος, στιβος, ὁδὸς, πορεια, βῆμα. τυπος (ποδὸς.)
EPITH. Αγκύλον, αχαρακτον, αβρεκτον, αβροχον, αστηρικτον, ακροπορον, αψοφον, αλγεινὸν, απλανὲς, αμαυρὸν, ακροσφαλὲς, αμωμητον, αταυρὸν, δυστεκμαρτον, βοοτροχον. Ευϊον, θερμὸν, θεοσσυτον, μεθυσφαλὲς, λωβηεν, νοσιμον, νωθρὸν, νεοχαρακτον, μετρητὸν, πολυελικτον, πολυπλανὲς, πεδοτριβὲς, ταχυπουν, ρινηλατον, σοβαρὸν, νοοπλανὲς, μεταναστιον, χρυσεοσανδαλον, χοροιτυπον, φυξιον, φοριον, υψιπορον.

Ιχνοβλαβής
—Ιχνοβλαβέας φθινοκωλους Man. 4. 500.

Ιχνοσκοπεω. Vid Ιχνευω
Ιχνοσκοποῦσα τ' εν στιβοισι τοῖς εμοῖς. Aesc. Ch. 226.

Ιχωρ.
Ιχὼρ οἷός πέρ τε ρεει μακαρεσσι θεοῖσιν. Il. ε. 340
SYN Λυθρον, βρότος.
EPITH. Αιματοεις, αχλυοεις, βαρὺς, βλαπτηριος, μελας, πικρος, φαῦλος, φθερσικαρπος.

Ι Ψ

Ιψ.
Μη κερα ἶπες εδοιεν αποιχομενοιο ανακτος. Od. φ 395
SYN. Σκωληξ.

Ι Ω

Ιω.
Εν μὲν επην χρυσοῖο τετυγμενη Ιναχὶς Ιὼ
Εισέτι πορτις εουσα, φυὴν δ' ουκ εἶχε γυναικός·
Φοιταλεη δε ποδεσσιν εφ' ἁλμυρὰ βαινε κελευθα,
Νηχομενη ικελη—Mosc. 2. 44.
EPITH. Δυσπλανος, κερασφόρος, κεραελκὴς, αγραυλος, ταυροφυὴς, φερεκαρπος, αθλια, πολυπλαγκτος.
—Τὴν βοῶπιν ταυροπαρθενον κορην. Lyc.
Οιστροπλῆγος Ιναχου κορης. Soph.
—Τὰς βουκερως παρθενου
Τῆς οιστροδινητου κορης, τῆς Ιναχειης. Aesc.

Ιωαννης.
Βαπτιστης, αγαθὸς παῖς Ζαχαριαο. Castal.
Φωτὸς Ιωαννην εριηχέα πρόδρομον αχρου. Naz.
EPITH. Ἁγνὸς, λαοσσοος, μετανασης, θεῖος, θεσκελος, θεηγόρος, θεοειδης, μαρτυρος, ουρεσιφοιτος, πιστὸς, πρωταγγελος, θρασυκαρδιος,
Αγριον, ουρεστερον, διηκονον λογου θεου Cyr.
Πᾶσι δ' Ιωαννης κηρυξ μεγας ουρανοφοιτης. Naz.
Ειμὶ εγὼ φωνὴ δειλοῖσι βροτοῖσι βοῶντος. Cast.
—Ερημαδος

—Ερμηιάδος ασδε εριπνης —κηρυξ βαπτισμάτος.
Αρχεγονυ φαεος προκελευθος.—ετυμοθροος,
πρωτοθροος κηρυξ. αγγελος εμπεδομυθος. Nonn.

Ιωγή.
Πετρη υπο γλαφυρη ευδον Βορεω υπ' ιωγη. Od. Od. ξ. 533.
SYN. Σκεπη. καταγωγή. αιγιαλός. ιωή.

Ιωή.
—Υπο Ζεφυροιο ιωης. Il. δ. 276.
—Τον δ' αιψα περι φρενας ηλυθ' ιωή. Ib. κ. 139.
SYN. Πνοή—φωνη, βοή αποφορά.—αυγή
EPITH. Αιπεια, αλεγεινη, απειλητειρα, αλεξιμορος, αχαλινος, αμοιβας, αγελαστος, αριδηλος, γοερα, βαρυμηνις, δυσφημος, ερατη, ζαθεη, πολυπλαγκτος, μυστιπολος, φιλητωρ, φθονερα, φερεδειπνος.
Και στοματων αχαλινον ανερροιβδησεν ιωήν. Nonn.
—Πολυρροιζων ανεμων αληκτος ιωή. Call.
—Υπ' αναγκας βοα τηλωπον ιωάν. Soph.

Ιωκή.
Ουτε βιας Τρωων υπεδειδισαν, ουτε ιωκάς. Il. ε. 521.
—Εν δε κρυοεσσα ιωκή. Ib. 740.
—Πονον αιπυν ιωκα τε δακρυοεσσαν. Ib λ. 600.
SYN. Διωξις, ορμη, κραυγη, απειλη, ιωχμός.

Ιωλκιος.
Υψηις παρα τυμβον Ιωλκιον εμμορ' αεθλυ. Call. 3. 208.

Ιωλκος. Vid. Ιαολκός.

Ιωνες, Poet. Ιαονες.
Τη ρ' επιναιετακσιν αγαυων παιδες Ιωνων.
Αγχιαλοι γιγαωτες,—Dion. 822.

—Και Ιαονες ελκεχιτωνες. Il. ν. 685.
Ει μη σφας ωπασαν Ιαονος ανδρος αοιδαί. Theoc. 16. 57.

Ιωνια, Ιωνις γη.
Τον απο Ιωνιας τροπον—Ar. Ecc. 913.
Ενθα τε ναιεταυσιν Ιωνιδος εκγονοι αιης. Dion. 553.
Ιαονων γην οιχεται,—Aesc. Perf. 178.

Ιωνικός, Ιαονιος, Ιαονίς.
—Ανηρ Ιωνικός;—Ar. Pa. 46.
—Τυτ' ες Ιωνικον το ρημα—Ib. 929.
—Φιλοδυρτοις Ιαονιοισι νομοισι—Aesc. Supp. 71.
Εσπεριος νυμφαισιν Ιαονιδεσσι τυχευσαν, Athen. I. 15.

Ιωνικως.
Εμιτροφορυν τε και διεκεκτενιζοντ' Ιωνικως. Ib. Th. 170.
SYN. Ιαςί.

Ιων.
Ιων ο Χιος, οσπερ εποιησεν παλαι
Ενθαδε τον αοιον ποθ', ωςε γ' ευθεως
Αοιον αυτον παντες εκαλυν ας έρα. Ib. Pa. 835.

Ιων.
Ιανα δ' αυτον, κτιςορ' Ασιαδος χθονος, κ. λ. Eur. I. 74.

Ιωπος. (ιχθυς) Ιωψ.
—Αμφ' αγεληςιν ευγενεεσσιν ιωπων. Ath. 7.

Ιωχμός.
Ηλθον αν' ιωχμόν,—Il. θ. 89.
SYN. Ιωκη, ιωξις, διωκη, θορυβος, κοπη, μαχη, ταραχος, πληθος.
EPITH. Ασπετος, δυσηχης, κρατερός, ελπμενος, πολυκλαυτος.

